

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قاموس سکرسته

به رگی په کهم

خ • د • د • ز • س • ش

نوسینی:

مه لا مه حموودی گه لا ئه یی

۲

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

دارالعرفه

به بیروت

قامووسى رسته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

◌ ناوی کتیب: «قاموسی رسته»

◌ دانراوی: مه لا مه حمودی گه لانهیی

◌ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

◌ له به رڼوبه رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (سالی (۲۱۰) ی دراویتی.

◌ تایپ و دیزاینی: (روبار حسین)

◌ سالی چاپ: ۱۴۳۱ ک - ۲۰۱۰ ز

◌ له سه ر نه رکی کتیبخانه ی نارام له چاپ دراوو مافی چاپکردنه ومی پاریزراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.

قامووسى

رسته

به رگی دووهم

خ • د • د • ز • ر • س • ش

نوسینی:

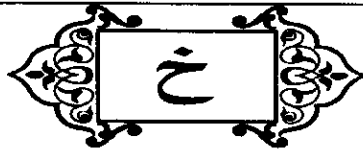
مه لا مه حمودی گه لا ئه یی

۲

دارالمعرفة
به یروت

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

(خ) پیتی جهوتهمی پیتهگانی
هیجایه ۵ شوینی لیدرهاتنی لای
سهروی قورگه بهلای بنکی زمانهوه.

اغتاتون: ئافرمتی شهر یضو
ر مسهن ۵ شوینی موراقه بهو خودا
پهرستی صوفیهگان.

خَبَّاهُ خَبَّاهُ: پهنهانی کرد ۵ پاراستی.

اُخْبَاهُ: بهمانا (خَبَّاهُ) دئ.

خَبَّاهُ: بهمانا (خَبَّاهُ) دئ.

خَابَاهُ: کهوته مونازمعهو بهبهریهک دا
هه لگوتنو به لگه هیئانهوه
به مهبهستی بۆردانی په گتری.

اِخْتَبَا: خوی جهشاردا (اِخْتَبَا الشَّيْءُ)

شتهگهی پهنهان کرد ۵ پهزمهندهی
کردو هه لی گرت ۵ نیمامی عوسمان
دمفرموی: (اِخْتَبَاتُ عَنْ اللَّهِ
خصلاً).

اِخْتَبَا لَهُ خَبِيئًا: شتیکی لی
هه له وگپرو موعامما کرد ئهمجار
پرسیاری لی کرد.

تَخَبَّأَ خَبَّاهُ: مه لجهئوپه ناگای بۆخوی
دروست کرد.

الْخَابِيَةُ: کوندهی ئاو، دیمکه، جهومنده
(ك: الخوابي).

اَلْخَبَاءُ: پهزمهنده، پهزمهندهگراوو

شیراوه ۵ هه نندیک پینان وایه
(اَلْخَبَاءُ) لهزموی دا مهبهست رومکه
پیش ئهموی سهر
دمربین ۵ لهئاسمانیش دا مهبهست
بهو وشهیه بارانه.

اَلْخَبَاءُ: رهمان (خانوی لهکولک و
مودروس تکرار)، خیومت که
کولهکهی ژیر دمرب ۵ توکل و
پهردهی دهنکه جوو گهنم که له ناو
کولهکهی دای ۵ هه روا نهو پهردهو
توکلای که به سهر خونجهی
کولهومیه پیش نهوهی بهشکوی.

اَلْخَبَاءُ: هه لگراوو پهزمهندهگراوو.

اَلْخَبَاءُ: ئافرمتیکه گۆشهگیر ۵ دمگوترئ:
(امراة خَبَاءُ) ئافرمتیکه له مالهوه
خزاوهو خوی دمشیریتهموهو
دمرناکهوئ، (امراة خَبَاءُ طَلَقَةُ)
ئافرمتیکه ناومناوه دمردمکهوئ و
ناوه نساوش خو گوم دمکا،
دمگوترئ: (خَبَاءُ خَيْرٌ مِنْ يَفْعَةِ مَاءٍ)
کچیکی مالهوه زۆرباشتره
لهکوپیکی خراپی بی خیر.

اَلْخَبِيْءُ: بهمانا (اَلْخَبَاءُ) دئ
بهشتیکیش دمگوترئ: کرابیتته
موعه ماماو بهپرسیار ئاراستهی
پهکیکی تر بکری.

أَلْحَبِيَّةُ: به مانا (أَلْحَبَاةُ) دئ (ك: خبابا)
له حەدیثی پیغه مبهردا هاتوو
دهفەرموئ: (أَطْلُبُوا الرزق في خبابا
الأرض) مەبەست بە (خبابا الأرض)
تووی دانەویڵەیه ۵ پان کانه کانی
ژێر زەوییه.

أَلْمُخْتَبَأُ: پەناگایەکه ئادەمیزاد لەترسی
هێرشێ ئاسمانی پەنا ی بۆ دەبا.
أَلْمُخْتَبَأُ: ئافەرتێکە کە ژاوەنشین و
شوی نەکردبێ.

أَلْمُخْتَبَأُ: به مانا (أَلْمُخْتَبَأُ) دئ.
حَبُّ الْفَرَسِ: ئەسپەکه لەراکردن دا
جاریک دەست و پاشوی راست و
چەلیک هی چەپی بەیەگەوه
هەندەهێنێ.

حَبُّ فُلَانٍ فِي الْأَمْرِ: فەلانکەس لەکارمەکی
دا پەلە ی کرد.

حَبُّ النَّبَاتِ: پومەگە بەرزبۆومو درێژ
بوو.

حَبُّ الْبَحْرِ حَبًّا وَخَبَابًا: دەریا تێکیهوه
هاوێشتو شەپۆلەکانی توند بوون.

حَبُّ خَبًّا: فێل و هەجەری کردو لەکارمەکی
دا غەمشێ کرد ۵ دەرگوتری: (هـ)
حَبُّ) لەحەدیثدا هاتوو (لایدخل
الجنة حَبًّا وَلَا خَنَانًا) لەپەندی
پیشیان دا هاتوو دەلی: (لیس امیر
القوم بِالْحَبِّ الْخَدِيعِ).

أَحَبُّ الدَّابَّةِ: وڵاخەکی والێکرد
لەرۆین دا خێرای.

حَبْبَةُ: فێلی لێ کردو توشی فەسادی
کرد ۵ خەوی خەراپ
کرد ۵ لەحەدیثدا هاتوو
دهفەرموئ: (مَنْ حَبَّبَ امْرَأَةً أَوْ
مَمْلُوكًا عَلَى مُسْلِمٍ فَلَيْسَ مِنَّا).

إِحْتَبَأَ: پەلە ی کرد ۵ دەرگوتری:
(اِخْتَبَتِ الدَّابَّةُ) وڵاخەکی خێرا
رۆی.

أَلْحَبَابُ: دەشتێکە لەنیوان دوو
تەپۆلەکی دا کە قەچکی تێدا
هەبن ۵ رێگای لێهەلان ۵ (ك:
أَحْبَاب).

أَلْحَبَابُ: پەرۆمەکی درێژکۆلەیه وەکوو
هەقیانە وایە لەپۆشاکیە
دەردەهێندری قۆل و مەجەکی پێ
دەبەستێ ۵ توێشکلی
دەمخت ۵ شوێنی نادیارو پەناو
قوژین ۵ (ك: حَبُوب وَأَحْبَاب)
دەرگوتری: (لُوب أَحْبَاب) پۆشاکیکی
دراوو شێر.

أَلْحَبَّةُ: پارچە پەرۆمەکی درێژکۆلەیه
وەکوو هەقیانە مەجەکی خۆتی پێ
دەبەستی (ك: حَبَّب) دەرگوتری:
(لُوب حَبَّب) کراسیکی دراوو شێر
ونجێر ونجێر.

أَلْخُبَّةُ: بهمانا (الْخُبَّةُ) دئ ۵ (ك: خَبَبٌ).
 أَلْخُبَّةُ: ناو شیوو دۆل ۵ زموییهکی مام
 ناومندی نه زۆر به پیت نه زۆر
 خراب و بی خیر ۵ شوینیکه ناوی
 تیدا کۆبیتهمو به دموری دا گیاو کز
 بروئ ۵ (ك: خَبَبٌ).

أَلْخَبِيبُ: ناوی شیوو چالایی
 یهکهی ۵ چالی دریزوته سک.
 الْخَبِيبَةُ: بهمانا (الْخَبَّةُ) دئ ۵ قولایی
 شیوو دۆل ۵ بهشیـک
 له گوشت ۵ هه پارچه گوشتیک
 کۆبیتهمو دریزیی ۵ (ك: خَبَابٌ)
 دهگوترئ: (ثوب خباب) کراسیکی
 شرو وره.

خَبَّتَ الْمَكَانَ خَبّاً: زهویهکه تهخت بوو
 بهستیورایه وه.

خَبَّتَ ذِكْرُهُ: ناوی گوم بوو.

أَخْبَتَ: شوینی چالی ویست ۵ ههولی
 دا بجیته جیگای نزمایی و
 بهر فراوان ۵ دایبه زانند ۵ خوئی
 بهگه زانی و تهواضعی
 نواند ۵ قورئان دهفهرموی:
 ﴿وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾.

أَخْبَتَ إِلَيْهِ: دلتیا بوو ۵ (أَخْبَتَ ذِكْرُهُ)
 بهمانا (خبت) دئ.

أَلْخُبْتُ مِنَ الْأَرْضِ: نهویه زموییهکه
 نزم و بهر فراوان بی ۵ زموی نزمی

لمبه لآن ۵ دۆل و شیوی قول و دریز
 که گیاو گزی تیدایی ۵ (ك: خَبْرَتُ،
 أَخْبَاتُ).

أَلْخُبْتُ: تهوازوع و خوّم بهگه زانین.
 خَبَّتَ الشَّيْءُ خُبّاً وَخَبَّائَةً: شتهکه فاسیدو
 بی که لک و خراب بوو.

خَبَّتَ فُلَانٌ: فلان رهوشتی ناشیرینی لی
 پهیدا بوو، هه لئس و کهوتی
 ناشیرینی کردن ۵ (هو خبیث) (ك:
 خُبَاءٌ وَخُبٌّ وَخُبَّةٌ وَأَخْبَاتٌ) (وهی
 خَبِيْثَةٌ) (ك: خَبَائِثُ)، قورئان
 دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ كَانَتْ لِفَعْلٍ
 الْخَبَائِثُ﴾.

خَبَّتَ نَفْسُهُ: دمروونی تیکجو شیوا.

أَخْبَتَ الشَّيْءُ: بهمانا (خَبَّتَ) دی.

أَخْبَتَ فُلَانٌ: فلانکس کاری ناشیرینی
 نه منجم دا ۵ هاوئل و مندال و
 کس و کاری خراب بوون ۵ مندالی
 رهوشت ناشیرینی لی کهوتنه وه.

أَخْبَتَ فُلَانًا: فلانکسی فیری رهوشتی
 ناشیرین کرد.

أَخْبَتَ فُلَانُ الْقَوْلَ: فلانکس قسمی
 ناشیرینی گوتن ۵ شتی ناشیرینی
 پال داو به خرابی لهقه لهم دا.

تَخَابَثَ: بهروالمت و ظاهری خوئی
 به خراب نیشان دا

اسْتَخْبَتُهُ: بهپیس و خرابی دانا.

الْأَخْبَثَانِ: میزو گو ۵ پیغمه مبر (د.خ)
 دمفرموی: (لا یصلی أحدکم وهر
 یدافع الأخبثین) هیچ کامی له نیوه
 بانویژنه کا له کاتیکی ومهادا نهو
 دوو شته پیسه تینیان
 بو هیناب ۵ همروا (الأخبثان) ناوه
 بو شمو به خه بیری و نارمحه تی.
 خَبَاث: شیوه جنیوی که ناراسته ی
 نافرمت دمکری دمگوتری: (یا خَبَاث)
 نه ی داوین پیس!.

الْخَبِيثُ: که سیک رموشتی ناشیرینی
 زوربن، (صیغه موبالعه یه).
 خَبَثُ: به شیوه ی جنیو ناراسته ی پیاو
 دمکری، دمگوتری: (یا خَبَثُ).

الْخَبِيثُ: نهو چلک و ژمنگه یه که به هوی
 ناگرو گهرمکردنی زورو کوتانه وه
 له ناسن دمبیته وه ۵ له حه دیشدا
 هاتووو دمفرموی: (ان الحمی تنفی
 الذنوب کما ینفی الکبر الخبث)
 له رزو تا تاوان هه لدمورین و مکوو
 چون کورده ی ناسنگهر چلک و ژمنگ
 له ناسن دمکاته وه ۵ همروا وشه ی
 (الْخَبِيثُ) به مانا پیسی
 دی ۵ له حه دیشدا هاتووو: (اذا بلغ
 الماء قلتین لم یحمل خَبَاثًا)، (ک:
 اخبثا) له زانستی کیمیاگهری دا
 (خَبَثُ) بریتیه لهو چلک و کهفو

ژمنگ و خشت و خاله ی که له کاتی
 ناسن توانه ومدا سه مردمکه وی و
 دمتواندری جیابکریته وه ۵ (خَبَثُ
 البرکان) نهو ناگرو دوکهل و
 حیمه مهیه بورکان فرپی دمداد.
 الْخَبِيثَةُ: حمرامو یاساغ، دمگوتری: (سَبِيَّ
 لا خَبِيْثَةَ فیه) نهو رهیندراوه له هوزو
 خیالی که ناگونجی بکریته
 کویله ۵ زیناو داوین
 پیسی ۵ دمگوتری: (هو ابن خَبِيْثَة)
 نهو وهله دی زیناو داوین پیسی یه.
 الْمَخْبِيْثَةُ: مفسه دمو گهنده لی ۵ پیسو
 پوخه لی ۵ دمگوتری: (طعام مَخْبِيْثَة)
 خواردنیکی پیسو پوخه لی که نمفس
 فیزی لی بکاته وه.

مَخْبِيْثَان: دمگوتری: (یا مَخْبِيْثَانِ!)
 به نافرمتی خراب و پیای خراب.
 خَبِيبُ الشَّيْءِ: خَبِيْبَةٌ خَبَابًا: کشاو
 شیواو تیکچوو.
 خَبِيبُ فُلَانٍ: فلَانُکەس سکی شل بوو
 سکی چوو.

خَبِيبٌ مِنَ الظَّهِيَّةِ: وازی له رویشتنی
 نیومروژان هیناو له سبهردا مایه وه.
 تَخْبِيْبٌ: به مانا (خَبِيْبٌ)
 دی ۵ (تَخْبِيْبٌ بَذْلَةً) جهسته ی دوی
 قه لهوی لاواز بوو (تَخْبِيْبُ الْحُرِّ)
 گهرما دوی تهوژمی بی هیزیوو.

خَبَرَتِ النَّاَقَةَ خَبْرًا: حوشرمکه شیری زوربوو.

خَبَرُ الشَّيْءِ خَبْرًا وَخَبْرَةً وَمَخْبَرَةً: شته‌ک‌هی ب‌م‌تاقی ک‌ردموه له‌بو‌ت‌ه‌ی دا ه‌ه‌واله‌ک‌هی له‌س‌م‌ر ح‌م‌ف‌ی‌ق‌ه‌ت‌ی خ‌و‌ی زانی ه‌دم‌گ‌وت‌ری: (لَاخِبَرُّنَّ خُبْرَكَ): ب‌ی‌گ‌ومان ه‌م‌ر‌ج‌ی زانیاری ت‌و‌ه‌ه‌یه م‌ن د‌م‌یزان‌م‌و ب‌ی‌ت د‌ه‌ل‌ی‌م.

خَبَرُ الطَّعَامِ: خ‌وارن‌ه‌ک‌هی چ‌م‌ور ک‌رد. خَبَرُ الْأَرْضِ: ز‌ه‌و‌ی‌ه‌ک‌هی ک‌ی‌ل‌ا. خَبَرَتِ الْأَرْضُ: ز‌ه‌و‌ی‌ه‌ک‌ه گ‌ل‌ی ز‌و‌ر بوو ه‌دم‌گ‌وت‌ری: (خَبَرُ الْمَكَانِ) ن‌ه‌وش‌و‌ی‌ن‌ه گ‌ل‌ی ز‌و‌ر بوو.

خَبَرُ الشَّيْءِ: شته‌ک‌هی زانی، ه‌ه‌وال‌و ک‌ر‌و‌کی شته‌ک‌هی زانی.

خَبَرَتِ النَّاَقَةَ خَبْرًا: حوشرمکه شیری زوربوو.

خَبَرُ الرَّجُلِ: ب‌یا‌وم‌ک‌ه بوو ب‌ه‌پ‌س‌پ‌و‌ر. خَبَرُ الْأَمْرِ خَبْرًا وَخَبْرَةً: ل‌ه‌ئ‌ی‌ش‌ه‌ک‌هی ک‌و‌ل‌ی‌ی‌ه‌م‌و‌م‌و س‌ه‌ر‌و‌نا‌وی ک‌رد.

اخْبَرَهُ بِكَذَا: ه‌ه‌وال‌ی د‌ای‌ه. اخْبَرَتِ النَّاَقَةُ: حوشرمکه‌ی ب‌م‌ش‌یر ز‌و‌ری د‌م‌س‌ت ک‌ه‌وت.

خَابَرَةٌ: ک‌ش‌ت‌و‌ک‌ال‌ی ب‌ه‌ش‌ی‌و‌ه‌ی م‌و‌خ‌اب‌م‌ر‌م‌ک‌رد ه‌ه‌وال‌ه‌ک‌ان‌ی‌ان ن‌ال‌و گ‌و‌ر‌ک‌ردو ر‌ود‌او‌م‌ک‌ان‌ی‌ان ب‌و‌ی‌ه‌ک‌تر ب‌اس ک‌رد.

خَبْرَةُ بَكْذَا: ه‌ه‌وال‌ی ب‌ه‌و ر‌ود‌او‌ه ب‌ی‌دا. اخْبَرَتِ الشَّيْءَ: شته‌ک‌هی ب‌ه‌ت‌اق‌ی ک‌ردموه.

تَخْبِرُ الْقَوْمَ خُبْرَةً (شَاءً): خ‌ه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه م‌ه‌ر‌ی‌ک‌ی‌ان ک‌ر‌ی‌و س‌م‌ر‌ی‌ان ب‌ر‌ی‌و گ‌و‌ش‌ته‌ک‌ه‌ی‌ان د‌اب‌ه‌ش ک‌رد.

تَخْبِرُ الْخَبَرَ: د‌م‌ر‌ب‌ار‌ی ه‌ه‌وال‌ه‌ک‌ه پ‌ر‌س‌ی‌اری ل‌ی ک‌رد.

تَخْبِرُ الشَّيْءَ: شته‌ک‌هی و‌م‌ک‌و ح‌م‌ف‌ی‌ق‌ه‌ت‌ی خ‌و‌ی ن‌اس‌ی ه‌ل‌ه‌ح‌م‌د‌ب‌ی‌ش‌دا د‌م‌ر‌ب‌ار‌ی ح‌ود‌م‌ب‌ی‌ب‌ی‌دا ه‌ات‌و‌وه د‌م‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی: (أَنَّهُ بَعَثَ عَيْنًا مِنْ خِزَاعَةٍ يَتَخَبَّرُ بِهِ قَرِيشَ).

اسْتَخْبَرَهُ: پ‌ر‌س‌ی‌اری ل‌ی ک‌رد د‌م‌ر‌ب‌ار‌ی ه‌ه‌وال‌ه‌ک‌ه‌و دا‌و‌ای ل‌ی ک‌رد ب‌و‌ی ب‌اس ب‌ک‌ا ه‌دم‌گ‌وت‌ری (اسْتَخْبَرُ الْخَبَرَ).

الْأَخْبَارُ: م‌ی‌ز‌و‌و نو‌وس ه‌ئ‌ه‌و‌ک‌ه‌س‌ی ر‌ود‌او‌م‌ک‌ان‌ی ر‌اب‌ر‌د‌و‌و د‌م‌گ‌ی‌ر‌ب‌ت‌ه‌م‌و‌م‌و د‌م‌ن‌و‌وس‌ی‌ت‌ه‌م‌وه.

الْخَابِرُ: ر‌وم‌ک‌ی‌ک‌ه گ‌و‌ئ‌ی‌ک‌ی ز‌م‌رد‌ی ج‌وان‌ی ه‌م‌یه، ب‌و‌نی خ‌و‌ش‌ه.

الْخَبَارُ: گ‌ل‌ی ز‌و‌ر ک‌ه‌ب‌ه ر‌م‌گ‌و ب‌ن‌کی د‌ر‌م‌خ‌ت‌ه‌م‌وه د‌م‌ب‌ی.

الْخَبَارُ مِنَ الْأَرْضِ: ن‌ه‌و ز‌ه‌و‌ی‌ه‌ی ن‌م‌ر‌م‌ه‌ل‌ان ب‌ی‌و‌ق‌ا‌ج‌ی و‌ل‌اخ‌ی ت‌ی ب‌ج‌ه‌ق‌ی ه‌ل‌ه‌پ‌م‌ند‌ی پ‌ی‌ش‌ی‌ن‌ان دا ه‌ات‌و‌وه (م‌ن ت‌ج‌ن‌ب ا‌ل‌خ‌ب‌ار أ‌م‌ن الع‌ث‌ار).

راگه یاندا ۵ له پنهندا هاتوو
(اخبرته خبوری و شترری و قفوری).

الحبیر: ناویکه له ناوه جوانه گانی خودا،
واته ناگاداری همه موو شتیك لهومی
بوومو لهومی دمبی ۵ لیزانو نه هلی
کار ۵ ناگاداری شت به هوی زانایی
تایبه تی خویموه ۵ قورئان
دمفرموی: ﴿فَأَسْأَلُ بِهِ خَيْرًا﴾

المخبّر: هموالدمر، جوتیار، گیاوگز،
کولک و موو، کهفی دمی حوشر.

الخبيّة: مەڕێك كۆمه ئێك بیکرنو
سەری بېرنو گۆشته کهی له نیو
خویان دا دابەش بکەن هەرکەسە
به گوهری پاری خوی ۵ خوری
چاک و پهسەند.

المخابرة: ئەومێه خاومن زمو
زموپیه کهی دما به سه پانه یك
زموپیه که بکاته گشتو گالو
به شیکی دیار پکراو و مگوو سییه ک
چواریه ک بۆ خاومن زموو نهوی
تری بۆ سه پانه که بی.

المخبّر: نامیرێکی تافیکردنه و مپه،
بۆ لیکۆلینه و مپه زانستی به کاری
دمهینن.

المخبّر: پێچه وانهی دیمه نه،
دمگوتری: (طابق مخبره منظره).

المخبّر: ههوان نییری رۆژنامهو
نازانسه گانی دمنگو و باس ۵

الخبر: نهومی دمگیردیه وه یان
دمنووسرپته وه ۵ ههوالیکه خوی
له خوی دا وینه چی راست بی
وینه چی دروپی ۵ (ک: اخبار
و اخبار).

الخبر: گشتو گال کردن به شیوهی
موخابره ۵ حوشری به شیر.

الخبر: دلۆبه ناوو تکهی ناو له شاخو
کهژدا ۵ گشتو گال ۵ درهختی
سیدرو دار سیواک و نمو گیاوگزهی
که به دمووریان دا رواوه.

الخبراء: دمشتیک که درهختی سیدرو
نهرکی لی بروی.

الخبرة: نهوشتی پیشکهشی میوان
دمگری له پسکیتو چاو ناوو شتی
ومها ۵ به شه خوراک که ئادهمیزاد
ومری دمگری ۵ نهومی ئادهمیزاد
دمیک ————— بۆم —————
مندالی ۵ خواردمه مپه که ریبوار
له گهل خوی هلی دمگری (واته
تیشوو) ۵ تیگوشراوی زۆرو
چهور ۵ پیخۆر ۵ مەڕێك كۆمه ئێك
بیکرنو سەری بېرنو گۆشته کهی
به گوهری نهو پاری داویانه له ناو
خویان دا بهشی بکەن.

الحبر: نهو ههواله لاتهو ناگات لیه،
دمگوتری: (أخبر خبره) نهو
ههواله ی لای بوو پیری

ناسایش و جاودیر بؤ سهلامه تی
ولات و گهل.

الْمَخْبَرَانِي: کهسیکه بهباشه و چاکه
ناوی بلاو بیتهوه.

الْمَخْبَرَةُ: بهمانا (الْمَخْبِرُ) دئ.

الْمَخْبَرَةُ: نامیریکه بؤ بهتاقی
کردنموی شوحنه ی کارمیا

به کارده هیندرئ.

الْمُخْتَبَرُ: تاقیگه، نهوشوینه ی

نه زمونه زانستیه گانی تیدا نه نجام
دمدرئ.

حَبْرُ الْخَبْرُ خَبْرًا: نانی کرد.

حَبْرُ الْقَوْمِ: نانی دمرخواردی خه لکه کهدا.

حَبْرُ الْبَعِيرِ الْأَرْضِ: حوشرمه که خیراخیرا

هاچی بهزموی دهکیشا، پی کولی
کرد.

حَبْرُ فَلَانٍ الشَّيْءِ: فلان به دهست له وشته ی
دا لیدانیک توند.

حَبْرُ فَلَانٍ الدَّابَّةِ: فلانکهس و لاهه که ی
به توندی لی خوری.

حَبْرُ خَبْرًا: گوشتی شل بوو تهنروستی
تیک چوو.

اخْتَبَرَ الْخَبْرُ: نانی کرد.

اخْتَبَرَ الْمَكَانَ: شوینه که نزم بوو.

تَحَبَّرَهُ: به هاچی لی دا بهر بیلهقه ی دا.

الحَبَّازُ: نانهوا، نان فروش.

الحَبَّازِي: روکیکه له پیروی (الحَبَّازِيَّة)

جۆریکی گه لاکه ی دمکولیندرئ و

دمخوری.

الحَبَّازَةُ: پیشه ی نانهوایی.

الحَبَّازُ: نانکهر، نانهوا.

الحَبَّازُ: رومکی خوبازی

الحَبَّازِي: (که له بواری رسم و رنگ دا

هات) نهوه مه بهست رنگی رومکی

خوبازییه.

الحَبَّازِيَات: زاراومیه کی زانستی پرووه ک

ناسییه.

الْخُبْرُ: نان و کولیرمو لهواشه و

خه پله ه فورئان دهمرموی: ﴿إِنِّي

أَرَانِي أَخْبِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا﴾.

الْحَبِيزُ: بهمانا (الْخَبْرُ) دئ.

الْمَخْبِرُ: شوینی نانکردن، نانهوخانه

(هَرَب) ه (ك: مَخْبِيز).

حَبْسُ الشَّيْءِ خَبْسًا: شته که ی گرت،

هه لیگرت، بووبه دمسکوتی.

حَبْسُ فَلَانًا حَقَّةً أَوْ مَالَهُ: سته می له فلان

کردو به نارموا ماله که ی برد ه (هو

خابس و خباس و خبوس).

اخْتَبَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (حَبْسَهُ) دئ.

اخْتَبَسَ فَلَانًا حَقَّةً: مافی فلانی

داگرم کردو ماله که ی برد.

تَحَبَّسَ الشَّيْءُ: بهمانا (اخْتَبَسَهُ) دئ.

الحَبَّاسُ: دمسکوت و مالی تالانی.

الحَبَّاسَةُ: بهمانا (الحَبَّاسَاء) دئ.

حَبْشَةُ خَبْشًا: کوی کردموه ه له ملاونه ولا

هینای و گردی گردموه بهدستی
هینا ۵ (هر خابش و خباش).
تَخْبِشَةُ: بهمانا (خَبْشَةُ) دئ.
اَلْخَبَاشَةُ: نه موخوارک و شتانه یه
کۆدمگر پته وه ۵ کۆمه لیکه پیکهاته
له چه مند هۆزو نهته وه یه کی
جیا حیا.
خَبَصَةُ خَبَصًا: تیکه لاوی کرد، تیکی
هه لدا (هر مخبوص و خبیص).
خُبُصَ الخَبِص: حه لّوای دروست کرد.
اِخْتَبَصَ: گردی به حه لّوا، حه لّوای
خوارد.
اِخْتَبَصَ الطَّيْفُ: میوانه که داوای
حه لّوای کرد.
تَخْبِصُ: کردی به حه لّوا.
اَلْخَبِصُ: حه لّوای دروستکراو
له دو شاوی خورماو روڤ.
اَلْخَبِصَةُ: پارچه حه لّوایه که.
اَلْمِخْبَصَةُ: نه وه پایه ی حه لّوا که ی تیدا
تیک هه لّومدرئ، (ک: مخابص).
خَبَطَ خَبَطًا: چۆنی بۆلوا راکشاو نوست،
گوڤی به و منه دا ئاخۆ شوڤنه که
گونجاوه یان نا.
خَبَطَ عَلَى الباب: له دمرگای دا ۵ (خَبَطَ
الشَّيْءُ) به توندی پیله که ی
به شته که دا.
خَبَطَ فَلَانًا: به توندی له فلانی دا.
خَبَطَ اللَّيْلَ: به نهمار مزایی به شه و روڤشت،

ملی ریگای گرت به ره ۵
دمگوترئ: (فلان يَخْبِطُ فِي عَمِيَاءَ، وَفُلَانٌ
يَخْبِطُ خَبَطَ عَشَوَاءَ): واته هرچی
دمیکا به نهمزانی پری دمداتی.
خَبَطَ فَلَانًا: به بی نه وه ی بیناسی،
خزما یه تی و که سسایه تیان
به سهریه که وه هه بی داوای پیاو متی
له فلان کرد.
خَبَطَ فَيَهْمَ بَخِيرَ: سودی پیگه یاند.
خَبَطَ الشَّيْطَانُ فَلَانًا: شه پتان دهستی
له فلان و مشاند ۵ توشی شیتی و
فی و بهر که می کرد.
خَبَطَ البَعِيرُ: به داخ حوشرمه کی
نیشانه کرد.
خَبَطَ الْقَوْمَ سَيْفَهُ: به شمشیر که وته و پزه ی
نه وخه لکه.
خَبَطَ الشَّجَرَةَ: له درمخته که ی دا بوڤنه وه ی
که لاکه ی هه لّومدرئ.
خَبَطَ فَلَانٌ: فلان توشی نه خوڤی بوو،
هه لامه تی گرت.
اِخْتَبَطَتِ الْبِلَادُ: فیتنه و ناشوب که وته
ناو و لاته وه.
اِخْتَبَطَ الشَّجَرَةَ: بهمانا (خَبَطَهَا)
دئ ۵ له حه دپشه که ی عومهر دا
هاتوو ده فمرموی: (لقد رأيتني بهذا
الجليل احتطب مرة واخبط أخرى).
اِخْتَبَطَ فَلَانًا: به بی ناسیاوی و هه بوونی

په یو منډی ییسهك داوای چا كهو
دالمدانی لهفلان كرد.

تَخَبَطَتِ البلاد: فیتنه و ناشووب كهوته
ولاتهوه، ولات شیوا.

تَخَبَطَ الشيء: شتهكهی زېږېدا.

تَخَبَطَ الشيطانُ فلاناً: شهیتان دمستی
لهفلان ودهاند شیتی كرد

الْخَبِاطُ: سمر سوران و گیزی ه همروا
بهمانا خوشتریش دئ دمگوترئ:
(ماله خباط ولا ناطح) نه خوشتری
ههپه نهمر شه ولاخ.

الْخَبَاطُ: تهپ و توز.

الْخَبَاطُ: داخ و نیشانه لهسمردهمو
چاو ه داخ لهسمر پان.

الْخَبَاطُ: هی و پهرکهه ه ههلامت.

الْخَبَاطُ: بیجوی ماسی کهنعمد (جوړه
ماسیهکه).

الْخَبِطُ: نهوگه لاو گوتهی لهدرهخت
دمکهوینه خوارهوه.

الْخَبِطُ: ناویکی کهم کهلمبنکی هموزدا
دهمینیتهوه.

الْخَبِطَةُ: چاوکه پهکجار

دمکهپهنه ه ههلامت ه چوړ

چوړی ناو کهله زلکاوو چالایی دا

مابیتهوه پان لهبنکی بهرمیل و

شتی وادا ه شتی کهم ه بارانی

بهرهراوان و هترمورد.

الْخَبِطَةُ: چاوگی شیوازه ه (مصدر

الهيئة) ه ناوی کهم کهلهچالایی پان

بنکی بهرمیل و شتی وادا بمینیتهوه

ه شتی کهم ه شتی کهم

لههرشتیک بی ه کومهل،

تاقم ه دمگوترئ: (جاءوا خبطة

خبطة) تاقم تاقم هاتن.

الْخَبِطَةُ: باقی ماندهی ناو لهچالایی پان

بنکی بهرمیل و شتی وادا.

الْخَبُوطُ: پی بهزموی دادان ه دمگوترئ:

(فرس خبوط) نه سپیکی پیکول

کهره ه (حاکم خبوط) دادومریکی

ستهکاره.

الْخَبِيطُ: شیر پیش نهومی بکری

بهماست، که ههوینی تی بکری بو

نهومی ببیته ماست ه ههوزیک

نهسپ پیکولی لهسمر لیوارهکهی

کردیی و تیکی روخاندیی ه هموزی

بچوک ه ناوی کهم له چالایی و

بنکی هموزدا بمینیتهوه.

الْمِخْبِطُ: نهو شتهی گهلاهی پی

دمومرنن (ك: مَخْبِطُ).

الْمَخْبِطَةُ: بهمانا (الْمَخْبِط) دئ.

حَبَعَ الصَّيَّ خُبْرًا: منداکه ههناهی لی

برا ه هیند گریا ههنسکی ههلدان.

حَبَعَ بِالْمَكَانِ خُبْرًا: لهو شوینه مایهوه.

حَبَعَ فِي الْمَكَانِ: چووه ناو نهو شوینه.

حَبَعَ الشَّيْءُ: شتهکهی شاردموه.

الْخُبْعَةُ: پارچهپهك لؤکه ه دمگوترئ:

(امراة خبمه طلعة) ئافرمتيكه

سمرتاسكەدەكا خو نيشان خەلكى
دەداو خوۋدەمشيرتەو.

خَبَلٌ فَلَانًا خَبَقًا: فلانى لەپېش جاوى

خۆى پچوك كردهو؟

تَخْبَقُ: بەرز بوو.

الْخَبَقَةُ: زموى پان و پۆر.

الْغَبِيقُ: درێژ (جا چ بۆ ئادەمیزاد پان

گیانلەبەرى تر بەكارى) باز هاوێزو

هەنگاو پان و درێزو خوشرەو.

الْجَبَقَى: روشتنى خیرا ە ئازەلى

خوشرەو ە هەنگاو درێزو

پان ە دىگوترى: (هوى عيشى الْجَبَقَى).

الْخَبَقَاءُ: ئافرمتى بەدپروشت.

الْخَبَقَةُ: ئازەلى خوشرەو ە گيانلەبەرى

باز هاوێز ە گيانلەبەرى كورت چ

نیر چ من.

خَبَلٌ: كەمترخەميكرد ە دىگوترى:

(خَبَلٌ عَنْ فَعْلٍ أَيْه) لە نيشەكەى

باوكى دا كەم و كورتى هینا،

نەپتوانى وكموو ئەو بكا.

خَبَلٌ الْإِنْسَانُ أَوْ الْحَيَوانُ: ئەندامىكى

ئادەمیزادەكە، پان هى حەپوانەكەى

لەكار خست.

خَبَلٌ فَلَانًا: فلانكەسى شیت و

شەهیداكرد ە عەقلى

برد ە دىگوترى: (خَبَلَةُ الْحَزَنُ وَالْحُبُّ

وَالدَّهْرُ وَالشَّيْطَانُ).

خَبَلٌ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانكەسى لەوكارە

مەنەى كرد.

خَبَلٌ خَبَلًا وَخَبَالًا: شیتى كرد ە عەقلى و

هۆشى برد ە ئەندامىكى جەستەى

لەكار خست، برپەو.

خَبَلْتُ يَدَهُ: دەستى توشى شەلەل بوو

(هو خَبِلَ وَأَخْبِلَ) (وهى خَبَلَاءُ) (ك:

خَبِلَ).

أَخْبَلُهُ: حوشرتێكى داپە بۆ ئەوێ

سودى ئى وەربگرێ.

خَبَلُهُ: بەمانا (خَبَلُهُ) دى.

أَخْبَلْتُ: بەمانا (خَبِلَ) دى.

أَخْبَلْتُ الدَّابَّةَ: ولاخەكە لەشوینى خۆى

نەپتوانى بوەستى.

أَخْبَلْتُ فَلَانًا: فلانكەسى شیت كرد.

أَخْبَلْتُ: شیت بوو.

تَخَبَلْتُ: بەمانا (خَبِلَ) دى.

اسْتَخْبَلُهُ نَاقَةً: حوشرتێكى بەئەمانەت

ئى وەرگرت.

الْخَبَالانُ: شەوو رۆژ.

الْخَبَالُ: كەم و كورپى ە تێدا چوون و

قەوتان ە ژمەرى كوشندە ە كێم و

زوخواوى دۆزمخپیان ە لە حەدیشى

پێغەمبەردا (د.خ) هاتوو: (مَنْ

شَرِبَ الْخَمْرَ سَقَاهُ اللَّهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ)

هەروا بەمانا (كۆل و مانلەو بون و

خێزاندارى دى.

الْخَبَلُ: برین ە فیتنەو ئاشوب لە

حمدیشدا هاتووہ دمفہرموی: (بین

یدی الساعة خبل) ۵ ههروا بهمانا

قسه زرکردن و خواستن

دی ۵ دمگوتری: (وقع في خبله)

سهرگهردان بوو مات و چهیران

کهوت ۵ لهزاراوی زانستی عروژدا

لابردنی (س و ت) له (مُسْتَفْعِلِن)دا

ههروا لابردنی (ف)و (و) له

(مفعولات)دا.

الْخَبْلُ: نه مان و تیكجونی عمقل ۵ سهر

لی شیوان و سهرگهردانی.

الْخَبْلُ: ئادهمیزاد ۵ جندوکه ۵ برین ۵

مهشکه و کونده ۵ کوندهی پر ئاو ۵

بالندمهیه که شهو بخویتی، و مکوو

کوندمیوو.

الْخَبْلَةُ: نه مان و تیكجونی نه ندامیک

یان نه مانی عمقل و هوش.

الْخَبْلُ: بهمانا (الْخَبْلَةُ) دی.

خَبْنٌ: و لا کی هیئایه موو

دروی ۵ دمگوتری: (خَبْنُ الثَّرَبِ خَبْنًا

و خَبْنًا) لو لا کی هوماشه کهی

نوشتاندموو دروی.

خَبْنُ الشَّيْءِ: شته کهی شاردموه ۵ بهری

دایه موه.

خَبْنُ الطَّعَامِ: خوراکه کهی هه لگرت بو

کاتی قات و قری.

أَخْبَنَ: له زهر دهرپی کهیدا شتی

شاردموه.

الْخَبْنُ: له عیلمی عهروژدا بریتییه له

لابردنی پیتی دووم که بزوینی

نه بی له تهفعیله دا.

الْخَبْنَةُ: له کراس و دهرپی بهو

به شه یان دمگوتری به سهر یه کدا

هیندرابیته موو دوروابی ۵ ههروا

نهو شته ی ئادهمیزاد له گوژی دا یان

له بنه نگی دا هه لی

گری ۵ تورمه که یان قاپیکه شتی تی

دهگری و هه لدمگری، له کؤل دمدری.

الْخَبْنُ: بو پیاو به که سیک دمگوتری

تیكسمر اوو کوله بنه بی.

خَبَّتِ النَّارُ خَبْرًا وَخَبْرًا: ناگرمه که دامرکاو

بلیسه ی نه ما ۵ فورئان دمفهرموی:

﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ

سَمِيرًا﴾.

خَبَّتِ الْحَرْبُ: شهر گوژایه موه ۵ دمگوتری:

(خَبَا لَهُنَّ) کلپه ی رقو قاری

دامرکایه موه.

أَخْبَى: ره شمایی دروست کرد.

أَخْبَى خَبَاءً: ره شمایی دروست کردو

هه لی دا.

أَخْبَى الْكِسَاءَ: هوماشه کهی کرد به

خیمه و ره شمال.

أَخْبَى النَّارَ: ناگرمه کهی گوژاندموه.

خَبَّى خَبَاءً وَكَسَاءً: ره شمایی دروست کرد.

اسْتَعْبَى خَبَاءُ: رشمالی هه لداو جووه ناوی.
خَتَاهُ خَتْنًا: مهنی گرد ۵ گپراپه ووه
نه په پښت.

اخْتَنَّا: چه وسایه ووه ۵ زه لیل
بوو ۵ له ترسی شتیک رنگی گؤړا.
اخْتَنَّا لِفُلَانٍ: خوی له فلان شارد ووه
له ترسا پان له شهرما نه پوېست
فلان کس بیینی.

اخْتَنَّا الشَّيْءَ: شته که ی رفاند.
الْمُخْتَنِنَةُ: دورو درېز ۵ دمگوتری:
(مَفَازَةُ مُخْتَنِنَةٍ) سارایه کی دورو
درېزه ، دمنگیکی تیدا نابیستری و
رېبازیکی دمرتان و قوتار بوونی
تیدا به دی ناگری.

خَتَّ خَتًّا: خوږی بوو ، به دره وشت بوو.
خَتَّ فُلَانًا خَتًّا: به رمب له فلانی دا ،
لیکدان لیکدان به رمب لئی دا.
خَتَّ خَتًّا: جهسته ی تیکچوو.

أَخْتُ: گهر دنکه چ بوو ، که ناوی باوکیان
هیڼا شهرمی به خوی داهات.
أَخْتُ الْقَوْلُ فُلَانًا: قسه که ی فلانکه سی
خه جالمت کرد نه زیه تی داو بی
دمنگی کرد.

أَخْتُ حَفْ فُلَانٍ: به شی فلانکه سی پوچ
کرد.

خَتَرْتُ نَفْسَهُ خَتْرًا وَخْتَرًا: نه فسی خوی
هیچ و پوچ کرد.

خَتَرَ فُلَانًا: سته می له فلان کس کرد
سته می کی زور ۵ له حه دیشتا
هاتووه دمفرموی: (ما ختر قوم
بالمهد الا سُلِطَ عَلَيْهِم
الْعَدُو) ۵ دمگوتری: (هو خاتر وختیر
وختور وختار وختیر) له قورئاندا
هاتووه: ﴿وَمَا يَجْعَلُ بَآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ
خَتَارٍ كَفُورٍ﴾.

خَتَرَ خَتْرًا: جهسته ی خاوو خلیچک بوو
بیتهیزو لاواز بوو، جا پان به هو ی
نه خوشی پان مه ی خواردنه ووه پان
دمرمان.

خَتَرَهُ الشَّرَابُ وَغَيْرُهُ: شهرابه که باری
تهندورستی شیواندو له پهل و پوی
خست.

تَخَتَّرَ: جهسته ی تیکچو خاوو
بؤوه ۵ ته مبه ل و لاواز بوو ۵ زیه نی
شیوا شتی تیکه ل و پیکه ل
کرد ۵ به شیوه ی ته مبه ل و بیتهیز
که وته رویشتن.

خَتَعَ خَتْعًا وَخْتَرَعًا: هه لات.

خَتَعَ فِي الْأَرْضِ: رویشت و له ولات دورو
که وته ووه.

خَتَعَ عَلَى الْقَوْمِ: هیرشی کرده سمر
خه لکه که ۵ به مبه به سته ووه
به تاریکی شو که وته ری.

اخْتَعَ فِي الْأَرْضِ: به مانا (خَتَعَ) دی.

أَلْخَيْعُ: ئەو شارمزاو چاوساغەيە كە
 ھەرگیز لەرێگاو رۆیشتندا
 دانامینی و رێگای ئی ھەلە نابێ.
 أَلْخَيْعُ: بەمانا (أَلْخَيْعُ) دێ.
 أَلْخَيْعَةُ: بەمانا (أَلْخَيْعُ) دێ.
 أَلْخَيْعُ: بەلاو کارسات.
 أَلْخَيْعَةُ: پێستۆکیكە تەر ھاویژ
 لەمەنجە ی دەکا لەکاتی تەر
 ھاویشتندا.
 أَلْخَيْعُ: بەمانا (أَلْخَيْعُ) دێ ە بێچوی
 کەرۆشك ە جۆرێكە لە میشی
 گەورە میشە سەگی پێ دەرگوتری.
 أَلْخَيْعَةُ: پیاوی کورتە بالا.
 خَيْعَرُ: پوچایەوه ە توابەوه.
 أَلْخَيْعَمُرُ: ھەرشێك گۆرانی بەسەردا
 بێ و زوو بپوکیتموو لەسەر
 شیوازێك بەردەوام
 نەبێ ە تەراویلكە ەك زوو زوو
 بپوکیتموو ە جیھان بەو مانایە كە
 زوو زوو چەرخ و دەورەكانی
 دەگۆڕێن ە شتێکی تەنك وەكوو
 تەمونی جالجاڵوكە وایە لەکاتی
 گەرمادا رایە لەكانی دەبیندرێن پێی
 دەلێن لێکی خۆر: (لەباب
 الشمس) ە ھەروا بەدەمبەلەکی
 بچوکی پەش دەرگوتری لەسەر روی
 ناو دەبیندری و ھەمیشە وەكوو كێچ
 ھەلەبەزو دابەز دەكاو

داناسەكنێ ە ھەروا ناوہ بۆ گورگ،
 لـمـ روموہ كـ ھ زور
 بێومفایە ە ناویكیشە بۆ غولی
 بیابان ە دەرگوتری: (امراة خیتەر)
 ئافرەتیكە خۆشەویستی بەردەوام
 نییە ە ستەمكار ە بەلاو کارسات.
 خَيْلُ خَيْلًا وَخَيْلًا: فێلی ئی کردو بەبێ
 ئاگایی لەخستە ی برد ە دەرگوتری:
 (خيل في الحرب) لەشەر فێلی
 لێکردو لەشوینێكەوه ھێرشی بۆ
 کرد چاومپروان نەدەمکرا لەوێو
 پەلامار بدا ە (هو خاتل وختل)
 وختل).
 خَيْلُهُ: بەمانا (خَيْلُهُ) دێ ە فێلی
 لێکردو چاومپروای کرد.
 اخْتَلَّ: گۆی ھەلخست گۆی کلۆر کرد
 بۆ ئەموی قەسە ی خەلکی تەر
 بپێستی.
 خاتلوا: فێلیان لەبەكتر کرد.
 أَلْخَيْلُ: ئەو شوێنە ی پیلانی تێدا
 دادەڕێژی ە كۆنە کەرۆشك.
 أَلْخَيْلُ مِنَ الرِّجَالِ: ئەو كەسە یە
 عاقلمەندو زەریف بێ.
 حَتَمَ النُّحْلُ خَتْمًا وَخَتْمًا: ھەنگەكە شانە
 ھەنگۆنەكانی پەرکرد لە ھەنگۆین.
 حَتَمَ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ: سەری قاپو
 مەنجەل و زەرفو تورەمكە ی

اَخْتَمَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی ته‌واو کرد.

تَخْتَمُ: نه‌نگوستیل‌ه‌ی له‌قام‌ک

کرد ۵ دم‌گوت‌ری: (تَخْتَمُ به).

تَخْتَمُ بعمامته: می‌زم‌ره‌ک‌ه‌ی خۆ‌ی کرد

به پ‌ه‌ردمو له‌م‌ه‌پ‌ر.

تَخْتَمُ بامرہ: کارم‌ک‌ه‌ی نه‌وی شاردموه.

تَخْتَمُ عَنِ الشَّيْءِ: خۆ‌ی له‌ شته‌ک‌ه

غافل‌کردو لێ‌ی بید‌ه‌نگ بوو.

اَلْخَاتَمُ: نه‌و شته‌ی مۆ‌ری پ‌ی

دم‌ک‌ه‌ی ۵ نه‌لقه‌یه‌ک‌ه‌ دم‌ک‌ری‌ته

په‌نجه‌م‌وه ۵ (ک: خواتیم).

اَلْخَاتَمُ: به‌مانا (اَلْخَاتَم) دئ ۵ ک‌چیت‌ی و

دم‌ست لێ‌نه‌دراوی، دم‌گوت‌ری: (زلفت

الیه بخاتیمها) ۵ گرێ‌یه‌ک‌ه‌ له‌ پشت‌ی

مل ۵ دم‌گوت‌ری: (احتجم فلان فی

خاتم القفا) ۵ تاله‌مووی س‌پی له‌قاج‌ی

نه‌س‌پ‌دا دیار دم‌ک‌ه‌وئ ۵ ه‌ه‌روا

وشه‌ی (خاتم) به‌کۆ‌تایی و دوا‌یی‌نی

شت دم‌گوت‌ری، قورن‌ان دم‌ف‌ه‌رموئ:

﴿وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾.

اَلْخَاتِمَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: س‌ه‌رم‌ن‌ج‌ام و

کۆ‌تایی شته‌ک‌ه‌.

اَلْخَاتِمُ: به‌مانا (اَلْخَاتَم) دئ.

اَلْخِتَامُ: قور یا میو که‌ده‌می کۆ‌له‌سه

ه‌ه‌نگ‌ی پ‌ی دم‌گ‌ریئ ۵ قورن‌ان

دم‌ف‌ه‌رموئ: ﴿خِتَامُ—

مِنْكَ﴾ ۵ ک‌چیت‌ی ۵ دم‌سته‌گون و

خۆ‌راک‌ه‌ک‌ه‌ی به‌ست و دا‌پ‌پ‌وش‌ی بو

نه‌م‌وی پ‌یس نه‌پ‌ی و شتی تی

نه‌چ ۵ یان به‌قور و میو و نه‌و

جۆ‌ره شتانه زارکی قاپ‌وو دیزمو

زم‌رف‌ی خوارنه‌ک‌ه‌ی س‌واغ داو

گرتی ۵ بو نه‌وی ه‌یچی تی‌نه‌چ‌ی و

ه‌یچی لێ‌ دمرنه‌یه ۵ قورن‌ان

دم‌ف‌ه‌رموئ: ﴿يَسْقُونَ مِنْ رُحِيقٍ

مُخْتَلَمٍ﴾.

خَتَمَ عَلَى فَمِهِ: ق‌سه‌ی لێ‌

قه‌دم‌غه‌کرد ۵ قورن‌ان دم‌ف‌ه‌رموئ:

﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا

أُيُودِهِمْ﴾.

خَتَمَ عَلَى قَلْبِهِ: وای لێ‌ کرد له‌شت تی‌نه‌گا.

خَتَمَ الشَّيْءَ وَعَلَيْهِ: شته‌ک‌ه‌ی چاپ

کرد ۵ مۆ‌ری کرد ئیم‌زای

کرد ۵ دم‌گوت‌ری: (ختم الكتاب

وغره) کیتابه‌ک‌ه‌ی ئیم‌زا کرد، مۆ‌ری

کرد ۵ کیتابه‌ک‌ه‌ی ته‌واو کردو

ه‌ه‌مووی خویندموه.

خَتَمَ بَابَهُ عَلَى فُلَانٍ: روی له‌فلان‌ک‌ه‌س

ومرگ‌پ‌راو پشت‌ی تیک‌رد.

خَتَمَ الزَّرْعَ وَعَلَيْهِ: دوا‌ی کێ‌لان و تۆ‌و کردن

یه‌که‌م‌جار گشتو‌گاله‌ک‌ه‌ی ناودا.

خَتَمَهُ: شته‌ک‌ه‌ی مۆ‌ر کرد، لۆ‌کی کرد،

ئیم‌زای کرد.

خَتَمَ صَاحِبَهُ: نه‌نگوستیل‌ه‌ی له‌قام‌کی

هاوه‌نه‌ک‌ه‌ی کرد.

بۆتەۋە ۵ ھەروا بە ئاھەنگى

خەتەنە سورانىش دىگوتىرى:

الْحَتَّاءُ: پېشەى خەتەنە سوران.

الْحَتْنُ: باۋكو بىراى خىزان ۵ مېردى كىچ

مېردى خوشك واتە: زاۋا ۵ بۇيە

لەھەدېشدا ھاتوۋە: (علي ختن

رسول الله): ھەلى زاۋاى

پېغەمبەرە ۵ (ك: اختان).

خَتَاخْتَرَا: ترساۋ دىشكاۋ بوۋ بەھۋى

نەخۋشى ۵ خەم ۵ خەفەتەۋە.

خَتَا اللّيل: تارىكاى شەۋمكە زۆر پەرەى

سەند.

خَتَا الْعِقَابُ وَغَيْرُهُ: ھەئۆكە پان ھەر

بالتەدھىكى تر كەۋت.

خَتَا فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانكەسى لەكارمكە

مەنە كىرد.

خَتَا الثَّرَبُ: پېزى قوماشكەى بادا، لولى دا.

أَخْتَى: كالاكانى يەك لەدۋايەك

فروشت.

إِخْتَتَى: بەمانا (ختا) ھاتوۋە.

الْحَتَّى: زەبرەلېدانى زۆرۈ يەك لەدۋ

يەك.

خُتْئَةُ: كۆى كىردمۈە ۵ پېنەى كىردۈ

چاكى كىردمۈە.

الْخُتْ: كەفۈ خىشخاكى لافاۋ پاش

نىشتەنمۈەى لافاۋمكە ۵

۵ وشكېۋونەۋەى ۵ (ك: اخثا).

سەرھەتەى شت ۵ دىگوتىرى: (زفت

الىە بختامە) ۵ ھەروا بەمانا سەرھەتاۋ

كۆتايى شت دى.

الْخَتْمُ: شوپنى مۆر ۵ شوپنىكەى

مۆر ۵ دىمەكۆلەسى ھەنگ ۵ زاركى

كۆلەسى مېشە ھەنگۈين.

الْخَتَمُ: بەمانا (الخاتم) دى ۵ بەمانا

سەر مۆردى ۵ لۆككراۋ سەر

قەباتكراۋ.

الْخَيْتَامُ: بەمانا (الخاتم) دى ۵ بەمانا

نۆبەرمۈ تازە پەيدابوۋ دى ۵ بەمانا

كچىتى دى ۵ دىگوتىرى: (زفت الىە

بختامە).

الْمُخْتَمُ مِنَ الْخَيْل: نەۋ نەسپەيە نىۋان

سىۋى ۵ زەنگى موۋمكەنى سېپىن.

الْمُخْتَرَمُ: پېۋەر ۵ مكوۋ قىسناغۈ رېۋە

تەنەكەۋ تەغارۈ ھەربە.

خَتْنِ خَتْنًا وَخَتْنَةً: ھاۋسەرگىرى

نەنجامدا ۵ زنى ھىنا.

خَتْنِ الصَّبِيِّ خَتْنًا وَخَتْنًا: مىندالەكەى

خەتەنە كىرد.

خَاتْنِ فَلَانًا: زنى بۇ فلان ھىنا.

إِخْتَتَنَ الصَّبِيُّ: مىندالەكە خەتەنە كىرا.

الْخَتَانُ: نەۋ شوپنىەى لەھىنى نېۋرۈ

۵ وانىكى مېنە دەبىردى

۵ دىگوتىرى: (برى ختائە) شوپنى

خەتەنە كىردەكەى مىندالەكە چاك

أَلْخَيْتُ: گورزمهك له شورپكى شكاهه
ناگرى پى گويزراومهوه (دمسته
چيله).

أَلْخَيْتُ: بهمانا (أَلْخَيْتُ) دى.
خَثَرُ اللَّبَنِ وَغَوِهِ: (خَثَرًا وَخَثَرَانًا):
شيرمكه مهيى و توندبوو.

خَثَرُ نَفْسِهِ: دمرونى شكاهه رمجا ۵ بارى
دمرونى تيك شكاهه.

خَثَرُ فُلَانٍ: فلانكس ههستى بهيى
تاقهه تيكردو تهندورسستى
تيكچوو ۵ دمگوترى: (خَاثِرُ النَّفْسِ
خَاثِرُ الْعِظَامِ).

خَثَرُ اللَّبَنِ وَغَوِهِ وَالتَّفْسُ خَثَارَةٌ وَخَثْرَةٌ:
شيرمكه مهيى، بزرگاو توند
بوو ۵ دمگوترى: (هو خثر النفس)،
(ك: خثراء) (وخثرى).

أَخْثَرَ فُلَانٌ: بهمانا (خَثَرٌ) دى.
أَخْثَرَ الزُّبْدِ: رونه كهرمكهى واز ليهينا
نهپتواندموه ۵ لهپهندي پيشيناندا
هاتووه (ما يدرى أَيْخَثَرُ أَمْ يَذِيبُ)
نازانى چ بكا رونهكهرمكه
به نههتاواهى بهيلىتهوه يان
بيتوينيتهوه.

خَثَرُ اللَّبَنِ: شيرمكهى
مهپاند ۵ بزرگاندى.

التَّخْثَرُ التَّاجِي: خهستبوونهوى خوئين
لهناو دهمارمكاني جهستهى دا
بههوى نهخوشى.

أَلْخَثَارُ مِنْ كَلِّ شَيْءٍ: بهرماوهو
باشهرپوكى ههموو شتيكه.

الْخَثَارَةُ: بهمانا (الْخَثَار) دى.

أَلْخَثَارُ: ليو نهستور ۵ رمشبين.

الْخَثَرَةُ: نهرمانى لا لوت كه نهستور
بيى ۵ كهوانهپى ناومراستى ليوى
سمرو ۵ (ك: خَثَارِ).

خَثَمَةُ: بهخوين رنگيكرد ۵ خوئينى
تيههلسوو ۵

خَثَمَ الْقَوْمُ: بهيمانان بهيهكدا

كهپشتى بهكتر بگرن دمست ليك

بهرنههمن ۵ دابو نهرپتى ههندى

كۆمهنگاي عهرمب وههابوو كۆ

دمبوونهوه ناژهليان سهردمبرپن و

گۆشستيان دمبرزانسدو

دهخوارد ۵ خوئينى كوستتياهگانيان

لهگهل زمعههرانو بوئى خوش

دمكرد مههنجهليكهوه نههمجار

دمستيان دمخسته ناو خوئينهكهوهو

بهيمانان بهيهكتر دمدا كه

پشتگيرى بهكتر بكهه.

تَخَثَّمَ: بهخوين خوى رنگ كرد.

خَثِمَ خَثْمًا: پان بووه ۵ لوتى پان بووه.

خَثَمَةُ: پانى كردهوه.

خَثَى الْبَقَرُ أَوِ الْفِيلُ خَثْيًا: مانگاكهپان

فيلهكه ناوسكى خوى

دانا ۵ توراندى ۵ ههرچى ريخى

لهسكى دا ههبوو ههمووى دهردا.

اځښي: ته پالنه‌ی داگیرساند ناگری
به‌ته پالنه‌ی کردموه.

اَلْخَوُّ: خوار ناوک که داکه‌وی وشک ببی.
اَلْخُشْرَاءُ: نافرمتیک لای خواروی
گدمدی داکه‌وی و شل ببی.

اَلْخُشَى: ریڅ و پیسای رمشه ولاڅ و
فیل ه (ك: اختاره)

اَلْخِشَى: به مانا (اَلْخُشَى) دځ ه (ك: اخشاء
وځښي).

خَجَا خُجْرًا: دلشکاو تیک شکاو بوو.
خَجَا اللَّيْلُ: شه‌مکه روی و کوتایی هات.
خَجَا فلانًا: خجنا: له فلانکسی دا تی
سرمواند.

خَجَى خَجًا: قسه‌ی ناشیرین و جنیوی
دان ه شهرمیکرد.

أَحْبَأَ: زوری داوا لیکرد تاوای لیکرد
بی‌تاهمت ببی.

تَحَايَاتِ الْمَرَأَ: نافرمتکه سمتی خوی
دمرپه‌پاڼد.

تَحَا فلان: به هیواشی و مه‌پله‌و خو
بادان ریشت.

اَلْخَبَاءُ: نادم‌میزادی هه‌له‌وی
قونگران ه نه‌حمه‌ق و خراب راپاو
بی به‌لین.

خَجَّ خُجْرًا: ویک هاته‌وه
نوشتایه‌وه ه دمگوتری: (خَجَّ
ساعده).

خَجَّ برجله: له رویشتنا تمپو توژی
بمرپاکرد.

خَجَّ السَّيْ: پالی به‌شته‌کوه‌نا،
دمگوتری: (خَجَّتِ الرِّيحُ السَّيْنَةُ)
بایه‌که پالی به‌که‌شتیبه‌کوه
نا ه لهرپرموی خوی لای دا
رمشه‌باکه به‌تموژمی خوی
که‌شتیبه‌کهی لادا.

خَجَّ السَّيْ: شته‌کهی شه‌ق
کرد ه دمگوتری:

خَجَّ العرد: دارمکه‌ی قلیشانده.
اَخْتَجَّ فِي سَه: به‌خیرایی و پیچاو پیچ
رویشت.

اَلْخَجِيجُ: (خجج‌الریح) دمنگی رمشه‌با.
خَجِنَج: خوی شاردموه ه دمگوتری:
(خَجِنَجَ الرَّجُلُ) پیاومکه شه‌وی
له‌دلیدابوو دمری نه‌خست.

خَجِنَجَ الرِّيحُ: رمشه‌باکه به‌شی‌وی
پیچاو پیچ و گیزه‌لؤکه‌یی روی.
اَلْخَجْنَجَاةُ: نه‌حمه‌ق و گیل.

خَجَلْ خَجَلًا وَخَجَلَةً: شهرمی کردو
به‌خوی دا شکایه‌وه.

خَجَلْ اَلْخَيَوَانُ: گیانله‌بهرمکه واهی و پرماو
حه‌وق و بوو نه‌میزانی به‌ج لایه‌ک دا
برپوا.

خَجَلْ فلان بامرہ: فلان به‌کارمکه‌به‌وه زور
ماندوو بوو بوی نه‌نجام نادری
نازانی چی بکا.

خَجَلَ فلان: فلان دناره حمت و جاپز

بوو ۵ تهر دماخ بوو ، كهيف
خوش بوو.

خَجَلَ النبات: گياو گزمكه چرو پرو تيك

چرزا ۵ دمگوترئ:

خَجَلَ الرادى: دوله كه به گياوو گزى زور

رازا به وه.

خَجَلَ بالحمى: بارمكه قورسو گران بوو.

خَجَلَ على فرسه: له سمر نه سپه كه

نه يتوانى دامه زراو بي چونكه

بجكوله بوو زينه كهى بؤ پر نه كرا.

خَجَلَ الثوب ونحوه: كراسه كهى له بمر

پانو پورى چاك چاك له جهستهى

دا دمگه را ۵ همروا دمگوترئ: (ثوب

خَجَلَ وَجَلْ خَجَلَ همروا دمگوترئ:

(خَجَ الثوب) واته: كراسه كه كون

بوو رزى.

أَخْجَلَ الثَّبات: به مانا (خَجَلَ) دئ.

أَخْجَلَ الثوب ونحوه: كراسه كهى

درئز كرد پان پانى كرد تا به ته واوى

له بمر يا بگه پرئ.

خَجَلَهُ: واى ليكرد ته ريق بيتموه.

أَخْرَجَلَى: رويشتنى نافرمته به لارو

له منجه.

خَجَبَ خَدْبًا: دروئيكرد.

خَجَبَ فلانًا: پيست و گوشتى فلانكه سى

هه لدرى ۵ دمگوترئ: (خَدْبَهُ

بالسيف) ۵ (خَدْبَتُهُ الحية) مارمكه

تيكى شكاند.

خَجَبَ الشئ خَدْبًا: شته كه درئزو پان بوو

۵ دمگوترئ: (خَدَبَتِ الضربة أو

الطعنة وخدبت الدرع).

خَجَبَ اللسان: زمان درئز بوو.

خَجَبَ السيف: شمشيرمكه برى.

خَجَبَ فلان: فلانكه س خوارو خيج بوو

همر به هه واو هه موسى خوى دمروا

به گوئى كه س ناكا (هر أعذب وهى

خدباء)

تَخَدَّبَ: به مانا (خَجَلِب)

دئ ۵ دمگوترئ: (تَخَدَّبَ اللسان

وتَخَدَّبَ السيف).

تَخَدَّبَ فلان: فلان به رويشتنى مام

ناومندى روئى.

أَخْدَبَ: گه ورمو دلرپق ۵ كه ته و

زمبه للاح له هه موو

شتيك ۵ دمگوترئ: (رَجَلْ خَدَبْ)

(وسام خَدَبْ و جمل خَدَبْ) به هيرو

پته موو كه ته و زمبه للاح.

الْخَيْبَةُ: ريگاي ناشكرا (ك: خادب) ۵

رييازو دابو نهرى ته و په پرمو و

پرؤگرام ۵ دمگوترئ: (أقبل على

خَيْبَتِهِ) به هه مان دابو نهرى ته

خوى هاته پيشه وه.

خَدَجَ خَدَاجًا: كه م بوو كه مى كرد.

خَدَجَ الحامل: نافرمته دوو گيانه كه

سكه كهى له بار چوو پيش نه وهى

کامل ببی ۵ (هی خادج) (ك):	هه لکهنه.
خوادج، (وهی خدوج)، (ك):	خَدَّ جَسْمَهُ بِنَاه: بهکه ئیهی پیستی
خدائج ۵، بهمنداله فری دراومه	هه لیری.
دمگوتری: (مخدوج) و (خدوج)	خَدَّ الْجَعْرِ: لا شه ویلهی حوشرمکهی داخ
و (خدیح).	کرد.
خَدَجَ الزَّئِد: چه رخه که ئاگری ئی	خَدَّ الْفَرَسُ الْأَرْضَ بِحَوَافِرِهِ: نه سپه که
دمرنه چوو.	به سمه گانی شوینی له زموییه که
أَخْدَجَتِ الْحَامِلُ: به مانا (خدجت) دئ.	کرد.
أَخْدَجَتِ الشَّتْرَةُ: زستانه که بارانی که م	خَادَةُ: بهریرمکانی کرد له نیشه کهی دا.
بوو.	خَدَّ لَحْمَ الْفَرَسِ: گوشتی نه سپه کهی
أَخْدَجَ الشَّيْءُ: شته کهی که م کردموه ۵	له پولاواز کرد ۵ دمگوتری:
دمگوتری: (أَخْدَجَ التَّحِيَّةُ): به ته و اووی	خَدَّهَ الْفَقْرُ وَسَوْءُ الْحَالِ: هه ژاری و باری
وه لآمی سلاومه کهی نه دایه وه.	نالهار له پولاوازی کرد.
أَخْدَجَ أَمْرُهُ: کاره کهی به باشی بنبه ست	خَدَّ السَّيْرِ لَحْمَ الْفَرَسِ: روپیشتن
نه کرد.	گوشتی نه سپه کهی لاواز کرد.
أَخْدَجَتِ الْحَامِلُ: به مانا (أَخْدَجَتِ) دئ.	تَخَادَا: بهرامیر یه که وستان.
أَخْدَجَ: لقی رومکیک یان نه ندامی	تَخَدَّ لَحْمُهُ: به مانا (خَدَّ) دئ.
جهسته ی گیانله بهرین که ناکامل	تَخَدَّ الْقَوْمُ: خه لکه که بوون به چه ند
بی.	تاقم و پیریک.
أَخْدَجَ: نافرمتیکه مندالی بو	أَخْدَعُ: که ندری دریزو قول.
رانه ووستی ۵ پیش نه وهی سکه کهی	ضربة أَخْدَعُ: ئیدانیک شوینکهی
کامل بی له بهری بجی ۵ (ك):	له جهسته و پیستی کرد ۵ دمگوتری:
مخادیح ۵.	(لي) ظهیره أخادید
خَدَّ الْأَرْضَ: زموییه کهی هه لکهنه.	السياط) ۵ به پشتیه وه شوینکهی
خَدَّ السَّيْلُ الْأَرْضَ وَلِي الْأَرْضَ: لافاومه که	شوپرک و هه مچی دیاره.
زموی دادپی ۵ (و خَدَّ فَلَان أَخْدَعُ) دأ	أَخْدَعُ: کوئم لا رومهت ۵ هه روا ناوه بو
فَلَانَكْهَسَ جَائِيكِي دَرِيْزِي	لایه نیکی شت.

خَدُّهُ اُورِدْج: لاتای که ژاوه ۵ ههروا ناوه بۆ
 کۆمه ئێک خه ئک دمگوترئ: (مضی
 خَدُّ مِنْ النَّاسِ) ته مهنی چینیک
 لهئاده میزاد تیپهری ۵ ههروا به مانا
 ریگاش دی.
 اَلْخُدَّةُ: کووتم ۵ که نه بری
 درێژ ۵ حال ۵ (ک: خدد).

المِخْدُ: که ئبه.
 المِخْدَةُ: سه رین، بالیف که له کاتی
 نوستاندا لارومه تی ده خریته
 سه ر ۵ ناسنی که زموی پی
 هه له مبرئ و مگوو پی مه ره ۵ (ک:
 مخاد).

خَدَّرَ خَدْرًا: خوی شاردموه ۵ خوی تاههت
 کردو، خوی چه شاردا، دمگوترئ:
 (خَدَّرَتِ الْمَرْأَةُ ۵ وخدر الأسد)
 نافرته که چه ووه ناو
 که ژاوموه ۵ شیرمه که چۆوه ناو
 لانه که مه ووه.

خَدَّرَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه مایه ووه ۵ سه ری
 لیشیوا ۵ له گه له رمومکه دواکه وت.
 خَدَّرَ الشَّيْءَ: شته که ی شاردموه.

خَدَّرَ اُورِدْج: به ردی به سه ر که ژاومکه دا.
 خَدَّرَ الْمَرْأَةَ: نافرته که ی خسته ناو
 که ژاوموو هاریزگاری کردو
 پیدایستی به کانی بۆ دابین کرد.

خَدَّرَ خَدْرًا: لهش داهیزان و بی هیزی

سواری سه روملی بوو ۵ دمگوترئ:
 (خَدَّرَ مِنَ الشَّرَابِ أَوْ الدَّوَاءِ) به هوی
 مه مه ووه یان به هوی دهرمانه وه گیزو
 لهش داهیزاو بوو ۵ دمگوترئ:
 (خَدَّرَ جِسْمَهُ، وَخَدَّرَتِ عَظَامُهُ،
 وَخَدَّرَتِ يَدُهُ أَوْ رِجْلَهُ، وَخَدَّرَتِ
 عَيْنَهُ).

خَدَّرَ الْيَوْمَ: نه مپۆ گهرما که ی توند بوو
 بای نه سیم و شه مالی تیدا
 هه ئنه بوو.

خَدَّرَ اللَّيْلُ وَالْمَكَانُ: شه ومکه تاریک بوو
 شوینه که تاریک بوو ۵ (هو خَدَّرَ
 واخدر، وهی خَدَّرَاءِ)، (ک: خَدَّرَ).

اَخْدَرَّ: له ناو که ژاومدا
 مایه ووه ۵ دمگوترئ: (اخذرت المرأة)
 (أخدر الأسد).

اَخْدَرَّ: که وته ناو شه وموه ۵ ههروا
 باران دایپۆشی.

اَخْدَرَّ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه
 مایه ووه ۵ دمگوترئ: (أخدر لي أهله)
 اَخْدَرَّ الشَّيْءَ: شته که ی
 شاردموه ۵ دمگوترئ:

أخدر المرأة: له ناو که ژاومکه دا
 نافرته که ی هیشته وه.

خَدَّرَ: دایپۆشی ۵ دمگوترئ: (خَدَّرَ
 المرأة) نافرته که ی له ناو که ژاومکه دا
 هیشته وه.

خَذَرَ الْهَوْدَجَ: که ژاومگهی داپووشی.

خَذَرَتِ الطَّيْبَةَ وَلَدَهَا: ناسکه که

بیچومگهی شاردموه.

خَذَرُهُ: دای هیـ زان تیـ کی

شکاند ۵ دموگوتری: (خَذَرُهُ

الـ شـ راب) ۵ مهی و عهره ق

دایوهمساند ۵ (خَذَرُهُ المـ رض)

نمخووشی گیزو ویزی کرد.

خَذَرَتِ الْمَقَاعِدُ: دانیشان قاجی گوجو

نیفلیج کرد.

اخْذَرْتُ: خوئی شاردموه.

اخْذَرْتُ الْمَرَأَ: نافرمته که که ژاوه نشین

بوو.

تَخَذَرْتُ: خوئی چهشاردا.

تَخَذَرْتُ الْمَرَأَ: نافرمته که خوئی خسته

که ژاوموه ۵ باری تهندروستی

تیـ کچوو لهشی داهیزا.

الْأَخْذَرُ: که ژاوه ۵ (ك: اخادیر)ه.

التخدير الكوكابيني: لهکار خستنی

هستهکان بهوئی کوکاپینهوه.

الْخَدَارِيُّ: رمش و تاریک ۵ دموگوتری:

(لیـ ل خـ دارئ) شهوئی کی

تاریکه ۵ (وسحاب خـ دارئ)

همورئی کی رمشه.

الْخِذْرُ: همرشتیک تو بگریته خوئی

لهخیومت و خانوو ۵ پهردمیه که بو

نافرمت له گوشه یه کی هوـ لدا

دادمدریـ تهوه ۵ لانهی شیر ۵ (ك:

خـ دور و اخـ دار).

الْخَفَرُ: شوینی تاریک و

چهواشه ۵ همور ۵ باران ۵ لهزاراوه

ی فلهـ سهـ فـ هـ دا له دهستدانی هست

بهگشتی یان شوینی کی تایبه تی.

الْخَفَرُ: شهوی تاریک.

الْخَذَرَةُ: دنکه خورمای نهگه بیو که

بکهوئی ته خوار ۵ همروا ناوه بو نهو

دنکه خورمایه ی ناومگهی رمش

بووبی و بوگهنی کردی.

الْخَذَرَةُ: باران ؛ دلۆبه باران.

الْمُخْذِرُ: دمرمانیکه بهکار هیـ نانی بو

نادهمیزادو چهوانات بهناگایی ئی

زموت دمکا، وای لیـ دمکا ومعیی

نهمینی.

خَفَشَ الْجِلْدَ وَغَوَّهَ خَذَشًا: پیستی

جهسته ی رنی دایمالی.

خَاشَ فُلَانٌ فُلَانًا خَاشَةً وَخَاشًا:

همره که لهو دوو کهسه پیستی

نهوی تریانی داینی.

خَفَشَ: پیستی رنی پیسته که ی دامالی

الْخَفَشُ: شوینکه ی رنین و دامالینی

پیست.

الْخَفَشُ: کیـ چ ۵ میـ ش ۵ ریوی.

الْمُخَادِشُ: پشيله.

الْمُخَدِشُ: پشيله ۵ باریکیای

مل ۵ باریکایی زمندی ولاخ ۵ (ابنا
مُخَدَش) نه ملاو نه ولای شان.
خَدَعُ خَدَعًا: حال و مزعی گؤرا ۵ همر
رؤژه له حالیکدایه.
خَدَعُ فلان: فلانکس رموشتی تری
په پرموکرد به نه خلاق و رموشتی تر
په رومرده بوو.
خادع الراي: همرساته و رایه کی هه په و
همرگیز له سمر راو بؤ چونیکي
تایبه تی پایدار نابی.
خَدَعُ الضَّبُّ: سوسه مار چووو ناو کونی
خویه وه.
خَدَعُ الظَّبْيُ: ناسکه که چووو ناو
کولانه کی خوی.
خَدَعُ الثَّغْبُ: رتوبیه که قورت و پیچی
کردن.
خَدَعَتِ الشَّمْسُ: خۆر ناوا بوو.
خَدَعَتِ الْمَيِّتُ: چاومکه به قول داچوو،
یان خموی ل نه کهوت.
خَدَعَ الشَّيْءُ: شته که خراب بوو که لکی
نه ما.
خَدَعَ الطَّعَامُ وَخَدَعَ الرِّيقُ: بؤگه نی کرد.
خَدَعَتِ السُّوقُ: بازار کهوت و کرپن و
فروشتن که مه.
خَدَعَ الرَّجُلُ: پیامکه مال و سامانی که م
بوو.
خَدَعَ الزَّمانُ: ورمزمکه بارانی که م بوو.

خَدَعُ فلاناً خَدَعًا وَخَدَعَهُ: نه وهی بؤ فلانی
دمرخت پیچمه وانیه نه وه بوو که
له ناو دلی دابوو ویستی به بی نه وهی
به خوی بزانئ زمبریکي
لیدا ۵ قورشان دمفه رموی: ﴿وَإِنْ
يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسَبَكَ
اللَّهُ﴾.
خَدَعَ الشَّيْءُ خَدَعًا: شته که ی شاردموه
ونی کرد.
خَدَعُ الدَّابَّةُ: ولاغ که ی به سته ووه هیج
له ورمو نالقی نه دایه.
خَدَعُ الثَّوْبُ: قوماشه که ی نوشتاندموه.
أَخْدَعَهُ: شاردیه ووه په نهانی کرد.
أَخْدَعَ فلاناً: فلانکسی هه لئا بؤ
فیلکردن و چاوراو.
خادعه مُخَدَعَةٌ: به مانا (خَدَعَهُ) دئ.
خَدَعَةٌ: به مانا (خَدَعَهُ) دئ.
خَدَعَهُ: به مانا (خَدَعَهُ) دئ ۵ قورشان
دمفه رموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ
اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾.
أَخْدَعَ: فیلایی لیکرا
هه لئه لیتینسرا ۵ وای دمرخت
هه لئه لیتینسرا وه وهاش نه بوو.
أَخْدَعَ الشَّيْءُ: شته که خوی هه شارداو
له بهرچاو گوم بوو.
أَخْدَعَ السُّوقُ: بازار کهوت ۵ کرپن و
فروشتن تییدا نه ما.
۱

تَخَادَعَا: هەریەکە لەو دوانە فێلیان
لەبەگتر کرد.

تَخَادَعُ فُلَانٌ: فلان وای نیشاندا فێلی
لێکراوە.

تَخْدَعُ: فێلکردنی بەسەر خۆیدا هێنا.
الْأَخْدَعُ: رمگی لامل ە بەهەردوو رمگی
لامل دەگوتری: (الأخدعان).

الخادع من الطريق: ئەو رێگەبەبە
هەندئ دیارم و هەندئێکی کوێر
بۆتەو ە دەگوتری: (دينار خادع)
دینارمە کەمە ە کیشی تمواو نییە.
خوادع (سنون خوادع): ددانی بئ خێرو
کلۆر.

الخادعة: دمرگای بچوک کە دەبێتە
بەشێک لە دمرگای گەورە ە ژوری
بچۆکۆلە لەناو خانوودا، (ك:
خوادع) ە.

الْخَدَمُ: زۆر فێلباز و باشقولگر.

الْخَدْعَةُ: فێل و پیلان:

الْخَدْعَةُ: یەكجار فێلکردن ە دەگوتری:
(الحرب خدعة) شەڕ فێلێکی
بەسە ە بەبەك فێل بەلایەكا
دەگمڕی.

الْخَدْعَةُ: زۆر فێلباز ە دەگوتری:
(الحرب خدعة) واتە شەڕ زۆر فێل و
پیلانی گەرمکەو ئەوانەى
شەڕدەمەن دەبێ زۆر فێل و تەلەمە
بزانن.

الخَدْرُ: ئەو نازەلە شیردەرمیە جار جار
شیر دەداو جار جار جاریش
دەبێگرتەو ە رێگایەك هەندئێکی
کوێر بوبێتەو ە هەندئێکی دیار بئ.
الْخَيْدَعُ: زۆر فێلباز، دەگوتری: (رجل
خيدع) و (ذئب خيدع) و (طريق
خيدع) ە هەروا ناو ە بۆ تراویكە
(سەراب).

الْمُخْدَعُ: ئەو كەسەى زۆرى فێل
لێكراى و چەقاو ە سوو بوبی.

الْمُخْدَعُ: ژوور لەناو خانوودا
ە گەنجینە (ك: مخادع).

خَدَفَ خَدْفًا: رۆپێشت بەخێرای
بەهەمناوێ كورت ە كەوتە نازو
نیعمەتەو ە دەگوتری: (خَدَفَ لِي
الْجُصْب).

خَدَفَ الشَّيْءُ: شتەكەى بڕیبهو ە.

خَدَفَ الثَّرْبُ: هوماشەكەى بڕى و پارچه
پارچهى كرد.

اخْتَدَفَهُ: بەمانا (خدفة) دئ ە هەروا
بەمانا رەفاندن دئ.

الْخَدْفُ: سەر نشینانی ناو کەشتی ە کلکی

کەشتی کە بەهۆى ئەو کلکەو ە
رێڕموى کەشتییەكە دیاری دەکری.

الْخَدْفَةُ: پارچهى شت ە کۆمەلێك لە
ئادەمیزاد دەگوتری: (كنا لي خدفة
من الناس) و (مرت خدفة من الليل)

سه عاتيك له شهو روى.

خَدِلْ خَدَلًا وَخَدَالَةً وَخَدُولَةً: پرې بوو،

ته و او بوو، بالغ بوو ۵ دمگوترى:

(خَدِلَ الْغُلَامُ وَخَدِلَتِ الْمَرْأَةُ وَهَكَذَا).

الْخَدْلُ: تېرو پرېو ته و اوو بېكهم و

كوړې ۵ (غلام خدل) گهنجېكې

ته و اوو رېكو بېكه ۵ (وامرأة خدلة)

ناهرمتېكې ته و او جهسته رېك و

بېكه ۵ بولمترې وردو بيزوك كه

به هوې خزمه نه كردن و دمردو بې

ناوې باش هي شومكه ي

هه لنه پېچايې.

الْخَدْلُج: ناده ميزادې دمست و پهل و

قل و حاج نه ستورو گوشتن ۵ (چوار

پهل هموې).

خَدَمَهُ خَدَمَةً: پيداوېستې نه وې دابېن

كرد (لهر و هي خادم) (ك: خَدَمَ

و خَدَامَ) (و هي خادمة).

اَخْدَمَهُ: خزمه تكاري يو دانا.

خَدَمُهُ: به مانا (اَخْدَمَهُ) دى.

خَدَمَ السَّبْعَ: پيژوندې له قاجې

حوشترمه كرد.

تَخَدَّمَ خَادِمًا: خزمه تكاري راگرت.

اِخْتَدَمَ: خزمه تې خوې كرد.

اِخْتَدَمَ فَلَانًا: داوې له فلانكس كرد

خزمه تې بكا.

اِسْتَخْدَمَهُ: كردې به خزمه تكار ۵ داوې

لېكرد خزمه تې بكا ۵

خزمه تكاريكې پېشكش كرد.

الْخَدَامُ: نه و كه سه ي زور خزمه ت بكا.

الْخَدَمَةُ: ساتيك له شهو يان له رېور.

الْخَدَمَةُ: نه لقه يه كې پته وې ناسنه

دمكرېته قاجې حوشترموه ۵ شورې

قايېم و پته و ۵ كوړو

كؤمه ل ۵ دمگوترى: (فَضَّ اللَّهُ

خَدَمَتَهُمْ): خودا كوړو كؤمه ليان

لېك هه لومشېن ۵ سرمه يه كې

قايېم و پته و دمكرېته زمندې

حوشترموه واته: باريكايې پشت

سمې ۵ كه له بچه ۵ خرخال.

الْخَدُومُ: زور خزمه تې.

الْمُخَدَّمُ: نه و كه سه ي زورې خزمه تكار

هه بن و دهوله مهنديې ۵ شوېنې

تيكردنې هه لقه و خرخال له قاجې

ناهرمت يان هې حوشتر.

الْمُخَدَّمُ: كه سيك نيشې نه و بې خزمه تكار

پېشكش به كه ساني تر بكا.

الْمُخَدَّمَةُ: شوېنې نه لقه يان پيژوند له

قاجدا ۵ واته: باريكايې قاج پشت

قابه رقه بؤ نادمې و پشت زمنگ

بؤ ولاخ.

الْمُسْتَخْدَمُ: نه و كه سه ي

له همرمانگه يه كې دهولمت كارېكا

به موجه يه ك.

خَادَتْهُ: پشتگیری قسه‌ک‌ه‌ی کرد،
ت‌م‌ص‌د‌ی‌ق‌ی کرد ۵ (ه‌ر خَادِن
و خَدین).

الْخِیْنُ: دُست و برادر ۵
هاوَهَل ۵ دُستی دلداری و نه‌ینی ج
پیاو بی ج نافرمت بی ۵ قورن‌ان
دم‌ه‌م‌ر‌م‌وئ: ﴿وَأَنزَلْنَاهُ أَجْرَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُخَصَّاتٍ غَيْرِ مُسَافِحَاتٍ
وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ﴾.

الْغَدَّةُ: نه‌و ک‌س‌ه‌ی دُست و هاو‌پ‌ئ
زُور دم‌گ‌رئ.

الحَدید: ناز ناوی ه‌م‌ر‌م‌ان‌ر‌ه‌و‌ای می‌ص‌ر
ب‌و‌ه له‌زَی‌ر دم‌س‌ه‌ل‌اتی تور‌ک‌ه
ع‌وس‌م‌ان‌ب‌ی‌ه‌ک‌ان‌داو نه‌و س‌م‌ر‌د‌ه‌م‌ان‌ه‌ی
ر‌اب‌ر‌د‌و تا س‌م‌ر‌د‌ه‌م‌ی کُ‌و‌م‌اری.

خَذَا خَذَاءً: گ‌م‌ردن ک‌ه‌ج ب‌و‌و زَی‌ر بار ب‌و‌و.
خَذِیْ لَهُ خَذَاءً وَخَذُوا خَذَاءً: ب‌ه‌م‌ان‌ا
(خ‌ذ‌أ) دئ.

اخْذَأْ: ز‌ه‌ل‌یل و گ‌م‌ردن‌ک‌ه‌جی کرد.

اسْتَخْذَأَ لَهُ: ب‌ه‌م‌ان‌ا (خ‌ذ‌ی) دئ.

خَذَّ الْجَرَحَ خَذًا: ب‌ر‌ی‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی کِی‌م‌و ز‌و‌خ‌ا‌و‌ی
ل‌ه‌ب‌م‌ر رُ‌و‌ی.

أَخَذَ الْجَرْحُ: ب‌ه‌م‌ان‌ا (خ‌ذَّ) دئ.

خَلَّتْ الْحَيَوانُ: گ‌ی‌ان‌ل‌ه‌ب‌م‌ر‌م‌ک‌ه‌ پ‌ه‌ل‌ه‌ی
کرد ۵ ق‌ا‌ج‌ی ک‌ه‌و‌ان‌ه‌ی‌ی کرد.

تَخَلَّتْ الثَّوبُ: ق‌و‌م‌اش‌ه‌ک‌ه‌ د‌ر‌ا.

الْخُتْرَفَةُ: پار‌ج‌ه‌پ‌ه‌ک‌ ل‌ه‌ق‌و‌م‌اش.

الْخُرُوف: دم‌س‌کی دم‌س‌ت‌ا‌ر پار‌ج‌ه‌ د‌ار‌ی‌ک‌ه
دم‌خ‌ر‌ی‌ت‌ه‌ ک‌و‌نی دم‌س‌ت‌ا‌ر‌ی س‌م‌ر‌ه‌و‌ه
دم‌س‌ت‌ی پ‌ئ دم‌گ‌رئ پ‌ئ‌ی
دم‌خ‌و‌ل‌ی‌ن‌د‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌ه.

خَنَعَ اللحمُ خَذَعًا: گُ‌و‌ش‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی پار‌ج‌ه
پار‌ج‌ه‌ی کردو نه‌ن‌ج‌ن نه‌ن‌ج‌نی کرد.

خَذَعَهُ: ب‌ه‌م‌ان‌ا (خ‌ذ‌ع‌ه‌)

دئ ۵ دم‌گ‌و‌ت‌رئ: ۵ (خ‌ذ‌ع‌ت‌ه‌ الس‌ی‌و‌ف)

ش‌م‌ش‌یر ه‌م‌و‌و ج‌ه‌س‌ت‌ه‌ی نه‌ن‌ج‌ن

نه‌ن‌ج‌ن‌ک‌ر‌د‌و‌ه‌ چ‌ون‌ک‌ه‌ نه‌و‌م‌ن‌د‌ه‌ی

ش‌م‌ر‌و ه‌م‌را‌ک‌ر‌د‌و‌ه‌.

خَذَعَ الشَّيْءُ: نه‌م‌لاو نه‌و‌ل‌ای ش‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی

ب‌ر‌ی ۵ دم‌گ‌و‌ت‌رئ:

خَذَعَ الشَّجَرَةَ: ل‌ق‌و پ‌ؤ‌ی‌ی د‌ر‌ه‌خ‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی

ب‌ر‌ی‌ن.

تَخَذَعَ اللحمُ وَنَحْوَهُ: گُ‌و‌ش‌ت‌ه‌ک‌ه‌ یا ش‌ت‌ی‌کی

ت‌ری ل‌ه‌و ج‌ؤ‌ر‌ه نه‌ن‌ج‌ن نه‌ن‌ج‌ن کرد

ب‌ه‌ب‌ی نه‌و‌ی پار‌ج‌ه‌ پار‌ج‌ه‌ ب‌ک‌ا.

خَنَعَ: پ‌م‌رت و ب‌لا‌و ۵ دم‌گ‌و‌ت‌رئ: (ذ‌ه‌ب‌را

خ‌ذ‌ع م‌ذ‌ع).

الْخَذَعَةُ: پار‌ج‌ه‌ گُ‌و‌ش‌ت‌ی‌ک‌ یا ش‌ت‌ی‌کی

ت‌ری ل‌ه‌و ج‌ؤ‌ر‌ه.

الْمُخْذَعُ: ب‌ر‌ژ‌ا‌و.

الْمِخْلَعَةُ: ک‌ی‌ر‌د (ک: م‌خ‌ا‌ذ‌ع) ه‌.

خَذَّتْ الدَّابَّةُ خَذًا وَخَلْفَانًا: و‌لا‌خ‌ه‌ک‌ه‌

پ‌ه‌ل‌ه‌ی کرد ل‌ه‌ رُ‌و‌ی‌ش‌ت‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی‌دا

ب‌م‌ر‌د‌و ج‌ه‌و‌ی ل‌ه‌زَی‌ر ق‌ا‌ج‌ی

دم‌ر‌پ‌م‌ر‌ی‌ن.

خَذِفَ بالخصا: به په له پیتکه بهردوچکه ی
هاوېشتن.

خَذِفَ الشَّيْءُ: شته که ی برېیه وه (هو وهی
خدوف).

الْمِخْدَلَةُ: قَوْجَه قاینی ۵ دار
لاستیک ۵ نامیریکه منسدال
بهردوچکه ی پچ دمگرتنه بالنده.

خَذِقَ خَذَقًا: جیقته ی فری دا.

خَفَقَ الدَّابَّةُ: له ولاخه که یه وه ژمنی بو
نهموی باش برېوا ۵ ولاخه که به هو ی
تیوه ژمنینه وه باش پړوی.

خَذَلَ خَذَلًا وَخَذَلَانًا: جیا
بـووه ۵ گوښه گمر

بـوو ۵ لاکه وت ۵ هه لېړاو
تهرمبوو ۵ دمگوتری: (خَذَلَتِ

الظبية)، دمگوتری: (فلان خذول
الرَّجُل) فلانکس هاجسی

عمرزناگری.

خَذَلَ فلاناً وعنه: دمستی له فلانکس
بهرداو چیدی پستی ناگریو

پارمته نادا ۵ ریسوای کرد.

خَذَلَهُ الله: خودا ریسوای کرد له لومو
چاو بهرموژنری نه پپاراست.

أَخَذَلَتِ الظبية ولحوما: ناسکه که به سمر
بیچوومکه یه وه مایه وه.

خَذَلَهُ: هه لېنا بو نهموی نه چی بو
شپړو فمشل بیتنی.

خَذَلَ عَنْهُ أصحابه: هاوه له کانی وا

لیکړدن ریسوای بکه ن.

تَخَذَلَتِ الطَّيْبَةُ: به مانا (أخذلت) دی.

تَخَذَلَتِ القوم: هه ندی له خه لکه که
هه ندی کی ترپانی ریسوا کرد.

تَخَذَلَتِ رجلاه: قاجه کانی بیه یز بوونو
رؤپینی بو ناگری.

أَلْغَذَلَةُ: که سیک زور خه لک ریسوا
بکا.

أَلْخُلُولُ: دوگیانی که که ژانی هات
له شوینی خوی نه میتی له تاوان نهم
دیوو نهم دیوبکا.

خَذِمَ الحيوان وغره: په له ی کرد خیرا
رؤپشت.

خَذِمَ الصقر: هه لؤکه به دمنلوك
له کوشتییه که دا.

خَذِمَ الشَّيْءَ خَذَمًا: شته که ی به خیرای
پارچه پارچه ی کرد.

خَذِمَ: خیرا رؤپشت، دمگوتری: (خَذِمَ
الفرس).

خَذِمَ فلان: فلانکس دلپاکو
به خشنده بوو خیرخواه.

خَذِمَ السيف: شمشیرکه برنده بوو.

خَذِمَ فلان خَذَمًا: فلانکس داپرا، هه والی
نهما، دپارنهما.

أَخَذَمَ: دانی به زه لیلی و ژېر باری خوی
دانا ۵ داسه کنا.

أَخَذَمَ الشراب: مه پیه که سمرخوشکر
بوو سمرخوشیکرد.

أَخَذَ النَّمْلُ: پشْتِنِي نه‌عله‌کهی چاک
کردموه.

خَذَمَهُ: پارچه پارچه یک‌کرد ۵ بری.

خَذَمَ أَذَنُهُ: گوینچه‌کهی بری.

تَخَذَمَ: بُو موطاوه‌عه‌ی (خَذَمَهُ) هاتووه.

تَخَذَمَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س دابر‌او هه‌والی
نه‌ما.

تَخَذَمَ الشَّجَرَةَ: دره‌خته‌کهی بری‌یه‌وه.

الْحَذَامَةُ: پارچه‌یه‌ک له‌شت.

الْحَذَامَةُ: (شاة خذماء) مهرینک هه‌مراخی
گوینچه‌کهی برایی.

المِخْذَمُ: شمشی‌ری برنده (ك: مخاذم) ۵.

خَذَا خَذَا: شلو شه‌وینل بوو.

خَذَا لَحْمُهُ: گوشتی جه‌سته‌ی توندو بر
بوو.

خَذِي خَذِي: به‌مانا (خذا) دئ.

خَذِي الرَّجُلُ: پیاو‌مه‌ک‌ه زه‌عیضو بی وه‌ج
بوو.

أَخْذَاهُ: ژهریاری کرد ۵ زه‌لیل و دام‌اوی
کرد.

أَخْذَاهُ: شوڤر بوونه‌وه‌ی گوینچه‌یه به‌سه‌مر
لارومه‌تدا ۵ کرم‌یکه له‌گه‌ل
پیسایی ناژه‌لدا دپته‌دمر.

الْحَذَاوِيَّةُ مِنَ الْأَذَانِ: گوینچه سوک.

خَوِي خَوِي: خوراء و خوراء و خوراء: پیسایی کرد.
الْخَوْمُ: ریخ و قشبل، پیسایی ناده‌میزاد
(ك: خَرْمَ)

الْمَخْرَأَةُ: شوینی پی‌ساییکردن،

ناودمست (ك: مخاری)

الْمَخْرُوءَةُ: به‌مانا (المخرأة) دئ.

خَرِبَ خَرِباً: بوو به‌دزو جه‌رده ۵ (هر
خارب) (ك: خُرَاب) ۵.

خَرِبَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌هی کون‌کرد در‌اندی.

خَرِبَ دِينُهُ: نایینی خو‌ی شی‌واند شک و
گومانی تیدا په‌یدا‌کرد.

خَرِبَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌هی سه‌ه‌مت کرد بی
سودی کرد له‌کاری خست.

خَرِبَ فُلَانًا: له‌کلوتی دا.

خَرِبَ الشَّيْءُ خَرِباً وَخَرَابَةً: شته‌ک‌هی دزی.

خَرِبَ خَرِباً وَخَرَاباً: شته‌که له‌کار که‌وت و
سودی نه‌ما.

خَرِبَ الْمَكَانُ: شوینمه‌که جه‌ول بوو که‌سی
تیدانه‌ما.

خَرِبَ الْحَيَوَانُ: ناژه‌له‌که گوینچه‌ک‌هی
هه‌ل‌درا ۵ (هر أخرب وهی خرباء)
آخریه: ویرانی کرد.

أَخْرَبَهُ فُلَانًا: فلان‌ک‌ه‌سی به‌دز هاته
به‌رجاو.

خَرِبُهُ: به‌مانا (أخربته) دئ.

خَرِبَ الْمَزَادَةُ وَنَحْوَهَا: دم‌کی بُو
تیشودانه‌که دروست کرد.

اسْتَخْرَبَ: به‌مانا (خَرِبَ)

دئ ۵ ده‌گوترئ: (استخرب فلان):

فلان‌ک‌ه‌س به‌ه‌وی کارساتیک‌موه
تیک شکاو نه‌هامه‌تی به‌سه‌مردا هات.

اَسْتَحْرَبُ اِلَى فُلَانٍ: نارمزوی لای
فلانکه سی کرد.

الْأَخْرَبُ: گوی هه لدر او.

الْخُرَابَةُ: کونی پان و پوژی
که وانه یی ه حبلینک له پرژی
دارخوما ه تاته بهردینک کونیک
له ناو مرستی دا هه بی و حبلینکی
تیخرابی.

خُرَابَةُ الْأَبْرَةِ: کونی دمرزی:

خُرَابَةُ الْوَلَدِ: سه ری ئیسقانی ران له ناو
قه پوژنکی جه وزی دا.

الْخُرُوبُ: تورمه که به که شوان تی شووی خووی
تیدا هه لدمگری ه (زاراومیه کی
زانایانی عوروزه).

الْخُرُوبُ: به مانا (الْخُرْبُ) دئ ه شوینیک
درمختی (غضاى) لئ بروی.

الْخُرُوبُ: که وانه به که له سه روی ورگی
ئه سه پومیه ه توکی خوار نه زنی
ئه سه پ ه نییرینه ی حو بارا ه (ک:
خراب و ا خراب) دمگوتری: (فلان
خُرْبُ) فلانکه سه ترسنوکه.

الْخُرُوبُ: قه راخی کیو؛ دمرموی سنوری
کیو.

الْخُرْبَاءُ مِنَ الْمَعَزِ: نهو بز نه به گویچکه ی
هه لدر پایی.

الْخُرْبَانُ: ترسنوک.

الْخُرْبَةُ: بیژینک ه عه بیو

له که ه ه شمرگا ه هه له ه
حه یاجون ه قسه ی ناشیرین.

الْخُرْبَةُ: کونی گهورمو که وانه یی.

خُرْبَةُ الْمَزَادَةِ: قلفه ی تی شودانی
شوان ه سه رمئیسقانی ران ه نهو
قرویلک ه ی ده چیتته ناو
حه ه وزموه ه عه بیو
ره خنه ه گومان ه تورمه که به که
شوان تی شووی خووی تیدا
هه لدمگری ه (ک: خُرْبُ، ا خراب،
و خُرْبُ).

الْخُرْبَةُ: شوینی ویرانه؛ کاوله کوئن.

الْخُرْبَةُ: به لاو کارمسات ه
تاوان ه عه بیو.

الْخُرْبَةُ: شوینی ویرانه، کاوله کوئن (ک:

خُرْبُ) دمگوتری: (وقعرا فی وادی
خُرَبَات) واته: که وانه شیوی
فهوتین ه ترسناکه وه.

الْخُرُوبُ: خرنوک ه رومکی که به خووی و

به به مرکه ششی ده گوتری:

خرنوک ه به ریکی درژکو له ی ه به

له مشیوه ی گورچیله دایه ه به مرکه ی

تفته، له گه ل زمر دینه ی هیلکه دا

دمگریته دمرمانی چاو ئیشه بو زور

دمرمانی تریش به کار دمه یندرئ،

به مرکه ی ده خوری، ئالفیک ی باشیشه

بو ئازهل.

الْحَرْبَةُ: (لهزاراوی نالتونچیهکاندا)

دەنکە دانەوێڵەبەکە زێرێ پێ
دەکێشێ.

الْحَرِيْزُ: کالەك لە پەندی پێشیناندا
هاتوو دەلی: (دوو خەربوز
بە دەستیك هەلناگیرێ) ە لە
حەدیشی ئەنەس دا هاتوو دەلی:
دیتم پیغەمبەر (یجمع بین الرطب
والخریز) خورماو کالەکی پێکەوه
دەخوارد.

حَرِيْشُ الشَّيْئِ: شتەکە ی تێکنا
لەکەکی خست ە پان شتەکە ی
هایم و قوْل و پێک و پێک
نەکرد ە دگوتری: (حَرِيْشُ
الکتاب): کتێبەکە ی تێک و پێک دا،
پان کتێبەکە ی جوان رێک نەخست.
الْحَرِيْشُ: تێکەلی و پێکەلی و هەراو
هۆرپا ە (ک: خراپیش) ە.

حَرِيْشُ الْأَشْيَاءِ: شتەکانی لێک
هەلاوارد.

حَرِيْشُ الدَّابَّةِ الزَّرْعِ: وڵاخەکە زۆری
لە گشتو کالەکە خوارد هیچی
نەهێشتەوه.

حَرِيْقٌ فِي مَشِيَةِ خَرِيْقَةٍ وَخَرِيْقًا: پەلە ی
کرد لە روپیشتندا.

حَرِيْقُ النَّبْتِ: گزو گیاکە تێک هالا.

حَرِيْقُ الشَّيْئِ: شتەکە ی بڕیەوه،

شتەکە ی درپاند.

حَرِيْقُ الْعَمَلِ: کارمەکی تێکنا.

اخْرِيْقٌ: بەزموپیەوه نووساو جۆلە ی

بۆ نەکرا، تەمبەل بوو کارو کاسبی
نەکرد ە سەركوت کرا و مگوو
سەركوتکردنی گومانکار ە سەری
خست بەبێ دەنگی.

الْحَرِيْقُ: ئافەرتی درێزی کەتەوه
زەبەللاح ە ئافەرتی خۆشپۆ.

الْحَرِيْقُ: حەوزێکە ئاوی تێنا کۆ
دەکرێتەوه ە تەنکی گەوره.

خَوْتُ الطَّرِيقِ بـه الی کذا: رێگاکە بەرمو
نەوێ برد.

خَوْتُ الشَّيْئِ: شتەکە ی شەق کرد
دایەری ە کونی کرد.

خَوْتُ الْأَرْضِ: رێگا و کون و قوژبە زمو
شارما بوو.

الْخَوْتُ: کون؛ کونی بچکۆلە، دگوتری:

(وقعوا في مضائق مثل أخرات

الإبر) ە کەوتنە کێشەو تەنگزە ی

ومها لی رزگار بوونیان نەبێ.

أخرات الفارز: رێچکەو تولەری
جۆلەوانی و کێوو کەژ.

الْخَرْتُ: کون و کەلەبەر ە سەگ و گورگی
گورج و گۆل.

الْخَرْتُ: کون ە ئەلقەو قولقە، (سەرە
قەماسەو گوریس).

خروج السحاب: همورگه بهر فراوان بوو	الحريت: چاوساغي شارمزا بهرنگاي
خروج خرجا: بوو به دورنگ ۵ رنګاو	بيابان ۵ ليزان لماروياردا ۵
خروج رنګ ۵ دمګوتري: (خَرَجَت الارض):	لهسیرمی پیغه مېمردا هاتووه
خروج رنګاو رنګ بوو هندی شوی	لهباسی کؤچدا دملی: (فاستاجر رجلاً
خروج العام: ساهکه هندیکی هرزانی و	من بنی الذیل هادياً خريئاً، (ك):
خروج النعام: نوعامه بهلهک بوو هندیکی	خراريت).
خروج الشاة: مېرکه کهلهکه و قاجمکانی	الْمَغْرَتُ: رنګای راست و ناشکرا (ك):
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	مخارت).
خروج فلان: فلانکس خهراج و	خَرِيت المرأة خَرِئاً: نافرمتکه همدوو
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	کهلهکهی قهله و فش بوون و گوشتی
خروج فلان: فلانکس خهراج و	شورپوومو شل بوو ۵ (هي خَرِئاً،
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	(ك: خَرِئ).
خروج فلان: فلانکس خهراج و	الخَرِئاً: میروله میکی مهله و سووره.
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	الخَرِئِي: شتومهکی ناومال ۵ یان
خروج فلان: فلانکس خهراج و	خراپترین و بی کهلک ترین شتی
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	ناومال ۵ قسهی پرو بوچ.
خروج فلان: فلانکس خهراج و	خَرَجَ: له شوینی خوی جووه دمر یان لهو
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	بارو دؤخهی تییدا بوو پژگاری
خروج فلان: فلانکس خهراج و	بوو ۵ جووه ناو حاله تیکی ترموه.
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	خَرَجَت السماء: ناسمان ههوری نهماو
خروج فلان: فلانکس خهراج و	بوو بهساو.
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	خرجت خوارج فلان: پیاومتی و
خروج فلان: فلانکس خهراج و	نه جیبزاده می فلان دمرکهوت.
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	خَرَجَ من الأمر أو الشدة: لهوکاره یان لهو
خروج فلان: فلانکس خهراج و	ناخوشیبه رزگاری بوو.
خروج سې و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج وهي خرجاء).	خَرَجَ على السلطان: لهپاشا قاجاخ بوو.
خروج فلان: فلانکس خهراج و	خَرَجَ في العلم: لهزانیاری دا پیشکهوت و

أخرج الرواية أو المسرحية: له سمر شاشه
يان له سمر شانؤ به شيوهى فهمى
مه سرهحيه كى رانواند (هو
مُخْرِج)
خارج عبده: له گهل عهده كى دا
رنكهوت هه موو مانگيك شتيكى بو
بگيرپته وه.

خُرْجَه في العلم والصناعة: فيرى
زانيارى و پيشه سازى كردو كاراماي
كردو زانيارى پيدا ه قوتابيه كى
پيگه ياند.

خُرْج خيله: نه سپو ولاخه كى رامكرد.
خُرْج الارض: زمويه كى خمرساندو
خمرچاو عوشرى بو ديارى كرد.

خُرْج الشيء: شته كى به دوو رنگ
رنگ كرد.

خُرْج الغلام لوحه: قوتابيه كى
لهوچه كى هه نديكى رنگ كردو
هه نديكى رنگ نه كرد.

خُرْج فلان عمله: فلانكس كارمكاني
جوړاو جوړكردن.

اخترج: شته كه دوو رنگ بوو.

اخترج الشيء: شته كى دمرخست، دمرى
هينا ه له حهدهشى پيغه مبهردا
(د.خ) (فاخرج ثمرات من
قربة) ه همروا بهماناي (استباط) و
ليومرگرتن و ليتيگه پيشتن دئ.

اخترج فلاناً: داوى له فلان كرد بيته
دمر بولاي.

تخارج القوم: همريه كى لهو خه لكه به
نه نيازى هاووله كى بزيوى دابين
كردو هاوبه شى له كومه كيبه كهدا
كرد.

اخترج الشركاء: همريه كى
له هاوبه شهكان به شه كى خوى بو
هاووله كى به فروشتن
دياريكرد ه له حهدهشى ثيبنو
عهه باسدا هاتووه (لا باس ان يتخارج
القوم في الشركة تكون بينهم).

تخرج في فن كذا: لهو فه نه نهدا دمرچوو،
فيرى بوو.

إخْرَج النعام: نوعامه كه به لك بوو.

إخْرَج النعام: نوعامه كه به لك بوو.

استخرجه: داوى ليكرد بيته دمر
بولاي.

استخرج الشيء من المصن: شته كى
له كانزكه دمرهيناو له قوپو تمبو
توز پاكي كرده وه.

استخرجت الأرض: زمويه كه چاكرا بو
كشتوكال و رواندن.

التخريج: ياريه كى مندالى عمرمبه، كه
تييدا هاواردمكه ن ه (خراج خراج)
به كيكيان شتيك دمخاته مشتي
خويه موو به واني تر دملئ: و مرن

هه‌لی هیئنن هیم لهدمست دایه
دمری بیئن.

الخارجُ من کل شیئ: دیوی دمره‌وی
شته‌که‌و بینراومکه‌یه.

الخارجی: نه‌وشته‌ی به‌سمر هاو
وینسه‌کانی دا بالاده‌سست
بیج ۵ که‌سینک بییته گهورمو بنه‌ماو
وه‌جاخزاده نه‌بیج ۵ که‌سینک
له‌پاشاو فرمان‌پروا یاخی بیی، یان
به‌گوئی نه‌کا ۵ هه‌روا ناوه بو تاکی
خه‌وارچه‌کان.

وزارة الخارجية: دامو دمزگایه‌که کارو
باری دمره‌وی ولات جیبه‌جی دمکا.

الخارج: نه‌و به‌رو بوومه‌یه له‌زموی
کشتوکالی دمرده‌یندری ۵ تام
خوش؛ دمگوتری: (هذه التفاحة طيب
ريحها طيب خراجها) له‌م رسته‌دا
(خراج) به‌مانا تام
خوشیه ۵ هه‌رومه‌ا:

الخارج: باجو گومرگو سمرانه‌و
مهرانه‌و نه‌م شتانه‌ش دمگرتیه‌وه.

البلاد الخراجية: نه‌و ولاته‌یه سوپای
نیسلام به‌ناشتی دمستی به‌سمر‌دا
گرت‌وو به‌مصولج و پیکه‌ه‌وتن
نهرزمکه دراومت‌وه به
خاومنه‌کانیان له‌بهرامب‌سمر
نه‌ندازمه‌کی دیار‌یکراو که بی‌من
به‌حکومه‌تی نی‌سلامی ۵ (ك:

أخراج، أخرجة) ۵.

الخارج: به‌مانا (الخارج) دی ۵ هه‌روا
به‌مانا نه‌و کی‌م و زوخاوو شته دی
که له‌برین دمردی.

الخُرج: نه‌وشته‌ی له‌زموی و شتی تر
ومبهرهم دی و دمبیته واریدات.
خُرج السحاب: نه‌و بارانه‌یه به‌هیواشی
له‌هه‌ور دپته خوارموه ۵ هه‌روا وشه‌ی.
الخُرج: پیچه‌وانه‌ی (الدخل) دی ۵
گومرگو باجی سالانه.

الخُرج: خویدان و تورمکه‌و جه‌واله
به‌کۆله‌یه‌که له مو یان له‌چهرم
دروست دمگرتی دوتایه به‌نهم دیوو
نه‌و دیوی پ‌شتی و لا‌خ‌دا
شۆردمگرتیه‌و مو شتی تی دمگرتی
تیرمو هۆرپ‌شی پی دمگوتری، (ك:
خِرْجَة واخِرْجَة).

الخُرْجَة: که‌سینک زۆر له‌مال دمر‌بیته
دمروه.

الخُرْج: مللریز ۵ دمگوتری: (فرس
خروج).

الخُرْج: له‌زانستی (سهرموادا) بریتییه
له‌حمرفی (مدد) به‌شوین (ه‌اء
الوصل) دا بیج له‌سهرموای ره‌هادا.
يوم الخُرْج: رۆزی قیامت ۵ رۆزی
جه‌زن.

الخوارج: پیرپنکن له‌پیره نی‌سلامیه‌کان

لهسردمی نیمای عهلی دا له نیمام
هه لگه پانه موو له ژیر به یعهت و
وه لاء بو نیمای عهلی چونه دمرو
دزی وستان.

الْمَخْرَجُ: شوینی ئی هاتنه دمرووی
شت، (ك: مَخَارِجُ) ه، له لای زانیانی
(علوم قرآن) و ته جویدو
صهر فیه کان شوینی هاتنه
دمرووی دمنگی پیتی که له
پیته کان و جیا کردنه مووی له وانی تر
به هووی دمنگه که وه.

خَرْخَرُ الْمَاءِ: ئاوه که خوږه خوږی دی.
خَرْخَرُ النَّائِمِ: خهوتۆکه پر خه پرخی
دی ه پر خه ی هات.

تَخَرْخَرَ بَطْنُهُ: سکی چوو، سکی قوږه
قوږی لی هات.

تَخَرْخَرُ الرَّجُلِ: بیا و مکه له بهر بی هیزی
لاژه لاژی هتی.

تَخَرْخَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته که دوا ی فه لوه ی
زمعیض و لاواز بوو.

الْخِرْخِرُ: خوشتری شیر زۆر ه بیاوی
ژیان نهرمو نۆل.

الْخِرْخِرُ: به مانا (الْخِرْخِرُ) دی، (ك:
خراخیر) ه.

خَرْدُ خَرْدًا: بی دمنگییه که ی درنزه ی
کیشا.

خَرِدَتِ اللُّزْلُزَةُ: مرواریه که به کون
تینه کراوی مایه وه.

خَرِدَتِ الْفَتَاةُ: ئافرته که به کچی
مایه موو بوو به قه پرمو شوی
نمکرد.

خَرِدَ فُلَانٌ: فلانکس زۆر به شهرمو و حه یا
بوو.

خَرِدَ صِرْته: دمنگی نزم و لهسهره خو بوو
نی شانیه ی شهرمی پی وه
بوو ه بیدمنگییه که ی درنزه ی
کیشا ه (هو خارد) (هی خرید و خریده).
اخرد الفتی: لاوه که له شهرمان بیدمنگ
بوو.

اخرد الرجل الى اللهو: بیا و مکه به لای
له هوو له عهیدا چوو حه زی له وه
بوو.

تَخَرَّدَتِ الْجَارِيَةُ: به مانا (خَرْدَت) دی.
الْخَرْدَةُ: هه رمالیک وردو پارچه
پارچه بین.

الْخَرْدُ: ئافرته ی به زموق و زیندو
گه شه دار ه کچی دهست ئی نه دراو.

الخرید: به مانا (الْخَرْدُ) دی، دمنگوتری:
(له صوت خرید) دمنگیکی نزم و
نهرمی هه به له شهرما دمنگی
هه لئا پری.

الخریده: به مانا (الخرید) دی، ههروهه
دمنکه لوتلوتی کون نه کراو.

أُخْرِدَ يَقُ: شورباوی به گۆشته وه.
خَرْدَلَتِ النَخْلَةُ: دراخورما که زۆری

كواستيانموه بؤ شوئنيكي تر، (فهم
اخرار والحرارة).

خو الماء الأرض خرا: لافاومكه زمويهكهى

هه ليري و پييدارويى.

اخره: خستيه خوارى.

اخره: كهوته خوار.

اخر الرجل: پياومكه شلو شيواو

شله پته بوو.

اخراره: سهرچاومى كانى ۵ دارنيكى

بچكوله به منداال په تي ك

له سهرنيكيانى دمخا، سهرمكهى ترى

په تمكه دمگرئو هه ليدمخوليني

دمنگيكي ليدى . بالنديه كه

له سورمد گهورمتره، (ك: خراة).

اخره: بنكى گونچكه، گمروى بهرداشى

ناش نهو شوئنهى له دؤنله كه وه

گممه كهى تيدمري ۵ زمويهكه

لافاو هه ليدريبي.

اخرير: دمنگيكه پهيدا دمبي له تيز

رؤيشتنى ناو يان له بالى بالندى

كه خيرا دمفري ۵ شوئنى نزمابى

نيوان دوو گردولكه.

اخران: ترستوك.

خرو الجلد وغره: پيسته كهى درومه.

خرو خرا: كارى خوى قايمو پتهو كرد.

خرو: بهراويزى چنى، به ميروو شيرازه

چنى كرد.

اخراره: پيشه مى پرو هؤنينموه.

لمهرمكهى به نه كاملى هه لومرانسو

نموى مايموه دمكه كانى گهوره

بوون.

خردل اللحم: گوشته كهى پارچه

پارچه كردو ليكى جياكردموه.

خردل الطعام: خوراكه باشه كهى خوارد

نموى دى وه لانا.

خردل فلان: فلانكسى به عمردى داداو

رمى كرد.

اخردل: گياهه كه له حقل و دمورو

بمري ريگاكاندا دمروئ تؤومكهى بؤ

دمرمان به كاردئ ۵ به نموونهى

بچوكى دمهيئدرتسه وه، دمگوتري:

(ما عندي من كذا خردل).

اخردولة: همرئه نداميكي جهسته كه

گوشتن بي.

خردل: به مانا (خردل) دئ.

خو الماء والريح: ناومكه خوږهى

هات ۵ رمه باكه وژمى هات.

خو البناء خرا وخرورا: بيناكه روخواو

هارمى كرد.

خو الثني: شته كه كهوته خوارى.

خو ساجدا: كهوته سوژه ۵ چوو سوژه

بردن.

خو فلان: فلانكس كهوته نازو

نيعمه تموه ۵ مرد ۵ تپمري.

خو فلان على فلان: فلانكس هيئرشى

كرده سمر فلان.

خو القوم: خه كه كه له شوئنيكه وه

الْخُرَّازُ: مېرو دروستکمر ۵ زیندرو
نهوگهسهی چهرم دمدروئ.

الْخُرَّةُ: مېروی ملوانکهو تهزیج.

الْخُرَّةُ: ههموو کونیکو پهتیک که
لهچهرم بی.

الْمِخْرَاز: نهو شتهی پیستی پی
دمدورپتهوه (درپوشه).

المِخْرَزُ: بهمانا (المِخْرَاز) دی.

خُوسَى النَّفْسَاءِ خُرْسَاءُ: خوراکى خورسهی
بؤ نافرته زمېستانهکه دروستکرد
خوراکى خورسه خواردمهنييهکه بؤ
نافرتمى زمېستان لى دمنرى ۵ خوراکى
خورسهی دمرخوارد دا.

خُوسَى خُرْسَاءُ: زمانى گيراو قسهی بؤ
نهکرا.

خُرْسَتِ الْكُتَيْبَةُ: هيزه سهربازمه زور
بهويقارو لهسهرهخوبون دمنگى
تهقمو رقفو بگرمو بردميان
نهبوو.

خُوسَى اللَّبْنِ: شيرهکه خهست بوو کهرويان
کرده ناوشتى ترموه خوږهى نههات.
خُوسَى السَّحَابُ: ههورمه گرمه
بروسکهى نهبوو.

خُوسَى الْمَاءِ: ناومه کهروپشتنى دا خوږهى
نههات.

خُوسَى الْجَبَلِ: کيوکه دمنگى نهداپهوه.

خُرْسَتِ الْأَرْضِ: زموييهکه بهکهکى

کشتوکال نههات، (هر اخرس وهى
خرساء) (ك: خُرْسُ وخرسان).

خُرْسَى فُلَان: بهکوپه ناوى
خواردموه ۵ شهونهنوست پيدار بوو.

أخْرَسَتِ الْأَرْضُ: زموييهکه بهکهکى
کشتوکال نههات.

أخْرَسَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکسى توشى
کهپى کرد.

خُرْسَى عَلَى النَّفْسَاءِ: جهناوى بؤ نافرته
زمېستانهکه کرد جهناوى
دمرخوارد دا.

خُرْسَتِ الْمَرَأَةُ: نافرتهکه جهناوى بؤ
خوى دروست کرد ۵ له پهندى
پيشيناندا هاتووه دهلى: (خُرْسَى
يَانَفْسُ لَا مَحْرَمَةَ لَكَ)، واته: بؤ خوت
بمدمستى خوت كارى خوت نهجام
بدمو پشت بهكس مهبسته.

اسْتَخْرَسَتِ الْأَرْضُ: زموييهکه بهکهکى
کشتوکال نههات.

الْخُرَّاسُ: خواردمهنييهکه بؤ نافرتمى
زمېستان دروست دمکرى ۵ يان
بهبؤنهى مندالبوونهوه دروست
دمکرى و خهکى بؤ بانگ دمکرى.

الْخُرَّاسُ: کوپهو کؤلینه دروست کمر
ومستای کؤلینهو کوپه ۵ فروشياري
کوپهو کؤلینه ۵ عمرهق دروستکمر.

الْخُرْسَى: کوپهى گهوره، کؤلینه،
دمگوترى: (سَمِنَ حَتَّى صَارَ كَالْخُرْسَى)

خَرْشَ لَاهِلَه: کاروکاسبی بۆ مال و مندالی
خۆی کرد.

خَرْشَ الْجَسَد: پیستی لهشی رنی و
روشانندی بهنینۆک.

خَرْشَ البعير: حوشرمکهی بهگۆجان بۆلای
خۆی کیشکرد.

خَرْشَ الفصن: لقهدارمکهی بهههلانگ
داهینا و لهخۆی نزیک کردموه.

خَرْشَ الدابة: ولاخهکهی داخ کرد.
خَرْشَ اللباب فلاناً: میشهکه، زمردموالهکه

فلانکهسی گهست.

خَارَشَهُ عَارَشَةً: جهستهی پهکتریان
روشانند.

خَرْشَ الزرع: سهریکی دهنکه میومکه
لهگولهکهی دمرکهوت.

خَرْشَ الجسد: بهمانا (خَرْشَهُ) دئ.

اخْتَرْشَ لَاهِلَه: کاسبی بۆ مال و مندالی
کرد.

اخْتَرْشَ الجسد: بهمانا (خَرْشَهُ) دئ.

اخْتَرْشَ الشئ: شتهکهی ودرگرت و
بهدمستی هینا.

تخارشت الكلاب والسنائر: سهگهکان
پشيلهکان پهکتریان شپو وړ کرد.

الحراش: داخیکه لاکیشهبیه پیستی
ناژهلی هه داخ دمرکری ه

(ك: آخرشة).

الغرأشة: نهو وردمو هپړو پالهی
لهکاتی برینهومو شکاندنی شتدا

ههلهو بوو تاومکوو کوبهه لیها.

الخرس: بهمانا (الخراس) دئ.

الخرس: بهمانا (الخرس) دئ ه زمویهک
بهکهلکی کشتوگاڵ بی.

الخرساء: ماری گهوره ه بهلاو
کارمسات.

الخرسة: نهو خواردمههنبیهه بۆ
نافرمتی زمیستان دروست دمکری،

حهلواو شیرینی بۆ نافرمتیک تازه
مندالی بووبی.

الخرس من النساء: نهو نافرمتهیه
لهدوای نهومی مندالی دمبی حهلوای

بۆ دروست دمکری بۆ نهومی تا
چهند رۆژیک نهو خواردنه شیرین

تامهبخوا ه نافرمتیک پهکههمجار بی
مندالی ببی ه نافرمتیک شیری کهم

بی.

تخرسن: هاته خوراسان، له خوراساندا
مایهوه ه دابو نهیریتی دنیشتوانی

نههلی خوراسانی ودرگرت.

الخرسانة: جیمهنوو بهردو چهوو لمبو
ناو تیکهڵ دمکری بهزۆری بۆ

بناغهه بینا بهکاردمههیندری،
وادمبی شیشی تیکهڵ دمکری.

خَرْشَ من الشئ خَرْشاً: لهشتهکهی
وهرگرت ه دمگوتری: (فلان یخَرْشُ من

فلان الشئ): فلانکهس لهفلان شت
وهردمگری.

كهوانهیی دادیندری (ك: مخارش).
 الْخَرْشُ: بهمانا (الْمَخْرَاشُ)
 دئ ۵ لهحمدیشدا هاتوو: (ضرب
 رأسه بِخَرْشٍ) ۵ (ك: مخارش).
 الْمَخْرَاشَةُ: بهمانا (المخراش) دئ، (ك:
 مخارش).
 خَرْشَبَ عَمَلَهُ: نیشهکهی باش نهنجام
 نهادا.

الْخَرْشَبُ: دریزو قهلهو.
 خَرْشَفَ الْقَوْمَ: خهلكهكه كهوتنه جمو
 جوئ و همراو هؤریا.
 الْخَرْشَافُ: زهوی رهقهلان و پتمو كه
 نمتواندری رؤیشتنی لهسر بکری.
 الْخَرْشَفَةُ: بهمانا (الخرشاف) دئ.
 الْخَرْشُوفُ: روهکیکی وهرزانهیه
 گولهکهی نونوبویی بهمرکهی
 بهگه لا داپؤشراوه دمکولیندری
 دمخوری.

خَرْشَمَ الرَّجُلُ: دهم و حاوی دزئوبوو.
 اخْرَشَمَ: خوی بهزلزانی و لهدی خوی
 دا خوی بی بهسهند بوو ۵ پهنگی
 گؤراو گؤشتی پئومنهما.
 الْخَرْشِمُ: (جبل خَرْشَم) کیویکی وشك و
 رمق و تهق.

الْخَرْشَمَةُ: نهومیه كهزهوی پتمو بی
 وكموو بهرده زپوی، رهقهلان و
 سخت بی وشكو بی ئاوبی.
 الْخَرْشَمُ: دوندی کیو، لوتکهی

دمكهویته خوار ۵ دمگوتری: (لی
 عنده خَرَّاشَةٌ) مافیکی كهمم لایهتی.
 الْخَرْشُ: شتی پرو پوجی ناومال؛ كهلو
 بهل بی نرغو لهكاركهوتوو
 ناومال ۵ پیاویك لهترسان یا
 لهبرسان خهوی كهم بی ۵ یان
 نهركی سهرشانی بی نهونهنوی
 حمرسی شتیك بی.

الْخَرْشُ: شتی خراپو بی نرخی نامال،
 (ك: خَرُوش).

الْخَرْشَاءُ: توپكلی سهرموی هیلکه
 توپكله تهنكهكه ۵ توپزی
 مار ۵ سهرتؤپزی ماست و
 شیر ۵ میوو كهپشانی ههنگوین
 یان نهو ههنگانهی لهناو
 ههنگوینهكهدا مردون.

خِرْشَاءُ الصَّدْرِ: نهو بهئهم و لینجاییه
 كه لهسینگ دپتهدمر ۵ تهپ و
 تۆز ۵ دمگوتری: (طلعت الشمس في
 خِرْشَاءٍ) خۆر لهناو تهم و غارو
 تهپ و تۆزو تهم مژدا
 ههلهات ۵ ههروها وشعی (خِرْشَاءُ)
 ناوه بؤ ههرشتیك كلؤربیی و
 هاوسان و كون و شیتالی تیدابن، (ك:
 خراشی).

الْخَرْشَةُ: میش (ك: خَرَش).
 الْمَخْرَاشُ: داریکه پیستی بی نیشانه
 دمکری ۵ گؤچان (داریکه لایهکی

هه ټبهست.

تَخْرُصُ الْقَوْلُ: به مانا (اخړصه) دئ.

الْخِرَاصُ: رمب، سمره رمب.

الْخُرْصُ: به مانا (الْخِرَاص) دئ ۵ نه ټكه دى

زېږ پان هې زېو ۵ گوارى پهك

گڼ ۵ كوپه و كڅلینه ۵ زهنبيله دى

دوو قولقه ۵ خوشترى

بههيز ۵ (ك: اُخراص و خِرصان).

الْخُرْصُ: به مانا (الْخِرَاص) دئ ۵ هڅو

جه والو خه رار ۵ لقى

درمخت ۵ نه ټكه دى زېږو زېو ۵ بويه

له همدېدا هاتووو رڼوژك

پهغه مېمر (د.خ) ناموژگارى

ناهرمتانى كړدو هه ټينان بڼو

به خشين و خپرو صه دمه، (فجعت

المرأة تلقى الخرص والخاتم) ۵ گوارى

پهك گڼ ۵ دارنكه هه نگوڼنى پښ

له كڅلنه دمر دمه پندري.

الْخُرْصَةُ: خوار دمه نېپهكه بڼو ناهرمتى

زمېستان ناماده دمكړي.

الْخِرِصُ: به مانا (الْخِرَاص)

دئ ۵ نه ستېره ناوېكه لمر و بارموه

ناوى تڼ دئ و پاشان دمگړېته وه بڼو

ناو روبرمكه ۵ ناوى سارد،

دمگوتري: (ماء خريص)، كه ناري

روبارو كه ناري دمريا ۵ دورگه دى

ناودمريا.

كهڼ ۵ بهر زايي كيڼو كه به سمر

دول و شسيو و دمشتاي دى

بروانسي ۵ كيڼوى گهوره و

بهرز ۵ پارچه پهك له زموى

كه سه ختو پته و بڼو.

خُرَصَ خِرَصاً: دروى كړد ۵ فورنان

دمه فرموى: (قِيلَ الْخِرَاصُونَ).

خُرَصَ الشَّيْ: له خوږه وه شته كه دى مه زنده

كرد، دمگوتري: (خُرَصَ التَّخْلُ

والكرم): باخه خورماكه پان رمزمكه دى

خه رساند ۵ له لايهن خوږه وه بهرو

بوومى باخه خورماكه پان رمزمكه دى

مه زنده كړد.

خُرَاصُ: زور مه زنده كړو ليژان

له خه رساندنې باخه خورما و باخه

ميږدا.

خُرَصَ الثَّهَرُ: بهرى چه مېكه دى گرت.

خُرَصَ الشَّيْ خِرَاصَةً: شته كه دى چاك

كردموه.

خُرَصَ خِرَصاً: برسياه تڼو سمرماى توش

بوو (هو خِرَصُ)

اخْتُرَصَ: دروى كړد ۵ دمگوتري:

(اخْتُرَصَ الْقَوْلُ) سه كه دى

هه ټبه ست ۵ به ويستى خوږى

مه زنده دى كړد هيچ ياساو ريسايه كى

بهرچاو نه گرت.

تَخْرُصُ: به ناپرمواو به تال دروى

أَلْمِغْرَصُ: بهمانا (الْمِغْرَصُ) دئ،
خمنجر ۵ دارنکه ههنگوینی پی
لهکۆلەس دمر دههیندرئ، (ك):
مغراص) ۵.

حَرْطُ العود: دارمکهی سپی کرد
توینکلهکهی لیکردموو ریکی خست.
حَرْطُ الأشياء: شتهکانی ههموو
لهخمریتهیهکدا کۆکردموو.

حَرَطَتِ الدَّابَّةُ خِرَاطًا: ولاحهکه
سهرکەش بوو ریشمهکهی لهدهست
خاومنهکهی ساندو روپی.

حَرْطُ الحديد: ناسنهکهی ومکوو تهزه دریز
کردموو.

حَرَطَتِ المرأةُ: نافرمتهکه سهرکەش بوو
قسهی ناشیرین و جوینی ئاراستهی
بهرامبهرمکهی کردن.

حَرِطَ اللبنُ حَرَطًا: حوشرمکه شیر
بهناخۆشی هاته دمر یان شیرمکهی
هاته دمر و ئاوپیکی زمردی لهگهکدا
بوو.

حَرْطُ لي حديثه: لهقسهکانی دا درۆی کرد.
حَرْطُ لي الأمر: له ئیشهکهدا پیکیشی
لهراو بۆجونی خۆی کرد ۵ قسهی
کهسی قبول نهبوو، ههر قسهی خۆی
بهلاوه پهسهند بوو.

حَرْطُ فلان: فلانکهس خوارینهکهی
لهفورگ گیرا.

حَرْطُ الشَّجَرِ: گهلاوی درمختهکهی رنی.
حَرْطُ العنقود: هیشوی میومکهی خسته
ناو چنگی خۆیهوه.

اخْرَطَتِ اللبنُ: بهمانا (خرط) دئ.
حَرْطُ الخريطة: نهخشهکهی کیشا.

حَرْطُ الدَّواءِ فلاناً: دمرمانهکه سکی
فلانکهسی جواند.

حَرْطُ الدواءِ فلاناً: بهمانا (حَرْطُهُ) دئ.
اخْطَرْتُ في البكاء: کهوته گریان و زیر
نهبووموه.

حَرْطُ الابلِ في المرعى: حوشرمکهی
بهره‌لای ناو لهومرگاگه
کرد ۵ دهگوترئ: (حَرْطُ البازي):
بازمهکهی ئاراستهی نیچرمکه کرد.

اخْطَرْتُ العنقود: هیشوه میومکهی
خسته دهمیهومو لاسکهکهی بهروتی
لهدم هینایه دمر و بۆلهکانی لهناو
دهمی دا مانهوه.

حَرْطُ تابعه على الناس: ریکای بهههوا
خواهانی خۆی دا زیان بهخهک
بگهیهنن.

اخْطَرْتُ السيف: شم شیرمکهی لهکالان
دمرکیشا.

اخْطَرْتُ الدابة: بهمانای (حَرْطْتُ) دئ.
اخْطَرْتُ الصقر: بازمه کهوته خوار.

اخْطَرْتُ جسمه: جهستهی لاواز بوو.
اخْطَرْتُ الفرس وغيره في العدو: نهسپهکه

يا ولاخهكه له غاردان تيژرؤ بوو.

أَفَرَطُ فِي الْأَمْرِ: له نيشهكهدا همر
بمقسهی خوی کردو گوئی نه دایه
راوو بوجوونی کهسانی تر.

انْخَرَطَ عَلَيْهِ بِالْقَبِيحِ: بمقسهو نوسلوبی
ناشیرین روی تینکرد.

تَخَرَطَ فِي الْأَمْرِ: له کارمهکدا همر رای
خوی بی پهسهند یوو گوئی نه دایه
راوو بوجوونی کهسانی تر.

اسْتَخَرَطَ فِي الْبِكَاءِ: دمستی دایه
گریانو ژیر نه بوووه.

الْإِخْرِيْطُ: رومکیکه له خوشترین گیا
ترشوکهکانه، خوشتر هزی ئی
دمکا.

الْمُخْرَاطَةُ: نمو وردمو پرزو پالهمه
لهناکامی برپنهو مو تاشینی شت
دمکهو پته خوار ۵ ناوکی کهم
له گواندا.

خِرَاطَةُ الْأَمْعَاءِ: نمو شتهیه له کاتی
سکچونی بهردموامدا له ریخوئه
دپته دمر.

الْمُخْرَاطُ: کارتیک؛ نمو ناسنه گرگپ ناوییه
په دارو ناسن دمرئی.

الْمُخْرَطُ: شیري مهیی و که ناویکی زمردی
بکهو پته سمر.

الْمُخْرِيطَةُ: تورمکیکه له پیست دروست
دمک ——— ری دممه که ——— هی

دمبه سترئ ۵ لهزاراومی زانایانی
سمردهمدا بریتیه لهو شتهی
روبهیری زهوی یان هندیکی له سمر
نمخش دمکری، (ک: خراط).

الْمُخْرَاطُ: له نازلهی شیردمدا بهوانه
دمگوترئ شیرمهکی خهست بی یان
ناویکی زمردی تیکه لاوبی بههوی
نه خوشیهوه ۵ همروا ناوه بو
نامیری رنین وکوو کارتیک و
برمه ند ۵ (ک: مخاریط).

الْمُخْرَطُ: نامیری رنین و هه لکپاندن
وکوو برمه ندو کارتیک (ک:
مخاریط).

الْمُخْرَطَةُ: بهمانا (المُخْرَطُ) دی.

الْمُخْرَطُ: شتیک وکوو مزراح وایی
سمرهومی پان بی و ورده ورده
باریک بیتیهوه تا دمگاته خالی سفر
یان روبهیریکی بچوک تر.

الْمُخْرَطُوشُ: ناواخنی چهکی ناگرین
واته: یاروت.

خُرْطَمَةُ: له لوتی دا ۵ لوتی خوارکرد.

إِخْرَنْطَمَ: لوتبه رزی نواند ۵ خوی
بهزلزانی، لوتی خوی و مرگپراو رقو
کینهی خوی خواردهوه.

الْمُخْرَاطِمُ: له نافرمتدا بهوانه دمگوترئ:
به سالاجوویی.

الْمُخْرَطُومُ: لوت، کهپو ۵ سهری
لوت ۵ دمگوترئ: (خرطوم الفیل)

(خرطوم الخنزير)، دمگوتری: (وَسْمَةُ
 علی الخرطوم) زلیل و پسوای کرد ۵
 قورئان دمفرموی: (سَنَسِمَةُ عَلَى
 الْخُرْطُومِ) ۵ همروا ناوه بو
 شهرابیك كهزوو سمرخوش بكا ۵
 (ك: خراطيم).

خراطيم القرم: گهورمو پیاو ماقولانی
 خهك.
 الْخُرْطُمَانِي: لوت زل، كسبك كهپوی
 زور گهورمبی.

الخرطين: كرمی درېز له ناو قورپو لیتهی
 روبارمکاندا.

خَرَعُ الشَّيْ خَرَعًا: شته کهی شهفکرد.
 خَرَعُ الشَّيْ خَرَعًا وَخَرَاعَةً: شته که نهرم
 بوو داجوړا بی هیژ بوو.

خَرَعُ فُلَانٍ: فلانكس دهشمت گرتی ۵ له
 حمدیئی نمبو سمعیدی خودری دا
 هاتوو: (لَوْ سَمِعَ أَحَدُكُمْ ضَغْطَةَ الْقَبْرِ
 خَرَعًا) ۵ (هو خَرَعٌ وَخَرِيعٌ وَهِيَ خَرَعَةٌ
 وَخَرِيعَةٌ).

خَرَعُ خَرَاعَةً وَخَرُوعَةً: بهمانا (خَرِيعٌ) دئ.
 خَرِيعٌ خَرَاعًا: ساغو سهلیم بوو كموتو
 مرد ۵ شیت بوو.

خَرَعُ الثَّرَبِ: كراسمکهی بهتوو
 زمعفران رنگ کرد.

اخْتَرَعَهُ: بهمانا (خَرَعَهُ) دئ ۵ شتیکی
 تازه قهلائی داهینا؛ دوستی

کرد ۵ بهسمر بیو گوزو گومممتو
 بسی لیـورد بوونـموه
 وتارمکهیدا ۵ قهصیدهی دانا.
 اخترع فلاناً: فلانكسی هه نڅه لمتاند
 ماله کهی برد.

اخْتَرَعَ الدَّابَّةَ: ولاغه کهی هموسارکرد ۵
 دای به په کیکی تر سودی لی
 وریگری، دواپی لی وریگریتهوه.

الخرع: دولمت بوو، قلیشا ۵ نهرم بوو
 داجوړا، شوړ بووموه.

الخرع الرجل: پیاومکه زلیل و لاواز بوو،
 دمگوتری: (الخرع له) ملکه چی بوو.

انخرع العضو: نه اندامیکی جهستهی
 له چی جوو له شوینی خوی خزا.

تخرع: بهمانا (انخرع) دئ.

الخرع: دایرانیك له پشتهی حوشترا
 پهیدا دمبی.

الخراعة: بی حهایی و روتو قوتی و
 سفوری و بهدروشتی.

الخرع: دمنکه تووی گیازمعفران.

الخرع: نیشانه و داخیکه له گوئی مهر

دمکری، سمری گونچکهی دمکری
 بهسی تلیش، تلیشی ناومراست بو
 دیوی ناوموه خوار دمکریتهوه.

الخرع: نافرمتی بی شهرم و حمیا

تکاو ۵ نافرمتی نهرم و نول و شك.

الخروعة: دمگوتری: (امرأة خروعة)

(خُرِفَ القَوْمُ)، (خُرِفَتِ الأرضُ).

أُخْرِفَ: چووه ناو وهرزی پایزموه،

(أُخْرِفَتِ الدابةُ) ولاخهکه یان

حمیوانمهکه له پایزدا بیجوی بوو ۵

(هي مُخْرِفٌ).

أُخْرِفَ النخلُ: کاتی نموه هات

خورماکه بهرمکهی لیبکریتموه.

أُخْرِفَتِ الثَّوَرُ: زوراتهکه زۆر درێژ بوو.

أُخْرِفَ القَوْمُ بِمَكَانٍ كَذَا: خه‌نکهکه

وهرزی پایز لهو شوینه مانهوه.

أُخْرِفَ الْكِبَرُ الرَّجُلُ: پیری و

تهمهندریزی پیاومهکی تیک داوه.

أُخْرِفَ فُلَانًا فُلَةً: دارخورمایهکی بۆ

فلانکس دیاری کرد تا له وهرزی

پایزدا میومهکی بیجنی.

خَارَفَهُ مُخَارَفَةً وَخِرَافًا: سهرابهی وهرزی

پایز مامه‌لهی له‌گه‌لداکرد ۵ له‌پایزدا

به‌گه‌ری گرت.

خُرِفَهُ: به‌عه‌قل تیکچوو خه‌ره‌قاوی

له‌قه‌له‌م دا.

اخْتَرَفَ الثمر: به‌مانا (خُرِفَهُ) دئی.

الْحَارِفُ: چاو دیری باخه خورما (ك)

خُرَافٌ).

الْحِرَافُ: کاتی رنینه و چنینه میوه

له‌وهرزی پایزدا.

الْحِرَافَةُ: نه‌و به‌رو بومهی له‌پایزدا

ده‌چندری و ده‌چندری ۵ هسهی

ئافرمتیکی جوان و نهرمو بارخو‌ش و

رمت نه‌که‌رمومه.

الْخُرَيْعُ: به‌مانا (الْخُرَيْع) دئی، ئافرمتی

بیجه‌ها ۵ ههرشتیک خیرا بشکی،

لیجی خوشر که شو‌ر بوبیتمهوه.

الْخُرَيْعَةُ: به‌مانا (الْخُرُوعُ) دئی.

الْخُرْعَبُ: توله داری درێژو نهرمو تازه

پواوو شو‌ر ۵ توو‌ل هه

نه‌مام ۵ ئافرمتی جوانی ره‌وشت

به‌هرزی نهرمو نیان و شلک ۵ (ك):

خِرَاعِبٌ).

الْخُرْعُوبُ: به‌مانا (الْخُرْعَبُ) دئی ۵ هاشه

خه‌یارو ترۆزی ۵ پارچه به‌مز (ك):

خِرَاعِيبٌ).

خُرِفَ فِي بستانه: له‌وهرزی پایزدا له‌ناو

باخه‌کهی مایه‌وه بۆ نه‌ومی میومه‌کی

بیجنی.

خُرِفَ الثَّمرُ خُرَفًا وَخِرَافًا: له‌وهرزی پایزدا

میومه‌کی چنی، پنی، دم‌گوتری: (خُرِفَ

النخل).

خُرِفَ الماشيةُ: گیاو گه‌زکی بۆ نازه‌له‌کان

رواند تا له‌پایزدا بیخۆن.

خُرِفَ خُرَفًا: عه‌قلی تیکچوو، شیت بوو

له‌بهر پیری و که‌نه‌فتی، (هر خُرِفَ وهی

خُرِفَهُ).

خُرِفَ الرجلُ خُرَفًا: به‌مانا (خُرِفَ) دئی.

خُرِفَ: بارانی پایزی لیباری، دم‌گوتری:

خۆش و درۆ؛ که بۆ پیکه نین
دمگوترئ: (الخَرْفَةُ): میوه و بهرو
بوومی چندراو له و مرزی پایزدا.
الْخَرْفُ: شه که بهران.

خروفة: کاوړ ە (ك: خِراف وَاخْرِفَةُ) ە
له په ندى پيشيناندا هاتوو دهئ:
(فلان كاخروف اينما ائكا ائكا على
صرف): فلان و مكوو كاوړ واپه
چونيك ئەمديو ئەو ديو بكا
پاخەرى خورپيه.

الخَرْفَةُ: دارخوما پياو هه ئيده بزيرو
هه ئى دمرئ بۆ نه وهى همرکاتى
ويستى خورماکانى لیبکاته وه بۆ
خواردنى خۆى و مال و مندالى ە (ك:
خِراف).

الخريف: و مرزی پایز ە بارانى و مرزی
پایز ە (بارانى په له) ە سهرمى
بارانى و مرزی زستان ە خورماو
روتابى چندراوى و مرزی پایز.

لبن خريف: شيرى تازه دوشراو.
الخريفة: بهمانا (الخَرْفَةُ) دئ.

الْخَرْفُ: شوپنى مانه وه له کاتى و مرزی
پایزدا ە باخ و کۆمه له درهختى
میوه.

الْمِخْرَفُ: زهميله بچوک که میوه
هه ئبزاردهى بهتامى له و مرزی پایزدا
تیدا دمه ندرئ ە (ك: مَخْرَف).

الْمَخْرَفَةُ: باخ و کۆمه له درهخته
خورما ە رینگای ناشکراو رون ە (ك:
مخارف).

خَرْفَجَةُ: پان و فراوانى کرد ە دمگوترئ:
(عیش مَخْرَفَج) ژيانىكى خۆش و
هه رزانى بهر فراوان و بى تهنگ و
چه لهما.

سراييل خَرْفَجَةُ: (سراويل مخرفجة)
دهربى پان و پۆر.
خَرْفَج فلاناً: خۆراكى باشى بۆ فلانكەس
دايين کرد.

خَرْفَج الشَّيْءُ: شته کهى زۆر و مرگرت
زۆرى ئى هه لگرت.

الخِرافِجُ: ژيانى خۆش و نهرمو
نۆل ە قه له وو گوشتن، دمگوترئ:
(نبت خرافج): روه گيى ناسك و
تهرو تازميه.

الخِرافُجُ: ژيانى خۆش و نهرمو نۆل.
الخِرافُجُ: بهمانا (الخِرافُجُ) دئ، (خروف
خَرْفُجُ) بهرخیكى قه له وه.

الْخِرفِجُ: بهمانا (الخِرافُجُ) دئ.
الخِرفُجُ: په مو که بهر و مکی خۆپه وه
بىو که لکى نه مابى.

الخِرفُجُ: خه رده ل فارسى ە له و لاتى
ميصر به حه شيشه ی سولتان به ناو
بانگه.

خَرْقٌ لى البيت خروقاً: له ماله وه ماپه و مه
دهرنه جوو.

خَرَقَ الشَّيْءَ خَرَقًا: شته‌ک‌ه‌ی قه‌ل‌شان‌د

د‌پ‌ان‌دی.

خَرَقَ الْأَرْضَ: ز‌م‌وی د‌ا‌ب‌ری تا گ‌ه‌ی‌ش‌ته ن‌ه‌و

ب‌ه‌ری ۵ ق‌ور‌ئ‌ان د‌م‌ف‌م‌ر‌م‌وئ: ﴿إِنَّكَ لَن

تُخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تُلْبِغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾.

خَرَقَ الْكُذِبَ: د‌ر‌وی ه‌ه‌ل‌ب‌ه‌س‌ت ۵ ق‌ور‌ئ‌ان

د‌م‌ف‌م‌ر‌م‌وئ: ﴿وَاخْرُقُوا لَهُ بَيْنَ وَبَيْنَ

بَغِيرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ﴾.

خَرَقَ خَرَقًا: ن‌ه‌ح‌م‌ه‌ق ب‌و‌و ۵ ل‌ه‌گ‌ار‌م‌ک‌ه‌ی د‌ا

ن‌م‌رم ن‌ی‌ان ن‌ه‌ب‌و‌و ۵ د‌ه‌ه‌ش‌ه‌ت گ‌رت‌ی‌و

س‌ه‌ر‌س‌ام ب‌و‌و (ه‌ر خ‌ر‌ق).

خَرَقَ الظَّنَّ وَخَرَقَ الطَّائِرَ: ن‌اس‌ک‌ه‌ک‌ه‌ ی‌ان

ب‌ال‌ئ‌ن‌د‌م‌ک‌ه‌ ر‌او‌ک‌ه‌ر‌م‌ک‌ه‌ی ب‌ی‌نی س‌ه‌ری ل‌ی

ش‌ی‌و‌ا ل‌ه‌ ش‌و‌ئ‌نی خ‌و‌ی ج‌و‌ل‌ه‌ی

ن‌ه‌گ‌رد ۵ ت‌ر‌س‌او ه‌ی‌ج پ‌ه‌ل‌ه‌ف‌ا‌ژ‌ه‌ی

ر‌اک‌رد‌ن ی‌ان ف‌ر‌پ‌نی ن‌ه‌گ‌رد.

خَرَقَ بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی ن‌ه‌ز‌انی و ن‌ه‌ی‌ت‌و‌انی

ن‌ه‌ن‌ج‌ام‌ی ب‌د‌ا.

خَرَقَ فِي الْبَيْتِ: ب‌ه‌م‌ان‌ا (خ‌ر‌ق) د‌ئ ۵ (ه‌ر

ا‌خ‌ر‌ق و‌ه‌ی خ‌ر‌ق‌اء).

خَرَقَ خَرَقًا: ن‌ه‌ح‌م‌ه‌ق ب‌و‌و.

خَرَقَ بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی ن‌ه‌ز‌انی و ب‌و‌ی

ن‌ه‌ن‌ج‌ام ن‌ه‌د‌را.

أَخْرَقَهُ الْفَرْعُ: ت‌ر‌س س‌ه‌ری ل‌ی ش‌ی‌و‌ان‌د.

خَرَقَ الثَّوْبَ وَغَيْرَهُ: د‌ر‌ا‌و‌یی ق‌و‌ما‌ش‌ه‌ک‌ه‌ی

ز‌ی‌اد‌ک‌رد.

خَرَقَ الْكُذِبَ: د‌ر‌وی ز‌و‌ری ه‌ه‌ل‌ب‌ه‌س‌ت.

اِخْتَرَقَ الثَّرْبَ وَنَحْوَهُ: ق‌و‌ما‌ش‌ه‌ک‌ه‌ی

د‌پ‌ان‌د.

اِخْتَرَقَ الْقَوْمَ: ب‌ه‌ن‌او ئ‌ا‌پ‌و‌ری

خ‌ه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه‌د‌ا ر‌و‌ی.

اِخْتَرَقَ دَارَ فُلَانٍ: م‌ال‌ی ف‌ل‌ان‌ک‌ه‌سی ک‌رد

ب‌م‌ر‌ئ‌ن‌گ‌ای خ‌و‌ی ب‌و‌و

ب‌ی‌د‌ا‌و‌ی‌س‌ت‌ی‌ه‌ک‌انی.

اِخْتَرَقَ الْأَرْضَ: ق‌ه‌د ب‌ر ب‌ه‌ن‌او ن‌م‌ر‌ز‌م‌ک‌ه‌د‌ا

ر‌و‌ی گ‌و‌ی‌ی ب‌ه‌ر‌ن‌گ‌ان‌ه‌د‌ا.

اِخْتَرَقَ الْخَيْلَ مَا بَيْنَ الْقَرْيِ وَالشَّجَرِ: ر‌ه‌و

ئ‌ه‌س‌پ‌ه‌ک‌ه‌ ب‌ه‌ن‌او گ‌ون‌د‌و د‌ر‌ه‌خ‌ت‌ه‌ک‌ان‌د‌ا

ب‌ل‌او ب‌و‌ون‌ه‌و‌ه.

اِنْتَرَقَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ ف‌ل‌ئ‌ا د‌ا‌د‌را.

اِنْتَرَقَتِ الرِّيحُ فِي الْأَرْضِ: ر‌م‌ش‌ه‌ب‌اک‌ه‌

ب‌ی‌چ‌او پ‌ی‌ج ه‌ات‌و ه‌ه‌ئ‌ی

ک‌رد ۵ ر‌م‌ش‌ه‌ب‌اک‌ه‌ی ت‌ون‌د ب‌و‌و چ‌و‌و‌ه

ه‌ه‌م‌و‌و ک‌ون‌و ق‌و‌ز‌ب‌ن‌ی‌ک‌ه‌و‌ه.

تَخَرَّقَ: ب‌و م‌و‌ط‌ا‌و‌م‌ع‌ه‌ی (خ‌ر‌ق‌ه‌) ه‌ات‌و‌و‌ه.

تَخَرَّقَ فِي الْكَرَمِ: ل‌ه‌ب‌ه‌خ‌ش‌ی‌ن‌د‌ا ز‌و‌ر ز‌ی‌د‌ه

ر‌م‌وی ک‌رد.

تَخَرَّقَ فِي الْكُذِبِ: د‌ر‌وی ه‌ه‌ل‌ب‌ه‌س‌ت.

الْحَارِقُ: (س‌ی‌ف خ‌ار‌ق) ش‌م‌ش‌ی‌ر‌ی‌کی

ب‌ر‌ن‌د‌م‌ی‌ه ۵ ر‌ود‌او‌ئ‌ک‌ه ۵ ش‌ت‌ی‌ک‌ه

ب‌ی‌چ‌ه‌و‌ان‌ه‌ی ی‌اس‌ای س‌ر‌و‌ش‌ت‌ه ن‌ه‌گ‌م‌ر

ب‌ه‌ش‌ی‌و‌ه‌ی ت‌ه‌ح‌م‌د‌د‌ا ب‌و‌و د‌م‌ی‌ت‌ه

م‌و‌ع‌ج‌ی‌ز‌ه.

الْخَرِيقُ: ج‌و‌ر‌ه ج‌و‌ل‌ه‌ک‌ه‌ی‌م‌ک‌ه‌.

الْخَرِيقُ: ج‌و‌ان‌م‌ه‌ر‌دی س‌ه‌خ‌ی س‌ر‌و‌ش‌ت‌و

ب‌ه‌ه‌ان‌ا ه‌ات‌و‌وی ل‌ی‌ق‌ه‌و‌ما‌و‌ان‌ه‌و‌ه.

هه لـدراپـی و گوشـته موزونی
نه هینا بیته وه، (ك: خراق و خرق).

الْمَخْرَقُ: رپرموی هموا شوینی
هه لوبونی و رپرموی رپشتنی.

المَخْرَقُ: پیاوی شوخ و شنگ و قه دو
بالا جوان و بهژن پیکو پیک ۵ کارو

نیشی نه نجامدراو ۵ کارو نیش
نه نجامدر (نیش لدمست هاتوو).

مِخْرَاقُ حرب: شهرمنگیزو تی هه لاتوو
له شهراندا ۵ پیاوی سهخی و

ریندار ۵ شمشیر ۵ میزمر و پارچه
به رپیهك لول ددرئی و بۆ ترساندن

پیی له مندا ل ددرئی ۵ كه له كیوی.
الْمَخْرَقُ: دمشتی پان و بهرین كه

رمه بای تییدا هه لیکا.
الْمَخْرَقُ: بیكهسو هه زاریك شتیکی

دمست ناكه وئ بی ناتاجی
بكا ۵ دگوترئ: (هو مخروق الكف

بالنرال) به هوئی سه خاومته وه هیچی
به دمسته وه نه ما.

خَرْقَلُ: تیرمه کی له كه وانه وه هاویشته.
خَرْقَلُ فِي رَمِيهِ السَّهْمِ: زور تفه ننگچیپانه

تیرمه کی هاویشته.
حَرَمَ الشَّيْ خَرْمًا: شته کی کون

کرد ۵ له تی کرد ۵ قه لاشتی، برپه وه.
حَرَمَ فُلَانًا: نیوانی دوو کونه لوتی

هه لدری ۵ قهراخی لوتی دادرپی.

الْخُرُقُ: کونی دیوارو شتی تر ۵ دمشت و
سارا، ساری بهر فراوان و دورو درینژ

که رمه مبا پییدا برپا ۵ (ك: خُرُق).

الْخُرُقُ: نه زانی و نه قامی ۵ نه حمه قی.
الْخُرُقُ: به مانا (الخزريق) دی.

الْخُرْقَاءُ: زموی پان و پور که رمه مبا تهی
بكا ۵ رمه مبا ی تیژرپ، که هه مرده م

به لایه بكا دمرپا ۵ نافرمتی گیلؤکه ی
شت نه زان که دمست رمنگین نه بی.

أذن خُرْقَاءُ: گوینچه که نه مدیو نه و
دیو کونی.

شاة خُرْقَاءُ: مهریکه گوینچه کی کونی
کونه که که وانه بی بی ۵ پان

له ناو مرستی گوینچه کی دا کونه که
هاتی بی تا قهراخی گوینچه که.

الْخُرْقَاءُ: پارچه به رپوی شو و ر.
الْخُرُقُ: رمه مبا ی سارد.

الْخُرِيقُ: چال و نرمایی زموی که گیای
لیراوبی و که و تیته نیوان دوو

پارچه زموی بی گیاو
گز ۵ رمه مبا ی سارد ۵ بای شه مان و

هه وای ساردو فینک که که مکهم
هه لیکا و بوو مستیته وه ۵ دمرای

دۆل و شیو ۵ رپرموی ناو، که زور
قول نه بی، بی دارو دره ختیش

نه بی ۵ پان مندا لدانی نافرمت که
به هوئی مندا ل هاتنه دمر وه

ماخَرَمَ مِنَ الْحَدِيثِ حَرْفًا: بَيْتِيكى
له مقسه كه كه نه كرده وه.

حَوْمَ الرِّبَاءِ الْقَوْمَ: تاعونه كه خه لكه كه
له بيخ دهره يناو له ناوى بردن.

حَوْمَ الرِّبَاءِ الْقَوْمَ: هَاوِزْمَرْمَرَكه
كاغه زمكه ه ههنگاوت به لام كوني
نه كرد ه دمگوتري: (ماخَرَمَ الدَّلِيلَ عَنِ
الطَّرِيقِ)، چاو ساغو شارمزا كه
له ريكاكه لاي نه دا.

حَوْمَ خَرَمًا: نِيَوَانِ دَوو كونه لوتى شَهَقِ
بوو ه گويچكه هه لشاو هه لدر، (هر
اخرم وهي خرماء).

حَوْمَ خَرَامَةً: تُونِدُو پَتَهو بوو ه بى
شهرمو بى چه يا بوو.

حَوْمَ الشَّيْءِ: شَتَه كه ه شَهَقِ
كرد ه برييه وه ه له حمده شدا هاتووه:
(نَهَى النَّبِيُّ أَنْ يَضْحَى بِالْمُخْرَمَةِ الْأُذُنِ)
پيغه مبهر (د.خ) نه ه له وه كرد كه
نازه لى گوى براو بكره ته قوريانى.

اخْتَرَمْتَهُ الْمُنِيَّةُ: مَرْدَن تِيكِيه وه پيچا.
إِخْرَمَهُ الرِّبَاءُ: تاعون له ناوى برد.

انْخَرَمَ: شَهَقِ بوو ، دابرا گوشه گير بوو.
انْخَرَمَ الْعَامُ: سَالَه كه تيبه پرى و روى.

انْخَرَمَ الْقَوْمُ: خه لكه كه هه وتان و تيدا
چون.

انْخَرَمَ الْكِتَابُ: كَتِيه كه كه مى هه بوو
هه نديكى ليفه وتا.

تَخَرَّمُ: شَهَقار شَهَقار بوو، درزى برد
هه لشا.

تَخَرَّمُ لَنَا: فَلَانَكَمَسِ حَووهِ سَهَرِ
رېبازى خورهميه كان.

تَخَرَّمُ زَنْدُ لَنَا أَوْ زَيْدُهُ: فَلَانَكَمَسِ
ره كه كه ه نيشته وه.

يَتَخَرَّمُ زَنْدُهُ: دِهيه وى له پي زورو
سته موهه خوى هه رزبكا خوى
بسه پيئ.

تَخَرَّمُ الرِّبَاءُ الْقَوْمَ: تاعونه كه
خه لكه كه له ناو برد.

الْأَخْرَمُ: گَرْدَلَكه ي ناو بانوو دشتايى
ه زلكاوو گه راو.

أَخْرَمَ الرَّأْيَ: كَه سِيَكِ رَاو بُوْجُونِ
زعهيف بى.

الْأَخْرَمَانِ: دَوو نِيَسْقَانِ لَهْمِ لَوِ لَهْوَلَايِ
مه لاشوى سهرو

أَخْرَمَا الْكَتِفَيْنِ: شَه پيلكى هه ردوشان ه
هه روا لاي خواروى شان.

الْأَخْرَامَةُ: نَامِيْرَكه كاغه زى پى كون
دمكري.

أَخْرَمُ: بَه نَازِ پَهرومَرده ه رومكيكه
وهكوو لوبيا رنگى ومنه وشه يى
ههيه.

الْأُخْرُمِيَّةُ: شَوِيْنَكه وتوانى بابيه كى خورمى،
رېبازي كه رېه وانى بره وان

بَه تَه نَاسُوخِ وَ گَوَاسْتَنَه وى گيان

که چ بوو.

اِخْرَمْسُ: شهوی تاریک.

خُرْمَشُ الْعَمَلِ أَوْ الْكِتَابِ: کارمکه ی تیک
دا، کتیبه که ی شیواند.

اِخْرَمْسُ: به مانا (اِخْرَمْسُ) دئ،
دمشگوترئ (اِخْرَمْسُ).

خُرْمَلُ وَبَرُ الْبَعِي: توکی خوشترمه
لهقه لهویان بهری دا.

تَخْرَمَلُ الثَّوْبُ: قوماشه که ونجر ونجر
بوو.

اِخْرَمِلُ: خه لکی زور ه نافرمتی دمنگ و
دوره ناخوش ه پیریزنی په ککه و ته
ه نافرمتی به دکارو نه حمه ق ه
خوشری پیر (ک: خراپل).

خُرْفَةُ السَّيْفِ: به مشمیر لیی دا.

اِخْرَانِفُ: دریژ داوه ل

اِخْرِنِفُ: خوشتری به شیرو هه لهو ه
لؤکه، (ک: خراپف)

اِخْرِنْفَةُ: به رویومی دره ختی (غمضاء) ه
(ک: خراپف)

خُرْنِفَتُ الْأَرْضِ: لهو دهلمره کمرویشک
پهیدا بوو، کمرویشک زور بوو لهو
زموی زارمدا.

خُرْنِفَتُ النَّاقَةِ: پیوو بهز له سمنامی
خوشرمه لؤلؤ و مستا.

اِخْرِنْفُ: بیجووه کمرویشک، کمرویشکی
گمنج.

لهمه کی که وه بو په کیکی تر هه به،
هه ولی لابر دنی لهمه په مکانی نیوان
نیرو می دمدن و نیباحی رهاپان
گمرمه ه (اِخْرَمُ) لوتکه ی که ژ.

اِخْرَمَاءُ: گردولکه به که له ناو دهشتایی
په ک دا ه هه لؤو شوراپه ک
نه تواندرئ له لؤو له ولای به چینه
ناوی ه بزنی پانه وپان گوینچه که ی
بیردرئ ه دروژن، (اِخْرَمَانُ) به مانا
دروژن دئ.

اِخْرَمَةُ: شوینی کونه لوت.

اِخْرَمَةُ: پیشی لوت ه نیوان دوو کونه
لوتی ه به ردیک کونکون بی، (ک:
خوژم).

اِخْرِمُ: ریگای ناو کیوو که ژ، پان ریگای
ناولیه لآن، (ک: مخارم) لهباسی کوچی
پنغه مبه ردا هاتوو ه که له گه ل
نه بوبه کردا به لای مالی نه سله می
نه شجعه ی دا رویشتن و شتریک
پیدان چاوساغی له گه ل ناردن پیی
گوت (اسلک بهما حیث تعلم من مخارم
الطرق).

مَخْرَمُ الْجَبَلِ: لوتکه ی کیو.

مَخْرَمُ اللَّيْلِ: سمرمتای شهو.

خُرْمَدُ: له مالی خو ی دا مایه وه، سمری
له کوژی خو ی ژمنی و بی دمنگ بوو.
اِخْرَمْسُ: بی دمنگ بوو، زه لیل و گهردن

أَلْخَوْرَلَقُ: باله خانه يهك بوو له عيراق
مولکی نوعمان بوو.

حَزْبُ الْجِلْدُ حَزْبًا: پیسته که به بی نهومی
نازاری هه بی هاوسا، هه لهو بوو
تاواتدمزانی هاوساوه.

حَزَبَتِ النَّاقَةُ وَالشَّاءُ: گوانی حوشرمه
پان هی مهرمه که هاوسا ۵ کونی
گوانه گانی تهسک بونهوه ۵ گوانی
وشک بوون و شیر ی کهم بوو (هر
اخزب و هه خزباء).

تَحَزَّبُ الْجِلْدُ: به مانا (خزب) دئ.

الْحَزْبُ: سوا لمت
الْحَزْبَاءُ: میشی که به زوری له ناو باغ دا
دمزی.

الْحَزْبَةُ: کانی زب.
أَلْخَوْرَبُ: هاوسانی گوانی ناو له
(حوشر و مهر)

الْخِيزَانُ: به مانا (الْخِيزَب) دئ ۵
بیچه و نوعامه ی نیر.

الْمِخْرَابُ: حوشریک که عاده متی وابی
پیستی نهستور بی بی پان هینده
هه لهو بی و ابزانج هاوساوه.

تَحْزِزُ عَلَيْنَا: ته که مپوری به سمر
کردین و لوتبه رزی نواند.

الْخَازِازُ: میشی که به زوری له باغ دا
دمزی ۵ لاسایی کردنهومی دمنگه
دمنگو و یزه و یز مه که به تی ۵

دمردیکه توشی قورگی حوشر دمبی
۵ پشيله.

الْحَزِيَّازُ: به مانا (الْخَازِاز) دئ.

حَزَجُ حَزَجًا: زل بوو، جهسته ی زه به لاج
بوو (هر خَزَج)

المِخْرَاجُ: حوشری زور هه لهو.

الْحَزَاخُزُ: پایوی به هیزو چوار به ل
قهوی و شان و مل پان.

حَزَرُ حَزْرًا: خوی به شارمزا دمرخست ۵
پیاو به قولینچکی جاوی به تیلهی
جاوی پروانی.

حَزِرَتِ الْعَيْنُ حَزْرًا: جاوی بچوک بون و
تهنگ بوونهوه ۵ خیل بوو.

حَزْرَ فُلَانٍ: فلان کهس چاویکی هه لئناو
لیکی نایهوه ۵ وای پروانی دمتگوت
به تیلهی جاوی شت دمبینی.

حَزْرُ الشَّيْخِ عَيْنِي: بهره میردمه که پیلوی

چاوی بچوک بوونهوه هه تاواپان
لسی هات دمتگوت دورواون ۵

دمگوتری: (حَزْرُ الشَّابِ عَيْنِي)

گه نه که پیلوی چاوی خوی بچوک
کردنهوه به مه بهستی فه نن و
لیزانی.

حَزْرُ الشَّيْخِ: شته که ی تهنگه به مر
کردمهوه.

تَحْزَارُ: چاوی خوی بچوک کردنهوه
بوئنهومی چاوی تیز ببن و باش شت

ببینی ۵ بهتیلای جاوی روانی.

الْخَزْرُ: شۆربای چهور.

الْخَزْرَةُ: دهر دیکه توشی باریکایی پشت دمبی.

الْخَزْرَةُ: بهمانا (الْخَزْرَةُ) دی.

الْخَزْرَةُ: هه لگمرانه و دی بیلبلای چاو بۆلای پیلوی چاو ۵ نه م جۆره خیلایه ناشیرین ترین شیوهی خیلایه.

الْخَزْرُ: گۆشتیکه دهر دیکه کونکوتی بچوک نه مجار به ناوو خوئی زۆر دهر دیکه ندری، که ته و او کولا ناردی به سهر دا دهر دیکه دهر دیکه ندری، نه مجار دهر دیکه پیلخۆر ۵ شۆربای ناوو رۆن و نارد واته: به لوی چهور نه گهر شیرینی تیکه ل بکری دهر دیکه حه لوا.

الْخَزْرَةُ: بهمانا (الْخَزْرَةُ): دی.

الْخَزْرُ: رۆیشتنی لاروله نه م نامیز.

الْخَزْرَانُ: ههر چله دارو شوپکیک نهرم بی ۵ داریکه قه د لوس و بی گری و گۆل ۵ به مموونهی راستی و نهرم شلی دهر دیکه ندری ته و ۵ قه نه ژاژ: دانیش توانی ناو که شتی که دهر دیکه و ته به شی دوا و دی.

خَزْرَبُ الْكَلَامُ: قسه کان تیکه لاوو بی سهر و بهر بوون.

خَزْرَجَتِ الشَّاةُ: مهر که شهل بوو.

الْخَزْرَجُ: بای باشور (ریح الجنوب) بای

سارد ۵ (شیر)؛ به شیکی

یارید دهرانی پیغه مبه ر بوون که

هۆزکی سهر مکی ناو مه دینه بوون.

الْخَزْرَافَةُ: پیای زمعیضو بی

وره ۵ که سیک نه توانی یان نه زانی

به ریکو پیک له گۆر مه جلیسدا

دابیش ۵ که سیک زۆر قسه ی

سوکانه و نه فامانه بکا.

خَزْرَةُ بِسْمِ خَزْرًا: تیرکی پیومناو

هه نگاوتی ۵ دهر گوتری: (خَزْرَةُ

بیره): به چاو هه نگاوتی.

خَزْرُ الْخَائِطِ: لای سهری دیوار که ی به ته لی

دیک گرت بۆ نه و دی کس

سهر دیوار که نه که و ۵ دهر گوتری:

(خَزْرُ الْخَائِطِ بِالشُّوك).

خَزْرُ النَّمْرِ خَزْرًا: خورما که هیشا که میک

مزی تیدا ماوه به ته و او ی شیرین

نه بووه.

اخْزَرُهُ بِسْمِ: بهمانا (خَزْرَةُ به) دی ۵

دهر گوتری: (اخْزَرُهُ بیره)، به چاو

هه نگاوتی.

اخْزَرُ فُلَانًا: هاته لای فلان که س که

له نیو کۆمه لدا بوو شتیکی لی

وهر گرت.

الْخَزْرُ: هوماشیکه له خوری و ناو ریشم پیک

دەھیندرئ ۵ یان ھەموو رایەن و تیۆمدانەکی لەناوریشم دەبی.	اَنْخَزَعَ الْخَبْلُ: لەناو پرستدا ھەبلەکە پەچرا.
اَلْخَزَزُ: کەروێشکە نێرینە ۵ بێچووە کەروێشک ۵ (ك: خزاز وأخزة).	اَنْخَزَعَ مَن الرِّجْلِ: پشتی پیاوێکە لەبەر پیری یان لاوازی چۆمایەو.
اَلْخَزَّازُ: ناوڕیشم فرۆش ۵ ناوڕیشم رێس.	اَنْخَزَعَ الْعُودُ: دارمە شكاو بوو بەدوو لەت.
اَلْخَزَزُ: ھەموو رومكێك چقلاوی بێ بەرمەکی زۆر وشك بێ.	تَخَزَعُ عَنْ أَصْحَابِهِ: لەھاوەلانی دواکەوت.
اَلْخَزَزُ: زۆریەك کەروێشکی زۆر بێ. خَزَعُ عَنْ أَصْحَابِهِ خَزَعًا: لەرێگا لەگەڵ ھاوێلەکانی بوو لێیان دواکەوت.	تَخَزَعُ اللَّحْمُ: گۆشتەکی کۆتکۆت کرد. تَخَزَعُ مِنْ شَيْءٍ: شتەکی ئی وەرگرت. تَخَزَعُ الْقَوْمُ الشَّيْءُ: خەڵکەکە شتەکیان لەناو خۆیاندا بەشکرد.
خَزَعُ مِنْ فُلَانٍ: فرسەتی ئی ھێناو لەفلانکەسەو شتی دەسکەوت.	اَلْخَزَاعُ: مردن.
خَزَعُ الشَّيْءِ: شتەکی بڕیەو ۵ پارچە پارچە کرد.	اَلْخَزَاعَةُ: پارچە شتێک کە لێی جیا بوییتەو.
خَزَعُ اللَّحْمِ: گۆشتەکی پارچە پارچە کرد.	اَلْخَزَاعَةُ: پارچە گۆشت.
خَزَعُ فُلَانًا: نەبەیتشت فلانکەس بەناسایی بڕوا، لەمەپەری خستە بەردەم.	اَلْخَزُوعُ: بەگەسیك دەرگوترئ کە لەمال و سامانی خەڵک بەشێك بۆ خۆی دابەری.
اَخْتَزَعَهُ عَنْ الْقَوْمِ: شتەکی لەخەڵکەکە پری.	اَلْمِخْزَاعُ: بەمانا (اَلْخَزُوعُ) دئ.
اَخْتَزَعَ فُلَانًا عِرْقَ سَوْءٍ: رەوشتە ناشیرینەکانی بەفلان تەمەك کرد وازی ھێ ئی ھێنا.	اَلْمُخْزَعُ: کەسیك کێشەو نێزاعی زۆربێ ۵ بەسروشت گێچەلاوی بێ.
اَخْتَزَعَ مِنْ شَيْءٍ: شتەکی لەفلانکەس وەرگرت.	اَلْخَزْعَبْلُ: قەسە خۆش و نەستەق کە ببیتە ھۆی پێکەنین.
اَنْخَزَعَ الشَّيْءُ: شتەکە کۆتایی ھات و نەما ۵ بپایەو.	اَلْخَزْعَبْلُ: شتی بەتال و ھۆج: اَلْخَزْعَبْلَةُ: گالتەو گەپ ۵ قەسەپەك ببیتە ھۆی پێکەنین. خَزَعَتِ الطَّبْعُ: کەمتیارمەكە وا رویشت

شەلى پېتو دياربوو.

خَزَعَلَ الماشى: رۆيشتومكە قاجى خۆى
راتەكاند لەبەر زۆر ماندوو بوون.

الْمُزْعَالَةُ: كالتو و گەپ.

الْمُزْعَلُ: كەم تيار.

خَزَفَ لى مشيه خَزَفًا: لە رۆيشتندا دەستى
بەرز كردنەوه.

خَزَفَ الثوب: قوماشەكەى دادپى دراندى.

الْمَزَان: گۆزمو كىتەلە فرۆش،
دروستكارى گۆزمو كىتەلە.

الْمُزَف: هەر قاپ و قاجاخىك لە قور
دروست بكرى و سور بكرىتەوه،
بخرىتە ناو كۆمومو بېيتە سۆالەت.

خَزَقَ السهمُ خَزَقًا وَخَزُوقًا: تيرمەكە لە
كەوانەكەوه دەرچوو.

خَزَقَ الرجل أو الطائرُ: پياومەكە يان
بالتەمكە ئەوهى لە سكيدا بوو داينا،
ناوسكى خۆى دانا.

خَزَقَ السهمُ القُرطاسَ: درپوشەكە، تيرمەكە
لە كاغەزمەكەوه چوووە ئەو دېو
ئەمدېوو ئەودېوى كرد، (هەو خازق)
(ك: خوازق).

خَزَقَ فلاناً بالنبل: بەسەرە تيرمەكە
فلانكەسى هەنگاوت.

خَزَقَ فلاناً بالرمح: فلانكەسى بە رمب
كەمى بریندار كرد (برینەكەى سوكە).

خَزَقَ فلاناً بعينه: چاوى لە فلانكەس برى و
هەنگاوتى، چاومزاری لىكرد.

انْخَزَقَ الشئُ: شتەكە بە زمويدا
رۆچوو، دەرچووتى: (انْخَزَقَ الشئُ
الْحَادُّ لى الشئ).

الْحَازِق: سوزن، درپوشە، سەرمەتەر كە
شت كۆن بكا ە لە پەندى پېشيناندا
هاتوو: (لَأَلْفَدُ من خازق) ە ئەمە بۆ
كەسيك بەكار دەهێندى كە
نیشەكانى باش بپوا هەرگیز كيشە
نەبەتە رێگای.

الْحَازِق: عەمودىك كەسەرمەكەى تيز
بى ە لە رۆژگارى كۆندا ئەو جۆرە
عەمودەيان چەهاندومو زەلاميان
لەسەر داناووە بۆئەوهى عەمودەكە
لە كۆمىهوە بپواو لە تەپلى سەرى
دەرچى.

الْخَزَقُ (أَرْضُ خَزَق): زومبەك كە ناوى
تیدا نەومستى هەلۆل بى.

الْخَزُوقُ: حوشترىكە بە قەراخى سمى
زەوى كۆن دەكا ە يان كە دەرپوا
سمى لاوو نيو دادەنى و شوپنكە لە
زەوى دەكا.

الْمُخَزَقُ: دارىكە سەرمەكەى بزماریكى
تيزى پېتومبە (نەقیزە).

الْمُخَزَقَةُ: حەربە.

خَزَلَ الشئُ خَزَلًا: شتەكەى برى، برى دا،
لێى كردموه دەرچووتى: (ضَرْبُهُ فَخَزَ لَهُ
نصفين).

خَزَلَ فلاناً عن حاجته: فلانكەسى عەهوق

کردو نه پېښت جووله بکا.

سمر زموی.

خَزَلَ الشَّيْءُ: رمخنه‌ی له شته‌که گرت،

الْأَخْزَلُ: شهل، حوشرنگ دوگی

عه‌بیداری کرد.

نهمایی.

خَزَلَ الرَّجُلُ خَزْلًا: ناوهمدی پشتی

الْخَزَلُ: زاراومیه‌کی زانستی عوروزه.

هه‌نگاوت، گازمری پشتی شکاند، (هو

الْخَزَلَةُ: که‌سرنکه شکاوپیه‌که له پشندا،

اخزل).

زاراومیه‌کی عوروزیشه.

خَزَلَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: نافرمته‌که له

الْخَزَلَةُ: نه‌ودی دمه‌وی لیت مهنع

رؤیشتندا لارو له‌نجه‌ی کرد به

دمکا، کوسپو ته‌گهره ده‌خاته پیش

عاستهم سمری په‌نجه‌ی ده‌خسته

کارمه‌که‌تومو ناهیلج به مراد بگه‌ی.

سمر زموی، (هی خزلأ) ه (ك:

الْخَزَلُ: رؤیشتنیکه لارو له‌نجه‌ی

خزل).

تیدایه دمگوتری: (هو او هی تمشی

خزولی).

اخْزَلَ: له‌نگی، شهل بوو.

الْخَيْزَلُ: به‌مانا (الخورلی) دی.

اخْزَلَ برایه: تاکرموانه جولایه‌وه هر

خَزَلَبَ الْخَبْلُ أَوِ اللَّحْمَ: به‌خیرایی

رای خوی به‌لاوه په‌سهند بوو،

حبه‌لمه‌کی پساند ه‌لی بری،

شته‌که‌ی دابری، بریدا.

گوشته‌که‌ی پارچه پارچه کرد.

إِنْخَزَلَ: دابرا، گوشه‌گیر بوو.

خَزَمَهُ خَزْمًا: شته‌که‌ی ریز کرد، کونی

إِنْخَزَلَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: به‌مانا

کرد، بنکی کتیبه‌که‌ی کون کرد.

(خزلت) دی.

خَزَمَ شِرَاكُ الثَّغْلِ: شیراکی نه‌عله‌که‌ی کون

إِنْخَزَلَ فُلَانٌ عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه‌س له

کردو توند به‌ستی.

کارمه‌که هه‌لکه‌پایه‌ومو زمعیف بوو.

خَزَمَ الْبَعِيرُ: لوتی حوشرمکه‌ی کون کرد،

إِنْخَزَلَ عَنِ جَوَابِ مَاقِلَتِ لَه: گرنگی به

کونی له لالوتی کردو لوتهموانه‌ی

وه‌لامی تسه‌که‌ی من نه‌دا.

تیکرد.

تَخَزَلَ السَّحَابُ: هه‌ورمه‌که وا دهرکه‌وت

خَزَمَ أَلْفُ فُلَانٍ: فلانکه‌سی زملیل کردو

ومکو نه‌ودی بگمپته‌وه دواوه.

ژیرباری کرد.

تَخَزَلَتِ الْمَرْأَةُ مَشِيَّتَهَا: نافرمته‌که له

خَزَمَ الْجَرَادُ فِي الْعَرْدِ: کولله‌کانی به

رؤیشتندا لارو له‌نجه‌ی نواند به

شیشه‌که‌وه کرد بو برزاندن.

عاستهم سمری په‌نجه‌ی ده‌خسته

خازمَةُ الطريقِ خازمَةً وخِزاماً: همريه که
لهو دوو کهسه پيچه وانهی بهکتر
ههئسو کهوتيان کرد، همريه کهو
رييازکی گرتنه بهر بؤنه وهی له
ناکامدا له يههك شويندا بهکتر
بگرنه وه.

خَزَمَةُ: بهمانا (خَزَمَةُ) دئ ۵

تَخَزَمَ الجِيشان: ههردوو سوپاکه
روبه پروی بهکتر بوونه وه.
تَخَزَمَ الشوك في رجله: حَقْل به قاجيدا
چوو.

الأخْزَم: نيزه مار.

الخِزَامُ: لَيْك چوون، دمگوتری: (لَقِيته
خِزَاماً) توشی بووم روبه پرو.

الخِزَام: رومکیکی بؤنخوشه له پيږی
(الشفریات) عهتری ئی دروست
دمکری.

الخِزَامِي: رمگزی رومکیکه له پيږی
(الفصيلة الشفوية) جوږمگانی
بؤندارو عهتر نامیزن، ومکوو سملو
میخهك ۵ بهزۆری له ولاتی هۆلندا
زمرع دمکری.

الخِزَامَة: پهتیکي که وانه ییه، دمکریته
ئهو گونه سماوهی له لوتی
خوشتردایه واته: لوتی خوشت
دمسری و ئهو پهتهی تیدمکه نه
ومکوو لوته وانه بؤنه وهی زیاتر
ههوسارو جلّه وی نه رم بی،

دمگوتری: (جعل في أنف فلان
الخِزَامَة) لوته وانهی له لوتی
فلانکهس کردوه واته: ژنږ باری
کردومو به نارمزی خۆی گاری پی
دمکا.

خِزَامَة النعل: ئهو تیلمه چهرمه یه
دمکریته نیوان دوو شیراکی
نهعله که وه.

الخِزَامُ: فروشیاری درمختی خهزمه
درمختیکه له توپکله کهی خهبلو
گوش دروست دمکری.

الخِزَمُ: له زاراهوی شیعریدا زییادمه که
له سهرمتای شیعرمکه ومه له
تمغیلهی عوروزیدا حیسابی بؤ
ناکری، وا دمبی بهك بیت دمبی وا
دمبی تا حواری دمپوا.

الخِزَمُ: درمختیکه له توپکله کهی خهبلو
گوش دروست دمکری، له روژگاری
کۆندا صندوقو بهغدانی کهلو بهل
تایبهتی ئافهرت لهو جوړه داره
دروست کراوه.

الخِزَمَة: له زاراهوی هۆزی هوزمیلدا
به مانگا دمگوتری، پان مانگای پیرو
کورتبه بنه، (ك: خِزَام، خِزَم،
خِزَم).

المُخَزَمُ: بالئندمو نوعامه (چونکه
ئه وانه لوتیان کونی تیدایه).

خَزَنَ اللَّحْمَ وَالطَّعَامَ خَزْنًا وَخَزُونًا:

گذاشته که یاں خوراکه بگوینی کرد.

خَزَنَ الشَّيْءَ خَزْنًا: شته که ی خسته ناو

گه نجینه وه.

خَزَنَ عَنْهُ الْعَطَاءُ: به خششی لی گرته وه

هیچی نه دایه.

خَزَنَ لِسَانَهُ: زمانی خو ی پاراست.

خَزَنَ السِّرَّ: نه ی نییه که ی شاردموه بلاوی

نه کردموه، (هو خازن)، (ك: خوازن).

مَخْرُونَ: له گه نجینه دا هه لگراو.

أَخْرَزَ: دوا ی هه زاری دمو له مهند بوو.

اخْتَزَنَ الشَّيْءَ: شته که ی خه زن کرد،

هه لیگرت.

اخْتَزَنَ الطَّرِيقَ: ره گاکه ی کورت

کردموه.

اخْتَزَنَ السِّرَّ: نه ی نییه که ی شاردموه.

اسْتَخْرَزَهُ الشَّيْءُ: داوا ی لی کرد شته که

خه زن بکا، هه لی بگری.

الْحِرَالَةُ: گه نجینه، شوینی شت تیدا

هه لگرتن، (ك: خَزَائِن) هه پیشه ی

گه نجینه داری.

خِرَانَةُ الْإِنْسَانِ: دلی نادمیزاد.

خِرَانَةُ الْإِحْتِرَاقِ: له زاراوه ی نه ندا زاری

میکانیکی دا نه وه به تالاییه که

سوتانی تیدا دروست دمب.

الْخَزَانُ: زمان، خورما که ناوه که ی

به هو ی نه خو شیییه وه رض ببی،

شوینی کۆبونه وه ی ناو (دمریاچه،

نه ستیر، ته نک، حه زن).

الْمَخْرَنُ: شوینی شت تیدا هه لگرتن.

خَزَا فُلَانًا: فلان که سی ژیر بار کردو خو ی

به سمر دا سه پاند.

خَزَا الدَّابَّةَ: ولا خه که ی ژیر بار کرد.

خَزَا النَّفْسَ: نه فسی خو ی گرته وه

نه به یشت به هه وه سی خو ی پهل

به اوی.

خَزَا الشَّيْءَ: شته که ی کرده ملکی خو ی.

خَزَا الْفَصِيلَ: زمانی بیچوه ناژه له که ی

دمر هینا وه لا شتییه وه.

خَزِي خَزِيَّةً: ره سا بوو که وته ته نگزو

ناخو شیییه وه.

خَزِي فُلَانٌ خَزِيٌّ وَخَزِيَّةٌ: فلان که سی

شمری کرد، به خویدا شکایه وه، ته ریق

بووه.

أَخْرَأَ: سوکایه تی پیکرد، ره سا ی کرد،

خه له ت بوو، قورشان دهمر موی:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ لِي ضَيْفِي﴾.

خَازِي فُلَانٌ فُلَانًا: فلان که سی به سمر

فلان دا سمر که وتوو بوو.

مامه لکه پيدا زياني پي گهي و زمرر
 مهند بوو.
 خَسْرَ التَّجَارَةِ: له بازارگانیکړنه کهدا
 زمرر مهند بوو مال و سامانه کهي کهم
 بووه.
 خَسْرَ فُلَانٍ: فلانکس فهوتا، له ناو جوو
 ۵ گومړا بوو، سمری لئ شيوا.
 خَسْرَ الشَّيْءِ: شته کهي فهوتاندو له کيس
 خوی دا.
 اخْسَرَ فُلَانٌ: فلانکس کهوته ناو
 زيان و زمرر مهنديپه وه.
 اخْسَرَ الشَّيْءِ: شته کهي کهم کردموه.
 اخْسَرُهُ فِي تِجَارَتِهِ: له مامه لئو بازارگاني
 کړنه کهدا توشی زياني کرد.
 خَسِرَ الشَّيْءُ: شته کهي کهم کردموه ۵
 خه سارعت مهندي وه پالدا.
 خَسِرَ لِلْأَمْرِ: فلانکسي له خيرو بيړ
 دوور خسته وه ۵ فهوتاندي.
 خَسِرُهُ سَوْءُ عَمَلِهِ: کرداره خرابه کاني
 فهوتانديان.
 اخْتَسَرَ: گومړايي، فهوتاندن، غمدر ۵
 لؤمو تانهو ته شمير.
 اخْتَسَرَى: بهمانا (اخناسير) دئ ۵
 اخْتَسَرَى: گومړايي ۵ فهوتان و تيدا
 چوون ۵ لؤمه ۵ غمدر ۵ پياوړتک
 نه چي بؤ دمعومت و نانخواردن له
 ترسي نه وهی نه وپش دمعومتی
 نهوان بکاته وه.

الْخَزِيَّةُ: به لؤو کارمسات، رموشتيك كه
 شهرم ناوهر بي ۵ هه لئس و كه و تيك
 بيپته هوې ريسوا بوون.
 الْخَزَاةُ: زهليلو و ژير دمستی و
 سوکاپمتي، (ك: مخازي).
 الْخُزْيَةُ: دمگوتری: (قصيدة مُخْزِيَّة)
 چامه په که له و په پري جوانی و رموانی
 دايه ۵
 خَسَاَ الْبَصَرُ خَسْنًا وَخُسْرًا: چاو مانلوو
 بوو نه پتوانی دريژره به روانينه کهي
 بدا ۵ قورشان دمهرموئ: ﴿لَمْ ارْجِعِ
 الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا
 وَهُوَ خَسِيرٌ﴾.
 خَسَاَ الْكَلْبُ وَغَيْرُهُ: سه که که چفه ی ليکرا
 دوور خراپه وه هه لئدی کرا،
 ته کيندراپه وه.
 خَاسَاَ الْقَوْمُ: خه لکه که بهرديان بؤيه کتر
 هاوېشت، کهوتنه بهرده هرکي
 په کتری.
 اخْسَأَ الْبَصَرُ: بهمانا (خَسَأَ) دئ.
 تخَاسَاَ الْقَوْمُ: خه لکه که شهره بهرديان
 کرد به بهرده هرکي کهوتنه ويزی
 په کتری.
 اخْأَسَى مِنَ الْكَلَابِ: سه گيک که
 نه هيلدری له نادميزاد نزيك
 بيپته وه ۵ زهليلو و ژير دمسته.
 الْخُسْيُ: خوری خراب و بي که لک.
 خَسْرَ التَّاجِرُ فِي مَعَامَلَتِهِ: بازارگانه که له

حَسْبُ الرَّجُلُ حَسًّا: پیاووه که کاری پرو
پوچی نه انجام دا.

حَسْبُ النَّصِيبِ: به شه که کم بوو.

حَسْبُ نَصِيبِهِ: به شه که کم کردموه.

حَسْبُ الرَّجُلِ حَسًّا: پیاووه که بی ریز بوو
کهس به هیچی نه زانی، دمگوتری:
(حَسْ فَعْلُهُ وَقَوْلُهُ وَرَأَيْتُهُ).

حَسْبُ الشَّيْءِ حَسًّا: شته که کیشی کم
بوو، هاو کیشی بهرامبری نه هاته وه،
رمزیل و بی نرخ بوو، (هو خسیس) (ك):
أَحْسَاءُ وَخِيسَاءُ (هي خسيمة) (ك):
خسائس).

أَحْسُ فُلَانٌ: فلان کهس کردمویه کی
ناشیرینی نه انجام دا.

أَحْسُ فُلَانًا: فلان کهسی به هیچو پوچ
هاته پیش جاو.

أَحْسُ نَصِيبُهُ: به شه که کم کردموه.

أَحْسَسُ: بی نرخ و هیچو پوچ.

حَسَسَ نَصِيبُهُ: به شه که کم کردموه.

اسْتَحْسَنُ: به هیچو پوچی له هه له م دا.

أَحْسَسُ: دمگوتری: (هذه الأمور خِيسَاءٌ
بينهم) نه و کارو پیشانه، نه و راوو

بؤچونه له ناویاندا باوه ه

أَلْحَسَّاسَةُ: نه و حاله و بارو دؤخه ی

پیاوی پرو پوچ تییدایه.

أَلْحَسَّاسَةُ: مال و سامانی کم، مال و
سامانی بی بابه خ ه یالی نه سب.

أَلْحَسُّ: کاهو، رومکیکی که لا پانه به کالی
دمخوری ه زور جوړی همیه.

أَلْحَسَّانُ: نه و نه ستیرانه که هم رگیز
ناوا نابین و مگوو نه ستیرهی جهدی و
فیر همدان و نه و نه ستیرانه ی ناویان
(بنات النعش) ه به دموری قوتب دا
سور دمخون.

أَلْحَسِيسُ: شتی کم، شتی بی نرخ.

أَلْحَسِيسَةُ: نرمی همدرو ریز دمگوتری:
(رفع من خِيسِيَةٍ) له نابودی خوی
که کم کردموه.

حَسِيسَةُ النَّاقَةِ: ددانی حوشر پاش
نه وهی شیله کانی له سالی
شه شه میدا دمکه ون.

أَلْمُسْتَحْسِنُ: روخسار ناشیرین.

حَسَفَتِ الْأَرْضُ حَسْفًا وَخَسْفًا: زمویه که
رؤچوو نه وهی له سهری بوون قوتی
دان، دمگوتری: (حَسَفَ اللَّهُ بِهِم
الْأَرْضَ) خودا به ناخی زمویدا
بردنیه خواری.

حَسَفَتِ مِنَ الْمَاءِ: سمر جاوهی ناوه
(کانیاووه که) رؤچوووه خوار.

حَسَفَتِ عَيْنُ فُلَانٍ: جاوی فلان کهس
دمرهات.

حَسَفَ الْقَمَرُ: مانگ گیرا، روناکی نه ما یان
روناکییه که کم بووه.

خَسَفَ الشَّيْءُ: شتهكه درپا، (خَسَفَ الشَّيْءُ)
شتهكه‌ی درپاند.

خَسَفَ الشَّيْءُ خَسْفًا: شتهكه كه‌م بۆوه.

خَسَفَ بَذَنُ: جهسته‌ی لاواز بوو.

خَسَفَ فُلَانٌ: فلانكه‌س برسی بووه،

نهمخوشی چاك بووه (هر خاسف)

(ك: خُسَفَ) (هي خاسفة) (ك:

خواسف).

خَسَفَ فُلَانًا: فلانكه‌سی ژیر بارکردو

ناجاری کرد نه‌وکاره بکا.

خَسَفَ الشَّيْءُ: شتهكه‌ی برپه‌وه.

خَسَفَ الْبَنَرُ: بیرمه‌کی له به‌رد هه‌لکه‌ند

شاخه‌که‌ی برپی ئاوی زوری ئی

هه‌لقولاو وشکی نه‌کرد.

خَسَفَ لِلشَّعْرَاءِ عَيْنَ الشَّعْرِ: رینگه‌ی بواوی

شعیر بو شاعر مکان ئاسان بوو،

شاره‌زایی فونون و مهبسته‌کانی شعیر

بوون.

أَخْسَفَتِ الْعَيْنُ: چاومه‌که کوپر بوو،

دمگوتری: (خَفَرًا خَسَفَ):

بیرمه‌کی وای لی‌هات ئاوی تییدا

نهمی.

أَخْسَفَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (خَسَفَتْ) دئ،

أَخْسَفَتِ الْعَيْنُ: چاومه‌که کوپر بوو.

الْأَخْسِيفُ: زموی نهمه‌لان.

الْخَاسِفُ: مندالی قالب سوکی به‌جمو جۆل.

الْخَسَفُ: زه‌لیلی و ژیر ده‌سته‌یی،

برسیه‌تی، سته‌م، که‌مبونی مالو

سامان و نه‌مانی خپرو به‌رمکه‌ت، نه‌و

شوینه‌ی ئاوی بری لی‌وه

دمرده‌ی‌ندری.

خَسَقَ السَّهْمُ خَسْفًا وَخُسُوقًا: تیرمه‌که

نیشانه‌که‌ی پیکاو تییدا مایه‌وه، یان

نهمدیو و نه‌ودیوی کرد.

خَسَقَتِ النَّاقَةُ الْأَرْضَ: حوشرمه‌که به

قهرخی سمی شوینی له زمویه‌که

کرد (هی خَسُوقَ).

الْخَسَائِقُ: درۆزن.

الْخَسْفَةُ: ژپوان بوونه‌وه له مامه‌نه‌و

وادمو به‌ئیندا.

الْخَيْسِقُ: بری قول، گۆری قول.

خَسَلَهُ خَسَلًا: دووری خسته‌وه، نه‌فی

کرد.

الْخَسَائِلُ: هه‌موو شتیکی خراب.

الْخَسِيلُ: شتی پرپه‌وچ له‌هه‌ر جۆریک

بی (ك: خَسَائِل).

الْخَسِيلُ مِنَ الْقَوْمِ: که‌سانی پرپه‌وچ

له‌ناو کۆمه‌لکه‌دا.

الْخَسِيلَةُ: به‌مانا (الْخَسِيلُ) دئ.

أَخْسَاءُ: به‌به‌رده ورده یاری له‌گه‌ل

کرد (هه‌لما‌تینی له‌گه‌ل کرد).

قَهَاسَى اللَّاهِبَانِ: دوو یاری جیهیه‌که

پاریان کرد، به‌به‌رده ورده یاریان

کرد (واغ واغ‌نریان کرد).

قَهَاسَى الْقَوْمِ: خه‌لکه‌که به‌به‌ردوچه‌که

بیهکریان بهرد باران کرد
بهردوچکه یان بهیهکتردا دان.

تقاست الدابة بالمصى: ولاغمه که بههوی
رویشتن بهسمر زیخو بهرده وردهدا
فاجی هاوسا.

الْخَسَا: تَاك، دهمگوترئ: (خسا اوزکا) تَاك
یان جوت.

الْخَسِي: بۆشاك، رهمشال و خیمه که له
خوری جنرابی.

خَشَبُهُ خَشْبًا: تیکه لاوی کرد دمگوترئ:
(خَشَبَ الشَّيْءَ بالشَّيْءِ) نهو شتهی
تیکه لاوی نهو شته کرد ۵

خَشَبَ السيف: شمشیرمهکی مشتو مال
کردو تیزی کردموه، (هو مخشرب
و خشیب).

خَشَبَ الثَّيْلَ والقوس: به ناشیهتی تیرو
کهوانی دروست کرد چ کارامایی و
دمست رهنگینهکی تیدا نه بوو.

خَشَبَ الشعرَ أو الكلام أو العمل: چۆنی بۆ
ریکهوت ناوا شیعرمهکی نووسی یان
پهخشانهکهی دانا یان کارمهکی کرد
هیچ وردمکارییهکی تیدا نه بوو.

خَشَبَ خَشْبًا: زبرو نهستورو رهق بوو،
دمگوترئ: (خَشَبَ القَيْشُ): ژیهانهکه
زبرو پر تهنگزمو ناخۆشی بوو.

اخْتَشَبَ السيف: شمشیرمهکی تیز بوو.

اخْتَشَبَ الشعرَ: شیعرى دانا بهیه
وردمکاری، کال و کرج بوو.

تَخَشَّبَتِ الْاِبِلُ: حوشرمهکی نالقی وشکی
خوارد.

اخْتَشَوْشَبَ: وشك و رمق بوو له
دیندارى و پۆشاك و خواردن و
خۆراکیدا، له ههموو ههلسو
کهوتیکیدا.

اخْتَشَوْشَبَ فِي عَيْشِهِ: له ژیهانیدا زبر
بوو، به نه نهقهست نهو چۆره ژیهانه
زبره پهپرمو دمکا بۆنهموهی
بهرامبهر روداو مکانی رۆژگار پشوو
دریژ بی.

الْخَشَابُ: (ارض خشاب): زهوییهکه
وشك و ههلوتهو ناو راناگری.

الْخَشْبَاءُ: (ارض خشباء) بهمانا
(خشاب) دئ، له پهندا هاتوو
(لسان من رطب ويد من خشب)

زمانی شیرین و دمستی بی خیرو
هوجاو.

الْخَشَبُ: دار، بهتا بهیهتی (بنك و همدو لقو
په لهکانی).

الحشَاب: دار فروش.

نهو کهسهی به بهرد شمر دمکا.

الْخَشِيبُ: له ههموو شتیکدا رهق

زبرو وشك، له پياوو خوشتردا:
دریژ داوه‌لی له‌رو ئیسقان
دمرگه‌وتوو، به‌هوی ئیش گردن و
ماندوبوونه‌وه.

الْخَشِيبَةُ: کۆکه کۆک کمر، لی‌دراوو
جهسته کوتراو.

الْمُخْشَبُ: خانوی به دار دروستکراو
دمگوتری: (بیت مُخْشَبُ).

خَشَخَشَ السِّلَاحُ وَغیره: چه‌که‌که خپرو
ورپ هات که چه‌خماخه‌کانیان
راکیشان خره خپان هات.

خَشَخَشَ الثَّرْبُ الْجَدِيدُ: پۆشاکه تازمه
خشه‌ی دی.

خَشَخَشَ فِي الشَّيْنِ: چوووه ناو
شته‌که‌ومو تیندا هون بوو.

خَشَخَشَ السِّلَاحُ وَغیره: چه‌که‌که‌ی
جولاندو خره‌ی هات.

خَشَخَشَ الشَّيْنُ فِي الشَّيْنِ: شته‌که‌ی
خسته ناو شته‌که‌وه.

خَشَخَشَ: چوووه ناویه‌ومو هون بوو.

خَشَخَشَ فِي الشَّيْنِ: چوووه ناو
شته‌که‌ومو هون بوو، دمگوتری:

(خَشَخَشَ فِي الشَّجَرِ).

الْخَشَاش: کۆمه‌لیک به چه‌ک و زری‌وه
کۆمه‌لیکی زوری نادممیزاد

همر شتیکی وشک که لیکیان
بخشینی دهنگی لیوه بی هه‌روا

وشه‌ی (الخشخاش) ناوه بۆ رومکیک
حه‌شیشه‌و ئه‌فیونی ئی به‌ره‌م دی
ه تاکه‌که‌ی (خشخاشه).

خَشَرَ لَلان: هالانکه‌س چلیس بوو ه
له‌سمر سفره‌و خوانه‌که شتی بی
که‌لکی هیسته‌وه.

خَشَرَ الشَّيْنُ: سوو خشت و خاله‌که‌ی له
شته‌که دوور خسته‌وه ه پاک‌ی کرد.

خَشَرَ خَشَرًا: چلیس بوو ه له‌ترسا
هه‌لات و قاچاندی.

الْخِشَارَةُ: نادممیزادی خو‌پ‌ری و هه‌تیو
مچه ه که‌فو زبلی و زالی سمر

دمریا ه جوی بی ناوک که‌هه‌ر
سو‌یه‌که‌ی مایه‌ ه شتی خراپ و بی

که‌لک له‌هه‌ر جۆریک بی.

الْخِشَارَةُ: به‌مانا (الْخِشَارُ) دی.

خِشَارَ الْمِنْجَلِ: دهمی داس، لا تیژمه‌کی.

خَشَرَمَتِ الطَّبْعُ: که‌متیارمه‌که له‌کاتی
شت خواردندا دهنگی لیوه هات.

الْخَشَرُمُ: کۆمه‌لی هه‌نگ و زمردمو‌اله‌و
شامه‌ترینکه ه تاکه‌که‌یه‌ان

(خَشَرَمَةُ) ه هه‌روا ناوه بۆ مه‌لیکی
هه‌نگه‌کان (شازن) ه کۆله‌س و

هیلانه‌که‌یه‌ان ه ئیسقانه‌نهرمه‌ی
لوت ه به‌رده‌قسل ه یان نه‌و

به‌رده‌ی دمکری به‌گه‌ج ه کیوی
پچوک (گرد) ه (ک: خشارم).

حَشَّ السَّحَابُ حَشًّا: هه ورمکه بارانیکی
که می پیوه بوو باراندی.

حَشَّ الرَّجُلُ: پیاومکه رویشست و کارمکه ی
جی به جی کرد.

حَشَّ فِي الشَّيْءِ: جووه ناو شته که وه.

حَشَّ فِي الدَّارِ: جووه ناو خانومکه وه.

حَشَّ البَعِيرُ: لوته وانهای کرده لوتی
حوشترمکه و مهاری کرد؛ (داریکه

به نه اندازه ی دوو پنجه درنزه
دمگریته لوتی حوشتر و به
هه و سارم وه قایم دمگری، به وه
حوشترمکه جلوه ی خوش دمی).

حَشَّ فُلَانًا: فلانکه سی بریندار کرد،
زمبریک کوشنده ی لیدا.

أَحَشَّ البَعِيرُ: به مانا (خَشَّه) دی.

إِخْشَشَ مِنَ الْأَرْضِ: جرو جانهموری
زموی خوارد، کرم و کولله ی خوارد،
گویچه که نان و میوه رزیوی خوارد.

الْحَشَّ فِي الشَّيْءِ: جووه ناو شته که وه،
دمگوتری: (الْخَشَّ فِي الْقَرْمِ) جووه
ناو خه لکه که وه، (وَاغْشَّ فِي الشَّجَرِ)
جووه ناو درمخته که وه.

الْحَشَّاشُ: جرو جانهموری ناو زموی
بالندمو زیندموری پهله ورم
تاکه که ی (خَشَّاشَة) ه بورده ی تمنک

(عه بای سوکه له) ه ئادمیزادی
روح سوکی زهره ک ه همر شتیک
ناسک و جوان و دلگیری.

الْحَشَّاشُ: داریکه به نه اندازه ی دوو
پنجه درنزه دمگریته لوتی
حوشتر و وه به ریشمکه په وه
دمبه ستریت موه بوئه ورمی جلوه ی
خوش بی ه ماری کیو ه نه زدیها ه
جرو جانهموری ناو زموی ه
بالندمو پهله ورم ه پیاوی روچ
سوکی زهره ک و کار لهدمست هاتوو
ه جهوال ه (ك: أَخِشَة) ه

الْحَشَّاشُ: بالندمو پهله ورم ه جرو
جانهموری ناو زموی ه پیاوی نازاو
وره بهرز ه شتی خراب.

الْحَشَّاشَةُ: لوته وانهای حوشتر، مهاری
حوشتر.

الْحَشَّاشُ: پیاده، پیرو ه رمشمار ی گه ورم ه
شتی زیر ه بارانی که م.

الْحَشَّاشُ: گردولکه، ته پوزلکه ه (ك:
أَخِشَاش).

الْحَشَّاشُ: کولمس، هه نگه لان هیلانه ی
هه نگ و ژمنگه سورمو زمردمواله ه
زموی به ک گل و جه و بی، (ك:
خَشَّاشَات وَخَشَّاشِي).

الْحَشَّاشُ: نهو نیسقانه یاریکه ی پشتی
گویچه که مووی ئی ناروی.

الْمُشِيئُ: ناسکی پچوک ۵ گردۆلکه.

الْمِشْشُ: پیاوی نازا، نیش لهدست

هاتوو ۵ دمگوترئ: (هو مَجْشُ

اللیل) چاو نەترسو دمچیته ناو

تاریکایی شهوموه ۵ کهسێک زۆر

تیکه لاوی خه لک ببئو ناخاوتنیان

لهگه ل بکا ۵ نهسپی چاو نەترس.

خَشَعْ خشوعاً: گهردن که چ بوو، زهلیل و

داماو بوو ۵ ترسا ۵ دنگی نزم

کردموه ۵ چاوی به دمورو بهردا

گیراو نهمجار چاوی لیک نا.

خَشَعْ بصره: چاوی داخست، چاوی لیک

نا.

خَشَعْ لر به: گهردن که چی خودا بوو

سمری دانهمواند ۵ (هو خاشع) (ك:

خَشَع).

خَشَعْ صوته: دنگی نزم بووه به عاستهم

سرتهی هات ۵ هورثان دمهمرموی:

﴿وَوَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا

تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾.

خَشَعْ بصره: چاوی شکایه مو نهیتوانی

سهیری بکا.

خَشَعْ الشَّيْئُ: شتهکه نارامی گرت.

خَشَعْ الرِّقْ: که لاکه سیس بوو.

خَشَعَتِ الْأَرْضُ: زموییه که وشکه ل بوو

لهبهر بی بارانی ۵ هورثان

دمهمرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْكُتُبُ

الْأَرْضُ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

اِقْتَرَتْ وَرَبَّتْ﴾.

خَشَعْ الكركب: نهستیرمکه نزیك به

ئاوابوون بۆوه.

خَشَعَتِ الشَّمْسُ: خۆر گهرا، خۆر

روناکییه که ی نهما.

خَشَعِ السَّامُ: دوگه که پچوک بووه

که میکی پیو پیوهما.

اخْشَع: گهردن که چ بوو، چاوی به

زمویدا گیرا، دنگی نزم بۆوه ۵

دنگی نزم کردموه.

تَخَشَع: خۆی زهلیل کرد ۵ پاراپه ووه

لا لاپه ووه ۵ به زۆر خشوع و گهردن

که چی به سهر خۆیدا هیئا ۵ چاوی

به زمویدا گیراو چاوی نوقاند ۵

دنگی نزم کردموه.

الْخَاشِعُ: نهو که سهی بچیته روکوع ۵

نهو شویننه ی خاکه که ی له لانه

ره شهبا لی ی هه لهدمگرو

شویننه وارمکه ی گوهر دمکاته ووه ۵

شوینیک که نادۆزرتته ووه ۵ شوینی

تمبو و تۆزای که که سی تیدا نه بی.

الْخِشْعَةُ: بی چوینک سکی دایکی

هه لهدری و بهیندریتهدمر به

زیندوی و دایکه که ی بهری ۵ (ك:

خِشَع).

الْحُشَّةُ: پارچه زموی پته و ه
گردو لکهای ودها به زموی به که وده پان
بوی پته وده.

حُشَفَ حُشْفًا وَحُشْفَانًا: دمنگی
هات، خشی هات ه له زموی دا هون
بوو، به شه و گهرا ه به ناو زموی دا
هاتوو چوو.

حُشَفَ فِي الثَّيِّ: چوو ناو شته که وده.
حُشَفَ فِي السِّرِّ: به خیرایی رؤی.

حُشَفَ الْبَرْدُ: سهرماکه توند بوو پهری
سهند.

حُشَفَ الْمَاءُ: ناو که بهستی، بوو به
سه وول.

حُشَفَ الْكُلْجُ: له کاتی به ناو رؤی شتی
بمفر دا دمنگی لیوه هات خشی هات
ه وژدی هات.

حُشَفَ الدِّلِيلُ بِالْقَرْمِ: چاو ساغه که به
باشی خه لکه که ی گه پانده شوینی
مه بهست ه شارمزی کردن.

حُشَفَتِ الْمَرَأَةُ بِالْوَلَدِ حُشْفًا: ناهرمته که
منداله که ی له پارچوو، منداله که ی
فری دا.

حُشَفَ رَأْسُهُ بِالْحَجَرِ: سهری به بهرد
بریندار کرد.

حُشِفَ الْبَعِيرُ: حوشرمه که هموو جهسته ی
گروئی بوو، له بهر گرویی جهسته ی
پیستی وشکه ل هه لگهرا.

حُشِفَ الثَّيِّ: شته که وشک بوو (هو
أَحْشَفَ) (ك: حُشْفًا) ه.

أَحْشَفَتِ الطَّيْبَةُ: ناسکه که بیچومه که ی
له ته کدا بوو.

حَاشَفَ السَّمُ: تیرمه که له کاتی
همنگاوتنی نیشانه که دا دمنگی لی
هات.

حَاشَفَ إِلَى كَذَا: پهله ی کرد بولای شه
شته.

حَاشَفَ فِي ذِمَّتِهِ: خیرا وادمو
به لینه که ی هه لومشاندموه.

حُشَفَ الدِّلِيلُ بِالْقَرْمِ: چاو ساغه که به
باشی شارمزی خه لکه که ی کردو
رنگای نیشاندان.

الْحُشَافُ: شمربته تری و میوز پان هی
هه نجیر پان هی ههر میوه به کی تر
دوای شه و دی دمه پالیدیوری (به کورتی
خوشاو).

الْحُشْفُ: جم وچول، دمنگ (ك: أَحْشَافُ
وَخُشَفَ).

الْحُشْفُ: بیچوی ناسک له سهرمتای له
دایکبونی دا چ نیرو ج می ه (ك:
حُشُوفٌ وَحُشْفَةٌ).

الْحُشْفُ: بمفری زیر.

الْحُشْفَةُ: جم وچول، دمنگ دمنگی
که متیار، خشی رؤی شتی مار
ورشه ی مار.

الْخُشْرَفُ: کەسێک بچیتە ناو کارو
پیشەووە و چاو نەترس بێ ە کەسێک
نازابێ بۆ شەو ڕەمۆ ە شمشیری
برپەندە ە (ک: خُشْفُ).

الْخُشْفُ: سەھۆل ە شتی فەش و نەرم
و مکوو نیسفنج ە بەھەری زبەر کە
بەھۆی ساردی کەش و ھەوا زبەر
بووبێ کە بەناویدا دەرۆی خەشە
خشی ئی دای.

الْمِخْشَفُ: چاو ساغی شارمزاو کارا،
بەلگە ی بەھیز ە شیر ە نازا بۆ
شەو ڕەمۆ ە کەسێک بچیتە ناوکارو
پیشەووە بە چاو نەترسی ە (ک:
مَخَاشِف).

الْمُشْكَارُ: نانی گەنمی پاك نەكراو
(وشەپەکی فارسییە).

الْمُشْكَنان: نانیکە لە ئاردی گەنمی
پاك کراوی بێ سۆ دروست دەرکری
شەکرو بادامو گوێزو فستەقی تی
دەرکری ئەمجار دەرژێ، سور
دەرکریتمووە.

خُشْلَ: زمزیلی کرد.

خُشْلَ الشَّرَاب: شەرابەکی پالەتە کردو
پالوتی.

خُشِلَ الثُّوبُ خُشْلًا: قوماشەکی ڕزی.

خُشِلَ الرَّجُلُ: پیاومکە لە شەمردا لاواز بوو
قاشیل بوو دەرگوتری: (رجل خُشِلَ
فُتِل).

خُشْلَ: زمزیلی کرد ە خُشْلَ داری کرد
بە بازنەو خەلخال.

تَخُشِلَ: تەوازووی نواند گەردن کەج
بوو.

الْخُشْلُ: زمزیلی خراب ە هێلکە کە
زەردپنە کە ی دەرپنە نەری ە
ئەمسەر و ئەوسەری بازنەو خەرخال
ە یان ئەو ی شکاوە لە ئەمسەر و
ئەوسەری بازنەو خەرخال ە بەری
دەرخەتی (الدوم) جووری خرابی،
وشکی، تەری وردی یان دەنکە کە ی.

الْخُشِيلُ: پووش و پەلاشی وشک.

الْمِخْشَلَةُ: پالاوگە ە (ک: مخاشيل).

خُشْمَةُ خُشْمًا: لوتی شکاند.

خُشِمَ الْإِنْسَانُ خُشْمًا: ئادەمیزاد مە
دەردێک لە لوتیدا پەیدا بوو بۆنی
بۆ ناکری ە بۆنی لوتی ناخۆش بوو،
بۆنی ناخۆش دما ە لوت کە بەھۆی
نەخۆشییەووە بۆگەن بکا.

خُشِمَ اللَّحْمُ وَغَيْرُهُ: گۆشتەکی یان
ھەر شتیکی تر بۆنی گۆزا.

خُشِمَ فُلَانٌ: فلانکەس کەپووی گەورە بوو،

خەمیشومی داکەوت و کونی لوتی
گیرا، ھەناسە ی لە لوتەووە بۆ نادرێ
ە (ھو أخشم) و (ھی خشماء) (ک:
خُشْم).

خُشِمَ: توشی دەردی لوت بوو

بۆنکردنی نەما، یان بۆنەكە
دمگۆڤی.

اخشتم: بۆنی گۆڤا.

خشم اللحم وغره: بەمانا (خشم) دئ ە

خشم الشراب فلانا: بۆنی شەرابەكە لە
رێگە ی لوتیەووە دای لە دەماغی و
خیرا سەرخۆشی کرد.

خشم فلان: فلانكەس بەهۆی هەلجونی
شەرابەكە لە قورگیدا دای لە
دەماغی و سەرخۆشی کرد.

تخشم اللحم: گۆشتەكە بۆگەمی کرد
بەهۆی تێكچونیەووە.

الخشام: دەرئێكە توشی لوت دەبێ
هەستی بۆنکردنی نامینێ ە لوتی
گەورە، كیوی گەورە، پیاوی لوت زل
ە شیر لەم رومووە كە لوتی زلە.

الخشم: دەرئێكە توشی لوت دەبێ
هەستی بۆنکردنی نامینێ ە لوت ە
جەلم كە لە لوتەووە دێتە دەر.

الخيشوم: لای سەروی لوت.

خشن خشونة وخشنا وخشانة: زېرو گېرن
گېرناوی بوو (هو خشین) (ك: خشن)
و (هو خشین) (ك: خشن وخشان)
و هو اخشن وهي خشانة (ك:
خشن).

خاشنة: پېری دایە ە قسە ی زېرو رمفی
لەگەڵدا کرد.

خشنه: زېری کرد.

خشن صئره: دلی تێكدا، دلی رەنجاند
شتێکی وای خستە دڵەووە هەلوێستی
گۆڤی.

قاشنوا: لە قسەو کردەووەدا زېرو
رەقیبان نواند، قسە ی ناشرینیان
بەبەكتر گوت.

تخشن: زېرپێهەكە ی زۆر بوو ە زۆر
زېرو گېرن گېرناوی بوو ە پۆشاک ی
زېری لەبەرکرد ە شتی زېری خوارد
ە یان باری بە وتنی قسە ی زېرمووە
گرت ە یان ژبا بە ژبانێکی زېر.

استخشنه: بە زېری هاتە بەر جاو.

اخشوشن: بەمانا (لخشن) دئ.

الخشن: قورسو گرانه بە ناسانی
بەبەست نابێ.

الخشنا: پېرچەك ە دمگوتری: (كیبه
خشانة) كەتیبەكە پېرچەك و
تەقەمەنییە ە پەیکۆل بەرە
رومکیکی زېرو گېرن گېرناویە ە
(ك: خشن).

خشت الثخلة: دار خورماكە بەرمەکی
خورما وشكەلە بوو.

الخشا: كشتو كال كە بە سەرما رمش
ببێ.

الخشاء: زەویەکی پتەو جەقەن كە
گیای ئی نەروێ.

أَلْخَشَوُ: خورما وشكهَلْ.

أَلْخَشِي: گياوو گزی رزیوو بۆگهن بوو.

خِشَاءُ خَشِيًا: نهو زیاتر دمترسا تا نه.

خَشِي خَشِيَةً: ترسا.

خَشِي فَلَانًا وَمِنْهُ خَشِيَةً: له فلانكس ترسا

ه له روی رپنزو هه بیه ته موه لی

ترسا ومکوو قورئان دمقهرموی: ﴿إِنَّمَا

يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾.

خِشَاءُ: وازی لَن هینا ه له لَن ترساندا

کئ برکئی له گهلدا کرد.

خِشَاءُ: ترساندی.

تَخَشَّى فَلَانًا: فلانكس ترسا ه (تَخَشَّى

فَلَانًا) فلانكسی ترساند.

الْأَخْشَى: دمگوتری: (هذا المكان أَخْشَى

مِنْ غَيْرِهِ) نهه شوینته له شوینتیکی

تر ترسناک تره.

خَصِبَ خَصْبًا: شوینته که گياوو گزو لهومری

زۆر بوو ه (هو خَصِبٌ وَخَصِيبٌ هو

أو هي مخصاب).

أَخْصَبَ الْمَكَانُ: به مانا (خَصِيبٌ) دئ ه

دمگوتری: (أَخْصَبَ الْقَوْمُ): ولاتی

نهو خه لکه لهومرگای باشی ههیه،

خواردن خواردنه مویمان زۆرو

زمبهندهیه.

أَخْصَبَ جَنَابُ فَلَانًا: فلانكس خپرو

بیری زۆره.

أَخْصَبَ فَلَانًا: فلانكس همرزانی روی

تیی کردو کهوته خپرو خوشی

زیانه وه.

أَخْصَبَ اللَّهُ الْمَوْضِعَ: بهرومردگار لهو

شوینته دا گزوگياو لهومری زۆری

رواند.

الْأَخْصَابُ: تیکه لیبوونی خانهی

نیرینهو خانهی میینه.

الْخِصَابُ: دارخورمایه ک زۆری بهر

گرتیج.

الْخِصْبُ: به مانا (الخِصَابُ) دئ ه پرزی دار

خورما ه تۆوی ته لقیج کردن.

الْخِصْبُ: گه شهو دماو خپرو بیتر ه زیانی

نهرمو نۆل ه (ك: أخصاب).

الْخَصِيبُ: خپرو بیتر، دمگوتری: (رجل

خَصِيبٌ) پیاوئکی خپروم مهنده،

پیاومتی و یارمه تیدانی بۆ ئاتا جان

زۆره.

الْمُخْصِبُ: زبلی کیمیاوی و همرشتیکی

تر که بکریته ناو زموییه وه

بۆ نهومی به هیژ ببی و کشتو

کاله کهی باش پییگا.

الْمُخْصِبُ: مادیه کی سروشتیه یان

دروست دمکری و تیکه ل به خاک

دمکری بۆ نهومی هیژ بداته خاکه که

بۆ گه شه پیدانی کشتو کال.

خَصْرَةُ: له كهلهكهى دا ۵ زمبرى له
كهلهكهى دا.

خَصِرٌ خَصْرًا: سمرماى بوو يان سمرماكهى
زيادى كرد ۵ سمرما دمست و هاجى
نه زيمت دا.

خَصِرٌ: كهلهكهى توشى نازار بوو.
اخَصْرَةُ: ساردى كردموه.

خَاَصْرَةُ: دمستى له سمر كهلهكهى دانا ۵
همريهك لهو دوو كهسه رښيازښكيان
گرته بمر بوښهوى له شوښى
تايبه تيدا بهيهك بگهنهوه.

خَصْرُ الثَّوْبِ أَوْ النِّعْلِ: نه ملاو نه ولاى
قوماشهكه يان نه علهكهى باريك
كردموه.

اخْتَصَرَ فلان: فلانكس دمستى خسته
سمر كهلهكهى ۵ عهصاى بهدمستهوه
گرت و خوى به سمر دا دا.

اخْتَصَرَ الْمُخَصْرَةَ: عهصاى و مرگرتو
توند گرتى بهدمستهوه ۵ شتهكهى
برپيهوه بهلام دولهتى نهكرد.

اخْتَصَرَ الطَّرِيقَ: نزيكترين رنگاى گرته
بهر.

اخْتَصَرَ الْكِتَابَ: چهند باسو شتى
زيادى لهكتيپهكه لابرډن.

اخْتَصَرَ الشَّيْءَ: زېدهى شتهكهى لابرډ.
تَخَاصَرَ: همريهكه لهو دوانه دمستى
خسته كهلهكهى.

تَخَاصَرَ الشَّخْصَانِ: نهو دوو كهسه به
رښگادا رښښتن و دهستى
همريهكه يان له ناستى كهلهكهى
نهوى تريان بوو.

تَخَصَّرَ: دمستى خسته سمر كهلهكهى.
تَخَصَّرَ بِالْأَزَارِ: دهرپښكهى خسته سمر
كهلهكهى.

تَخَصَّرَ بِالْمُخَصَّرَةِ: عهصاكهى بهدمستهوه
گرت.

الْأَخْصَرُ: كورت تر ۵ دمگوترى: (هذا
أخصر من ذاك).

الْخَاصِرَةُ: كهلهكه (نَيِّوان نَيِّسْقَانِي
سمرى ران و پهراسوى لاي خوارو).

الْخِصَارُ: دهرپښ يان همر شتيك له
ناوكهوه بو خوارموه جهسته
داهوښى، پشيتن.

الْخَصْرُ مِنَ الْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانِ: ناوقه،
ناستى سيپهنمو ناوك ۵ باريكايى
پشت كلؤت.

خَصْرُ الْقَدَمِ: بمرى پښ (نَيِّوان سينگى پښو
پاژنه پښ).

خَصْرُ السَّهْمِ: ناومراستى تير.

الْخَصِيرَى: كورتكردنهوه ۵ لابرډنى شتى
زياده.

الْمُخَصَّرَةُ: عهصاو گؤجهان همر شتيك

خوی بهسردا بدرئ ۵ داریکه له
شیوهی شمشیردا وتار خوین به
دمستیهوه دمگرنی نامازی پی دمکا
لهکاتی وتارمهکیدا ۵ له کوندای تا
نیستاش پاشاو خهلیفهکان و وتار
خویننهکان نهو جوړه داره به
دمستهوه دمگرن و نامازی پی
دمکن ۵ (ک: مختصر).

مخاصر الطريق: نزدیکترین ږنگا.
المختصر: بهری پی نهو بهشهی
دمکوپته سهر زموی سنگی پی و
پاڼه پی.

المختصر: قهد باریک، قاج و قول
بچوک ۵ دمگوتی: (رجل محصور
البطن، محصور القدم).

خص: تایبمت پیچموانهی گشتو رهها.
خص فلان: شتی زوری دا به فلانکس ۵
نهوی تایبمت کرد بهو شتهوه،
شتهکهی دا به نهو.

خص خصاصاً و خصاصة: همزار کهوت.
أخصه به: بهمانا (خصه) دی.

اختص الشيء: بهمانا (خص) دی.
اختص فلان: فلانکس همزار بوو.
اختص به: تایبمت بوو بهو شتهوه،
تاکه کهسه لهو بواردها.

اختص الشيء: شتهکهی هه لېزار دو
پهسندی کرد.

اختص فلاناً بكذا: فلانکس تایبمت
کرد بهو شتهوه.

اختص الشيء لنفسه: شتهکهی تایبمت
کرد بهخوینهمو بؤ خوی دانا.

تخصص: قال بوو لهو شتمداو تایبمت
بوو پییهوه ۵ همروا بؤ موطاومعی
(خصص) هاتووه دمگوتی: (خصصه
لتخصص) ۵

تخصص به رله: تایبمت بوو بهو
شتمووه پی تایبمت بوو.

تخصص في علم كذا: لیکولینهمو
خوینندنهمو نووسینهکانی تایبمت
کرد بهو بوارمده.

استخصص: به تایبمتی لهقهلم دا،
هه لې بزار دو پهسندی کرد.

الاختصاص في القضاء: بریتیه لهو
دمسه لاتهی دادگا هه پمتی به
گوپرهی شوین و جوړی روداومکه.

الخاصة: تایبمت پیچموانهی وشهی
(عامه) به ۵ همروا نهو شتهی
تایبمتی دمکهی به خودی خو تهوه.

خاصة الشيء: تایبمت مهندي شت،
نهمیه تایبمت بی بهو شتمووه بؤ
شتی تر نهپی ۵ (ک: خواص).

خواص العقاقير: کاریگهری دهرمان و
تایبمت مهنديیهکانی لهسهر
جهسته.

خَصِيفُ).

الْخَصِيفُ: گَلَو خَوَل ۵ رَمَنگِيك وَمَكُوو

رَمَنگِي خَاك ۵ هَمَر شَتِيك دُوو

رَمَنگُو زِيَاَتَرِي هَمَبِي وَهَكُوو

تِيكَه لَو بُووَنِي رَمَنگِي رَمَشُو سَبِي

دَمگُوَتَرِي: (جَل خَصِيف وَرَمَاد

خَصِيف) گُورِي سِي بَه لَه ۵ گَلِي

سُورُو سَبِي، رَمَشُو سُور ۵ هَمَرُوا

نَاوَه بُو شِرِي مَهِيُو ۵ نَه عَلِي بِيَنَه

كِرَاو.

الْخَصِيفَةُ: هَمَر شَتِيك بَه لَه ك بِي دُوو

رَمَنگ بِي، هَمَمُوو تُوِيَه كِي نَه عِل ۵

شِرِي مَهِيُو (هَرُو).

الْمُخَصِفُ: دَرِيُو شَه، سُوَزَن ۵ هَمَر شَتِيك

نَه عَلِي بِي كُون بَكْرِي.

حَصَلَ السُّهُمُ خَصْلًا وَخَصْلًا وَخَصْلَةً:

تِرَه كَه لَه تَه نِي شَت نِي شَانَه كَه دَا.

حَصَلَ الْمَدْفُ أَوِ الْفَرَضُ أَوِ الْقِرْطَاسُ:

نِي شَانَه كَه ي هَمَنگَاوَت.

حَصَلَ الشَّيْ: شَتَه كَه ي بَرِيَه وَه، بَارَجَه

بَارَجَه ي كَرَد.

حَصَلَ غَيْرُهُ: لَه تِيكُو شَان وَ بَه رَمَنگَا رِي

كَرَدَندَا بَه سَمَر بَه رَامَبَه رَمَكَه يَدَا زَال

بُوو.

أَخَصَلَ: نِي شَانَه كَه ي هَمَنگَاوَت ۵

دَمگُوَتَرِي: (رَمِي فَاخَصَلَ) دُوو جَار

لَه سَمَر يَه ك كَاغَه زَمَكَه ي هَمَنگَاوَت.

أَخَصَفَ الْعَرِيَانِ الْوَرَقَ عَلَى بَدْنِهِ: بَه مَانَا

(خَصَفَهُ) دِي.

خَصَفَ: رَمَشَتِي نَاشِرِيَن بُوو، تَه نَكَه

تَاو بُوو ۵ جَنِيُوِي زُوَرِي پِيَدَا.

خَصَفَ الشَّيْبُ فَلَانًا: مُوِي رَمَشُو مُوِي

سَبِي فَلَانَكَه س بَه رَامَبَه ر بُووَن.

خَصَفَ الْعَرِيَانِ الْوَرَقَ عَلَى بَدْنِهِ: بَه مَانَا

(خَصَفَهُ) دِي.

أَخْتَصَفَتِ النَّاقَةُ: حُو شَرَمَكَه بَه نُو

مَانگِي سَكَه كَه ي دَانَا.

أَخَصَفَ الْعَرِيَانِ بِالْوَرَقِ عَلَى بَدْنِهِ:

بَه مَانَا (خَصَفَهُ) دِي.

تَخَصَفَ الْعَرِيَانِ الْوَرَقَ عَلَى بَدْنِهِ: بَه مَانَا

(خَصَفَهُ) دِي.

خِصَافٌ: نَاوِي تَه سَبِي كِي بَه نَاو بَانَكَه.

الْخِصَافُ: بِيَنَه جِي ۵ دَرُوَزَن ۵ لَه م رُو مَوَه

قَه سِي دَرُو دَه خَا تَه سَمَر قَه سِي دَرُو،

قَه سِيَه كِي دَرُوِي بَه دَرُوِيَه كِي تَر

بِيَنَه دَمَكَا.

الْخِصْفَةُ: بَارَجَه يَه ك كَه دَمَكْرِي بَه

بِيَنَه.

الْخِصْفَةُ: دَرَزُو كُونِي نَه عِل ۵ (ك:

خَصَفَ).

الْخِصْفَةُ: بَه ر جَنَه يَه ك، زَمَرَفِيَكَه لَه

لَقِي دَار خُوَرَمَا دَرُو سَت دَمَكْرِي وَ

خُوَرَمَا ي تِيَدَا هَه لَه دَمَكْرِي ۵ قُو مَاشِي

تَه سَتُورُو زَبَر ۵ (ك: خَصَفَ)،

خَاصَلَةُ خِصَالًا وَمُخَاصَلَةً: بهرمنگاری
بووه، روبهروی ووستا.

خُصِّلَ الشَّيْءُ: شتهکەى پارچه پارچه
کرد.

خُصِّلَ الشَّجَرُ: لقو پۆپى درهختهکەى
برى و نهملاو نهولای ههتپاجى و
پړزو پالى لى کردنهوه.

خُصِّلَ السَّعِيرُ: توکى خوشترمگەى
لێکردمهوه.

تَخَاصَلَ الْقَوْمُ: خهتکهکه کهوتنه
پیشپڕکى و کى بڕکى له تهمنگ
جیههت و تیکۆشاندا.

الْخُصْلُ: نهوهى گرهوى لهسهر دهمکرى.

الْخُصْلَةُ: رهوشتیکه له ئادهمیزاددا
وادمبى رهوشتى بهرز و دهمبى
رهوشتى ناشیرینه و هیشوى میوه و
چله داریکه درکى پێومبى و
سهریکى شورکى تهرو نهرم و (ك):
خِصَال).

الْخُصْلَةُ: موى کۆمهل و پڕ بهسهر
نازهلموه و هیشووى میوه و چیلکه
داریکى چقلاوى، ههموو شورکه
داریکى نهرم و سهرو پڕچى
شۆرمومبووى درهخت، لقو پۆپى
شۆرموه بوو و پارچه گوشت و (ك):
خُصِّلَ).

الْخُصْلَةُ: سهریکى لقه دارى تهرو
شورکه دارى (عرسوط) و چیلکه

دارى چقلاوى و (ك): خُصِّلَ).

الْخَصِيلُ: تاوان و گوناها.

الْخَصِيْلَةُ: ههر پارچه گوشتیک هچوک
یا کههوره و پڕچى بادراو و هۆنراوه
و کۆلک و موى بادراو و (ك): خَصِيل
وخصائل).

خَصَمَةٌ خَصْمًا: له کێشه و نیزاعدا
بهسهریدا زال بوو.

خَصِمٌ خَصَمًا: کێشه و نیزاعهکەى توندکرد
و کێشهى لهگهڵدا کرد و (هو
خصيم).

اخْصَمَ فَلَانًا: بهتگه و نیشانهى هێرى
فلانکەس کرد بۆنهوهى له
کێشهکهیدا بالا دست بى.

خَاصَمَةُ مُخَاصَمَةٍ: کێشهى لهگهڵدا کرد
(هو مُخَاصِمٌ وَخَصِم).

اخْتَصَمَ الْقَوْمُ: خهتکهکه کێشه و
نیزاعیان لهگهڵ بهکتر کرد و
ههندێکیان لهگهڵ ههندێکیان
کێشهیان بهرپا کرد.

تَخَاصَمُوا: بهمانا (اِخْتَصَمُوا) دى.

الْأَخْصُومُ: هۆلقهى جهوال و تێرمو هۆر
و یان تابهکى بار و (ك): أَخْصِيْم).

الْخَصْمُ: دژ و بهرامبهر و کێشهکار و
هورنان دهمهرموى: ﴿وَهَلْ أُنَاكَ نَبَاُ
الْخَصْمِ إِذْ تَسُوْرُوْا الْمِخْرَابَ﴾.

الْخَصْمُ: لایهه و دهمهر و همراخى شت و

نه مسمر و نهوسمري شت ۵
 قولینچی هۆر و شریف و تهغار ۵
 درزو به تالایی ۵ دماوی شیوو دۆل
 ۵ کون و کهلمهر ۵ له پهندا هاتوو
 دهلی: (لایسده منه خُصَمَّ الا انفتح
 علینا منه خُصَمَّ) گونیگمان پینه
 ناکری گونیکی ترمان تی دمی ۵
 (ك: خُصُومٌ وَاخصام).

أخصام العین: نهوبه شهی برژانگ
 دایدمپوش ۵

الخصیم: لیزان و کاراما له کیشه و نیزاعدا
 وریاو زانا بۆ بردنموهی کیشه کهی ۵
 ناشوب گپرو کیشه دروستکار
 به ناحق ۵ قورنان دهمرموی: ﴿بَلْ
 هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾.

الخصین: پاچه کۆله ۵ پاچی پچوک ۵
 (ك: خُصَنٌ وَاخصن).

خصاء خُصِيًا وخصاء: خه ساندی ۵ گونی
 دمهینان ۵ کیری بری.

خُصِي: گونی نازاری لی پهیدا بوو ۵ ههزار
 بوو.

اختصاء: به مانا (خصاء) دی.

الخصي: هیلکه گون (هیلکهی
 کۆنه ندای زاوزی) ۵ پیستی گون.

الخصي: گون هیشاو، نهو کهسهی گونی
 نازاری هه بی.

الخصية: هیلکهی گون ۵ (هیلکهی

کۆنه ندای زاوزی).

خُصِيَ الثعلب وخصي الكلب: رهگهزی
 نهو ره که به ته مه نانهن که له
 پپری (السحليه) و سه حله ب که
 مادمی که سپر که ره لهو به ره هم
 دمهیندی.

الْمَخْصِي: شوینی برای گون.
 خُصِبَ خُصْبًا و خُصُوبًا: رنگاو رنگ بوو،
 خهناوی بوو.

خُصِبَ الشجر: دره خته که سهوز بوو،
 که لای دهر کرد.

خُطِبَتِ الأرض: زموی گز و گیای رواو
 سهوز بوو.

خُطِبَتِ الماشية: نازه له که که لای تازه
 به شکوتی دره خته کهی خوارد.

خُصِبَ الشيء خُصْبًا وخصبًا: رنگی
 شته کهی خهناوی کرد.

خُصِبَ الشجر وجره خُصْبًا و خُصُوبًا: به مانا
 (خُصِبَ) دی.

أخْطَبَتِ الأرض: به مانا (خُصِبَتِ) دی.
 خُطِبَةُ: به مانا (خُصْبَةُ) دی.

أخْطَطِبَ: به خه نه رنگی کرد.
 تَخْطَبُ: به خه نهو شتی لهو جوژه

رنگی کرد.

تَخْطَبُ بالدماء: به خوین رنگی کرد.

تَخْطَبَتِ الأرض: به مانا (خُصِبَتِ) دی.

أخْطَرُطِبَ: به مانا (خُصُطِبَ) دی.

الْمَخْضِبُ مِنَ الْبَهَائِمِ: نَمُو نَازِهِ لِهَيْه
 گه لای تازه پشکوتوی درمخت بخوا
 بُو مَیْنِه دِمگوتَرئ: (الْمَخْضِبَةُ)
 (ك: خَوَاضِبٌ).

الْمِطَاب: خَهْنَه هَمَرَشْتَجْ لَهو جَوْرَه
 بیج بُو رَمَنگ کردن.

الْمُخْضِبُ: گه لای درمخت که تازه دِمپشکوی
 ه رومکی تازه شین بوو که به باران
 زوَر سَموز دَمبج ه (ك: مُخْضِبٌ).

الْمُخْطَبَةُ: نَافَرْمَتِيك زوَر خَهْنَه
 به کَاربِیْنَو لَه خَوی بدا.

الْمُضِيبُ: دَمَسْتی خَهْناوی ه
 نَمَسْتِیرْمِه که.

الْمِخْطَبُ: نِینجانه، سوینَه، تَهشت، که
 جلی تَیْدَا دَمشَوْرئ.

الْمِخْطَبَةُ: بَهْمَانَا (الْمِخْطَبُ) دئ ه
 (ك: مَخْاضِبٌ) ه پَهْرَوی خَهْناوی ه
 پَهْرَوی که نَافَرْمَت لَمکاتی عادهی
 مانگانه پِدا به خَوی هَه لَدَمگَرئ.

مُخْضَضُ الْأَرْضِ: زَهْوِیَه که ی کِیْلَاو
 هَه لَهو گِیْرئ کرد بُوْنَهو ی نَهْرَم

بِئَو که ناودرا به باشی رومکی لئ
 بِرَوئ.
 تَخْضَضُ: بُو موطاومعهی (خَضْضَةٌ)
 دئ.

الْمُخْضِضُ: شَوِیْنِیک ناوو درمختی زوَر
 بیج، ناودارو چَرِبج ه قَه لَمو ی ورگن
 ه (ك: خَضْضِضٌ).

الْمُخْضِضُ: جَوْرَه قَه ترانِیکِ رَمشو
 رومنه حوشتی گِرَوِی بیج جَمور
 دَمگَرئ.

الْمُخْضِضُ: بَاهِکَه لَه نِیَوَان شَهْمَالَو
 رَمشَبَا دایه.

الْمُخْضِضُ: بَهْمَانَا (الْمُخْضِضُ) دئ.
 خَضَدُ خَضْدًا: شَتِیکِ تَهْرئ خَوارد و مکوو
 گِیْزَمرو خَه یار.

خَضَدُ الشَّيْءِ: شَتَه که ی شکاند به لَام لِیکِ
 حیا نَه کَرْدَنَهو ه بِرِپَهو ه خَواری
 کرد.

خَضَدُ الشَّجَرِ: حَقْلَو جَالی لَه درمخته که
 دَمَرِه ی ناو پاکِی کردموه.

خَضَدُ الشَّرْكَ: حَقْلَه که ی لَه درمخته که
 دَامَالی لِئی کردموه.

خَضَدُ شُرْكَه فُلَان: تَوْنَو تِیْزئ فُلَانکَه سی
 شکاندو ه یَوَاشی کردموه.

خَضَدُ خَضْدًا: نَهْرَم بوو.

خَضَدُ الدَّمْرِ: مِیوَه که لاواز بوو سیس
 هَه لَگَه رَا.

خَضَدُ الثَّبَتِ: رومکه که لاواز بوو سیس
 بوو.

خَضَدُ الْمُهْرِ: جَوَانوَه که نَاسَنی

راهری ۵ یان که سیك له كیشه و
دانوساندا به لگی پی نمبی و دوش
دهمین.

خَضِرُ الرَّجُلِ التَّخْلُ خَضْرًا: پیاوکه دار
خورماکه ی بریه وه.

خَضِرُ خَضْرًا وَخَضْرَةً: سهوز بوو.

خَضِرُ الزَّرْعِ: کشت و کاله که راساو
پینگه یی و سهوز بوو ۵ (هر خَضِرُ
واخضُرُ وهي خَضْرَاءُ).

اخْضَرَةً: سهوزی کرد.

اخْضَرَ الرَّيَّ الزَّرْعَ: ناودیر کردنه که
کشت و کاله که ی وا لیکرد له خو
بکموئ و گه شه بکا.

خاضِرُهُ: بمر و بومه که ی به سهوزی
فرؤشت (شین دروی کرد).

خَضْرُهُ: وای لیکرد سهوز بی.

خَضِرُ الْأَرْضِ: گمنم یان زوراتی به ناو
زموپیه که دا چاند.

اخْضَرُهُ: به سهوزی و نه کاملی بریه وه
۵ دموترئ: (اخْضَرَ الشَّجَرِ
واخْضَرَ الْكَلأَ) بویه نه گمر
که منجیک بمرئ دملین: (اخْضِر).

اخْضَرُ: بریه وه، له بیخ هه لی که ند ۵
به سهوزی و کالی خواردی دموترئ:
(اخْضَرَ الْفَاكِهَةَ) میومه که ی خوارد
پیش نه وه ی بکا.

اخْضَرَ الْحِمْلَ: بارمه که ی هه لگرت و
توانی.

لغاومکه ی دمجوو له بمر تهر
دهماخی و سرکی خوی.

خَضِنُهُ: به مانا (خَضِنُهُ) دئ.

اخْضَطَنَ الشَّيْءَ: شته که دولا هاته وه،
چه مایه وه.

اخْضَطَنَ الْبَعِیَ: لوته وانه ی له لوتی
حوشترمه که کرد بۆنه وه ی سهر نهرم
بی لغاوی خوش بی.

انْخَضَ: شکا، چه مایه وه.

انْخَضَ الثَّمَرُ: میومه که شکا، درزی تی
بوو.

تَخَضَّ: به مانا (انْخَضَ) دئ.

الْخَضَادُ: درمختیکه نهرم و شلک و بی
چقل و درکه ۵ نازاری که توشی
نهمندامه گانی جهسته دمی به لام
ناگاته نازاری شکان.

الْخَضْدُ: نهو لق و پویه بر اوو شکاونه ن که
به درمخته که وه دهمکینه وه ۵ یان
دمبرینه وه ۵ درمختیکی نهرم و
شلک و بی چقل و درکه ۵ نازاری که
توشی نهمندامی جهسته دمی و
ناگاته نازاری شکان.

الْمِخْضَدُ: نامیری که لا بری،
تمورداس، یان ههرشتیکی تر که
لق و پوی درمختی پی بر درته وه
۵ (ک: مخاض).

الْمَخْضَرُ: که سیك نه توانی هه لسی و

ماستاویك ناوی زۆری تیکرابی
رنگی سهوز بووی.

خُضَارَة: بهیئ وشە (أل) واتە دەریا
لەو رومووە کە سهوز دهنوئێتی.

الْخُضَارَة: گیای گزی سهوز.

الْخُضَارِي: باندیمهکی رنگ سهوزه به
عەرمبی ناوی تریشی ههیه کە
(القاریه) به ههروا ناوه بو
باندیمهکی تر کە ناوی (الأخیل).

الْخَضْرُ: ئەو لقو پۆپهیه به ته‌ری
بپرێ.

الْخَضْرُ: به‌فێر و چون، د‌م‌گوت‌ری: (ذهب
د‌م‌ه‌ خ‌ض‌ر): خ‌و‌پ‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی به‌ف‌ی‌ر و
چو.

الْخَضْرُ: لقو پۆپی دار خورما به سه‌وزو
ته‌ری.

الْخَضْرُ: زمرعاتی ته‌رو تازمی سه‌وز
شوئینیك سه‌وزایی زۆر بی
درمختی خورما.

الخضراء: سه‌وزه به‌هه‌موو جوړن‌ک‌یه‌وه
به‌هه‌موو نه‌م‌صل و هه‌سل
هه‌رزانی و ژبانی خ‌وش و ناهه‌رم‌تی
ره‌ش به‌یست (ه‌وله ره‌ش) و ناسمانی
شین و ده‌سته سه‌ره‌بازی زۆر
د‌ۆ‌ل‌چه کە زۆر ناوی پ‌ی
هه‌ل‌ج‌ین‌د‌ری هه‌وزه ب‌ک‌ا و د‌م‌گوت‌ری:
(ال‌ح‌ب‌ة ب‌ن‌ن‌ا خ‌ض‌راء)
د‌ۆ‌ست‌ایه‌تی‌ه‌که‌مان در‌ی‌ز خ‌ایه‌نه.

إخْضَرُ الشَّيْءُ: به‌مانا (خ‌ض‌ر) د‌ی.

إخْضَرُ الْكَلْبُ: له‌وم‌ر‌ه‌که دور‌ایه‌وه.

إخْضَرُ اللَّيْلِ: شه‌وم‌ه‌که تاریک بوو دونیا
ره‌ش داگه‌را.

إخْضَارٌ: ورده ورده سه‌وز هه‌ل‌گه‌را.

إخْضَرَضَ: به‌مانا (إخْضَر) د‌ی.

الْأَخْضِرُ: زێر، گوشت، باده و د‌م‌گوت‌ری:
ماء إخْضَرُ: هه‌ر‌کاتێ ناوم‌ه‌که له‌ب‌ه‌ر
زۆر رونی سه‌وز بنوئێتی.

شَاب إخْضَرُ: گه‌نج‌یك کە مووی لا
روومه‌تی سه‌ره‌یان ده‌ره‌ی‌ن‌ای
سه‌ره‌تای هاتنی ره‌شی دیاره‌دا.

إخْضَرُ الْجَنَاحِينَ: شه‌و و د‌م‌گوت‌ری: (جَنُ
عَلینا اخضر الجناحین).

فَلَان إخْضَرُ: فلان‌ک‌ه‌س خ‌ی‌رو ب‌ی‌ری
زۆره.

إخْضَرُ الْقَفَا: به‌که‌س‌یك د‌م‌گوت‌ری
د‌ای‌کی ه‌وله ره‌ش بی.

إخْضَرُ الْبَطْنِ: نازناوی جو‌ل‌ایه.

إخْضَرُ النِّوَاجِدِ: نازناوی هه‌لاو و مه‌رز‌ی‌ه
و د‌م‌گوت‌ری: (هم خ‌ض‌رُ الم‌ناک‌ب)
واته: له‌ هه‌رزانی و خ‌ی‌رو خ‌وشی
دان.

الْأَخْضِرُ: می‌شی رنگ سه‌وز قه‌به‌ری
و م‌کوو می‌شی ره‌ش وایه و ده‌ره‌ن‌ک‌ه
تووشی چاو ده‌بی.

الْخَضَارُ: سه‌ره‌تای سه‌وزموات و

مەخروطییە، واتە: سەر دەندوکی

تیزو بنەکەى ئەستور.

المِخْطَارُ: بەمانا (الحضيرة) دى ە (ك):
(مخاض).

المِخْطَرُ: چنگو نینۆك، بۆ بالئەمو
دېندە ە (ك): (مخاض).

المِخْطَرَةُ: شوپنێك سەوزایی زۆر بى ە
(أرض محضرة) زەوى سەوز.

المِخْطَرُ: مادەى سەوزى گياو گز.

اللاَقْضَرُ: ئەو رومكەى رەنگى سەوز
نەبى.

مُخْطَبَ الماءِ: نەو: ناوێكە شەفا.

المُخْطَرِبُ: ناوێك شەپۆلەكانى تێكەو
بهاون.

المُخْطَرِبُ: زمان پاراوى قەسە زان و
كاراما لە وتارداندا.

المِخْطَرِيحُ: شوپنێك كالمكى زۆر بى ە
(ك): (خضارج).

مُخْطَرَعُ البَخِيلِ: پیاوێ رزەو چروكەكە
بە زۆر خۆى سەخى كرد رەوشتى
دەستبلاوى بەسەر خۆیدا هێنا.

مُخْطَرَفَ: پىرى لێى ديارى داو پێستى
چەرچ و لۆجى تێكەوت و داچۆرا.

مُخْطَرَمُ الْأَذْنِ: قەراخى گۆنچەكەى بىرى
يان نيوەى بىرى و لێى كردموه، يان
بە گۆنچەكەپەو هێشتیپەو لەرە
لەرەمى.

تَخْطَرَمُ الزُّيْدُ: رۆنەكە لەبەر ساردى

مُخْطَرَاءُ الدَّمَنِ: بە ئافەرمێك دەگوترى

روخسارى جوان بى و رەوشتى

ناشیرین بى ە پێغەمبەر فەرموپیەتى
(اياكم و مِخْطَرَاءُ الدَّمَنِ) عەرزبان كرد

كێپە؟ فەرمووى: ئافەرمى روخسار
جوانى شوخ و شەنگ بەلام لە

خێزانیكى بەد رەوشتدا پەرومردە
بووبى و خوى ئەوانى گرتى.

المُخْطَرَةُ: رەنگى سەوز (ك): مِخْطَرُ

و مِخْطَرُ ە نەرم و نیاو و بەناز

پەرومردە ە ئادەمیزادى گەنەم رەنگ

ە ئەسپى رەنگ خاكى بۆر (ش).

المُخْطَرُ: رەگەزى بالئەندە لە پێرى
(المِخْطَرِيَّة) ە ئەو بالئەندەى

پەنجەیان پێكەو نووساون.

المُخْطَرِي: زەرعات (كشت و كال) لە كاتى
سەوزیدا.

المُخْطَرُ: بەمانا (الأخضر) دى.

المُخْطَرُ: بەمانا (الأخضر) دى ە رومكى
سەوز ە دەریا.

المُخْطَرَةُ: دار خورماپەكە خورماكەى

هێشتا سەوزە كەمى تامى شیرینی

تێدەگەوى ە (ك): (خضائر) ە

ئافەرمێك كە سكى بۆرپەنەگى، هەر

مەندالى لەسكى گەوت پێش كەملى

بوونى سكى لەبەر بچى.

المُخْطَرِي: بالئەندەپەكە لە پێرى

(الششورريات) دەندوکی

دانار دانار بوو پرژا.

الْخَضَارِمُ: ناوی زور ۵ پیاو مافولئ
سهخی سروشتو بهخشنده.

الْخَضَارِمَةُ: خِیَلِکَن له ولاتی شام
دمژین له ولاتی بیگانموه هاتوونه
نمو دمفهره ۵ تاکهکهی (خَضَرْمِ) ۵.

الْخَضَرْمُ: همر شتیک پان و پور و گهوره
بی ۵ (ک: خضارم) ۵.

الْخَضَرْمُ: ناوئک له نیوان شیرینی و
سویریدا بی ۵ سوسه مار پان
بیچومکهی ۵ (ک: خَضَارِم).

الْمُخَضَرْمُ: کهسیک خمتنه نهکرا بی ۵
کهسیک له سهردهمی نهزانی و
سهردهمی نیسلامی دا ژبابی ۵
بمزوری بۆ نمو شاعیرانه بهکاردئ
که له سهردهمی نهزانی و نیسلامیدا
شيعری گوتبی ۵ و مکوو (حسان) ی
کورپ تابیت ۵ ههروا به کهسیک
دهگوترئ بۆ خوی فوله رمش بی و
باوکی سپی پیست بی ۵ کهسیک
باوکی نهزانی کئییه ۵ گۆشت که
نهزاندی گۆشتی نازملی نیره پان
هی مییه ۵ خواردنیک نه شیرین نه
تال.

الْمُخَضَرْمُ: کهسیک سهردهمی نهزانی و
نیسلامی دیبی ۵ ههروا کهسیک

دوو سهردهمی دیبن و مکوو
سهردهمی شۆرشى ئهیلول و شۆرشى
گولان ۵ پان سهردهمی بهعسو
سهردهمی فیدرالی له عیراق.

خاضه: کالاً به کالاً مامهلهی لهگهله
کرد.

خَضَضَ الْمَرْأَةُ: ناهرتهکهی به میروی
سپی بچوک رازاندموه.

الْخَضَضُ: نادمیزادی نهحمق ۵ خشلی
که م و بچوک ۵ بۆ کهسیک: خشلی
پیوه نهبی ۵ قلیتهی ملی ناسک و
پشيله ۵ پیومندی دیل و شیت.

الْخَضَضَةُ: نادمیزادی نهحمق ۵

الْخَضَضُ: میروی سپی بچوک ۵ خواردنی
جۆراو جۆر، قسهی پرپوچ.

الْخَضِضُ: شوینی خوړاوی ۵ شوینیک
ناو و درمختی زور بی.

خَضَعَ خَضْرَعًا خَضْعًا وَخَضْعَانًا: گهردن
که چ بوو، مهیلی کردو نهرم بوو
بهقسهی کرد.

خَضَعَ له: قسهی نهرمی لهگهله کرد ۵ به
ناسکی و نازموه قسهی لهگهله کردو
نامازهی خو بهدمستهوهدانی تیلدا
بوو.

خَضَعَ لِي سِرٌّ: له رۆیشتنهکهی کۆششی
کردو ملی درپز کردو به

وربایهوه ههنگای ههلهمهینان.

خَضَعَةُ الْكَبَرُ: پیری پستی
چه ماندوتموه.

خَضِعَ خَضَعًا: مهیلی کرد، ژێر بار بوو،
پشتی کومایهوه ه رازی بوو به ژێر
دستههیه ه (هو اخضع وهی
خضعاء).

اخْضَعَ فلان: فلانکەس قسەى نەرمی
لهگەل ناهرمتهکه کرد.

اخْضَعَ الثَّيْبُ: بهمانا (خَضَعَةُ) دئ.
خاضعة: قسەى نەرم و نیانی لهگەل
کرد.

خُضِعَ اللحمُ: گوشتەکهى پارچه پارچه
کرد.

اخْتَضَعَ: بهمانا (خَضَعَ) دئ.
اخْتَضَعَ الصَّكْرُ وحموه: سەرى شوێرکردموه
بۆئهمومى نیتجیر بگرئ.

تَخَضَعَ: بهزۆر گەردن کهجی بهسەر
خۆیدا هینا.

الْخَضْعَةُ: دمنگی لێدانى قامچى و کێپل
ه دموگوترئ: (سمت للسياط خَضْعَةً،
واللسيوف بَضْعَةً) دمنگی وئ کهوتن ه
دمنگی برپن.

الْخَضْعَةُ: کهسیک که ژێر بارى ههموو
کهس ببئ ه کهسیک خه لکانى تر
ژێر بار بکاو بیانچهمینئ ه درهختى
خورما که بهدمنک روابئ نهک به

نەمام ه (ك: خَضَعَ).

الْخَضُوع: بهمانا (الخاصع) دئ ه کهسیک
زۆر ژێر بار ببئ و زهلیلی قبوول بکا
ه (ك: خَضَعَ).

الْخَفِيعَةُ: دمنگیکه له گهمهى نازهل
دمبیسرئ، قوژمى سک، خوژمى
لافاوو شتى وهما.

الْخَيْطَةُ: زاوه زاوو غهلبه غهلب له
شەرو شتى وادا ه شەرو ههرا ه
تەبو و تۆز.

خَضَفَ الطعامَ خَضْفًا: خۆراکهى خوارد.
الْخَضَفُ: کالهک.

خَضَلَ خَضَلًا: شەى هینایهوهو تەپ بوو،
نازو نيعمهتى دمست کهوت.

الْخَضَلُ: دورى صافو بیکگرد و مکوو
دژۆبه ناوی رون.

اخْضَلَ: بهمانا (خَضَلَ) دئ.

اخْضَلَ الثَّيْبُ: شتهکهى تهپرکرد،
تماوی کرد له حمەدیشى (الأنصار) دا
هاتوووه دهلئ: (فبکرا حتى اخْضَلُوا
الحاهم).

خُضِّلَ: بهمانا (اخْضَلَّ) دئ ه له
حمەدیشى سولهیمدا هاتوووه: (خَضَلَى

فنازِعَك): قزمکانت به ناوو روون
نەرم بکه شهداریان بکه.

اخْضَلَ: بهمانا (خَضَلَ) دئ ه له

حمدبشی عومهردا هاتووہ (فیکسی
حتی إِنْخَضَلَّتْ لَحِيَّتَهُ) ئەومندە گریا
تا ریشی تەر بوو.

إِنْخَضَلَّ اللَّيْلُ: شەو مەکە زۆر تاریک بوو،
هەوای فینکی شەو هەلیکرد.

إِنْخَضَلَّ: بەمانا (خَضِلَ) دئ.
إِنْخَضَلَّتِ الشَّجَرُ: درەختەکە لقو پۆی
زۆر بوون.

إِنْخَضَلَّ: بەمانا (إِنْخَضَلَّ) دئ.
إِنْخَضَلَّ: بەمانا (خَضِلَ) دئ.

إِنْخَضَلَّ: لوللوی باش ە دوری صافو رون
ومکو قەترە ئاوی صاف.

إِنْخَضَلَّةٌ: هەرزانی و ئاو داری ە نازو
نیعمەت و خوشگوزمرانی ە ژنو
هاوسەر ە شۆقە زێڕینە.

خَضَلَات: شتی پڕو پوچ.
إِنْخَضِيلَةٌ: باغچەی فینک و شیدار ە
(ك: خَضَائِل).

خَضَمَةُ خَضَمًا: برپەو، پڕ بەدەمی
خواردنەکە ی خوارد یان بە
خرێبەکانی دواوەی ناو دەمی
خواردنەکە ی کەرت کرد.

خَضَمَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: لە مالاو سامانی خۆی
بەشی دا.

خَضَمَهُ خَضَمًا: بەمانا (خَضَمَهُ) دئ.
أَخْطَمَ الْمَاءُ: ناو مەگە شیرین نەبوو
تالیش نەبوو.

أَخْطَمَ لَهُ مِنَ الْعَطَاءِ: بەشی زۆری
پیدا.

أَخْطَمَ فَلَانًا: رزق و رۆزی زۆری دا بە
فلان.

أَخْطَمَهُ: بەمانا (خَضِمَهُ) دئ.
أَلْخَطَامُ: شتی بپرێراو لە گیاو گزو
دارو دەمون.

أَلْخَطَامَةُ: شتی درواوو بپرێراو لە
گیاو دارو درەخت.

أَلْخَضَمَةُ: لوش دەر، کەسێک خیرا شت
بخوا، نازەتێک خیرا ئالف
بماشیتەو.

أَلْخِطَمُ: دەرهای پان و پۆر ە کۆمەڵی
زۆر ە شمشیری برێندە ە ئەسپ و
ماینی کەتەو ناو قەد ئەستور.

أَلْخَضْمَةُ: زۆرینە ی هەموو شتێک ە
باسک و قوڵ ئەستور ە ناو مندو
میانە (فلان في خَضْمَةِ قَوْمِهِ) فلان لە
ناو مندە کۆمەڵی خزمەکانیدا.

أَلْخَطِيمَةُ: چالە گیا ی سەوزو تەر ە
زەویبەک گیاو گزی نەرمی ئی بپوئ
ە چێشتی گەنمە کوتا،
چەمسوتەکە.

خَضَنَ الْجَمَلَ وَغَوَّهَ خَضْنًا: باری لە
حوشتر مەگە نا ولاغەگە ی بار کرد ە
ژێر باری کرد.

خَضَنَ الشَّيْءَ: شتەکە ی صرف کرد.
خَاضَنَ الْقَوْمَ غَاظَةً وَخِضَانًا: خەلکەکە

جَنِيوُ قَسَى نَاشِرِيَنِيان بَهِيَه كَتَر
گوتن.

خَاصَنَ الْمَرَأَةَ: مَيَّ بَازِي لَه گَهَلْ
نافرتمه كهدا كرد.

الْمِخْضَنُ: كَه سَيِّك وَلاَخ دَمَعَامِلِيَنِي وَ
زُيْرِبَارِي دَمكا.

خَطِيَّ خَطَا وَخَطْنَا: تَاوَانِي كَرْد ۵ يان بَه
نه نهقهست گونا هي نه نجامدا.

خَطِيَّ السُّهُمَ الْهَذَفَ: تِير مَكِه نِي شَانَه كَه ي
نه هه نكاوت.

أَخْطَأَ: بَه مانا (خَطِيَّ) دَي ۵ هَه لَه ي
كرد، لَه رِي بَازِي رَاسَت لَايَدا ۵ بَه
نه نهقهست يان بَه سَه هُو تَاوَانِي نِي
رودرا.

أَخْطَأَ الْهَذَفَ: نِي شَانَه كَه ي نَه يِيكا.

خَطَأُ تَخْطِئَةُ: بَه هَه لَه كَارُو تَاوَانِبَارِي لَه
قَه لَه م دا ۵ يان بَه قَسَه پِيِي گوت
هَه لَه ت كرد.

تَخْطَأُ لَه: بَه رَوَالَه تَخْوِي بَه هَه لَه كَار
دانا.

تَخْطَأُ الشَّيْئَ: شَتَه كَه ي نَه يِيكا.

تَخْطَأُ: بَه مانا (أَخْطَأُ) دَي.

اسْتَخْطَأَتِ الْإِثْنَى: مِي يَه كَه نَاوَس نَه يِيو،
كَه لِي نَه كَرَت.

الْخَطَأُ: تَاوَان، يان تَاوَانِي بَه نه نهقهست.

الْخَطَأُ: كَرْدَه مَه يَه ك بَه هَه لَه نَه كَرَابِي
۵ پِي يَه وَانَه ي (الصَّرَاب) ۵.

الْخَطَأُ: بَه مانا (الْخَطَاءُ) دَي ۵ پِي يَه مَبِير

فَه رَمَوِيَه تِي (رَفَع عَن أَمْتِي الْخَطَا
وَالنَّيَّان).

الْخَطَأُ: كَه سَيِّك زُور هَه لَه و تَاوَان بكا.
الْخَطِيئَةُ: تَاوَان وَ هَه لَه.

خَطَبَ النَّاسَ وَفِيهِمْ وَعَلَيْهِمْ خُطَابَةٌ وَخُطْبَةٌ:
وَتَارِي بُو خَه لَه كَه كَه دا.

خُطِبَتْ فَلَانَةُ خُطْباً وَخُطْبَةً: خَوَازِي بِيَنِي
نافرتمه كَه ي كرد، داوای لَه فِلَان
نافرمت كرد هاوسه رگيري لَه گَه لَدا
نه نجام بدا.

خُطِبَهَا إِلَى أَهْلِهَا: دَاوَاي لَه كَه س وَ كَارِي
نافرتمه كَه كرد رَازِي بَن بَه مَوِي
هاوسه رگيري لَه گَه لَ نافرتمه كهدا
نه نجام بدا ۵ دَم شگوتري:

خُطِبَ وَدَّةُ: هَه وَلِي دا خُوشَه وِي سْتِي نَه و
بَه دَم سَت يِيَنِي.

خُطِبَ خُطْباً وَخُطْبَةً: رَمَن گِي مَه يِلَه و
خُولاوِي بُوو.

خُطِبَ خُطَابَةً: بُوو بَه وَتَارِي يَز.

أَخْطَبَ: بَه مانا (خُطِبَ) دَي.

أَخْطَبَ فَلَانًا: وَه لَامِي خَوَازِي بِيَنِي فِلَانِي
دَا يَه مَو.

أَخْطَبَ الشَّيْئَ فَلَانًا: شَتَه كَه ي لَه فِلَان
كَه س نَزِيك كَرْدَه مَو وَاي لِي كَرْد
دَم سْتِي بِي گَاتِي ۵ دَم گوتري: (أَخْطَبَةُ
الصَّيْدِ).

خَاطَبُهُ مُخَاطَبَةً وَخُطْباً: قَسَه ي لَه گَه لَدا

کرد ۵ قسهی ئاراسته کرد له باری
شتیکهوه لهگهلی دوا.

خُطْبَةُ: به مانا (اَخْطَبُهُ) دئ ۵ له
حه دیشدا هاتوو (انه لَحَرِيَّان
خُطَبَ اَنْ يُخْطَبَ).

اَخْطَبَ الْمَرْأَةَ: خوازینی ئافرته که ی
کرد.

اَخْطَبَ فَلَانًا: داوی له فلان کەس کرد
ژن بهینی (ژن ماره بکا).

تَخَاطَبًا: بهمهکهوه قسهیان کرد.

اَلْخِطَابُ: قسهی رێک و پێک ۵ به لگه و
شارمزیی له ئاخاوتندا ۵ قورئان
دمفرموی: ﴿فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ﴾: نامو ته و جیهاته
(فصل الخطاب) قسهی په کال
کهرموه، بپاردانی دادومر له ئاکامی
سویند یان شایهت ۵ تیگه پشتن و
لێزانین له ههزاوت و دادومریدا ۵
جیا کهرموی نیوان حهق و بهتال ۵
دهقیك ئەومنده گورت نه کرابیتهوه
مانا نهگهیهنی، یان ئەومنده درێژ
بی بی تام و چیژی.

اَلْخِطَابَةُ: له زاراوی مەنتیقیه کاند
قیاس و بهراوردیکه پێک هاتبی
لهشتی ظهنی یان شتی مقبول.

اَلْخُطْبُ: نیش و کار ۵ قورئان دمفرموی:
﴿فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ ۵

به لاو کارسات و کیشه که پێویستی
به زۆر لهسهر گوتن ههبی.

اَلْخِطْبُ: دمسگیران، ئافرتهی خوازینی
کراو ۵ یان پیاوێک که خوازینی
دمکا ۵ (ك: اخطاب).

خُطْبُ: وشهیه که عمریهکان له پیش
هاتنی ئیسلام بو ژن مارمکردن
به کاریان هیناوه ۵ پیاومکه
وتویهتی: (خُطْبُ) له وهلامدا پێیان
گوتوو (نُكْح) واته: له شوینی
نیکاح و تهزووج به کاریان هیناوه.

اَلْخُطْبَاءُ: دمسٹیک خه نهی تیگرایی و
رمنگه که ی نه مایی.

اَلْخُطْبَةُ: بو رنگ بوتری: مه بهست
رمنگیکه که خاکی یان زهر دیک بی
سهوز یان سوری تی که ل بی ۵
به خشانیک به شیوهیهکی تابهتی
یهکیکی زمانپروان بو کۆمهلی
خه لکی بخوینیتهوه به مه بهستی
ئهموی گوێگرمان کار به ناومرۆکی
بکهن ۵ دیباچهی کتیب ۵ (ك:
خُطْبُ).

اَلْخُطْبَةُ: خوازینی ئافرته بو
هاوسهرگیری ۵ دمسگیران.

اَلْخِطَابُ: کهسیك زۆر خوتبه بدا و تار
وه خوینی.

گرمومان کرد.

أَخْطَرُ فَلَائاً: نه‌ومنده‌ی باربه‌هادا به
فلان تا رازی کرد.

أَخْطَرُ الْمَرَضِ فَلَائاً: نه‌خوشیه‌که فلان
که‌سی خستوته حاله‌تی مان و
نه‌مانه‌وه ۵ دمش‌گوتری: (بادیه
مُخْطِرَة) سه‌حراپه‌کی ترسناکه.

أَخْطَرُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی کرده‌ گرمو
له‌سمر کراو.

خَاطِرَ به: خوی خسته‌ گۆلمه‌زیکه‌وه
نزیکی لیواری مهرگ بۆوه.

خَاطِرَ فَلَائاً: له‌گه‌ل فلان که‌سدا گرموی
کرد ۵ (خَاطِرَ علیه) گرموی له‌سمر
کرد.

خَطَرٌ: به‌شی وهرگرت.

خَطَرُ الشَّعْرِ: موومکه‌ی تیکه‌ل به‌ میزو
قشپلی نازمه‌ل‌مکان کرد.

تَخَاطَرٌ: گرمویان کرد ۵ دم‌گوتری:
(تخاطر علی‌ کذا) له‌سمر نه‌وشته
گرمویان کرد ۵

تَخَاطَرُ الْفَعُولُ بِأَذْنَابِهَا: نه‌سپه‌کان
گوئیان جوت کردن به‌ مه‌به‌ستی
ناماده‌ بیون بۆ هه‌لمه‌تو بازدان.

أَلْخَاطِرُ: نه‌وشته‌ی به‌ دلدا هات، نه‌و
هکرمو بیرو بۆ‌چونه‌ی دپته‌ ناودل و
می‌شکه‌وه ۵ دل و دمرون ۵ (ك):
خراطره.

الخطابية: پیریکن له‌ شیعه‌ی راهزی
شوین ری‌بازو بیرو بۆ‌چوونی
نه‌بوله‌تایی نه‌لئه‌سه‌دی که‌وتوون.

الخطيبُ: نه‌وکه‌سه‌ی لی‌زان و کارامه‌یه
له‌ خوتبه‌ خویندنه‌مدا له‌ مزگه‌وت
یان له‌ شوینی تر ۵ وته‌ بیژی
رسمی گه‌ل و هۆز ۵ خوازینی
کمری نافرمت (زاوا).

الخطيبة: دم‌گیران ۵ نافرمتی خوازینی
کراو.

خَطَرٌ لِي مَشِيهٍ خَطَرًا وَخَطَرَانًا: خوی باداو
لارو له‌منجه‌ی کرد.

خَطَرٌ بَذْنِبِه: کلکی هه‌لسوراند جاریک
به‌رزی دم‌کردموو ده‌میک شوپی
دم‌کردموو ۵ یان به‌ملاو نه‌ولادا
هه‌لی دم‌سوراند.

خَطَرٌ بِيَالِهْ وَلِيَهْ وَعَلِيَهْ خَطَرًا وَخَطُورًا:
شته‌که‌ی که‌وته‌ دلوه، به‌ خه‌پالیدا
هات.

خَطَرُ الشَّيْطَانِ بَيْنَ الْإِنْسَانِ وَقَلْبِهْ: شه‌یتان
ختوکه‌و ووسومه‌ی گه‌پانده‌ ناو
دلی ناده‌میزادمه‌که.

خَطَرٌ خَطَرًا وَخَطُورًا: گه‌ورمبوو ری‌زی
زیادی کرد.

أَخْطَرُ: خوی کرده‌ ره‌فیق هاوشانی
فلان و بۆی چوو مه‌پدان و شه‌ری
له‌گه‌لدا کرد.

أَخْطَرُ فَلَانٍ لِي وَأَخْطَرْتُ لَهُ: من و فلان

عه تارو بۆن فروش ۵ رمب ۵ زمبری
رمب.

الْخَطْرَةُ: گه وورې خوشتر ۵ ناغله
خوشتر.

الْخَطِيرُ: هاوشان له شهرمفو
وه جاخزادهمې دا ۵ لغاوو ريشمه ۵
حه بلو پهت ۵ هيله گاني خور له
جهنگه گهرمادا ۵ تاريخايي شهو.

خَطُّ الرَجَّةِ خَطًّا: دهمو چاوي چرچو لوجي
تيډا پهيدا يوون ۵ لاجانگي مووي
لي دهرهات (ريشي هات).

خَطُّ عَلَى الشَّيْءِ: نيشانهو نارمي له سمر
شت وینه کرد.

خَطُّ الْخِطَّةِ: پلانه گهي دپاري کردو
نيشانهي له سمر دانا بؤنه وي
بزاني ګه نه وه هه لېزاردهي
خوږه تي.

خَطُّ الشَّيْءِ: شته گهي هه لکولي و شمي
کرد.

خَطُّ الْكِتَابِ: کتيبه گهي نووسيه وه ۵
دمگوتري.

خَطُّهُ بِقَلَمِهِ: به قه لامي خوي
نووسيه وه.

خَطُّطُهُ: به مانا (خَطُّهُ) دي، دمگوتري:
(خَطُّطُ الْأَرْضِ وَالْبِلَادِ): زمويه گه
يان ولاتييان سنوردار کرد
سنورمگاني دپاري کردن.

الْخَاطِرُ: به مانا (الْخَاطِرُ) دي ۵ ك:
خواطر).

الْخَضِرُ: هه وري گه وال گه وال، هه وري
باراناوي ۵ خوشترې زور ۵ كه ميل
نهو ريخو قشبلو گه مره ي به قلو
قاجي خوشتره وه ته بار دهبه ستي ۵
همرو ناوه بؤ ناميركي پيوانه
ومگوو ته غارو عمر به دانيشتواني
شام به گاري دمهينين.

الْخِصْرُ: رومكي كه دستو په نجه ي هي
خه ناوي دمگري ۵ ماستاويك ناوي
زور بي ۵ لقه دار ۵ خوشترې زور ۵
نهو كه ميلو گه مره يه ي له سمر
دستو په لي خوشتر ته بار
دهبه ستي، نهو ريخو پيساييه كه به
جهسته په وه رمق دمي.

الْخَطَرُ: نزيك بوونه وه له ليواري مردن ۵
گرمو ۵ باربه هاو بار ته هاو
بهش وبار.

الْخَطَرُ: ناده ميزادي به فيزو تړل.

الْخَطَرَةُ: نهويه به دل و ميشكدا
رادمبووري ۵ كاتو سات ۵ دمگوتري:
(مَا أَلْقَاهُ إِلَّا خَطَرَةً بَعْدَ خَطَرَةٍ) بهين
بهين نه بي ناي بينم ۵

الْخَطَارُ: نهو شته ي شتي تري هي
هه لدمگيشي ۵ گازو پلايس ۵
قوجه قايي ۵ زمبه له ك ۵ شير ۵

عَطَطُ الْمَكَانَ: شوپنهكهی دابهشكردو

نامادهی كرد بؤ دروستكردنی

تهلارو باله خانه لهسمری.

عَطَطُ الْحَوَاجِبِ: بهقهلهم برؤی خوئی

كیشاو ریگی خست.

اغْطَطُ الرَّجُلُ: دهمو حاوی چرچی

تیكهوت.

اغْطَطُ الشَّيْءُ: شتهكهی ههلكؤلیو

شهقی كرد.

التَّخْطِيطُ: پلان دانان و نهخشه كیشان

ه له زاراوهی ههمن و رسم چیهتیا

برهتیه له چهسپاندنی فكرمو

بؤجونیک به رسم وینه كردن ه

یان نووسین كه نامازه بكات نهو

وینهه چ دمگهیهنی.

الْخَطُّ: دیر ه نووسین ه ههروپنیک

ئادهمیزاد سنووری بکیشیو

سنوورمکانی به ههلكهاندنی گانگه و

روشانندی زهویهكه نهنجام بدرئ ه

ریگی راستی دریزو لاکیشهیی ه له

زاراوهی حوکهما یغریقیهکاندا به

خهتیک دمگوترئ تهنها له باری

دریزیهوه قبوولی كهترکردن بكاو

کۆتاییهكهی خاتیک بی ه له زاراوهی

ماتماتیکدا هیلیکه دوو شتی جیا یا

زیاتر پیکهوه دهبهستی.

خَطُّ الاستِراء: له زاراوهی جوگرافیدا نهو

كهوانهه سفرمیه زهوی دهکاته دوو

بهش ه له ناومرستی مهسافهكهدا

دریز دهبیتهوه بؤ ناو

جهمسهرمکان.

خَطُّ الرِّجَّة: نهو ریگاییه سوپا

دهبهستیتهوه به مهرکهزموه.

الْخَطُّ الْأَمَامِي: هیلی پیشهوهی گۆرمهانی

شهر.

فَنَ الْخَطِّ: دمست رهنگینی له خوش

نووسیدا.

عِلْمُ الْخَطِّ: زانیاری رهمل هاوپیژی.

الْخَطُّوطُ الْبَرِّيَّة: نهو ریگا و بانانهی

ترومبیل و شتی وایان پيدا دمروا.

الْخَطُّوطُ الْجَوِّيَّة: ریبازی تهپاره له

ههوادا.

الْخَطُّوطُ الْمَائِيَّة: رپگای كهشتی و گهمی

لهناو ئاودا.

الْخَطُّ: ریگای دریزومبوو ه شوپنی

گهرهك لهناو شاردا.

الْخَطُّ: نهو شوپنهی ئادهمیزاد بؤخوی

برهدا له زموی بؤ جیگای خانوو

کردن یان بهکارهینانی بؤ باغو

شتی تر.

الْخَطَّاطُ: خوشنووس.

الْخَطَّة: نهخشه و پلان، نیش و کار،

برپارێك لیكۆلینهوهی تیداگرایی و

ههلبزێردرایی بؤ تهنفیز.

فانظر في

جمع الطبع عبقريتها فكانت الجمال

الاستغنى

وكان احسن واشرف ما حل في الهيكل الادبي وجاه العقل الشريف والنفيس اللطيف والحياء الشاعرة

السعي

فاجمال البشري سيد اجمال كله

الساكن

والله اعلم بالصواب الذي اعلمه الله تعالى ولا اله الا الله العلي العظيم

الربيعاني

ولا يسع الزهر وغريمه في سباب الربيع ماله منه بساسة وطيب

الربيعي

ليس الجاهل نعمه العبر ولا يبرى الثغور ولا يفر الفردوس ولا اله الا الله العلي العظيم

الديواني

والله اعلم بالصواب الذي اعلمه الله تعالى ولا اله الا الله العلي العظيم

الديواني

ليكن لها ذوقها ويكلمها الله واغتنم الناس

الكوبي

فلا والله

بروز ١٥٤٢ نور ١٩٥٤

الْخِطَّةُ: به مانا (الْخِطُّ) دئ.

خُطِفَ: كزو لاواز بوو.

الْخِطِيُّ: شمشيرك له ولاتی (الْخِطُّ) كه

خُطِفَ الشَّيْءُ: شتهكهی رفاند، فراندی.

شُوْنِيْنِيْكه له به حرمين

اَخْطَفَ: كه مې نه خوْش كهوت و زوو

دروستكراي، يان لهوئ دمفرؤشرو

چاكبووه.

رمواجى ههيه.

الْخَطْرُ: نهو كه سهى به روْشْتَن به

اَخْطَفَ السَّهْمُ: تيركه نه بهه نكاوت،

هه لئى كرد.

ناوى زمويدا هيل دروست دمكا

اَخْطَفَ الْغُمَى الْبَرِيضَ وَعْنَه:

مادميه كه بروئ پئ ريك دهخرو.

نه خوْش بيه كه له جه ستهى

الْخِطِيَّةُ: لبه لان زموييه كه هه نديكى

نه خوْشه كه لاجوو نه ما چاكبووه.

بارانى لئ درابئ و هه نديكى بارانى

اَخْطَفَ الْمَرَضُ فُلَانًا: نه خوْش بيه كه

لئ نه بارى بئ.

الْمِخْطَاطُ: هه رشتيَك هيلئ پئ ريك

اَخْطَفَ الشَّيْءُ: شتهكهی هه لئى كرد

بخرو.

الْمِخْطَطُ: هه رشتيَك شتى پئ

اَخْطَفَ لِي مِنْ حَدِيثِهِ شَيْئًا: كه مئ له

بدور يتهوه و ومكوو سوژن و دهرزى

هسهكهی بؤ دهرخستم و بيدمگ

و شيشى گورموى چنين و شتى

بوو.

له و جوړه.

الْمِخْطَرُ: هه رشتيَك به دهمست

اَخْطَفَهُ: به مانا (خُطِفَهُ) دئ.

نووسرابئ و كتيبي دهستنووس.

تَخْطَفُهُ: به مانا (خُطِفَهُ) دئ.

الْمَخْطَرَةُ: نهو نوسخه يه به دهمست

الْاَخْطَفُ: هه دباريك، كه سيك وركو

نووسراوه.

خُطِفَ خُطْفًا وَخُطْفَانًا: به خيرايى روئى و

الخاطف: تيرك نيشانه كه نه هه نكيوئ.

تيژ تيبهرى و فراندئ، هه لئى گرتو

خاطف طله: بالندميه كه سيهرى خوئ

بردى و دمگوترئ: (خُطِفَ الرِّقُّ

لئ دمبيته نيچرو په لامارى دها.

البَصْرَ) بروسكه روناكى چاوى برد و

الخاطوف: ناميرى شت فراندن.

(خُطِفَ السَّمْعُ) هسهكهی دزى و

الْخُطَافُ: كه سيك زور رفينه ر بئ،

دمگوترئ: (لِصُّ خُطَافٍ).

خُطِفَ خُطْفًا: به مانا (خُطِفَ) دئ.

الْخَطَافُ: بهمانا (الْخَاطُوفُ) دئ ۵ همر
ناسنیک سمرمکهی چۆما بیته وه
ومکوو قولاپ، دمندوکی باننده،
بانئدمی سینونو که جوړه
بانئدمیه که دمندوک پان بالهکانی
باریک و دریز ۵ کلکی فشه لۆک ۵ (ک:
خطاطیف).

الْخَطْفَةُ: پارچهی برپا له نازول به
زیندوی ۵ له حمه دیندا هاتووه:
پیغه مبر (دخ) (نهی عن الْخَطْفَةِ)
نه هی کردوو له وهی پارچه یه که له
جهستهی مه پیک بزنیک برپا
پیش سمر برپا ۵ قومه شیریک
مندا ل له مه کی دایکی دهگیرئ و
بهره لای دمکا.

الْخُطْفَى: رویشتنی خیرا و به پله.
الْخُطِيفَةُ: بهمانا (المخطوفة) دئ ۵ په لۆ،
کاسته ۵ شیرو ئاردی به سمر دا
دمکری و دمکوئیندرئ و به که وچک
دهخوری.

الْمِخْطَفُ: بهمانا (الْمِخْطَافُ) دئ ۵ ههروا
بهمانا (المخاطوف) دئ.

خَطِلَ خَطْلًا: جهستهی داهیزاو باری
تهندروستی خراب بوو ۵ په لهی
کردو له ربابازی راست لایدا ۵
نه حمه ق بوو ۵ هه لهی کردو قسهی
ناشیرینی کردن ۵ دهگوترئ: (خَطِلَ
کلامه).

خَطِلَ في مشيه: له رویشتنه کهیدا لارو
له نهجهی کرد ۵ (هو خَطِلٌ وَاخْطَلُ،
هی خطلاء).

اخْطَلَ في كلامه: بهمانا (خَطِلَ) دئ ۵
تَخَطَّلَ: خوئی باداو لارو له نهجهی کرد.
الْخَطَالُ: جوین فروش و قسه ترن ۵
گوما ناوی.

الْخَطْلُ: قسهی پرپوچ و خراب و
ناشو باوی ۵ قسهی بی سمر و بهرو
وئ نه چوو.

الْخَطِلُ: نه حمه ق و ناکه س به جه ۵ رمب
ومشین گورچ و گول.

خَطْمُهُ خَطْمًا: له لوته وانه کهی سرمواند
۵ لوته وانهی له لوتی کرد.

خَطَمَ أَلْفَ فُلَانٍ: داخی عهیب و عاری به
لوتیه و نا، سمری لوتی رمش کرد.
خَطَمَ فُلَانًا بِالْكَلَامِ: به قسهی کاریگمر
دمی فلان که سی بهست و نه بهیشت
دم بکاته وه.

خَطَمَ الْجِلْدَ وَغَرَهُ: دمور و بهری پیسته کهی
دوریه وه.

خَطَمَ الْقَرْسَ بِالْوَتْرِ: قهوسه کهی به
ژیه که هه ئواسی، هه ئیواسی.
خَطْمُهُ: بهمانا (خَطْمُهُ) دئ.

الأخْطَمُ: لوت دریز، رمش پیست ۵ (ک:
خُطْم).

الْخَاطِمُ: دمگوترئ: فلان خَاطِمُ بنی
 فلان: فلانکس ریش سپی
 خیلَه کَمیه تی ۵ ته گبیر گهرو را
 دروستی بنه ماله که یانه.
 الخِطَامُ: هموسار، ریشمه ۵ نهو دارهی
 دمکریته لوتی حوشره وه بوئه وهی
 جلّه وهی خوُش بی ۵ دمگوترئ:
 (وَضَعَ الْخِطَامَ عَلَى أَنْفِ فُلَانٍ)
 فلانکسی ژیر بار کردو کونترۆلی
 کرد.

منع خِطَامَهُ: کابرا رازی نه بوو به
 چهوسانه وهو ژیر بارکردن ۵ ژنی
 ههوس ۵ (ك: خُطِمَ وَأُخِطِمَ).
 الخِطَامُ: دمگوترئ: (مَكَ خِطَامُ)
 میسکیکه پر به لووت، بوئی
 نهومنده زۆره لووت پردمکا.
 الخِطْمُ: لووت، پیشی لووت ۵ دمندوک ۵
 (ك: خُطِمَ وَأُخِطِمَ).
 الخُطْمِيُّ: رومکیکه له پیږی
 (الْجَازِيَّة) به سوودی زۆره بو
 ئادهمیزاد گه لاکهی وشک دمکریو
 دمکوترئو دمکری به شامپوی سهر
 شتن باش پاکی دمکاته وه.
 الْمُخْطَمُ: نهو شوینهی لووتی حوشر
 که دارمکی تیدمکری ۵ نَسْبِيكَ
 لبوژی تادمگاته شهویلهی خوارووی
 نَزِيكَ قورگی سپی بی.
 الْمُخْطَمُ: به مانا (الْخُطْمُ) دئ.

خَطَا خطأ: روی.
 أخطأ: وای لی کرد برخوا ۵ هه لی نا
 بوئه وهی ههنگاو هه ئینج.
 خطأ: به مانا (أخطأ) دئ.
 خطئى عنه الشيءُ: شته که ی لی دوور
 خسته وه، پالی پیوه نا.
 إخطئى: به مانا (خطأ) دئ.
 إخطئى الشيءُ: شته که بواردی لی
 تیپه ږی.
 تخطأ والیه: به مانا (إخطأ) دئ.
 الخطورةُ الخطرة: ههنگاو، شهقاو
 ممسافهی نیوان دوو هاجی له کاتی
 روپشتندا ۵ دمگوترئ: (الْبَحَ خطأ)
 شوین پیی نهوی هه لکرت ۵ پنگه
 نهوی گرت بهمر قورشان دمه رموی:
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾.
 أخطأ الرجلُ: پیاومکه سکی شل بوو،
 گمدی داچۆرا شوږه وه بوو.
 خطأ خُمةً خطأ: قه لهو بوو، گوشتی
 گرت.
 أخطأ الرجلُ: پیاومکه قه لهو بوو.
 أخطأ الحيوانُ: ئازه له که ی قه لهو کرد.
 خطأ: که ته ی کردو گه وهی کرد تا
 زمبه للاح بوو.
 الخطأى: نهستورو پته وو رمق ۵
 دمگوترئ: (قدح خطأ) پیا له یه کی
 نهستورو پته وه.

الْخَفَّاءُ: تَبَرُّو بِرْ لَه هَمُوو رَوِيه كَمُوه.

الْخَفْرَانُ: (رَجُلٌ خَفْرَانٌ) بِيَاوِيكِي

گُزشتَن و هَمُوه.

الْخَفْطِيُّ: تَبَكْسَمَرَاوُو گُزشتَن، نَمَرَمُو

شَل هَمُو گُزترئ: (امْرَأَةٌ خَفْطِيَةٌ بِطَيَّةٍ).

خَفَّتْ خَفَّتَا وَخَفُوتَا وَخَفَاتَا: دَامَرَكَا، هِيْدِي

بُوو، بِي هِيَز بُوو.

خَفَّتَ الْمَرِيضُ: نَه خَوْشَمَكِه لَه فَسَه كَمُوَت،

زَمَانِي شَكَا هَمُو نَاكَاو مَرَد، كَت و بِرْ

مَرَد هَمُو دَمَنگِي نَزَم بُوُوه.

خَفَّتَ بَصْرَتُهُ: دَمَنگِي خَوِي نَزَم كَرْدَمُوه،

بِه سَرَتِه فَسَهِي كَرْد.

خَافَتْ بَصْرَتُهُ: دَمَنگِي خَوِي نَزَم كَرْدَمُوه

هَمُو فُورَنان دَمَفَرَمُوئ: (وَلَا تَجْهَرْ

بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا).

تَخَافَتَا: نَمُو دُوو كِه سَه بَه يَمَكَمُوه

سَرَكِه يان كَرْد.

تَخَافَتَ فُلَانٌ: فُلَانَكِه سَخُوسْتِي لَه خَوِي

بِرِي جُولَه ي نَه كَرْد.

الْخَافِتُ: هَمُورِي بِيح بَاران هَمُو كَشْت و كَالِي

تَه مَهَن كُورَت.

الْخُفْرُوتُ مِنَ النِّسَاءِ: نَافَرَمَتِي رَه هَمُو

كَزو لَواو.

خَفِجَ خَفَجًا: نَه خَوْشِي فَاج لَمَرزِي نِي تَوْش

بُوبِي، دَمُگُوتَرئ: (خَفِجَتَ رَجُلُهُ):

فَاجِي هَمِيَزَمَن بُوو خَوَار بُوو، فَاجِي

لَه كَاتِي هَه لَسَان و رُويشتندا تَوْشِي

لَمَرزِي ن بُون (هَر أَخْفَج وَهِي خَفَجَاءُ)

(كَ: خَفَجَ).

تَخَفَّجَ: خَوَار بُوو.

الْخَفِجُ: دَمَرَدِيكِه تَوْشِي حَوْشَر دَمَبِي هَمُو

رُومَكِيكِي بَه هَارِي يَه لَه بِيَرِي

(الْمَرْكَبَةُ) يَه رَمَنگَاو رَمَنگِه گِه لَآكِه ي

پَانَه.

الْخَفِيجُ: لَواوَو بَارِيك يان فَاج بَارِيك هَمُو

نَاوِيك نَه گَاتِه نَاسْتِي شِيرِي نِي و

گُوارايِي.

خَفَخَفَ: فَيَزَانَدِي، هَاوَارِي كَرْد (خَفَخَفَ

الشَّيْءَ) شَتَمَكِه ي جُولَانَد دَمَنگِي لِيُوَه

هَات.

الْخَفَفَانُ: گَن، كِه سِيكِه كِه فَسَه دَمَكَا

دَمَنگِي لَه لُوتِي هَمُو دِيْتَه دَمَر هَمُو

دَمُگُوتَرئ: (هَر خَفَخَفَ الصَّوْتِ)

دَمَنگِي گَنَه.

خَفَفَ خَفَفًا وَخَفَفَانًا: خَوِي سُوك كَرْد و لَه

رُويشتندا پَه لَه ي كَرْد.

أَخَفَفَتِ النَّاَقَةُ: حَوْشَرَمَكِه وَا ي لِي

دَمَرَكَمُوَت نَاوَس بِيح وُهَلِي وَا نَه بُوو

نَاوَس نَه بُوو.

أَخَفَفَتِ الْخَامِلُ: نَافَرَمَتِه كِه سَكَمَكِه ي

لَه بَار جُوو بِيش نَمُودِي كَامِل بِيح هَمُو

(هِي مَخَفِد وَخَفُود).

خَفَرُهُ وَبِه وَعَلِيهِ خَفَرًا وَخِفَارَةً: پَه نَا ي دَاو

پَارِيَزگَارِي لِيَكَرْد.

حَقَرًا بِالْمَهْدِ: پابه‌ندی به لاینه‌ک‌ه‌ی خَوّی
بوو.

حَقَرًا الْعَهْدُ: په‌یمان‌ه‌ک‌ه‌ی هه‌لوم‌شان‌دموه.

حَقَرَتِ خَفْرًا: شهرم و حه‌یای زوَر بوو.

أَخْفَرُهُ: پاسه‌وانی بۆ گرت ۵ حمرسی
له‌گه‌ل نارد ۵ په‌یمان‌ه‌ک‌ه‌ی
هه‌لوم‌شان‌دموه.

أَخْفَرَ الْعَهْدُ: په‌یمان‌ه‌ک‌ه‌ی
هه‌لوم‌شان‌دموه.

خَفَرٌ: به‌مانا (خَفَرَةٌ) دئ ۵ شوری
بۆ کرد.

تَخَفَرٌ: به‌مانا (خَفِرٌ) دئ ۵ خوی خسته
په‌نایه‌وه، داوای پارێزگاری لێ کرد.

إِسْتَخْفَرُهُ: داوای لێ کرد بپیته
پاسه‌وان و خه‌فهری.

الْخَفَارَةُ: وادمو به‌لێن ۵ دلتیایی ۵
پاسه‌وانی.

الْخَفَارَةُ: به‌مانا (الْخَفَارَةُ) دئ ۵ کرێی
پاسه‌وانی.

الْخَفَارَةُ: به‌مانا (الْخَفَارَةُ) دئ ۵ پیشه‌ی
پاسه‌وانی.

الْخَفِيرُ: حمرس و پاسه‌وان.

الْمَخْفِرُ: شوینی حمرسی و خه‌فهر ۵
(ك: مَخْفِرٌ).

حَقَسَ خَفْسًا: قسه‌ی ناشیرینی کرد.

حَقَسَ الشَّرَابُ: زوَری ناو کرده ناو
شهرابه‌که‌وه.

حَقَسَ الْبِنَاءُ: خانوم‌ک‌ه‌ی روخاند.

حَقَسَ فُلَانًا: فُلَان‌ک‌ه‌سی له‌عه‌رزدا ۵
گالته‌ی پیکرد.

أَحْقَسَ: به‌مانا (حَقَسَ) دئ ۵

أَحْقَسَ الشَّرَابُ: شهرابه‌که‌ خیرا
سه‌رخوشتی کرد.

إِنْحَقَسَ: بۆ مطاوم‌ه‌ی (حَقَسَ) دئ ۵
راکشا، له‌سهر پشت راکشا.

حَقَشُهُ وَه خَفْشًا: هاویشتی.

حَقَشَ الْإِنْسَانَ وَغَيْرَهُ: مروفه‌ک‌ه‌ی له
عه‌رز دا، خستی.

حَقَشَ خَفْشًا: چاوی کزیوو ۵ دم‌گوتری:
(حَقِشْتُ عَيْنَهُ) (هو أَحْقَشَ وَه‌ی

خَفْشًا) (ك: حَقَشَ) ۵

حَقَشَ: زمعیف بوو ۵ (حَقَشَ بِالْأَرْضِ)
به‌زموبیه‌که‌وه نووسا.

حَقَشَ الْبِنَاءُ: خانوم‌ک‌ه‌ی روخاند.

حَقَشَ الْإِنْسَانَ وَغَيْرَهُ: ئاده‌میزادم‌ک‌ه‌ی
خست، شیرم‌ک‌ه‌ی به‌زاند.

الْحَقْشُ: چاو کزی که‌له‌کاتی روناکی
زوَردا شت نابینی.

الْخُفْشُ: شه‌مشمه‌گ‌وهره:
بالتنمیه‌کی مه‌م‌ک‌داره‌ دمتوانی

بفری وە‌لێ ته‌نها به‌شه‌و دهم‌فری.

حَقَضَ الْعِشُّ: ژهانی ئاسان بوو، باری
گوزهرانی سوک بوو.

حَقَضَ بِالْمَكَانِ: له‌و شوینه‌دا جی‌گیر بوو
مایه‌وه.

حَفَضَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی نزم کرده‌وه، دواى
به‌رزبوونسه‌وه‌ی خسته‌ی خوار،
دایگرت ۵ لیتی که مک‌رده‌وه.

حَفَضَ الطَّائِرَ جَنَاحَهُ: بالنده‌ک‌ه‌ی بالی
لیکنان بؤنه‌وه‌ی له فرین بکه‌وی.
حَفَضَتِ الْمَرْأَةُ سَرَّتَهَا: نافرمته‌ک‌ه‌ی ده‌نگی
خوی نمرم کردو به سرت‌وه‌ه‌ی که‌وته
ناخاوتن.

حَفَضَ فُلَانٌ جَنَاحَهُ لِلنَّاسِ: فلانکه‌س خوی
ت‌م‌رخان کرد بو خزمه‌تی خه‌لک‌و
سوک کردنی کیسه‌کانیان.

حَفَضَ الصَّبِيَّةَ خِفَاضاً: کچه‌ک‌ه‌ی خه‌ته‌نه
کرد.

حَفَضَ الْعَيْشُ خَفَضاً: ژيانی فراوان بوو
پیداو‌یستی ژيانی بو دمه‌سته‌ب‌م‌ر بوو،
که‌وته خو‌شی و ژيانی نه‌رم‌و
نؤله‌وه.

حَفَضَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی که‌م کرده‌وه ۵
ناسانی کرد ۵ گ‌م‌رو گرفته‌کانی
لابردن ۵ دمگوت‌ری: (خَفِضَ عَلَيْكَ
أَمْرُكَ) کارم‌ک‌ه‌ی خوت له‌س‌م‌ر خوت
ناسان بکه ۵

اخْتَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی دواى نه‌وه‌ی
ب‌م‌رز بؤوه دابه‌زی.

اخْتَفَضَتِ الصَّبِيَّةُ: کچه‌ک‌ه‌ی خه‌ته‌نه ک‌را.

اخْتَفَضَ الشَّيْءُ: به‌مانا (اخْتَفَضَ) دى.
الْخَافِضُ (خافض الجناح): به نه‌دم‌ب‌و
ب‌ی‌ده‌نگه.

الْخَافِضَةُ: (أرض خافضة السفيا): زه‌وییه‌ک‌ه‌ی
به‌ناسانی ناو دم‌درئ.

ليلة خافضة: شه‌ویک‌ه‌ی بو شه‌و ره‌وی
خو‌شه ۵ ده‌شتاییه‌ک‌ی پ‌ر به‌رم‌ک‌ت ۵
نه‌و که‌سه‌ی خه‌ته‌نه‌ی مندال
دم‌ک‌ات.

الْخَفَضُ: ژيانی خو‌شو به‌ناز به‌رم‌و‌م‌ردم‌ی
۵ ده‌شتای پ‌ر خ‌ی‌رو ب‌ی‌ر ۵ به‌لای
نه‌حو‌ییه‌ک‌انه‌وه به‌مانا (الْجَر)
ب‌زو‌ی‌نی ژ‌ی‌ر له‌دوا‌پ‌یتی وشه‌دا.

خَفَعَ فُلَانٌ خَفْعاً وَخَفِرْعاً: به‌هو‌ی نه‌خو‌شی
یان برسییه‌تی لاواز بوو، یان بئ
هو‌ش بوو له‌خو بووه ۵ دمگوت‌ری:
خَفَعَ عَلَى فَرَاشِهِ: له‌س‌م‌ر ج‌ی‌گ‌ای
پ‌الکه‌وتنی له‌هو‌ش خوی چوو.

خَفَعَ مَفَاصِلُهُ: جومگه‌کانی جه‌سته‌ی شلو
ب‌ی‌ هی‌ز بوون.

خَفَعَ خَفْعاً: له برسا یان به‌هو‌ی نه‌خو‌شی
سکی به پ‌شتیه‌وه نووسا ۵ (هو

اخْتَفَعَ وَهِيَ خَفَعَاءُ) (ك: خَفَعَ).

اخْتَفَعُ الْمَرَضُ أَوِ الْجَمْرُ: نه‌خو‌شی یان
برسییا‌یه‌تی برستی لی پ‌ری.

بوو ۵ ورده نازله لی ههن رمشه ولاخ و
حوشتری نییه.

أَخْفَ فَلَائاً: حیلیم و لسمره خوئی
فَلَائی نه هیشت و وای لیکرد تورپه
بی.

تَخَأ: کۆلی خوئی گران نه کرد ۵ که می
له شته که ی هه لگرت.

خَفَ الشَّيْءُ: شته که ی سوک کرد
دهگوتری:

خَفَ الشَّرْبُ: هوماشه که ی شاش و تهنک
چنی.

خَفَ مَا بِهِ: خه م و خه مته لی له کۆ
دامالی، فورسای زبانی لسمر سول

کرد، نازاری لسمر سوک کرد.

تَخَفَ الشَّيْءُ: شته که سوک بو
فورسای نه ما.

تَخَفَ مِنَ الشَّيْءِ: له شته که ی ک
کرده موه بۆنه وه ی کیشی سوک بی.

تَخَفَ خَفًا: خوفی له بی کرد.

اسْتَخَفَ: داوای سوکی و بی کیشی کرد

به سوکی زانی ۵ جاپزی کرد
سوکاهته پی کرد.

التَّخْفِيفُ: له زاروه ی سهر فیه کا
بریتیه له حمزه کردنی بیت

همزه له وشه دا جا بنووسری یان
۵ یان بگۆردری به بیتیکی تر.

أَخْفَتِ النخلة: دار خورما که له
ریشه وه هه لکه نندرا.

أَخْفَعَ فَلَان: فَلَانکس لاواز بوو
تهندروستی تیک جوو.

أَخْفَعَ عَلَى فَرَاشَه: به هوئی نه خووشی
یان برسییمتی له جینگادا که موت و
توانای هه لسانی نییه.

أَخْفَاعُ: نه خووشیه که تووشی سییه کان
دمبی له تلته دمبن.

خَفَ الشَّيْءُ: شته که کیشی که م بوو.

خَفَ الْمِزَانُ: تهرازو که سهری کرد.

خَفَ الْمَطَرُ: بارانه که که م بوو هه لی
بروکاند.

خَفَ الْقَوْمُ خَفَوًا: خه لک که م بوو.

خَفَ فَلَان عَلَى الْقَلْبِ: فَلَانکس روح
سوکه له دلدا شیرینه ۵
خوشه مویسته.

خَفَ عَقْلُهُ: بی عقل و نه حمه هه.

خَفَتِ حَالُهُ: باری زبانی سوک بوو
نارمحه تی نه ما.

خَفَ عَنِ الْمَكَانِ: لهو شوینه باری کردو

به په له روئی ۵ دهگوتری: (فَلَان
خَفَ): فَلَانکس نازاو به جهرگه ۵

أَخَفَ الرَّجُلُ: پیاو که له سه مفردا کۆل و

باری سوک بوو ۵ یان له ماله وه بار

گران نییه له هه موو شوینیک جیی

دمبیته وه ۵ حال و گوزهرانی خووش

الْخُفَّاءُ: زهره‌كو وريا.

فری.

الْخُفَّاءُ: فروشیاری خوف، پان خوف
دروستکمر.

حَقَّقَ: مهیلی کرد، به‌لای ناوا بووندا
رؤی، خهریکه ناوایی ۵ دمگوتری:
(حَقَّقَ النِّجْمُ) (خَفَّقَتِ الشَّمْسُ).

الْخُفَّاءُ: سمی حوشر، نمو شوینهای له
دمست و فاجی حوشر که نزیك

حَقَّقَ فلان: فلانکس نووست.

زمویییه و توکی ئی ناروی ۵ بهری پیی
نادمیزاد ۵ گورمویییه که بتوانی

حَقَّقَ الليلُ: شومکه زوربهی رؤی.

ماومیه که له‌سمری بروی ۵ کاله ۵ له
پهنلدا هاتووه: (رجع بخفي حنين) به

حَقَّقَ الحيوانُ: نازه‌له‌که لاواز بوو.

کسیك دمگوتری: هه‌وئی بو
کارنك دابی و بوی نه‌کرای و

حَقَّقَ المكانُ: شوینمه‌که خالی بوو.

ناهومید بووی.

حَقَّقَ السهمُ: تیرمه‌که به تیژی رؤی.

الْخُفَّاءُ: همر شتیك هه‌نگرتنی خووش
بی ۵ کۆمه‌لی کهم.

حَقَّقَ فلان في البلاد: فلانکس به‌ناو
ولاندا رؤی.

الْخَفِيفُ: دمگوتری: (هو خفيف الروح)

حَقَّقَ فلاناً بالسط: به‌هيواشی به شورك
له فلانکسی دا.

نمو کابرایه روح سوکو و قسه خووشه
۵ زهره‌كو رمزا سوکه ۵ دمست

أَخَفَّقَ: کهوته جم و جوو و په‌له په‌ل.

کوروت و کهم دهرامته ۵ هه‌زار و بی
به‌خته ۵ جوړنکه له به‌حری

أَخَفَّقَ الطائرُ: بالانمه‌که له شمه‌هی بالی
داو فری.

عروزی شیعر.

أَخَفَّقَ النجمُ: نه‌ستی‌رکه نزیك
ناواییون بۆوه.

خَفَّقَتِ النملُ خَفَقاً: نه‌عله‌که دمنگی ئی
هات له‌کاتی له‌په‌چ کردن و پی
رؤیشتنیدا.

أَخَفَّقَ القمرُ: خه‌لکه‌که خواردمه‌نی
نهما.

حَقَّقَ الشئُ خَفَقاً وخفوقاً وخفقاناً: شته‌که

أَخَفَّقَ فلان: فلانکس مال و دارایی کهم
بوو ۵ هه‌وئی کارنکی داو بوی

کهوته په‌له په‌ل و جم و جوو ۵
دمگوتری: (خَفَّقَ القلبُ) دلی کهوته

جی‌به‌جی نه‌کرا.
أَخَفَّقَ فلاناً: فلانکسی له عمرزداو

په‌له په‌ل و لی‌دان خیرا ۵ (خَفَّقَ
الطائرُ بالانمه‌که له شمه‌هی بالیداو

خستی.
أَخَفَّقَ عليه: نه‌عله‌کانی به‌یه‌ک

کیشان.

- اِخْتَقَّ الشَّيْءُ: شتهكه كهوته پهله
پهلو وجمو جوڼ.
- اِخْفَاقُ: نالاه ناسو، ناسوی خورهه لاتو
ناسوی خور ناوا ه (ك: خوافق).
- خوافق السماء: نهو دمفمرو لایه نهی
بای لیوه دی.
- اِخْفَاقُ: پیاوی په پان ه شتیک زور
جمو جوڼ بکا.
- اِخْفَاقَةُ: نافرمتی ورگ پچکوله ه همد
باریک.
- اِخْفَاقَان: زیده لیدانی دل بهوی ماندو
بوونی زور پان نه خوشی.
- اِلمِخْفَقُ: دمشتی کاکي به کاکي که
تراویلکه ی تیدا بدرموشیته وه.
- اِلمِخْفَقُ: شمشیری پان.
- اِلمِخْفَقَةُ: همدچی و شورکی لیدان.
- خَفَا البرقُ خَفُورًا وَخَفُورًا: بروسکه ی دا.
- خَفَا الشَّيْءُ: شتهکه دمرکه وت.
- خَفِيَ لَهُ: خِفَةُ: خوی حه شاردا.
- خَفِيَ البرقُ خَفِيًا: بروسکه که به که می
بروسکه ی دا.
- خَفِيَ الشَّيْءُ: شتهکه ی ناشکرا کردو دمری
هینا.
- خَفِيَ الشَّيْءُ خَفَاءً وَخِفَةً: خوی شاردموه،
خوی حه شاردا.
- خَفِيَ البَطْنُ: که دهی پچوک بووه.
- اِخْفَى الشَّيْءُ: شتهکه ی شاردموه
په نهانی کرد.
- اِخْفَى الشَّيْءُ: شتهکه خوی شاردموه،
له پیش چاو گوم بوو.
- اِخْفَى الْمَيِّتَ: گورپی مردوم که ی
هه لداپه ومو کفته که ی دزی.
- اِخْفَى الْبَيْتَ: بیرمکه ی هه لکه ند.
- تَخَفَى: خوی شاردموه هون بوو.
- اسْتَخْفَى: به مانا (تَخَفَى) دی.
- اِخْفَاةُ: جندوکه.
- اِخْفَاةُ: به مانا (اِخْفَاةُ) دی ه دمگوتری:
(أَرْضُ خَافِيَةٍ) زموییه که جندوکه ی
- لییه ه په کی لهو چوار په رمی بالی
بالندمی که باله کانی ویک نان دپار
- نامین ه (ك: خَوَاف).
- اِخْفَاءُ: نرمایی له زمویدا ه دمگوتری:
(بَرَحَ اِخْفَاءُ) ئیشه که دمرکه وت.
- اِخْفَاءُ: پوښاک و په رده ه عه بای نافرمت
(ك: أَخْفِيَة).
- أَخْفِيَةُ الثَّوْبِ: تویکلی جرؤو خونچه.
- أَخْفِيَةُ الْكِرَى: چاو.
- أَخْفِيَةُ: بیري هه لته چنراو ه رومکیک
که لاکانی تیکه وه پیچراپن ومکوو
- کا هوو که لهرم.
- خَلَقَ القَارُ: دیزمکه قلیه قلیی کولانی
هات.

حَقُّ القَارُ: دیزمه که دمنگی کولانی هات.

دوریه وه.

حَقُّ في الأرض: له زمویه که بیریکی
قولی هه لکه نند.

حَلَبَ الجِلْدَ: پیسته که ی روشاند، یان
به نینۆک هه ئیڤری.

الْأَخْفَقُ: که منډری دریزو قول (ک):
أخافق).

حَلَبَتِ الحَيَّةُ فُلاناً: مار فُلانکه سی
گهست، پیوهی دا.

الْخَقُّ: که منډری هه لکه نندراوی دریزو قول
ه شیوو دۆن.

حَلَبَ فُلاناً حَلْباً وخَلْباً: فیللی لی
کردو دلی کرمی کرد ه (هو خالِب)

حَقَنَ القَوْمُ الخافان على أنفسهم:

(ک: حَلْبَاءُ وخَلْبَةٌ وخَلْبَت) وهی
خالبة)

خه لکه که خاهانیان کرده مه لیکی
خویان، پیاو پکیان کرده خافانی
خویان.

حَلَبَ حَلْباً: نه حمه ق بوو، له کاره که ی دا
سهر که وتوو نه بوو ه (هو اخلب
وهی خلباء) ه (ک: حَلْب).

الخافان: نازناوی پاشا تورکه گان بووه
(ک: خواقین).

أَحْلَبَ الماء: ناومه که قورای پهیدا کرد.
خالِب فُلاناً: به مانا (خَلْبَة) دئ.

حَلَّتِ الناقةُ حَلْناً وخَلَاءً وخَلْواً:

حَلَبَ الشَّيْءَ: بهراویزی بۆ شته که کرد
به وینهی نینۆک ه قورای کرد.

خوشرمه که یخی خوارد، که دمنگیان
دا بۆنه وهی برپوا نهو ومستاو یخی
خوارد.

اِخْتَلَبَ فُلاناً: به مانا (خَلْبَة) دئ.

حَلَا الإنسانُ خَلْواً: ئاده میزاده که
له شوینی خوی نه جول.

اِسْتَخْلَبَ الشَّيْءَ وَالتَّبَاتَ: به مانا
(خَلْبَهُمَا) دئ.

حَلَا القَوْمُ مُخَالاًً وخِلْءاً: خه لکه

أَلْغَلَبَةُ: فیلل کردن هه لکه له تاندن
به قسهی خوش.

وازیان له شتیک هیناو دمستیان
دایه شتیک تر.

الْخُلْبُ: ناوکی خورما ه توپکی نهو

حَلَا القَوْمُ: خه لکه که ی دوور خسته وهو
که نار گیری کردن.

درمختی دمکری به

حَلَبَ الشَّيْءَ حَلْباً: به چنگو نینۆک

گوش ه حه بلی باریک و پتهو که

شته که ی گرت.

له توپکی درمخت یان لۆکه یان

ههر شتیکی تر

دروستکرای ه قور ه گلامیوی پان.

حَلَبَ التَّبَاتَ: رومه که ی هه لپری ه

الْخُلْبُ: بهمانا (الْخُلْبُ) دئ ۵

نینهۆك ۵ پهردمهكه له نیوان
چهرگو دلدابه ۵ پیای میبازه.

هو خُلْبُ النساء: بمقسهی نهرمو نیان
قسه لهگهڵ ئاخرمت دمكاو میبازیان
لهگهڵ دمكاو ههلیان دمخه لهمتینیو
دمكهونه داویمهوه.

الْخُلْبُ: ههوار كه بروسكهی دمداو
هومیدی ئهومی ئی دمكری بارانی ئی
بباری، دواپی دمرویتهموو نامینی.
المِخْلَبُ: چنگو نینهۆکی ههموو
درندمو بانهدمهکی گۆشتخۆر ۵ (ك:
مخالب ومخالب).

الْخُلْبُوبُ: فیلبازو ساختهچی.
خُلْبَسَةُ: عهقلى تێك داو شیتو هاری
کرد.

الْخُلَابِسُ: قسهی میبازانهو درۆو
دهلهسه.

الْخُلَابِسُ: شتی پرو پوچ و بی
بناغه ۵ شتی ههرچی و پهرچی و
بی بمرنامه ۵ خهلكی خوێری و
ههتیومچه.

خُلْبَسُ: ههلات و قاجاندی.
الْخُلْبُوسُ: باندهیهکی بچکۆلهیه له
چۆلهکه بچوکره و رنگی و هک
رنگی ئه و وابه ۵ دزو چهرده.

خَلَجَ الشَّيْءَ خَلَجًا وَخُلُجًا: جمو
جوئی کردو کهوته پهله پهل.

خَلَجَتْ عَيْنِي: چاو مکهوته پهرتههرت.
خَلَجَ لِي مَشِيَّتِي: له رۆشتندا لارو لهنجهی
کرد، (هو خال و هی خلوج).
خَلَجَ الشَّيْءَ خَلَجًا: راپتهکاندو دهری
کیشا.

خَلَجَ الرَضِيعَ: منداله شیرهخۆرمکهی
لهشیر بریهموه.

خَلَجَهُ امْرَأً: کارێك مەشغولی
کرد ۵ خستهی جمو جوو.

خَلَجَ عَيْنَهُ وَبَعِينَهُ: چاو برکیی
کرد ۵ چاوی بروکاندن.

خَلَجَ رَحْمَةً: رمبهکی له تهنیشت خۆیهوه
راکیشا.

خَلَجَ خَلَجًا: ئازاری ماسولکهو گۆشتی
ههبوو، ئیسهانی جهستهی ئازاریان
ههبوو بههۆی ئیشکردنی زۆر یان
زۆر رۆشتن.

خَلَجَ الْحَيَاءُ: لایهکی کهژاومکه، خیمهکه
خراب بوو ۵ (هو اخلج هی خلجاء)
أَخْلَجَ الشَّيْءُ: شتهکه کیش بوو بووی
کشا.

أَخْلَجَ الشَّيْءُ: بهمانا (خَلَجَهُ) دئ.
خَالَجَ الْأَمْرُ فَلَانًا: شتهکه فلانی خسته
بیرکردنمهوه ۵ لهبارهی فلانکسهوه
بیرو بۆچونیکی ههیه.

خَالَجَ فَلَانًا الشَّيْءُ: ئه و شتهی خسته
بیرو بۆچونی فلانهوه.

تَخْلَجُ الشَّيْءَ: بهمانا (خَلَجَ) دئ، (تَخْلَجُ

من الشيء): لهو شته بوووه.

تَخْلَجُ الشَّيْءَ: بهمانا (خَلَجَهُ) دئ.

اِخْتَلَجَ الشَّيْءُ: بهمانا (خَلَجَ) دئ،

دمگوترئ: (اِخْتَلَجَ في صدره كذا)،

نموم بهدل داهات.

اِخْتَلَجَ لَحْمُهُ: گوشتی لاواز بوو.

اِخْتَلَجَ الشَّيْءُ: بهمانا (خَلَجَهُ) دئ،

دمگوترئ: (اِخْتَلَجَ خَلِجاً): حالتيکی

هه لکهند ه (اِخْتَلَجَ رَحْمَةً) بهمانا

(خَلَجَهُ) دئ.

تَخَالَجَهُ: کيشی کردو ديغه ديغه دا ه

دمگوترئ: (تَخَالَجَ الهموم): خه مو

خهفت هينايان و برديان.

اِخْلِجَ: ټولتيکی دمريا که بکشي بؤ ناو

وشکاني ه جوگه له يه که له دمريا

هه لېگري به مېه ستي سود ئ

ومرگرتن بؤ ناو دئري يان بؤ

هر شتيکی تري به سود ه گوريس و

حمل، (ك: خُلِجَ و خُلِجَان).

اَلْمَخْلَجُ: رنچکه يه که له ريگای

گشتي موه هه لېگري.

خَلَجَلَ الشَّيْءَ: شته که وائي کرد رنک و

جوت نمېن.

خَلَجَلَ لِلرَّأَى: خرځالي له قاجی

نافرتمه که کرد.

خَلَجَلَ الْعَظْمَ: گوشتی سهر نيسقانه که

لابرد.

تَخْلَجُلُ: بؤ مطاومعهی (خَلَجَلَهُ) دئ.

اَلْخُلْجَالُ: خشليکه ومگوو بازنه نافرمت

دميکاته قاجی ه (ك: خلاجيل)،

دمگوترئ: (لرب خلخال) پؤشاکيکی

تمنکه.

اَلْخُلْجُلُ: بهمانا (اِخْلَجَالَ) دئ.

خَلَدَ خُلْدًا و خُلُودًا: مايه موه،

نهمه موتا ه تمه منی درنژ بوو

نيشانهی پيري ئ دمړنه کهوت ه

لهو شوپنه دا مايه موه.

اُخْلَدَ فُلَانٌ: تمه منی درنژ بوو و دئ

نيشانهی پيري ئ دمړنه کهوت ه لهو

شوپنه جيگير بوو درنژوي

به مانه موهی خوی دا.

اُخْلَدَ فُلَانٌ: ومگري فلانکس بوو هر

له گه ئی بوو.

اِخْلَدَ اليه: دئی پيوه نووساو جيگير

بوو.

خُلْدُهُ: بهمانا (اِخْلَدَهُ)

دئ ه دمگوترئ: (خُلْدُهُ في السجن)

له به منديخانه دا هيشتي موه.

خُلْدُ الْفَتَاةِ أَوْ الْفَتَى: به بازنه موه گوارمو

خشلي تر که که موه رازانه موه، يان

کورمگه موه به شتي تر

رازانه موه ه فورشان دمهر موي:

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخْلَدُونَ﴾.

أَخْلَدُ: بالندى قوببه ره ٥ مشكه

كوپره ٥ بازنه و خلخال ٥ گواره ٥

(دار الخلد): بههشت.

أَخْلَدُ: دل و دمرون و خهيال، دمگوترئ:

(لم يَدْرَ لي خَلْدِي كذا).

أَخْلَدَ: گواره ٥ (ك: خِلْدَة).

أَخْلَدُ: (دار الخلود) بههشت.

أَخْلَدُ: كيوو كمز ٥ دركه شاخ و بهردى

زل ٥ سى كوچكهى ناگردان.

أَخْلَدُ مِنَ الرِّجَالِ: پياويكه ته مهنى

دريژ بى و نيشانهى پى پيوه ديار

نه بى ٥ ددانى نه كهوتبن بههوى

پى.

خَلَسَ خَلَساً: شتهكهى بهر تاوو

غافلگى لى فراند، لى ستاند،

دمگوترئ: (هو رجل خلاس) ٥

پياويكى بهه لمت و چاونه ترسه،

نازايه.

خَلَسَ خَلَساً: گهنم رنگ بوو (هو اخلس

وهى خلساء).

أَخْلَسَ شَفْرَةً: فزى ماش و برنج

بوو ٥ بوزبوو موى سپى كهوته ناو

مووه رمشه كانيبه وه، (هو مَخْلَسَ

و خليس).

أَخْلَسَتِ الْأَرْضُ وَالنَّبَاتُ: گياو گزى

تازمیان تيکه ل پوئ و به لاشى سالى

رابردو بوو.

أَخْلَسَتِ الْأَرْضُ: زمويه كه گه م گياو

گزى رواند.

خَلَسَ الشَّيْءُ خَالِئاً وَخِلَاساً: شتهكهى لى

دزى غافلگى كردو لى فراند.

خَالَسَ فُلاناً: فرسته لى لى فلانكس

هيناو دزى ليكرد.

أَخْلَسَ الشَّيْءُ: به مانا (خلسه) دى.

خَالَسَ الْقَوْمَ الشَّيْئَ: خه لكهكه

شتهكهيان لى به كتر دزى ٥ هما

يتخالسان أنفسها: هه ريه كى لى

دوانه ديهوئ فرست لى تريان

بيئ.

تَخَلَسَ الشَّيْءُ: به مانا (خَلَسَ) دى.

أَخْلَسَ: (موت خالَس) مردنى ناگهان

٥ كوت و پر ٥ كابر بهخوى نازانى

ناگهان مردن يهخه دى مگرئ.

الْخِلَاسِيُّ: مندائيك دايك و باوكى

يهكيان سپى پيست بى و نهوى

تريان رهش پيست بى ٥ (دجاج

خِلَاسِي) مريشكيكه لهكه له بابيكي

هيندى و مريشكيكى فارسى پهيدا

بووبى.

أَخْلَسَ: گزو گياهكه تهرو وشكى

تيكه لاو بى.

أَخْلَسَتْ: نهو شتهى

دمدزئ: نيخت يلاس دمگرئ ٥

هه ل و فرسته.

فَلَان، بُوْ نَهو پالفتَهو
راسِتا لانه يه، بِي رِياو
بهرزَه و مندييه.

اَخْلَصَ لَه دينه: به خالصي و راستي
نايينداری بُو خودا کرد.

اَخْلَصَ فَلَانُ: فلانکەسی هه لَبْزارد بُو
نهو ی کاری تابه تی و گرنگی پی
بسپیری.

اَخْلَصَ السَّمْنُ: رُوْنه که ی قال کرد
پالفته که ی گرد.

خَالَصَهُ: دلسۆزانه هه لَس و کهوتی
له گه لدا کرد.

خَالَصَهُ الرُّدُ: به راستی خوْشی و یست.

خالص لله دینه: بُو خودا صولحاو
به راستی همرمانبەرداری بوو.

خالَصَ الدائن المدين: خاوَن همرز
همرزداره که ی بهری کرد له
همرز مه که ی خوْش بوو.

خالَصَ الشَّيْءُ: شته که ی پاک کردو
رزیوو کرموْلی و پوْچ و پوْش و
به لاشی لی جیا کردموه، دمگوتری:
(خالَصَهُ الله): خودا له ته نگانه و

چورتمه که رزگاری کرد.

خالَصَ القومُ: خه لکه که پی که وه
ناشتبوونه وهو دهستیان خسته ناو
دهستی بهک.

تَخْلَصَ: بو موطاومعه ی (خالَصَهُ) دی.

اَلْخَلِيسُ: (طعنة خلّيس) زمبرێکی
گورچکپه به لیزانی لیی داوه ه (هر
خلّيس): نهو پیاوێکی نازاو
چاونه ترسه ه (ك: خلّس).

اَلْخَلِيسَةُ: نیچیریک له دهست درنده
رزگار بکری و پيش نهو ی
سه ره بری منهدار
ببیته وه ه همرشتیک داگیر بکری.

خالَصَ خلوصاً خلاصاً: صاف بوو
خشتوخا و پوْش و به لاشی لی
جیا کرایموه، دمگوتری: (خالَصَ من
ورطه): له چورتمو گیزاومه که ی
رزگاری بوو.

خالَصَ من القوم: له خه لکه که به ناگیر بوو
لیان دوور کهوتمه وه ه قورنان
دهمه رموی: ﴿فَلَمَّا اسْتِأْذَنُوا مِنْهُ
خَلَصُوا نَجِيًّا﴾.

خالَصَ بنفسه والى الشيء: پی گهی.

خالَصَ العظمُ خَلَصاً: نیسقانه که پارچه
پارچه بوو له ناو گوشته که دا.

اَخْلَصَ العظمُ: نیسقانه که موْخی زوْر
بوو.

اَخْلَصَ الشَّيْءُ: شته که ی پاک کردو
بزاردی و پوْش و به لاشی لی دوور
خسته وه، رزیوو کرموْلی لی لابرده،
دمگوتری: (اَخْلَصَهُ النصيحةُ
والْحُبُّ): ناموْزگاری و خوْشه و یستی

اِسْتَخْلَصَ: بھمانا (اَخْلَصَ) دے ۵

ھہلی بزار دو متمانہ ہی ہج کردو
کاری تاپہمتی و گرنگی ہج سپارد.

الإخلاص: وشہی (لا الہ الا اللہ محمد
رسول اللہ) یہ ۵ ناوی سورمتیکہ
لہقورٹان بھسورمتی (قل هو اللہ...)
مہشورہ.

الخالص: حہلال و رموا: دمگوتری: (ھو
خالص لك) ٹھوہ تاپہمتی و دیاری
کراوہ بڑ تو ، رمواہ بڑ تو و ہی
خوتہ ۵ ھمروا بہ رمنگی رؤن و
ورشہ داریش دمگوتری:

الخالصة: دمگوتری: (هذا الشيء خالصة
لك) ٹھو شتہ تاپہمتہ بھتؤو بڑ
تؤدانراوہ.

الخلاص: بوختہی رووداوو ٹھوہی
لہکیٹشو نیزاعہگہ پھنا
دمبج ۵ کریکی کریکار ۵ حہفی
نیش کردن.

الإخلاص: دؤشاوی خورما ۵ جؤریکہ لہ
دؤشاوی خورما ۵ رؤنی
قالکراو ۵ زہرو زہوی لہبؤتہدراو.
الخلاصة: پالفتہ کراوی شت.

خلاصة الكلام: کورتھو بوختہی قسہ
بہلابردنی وشہی بھ ماناو
زیادہ ۵ ھمرشتیک لہ شتیک
بہرھم بھینرئو

تاپہمتہندیپہکانی ٹھو شتہی
تیدابن.

الْخَلِصُ: دؤستی گیانی بھگیانی،
دمگوتری: (ھو خلصی).

الْخُلَاصُ: دؤستی تاپہمتی و دلسؤز.

الْخَلَصَةُ ذُو الْخَلَصَةِ: خانویک بووہ ہی
خیلی خونعہم پیان گوتووہ

کعبہ ہی پھمندیپہکان؛ بتیکی
تیدابووہ ناوی (الْخَلَصَةُ) بووہ.

الْخُلُوصُ: جؤرہ دؤشاویک لہخورما
بہرھم دھینرئ ۵ خلتھو پلتہ کہ
دمکھویتہ بنکی رون و شیرو شتی
ومھاوہ.

الْخُلَيْصُ مِنَ الْاَلْوَانِ: رمنگی تؤخو
پالفتہکراوہ.

الْمُخَالَصَةُ: چمکیکہ خاومن قمرز دانی
پیدادھنی بھوہی کہ قمرزدارمکی
قمرزمکی لہسمر نہماوہ.

خَلَطَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ خَلْطًا: شتہمکی

تیکہل بھشتہمکی ترکرد جا
وادمبج دواہی لیک جیادمکرتہوہ
واش دھنی لیک جیاناگریٹھوہ.

خَالَطَهُ مُخَالَطَةً وَخِلَاطًا: تیکہلاوی
کردو تیکی ھلنا.

خَالَطَهُ السَّاءُ: دھرمانہگہ تیکہل
بہخوینی بوو ۵ پان کاریگہری
لہسمر داناو سہرخؤشی کرد.

خُوطَ فِي عَقْلِهِ: عَمَلَى تِيكَ چوو
شيووا.

اخْتَلَطَ عَقْلُهُ: عَمَلَى شيووا.

اخْتَلَطَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: بهمانا
(خَالَطَهُ) دئ.

اخْتَلَطُوا فِي الْحَدِيثِ: خه لکه که قسه بیان
تِيكَ گراو کهوتنه دهمه دهم.

تَخَالَطَ الشَّيْئَانِ: بهمانا (اخْتَلَطَا) دئ.
تَخَالَطَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خه لکه که

له مشهر کهدا تِيكَ رژان.

اَلْخِلَاطُ: نهومیه تیکه لاو شت بیج ه شتیک

له گهل شتی تردا تیکه ل

بکری ه نه حمه قو گیل ه کهسیک

خوله لای خه لک خوشه و بیست

بکا ه ماسه تاو چسو

خوله بهر کهریج ه کهسیک نه سه بی

تیکه لاو بی.

اخْطاط الانسان: له پزیشکی کوندا

بریتیییه له زمر داوو به لقمه و

خوپن و رمشاو.

اَلْخِلَاطُ: کهسیک خوله لای خه لک

خوشه و بیست بکا.

اَلْخِلَاطَةُ: هاو بهشی و شمراکه تی.

اَلْخِلَاطُ: نهومیه لمدو جورو زیاتر

تیکه لاو کرابی ه هاو بهش، هاو ری،

جیران.

اَلْمِخْلَاطُ: نهو کهسه به شت تیکه لاوو

جهواشه بکاو به سمر خه لکی تردا

تیی به پهرینتی و نه هیلج بیسمرو

بینمر به خویان بزانن.

اَلْمِخْلَاطُ: بهمانا (اَلْمِخْلَاطُ) دئ.

خَلَعَ الزَّرْعُ خِلَاعَةً: کشتو کاله که گه لای

کـردو دانمو لای

هه لپنجا ه که لاکه ی هه لومری.

خَلَعَ الشَّيْءُ خِلْعًا: شته که ی

داکمند ه دمری هیئا.

خَلَعَ عَلَيْهِ ثَوْبَةً: کراسه که ی پیندا.

خَلَعَ الرَّالِي الْعَامِلُ: پاشا کار به دهمسته که ی

عمر ل کرد.

خَلَعَ الشَّعْبُ الْمَلِكَ: جه ماو مر پاشایان

له سمر کورسی هیئایه خواری.

خَلَعَ فُلَانٌ إِبْنَةً: فلان که مس ته بمرای له

کورپی خوی کردو وتی: کورپی من

نیه، بو نهومی له تاوانه کانی

بهر پرسیار نه بی.

خَلَعَ دَابْتُهُ: ولاغمه که ی به مره لا کرد.

خَلَعَ الرَّبْقَةُ مِنْ عُنُقِهِ: وادمو بهیمانی خوی

هه لومشانندموه.

خَلَعَ يَدَهُ مِنْ طَاعَتِهِ: له زیر فرمانی نهو

چوو ه دمری.

خَلَعَ عِذَارَةً: شهرم و حمای نه ماو

به مهموسی خوی هه لسو کهوت دمکا.

خَلَعَ امْرَأَتُهُ: ژنه که ی ته لاق دا لمبار ته قای

نهومدا ژنه که ی وازی له مارمیه که ی

هینا؛ یا ههنیکی پاره دایه.

ته لاهیان دا.

خُلَع: دهماری پازنه پئی خواربوو.

اِنْخُلَع: بۆ موطاوعه ی (خَلَعَه) هاتوو.

خُلَع: چه یای تکاو په رده ی ناموسی

اِنْخُلَع من الشَّيْءِ: له شته که دمرجوو.

فریادا.

اِخْمالَع: ناهرمتی که به پاره ی خو ی

خَالَعَتْ زَوْجَهَا: ژنه که ی داوای لی کرد

ته لاهی له می ردم که ی و مرگرتبی ۵

ته لاهی بدا به پاره واته: ژنه که

(ك: خوالع) ۵ همروا به که سیك

پارمیدا بۆ نهومی پیاوکه ته لاهی بدا.

دمگوتری شاده ماری پازنه ی پئی

خَالَعُ فُلَانٌ فُلَانًا: هلانکس قوماری

خواربووی.

له گه ل هلانکس کرد.

جبن خالع: په نیریکی توندو جیره ۵

خُلَعَه: به مانا (خَلَعَه) دی.

(شجر خالع) دره ختیکی گنده لهو

خَالَعُ الزَّوْجَانِ: ژنو می ردم که ریك

اِخْلَاع: شیوه شیتییه که ۵ جوړی که له

کهوتن که دمست بهرداری په کترینو

شیتی ۵ ترسیکه نادمیزاد توشی

پیاوکه بری پارمیدا به ژنه که.

راریو و وسومسه دمکا.

خَالَعُ الْقَوْمِ: خه لکه که وادهو په میانی

اِخْلَاع: دمرجوونی جومرگه یه

خو یان هه لوه شاندموه.

تَخْلَع: لیکو پیک بووه ۵ دمگوتری:

له شوینی خو ی، به بی نهومی

تَخْلَعُ فِي مَشِيَةٍ: له رویشتندا شانی

به چاوی ناسایی ببیندری ۵ گوشت

هه لته کاندن دهستی راوه شانندن.

نی سقانه که ی ئی دمر به یندرئو

تَخْلَعُ الْقَوْمِ: خه لکه که چوونه ناوموه

بکولیندری و پاشان بکری ته ناو

به دمزدزه رویشتن.

پیسته ووهو بۆ سمه ر هه لبرئ.

تَخْلَعُ فِي الْشَّرَابِ: وهگری مه ی

اِنْخُلَع: نهومیه می رد ژنه که ی ته لاق بدا

خواردنه وه بوو وازی ئی نه هینا.

له بارتهمای نهومدا بری مال

اِخْتَلَعَ الشَّيْءُ: به مانا (خَلَعَه) دی.

له ژنه که وریگری.

اِخْتَلَعَ مَالُ فُلَانٍ: مالی هلانکسی دمس

اِخْلَاعَه: مالی باش و به نرخ ۵ به مانا

به سمر اگرت.

(اِخْلَاع) دی ۵ زمعیفی و لاوازی.

اِخْتَلَعَتِ الزَّوْجَةُ: ناهرمته که به پاره ی

اِخْلَاعَه: نهومی دایده که نی له پو شاک و

خو ی ته لاق درا ۵ پاره ی داو

شتی و، دمگوتری: (خَلَعُ عَلَيْهِ خِلْعَةً):

- بۆشاکى پېدا يان لەبەرى کرد ۋە
مال و سامانى باش.
- أَلْخَلِيعُ مِنَ الثِّيَابِ وَلِهَرَهَا: بۆشاکى
کۆن و رزىو ۋە داکەنراو ۋە کەسک
خزمو کەسو کارى خۆيان لى بى
بەرى کردبى بۆ ئەمەوى
بەرپرسىياری تاوانەکانى
نەبن ۋە کەسک لەقورمارکردندا
دۆرباى.
- أَلْمُخْلُوعُ: جۆره شىتییەکه ۋە ھومارچى
بەشانص و بەخت ۋە لاوى زىنە
خرو ۋە تاوانکار ۋە گورگ ۋە
ئادەمیزادى ئەحمەق و گیل ۋە
گۆشتیک لەناو سرکەدا بکۆلیندرو
لە سەفەردا ھەلبەگىرئ ۋە
نەخۆشییەکه توشى جومزکە دەبى.
- أَلْمُخْلَعُ: زمعیضو لاواز ۋە شیت ۋە گوشت
ئیسفانى لى دەرھاتبى.
- أَلْمُخْلُوعُ: ترساو ، ترسنوک.
- خَلَفَ الشَّيْءُ خُلُوفًا: شتەکه گۆراو بۆگەمنى
کرد، کەلکى نەما ۋە دىگوتروئ:
- (خَلَفَ الطَّعَامُ) خۆراکەکه بۆگەمنى
کرد ۋە (خَلَفَ لِمِ الصَّائِمِ) دەمى
رۆژووە وائەکه بۆنى لى دى ۋە لە
جەدبىدا ھاتوو دەفەرموى:
- (خُلُوفٌ لِمِ الصَّائِمِ) اطیب عند الله من
ريح المسك).
- خَلَفَ فُلَانٌ: فُلَانُكەس ئەحمەق بوو.
- خَلَفَ عَنِ الشَّيْءِ: روى لەشتەکه وەرگىرا.
- خَلَفَتْ نَفْسُهُ عَنِ الطَّعَامِ: لەبەر نەخۆشى
خواردنى پىش چاوکەوت.
- خَلَفَ عَنِ خَلْقِ آيَةٍ: شوین رەبازى باوکى
نەمەوت.
- خَلَفَ فُلَانًا خَلْفًا: دواى فُلَانُكەس کەوت.
- لەدواوێ شتى وەرگرت ۋە بۆو
بەجیگىرئ فُلَان.
- خَلَفَهُ بَعْرٌ أَوْ شَرٌّ: باسى چاکەى يان
خراپەى فُلَانى کرد.
- خَلَفَ لَهُ بِالسَّيْفِ: لە دواوہ بۆى ھاتو
بەشمشیر لى دا.
- خَلَفَ الثَّرْبُ: ناو پرستى کراسەکەى پىرى
ئەم لاو ئەولاکەى پیکەوہ بەست.
- خَلَفَ فُلَانًا خَلْفًا: لەدواوہ ھاتو بوو
بەجیگىرئ فُلَان.
- خَلَفَ عَلَى فُلَانَةٍ: دواى مێردە کۆنەکەى
ئەم ماری کرد.
- خَلَفَ خَلْفًا: لاخواربوو ۋە ھەردوو چاوى
خىل بوون، (مَرَّ أَخْلَفٌ وَهَى
خَلْفَاءُ).
- خَلَفَتِ النَّاقَةُ: حوشترکە ئاوس بوو
(مِى خَلْفَةً) ۋە (لِى خَلْفَات).
- أَخْلَفَ الزَّرْعُ وَالشَّجَرُ: پوھەو
درەختەکە دواى ھەلومرینى
گەلاکانیان گەلای تریان دەرکرد.

اَخْلَفَ الطائر: بالثمنكه پمړی لی روان
دوای نهموی پمړو بالی تری لی روا
بوون.

اَخْلَفَ فلان لنفسه: فلانکس لمباتی
شتیک که لمکیسی چووه شتیکی
تری هه لېزار دووه.

اَخْلَفَ الله لك وعليك خيأ: خودا خپرو
بیړت بدات.

اَخْلَفَت الشجر: درمخته که ی پمړی
نمگرت.

اَخْلَفَ القيث: خمريک بوو باران
بیارئ ۵ هه موو به ته مای بارینی
باران بوون که چی هه مورگان
رموینه موو نه باری.

اَخْلَفَ الشئ: شته که گورپاو که لکی
پېوه نه ما.

اَخْلَفَ يَدَهُ الى الشئ: دصتی برد
بؤشته که بؤ نهموی لمدواوه بیگری.

خَالَفَ عنه مخالفةً وخلافاً: دواکوت.

خَالَفَ الى الشئ: لمدواوه بؤشته که
هات.

خَالَفَ عن الأمر: له فهرمانه که
دمرچوو.

خَالَفَ الشئ: دزی شته که وهستا.

خَلَّفَ فلاناً: فلانکسی دوا خست ۵
خستیه دوا خویموه ۵ کردی به
جینشینی خوئی.

تَخَالَفَا: دزی به کتر وهستان و
بهرام پمړی به کتر پان گرد.

تَخَلَّفَ: بؤ موطاومعی (خَلْفَهُ) دی.

تَخَلَّفَ القوم: به لایاندا تیپ پمړی و
خستنیه دووا خویموه.

اِخْتَلَفَ الشينان: نهمو دوو شته پیکه وه
نمگونجاوو هاوتای به کتر نه بوون.

اِخْتَلَفَ فلان: فلانکس توشی نه خوئی
هه میضه بوو.

اِخْتَلَفَ الى المكان: جار جار سمردانی
نهمو شوینه ی کرد.

اِخْتَلَفَ الشئ: شته که ی خسته دوا
خویموه، لمدواوه گرتی.

اِخْتَلَفَ فلاناً: فلانکس بوو به جیگری
فلان و لم شوینه نهمو دانیشته.

اِسْتَخْلَفَهُ: کردی به جی نشینی خوئی.
اِتْخَالَفَ: رنگی جوړاو جوړ،
هه مپرننگ.

اِتْخَلَفَ: دواکه وتووی ۵ سستی
گه شمکردن و پیکه یشتن چ لمروی
عمقله وه چ لمروی زیرمکی و
بوارمکانی ترموه بی.

اِتْخَالَفَ: که سیک نیشته ی خواردنی
نهمینه ۵ که سیک زور کی شمو
نیزاع دروست بکا.

اَلْخَالَفَةُ: کۆله مای دواموی
خانووه ۵ نافرمتی دانیشته

لهمالموه ۵ کسېک له غمزا دوا
بکهوئ ۵ کسېک زور کیشمو نیزاع
بنیتموه ۵ پیاو خراب؛ کسېک
هیچ خیرو بیرنکی ئی جاومروان
نمکړئ.

الخلاف: درمختی صفصاف ۵ دواپین ،
باش نمو ۵ دمگوترئ: (جاء خلافه)
دوا نمو هات.

الخلافه: فرمانروایی، رابراهی.
الخلف: نامیرنکه داری پی کون
دمکړئ ۵ تیزابی پاچ یان سمری
پاچ ۵ موس و تماش ۵ چمرخو
روژگار دوا چمرخو روژگار ۵ قسمی
پرو پوچ ۵ دمگوترئ: (سکت دهرأ
ونطق کفرأ) ۵ تمویلومو ناغملی ولاخ
له دواووی خانوو.

الخلف: بهمانا (الإخلاف) دئ ۵ له
زاراووی منطبق دا بهشتیک
دمگوتر: که محال بیو عمل و مری
نمکړئ.

الخلف: دزو ناتمبا ۵ کورترین پهراسوو
لاواز ترینیان ۵ سمری گوی مهمکو
ګوان ۵ گوی گوانی حوشر.

الخلف: بارتقواو قیممت ۵ مندالی صالح.
الخلفه: ناتممایی
دزیمتی ۵ دمگوترئ: (القوم خلفة)
خملکمه ناتمباو نارپکن ۵ (وابناؤه

خلفة) مندالکانی نیومیان کورو
نیومیان گچن ۵ نمووی له دوا
سولرموه هه لدمواسرئ ۵ هرورزی
درمخت که له جیی پهل شکاومو
هه لدمداتموه ۵ پینمه
جل ۵ بهرماووی شت ۵ پاشماووی
شت ۵ معینه ترشان ۵ نهخووشی
همبزه.

الخلفة: بهمانا (الخلاف) دئ ۵ عهیبو
بی که لکی ۵ دواتامی خواردممندی.
الخليفة: پاشینه ۵ نمووی له دوا
پهردموه نمنجام دمکړئ له بواری
رسم گرتن و شانؤدا.

الخليف: رنګا ۵ یان رنګای نیوان دوو
کڼو ۵ خوار ناوکی حوشر ۵ کراس
ناومراسستی برزئو و بلرئو و
پینمېکړئ ۵ همروا بهمانا
(التخلف) دئ ، بهمانا
(المستخلف) پش دئ.

الخليفة: نمو که سمری دمکړتته
جینشین و فرمانروا ۵ سولتانی
گهورمو فرمانروای گشتی
موسولمانان.

الخلفة: سهرپتچی و تاوان که بهیاساو
شمریمعت شیاوی سزادان بی
بهمهرجئ سزاکه له حفتهیهک
زیاتر نمبئ.

أَلْمِخْلَافُ: كهسيك (إخلاف) ی زۆری

بی ۵ له دواوه بۆشت بچی و

بیگری ۵ ناوچه و ههڕیمکی

بچوک.

أَلْمِخْلَفَةُ: زموییه که درمختی خیلانی

تیدا بی.

خَلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ وَغَرِمَا خُلُقَا:

قوماشه که بهشته که ی رزی.

خَلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ وَغَرِمَا خُلُقَا:

ئه ندازه ی گرت بۆ نه وه ی به گوهری

پێویست بی بی پێوی

پیدروی، دهگوتری: (فلان یخلف ثم

یفری) فلانکس ئه ندازه دهگری

نهمجار نیشه که دمکا

خَلَقَ اللهُ الْعَالَمَ: خودا بونه و مری بهدی

هیناوه و هیناویه ته وجود له سه ر

ئهو شیوه جوان و رنگینه.

خَلَقَ فُلَانٌ الْقَوْلَ: فلانکس قسه که ی

هه لیه ست.

خَلَقَ الشَّيْءُ: شته که ی لوسکردو نه رمی

کرده وه.

خَلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ خَلَقَةً: کراسه که،

پێسته که رزی.

خَلَقَ الشَّيْءُ: لوس بوو نه رم بوو.

أَخْلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ وَغَرِمَا: رزین،

کراسه که رزی، پێسته که رزی.

أَخْلَقَ فُلَانٌ: فلانکس پوشا که گانی

رزین.

أَخْلَقَ شَبَابُ فُلَانٍ: گهنجیه تی فلانکس

به سه ر جوو.

أَخْلَقَ الشَّيْءُ: شته که ی رزاند.

أَخْلَقَ فُلَانٌ: پوشاکی کۆن و رزیوی دا

به فلانکس.

أَخْلَقَ السَّائِلُ مَاءً وَجْهَهُ: سوالکهرمه که

حه باو ناموسی خوی له ریگی

سوال کردندا به فیرو دا.

خَالَقُهُ خَالِقَةً وَخَلَاتُ: هاوپییه تی

له گهلدا به ست له روی رهوشته وه.

خَلَقَهُ: لوسی کردو ریگی خست ۵

دروسته کردنه که ی ته واو کرد.

أَخْلَقَ الشَّيْءُ: دروستکردنی شته که ی

ئه نه جامدا.

أَخْلَقَ الْقَوْلَ: قسه که ی هه لیه ست.

تَخَلَّقَ بِخُلُقٍ: باری به و رهوشته وه گرتو

لیی بوو به سروشت.

تَخَلَّقَ الْقَوْلَ: قسه که ی هه لیه ست.

أَخْلَوْتُ الثَّوْبَ وَالْجِلْدَ: کراسه که،

پێسته که رزی.

أَخْلَوْتُ الشَّيْءَ: شته که لوس بوو

نه رم بوو راسته و باسته بوو ۵

شته که نزیک بوو ۵ دهگوتری:

(أَخْلَوْتُ السَّمَاءَ أَنْ تَطُرَ) ۵ ئاسمان

خهریک بوو باران بیارینی.

أَخْلَوْتُ بَعْدَ تَفَرُّقٍ: دوا ی لیک

و(خَلْقَاءُ الظَّهْرِ).

الْخَلْقُ: خه لک ۵ دروستکراو ۵ هه موو

شتیک ریڅخرابی و لوس و بوس
کراپی.

الْخَلْقُ: پیستو پوشاکی رزیو.

ثرب أخلاق: پوشاکی رزیو.

الْخَلْقُ: رمومشت؛ حالته تیکی دمروونییه

کردموه مکان به چاک و خراپیانوه

له مووه سمرچاوه ده گرن ۵ (ک):

أخلاق).

خَلْقَةٌ: دمگوتری: (سَخَابَةٌ خَلْقَةٌ)

ههورمه که نیقلیم گرمو بهری

ناسمانی گرتووه چاومروانی بارانی

نی دمکری.

الْخَلْقَةُ: فیطرمتو پیڅکاته، دمگوتری:

(عَيْبٌ خَلْقِي) نهوه عه بییکی

نهمصلی و بنهرمتیییه، له

پیڅکاته که یدایه تازه په یدا بوو

نیه.

الْخُلُقُ: به مانا (الْخِلَاقُ) دی، واته:

جوړه بونیکی خوښه.

الْخَلِيقَةُ: هه موو دروستکراویک ۵ نهو

سروشتهی نادمیزادی له سمر

دروست کراوه ۵ خودی نادمیزاد ۵

(ک: خلیق و خَلِیق).

الْمَخْلَقَةُ: شیاو، دهگوتری: (هو مَخْلَقَةٌ

للخير) نهو شیاوی خیرکردن و خیر

نی ووشانه ومیه.

جیا بوونه وهو لیک دابیران خه ریکن

کویبینه وه.

الأخلاق: (علم الاخلاق) باسو

خواسه کانی بریتین له جهند یاساو

ریسایه که به چاک یان خراپ

جوان یان ناشیرین ناو زمد دمکری.

الأخلاقي: ههرشتیک له گه ل یاساو

ریسای نه خلاقی جوان و په سهندی

کومه ل یه که بگریتموه.

الأخْلَقُ: دمگوتری: (شئ أخلاق)

شتیکی پته وه هیچ شتیک کاری تی

ناکا.

أخْلَقُ بكذا: شیاوی نه ومیه.

المالِقُ: ناوی که له ناوه جوانه کانی

په رومردگار ۵ به دیهینه ری بونه وم

له سمر شیومیه که نمونه نه بی

۵ دمگوتری: (رجل خالق):

پیاویکی دمست رمنگین و کارامایه.

الْخَلَقُ: به شو بار له خیرو بیر،

دمگوتری: (فلان لاخلق له):

فلانکس نارمزوی له خیر نیه.

الْخِلَاقُ: جوړیکه له شتی بونخوش و

نامیری پاک و خاوینی، ومکوو

زمعفران.

الْخَلْقَاءُ: پارچه زموییه که کزو گیای

تیډا نه ووی.

خَلْقًا الشَّيْءُ: شتی راسته و پاسته کراوو

لوس کراو، دمگوتری: (خَلْقَاءُ الْجَنَّةِ)

الْمُخْلُوقَةُ: دِمْگوترئ: (قصيدة مخلوقة)

چامه شيعرى يمهكه پال شاعيرمهكه
خوى نهدراوه.

خَلَّ خَلًّا وَخَلْرَلًا: خه له لي تيگهوت،
دِمْگوترئ: (خَلَّ الْقَسْكَرُ)
سهرپازمگان ريك و پيك نمبون.

خَلَّ لَحْمُهُ: گوشتي كهه بوو، زمعيف بوو.
خَلَّ فُلَانٌ: فلانكس ههزار كهوت و ناتاج
بوو.

خَلَّ فِي دَعَائِهِ: له دوعاكه ي دا تاييه تي
كرد.

خَلَّ الْإِبِلَ خَلًّا: حوشرمهكه برده نيو
لهومرپي شيرين تام بو نهومي
بلهومرپي.

خَلَّ الشَّيْءُ شَتْمَكُمَا كُونَ كَرِدُو لَيَوْمِ
دِمْچومدمر.

خَلَّ أَسْنَانُهُ: دداني هازنينموه نهو
پاشماومي خواردنمي كهوتوته
نيوانيانموه دمرى هيتان.

خَلَّ الْكِسَاءُ: نه مسهرو نهوسهري
چارمهكه ي بدارمهكه خستموه
سهرپهك.

خَلَّ فُلَانًا بِالزَّمْعِ: بهرمب له فلانكسي دا،
بهرمب بريندري كرد.

خَلَّ الْفَصِيلُ: لوتهموانه يان دمميني له
لوتو دمي بيچومهكه كرد بو نهومي
شري دايكي نهخوا.

خَلَّ: لهومرپي شيرين تاميدا

بمنازلهكه ي.

أَخْلَّ الْأَرْضُ: زموييمكه لهومرپي شيريني
تييدا زور بوو.

أَخْلَّتِ التَّخْلَةُ: خورماكه نالو بولي
تيگهوت، خورماي مزري دمرخست
ه بهرمكه ي خراب بوو؛ خورماكاني
ومكوو پنيويست هه لنهه پيجا.

أَخْلَّ بِالْمَكَانِ: شويتمكه ي جي هيتو
ناگاي لي نمبوو.

أَخْلَّ بِالشَّيْءِ: كه متمرخه مي له شتمكه دا
كردو لي بي خهه بوو.

أَخْلَّ بِفُلَانٍ: پابه ندي نهو وادمو به لينه
نه بوو كه به فلاني دابوو، يارمه تي
نهدا.

أَخْلَّ فُلَانٌ: فلانكس ههزار بوو.

أَخْلَّ الْإِبِلَ: حوشرمهكه برده ناو
لهومرپي شيرين تامو لهوي
لهومرپندي ه له پهندي پيشيناندا
هاتووه (جاءوا مُخْلِينَ فُلَانًا حَصًّا)
نهم پهنده بو كهسيك دِمْگوترئ:
ههرشه بكا و هلي توشي گونرشي
خوي بيخ.

أَخْلَّ فُلَانًا إِلَى كَذَا: فلانكسي
موحتاجي فلان شت كرد.

خَالَهُ مُخَالَةً وَخِلَالًا: دوستايه تي
لمكه دا كرد ه دِمْگوترئ (خَالَهُ)
واته: (لامه) گوشراومهكه بكمينموه.

خَلَّ الشَّرَابُ: شهرايهكه فاسيدبوو

ترشاو بووه بهسرکه.

خُلِّلَ الحُمْرُ: شهرابه‌کەى گەردموه بهسرکه.

خُلِّلَ البُسْرُ رَغِيه: خورما مەزەمکەى لەبەر خۆر هەلخست ئەمجار بەسرکه پەرزاندى و خستیه ناو جەرمو کوپەموه.

خُلِّلَ فلان: فلانکەس سرکه‌ى دروست کرد.

خُلِّلَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: بۆشايى لەنيوان دوشتەمکەدا دروست کرد.

خُلِّلَ اللِّحْيَةُ وَالْأَصَابِعُ: پەنجەکانى بەتمەرى و مکوو شانە بەناو ريشى دا هێناو بەرد بۆ ئەموى بنگى موومەکانى ريشى تەمبىي ە پان پەنجەکانى تێک نا.

خُلِّلَ أَسْنَانُهُ: ددانى ھاژنەموه بۆ ئەموى چى خواردن و پەلو پۆش لەناو ددانەکانى دا هەبە دەریان بێنى.

خُلِّلَ الزَّرْعُ: بەناو کشتوکالەمکەدا گەراو هەرچى نەپروابوو سەرلەنوئى لە شوپنەکەى شەتلى تەرى لى دا.

اخْتُلِّلَ العَصِيرُ: تەرى گۆشراومکە بوو بەسرکه.

اخْتُلِّلَ فلان: فلانکەس سرکه‌ى دروست کرد ە ھەزار بوو، زۆرى تینوو بوو.

اخْتُلِّلَ الإِبِلُ: حۆشەرمکە لەومەرى شیرین

تامى خوارد، پان لەناو لەومەرى شیرین تام دا بەستیهوه.

اخْتُلِّلَ العَقْلُ: عەقلى تێك چوو سەنتەمەرى تێك چوو.

اخْتُلِّلَ جِسْمُ فلان: جەستەى فلان لاواز بوو.

اخْتُلِّلَ الأمرُ: کارمکە پوچ و بێ گەلەک بوو.

اخْتُلِّلَتِ النَخْلَةُ: دارخووماکە خورماى مەزى دەرخیست (ئال و بۆلى تێکەوت).

اخْتُلِّلَ فُلاناً: بـسـهـم: تەمبىكى بەفلانکەسموه ناو ئەمەديو ئەو دیوى کرد.

تَخُلِّلَ الشَّيْئُ: شتەکە کونى کرد ئەمەديو او دیوى کرد.

تَخُلِّلَ الشَّرْبُ: کراسەکە رزى، تەسک بوو.

تَخُلِّلَ فلان بعد الأكل: فلانکەس دواى نان خواردن ددانەکانى ھاژنەموه ە بۆ ئەموى پاشماوى خواردن لە بنگى ددانەکانى دەرپهاوئ.

تَخُلِّلَ للطير: بارانەکە گشتگیر نەبوو لەچەند شوپنێكى تايبەتى بارى.

تَخُلِّلَ في وضوئه: بە پەنجە تەمەکانى وێستى بنگى موومەکانى ريشى تەمبىکا ە پان پەنجەکانى تێک کردن بۆ ئەموى ناوان پەنجەکانى تەمبىن.

تَخُلِّلَ في وضوئه: بە پەنجە تەمەکانى وێستى بنگى موومەکانى ريشى تەمبىکا ە پان پەنجەکانى تێک کردن بۆ ئەموى ناوان پەنجەکانى تەمبىن.

تَخُلِّلَ في وضوئه: بە پەنجە تەمەکانى وێستى بنگى موومەکانى ريشى تەمبىکا ە پان پەنجەکانى تێک کردن بۆ ئەموى ناوان پەنجەکانى تەمبىن.

تَخْلَلُ الشَّيْئُ: شته‌کە‌ی کون کرد.

تَخْلَلُ فُلَانًا: زمبر دوا زمبر له‌فلا‌نه‌کە‌سی دا.

تَخْلَلُ الدِّيارَ: به‌ناو خانومه‌کاندا گه‌پراو کوجه‌و کۆ‌لانه‌کانی پشکنین.

تَخْلَلُ الْقَوْمَ: چوو‌ه ناو نه‌ته‌مو‌که‌وه‌و له‌ناو‌پاندا مایه‌وه.

تَخْلَلُ الرُّطْبَ: به‌دوا دهنکه خورمای شیرین دا گه‌پرا له‌ناو له‌قه‌کانی دا.

تَخْلَلُ البَعِيرُ الْکَلَّا بِلْسَانِهِ: حوشره‌که به‌زبانی خواردنه‌کە‌ی لولدا ۵ ده‌گوتری: (فُلَانٌ يَتَخَلَّلُ الْکَلَامَ بِلِسَانِهِ) فلان‌کە‌س قە‌سه‌ی قە‌موی ده‌کا‌و وشه‌کانی ده‌گوشی.

أَلْخَلَّلَ: خورمای مزر له‌سه‌رم‌تای ئال‌و بۆ‌ل تی‌که‌وتندا.

أَلْخَلَّلَ: بۆ‌شایی نی‌وان دوش‌ت ۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ‌ داریک‌ که‌ ده‌خری‌ته‌ لوتی بی‌جوه‌ ئازە‌ل بۆ‌ ئە‌وه‌ی شیر‌ی دای‌کی بۆ‌ نه‌خوری ۵ دارو‌چه‌کە‌ی ددان ه‌ا‌زنی‌مه‌وه ۵ پاشما‌وه‌ی خۆ‌راک له‌به‌نکی ددانه‌کان ۵ قە‌مه‌زا‌ز یان داری باریک‌ که‌ له‌سه‌ر داره‌ رای سه‌ه‌قی خانوو داد‌مه‌ری بۆ‌ ئە‌وه‌ی گ‌ن‌و خۆ‌ل دانه‌دا.

أَلْخَلَّلَ: خورمای تازه‌ گه‌پی‌وو شیرین که‌ بۆ‌یان بگه‌پری له‌ نی‌وان له‌قه‌

دارخورما کۆ‌کراومه‌کاندا، (پاشمه‌پۆ‌ک چن‌ین) ۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ‌ دیار‌دمیه‌ک که‌ به‌سه‌ر شتی تام م‌زرو ترش‌دا دی‌و شیر‌ین ده‌بی.

أَلْخَلَّلَ: دۆ‌ستایه‌تی راسته‌قه‌ینه‌ که‌ ه‌یچ بۆ‌شایی و گه‌نده‌لی تی‌دا نه‌بی.

أَلْخَلَّلَ: به‌مانا (أَلْخَلَّلَ) دی ۵ به‌نکی

له‌قه‌دارخورما ۵ پاشما‌وه‌ی خۆ‌راک له‌

نی‌وان ددان‌دا ۵ ئە‌و پارچه‌و ورده‌

خواردنه‌ی دوا‌ی نان خواردن له‌

نی‌وان ددان‌مه‌کان دمر

ده‌پین‌دیری ۵ ده‌گوتری: (فُلَانٌ يَأْكُلُ

خَلَّاتَهُ) به‌که‌سی‌ک ده‌گوتری ر‌ژ‌دو

به‌خیل بی.

أَلْخَلَّلَ: بۆ‌شایی نی‌وان دوش‌ت، کوجه‌و

کۆ‌لان، ده‌گوتری: (جاسَ خِلَالِ

الدِّيارِ) ۵ به‌ناو کۆ‌لانه‌کانی

خانومه‌کاندا گه‌پرا ۵ قە‌سادو گه‌نده‌لی

ده‌گوتری: (لِي رَأْيِهِ خَلَّلَ)

أَلْخَلَّلَ: سرکه‌ فرۆ‌ش ۵ ئە‌و که‌سه‌ی

سرکه‌ دروست ده‌کا.

أَلْخَلَّلَ: گوشرای تری یا شتی تر که‌

ترش‌و م‌زری.

أَلْخَلَّلَ وَالْخَمْرُ: خپرو شه‌ر ده‌گوتری: (مَا

عِنْدَ فُلَانٍ خَلٌّ وَلَا خَمْرٌ)

أَلْخَلَّلَ: ر‌ی‌گایه‌ک دمر‌ب‌جی به‌ناو لم‌بی

کۆ‌مه‌ل بو‌ودا ۵ درای له‌

پوشاکدا ۵ کون و هه لپری جل و
 بهرگ ۵ پوشاکی رزیوو خمتخت ۵
 رمگیکه له ملدا په یوسته بهسر ۵
 بالندهی روته له و کهم پهرو پۆل ۵
 چهیوانی کزو لاواز.

أَمِ الْخُلُ: عمره ق.

الْخُلُ: دۆستی راسته قینه ۵ (ك: أخلل) ۵.
 الْخُلَّةُ: کون و که له بهری که پرو سابات و
 گوخ ۵ کونی پچکۆله ۵ پیویستی و
 ههزاری ۵ کاتی دوعا بۆ مردو
 دمکری دمگوتری: (اللهم أسدّدْ خُلَّتْ)
 ۵ دمگوتری: (فلان ذو خُلَّةٍ) ۵
 فلانکس ناتاجه و پیویستی ههیه
 بۆ دابینکردنی ژمانی ۵ رینگا ۵
 رمومشت ۵ شماری ترش ۵ ترشاو
 تام گۆراوو بۆن کردو ۵ همروا
 بهمانا زمعیفو لاواز دی دمگوتری:
 (إمرأة خُلَّةٍ) ناهرمتیکی زمعیفه و
 رمقه لهیه.

الْخُلَّةُ: پاشماوهی خوراک که له بنکی
 دانداندا دمپینیته وه.

کالانی شم شیر که به ئالتون
 نهخشیندراپی ۵ هه موو چه رمیک
 که نهخشیندراپی.

الْخُلَّةُ: هه موو گیاوو گزیکی شیرین
 تام ۵ دۆستایه تی و خوشه ویستی که
 چوبیته ناخی دمروونه وه ۵ دۆستی

راسته قینه ۵ خیزان و هاوسهر.

الْخُلُولُ: (أُمُّ الْخُلُولِ): گیانداریکی
 دمرباییه سوپر دمکری و ده خوری.

الْخِلِيلُ: دۆستی راسته قینه ۵
 نامۆژگاریی کهر ۵ جهسته لاواز ۵
 ههزارو بی نهوا.

الْمُخَلَّلُ: خه یارو زمیتون و نهو جوړه
 شتانه خوپیان پی دمکری و هه ندی
 سرکه یان به سه ردا دمکری و
 ده خورین.

خَالَةُ: هاورییه تی له گه لدا به ست.

خَالَمُ الْمَرَأَةِ: میبازی له گه ل ناهرمته که دا
 کرد.

خَلَمَةُ: هه لی بزارد.

اخْتَلَمَ: به مانا (خَلَمَةُ) دی.

الْخَالِمُ: شتیکی راست و ریکی وهما که
 گری و گۆلی تیدا نه بی.

الْغِلْمُ: لانهی ناسک ۵ پیوو بهزی

دموروبه ری ورگی مهر ۵ دۆستی
 راسته قینه ۵ پیاوی ژنانی.

الْغِلْمَةُ: دمگوتری: (إِبِلٌ خِلْمَةٌ)

خوشریکه به نارمزوی خوی
 ده له و مری.

خَلَا: خالی بوو، هیچی تیدا نه ما، که سی
 تیدا نه ما.

خَلَا فُلَانٌ مِنَ الْمَيْبِ: فلانکس عه بی
 تیدا نیه ۵ پیریوو زوربه ی ته مه نی

رؤیى ۵ (خلا فلان): فلان مرد ۵ بیج
تاوان دمرچوو ۵ به تمنیا له گه لی دا
کۆبومه.

خلا علی طعام: به تایبتهی نهو خواردنه ی
خواردو هیچی تری له گه ل تیکه ل
نه کرد.

خلا علیه وبه: گاته ی پیکرد، هه لی
خه له تاند.

أخلى المكان والإناء: بهمانا (خلا) دئ.
أخلى الرجل: بیاومکه کهوته شوینیکی
چۆله وانییموو کس تمنگی به
هه تانچنئ.

أخلى المرأة: ئافره تمکه بی میرد بوو.
أخلى له الشيء: شتمکه بو نهو
کۆنترۆل بوو.

أخلى فلان: به تایبتهی به تمنیا له گه ل
فلانکسدا کۆبومه.

أخلى بنفسه: خۆی گۆشه گیر کرد.
أخلى على بعض الطعام: به کجۆر
خواردنی خوارد.

أخلى المكان والإناء: شوینمه که یان
زمره مکه ی خالی کرد ۵ نهو ی
تئیدا بوو ودمری نا ۵ دمگوترئ:
(لا أخلى الله مكانك) خودا
شوینمه که ت چۆل نه کاو تهمهن
دریژت بکا.

أخلى القوم: خه لکه که خانومکانیان
چۆل کردو رویان کرده چۆل و

بیابان ۵ کهوته ناو مال و سامانی
زۆرو گیاوو گزی زۆرو زمهنه.

أخلى فلاناً: وازی له فلان
هینا ۵ سهرپه یچی فلانی
کرد ۵ زۆرانبازی له گه لا کردو
به سهریدا زال بوو ۵ خودا حافیزی
لئیکرد.

أخلى العدو: نهو ی له منیان نهو ی
خۆیدا بوو وازی ئی هینا.

أخلى الأمر: وازی له کارمکه هینا.
أخلى سبيله: وازی ئی هینا و به ره لای
کرد.

أخلى بينهم: لئیان گهراو وستی
بوخۆیان پیکم وه بزین.
أخلى فلان: فلانکس مرد.

أخلى القوم: خه لکه که به ک
هه لو پستیان هه بوو وه ل دوا ی
کیشمه یان تیکموت.

أخلى عن الأمر ومنه: وازی ئی هینا.
أخلى فلان: فلانکس خۆی تهرخان کرد
بو نهو کاره ۵ چوو بو
سهرنا ودمست.

أخلى خلية: خه لیه مکه ی بو خۆی دنا.
أخلى المكان والإناء: بهمانا (خلا)
دئ.

أخلى فلان: فلانکس چوو
خه لو متخان هه بو خودا
پهرستی ۵ داوی کرد له گه لی دا

اَخْتَلَى الْخَلَى: گياوو گزمکهی
دروینه کرد.

اَخْتَلَى رَأْسَهُ: سمري بړی.

اَلْخَلَى: همشيش و گياو گز ۵ گياي
تهر.

خَمِجَ خَمَجاً: له بمر زمعيفی و لاوازی
توانای نه ماو نه میتوانی جم و جول
بکا.

خَمِجَ اللحمُ: گوشته که بۆگه نی کرد.

خَمِجَ التَّمْرُ: خورماکه خراب بوو.

خَمِجَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ: ټاپين و رهوشتی خراب
بوو.

اَلْمُخْمِجُ: پياوی رهوشت
ناشیرين ۵ دمگوتری: (رجل مُخْمِجُ
الأخلاق)

عَمِدَتِ النارُ غُدّاً وَخُمُوداً: بلیسمی
ناگرمکه دامرگاهمه به لام پشکوکهی
نه کوژاونه مه ۵ مردو گیانی
تیدانه ما.

خَمِدَ فلان: بیدمنگ و نارام بوو ۵ (خَمِدَ
المريض): نه خوشمکه بیتوش
بوو ۵ مرد.

عَمِدَتِ اَلْعُمَى: لمرزو تاکهی هتواش
بووه ۵ هه لچونه کهی دامرگاهمه.

اَخَمَدَ الرجلُ: جولتهی له خوئی بړی و
بیدمگ بوو، خوئی بهو کارمه
راهیتا.

پچوکه و به چاوی ناسایی
نابیندری ۵ پیکهاتهی خانه (سیتو
بلازم) و پهرده یه کی بلازمی
بهدموردا ۵ خانهی روهک دیواریکی
نهرمی هیه زوربهی له سلیلوزه.

اَلْمُخَالِي: که سیك وادمو به ټینی نه بی.
المِخْلَاءُ: حوشریکه بیچوه کهی ئی دور
خرابیته وه.

خَلَى خَلِياً: برپه وه، پارچه پارچهی کرد.
خَلَى الفَرَسَ: لغاوی کرده دهمی
نه سپه که.

خَلَى اللجام عن الفرس: لغاوی له دهمی
نه سپه که دهرهیتا.

خَلَى القِدْرَ: داری خسته ژېر مهنجه له که.
خَلَى الماشية: گياو گزی ته پړی بؤ درون و
خستیه به رده می ناژه له کان.

اَخْلَتِ الأرضُ: زمویه که گياوو گزی
ته پړی زؤر بوو.

اَخْلَى القَنْزُ: ناگری به قشبل و ته پاله
له ژېر مهنجه له که دا کردمه.

اَخْلَى الدابةَ: گياو گزی ته پړو تازهی دا
به ناژه له که.

اَخْلَى الله الماشيةَ: خودا گياوو گزی
تازهی بؤ ناژه له کان رواند بؤ نه وهی
بیخون.

اَخْلَى الفَرَسَ: لغاوی خسته دهمی
نه سپه که.

اَخْتَلَى السيفُ: شمشیرکه بړی.

الْحَامِدُ: رَاوَسْتَاو بِي جِمُو جُولُو
بِيْدَمَنگ.

دَمگوتَرِي: (قِسْمِ خَامِدُون) گَهَلُو
نَهْتَهو مِيهَكِي بِي جِمُو جُولُو
هَهْمُو بِيَان مِرْدُونُو بُون
بِهْخُولَه مِيَنَش ه قورنَنان
دَقْفَر مَوِي ه اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً
وَاحِدَةً يَا ذَا هُم خَامِدُون ۞.

اَلْعُمُرْدُ: جَالُو قَوْلَكِه بِيَهَكِه نَاگَرِي
تِيْدَمَكَن بُو نَهو دِي دَابْمِرَكِي.

خَمَرُ مِنْهُ خَمَرًا: شَهْرَمِي كِرْد ه (خَمَرُ
الشَّيْئِ) شَهْتَهَكِي
دَابْوُشِي ه شَارْدِيهوه ه (خَمَرُ
العَجِيْن) خَهْمِي رِي كِرْدِه نَاو
هَهو بِي رِدَكِهوه بُو نَهو دِي بَاش هَلِيْبِي.
خَمَرُ خَمَرًا: تَوْشِي سَهَر هِيْشِه بُوو
لَه نَاكَا مِي شَهْرَا بِيخَوَادَنهوه ه بِيَهو دِي
عَهْر دِي خَوَارْدَنهوه نَهْخَوْش
گَهو ت ه دَرْدُو نَا زَار چُووه نَاو
جِهَسْتَهيهوه.

خَمَرُ الْمَكَانِ: شَوِيْنَهَكِه شَهْرَا بِي تِيْدَا زُوْر
بُوو.

خَمَرُ الشَّيْئِ: شَهْتَهَكِه لَهو حَالَهِي لَه سَهْرِي
بُوو گُوْرَاو چُووه سَهْر حَالِيَكِي تَر.
خَمَرُ عَنْهُ: خَوِي هُون كِرْدُو لَه بَهْر جَاو
نَهْمَا.

خَمَرُ عَنْهُ اخْبَرُ: هَهو اَلَهَكِي نَه زَانِي.

خَمَبِهْر مَكِهِي لِي شِيُوَا.

خَمَرُ عَلِي فَلَان: رَقِي لَه فَلَانَكِه س هَه لَسَا.
خَمَرُ خَمَرًا: بِيَهْمَهْرَق خَوَارْدَنهوه تَوْشِي
سَهْر نِيْشِه بُوو.

اَخْمَرُ: لَه نَاو دَارُو دَرْمَخْتُو جِهَنگَه لَدَا
گُوْم بُوو ه شَهْرَاب لَه لَای نَهو زُوْر
بُوو.

اَخْمَرَتِ الْمَرْأَةُ: نَا فَرْتَهَكِه مِيَكِيَا جِي
كِرْدُو خَوِي بُوْنخَوْش كِرْد.

اَخْمَرَتِ الْجَارِيَةَ: كِچَهَكِه كَاتِي نَهو دِي
هَاتُووه خَوِي بِالَا پُوْشِيكَا.

اَخْمَرَتِ الْاَرْضُ: زَهو بِيَهَكِه دَارُو
دَرْمَخْتِي زُوْر بُوو.

اَخْمَرُ عَلِي فَلَان: كِيْنَهو رَقِي لَه فَلَان
هَه لَكِرْت.

اَخْمَرُ اَلْخَمَرِ: شَهْرَا بِي دُرُوسْت كِرْد.

اَخْمَرُ الشَّيْئِ: شَهْتَهَكِي
دَابْوُشِي ه شَارْدِيهوه ه پَاشْگُوِي
خَسْت.

اَخْمَرُ الْعَجِيْنِ: خَهْمِي رِي كِرْدِه نَاو
هَهو بِي رِدَكِهوه.

خَامَرُ بِيَه: شَارْدِيهوه ه (خَامَرُ الشَّيْئِ):

تِيْكَه لَآوِي شَهْتَهَكِي كِرْد ه (خَامَرُ
الْمَكَانِ): نَه شَوِيْنَهَكِه مَاهيهوه تِيْيِدَا
جِيْگَر بُوو.

خَمَرُ: شَهْرَا بِي دُرُوسْت كِرْد ه (خَمَرُ
الشَّيْئِ): شَهْتَهَكِي دَابْوُشِي.

گوشراوی ترئ و خورماو شتی
تر ۵ ترئ ۵ همر شرابیك سمر
خۆشكهر بی ۵ (ك: خور).

الْخَمْرُ: حیقنو کینه.

الْخَمْرُ مِنَ النَّاسِ: پپرو کۆمهلی
خهئك ۵ همرشتیک شت داپۆشی
له دارو دموهن و گزرو گیاو
کیو ۵ درمختی پرگهلاو لقو
پۆپ ۵ غافلگیری و نهینسی
دمگوترئ: (جاء نا علی خر).

الْخَمْرَةُ: بهمانا (الْخَمْرُ) دی ۵ کۆمهلو
قهرمانانی ئادهمیزادان.

الْخَمْرَةُ: بۆنی خۆش.

الْخَمْرَةُ: ئهو مادده بیهۆشکهرانهی
تیکهلاوی خۆیندمبی ۵ کۆمهلیك
داوو دهرمان ئافهرت میکیاجی پی
دمگاو خۆی پی ئارایش
دمدا ۵ خومره که دمکرتنه ناو
ههویرموه بۆ ئهووی ههویرمکه
ههلبی ۵ بیرهی لیل و تهلخ ۵ بیرهی
بۆنخۆش ۵ حصیرو بهرمال که
لهلقی دارخورما بتهنرئ و بهبهمن و
گوش رایهلبمند بکری.

الْخَمْرَةُ: بۆنی خۆش ۵ دمگوترئ:
(امراة طيبة الخمره) ۵ ئافهرتییکی
بۆنخۆشه ۵ لمهرکردنی خیمار.

الْخَمْرِيُّ مِنَ الْاَلْوَانِ: ئهووی رنگی
شرابی بی.

خُمِرَتِ الْمَرْأَةُ رَأْسَهَا بِالْخَمَارِ: ئافهرتمکه
به سهرپۆش سهری خۆی
داپۆشی ۵ (خُمِرَ الْمَكَانَ): لهو شوینه
مایهموو تییدا نیشتهجی بوو.

خُمِرَ الْعَجِيْنُ: خه میرهی کرده ناو
ههویرمکهوه ۵ ههویرمکهی شیلاو
ماومیهك لپی گهرا بۆ ئهووی ههلی.
اخْتَمَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافهرتمکه سهرپۆش و
چارهکهی پۆشی.

اخْتَمَرَ الْخَمْرُ: عمرهقهکه پیگهی و
ومختی کۆلاندنی هات.

اخْتَمَرَ الْعَجِيْنُ: ههویرمکه ههلات بوو
به خه میره.

تَخَمَّرَتِ الْمَرْأَةُ الْخَمَارَ: ئافهرتمکه
سهرپۆش و چارهکهی بهخۆی دادا.
تَخَمَّرَتِ الْمَرْأَةُ بِالْخَمْرَةِ: ئافهرتمکه
میکیاجی دهم و چاوی به خومرهکه
کرد.

اسْتَخَمَرَ الرَّجُلُ: بیاوهمکهی کرد به کۆپله.
الْخَمَارُ مِنَ النَّاسِ: کۆمهلو دهمتهو
داپهرمان.

الْخَمَارُ مِنَ الْخَمْرِ: ئهو شرابییه
بخۆرموهمکهی توشی سهرهیشه
بکا ۵ ئهو ماده سهرخۆشکهرمیه که
تیکهلی خۆینی ئادهمیزاد دمی.

الْخَمَارُ: بهردمو سهرپۆش و چارهکهو
میزمر.

الْخَمْرُ: همر شتیك سهرخۆشکهربی له

الْحَمَارُ: مەیفروش.

الْخَمَارَةُ: دوکانی مەیفروشی.

الْحَمِيرُ: ئەو کەسەى زۆر شەراب
بىخواتەو ە (مردمين).

الْخَمِيرُ: جۆره هەوېرىكى تايبەتتیه.

الْخَمِيَّةُ: رومكێكه تاكخانهیەو لەجۆرى

(فطريات) ە ە شكلى هێلكەى پان

خپه بەشەتەل دەبێ بۆ هەلەینانى

هەوېر بەگاردێ، هەروا بۆ

نامادەکردنى مادەسەرکەرمکانو

فیتامینات بەگاردێ.

خُميرة اللبن: هەوێنى ماست دەکریته

ناو شیرموه بۆ ئەوى بەمەى.

الْمُخْتَمَرَةُ: مەرى سەى پان ئەسەى
سەى.

الْمُخْتَمَرَةُ مِنَ الشَّيْءِ: مەرى سەر سەى

باقى جەستەشى هەر رەنگێك بێ.

الْمُسْتَخْمِرُ مِنَ الرِّجَالِ: بیاوێك زۆر

مەى بىخواتەو.

خَمْسَ الْمَالِ خَمْسًا: پێنج بەكى مالمەكەى
هەلگرت.

خَمْسَ فَلَانًا: پێنج بەكى مالى فلانەكەسى
هەلگرت.

خَمْسَ الْقَرَمِ: بوو بە پێنجەمى
خەلكەكە ە پێنجەم كەسیان بوو.

خَمْسَ الْحَبْلِ: بەپێنج تالی حەبلەكەى بادا.

اخْمَسُوا: بوون بە پێنج.

اخْمَسَ فَلَانٌ: فلانكەس خوشترمکانى

پێنج پێنج هاتن بۆ ناو خواردنەو.

خَمْسَ الشَّيْءِ: شتەكەى كرد بەپێنج

روگن بەپێنج لایەن بەپێنج

گۆشه ە دىگوترى: (خَمْسَ الشَّيْءِ)

شيعرەكەى كرد بەپێنج خشتەكى.

خَمْسَ الْأَرْضِ: زەوېيەكەى دواى رۆزى

پێنجەم ئاودا، واتە: لەئاودانى

پیشووومە.

الْأَخْمَاسُ: كۆى (خَمْسَ) ە دىگوترى:

(هَمَا لِي بَرْدَةُ أَخْمَاسٍ) كاتێك ئەو

دووە تەبابان و لێك نزیک بن.

خُمَاسٌ: (جاءوا خُمَاسٌ) خەلكەكە پێنج

پێنج هاتن.

الْخَمَاسِيْنُ: بایەكى گەرم و وشك و تەپو

تۆزاوپیە ە لە مانگەکانى بەهاردا

بەزۆرى و لەمانگى تردا بەكەمى

هەلەمبى.

الْخَمَاسِي: منداڵێك پان بۆشاکیك

درێژبەكەى پێنج گەزبى.

الْخَمْسُ: ژمارەى پێنجە بۆ مێینە

دىگوترى: (خَمْسُ نِسْوة).

الْخَمْسُ: بەشێك لە پێنج ە جۆره

قوماشێكى یەمەنییە ە ناوہ بۆ

سارایەكى بەرھەراوانى وەھا ئاوى

دووربى خوشتربە پێنج رۆژ بگاتە

سەرئاومەكەى.

الْخُمْسُ: به شَيْك له پېنچ بهش ۵ پېنچ بهك.

الْخُمْسَةُ: ژماره ی پېنجه بؤ نیرینه، دمگوترئ: (هم خُمْسَةُ رجال).

الْخُمَيس: به شَيْك له پېنچ بهش ۵ ناوی رۆژی پېنچ شه ممه ۵ سوپای زور که پېك هاتبئ له پېنچ بهش (پېشه تاو باشه تا لای راست و لای چپ، ناوهرپاست) ۵ پۆشاک یان رمبو هر شتیکی تر که درېزییه که ی پېنچ بست بئ.

الْخُمْسُ: پېنچ پېنچ دمگوترئ: (جاءوا مَخْمَسَ).

الْمُخْمَسُ: له زاراهوی ههنده سه دا به شتیک دمگوترئ پېنچ گۆشه بئ. الْمَخْمُوسُ: رمبیکه پېنچ زيراع درېزی.

خَمَشَ وَجْهَهُ حَشًا وَخُمُوشًا: پېستی دهمو چاوی بریندارکرد.

خَمَشَ فُلَانًا: پېستی جهسته ی فلانکه سی بریندارکرد.

خُمُشَةُ: به مانا (خُمُشَةُ) دئ.

تَخْمَشَ: بؤ موطاوعه ی (خُمُشَةُ) دئ.

تَخْمَشَ الْقَوْمُ: خه لکه که جمو جوتیان زور بوو.

الْخَامِشَةُ: ناوهرۆی بچوک ۵ (ك: خوامش).

الْخُمَاشَةُ: برینیکه خوینی دیاریکراوی له شهر عدا بؤ دانه نرابئ.

الْخُمْشُ: ناوه بؤ برینی پېست (ك: خُمُوش).

خَمَصَ الْبَطْنُ خَمَصًا وَخُمُوصًا: گهمه که خالی بوو، سکی بچوک بؤوه ۵ سکی قبوت، سکی چووه ناووه ۵ (هر خېص، ك: خَمَاص) و (هي خَيْصَة، ك: خِماص و خِماص).

خَمِصَ بَطْنُهُ: به مانا (خَمِصَ) دئ ۵ (هر خِماص وهي خَمِصَانَة)

خَمِصَ الْقَدَمُ: چالایی بهری بئی زور بهرز بؤنه وه له زموی ناکه وئ ۵ (هر أَحْص وهي خِصَاء).

خَمِصَ الْبَطْنُ خَمِصًا وَخَاصَةً: گهمی خالی بوو، سکی بچوک بووه.

تَخَامَصَ عَنْهُ: لئی دوور که وته وه.

تَخَامَصَ لَهُ عَنْ حَقِّهِ: وازی له مافی خوی هینا بؤنه وهی مافه که بدا به نه و.

تَخَامَصَ اللَّيْلُ: تاریکایی شهو که می رموییه وه له دهمه و به ماندا.

إِنْخَمَصَ الْجُرْحُ: برینه که هاوساوپیه که می رموییه وه.

الْإِخْمَصَ: چالایی بهری بئ؛ نه وهی له زموی ناکه وئ.

الْإِخْمَصَانُ: به مانا (الْخُمْصَان) دئ.

الْخُمْصَةُ: کراسیکی رمش یان سور

وَيَنْهَو نِيشَانَهى تَيِّدَابِن.

الْمَخْمَصَةُ: بِرْسِيهَتى (رَب مَخْمَصَةٍ

شَرَّ مِنَ التَّخَم).

خَمَطَ اللَّبَنُ وَالْخَمَرُ وَالرَّعَاءُ خَمَطًا وَخَمَطًا:

بَوْنِ خَوْشِ بَو.

خَمَطَ اللَّبَنُ وَالْخَمَرُ: شِيرْمَكه يَان

شَهْرَابَهَكهى كَرْدَه مَهْنَجَه لَهَكهوه.

خَمَطَ اللَّحْمُ: گُوشْتَهَكهى بَرَزَانْد ۵ بَاش

نَهْمِيرَزَانْد.

خَمَطَ الْحَمْلَ وَالْجَدْيَ: كَاوَرْمَكه يَان

گِيسَكَهَكهى گُروو گُوشْتَهَكهى

بَرَزَانْد.

خَمَطَ اللَّبَنُ وَالْخَمَرُ: بَه مَانَا (خَمَطَ)

دئ ۵ دَمُگوتَرئ:

خَمِطَتِ الْأَرْضُ: زَموى بَوْنى خَوْشِ بَو.

خَمِطَ الرَّجُلُ: پِيَاوْمَكه فِيزى كَرْدو خَوى

بَهْزَلِ زَانى ۵ رَقى هَه لَسَاو تَوْرَه بَو.

تَخَمَطَ الرَّجُلُ: پِيَاوْمَكه تَهَكه بَورى كَرْد،

فِيزى نَوَانْد ۵ زَوَرى رَقِ هَه لَسَاو

تَوْرَه بَو ۵ رَكَه بَهْرَمَكَانى خَوى

مَلَكَهج كَرْدن وَ بَه سَهْرِيَانْدَا زَالِ بَو.

تَخَمَطَ الْفَعْلُ: دَمَنگى خَوى خَوَارْدَمُوه،

حِيلَكهى لَه قَوْرگى دَا دَوْبَارَه

كَرْدَمُوه.

تَخَمَطَ الْبَحْرُ: دَهْرِيَا شَه بَوْلَه كَانى

تَيِّكِيَانَه وَ هَاوِشْت وَ نَارَامى نَهْمَا.

الْخَمَطُ: شَتى بَوْنَخَوْش ۵ جَوْرِيَكه لَه

دَرَه خَتى (الْأَرَاك) بَهْرَمَكهى

دَه خَوْرئ ۵ بَهْرى كَهْم لَه هَمَر

دَرَه خَتِيَك بِيح ۵ شِيرو مَاسْتى

تَرش ۵ شَتى تَال ۵ هَمَر گِيَاوَو

گَزِيَك تَامى تَالى كَرْتَبى.

الْخَمَطَةُ: بَوْنى زَموى ۵ بَوْنى تَوْلَه مَيَوو

بَهْرَسِيْلَه لَه سَهْرَمَتَاى پَه يَدَابَوون وَ

هَه لَه پِيَجَانى دَا ۵ بَوْنى كُونْدَمو

مَه شَكه ۵ بَوْنى شَهْرَابِ پِيَش نَه وَى

بِتَرشئ، لَه سَهْرَمَتَاى تَرشَبُونى دَا.

الْخَمَطَةُ مِنَ السَّقَاءِ: بَوْنى كُونْدَمو

مَه شَكه.

الْخَمَاطُ: بَرَزَاو، بَرَزَانْدن.

خَمَلَ النَّزْلُ: خَانُوْمَكه شَوِيْنَه وَارى

نَهْمَا ۵ مَه كُوكَه لَابَرَاو هِيَجى نَهْمَا.

خَمَلَ الرَّجُلُ: پِيَاوْمَكه گُوم بَوو نَه نَاسِرَاو

كَهَسِ بَاسى نَاكَا.

خَمَلَ ذِكْرُهُ: نَاوى وَنَهْمو كَهَسِ بَاسى نَاكَا.

خَمَلَ الصَّوْتُ: دَمَنگَهَكه نَزَم بَوو.

خَمَلَ الرَّجُلُ صَوْتُهُ خَلًا: پِيَاوْمَكه دَمَنگى

نَزَم كَرْدَمُوه ۵ دَمَنگى بَهْرَز

نَهْمَرْدَمُوه.

خَمَلَ الْبُسْرُ: خَوْرْمَا مَزْرُو كَالَهَكهى خَسْتَنَه

جَهْرَمُوه بَو نَه وَى نَهْرَم بِن.

خَمَلَ: دَهْرَدَه جَوْمَزگَهى تَوَش بَوو

(الْخَمَالُ): نَه خَوْشِيِيَهَكه تَوَشى

جَوْمَزگَه دَمَبى.

أَخْمَلْتُ الْأَرْضُ: زهوییه که

گوته خه مانیلی زور بوو.

أَخْمَلُ الْخَانُكَ الثَّوْبَ: جولا که گولی بۆ

قوماشکه دروست کرد.

أَخْمَلُ اللَّهَ فَلَانًا: خودا ناوو شورمتی

فلانی کوئر کردموه، کس

ناپناسی و کس باسی ناکا.

أَخْمَلُ: لمانا و خه مانیله کاندانا لوموړا.

الْحَامِلُ: نادمیزادی هیج و پوچ و بی

ناوونیشان.

الْخِمَالُ: نه خوشیییه که توشی جومز که

دمبی و توشی قاجی نازمل دمبی و

فهیزنی دمکا.

الْخِمَالَةُ: پهرو پۆلی نوعامه.

الْخَمْلُ: بهمانا (الْخِمَالَةُ) دی و پرزو پالی

قوماشی قه دیقه یان خوری

قه دیقه و نهو چهرمه پرژ پرژمی

روی ناوموهی معینهی داپوشیوه.

الْخَمْلُ: دوستی باش.

الْخِمْلَةُ: قه دیقه.

الْخِمْلَةُ: قه دیقه و نهینیییه کانی پیاو.

الْخَمْلُ: قه دیقه و تشریب و

تیگوشراو و ههوری پرو

تاریک و پۆشاک گولگولای و یان

پۆشاک له قه دیقه و قه دیقهی

رمش.

الْخِمَالَةُ: پهرو بانی

نوعامه و قه دیقه و درمختی پر

لقو پوپ و گه لا به جوریک زهلام

بـــــــــــــــــچیته ناوـــــــــــــــــهوه

دیارنهمی و همرشوینتیک نهرمان

بی و به گیاو گول و گولزار

پرازیته موو بشوبهیته پارچه

قه دیقه.

خَمُّ اللَّحْمِ خَا وَحُمَا: گوشته کی بۆگمن

بوو بمرزای یان کولای و بونی

کردبی و به تمواوی فاسیننه بووی.

خَمُّ اللَّبْنِ: شیرمه گۆراو بزراکاو بۆنمه کی

ناخوش بوو.

خَمُّ فَلَانٍ: فلانکس زور گریاو دادو

فیغانی کرد.

خَمُّ الْبَيْتِ: مالمه کی مالی و (خَمُّ الْبَرِّ)

بیرمه کی پاک کردموه.

خَمُّ قَلْبُهُ: دلی پاک کردموه له حیقنو

کینه و (الخمرم القلب): دلپاک و

بی حیقنو کینه.

خَمُّ النَّافَةِ: حوشرمه کی دۆشی.

خَمُّ الشَّيْ: شته کی برپهوه.

خَمُّ فَلَانًا بَشَاءَ حَسَنٍ: بهباشی باسی

فلانکسی کرد.

خَمُّ فَلَانٍ يَخْمُ لِأَبِ فَلَانٍ: فلانکس

بهباش وچاک ناوی فلان دینی.

خَمُّ الدَّجَاجِ: مریشکه کرایه کولانموه.

خَمُّ الْحُمِّ: کولانکه پاک کرایهوه.

أَحْمَ لِلْحَمِّ وَاللَّبَنِ: گوشتمهكه و شیرمهكه
بۆگمى كرد.

إِخْتَمَ الْبَيْتَ وَالْبِشْرَ: مالمهكى مالى،
بیرمهكى پاك كردموه.

تَخَمَّ مَا عَلَى الْخِرَانِ: نهوى لهسمر
سفرمهكه بوو خواردى.

الْحُمَامَةُ: نهوى بهالدرئ لهبیرو له
خانوو ۵ گهسكى مالین ۵ نهو
خواردن و خوراكهكى دمكهوئته سمر
سفرمو دمپرؤى.

الْخِمُّ: باغیكه بی درمخت و بی میوه.

الْخِمُّ: كولانهى مریشك ۵ قهرتالمو
سهبتمیهكه له قهضمراز، گاو
وردمپوش دمكرئته تهختهكهى بۆ
نهوى مریشك هیلكهى تئیدا بكا یان
جوچكى تئیدا ههلبئینى.

الْخِمُّ: رمزاگران و نمكلموت ۵ شیرى تازه
دۆشراو ۵ و مسپ دراو.

الْخِمَّةُ: گهسكه ئالتهى مالمالین.
خَمْنُ الشَّيْ خَمْنًا: بهگۆترمو مهنه
شتمهكى ههلسهنگاند.

خَمْنُ الشَّيْ: بهمانا (خَمْن) دئ.
الْخَمْنُ: بۆگمى.

الْخَمَانُ مِنَ النَّاسِ: ئادهمیزادى هپرو
پوچ و خوئپهله ۵ رمبى زمعیف.

الْخَمَانَةُ: شمشرى زمعیف.
خَبَّ فُلَانٌ خَبًّا: توشى لوت گنى

بوو ۵ مردو فهوتا ۵ شمل بوو.

اخْتَبَ: بههیلاك چوو (اخْتَبَ)
بههیلاكى برد.

اخْتَبَ رَجُلُهُ: حاجى سرکرد ۵ برپهوه.

اخْتَبُوا: تئیداجون، لهناو چون.

تَخْتَبُ: دیمهنى ناشیرینى سمرلوتى

لابردو نهشتههرگمرى بۆ
کرد ۵ تمكهبوورى كرد.

الْخَنَابُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوى گهئمهكى

كهتمو زهلام ۵ پیاوى نهحمهقو

گئل و ههردمه خهرىكى شتیهكه.

الْخَنَابَةُ: شوئنهكى ناشیرین لهسمر

جهسته ۵ شهرو نهگبمى.

الْخَنَبُ: شوئنى بهیهك گهیشتنى ئیسقانى

ران و ئیسقانى لولاك (نهزئوو

رهفیچك) ۵ بۆ شایى نیوان

پهنجهكان ۵ بۆشایى نیوان دوو

گۆشه.

الْخَنَبُ: دهردیهكه توشى لوت دئو

ئادهمیزاد كه قسهدمكا وشهكان گن

دمبن.

الْخَنَبَاتُ: غمدرو درؤ ۵ دمگوترئ: (هر

دوخنابات) نهو كابراهه میزاجیهو

ههرجاره روله لایهك دمكا ۵ جارنك

باش دمكاو جارنك خراب.

الْخَنَبَاتُ: بهمانا (الْخَنَبَات) دئ.

الْخَنَبَةُ: ههسادو داوشان و گهنهملئ.

أَلْخَنَابُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی که نه گه‌تی
زه‌لامو که ته ۵ پیاوی لوتزلو
که پوگه‌وره.

أَلْخَنَابَةُ: نه‌رمایی لوتی زل، نه‌ملاو
نه‌ولای لوت له‌لای س‌مروی
لوت ۵ لوت‌به‌رزی و تمکه‌بیورکردن.
الْخَنْبُ: به‌مانا (الْخَنْبُ) دئی.

الْمَخْنَبَةُ: دم‌نگ لید‌ا‌ب‌پ‌ران و پ‌چ‌راندنی
په‌یومندی خزمایه‌تی.
خَنْبَسَ: تالانییه‌که‌ی دابه‌شکرد.

الْخَنَاسُ: شتی کونی پته‌وی
جیگیر ۵ شیر ۵ پیاوی که‌ته‌ی
ناشیرین و رمز‌ا‌گران ۵ شه‌وی تاریکی
هم‌نگوسته‌ چاو.

أَلْخَنَابِسَةُ: میینه له‌س‌رم‌تای نه‌ودا که
دم‌ردمکه‌وی سکی همه‌یه.
أَلْخَنْبَسُ مِنَ الرِّجَالِ: به‌مانا (الْخَنَابِسُ)
دئی.

الْخَنْبَسَةُ: (خَنْبَسَةُ الْأَسَدِ) شیوه
رویشتنی شیر نازایه‌تی و هه‌لمه‌تی.
الْخَنْبُوسُ: به‌رده نه‌ستی به‌ردیکه که
به‌ناسن لیبی ده‌ی ئاگری ئی
دم‌بیته‌وه.

خَنْبُ السَّقَاءِ خَنْبًا: دم‌می کوندمو
مه‌شکه‌که‌ی هه‌ل‌گ‌یر‌پ‌ایه‌وه به‌دیوی
دم‌رم‌وداو ده‌می پی‌و‌ه‌ناو لیبی
خواردموه.

خَنْثَ فَلَانًا: گالته‌ی پی کرد ۵ دم‌گوتری:
(خَنْثَ لَهُ بَأْنَفَه): لوتی ئی
هه‌ل‌قرچاند، لوتی ئی بادا.

خَنْثَ الرَّجُلَ خَنْثًا: پیاومکه هه‌ئس و که‌وتی
ژنانه‌ی کردن.

خَنْثَ فَلَان: شله په‌تم‌بوو ۵ لارو له‌منجه‌ی
کرد خوی بادا.

خَنْثُهُ: وای لیکرد و م‌کوو (خ‌رنی)
هه‌ئس و که‌وت بکا.

خَنْثَ كَلَامَهُ: ناخاوتنی و م‌کوو ژنی نازو
نوزک‌مر کرد، ژنانه دوا.

خَنْثَ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی چه‌ماندموو
دولای کردموه.

خَنْثَ السَّقَاءِ: به‌مانا (خَنْثُهُ) دئی.

اخْتَنْثَ الرَّجُلُ: به‌مانا (خَنْثُهُ) دئی.

اخْتَنْثَ السَّقَاءُ: کوندمکه، مه‌شکه‌که
نوشتایه‌موه.

اخْتَنْثَ الْعَنْقُ: مله‌که خوار بوو.

تَخَنْثَ الرَّجُلُ: به‌مانا (خَنْثَ)

دئی، دم‌گوتری: (تَخَنْثَ فِي كَلَامِهِ)
له‌قسه‌کردندا ژنانه دوا.

تَخَنْثَ الشَّيْئِ: شته‌که چه‌مایه‌موه.

خَنَاثٌ: وته‌یه‌کی جینو ئامیزه
نا‌ر‌استه‌ی نا‌هرت دم‌کری.

الْخَنَائَةُ: پیاوێك ئا‌کارو گو‌فتاری
ژنانه‌بی.

الْخِنْثُ: کۆمه‌لی په‌رته‌وازه ۵ لویه‌کی

قوماشى پيچراوه ۵ چرچو لۇچى
قوماشى پيچراوه، دمگوترى: (طرى
الثربَ على أختانه وختائه) ۵ ديوى
ناومومى شەويلە ئاستى ددانى دواوه
(ددانى خرى) چ لای خوارو چ لای
سەرو.

خُنْتُ: وشەيەكى جىنيو نامىزە ئاپاستەي
پياو دمكرى، دمگوترى: (يا خُنْتُ)
هۆى نيرەموك.

أَلْخُنْتُسِي: نيرەموك ۵ كەسيك
كۆنەندامى زاوژى نە نيرىنەي
تەواوبى نە ميينەي تەواو
بى ۵ رومكىك خانەي ميينەو
خانەي نيرىنەي تىداين (ك):
خنائى).

أَلْخُنُوكُ: نيرەموكى ۵ (الْخُنُوكُ
الكاذبة): ئەومپە ئادەمىزادەكە
لەراستىدا رمگەزى نيرىنەي پا
رمگەزى ميينەي وەلى ھەندى
دباردى رمگەزمەكى ترى پئوہ ديار
بى.

أَلْمِخْنَاتُ: ئاھرىتى چاو نەرمو لارو
لەنجەكەر لەرؤيشتندا.

أَلْخَنْجَرُ: خەنجەر، كىرد، كىردى گەمورە
(ك: خناجر).

أَلْخَنْجَرُ: بەمانا (أَلْخَنْجَرُ) دى.

أَلْخَنْجَرُ: حوشترىك شىرى زۆرىي.

أَلْخَنْجَرِيرُ مِنَ الْمِيَاهِ: ئاوى قورس

بەمەرچى نەگاتە ئاستى سوپرى.

خُنْتُ فُلان: قەسە بەلوت كرد،
لەقەسەدا گنە.

أَلْخُنْدُبُ مِنَ الرِّجَالِ: پياوى بەدرموشت.
أَلْخَنْدَرِسُ: شەراب، شەرابى كۆن ۵ (تەر
خندريس): خورماي كۆن ۵ (حِنْطَةُ
خندريس) گەنمى كۆن.

أَلْخُنْدُعُ: جۆرلىكە لە كۆللە باز
دەھاوى.

أَلْخُنْدُعُ: كەسيك نەفس نەزم
بى ۵ بەسروشت ناكەس بەجەبى.

خُنْتُ: كانگەي ھەلەكەند.

أَلْخُنْتُ: چاللىكە بەدەمورى شتىكدا
ھەلەكەندى ۵ شەقە جۇگاپەكى
درىزە لە گۆرپەئانى شەردا
ھەلەكەندى بۇ پارىزگارى
لەسوپاو سەربازەكان.

تَخْنَتُ: بى حەياوو خۆى سفورگىرد
دەستى داپە بەدرموشتى ۵ پان
شەرمگىزو ئازاو جەربەزە بوو.

أَلْخَنْدِيذُ: شاعىرى چاك و شيعر
رەوان ۵ وتارىپىزى زمانپەوانو
قەسەكارىگەر ۵ پياو ماقولى ھىدىو
ھيىم ۵ شارەزا لەبەسەرھاتو
مىزىزوى رۆژگارى عەرمبە، ھۆزو
شيعرو ھونەرو كەلەپۇرپان ۵ پياوى
ئازاى كە زەھەرى پى نابىرئو دوژمن
نازانى لەكۆپوہ بۆى بچى ۵ پياوى

اَلْخَنْزِيرُ: بهراز، (ك: خنازیر) هـ.

خَنْسَى خَنْسًا وَخَنْسًا خِنَاسًا: دواكهوت.

خَنْسَى الطَّرِيقَ عَنْهُمْ: لمرنگهكه تیپهپین و

خستیانه پشتی خوځیان.

خَنْسَى فُلَانًا: فلانکهمسی دواخست.

خَنْسَى الرَّجُلُ: پیاوهمکه دواکهوت و گوم

بوو.

خَنْسَى الْكُوكِبُ: نهستیمرمهكه شوږ بؤوهو

گوم بوو.

خَنْسَتِ النُّخْلَةُ: ماوهمی هې چو تا

دارخورماكه تهلقیحهكهی و مرگرت.

خَنْسَى مِنْ مَالِهِ: لهمالهمکی هه لگرت.

خَنْسَى اصْبَعُهُ: قامکی و ټك نا.

خَنْسَى خَنْسًا: نیرگی لوتی کهمی نزم بوو

نه ملاو نهولاشی کهمی بهرز

بوونهوه.

خَنِسَتِ الْقَدَمُ: پاژنهپیپهمکی پان بووه

(هو اخیس) (هی خنساء).

اخْتَسَسَهُ: دوی خست و بؤخوی

رویی ه دموگوتری:

اخْتَسَى عَنِ حَقِي: مالههمکی دوا

خستم و لهکاتی خوځیدا نهیدامموه.

خُتْسَسَهُ: بهمانا (اخْتَسَسَهُ) دئ.

اخْتَسَسَ: دواکهوت.

اِنْخَسَسَ: بهمانا (اخْتَسَسَ)

دئ ه گمراهموه.

سهخی و دمست و دل فراوان، پیاوی

جنیو فروش و زمان پیس ه نیری

بهراڼ، نهسپهنیر ه هیسترو بارگینی

دریژو کهته ه کیوی بهرزوگهوره که

بهسمر دمشتایی دا پروانی ه (ك:

خناذیل).

خَنِزَ اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گوشت بؤنی کرد

بؤگهن بوو.

اَلْخَنْزَوَانُ: مهمون ه نیړه بهراز.

اَلْخَنْزَوَانُ: تهکهبورو خوځبهزلزانی.

اَلْخَنْزَوَانَةُ: بهمانا (اَلْخَنْزَوَان) دئ.

اَلْخَنْزَوَانِيَّةُ: بهمانا (اَلْخَنْزَوَان) دئ.

اَلْخَنْزَوَةُ: بهمانا (اَلْخَنْزَوَان) دئ.

اَلْخَنْزَاؤُ: سهرمازوله (نهو جوړهپان

کهبهلهک و خالخالوین) ه نهو

جولهکانهی گوشتیان پهزمهنده کرد

تا بؤگهنی کرد.

اَلْخَنْزَوُزُ: ریزی دواوهی سوپا

لهسهرپدا ه کهمتیار.

اَلْخَنْزِيرُ: تیگوشاو تریت، تشریب.

خَنْزَرَ: کارو پیشهی بهرازی

نهجامدا ه بهتیلهی چاوی روانی.

خَنْزَرَ الشَّيْءُ: شتهکه نهستور بوو.

اَلْخَنْزَايِرُ: زیبکهی رهق و برینؤکهبهکه

لهملدا پهیدا دمبن.

اَلْخَنْزَوَةُ: پاچپکی گهورمیه بهردی هې

دهشکیندری.

تَخْنُسُ: بۆ موطاومعهی (خَنَسَه) دى.

الْأَخْنُسُ: شیر ۵ مەيمون.

الْأُخْنَأْسُ: نەخۇشەيەكە توشى زىرات

دەيىو زۆر بايە دار نابى.

الْأُخْنَسَاءُ: گاكىوى.

الْأُخْنُسُ: ئاسك ۵ لائەى ئاسك.

الْأُخْنَأْسُ: شەيتان.

الْأُخْنُسُ: ئەستىرە گەرۆكەكان ۵ پىنج

ئەستىرە شۆقدارمەكان (زوحەل ،

موشتمەرى ، مەريخ ، الزهەرە ،

عطارد) ۵ ھەمموو

ئەستىرە ۵ (الليالى الْخُنُسُ): سى

شەوى كۆتايى مانگ كەلەو سى

شەمەدا مانگ دەرناكەوى.

الْأُخْنُسُ: شیر ۵ پىچوۋ بەراز ، كودەلە

بەراز.

الْأُخْنُسُ: (فرس خنوس) ئەسپىكە

لەبازداندا راست دەرواۋ دوايى

راستو چەپ دىكا ھەردەللى پاشەو

پاش دىكشەتەو ۵ (ك: خُنُس).

الْأُخْنُسُ: بەد رەمۇشت، بى وەفاۋ وادەو

بەللىن ۵ كارسات.

الْأُخْنُسُ: بەد رەمۇشتى ۵ غەدرو

ستەم ۵ گومپايى ۵ ھەوتان.

الْأُخْنُسُ: پىاۋى بى ورمو

ترسنۆك ۵ بەلاۋ كارسات.

الْأُخْنُسُ: ھەرشەيەك پىچوك بى ۵

كودەلە بەراز، پىچوۋ بەور.

الْأُخْنُسُ: قامكە بىچكۆلە.

خَنَعَ فُلَانٌ خَنَعًا: كارىكى ناشىرىنى كىرد

روى نايە سەر ھەلپى.

خَنَعَ لِلْمَرَأَةِ: چو بۆلەى ئافرىتەكە بۆ

كارى بەد رەمۇشتى.

خَنَعَ لَهُ وَالِيهِ: زەلىلى بوو ملكەجى بوو.

خَنَعَ إِلَى الشَّيْءِ: مەيلى ئەو شەي كىرد.

خَنَعَ فُلَانٌ النِّسَاءَ: فُلَانُكەس كەوتە قەسو

پارىكىردن لەگەن ئافرىتەكاندا

بەمەبەستى مەبازى و دلدارى.

أَخْنَعَتْهُ إِلَيْهِ الْحَاجَةُ: پىداۋىستى و

ناەيلاجى وى لىكىرد ملكەج بى.

خَنَعَهُ: بەپاچ بىرى و پارچە پارچە

كىرد.

خَنَعَ الْجَمَلُ: حوشترەكەى زۆر باركىرد.

الْأُخْنَاعَةُ: زۆر دەستەيى و

چاۋبەرمۇزىرى.

الْأُخْنَعَةُ: ناەيلاجى، خراپكارى ۵

غەدروستەم.

الْأُخْنَعَةُ: شەو بەد رەمۇشتى ۵ شوپنى

چۆل، دىگوتىرى: (لەيتە بىخەنە

لەقەرئە) لەشوپنى چۆل توشى بومو

لەيلىدا.

خَنَفَ خَنَفًا وَخَنُفًا: لوتبەرزى نواندو

خۆى بەزى زانى.

خَنَفَ بَأْفَهُ عَنْهُ: لوتى لى باداۋ روى لى

ومەركىپرا.

خَنَفَتِ الْمَرْأَةُ: ثافرته که به دست خوی
له سنگی خویدا.

خَنَفَ الرَّجُلُ: پیاده که رفی هه لسا.

خَنَفَ الْفَرَسُ خَنْفًا: نه سپه که له کاتی
بازهاویشتندا ملی خوی بؤلای
کـاـبـرـای که سـوـاـرـیه تی
ومرجه خاند ۵ له بهر نیشاتو
ته پرده مای خوی خر کردهوه.

خَنَفَ الْبَعِيرُ: له بهر نیشاتو ته پرده مای
حوشترمه که لوتی خوی له ناو
لغاوه که دا بادا ۵ زنگی قاجی شلو
نهرمه لبقهن.

خَنَفَ فُلَانُ النَّاقَةَ: به چوار په نجه
حوشتره که دوشی و په نجه
گه ورهشی خسته پالیان.

خَنَفَ الْأَتْرَجُ وَغَرَوْهُ: نارنجه که ی پارچه
پارچه کرد.

خَنَفَ الصِّدْرُ أَوْ الظُّهْرُ: لایه کی سینگ یان
پشتی قبوتو جووه ناوهوه.

الْخِنَافُ: نه خوشیه که توشی دهستو
بهی نه سپ دمیج.

الْخَنْفَةُ: پارچه نارنج ۵ پارچه سیوو
پرته قال.

الْخَنْفَةُ: به مانا (الْخَنْفَةُ) دئ.

الْخَنِيفُ: که تانی خراب ۵ کراسیکی
سـهـی نه سـتـوره
له که تان ۵ حوشتریک شیر

زُورِي ۵ رِيگا ۵ (ك: خَنْف).

الْخِنَافُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویکه کشتوکائی
باش به دست نهیه.

الْمَخْنَفُ مِنَ الْجَمَالِ: حوشتری نه زوک.
خَنَفَ عَنِ الْقَوْمِ: خه لکه که ی ناخوشویست
الْخُنْفُسَاءُ: حه شه ره په کی رمشه لهیه،
باله کانی ده چنه ناو په که وه،
له قالوجه پچکوله تره بؤگه نی لی
دئ.

الْخُنْفُسُ: خونفوسی نی، خونفوسی
گه وره.

الْخُنْفَسَاءُ وَالْخُنْفَسَاءُ: خونفوسی می.

خَنْفَهُ خَنْفًا: فورگی بادا تا خنکاندی.

خَنْقَ الرُّقْمَتِ: کاته که ی
دواخست ۵ کاته که ی ته سک
کردهوه.

خَنْقَهُ: به مانا (خَنْقَهُ) دئ.

خَنْقَ فُلَانُ الْأَرْبَعِينَ: فلانکس نزیکه
ته مهنی بگاته چل سال.

خَنْقَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی پر کرد.

خَنْقَ السَّرَابُ الْجِبَالَ: سهراب و سیخوار
سهری کیو مکانی داپوشی.

اخْتَنَقَ: ملی گوشی تا همناسه لی بپراو
مرد.

اخْتَنَقَ الْفَرَسُ: سپه یی ناوچه وانو
شه ویله و بناگوئی نه سپه که ی
گرتنه وه.

اَنْخَنْقُ: ملی گۆشی تا گیانی دمرچوو.
اَلْخَنْقُ: شیوو دۆلی تەنگ کە دکەوئتە
نێوان دوو کێـوموو ە کۆلان و
دمریوونە.

خَانِقُ النمر: جۆرە رومکێکە و مکوو
کلکی دپۆشک وایە بە ئەندازە ی
بــــــــــــــــستێک لـــــــــــــــــه زمو ی
بەرز دمیئتەوه، پەلکە گەلاکانی لە
پێنج پەلک تێناپەڕن، ئاژەل ببخوا
پێی دمری.

خَانِقُ الذئب: رومکێکە سەر بەرپمگەزی
(الشقیقە)یە، ماددە ی سڤکەری لێ
دمر دەهێندرێ، ژاراوییهکی زۆری
هەیه.

اَلْخَنْقَاءُ: شوپنی تاعەت و خودا پەرستی
سوفییهکان.

اَلْخَنْقُ: نەخۆشییەکە ناھێلێ بەباشی
هەناسە بگاتە سییەکان.

اَلْخَنْقُ: ملوانکەو بەرمۆر ە هەرشتیـک
ئادەمیزادی پێی بختکێـندرێ،
دمگوترێ: (أَخَذَ بَخْنَفِهِ): دەستی
خستە بێنە قاقای.

اَلْخَنْقَاءُ: حەبلیـکە دمرکێتە مل ئاژەل و
ئەو جۆرە شتانە ە دمرگوترێ: (أَخَذَ
بَخْنَفِهِ).

اَلْخَنْقَاءَةُ: دمرپێکە یان بابەکە کار دماکاتە
سەر قورپگ و گەروی ئادەمیزاد و
حەیانان ە وایە دمیئ ئەو

نەخۆشییە توشی سەرو قورپگی
بالتەمش دمیئ، بەزۆری کۆتر توشی
ئەو نەخۆشییە دمیئ ە هەروا
ئەسپیش توشی دمیئ.

اَلْخَنْقُ: هەرشتیـک ببیئە هۆی
خنکان.

اَلْخَنْقُ: هەر نەخۆشییەک نەهێلێ
هەناسە بەباشی بگاتە سییەکان.
اَلْخَنْقُ: دمریەند.

اَلْخَنْقَةُ: ملوانکەو بەرمۆر

اَلْخَنْقُ: شوپنی حەبلی سێدارە لەملا
ئەو شوپنە ی لەمل دا پەتی
سێدارە ی تێدەخرێ، دمرگوترێ:
(غلام مُخَنَّقُ الخضر) گەنجیـکی
قەدباریکە.

خَنْ فُلان خنیـا: فـلان دمنگی گریانی یان
پێـکەنینی لـه لوتیـهوه
دمرچوو ە لەسەر خۆ گریا.

خَنْ فُلان القومَ خنـا: فلانکەس چوو
ناو مرستی مالی قەومەکە چوو و ناو
حەرم سەراپانەوه.

خَنْ مَالُهُ: مالهەکی برد.

خَنْ وعاء التمر: لە هەمیانە خورماکە
پەکە پەکە خورماکانی دمرهێنان.

خَنْ خَنّاً وَخَنِياً وَخَنَةً: قەسەکانی لە
مەلاشوو لوتیـهوه دەهاتنە
دمری ە (هو أَخْنَ وهي خنَاء).

خنا الجذع: لقمه‌ی برپه‌وه.

خني على فلان في منطقہ: قسمی ناشیرینی

لسمر فلان کردن.

اخني: خرابی‌کرد دای و هساندو

گنده‌لی کرد.

اخني الجراد: کولله هیلکمو گهرای زوری

بوو.

اخني للرعي: پاوانه‌که له‌موری زوری

هه‌بوو.

اخني عليه الدهر: رۆژگاری زوری

بهمردا تیپه‌ری هه‌موتانسی و

له‌ناوی برد.

اخني به: پابه‌ندی وادمو به‌ئینی خوی

بوو.

الخنا: قسمی ناشیرین هه‌ (خنا الدهر)

به‌لاو کارساتی رۆژگار.

الخثرة: غمهر، بۆشایی.

خاب خربا: هه‌زار گه‌وت.

الخربة: زمویه‌که له‌نیوان دوو زمویه‌دا

بارانی ئی یباری هه‌ برسیایه‌تی هه‌ له

حه‌یه‌دا هاتوو: (أصاب رسول

الله صلى الله عليه وسلم) خوبه‌

فاستقرض منی طعام).

خان البازي أو العقاب خوتا: بازه‌که یان

هه‌لۆکه‌ خوی دانه‌وانسو به‌لاماری

نیچه‌رمه‌کی دا ورشه‌ی باله‌کانی

هات.

اخنه: عه‌ق‌لی برد، شیتی کرد.

استخنت البئر: بیرمه‌که بۆگه‌نی کرد.

الخنان: خوشگوزمرانی و ژبانی نه‌رم و

نۆل.

الخنان: دهره‌یه‌که توشی لوت ده‌بی

و مکوو هه‌لامه‌ت هه‌ دهره‌یه‌که توشی

خورگی بانه‌ده‌ ده‌بی هه‌مروا توشی

چاوپشی ده‌بی هه‌لامه‌ت و کۆکه‌ی

خوشتر.

الخن: به‌مانا (الخم) دی.

الخن: که‌شتی به‌تال.

الخنة: جۆره‌یه‌که له‌ مینگه‌و غوننه‌و

به‌لوت دهره‌یه‌ری هه‌ و مکوو نه‌وه

هه‌مه‌که له‌ لوته‌وه دهره‌یه‌ری.

الخني: ده‌نگیه‌که له‌ په‌رمه‌کانی ژوروی

لوت دا.

الخنة: دهره‌یه‌نی ده‌نگ

له‌لوت‌دا هه‌ دهرای شییوو

دۆل هه‌ لوت هه‌ نه‌ملاو نه‌ملای

لوت هه‌ دهرای ئاوو، به‌لگه‌ی

ناشکرا، ناوه‌ندی خانوو هه‌ هه‌موشه‌و

بهرمه‌رگای مان.

الخنة: غوننه‌و به‌لوت

هه‌مه‌کردن هه‌ (سنة مخنة): سالیکی

هه‌مرزانی و په‌ خیره‌ بیره‌.

خنا فلان: فلانه‌که‌س له‌ هه‌مه‌کردندا

ناشیرین دوا قسمی ناشیرینی وتن.

الْخَائِئَةُ: هه لَوو بازو و اشه كه دادبته
نيجيرو ورشهی بالی دئ.

الْخَوْتُعُ: بپروانه وشهی (خَتَع).

الْخَوْتُلُ: بپروانه وشهی (خَتَل).

خَوْتُ خَوْتُ: ورگی زل بوو گهدمی داجوړا
(هو اخوْتُ وهي خَوْتُاء).

خَوْتُ الْبَطْنِ وَالصَّدْرِ: سكو سینگى نهرمو
شل بوو، گوشتن بوو.

الْخَوُثَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتى تازه
پيگه يشتوى نهرمو شلو گوشتن.

الْخَوُجَلَى: بپروانه وشهی (خَجَل).

اَخَاخُ الْعُشْبِ: گياو گزمکه فهوتا
ديارنهما ه کهم بوو.

الْخَوْخُ: فَوخ، درمختى فَوخ درمختيکه له
پيړي داره گولدارمکانه، درمختى
بهره.

الْخَوْرَةُ: کونيکه له بينا دمگري بو
نهووى روناکی ليوه بجيته
ژورئ ه دمرگايهکی پچکوله
له ناو و پرستي دمرگايهکی گه وره بويه
دروستکراوه تابييته له مېر له
نيوان دوو مالدا.

خَوْد: کهمى خوړاکی دمست کهوت.

خَوْدُ الْبَعْرِ وَغَيْرِهِ: حوشرمکه له
روپشتندا په لهی گرد.

تَخَوْدُ الْفُصْنِ: لقه درمخته که
چه مایه وه، راژا.

خَاتِ فُلَانٍ: فلانکس وادمو به ئینی خوئی
هه لوموش ————— انده وه ه —————

خواردمه نيبيهي په زمه ندهی
کردبوو، بونی کرد، ناومکه بؤگهن
بوو.

خَاتِ الشَّيْءِ: شته کهی فراند ه (خات
فلان) فلانی دمرکرد.

خَاتِ مَالَهُ: ماله کهی کهم کرد.

خاوت طرفه دونی: به دزيپه وه ته ماشای
کرد.

خَوْتُ الْبَازِي: به مانا (خاوت) دئ.

خَوْتُ الطَّائِرِ: بالنده که دمنگی
هات ه دمگوتري: (خَوْتُ الشَّيْءِ)

اِخْتَاتِ الْحَدِيثِ: قسه کهی ئی و هرگرتو
دوايي وشه وشه کهم کهم قسه گانی
گيرپانه وه.

إِنَّهُمْ يَخْتَارُونَ اللَّيْلَ: نهوانه شه ورپوى
دمکه نه و هيدي هيدي ريگه که
دمېرن.

اِخْتَاتِ الذِّتْبُ الشَّاءَ: به دزيپه وه
گورگه که پري دايه مېر کهم و بردی.
اِخْتَاتِ الْبَازِي أَوْ الْعِقَابُ: به مانا (خَت)
دئ.

تَخَوْتُ الشَّيْءِ: شته کهی
فراند ه (تَخَوْتُ الْحَدِيثِ): به مانا
(اِخْتَاتُهُ) دئ.

تَخَوْتُ مَالَهُ: به مانا (خَتَهُ) دئ.

الْخَوْدُ: كَجَوْلَى جوانى نهرم و شلى
 رموشست جوان ه (ك: خَرْدُ
 و خَوْدَات).
 خَاوَدُ عَنْهُ مُخَاوَدَةٌ وَخَوَادُ: دوركهوتهوه،
 لئى دوركهوتهوه.
 خَاوَدُ فَلَانًا إِلَى الشَّيْءِ: له دواوه فلانى
 نارد بؤشتهكه.
 خَاوَدُ الْحُمَى فَلَانًا: لهرزو تا توشى فلان
 بوو دوايى له كؤلى كهوت و پاش
 مامويهك توشى هاتهوه.
 تَخَاوَدَهُ: وادمو به لئىيان دا بهيه كترى.
 تَخَوَدَهُ: وادمو پهميانى دايه.
 الْخَوْدَانُ: هه تيو مچهو
 خوڤرى ه دمگوترى: (فلان من
 خوزان القوم): فلان له پړو پوچ
 ترين خيزانى نه تهوميه.
 الْخَوْدَةُ: كلاو خوزه كلاويكى پتهوه
 دمگريته سمر به زورى سهرياز
 له سمرى دهكهن همروا نه نلزارو
 كريكارى بيناسازى.
 خَاوُ الثَّوْرُ خَوْرًا وَخَوَارًا: گايهكه بؤراندى
 خَاوُ فَلَانٌ خَوْرًا: فلانكهس لاوازو جهسته
 تيك شكاو بوو له پهل و پوكهوت.
 خَاوُ الْحَرِّ: گهرما شكا ه (خار البرد):
 سمرما كز بوو نهما.
 خَاوُ فَلَانًا خَوْرًا: هنگى فلانكهسى پيكاو
 ههنگاوتى.

خَوْرُ الرَّجُلِ خَوْرًا: پياومكه هاوارى كرد.
 خَوْرُ فَلَانًا: بهمانا (خار) دئ.
 خَوْرُ فَلَانٍ: فلانكهس زمعيف و بئ
 دمسهلات بوو.
 تَخَاوَرَتِ الشَّيْءَانِ: دوگاكه بؤراندريان.
 اسْتَخَارَ الرَّجُلُ: داواى عهطف و سؤزى
 له پياوهكه كرد.
 اسْتَخَارَ الطَّبِيعَ: دارىكى خسته كونى
 لانهى كه متيارمكهوه بؤ نهومى
 له لايهكى ترموه بيته دهر.
 الْخَوَارُ: بؤرهى رمشه ولاخ، بارهى مهرى
 بزن و ناسك.
 الْخَوْرُ: كؤتاى روباو و جوكا كه دمږينه
 دمرپاوه ه نرمايى زموى له نيوان
 دوو بهرزاى دا ه كهنداو.
 الْخَوْرُ مِنَ النِّسَاءِ: شافرمتى دل پيس و
 بهدرموشت و بئ عهقل.
 الْخَوَارُ مِنَ الْجِمَالِ: حوشترى پچكولهى
 جوانوو ه دمگوترى: (فَرَسٌ خَوَارٌ)
 نه سپىكى لفاو نهرم و جلوهو
 خوشه ه خوشپړو بهرموته ه رمبى
 نهرم ه چهرخ و شخارته.
 الْخَوَارَةُ: حوشترى شير زورو خوش
 دؤش ه دارخورماى بهردارى
 زور ه زموى نهرمه لان.
 الْخَوْرَمَةُ: بېروانه (خَرَم).
 الْخَوْرَتُقُ: بېروانه (خَرَتُق).

خازنه خَوْرَآ: گهورهیی فرمانبردارهویی
کرد ه دژی وهستا.

الخَازِيَا: بپروانه (خَزَب).

الخَوْرَبُ: بپروانه (خَزَب).

الخَوْرِي: بپروانه (خَزَر).

الخَوْزِي: بپروانه (خَزَل).

خاش فلان: فلانکس جووه قهرمبالقی
خه لکهوه ه گهراپهوه.

خاش فلاناً بالرمح: بهرمب له فلانکسی
دا.

خاش الشئ: شتهکمی کرده ناو زمرهوه
ناو تورمهکو جانناوه.

خاش منه کذا: نهومی ئی وهرگرت.

خاش الراب وغيره لي الرعاء: گلهکمی
کرده ناو گوئنیهوه.

خاش الراب لي الجوالق: گلی کرده ناو
جهوالهوه.

خاوش الشئ: شتهکمی بهرز کردموه.

خاوش جَنَبُهُ عن الفراش: کهلهکمی له
جینگاکه بهرز کردموه.

خَوْش فلاناً حقه: مافی فلانکسی کهم
کردموه.

تَخَوْشَ بَنَّهُ: جهستهی دواي فه نهومی
کزیوو.

الخَوْش: کهلهکه، تهنیشت.

الخَوْشان: رومکیکه وکوو باقله وه ئی
که لاکانی نهرم ترن تامیکی تفتو

مزرئ ههیه بؤ خواردن دهیی.

الخَوْشَقُ: نهومی بهلقهدار خورماوه
دهمینیتسهوه دواي چینی، واته
باشهپوک ه شتی خراب لههر
شتیک بی.

خاصّ العطاء: بهخششهکمی کهم کردموه.

خَوْصَ خَوْصاً: چاوی بمقولا چوونو

بچوک بوونهوه، یان چاوکی له
چاوکهکی تری بچوگتره ه (هر
أحوص ، هي خوصاء).

خَوَصَتِ البئر: بیرمهک ناومکمی داچوو
نازملی ئی ناو نادرئ.

خَوَصَتِ الشاة: مهرمهک چاوکی رهشو
نهومی تری سپیه ه باقی جهستهی
ههموو سپیه.

أخَوَصَتِ النخلة: خورماکه جهزی کرد،
قهرمهکمی کرایهوه، دهگوترئ:

(أخَوَصَ الخوصُ) (وأخوص الشجر).

أخَصَتِ النخلة: بهمانا (إخوصت) دئ.
خَاوَصَ مُخَاوَصَةً: کهمیک چاوی

داخست.

خَاوَصَ فلان فلاناً: لهکپندا فلان
بهیرهمرکانی فلانی کرد زهمی
بهسهرموه کرد.

خَوَصَتِ الفسيلة: جهروکانی
کرانهوه ه گه لاکی دهکهوت.

خَوَصَتِ النخلة: درهختی خورماکه
که لای کرد.

خَوَصَّتِ الْأَرْضُ: چروزمو گۆپکی
ددرمختی نمرطای زور بوو.

خَوَصَّ الشَّجَرُ: درمخته که ورده ورده
که لای دمر کرد.

خَوَصَّ رَأْسَهُ: موی سپی که و ته
سمری ۵ دمگوتری:

خَوَصَّ لِيهِ الشَّيْبُ: موی سمری ماشو
برنج بوو نیوی رضو نیوی
سپی.

خَوَصَّ فُلَانٌ: فلان سهرمتا ریژی پیاوی
پیاوانه ی گرت پاشان به خیرهاتنی
ههتیومچهکانی کرد.

خَوَصَّ التَّاجُ: تاجه که ی به زیر زمکهفت
کرد.

خَوَصَّ الْعَطَاءُ: به خششه که ی که م
کردموه ۵ دمگوتری:

خَوَصَّ مَا أُعْطِيَ: نهوی نهتداتی لی
ومریگره با که میش بی.

تَخَاوَصَ: بهمانا (خاوص) دی.
خَاوَصَ النُّجُومُ: نهستیرمکان بچوک
بوونموه.

تَخَوَّصَ مِنْهُ: شته که ی ورده ورده لی
ومرگرت ۵ همرچه منده
به خششه که ی که م بوو همر لی
ومرگرت.

إِلْخَاوَصَتِ الشَّاةُ: بهمانا (خوصت) دی.
الْخَوَصُ: شتی که م.

الْخَوَصُ: که لای دارخورماو درمختی
نمرجیلو نهو جورده درمختانه.

الْخَوَصَاءُ: (ریح خوصاء): رشه بای
گرم، ناده میزاد له حمیفا چاوی بو
ههتانیه ۵ (ظهيرة خوصاء) له
ههموو نیومرورمکان گرمتر بوو.

الْخَوَصَاءُ: فروشیاری خوص ۵ نهو
کهسه ی شت له لقه خورما دروست
دمکا.

الْخَيَاصَةُ: پیشه ی خوص فروشی.
الْمَخَوَصُ: نهو شته ی له سمر شیوی
خوص دروست کرابی.

خَاضَ الْقَوْمُ فِي الْحَدِيثِ خَوْضًا: خهتکه که
به قسه گرم بوونو چونه ناو قسهو
گفتوگووه.

خَاضَ فُلَانٌ بِالْفَرَسِ خَوْضًا وَخِيَاضًا:
فلانکس نهسپه که ی برده سمر ناو.
خَاضَ الْمَاءُ: چوووه ناو ناومکهو به ناوی دا
رؤیشت.

خَاضَ الْأَمْرَ وَالْبَاطِلَ: چوووه ناوکارمکهوه،
دمستی کرد بهشتی پرو بوچ، خوی
تی فرییدن.

خَاضَ الشَّرَابُ فِي الْإِنَاءِ: شرابه که ی کرده
ناو قابه کهو تی که لاوی کردو تیکی
ههتدا.

خَاضَ فُلَانًا بِالسِّيفِ: به شمشیر زمبری له
فلانکس دا، له سهرمتاوه له خوار

ورگی داو ئه مجار بو سهرموه
هه ئیدری.

أَخَاضَ الْقَوْمُ: خه لکه که نه سپه کانیان
به ناو ناودا روشتن.

خَاوِضُهُ فِي الْبَيْعِ: له فروشتن دا
به ربه رگانی کرد.

خَاوِضَ الْفَرَسَ: نه سپه که ی برده سهر
ناوه که.

خَوِضَ الْمَاءَ وَالشَّرَابَ فِي الْإِنَاءِ: ناوو
شه رابه که ی له ناو قاپه که دا تیگ
هه ئداو تیگه لاوی کرد.

خَوِضَ بِالسَّيْفِ فِي بَطْنِ فُلَانٍ: به مانا
(خَاَصَةُ) دئ.

اِخْتَاَضَ الْمَرْعَى: پاوانه که له وهر و گزو
گیای زۆرو چرو پر بوو.

اِخْتَاَضَ بِالسَّيْفِ: نه سپه که ی برده
سهر ناو.

اِخْتَاَضَ الْمَاءَ: به مانا (خَاَصَةُ) دئ.

تَخَاَضَوْا فِي حَدِيثٍ: له قسه و گفتو گو دا
روچون و که و تنه دان و سان.

تَخَوَّضَ: به ناچار ی و زور له خو کردن
جووه ناو نه و شته.

تَخَوَّضَ الْمَاءَ: به مانا (خَاَصَةُ) دئ.

الْخَوْضَةُ: مرواری.

الْخَيْضُ: (سيف خَيْض) شمشیر لکه له
ناسنیکی نهرم دروست کروه.

الْمَخَاضُ: بوار ی چه م؛ ته نکاو؛ نه و
شوینه ی له ناو روبردا ئاده میزاد

دمتوانی به پیاده یی یان به سواری
پیدا بیه پیته وه ٥ پهرمه یرد
به بونه ی په پینه وه ی مه لامسته های
بارزانی له روبری نارس له گه ل
هه فاله کانی دا نه و شیعره ی سالی
پیشوو (١٩٤٥) بلاوی کردبو وه
سهرله نوئ سالی (١٩٤٦) بلاوی
کردموه:

عَشْرَتُ هَاوَارِهِ عَشْرَتُ هَاوَارِهِ

هَامَ لِهَسَرِ نَارَاسِ چَهَمَ بَيْنَ بَوَارِهِ.

الْمِخَاَصَةُ مِنَ النِّهْرِ الْكَبِيرِ: بوار به ناوی
روباری گهوره دا.

الْمِخْوَضُ: نامیر لکه شه راب و ماستاوو
شتی وای پئ تیگ هه ئده درئ.

تَخَوَّطَ فَلَانًا: جار دواچار هاته لای
فلان که س.

الْخَوْتُ: لقه درمختی نهرم (شَوْرِك) پیاوی
که ته و زه لامو روچ سوک و رموش

جوان (ك: خيطان).

خَوْعَ مَالُهُ: ماله که ی که م بوو.

خَوْعَ فَلَانًا بِالضَّرْبِ: به ئیدان و پیدادان
فلان که سی شله پته کردو تیگی

شکاند.

خَوْعَ دَيْتُهُ: قهرزم که ی دایه وه.

خَوْعَ السَّيْلِ الْوَادِي: لافاو که قهرخی
چه مه که ی داروخاند.

تَخَوَّعَ الشَّيْءُ: شته که ی که م کردموه.

الْخَوَاعُ: پرخه و لرخه.

كلرو باری مال و مندالی خوی ريك
خست و پيداويستيهكاني دابین
کردن.

خال الماشیه: جوان نازمهكاني چاودپری
کردن و بهخیوی کردن.

خال فلان خولاً: فلانكس خوی بهزل
زانی و تمكهبیوری نواند.

خال خولاً: لومپیش بهتمنیا بوو نیستا
بۆته خاومن كسو و كارو دسو و
پیومندو نازو نیعمت.

أخال لیه خالاً من الخیر: چاومپروانی
خیرو بیری نی کرد.

أخول: خالی زوری همبوون
دمگوتری: (رجل مِعَم مَخول)
پیاوئكه مامو خالی باشی
همن ه همموویان پیاو ماقولن.

خولهُ الشیء: به پیاومتی نموی پيدا
پیاومتی بهسرموه کرد.

تخول خالاً: خالی بۆ خوی پمیداکرد،
فلانی کرده خالی خوی.

تخول فلاناً: فلانكسی کرده خالی
خوی به خاله بسانگی
ایکرد ه بهرعوده بوو، شتمکی
خسته نستموی خوی.

تخرگت الريح الأرض: با نمو زهوییه
دمگریتموه و همیشه لوم دمهمری
باهه لدمی.

تخول فی بنی فلان خالاً من الخیر:

چاومپروانی خیر بوو له فلان خیل.
أستخول فی بنی فلان: خیلی فلانی
بهخالی خوی زانین، خوی کرده
خوشکهزای فلان هوز.

الأخول: دمگوتری: (جاءوا الأول الأول
ثم تفرقوا أخول أخول) بهك بهك
هاتن و دواپی بلو بوونهمو
روپشتن.

أأخول: نمو كسمی شت له خو دمگریو
خهریکی چاك سازو
بهرومردمگردنیهتی.

أأخول: برای دایك، (ك: أحوال و خول) ه
شتیك چاومپروانی خیری نی
بکری ه لیوايهك سربازی سوپا.

أأخولاً: خالو خوارزایی،
دمگوتری: (بنی و بین فلان خولة).

أأخول: نازو نیعمتی خودا بهسر
بهندمی خوی دا لهمالو سامان و
بهندمو گارمکرو دمستو پیومند.
أأخولاً: ناسك.

أأخول: نمو كسمی فرمانبرموايمو
كاروباری گهل و نتموهی له
نستمویه ه شوانی دلسوزو
چاودپری باش ه سمرۆگی کریكارو
ومرزپران ه (ك: خول).

أأخول: شوانی باش و دلسوز
بهنازملهكاني.

أأخول: برپوانه: (خلع).

خام خرمنا: كۆنەننامى ھەزمكردنى
 تىك جوو، گەمدى ترشا ۋ نەخۇش
 كەوت.
 اخام القرس: نەسپكە ھاجىكى ھەلنا،
 تەنھا نوكى سى خستە سەر زەوى.
 خرم على فرسە: سەر جلى زىنەكەى
 ھەللىمە ۋ سەرمەدە
 بەسولرەكەمە قايىمى كرد.
 الخام من الأمكة: شوپنى دەر داوى ۋ ھەوا
 ناساز.
 الخام من النبات: رومكى ناسكو تەرو
 تازە رسكاو.
 الخام من الثياب: پۇشاكى نەبەرداۋ
 نەدرواۋ.
 الخام: ھەر شتىك دەستى پەشەسازى
 نەگەپشتىتتى ۋ لەسەر شىۋەى خۇى
 مەپتەمە بە تازەپى.
 الخامة: ماددە سىروشتىمەكان پەش
 نەمەى پەشەسازى كارىان تىلدا بكا.
 خان فلان: غەمدى لە فلانكەس كرد،
 مافى خۇى نەدەپە.
 خان النصيحة: بەدلىسوزى نامۇزگارى
 نەكرد.
 خان السيف: شمشىرەكە ۋ مكوو پەۋەست
 نەپەرى.
 خاتە رجلا: ھاجەكانى نەخۇش بونو
 نەپتونى لەسەريان پەروا.

خاتە الدهر: رۇزگار لىى ھەلگەپەمەدە
 لە خالى خۇشپەمە خستە
 ناخۇشپەمە.
 خاتە عینە: بەجەوى پەگومانەمەدە
 بەدزىپەمە سەپرى كرد ۋ (ھە خائىن
 ۋ خائەن) ۋ (ھە ۋەى خۇن).
 خون الشئى: شتەكەى كەم كەردەمە،
 دىشگوتىرى، (خون مە): لىى كەم
 كەردەمە.
 خون فلان: نەسبەتى بۇلای خىانەتدا؛
 بەخائىنى لەقەلمەدا.
 اختانە: بەمانا (خائە) دى ۋ ۋەستى
 خىانەتى لەگەل بكا.
 تخون: بوو بە خائىن.
 تخون الشئى: شتەكەى كەم
 كەردەمە ۋ دىگوتىرى.
 تخون فلان حقى: فلانكەس ھەقى مەنى
 كەم كەردەمە.
 تخوننى حقى: وردە وردە مافى مەنى
 كەمكەردەمە ھەقى خولردەم.
 تخون الدهر: بەمانا (خائە) دى.
 تخون فلان: فلانكەسى تۇمەتبار كرد
 بەخائىن ۋ خىيانەتى لى بىنى.
 الخائنة: نەسبەتكە بەمانا (الخائنة)
 دى ۋ مەسەدەپەكە لە سەر كەشى
 (الفاعلة) دى ۋ مكوو ۋ شەى (العاقبة).
 خائنة الأعين: رەۋىنى گومانلەۋى ۋ

ته ماشاگردنی به دزییه وه.

الخَانُ: ثوتیل، کاروانسرا، دوکان، شوینی

بازرگانی کردن و مامه له ۵ به گو

ناغا و فهرمانر هوا.

الحانة: پله و پایه ۵ دمگوتری: (خانه

المشرات و خانه المئات).

الحَوَانُ: سفره، نه و شته ی خوارده مه نی

له سهر دادهنری بۆ خواردن.

الحَوَانُ: کهسیک له خیانه تدا رۆجوبی و

سوربج له سه مری ۵ رۆزگارو

زهمانه ۵ رۆزی برانه وه ی نازو وه و

بژۆی ۵ له سه مرده می پێش

نیسلامدا ناو بووه بۆ مانگی (ربیع

الأول).

أَخُو: برسییه تی ۵ ههنگوین ۵ شیوی

بهره فراوان له ناو سارادا.

أَخُو: ههنگوین.

أَخُو: زموی چۆل و به تال

خَوَى المكان أو البيت وغيرهما: نه و شته ی

تیاندا بوو نه ما ۵ به تال و خالی

بوو ۵ دمگوتری: (خوی بطنه من

الطعام) ۵ (خوی راسه من الدم).

خَوَى فلان: فلانکس برسییه تی دوا

برسییه تی به سه مری دا هساتو

هه میسه هه ژارو نه دار بوو.

خَوَى البيت: خانومه که دانیشتوانی ناوی

فه وتاوان و کهسیان نه ما، خانومه که

به چۆل و هۆلی ماومته وه.

خَوَى السحاب: هه وره که بی باران بوو.

خوت الحامل: نافرمته حامیله که

منداله که ی بوو سکی هیچی

تیدانه ما ۵ یان له کاتی مندالبوونی

دا هیچی نه خوارد.

خَوَى الزند: جهرخ و شخارته که، ناگریان

نه کردموه.

خَوَى الشئى خِياً: شته که ی

فراند ۵ دمگوتری: (خواه السبع)

خَوَى فلاناً: فهصدی فلانکسی کرد چو

بۆ لای.

خَوَى المكان والبيت: به مانا (خَوَى) دئ.

أَخَوَى: برسی بوو.

أَخَوَى السحاب والزند والنجوم: به مانا

(خَوَى) دئ.

أَخَوَت الماشية: نازه له که گه بشته

کوژتایی ته مه نی.

أَخَوَى الشئى: به مانا (خواه) دئ.

أَخَوَى ما عند فلان: هه رجی لای

فلانکس بوو هه موی برد.

خَوَى: خالی بوو ۵ گه مدی په چوک بۆوه

برسی بوو.

خَوَى السحاب: هه وره که بارانی

نه باراند.

خَوَى البعير: حوشرمه که کاتی پیخ دا

ورگی به مرزکردموه.

عُرَى الطائر: بالئدكه بالهكانى
 كرده مومو هاجهكانى دريژ كردن
 لهكاتى نيشتنه ودها.
 حَوْ المصلّى في سجوده: نويز كهرمه
 لهكاتى سوژدمبردندا ورگى
 لهرايهكانى بمرز كردمومو، قوئهكانى
 له كهلهكه دوور خستنه وده.
 حَوّت النجوم: بهمانا (خَوّت)
 دئ ۵ بهرمو ناوا بوون روى.
 حَوّى المرأة: خواردمهمنى (خهوييه)ى
 بو نافرتهكه دروست
 كرد ۵ خهوييه: جوړه
 خواردمهنييهكه بو نافرتمى
 زميستان دروست دمكړئ.
 حَوّى المريضة: چاليكى هلكه نندو
 ناگرى تيدا كرده مومو بو نهوى
 ناوچالهكه گهرم بئ، نه مجار
 نه خو شهكهى برده ناو چالهكه بو
 نهوى نه خو شيبهكهى لى دوور
 كهويته وده له رزو تاكهى نه مينئ.
 اخترى فلان: عمقل و هوشى له دست
 دا.
 اخترى الشيء: شتهكهى فراند.
 اخترى ما عند فلان: ههرجى لاي
 فلا نكس بوو بردى، هه لى گرت.
 اخترى الفرس: ناو زمنگى نه سپهكهى
 دا.
 الخاوية: به لاو كارمسات.

الخواء من الأرض: زموى چول و بئ دارو
 درمخت ۵ بوشايى نيوان ناسمان و
 زموى ۵ بوشايى نيوان دوو شت.
 الخواء من الفرس: بوشايى نيوان
 دمست و هاجى نه سپ.
 الخواء: همنگوين.
 الخواء: دمنگ ۵ دمگوترئ: (سمعت
 خواء الريح) گويم له دمنگى با بوو.
 الخواية: دمنگ ۵ دمگوترئ: (سمعت
 خواية الطائر) گويم له ورشهى بائى
 بالئدكه بوو (سمعت خواية المطر).
 (سمعت خواية الخيل) گويم له
 خرملهى هاجى نه سپهكه
 بوو ۵ بوشايى نيوان دمست و هاج.
 الخوي: زموى نهرمه لان ۵ زموى نزمى
 نيوان دوگيو ۵ شيوى پان و پوړ.
 الخوية: خواردمهنييهكه بو نافرتمى
 زميستان دروست دمكړئ.
 خاب خيبة: ناهوميد بوو، شتهكهى لى
 همدغه كرا.
 خاب سعة: كوششى به فخر و جوو.
 خاب املة: هه و لهكهى بئ هوده بوو،
 هيو او ناواتهكانى پوكانه وده، هيو او
 پراو بوو هيچى دمست نه كهوت.
 خيبة: ناهوميدى كرد، نه بهيشت به
 مرا زبكا.
 الاخيبة: ناهوميدو بئ هيو ۵ ناوه بو
 يهكئ له قودا حلهكانى

قومار ۵ دمگوترئ: (باء بالقح
الخب).

الحَيَّيَّةُ: بـى هـى وای
ناهومیدی ۵ دوعاگردنه له په‌گتی
تر دمگوترئ: (حَيَّةُ لَهُ).

الحِيَابُ: چهرخو شخارته‌ی
چروک ۵ دمگوترئ: (قدح حِيَاب)
چهرخیکه ناگر هه‌لناکا.

حَات حَيَّتا وخیوتا: دنگی لیوه‌هات.
حَات مَاله: مال و سلمانمکی کم کردموه.
اخْتَنَاتُه: فراندی، رفاندی ۵
دمگوترئ: (اخْتَأَهُ الصَّقْرُ): هه‌لۆکه
فراندی.

الحَيَّامُ: بپروانه (خیم).
الحَيْدَعُ: بپروانه (خَدَع).
خار خَيْراً وخياره: بوو به‌خاوه‌نی خيرو
بیر.

خار له لي الامر: لمارمکه‌دا خيرو سودی
بوو به‌رجاو گرت.

خار فلاناً: له‌چاگیمتی و باشی دا به‌سمر
فلاندا سمرکه‌وت.

خار الشَّيْ على غره: پاساوی نمو شته‌ی
دا به‌سمرشتی تردا، به‌باشتری زانی و
په‌سندی کرد.

خَيْرُهُ في كذا: پيشچرکئ و به‌رامبه‌ری
لمگه‌لدا کرد بوو نمو‌ی دهریکه‌وئ
کهمه‌یان لموی تر باشره.

خَيْرَ بين الأشياء: هه‌ندئ شتی له‌ناو

شتمگاندا په‌سند کرد.

خَيْرَ الشَّيْ على غره: نمو شته‌ی
له‌وانی تر به‌باشتر زانی ۵ پاساوی
دایه‌وه به‌سمریاندا.

خَيْرَ فلاناً: نیختیاری دا به‌فلان
سهرپشکی کرد له‌موی گام له‌و
شانه هه‌لهمبژئ.

اختاره: هه‌لی بژاردو په‌سندی کرد.
اختار الشَّيْ على غره: نمو شته‌ی
په‌سندکردو به‌سمرشتی تردا
پاساوی دایه‌وه.

خايردا: که‌وتنه پيشچرکئ بوو نمو‌ی
دهریکه‌وئ کئیان باش و په‌سنده.
تخيّر: هه‌لی بژارد.

استخاره: داوای خيرو چاگه‌ی لی‌کرد.
استخار الشَّيْ: شتمکه‌ی په‌سند کردو
هه‌لی بژارد.

الإستخارة: نیسمیکه به‌مانا نمو‌یه
داوای خیریکه‌ی له شتی‌کنا.

الخيار: نیسمیکه به‌مانا نمو‌یه له‌و
دووو شته له‌و دوو رینگه‌یه کامه‌یان
به‌بلش بزانئ بوو خوتئ هه‌لبژئری.

المختار: هه‌لبژئرو، په‌سندکرو ۵
جوړنکه له سه‌وزموات وگوو
خه‌یار.

خیار شنب: خه‌یار چه‌مبه‌ر (جوړنکه
له خرنوب).

الْخَيْرُ: باشترو پهنسندتر ۵ سودو خيرو

بيړ ۵ بهختمومړی ۵ مالو سامانی

زور حه لالو پاک.

الْخَيْرُ: کهرمو سمخاومت ۵ شمرفو

وهجاخزادمی ۵ نهصلو

رسمن ۵ سروشت.

الْخَيْرَةُ: پهنسندگراو ۵ شتی باش

لههرشتیک بی.

الْخَيْرَةُ: نیختیارو سهرپشکی.

الْخَيْرَةُ: بهمانا (الْخَيْرَةُ) دی.

الْخَيْرِيُّ: رومکیکه گولی همیه، بهزوری

نلوه بو نهو جوړی که گولمکهی

زرمدم، پیی دمگوتری: خوزامی بون

خوشرین رومکی کیوو دمشته.

الْخَيْرُ: خاومن خیری زور.

الْخَيْرُ: بپروانه (خَرْب).

الْخَيْرَان: بپروانه (خَرْب).

الْخَيْرَان: بپروانه (خَرْز).

الْخَيْرِي: بپروانه (خزل) ۵

خَسَى الشَّيْ خَسَاً: شتمکه گورپو تیک

چوو کلکی نهما ۵ بؤگمنی کرد.

خَسَى فلان: فلانکسی زمیلیو ژېردمسته

بوو.

خَسَى فلاناً: فلانکسی زمیلی کرد، کهمتر

لهودی وادمی پیدابوو دایه.

خَسَى الدابة: ولاخمکهی ژېر بارکرد.

خاس المهد خيساً وخيساناً: وادمو

پهیمانی خوۍ هه لومشاندموه

دمگوتری: (خاس بالمهد).

خَيْس: گهپشته نهو پهری زمیلیو

ژېر دمستهی.

خَيْس الشَّيْ: شتمکهی نهرم کرد.

خَيْس الدابة وفلاناً: ولاخمکهی ژېر

بارکرد، فلانکسی زمیلی کرد.

خَيْس الابل: حوشرمکهی دابهستو

بهستیهوه بو سهربرپن.

خَيْس فلاناً: فلانکسی بهندکرد له

شوينيک داینا بو نهودی نه جوئی:

دمگوتری: (خَيْس في السجن) له

بهنديخانهدا شوينيکی بو دیاری

کرد که تیدابین و نه جوئی.

تَخَيْس: پیوو گوشتی له قهلمویانا لی

دهرکومت.

الاخيس: پتهو، دمگوتری: (خيس

اخيس) دارنکی پتهوه ۵ ژمارمو

کؤمه لی زورو قهرمبالغ ۵ (جاء في

عدد اخيس).

الْخَيْسُ: خيرو بهرمکمت.

الْخَيْسُ: درمختی پرگه لاو تیک

چرژاو ۵ لانهی شیر.

الْخَيْسَةُ: بهمانا (الْخَيْس) دی.

الْخَيْسُ: بهنديخانه ۵ شوينی راهینان و

ژېر بارکردن.

الْخَيْسِي: بپروانه (خَس).

- خَاشَ خُيْرَةُ: نمرم بوو، ملکه چ بوو.
 خَيْشَةُ: به نالتون داپېوشي و زمرکه مفتی
 کرد.
 خَيْشُ الشَّيْءِ بِالْغَيْشِ: شته که ی داپېوشي،
 قوماشی پیدادا ۵
 الْخَيْشُ: قوماشیکه له بنه شو پېژو پالی
 که تان دروست دهگری ۵ پیاوی
 خوږې و نه مفس نزم ۵ پیاوی نازو
 کار له بهر روښتوو، دهگوتري:
 (رجل خَيْشُ العمل).
 الْخَيْشُ: شتی به نالتون روکه شکراو.
 الْخَيْشُوم: بېروانه: (خَشَم).
 خَاصَ الشَّيْءِ خَيْصًا: شته که کهم بوو (هر
 خائنص).
 خَيْصَ خَيْصًا: چاوپکی پچوک بوو نهوی
 تری گه وړه ۵ گوډچکه په کی شوړو
 تمپ نهوی تری قیت.
 خَيْصَ الْكَبْشِ: بهرانه که شاخیکي شکا،
 پان شاخه کانی گيړو هيس بوون
 په کیان بو پيشه ووه نهوی تری بو
 دواوه (هر أخيص وهي خيضاء).
 الْخَيْصُ: به خششی کهم.
 الْخَيْصَةُ: بېروانه (خَوَص).
 الْخَيْصُ: به مانا (الخائص) دئ ۵ دهگوتري:
 (نلت مننه خيصاصاً)
 خائصاً ۵ به خششیکي کهم لئی
 دهست کهوت.
- الْخَيْصَاءُ: به خششی کهم و بئ نرخ.
 الْخَيْصَى: نمونه له هر شتيك
 بئ ۵ دهگوتري: (في المكان خيصى
 من الرجال) لهو شوپنه نمونه ی
 پیاوی لييه.
 الْخَيْصَانُ مِنَ الْمَالِ: مالی کهم.
 الْخَيْصُ: بېروانه (خَوَص).
 خَاطِلُ الْحَيَةِ خَيْطًا: مار که به خيړایی
 به سمر زه ويدا کشاو روئی.
 خَاطُ فُلَانٍ: فلانکس به په له روئی.
 خَاطُ فِي السَّيْرِ: بهردموام بوو لمر وښتندا،
 درېزی به روښستن داو ملی رنگای
 گرت به هيچ لایه کدا ناوړی
 نه دایه ووه.
 خَاطُ إِلَيْهِ: به لایدا روئی.
 خَاطُ الثَّرَبِ خَيْطًا: قوماشه که ی درو
 پارچه کانی پیکه ووه نان.
 خَاطُ الدَّرْعِ: زمريه که ی چنی.
 خَيْطَ خَيْطًا: پشتي درېز بوو ملی درېز
 بوو ۵ رمش و سپی تيکه لاو بوو
 به لکه بوو (هر أخيط وهي خيطاء).
 خَيْطُ الثَّرَبِ: به مانا (خَاطَةُ) دئ.
 خَيْطُ الثَّيْبِ رَأْسُهُ فِي رَأْسِهِ: موی سپی
 کهوته ناو سمریه ووه سهری ماشو
 برنج بوو.
 اخْتِطَّ الثَّرَبُ: به مانا (خَاطَةُ)
 دئ ۵ دروی.

تَخِيْطُ رَأْسُهُ: سمری موی سپی تیدا
دمرکه و تن و مکوو دورمان.

الْحِيَاطُ: نامیری دورین، دمرزی شوژن.
سِم الْحِيَاط: کونی دمرزی.

الْحِيَاطَةُ: پیشه‌ی خه‌باتی؛ جل دورین.
الْخَيْطُ: داومدمزو، کنسرو به‌کره ۵ رنگ
و مکوو.

الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ: رنگی سپی.
خَيْطُ الْبَاطِل: نهو ته‌پو توژو گهر دیلانہ
که کاتیک خور له‌کونی به‌منجهره‌وه
دیته ژورموه چهند وردیله‌وه
گهر دیله دهبیندرین ۵ یان نهو داوه
باریکه‌یه له‌دممی جالجاؤکه
دینه‌دمر.

خَيْطُ الْبَاء: ته‌ناهی دیوار ۵ و مستای
دیوارو کاشی په‌تیک رادیلی بو
نه‌وهی ریزه دیوار مکانی راست بن.
الْحِيَاط: خه‌بات؛ به‌رگروو.

الْخِيَاطِيَّةُ: رِبَازِ شوینکه‌وتوانی
نه‌بولحه‌سه‌نی کوری نه‌بو عه‌مری
(الْحِيَاط) پییان وایه: هه‌زاو هه‌دمر
هه‌یه و نه‌بووشته.

الْمَخِيْطُ: رِبَرموی دمرزی و شوژن.
مَخِيْطُ الْحَيَّة: شوین خشکه‌ی مار.
الْمَخِيْطُ: ناله‌تی درومان؛ دمرزی،
سوژن.

خَيْفَ الْاِنْسَانِ وَغِيْرَه خَيْفًا: ئادهمیزاده‌که

چاوینکی شین و نه‌وی تری رمش.

خَيْفَتِ النَّاقَةُ: پیستی گوانی حوشره‌که
به‌رفراوان بوو ۵ (هر أخيف و هی
خيفاء).

أَخَافُ: له‌نزمایی خوار میناوه دابه‌زی،
نیشته‌جی بوو ۵ هاته دامینی مینا.
أَخِيفُ: به‌مانا (أخاف) دئ.

أَخِيفُ السَّيْلُ الْحَيُّ: لاهاوکه خیله‌که‌ی
رادایه دامینی کیوه‌که.

خَيْفُ: له شوینیک دابه‌زی.
خَيْفٌ عَنِ الْقِتَالِ: له‌شه‌ر خوی بوارد
هه‌لات.

خَيْفُ الْمَالِ: مال و سامانه‌که دابه‌شکرا.
اِخْتَأَفَ: به‌مانا (أخاف) دئ.

تَخَيَّفَتِ الدَّوَابُ فِي الْمَرْعَى: ئازده‌که‌کان
له‌ناو له‌ومرگادا هه‌ریه‌که‌یان روی
له‌لایه‌ک بوو.

تَخَيَّفَ الشَّيْئُ الْوَانَا: شته‌که گۆراو
رنگاو رنگ بوو.

الْأَخْيَافُ مِنَ النَّاسِ: جین و توژی
جیا جیای ئادهمیزاد، دمگوترئ:
(الناس أخيف).

الْخَيْفُ: دامینی کیوو که‌ژ که پاشماوه‌ی
لاهاوی تیدا کۆ بوو بیته‌وه ۵ پیستی
گوان که‌شیری تیدا نه‌مینئ.

الْخَيْفَانَةُ مِنَ الْجِرَادِ: نهو کولانه‌یه که
خه‌تی سسپی و زمردی

تَيْدَبِيْ ۝ ثَمَوَانِيَه بِالْمَكَانِيَان رَيْك
نَمِن ۝ هَمِرَا وَشَمِي.

الْخَيْفَانَةُ: حَوْشَتْرِي كَزُو لَاوَزَه كَه
بِيْجَوِي سَالَمُو مَخْتِيْنَمَبِي ۝ حَوْشَتْرِي
خَوْشَرَمُو ۝ نَمَسِي قَهْدَبَارِيك وَ
كُورْجُو كُؤَل.

الْخَيْفَةُ: كَيَرْد ۝ لَانَمِي شِيَر.

خَالَ فَلَانْ خَيْلًا: فَلَانْ كَمَس تَمَكَمَبِيوَرِي
كِرْد ۝ وَاي تِيْرَابِيْنِي وَ هُوْمِيْدِي
ثَمُوْمِي پِي بُوو.

خَالَ الْقَرْسُ: لَمَغَارْ كِرْدَنُو رُؤْشَتَنْدَا
نَمَسِبَه كَه لَارُو لَمْنَجَمِي كِرْد.

خَالَ الشَّيْئِ: وَابُو شَتَمَكَه
چُوو ۝ وَ اَكُوْمَانِي بَرْد.

أَخَالَتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَان هَمُوْرِي لِيْ پَمِيْدَا
بُوو خَمَرِيَكِي بَارَانْبَارِيْنَه.

أَخَالَتِ النَّاقَةُ: حَوْشَتْرَمَكَه شَمِيَر
لَمَكُوَانَمَكَانِي دَا كُؤَبُوْوَه.

أَخَالَ فَلَانْ لِلْخَيْرِ: فَلَانْ نِيْشَانَمَكَانِي
خِيَرُو چَاكَمِي تِيْدَا دَمَرَكَه وَت.

أَخَالَتِ الْأَرْضُ بِالنَّبَاتِ: زَمُوِي بَمَكِيَاو
دَا كُؤُو كُؤُلُو رَا زَلْهِيْمُوَه.

أَخَالَ عَلَيْهِ الشَّيْئُ: شَتَمَكَمِي لِيْ شِيُوُوو
نَا زَانِي چُوْنَه.

أَخَالَ السَّحَابَةُ: وَابَزَانِي هَمُوْرَمَكَه بَارَانِي
پِيُوْمِيَه.

أَخِيلَتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَان خُوِي بُوُو

بَارَانْبَارِيْن نَامَا دَمَكِرْد، خَمَرِيَكَه بَارَان
بِيَارِيْنِي ۝ هَمُوْر بَمَرِي گِرْت
هَمُوْرْمَكَان دَمَسْتِيَان كِرْد بَه بَرُوْسَكَه
هَاوِيْشَتَنُو كُؤُلَمَكُؤُل.

أَخِيلَ فَلَانٌ لِلذَّبِّ: فَلَانْ دَاوَمَلِي دَانَا
لَمَنْزِيَك نَا زَمَلَمَكَانِيْمُوَه بُوُو ثَمُوْمِي
كُورْگ سَل بَكَاتَمُوْمُو نَهَوِيْرِي
تُوخْنِيَان بَكَمُوِي.

أَخِيلَ السَّحَابَةُ: بَمَامَانَا (أَخَالَهَا) دِي.
خَايَلَتِ السَّمَاءُ: بَمَامَانَا (أَخِيلَت) دِي.
خَايَلَتِ السَّحَابَةُ: هِيُوَاي بَارَان بَارِيْن
لَمَهْمُوْرَمَكَه كِرَا.

خَايَلَ فَلَانٌ فَلَانًا: فَلَانْ كَمَس شَانَا زِي
بَمَسَمَر فَلَانْ دَا كِرْد.

خَيْلَتِ السَّمَاءُ: بَمَامَانَا (أَخِيلَت) دِي.
خَيْلَتِ السَّحَابَةُ: هَمُوْرَمَكَه بَمَتَمُوَاوِي
بَمَرِي عَاسَمَانِي گِرْت وَهَلْ بَارَانِي
نَمَبَارَانْد.

خَيْلَ عَلَى اللَّيْلِ: مَرْدُوُوْمَكَمِي بَمَقُوْمَاش
دَا پُوُوْشِي.

خَيْلَ عَلَيْهِ: لِيْ شِيُوَانْدُو سَمَرِي لِيْ تِيْكَ
دَا.

خَيْلَ فَلَانٌ عَلَى فَلَانٍ: فَلَانْ فَلَانْ كَمَسِي
تُوْمَمَتَبَار كِرْد، تُوْمَمَتِي پَالِنَا.

خَيْلَ عَنْهُ: لِيْ كِيْرَابِيْمُوُو مَمْنَعِي كِرْد
نَمِيْهِيْشَت تُوخْنِي بَكَمُوِي.

خَيْلَ الشَّيْئِ: لَمَدَلْ دَمَرُوُوْنْدَا

وَيَنْهَيْمُكِي بَوْدَانَا.

شَيُومِيهَكَم بُو نِهَوْدَانَا.

تَحْيَلُ الْحَيُّ فِي فَلَانٍ: تَتَبِينِي خَيْرُو بِيَرِي

تَحْيَلُ الرَّجُلُ: بِيَاوْمَكِه تَمَكْمَبُورِي كَرْد.

لَمَفْلَانَكَمَس كَرْد.

تَحْيَلَتِ الْأَرْضُ: بَمَانَا (تَحْيَلَت) دِي.

تَحْيَلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ كَذَا: وَاجُوه وَخَهَالِيَه وَه

تَحْيَلُ الْحَيُّ فِي فَلَانٍ: خَيْرُو بَمَرْمَكَه تِي

كِه نَمُو شَتِه وَهَاهِيَه.

لَمَفْلَانْدَا بَمَدِي كَرْد.

اِخْتَالَتِ السَّعَابَةُ: بَمَانَا (اِخَالَتْ) دِي.

تَحْيَلُ الشَّيْءُ: تَمَثْبِلُ وَنَمَي فَلَان

اِخْتَالَ فَلَانٌ: فَلَانَكَمَس خَوِي بَمَزَلَزَانِي وَ

دَمَكَا.

تَمَكْمَبُورِي كَرْد.

تَحْيَلُ الرَّجُلُ فِي مَشِيَّتِه: بِيَاوْمَكِه فِيزِي

اِخْتَالَ فِي مَشِيَه: لَمَرُوشَتَنْدَا فِيزِي كَرْد

كَرْد لِه رُوشَتَنْدَا.

خَوِي بَمَزَلَزَانِي.

اِستَخَالَ السَّحَابُ: سَمِيرِي هَمُورْمَكِي

اِخْتَالَتِ الْأَرْضُ بِالْغَيْبَاتِ: زَمُوي بَهْگِيَاو

كَرْد گُومَانِي نَمُوي لِيَكَرْد بَارَان

گَزُو گُولُو وَگُولَزَار رَازيه وَه.

بِبَارَنِي، بَارَانِي بِيُومِي.

تَحْيَلُ لَهُ الشَّيْءُ: شَتَمَكِي لِي تِيَك

الْأَخْيَلُ: لَه خُو رَازِي وَ

جُوه.

فِيزِگَمَر ۵ كَمَسِيَك جَهَسْتَه ي خَالِي

تَحْيَلَتِ الْأَرْضُ: گَزُو گِيَاي زَمُوي

زُورِي بِيُومِي ۵ بَالَنْدَمِيَكِي سَهُوزِه

بِيَنگَه ي گُولِي كَرْدُو بَهْگَه لَكِي

بَالَمَكَانِي بَرِيَسَكَمِيَه گِيَاي پِيُوَه دِبَارِه

نَاژَمَل تِيَا لَمُورَان دِي.

جُودَاهِيَه لَه گَهَل بَاهِي

تَحْيَلُ فَلَانٌ: فَلَانَكَمَس تَمَكْمَبُورِي كَرْدُو

جَهَسْتَه ۵ هَمُورَا نَاوَه بُو

لَمَخُو رَازِي بُو.

بَالَنْدَمِيَكِي تَر پِيِي دَمُگُوتَرِي

تَحْيَلُ الْقَوْمُ: خَه لَكَمَكِه لَمَنَاو خُوِيَاَنْدَا

(شَقْرَاق) نَمُويَاَنْدَمِيَه شُومَه خَه لَك

شَانَا زِيَايَان كَرْدُو خُوِيَاي هَمَلَنَاهِيَه وَه.

رَمَشَبِينِي لِي دَمَكَمَن ۵ عَمْرَب

تَحْيَلَتِ السَّمَاءُ: بَمَانَا (اِخْبَلَت) دِي.

دَمَلِيَن: (اَشَام مَن اَخِيَل) ۵ هَمُورَا

تَحْيَلُ الشَّيْءُ: شَتَمَكِه رَمَنگَاو رَمَنگ

نَاوَه بُو بَاَزُو هَه لُو.

بُو.

اَلْغَايِلُ: گَمَنجِي لَه خُوَرَازي وَ

تَحْيَلُ الشَّيْءُ لَه: شَتَمَكِه بَه شَيُوه وَ

تَمَكْمَبُورِي كَرْد.

وَيَنْهَيْمُكَ هَاتِه بَمَرَجَاوِي.

رَجُلُ خَائِلُ مَالٍ: بِيَاوْمَكِه زُور بَاش

تَحْيَلُ لِي خِيَالُهُ: لَه خَه يَالِي خُوَمَدَا

سَمَرِبَه رَشْتِي مَالَمَكِي دَمَكَا.

الْخَالُ: نه خوښييه که به زوری توشی

ناژهل دمیږ ۰ هورو هه لا ۰ هوره
بروسکه ۰ ته که بورو فیز.

رجل خال: پیاوړکه له خوږی رازییه و

ته که بور که ره ۰ هورو ږکه بارانی

پیومنه بی ۰ پیاوړکی لیورده و

دلفراوانه ۰ (رجل خال مال)

پیاوړکه جوان سهر پهرشتی مال و

سامانه که دی دمکا ۰ قوماشی کی

په مهنییه و ته خته که دی سوور و

گولی رمشی تیدان ۰ ولاتیکی چولی

کس تیدا نه ماو ۰ نالای

فهرمان پرمواو مه لیک ۰ خاومنی شت؛

دمگوتری: (من خال هذا الفرس؟) ۰

شتی تایه تمه نند به شتی

ترموه ۰ خالیکی رمش له جه سته دا

به سهر پیسته و ۰ پیاوی له و

لاوازو بی ورمو ترسنوک ۰ لانه ی

پچوک ۰ کیوی گوره ۰ خوشتری

که ته و زمه للاح.

الْخَلَّةُ: نافرمتی له نجه و لار کمرو به فیز.

الخیال: کس، خه یال ۰ داوه ل داریکه

له سهر زرعات ده جه فیندری ۰ یان

له نریک گهو و گهوری ناژه له و

ده جه فیندری و کراسییک یا

پالتویه کی رمشی پيدا دمکری بؤ

نه و دی ته و پرو دعبای زینه خرو

توخی کشتوگانه که نه که مون ۰ یا

گورگو درندی تر بترسو نه په نه

نریک ناژهل ۰ یان داریکه

ده جه فیندری له سهر هندی پارچه

زمو قوماشی کی پيدا دمدری

نیشانه ی نه و میه نه و شوینه

تایه تییه و تـــوخی

مه که مون ۰ به نمونه زمو په که

مینی تیدا چیندرا بی ۰ په کی که له

هیزمکانی عقل و بی سنور و

مه و دی پان و پوره شتی سه ورو

دور له عقل و پنا دمکا.

الْحَيَالَةُ: کس، حاله تی که له کاتی

به خه بهر بووندا به سهر نادمیزاددا

دی و دگوو حاله تی خه و بینین

له کاتی نوو ستندا.

الْخِيَالُ: نافرمتییک خالی زور

به جه سته و هه بن.

الْخِيَالُ: ته که بورو له خورازی

بوون ۰ رموه نه سپ.

الْمَخِيلُ: رومکیکی تام و بونخو شه.

الْمَخِيلَةُ: ته که بورو له خورازی بوون.

الْمَخِيَالُ: خاومنی رموه نه سپ و

هیستر ۰ نه سپ سوار.

الْمَخِيلُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوړکه زوری خال

به جه سته و هه بن ۰ لایه قو

شیاو ۰ دمگوتری: (فلان مخيل الخير).

أَلْخَيْلَةُ: شوينى نەسپ، تەويلەى
 نەسپ ە شك و گومان، دىگوتىرئ:
 (أَخْطَات فِيهِ عَيَاسِي) خەيالە
 دىربارەى ئەو ھەئەى كرد ە
 ھەورىك كە بەپيى گرمەو
 بروسكەى بى دىبى بارانى بى
 بى ە تەكەبورو خۆبەزل زانين،
 دىگوتىرئ: (فَلَان ذُو مَخِيلَةٍ) ھەمروا
 دىگوتىرئ: (ظَهَرَتْ فِيهِ عَيَاسِلُ
 النَجَابَةِ).

أَلْمَخْيُولُ مِنَ الرِّجَالِ: بىاويكە زۆرى
 خال بەجەستەتەو
 ھەبن ە حوشترىك ھەلۆ نىشتىبىتە
 سەر كە ھەلىو لىي بخوا.

أَلْمُخِيلُ: كەسك لەسەر خەيال بزیو
 بەخەيال ھەلس و كەوت بكا.

أَلْمُخِيلَةُ: ئەو ھىزە ناومكیەى شت
 كەمەندكىش دىكاو ناوينەى عەقلە.
 خَامَ فَلَانٌ خَيْمًا: فلانكەس لەو شوینە

مايەو ە پیلانى داپشت بو
 بەكىكى ترو سەرکەوتوو نەبوو.
 خَامَ الْأَرْضَ خَيْمَانًا: زەویيەكە بو نىشتە
 جى بون گونجاو نەبوو.

خَامَ عَنِ الْقِتَالِ: لەشەر ترساو ھەلەت
 نەپویرا بجیتە پيشەو.

خَامَ رَجُلًا: ھاجى ھەلپى.
 اخامت الدابة: ولاخەكە ھاجىكى

ھەئناو لەسەر سى ھاج
 ومستا ە بەحال ھەراخى ھاجە
 ھەئناومكسەى لـ ھەزوى
 جەقاندبوو ە دىگوتىرئ: (أَخَامَ
 الرَّجُلُ وَالذَّابَةُ إِحْدَى رَجُلِيهِ).

أَخَامَ الْحَيْمَةَ: خيمەكەى ھەئنا.
 خَيْمَ الْقَوْمِ: خەلكەكە خيمەيان ھەئناو
 چونە ناو خيمەكانيانەو.
 خَيْمَ فَلَانٍ: فلانكەس لەو شوینە جىگىر
 بوو تىيدا مايەو.

خَيْمَ اللَّيْلِ: شەو داپيوشىو لەخوى
 گرت.

خَيْمَ الرَّائِحَةِ بِالْمَكَانِ رِيَاثَرِب: ھەئنا
 بونەخوشەكە لەو شوینەدا بلاو
 بۆو.

خَيْمَ الْوَحْشِيِّ فِي كُنَاسِهِ: دىمبا
 كىوييەكە چوو لەنەكەيەووم
 بەجىي نەھىشت.

خَيْمَ الشَّيْئِ: شتەكەى وىكوو خيمە
 لىكرد.

خَيْمَ الْمَسْكِ وَغَمْرِهِ: ميسكەكەى داپوشى
 بو ئەو ەى زياتر بۆنى كەسكون بىو
 داپوشەركەش بۆن بگري.

تَخَيْمَ الْقَوْمِ: خەلكەكە چونە ناو
 خيمەكانيانەو ە لەناوياندا
 نىشتەجى بوون.

تَخَيْمَ السَّرِيعِ الطَّيْبَةِ فِي الثَّرِبِ:
 بونەخوشەكە مايەو ە چەسپا.

تَخِيْمَ مَكَانِ كَذَا: خِيَمَى لَهْفَلَان شَوِيْن
هەلدا.

الخام: بېروانە (خَوَم).

الخامة: بېروانە (خَوَم).

الخيم: سۈرۈشتۈ تەبىياتۈ بنەماۈ ئەھل.

الخيمة: ھەر خانويك كۆلەكەى دارى

بۇبجەقېندىرىۋ گەلاۋ گىياۋ گزى بۇ

بكرى بەسەققۈ سىبىمرو بتموئ

خۇ لەگەرما بپارېزى ۋ ھەر خانويك

لەبەمرو جەۋالۋ خەرارىي

كۆلەكەى بۇ بچەقېنىۋ بەھمىل
بېسەرتەموۋ قايىم بكرى ۋ واتە:

(رەشمال).

الخيمي: خيىمە دروستكەر.

الخيام: خيىمە دروستكەر.

الخيم: ئەۋ شۈپنەى خيىمەى تىدا

ھەلراۋە ۋ ھۇبەۋ گەرمكە رەشمال

نېشىنەكان.

دمگوترئ: (ابن دأء).

الدَّائِنُ: گمرو.

الدَّائِي: بياوئك بزائ مال و مندالی

بئ رموشتن و لئيان بئ دنگ بئ.

دَأَا: پهله يكرده بازى به هئزى

هاويشت.

دَأَا في اثره: شوئن پئى هه نكرت و

به شوئن ههنگاو مكاني نمودا روى.

دَأَا الْقَوْمَ: خه لكه كه كرديه

پاله بهستوو شان ليك ترنج كردن.

دَأَا الشَّيْءَ: شته كه راتهكان و خسته

جمو جوئ، دايپوشى.

تَدَأَا: بؤ موطاوعه (دأدا)

هاتوو هه له ئهسپ كهوت هخوار

مهيلى بؤ لاكرده له رويشتندا به لاي

نمودا مهيلى كرد.

الدَّأَا: دوا روژى مانگ ه

دمگوترئ: (ليلة دأء) شومكه زور

تاريكه.

دَأَا دَأَا: پرپوو هه له بوو.

دَأَا الرِّعَاءَ: هاهمه كه پر كرد.

دَأَا فُلَانًا: زورى له فلانكس كرد كه

به تئيرى خواردن بخواه رقى ئ

بؤوه هه ناخوشى ويست.

بئتى دال هه شته م بئتى هيجايه،

مهمخره جهكه كمنارى زمان و بنكى

ددانى پئشيني سمر مويه.

دَأَابَ في العمل وغيره دَأَاباً و دَأَاباً:

. به مردموا بؤو لهو كار هداو وازى ئ

نه هئناو به جئدى گرتى.

دَأَابَ الشَّيْءَ دَأَاباً: شته كه به مهمند

و مرگرت و پئيه موباه مندبوو به مردموا

له كه لئدا خهريكه به بئ دايپان.

دَأَابَ الدَّابَّةَ: به خئيرايى و لاخه كه

لئخورى

أَدَأَبَ فُلَانًا: فلانكسى ناچار كرد

به مردموا بئ له سمر كار كه.

أَدَأَبَ الدَّابَّةَ: و لاخه كه به خئيرايى

لئخورى.

الدَّأَبُ والدَّأَبُ: عادمه و داب و

نهرت هه فوران دمهمرموى: (مِثْلَ

دَأَبِ قَوْمِ نوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ).

الدَّابَّان: شموو روژه خورو مانگ.

دَأَاتَ دَأَاتًا: پئس بوو، خورس و گران بوو.

دَأَاتَ الشَّيْءَ: شته كه پئس كرد.

الدُّكْتُ: رقو قئنى به مردموا.

الدَّائِي: گهل و نه موهى نه همه قو

گئل هه بؤيه به ئادمه ميزادى نه همه قو

دَاظَ القَرْحَةَ: برینکە ی گوشت و کرایه وه.

دَالَ دَالًا وَ دَا لَا سَاءً: به هیواشی

رؤیی ۵ به ته مبهلی رؤیی ۵

دَالَ الصِّيدَ: ځایلی له نیچیر مکه کردو

خستیه داوموه.

دَا لَه: ځایلی له نیچیر مکه کرد.

الدَّالُ: گورگ ۵ دعبایه مکه و مکوو ریوی.

الدِّلُ: نین ناوی، (چه هه ل).

الدَّالَانُ: گورگ: چه هه ل.

الدُّرُول: به لاو کارسات

دَامَ الحَاظُ دَامًا: کۆله که ی بهر

دیوار مکه داو پالی پیومه نا خستی.

تَدَامَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شته کان که ووتنه

سهر یه ک.

تَدَامَ الشَّيْءُ فَلَا سَاءً: شته که ی به سهر

فلان که س دا که ووتو له سهری

کۆبووه تهنگی پی هه لچنی، پاله

به ستوی دا.

تَدَامَ الشَّيْءُ تَدَامَةً: شته که که ووته

سهری و له سهری کۆبووه.

الدِّمُّ: شتیکی شتیکی تر داپوشتی.

الدَّامُ: دهریا.

دَا دَاوًا: به ته مبهلی و فونگرانی

رؤیشتن.

دَايَ دَايَاً: به هیواشی پاریزی برده

نیچیر مکه ویستی هه لی بخه له تین.

دَايَ دَايَاً: به ته مبهلی و فونگرانی

رؤیشت.

الدَّايَةُ: نیشقانی شان، پشت ۵ یان

دیفه ی سنگ ۵ یان پهراسو که

به نیشقانی سنگه وه په یوه ست

دمبن ۵ دایه نی منال ۵ شوینی تیر

له هه وسدا ۵ که هه لی حوشر ۵ (ابن

دایه): هه له پر شه.

دَبَا دَبًا: داسمکانو نارامی گرت.

دَبَا فَلَانًا بِالْعَصَا: به عصاو گوچان

له فلانی دا.

دَبَاهُ وَعَلِيهِ: داپوشتی و ژیر خاکی کرد.

دَبَّ دَبًا: به هیواشی رؤیی.

دَبَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: تیی گمراو به ناوی

دا بلا و بۆوه دمگوتری: (دَبَّ الشَّرَابُ

فِي الْجَسَدِ): شهرا به که به ناو

جهسته ی دا بلا و بۆوه.

دَبَّ الْإِنْسَانُ وَالْخِوَانُ دَبًا وَ دَبَانًا:

ناده میزاد موومکانی زۆربوون،

نازه له که خوری و کۆلک و موی زۆر

بوو، دمگوتری: (دَبَّ وَجْهَهُ) و (وَدَبَ

جَسْمَهُ) (هو أدبٌ وهي دَبَاءٌ).

أَدَبُهُ: وای ئی کرد خل خل برپوا،

دمگوتری: (أَدَبُ إِلَى أَرْضِهِ جَدُولًا)

ورده ورده جوگایه کی بهرمو

زمو بهیه که ی نهو برد ۵ ههرومه

دمگوتری: (أَدَبُ الْحَاكِمُ الْبِلَادَ)

فهرومانپه وای کرد خه لکه که

هياواش بېته ژېر سيښېرى
دادېمرومى.

دَبَبَةُ: به مانا (اَدَبَةُ) دى.

الدَّبَابَةُ: همرچى به سمر زمويدا بړوا،
دوايى سه پينراوه به سمر ولاخى
باره بهردا.

الدَّبَبُ: بېجوى مانگا له سمرمى
له دايكبوونى دا (گولكه له).

الدَّبُّ: ورج (ورج دمعبايه كى كيوييهو
درمندمييهو گؤشتنه گهورمو كه ته يه،
له سمر پازنه پيى قاچه گاني
دمروا هه روا به رېيازو رېرمويش
دمگوتري.

الدَّبُّ الْأَصْفَرُ: كهوته واننه، كومه له
نه سستيريه كه چواريان
چوارگوشه يى دموستن و سى ترپان
دجنه كلك بويان له كوتايپان هه
نه سستيره ي قوتبى هه يه.

الدَّبُّ الْأَكْبَرُ: كهوت نه سستيره ي له وينه ي
كهوته واننه به لام له وان گهورمترن.
الدَّبَّاءُ: كوله كه.

الدَّبَابَةُ: زرى پوښ، ناميرى كى
جهنگييه توپو رمشاشى له سمرنو
تا يه گاني زنجيرن، له پليتى نه ستور
دروست كراوه بو هيرش كردنى
سمر ريزمگاني دوزمن به گاردى.

الدَّبَّةُ: شوينيك لمبه لان بى، لمبى زور لى

هه بى ه تهنگ زمو ناخوشى،
دمگوتري: (فلان وقع في دَبَّةٍ) هه مروا
ناوه بو گوزمى زميتو كولينه ي
دوشاو.

الدَّبَّةُ: ورجه مئ هه دېله ورج هه رى و
شوين و رېياز.

الدَّبَّابُ: شتيك زور زموى
بكوتى هه فیتنه هو دوو زمان هه هر
شتيک هه له ويى هه برينيك خوینى
زور لى بى.

الدَّبِيبُ: هر شتيك به سمر زمويدا
بړوا (بېړو).

الديوب: فیتنه هو دوزمان.

الْمَدْبَةُ: زمويه كى ورجى زور بى.

فَهَجَ الشَّيْءَ دَجًا: شته كه ي رازاند هوه و
نه قش و نيگارى تيدا دروست كرد.

هه ج المطر الأرض: باران كه زموى ناوداو
سه وزو جوان بوو به گول و گولزار
رازا يه وه.

دَبَجَهُ: رازاندييه وه.

الديباح: جورى كه له پوښاك هه تان و
پوى له ناوري شمه.

ديباح الرجه: جوانى پيستی دم وچاو.

ديباحة الكتاب: پيشه كى كتيب.

ديباحة حسنة: نوسلوبى جوان.

الديباحتان: دوگونم و (روم هت)،
دمگوتري: (هو ي صون ديباجته).

الديباجة في القضاء: نەم شويئەى

حوكمەكەى لى دىمركراوه، ناوى

دانگاۋ شويئەى مېژوو ژمارەى

قىمارو نەم جۆرە شتانه.

ديباجة القانون الدولي: ھۆكارو مەبەست

لە دىمركردنى نەم قانۇنونه.

المنتج: لە زاراۋەى زانايانى قىرمودەدا

نەمىيە ھاۋ تەمەن لە يەكتروە

رەۋايەت بىكەن تەمەن و سەنەدو

رشتەيان يەك بى.

دبج: زەلىلو سوک بوو، چاۋ بەرمو ژىر

بوو روى نايە چاۋ ھەلپىئە پىشتى

چۆمايەۋە لە رۇيشتندا سەرى

دانەۋاند

دبج في ركوعه: لە ركوعەدا پىشتى رىك

راگرتو سەرى دانەۋاند لای سەرى

لەلای سەمى نزم تەربوو.

دبج في البيت: لەمالەۋە خزاۋ نەھاتە

دەرى.

دبج ظهره: پىشتى خۇى دوۋلا ھىتايەۋمو

ناۋقەمدى بەرز گەردەۋە تاۋمكوو

سەنامى ھوشترى لى ھات.

إنتبج: بەمانا (دبج) دى.

دبج: پىشتى خۇى كورپەردو سەرى

دانەۋاند.

دباغ: جۆرە يارىيەكى مىنالى غەربە.

دبذب: ھەراۋ ھۆرپاۋ بەزمو رەزم.

الدبابة: كەسپك ھەر ھاۋارو ھىرپو

دەنگە دەنگى بى.

الدبابة: تەپل، دويمبەلەك.

الدبابة: ھەر دەنگىك و مكوو دەنگى

كەۋتنى سەمى ۋلاخ لە شويئى رەق

ۋابى.

دبرت الريح دبراً: بايەكە بوو بەمباى

دەپوور.

قبر السهم: تىرەكە لەنىشانەى

ئاراستەكراۋ لايدا نەى پىكا.

قبر الشئ: شتەكە تىپەرىۋ رۇيىۋ

بەسەرچو.

قبر فلان: فلانكەس قەۋتاۋ مرد.

قبر السهم الألف: تىرەكە نىشانەكەى

نەپىكاۋ لەۋدىۋى كەۋت.

قبر: باى دەپوور لىى دا.

قبر الحيوان: ئازەلەكە توشى دەردە

بىرىندارى ئازەلەنە بوو، پىشتو

جەمۋى بىرىندار بوون.

ادبر: كەۋتە ناۋ رەشەباۋ

زىيانەۋە لەمكۇتايى رۇزى

چوارشەممەدا سەفەرى كەردە پاشو

پىشى خۇى ناسىن، زانى كارەكە

چۇن بوۋمو چۇن دەبىۋە ۋلاخەكەى

پىشتى بىرىندار بوو.

ادبر الشئ: شتەكەى خىستە دوا

خۇيەۋە.

أَدْبَرَ الْقَتَبُ الْبَعْرَ: کورتان پان زینمه

پشتی حوشرمکهی بریندار گرد.

أَدْبَرَ أَمْرَ الْقَوْمِ: سمر وکاری خه لکه کهی

کرد لمبر گمنملی.

دَابَّرَ فُلَانٌ: فلان مرد.

دَابَّرَ الْأَذْنَ: لمدواوه گوئی هه لنبری.

دَابَّرَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلان پشتی لمدفان

کردو روی لی و مرگپرا.

دَبَّرَ الْأَمْرَ: لمدارمکه ورد بووه

سمر منجام و ناکامی لیک دایهوه.

دَبَّرَ الْحَدِيثَ: حمدیسه کهی لمدکسان

دیکهوه ریوایت کرد.

دَبَّرَ الْعَبْدَ: به کویلهی خوی گوت: که

مردم تو نازدیه.

تَدَابَّرَ الْقَوْمُ: خه لکه که گوتنه

دزایه متیکردنی یه کتری و دمنگیان

لیک دابری و زویریوون.

تَدَبَّرَ الْأَمْرَ: له کارمکه ورد

بووه و ویستی بزانی سمر منجامی

چونه.

اِسْتَدْبَرَ: لمدواوه بوو شتمکه

هات و په سندی کرد هملی گرت.

اِسْتَدْبَرَ الْأَمْرَ: لمدکوتایی دا کارمکهی بوو

رون بووه، نهومی دوی کارمکه بوو

دمرگموت له پیښدا نهمیدزانی.

التدبير: ریکخستن (التدبير المنزلي)

ریکخستنی ناو مال و سمر و کاری

کردنی بمشپوهیه کی باش.

الدَّابِرُ: شوینکمهوته، کوتایی

همرشتیک و دمگوتری: (قطع الله

دابِرَهُمْ): خودا دوا و مچمو ناخر

کهمسیانی برپییهوه و دوابرپای

کردن و همروا دمگوتری: (ما لي

الكَائِنَةُ اِلا الدَّابِرُ): له تیردانه که مندا

دواتریم پی ماوه.

الدَّابِرَةُ: شوینکمهوته و له همموو

شتیکنا کوتایی و دوابی په کهی.

دَابِرُ الْغِيَاثِ: شا دهماری حاجی.

دَابِرَةُ الطَّائِرِ: نینوکی پاشینی

حاجی بازو هملو که بهونینوکه زمبر

دموشینن و شافرمی پی و قدمدم

نمگبت و تی شکان.

دَبَارُ: روژی حوار شهممه پان

شومکهی.

الدَّبَارُ: تیناچون و هفوتان.

الدَّبَارُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: له همموو شتیک

کوتایی و دوابینی، دمگوتری: (هر

لا يدري قَبَالَ الْأَمْرِ مِنْ دَبَارِهِ) همروا

دمگوتری: (أتى الصلاة دَبَاراً) دوی

تپه پریوونی کات نوژی کرد.

الدَّبَارَةُ: پارچه زموییه که بوو کشتوکان

چاک بکری.

الدَّبِيرُ: جوړ، دمگوتری: (ليس من دبیر

فلان) فلانکس لمدجوری فلان نیه.

له هاتندا دواكهسى هاتوو ه پاش
تېپه رېوونى كات دمگا ه نويز كردن
له دوا كاتى دا.

الدُّبُر: رشمه بابه كه له خور ناواوه
هه لنمبې پېچه وانهى باى شه مال.

الدُّبُر: وه جاخزاده و رسهن.

الدُّبُر: نهو كهسهى له خورماردا له
خودا چه كه دمدا.

المُسْتَدِر: كه سيك بهرمو بهخته و مريى
بچى.

ادبست الارض: زموى گياو گزى
دمر كردو رضى و سهوزى تيكه لاو
بوو.

دبسه: دايپوشى و شاردى به وه.

دبس الحف: گورمويه كه پينه كرد.

دبس الورقة و غيرها: كاغه زمكانى
به دهمبوس ليكدا.

ادبس: رنگى سور بوو كه مى رنگى
رمى تيكه بوو.

الدبس: نهوميه رنگى سوربى و رمى
تيكه بى ه (هې دبسه) ه (ك)
دبس).

الدبس: دوشاوى ترى دواى نهومى
دمكوئيندري.

الدبس: دوشاوى خورما پان شيله
خورما.

الدبسة: شتى رنگ سورى رمى

الدُّبُر: مان و سامانى زور، پوره ههنگو
كومه له زمردموايه ه له هه موو
شتيك دواوه ه دمگوترى: (جملت
كلامه دبر اذنى) قسه كهى فلانكه سم
پاشگوئ خست.

الدُّبُر: پشت: سمت و كهفه ه له هه موو
شتيك كوتايى و دوايى.

الدُّبُرَان: له زارواى ناسمانشوناسى دا
پنج نهستى رمن له بورجى نهور،
نهور بو خوى گوره كه يانه،
كه لوپكى مانگه ه هه نديكيش
دهلن: نهستى ريه كه كهوتوته
نيوان نورمياو جهوزاوه.

الدُّبُرَة: پارچه زمويه كه چاك كرابى
بو كشت و كال.

جوگاي ناو له نيو زمويه
گشتوكاليه كاندا ه تيشكان
له شهردا ه دمگوترى: (جعل الله عليهم
الدبره) خودا شكان و سه رشورى
به شهردا هينان، (جعل الله لهم
الدبره) خودا سهر كهوتنى بو
مه پسر كردن به تيشكانى
دوژمنه كه يان.

الدُّبُرَة: داهاتوو، دواوه پېچه وانهى
رايردوو پيش و مخت.

الدُّبُرَة: برينى ولاخ ه تيشكان له شهردا.
الدُّبُرِي: نهو كهسهى دوا دمكهوى

تینگه پړاو ۵ جوړه کوټړیکه.

و مړیگری ۵ (ك: دُئُغ).

النباس: دوشاو دروستكهر،

النباه: به مانا (الدباغ) دئ ۵ پيشه ی

دوشاوچی ۵ دوشاو فروش.

دمباغچیه تی.

النبس: خه لکی زورو همه جور.

النباغ: کاری دمباغچیه تی و خارانندی

النبوس: گوجانی دار پان ناسن.

پیست بؤ نه وهی که لکی ل

النبوس: دمبوس ۵ که مرسته یه کی

و مړیگری.

بجوکه له ناسن پان معده منی تر

الدئغ: نهو مادانه ی پیستی پی دمباغ

ومکوو بزمارو دمرزی، سهریکی

دمکری ۵

خړو نهوی تری تیز شتی پی لیک

الدبغه: به مانا (الدئغ) دئ ۵ (ك: ادباغ).

دمبه ستری.

الدبوغ: نهو بارانه یه زموی له پیسو

دبشه دبش: توپکله که ی ل کرده وه

پوخه لی پاک دمکاته وه.

سپیکرد ۵ خواردی ۵ دمگوتری: (دبش

المدبغه: شوینی دمباغکردن، دمباغ

الجراد الأرض وفيها) کولله گیاوگری

خانه ۵ نهو پیستی دمخریته ناو

ناو زموی خواردو روتانده یه وه.

دمباغوه ۵ (ك: مدباغ).

النباش: لافوای گه ورده سامناک و

دبق الطائر: به دمبکه بالند که ی گرت.

رادمر، رامالهر.

دبق دبق: پیوهی نووسا ۵ (دبق بالشی)

النبش: که مرسته و شتو مه کی ناو مال

به شته که وه نووسا و لی نه بو وه.

که بی که لک بوبن.

دبق الطائر: به مانا (دبغه) دئ.

دبق الجلد: پیسته که ی لدمباغدا،

تدبق: بؤ موطاوعه ی (دبغه) دئ.

خارانندی، تالی گزگلک و شتی وای ل

تدبق الشی: شته که پیوهی نووسا.

دا ۵ پارچه گوشت و رزیوی ل

الدابوق: همر شتیک لینج بی و له زگه

کرده وه.

ناسابی؛ بالنده و میشی پی بگری.

دبغه: به مانا (دبغه) دئ.

الدبوق: یاری مندالان.

اندئغ: بؤ موطاوعه ی (دبغه) دئ.

الدبوقه: موی بادراوی چندراو، پان

الديباغ: نهو که مرسته و مادانه ن که

موی شی کراوه.

پیستی پی دمباغ دمکری بؤ نه وه

الیتی: به مانا (الدابوق) دئ (ك:

پیسته که بخاری و که لکی ل

ادباغ).

الدُّيْعِيُّ: قوماشيکه له شاروچکمی

(دبِق) میصری دروست دمکړئ.

الْمُدْبِقُ: دمگوترئ: (عیش مُدْبِقُ)

ژيانیکي تمواو نیه زوری گهمو

کورې تینا ههن.

قَبْلَ الشَّيْءِ دَبْلًا وَدَبْلًا: شتمکمی همنگوک

همنگوککرد دمگوترئ: (دَبْلُ الْعَجِينِ)

همویرمکمی همنگوک

همنگوککرد ه پارچه پارچمی کرد

خرې ههلدان همروا دمگوترئ.

قَبْلَ الْأَرْضِ: زموییمکمی بهزیل تیگردن

بهمیزکرد.

قَبْلَ فُلَانًا بِالْعَصَا: لیکنان لیکنان به

گۆچان له فلان کمسی دا.

قَبْلَ دَبْلًا: هملو بوو خوی دارشتو

گۆشتن بوو.

قَبْلَ الشَّيْءِ: شتمکمی خرههلداو کردی

بمکؤ.

الدُّبَالُ: زبل و زال ه مموادی عوضوی

یان نمباتی کممیک رزی بی یان

بهمهواوی پۆلکابی و هیزبدا به

خاکمکه بؤ کشتوکال.

الدُّبَلُ: جؤگا ه تاعون و همتا.

الدُّبَلُ: گریان ه بهلاو کارصات ه (ک:

دَبْرُل).

الدُّبَلَةُ: همنگوکته همویری زل ه تمشته

همویر ه پاروی گموره ه دوومهلیکته

لَمَّاو سَکَدا پمیدا دمبئو

کوشندمیه ه کونی پاچو

تمشوی ه نهلقهی زپرو زیو

بهمشیو می ساده دمکریته پهنجه.

الدُّبُولُ: شاهرمتی کؤست کهوتوو که

شین و شهپؤر بکا ه بهلاو

کارصات ه دمگوترئ: (دبلته الدُّبُول).

الدُّبِيلَةُ: بهلاو کارصات ه دمگوترئ:

(دبلته الدُّبِيلَةُ).

الدُّبِيلُ: کودمله بهراز (ک: دوابل).

الدُّبُلُوم: بروانامهیمکه له بروانامی

زانکؤ لهزورور بهکالوریوس و خوار

دکتوراومیه ه وکوو ماجستیر وایه.

الدُّبْنُ: گموو پهرچی نازمل له هغهژاژ

(چننرابی) تمننرابی ه (ک: أدبان

و دبون).

الدُّبْنَةُ: پاروی گموره.

قَبِي دَبْها وَدَبْ: بهمانا (دب) دی.

دُبَيْتِ الْأَرْضِ: کولله بیستان و گیاو گزی

ناو زموییمکمی خوارد.

أَدَبَتِ الْأَرْضُ: زموییمکه کولله می زور

بوو.

الدُّبَى: کولله پییش شموی بتوانی

بفری ه همنگ.

الْمُنْبَأُ: زموییمکه کولله بیتانی زور بی.

دَلَّتِ السَّمَاءُ دَلًّا: ناسمان بارانیکی

کممی باراند.

هه لجنی.

فَكَرَ فُلَانًا: جوبیهو عه‌بای لمبیر

فلانکس کرد.

تَدَاثَرَ: بهمانا (دَکَر) دئ.

تَدَثَّرَ: عه‌بای پوښی ه خوی به‌عه‌باو

جوبیه داپوښی.

تَدَثَّرَ الشَّيْءُ: سمر شتمکه کهوتو

به‌سمری دا زال بوو.

إِدَثَّرَ: بهمانا (کَدَثَّر) دئ.

انَثَرْتُ: بهمانا (دَثَر) دئ.

الأَدَثَرُ: بی ناگا.

الدَّائِرُ: بی ناگا ه که‌سیک زور گرنگی

به‌خو ری‌کخستن نه‌داو پوښاک

چلکن و سمر و ریش ژاکاوبی.

السَّكَّارُ: پوښاک‌یکه لیسر پوښاک

پیویست لمبیر دمکری.

الدَّيَّارِيُّ: پیاوی تمبه‌لو کارنه‌کمر.

الدُّثْرُ: زورو زمبه‌ندمی هه‌موو

شتیک ه‌دموله‌ممنو ساماندار ه‌له

حمدیشدا هاتوو: (ذهب أهل الدثور

بالأجر).

الدَّفِيرُ: که‌سیک بزانی جوان سمر و کاری

مالی خوی بکا.

الدُّكْرُ: چلک ه‌له (أدثار).

الدُّثْرُ: بهمانا (الدَّثَر) دئ ه‌ه‌روا

به‌مانا (الدَّيَّار) دئ.

فَجَّ دَجًا وَدَجِجًا: کهوته رویشتن ه‌به‌لمی

فَكَتِ السَّمَاءُ الْأَرْضَ: ناسمان بارانیکی

که‌می بارانده سمر زموی.

فَكَتِ الشَّيْءُ: شتمکه‌ی پال پیومنا.

فَكَتَ فُلَانًا: باشباش لفلانکسی دا.

فَكَتَ فُلَانًا بِالْحَجَرِ: به‌مدی لفلان گرت

به‌مدی بی دادا.

فَكَتَ فُلَانًا بِالْمَصَا: به‌گوچان لفلانی دا.

فَكَتَ فُلَانٌ دُثًا وَدَفَةً: نمندامیکی جه‌سته‌ی

فلان به‌سروشت خواربوو.

الدَّفِثُ: تمنیشت ه‌بارانی که‌م ه‌له (دَثَاث).

الدَّكَاثُ: که‌سیکه به‌خوچه‌فانی راوی

بالنده بکا (دَثَاث).

الدُّثَّةُ: هه‌لامتی سوک، په‌سیوی‌یه‌کی

که‌م ه‌له (دَثَّة).

فَكَرَ الشَّيْءُ دُلُورًا: کون بوو روژگاری زوری

به‌سمردا تیپیری.

فَكَرَ الْمَنْزِلُ: خانوومکه کون بوو روخا.

فَكَرَ الثَّرْبُ: قوماشه‌که چلکن بوو.

فَكَرَ السِّفُّ وَالْحَوْهَ: شمشیرمه‌که ژمنگی هینا

چونکه لمیژه مشو مال نمکراوه.

فَكَرَ الْقَلْبُ: دل‌مه‌که غافل بوو ژمنگی گرت.

فَكَرَ فُلَانٌ: فلان بیر بوو کهوته سالموه.

فَكَرَ الشَّجَرُ: دره‌ختمکه گه‌لای کردو لقو

پوښی زور بوون.

فَكَرَ الطَّائِرُ: بالنده‌که هیلانمکه‌ی خوی

رینک و پیک کرد.

فَكَرَ عَلَى الْمَيْتِ: گوری مردوومکه‌ی

کرد، بازارگانی کرد، بږیه دمگوترئ: (ما خَجْ وَلکن دَجْ) فلانکس بهمه بهستی حه ج و عیبادت نه جووه بږ مهکه به لکوو به مه بهستی بازارگانی جووه.

دَجْ السَطْحُ: بانهکه دلۆپه ی کرد.

دَجْ الليل: شهومکه زور تاریک بوو.

دَجْ السر دَجاً: پهردمکه ی دادایه وه.

دَجَبَتِ السماءُ: ناسمان هه وراوی بوو.

دَجَجَ فلان: فلانکس خوی بهست و چهکی هه لگرت.

دَجَجَ فلاناً: چهکی له فلان بهست و پهرچهکی کرد.

تَدَجَجَ: بږ موطاومعه ی (دَجَجَ) هاتووه ده مگوترئ: (تَدَجَجَ لي سلاحه) به چه که وه خوی رانواند.

الدَّاجُ: نهو چاو ساغو حه مان و خزمه تکارانه ن که له گه ل حاجیانان، دمگوترئ: (أقبل الحاج والداج) حاجی و خزمه تکارو چاوساغو و چاپه زو حه مان و فه تارجی هه موویان گه رانه وه.

الدَّاجَةُ: به مانا (الداج) دئ.

الدَّجَاجَةُ: مریشک به نیرو مپییه وه واته: مریشک و که له شیر نه وه بهر زاییه ی له بهر سنگی نه سپ پهیدا دهیج ده

سمرتهشی (ك: دَجَاح و دَجَحَ). الدَّجَاجِي: تاریک ده مگوترئ: (أسود دجاجي)، (ليل دجاجي) شعر دجاجي. الدَّجَّةُ: نهو پهری تاریکی ده (ك: دَجَجَ). الدَّجُوجُ: به مانا (الدَّجَاجِي) دئ، دمگوترئ: (ليل دجوجي) شعر دجوجي.

الدَّجِيجُ: به مانا (الدَّجَاجِي) دئ.

الدَّيْجُوجُ: شهوی زور تاریک واته: همر به مانا (الدَّجَاجِي) دئ.

الدَّجِجُ: که سیک پهر چهک بی ده چهکی ته وای له خو بهستی ده ژیشک.

دَجْ دَجْ: دمنگیکه مریشک و که له شیر پهر بانگ دمکری.

دَجَبَتِ الدجاجة: مریشکه که بازی دا هه لفری.

دَجَدَجَ فلان: فلانکس بانگی مریشکه کانی کرد و تی (دج دج).

دَجَدَجَ الليل: شهومکه تاریک بوو.

الدَّجْدَاجُ: رمش و تاریک له همرشتیک بی ده زور تاریک.

دَجَرٌ دَجَرًا: سمرسام بوو، سمرخوش بوو.

دَجِرَ الناسُ: خه لکه که توشی نازاومو گیروموژ بوو ده (هر دَجَرٌ و دجران

وهي دجری) ده (ك: دَجَرِي).

دَجَرَ: هه لتهات.

اندجر الحبل والوتر ونحوها: حبله بكمه يان ژنيمكه شل بؤوه.	دَجَمَ اللَّيْلُ دَجْأً وَدُجْمَةً: شهومكه تاريك بوو.
الدُّجْر: لؤبياء ه له حه ديشى عومهردا هاتووه: (اشزلنا بالنوى دجراً) ه لوتى هه وچار؛ نهودارهى گاسنه كهى پنوه قايم دمكرى.	دَجِمَ: غه مناك بوو. دُجِمَ: به مانا (دَجِمَ) دئ.
الدَّجْران: نهو دارهى رادمنگيودرى بؤ كهپرو سابات.	الدُّجْمُ: جؤر، دمگوترى: (أمن هذا الدُّجْم أنت): نهوه تؤ لهم جؤرمكه سانهى؟ الدُّجْمُ: هاوپئى نزيك ه رموشته (ك): (دجرم)
الدَّيْجور: تاريك و رمش ه دمگوترى: (ليل ديجور وديعة ديجور و تراب ديجور). الدَّيْجورى: تاريكايى و رمشايى.	الدُّجْمَةُ: رنځازو بهه پرموو پروگرام ه هاوپئى نزيك.
دَجَلٌ: درؤو چاوو راوى كرد. دَجَلُ الشَّيْءِ: شته كهى داپؤشى ه (دَجَلُ السيف) شمشيرمكهى زمركهفت كرد.	دَجَنَ الْيَوْمُ: نهمرؤ هه مووى هه ورو ته م غاربوو.
دَجَلُ الْحَقِّ: حهق و راستى تيكل به درؤو سته م كرد.	دَجَنَ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانى باران. دَجَنَ بِالْمَكَانِ: لهو شوينه نيشته جئ بوو، ومگرى بوو پئوهى راهات دمگوترى: (دَجَنَ الْحَيوان، وَدَجَنَ الطير).
دَجَلُ الْأَرْضِ: زمويه كهى به زبل تيكردن به هيزو بيت داركرد.	أَدَجَنَ: جووه ناو هه ورو ته مو مزموه. أَدَجَنَ الْيَوْمُ وَالسَّحَابُ: به مانا (دَجَنَ) دئ. أَدَجَنَ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانه كهى درنزهى كيشا.
الدُّجَالُ: زبل و شياكه. الدَّجَالَةُ: همتران. الدُّجَالُ: ناوى زير ه دروزن و ساخته جئ و چاوو راوكهر ه جه جال.	أَدَجَنَ عَلَيْهِ الْحُمَيَّ: لمرزو تاى توشبووه له كؤلى نابيته وه. أَدَجَنَ: به باشى تيكله لاوى كرد. الدَّاجِنُ: همر ئاژه ل و بالندمو دمعايهك مالى ببيئ و رام ببيئ له گه ل ئادميزاددا هه لباكا ه (ك: دُواجِن).
الدُّجَيْلُ: به مانا (الدُّجَالَةُ) دئ.	

- الدُّجْنُ: نَمُو حَالَتَمَه يَه هه وور سمرانسمر ولات دابگرئ.
- الدُّجْنَةُ: رَمَاشِي، تَارِيكِي، (ك: دُجْنُ).
- الدُّجْبَانُ: نَمُو حَمِيَوَانَمَه مَالِي بِيْ لَمهر جُورِيْكَ بِيْ ه (ك: مَدَاجِيْن) ه.
- دَجَا دَجْرًا وَدَجْرًا: تَهَوَاو بُوو بِيْگَمِي.
- دَجَا السَّحَابُ: هه وور مَكه بِلَاو بُووه.
- دَجَا اللَّيْلُ: شَمومَكه بَه تَارِيكِي خَوِي دُونِيَاي دَاگِرَتو هه مَوو شَتِيْكِي دَاپُوْشِي.
- دَجَا الشَّيْءُ دَجْرًا: شَتَمَكِي دَاپُوْشِي وَ پَه رَمَدِي پِيْدا دَا.
- أَدَجِي: بَه مَانَا (دَجَا) دِي.
- أَدَجِي الشَّيْءُ: بَه مَانَا (دَجَا) دِي.
- دَاجَاهُ: رَقُو كِيْنِي خَوِي لِي شَارِدَمَووه دُوْزْمَانِيَه تِي بُو دَمَرْنَه خَسْت.
- تَدَجِي: بَه مَانَا (دَجَا) دِي.
- الدَّاجِيَّةُ: تَارِيكِي ه (ك: دَوَاج) ه دَمَكُوْتَرِي: (نَعْمَة دَاجِيَة) نِيْعَمَه تِيْكِي زُوْرو زَمِيْنَدَه.
- الدُّجِي: رَمَاشِي شَمُو تَارِيْكَو تَوْنَمَكِي ه دَمَكُوْتَرِي: (لَيْلَة دَجِي).
- الدُّجَّةُ: قُوْبَجَمِي كِرَاس ه (ك: دَجِي).
- الدُّجِيَّةُ: تَارِيْكَاي ه كُوْخَتَمِي رَاوَجِي (سَمَنگَمَرِي رَاوَجِي)
- الدَّيَاجِي: تَارِيْكِيمَاكان.
- دَحَبَه دَحْبًا: پَالِي پِيْوَمَنَا.
- دَحَبَةٌ: سُوِيَمَووه، خَوَرَانْدِي، قَالِي كِرْدو هِيْنَاي و بَرْدِي رَاهِيْشَا.
- دَحْ فِي قَهَاه دَحًا وَدَحَوًا: پَالِي پِيْوَمَنَا.
- دَحْ فَلَانًا: دَمَسْتِي بِلَاو كِرْدَمَووه پِيَامَالِي، دَمَسْتِي بِلَاو كِرْدَمَووه كِيْشَاي بَه جَمَسْتَه ي فِلَانَكِه سَدَا ه پَالِي بَه فِلَانَكِه سَمَوَمَنَا.
- دَحْ الشَّيْءُ: شَتَمَكِي پَان و پُوْز كِرْد هَاوَسَانْدِي ه دَمَكُوْتَرِي: (دَحْ الطَّعَامُ بَطْنَةً) خَوَرَانْدِي كِه وَرگِي لِيْكَ كِشَانْدَمَووه.
- دَحْ الشَّيْءُ فِي الْأَرْضِ: شَتَمَكِي بَه زَمَوِيْ دَا پَان كِرْدَمَووه تَا جَاك جَاك بَه زَمَوِيْ بِيْگَمَا نووسَا.
- إِتْدَحْ: بُوْ مَطَاوَمَعَمِي (دَحَه) دِي.
- الْمُحَوَّحُ: بَه رَه رَاوَان و پَان و بَه رِيْن ه نَافَرَمَتِي گَمُورَه ه حَوْشَتَرِي زَه لَامُو كَمَتَه ه (ك: دَجَحْ).
- دَحْ دَحْ: وَشَمِيْگَه كِه نَارِاسْتَه ي نَمُو كِه سَه دَمَكُوْرِي كِه دَان دَمَنِي بَه كِرْدَارَمَكِي، مَهِيْسْت لِيْي بِيْئَمَنگ بَه وْجِي دِي دَرْنَزَه بَه دَان پِيَانَانَه كَمَت مَهْدَه.
- الدُّحَادُحُ مِنَ الرِّجَالِ: پِيَاوِي كُوْرْتَه بَالِي وَرگ زَل (ك: دَحَادِح).
- الدُّحَادُحُ: بَه مَانَا (الدُّحَادُحُ) دِي.
- الدُّحْدَحُ: نَافَرَمَتِي كُوْرْتَه بَالِي وَرگ زَل.

الدَّخِيقَةُ: بِهَمَانَا (الدَّخَادِجُ) دئ.

بۇ ئومۇى بېگروئ.

دَحْرَةُ: خولاندىيەو.

دَحْسَ بِرَجْلِهِ: بىمقاجى شىتمەكى سىمرو

دَحْرَهُ دَحْرًا وَدُحْرًا: پالى پيومانو دورى

ناوكرد بۇ ئومۇى بزانى جىيەو جى

خستەو.

نىيە.

الدَّحْرَ: بۇ موطاومەى (دَحْرَةُ) دئ.

دَحْسَ بِالْشَّرِّ: پىسى رىكخستو پانى

دَحْرَجَهُ دَحْرَجَةً دَحْرَجًا: خستىە جمو

كردمو بهجورنىك نەزاندرى چۆن

جول و بىمرو خوار پالى

بوو.

پيومانو ۵ بىدمورى خوى دا

دَحْسَ بَيْنَ الْقَوْمِ: فىتىنەو ئاشوبى لەناو

خولاندىيەو.

خەلكەكە ناپەو.

تَدَحْرَجُ: بۇ موطاومەى (دَحْرَجَةُ) دئ.

دَحْسَ بَيْنَ الصُّلُوفِ: كەلو كونى ناو

الدَّخْرِجَةُ: خولخولۇكە ئەومى

رەزىمكىنى پىرگرمو.

دەمخولنىيەئەو ۵ ئەومى قالونچە

دَحْسَ الْإِلَاءِ: زەرفەكەى پىرگىر.

لەزىل و زال و پىسايى كوى

دَحْسَ مَا فِي الْإِنَاءِ: ئەومى لەقاپەكەدا بوو

دەكاتەومو خپرى ھەلەمدا ۵ (ك):

ھەئىلوشى لەستىيەو.

دخارىج).

دَحْسَ الشَّيْءِ فِي الشَّيْءِ: شىتمەكى خستە

الدَّخْرِجُ: دانەوئەلمەكى خپرى ھىچكۆلەو

ناو شىتمەكى ترمو.

رەشكەلمە تىكەل بەگەنم

دَحْسَ الْحَدِيثِ عَنْهُ: قەسەكى ئى شاردمو.

دەمى و مكوو گزنىزە.

دَحْسَتِ الْأَصَابِعُ: پەنجەكان توشى

الدَّخْرِجُ: خپرو خولەو.

زەپكەو بالوكە بوون، نىوان نىنۆك و

الدَّخْرِجُ: قالونچە.

كۆشتى پەنجەكانى جۆرە

دَحْسَ السُّبُلِ دَحْسًا: كۆلە گەنم و جۆكە

نەخوشىيەكەيان ئى پەيدا بوو.

خوى پىر كىردو كامىل بوو،

أَدَحْسَ السُّبُلُ: گەنم و جۆ

دەمگوترى: (دَحْسَ الزَّرْعُ).

دوورووومەكى گىرمىر.

دَحْسَ الْبَيْتِ: خانوومەكە بەخاومەن مالى و

الدَّحْسُ: جۆرە زەپكەو بىرىندارىيەكە

مەندالى خاومەكەى ناومدان بوو.

لەنىوان نىنۆك و كۆشتى پەنجەكان

دَحْسَ يَدِهِ فِي الدَّبِيحَةِ: پەنجەكانى خستە

پەيدا دەمى دەمىيەتە ھوى دەرھاتنى

نىوان پىست و كۆشتى كوشتىيەكە

نىنۆكەكان ۵ جۆرەھاوساوى و گرى

پهيدا بوننيكه له پهنجهكاندا پهيدا
دهبئ.

الدَّاحُسُ: بهمانا (الداحس) دئ.

الدَّحَاسُ: پړپړوونو پاله پهستوو
قمرمبالقي ۵ دمگوترئ: (بيت دحاس)
مالنيكي خيژاندارو قمرمبالقي.

الدَّحَاسُ: پړپړه كه، خشو كنيكه،
كرميكه زمرده له ژړ زمويدا دهری
دپنن و دمپك نه كه پك و داو بو
چولهكه گرتن ۵ (ك: دَحاحس).

الدَّحَاسَة: بهمانا (الدحاس) دئ.

الدَّحْسُ: كشتوكال: كه گولهكاني پړپړو
كامل بئ.

الدَّيْحَسُ: شتي زړو زمبه نده.

دَحَصَ دَحْصاً: پهله ی کرد.

دَحَصَ الْأَرْضَ بِرَجْلِهِ: به قاحی گلهكه ی
پشكنی و نه مدیو و نه و دیوی
کرد ۵ دمشگوترئ: (دَحَصَ الْمَذْبُوحَ
بِرَجْلِهِ) ۵ به قاج كوشتيهكه ی
نه مدیو و نه و دیو و کرد.

دَحَضَتْ رِجْلَهُ دَحْضاً وَدَحْضاً: قاحی
هه ځليسا.

دَحَضَتْ الشَّمْسُ: خور به لای ناوايوون
كلايوو.

دَحَضَتْ الْحَبَّةَ: به لگهكه پوچايموه.

دَحَضَ بِرَجْلِهِ دَحْضاً: به قاحی شتهكه ی
پشكنی.

دَحَضَ عَنْ الْأَمْرِ: له كارمكه ی كولييموه.

دَحَضَ رَجْلَهُ: قاحی هه ځليساكاند.

دَحَضَ الْمَاءَ الْأَرْضَ: ناومكه وای له
زموپه كـه کرد قاحی ی
هه ځليساكي.

دَحَضَ الْحَبَّةَ: به لگهكه ی پوچ كردموهو
رمتی كردموهو.

ادَحَضَهُ: پالی پيومانو له شوي نی خوی
له یی كـرد هه ځليساكاند
دمگوترئ: (ادَحَضَ الْقَدَمَ).

ادَحَضَ الْحَبَّةَ: به لگهكه ی پوچ كردموهو.

الدَّاحِضُ: دمگوترئ: (فلان داحض)
فلانكس رايه و همردهم له سمر
باري ك و له هه واپه ك ی دها.

الدَّاحِضَةُ: دمگوترئ: (حَبَّة داحضة)
به لگهكه یی پوچ ل كراو په ه
به لگهكه یی بئ بنه ماو پوچه.

الدَّحَضُ: خلیساكان ۵ خلیساكوی،
دمگوترئ: (مكان دَحَضُ).

الدَّحَضُ: دمگوترئ: (مكان دَحَضُ)
شوپنيكي خلیساكه.

الدَّحُوضُ: بهمانا (الدحَض) دئ.

الدَّحَاضُ: شوي نی هه ځليساكان.

الدَّحِضَةُ: شوي نی هه ځليساكان ۵ (ك:
مداحض).

دَحَضَتْ يَدَهُ عَنِ الشَّيْءِ دَحْضاً وَدَحْضاً
ردحاقاً: دمستی نه گه پشته شتهكه،

دستی کورتی هیتا.

دَحَقَّتِ الحَامِلُ بِالْجَنِينِ: نافرته سک

پرېمکه منداله کـــه ی

له بارجوو ه (دَحَقَّتِ الحَامِلُ بِرَحِيهَا)

نافرته که مندال دانی خو ی

د مرهیتا.

دَحَقَّ الشَّيْءُ: شته که ی پال پیومنا ه دوری

خسته وه، دمری گرد، دمگوتری:

(دَحَقَّ النَّاسُ فُلَانًا) خه لکه که چ

گرنگیکیان به فلان کهس نه دا.

أَذَحَقَّهُ: دوری خسته و مو دمری گرد،

دمگوتری:

أَذَحَقَّهُ اللَّهُ: خودا له هه موو خپرو

بیړی بج بهشی کرد.

أِنْدَحَقَّ: له شوینی خو ی راساو رو یی.

أِنْدَحَقَّ بَطْنُهُ: ورگی زل بوو.

الدَّاحِقُ: نافرمتیکه دوی مندالبون

مندال دانی بیتهدمر ه (ك: دواحق).

الدَّحَاقُ: هاتنه دمر موی مندال دان دوی

منالبون.

الدُّحُوْقُ: که سیکه زور چاوی جمو

جو ل بکاو نه توانی

رایبگری ه نافرمتیک دوی مندالبون

رحه می بیتهدمر ه هروا نافرمتیک

بهسکیک زیاد له مندالیک بیی.

الدُّحِيقُ: دمرکراو ه دمگوتری: (فلان

د حیق القوم) فلان کهس دمرکراو

رمتیند راوی گه له ه هرووها

به نافرمتیک دمگوتری: بهسکیک

زیاد له مندالیک بیی ه چاو که زور

جمو جو ل بکاو خاونه که ی

نه توانی بیوستینی.

دَحَقَبَهُ: له دواوه بهتوندی پالی پیومنا

پاله په ستوی دا.

الدُّحُومُ: که متو زمه لاه ه ورگ زل.

دَحَلَ دَخْلًا ودخلاناً: چوو ه ناو

په نا په سیو ه دابو نمریتی عمرمب

و دها بوو له ناو ماله که پاندا زوریک

پچکوله په نا په سیو یك شوینیکی

به لاهو یان دروست دمکرد بو نه ووی

که میوانیان هات نافرمتیان خو یان

بخزیننه نه و په نا په سیومو میوان

نه یان بینی ه بهو شیوپنه په نا په

دمگوتری: (الدَّخْلُ).

دَحَلَ دَحْلًا: چوو ه په نا رشماله که، چوو ه

دوا خیومته که ه ترساو خو ی

شاردموه ه هه لهات.

دَحَلَ الْأَرْضَ دَخْلًا: له زموییه که دا

چالیک هه لکه مند سهر موی

تهسک و بنکی پان.

دَحَلَ الْبُئْرَ: نه ملاو نه ولای بیرم که ی

هه لکولی.

دَحَلَ دَحْلًا: کورته بالا بوو هه له و بوو،

ورگی گه وره بوو شو پ

بووه ۵ رموشتی ناشیرین بوو ښایېز
 بوو ۵ له مالګه ډاډه خوی گرت تا
 بهوېستی خوی شتهګه ګړی ۵ زورو
 زمېننده بوو.

أَدْخَلَ: ځوونه ناو پهنا په سیووه،
 ځووه زوری ګمناره.

دَاخَلَهُ مُدَاخَلَةً وَدَحَالًا: ځاوو راوی
 لیکړد ۵ زانیاریه ګه ښی شاردهمو
 په ګه سانی تری ګوت.

الدَّاحِلُ: دل پیس و کیناوی.
 الدَّاحُولُ: تلهمو ګه ګه بؤ گرتنی
 ناسک و ریوی و دعبای لهو
 جوړه ۵ (ک: دواجل).

الدَّخَالُ: نیچور هوان ګه نیچور بهته له
 بګړی.

الدَّخُلُ: ځای ګه له زموی هله ګه ندری
 لای سمرهوی تمسک و لای خواروی
 پان و پور: پهنا پاسار ګه عمره ب
 لهناو خانوودا دروستی ده ګه بؤ
 نهوه ګه میوانیان هات خیرا
 نافرمتیان بچنه نهوی و میوانه ګه
 نه پانیبینه ۵ شوینیک ښاوی تیدا
 کویتنهوه ۵ (ک: ادخل و ادخال
 و دخال).

الدَّخْلَاءُ: بیر سمره ګه تمسک و
 ژرموی پان و پورین.

الدَّخْلَةُ: بهمانا (الدخلاء) دی.
 الدُّحُولُ: بهمانا (الدحلاء) دی ۵ نه پانی

حوشتر له پمکتر.

الدَّحِيلَةُ: ځای ګه لهناو زموینا
 سمرهوی تمسک و ژرموی پان.
 دَخَلَ بَطْنُهُ: ګمدی هموی ګرد (سکی
 فش بوو).

دَحَمَهُ دَحْمًا: بهتوند پالی پیوینا.
 الدَّاحُومُ: تلهمو ګه ګه بؤ گرتنی ریوی
 ناسک و کمرویشک.

الدَّحْمُ: بنه ماو بنیچه، دمگوتری: (هر
 من دحم فلان) نهوه له نهوه ګه فلانه.
 دَحَمَرُ الْقَرْيَةِ: دیزه ګه پرګرد.
 دَحَسَنَ اللَّيْلُ: شمو تاریک بوو،
 تاریکیمه ګه پهری سمند.

الدَّحَامِسُ: رمشو زور تاریک ۵ نازاو
 ګتمو زمبه للاح.

الدَّحْمَسُ: تاریک: زور تاریک: هیزه
 سرګه.

الدَّحْمَسُ: بهمانا (الدَّحْمَسُ) دی.
 الدَّحْمِسُ: بهمانا (الدَّحْمِسُ) دی ۵

الدَّحْمُسَانُ: رمشی زور ګتمو
 زمبه للاح ۵ له حمیدشدا هاتووه:
 (كان يُباع الناس ولبهم رجل
 دَحْمُسَان) همروا بهمانا ښادهمیزادی
 نه حمصقی ګتمو زمبه للاح
 دی ۵ دمگوتری: (رَجُلٌ دَحْمَانِي).

الدَّحْمَسَةُ: تاریک، زور تاریک ۵ (ک:
 دحامس).

الدُّخْمَةُ: تاريك، زور تاريك، دمگوتري: (ليلة دځمه).

خوپړن.

دَخَمَلَهُ ربه: خولانديهموه ۵ بهراکشاوی و

فرېند راوی له سمر زموی به جی

هېشت کوژرا بوو پټی ل دمنرا.

الدُّعَامِلُ: نادمیزادی کهتمو گوشتن.

الدُّخْمَلُ: نهو کهسهی پیستی شوړ

بوییتهموه.

الدُّخْمَلَةُ: نافرمتی کهتهی زهلام.

دَحِنَ دَحْنًا: فلهو بوو بووه کولمبنه،

ورگی زل بوو داجوړا ۵ رموشت

ناشرین بوو.

الدُّخْنُ: زهلامی ورگ شپي گنده زلی

کورتبه بالا.

الدُّخْنَةُ: بهمانا (الدُّخْنُ) دئ ۵ نهستورو

خه پلهو پان، تمهولکه.

الدُّخُونَةُ: بهمانا (الدُّخْنُ) دئ.

الدُّيْعَانُ: کولله.

دَحَا البَطْنُ دَحْوًا: ورگی لمبر گهورهیی

داجوړاوه.

دَحَا الفرسُ: نهسهکه دهستهکانی بهسمر

زمویدا رادمکیش ۵ سکهکانی لهزموی

بمرز نمکردموه.

دَحَا الشَّيْءُ: شتهکهی راخستو بلاوی

کردموه ۵ دمگوتري:

دَحَا الله الأرضُ: خودا زموی راخست پانی

کردموه ۵ پالی پیومنا.

دَحَا الماڤِيَّةُ: ناژه لکهکانی رادان لی

خوپړن.

تَدَحَّى: بلاو بؤومو بهر فراوان بوو.

تَدَحَّتْ الإِبِلُ في الأرض: حوشرمهکه

پیکولی کرد ۵ زموی بهکهی ژیر

خوی چالکرد ۵ کاتیک حوشر نه

پیکوله دمکا که فلهو دمی.

الأَذْحَرُ: شوینی هیلکه کردنی نوعامه و

بیجو هلهینانی.

الأَذْحِيَّةُ: بهمانا (الأَذْحَرُ) دئ ۵ بویه

بهنوعامه دمگوتري: (بت أذحیه).

الدُّحِيَّةُ: مهمون.

الدُّحِيَّةُ: سرؤکی عهسکر.

الدُّحَاةُ: داریکه منداال پاری پی

دمکا ۵ پاری بهکه دانیشتوانی ممکه

لماوایاندا باوه، نه پاری به بریتییه

لهمند بهردوچکه بهک وکو حبب،

چمند کونیکی بجکوله هلهکه نه

نمنجار که میک لییان دوردمکه ونه و

بهمردمکان ناراستهی کونهکان

دمک، جا نمگر بهردمکه بهکه

بهکه چوونه کونهکانه و نه و

براو به، نگینا دؤراوه.

الدُّحُونَةُ: برپوانه (دَحْنُ).

دَحْنُهُ دَحْنًا: زمیل و ژېردستهی کرد.

دَحْنٌ دَحْنًا وَدَحْنٌ: رمگی رمشو لیل

بوو ۵ دمگوتري: (هر أَدَحَ وهی

دَحْنًا).

الدُّخُّ: دوکەل (الدُّخُّ) دوکەل ۵ رومکیکه
له ناو باخدا.

دُخُّ: دُخُّ: وشه مه که دهگ ووترئ:
بهمه بهستی بۆردانی که سیلک و
ببیدمگکردنی.

دَخْنُ: په لهی کرد، خیرا خیرا
ههنگای هه ئینا ۵ ههنگاومکانی
گورت کردنه وه ۵ ماننبووو.

دَخْنُ عَنْ كَذَا: وازی ئی هیئا (دَخْنُ)
عنه كذا: فلان شتی ئی مه نعرکرد.

دَخْنُ الْقَوْمِ: سهری له خه لکه که
شیواندو زهلیلی کردن و ولاتی
داگیر کردن.

تَدَخَّنَ: بۆ موطاومعهی (دَخْنَهُ)
دئ ۵ ویکهاته وه کرژ بوو.

تَدَخَّنَ اللَّيْلُ: تاریکی شهو تیکه لاو به
بونوومر بوو.

الدُّخَاخُ: کورته بالا.
الدُّخْنُ: پیرۆیهکی زمرده حاجی زۆرن
(ههزاره).

الدُّخْنُ: بهمانا (الدُّخَاخُ) دئ ۵ همروا
بهمانا (الدُّخَاخُ) دئ.

دَخْنَرُ: زمپکهفتی کرد.
الدُّخْدَارُ: ئالتون ۵ جۆره قوماشیکی
بهنرخ بووه.

دَحْرُ دُحْرًا: بچوک بوو زهلیل و ملکه چ
کهوت.

دَحْرُ دُحْرًا: بهمانا (دَحْرُ) دئ ۵ سهری ئی
شیوا، سهمر سام بوو.

ادْحَرُ: ژیر باری کرد، زهلیلی کرد،
ملکه چی کرد.

ادْحَرُ: پروانه وشه ی (ادْحَرُ).

الادْحَارُ: په زمه نهمکردنی برئ داها ته
بۆ دوا رۆژ.

دَحْرَصُ الْأَمْرِ: کارمهی ناشکرا کرد.

الدُّخْرِيصُ: تیرۆژو نهو پارچه قوماشه
دریزکۆلهیه که دهخریته وه سهمر

کراس و شتی وا بۆ نهوهی پان
بی ۵ نهو کهسهی خۆدهخاته ناو

کارو باروموو لییان دمرانی ۵ (ك):
دخاریص).

الدُّخْرِيصَةُ: نهو پارچه قوماشه
دریزکۆلهیه که دهخریته وه سهمر

کراس و شتی وا بۆ نهوهی پان
بی ۵ تاهم و کۆمهل.

دَحْسُ دَحْسًا: قهلهو بوو، خوی دارشت،
گۆشت و بهزی سهریهک نا.

دَحْسُ لِي كَذَا: دزی کرده ناو فلان
کۆمهل، جووه ناو فلان شته وه.

دَحْسُ الشَّيْءِ دَحْسًا: شته که ی شاردموه.

دَحْسُ لَحْمُهُ دَحْسًا: گۆشتی جهسته ی زۆر
بوو کۆبۆوه، پرپوو.

دَحْسُ عَظْمُهُ: ئیسقانی پرپوو له مۆخ.

دَحْسُ الْحَالِيفُ: دمور و بهری سمی و لاخه که

هاوسا ۵ دمگوترئ: (فرس دَخِسْ)	دَخِلُ الْمَكَانَ وَغَوِهْ وَفِيهِ دُخُولًا: جووه ناو شوپنهکه.
نم سپيکی عه پيداره.	
أَدَخَسْ: به مانا (دَخَسْ) دئ.	دَخِلُ بِالْعُرْسِ: جووه بهرمدی زاوايپهوه.
أَدَخَسَ الشَّيْءَ فِي كَذَا: شته کهی لموئدا	دَخِلَ فِي الْأَمْرِ: دمستی بهکارمگی کرد.
شاردموه.	دَخِلَ دَخْلًا وَدَخْنَلًا: ناومووی داومشا
الِدَخَاسُ: زور زمبه ننده ۵ پرو لیوان	ویران بوو، ناومووی عه پیدار بوو،
لیو ۵ دمگوترئ: (عدد دخاس)	دمگوترئ: (دَخِلَ أَمْرُهُ) کارمگی
زمامیه کی زور ۵ (بيت دخاس)	گمندبوو.
مالیکی پر ۵	دَخِلَ: به مانا (دَخِلَ) دئ ۵ کزو لاواز بوو.
درع دخاس: زریه کی حه لقه بچوکه.	دَخِلَ الْحُبُّ: دانمو پله که سوئ زور بوو.
الدَّخَسُ: قه لموو تیکسمر او . جوانه	دَخِلَ عَلَى فُلَانٍ: فلانکس خه یالی بو
ورج (ورچی گهنج) . جوړه	شَتِيك چوو وانه بوو به خوی
ماسیه که.	نهمزانی که وته هه لوه.
الدَّخَسُ: هاوسا وپیپه که له دمور بهری	أَدَخَلَهُ الْمَكَانَ وَغَوِهْ: خستیه ناو نهو
سمی ولاخ.	شوپنهوه.
الدَّخَسُ: جینسی گیاندارانی دهریا له	دَاخَلَتِ الْأَشْيَاءَ: شته کان چونه ناو
پپرئ ماسی له وپنه ی دؤلفین.	پمکهوه، تیک گیران،
الدَّخُوسُ: نافرمتی که تمه قه لوه	دَاخِلَ فُلَانًا فِي أَمْرِهِ: هاوکاری
الدَّخِيسُ: زورو چرو لیک هالو . گياو	فلانکسی کرد له کارمکانی دا.
گزی تیکچر او . گوشتی توندو	دَخَلَهُ: به مانا (أَدَخَلَهُ) دئ.
پتمو، زمندی قاجی ولاخ . گوشتی	دَخِلَ التَّمَرُ: خورماکانی خستنه ناو
بهری دمست.	زمبیلکه موه.
الدَّخِيسُ: که سیک خیرو بیاومتی تیدا	أَدَخِلَ: به مانا (دَخِلَ) دئ ۵ زوری همولدا
نمب . گياو گزی زورو تیکچر او	بو چوونه ناو.
الْمُدَاخِسُ: گیانله بهری گوشتنی نیسقان	تداخلت الأشياءُ: به مانا (داخلت) دئ ۵
پر له مؤخ، دمگوترئ: (جَمَلٌ	تداخلت الأمور: کارمکان تیکه لاو بوونو
مداخِسْ).	لیک جیاناکرپنهوه.

تَدْخُلُ: بۇ موطاومعهى (دخَلَه)
دئە كەم كەم چووه ناو ە بەناچارى
چووه ناو كارمكەوه.

تَدْخُلُ فِي الْحَصْرَةِ: لەخۆيمەوه چووه
ناو كيشەكمەوه بۇ ئەومى بەرگرى لە
بەرزمەوندىيەكى خۆى بكا، بى
ئەومى لايەنيك بى لەلايەنەكانى
كيشەكمە.

الدَّخُلُ: لە ەموو شتەك دا دىوى
ناومومەتى.

الدَّخْلَةُ مِنَ الْأَزَارِ: دىوى ناومومى
دەربى كە لەجەستە دكمەوى.

الدَّخْلَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زەوى بى سەرو
بەرو نەپشكندراو.

الدَّخْلَةُ مِنَ الْإِنْسَانِ: نىيەت و نيازى
ئادەمىزاد.

الدَّخْلِي: شتەك پال داخلى بىرى،
ناوخۆى.

الدِّخَالُ فِي الرِّدِّ: ئەومىە حوشترەكمەى
بغاتە نىوان دوو حوشترە ناو
هەلەنجەرمكانەموو ناوى بىدا،
دەگوترى: (سقى يِلْهُ دِخَالاً) ە پالى
نەسپ.

الدِّخَالُ: دەگوترى: (فلان دِخَالٌ فِي
الْأُمُورِ) فلانكەس زۆر خۇ لەكارو
بار ەلەمقورتىتىو دەجىتە ناو
روداومەوه.

الدُّخْلُ: جەستە گەورەو تىكسەرپاو .
جۆرە بالندىمەكە بەتۆپەلاكى
درمختى بەرزموه دەنيش.

الدُّخْلُ مِنَ الْكَلَا: ئەو گياو گزەمە كە
لەناو بنكى درمختەكان روابىو
بەناويان دا بلاق بوبىتەموه.

الدُّخْلُ مِنَ اللَّحْمِ: ئەو گۆشتەمە
بەئىسقانەموه نوسابى

الدُّخْلُ مِنَ الْإِنْسَانِ: ناومرۆك و دەرونى
ئادەمىزادە (ك: دَخَاخِيل).

الدُّخْلَةُ: ەموو گۆشتىكى كۆبوومومى
توندىو پتەو.

الدُّخْلُ: داھات و وارىاتى تاكەكمەس و
خىزان ە دەردى ناوھولايى
جەستە ە فەسادو گەندەلى ە شك و
گومان ە دل و دەرونى ئادەمىزاد.

الدُّخْلُ الْقَرْمِي: لەزاراومى زانستى
ئابورى دا كۆمەلەك نەرخ و بەھايە
بۇ ەموو جۆرە كالو
خزمەتگوزارە پيشكەشكاروكان
لەماومى سالىكدا ەى دەولەتەك لە
دەولەتمەكان.

الدُّخْلُ: فەسادو گەندەلى . عەيب و
لەككە ە دەرد ە شك و گومان ە
درمختى چرو تىكچەرپاو ە خىزان و
بەنەمالەيەك بچەنە ناو بەنەمالەيەكى
تەرمومو خۇيان بە بەشەك لەوان
بزانن لە راستيشدا لەوان نەبن.

الدُّخْلَةُ: شوینى ههنگوین گردنى
ههنگ، (شانه ههنگوین) ناوموى
جهسته.

الدُّخْلَةُ: شموى بووكو زاوىى ۵
ناوموى جهسته.

الدُّخْلَةُ: ناومړوكى شتو روداو ۵ ديوى
ناوموى ئادميزاد، دمگوترى: (هر
عفيف الدُّخْلَةُ) نمو دل و دمرون
پاكه ۵ (هر غييث الدُّخْلَةُ) ۵ دل و
دمرون پيسه ۵ تيكه لاو كردنى
دورنگه بۆ نموى رنگيكي تر
ددرېچى.

الدُّخْلَةُ: كهسيك بچيته ناو قومو
خيليكومو خو بداته پال لهوان و
خوبهيمكى لهوان حيساب بكاو
لهوانيش نهمى ۵ ميوان ۵ همر
وشهميك چوبيته ناو زمانى
عمرمبيلهمو له زمانه
نهمى ۵ نهميك بكمپته نيوان دوو
نهمى پيشپرگيوه ۵ بيگانه كه
دمچيته ولاتيكومو بۆ نموى سودى
ن و مرگرى ۵ (ك: دُخْلَةُ).

الدُّخْلَةُ: زمبيلهيمكى پوشينه خورماى
تى دمكرى.

الدُّخْلَةُ: بهمانا (الدُّخْلَةُ) دى.

الدُّخْلَةُ: چونه ناو شتموه ۵ شوينى
چونه ناو باله خانموه ۵ دمگوترى:
(هو حسن الدُّخْلَةُ) پلانى

به نوم بردنى كارمكاني ريك
پيكه ۵ باش كارمكاني ئه نجام دمدا ۵
الدُّخْلَةُ: جوړه نه شكوتو بهما
پاساريكه شتى تى دمكرى.

الدُّخْلَةُ: كهسيك خو لهكارو بارى
خه لك ههلقورتينى ۵ ناخ و
ناومړوكى ئادميزاد ۵ بالندميهكى
بۆره قنهميه.

الدُّخْلَةُ: بهمانا (الدُّخْلَةُ) دى ۵
الدُّخْلَةُ: نمو بهزمى دمچيته ناو
گوشتموه.

دُخْمَسَ عليه: نموى دمپويست پيى
بلى پيى نمگوتو لى شاردموه.

دُخْمَسَ الشَّيْءُ: شتمهكى نى شاردموه.

الدُّخَامِسُ: ئادميزادى رهشى
كهته ۵ شتى خراب.

الدُّخَامِسُ: شتى شارداروه، داپوشراو،
روكمش و تهزوير ۵ دمگوترى: (شاء
دخاس) پياهه لدان و مدهى
روكمش و ناواقعيى.

الدُّخْمَسُ: نمو كهسهى نموى دمتهوى
بوت رون بكانتموه ئه نجامى نادا.

الدُّخْمَسَةُ: بهمانا (الدُّخْمَسُ) دى.

الدُّخْمَسُ: روكمش ۵ دمگوترى: (شاء
مُذْخَمَسَ).

دُخْنَتِ النار دُخْنًا ودُخْنًا ودُخْنًا:
ئاگر كه دوكه لى كرد.

دَخَنْتُ الرِّقْدَ: سوته مهنیه که دوکه لی کرد.

دَخَنْ العَبَارَ: تمبو توژ بهر بابوو.

دَخَنْتُ النَّارَ دَخْنًا: به مانا (دَخَنْتُ) دئ.

دَخَنْتُ الْفِئْتَةَ: هیتنه و ناشوب دمرکه وت.

دَخِنْ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ: خوارد مهنیه که

دوکه لاوی بووه بونی دوکه لی لئ

دئ و تام و بون و بهرامی تیکداوه.

دَخِنْ الْخَلْقَ وَالْعَقْلَ وَالدينَ: ږموش و

عقل و دین گندهل بوو، تیک

جوو.

دَخِنْ الشَّيْءَ دُخْنًا: به مانا (دَخِنْ).

أَدَخَنْتُ النَّارَ: ټاگره که دوکه لی کرد.

دَخَنْتُ النَّارَ: به مانا (دَخَنْتُ) دئ ه

دَخِنْ الرِّقْدَ: سوته مهنیه که دوکه لی

کرد.

دَخِنْ عَلَى الشَّيْءِ: وای کرد دوکه له که ی

بگاته شته که.

دَخِنْ عَلَى الشَّجَرِ أَوْ عَلَى الثَّرْبِ:

درمخته که یان قوماشه که ی

بمبخور ټکی تایبمتی پاک

کرده ه نه خوښی و بهکترای پیوه

نه هیشت.

دَخِنْ الثَّبَغَ: ټاگری بهتوتنه که وه ناو

دوکه له که ی هه ټمزی.

أَدَخَنْتُ النَّارَ: به مانا (دَخَنْتُ) دئ ه

أَدَخَنْ لَنَا: فلانکهس دوکه لی میښووله

کوژوشتی وای بهر پاکرد بو

پاککردنسه وهی دمور و بهرو

بونه خوشکردنی.

أَدَخَنْ الزَّرْعَ: کشتو کاله که پیکه یی و

رمنگی و مکوو رمنگی دوکه لی لی

هات.

تَدَخَّنَ: بؤ موطاومعی (دَخَنْتُ) دئ.

تَدَخَّنَ الْقِدْرُ: دیزمکه دوکه لی لی بهرز

بووه دوکه لی دایپوشی.

تَدَخَّنَ لَنَا: فلان جگهری خوارد،

دوکه لی کرد.

الدَّخَانُ: دوکه لکیش بؤ کورم خانه و

تهندورو سه ماومرو نه و جوړه

شخانه.

الدخان: دوکه ه نه و شته وردیلانه

له ټاگر بهرز د مینه و دوکه لی پیک

دمهینن . توتن.

الدُّخَانُ: به مانا (الدُّخَانُ) دئ ه واته:

دوکه لی.

الدُّخْنُ: رومکیکه له پیږی (النَجَلِيَّاتِ) ه

بهرمکه ی بجووک و لووسه و مکوو

کونجی له ناو زموی کشتو کالدا

دمرو پندری و خوړسکیشه.

الدُّخْنُ: دوکه لی، حیق دو کینه،

دمگوتری: (بینهما دَخْنُ) ه له

نیوانیاندا حیق دو کینه

الذَّيْبَانُ: چاودېر، سيخوړه پېشهنگه كمر مكيوي. الذَّيْبَانُ: چاودېر، جاسوس پېشهنگ. الذَّيْبَانُ: چاو چنوك و تير نه خوړه شمشير. الذَّيْبَانُ: گاتمهو گمپ. الذَّيْبَانُ: دابو نهرت. الذَّيْبَانُ: بهمانا (الذَّيْبَانُ) دئ د مگوتري: (فلان ديدنه ان يفعل كدا). الذَّيْبَانُ: گاتمهو گمپ. الذَّيْبَانُ: بهمانا (الذَّيْبَانُ) دئ هرا ذرءا و ذرءا: لاربوو، خواربوو. هرا البعير: حوشرمكه توشى نه خوشى غودده بوو غوددمى حوشرمكه هاوسا. هرا السيل: لافاوكمه ههلسا لهپه ندى پيشينان دا هاتوو: (صادف درا ال سيل درء يدفه) شمرو نهگبه تيبه كه تووشى شمرو نهگبه تيهكى تر بوو (مارى مارخوړ پهيدا بوو) توشى گونر مشى خووى بوو. هرا عليه: لهناكاو لتي پهيدا بوو هيرشى كرده سمر هرا الكركب: نه ستيرمكه له خوړ ههلا تموه بهرمو خوړناوا كهوتيرى درموشايمو موهرشنگى دا.	هميه همرؤا دمگوتري: (هدنة على ذخن) ريك كهوتنو ناشتموايى له سمرشتى بى بنه ماو فسادو داومشاوى نيوان همرؤا دمگوتري: (فى من السيف ذخن) شمشيرمكه نه و منده صافو پاكه رمش دمنوئنه الذخنان: نه و ميه دوكه لاوى بى و دوكله دايپوشيبى و رنكى دوكله لى گرتبى، تهپو تزاوى د مگوتري: (يرون ذخنان) روظىكى تهپو تزاوى و گهرمه. الذخنان: جوړه چوله كه په كه. الذخنه: نه و شتهى كه عهترو قوتونىاي بى دمپرژيندرى دوكه ل و پف كراوىكى تايه تيبه دمپرژيندرى بو له ناوبردى به كترىا. ابر ذخنه: بالندميه كه رنكى و مكو رنكى دوكله وايه. الذخنه: كورمخانه، دوكله كيشه (ك: مداخن). الذخنس: نادميزاد يان نازه لى هه لموو به هير. الذخى: تاريك د مگوتري: (ليل داخ) شهووى تاريك. الذخى: تاريكاى. الذخياء من الياالى: شهوى تاريك و تونهك.
--	--

دَرَاتُ النَّارُ: ناگره که روناکی دا.
 قَرَأَ فُلَانٌ دَرَأً: فلانکس شتیکی کرده
 بیانوو خوی شاردموه ۵ دیوجامه‌ی
 گرتموه.
 قَرَأَ الشَّيْءُ وَه: شته‌کی رمکردموه، پالی
 پیومناه لئی دورخستموه له همدیشدا
 هاتووه: (افْرَأُوا الْخُدُودَ بِالشَّبَهَاتِ)
 بیانوو بۆ نمنجام نمدانی حمد
 بدوزنموهو حمدکه نمنجام ممدن.
 دَرَاتُ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا: ژنه‌که به‌که‌یفو
 شادی هه‌ئس و کهوتی له‌گه‌ئ
 می‌ردمکه‌ی نمکرد ناچیزه‌یی کرد.
 قَرَأَ الدَّرِينَةُ غَوَّ الصِّيدَ: دیوجامه‌ی خسته
 پیش خوی و خوی له‌دواوه حمشاردا
 بۆ نموه‌ی نیچیرمکه نه‌بیینی.
 قَرَأَ الشَّيْءُ شَتْمَكِي رَمَتْ كَرْدَمُوهُ ۵ بِلَاوِي
 کردموه.
 أَدْرَاتُ النَّاقَةُ: حوشرمکه گوانی خوی
 شلکردن بۆ نموه‌ی شیریان لی بیته
 خوار ۵ شیری دا.
 دَرَأَ: تمنگی پی هه‌ئچنی ۵ پشی پشی
 کرد بۆ نموه‌ی زهانی پی
 نمکه‌یه‌نی ۵ له همدیشدا
 هاتووه ۵ (كَانَ يَصْلِي فَجَاءَتْ بِهِمَةً
 تَرُبُّينَ يَدِيهِ فَمَا زَالَ يَدَارُثُهَا).
 إِدْرَأَ: بیانووی په‌یدا کرد، دیوجامه‌ی
 گرتموه بۆ نموه‌ی نیچیرمکه بگری.

اِنْتَرَأَ: بۆ موطاووعه‌ی (دَرَأَ) هاتووه.
 اِنْتَرَأَ الْحَرِيْقُ: ناگر کهوته‌موهو بِلَاوِي
 کرد.
 اِنْتَرَأَ عَلَيْهِ: له‌نکاو لئی دمرکه‌موت.
 تَدَارَأَ: کهوتنه به‌ریه‌رمکانی
 به‌گری ۵ کیشمیان تی‌که‌موت.
 إِدْرَأَ: به‌مانا (كُدْرَأَ) دی.
 تَدَارَأَ: بیانوی بۆ خوی
 دوزیموه ۵ زی‌لمرویی کرد، خوی
 به‌زل زانیو ته‌که‌ببوری کرد.
 اَلْتَدْرَأُ: پارستن و پاریزگاری.
 اَلْتَدْرَأُ: به‌مانا (اَلْقَدْرَأُ) دی.
 اَلنَّارُ: لوتکه‌و دوندی کیو ۵ درزو
 کمندری رنگا ۵ خوارو خیتی رنگا.
 الدَّرِيْءُ: نه‌ستیری خۆشرپه‌و له
 خوره‌لاتموه به‌رمو خور ئاوا به
 پرشنگو پرته‌موهو دمپوا.
 الدَّرِينَةُ: دیوجامه، که‌پک و
 کوخته ۵ بازنه‌په‌که تی‌بنا فی‌ری تیر
 هاو‌پزی و سه‌پاره لی‌خوپین و شتی وا
 دمبی.
 الْمَدْرَأُ: مه‌تال، نامیری به‌رگری کردن.
 الدَّرَابِيزِنَ: موچه‌جهری نه‌ملاو نه‌لوی
 پلیکان بۆ نموه‌ی شو که‌سه پی‌بنا
 سهردمکه‌وئ و دپته خوار دهستی پی
 بگری و له‌که‌موتنه خوارموش بی
 پاریزی.

قَوَّبَ بِهِ ذَرِبًا وَذَرِبَةً: خَوَى بِنَوْمِكَرَتِ وَ تَتِيْدَا رَاهَات.

قَوَّبَ عَلَى الشَّيْءِ: بَمَشْتَمَكِه رَاهَاتِ وَ هَيْرِي بُوو (هو دارب، وَ ذَرِبَ هِي دَارِبَة وَ ذَرِبَة وَ هُو وَ هِي دَرُوب).

أَذَرِبَ: جَوَّوهُ نَاو كَوَّلَان وَ كَهْرَهْكَ وَ هَوْبَهْوَ.

أَذَرِبَ فِي الْفَسَدِ: جَوَّوهُ سَسَنُورِي دَوُزْمَنَهْوَ تَهْپَلِي لِي دَا.

ذَرِبَ فَلَاأًا بِالشَّيْءِ وَعَلَيْهِ وَفِيهِ: فَلَانَكَمَسِي هَيْرِي كَرْدُو لَمَسَر شَتَهْكَه رَاهِيْنَا.

قَوَّبَ الْبَعِيرَ: حَوَشَرَمَكَهِي هَيْرِي نَمُومَكَرْد بَمَنَاو كَوَّلَان وَ كُون وَ كَمَلَمَبَرْدَا پَرُوَا.

تَنَرَّبَ: بُو مَوَطَاوَمَعِي (ذَرِبَة) دِي.

تَنَرَّبَ بِالشَّيْءِ: بَهْمَانَا (ذَرِبَ) دِي (الدَّارِبُ: تَهْپَلِي لَيَمَر (الدَّارِبَة): نَاهَرْفَتِي تَهْپَلِي لَيَمَر.

الدَّرِبُ: تَهْنَكَهْبَمَرُو رِيْكَاي تَمَسَك لَمَنَاو كِيْوُو شَاخْدَا مَهْدَخَهْلِي تَهْنَكَهْبَمَرَه هَمَر رِيْكَايَهْكَي جَوَّوْنَه ژُورَمَوْبِي بُو نَاو وَلاَتِي رُوْمَه هَمَر رِيْكَايَهْكَ بُو دَمَرَمَوِي شَار بَجِي نَمُو شَوِيْنَهِي خَوْرَمَاي تَيِيْدَا هَه لَمَسْمَخَرِي بُو وَشَكَبُونَهْوَ (ك: ذُرُوب وَ أَدْرَاب وَ جِرَاب).

الطَّرِبُ: مَاسِي زَمَرْدِي نَالْتُونِي وَ مَكُوُو نَمُوهُ بَه نَالْتُون رُوكَش كَرَابِي.

الدَّرِبَةُ: هَرْكِشْكَرْدَنِي هَمَر كَارِيْكَ بِيْتَه پِيْشَهْوَ (ناو مَراسْتِي پَشْتِي كَاكِوِي. اَلْمُنَرَّبُ: رَاهِيْزْ-رَاوُو مَهْشَق پِيْكَراو (تُوشَبُو بَهْكَارَمَاسَات. تَنَرَّبًا: خَوَلَايَهْوَ.

ذَرِيْع: دَوَاي رَهْپُون وَ سَمَرْكِشِي نَهْرَمُو نِيَانِي نَوَانْد (لَارُو لَمَنَجَهِي كَرْد.

السُّرَابِيْعُ: خُو بَادَمَرُو هِيْزْكَمَرُو لَارُو لَمَنَجَهْكَمَر لَه رُوْپَشْتَنِي دَا.

ذَرِيْع: سَمَرِي شُوْپَرَكَرْدُو پَشْتِي كُوْم كَرْدَمُوهُ لَهْتَرَسَا بَاْزِي هَاوِيْشَت.

ذَرِيْع لَه: مَلَكَهْجِي بُوُو، ژِيْرَبَار بُوُو.

ذَرِيْع: سَمَرِي شُوْپَرَكَرْدُو پَشْتِي كُوْم كَرْد.

ذَرِيْع لَه: ژِيْرَبَارِي بُوُو، مَلِي كَهْج كَرْد،

بَهْزَمَلِيْلِي وَ مَلَكَهْجِيِيَهْوَ كُوْپِي بُو رَاگَرْت.

تَنَرِّيْس: جَوَّوهُ پِيْشَهْوَ.

الدَّرِيْسُ: نَادَمِيْزَادِي كَمَتَمُو زَهْبهْلَلَاَح، نَاْزَهْلِي كَهْوَرَه.

الدَّرِيْسُ: شِيْر (سَمْگِي مِيْنْگَر.

ذَرِيْعِي: لَهْتَرَسَا خَوِي مَاتَدَا.

الدَّرَابِيْكَةُ: تَهْپَلِي پَجُوك.

الدَّرِيْكَةُ: تِيْكَهْلاوِي وَ پَالَهْپَهْ-سَتُوُو هَمَر مِيَالْتِي.

ذَرِيْل: لَهْتَهْپَلِي دَا.

ذَرِيْل فِي مَشِيْه: بَمَنَهْسَبَايِي وَ تَهْمَبَهْلِي جَوَلَايَهْوَ.

الذَّيْبَانُ: دمرگه وان ه (ك: ذَرَابَةٌ).

الذَّيْبَانِيَّة: جوره مانگايه كه دوگي هه به.

فَرَجَ ذَرْجاً وَذَرْجاً وَذَرْجاً: جوره رويشتنيكي ئه نجامدا وهكوه ئه وهى به به يزمدا سهر بكهوي ه به سهر زموي دا رويي.

فَرَجَ الصُّبْحِ: منداكه كه وه ته گاكوكي وه دمستي گرد به رويشتن.

ذَرَجَتِ الرِّيحُ: بابه كه به هيواشي هه لي كرد ه ته پو توزي هه ئساندو شوي ني له له به لان كرد.

فَرَجَ فُلَانٌ: فلانكه س ريگاي خوي گرته به مرو ملي له ئيش نا ه مرد، له به ندي پيشيناندا هاتووه ده ئي: (أَكْذَبَ مِنْ دَبٍّ وَذَرْجٍ) دروزن ترين زيندوو مردووه.

فَرَجَ الْقَوْمُ: نه ته وه كه به به پيوونو كهسيان نه ما.

فَرَجَ بَيْنَهُمُ بِالْعَمَلِ: فيتنه يي و دوزماني له نيوان كردن.

فَرَجَ الشَّيْءَ فِي الشَّيْءِ: نهو شته ي كردنه ناو كون و كه له به ري نهو شته وه.

فَرَجَ ذَرْجاً: به ردموام بوو له سهر خواردني گوشت كه وه بابهندي به لگه و ري بازي خوي بوو له بواري ئايندا.

به به يزمدا سهر كهوت ه به ري بازي

خوي دا رويي و كاروباري خوي له نه ستو گرت ه مردو دوني اي له دمست چوو.

أَذْرَجَ الشَّيْءُ: به مانا (ذَرْجُهُ) دي ه وه وتاندي و له ناوي برد، دمگوتري: (أَذْرَجَهُ اللَّهُ) خودا له ناوي برد.

أَذْرَجَ الذُّكُورُ: له سهر مخو دۆلجه كه ي داهيشته خوار.

أَذْرَجَ فُلَانٌ: فلانكه سي نارد.

ذَرْجُهُ: شته كه ي په په كرد.

ذَرْجَ الْبِنَاءِ: به يزمي بوو باله خانه كه دروست كرد.

ذَرْجَ فُلَاناً: په په فلانكه سي له خوي نزك كردموه ه فلانكه سي راهينا و ورده ورده كهوي كرد.

ذَرْجَ الْعَمَلِ: ورده ورده نه مخوشه كه ي هينا به وه سهر خواردن و كه م كه م خواردني دايه تا هاته وه تايمي خوي.

ذَرْجَ الطَّعَامِ وَالْأَمْرِ فُلَاناً: خواردنه كه به جوړيك بوو يان كارمكه و مهابوو دمبوابه فلان ورده ورده دمستي بوو بيردنايه.

إِنْدَرْجَ: بوو موطا و معي (ذَرْجُهُ) هاتووه.

إِنْدَرْجَ عَلَيْهِ: له خوي گرت، نه ويش

گرتەووە ەدمگوترئ: (اندراج تحتە کذا أو
فیه کذا) جوووە ژێر خیمە ی ئەوومووە
جوووە خانە ی ئەوومووە.

تَدْرَجُ: بۆ موطاومە ی (دَرَجَةُ) دئ.

تَدْرَجُ إِلَيْهِ: وردە وردە جوووە
پێشمووە ە پلە پلە سەرکەوت.

اسْتَدْرَجَ: لە پلە پلە کەموە بۆ پلە پلەکی تر
بەرز ی کردمووە ە وای ئی کرد هەنگاو
هەنگاو زمو ی بپڕئ.

اسْتَدْرَجَ فَلَانًا: فلانکەسی لەخستە بر دو
هەلئ نا ئەوکارە بکا.

اسْتَدْرَجَ الرِّيحُ الشَّيْئَ: هەوا وای
لەشتەکە کرد بۆ خۆی رابەری
بەبێ ئەو ی بەرز ی کاتەووە بۆ
حەوا.

اسْتَدْرَجَ اللَّهُ الْعَبْدَ: پەروەردگار بەندە ی
خۆی مۆلەت داو گوزوگومەت
لەسەر تاوانەکە ی نە یگرت ە فورتان
دەمەرموئ: ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَغْلُمُونَ﴾.

اسْتَدْرَجَ الشَّيْءُ إِلَى الشَّيْءِ: وردە وردە
شتەکە ی لەو شتە نزیک کردمووە.

الْأَدْرَجَةُ: بەرزکەرمووە، پەپژە.

الدَّارِجُ: دمگوترئ: (تراب دارج) گاتیکە
شوینەواری خانوو مەکی دادەپوشت.

الدَّارِجَةُ: دوا بپراو، دمگوترئ: (قبيلة
دارجة) هۆزو خێلیکی دوا بپراو

ریشه‌گیشکراو.

الدَّارِجَةُ مِنَ الدَّابَّةِ:

هاچه‌گانیەتی ەدمگوترئ: (هو قصر

النَّوَارِج) ئەو گیانلەبەرە هاچ کورتە.

السُّرْجُ: دمگوترئ: (غن درج يدبك)

ئیمە لە ژێر دەستی توداین ە هەروا

دمگوترئ: (أنفذته لي درج كتابي)

ئەو شتەم خستۆتە ناو دوتووی

کتیبە کەمووە.

السُّرْجُ: صندوقێکە شتی تێدا دادەنرئ

بپئی دمگوترئ بەغدان ە لەئەصڵدا

ئەم جوۆرە صندوقە تاپبەتە بە

ئافەرتەووە هەندئ جل و شت و مەکی

تاپبەتی خۆی و مکوو خشل و شتی

پێداو پستی مەکتەبی تێدەخړئ.

السُّرْجُ: بەمانا (السُّرْجُ)

دئ ەریگا ەدمگوترئ: (رَجَعَ فلان

(دَرَجَةً وَاذْرَاجَةً) فلانکەس بەرنگای

خۆی دا گەراپەووە، چۆن هاتبوو ئاوا

رۆیشتەووە ە هەروا دمگوترئ: (ذهب

دُمُهُ دَرَجَ الرِّيحِ): خۆپنەکە ی

بەهێژ جوو ە (هر درج بين

المتخاصمين): ئەو شالیارو ناومندە لە

نێوان ئەو دوو کەسە ی

کێشەپانە ە (ك: أدا ج).

السُّرْجَةُ: بەمانا (السُّرْجُ) دئ.

السُّرْجَةُ: پلە ی سەرکەوتن، پلەو

تەنگانەمەكەوہ لئی رزگار نابی.
 التُّرُجُ: ئامپىرنكى موسىقايە ومكوو
 تەنبور.
 التُّرُوج: خۆشپروو تىزپرو، دمگوترئ:
 (سهم دروج) و(ريح دروج).
 المِزْراجُ: ئەو شتەى زۆر شت لەناو
 بەرى.
 التُّنْجُ: رېبازو مەسلەكە ە بىرو
 بۆجۈن.
 مَنْرَجُ النمل: رنجكەى مېروە رنجكەى
 پېچاۋ پېچە (ك: مَذارح).
 التُّنْجُ: لە زاراۋى عىلمى ھەمىشدا
 بە ھەمىشكە دمگوترئ: وشەيكە
 پان رستمەيكە بغرىتە ناو دەقى
 ھەمىسەكەو، راۋىيەكە ئەو
 تىنھەكەيشىيە دمكاۋ ئەو كەسەى
 دەى بېسى وا دەزانى ھەمىسى
 مەرفوعە.
 التُّنْجُ: رېپروى شتەكان لەسەر
 پىگا ە خودى پىگا ە سەرپىگا،
 دمگوترئ: (انخـ) دارە
 مەرجە ە زورىيەى رىگا، دمگوترئ:
 (هذا الأمر مَدرَجَة لذلك) ئەم كارە
 زۆرىنەى رىگەى ئەو شتە نەزىك
 دمكاتەو، ە ئەو پەرى نامەى تىدا
 دىنووسرى ە پان ناۋى كەتەبى تىدا
 تۆمار دمكەى.

پايە ە دمگوترئ: (لە عليه دَرَجَة) پەمو
 پايەى لەو بەرزترە ە وشەى (دَرَجَة) لە
 زاراۋى ئاسمانشوناسى دا بەشەيكە
 لەسەى سەدو شەخت بەشى سورپانەو
 فەلەكە ە لەزاراۋى ماتماتىكدا بەشەيكە
 لەنەموە بەش.
 دَرَجَة الحرارة: بەشەيكە لە بەشەكانى
 پىرومى تايپەتى بەكەش و
 ھەوا (ك: دَرَج و دَرَجان).
 التُّرْجَة: كوركى: جۆرە پالندەمەكە
 دىۋى دەرەۋى پالەكانى خاكىيە،
 دىۋى ناۋەو رەشە، لەقەتى دەجى
 وەلى لەو جۈانترە.
 التُّرْجُ: ھىتەمو دوزمان ە ۋىشك.
 التُّرْجُ: كەو، جۆرە پالندەمەكە
 لەروپشتنى دا خۆى دەرەنگەنى.
 التُّرْجَة: پاپسكىل و رەورەۋى مەندال
 كە لەسەر مەى فېرەروپشتنى دا
 بەكارى دەرەپىن ە پاپسكىل كە
 دوتايەى لەزىردايە بە جۈلاننى
 ھاج ھەلەمسورپى پان بەوزەو
 سوتاندن دەرە ئەۋكاتە پىي
 دمگوترئ ماتۆر.
 التُّرْجُ: تەنگە ە ھەلەمەى وەھا
 ئادەمىزاد لە پەل و پۆ بىخا،
 دمگوترئ: (وقع فلان في الدُّرْج)
 فلانكەس كەوتۆتە ناو

الْمَنْزَجَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زمینیہ کھوی
زور تیدایی.

الْمُنْرَجُ: شوینیک کورسی
دانیستنمکھی خوارو ژووربن واتہ:
تا کورسییہکان زیاتر لہ دواوبن
شوینہکھیان بمرزتری.

دَرَحَهُ دَرَحًا: پالی پیوونا.

فَرِحَ فَرَحًا: پیر بوو، بہتمواوی پیر
بوو (فہر وہی دَرِح).

دَرَدَ دَرَدًا: ہموو ددانہکانی کموتن.

دَرَدَتِ النَّاقَةُ: حوشرمکہ بہہوی پیری
ہموو ددانہکانی کموتن (ہو اذَرَدُ
وہی دَرَدَاءُ) (ک: دَرَدُ).

أَذَرَدَهُ: ددانہکانی خستن.

الْدَّرْدِيُّ: نمو خلتہو پلتہی دمکویتہ
بنہومی جامہ ہمنگوین و تہنہکہ
رؤن و ہمر شلمہنیہکی تر.

ہمراو خہمیرہ کہ لہسمر میوہ
گوشراومکہ دہیلتریتہوہ بؤ نموی
بہتمواوی گڑپانی بہسردا بی.

دَرَدَبُ الطَّبْلِ: تہلہکہ دنگی لیوہ ہات.

دَرَدَبُ فَلَانٍ: فلانکس بازی
ترسنوکانہی ہاویشت، ہمر دہرواو
باز دہماوی و بہحمزمرموہ سہیری
نہم لاو نمولای خوی کرد زہلیل و
گمردنکچ بوو.

الْدَرَدَابُ: رنگی تہل.

الدَّرْدَبُ: دمگوتری: (امراة دَرْدَبُ)
نافرمتیکہ بہشہو دیو دمچی.

الدَّرْدِيَّةُ: تہل کوتہ نمو کہسہی
تہلی پچوک لی دما.

الدَّرْبِيْسُ: پیرمیردو پیرمزی کونہ
سالو بؤلکاوو کہنہفت بہلاو
کارساتہ میروہکہ ژنہ عمرہب
پنیان وابوو بہکار ہیئان و
لہملکردنی دہیتہ ہوی دہستمہر
بوونی خوشہویستی میردہکانیان
بویان.

الدَّرْدُخُ: پیرمزن و پیرمیردی بؤلکاو
کہ ددانیان نہماہن کہسٹیک زور
خوبداتہ شتیک و حہزی لی بکا
(ک: دَرَادُخ).

الدَّرْدِخَةُ: نافرمتیک دریزی و ہانی و مک
بہک بن.

دَرَدَرَ الْمَاءُ: ناومکہ ہلقولاو کفہی کرد.
دَرَدَرَ الثَّمَرَةُ وَغِيهَا: بہ پوکہکانی
خورماکہی سووموو جوی.

تَرَدَرَدَ: بؤ موطاومعہی (تَرَدَرَةُ)
دیہ کموتہ جم و جول و راتہکان.

الْدَرْدَارُ: دنگی تہلہ درہختیکی
گہورمہ گولیکی زمردو بہریشی
ہمہ، بؤ جوانی لہمبہرو نموبہری
رنگا دہروینلری سیبہری باشیشی
ہمہ.

- الْكَرْدُ: بۆك، شوپنى ددان كە ددانمگان
نەماين.
- الْكَرْدَرِي: كەسيك ھەر بىر بىر بىر
كارىكى ديارىكراوى نەمى.
- الْكَرْدُورُ: شەپۇل دەرەيا كە ترسى
ئەمەۋى ئى بىر بىر بىر بىر
خىتكاندىنى ئەوانەى لەناۋىدان.
- الْكَرْدَشَةُ: غالۋ بوغلۋ ھەراۋ ھۇرەى
خەلك ۋ قەسە زۇر.
- الْكَرْدَقُ: تەپۇلكەيەكى بىچوك ۋ
رەقەلەنە كە ھەلەمگەنى لىبەلەن
دەردمەكەۋى.
- الْكَرْدَقُ: شتى بىچوك لە ھەرشىك
بىر ۋ دىگوتىر: (ۋ لىدان دُرْدَق
ۋ دىرادق).
- الْكَرْدُمُ: ئافرىمىك بەشمە ھەر بىر
بىر ۋ حوشترى پىر ۋ
- قَو: زۇر بوۋ، دىگوتىر: (دُرُ الدَمْعُ
ۋالبول) زۇرى فرمىك ھەلپشت ۋ
زۇرى مىزكرد.
- قَو الدنہا على اهلها: خىرو بىرى دونيا
زۇر بوۋ.
- قَو الخراج: دىمەك ۋ خەراجى ئەمە ۋلاتە
زۇر بوۋ.
- قَو كل حلوب بالبن: شىردەمەكە شىرى
زۇرى دا ۋ دىگوتىر: (دُرْتُ حلوبة
البلد): خەراج ۋ دىمەكەيان زۇر بوۋ.
- قَو البات: گىاۋ گۇمەكە تىك چىرزا.
قَو العرق دُرُ ۋ دەرور: ھەرمەكە رەموان
بوۋ ۋ ھەراۋى كىرە ھەلچوۋ.
- قَو السماء بالمطر: ئاسمان بارانى زۇرى
باراند.
- قَو العرق: رەمەكە پىر بوۋ لە خوئى.
قَو الطيرغ: گوانەكە پىر بوۋ لە شىر.
قَو بالبن: شىرى زۇرى دا.
- قَو السوق: بازار بىرەۋى پەيدا كىرە
مامەلەى زر تىداكرا.
- قَو السراج: چىراكە روناكايى دا.
قَو جِسْمُهُ: جەستەى نەخۇشى پىۋە
نەماۋ جوان بۇۋە.
- قَو الفرس: ئەسپەكە بازىكى بەتەۋىمى
ھاۋىشت يان چەند بازىكى پەك لە
دۋاى پەكى بەشپىنەمى ھاۋىشتىن.
- قَو وجهه دُرُ: دۋاى نەخۇشى جەستەى
جوان بۇۋە.
- أَدَرُ: شىرى زۇر بوۋ، كارى باشى زۇر بوۋ.
أَدَرْتُ الناقة بلبنها: حوشترەكە شىرى
زۇرى دا.
- أَدَرُ الفرس: بەمانا (دُرُ دى).
- أَدَرُ الشئى: شتەكەى ۋ مەجم ۋ جۈل
خست ۋ دىگوتىر: (بىن عىنە عِرْقُ
يُدِرُهُ الفَصْب) لەنىۋ چاۋانى دا
رەمىك ھەمە رەق ھەلەسان دىمەپنىۋ
دىمەپا.

أَدْرُ الْمَغْزَلُ: تەشییه‌که‌ی باداو سوږی
پیداو بینى پى گرت به‌جۆرېك
هم‌ده‌ئێ راورستاو.

أَدْرُ النَّاَقَةُ وَهَوَا: دمستی به‌گوانى
خوشرمه‌دا هینا بو ئه‌وه‌ی شیر
پدا.

أَدْرُ الرِّيحُ السَّحَابَ: بابه‌که‌ هه‌وړی
کوکرده‌وه.

أَدْرُ الدَّوَاءُ الْبَوْلَ: دهرمانه‌که‌ وای کرد
زۆر میزبکا.

أَدْرَ فُلَانٌ حَاجَتَهُ: فلان‌که‌س زۆر هه‌ولێ
دا بو ئیشه‌که‌ی تا دمسته‌به‌ری
کرده (فهو وهی مِدَرٌ وهی مَلِیْرَةٌ
ایضا).

اسْتَدْرَ اللَّبَنُ وَالْدَمْعُ وَهَوَا: به‌مانا
(دڼ دئ، واته: زۆر بوو.

اسْتَدْرَ النَّاقَةُ: خوشرمه‌که‌ حمزی له
که‌ئدان بوو، هه‌وجاندى.

اسْتَدْرَ الْغُلُوبَ: داوای شیرى ئی کرد،
ویستی بیدووش.

استدّر الریح السحاب: به‌مانا (أدرته دئ.
استدّر البول: شتیکی خوارد زوو

میزبکا، زوو میزی بئ،

الدَّارُ: به‌ردموام دمگوترئ: (رزق دار)

رزق و رۆزیه‌کی به‌ردموامه‌ نابړئ
(ك: دُار، وُدَر، وُدَر).

السَّرُّ: شیر، یان شیرى زۆر ه

نهمس ه‌ کارى باش له مه‌دحکردنى
که‌سێك دمگوترئ: (لله دِرَّة) هه‌ر بو
خودایه پاداشى چاکه‌ی ئه‌و بداته‌وه
به‌که‌سى تر ناکرئ هه‌روا
دمگوترئ: (دَر دِرَّة) خێرو بیړى
زۆر بوو.

السَّرُّ: دَر الرِّيح: به‌رمو با، شوینى
هه‌لکردنى با.

فَرَّو الطريق: نامانج و مه‌به‌ستى رێگا،
دمگوترئ: (هم على دَرَر واحد)
ئه‌وانه په‌ك مه‌به‌ست و نیازیان
هه‌یه ه‌ (دارى بدرر دارك) ماله‌که‌م
به‌رامبه‌ر مالى تۆیه.

السَّرَّارُ: تاکی (السَّرَّة) ه‌ واته‌ دهنکه
لوتلوئى گه‌وره ه‌ به‌به‌غای ه‌چوک ه‌
(ك: دُرَر).

الدِّرَّة: شیر یان شیرى زۆر ه‌ دمگوترئ:
(للسحاب دِرَّة) هه‌وره‌که‌ رێزنه‌ی

بارانى هه‌یه ه‌ ئاو زمنگی ه‌ پمواجی
کالا، دمگوترئ: (للسوق دِرَّة) هه‌روا
دمگوترئ: (مَر على دِرَّة) راست
رۆی و لای نه‌دا هه‌یج شتێك
نه‌یگێرپایه‌وه ه‌ هه‌روا به‌مانا
(هه‌مچى) دئ.

السَّرِّي: دوږ ئاسا وه‌ك دوږ وایه له
جوانی و درموشاومیی دا ئه‌ستیره‌ی
گه‌شه‌ دارى روناك ه‌ (ك: دُرارى).

الدُّرُورُ: جهستمو نه ندام رڼك و بېك څخه خپرو خوشرو وړناككهرمو و شوعلمدمر.	فَرْسَ الْهَيْرُ: حوشرمكه گړوئ بوو. درست المرأة: ناهرمتهكه كهوته عامه مانگانمى خوښموه، (فهي دارس) ه (ك: فَرْسَ ودوارس).
الْمِذْرَارُ: زور رڼنمر، پرځيرو بيړه دمگوترئ: (سحاب مِذْرَارَ) هه وري بهريژنه باران ه (عين مدرار) چاوئ هرميسكاوئ هرميسك رڼر بهمزوري.	فَرْسَ الشَّيْءِ درسا: شتمكهى گړپړو شوښنموارمكهى نههيشتموه. فَرْسَ الْكُوبِ: پوښاكهكهى كون كړدو رزاندى.
الْمِرَّة: تمشى ه (ك: مَذَارَ). فَرْسَ دَرْزَا: نازو نيغمهتى دونياى بو دستمبهر بوو.	فَرْسَ الدَّاهَةِ: ولاخهكهى ژر باركړدو زه ليلى كړد. فَرْسَ الْفِرَاشِ: جېگاي داخست و چوو سهرى نوست.
الدُّرُزُ: شوښنى دورمانكردن ه نازو نيغمهتى دونيا ه (ك: دروز) (أم دُرُز) كونيمى دونيايه.	فَرْسَ الْكَابِ وغره درسا ودراسة: كتيپهكهى خوښندومو ههولى دا لمهرى بكاو هيرى ببي ه دمگوترئ: (درس العلم والْفَن).
الْمِرْزَةُ: (اولاد درزه) خهپاتهكان (بهرگندرووكان) ه ههتيومچهو خوپړى و باوك نه ناسراو.	فَرْسَ الْخِطَةِ: گهنمكهى گيرمكرد. فَرْسَ الطَّعَامِ: به خپرايى خواردنهكهى خوارد.
الدُّرُزِيُّ: بهرگندرو. الْمِرْزِيَّة: تاقم و پيرپكن له شيعه نيسماعيلى خويان پال (أبو محمد عبد الله الفاطمي) دمدن.	أُدْرَسَ الْكِتَابَ وغره: بهمانا (دَرْسَهُ) دئ. أُدْرَسَ فُلَانًا الْكِتَابَ وغره: وئ له فلانكس كړد كتيپهكه بخوښننيمو دپراسه بكا.
فَرْسَ درسا ودروسا: پوكايه مو نه ماو شوښنموارى گوم بوو، زممن و كاتى به سمر چوو.	دَارَسَ الْكِتَابَ وغره مدارسة ودراسا: بهمانا (دَرْسَهُ) دئ. دَارَسَ فُلَانًا: شتمكهى بو فلانكس خوښندومو نهوېش بو نهوى
فَرْسَ الشَّوْبِ: پوښاكهكه كون بوو دارزا ه روژگارى زورى به سمر دا تيپهپړى.	

خویندمومو وەبیری پەکتریان
هینامو.

دَرسَ الذَّوْبِ: تاوانەکانی ئەنجام دان.

دَرسَ الکتاب: بەمانا (دَرسَ) دئ.

دَرسَ السَّعیر: حوشتەمەکی رامکردو

راپهینا ە دەرگوتری: (بەیر لێ یەدَرس)

حوشتێکە ژێر بار نەکراد، رانە

هینراوە ە سواری نەبوون.

دَرسَتِ الحوادثُ فُلاناً: روداوێکە

فلانکەسیان لەبۆتە داو.

دَرسَ الکتاب فُلاناً: ناوەرۆکی

کتێبەمەکی بۆ فلانکەس شی

کردمومو تێی گەیان.

إِندَرسَ: بۆ موطاومەعی (دَرس)

هاتوو.

دَرسَ الکتاب وەفرە: کتێبەمەکی

خویندمومو پێی داخۆومو لێی ورد

بۆو هەوێ دا لەبیری بکاو لەیادی

نەچیتەو.

تَدَرسَ الطَّلِبَةُ الکتاب: هەریەک

لەمۆتابییەکان کتێبەمەیان بۆ

پەکتەر خویندمومو بۆ ئەموی تێی

بگەن و لەبیریان نەچیتەو.

ادَرسَ الکتاب وەفرە: بەمانا (لَدَرسَ) دئ.

تَدَرسَ: بۆ موطاومەعی (دَرسَ) دئ.

تَدَرسَ فلان: فلانکەس پۆشاکی کۆنی

پۆشی.

الدَرسُ: رینگای گۆڤرەمەبوو ە بەمشیک

لە زانیاری لەکاتیکی دیاریکراو دا

دەخویندری ە (ک: دَرس و ادَراس).

الدَرسُ: پۆشاکی رزێوو کۆن ە کلکی

حوشت (ک: ادَراس، دَرسان).

الدَرسَةُ: وەرزش و پێداچونەموی وانە.

الدَرسُ: کە لەلەزڵ ە سەمگی

سەرزل ە حوشتی رامکراوی مل

ئەستور ە پیاوی نازا ە شیر.

الدَرسُ: بەمانا (الدَرسُ) دئ.

الدَرسُ: شتی لێکۆڵینەو لەسەرکراو،

خویندراو ە پۆشاکی کۆنی

رزوو ە کلکی حوشت (ک: ادَراس ،

و دَرسان).

الدَرسَةُ: چاککردنەموی رینگای

شەمەندەمەر ە گرێکاری

چاککردنەموی رینگای شەمەندەمەر.

الدَرسُ: ئەو شوپنە لێکۆڵینەموی

نامە ئاسمانییەکانی تێدا ئەنجام

دەدری، ئەو شوپنە ناوەرۆکی

تەوراتی تێدا شی دەرکێتەو ناوی

(مِندَراس) ە (مِندَراس اليهود) ئەو

کەسە شەرحی تەورات دەکا بۆ

جولەمەکان ە بۆیە لە حەدیشی ئەو

جولەمەکی زینای کردبوو هاتوو

دەلی: (لَوَضَعَ مِندَراسُها کَفُّهُ علی آية

الرجم) ە (ک: مَدَریس).

گورگه (ك: ادراس و دروص).

الْبَرَصُ: به مانا (الْبَرَصُ) دى.

ام ادراس: كونه مشك و كونه

جرجه به لاء كارسات ه حوشترى

خيراړوه (ك: ادراس و دروص).

الْبَرَصُ: حوشترى خيراړوه.

فَرَعَ الذَّيْهَةَ دَرَعًا: كوشتيه كهى له لای

ملييه وه گرو.

فَرَعَ الرِّبْعَةَ: گرده ملي كوشتى په كهى

هه لكه كند.

فَرَعَ لِي عُنُقَهُ حَبْلًا: په تيكي له ملي

خست و خنكاندى و خنكا.

دَرَعَتِ الْفَرَسُ وَالشَّاءُ وَهَرَهَا دَرَعًا

و دُرْعَةً: نه سپه كه، ممر كه لای

پيشه وهى رمش و دواوهى سبى يان

به پيچه وانه وه (هر ادرع وهى

درعاء) ه (ك: درع) دمگوتري: (ليلة

درعاء) سمر له نيوارهى تاريك دوايه

مانگه شو (نهمه نه گمر له كوتايى

مانگدايى) يان به پيچه وانه وه

سمر له نيواره روناك و مانگه شو،

دوايه تاريك تونهك (نهمه نه گمر

له سمر متاي مانگ دايى).

فَرَعَ الزَّرْعُ: زرعاته كه نيوهى خورا.

فَرَعَ الْمَاءَ: هه موو له ورو پواونى دمورى

ناومكه خورا.

أَذْرَعَ الشَّهْرُ: مانگ له چواردمو پانزه

الْمُدْرَسُ: نهو كه سهى زور دمرس

بليته وهو زور بخوښته وه زور له

كتيبان پروانې، ماموستاو وانه بيز.

الْمُدْرَسُ: شوښنى دمرس گوتنه موو

دمرس خوښندن.

الْمُدْرَسَةُ: خوښندن گاو هوتابخانه،

شوښنى خوښندن و

فيريوون ه گومه ليك فهيله سوف،

يان روښن بېرو بيرمه نديان

ليكولمرو ه كه بېرو رايه كى

تابه تيبان هه بېو بوچونيان

هاوبه ش بې، دمگوتري: (هر من

مدرسة فلان) نهو له سهر مه زهه بېو

رېبازى فلانه.

الْمُدْرَسُ: شيت.

دَرَوْش: كردارى دمرويشانه كړد.

تَدَرَوْش: به مانا (دَرَوْش) دى.

الدَّرِيش: له زاراوهى صوفيانه كسيكه

دونيا نه ويست و خودا په رست بېو

كه شكول هه گري به جيهاندا

بگمري ه (ك: دراويش).

دَرِصَتِ النَّاقَةُ وَهَرَهَا دَرَصًا: حوشترمه

پېرېو له بهر پېرى ددانى شكاون

(هې درصاء) ه (ك: دُرَصُ).

الْبَرَصُ: بېچوه مشك، بېچوه جرج،

بېچوه ژيشك، بېچوه پشيله، بېچوه

كمر وېشك، توته له سمگ، بېچوه

گۆشتهكه دامالئرا.

إِذْ رَع الْقَمْرُ مِنَ السَّحَابِ: مانگ

لهههورمکان دمرجوو.

إِذْ رَع فَلَانٌ فِي السَّيْرِ: فلانكەس له

رۆشتندا پێش كهوت ە دهمگوترئ:

(اندراع يفعل كذا) لئبرا بۆ كردنى

ئەو كارەو سوورە ئەسەر ئەوهی

ببكا.

تَدْرَعُ الْبِرْعَ: زړى پۆشى.

تَدْرَعُ اللَّيْلَ: چووە ناو تاريكايى

شەمووه.

تَمَلَّعَ: هەرمەنجى لەبەر گەرد؛

پۆشاكێكه له خورى دروست

دەكړئ.

الدَّارِعُ: ئەو كەسەى زړى پۆشيبى.

الدَّرَاعَةُ: پۆشاكێكه لهخورى دروست

دەكړئ، جبههكه لای پێشەوهی

كراومه.

الْبِرْعُ: زړى له شپۆه كراسدا له ئەلقه

ئەلقەى ئاسن دەچندړئو بۆ

خۆپارێزى له برينداريوون بهجهك

لهبەردەكړئ ە هەروا ناوه بۆ كراسى

نافرمت كه لهمالهوه لهبەرى

دەكا (ك: أدرع وأذرع ودروع).

النُّرْعُ: شەوانى شانزمو هەشەدمو

هەژدەى مانگى هەمەرى ە لەم روموه

ئەم شەوانە سەر له ئیوارەیان

تێپەرى كەشەومەكانى سەر له ئیوارە
تاریك دەبن.

أَذْرَعَ الزَّرْعُ وَالْمَاءُ: بەمانا (دَرَعَ) دئ.

أَذْرَعَ الْقَوْمُ: ئەومەرو پەوانى دەموروبەرى

ناومەكانى ئەو خەلكە دەركەوت.

أَذْرَعَ الشَّيْئُ: شتەمەى خستە كۆلورایى

شتێكى ترموه.

دَرَعَ فِي السَّيْرِ: له رۆشتندا پێشكهوت.

دَرَعَ فَلَانًا: فلانكەسى خنكاند، یان ملی

خستە نێوان قۆل و باسكى خۆیهوهو

خنكاندى ە پۆشاكى زړى

لهبەرگەرد..

دَرَعَ الْمَرَأَةَ: پۆشاكى ناومەالى

بەناهرمتەكه پۆشى.

دَرَعَ الرَّجُلُ: پیاومەكه زړى لەناسن

چەندراوى لهبەرگەرد.

أَذْرَعَتِ الْمَرَأَةُ: ناهرمتەكه پۆشاكى

ناومەالى پۆشى، دهمگوترئ: (أَذْرَعَ

الدَّرْعَ).

إِذْ رَع اللَّيْلَ: چووە ناو تاريكايى

شەمووه ە لەپەندى پێشياناندا

هاتوو (شَرَّ ذِيلاً وَأَذْرَعَ

لَيْلاً) ە پڕپاری داو قۆلى ئى هەلگەردو

شەوى گەرد بە هەلاو زرى بۆ

ئەنجامدانى كارمەكى.

إِنْتَرَعَ الْبَطْنُ: ورگى پڕ بوو.

إِنْتَرَعَ الْعَظْمُ مِنَ اللَّحْمِ: ئێسقانەكه له

تاریک هو کو تاییه ک ه یان
مانگه شه مو ه ه مروا ناوه بو دره ختی
خورما که جو م مارم که ی دمر بکه وی.
الدُرْعَةُ: دمگوتری: (هم في ذُرْعَة)
کاتیك لهومړی دموری ناوگانیان
دمرکهوت.

الدُرْعِيَّةُ: تیریکه له زریه که تیبه مړی
کردیچ ه تاکه کی (درعی).
الْمُرْعُ: دمگوتری: (بِت مُرْع)
گیاه که خوراوه شوینه که ی سبی
هه لکه پراوه.
الْمُرْعَةُ: زریه پوښ.

الْمُرْعَةُ: فمرنجی: پوښاکیکه له خوری
دروست دمکړی ه لای پی شه وی
کراوه دمیچ ه (ك: مَدَارِغ).
دُرْفَس: سواری خوشتری خوشرو بوو،
نالای گهوری هه لگرت.

الْدِرْفَاسُ: نادمیزادی زمبه للاح و
کمه ه همروا گیانه به مړی گهورو
کمه (ك: درافس).

الْدِرْفَسُ: به مانا (الْدِرْفَاسُ) دی ه بو
نیرومی ه به کار دی خوشتری
خوشروو، که لکه گوشتن ه نالای
گهوره، قوماشی ناوری شم ه (ك):
دِرَافِس).

الدِرْفَسَةُ: به مانا (الدِرْفَس) دی.
الدُرْقَلَةُ: شیوه و چو نیه می

پی کمو نوساندنو پی کمو ه
گونجانننی مه عدمه گان.
دُرْقَه: نمری کردو چاکي کرد.
تَدْرُقُ بالدُرْقَةِ: به دیو جامه و مه تال
خوی هاراست.
الدُرْقُ: هر شتیك رمق بی.
الدُرْقَاءُ: همور.

الدُرْقَةُ: مه تال له پیست دروستکړی
دمسکی پیوه نه بی ه پارچه
لهو حیکه له مادده ی شاخه حیوان
یان نیسقان له پیستی هه نلی
حیواناندا دروست دمیچ وکو و نه و
پارچه رفه ی کیسه ل ه (ك: أدراق
ودراق).

الدُرْقِيَّةُ: خود میه که دمکوی ته
پی شه وی مل.

الدُرْيَاق: بروانه (دریاق).

الدِرْيَاقَةُ: بروانه (دریاقه).

الدُرْقُ: قاپیکي شوشه ی گهورمیه له
شیوه ی گوژه شه رابی تی
دمکړی ه نامیریکه شه رابی پی
دپیوری ه جوړه کلاوو میزمریکه
پیاوه ناپینییه گان بو شه وی له
کهسانی دی جیابکرینه و له سمریان
ناوه، به زوری کاهین و پیاوه
نایینییه گانی بوزی و مه سیحی
به گاریان هی ناوه ه دمگوتری: (فلان

دورق) فلان كەس زاهینو رهبنو
خه لومنشینه.

دَرَقَع: به خیرایی رؤیای ۵ لمرسانا
را بکردو ههلات.

دَرَقَعَتِ الْمَاشِيَةَ: نازمکه ههله ههله کرد
له لوموران دا.

إِدْرَقَع: بهمانا (دَرَقَع) دئ.

الْفَرَقَع: بهمانا (الراوية) دئ.

الْفُرْقُوعُ: ترسنوک ۵ پرست لی برپاو
دمگوترئ: (جوع دُرْقُوع)
برسیارتیهکی پرست بره.

دَرَقَل: به خیرایی رؤیای ۵ یاری
ههلهپرکی و حیلۆکی ئه نجامدا.

الدَّرَقَلُ: جۆره بۆشاکیکی نهرمینیه.

الدَّرَقَلَةُ: یارییه که سهاو ههلهپرینی
تیدایه.

الدَّرَاقِنُ: فۆخ.

أدرک الشئى: شتمکه کاتی خوی هات.

أدرک الشمر: میومکه پینگه شت.

أدرک الصبي: مندالمکه بالغ بوو.

أدرک فلان: زانیاری فلان که ههشته
ئاستیکی بمرز.

أدرک ماء البشر: ناوی بیرمکه دایمزی
بۆ بنکه که.

أدرک الشئى: به شتمکه که ههشته، دهستی
که ههشتی.

أدرک الشئى ببصره: شتمکه که به جاوی

خوی بینی.

أدرک الشئى بعقله: له شتمکه کاتی بوو
تیی که.

دَارَكُهُ مَدَارَكَةً وَدِرَاكًا: پیی که.

ههندیکی به شوین ههندیکی تردا
هات ۵ دمگوترئ: (سیر دِرَاك)

رؤیشتنیکى بهردمواو بی
راوستان و پشودانه.

دَرَكُ الْمَطَرُ وَغِيْرُهُ: بارانه که لیکنان
لیکنان یاری، دۆبیه دوا دۆبیه
دهکهوته سمرزموی.

إِدْرَكُ الْقَوْمُ: خه لکه که به شوین به کدا
هاتن بی پجرانهوه به ک بهدوا
به کدا هاتن.

تدارك القوم: بهمانا (إِدْرَك)
دئ ۵ ههوا لکه که بهدوا به کدا
هاتن.

تدارك الشئى: که ههشته شتمکه ۵ نهوه
له کیسی جوو بوو و یستی به دهستی
بیئیتمهوه.

تدارك الشئى بالشئى: شتمکه که بهدوا
ئهو شتمدا ههنا ۵ دمگوترئ: (تدارك)
الخطأ بالصواب وتدارك الذنب
بالتوبة

إِدْرَكُ الْقَوْمُ: خه لکه که پیی که ههشتن.

إِدْرَكُ الشئى: شتمکه که دهست کهوت.

استدرك ما فات: نهوه له کیسی جوو بوو
دهستی کهوتمهوه.

استدرك الشيء بالشيء: بهشوين نهو
شتهدا شتهكهی هیئا.

استدرك عليه القول: قسه ههتهكهی بؤ
راست كردموه ه پان كهمو
كورپیهكهی بؤ تهواو كرد كونو
كه لهبهری بؤ پر كردنهوه.

ذالك: (اسم فعل) ه بهمانا (أذكر) دئ.

الترك: (اسم فعل) ه له (أذكر)
ومرگراوه ه تاوانو گوناوه بنکی
ههرشتیک قوئی هه بیج ومکوو بیرو
چال و شتی واه دمگوترئ: (بَلَّغَ
الفراص درك البحر) مهلهوانهكه
گهشته قولایی دمراکه ه چینیکه
له چینهکانی دۆزهخ ه پۆلیس و
زیرمغان.

التركة: نهتههی ژئ ه تیلمه چهرمیكه
دمكرئ بهژئی كهوانهوه ه پارچه
خستنه سمر دوخین و پیشتینی
كورته.

التركة: مهنزلی پایین و قاتی ژهرموهی
شتی قاتقاته.

الترکات: کۆمهته شتیکی قاتقات چین
لهخوار چین به پیچهوانهی
(الدرجات) قات لهسمر قاته.

المدارک: پینچ ههستهکان.

دَرَمَتِ الْإِرْكَبُ وَالْفَارَةُ وَالْقَنْفُذُ دَرَمًا
وَدَرَمَانًا: كهرویشكهكه پان ژیشكهكه

ههنگاومکانی نزیک کردنهوهو
كهوته پهله پهله لهرؤیشتندا.

دَرِمَتِ الْارَنْبِ وَالْفَارَةُ وَالْقَنْفُذُ دَرَمًا:

لاسایی کردنهوهی رؤیشتنی نهو
گیانله بهرانه، دمگوترئ: (دَرِمَ
الصَّبِيَّ وَالشَّيْخَ) منداكهكه پان
بهرمیزدكهكه ومکوو كهرویشك پان
ومکوو مشك پان ومکوو ژیشك
رؤیشتن.

دَرِمَ الْكُعبِ وَالْعَظْمِ: گوشت قاهرهقهی
پان ئیسقانی داپۆشی و لهگۆشتدا
هون بون.

دَرِمَ الْمَكَائِ: شوپنهكه تهخت بوو بهرزى و
نزمی تیدا نهما.

دَرِمَ الْأَسْنَانِ: ددانمکان كهوتن.

دَرِمَ الْبَعِيرِ: حوشرمكه ددانى كرمۆل
بون و نزیکه بكهون.

دَرِمَتِ الشَّفْتَانِ: دوو لیوی سور بون
بههوی سیواك كردن بهمرهختی
(دارم).

أَذَرَمَ: ددانهکانی كهوتن هونكه
لهزیریانموه ددانى تری
دین ه دمگوترئ: (أَذَرَمَ الصَّبِيَّ وَأَذَرَمَ
الفصيل).

أَذَرَمَتِ الْأَرْضُ: زموى درختی دمرمای
رواند.

دَرَمَهُ: رنکی خست ه دمگوترئ: (دَرَمَ

أظفاره) نینۆکهکانی رښك كردن دواى
 نهومى څرتاندنى نهمجار رښكى كردن.
 الأذرمُ: پياوښكه ددانى نهمابن.
 الدارمُ: درهختيکه دمشوبهيتته درمختى
 غهضا، نافرمتان كه سيواكى هې
 دهكمنهوه ليوو پوكيان زور سور
 دمبن.

الدراما: جوړښكه له شانؤ،
 چهنديكهيك لاسايى كهسانى ديكه
 دمكمن قسهو كردمومو پوښاكيان
 ومكوو نهوان رادمنوښتن.
 الدرأمُ: ناشيرين و پهوت
 ناشيرين ه رښك.

الدرماءُ: دمگوتري: (امرأة درماءُ):
 نافرمتيکه څاپرمقهو نيسقانى
 لهگوښشت دا شاراښنهومو
 ديارنهبن ه رومكيكه گهلاكهى
 سووره نه درمختهو نهگياڼه
 لهشيوى جهرگ داڼهوه لهپيږي
 (خُمض) ه.

الدرمةُ: كمروښك ه (درع درمة)
 زريهيكى لوسه.

الدرمةُ: مندالى هه لومى گوشتن.
 درمَج في مشيه: بهگاگوښكى رويى.
 دَرَمَجَتِ الناقة وَلَدَهَا: حوشرمكه سوزى
 بؤ بيچومكه نواند.

إدْرَمَجَ عليهم: بهيې پرس خوى

بهمالهكهپاندا كرد.

إدْرَمَجَ في الشيءِ: جووه ناو شتهكهومو

خوى تيډا حهشاردا.

الدرامَجُ من الرجال: پياوى لارو لهنجه

كهرو خوږهزلزان له روښتندا.

دَرَمَكًا: بازى دا، پهلهى كرد پان

خهريك بوو همنكاو بهاوى.

دَرَمَكَ الشيءِ: شتهكهى ورد كردو

هاړي.

دَرَمَكَ الأبلُ المَوْضَ: حوشرمكه

حموزمكهى شكاند.

دَرَمَكَ البناءُ: بالهخانهكهى لوس كردو

راستهو پاستهى كرد.

الدرَمَكُ: كوتانى هه مومو شتيك

وردكردنى ه گلى نهرمو بى بهردو

چهو ه ناردى سپى.

فَرِنَ دَرَمًا: چلكن بوو، دمگوتري: (دَرِنَ

الثرَب) و (دَرَلت يده بكذا).

فَرِنَ الإنسانُ: نادميزادمكه سيبهكانى

توشى نهخوشى سيل بوو (هر دَرِنَ

وَأَذَرَنَ وهي درناء).

أَذَرَنَ الثَرِبُ: پوښاكهكه چلكن بوو.

أدرنت الماشية: نازهلهكه پلو پوشى

كوښى زريوى سالى پيشوى خوارد،

نهمهش بههوى څاتو هړى و گرانى.

أدرنَ الحطَبُ: دارمکان وشك بون.

أدرنَ الثَرِبُ: كراسهكهى چلكن كرد.

الذَّكَرَةُ: په پامېر راسپاردمو
رموانه كړاو ٥ لاهرسهنگ خو
هه لواسر.

الذَّكَرَةُ دَارَةُ الدَّهْرِ: هيرشكردنى
رؤځگار.

الذَّكَرَةُ: دَرِيَّةُ الْقَوْمِ: سهرهك خيل، ريش
سپى گهل.

الْمَرْئَةُ: پياو ماقول و ريش سپى هوزو
خيل ٥ سرؤكى گهل و تهبيز بهناو
پانهوه ٥ پاريزمرو داكوكيكم (ك:
مَذَارَةُ).

دَرْهَمَتُ الْحَبَّازِي: درهختى خوببازا
گه لاکانى ومکوو ديرهميان لى هات.

إِذْرَهْمُ: لمېر پېرى كهوته سهر زموى و
جپتر خوى بؤ رانهگير.

إِذْرَهْمُ بَصْرَةً: جاوى نابيناوو.

أَلْبَرَهْمُ: بهشيک له دوانزه بهشى
نوهيميه ٥ پارچه زيونكى سكه لى
دراوه بؤ مامه له پيو مگردن ٥ (ك:
دَرَاهِم).

أَلْمَرْهَمُ: پاره زور، (ديرهم زور)
قَوَى الشَّيْءَ وَبِهِ قَرْيَةٌ وَدَرَاءَةٌ وَدَرْيَالًا: پېنى
زانى بهجوره فيتليک هيرى نهو
شته بوو.

قَوَى الصَّيْدَ: بؤ گرتنى نيچيرمه خوى
خسته بهنا ولاخيک بؤنموى
نيچيرمه همست به راوگهرمه
نمکا تادميگرئ دمگوترئ: (درى

الإِذْرَهْمُ: ثَالِثُو ثَالِيكَ ٥ نيشتمان ٥
نمصل و بنهما.

الذَّرَاءَةُ: پلو پوشى پزيوى سالى
پيشوو.

الذَّرْنُ: نه خوښيېكه توشى سبيېكاني
تادمميزاد دمېج . سيل.

أُمُ دَرْنٍ: جيهان، (دونيا).
الذَّرْنَةُ: له زانيارى پزېشكيدا ته لځاى و

گوزانكارپيېكه لهسى سيل گرتودا
دمردمكهوى ٥ له زانيارى رومكناسى دا
بريتييه له رمكى رومكى پان قمدى
رومكى كه بهاوسى و ماده بزيويه كاني
تينا كؤببنموه.

الذَّرِينُ: پلو پوشى پاوان و له مورگا كه
هسى سالى پيشوويى و رزى
بن ٥ پوښاكى رزيو ٥ (ام درين) زموى
روتو بى گزو گياو درهخت.

الذَّرْنَانُ: كهسيك نه خوښى سيلى
كوشندى همېج.

قَوَى عَلَيْهِمْ دَرْهَمًا: لپيان دمركموت و
هيرشى كردنه سهر بهمېج نهوى
بهخويان بزائن.

قَوَى عَنْهُمْ وَلَهُمْ: قسه لى يومگردن و
بهرگرى لى كردن.

قَوَى فَلَانًا: خوى له فلان نمناسكرد.
دَرَهَ عَلَى كَذَا: لهسور تپېمېر بوو زياى
كرد.

قَنَرَةٌ: هرپشه لى كرد.

فلانا) فَيْلَى له فلانكس كردو هه لى
خه له تاند، (درى الرأس) سمرى به شانه
داهيتا.

أُذْرَاهُ به: پي زاناند، فَيْرِى كرد.

ذَارَاهُ: نمرى له گه ل نواندو به هيدى و
له سمرخويى له گه لى جولايه وه،
خوى له سمرى پاراست.

إِذْرَتِ الْمَرَأَةُ: ئافرمته كه به شانه فزى گان
داهيتان.

إِذْرَتِ الصَّيْدَ: موداراتى نيچيرمكه
كرد.

إِذْرَتِ فُلَانًا: له گه ل فلانكسدا
هه ليكردو خوى له گه ل گونجاند.

الْدَّرِيَّةُ: ئه وه جهسته ومهميه كه
له سمرى فَيْرِى شير و شانندن
دمبى ٥ پان له سمرى فَيْرِى مسته
كۆله و شانندن (ملاكمه)
دمبى ٥ ولاخي كه راوكهر خوى له
په نادا حه شار دمدا بۆ ئه وهى هه ل
له نيچيرمكه و مرگري و بتوانى گولله
تيگرى پان بيگرى ٥ به تابه متى
نه چيرى و محشى.

اللا أدريّة: بيرۆكه يه مكي هه له سه فيه
پي وايه عه قل چ نرخيكي نيه و
ناتوانى شت بزاني، به لاي زانا
عمر مبه كانه وه به تاهم يكي
سؤ ه سطانى دمگوتري.

الْمِرْثَى: شانه ي گموره چ له دار پان له
ئاسن پان له ههر مه عمدنيكي تر
دروستكرابى فزى ئالۆزكاوى پي
شانه دمگوتري ٥ شاخه
حه يوان ٥ دمگوتري: (نَطَحَهُ الثَّوْرُ
بِالْمِرْثَى) كه له گا كيوييه كه شاخى
تيه له ده (ك: مَذَارٍ ومدارى).

الْمُرْيَاقُ: ترياق ٥ شمراب.

الْمُرْيَاقَةُ: به مانا (الْمُرْيَاق) دئ.

الدَّسْتُ: دمسته جل ٥ سه روكي
ئهنجومه ن ٥ په لى و مزيرى ٥ يارى؛
دمگوتري: (فلان حسن الدست)
فلانكس شه ترمنج زانيكي
باشه ٥ بربنده وهى يارى
شه ترمنج ٥ له زانيارى
هه ند مسدا ٥ بره تيه له
ئوسطوانه يه ك ديوى ناووموى
مادميه كي زۆر گهرمى تيندايى بۆ
تواننده وهى ئاسن.

الدُّسْتَةُ: گورزه شت ٥ بره تيه له
گورزميه كي دوانزه پارچه يى و مكوو
دمسته هه له م دمسته گورموى دمسته
پيل.

الدُّسْتَجَه: گورزه شت، دمسته
شت، و مكوو دمسته هه له م ٥ گوزمو
كوپه يه كي گه و ره به دمست
دمگوتري ته وه.

توځکلی دار دروست دمکړئ پي
دمگوترئ: گوش ه لهو جهو پارچه
که شتی پي ليک دبه سرئ، (ک:
دُسُر) ه قورشان دمهرموي:
﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ﴾
الدُّوَسِرُ: شتی گه ورهو زمبه للاح و
به هيز.

الدُّوَسِرُ: به مانا (الدُّوَسِر) دئ ه
دمگوترئ: (رجل دُوسِرٌ وَجَمَلٌ دُوسِرٌ
وَأَسْرٌ دُوسِرٌ).

الدُّوَسِرُ: شتی کون و عهنتيکه ه
دانه و پله يکه گه منم رنگه
دمنکه گانی وردن تيکه لاوی گه منم
دبه ه پيشی دمگوترئ: (الدُّوَسِرُ).
الدُّوَسِرَةُ: تاکی (الدُّوَسِر) دمگوترئ:
(کتیبه دُوسِرَة).

الدُّوَسِرِي: به مانا (الدُّوَسِر) دئ ه
الدُّوَسِرَانِي: به مانا (الدُّوَسِر) دئ ه
دَسُّه دَسَّاً وَدَسِيَّاً: شته که ی شاردموه
دمگوترئ: (دَسُّ الشَّيْءِ فِي الرِّبَابِ) ه

دَسُّ المَكْرِ: فيله که ی شاردموه.
دَسُّ ثَلَاثَةٍ فِي الْأَخْيَارِ وَلَيْسَ مِنْهُمْ: خوی
به باش لهقه لاهم دا به لام وانه بوو.

دَسُّ البَعْرِ: حوشترمه که ی بهقه تران رنگ
کرد به لام توخ نه بوو.
دَسُّهُ: به مانا (دَسُّه) دئ.

إِنْدَسُّ فُلَانٌ إِلَى فُلَانٍ: بؤ موطاومعه ی
(دَسُّه) دئ.

الدُّسْتُور: یاسایه کی سهرمکی و
بنه پرتیه به بؤ به پومبردنی ولات
دادم پزری بؤ نه وه ی بکریته
سهرچاوه ی یاساکان و یاسا ناسان
له ژیر رؤشناپی نه و دمستورده ا
قانونه کان داپیزن ه دمفته ریکه
ناوی سهریازو موچه و ناویشانیانی
تیدا توهمار دمکړئ به لام
له سهرده می تازده ا به کومه نه
یاسایه کی بنه رمتی دمگوترئ
که شیومو شیوازی حکومت و
فه رمان پموایی دیاری دمکاو
دمسه لاته کان سنوردار دمکا.

فَسَّرَ الدُّسَارَ فِي الشَّيْءِ: بزمارمه کی
به زمخت به شته که دا کو تا.

فَسَّرَ الشَّيْءَ: شته که ی قایم گرد
به بزمار ه به توندی پالی پیومنا.

فَسَّرَ السَّفِينَةَ: که شتی به که ی به بزمار
چاک گردو به زمخت بزمار ی پیدا
کوتا.

فَسَّرَ فُلَاناً بِالرَّمَحِ: به رمب زمبری
کوشنده ی له فلانکه س
دا ه دمگوترئ:

دَسَّرَتِ السَّفِينَةُ الْمَاءَ: که شتی به که ی
ناومکه ی دپدا ه هروا دمگوترئ:
(دَسَّرَهُ الْبَحْرُ) ه دهریا پالی پیومنا و
خستیه ناو شته وه.

الْبِسَارُ: بزمار. ه هروا حه بلیکه له

اندىمَ فلان إلى فلان: فلان دېته لای
فلان بؤ دووزمانی.

الدَّسَّاسُ: مارنکی کورتی سورباوه
سهر و کلکی و مگوو پهک وایه
نازاندری لای سهری گامه یه،
دمچیته ژیر گلوه و نایه وئ هه تاو
لیی بدا دهگوتری: (العِرْقُ دَسَّاس)
واته: رموشتی باوکان دمگوژرېته وه
بؤ منداله گانیان به نهیئی دزه
دمکمن بؤیان ه فیتنه و دووزمان ه

الدَّسَّاسَة: کهړه مار رفته مار جهزی
لهمویه له ژیر گلدا خوئی هه شاربدا.
الدُّسَّة: یاریه کی منداله عمر به.

الدَّيْسُ: شتی برژاو له ناو ناگردا ه
که سیك خو هه لکیشی و
به شانازی به وه باسی کردموه
باشه گانی خوئی بکا ه که سیك بکری
به سیخوړو به شه و بنیردری بؤ
نهموی هه وال بزانی
بیانهیئی ه دمگوتری: (فلان دسیس
قرمه) فلانکه س جاسوسی
که له که به تی.

الدَّيْسُ: بؤگه نیک که دمرمان لای
نمبا ه (ك: دُس).

الدَّيْسَة: فیتنه یی دوو زمانی ه رقو
کینه ی شاروه دزی کهسانی تر.

دَسَعَ البعيرُ بجره دسعا و دسوعا:

حوشترمه که کاوېزی کرد، خوړاکی
ناوگه دهی هینا به وه ناو دهمی و
سهر له نوئی جویه وه ه
دَسَعَ الرجلُ بقرنه: پیاوکه رشایه و مو
رشو مکه ی فری دا.

دَسَعَ فلان: فلان رشایه وه.
دَسَعَ المرقُ في اللحم: رمکه گانی جهسته ی
له گوشت دا گوم بوون.

دَسَعَ الشئُ دسعا و دسيعا: پائی
به شته که ومنا.

دَسَعَ الإلاء: قاپه که ی پرکرد.
دَسَعَ فلاناً: فلان به خشیشی کی به منرخ ی
دا به فلان.

دَسَعَ فلان: به خشیشی باشی پچ دا.
دَسَعَ الجُحر: شتی کی هه لگرت
به نه ندازه ی زارکی کونه که و به و
شته زار مکه ی هاخنی.

ادَسَعَ البعيرُ: به مانا (دَسَعَ) دی ه
الدَّيْسُ مِنَ الانسان: نه و نیسقانه گری
گهر دنی تیدا به ه شوینی
جیابوونه و می مل له شان.

الدَّيْسَة: پیلوی گه وړه ه سفره ی پر
خواردمه منی ه به خشیشی باش و
چاک ه هیزو توانا ه سروشت و
نه خلاق ه بنکی ملی نه سپ ه (ك:
دساع).

الدَّيْسُ: دمر به ند، بؤری خواردن و

خواردنه وه له خوږگی نادمیزاد.

الْمِنْعُ: چاو ساغو شرمزا يو ريگا.

دَسِقُ الْخَرَضُ دَسَقًا: هموزمکه پړبوو تا له

چواردموږپه وه تاومکه سمرريزي

کرد.

الدُّسُقُ: سپياپه تی.

الدُّسُقَانُ: رموانه کراوو په پامبهر،

شاليار.

الدُّيْتُقُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: سپی

بريسکه دار ه دمگوتری: (غدير

ديسق، و سراب ديسق و خبز ديسق).

ناوی کهم که قولای نه بی ه هموو

خشلکی زوی سپی ه سینی زو.

روناکی ه دمشت و سارای

بهرین ه گل ه پرمیږد ه قاپیکه،

جامیکه کاتی خوی عمره ب

به کاریان هیناوه ه جوانو شوخ و

شهنگ ه سپپیه تی ه ریگای

دریژ ه هموزی پر له ناو.

الْبُسْكُرَةُ: زموی دمشت و ته ختایی ه

باله خانهای گموره: که به دموږو

بهریدا چهند خانوکی خیزانی

ناعهرمی لیپی ه لمو خانووه

گمورمو باله خانهدا شرابو شوینی

رابواردنی لی بی که بهروالمت لمو

جوړه باله خانانه پاشاو

فهرمانې موای تیډا نیشته جی

دمبی ه شاردئی و گوندی گموره ه (ك:

دساكرة).

دَسَمُ الْأَرْضِ دَسَمًا: شوپنه وارمکه پیخوست

کراو گوم بوو.

دَسَمُ الثُّنْيِ: زارکی شته که ی به توپه وانه

به ست ه دمگوتری: (دَسَمُ الْقَارُورَةِ

ونخوها): به توپه وانه دمی

گوزمکه ی هاخنی.

دَسَمُ الْبَابِ: دمرگا که ی داخست.

دَسَمُ الْجُرْحِ: پلپته ی خسته ناو برینه وه.

دَسَمُ الْمَطَرِ الْأَرْضِ: بارانه که که میك

زمویپه که ی تهرکرد.

دَسَمُ الْبَعْرِ دَسَمًا: به رنگی رمشی

قهرتانی حوشرمکه ی رهنکگرد.

دَسَمُ الثُّنْيِ دَسَمًا: شته که ی چهور

کمرده ه پیسی وپوخلی

دایپوخی ه توژو خوژ دایپوخی

به جوړیک رنگی رمش بی،

دمگوتری: (فلان دَسَمُ الثَّيَابِ)

فلانکس پوشاکی رمشه ه (وَأَدَسَمُ

الشَّرْبِ) عمیپو له که له نمایینو

پیاومتی دا همیه.

أَدَسَمُ الْقَارُورَةِ: دمی گوزمکه ی هاخنی.

دَسَمُ الطَّغَامِ: چهوری کرده ناو

خواردمه نیپه که وه.

دَسَمُ اللَّقْمَةِ: پارومکه ی له روڼه که هه لسو.

فَسَمَ الطَّرُ الْأَرْضَ: زموږپهکې کهمې
تهپرکړد.

فَسَمَ لِبَابَهُ: بهجهوړی پوښاکهکې چلکن کړد.
تَنَسَّمَ: چهوړی خوارد.

تَنَسَّمَ الطَّعَامُ: خوړاکهکه چهوړ بوو.

تَنَسَّمت الشَّيَابُ: پوښاکهکه چلکن بوو.

الذَّسَامُ: تۆپهوانه؛ زارکې گوزمو
کوټینهی پې دماخندړی.

الذُّسْمُ: لایمنیکې شت، دمگوتری: (هر

علی دسم الأمر) نهو لهسمر

لایمنیکې نهو شتهیه.

الذُّسْمُ: روڼو چهوړی گوشتو پیو ۵

گوشتو پیو ۵ چلک و پیسی.

الذُّسْمَةُ: نهوشتهی کونی کوندو شتی

وای پې دمگری ۵ ږنگی بۆر بهلای

ږمشی دا بړوانی ۵ پیاوی خوږیو

ههتیو مچه ۵ زلی بې هونمر ۵

دمگوتری: (ماهر إلا دمه لآخر فیه).

التَّسِيمُ: کهسیک زور پادی خودا بکا.

الذَّيْسَمُ: ږمش ۵ تاریکی ۵ هاوپی

دلسوز لهکارو پېشمداه ورج ۵

بیچووه ورج ۵ ریوی.

الذَّيْسَمَةُ: گمردېلهو زمږه.

فَسَا دَسْرَةً: کهم بوو، بچوک بووه

(پېچموانهی گهشهکړدن و زوربون).

فَسَا الرَّجُلُ: پیاومکه خوږی شاردموه.

فَسَا فلان: فلانکس گومپراو فاسید بوو

لهپړی پاست لای دا.

دَسَى نَفْسَهُ: نفسی خوږی نیهمال کړدو

خوږی شاردموه خوږی دهرنمخستو

بههرمکانی خوږی نهنواندن نوموگکوو

پیی بزانن و کاری شیاوی بڅمکه

نهستوه نفسی خوږی گومپرا کړدو

سمری لهخوږی شیواند.

دَسَى غَيْرَهُ: کهسانی دیکه

گومپراکړدن و سمری لی شیواندن.

دَسَى عَنْهُ حَدِيثًا: همدیښی لی

ومرگرتو پړواپهتی کړد.

تَدَسَّى: گومپراوو، فاسید بوو.

الذَّيْسَتُ: سارا ۵ کومهله کاغهزیک

نارنیک و پیک بن ۵ بهرمکاغهزی

نیهمال کړاو.

فَشَّ فلان في كلامه دثًا: زوری هسهکړد.

فَشَّ في الارض: بهناو زموی دا گمرا.

فَشَّ الذَّيْسَمَةُ: پهلوی دروستکرد

(خواردنیکه لهتارد دروست

دمگری).

فَشَّ الْحَبُّ: دانهموټلهکې هاری.

الذُّشُّ: دوش، شتیکه زور کونی تیدان

دمگری به بۆری همامو شوټی

ترموه بؤنهموی ناومکه

لهکونهکانموه بهبلایوی بیتدمدري.

بهعمرمبی دوناوی تری هه:

(الْمِشْنُ، الْقَجَاجُ).

النَّشِيْثَةُ: په‌لو، چېشتی گمنه کوتاو.
 فَهَبَ دَغْبًا: قسه‌ی سوعبه‌تی کردن،
 قسه‌ی خوشو پیکه‌نین هاوړی
 کرد.
 فَهَبَ الشَّيْءَ: شته‌کی پالنا، پالی پیوړنا،
 دم‌گوتړی: (ریح داعبۀ):
 ږمسه‌باهی‌کی به‌هیزه هموو شتیک
 رادهدا ه دم‌گوتړی: (ریح دواعب).
 فَعَبَ: نه‌حمه‌قی کرد، (هر ادعب وهي
 دعبا).
 أَدْعَبَ: له‌قسه‌کانی دا قسه‌ی گالته‌و
 سوعبه‌تی کردن.
 دَاعَبَهُ: قسه‌ی خوشو سوعبه‌تیاں
 بویه‌کتری کردن.
 تَدَاعَبَ الْقَوْمُ: قسه‌ی خوشو سوعبه‌ت
 نامیزیاں بویه‌کتری کردن. همروا
 دم‌گوتړی: (إنه ليتداعب على الناس):
 نه‌وبه‌قسه‌ی خوشو سوعبه‌ت و خو
 به‌زلزانی سواری ملی خه‌نک بووو
 خو‌ی به‌سمردا سه‌پاندون.
 تَدَعَبَ عَلَيْهِ: نازو نوزی به‌سمردا کرد.
 الدَّاعِبُ: هی‌چقه‌کمره دم‌گوتړی: (ماء
 داعب): ناوړکی هی‌چقه‌کمره ه
 به‌تموژم دم‌رده‌جی.
 الدَّاعِبَةُ: رامالهر، ږادمره دم‌گوتړی:
 (ریح داعبۀ): ږمسه‌باهی‌کی به‌هیزه
 هی‌ج شتیک خو‌ی له‌بهرناگریو

راپهدا.
 الدُّعَابَةُ: یاری و سوعبه‌تکردن ه
 نه‌حمه‌قی کردن و گیلی نواندن.
 الدُّعَابُ: پیاو‌ی سوعبه‌ت‌جی و دم
 به‌پیکه‌نین ه دم‌گوتړی: (رجل
 دُعَاب): پیاوړکی قسه خوشو
 سوعبه‌ت‌جی په.
 الدُّعَابَةُ: به‌مانا (الدُّعَابُ) دی.
 الدُّعُوبُ: یاری ه که‌سی‌ک زور
 سوعبه‌ت و یاری بکا ه کوری گهنجی
 تازه پیکه‌یشتوی پیست تمرو تازه ه
 گورانی بی‌زی چاک ه ترئ ږپوړیکه.
 الدُّعُوبُ: پیاو‌ی گورج و گول و
 به‌نیشات ه نه‌حمه‌ق و گیل ه کورته
 بالاو ناشیرین و خو‌پری، نادمیزادی
 لاوازو هی‌ج و پوچ: که بوبیت‌ه
 گالته‌جی خه‌نک ه نه‌سپی درې‌ز ه
 جوړیکه له‌می‌روی ږم‌ش باو ه
 ږنگای ته‌ختکراو ناشکراو ناو‌مدان ه
 شه‌وی تاریک و نوته‌ک.
 فَهَّتَ الرَّابِیُّ الْأَرْضَ دَعْنًا: گله‌کی
 به‌مقاج وردو ها‌ږکردو کردی‌به
 خو‌له‌په‌ته.
 فَهَّتَ بِه الْأَرْضَ: به‌زموی دا کی‌شا.
 فَهَّتَ دَعْنًا: گړ‌زی و لم‌ش داه‌یزاو‌ی و
 سمرنی‌شهو نارحه‌تی سمرمت‌ای
 نه‌خو‌شی بوو.

دُعِثَ: بهمانای (دَعِثَ) دئی ه (هر مَدْعُوث).

أَدْعَثُ فِي الشَّرِّ وَغَيْرِهِ: له شهرمهکه وه گلاو تئیدا رُوحو.

أَدْعَثُ الشَّيْءُ: شتهکه هی هیشته وه.

إِنْدَعَثَ: بؤموطاومعهی (دَعَثَ) دئی.

تَدَعَّثَ صَدْرُهُمْ: دوژمنایهتی و رقو کینهی خوی شاردموه.

الدُّعْثُ: بهمانا (الدَّعْثُ) دئی.

الدُّعْثُ: رقو کینه ه داواکاری ه تۆلهسه نندنه وه ه پاشماوهی ناو، (ك): أَدْعَاثُ وَدِعَاثُ.

دَعَثْرُهُ: بهزموی دا داو کوشتی ه لهحه دیت دا هاتووه: (انه لِيَذْرِكُ الفارسَ فَيَدْعَثِرُهُ).

دَعَثْرُهُ: شکندی.

دَعَثَرُ الْخَرَضِ وَغَيْرِهِ: چهوزمهکهی روخاند.

الدُّعَثْرُ: نهحه قو گیل.

الدُّعَثْرُ مِنَ الْإِمَالِ: حوشتری نازاو بههیز.

الدُّعَثْرُ: چال و کهنده لآن ه چهوزنک همراخه کانی جوان و رنک و بیک هه لئه چنرابی ه چهوز یان خانوی روخاوو کهلاوه.

الدُّعَثْرُ مِنَ النِّعَمِ: نازو نیعمهتی زۆر، (ك): دَعَاثِرِ).

دَعِجَتِ الْعَيْنُ دَعَجًا وَدُعَجَةً: رهمشینهی چاوی زۆر رهمش و سپینه کهی زۆر سپی و چاوگه وره ه (هر ادعج رهمی دعجاء).

الْأَدْعَجُ: دمگوتری: (لیل ادعج)

شهوئیکی زۆر تاریک و بهمانیه کهی روناک بی ه (رَجُلٌ ادعج): پیاوئیکی رهمش پیست ه دمگوتری: (رجل ادعج اللون).

الدُّعْجَاءُ: دمگوتری: (شفة دعجاء ولثة دعجاء): لیوئیکی رهمشباو، پوکی

رهمشباو ه ناوئیکه له ناومکانی شیت ه همروا وشه ی (الدعجاء) بهیه کهم شمو ی شهومکانی مه حافی مانگ دمگوتری واته: شهوی بیست و هه شتی مانگ ه نالی دهلی:

له دهیری تۆیه نهی خهرشیدی پرتو و بهنش شه و کمردان که نالی و له دهالتهی مه قلی مافی نه و دایه الدُّعْجُوجُ: شیت و کالقام.

دَاعٍ دَاغٍ وَدَاعٍ دَاعٍ: وشهیه که بو بانگ کردنی مهور بزن یان بو دهر کردن و پاونانیان.

دُعُ دُعُ: فهرمان کردنی شوانه به مهورمکانی که جیتر بارمبار نه کهن.

دَعُ دَعُ: وشهیه که بهماندوو شه کهمت دمگوتری مه بهست نهومیه هه لسه تۆزی هموا هه لمره نازامی بلهره گیانت.

دَعَدَعَ دَعَدَعَةً وِدْعَدَاعاً: بازی داو
کهوته راکردن به لَام به هیواشی و
پنجاو پنج.

دَعَدَعَ بالغنم: بانگی لهما پرو بزنه کانی
کرد، یان راوی نان و دمری
به پراندن ه دمگی لی کردن
بهوشه (دَاغ دَاغ).

دَعَدَعَ الرعاء: تهنه که که یان
قسانغمگی راوشاند بؤنه موی شته
پیوراومگی ناوی باش پال لیک
بدا، بیهستیوری و زورتر لهوشته
بگری.

دَعَدَعَ الشئین: شته مگی پر کرده
دمگوتری: (دَعَدَعَ السيلُ الرادي):
لافاومکه دؤلمگی پر کرده.

تَدَعَدَعَ: وککوو پیرمیزد روی، وککوو
پیری لمرزوک و پشت کؤماوه
به پیکادا روی.

الدَّعْدَاعُ من الرجال: پیاوی قهزمه و
کولمبته ه همروا دمگوتری: (سَفِي
دعداع): رویشتنیکه ته مبه لی و
قورت و پنجی تیدایه.

الدَّعْدَاعُ من الأرض: زموی روتنه و بی
درمخت و گیا، (ك: دعادع).

دَعَر دَعَارَةً: فاسقو بی پموشت بوو، (هو
داعِر و دَعَار).

دَعَر العود: چله دارمکه دوکله لی کردو

ناگری لی نمبوموه (فهو دَعَر
و دَعَر).

دَعَر الرئذ: چمند جارتک دمنکه
شقارتمگی لی دواو سمرمگی سوتاو
گری نه گرتو هه تهنه گرسا.
تَدَعَر وَجْهَهُ: دهمو چاوی په لپه
بون و پهنکی پیستی گؤرا.

الدَّاعِرَة: نافرمتی بدمر موشتو داوین
پیس ه دارخورما که قبولی
موتور به کردن نهکا، (ك: مَدَاعِر).

الدَّعَارَة: فیسقو و فوجورو بدمر موشتی.
الدَّعَارَة: دمگوتری: (لي خلقه دِعَارَة):
لهر موشتی دا خراپی و پیسی هه یه.
الدُّعْر: مؤرانه، گرمیکه دار دمخوا،
خم خورکه.

الدُّعْر: (رجل دُعْر): پیاویکی خائین و
دل پیسه رمخنه ی روختنمر
له اهاوه لهما کانی دمگری ه پیاویکه
بی خیر و بیړه.

الدُّعْرَة من الرجال: بهمانا (الدُّعْر) دی.
الدَّاعِر: کؤمه لی بهد رموشتان.

الدُّعْرَر: دمرون پیسی ناکهس به چه
که هه میسه رمخنه ی بی جی
له اهاوه لانی دمگری.

دَعَرَم: ههنگای کورتو خیرا خیرای
هاوشتن ه رمخنه ی بی جی
له اهاوه لانی دمگری.

الذَّعْرُومُ مِنَ الرِّجَالِ وَغَيْرِهِمْ: پیاوی
کوله بڼه ی ناشیرین ه ناپیاوی
خوږی دهمپیس.

دَعَسَهُ دَعَسًا: بهرمب لټی داو ونجرې
ونجرې کرد.

فَقَسَى الشَّيْءُ: شته که ی ژړر هاجی داو
پانی کردموه.

فَقَسَى الرِّعَاءَ: زمره که یان هاپه که ی
پرکرد.

فَقَسَى الْقَصَابُ الشَّاةَ: هه سابه که له کاتی
گورینی کوشتیه که دا دمستی
به نیوان پیستو گوشتی دا بردو
پیسته که ی له گوشته که ی جیا
کردموه.

أَدْعَسَهُ الْغَرُ: گهرما کوشتی.

دَاعَسَهُ: رمبی لی دا.

الذَّعْسُ مِنَ الطَّرْقِ: نهو رڼگایه به که
زور ناوعدان بیو نادمیزادو نازملی
پیدا برړونو به هو ی زور پیدا
رؤیشتنموه خو له پته ی لی پهیدا
بووی.

الذَّعْسُ: لږکه ه کلؤ لب که په کتری
گرتبی وخپیی.

الذَّعِيسُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی نازاو چاو
نمترس له شهرو تهنگاندا.

الْمُدْعَسُ: (مُدْعَسُ الْقَوْمِ): شوینی
نانکردنو چېشت لیانی هو زو خیل

له ساراو لادیگان دا.

الْمُدْعَاسُ مِنَ الطَّرْقِ: به مانا
(الدَّعْسُ) دی.

الْمُدْعَاسُ مِنَ الرِّمَاحِ: شمشیری نه ستور
که چه مانه وهی نه بی.

الْمُدْعَسُ: بِالْأَنْدَحِيَّةِ خَرَابِيَّتُهُ نَبُو
هه فمزو تۆرپوهه بۆنه وهی بالنده ی
تری بی هه لخته ته تیو بکهونه ناو
تۆرپکه وه.

الْمُدْعَسُ: به مانا (الْمُدْعَاسُ) دی.

الْمُدْعَسُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی نازاو رمب
وهشین ه همرؤا بؤ نافرمتیش
دمگوتری: (امْرَأَةٌ مُدْعَسٌ)، (ك):
مداعس).

الْمُدْعُوسُ مِنَ الطَّرْقِ: به مانا (الذَّعْسُ)
دی.

فَقَسَى بِرَجْلِهِ دَعَسًا: هاجی لهرزینو
شه پله ی لی دا.

دَعَسَ فُلَانًا: فلانکه سی کوشت.

دَعَسَ بِالرِّمَحِ: بهرمب لی دا.

أَدْعَسَ: هاجی بلو هیان کرد به هو ی
گهرمی لبه لانه وه.

أَدْعَسَ فُلَانًا: فلانکه سی کوشت.

أَدْعَسَ حَرُّ الرِّمَضَاءِ فُلَانًا: گهرمای
لبه لانه که تینی بؤ فلانکه س هیناو
له ناوی برد.

أَدْعَسَ الْمَوْتُ فُلَانًا: مردن له ماناکو

په خه ی فلانکه سی گرتو مؤلته ی نه دا.

داعصه: له ناګاو په لاماری دا.

تَدْعَمَ اللحم: گوشته که پزی و هه لومړی.

إِنْدَعَمَ الميت: مردوم که بڼګه نی کردو پزی.

الدَّعْصُ: کُلُّ لَبِيْکَى خړه که په کتری گرتی، (ک: دِغْصَة و ادعاص).

الدَّعْصَاءُ: زمویپه کی دمشته که هندی شوینی لمبه لآن بی به خور سور بییته موه لمبه لانه که ی له شوینه گانی تری گمر تر بی.

الدَّعْصَةُ: به مانا (الدَّعْصُ) دی، (ک: دِغْصُ).

الدَّعْصُ: دمگوتری: (رجل مدعص بالرمح): پیاوړکی رمب و مشینی نازا به ه همرو وشه ی (مدعص) به خودی رمبه که شی دمگوتری، (ک: مداعص).

دَعَهُ دَعَا: به تموژم پالی پیومنا، به شیوه ی رمق و ناشیرین بهرمو روی بووه ه خورشان دمهمرموی: ﴿فَلَيْكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾.

أَدْعُ: خیزانی ورده ی زور بوو.

الدَّعَاع: خیزانی ورده ی پیاو که جګه له خواردن هیچ نی شیکی تریان پی نه کړی.

دَعَتِ النَّوَابُ الطريق دَعَا: نازمل و و لآخه گان هینده به و ریګایه دا رویشن شوین پیی خوینان له ریګا که دا دمکه وتو خو له به ته یان لی به یدا کرد.

دَعَتِ الإِبِلُ الْخَوْضَ: حوشرمه که چه پوکی له حه و زمکه دا که لی تی کرد ه یان حوشرمه گان هاتنه سمر حموزمه که پاله به ستویان کرد.

دَعَقَ الفارسُ الفرسَ: سوارمه که ناو زمگی له نه سپه که دا بو نه وه ی خیرا پروا، غار بکا ه یان که می لغاوی گرت موه نه مجار بو ی شل کرد بو نه وه ی بکه و پته غاردان.

دَعَقَ عَلَيْهِمُ الخَيْلَ: له هه لمه ت و په لامارمه که دا به سواوی نه سب هی رشی کرده سمریان.

دَقِقَ الماءُ: ناومکه ی هه تقولا ند.

دَقِقَ الغارَةُ: هی رشه که ی به رفراوان کردو پی شی خست.

أَدْعَى: هه لات و بازی هاویش ت.

أَدْعَى الفرسَ: ناو زمگی له نه سپه که دا بو نه وه ی خیرا پروا غاربدا.

أَدْعَى إِبِلَهُ: حوشرمه که ی به ری کرد بو له و مرګا.

الدَّعْقَةُ: کومه له حوشر سوا ری ه په لامارو هاوارو همرو ه وریا ه ریژنه یارانی به تمه وژم.

الْمَدَاعِقُ مَدَاعِقُ الرّوَادِي: سمرانسری
شیوو دۆل.

الْمَدَاعِقُ خَيْلُ مَدَاعِقِ: کۆمهله ئهسپ
سوار کهدمچنه ناو دوژمنه و هو
دوژمن دهخه نه زهر پیی
ئهسپه کانیان.

الْمَدْعَى، مَدْعَى الْمَاءِ: شوینی ههلقولانی
ئاو.

الْمَدْعُوقَةُ: دمگوتری: (أَرْضُ مَدْعُوقَةٍ):
زموییه که ریزنه بارانیکی گهره
بمه ورمی لی درا.

دَعَكَ الْجُلْدَ دَعَاً: پیسته که ی شیلوو
دهستی ری خستو نه رمی کرد.

دَعَكَ التُّرْبُ بِالْبَلَسِ: پۆشاکه که ی نه و منده
له بهر کرد تا دمقی شانندو

زهریه که ی نه ماو نه رم بوو
ههروا دمگوتری: (دَعَكَ الْخَصْمُ):

دوژمنه که ی مل که چو زهلیل کرد.

دَعَكَ فَلَانًا فِي التُّرَابِ: فلانکسی له گل و
خۆنه که و مردا، له قورای و مردا.

دَعَكَ بِالْقَوْلِ: به قسه ی ناخوش نیشی پی
که یانند.

دَعَكَ دَعَاً: گیل و نه حمه ق بوو، رهوشتی
ناشیرینی نواند (هو داعك،
وداعكة): یۆ زنده رمی.

دَاعَكُهُ: ماتلی کرد (کیشه به کی
دژواری بۆنایه وه.

تَدَاعَلَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خه لکه که

له شهرو ههرا دا شارمزا بون (کیشه و
نیزاع له ناویان دا به رمی سهند.

الدُّعَا: نوزه دریزو ریخۆله به کیش و
قیرسیجه.

الدُّعَا: هالۆنچه (دمگوتری: (رجل
دُعَا): پیاوکی زعیفو هیچ و
بوچ و گاته جیه.

الدُّعَاةُ: کۆمهله حوشر سوار، گارانه
حوشر.

الدُّعَاةُ: ماتل که رو کیشه خه رم وه.
الدُّعَاةُ مِنَ الْأَرْضِ: نهو زموییه

زوری حوشر و خه لک لی بر و

به هو ی قهرمبالقییه وه زموییه که

ویران بووی و که لکی کشت و کالی
پی و منه مینی.

دَعَلَهُ دَعْلًا: به نه خافل فیلی لی کرد.

دَاعَلَهُ: هه لی خه له تاندو فیلی لی کرد.

الدَّاعِلُ: هه له اتوو فیرار.

دَعَلَجَ: رارا بوو له هاتوو چون، زور
هاتوو جوی کرد.

دَعَلَجَ الْجُرُزُ: جرجه که هاتوو چوی
کرد.

دَعَلَجَ الصَّبِي: مناله که هاتوو چوی کرد
(ه دمگوتری: (فلان يُدَعَلَجُ إِلَى دَارِ

فلان باللیل): فلان شهوانه زور

هاموشوی مالی فلان دمکا (یاری

منالانه (چاوشارکی) ی کرد.

دَعَلَجَ الْيَلِيلُ: شهو تاریک بوو.

دَعَلَجُ الشَّيْئِ: شتمکەى زۆر خولاندموه،
زۆرى لى و مرگرت.

دَعَلَجُ الْمَاءِ فِي الْحَرَضِ: ناومکەى له
حهوزمکهدا کۆکردموه.

الدَّعَلَجُ: ئەموکەسەى بـهـيـج
نیش و مه بهست دئو دمچی ە
زۆرخۆرچ ئادەمیزاد بـیـج
گیانله بهرى تر ە گەنجی قۆزى
شۆخ و شەنگ و نەرم و نۆل ە
رومکێک بەسەر یەگدا تێک
چەرزابو تێک هالابى ە گوێلریژ ە
گورگ ە حوشترێک لى خورى
نەپوا ە تاریکی ە جەوالی پـیـ.

الدَّعَلَجَةُ: تاریکایی ە یارى منداڵان
(چاوشارکێ) و تیکهوه هاویشن.

دَعَمَهُ دَعْمًا: پالپشتی کردو کۆلمکەى
بهردا بۆ ئەوهى نەهیلێ بکەوئ ە
دمگوترئ: (دَعَمَ فُلَانًا): پشتگیری
فلانی کرد.

دَعَمَهُ: بههیزی کردو جیگیری کرد.

ادَعَمَ: پشتی به کۆله کەموه دا ە
دمگوترئ: (ادَعَمَ عَلَى الْعَصَا): خۆی
بەسەر عصاکهدا دا.

تداعَمَتُهُ الْأُمُورُ: کارمکانى زۆر بون و
شان و ملیان گرتو گەله کۆمهکیان
لى کرد.

الادَعَمُ: ئەمویه به سنگییهوه یان به

گەردنییهوه خالێکی سهی ههیی ە
دمگوترئ: (فَرَسَ أَدْعَمَ): ئەسپێکی
مل به لهکه یان سینگ به لهکه.

الدُّعَامُ: کۆلمکە ە داری رایه لکراو بۆ
کهپره مێو.

الدُّعَامَةُ: کۆلمکەى خانوو، ئەوهى
قورسایى خانومکەى لەسهره ە
دمسگوترئ: (هو دعامة الضيف)
یارمه تێدەری میوان ە (دُعامة
القوم): سهرک خێل و پشت و پهناى
هۆز ە (هو من دعائم الأمور): ههموو
کارمکان به موهه بهیوستن ە (الدُّعَام
والدُعامتان): ئەو دوو دارمى که
چهرخه (بهکره) کهى پێومیه.

الدُّعْمُ: هیز ە مالى زۆر ە روڤ ە
دمگوترئ: (لفلان دعم ولا دعم
بفلان) فلانکەس نه هیزمى ههیه
نه روڤ ە (فلانة ذات دعم): فلان
ههر بهزو گۆشته.

الدُّعْمَةُ: بهمانا (الدُّعَام) دئ.

الدُّعْمِي: شتێک که قورسایى زۆرى
قەبارمیهکی لەسەر بـیـ ە دارقاش.

الادَعَمُ مِنَ الطَّرِيقِ: زوربهی رێگا یان
ناوهراستی رێگا.

الْمُدْعَمُ: پشت و پهنا ە دمگوترئ: (لا
مُدْعَمَ لفلان): فلانکەس هیج پشت و
پهناى نییه ە ههروا دمگوترئ:

(يټ مدعوم): خانويکه خبريکه
بکهوئو کوله که ی بهر دراوون بوئوه و ی
نمړوخی.

فَعَنْ دَعَاً: رايېوار، سهېرو سهږای
کرد.

أَدْعَى الدَّابَّةَ: هيند سواړی ولاخه که بوو
تا به هيلاکي برد.

الدُّعْنُ: بدمړه وشت ه به دخوراک.
الدُّعْنُ: نهوکه سه ی سرگرمرمی گائنه و
گمېو رايوار دنه.

الْمُدْعَنُ: به مانا (الدُّعْنُ) دئ.
فَعَا بِالْشَّيْ دَعَاً ودعوة ودعاء: داوای
ناماده بوونی شته که (که سه که ی)
کرد ه دمگوترئ: (دعا بالکتاب):
داوای کرد کتیبه که ی بو بهینن.

فَعَا الشَّيْ إِلَى كَذَا: نهو شته پټويستی
بموه همیه و مگوو بلئی نه و خوراکه
پټويستی به ناوای زوره ه همروا
دمگوترئ: (دَعَتْ لِيَاهُ) پوښاکه که ی
کون بوو رزی پټويست بوو جلی تر
بکړئ لمبه ری بکا.

دَعَا الطَّيْبُ أَنْفَهُ: بوئی کردو هموئی دا
به مدستی بینن.

فَعَا فُلَاناً: بانگی فلانکسی کرد ه
دمگوترئ: (دَعَا الْمَيْتَ): باوکه رو،
برا رو، روئه رو ی کرد.

فَعَا اللَّهَ: هیوای خپرو لیخو شېونی

له خودا هه بوو.

فَعَا فُلَانٌ: هیوای خپرو خوښی بو
فلانکس خواست.

فَعَا عَلَى فُلَانٍ: داوای شمرو به لای بو
فلانکس کرد.

فَعَا بَزِيدٌ وَزِيداً: مندا لکه ی به ناوای زمید
ناو زمید کرد.

فَعَا إِلَى الشَّيْ: بانگه وازی بوئوه و شته
کردو هموئی دا نه نجامی بدا ه
دمگوترئ: (دَعَا إِلَى الْقِتَالِ) و (دعا
إِلَى الصَّلَاةِ) و (دَعَا إِلَى الْإِنْضِمَامِ
لِلْحِزْبِ) هه لئنا په یومندی به
پارتموه بکاو خو ی بکا به په کی
لنه ندامانی پارت.

فَعَا الْقَوْمَ دَعَاً: بانگی خه لکه که ی کرد
که لای نه و نان بخون.

دَاعَى الْبِنَاءَ: باله خانه که ی روخاند.
فَعَا فُلَاناً: دمدمه می و کیښه ی لکه ل
فلان دا کرد.

دَعَى فِي الطَّرْعِ: هه ندیکي شیر له گوانی
نازه لکه که دا هې شته وه هه مووی
نه دوشی، چوپ بری نه کرد.

أَدْعَى فِي الْحَرْبِ: له مشرېدا ناوای خو ی و
باوک و باهیری راگه یاند وتی: من
فلانی کوړی فلانم.

أَدْعَى الشَّيْ: ناواته خوازی فلان شت
بوو بو ی ببی.

إِدْعَى فَلَانًا: فلانكهس وای لهفلانكهس
کرد پال باوکی خوئی نهدری.

ادْعَى عَلَى فَلان كذا: شتی پال
فلانكهس داو كيشه لهگل نایهوه
ه له هدهیندا هاتووه (اليينة على
من إدعى واليمين على من انكر).

اندعی: وهلامی بانگکردنه که ی دایهوه
ه دمگوتری: (لو دُعينا لا ندعينا):
نهگهر دمومت بکړین دمچین.

تداعى القوم: خه لکه که په کتريان بانگ
کرد تا هه موویان کوږونهوه.

تداعى القوم على فلان: خه لکه که
گه له کوږمه کیان لهفلان کړدو
په کتريان گرت دزی نهو.

تداعى القوم بالرحيل: خه لکه که بانگی
په کتريان کړد بهووی خو نامادمکن
بؤ بهرئ که ورتن و گواستنوه.

تداعى الناس بالالقياب: خه لکه که
هه نديکیان به نازناوو له مقب بانگی
په کتريان کړد.

تداعى القوم بالاحاجي: خه لکه که
هه نديکیان له گل هه نديکیان
که ورتنه به لکه هینانه هومو هسهو
باس.

تداعى الشيء: شته که درزی بردو
خه ریکه برپوخو و مرگمرئ ه
دمگوتری: (تداعى البناء بالسقوط)

باله خانه که خه ریکه بکهوئ ه
(تداعى الحائط) دیوار که شهقی
بردوه خه ریکه بکهوئ.

تداعى اهل بني فلان: گارانه خوشتری
فلان هوژ کزو کوژه وار بونو
خه ریکه له ناو بچن.

تداعى الثوب: پوښاکه که کون بوو.
تداعى في الحرب: له شمرا نمرانندی و وتی
من فلانى كورى فلانم ه من
مه مهنده هیتم، من سه لیم
شیوه که لیم.

تدعت النائحة: ناهرمته شین گپړکه
له کاتی لاواندنه هومو پيدا هه لدانی
مردووه که دهنکی خوئی له مرانده هومو
پیی لی هه لپری.

استدعاء: بانگی کړد، داوای لی کړد
ناماده بی، ثمرکی خسته سهرشانی ه
داوای کړد بؤی بانگ بکهن ه یان
کارپکی کړد شیاوای نهوموی داوای
له دژ تومار بکړی.

الأدعوى: به لکه هوه دهلیل.
الأدعية: به مانا (الأدعوة) دئ ه
دمگوتری: (بينهم ادعية يتداعون به):
به لکه په کیان پییه که بؤ داواکه یان
بیخه نه کار هه روا له خووه نهو
هسمیه ناگهن.

الإدعاء: له زاروهی پاسادا

ناراسته کړدنی داوا به د دوی بهرام بهر
لمېر دم دادومرو ته ضادا.

الداعي: هوکار ه (داعی اللبن): نومیه
هغه دیک شیر له گوانی نازله که دا
بهیلنیت هوه به تهاوی چوپه بری
نمکی بونه ووی شیری تری بیت هوه.

الداعیة: بانگخواز، نوموکه سهی
بانگخوازی دمکا بو ناینیک خه لکی
هغه دمنی بونه ووی بینه ژر
خیمه و نه ناپینه و مو پابه ندین

پییه ووه (پیتی (ت) که به پیتی هی
نوسراوه بو موباله غه یو بو
ته نیت نییه) ه که سیك بانگ شهی

سهر ووی بو خوی بکاو له راستی دا
گندهل و پرو پوچ بی ه سه به بو
هوکار ه دمگوتری: (هو داعیه الی
کذا): نه وه هوکاره بو نه وه نه وه

بره شیر هی له گوانی نازله دا
دمهیلنریت هوه بونه ووی شیری تری
بیت ه پال، (ک: دواع) ه ههروا
دمگوتری: (أصابته دواعي الدهر):

به لاو کار مساتی رۆزگار لی دا ه
به مانا خودی بانگخوازیش دی
ومکوو دمگوتری: (دعاه بداعیه
الإسلام): واته: (بدعوة الإسلام).

الدعاء: پارانه و مو لالانه ووه له خودای
مهزن، (ک: أدعية).

الدعاء: به مانا (الإدعاء) ه.

الدعاء: بانگخوازی و بانگ شه بو
مه ذهب و پارتیک به نوسین و
وتاردان و نه و جوړه شتانه.

الدعاء: که سیك زور دوعا بکاو
پارانه ووه و لالانه ووه له خودا زور
بی.

الدعوة: بانگ کړدن بونا خواردن ه
بانگ کړدن بو و مرگرتنی به خشیش ه
به مانا (الإدعاء) یش دی.

الدعوى: داوا ه ناوی نه و شته ی داواى
دمکى و دگوو (دعوى تخلية البيت)
(دعوى الطلاق) و (دعوى النفقة
والحضانة و....)، (ک: دعاوى،
دعاو) ه له زار ووی یاسادا بریتیه نه
سه به که نادمیزاد به هو یه ووه
بتوانی مافیکی خوی له سر
به کیکی تر بچه سپینی.

الدعوى: بانگ لی کراو، دمگوتری: (ما
بالدار دعوى): له خانو که دا که سیك
نییه بانگی لی بکه ی.

الدعوى: زول، که سیك باوکی
نه زانراو بی ه به کوپی باوکی خوی
بانگی لی نه کړی، (ک: أدعواء) ه
قورئان دمفرموی: ﴿وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ ه بانگ کراو بونان
خواردن.

خانومكهوه.

فَقَرَّ عَلَيْهِ: بهزور چووه ناو خانومكه،
 هلمهتی بو برد ۵ هیرشی
 کړدمسر ۵ قورسای خسته سمر تا
 گیانی دمرچوو ۵ خواردمهنی
 خرابی دایه ۵ شیري دایه و تیری
 نهکړد.

فَقَرَّ الشَّيْءُ: شتهگهی تیکه لاو کړد.

دَغَرَّتِ الْمَرْأَةُ الصَّبِيَّ: نافرمتهکه هامکی
 خسته ناو قورگی منداله کهوه
 بوئهموی نالوی بیتتهوه.
 تَدَغَّرَ: باری پیومگرتو بوو به
 ږموشتی.

الدَّغَرُّ: پیاوی هیچو پوچو نارمهنو
 زهلیل، دمگوتری: (ذهب صاغراً
 داغراً): رویی به بهملکهچیو
 زهلیلی ۵ همروا بهمانا دمرون پیس و
 ناشوبگپړی دی، (ك: دُغَار).

الدُّغْرَةُ: هه لگرتنی شته بهدزیو
 نیختیلاس ۵ لهحمدهشی عهلی دا
 هاتووه: (لا قطع في الدُّغْرَة):

کهسیک به نیختیلاس پاره
 هه لگړی دمستی نابړدی.

الدُّغْرَى: دمگوتری: (دَغْرَى لاصْفَى):
 واته په لاماریان بدن و ناشته واپیان
 لهگل مهکن.

الْمَدَغْرَةُ: شمېری دریڅایه و

الْمَدْعَاةُ: دمعوتمو بانگ کړدن بو
 نانخواردن، دمگوتری: (نَحْنُ فِي مَدْعَاةِ
 فُلَانٍ): نیمه داومتی فلانکهسین بو
 نانخواردن ۵ همروا دمگوتری: (له
 مَدَاعٍ وَمَسَاعٍ): فلانکس له شمېدا
 ممردایهتی و نمبردی ههیه.

الْمُدْعَى وَالْمُدْعَى عَلَيْهِ: لهزاراوی یاسادا
 داواکارو داوا لهسمر تو مارکړاو.

الْمُدْعِي: له یاسادا دژرکه بمر.

دَغْدَغٌ فَلَانًا: له کهله کهیموه ژمنی یا
 لمورگییموه ژمنی قهنه قهنه ی دا
 دیقه دیقه دا. دمگوتری: (دَغْدَغٌ
 فَلَانًا بِكَلِمَةٍ): تانه و ته شمېری
 لهفلانکس دا ۵ (دَغْدَغٌ عِرْضَةً)
 تانه ی لهناموس و شمېرفی دا ۵
 تانه ی لهبنه چه و نمسبی دا.

الدُّغْدَغَةُ: ختوکه دان و قهنه دانه
 له کهله کهوه دمورو بمری ناوک و
 بمری قاچ کهبه هو ی نه و ختوکه دانه
 نادمیزاد توشی هه لچون و نیینفیعال
 دمبی.

الْمُدَغْدَغُ: نادمیزادی ختوکه دراو ۵
 همروا دمگوتری: (فُلَانٌ مُدَغْدَغٌ):
 فلانکس لهککه و په لای
 بهنه سبب و بنه چهوه ههیه، پان
 رموشتی لهکمداره.

فَقَرَّ فِي الْبَيْتِ دَغْرًا: چووه ناو

مالوړانګمر که وشه ی نهینی له نیوان
شمر ګمرو هاو له ګه ی دا نهم وشه ی
(د غ ر ی) په.

الدُّغْرُورُ: درېز داو له ی نه ګل مومت.
دَغْرَقَ الْمَاءَ: ناو مګه ی هه ل ټولاند
ناو مګه ی به ته وژم به سمر دا رژاند
دمګو تر ی: (دَغْرَقَ علیه الماء): همروا
دمګو تر ی: (دَغْرَقَ مَالَهُ): مال و
سامانی خوی په خشان و تمخشان
کړدو دستبل لوی تیدا نمنجام دا
ناو مګه ی لیل کړد.

دَغْرَقَ الشَّيْءَ: پهردی به سمر شته ګه دا
دا داپووشی.

الدُّغْرَقُ: ناوی لیل و ناوی زور
دمګو تر ی: (عیش د غرق): ژبان یکی
خوش و فمرحی په و (عام د غرق):
سالیکی همرزانی و خوش.

دَغَشَ دَغْشًا: چووه ناو تاریک بیهوه
(دَغَشَ علیه): هیږشی کړد سمر.

ادَغَشَ: به مانا (دَغَشَ) دی.
داغَشَ: به دموری ناو مګه دا هات و جو
له تینوان و داوای نهو شته ی کړدو

سور بوو له سمر به دمست هینانی.
دَغَشَ الظُّلْمَةُ: خوی خسته ناو تاریکی و
بی لئورد بونهوه ملی لی نا.

دَغَشَ الْمَاءَ: ناو مګه ی به په له خواردموه
ګه می خواردموه.

دَغَشَ فَلَانًا: پاله به ستوی فلانګه سی کړد
له سمر نهو شته.

داغَشَ الْقَوْمَ: خه لکه ګه له سمر دا پان
له همراو قاوو هیزدا تیک چرژان و
په ګتریان هینا و برد.

الدُّغَشُ: تاریکی.
الدُّغِشَةُ: به مانا (الدُّغَشُ) دی.
الدُّغِشَةُ: به مانا (الدُّغَشُ) دی.

دَغِشَ دَغْصًا: پربوو له خواردمه نی و
دمګو تر ی: (دَغِشَ فَلَانًا): فلان رهی
هه لسا خمریک بوو بته قی.

دَغِصَتَ الدَّابَّةَ: ولاخه ګه زور هه لمو بوو
و (هو دغصان وهي دغصی).

ادَغَصَهُ: پری کړد له مقین و قارو
بهمته و اوای رهی هه لساند.

ادَغَصَ الْمَوْتَ فَلَانًا: مردن به سروشتی
په خمی فلانی ګرت.

داغَصَهُ: په له ی لئ کړد و دمګو تر ی:
(داغصَ في الأمر): له کار مګه دا په له ی

کړد و همروا دمګو تر ی: (أَخَذْتُ
مداغَصَةً): به هیزو توانا و بالادمستی
ګرتم.

الدَّاغِصَةُ: کلاوه نه ژنو، نهو نیسقانه
خرپی سر ګه شکه نه ژنو ګه دیو
ده چی و بهزو پیوی ژیر پیست ګه
دمګو پیته پست نه ژنووه و ګوشتی
کویژووه و دمګو تر ی: (سَمِنَ حتى كانه

بُوْنه وهی نیچیرمه که هه لښخه لته و
پېوه ببی.

دَغَلْ فیه: ومکوو که سیکی که له خوی
به گومان بی ناوا جووه ناو کوخته و
سنگه ره که وه.

دَغَلْ فی الریبه: جووه ناو دهریای شک و
گومان وه.

اَدَغَلْ المکان: شوینه که زور رومکی
هوج و دره ختی بهرنه گری لږوا.

اَدَغَلْ الارض: زموییه که رومکی
دمغه و هوجی زور بوو.

اَدَغَلْ فلان: فلان له دمغه لی دا گوم
بوو.

اَدَغَلْ بفلان: خیانه تی له فلانکه س
کردو تیروری کرد ه فیتنه یی بهدم
نهموده کرد.

اَدَغَلْ الامر: کاره کی تیک دا، پان
شتیکی خسته ناو کارمه و گهنده لی
تیدا دروست بیو پیچه وانه یی
سروشتی نه وشته بی.

الدَّغَلْ: که سیکه شپرو ناخوشتی
بوهاوه لسه کانی بوی له گه لیان دا
راست نه بی، نه وان و ابرزان دلسوزه
بویان و به لام له واقع دا دوزمنیان
بی ه دهمگوتری: (مکان داغل):
واته شوینیکی هون و نادیار.

الداغلة: خه لکانیکه دهمگوتری بهدوای

داغمة): همروا به ناوی رون و صاف
دمگوتری، (ك: دواغص).

دَغَفَ الشَّيْ دَغْفًا: زوری له وشته
هه لگرت.

دَغَفَ الحُرَّ فلانًا: گهرما فلانکه سی
ناره حهت کرد.

دَغَفَاءُ: (أبر دَغَفَاء): کونییه
ناده میزادی گیل و نه حمه ق.

دَغَفَقَ الْمَطَرُ دَغَفَقَةً ودَغَفَقًا: بارانه که
له سهرمتادا زور به تهموزم و ریژنه
نامیز بوو.

دَغَفَقَ الماء: ناومکه یی هه لږشت
بهمتوموزم و ریژنه و نه اندازه ی زور ه
دمگوتری: (دَغَفَقَ مَالُهُ): مال و
سامانی خوی ته خشان و په خشان
کرد بهرهایی به خشی.

الدَّغَفَقُ: ناوی ریژنراو ه دمگوتری:
(عِشْ دَغَفَقُ): ژیانیکی فهره چی و
همرزانی په ه (عام دَغَفَقُ): سالیکی
همرزانی و خو شه.

الدَّغَفَلُ: بهر فراوان و همرزانی ه
دمگوتری: (عِشْ دَغَفَلُ) و (عام
دَغَفَلُ) ژیانیکی خو شو و سالیکی
همرزانی ه همرزانی و هاتی روژگار ه
(عام دَغَفَلِي): سالیکی همرزانییه.

دَغَلَّ القانصُ دَغَلًا: تهنه گچییه که خوی
هاویشه کوخته و شوینیکی نادیار

عهیبو عاری پیاوډا ههول دمدن
خپانه‌ته‌کانی بدوزنه‌وه ۵ رڼو کینه‌ی
شاراوه.

الدَّغْلُ: عهیبو عاریکه کارتیک بدا ۵
دره‌ختیکې چړو پره که لقه‌کانی
تیک چړزابن، زه‌لام خوۍ تیدا
حه‌شاربدا بو دزی و راوو روت ۵
شونیک ترسی دزی و تیروری لی
بکری ۵ هه‌لاشو سه‌قی بهرز ۵
شیوو ډول ۵ چال و نرمای زه‌وی،
(ک: ادغال و دغال).

الْمَدْغَلُ: ډولی دارمستانوۍ و چړو پر،
(ک: مدغال).

دَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ دَغْمًا: گهرما یان سرما
هه‌ریه‌که‌یان له‌کاتی خوۍ دا ولاتی
گرته‌وه.

دَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ الْقَوْمَ دَغْمًا وَدَغْمَانًا:
گهرما خه‌لکه‌که‌ی هه‌موو گرته‌وه
هه‌موویان هه‌ستیان پی کرد.

دَغَمَ الْغَيْثُ الْأَرْضَ: بارانه‌که زه‌وی به‌ناو
دابه‌وشی.

دَغَمَ الْغَنَاءُ: لوتی شکاند، وردو هاری کرد.

دَغَمَ الْإِنَاءُ: قاپه‌که‌ی دابه‌وشی.

دَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ: به‌مانا (دَغَمَ) دی.

دَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ الْقَوْمَ: گهرماکه یان
سرماکه هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی
گرته‌وه.

دَغَمَ الْفَرَسُ وَغیره دَغْمًا وَدُغْمَةً: نه‌سپه‌که
لوت و لمبوزی رمش بوو ۵ سهرو
که‌لله و دهم و لمبوزی به‌لای ره‌شی دا
چوو به پیچه‌وانه‌ی باقی جه‌سته‌ی
۵ (هر ادغم و هی دغماء).

أَدَغَمَ فُلَانٌ: فلانکه‌س ده‌ست پی‌شخه‌ری
کرد، فلان له‌ترسی نه‌وه‌ی
خه‌لکه‌که پی‌شی بکه‌ون بو‌یه به‌بیج
جوین خوارده‌که‌ی قوت دا.

أَدَغَمَ الطَّعَامَ: خوارده‌مه‌نیه‌که‌ی قوت
دا.

أَدَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ الْقَوْمَ: گهرماو سرماکه
هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی گرته‌وه.

أَدَغَمَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی رمش کرد ۵
دم‌گوتری: (ادغمه الله): خودا رووی
رمش کردو زه‌لیل و ملکه‌چی کرد.

أَدَغَمَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شته‌که فلانکه‌سی
نارمحت کرد.

أَدَغَمَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شته‌که‌ی خسته
ناو شته‌که‌ی ترموه ۵ دم‌گوتری:
(أدغم اللجام في فم الدابة): لغاومکه‌ی
خسته دمی ولاغه‌که‌وه.

إِدْغَمَهُ: به‌مانا (أدغمه) دی ۵ هه‌روه‌ها
دم‌گوتری: (إدغم الحرف في الحرف):
پيته‌که‌ی خسته ناو پيته‌که‌ی ترموه
۵ (رَدَدَ) دی کرد به (رَدَّ).

إِدْغَامُ الْفَرَسِ: نه‌سپه‌که سهر و که‌لله‌ی

هاتمه وه پان شتیکی کرده بمر که
گرمی بکاته وه.

ذَنِّي ذَنَّا: شانی کورپون و به سهر سینگى
دا دمپوانی ه (فهو اذَّنَا وهي ذَنَّا).
ذَفُوْ من البرد دفاءة: به مانا (ذَنِّي) دئ ه
دمگوتری: (ذَفُوْ يَوْمًا وَ ذَفُوْتُ لَيْلَتًا).

اذنات الإبل على مائة: ژماره
حوشترمگان لهسد تیپه ری.

اذنًا فلاحًا: شتیکی لمبر فلان کرد
بوئمه وهی گرمی بیته وه.

اذنًا الثَّوبُ: کراسه که سهرما بوومکه ی
گرم کرده وه به خشش و پاداشی
باشی پیندا.

اذنًا القومُ: خه لکه که ی گرد کرده وه.
اذنًا الجَرِيحُ: بریندارمکه ی گوشت.

ذَنَّا الجَرِيحُ: بریندارمکه ی گرم
کرده وه.

ذَنَّا: به مانا (اذنًا) دئ ه به خششی
زوری پیندا.

إذْنًا: شتیکی لمبر کرد گرمی
بکاته وه ه دمگوتری: (إذْنًا بِالثَّوبِ):

به پوژا که که گرمی هاتمه وه.
تَذَنَّا: به مانا (إذْنًا) دئ.

الذِّبَا: نهو شته ی خوئی پی گرم
بکه یه وه.

الذِّبَا: پیچه وانه ی سهرما یه ه
نهو شته ی خوئی پی گرم

ریش بوو باقی جهسته ی رهنگیکی
تری هه بوو.

الذَّغَمُ: لوتړش، لَوَز ریش ه که سیک
گن بئو به لوت قسه بکا، (ك: ذَغَمٌ
و دُغَمَانٌ).

الذُّغَامُ: نازاریکه له فورگ دا بهیدا
دمبی.

الذُّغَمَانُ: ریش ه پان ریش و گهورمو
که ته.

دَغَمَرَةُ: تیکه لی کرد، لئى تیک دا،
دمگوتری: (دَغَمَرَ عَلَيْهِ الْخَبَرُ):
همواله کانی لی شاردموه ه (و لي خلقه
دَغَمَرَةً): له رموشتی دا به دی و پیسی
هه یه ه (خلق دَغَمَرِي): رموشتیکی
ناشیرین و ناپه سه ندی هه یه.

الذُّغْمَرُ: هون و نادیار ه دمگوتری:
(رَجُلٌ مَدَغَمَرُ الْخَلْقِ): پیاوړکی
رموشت ناشیرینه ه رموشته کانی
ناشکراو رون نین.

الْمَدَغَمَسُ مِنَ الْأُمُورِ: کاری شار دراوه،
دمگوتری: (حَسَبَ مَدَغَمَسِ)
بنه جهو نژادیکی پاکى نیه،
رمخنمو له که که پیویمه.

دَغَنَ الْبَرْمُ دَغًا وَ دَغَرْنَا: تاریک و لیل بوو.
الدُّغْنَةُ: لئلی و تاریکی.

دُغَيْنَةُ: ناوه بو نه حمه ق و گیل.
ذَنِّي مِنَ الْبَرْدِ ذَنَّا وَ دَفَا وَ دَفَاءة: گرمی

دمکه یتیموه ۵ هورئان دمفهرموی:
﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾.

دِفْءُ الحائط: گوڼسه بانهو کورڼیشی دیوار
۵ دمگوترئ: (أَقْعُدْ دِفْءَ الحائط): له
سینبهری گوڼسه بانهی نهو دیواره
دابنیشه ۵ همروا وشهی (دِفْء)
به مانا بهروبومی خوشتره، نهووی
سودی لی ورمدمگيرئ ۵ همروا
به مانا (بهخشش دئ).

الدِّئِنَّةُ: زورپکی له شوشه دروستکراوه
رومکی تیدا بهخپو دمکړئ.
الْمَدْفَاةُ: (أَرْضُ مَدْفَاةٍ): زموییه که
گمرمای هیه.

الْمَدْفَاةُ: زوږپا، نامیري
خوگمرمکرښموه، (ك: مَدَافِی).

الْمَدْفِئَةُ: خوشتریک کولک و بهزو
پیوی زور بئ، یان خوشترمکان
زوربن بههمناسه یان ناغه لکه یان
گمرم بکمن.

الدُّفْتُرُ: دمفتمر، (ك: دُفَاتر).

الدُّفْتُار: کارمندی تایبته دیاری،
نموکه سهی نهرکی ریڅخستنی
داهات و خهرجی حکوومهتی
لنمستودایه، وشمه که له بنهرمتدا
تورکییه.

دَفْعٌ: پهله ی کرد.

دَفْعَ الطَّائِرُ: بالنمکه بههینواشی
فری.

دَفْعَ الدُّفُوفِ: بهخپرایي لهدمفهمه کی
دا.

الدُّدَاوِ، دَفَاوِ الْأَرْضِ: نهو گردولکمو
بهرزاییانه په که لهدمورو بهری
دایه، تاکه که ی (دَفْدَفَةً).

دَفَرَهُ دَفْرًا: له پشتموه پالی به
پشته ملیه وه نا، یان له پیشموه پالی
به سنگیه وه نا.

دَفَرٌ دَفْرًا: زهلیل کهوت.

دَفَرُ اللَّحْمِ أَوْ الطَّعَامِ: گوشته که یان
خوارده مهنیه که کرمی هه لئنا.

دَفَرُ الشَّيْءِ: شته که پیس بوو یوگه نی
کرد ۵ (هو أَذْفَرُ وهي دَفْرَاء).

أَذْفَرٌ: یونی بنباخه لی بلاو بووه.

دَفَارٍ: له سمر شپووی (فَعَالٍ) به مانا
دونیا په یان چه تیوو کارمکره ۵
همرکاتی جنیوی ناراسته دمکړئ
پیي دمگوترئ: (یا دَفَارٍ)، (یا مُنْبِتة) ۵
به زوری له کاتی بانگکردن به کاردی.

أَم دَفَارٍ: نازناوی دونیا په ۵ به لاو
کارساته.

الدُّفْرُ: به لاو کارسات ۵ (أَم دَفْرٍ):
دونیا په.

دَفَعَ إِلَى فُلَانٍ دَفْعًا: گه پشته فلانکهس ۵

دمگوترئ: (طریق يدفع إلى مكان

کذا): رینگه یکه ده چته سهر فلان شوین و بهوئ کۆتایی دئ.

دَفَعَ عَنْ الْمَوْضِعِ لَمْ يَشُوْنَه رَوِي، نهوشوینیهی جئ هیشت.

دَفَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که تیکرا به کۆمه ل هاتن.

دَفَعَ الشَّيْءَ: شته کهی دوور خسته ووه به هیز لایبرد ه قورشان دمفرموی: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللّٰهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ﴾ ه ههروا دهگوترئ: (دَفَعْتُهُ عَنِّي، ودفع عنه الأذى) واته: لهخۆم دوور خسته ووه، لئی پاک کردموه.

دَفَعَ اِلَيْهِ الشَّيْءَ: رمقی کردموه ه دهگوترئ: (دفع القول): به به لکه و بهتونیدی قسه کهی رمتر کردموه.

دَفَعَ فَلَانًا اِلَى كَذَا: فلان کهسی ناچار کرد بهوه.

دَفَعَ عَنْهُ مَدَافِعَةً وَدَفَاعًا: بهرگری لئ کردو ههولی دا له کیشه کهدا به سهر رقه بهر مکهی دا سهر بکهوئ.

دَفَعَ عَنْهُ الْأَذَى: نه زیهت و پیسی لئ دوور خسته ووه.

دَفَعَ فَلَانًا فِي حَاجَتِهِ: فلان کهسی خا فلاندو پیداو یستییه کهی بو جیبه جئ نه کرد ه پاله بهستوی له گه ل دا کردو ویستی له گۆر پهانه که لای بهرئ

ه دهگوترئ: (هو سيد قومه غير مدافع): نهو گه وره ی هوزو خیله که بهتی و کهس ناتوانی بهر بهر مکانی بکا ه ههروا دهگوترئ: (دافع الرجلُ أَمْرًا كَذَا): پیاو مکه چوووه ناو نهو کارمو و مگری بوو.

دَفَعَهُ: به مانا (دَفَعَهُ) دئ ه دهگوترئ: (رجلٌ مُدْفِعٌ): پیاو یکه له نه سه بو بنه چهی خوی و دمر نراوو دوور خراو مته ووه ه پیاو یکی هیج و هوجه ه نه گهر میوانداری گراو زیافمت رازایه ووه نه ویا نگ ناکرئ و کس به هیجی نازانی ه هیجی دمست ناکه وئ نه گهر ههولی به دمستینانی شتی دا ه (هو مُدْفِعٌ): نهو هینده هیج و هوجه هه موو کهس له خوی دوور ده خاته ووه کس نایه وئ لئ نزیک بکه ویته ووه ه (ضیف مُدْفِعٌ): میوانیکه گه په که که پان گونده که که سیان داینا گاو هه ره که ههان ده مینرئ بۆلای په کیکی تر.

اِنْدَفَعَ: بۆ موطا و معهی (دفعه) هاتوو. اِنْدَفَعَ فِي الْأَمْرِ: دمستی به کار مکه کردو پیدیا روی.

اِنْدَفَعَ فِي الْحَدِيثِ: درێژی به قسه کانی دا. اِنْدَفَعَ الْفَرَسُ: نه سه به که به گورجی روی.

اِنْدَفَعَ السَّيْلُ: لافاو مکه هه نديکي پالي
به هه نديکيه وه نا.

اِنْدَفَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که هه نديکي پاله
په ستوی هه نديکي دا.

اِنْدَفَعَ الْقَوْمُ الشَّيْئَ: هه ریه که لهو خه لکه
شته که ی له هاو ده لکه هه
دوو ورخته وه.

تَدَفَعَ السَّيْلُ: به مانا (اندفع) دی.

اِسْتَدَفَعَ اللَّهُ السَّوْءَ: داوای کرد له خودا
که خراپه ی لی دوو ورخته وه.

الدَّفْعُ: لهزاراوه ی قانون دا نه و به داوا
له سر تو مارکراو نیدیعی شتیک
بکا که نهو حوکه ی به سه ریا
دمدی پان دراوه له خوی
برپوینیتیه وه، (ک: دفع).

الدَّفْعَةُ مِنَ الْمَطَرِ: ریژنه باران هه نهو
ریژنه ناوه ی له کوندو دبهو
به رمیل به به کجار هه لهرژی هه
هه روا دمگوتری: (أعطاه الفاء دَفْعَةً):
به به کجار هه زاری پی به خشی.

الدَّفْعُ: نه و به به هیز بی بو شت
رمتکرده وه.

الدَّفْعُ: خه لکی زور هه لافاوی گه ورمو
به هیز.

الدَّفْعُ الشَّرْعِي: مافیکه قانون دمیدا
به ناده میراد که په نابری بو
به کاره یانی نه ندازه ی پیویست
له هیز بو رمتکرده وه ی دمستریژی

کردن بو سر خودی خوی یا مالو
سامانی پان نهفس و مالی که سانی
تر هه (وزارة الدفاع): و مزارمتیکه
نهرکی پاریزگاری له ولات دمگریته
نه ستوی.

الدَّفْعُ: زور هاو پزهری، زور پالنه ربی
هه حوشریک له کاتی دوشینی دا
لهقه بهاوی.

الدَّفْعُ: دماوی ناو، ریژه وی ناو.

الدَّفْعُ: توپ هاو پز، نامیریکه بو شهر
به کاردی گولله ی گه وری پی
دهاویژری، (ک: مدافع) هه (رجل
مدفع): پیاویکه پال پیومانی،
هاویشتی به هیزه).

دَفَّتِ الْجَمَاعَةُ أَوِ الْإِبِلُ دَفًّا وَدَلِيفًا:
کومه لکه روی به هیواشی و
له سه ره خوی.

دَفَّى لَهُ الْأَمْرُ: کارمکه ی بو په خسا.

دَفَّى الطَّائِرُ دَفًّا وَدَلِيفًا: باله کانی
لیک دان و فری، له شهقه ی بالی دا،
پان له سر زموی باله کانی
جولاندن و به حاج روی هه له حه دیت
دا هاتوو هه (كُلُّ مَا دَفَّ وَلَا تَأْكُلُ مَا
صَفَّ): نهو بالندمیه ی له فرینی دا
بالی لیک دان بیخو، نه و ی
باله کانی صاف بکا مه بخو.

دَفَّتِ الْعُقَابُ: هه لکه له زموی نزیک
بو وه.

دَفَّ الشَّيْءُ: شته که ی ته فاندومو تارو

ماری کردو له بیخه وه دمری هیئا.

أَدَفُ الطَّائِرُ: به مانا (دَفَ) دئ.

أَدَفُ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: نیشه کانی بهک له دوا بهک هاتن.

دَأَفَهُ مُدَافَةً وَدَفَانًا: کوشتی، هیرشی کرده سهر و له ناوی برد.

دَفَفَ: په لهی کرد.

دَفَفَ فَلَانًا: هیرشی کرده سمر فلان و کوشتی.

دَفَفَ الدُّفُوفُ: دمفی دروست کرد.

تَدَاوَى الْقَوْمُ: خه لکه که پاله په ستوی په کتریان کرد.

اسْتَدَفَ الطَّائِرُ: به مانا (دَفَ) دئ.

اسْتَدَفَ لَهُ الْأَمْرُ: کارمکه ی بؤ سه هامگیر بوو، نیشی بؤ راست بوو، کارمکه سمری گرت.

اسْتَدَفَ الْأَمْرُ: کارمکه چی به چی بوو.

اسْتَدَفَ بِالْمَوْتِ: به تهراش موو مگانی تاشین.

الدَّافَةُ: سوپا که بهرمو دوزمن هیرش بهرئ ه کؤمه لیک له مئاده میزاد که له شارنکه وه برپون بؤ شارنکی تر، (ك: دَوَافَ).

الدَّفُفُ: لاتمه نیشته روی شت، دمگوترئ:

(بات یقلب علی دَفْفِهِ): واته: نه مشهو تا به یانی نه ملبوو نهو دیوی کرده ه ته مباره گل و

ته مباره لب که له زموی بهرمو بوو بنه وه.

الدَّفَافُ: دمف دروستکمر، دمف فروش.

الدَّفَّةُ: لاتمه نیشته و روو له مهرشتیک

بی ه دمگوترئ: (بات یقلب علی

دَفْفِهِ): همر له مه عنایه دا په

دمگوترئ: (دَفَا الصَّحَفُ): دوو

ته نیشته مو صحهف، دوو لای مو صحهف.

دَفَا الطَّبِلُ: نهو دو پیسته ی دهوری

ته پله که که لیان دهرئ و دمگی لی دئ.

الدَّفَّةُ مِنَ السَّفِينَةِ: سوکانی

که شتی به که، نامیریکه له دواوه ی

که شتی به که به لای راست و چپ دا

جوله ی بی دمکری.

الدُّفُوفُ مِنَ الطَّيْرِ: نهو بانندمه

که و پستی دابیته نیچر له زموی

نزیک دمبیته وه ه دمگوترئ: (عَقَابُ دُفُوفَ).

دَفَقَ الْمَاءُ وَغَرَّهُ دَفْقًا: ناومکه ی رژاند،

ناومکه ی به ته وژم رشت ه (هر

مدفوق و دافق) ه همر و دمگوترئ:

(دَفَقَ اللَّهُ رُوحَهُ): خودا گیانی لی

وهر گرت وه ه مراندی.

دَفَقَ الْكَوَزُ: چی ناوی له گوزمکه دا بوو

به به کجار پستی.

دَفَقَ دَفَقًا: پشټی کوږ بوو ۵ خوشتره که نهژنوی سوږاوه.

دَفِقَ الْقَم: ددانه‌کانی بهرمو پيش هاتون.

دَفِقَ الْهَلَالُ: مانگ ومکوو دممه داسی لی هات ناوا خوار بووه.

دَفِقَ النَّهْرُ أَوْ الرَّادِي: روبارمکه یان شیومکه پر بوو لمناوو لیوان لیوان بوو له‌فمراخه‌کانیه‌وه ناوسمر ریژی کرد. (هر أدق وهي دَفَاءٌ)، (ك: دَفَقَ).

أَدَقَّ الْكُرْزُ: بهمانا (دَفَقَهُ) دئ.

دَقَّ الْمَاءُ وَغَرَهُ: بهمانا (دَفَقَهُ) دئ ۵ دمگوترئ: (دَفَقْتُ كِفَاهَ الْبَدَى): دو دمستی به‌خششیان رژاند ۵ (إِلْدَقَ الْمَاءِ وَغَرَهُ): بؤ موطاومعهی (دَفَقَهُ) دئ.

تَدَقَّقَ الْمَاءُ وَغَرَهُ: بؤ موطاومعهی (دَفَقَهُ) دئ.

تَدَقَّقَ فُلَانٌ: فُلَان پهل په‌لیه‌تی بؤشتی پرېو بوچ.

تَدَقَّقَ حِلْمُ فُلَانٍ: خه‌وو خه‌یالی فُلَان رفی.

اسْتَدَقَّ الْكُرْزُ: گوزمناومکه هلب بووه هیچی تیدانه‌ما.

الْأَذَقْتُ: (سیر اَذَقْتُ): رویشتنیکی

خیرایه.

الدَّفَقَةُ: دمگوترئ: (جاءوا دَفَقَةً) بهیه‌ک کؤمه‌ن هاتن.

الدَّفَقُ: خوشتری خوشرؤ.

الدُّقْلُ: همطران و زفتی توخ و خه‌ست.

الدِّقْلَى: رومکیکی تام تاله، گوئه‌که‌ی ومکوو گوئه سووره ومهایه بهرمکه‌ی ومکوو بهری درمختی خم‌روب وایه. دَفَقْتُ الْإِبِلُ دَفْنًا: خوشترمکه بهرمو پيشه‌وه رؤی.

دَفَقْتُ النَّاقَةَ: خوشترمکه بهیه مهبه‌ست رؤی.

دَفَقَنَ الشَّيْءُ: شتمکه‌ی شاردموو ژیر گئی دا.

دَفَقَنَ الْمَيْتَ: مردومکه‌ی شاردموو ۵ روبه‌روی ئادمیزادی خه‌موک دمگوترئ: (دَفَقْتُ نَفْسَكَ فِي حَيَاتِكَ): به‌زیندوی خوت مراندوه.

دَفَقَنَ الْحَدِيثَ: قسه‌که‌ی شاردموو.

إِدْفَنَ الْعَبْدَ: کؤیله‌که له‌ترسی خاومنه‌که‌ی هه‌لات، یان لمبر زور کارپیکردن خوی شاردؤته‌وه لمناو مال و هوبه‌کان دا.

إِدْفَنَ الشَّيْءَ: بهمانا (دَفَقَهُ) دئ.

إِنْدَقَنَ: بؤ موطاومعهی (دَفَقَهُ) دئ.

تَدَاقَنَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که قسه‌کانیان له‌یه‌کتر شاردموو.

تَدَفَّنْ: به مانا (إِنْدَفَنَ) دئ.

دَايْنُ الْأَمْرِ: ناوهموی کار.

الدَّفْنُ: پیاوی خه مۆک و خه مۆک.

الدَّفْنُ: شاردراو، ژیر گل دراو ۵

به شیعی مانا چه واشه دمگوتری ۵

(أَيَّائُهُ دَفْنُ): شیعرمکانی مانایان

چه واشه و تهم و مژاوین ۵

همرواوشه (الدَّفْنُ) به مانا بیر یان

حهوز یان پلوسکی ناودی.

الدَّفْنُ مِنَ النَّاسِ وَالْأَبْلِ: نهمیه که

بهی مهبست دئو دهجی ۵ کویلهی

ههلاتو لهترسی خاومنه که یان

لهترسی کارپیکردن ۵ حوشتیک

عادمی وایی لهسمر دویلی

ناوخواوردنه وه خوڤخاته ناومرآستی

حوشترمکانه وه بنه چه وه

رمگهزیکی نادیار، دمگوتری:

(حَسَبَ مَدْفُون).

الدَّفْنُ: شاردراو، (ك: دَفْنَاءُ، وَدَفْنُ).

دَفْنُ: گوشتیک له ناو برنج دا

بشاردریتهمو بکوئیندری ۵ همروا

دمگوتری: (في فلان دَاءَ دَفْنِ):

فلانکس دمردیکی تیدایه نازاندری

ههتا شهر و نازارمکانی دمردمکهون.

دَفْنِ الْمَرْوَةِ: کهسیکه مهردایهتی

تیدانه بی.

امْرَأَةُ دَفْنِ: نافرمتیکی به چه یاو رو

سووره، (ك: دَفْنِ).

الدَّفْنَةُ: همرشتیک ژیرخاک بکری ۵

گهنج و خهزینهی پشینان که له ناو

خاک دایه، (ك: دَفَانِ).

الدَّفْنُ: گوپرستان ۵ نهموشوئینه شتی

تیدا دشاردریتهمو، (ك: مَدْفِنِ).

دَفَا الْجَرِيحَ دَفْوًا: بریندارمگی گوشت.

دَفِي دَفَا: پشتی کوپ بوو، (هو أَذْفَى وَهِي

دَفْوَاء).

دَفِي الرَّعِلُ: که له کیوی یان همر

نازه لیک تری شاخدار شاخهکانی

رویان بهرمو دواوه بوو ۵ هه لۆکه

دمنلگی خواربووه.

دَفِي الطَّائِرِ: بالندمکه بالی دریز بوو.

دَفِيَتِ الشَّجَرَةُ: درهخته که لقهکانی

گهورمبون و شؤپایه یان کرد ۵ (فَهِي

دَفْوَاء): له مدهیت دا هاتوو: (أَنَّهُ

أَبْصَرَ شَجَرَةً دَفْوَاءَ تَسْمَى ذَاتَ

أَنوَاط).

أَدْفَى الظُّبْيُ: ناسکه که شاخهکانی

دریزبوون تالهدواوه بهسمر

گوپچه کهکانی دا هاتنه وه.

أَدْفَى الْجَرِيحَ: بریندارمگی گوشت.

دَفِي الْجَرِيحَ: بریندارمگی گوشت.

تَدَانِي الْبَعِيرِ: حوشترمکه بهشیومهگی

نارپک رویش.

الدَّفْوَاءُ: حوشتری رسمهنی مل دریز.

دَقْنَقُ الْقَرْمُ: خه لکه که قهرمبالغان

کردو کویوونه موه بؤ شهرکردن.

دَقْنَقْتُ السَّوَابُ: خرمه ی سمی
ولاخه کان بیسترا.

دَقْنَقُ الشَّيْءِ: زیدمړوی کرد له کوتانی
شته که دا.

دَقِرَ الْمَكَانُ دَقْرًا: شوینه که بوو به
باغستان و دره خت و رومکی جوانی
تیدا روا.

دَقِرَ الثَّباتُ: رومکه که زور بوو پیښه ی و
گه شه ی کرد.

دَقِرَ فلان من الطعام: فلانکه س ورگی
پریوو له خواردن.

الدَّقْرُ والدَّقْرِي: باغی جوان و رازاومو
به شوق و پرگول و گولزار.

الدَّقْرَارَةُ: داب و نمری تی ناشیرین ه
فیتنه یی و دوزمانی ه (رجل
دِقْرَارَة): پیاویکی زور دوو زمان و
فیتنه یه ه کیشه و نيزاع ه قسه ی
ناشیرین، دمگوتری: (جاء بالدقاریر):
هات کو مه لیک فیتنه یی و دوزمانی
هه لږشت ه به لاو کارسات ه پیاوی
کو له بڼه.

الدَّقْران: داریکه دمکړته که پری میو
ه تاکمه کی (دَقْرَانَة).

دَقَسَ الرِّتْرُ في الأرض دَقْسًا ودَقْسًا:
سنگه که به زموی دا داکوتراو

رؤیشته خوار ه همروا دمگوتری:
(دَقَسَ فلان في البلاد): فلانکه س
جووه قولای و لاتنه که وه.

دَقَسَ خَلْفَ الْعَدُوِّ: شوین دوزمن که وت و
راوی نا.

دَقَسَ الْجَرَادُ الثَّباتَ: کولله بیتانه که
جووه کشت و کاله که موو سمر لمبهری
خوارد.

دَقَعَ دَقْعًا: زه لیل و ملکه ج بوو ه له حه دیت
دا هاتووه: (إِئْتَنَ إِذَا جُعْتُ دَقْعَتْنِ):
ئیوه برسیتان بوو توشی زه لیلی و
ملکه چی دمبن ه به مژپانی
کوله ممرگی رازی بوو ه زور
به نارحمته توانی له که ل حاله تی
همزاری دا هه لیکا ه نارحمته بوو
به دوا به دمسته پتانی بزؤ دا.

دَقَعَ الفَصِيلُ: بیچومکه زوری شیرخواردو
قه لهو بوو ه (هو أذَقَعَ وهي دَقْعَاء).

أَذَقَعَ: له ناو خو له په ته دا که وت، هیچ
کارو کاسبی نه گرد ه زه لیل و
ژر دمسته بوو، زوری هه لپه گرد
به شوین دابینکردنی بزؤ دا
نارحمته چمشت.

دَقَعَ له والیه في الشتم: زیدمړوی کرد
له جنیو پیدان و قسه ی ناشیرین هیچ
نهما پیی نه ل.

دَقَعَ الرَّجُلُ: پیاومکه ی زه لیل و ناچارکرد.

الْأَذَقُ: گِل و خُوْل، دمگوتری: (جوع
أَذَقُ): برسییهتی توندو تیزو
برست بر.

الدَّقِ: کَمَسِيك زَیْدِمِرْوِی بکا له کار
کردنی نَزْم و سوکایهتی دا
نموکارانهی لمروانگهی دیدی
کۆمهنگاوو کاری ریزدار نین و مکوو
ناتری حه مام و نیشی جادمو کۆلان
پاک کردنه وه.
الدَّقَاعُ: گِل.

الدَّقْعَاءُ: گِل و زَموی بی پوهک و
درهخت (سوته مهرق).
الدَّقْعَى: دمگوتری: (رایت القوم دَقْعی):
خه لکه کهم بینی ته مبهل و بی کار
له مال مهو دانیشتون، له سمر زَموی
دانیشتون.

الدَّقْعَةُ: همزاری و زهلیلو و ملکه چی،
به لاو کارسات، دمگوتری: (رماه الله
بالدَّقْعَة).

الدَّقِيقُوعُ: برسیایهتی برست بر و
توندوتیز.

الدَّقِيعُ: (فقر مُدَقِّع): همزاری زور
توندو ملکه چ کمر و حوشتیک که
پوهک و گياوگز بخوا تاسمر پمگو
شینایی پیوه نه هیلج، (ک: مدافع).

دَقَّ الشَّيْءُ دَقَّةً: شته که بجوک بوو، هیج و
بوچ دمرجوو به که لکی هیج نه هات

ه مانا که ی نادیارو نارووشن بوو
نادمیزادی زهره که نه بی لئی حالی
نابج.

دَقَّ الْقَلْبُ: دلته که لئی دا.

دَقَّتِ السَّاعَةُ: سه عاته که لئی دا،
جهر مسی لئ دا ه کاته گانی دیاری
کردن بهوردی.

دَقَّ الشَّيْءُ دَقًّا: شته که کوتاو وردو هاری
کرد، یان به چه کوش و پیک لئی داو
شکاندی وردی کرد.

دَقَّ الشَّيْءُ: شته که ی دمرخست ه له پهنی
پیشیان دا هاتوو ده لئ: (دَقُّوا
بَيْنَهُمْ عِطْرَ مَنْشِيم): همموو عه یبو
عاری به کتریان دمرخست.

دَقَّ الْبَابُ وَالطَّبْلُ وَغَوَمَا: له دمرگای دا ه
ته پله که ی کوتا.

أَدَقَّ: شوین وردمکاری نیشمکان که موتو
لیکۆلینه وه ی له شته بینرخه گانیش
دا کرد.

أَدَقَّ الشَّيْءُ: شته که ی والی کرد
وردی.

أَدَقَّهُ فِي الْحَسَابِ: بهوردی حیسابی
له گیل دا کرد.

دَقَّتْ فِي الشَّيْءِ: وردمکاری له شته که دا
کردو وردبینی تیدا به کار هینا.

دَقَّقَ الشَّيْءُ: شته که ی ورد کرد.

تَدَقَّا: رکه بهریان کرد له وردمکاری دا.

استدق الشئى: شتمكه ورد بوو.

استدق الشئى: شتمكهى به بچوك زانى.

الدقاق والدقاقة: وردمو پرېولهى شت.

السبق: باريك، ورد، بچوك و كه مدمود،

دمگوترى: (أخذت دقه رجله): وردو

گهورمى شتمكه م هه لگرت و (وحى

السبق): به لمرزو تايهك دمگوترى

روژانه دوباره بېتموه.

الدقة والدقاقة: داوو دمرمانى هارپدراو و

خوڼى هارپاوو وردكراو.

الدقاق: دمرمانكوت.

الدقاقة: ناشى برنج هارپن، نهوشتهى

جهلتوكى بى كړدمكرى.

الدققة: نهوكهسانهى عمېبو عارى

خه لك دمردمخن.

الدقوق: جوړه كليكه دمگوترى و له چاو

را دمدرى و دمرمانپكه دمگوترى و

دمكرېته چاو.

الدقوقة: گاكېره، كه گياو كرشهى

گمنمو جوړو شتى ترى بى كېره

دمكرى.

الدقيق: پېچهوانهى نه ستوره، واته

باريك . وردمنارد و پياوى بى خيرو

بېر، كارى بچوك و هيچو پوچ و

كارى جهواشمو تمماوى، (ك: أدقة،

وأدقاء ودقاق ودقائق).

الدقيقة: جرگه سات كه به شپكه

له شتمت به شى ساعات و په كه په كه

بو نمدازه گرتنى هيله كانى

(الطول) يان (العرض) كه پله په كه

له شتمت پله، (ك: دقائق).

الدقيقى: نارد فروش.

الدققة: مهنجه لپكى بچكوله له مس

دروست كراوه.

المدق والمدق: نهو نامېرپه كه شتى بى

دمكوتى، جا دارى جل كوتان بى يان

دمسكهوانى دمرمان كوتان بى يان

شتى تر.

المستدق: له هه موو شتيك كه بى نمودو

باريك بى و باريكايى مه چك.

دَقَلَّ جَسْمُهُ دَقْلًا: جهستهى لاواز بوو.

دَقَلَّ فلانًا: فلانكسى منع كړدو

نه بهيشت به مراد بگا.

أدقلت الشاة: ممرمكه لاواز بوو.

أدقل النخل: دارخورماكه خورماى

خراپى لى ومېرهات خراپترين

خورماى گرت.

أدقل فلان: فلانكس مندالپكى

جهسته بچوكى هه بوو.

دَوَقَلَ فلان: فلانكس خوى گرت

به خواردمه منيهكى تايه تيبه موه.

دَوَقَلَ الشئى: شتمكهى ومړگرتو

خواردى و دمگوترى: (دَوَقَلَهُ):

خواردمه منيهكهى بو خوى خوړغ

كرد.

په کيک پان تاقميک به خو
سه پانندن و کي زری حوکم بگر نه
دمست و تاکرموانه فمرمان پر موی
گمل بکمن هيچ پئی و شوپنيکی
ديمو قراطی و عمداله تکاری
رم چاونه کهن.

د کذلک المغفرة: چاله کهی پر کرد له گل.

تد کذکت الجبال: کي و مکه روخا.

الدکدالک والديکدالک: زمويه که هندی

شوپني پتمو و زړوئ و توتمان بی ه

لمبه لانی که له ناوی دا پارچه گلی

پر مقبوی تیدایي.

إدکر: بپروانه وشه (اذ کر).

د کسي الزاب: گل کهی پر کرد.

د کسي الرعاء: قاپه که پان گونیه کهی

پر کرد له گل و که بی کرد.

د کسي د کسا: گل که هندی کی سوار

هندی کی بوو.

تدا کس: زور بوو.

تدا کس فلان: فلان کهس توندو تیزو

سمر ر مقو بی گوی بوو ه رموشی

نا شیرینی نواندن.

الداکس: ناسکی پال کهوتوو.

الدکاس: همنوز، ونه وز ه (دکاس

الشحم والتمر): بهزی قاتقاتو

گردمومبوو خورمای به که

له سهریه که و تمبار به ستو.

الدقل: خراپترین جوړی خورما ه

داريکی درېزه له ناو قمدی که شتی

دمبه سترئ، سهوله کانی به سهردا

رمتد مکرئ.

الدقلة: (شاة دقلة): مهری کی کزو لهره.

الدقيلة: مهره لهر، (ک: دقال و دقائل).

الدوقل: داريکی درېزه به ناو مړاستی

به له مموه قایم دمکرئ سهوله کانی

به سهردا رمتد مکرئ، (ک: دواقل).

د قنه د قنا: له نکاو پالی پیوه نا ه

به رسنگی گرت و پاشمو پاش پالی

پیوه نا ه ددانی شکانندن ه (هو

اذقم).

أدقم فاه: ددانی پیشه موی شکاندد.

الدقم: غمی زورو ناراحت به هو

قمر زداریه موه.

الدقمة: پیشه موی دهم و ددان.

د قن لي لخي د قنا: شه پلا غه په کی

به هیزی له لا چاوی دا ه مهنی

کردو نه پیهشت به مراز بگا.

الدیقان: سچ کوچ کهی ناگردان.

د قی الفصيل د قی: زوری شیر خوارد، ورگی

تی که چوو، سکی چوو ه (فهر د قی

و دقوان وهي د قی).

الدکتاتورية: دمه لاکترنه دمستی تاک

پان تاقميک به بیچ رهمه نندی ره شه

خه لکه کهی حوکمیان دمکه ن واته:

الدَّيْسَةُ: کۆمهله ئادمیزاد.

پهستاوتی.

السُّكْسُ: زؤرو زمبهنده ۵ دمگوتری:

دَكَّ الفرس: نهسپهكه خړپوومو پشتي

(نعم دوکس) و (مال دوکس) نازو

گهوره بوو ۵ (فهو اذْك وهي دكاء).

نیعمهتی زؤر مالو سامانی زؤر.

تَدَاكَ عَلَيْهِ الْقَوْمُ: خه لکه که

دَكَّجَ الحیوان: نازه لکه په ژمی و توشی

گه له کۆمه کتیا ن له سهر کردو لئی

کۆکه بوو.

کۆبونوه ۵ دمگوتری: (تَدَاكَتْ

الدُّكَاغُ: کۆکه په که توشی خوشترو

عليهم الخيل): نهسپ سوار هه لیا ن

نهسپ دمی.

کوتایه سهریان و دمورمیان گرتن.

دَكَّه دَكَا: کوتای وردو هاری کرد ۵ پالی

إِنْدَكَ: بؤ موطاومعی (دَكَّ دى).

پیومنا.

إِنْدَكَ الرُّمْلُ: لمبه که بؤته که مسه کو

دَكَّ البناء ونحوه: باله خانه که ی روخاند

په کتری گرتوه.

تاله بیخ دمری هینا.

إِنْدَكَ السَّنام: دوگه که به سهر پشتي

دَكَّ الأرض: زموبیه که ی تهخت کرد،

خوشترمه که وه پان بؤته وه.

ته پؤ لکه کانی تهخت کردن و

الدُّكَا: زموی تهختکراو ۵ ته پؤ لکه ی

چاله کانی پرکردنه وه ۵ قورن ان

گل که له گله نهرمه پیک هاتبج

دمفرموی: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ

توتمانی تیدا نه بی.

دَكَا دَكَا﴾ ۵ دمگوتری: (دَكَّه

الدُّكَّ: روبهری تهخت له لمبه لان و زموی

المرض): نه خو شى لاوازی کرد.

۵ دمگوتری: (هذا مكان دَكَّ)، (ك:

دَكَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که ی لیخوری و

دکوک و دکاک).

زمختی لی کرد زؤر برپوا خیرا

الدُّكَّ: شتی زمبه لاحی به هیز، (ك:

برپوا.

دَكَّ البُثر: بیرمه که ی پرکردمومو ژیرخاکی

الدُّكَّانُ: برپوانه وشى (دَكَّن).

کرد.

الدُّكَّة: لمبه لانی تهخت ۵ سه کوی

دَكَّ الثَّرَاب: گله که ی ریخست و

نامادمکراو بؤ دانیشن ۵ کورسی

پهستاوتی.

دریژو که رمویته که به زؤری له دار

دَكَّ الثَّرَابَ علی المیت: گلی به سهر گؤری

دروست دمکری، (ك: دِكَاك).

مردوم که دا کردو کوتایه وه و

المِذَكَّ: جادمکوت، زموی کوت ۵ هه روا

دَكَمَ فُلَانًا: تمځی به فلانكس هه لځنی.
 دَكَمَ فُلَانًا فِی صَدْرِهِ: دمستی به سنگی
 فلانكسه وه ناو پالنه پستهوی دا.
 تَدَاكَمَ الْقَوْمُ: خه لكهكه پالنه پستهوی
 په كتریان كړد.
 دَكَنَّ الْمَتَاعَ دَكْنَا: كالاكهی بهرنيك و پيكي
 له سهریه ك ریز كړد.
 دَكِنَ دَكْنَا وَدُكْنَا: شتهكه مه پله و رمش
 بوو.
 دَكِنَ الثَّرْبُ: كراسهكه چلكن بوو ه
 رمځی توژاوی بوو، (هو ا دكن وهي
 دكنا) ه دمشكوتری: (ثريدۀ دكنا):
 تيگوشاوپيكي زوری داوو دمرمان
 تيگرواوه، (ك: دُكُنْ).
 اَدُكُنْ: بهمانا (دِكُنْ) دی.
 دَكَنَّ الْمَتَاعَ: بهمانا (دَكْنَا) دی.
 دَكَنَّ الدُّكَّانَ: دوكانی دروستكړد.
 دَكَنَّ الشَّيْءَ: شتهكهی والی كرده مه پله و
 رمش بنوینی.
 الدُّكَّانُ: شونینی بازركانیكردن، (ك:
 دكاكين).
 الدَّلَابُ: پشكو ناگريك نهكوژاييتموه.
 الدَّلْبُ: هر درمختيكي برپویندري بو
 جوانی و رازندنموه ه له پيړی
 (الدَّلْبِيَّة) په درمختيكي گولدارمو
 زوری حمز له ناووه.
 الدَّلَّابُ: دولاپ.

نموكهسهی كه بههيز حاجی بهزموی دا
 دمدا ه دمشكوتری: (رجل مِدْكٌ رَأْمَةٌ مِدْكَةٌ):
 پياوړی نازايه بؤكار عمرزی له بهر
 دملمرزی ناهرمتيكي نازايه بؤ نيش.
 الْمِدْكُ وَالْمِدْكَةُ: خهرماشه ه رؤله ه
 باگردین، همرشتيكي زموی پی
 تهخت بكړی.
 دَكَلَ الطِّينَ دَكَلًا: بهدمست قورمكهی
 توپهل كړد بؤنهموی دیوارمكهی پی
 سواغ بدا.
 دَكَلَ الشَّيْءَ: شتهكهی به حاج پان كرده وه.
 دَكَلَ الدَّابَّةَ: ولاخهكهی له خو له پسته دا
 گهوزاند.
 تَدَكَّلَ عَلَيْنَا فُلَانٌ: فلانكس نازی
 به سمردا كړدین و خو ی به معه زیزو
 بهر خسته بهر جاو.
 تَدَكَّلَ عَنْهُ: گوپی پی نه داو خو ی
 خاغلاند.
 الدُّكْلَةُ: كؤمه له خه لكیكن به هو ی
 خانه دانی و جیگه و ریگه
 خو پانه وه گوی بؤ فهرمانی سولتان
 شل ناكه و گهر دنكه چی نابن ه
 قوری تمك، به شيك له و قوره.
 دَكَمَهُ دَكْمًا: شتهكهی به سهریه ك دا
 کوتاو وردو هاری كړد ه هندیكي
 به سمر نهوی تر دا هه لداپه وه.
 دَكَمَ أَنْفَ فُلَانٍ: لوتی فلانكسی شكاند.

أَلْمَدْلَبَةُ: زمويهك كه درهختی دولبی
زور بی.

أَلْدَلْجَا: روبهریکه لزموی پیکهاتووه
له پاشماوهی لافاوو لیتهی روبار که
له بنواوان و دماومکان دا جی دیلج.
وَلْت دَلْشَا: ههنگاومکانی خیرا خیراو
لِک نَزِک هاولیشتن.

إِدَلْت الشَّيْءُ: شتهکمی داپووشی.
إِدَلْت الْقَطِيفَةُ: بیهه دیفه جهستهو
سمری خوی داپووشی.

إِنْدَلْت: پهلهی کرد ۵ به پهله رۆی و
ناوری له هیج نه دایه وه ۵ به بیج
لِکۆلینه و و ردبونه وه جووه
پیشه وه.

إِنْدَلْت عَلینا یشتم: به توره بوونه وه
بۆلامان هاتو هیرشی هیئایه
سمرمان.

تَدَلْت: خوی تی فزی دا.
الدَلْجَا: خوشتری خوشرو پان
همرشتیک خیرا برپوا.

أَلْمَدَالْتُ: شوینی شهر و پیکداندان
له سمر سنورو بهرمی جهنگ دا.
مَدَالْتُ الرَادِي: شوینی ههلسانی لافاو
له سمرانسمری شیومکان دا.

دَلْجَ السَّاقِي دَلْجَا: ناوگیپر که دۆلجه کهی
له بیرمه که هه ئینجاو هه ئی رشته ناو
حه وزمه که وه ۵ شیره دۆشراومکهی

خوشترمه کهی گواسته وه بۆناو
مه نه که گه ورمکه، (ک: دَلْج).

دَلْجَ بحمله دَلْجَا و دَلْجَا: ناوگیپر که زور
به ناره حه تی ناومکهی له بیرمه که وه
گواسته وه بۆناو حه وزمه.
أَدَلْجَ الْقَوْمُ: خه لکه که سمر له نیواره
به ری که وتن.

إِدَلْجَ الْقَوْمُ: خه لکه که له کۆتایی شه ودا
(له بیرمه به میان دا) به ری که وتن ۵
هه موو شه ورمکه به ریپوه بوون.

الدَلْجَان: کولله بیتان، کوللهی زور.
الدَلْجَةُ: رۆیشتنی سمر له نیواره ۵
شه ورمو ۵ له حه دیث دا هاتووه:
(عليكم بالدَّلْجَةِ فَاِنَّ الْأَرْضَ تَطْوِي
بالليل).

الْمَرْجُ: خانویکه لزموی دا بی
په نه جهرمو دهرگا بی ۵ زوری به کۆله
له ناو خانووی گه ورمدا ۵ حه شارگه ی
ئاژه لی کیوی له بن درمخت و په نا
پاساردا، (ک: دوالج).

الْمَدْلَجُ: زیشک، پیشی دهگوتری (ابر
مُدْلَج).

أَلْمَدْلَجَةُ: به مانا (الْمُدْلَج) دی ۵
حه شارگه ی ئاژه لی کیوی له بن
درمخت و په نا پاساردا ۵ قاهی گه ورمه
که شری تیدا دهگوتزرتیه وه و مکوو
ته نه که و دمه.

شورابه‌ی گرد ه لهرؤیشتن دا خوۍ
 راوشاندو شانی هه‌ته‌گانندن.
 الدُّنْدُلُ: گیانله‌بهری‌کی جه‌قلاوی ددان
 تیزه، می‌شو و مه‌گه‌زو کولله‌و کرم‌و
 مارمی‌لکه و نه‌وجوره گیانله‌بهرانه
 ده‌خوا.
 ادَّسَ القومُ: خه‌لکه‌که چونه ناو
 به‌ری‌زی سهرله‌نوئ شین بوومه.
 ادَّسَ الارضُ: زمویه‌که به‌گیاو‌گزی
 سهرله‌نوئ شین بووه سه‌وز
 هه‌لکه‌را.
 دالَّه مدالسه و دالاساً: فی‌لی لی‌کردو
 سته‌می لی‌کرد ه دمگوتری: (هر
 لای‌دالس ولا یوالس) نه‌و نه‌سته‌م
 دمکاو نه خیانت دمکا.
 دَلَّسَ البائعُ: فروشیارمه‌که عه‌یبی
 کالاکه‌ی له‌کپیارمه‌که شارده‌وه.
 دَلَّسَ الْمُعَدِّثُ: راوییه‌که جه‌دیشی
 له‌هاو‌چهرخی خوۍ ریوايه‌ت کردو
 هی‌چیشی لی‌نه‌بیستبوو ه وای
 نیشان دا جه‌دیشه‌که‌ی لی‌بیستوه،
 یان ناوی ماموستاکه‌ی به‌ناوئک
 هی‌نا که پی‌ی نه‌ناسرابوو.
 دَلَّسَ الإبلُ: حوشرمه‌که به‌شوین گیای
 سهر له‌نوئ شین بوومی پاوانی
 خوراو دا گه‌را.
 إندَلَسَ: گوم بوو.

دَلَّحَ دَلْحاً و دَلْحَاناً: به‌کۆلبارموه رۆیشت
 کۆله‌که‌ی هی‌نا، کۆله‌که‌ی گران بوو
 که نه‌یتوانی هه‌نگاو به‌هراوانی
 به‌هائی.
 دَلَّعَت السَّحَابَةُ: هه‌مورمه‌که به‌هوی
 بارگرانی و پرله‌بارانی به‌وه
 به‌هیشی رۆی ه (هی دالِح)، (ك:
 دَلَّحَ و دوالِح).
 تَدَالَّحَ الرجلان الشئین بینهما: نه‌و
 دوکه‌سه شته‌که‌یان به‌داریکه‌وه
 به‌ست و هه‌ریه‌که‌یان لایه‌کی
 دارمه‌که‌یان هه‌لگرت ه له‌حه‌دیت دا
 هاتوو: (أنا أبا سلمان وأبا الدرداء
 اشتریا لحماً فتدالحا بينهما على عود).
 دَلَّيْخَ دَلْحاً: هه‌له‌و بوو (فهو دلوخ و دَلَّيْخ).
 دَلَّيْخَ الإِنَاءَ: هه‌یه‌که لی‌وان ری‌ژ بوو.
 الدَّلَّيْخُ من الرجال: پی‌اوی پرخی‌رو بی‌رو
 به‌سود بۆ کۆمه‌ل.
 الدَّلَّاحُ من النساء: ئاهرمتی سمت
 هه‌له‌وو گه‌وره، (ك: دَلَّاح).
 الدُّعَّةُ من النساء: به‌مانا (الدَّلَّاحُ) دی.
 الدَّلَّوْخُ: دره‌ختی خورمای به‌روبوم
 زۆر.
 دَلَّذَلَ أَعْضَاءَهُ: لهرؤیشتن دا نه‌ندامی
 له‌شی جولاندن خوۍ باداو لارو
 له‌نجه‌ی کرد.
 تَدَلَّذَلَ الشَّيْءُ: شته‌که شو‌پ‌بوومه‌وه

تَدَلَّسَ الرَّجُلُ: پیاوړه عهپه‌که‌ی
شاردموه پهرده‌پوښی کرد.

تَدَلَّسَ الشَّيْءُ: شته‌که‌گوم بوو.

تَدَلَّسَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه‌که‌ شتی‌کی‌ که‌می
له‌ له‌ومړ‌گا‌که‌ دمست که‌وت.

تَدَلَّسَ فُلَانُ الطَّعَامَ: فلان که‌مکه‌م
له‌خواردنه‌که‌ی هه‌لگرتو خواردی.

الدَّلَسُ: فیل و هه‌جمر و دم‌گوت‌ری:
(مالي فيه ولس و لا دلس) من نه
خیانه‌تم له‌وشته‌دا کردوه نه‌فیل و
هه‌جمر.

الدَّلَسُ: زم‌پیه‌ک‌ گای لښ بر‌پو‌ته‌وه
دوای نه‌وه‌ی گای پېشووی خورابوو
و گیاو گز که‌دمه‌وه‌ پایز شین
دم‌پېته‌وه و به‌رما‌وه‌و گیاو‌گزی
که‌له‌پاشم‌روک‌ ماب‌پېته‌وه و تاری‌کای
شه‌و، (ك: أدلاس).

الدَّلَسَةُ: تاری‌کی.

دَلَّسَتِ الْبِرْعُ دِلَاصَةً: زړېکه‌ نهرم بوو.
دَلَّسَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی مشتو مال‌ کردو
برېقه‌ی دایه‌وه.

دَلَّسَتِ الْمَرْأَةُ جَبِينَهَا: نا‌هر‌تم‌که‌ زول‌فی
لادا‌و رو‌خساری جوان دم‌رکه‌وت.

دَلَّسَ دَلْصًا: هه‌لخلیس‌کا.

دَلَّسَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ برو‌سکه‌ی
داو‌پړته‌وی دم‌رکه‌وت و (هر أدلس
وهي دَلْصاء)، (ك: دَلَّسَ).

دَلَّسَتِ النَّاَقَةُ: حوشر‌مکه‌ له‌بهر پری‌و

کونه سالی ددانه‌کانی که‌وتن و
له‌بهر هه‌ل‌ه‌وی کول‌که‌که‌ی به‌رداو
توکی پېوه‌نه‌ما و (فهي دِلْصَة
ودَلْصاء).

أَدَلَّسَتِ الْغَامِلُ الْجَنِينَ: نا‌هر‌تم‌ه‌ سک‌پ‌ر‌مکه‌
منداله‌که‌ی له‌بار‌چوو.

دَلَّسَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی سفتو لوس
کرد و دم‌گوت‌ری: (دَلَّسَ السَّيْلُ
الْخَجِرَ): لا‌فاو‌مکه‌ به‌ردم‌که‌ی لوس
کردو سو‌پیه‌وه.

دَلَّسَ الْبِرْعُ: زړېکه‌ی نهرم کرد.

دَلَّسَتِ الْمَرْأَةُ جَبِينَهَا: نا‌هر‌تم‌که‌ زول‌فی
لادا‌و رو‌خساری دم‌رکه‌وت.

إِنْدَلَّسَ الشَّيْءُ مِنْ يَدِهِ: شته‌که‌ له‌دم‌ستی
فلان‌ک‌ه‌س که‌وته‌ خوار.

إِنْدَلَّسَ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: شته‌که‌
له‌شته‌که‌ی تر جیا بو‌وه.

الدَّلَاصُ: نهرم، برو‌سکه‌دار، لو‌وس‌و
صاف ورشه به‌خش و (دِرْعُ دِلَاصُ)
زړېه‌کی نهرمه.

الدَّلَاسُ: شتی نهرم‌و شو‌عه‌ل‌دارو لوس‌و
صاف.

الدَّلَاسُ: نهرم‌و برېقه‌دارو لوس‌و
ناوی نا‌لتون، (ك: دَلَّسَ).

دَلَّظَ فِي سَبْرِهِ دَلْظًا: به‌خی‌رای‌ی رؤ‌ی.

دَلَّظَتِ الْهَضْبَةُ بِالْمَاءِ: گردول‌که‌که‌ ناوی
لښ هه‌لقولا.

دَلَّظَ فُلَانًا: دم‌ستی به‌سنگ‌په‌وه‌ ناو پالی

پيؤونا ۵ لىفلا نكهسى دا.

بوو شوږ بؤوه.

دالطه مدالطه ودلاطاً: پالې پيؤونا.

الادلغ: نه سپې زمانې دمرېكېشې

اندلظ الماء: ناومكه هه لقولا.

لغار دان دا.

الذلفى: كه سيك له شمردا خونه گريو

الذالغ: پياوې گيلو نه حمه ق ۵

هه لبي.

دمگوتري: (احق دالغ): نهو پمري

الذلف: كه سيك به هيز پال بنې.

گيلو نه قامه.

الذليظ: كه سيكه زور پال به دمرگاي

الذليغ: ريگاي بهر فراوان ۵ دمگوتري:

فهرمان پمواو بهر پر سهوه بنې.

(طريق دليغ): ريگايه كه تهختو

دلغ اللسان ذلوعاً: زمانه كه له دهم هاته

بي همورازو نشيوي په، (ك: دلايغ)

دمرموه به سمر چه ناگه دا شوږ

۵ دمشگوتري: (طريق ذولغ)

بؤوه به هوې تينوايه تي يان

ريگايه كي تهختو بي همورازو

ماندوبونهوه.

نشيوي په، (ك: دوالغ).

دلغ لسانه: زمانې دمرهينا.

دلف ذلفاً ودفراً وذلغاً: به هيواشي

ادلغ لسانه: زمانې دمركيشا ۵

رؤي و همنگاي كورتې هه له ينان ۵

دمشگوتري: (ادلغه العطش)

دمگوتري: (دلف الشخ و دلف

تينوايه تي زمانې پي دمركيشا.

الحامل بحمله).

ادلغ اللسان: زمانې دمركشا له تينوان

دلف اليه: روي تيكرد.

يان له ماندوبي يا.

ادلغ له القول: قسه كه ي بوجهخت

اندلغ اللسان: به مانا (ادلغ) دي ۵

كردموه.

دمگوتري: (اندلغ السيف من غمده):

ادلغ الكبر فلاناً: پمري وي له

شمشيرمه له كالان هاته دمر.

فلانكس كرد همنگاي كورت

ادلغ بطن فلان: فلانكس سكي جوو

بهاوي.

كومي هاته دمر ۵ سكي هاوساو شوږ

اندلغ اليه: رويشت بولاى.

بؤوه ۵ همروا دمگوتري: (اندلغ ناز

اندلغ اليه: به مانا (اندلغ) دي.

الحرب): ناگري شمې له ناكاو

الذالف: بهر ميريديك كه رؤزگاري

هه لگيرساو شمې گهرم بوو.

دريز له پهل و پوي خستې ۵ كول

اندل بطن المرأة: سكي نافرمته كه گموره

هه لگريك كم به هوې گرانيي

دا ريخوئەى هەلپزانە دەر.

إِنْدَلَقَ السَّيْلُ: لافاو مکه بمتەوزم هەلساو

هیرشی هینا.

إِنْدَلَقَ الْبَابُ: دەرگای ئوتوماتیک یان

هەردەرگایەك بۆخۆی بکریتەووە

بێوە بدریتەووە.

تَدَلَّقَ: راجعی، هەلسا ە دەرگوتری: (تَدَلَّقَ

السَّيْلُ وَتَدَلَّقَتِ الْخَيْلُ).

استدَلَّقَ السَّيْفُ مِنْ غِمْدِهِ: بەمانا (دَلَّقَهُ

دئ.

الْأَذَلَّقَ: کەسێك بەهۆی پیری دادانی

لەدەما نەمايێ و لێك لەدەمی بێتە

دەر ە (مەي دَلَّقَاءَ).

الدَّلَقُ: پێشکەوتوو ە یان شمشیرێك

کەبەخۆشی لە کالان بێتە دەر.

الدَّلَقُ: دەرگایەكە لەشیوێ پشیلە،

پشتی درێژە لە پێستەکەى فەرە

دروست دەرگای واتە دەلەك.

الدَّلَقُ مِنَ السَّيْفِ: بەمانا (الدَّلَقُ) دئ.

الدَّلَوُ: بەمانا (الأَذَلَقُ) دئ ە هیرشو

هەلکوتانە سەر.

دَلَّكَتِ الشَّمْسُ دَلْرُكَاً: خۆر

لەناو پراستی ناسمان لای دا بەرمو

خۆرئاوا ە قورئان دەرەرموئ: ﴿أَلَمْ

يَصْلَا لِدُلُوكِ الشَّمْسِ﴾.

دَلَّكَ السَّبِيلُ دَلْكَاً: دانەوێلەكە یان بەرە

دەرەختەكە توێكلەكەى قەلشاو

كۆلەكەیهووە هەنگاوی كورت بهاوی ە

تەمێك كورت بكاو لەخوار نیشانەكەووە

بداو شوێنەكە نەبێئ هەلبەزیتەووە،

(ك: دَلَّفَ وَدَلَّفَ).

الدَّلْفُ: پیاوی ئازاو چاوەتەرس.

الدَّلْفُ: خوشترێك كە بەبارەكەیهووە

هەلساو بپروا.

الدَّلْوُ: هەلۆی گورج ە خوشتری

قەلەو كە لەبەر قەلەوی هەنگاوی

كورت بهاوی ە دارخورمای

بەمەروبووی زۆر، (ك: دَلَّفَ).

الدَّلْفَيْنِ: دۆلفین جۆرە ماسییەكە زۆر

لەناو دەریادا مەلەوان سواری پشتی

دەیی.

دَلَّقَ دُلُوكاً: بەگورجی رویشتە دەر ە

دەرگوتری: (دَلَّقَ السَّيْفُ مِنْ غِمْدِهِ):

شمشیرەكە نەچوووە نیو

کالانەكەى.

دَلَّقَ الْخَيْلُ: ئەسپەكان یەك بەدواى یەك

دا هاتنە دەر.

دَلَّقَ الشَّيْءُ: شتەكەى دەرەینا.

دَلَّقَ الْغَارَةَ عَلَيْهِم: هیرشی کردەسەریان.

دَلَّقَ بَابَهُ: بەتوندی دەرگاکەى کردەووە.

أَدَلَّقَهُ: بەمانا (دَلَّقَ).

إِنْدَلَّقَ الشَّيْءُ: شتەكە لەشوێنى خۆی

بەتەوزم دەرچوو ە دەرگوتری: (طعنه

فَانْدَلَّقَتْ أَحْشَاءُ بَطْنِهِ): زەمبەركى لى

هیناو زوری دمست ری خست
بۆنهومی پاك بېتهوه.

تَذَلُّكُ الرَّجُلُ: پیاوکه لهکاتی خوشتن

دا زوری دمست ری جهستهی خوی
خست.

تَذَلُّكُ بِالطَّيِّبِ: داوو دمرمانی لهدمو
چاوی ههئسو.

الدَّلْكُ: ناوه بۆکاتی ناوا بوونی خورو

لادانانی له نیومراستی ناسمان بۆلای
خورتاوا ۵ نهرمایي نهژنوی حوشر.

الدَّلَالُ: کهسیك جهستهی پهکیکی تر

دهشیلی بۆ لابرینی نازارو نهخوشتی
یان بۆ نیشات پهیدا کردن، ههروا

موتاشین بۆ پاكو خاوتنی.

الدَّكُولُ: نهوختهی بۆ شیلا بھکاری

دهمینن ومکوو بۆدرو مهئههمو
شتی وا.

الدَّلِيكُ: خشتو خۆل که ږشهباو بای

بههیز دهیبمن ۵ خواردمههنبیهکه
لهروڼو شیرو پهنیر دروست دھکری

ومکوو تریت ۵ پیاوی دونیا دیدمو
کاراماو لیژان لهنیش، (ک: دلک).

الدَّلَالُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوکه خوی

بهیناموسییهوه گرتوومو وازی لی
ناهیئج.

الدَّلَالُ: بهمانا (الدَّلَالُ) دی.

دَلُّ عَلَيْهِ وَالْيَسَ دِلَالَةٌ: شارمزیی کرد.

دهمی کردموومو دهنکهکهی دمرکهوت.

دَلَّكَ الشَّيْءُ: شتهکهی جولاند شیلا ۵

دهستی پېدا هینا.

دَلَّكَ الْجَسَدُ: جهستهکهی شیلا ۵ سفتو

لوسی کرد ۵ مشتو مائی کردو

تیفتیفهی دا.

دَلَّكَ الثَّوْبُ: کراسهکهی بهدهست

ههئگلوخت بۆنهومی بیخوا.

دَلَّكَ الرَّجُلُ وَغَرَهُ بِالطَّيِّبِ: دهمو چاوی

خوی ناراهش دا.

دَلَّكَ الدَّهْرُ فَلَانًا: روژگار فلانکهسی

لهبۆته داو تهریهی دا دا.

دَلَّكَ عَقِبَيْهِ لِلْأَمْرِ: لهسهر پچ بوو بۆ

نهنجامدانی کار.

دَلَّكَتِ الْأَرْضُ: زمویهکه گزوگیاکهی

خورا.

دَالِكُ فَلَانًا: لهگهل فلان دا ههئیکردو

بهصهبرو پشوو دریزبوو.

دَالِكُ غَرْمَةٍ: خاومن همرزمکهی ماتل

کردو لهکاتی خوی دا همرزمکهی بۆ

نهگپراپهوه.

دَلَّكَ الشَّيْءُ: زیدمرویی کرد لهشیلانی

شتهکهدا.

دَالِكُ الْمَرِيضِ: نهخوشتهکهی ورد ورد

شیلا بۆ نهوه لهشی نهرم بچ.

دَالِكُ الْجَسَدِ: دهستی به جهستهدا

دَلَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا: نافرته که
 لمرؤی نازموه سهرېنچې میړدمکه ی
 کردو وای خوږیشان دا نارازیه
 وهلی له واقع دا وانییه ۵ دمگوتری:
 (مَا ذَلِكَ عَلَيَّ) چی وای له تو کرد
 نازو نوزم به سهرابکه ی.
 أَدَلَّ عَلَيْهِ: بتمانهای به خوشه ویستی
 نهو کردو نهویش زوری نهو خوش
 ویست.
 أَدَلَّ عَلَيْهِ بِصَحْبَتِهِ: تینی دایه خو ی و
 له خو ی رابینی هاوولی بکا.
 أَدَلَّ الرَّجُلُ عَلَى أَقْرَانِهِ: له ناکاو پیامکه
 هاو له کانی گرتن و به سهریان دا
 چوو ۵ دمگوتری: (أَدَلَّ الْبَازِي عَلَى
 صَیْدِهِ) بازکه له ناکاو نیچیرمکه ی
 خو ی راوکرد.
 أَدَلَّ الذِّئْبُ: گورگه که کزکرا.
 أَدَلَّ بِالطَّرِيقِ: ریگاکه ی زانی و شارمزی
 بوو.
 دَلَّلَهُ: نهرمو نیانی له تربیه که ی دا
 نواند به جَوْرِيك گوږپایه لی نه کردو
 لمرؤی هه لگم پایه وه.
 دَلَّلَ عَلَى الْمَسْأَلَةِ: به لگه ی له سهر
 مهسه له که هینایه وه.
 دَلَّلَ عَلَى السَّلْمَةِ: کالاکه ی همرچ کرد ۵
 بانگه شه ی فروشتنی کرد.
 إِنْدَلَ الْمَاءُ: ناومکه هه لږزا.

تَدَلَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا: به مانا (دلت
 علیه) دئی، واته: چاوی له میړدمکه ی
 کرایه وه.
 اسْتَدَلَّ عَلَيْهِ: داوای لی کرد به لگه ی
 له سهر بیښتموه.
 اسْتَدَلَّ بِالشَّيْءِ عَلَى الشَّيْءِ: نهو شته ی
 کرد به به لگه له سهر شته که.
 الْأَدْلُ: نهو که سه ی نیشه کانی خو ی
 دمکاته منعت و بار به سهر
 خه لکه وه.
 الدَّالَّةُ: نهو شته ی که دمیکه به به لگه
 له سهر دوستایه تی و خزمایه تی ۵
 نهو هه لوښت و ناکاره ی دمیکه به
 نیشانه ی دلسوژی خرم و دوست ۵
 نازایه تی.
 الدَّلَالُ: نازو نوز ۵ (الدَّلَالُ مِنَ الْمَرَاةِ):
 قسه خو شنی نافرمت و نازکردن و
 سوعبه تچیه تی.
 الدَّلَالَةُ: شارمزیی کردن ۵ نهو مانایه ی
 رسته و وشه دمیکه به نن له کاتی
 گوتنی دا، (ك: دلائل دلالات).
 الدَّلَالَةُ: به مانا (الدَّلَالَةُ) دئی ۵ ناوه بو
 نهو هموندان و ماندو بوونه ی که
 ده لال دمیکا ۵ کرنی ده لالی.
 الدُّلُّ: نهو حالات و دیاردمیه که
 نادمیزاد خو ی پی دمرازیښتموه
 ومگوو له سهرمخو یی و شکومهندي

- له ناکارو رفتاردا ه دمگوتری: (امراة ذات دِلْ): نافرمتيکه شپوه روخساری نه جیبی و وه جاغزادمی پټوه دپاره.
- الدَّلَّال: نه وگه سه په دمبته بریکاری کرپارو فروشیار، کرپارو فروشیار په کښخاو مامه له که سازدکا ه نه وگه سه ی بانگه شه بؤ کالاکه ی دمکاو دمیوه ی به پیا ه لاندان و وه سفکردن بیفروشی.
- الدِّلِيلی: به مانا (الدِّلِيل) دئ.
- الدِّلِيل: چاو ساغو شارمزیی کمر، (ک): أدلة وأدلاء ه نموه ی دمکرتنه نیشانه، (ک: أدلة).
- الدِّلِيلَة: به مانا (الدِّلِيل) دئ.
- دَلِمَ الشَّيْءُ دَلَمًا: شته که زور رمش و لووس و پوس بوو.
- دَلِمَ الرجلُ: پیاوکه رمش و دریژ بوو.
- دَلِمَتْ شِفَاهُ: لچې شوړ بوونه وه ه (هو اذَلِمَ، هي دَلَمَاء).
- إِدْلَامَ الشَّيْءِ: به مانا (دَلِمَ) دئ.
- دَلِمَ اللَّيْلُ: شهمکه تاریکیه که ی ته و او چر بؤوه.
- الدَّلَامُ: رمش و رمشایی.
- الدَّلَمُ: فیل.
- الدَّلَمُ: بیچوه مار، (ک: أدلام).
- الدَّلَمَاءُ: شمو ی کوټای مانگی عمرمی (قه مری).
- الدَّلْمَة: رمگی فیل.
- الدِّلْمُ: تاقمیک خه لکانی نا عمرمب بوون که دانیشتوی دمورو بهری ولاتی نازرباینجان بوون ه به لاو کارمسات ه دوزمن و ناحهز.
- إِدْلَمَسَ اللَّيْلُ: شهمکه تاریکی زور چر بووه ه دمگوتری: (هو مُدْلَمَس).
- الدَّلَامِسَ: زور رمش و تاریک ه به لاو کارمسات.
- الدِّلْمَسُ: به لاو کارمسات.
- دَلَمَسَ الشَّيْءُ: شته که ی بریسکه دار کرد.
- تَدَلَمَسَ رَأْسَهُ: سمری روتایه وه.
- الدَّلَامِصُ: شتی بروسکه دارو بریقاوی ه دمگوتری: (ذَمَبُ دَلَامِص).
- دَلَمَ دَلَمًا: ته سه لای هات ه خوینی به مفرؤ چوو.
- دَلِمَ دَلَمًا وَدَلَمًا وَدَلَمًا: دلی له سوژو عیشق دا تواپه وه.
- دَلِمَتْ فَلَانَةٌ عَلَى وَلَدِهَا: فلان نافرمت سوئی بؤوه بؤ منداله که ی ه (طالِرُجُلٌ ذَلَمَ وَهِيَ دِلْمَةٌ).
- دَلِمَتْ النَّاقَةُ عَنْ إِبْلِهَا وَوَلَدِهَا: حوشرمه که بروی هاوړپیمه که ی یان بیچومه که نا.
- دَلَمَ الْهَبُّ وَالْعِشْقُ: خو شه ویستی و سوژ مات و حهیرانی کرد.

تَدَلُّهُ: سمرسام بوو.

الدَّالُّهُ والدَّالِيَةُ مِنَ الرِّجَالِ: ورمزمو
نمفس زمعيف.

الدَّالُّهُ مِنَ الرِّجَالِ: پياوڼك به هوږ
عه شقموه عمقلى تيك چوبڼ.

إِدْلَهُمُ الظَّلامُ: تاريخاى چر بووه.

إِدْلَهُمُ اللَّيْلُ: تاريخى شهو چر بووه ه
(فهو مُدْلَهُمُ).

إِدْلَهُمُ الرَّجُلُ: پياوكمه پيرو كهنهفت
بوو.

الدُّلْهَامُ: شير ه پياوى وره بهرزو نازاو
چاو نه ترس.

الدُّلْهِيَّةُ: (فلات مُدْلَهِيَّةُ): دمشتيكي
كاكى به كاكي و بن گردوته پوڼكه.

دَلَا الدُّكْرُ وبها ذُلْرُا: دُلْجهمكهى داهيسته
خوار بو ناو بيرمكه بُوڼه وهى پرى
بكا لهناو، پان لهناو بيرمكه وه
هه ليكي شاپه وه به پرى.

دَلَا فلاناً: له گهڼ فلانكس دا هيډى و
هيمن بوو، له گهڼى هه لكرد.

دَلَا بفلان إلى فلان: فلانكسى كرده
تكاكار بولاي فلان.

دَلَا التَّافَةَ: لمسمره خو خوشترمكهى لى
خوپى.

دَلَا حاجَتَهُ: داواى دابين كردنى
پيداويستيه كي خوځى كرد.

دَلِّي دَلِّي: سمرسام بوو.

أَدَلِّي: دُلْجهمكهى شوږكردموه بوناو
بيرمكه بُوڼه وهى پرى بكا لهناو ه

دمشگوتري: (أدلى الشئ في المهراة):
شته كهى بهرهللاى سارا كرد.

أَدَلِّي فلان بجمته: فلانكس به لنگهى

خوځى نامادمكردو هيڼايه رو بو
چه سپاندى داواكهى، پان فلانكس
به لنگهى خوځى چه سپاندى داواكهى
بردموه.

أَدَلِّي فلان بِرَجْمِهِ: فلان كمس رهمو
خرمايه تى كرده تكاكار بو

به جبهينانى نامانجه كهى.

أَدَلِّي فلان إلى الحاكم برشوة: فلانكس
بمرتلى دا به حاكم.

أَدَلِّي فلان إلى الميت بالبنوة: فلانكس
به كوريه تى دمگاته مردومه كو
نه وهى نه وه.

دالاه: نمرمو نيانى له گهڼ دا نواندى
خوځى له گهڼ گونجاندى.

دَلِّي الدُّكْرُ: به مانا (دلاها) دئ.

دَلِّي الشَّيْءُ في المهراة: شته كهى
بهرهللاى سارا كرد.

دَلِّي فلاناً بفرور: فلانكسى
هه لځه له تاندى خوستيه داوى

خوځيموه ويستى خوځى به جبهينا.

تَدَلِّي: شوږبووه، لمبهرزيه وه دابمزي ه

هورنان دمفرموي: ﴿كَمْ ذَا قَدَلِي﴾ ۵
دمگوتری: (تَدَلَى مِنْ الْجَبَل).

تدلی: نزيك بڼو له شته که.

تدلی الشمر من الشجر: میوه که
بهمدرخته کهوه شوپابه ی کرد.

تدلی عليهم من أرض كذا: لهفلان
شوپنهوه هاته لایان ۵ دمگوتری: (من
این تدلیت علینا؟).

إدلولي: پهله ی کرد.

الدالي: دابه زیو ۵ په کیك له هوزی
(الدلاة) نه مانه هوزی کی کورد
نه ژادن ۵ خورمایه ک که هیشتا
شیرین نه بووبی کاتی شیرن دمبی
دهخوری.

الدالية: دۆلچهو شتی لهو جوړه ۵
داریکه له سمر شیوه ی صه لیب
دروست دمکری له زارکی دۆلچه که
قایم دمکری او سمری کی حه بله که ی
لی دمبه ستری، سمرمه که ی تری
حه بله که له سمر لیواری بیرمه که
به شتی که وه دمبه ستری ۵ ناعور که
به و لاخ هه لده سوپننری او
له نزماییه وه ناوی پی
هه لده هیجننری ۵ زهوییه که به
دۆلچهو ناعور ناو بلری، (ك:
الدوالي).

الدوالي: تری رمشه که زور ره شته بی

۵ هی شومکانی له هی شوی هه موو
تریه کی تر گه وره تره، تری که شی
زور ناودار نییه، دمشکری به میوژه
هه روا ناوه بۆ دمردیک توشی قاچو
قول دمبی ږمگه کانی دمه اوسین.

الدلاة: دۆلچه ی بچوک ۵ دۆلچه ی
گه وره ۵ گوانی زل ۵ به شیک له شت.
الدلر: زمر فیکه ناوی پی له بیر
هه لده مگوازی ۵ بورجیکه له
بورجه کانی ناسمان.

دَمَثَ الْمَكَانِ وَغیره دَمَثًا: ناسان بوو نهرم
بوو ۵ (هو دَمَثٌ وهي دمه).
دَمَثَ الرجلِ دَمَآةٌ ودموثة: رهوشی نهرم
نیانه.

دَمَثَ الشَّيْءِ بيسده: به دهمستی خو ی
شته که ی نهرم کرد.
دَمَثَ الْفَجْعِ: شوینی نوستنی ریك
خستو چاکی کرد.

دَمَثَ الحديثِ لفلان: سهرمتای قسه که ی
بۆ کابرا گیرایه وه یان سهرمتای
قسه ی بۆ فلان دمرخست بۆنه وه ی
مه به سته که بزانی و له و باره وه
بکه و یته قسه.

دَمَجَ الليلُ دُمُجًا: شهو تاریک بوو.
دَمَجَ الحيوان: پیړوکه خیرا رۆبشتو
هه نگاومکانی خیرا خیرا هه لئنان.

دَمَجَ الشَّيْءُ لِي الشَّيْءِ: شته که جووه

دَامَجَ فَلَانًا عَلَيْهِم: فلانكەسى خستە
گەل پېرمەكە.

إِدْمَجَ الشَّيْئُ فِي الشَّيْئِ: بەمانا
(دَمَجَ) دى.

إِدْمَجَ الْفَرَسُ: ئەسپەكە كزو لاواز بوو.
إِنْدَمَجَ الشَّيْئُ فِي الشَّيْئِ: بەمانا
(دَمَجَ) دى.

تَدَامَجُوا عَلَى فُلَانٍ: گەلە كۆمەكیان
لەفلان كرد، لەفلانكەس كۆبونەمەو.
تَدَامَجَ عَلَى الشَّيْئِ: ئەسەر كارمەكە رێك
كەوتن.

تَدَمَجَ فِي ثِيَابِهِ: خۆى لەپۆشاكەكەيەو
پێچا.

الدَّمَاجُ: كۆكەرمەو ە دەرگوترى: (لەل
دامج) شەوئێكى تارىك و نوتەكە.

الدَّمَاجُ: پتەو، دەرگوترى: (صُلِحَ دَمَاجٌ)
رێككەوتنێكى پتەو و هايم و قۆلە ە
يان صولحێكى ژێر بەژێرە ە (أمر
دماج): كارێكى راستە بىرو
بۆچونێكى باشە.

الدَّمَاجُ: پەرچ و زولف.
الدَّمَاجُ: هاوشان، دۆست و یار.

الدَّمَجَةُ: رێگا و پەڕمەو و پڕۆگرام ە
دەرگوترى: (هو على تلك الدَّمَجَةِ):

ئەو ئەسەر ئەو بىرو باومرو
رێبازمە.

الدَّمَجَةُ: كەسێك تەمبەل و خەوالو

شەتەكمەو تێیدا جێگەر بوو ە
دەرگوترى: (دمج في البيت) چوو و ناو
خانومەكو تێیدا جێگەر بوو.

فَمَجَّ الْأَمْرُ: كارمەكە راست بوو، جێ بەجێ
بوو.

فَمَجَّ عَلَى الْقَرَمِ: چوو و دیوێخان و مالى
خەلك بەبێ ئەوى ئیزنى چوونە
ژورمەو و بخوازی.

دَمَجَتِ الْمَاشِطَةُ الشَّعْرَ: قز چاككەرەكە
قزەكانى بەشەوانە كـردن و
هۆننیهەو و رێكى خستن.

أَدْمَجَ الشَّيْئُ: شتەكەى لەقوماشەكەو
پێچا.

أَدْمَجَ الْحَبْلُ: ئەسەرە خۆ گریو قوڵقەى
حەبلەكەى هايم كردن.

أَدْمَجَتِ الْمَاشِطَةُ الشَّعْرَ: بەمانا (دَمَجَتَهُ)
دى.

أَدْمَجَ فُلَانُ الْفَرَسَ: فلانكەس
ئەسپەكەى كزو لاواز كرد.

أَدْمَجَ كَلَامَهُ: قەسەكانى بەرێك و پێكى
كردن ە يان قەسەكانى تەم و مزاوى
بوون.

أَدْمَجَهُ: لەگەلى دا گونجاو موداراتى
كرد.

دَامَجَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: رازیبوونى خۆى
نیشان دا بۆ فلانكەس لەسەر
ئێشەكە.

بئ، له مال دابنیشو هېچ نه کا ۵
پیاوی بئ خپرو بپړ.

المذاجة من الرجال: پیاوی بپړادهر و
کار دروست و هسه روښتوو.

الْمُدْمَجُ: پپاله ۵ داشی قومار ۵ پیاوی
رموشت بهرزو خوگرو پشوو درنزو
قالبوو له بوته دراو و مکوو حمبل
تيك باهه لدر اوو پتهو.

دَمْدَمَ عَلَيْهِ: رقی لی هه لسا.

دَمْدَمَ الْقَوْمَ وَعَلَيْهِمْ: خه لکه کهی ته فرو
تونا کردو له ناوی بردن.

دَمْدَمَ الشَّيْءَ: شته کهی ریشه کیش کرد.

دَمْدَمَ عَلَيْهِ الْقَبْرَ: گورمکهی ته خت

کرد، یان سه قفی له سمر کرد.

تَدَمْدَمَ الْجُرْحُ: برینه که چاک بووه.

الدُّمَادِمُ: شتیکی سوره و مکوو قه تران

دهجی، له دره ختی سه لمو سه مور

دمتکی و مکوو چوون بنیشته تال له

دارمهن دمتکی.

الْدَمْدِمُ: له ومړی وشکوه بوو.

فَمَرَّ فُلَانٌ دُمُورًا وَدِمَارًا: فلان

به هېلاکچوو.

فَمَرَّ عَلَيْهِمْ دُمُورًا: چووو لایان بمېی نيزن

۵ هپرشى شهرنگیزانهی کردنه

سمر.

دَامَرَ اللَّيْلُ: به راپاوردن و که هضو

شادی شهوی بهروژ کردموه.

دَمَرَ الشَّيْءَ: شته کهی له ناو برد ۵
روخاندی ۵ تیکی دا.

دَمَرَ الْقَوْمَ وَعَلَيْهِمْ: خه لکه کهی
له ناو بردو هه وتانننى.

فَمَسَ الظَّلَامَ دُمًا وَدُمُوسًا: تاریکیه که
چېر بووه.

فَمَسَ اللَّيْلُ: شومکه تاریکیه کهی زور

توند بوو ۵ دمگوتری: (لیل دامس):

شهونکی زور تاریک و تونه که.

فَمَسَ الْمَرْضِعُ: شوینه که کوپړ بووه
ناسه واری نه ما.

فَمَسَ يَنْهَمُ: ناشته وایی خسته
نیوانیان هوه.

فَمَسَ الشَّيْءَ دُمًا: شته کهی داپوشی.

فَمَسَ عَلَيْهِ الْخَبْرَ: هه واله کهی شاردموه.

فَمَسَ فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ: فلانکه سی ژېړ خاک

کرد به زیندوی یا مردوی.

دَمِسَتْ يَدُهُ دُمًا: دوستی له پیسیه هوه

چوو.

أَدَمَسَ اللَّيْلُ: به مانا (دَمَسَهُ) دئ.

دَامَسَهُ: شهوی له دلی دا بوو لی

شاردموه.

دَمَسَ الشَّيْءَ: شته کهی له ژېړ خه لکی

تردا شاردموه.

دَمَسَ فُلَانًا: به مانا (دَمَسَهُ) دئ ۵ به مانا

چلکن کردنیش دئ.

دَمَسَ الْحَمْرُ: کوپه شهراکهی زارهاخن کرد.

ئەشكەوتو كونی بئ مەنفەز ە
گەرماو، (ك: دياميس و دماميس).

أَلْمُدْمَسُ: بەندیخانە.

أَلْمُدْمَسُ: ھەرشتیک شیلە ھەنگوینی
بەسەرموه بئ ە (الفرول أَلْمُدْمَسُ):
فولی کوڵاو لەمەنجەلی سەرھاپ
نراویدا.

فَمِشَ فُلان دَمَشًا: فلانکەس خرو
تیکەوتو ھەنجو بەھۆی گەرما یان
خواردنەموه دەرمان و شتی
لەوچۆرە.

أَدْمَشَ: تیکەلی کرد.

دَمَشَ: بەمانا (أَدْمَشَ).

دَمَشَقَ فِي الشَّيْءِ: پەلە ھەشتەکە دا
کرد.

دَمَشَقَ الْعَمَلِ: بەخیرایی کارمەکی
نەنجام دا ە دەرگوتری: (دَمَشَقَ
الشَّوَاءَ): پەلە ھەشتەکە برژاندنی
گۆشتەکەو زۆری نەبرژاند.

دَمَشَقَ الشَّيْءِ: شتەکە ھەشتەکەو
جوانی کرد.

الدَّمَاشِقُ: خۆشڕۆ ە بەپەلە.

الدَّمَاشِقُ: بەمانا (الدَّمَاشِقُ) دئ ە ناوی
پایتەختی جەھوری سوریاہ.

فَمَعَى دَمَصًا: پەلە ھەشتەکە (دَمَعَتِ الْأُنْثَى):

سکپرەکە بێجۆمەکی بەناکاملی دانا.

فَمَعَى رَأْسُهُ دَمَصًا: ھەندێ جێگە لەسەری

دَمَسَ قَلْبُ الْفَرُولِ: مەنجەلە پەر لە
(الفرول) مەکی خستە ناو کۆلی
تەپالە ھاگر ساومو، بۆئەھو
بکۆلی.

إِنْدَمَسَ الرَّجُلُ: پیاو مە جووہ ناو
تاریکییەو، ناو تەمو مزمو.

تَدَمَسَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرەتەکە داو و دەرمانی
لەخۆی ھەئسو.

الأَدْمَسُ: تاریکی ە دەرگوتری: (لێل
أَدْمَسَ) شەوێکی تاریکە.

الدَّمَاسُ: کۆخەمو سەنگەری راوگەر،
(ك: دواميس).

الْيَمَاسُ: پەردە ە ھەرشتیک شت
داپۆشی ە پەردەمەک کەدەدری بە
کونە ناو و شتی وادا.

الدَّمَسُ: شەخس و کەس.

الدَّمَسُ: شتی گەورەو سامناک،
دەرگوتری: (جاءوا بأمر دَمَسٍ):

کاری گەورەیان خستە ڕوہ شتی
سەرنج راکیشیان نەنجام دا.

الدَّمَسُ: تیکەلەپەکە لەبەرژە ناخوڕو
ورده کاو ریحی و لاخ ە بەگوردی

(تەپالە) بۆ سوتەمەنی بەگاردی.

الدَّمَسُ: ھەرشتیک شت داپۆشیو
بکریتە پەردە.

الدَّمِيسُ: بەمانا (الدَّمَسُ) دئ.

الدَّمَاسُ: ھێلانە ە زێرابی تاریک ە

موى كه م بوو، (هو آدمص وهي دمضاء)، (ك: دُمَصْ).

الْبُؤْمَصُ: نهصلو بنه مای ناسن، نهو ماددمیهی ناسنی لی دړوست دمکړی.

دمعت العین دَمْعاً ودمعاناً: فرمیسی پرژان ۵ دمشگوتړی: (دَمَعَتِ الشَّجَةُ):

برینه که خوین و زوخواوی لی هات. فَمَعَ المطرُ: باران بارى و بوو به لافاو به سمر زموى دا.

دَمَعَتِ الجَفْنَةُ: هسمه که جهوری زور بوو سمر ریژی کرد.

فَمَعَ القرى أو المكان: شوینه که گله که وادرمدمکه وئ دملی شهونمی لی دمتکی.

أَدْمَعَ الإناء: فاپه که، گوزمه که پرپوو هه تا لی ری ژا، سمر ریژی کرد.

الدَّمَاعُ: هتلیکی بچکوله به ریږموى فرمیسی خوشته.

الدَّمَاعُ: شوینی فرمیسی بهروخسارموه ۵ ناوی چاو به هوئ نه خوئی پان پیری که له چاو دپته خوار.

الدَّمْعُ: فرمیسی، (ك: أَدْمَعَ ودموع).

الدَّمِعةُ: گرینوک ۵ دمشگوتړی: (إمرأة دَمِعةُ): نافرمتی که زور گریانی دئ ۵

(رَجُل دَمِيعُ): پیاوکی که زور گریانی دئ، پان فرمیسی زوره.

الدَّمْعَانُ: پیاپه که که پر بووی و لهه موه لایه که وه سمر ریژی بکا.

الدَّمِعةُ: دلویه فرمیسی، (ك: دَمِعَ).

دَمِعةُ الكرم: شراب، گوشراوی تری.

الدَّمَاعُ: دمشگوتړی: (يوم دماع): واته: شهونم و وردمبارانی زوره.

الدَّمَاعُ: نهو ناومیه که به هارن له داری میو دپته خوار ۵ نهو جولانه موی سمری منداله که له کاتی له دایکبون دا دمیکا.

الدَّمُوعُ: دمشگوتړی: (عين دموع):

چاوکی که زور فرمیسی دمش ریژی ۵

خیرا فرمیسی لی دئ ۵ (لری

دَمُوعُ): گلی که ناو دمش ریژی ناوی لی

دئ پان خه ری که ناوی لی په پدا بی.

الذَّمِيعُ مِنَ الرجال: پیاوکی که زو

گریانی بی، زور فرمیسی دمش ریژی،

(ك: دَمِيعُ ودمائع) ۵ همروا

دمشگوتړی: (إمرأة دَمِيعُ): ژنیکی

گرینو که و چاو به فرمیسی که زور

دمگری، (ك: دَمِيعُ ودمائع).

الذَّمِيعُ: ریږموى فرمیسی، شوینگی

فرمیسی ۵ شوینی گوبوونه موی

فرمیسی له ناو پیلوی چاوو

قولینچی چاودا.

فَمَعَ فلاناً دَمْعاً: سمری فلانکه سی شکاند

تا برینه که که پشته دماغ ۵ میشی

(ك: دمنغی).

پېژاندو خستیه دمر، (لهو وهي دمنغ)،

دَمَغَتُ الشَّمْسُ فَلَانًا: خور نازاری

میښکی فلانکسی دا ه کاری له

میښکی فلان کرد.

دَمَغَ الْحَقُّ الْبَاطِلَ: حق بهتالی قه لاجو

کرد.

دَمَغَ الْغَدَنَ وَنَحْرَهُ: قاپو قاجاغه کانی

کارگه کی به موری کی تایبه تی

نیشانه کردو نار میکی تایبه تی لی

دا.

أَدَمَغَ الطَّعَامَ: خوارده مه نییه کی پیش

نوهی بیجوی قوتی دا.

أَدَمَغَ فَلَانًا إِلَى كَذَا: فلانکسی ناچار

کرد بو فلان شت.

دَمَغَ الثَّرِيدَةَ بِالذُّسَمِ: تربته کی

به چه وری نهرم کرد.

الدَّمِغَةُ مِنَ الشَّجَاجِ: په کی که لهو ده

بریننه کوشندانه ی

کار یگره رییه کانیان دمگاته دماغو

دمبیتنه هو ی مردن ه داری که

دمخریتنه نیوان دوو عه مودموو

کونده ناوی پیدا دمکری ه ناسنیکه

پاشه موهی که زاوهو بارگه نه ی پی

قایم دمکری.

الدَّمَرُغُ وَالْدَامَرِغَةُ: نوهی شت وردو

هار دمکا.

الدَّمَاعُ: میښک، نوهی له ناو کاسه ی

سهر دایه له مؤخو موخیخو نوخاعو

رمگو زور شتی تر ه هروا به مانا

سهر دی.

الدُّمَغَةُ: باجو رسمیکه حکومت یان

کومپانیایه که له سهر نووسراو بلاو

کردنوه و مری دمگری.

دِمَغَةُ الْمَسْكُوكَاتِ: ته مغهو نیشانه یه که

فهرمانگی تایبه تی بازرگانی

له پارو مه عدمنی دها بونه موهی

خه کی دنیا بن له موهی و وزن و

عه یباری نهو مه عدنه چه ندهو

جیهه.

دَمَقَ دُمُرْقًا: له ناگاو جووه ژوورمووه

نیزنی نه خواست ه دمشگوتری:

(دَمَقَ الْقَوْمُ فِي الْخَمْرِ): خه که که

نالودمی خوارده موهی شهراب بوو

زوریان خواردموه.

دَمَقَ الشَّيْءِ: شته کی ژیر به ژیر دزی.

دَمَقَ الشَّيْءِ فِي غَيْرِهِ: شته کی خسته ناو

شتیکی ترموه ه تیکی ترنجاندن.

دَمَقَ فَاهُ: ددانه کانی شکاندن.

دَمَقَ الْعَجِينَ: ناردی به هه ویرمه کرد

بونه موهی لهدستییه وه نه هالی.

إِنْدَمَقَ رَأْسُ الْفَخَذِ: سهری نیسقانی

پانی له قرویلکی خو ی دمرجووه،

جولوه.

الدَّمَقُ: سمرماو بهفرو کرپوه لهگهل
رمشها دا کهزور کوشنده دمبی.

دمَقَسُ الثَّرِبِ: رایهلای قوماشهکهی
بمناوریشم تهنی.

الدَّمَقَاسُ والدَّمَقَسُ: ناوریشم.

دَمَكٌ لِي مَشِيه دموکأ: پهلهی کرد له
رؤیشتن دا.

دَمَكُ الثَّنِي: شتهکه لوس بوو.

دَمَكْتُ الشَّمْسِ فِي الْجَوِّ دَمَكأ: خوربهرز
بووموه نزيك ناومراستی ناسمان
بووه.

دَمَكُ الثَّنِي: شتهکهی هاری.

دَمَكُ الرِّشَاءِ: حهبلای دولچهکهی گشت
باداو گرزی کرد.

الدَّمْرُكُ، رَحِي دمرک: ناشیکای خیرایه
بو هارپنی دانهویلهکه، (ك: دَمَك).

الدَّمْرَاكُ: چینی دیوار ه تنافای ومستای
دیوار کردن ه چهکوشیک بهردی
بی راسته و پاسته دمکری بو دیوار.

الدَّمْرَاكُ: ترموک، نامیریکه نانی پی پان
دمکریتهوه.

دَمَلَّ الدَّمْلُ دملأ و دملانأ: گوانهکهی
دمرمان کرد.

دَمَلَّ الْأَرْضُ: زموییهکهی بهسهمدادو زبل
تیکردن چاک کرد.

دَمَلَّ الْقَرَمُ: تیکهلاوی خه لکهکه بوو
ناشنای دابو نمریتیان بوو.

دَمَلَّ جُرْحُهُ دملأ: برینهکهی سارپژ بوو.

ادَمَلَّ الْأَرْضُ: زموییهکهی بهسهمداد
چاک کرد.

دامله: خوی لهگهل گونجانند بوئوهوی
لهورینگهوه بتوانی صولحی نیوانیان
بکا.

ادَمَلَّ الجِرْحُ: بهمانا (دَمَلَّ) دی.

إندَمَلَّ الجِرْحُ: برینهکه بهرمو
چاکبوونموه رؤی ه دمگوتری:
(إندَمَلَّ المریضُ): نهخوشهکه نزيکه
چاک بییتهوه ه برینهکهی سارپژ
بی.

تداملَّ القرمُ: خه لکهکه ریك کموتنو
دزایهتی نیوانیان نهما.

تدَمَلَّتِ الْأَرْضُ: زموییهکه بهزبل و
سهمداد چاک بوو.

الدَّمَالُ: سهمدادو زبل ه خورمای
گه نیوو ترشاوو رمشو کون ه
تیکچونی بهروبووم بهرسيله پیش
نموهی بگا ه شتی بی که لک و فری
دراو.

الدَّمَلُ: کیمو زوخاو کهله گوان و
برین دپته دمر.

الدَّمَلُ: بهمانا (الدَمَلُ) دی ه نیلتیهابو
رزینیکای سنورداده کهله پیست دا
دمردمکهوی و کیمو زوخاوی لی
پهیدا دمبی، (ك: دمايل و دمايل).

- دَمَلَجَ الشَّيْنُ دَمَلَجَةً وَدِمَلَجًا: شته‌ک‌ه‌ی
پاسته‌و پاسته کردو رڼکی خست.
دَمَلَجَ جِسْمُهُ: جهسته‌ی رڼک بوو خوی
داړشت.
الدُّمْلُجُ الدُّمْلُجُ: بازی بهند، بازنده‌که
دمکړته ټول ۵ بهردی لووس، (ک):
دماچ و دمالج).
دَمَلَقَ الشَّيْنُ: شته‌ک‌ه‌ی راسته‌و
پاسته‌کردو لووس و پوسی کرد.
الدُّمْلُوقُ وَالدَّمَالِقُ: شتی زور سفتو
لووس و خرې، (ک: دَمَالِقُ).
دَمَلَكَ الشَّيْنُ: شته‌ک‌ه‌ی خړو سفتو
لوس کرد.
تَدَمَلَكَ الشَّيْنُ: شته‌که سفتو خرې
بوو.
دَمَلَكْتُ لَدِي الْجَارِيَةِ: مه‌مکی کچه‌که
خرېبون.
الدَّمْلُوكُ: بهردی پمش و خرې ۵ هه‌لماتی
بهردی پمش.
دَمَمَ دَمَامَةٌ: شیوه‌ی ناشیرین بوو جهسته‌ی
بجکوله بوو ۵ خراپه‌ی کرد ۵ (هر
دمیم وهي دمیمة)، (ک: دِمَام
و دمانم).
دَمَمَ عَلَى الشَّيْنِ: شته‌ک‌ه‌ی داپوشی،
همووی گرته‌وه.
دَمَمَ عَلَيْهِ الْقَبْرُ: گورمکه‌ی کوتایه‌ومو
ته‌ختی کرد.
- دَمَّ الرَّجُلُ: روخساری نارایش دا.
دَمَّ الْكُوبُ: قوماشه‌ک‌ه‌ی رنگ کرد،
له‌خومی دا.
دَمَّ الْبَيْتُ: خانوه‌ک‌ه‌ی گه‌چکار کرد.
دَمَّ السَّفِينَةُ: که‌شتیه‌ک‌ه‌ی ټیر کرد
بؤئهموی ناو نه‌دزی بؤناوی.
دَمَّ الْعَيْنُ الرَّجْعَةَ: چاوه هی‌شاوه‌ک‌ه‌ی
به‌سوراو گردنی دیوی دمرموی
دمرمان کرد، نارایشی دا.
دَمَّ الصَّدْعُ بِالْدمِ وَالشَّعْرُ اخْرَقَ: لاجانگی
به‌خوین و هژی سوتاو رنگ کرد.
دَمَّ الْأَرْضُ: زه‌ویه‌ک‌ه‌ی ته‌خت کرد.
دَمَّ الْكِمَاءُ: گلی به‌سمر ټاچکه‌که‌دا کرد.
دَمَّ الْبَرْبُوجُ لَمْ جُحِرْهُ: به‌ربوعمه‌که‌ده‌می
کونه‌ک‌ه‌ی به‌گل گرت ۵ به‌ربوع
جانهموریکه و مگوو جرج دمستی
له‌ټاچی کورت ترن.
دَمَّ جُحْرُهُ: گونه‌ک‌ه‌ی خوی گه‌سک دا.
دَمَّ فُلَانًا: تازاری فلانی دا ۵ سمری شکاند
۵ (دَمَّ رَأْسَهُ): له‌سمری دا.
دَمَّ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌ک‌ه‌ی هاپی و له‌ناوی
بردن.
دَمَّ الْجَسَدُ: جهسته‌ی هه‌له‌و بوو تاوای لی
هات نی‌سقانی دیارنه‌مان و به‌ردمست
ناکه‌مون ۵ ده‌سگوتری: (دَمَّ وَجْهَهُ).
دَمَّ دَمَامَةٌ: روخساری ناشیرین بوو
جهسته‌ی بجوک و بی نمود، (ک):

دِمام) ه (وهي دميّة)، (ك: دِمام
ودمانم).

أَدَمُ فُلَانٌ: فلانك هس مندالېكې
ناشیرینی بوو ه كرده مویه كې
ناشیرینی كرد.

الدِّمَاءُ: كونی په ربوع (كونه جرج) ه
گل ه ورده مویه ك ه په ربوع
له كونه كې د مری دمداو دواپی دهمی
كونه كې پی دمگری.

الدِّمَامُ: سوراوېكه ناهرمت روخساری
خوې پی نارایش دمدا ه هershتيك
نارایشی پی بكری.
الدِّمُّ: خوین.

الدِّمُومُ والدِّيمُومَةُ: سارای كاكی به كاكی
كه ناوی تیدا نه بی.

الدِّمَّةُ: مالان، داریكه یان ناسنیکه
دونده دنده مویه زموی پی
ریكده خری.

فَمَنْ الْأَرْضَ دَمًا: زمویبه كې به زبلی
کیمیای ریك خست.

هَمِنْ قَلْبُهُ دَمًا: دلی رقو کینه ی په یدا
كرد دمگوتری: (دَمَنْ فُلَانٌ عَلَى
فُلَانٍ): فُلَانٌ رقو کینه ی له فُلَانٍ
هه لگرت.

فَمِنْ عَلَى الشَّيْءِ: بهر دموام بوو له سمر
فلان شت.

أَدَمَنْ الشَّرَابَ وَهَوَّه: بهر دموام بوو

له سمر شهربو وازی لی نه هیئا ه
(أَدَمَنْ الْأَمْرَ وَعَلَيْهِ): بهر دموام بوو
له سمری.

دَمَنْتِ الْمَاشِيَةَ الْمَكَانَ: نازده كه
نه وشوینده ی كرده سوته مهرؤ.

دَمَنْ الْمَاءَ: میزی كرده ناو ناو كه وه.

دَمَنْ الْقَوْمَ الْمَوْضِعَ: خه لكه كه نهو
شوینده یان كرده سوته مهرؤو كه مړه.

دَمَنْ بَابَهُ: بهری دمرگای خوې گرتو
لی دمرنه جوو.

تَدَمَّنَ الْمَكَانُ وَالْمَاءُ: شوینده كه یان ناو كه
ریخو قشپلی حوشترو مهرؤو بزنی
تیكه وت.

الْأَدَمَانُ: رزین و رمشبوونی دارخورما.

الدِّمَّانُ: زبل، لب.

الدِّمَّانُ: نهو كه سه ی زبل به زموی دمكا
ه بوئده می به بیت بی.

الدِّمُونُ: ناشیرین.

الدِّمْنُ: زمبلی رهق هه لاتو به جورېك
بویته گمړه ه دمگوتری: (فُلَانٌ

دِمْنُ مَالٍ): مال و سامانی خوښ
دموئو هه میسه پیو می خمریكه.

الدِّمْنَةُ: شوینده واری ناده میزادو جی

ناگردانی خیله كان و نهو بهردو دركه

شاخانه ی به ناگر كرده وه رمشبوون

ه كه لاو مكوڼ ه زبل داندان و

سهرانگو یلكی ماله كان ه نهو قشپل و

استنمی غریمه: به هیواشی و له سهره
خوینی قهرزده کی له قهرزدارمه که
و مرگرتوه.

الدّامي (دامی الشفتین): سوراوی لیو،
رمنگی خوین له لیو دا ۵ همروها به
که سیکیش دمگوتری که زور گیره
گیر بکا له داواکردن دا.

الدّامیة: برینیك خوینی دمرکه وتبی
ولهی رهوان نه بووی.

الدّم: خوین، شله مهنیه کی رنگ سووره
به ناو رمگی گیانله بهر دا دمرواو دی،
(ك: دماء).

الدّمّة: دلّوپه خوین ۵ په له خوین.
الدّمیة: په پیکری له عاج دروستکراوی
وردیلانه و جوانه بتی بچکولهی
رازواه، (ك: دمی).

الدّمی: زور سوورو ئال ۵ دمگوتری:
(ثوب مدمی) (وخیل مدماة) ۵ رموه
نه سپی سورباو ۵ همروا ناوه بونه و
تیرانهی تیر نه اندازمه که
به پیکریه و ده نین.

دَنی دَناء: سمری نه وی کردو خووی
چوماندموه، (هو اذنا وهي دنای).
دَنو دَنوء او دناءة: هیچ و هوج بوو،
خویری و نفس نزم بوو.

ادنا: کاریکی هیچ و هوجی گرتنه
دمست.

ریخه ی تیکه لاوی گلی دموروبه ری
حه وزی ناو مه که بوو بوته که مړه ۵
باقی مانده ی ناو له بنکی حه وزدا ۵
کینه و رقی کون ۵ دزایه تی
همیشه یی.

دَمی الجُرْح دمی ودمی: خوین له برینه که
دمرچوو و لهی له دهمی برینه که
رمت نه بوو.

أدمی فلاتاً: له فلانکه سی دا تاخوینی
له جهسته ی هیئا.

أدماء: خوینی له لوتی هیئا ۵ (أدمی
الجُرْح) خوینی له برینه که هیئا.
دَمی الجُرْح: به مانا (أدماء) دی.

دَمی له: خوینی له سهرخوی پیوست
کرد برپاری دا کوشتی سهر بری.
دَمی الشّیئ: شته که ی واجوان کرد
کردی به عه نتيکه و دومیه.

دَمی الشّاء: سهرپهرشتی مهرکه ی
کردو خزمه تی کرد تا قه له و بوو.

دَمی الفتاء: که چوله که ی رازاندموو
نارایشی دا ۵ همروا وشه ی (دمی)
به مانا (دمرکه وت) دی ۵ دمگوتری:
(خذ ما دَمی لك) حیت بو دمرکه وت
بوخوتی به ره.

استنمی الرجل: پیاو مه که دلّوپه خوینی
پیدا هاتنه خوار.

استنمی الانف: لوتی پرزا.

تَدَنَّا: به مانا (دَنَو) دئ.	ذَنَرَ الرَّجُلُ: دهم و چاوی درهوشایه وه
تَدَنَّا فُلَانٌ نَفْسَهُ: فلانکس نهفسی خوږی	و مگوو پارچه نالتون بریسکه ی دا.
فَیْرَى کَارِی نَزْمٍ وَ خَوَیْرَهَتِی کَرْد.	ذَنَرَ الذَّهَبَ: سکه ی دیناری له نالتونه که دا
الدُّنْيَا: هیچ و هوچ و خوږی، (ک: دُئَاءُ	ه دمهگوترئ: (ذَنَرَ الدنانیر):
وَأَدْنَاءُ وَأَدْنَاءُ).	دینارمکانی لیدان.
الدَّيْنِيَّةُ: کارنک نادهمیزاد بی نرخ بکا.	ذَنَرَ الثَّوْبَ: پهراوږزی کراسه که ی
الدَّيْنِيَّةُ: به مانا (الدَّيْنِيَّة) دئ.	به نالتون دادرو.
فَتَجَّ ذُلُوحًا: سمری له قاندو نرمی کرد،	ذَنَرَ فُلَان: فلانکس دینارمکانی زور
گهر دنکه چ بوو.	بوون.
السَّيِّئُ: جهننی مه سیحیه کانه که	تَذَنَرَ وَجْهَهُ: به مانا (ذَنَرَ) دئ.
دمکه و پته روژی شمشی مانگی	الدینار: سکه یه کی نالتونی بووه، شان
دوانزه ه پیښی ده لاین: (عید	به شانی عومله ی زیو که پئی
الغطاس).	گوتراوه دهرهم عومله ی سمرمکی
فَتَجَّ ذَنَحًا: له روښتن داهه نگاوی هورسی	دمو له تی نیسلامی بووه.
هه لاینان له بمر بارگرانی و هورسای	ذَنَسَ كَرْبُهُ ذَنَسًا: کراسه که ی چلکن بوو ه
کو له که ی.	دمگوترئ: (ذَنَسَ عِرْضُهُ وَخُلُقُهُ):
ذَنَحَتِ الْكَرَةُ: توبه که حال و چوڼل و	ناموس و شهرمفی له که ی تیدایه
گړن گړن بوو.	رهوشتی ناشیرینه ه (هو دِنَسَ)، (ک:
ذَنَنَ الرَّجُلُ: پیاوکه به سرته قسه ی	أُدْنَسَ).
کرد قسه کانی دهمی سران به لام کس	ذَنَسَ ثَوْبُهُ: کراسه که ی چلکن کرد ه
لییان تی نه دمهگه پشته ه دمهگوترئ:	دمگوترئ: (ذَنَسَ عِرْضُهُ وَخُلُقُهُ):
(ذَنَنَ فُلَان): فلانکس به دمنگی	کارنکی کرد خوږی ناشیرین کرد
نرم گورانی چراند.	بموکاره همه ی خوږی برد.
ذَنَنَ الثُّبَابُ: می شه که ویزه ویز ی	تَذَنَسَ الثَّوْبُ: قوماشه که چلکن بوو.
کرد.	الدَّكْسُ: چلک، (ک: أَدْنَسَ).
ذَنَنَ فُلَان: فلانکس به و شوښنه دا	فَتَجَّ: بی خیر و بیر بوو، هیچ و هوچ
هاتو جو ی کرد.	دمرچوو ه دمهگوترئ: (هو من دَنَع

الناس): له چینه خوړې و هیچ و
پوچه کانی نادمیزاده.

الدُّعُ: نهو پرزو پالو کهوه له یه که
حوشتر برموه له حوشتر مکه ی
دمکاته وه.

فَفَفَ الْمَرِيضُ دَفَفًا: نه خوښه که دمر دمکه ی
لنگران بوو گه پشته حالمتی
گیانه لاو ه (وهو وهي وهم دَفَفَ).
فَفَفَ الشَّمْسُ: خور بهرمو ناوا بوون
دمچی و زمره ده لکه پراوه.

فَفَفَ الْأُمْرُ: کار مکه نزیك بوو دوه.
أَذَفَ الْمَرِيضُ: بهمانا (ذَفَفَ) دئ ه
دمشگوتری: (أَذَفَهُ الْمَرَضُ).
الذَّفَفُ: نه خوښی کوشنده، گرانمتا ه
نه خوښیك توشی نه خوښیبه کی
گران بووی.

فَفَقَ دُفْرًا: خمه متی خواردو شوپن شتی
بچوک و بئ نمود کهوت ه خو ی
بهشتی که مایه خه وه ه له وگير
کرد.

دَفَقَ رَجُلُهُ: روخساری کزی و لاوازی
پیوه دمر کهوت به هو ی نه خوښی یان
ماندو و بوونه وه.

دَفَقَتِ الشَّمْسُ: خور نزیك ناوا بوون
بوو.

دَفَقَ الْبَغِيلُ: کابرای چروک زینه رو ی
کرد له دمست هوجان و که م

مهسرفی ه یان له حیساب و
مهسرفی کولی ه وه.

دَفَقَ فِي مَعَامِلَاتِهِ: وردمکاری
له مامه له کانی دا کرد.

الدَّائِقُ: شمشیه کی دیره مه یك ه
گیسه لمر و شتی وا، (ك: دوانق
ودوانق).

الدَّوَانِقِي: که سیک زور وردمکاری
له حیساب و معامه له دا بکا.
دَفَقَسَ: سمری خو ی دانه واندو ملکه چی
نواند.

دَفَقَ الرَّجُلُ: پیاومکه هزار کهوت.
فَنَ السَّابُّ وَغَرَهُ: میشمکه ویزه ویزو
گیزه گیزی کرد.

فَنَ فُلَانٌ دَنِئًا: فلان کهس مینکه مینگی
کردو کهس لی ی حالی نه بوو.
فَنَ الرَّجُلُ دَنًا: پیاومکه پشتی کوړ بوو ه
(هو أَذَنٌ وهي دَنَاءٌ).

فَنَ الْبَيْتُ: هه لاشی بو خانومکه کرد.
أَذَنٌ بِالْمَكَانِ: له وشوپنه مایه وه.
دَنَنَ: بهمانا (دَنَ) دئ.

الدَّنَائَةُ: دروستکردنی کوپه یان پیسه ی
کوپه دروستکردن.

الدَّنُّ: کوپه به کی گهورمیه، شهرابی
تیدمکری.

دَنًا مِنْهُ وَالِيَهُ وَلَهُ دُنُورٌ: نزیك بووه.

أَدْنَى الشَّيْءِ: شته کی نزیك کردموه.

- آدنى الحامِلُ: سكهېر كه نزيك بووه
له منډال يوون.
- آدنى الشئى: شته كې نزيك كړدموه.
- آدنى السَّترَ او الثوب: په ردمكه پان
كړاسه كې دادايه وه.
- آثاء: دمگوتړئ: (دانى بين الشينين):
نه و دوو شته لىك نزيك
خسته وه.
- دائى القيد في الذابة: زنجير كې
له هاجى ولاخه كه توند كړد.
- دئى: به مانا (آدنى).
تدائى القوم: خه لكه كه هه نديكيان
له هه نديكيان نزيك بوونه وه.
- تدئى فلان: فلانكس كه مكه هاته
پيشه وهو نزيك بوووه.
- استدأه: داوى لى كړد كه نزيك بېته وه.
- الأدنى: نزيكتر.
- الدائبة: بو ميينه (الدائى) په
دمگوتړئ: (فلان في دنيا دائية) واته:
فلان له جيهانى له زمت و خوښى و
رابواردن دايه.
- الدكا: كوى وشه (الدنيا) په ه همروا
ناوه بوهر شتيك نزيك بى
له خپرو شمېر.
- الدنيا: بو ميينه (الأدنى) به كاردئ ه
دمگوتړئ: (هو ابن عمي دنيا): كورې
مامى راسته ميينه وه نه زادمان په كه
- ه ژپانى خوښ و پېر له زمت ه
دمگوتړئ: (هو يعيش في دنيا الأحلام،
ودنيا السرور).
- دليا: به مانا (دليا) دئ ه دمگوتړئ: (هو
ابن عمي دليا ودليا).
- هه دة: دمگي كه ناراسته ى خوشتر دمگړئ
بو دمركردن و راوانى.
- هه دة: دمگوتړئ: (إلا دة فلا دة) واته:
نهم كار نه گمر نيتا نه بى دواى
نابى.
- الدُّهْبُ: له شكرى شكاو.
دَهْبَلُ: پاروى گه وره ى كرد بوئمه وى
له خواردن دا پيش بكه وى.
- دَهْبَلُ اللَّقْمَةِ العظيمة: پاروى گه وره ى
هوت دا.
- دَهْنُهُ دَهْشاً: به دمست پالى پيوه نا ه
به هاج به توندى شيلاي ه
پلېشاندييه وه.
- الدَّهْنُ مِنَ الأَمَكَةِ: زموى ته ختايى
نزم و نمرمه لان.
- الدَّهْنُ مِنَ الرجال: بياوى نمرم و نيان ه
بياوى سه خى و به خشنده.
- الدَّهْنُ مِنَ الجَمالِ: خوشترى به هيرو
توانا ه دمريا.
- دَهَقَّ في ضحك: په كه نينى ناشيرينى
نهمجام دا، پان زور په كه نى.
- دَهَقَّتْ القطعة من اللحم: پارچه

۵ تَيْكِي هَهْشِيْلَا.

تَذَهْنِي الْحَجَرُ: بُو موطاومعهی (دَهْدَاة) دئ.

دَهْرَ الْقَوْمِ وَبِهِمْ أَمْرٌ دَهْرًا: خه لکه که

توشی به لاو نه هامه تی هات ۵

دِگوتري: (دِهْرهم الجزع)

نخوښی و به لا سواری شانیان بوو.

دَاهِرُهُ مِدَاهِرَةٌ وَدِهَارًا: مامه لای همتا

هه تایي له گه ل دا کرد ۵ دِگوتري:

(عَامِلُهُ او اسْتَاغْرَهُ مِدَاهِرَةً وَدِهَارًا).

دَهْوَرُ الشَّيْئِ: شته که ی کو کړدموو

فړپي دایه چولنه وانی.

دَهْوَرٌ كَلَامُهُ: درې ژمی به قسه گانی داو

په ک به دوا ی په ک داهینانی.

دَهْوَرُ الْحَائِطِ: پالی به دیوار که وه ناو

رمباندی و روخا.

تدهور الرمل: لیه که داپوخواو زوړ به ی

زوړی هاته خوارموه.

تدهور الشَّيْئِ: شته که له سمرموه را

هاته خوارو روخا.

تدهور الليل: شهو راشکاو زوړ به ی

زوړی رقی.

الدَّاهِرُ: زهمانی زوړ درې ژ ۵ دِگوتري:

(دَهْر دَاهِرٍ) ۵ دِگوتري: (لا آتیه دهر

الدَّاهِرِينَ) همتا هه تایي نایه مه لای.

الدَّاهِرَةُ: بُو مِیینه ی (الدَّاهِر) دئ ۵

دِمریارمی نا هره تیک دِگوتري: (انها

گوښته که له ناو مه نجه لکه دا به هو ی

کولان و قلپه قلپی ناو که وه خولایه و هو

هه لیمزو دابه زی کرد.

دَهْنَقُ الشَّيْئِ دَهْنَقٌ وَدِهْدَاقًا: شته که ی

شکاند پارچه پارچه ی کرد.

دَهْنَقُ اللَّحْمِ: گوښته که ی کوتکوت کردو

نيسقانه گانی شکاند.

الدِّهْدَاقُ: ناشیرین ترین پی که نین ۵

رویشتنی خیرا که بگاته گورگه

لوقی.

دَهْنَمُ الْبِنَاءِ: خانو که ی روخاندو

به سمریه کی دادا.

تَذَهْنَمُ: بُو موطاومعه ی (دَهْنَمُهُ) دئ.

دَهْدَةُ الْحَجَرِ: به ردم که ی خولاندموه.

دَهْدَةُ الشَّيْئِ: شته که ی به سمریه ک دادا

تیک و پیکی دا.

تَذَهْدَةُ الْحَجَرِ: بُو موطاومعه ی (دَهْدَتُهُ) دئ.

الدَّهْدَاءُ: بیچوه خوشتر ۵ یان جه لیه به

خوشتري زوړ.

الدَّهْدَانُ: رموه خوشتری زوړ که بگاته

سمتو زیاتر ۵ یان خوشتری که ته و

زبه لاج.

الدَّهْدَةُ: به مانا (الدَّهْدَانُ) دئ.

دَهْدِي الْحَجَرَ دَهْدًا وَدِهْدَاءً: به ردم که ی

خولاندموه.

دَهْدِي الشَّيْئِ: شته که ی به سمریه ک دادا

وهي دهساء)، (ك: دُهِس).

دُهِسَ دَهَاسَةً وَدَهَوَسَةَ: رموشتی نهرمو

نیان بوو.

أَدْهَسَ: به شوینی نهرمو تهختایی دا

رؤیی ۵ تییدا نیشته جی بوو.

أَدْهَسَ الْمَكَانُ: شوینهکه زوری

نهرمه لآن بوو.

إِدْهَاسُ النَّبْتِ وَالْأَرْضِ وَالْعَنْزُ: رنگیان

رمن هه لگمرا.

الدَّهَاسُ: شوینی نهرمه لآن بی بهردو

لبو چمو ۵ همرشتیک نهرم بی

لهسره خوو رمان بی ۵ دمگوتری:

(رجل دهاس): پیاویکی رموش

جوانو لهسره خوو روخوشه ۵

(إمرأة دَهَاسُ): ناخرتمهکه سمت

گهورمه.

الدَّهَسُ: شوینی نهرمه لآن بی لبو

بهردو چمو ۵ زموپیه که تازه

گیاکه ی سمری دمرهینابی و هیشتا

رمنگی زموپیه که ی سموز

هه لته گپرابی ۵ گزوگیاپه که هیشتا

رمنگی زمردو ناسک بی و سموز

هه لته گپرابی، (ك: أَدْهَاس).

الدَّهَسَةُ: رمنگی لمبه لآن که که می رمن

هه لگمرا.

الدَّهَاسُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی رموش

جوانو نهرمو نیان.

الدَّهَاسُ: شیر.

لدايرة الطول) به راستی نهو ناخرتمه تا
بلی بالای بهرزه.

الدَّهَارِيرُ: سهرمتای زمان ۵ به لآو

کارمساتی رۆژگار ۵ دمگوتری: (دهر

دهاریر)، (و دهور دهاریر).

الدَّهْرُ: ماوهی زیانی دنیا هه مووی ۵

ماوهو رۆژگاری دریز ۵ زه مان

بهرمهای که می یا زور ۵ هه زار

سال ۵ سه ده زار سال ۵ به لآ ۵ وردو

نیازو مه بهست ۵ دابو نهریت ۵

دمگوتری: (كان ذلك دَهر النجم).

الدَّهْرُ: به مانا (الدَّهْرُ دئ، ك: أدهار).

الدَّهْرِيُّ: که سیکه پیاوی به هاتنی

قیامت نه بی، پی و ابی زمانو

دنیا بهردموام دمبن.

الدَّهْرِيُّ: پیرو کونه سال ۵ لیزان

له نیش و کاردا.

الدَّهْرِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی خوراکرو

ور بهرز.

الدَّهْرُ: دمگوتری: (دهر دهر) رۆژگاری

سهخت و ناهه موار.

دَهْرَجَ: لمرؤیشتن دا په له ی کرد.

دَهَسِيَ الْمَكَانَ دَهَسًا: نهو شوینه

نهرمه لآنه و زمو ی باشی زوره.

دَهَسَتِ الْمَرْأَةُ: ناخرتمه که سمت و که فله ی

گهوره بوون.

دَهَسِيَ الْعَنْزُ وَالرَّمْلُ: رمنگی مپرکه یان

لمبه که رمن هه لگمرا ۵ (هو أدهس

دَهَشَهْ خَطْبُ دَهَشًا: به لَو کارمسات
سمرسامی کرد، عمقلی بردو شیتی
کرد.

دِهَشْ دَهَشًا: سمرسام بوو عمقلی نه ما له
ترسا یان به هوئی عیشق و
خوښه ویستییه وه یان له سمرما.
دِهَشْ: به مانا (دِهَشْ) دئ ۵ (هو مَدِهوشْ).
أَدَهَشَهُ الْحَيَاءُ وَغِيْرَه: به مانا (دَهَشَهُ) دئ.
دَهَشْ: به مانا (دِهَشْ) دئ.

دَهَشَرُ الرَّجُلُ: پیاوکه په لوی کرد له
قینه مبرایه تی و کیشه نانه وودا.
دَهَشَرُ الْأَمْرِ: کارمکی به هه لمسه بی
نهمجام دا.

الدَّهْشَرَةُ مِنَ النُّوقِ: حوشتی که ته و
زبه للاح.
دَهَفَ الشَّيْءُ دَهْفًا: شته که ی زور
هه لگرت.

أَدَهَفَ الشَّيْءُ: به مانا (دَهَفَهُ) دئ.

الدَّاهِفُ: ماندوی زور رؤیشتن.

الدَّاهِفَةُ: بُو مینه ی (الدَّاهِفُ) دئ ۵
بیگانه و غه ریب.

دَهَقَ الْكَاسَ دَهْقًا وَدَهَاقًا: پیاله که ی پر
کرد.

دَهَقَ الْمَاءُ: به ته وژم ناوکه ی رژاندو رژی کرد.
دَهَقَ الشَّيْءُ: شته که ی شکاندو پارچه
پارچه ی کرد ۵ به توندی گوشتی و
دایچوړاند.

دَهَقَ فَلَانًا: له فلانی دا.

أَدَهَقَ الْكَاسَ وَالْمَاءَ: پیاله که ی پرکرد.

أَدَهَقَ فَلَانًا: په لوی له فلان کرد.

دَهَقَ الشَّيْءُ: شته که ی ته سک کرد ۵
گوشی، دایچوړاند ۵ شکاندی.

أَدَهَقَتِ الْحَبَّارَةُ: به ردمکان چه مبرمیان
لَبَّكَ وَمرهینا و تَبَّكَ لَ کیش بوون.

أَدَهَقَ الشَّيْءُ: شته که ی شکاند ۵ گوشتی
۵ دایچوړاند.

الدِّهَاقُ: دمگوتری: (كَاسٌ دِهَاقٌ)

پیاله ی به رزو پر له شراب که په ک
له دوی په ک دینه به ردهستی
بخوړم وه ناوی صافو رون ۵ (ماء
دِهَاقُ): ناوی زور.

الدِّهْقُ: هه لاقه، داری هه لاقه، نه وداره
دوفاقه ی جوانه گاو نیړینه ی پی
ده خه سینن.

الدِّهْقَةُ مِنَ الْمَالِ: به شیک له مال و
سامان.

دَهَقَنَ فَلَانٌ: فلان مالی زور بوو.

دَهَقَنَ الْقَوْمَ فَلَانًا: خه لکه که
فلانکه سیان کرد به ریش سپی و
گه وره ی خو یان.

دَهَقَنَ الطَّعَامَ: خوارده مه نییه که ی نه رم
کرده وه.

تَدَهَقَنَ الرَّجُلُ: پیاوکه بوو به کویخوا
سه روک ۵ مال و سامانی زور بوو ۵

عاقل و ژیر بوو.

زُولُ وَحْمَرَامَزَادَه.	الدُّهْمَانُ: سهرۆكى گوندو ريش سېي
دَهْمُهُ اَمْرٌ دَهْمًا: غافلگيرى كرد،	هوزو خيَل ۵ سهرۆكى ناوچه ۵ نازاو
داپېوشى.	كاردروستو كاراما له نيشو كاردا ۵
دَهْمُ الْقَوْمِ فَلَانًا: خه لكه كه به كۆمه ل و	كه سِيَك خاوهنى زهوى و زاربج ۵
سهرجه م هاتنه لای فلان.	بازرگان، (ك: دهاقنه و دهاقين).
دَهْمٌ دَهْمَةً: رمش هه لگمپا.	دَهَكَ الشَّيْءُ دَهْكًا: شته كهى هاپى و وردى
دَهْمُ الْإِبِلُ: حوشرتمكه سپيايى توكى	كرد ۵ شكاندى.
نه ماو رهنكى بۆرى هه لگرت ۵ (هر	دَهَكَ الْأَرْضُ: زهوييه كهى پيخوست كرد.
أدهم و هي دهماء)، (ك: دَهْم).	الدُّهُوك: ناسياو، ناش، (ك: دَهْك).
دَهْمٌ فَلَانًا اَمْرٌ: به مانا (دَهْمَةُ) دى.	تَدَهَكَرَ فَلَانٌ: فلانكهس له رويشتنه كهى
أدَهْمَةُ: خراپى كردو ملكه چى كرد.	دا نه ملاو نه ولاى كردو خوى بادا ۵
دَهَمَّتِ النَّارُ الْقِدْرَ: ناگر دېزمكهى رمش	خوى راوه شانند، له نجه ولارى كرد.
كرد.	تَدَهَكَرَ عَلَيْهِ: بازى داو په لهى كرد.
إِدَهَمُ الْفَرَسُ: نه سپه كه رمش بوو ۵	الدُّهَكَر: كورته بالا.
دمشگوترى: (إِدَهَمَّتِ الْقِدْرُ).	تَدَهَكَمَ: خوى خسته ناو كارپكى
إِدَهَامُ الشَّيْنِ: شته كه رمش هه لگمپا.	نه سته مه وه.
إِدَهَامُ الزَّرْعُ: كشتو كاله كه له تير ناوى	تَدَهَكَمَ عَلَى فَلَانٍ: نازو فيزى به سهر
دا رمش هه لگمپا، له هورنان دا	فلان دا كرد.
دمفه رموى: ﴿مُدَهَامَتَانِ﴾ ۵ به هوى	الدُّهَكُمُ: پيرى په ككه وته و كونه سال.
زۆرسه وزى رمش دهنوینن.	الدَّاهِلُ: سهرسام.
الأَدهم: شوپنه وارى كۆن ۵ زنجير، (ك:	الدُّهْلُ: شتى كه م ۵ كه ميَك له زمه ن
أَدَاهِم).	۵ دمگوترى: (مضى من الليل دهل):
الدَّهَام: رمش.	كه ميَك له مشو روى يان (بقي دهل
الدَّهْمُ: ژماره ي زۆر ۵ دمگوترى: (جاء	من الليل) كه ميَكى شه و ماوه.
دهم من الناس) خه لكى كى زۆر هاتن	الدَّهْلِيْز: رپرموو شوپنى چوونه
۵ (جيش دهم) سوپاى زۆر.	زورموه له نيوان دمرگا و خانوداه
الدَّهْمَاءُ: ميينه ي (الأدهم) ۵ شهوى	ته ويله و گه وره (أبناء الدَّهاليز)

بيستو نوؤ مانگي عمرمبي ۵ مېړي
 سوريانو ۵ (حديقة دهماء): باخيکه له
 تيرئناوي و زور سه موزي دا رش
 هه لگمپاوه ۵ بوره پياوو رشه خه لك
 ۵ روميكه گه لاو پهل هميه، گوليكي
 سووري هميه بو دمباغ كردن به كاردئ
 به زوري له شويئي لمبه لان دا دمروئ.
 الدهمة: رمشاي ۵ حوشتريك توكي
 پيوه ديار نه بي.
 الدهيم: نه حمه قو گيل ۵ (ام الدهيم):
 به لاو چورتم.
 الدهيماء: به لاو كارسات ۵ فيتنه ي
 گه ورمو دونيا گير.
 الدهمئة: (ارض دهمئة): زمويه كي
 نمره لان و دهشته.
 الدهموت: پياوي سه خي سروشتو
 ممرد.
 دهمج الرجل أو البعير: پياومكه يان
 حوشرمكه ههنگاوي خيرا خيرا ي
 هاويشتن و پهله ي كرد.
 دهمج الهرم: پيرمكه ههنگاوي دمنان
 دمتگوت پيؤمندی له فاج دايه ۵
 روشت به شيوه روشتني جياحيا.
 دهمج الحبر: له خوږه وه له هه واله كي
 زياد كردو پيؤمي نا.
 الدهامج: ههنگاو كورت، خوشرؤ ۵
 كهتمو زميه للاح له مهر شتيك بي ۵

حوشتري دو دووگ.
 الدهمج: جهسته گه وړه له هه موو
 شتيك ۵ پان و پور.
 دهمس الامر: كارمكه ي داپوشي
 شاردپيه وه.
 دهمس فلاناً: فلاني دلخوش كرد ۵
 يازي بي داو هه لممتي بي برد.
 دهمق في الشيء: پهله ي كرد.
 دهمق الشيء: شته كي شكاند.
 دهمق الطعين: ناردمكه ي وردو هار
 كرد.
 دهمق الطعام: خواردنه كي چاك و
 خوش كرد.
 دهمق الفاتل السرت: زئ بادمرمكه
 هه موو زپيه كي ريكو پيك بادا.
 دهمق الكاتب الكتاب: نووسرمكه
 كيتابه كي به وردی نووسی.
 دهمق القداح القдах: قوداح چيه كي
 به روپشتي هه دهحه كي ريكو
 پيك كرد ۵ شقي كرد.
 دهمق الكلام: قسه ي جوان و ريكو
 پيكي كرد.
 الدهامق: گلي نمرم ۵ دمگوتري: (ارض
 دهامق) زمويه كي نمره لان و گله
 وردميه.
 دهمت الناقة دهانة و دهاناً: حوشرمكه
 شيري كه م بوو.

دَهْنٌ فَلَانٌ دَهْنًا: فلانكس دوو پړوی

نه نجام دا.

نه نجام دا.

دَهْنٌ فَلَانًا: له گهل فلانكس دا د پړوی

چهورگرډ.

به كارهيټا.

تَدَهْنُ: به مانا (ادَهْن) دئ.

دَهْنُ الرَّاسُ: سمری چهورگرډ، رونی

الداهن: دمگوترئ: (حیة داهن):

له سمر دا.

ریشیکی چهورکراوه.

دَهْنُ الْمَطَرُ الْأَرْضُ: باران که میك زموی

الدهان: شوینی خلیسك ۵ ریگای لووس

تمړ كړد.

۵ پیستی سوور ۵ سوراو سپیاو که

دَهْنٌ فَلَانُ الْأَرْضُ: فلانكس زمویبه که ی

ناهرمت خوئی پی ټارایش دما ۵

والی كړد بؤ كشت و كال بگونجی ۵

خلته و پلته ی زمیت.

زبل و سه مادی كړده ناو زمویبه که.

الدهان: رۆن فروش ۵ که میك پیسه ی

دَهْنٌ فَلَانًا بِالْمَصَا: به معصا له فلانكسی دا.

رۆن دروست گردن بی.

دَهْنُ النَّاقَةِ: به مانا (دَهْنَتْ) دئ.

الدهن: نهو نه ندازه بارانمیه که

ادَهْنُ: پیچه وانه ی نه ووی له دلی دایه

رو بهری زموی تمړ دمكا.

هسی كړد ۵ فرتو فیلی كړدو

الدهن: دره ختیكه چپو جانهمر لی ی

گهنده لی نه نجام دا ۵ له هسی دا

بخوا دمیانكوژی.

نهرمو نیانی نواند.

الدهن: رۆن، چهوری، مادمیكه له

ادَهْنُ الْجِلْدُ: پیستی بهرؤن و مه لهم

حه یوان و نه بات دا همیه چهوره،

نهرم كړد.

له پله ی گهرمی ناسایی دا رمقه،

ادَهْنٌ فَلَانًا: موداراتی فلانی كړدو

نه گهر شله مهنی بوو پی دمگوترئ

خوی له گهل دا گونجاند.

زمیت ۵ نهو نه ندازه بارانیه روی

دَهْنُ الشَّعْرِ وَالرَّاسِ وَغَيْرِهَا: به مانا

زموی تمړ دمكا، (ك: ادهان ودهان).

(دَهْنَتْ) دئ.

الدهان: سارا، چولموانی ۵ گیاهمی

داهن مداهنة ودهاناً: پیچه وانه ی

سوریاوه، گه لاکانی پانه دمباغی پی

نه ووی له دلی دایه هسی كړد.

دمكړئ.

داهنٌ فَلَانًا: فیلی له فلان كړدو غمشی

الدَهْنَةُ: جوربك لهرؤن ۵ بونی خوش

۵ دمگوترئ: (هو طیب الدَهْنَة).

(هو دهي)، (ك: ادهياء و دهوراء).

أدهى الرجل: منداليكى زيركو
ليها توى بوو.

أدهى فلاناً: به زيركو عاقل هاته
بهرجاوى.

داهأ: به لای توش كرد.

دَهاأ: به زيركو عاقل هاته
بهرجاوى.

تَدَهي: به مانا (دهي) دئ.

الدهي: شير.

الدهيئة: دمگوتري: (رجل داهية)

بياونكه لهكارو بار شارمزه ۵
به لآو كارساتي گهوره، (ك: دَواه).

دواهي الدهر: به لآو كارساتي گهوره
روژگار كه توشى نادميزاد دمي.

الدَهاأ: عمقل و ناومز ۵ بيروپاي
دروست.

الدَّهر: عمقل و ناومز.

الدَّهراء: دمگوتري: (داهية دهراء)
تهنگانهى گهوره و كارساتي
جهرگير.

الدَّهريئة: دمگوتري: (داهية دَهرية)
به مانا (الدهراء) دئ.

الدَّهي: شتى ناخوش.

الدَّهيا: به مانا (الدَّهراء) دئ.

داهَ الرجلُ دَواً وداءة: بياومكه نهخوش
كهوت ۵ دمگوتري: (وقد دلت

الدَّهين: جهورگراو، روڼ لى دراو ۵
دمگوتري: (شَغَر دَين و حية دَين):

هَزى روڼ لى دراو ريشى جهورگراو
۵ زمعيضو بى نرخ، ورهنزمو هيچ
له بارانه بووه، هيچى بى ناكري.

الدَّهين: ناميري جهورگردن ۵ ديزه
روڼ.

الدَّهنة: نهوشتى روڼى تى دمگري ۵
بهرداو، قولكه بهكه له شاخ
هه لدمكه ندرى بان سروشتى به
ناوى تيندابه.

الدَّهَن: به نماز بهرومرده ۵ دمگوتري:
(قوم مُدَّهَنون): كه سانيكن به نازو
نيحمت پيگه يشتون و هميشه
له خوښى دان.

دهر: بپوانه وشهى (دَهر).

تَدَّهَر: بپوانه وشهى (دَهر).

الدَّهري: بپوانه وشهى (دَهر).

دهاء دَهاأ: توشى به لآى كرد ۵
به زيركو وليزاني له قه لهم دا.
دهته الداهية: به لآ هاته خوار.

دهاء دَهاأ وداهية: به لآى توش كرد ۵
به ليزاني زانى.

دَهي دَهاأ ودَهاة: لهكارو روداو
شارمزابوو، راي دروستى بهرامبهر
روداو مكان همبوو.

دَهو الرجل: بياومكه عاقل و زيركو بوو

- يارجل) كاپرا نهخوش كهوتی.
 آداء الرجل داء: پياومكه نهخوش كهوت
 ۵ ناوسكى توشى نهخوشى بوو.
 آداء فلاتا: فلانكهسى توشى شك و
 گومان كرد.
 اذوا الرجل: به مانا (داء) دئ.
 الداء: نهخوشى ديارو ناديار، نهخوشى
 ديوى دمرهوى جهسته و ههناو ۵
 عهيب دياربى يان شاراوو ۵
 دمگوترئ: (فلان ميت الداء):
 فلانكهس رقى لهوكهسانه نييه كه
 خراپه يان دمره حق كرده.
 داء الأسد: له رزو تا.
 داء الطئي: تهنروستى و نيشات.
 داء الملوك: نهخوشيهكه توشى جومگه
 قاچ و په نجه دمبئ.
 داء الكرم: همرزاري و همزاري.
 داء الضرائر: شمري ههميشه يئ.
 داء البطن: هيتنه يئ كوئرانه.
 داء الذئب: برسياه تئ.
 الديي: نهخوش.
 الدويارة: دمزيكى دولا لهكەتان و شتى
 وا درومانى هئ دمكئ.
 الدويل: بپوانه (ذبل).
 داج دوجا: خزمه تئ كردو يارمه تئ دا.
 الداجة: پئويستياتى بچوك بچوك ۵
 شويئيكه و تهو پاشمناى سوپا.
 الدراج: پالتوى نهستورو پتهو.
 ذات الشجرة دوحا: درهخته كه گه وره
 بوو لقو پويى كرد.
 داح بطنه: سكى زل بوو داجورا بهرمو
 خوار ۵ دمگوترئ: (داحت سُرته):
 ناوكى داجورا بهرمو خوار.
 دوح ماله: ماله كه ي تهخشان و پهخشان
 كرد.
 انداح بطنه: به مانا (داح) دئ.
 الداح: بهراويز بؤكردن و نهخشانن
 بؤنهوى منداال پئوى خمرىك بئو
 خوى هئ بخافلينئ ۵ بازنه يهكى
 بادراوه ۵ جورئكه له بؤنى خوش ۵
 شله مهنه يهكه زمردايى تئدايه.
 الدحة: قوماشى بهراويز بؤكراوو
 نهخشيندراو ۵ جيهان.
 الدح: خانوى گه وره لمرشمال.
 الدوحة: درهختى گهورمو لقو پؤيدارى
 زؤرو شوؤر بؤوه، (ك: دوح) ۵
 دمگوترئ: (هو من دوحه الكرم):
 سيئهرى گهورمو پان و بهر فراوان.
 الدراج: بهرزو هه لچو ۵ دمگوترئ:
 (عذق دواج): لقه درهختيكي
 هه لچوو بهرزو ۵ درهختيكي
 گهورمو بهرزو.
 داخ الرجل أو البعير دوحا: پياومكه
 زهليل و گهر دنكه چ بوو.

داخ الناس: خهئکهکهی ژئربارو زهلیل

کرد ۵ دمگوترئ: (داخ البلاد):

ولاتهکهی داگیر کردو

دانیشتوانهکهی ملکهچ کرد.

اداخ الرجل أو البعير: پیاومکه یان

حوشترمهکی ژئربار کرد.

دوخ الرجل أو البعير: بهمانا (اداخه)

دئ.

دوخ الوجع رأسه: نازار سهری گئز کرد.

دوخ الحر فلاناً: گهرما فلانی زمعیضو

لاواز کرد.

دوخ المكان: بهو شوپنه‌دا هاتوجوی

کرد.

دوخ البلاد: بهولاتهکهدا هاتوجوی کرد

تاواي لى هات هه‌موو کونو

کهله‌بهری شارمزا بوو.

الدائح: دمگوترئ: (لیل دائخ):

شهویکی تاریکه.

داد الطعام ونحوه دوداً: خوراکه‌که کرم

لی‌دا، کرمی تیکه‌وت.

دید الطعام: خواردنه‌که کرمی تیکه‌وت.

أداد الطعام: بهمانا (داد) دئ.

دود الطعام: بهمانا (داد) دئ.

دود الصبي: منداله‌که هاری به‌کرم

کرد.

الدود: کرمی بجوک ۵ پیاوی به‌په‌له.

الدودة: کرم گیانله‌بهریکی دریزه زور

جوری هه‌یه.

الدودا: جولانه ۵ چه‌رخ و فه‌له‌ک ۵

دمنگی جولانه و چه‌رخ و فه‌له‌ک.

دار درراً ودوراناً: به‌دموری شته‌که دا

سوپایه‌وه ۵ دمگوترئ: (دار حوله و

به وعلیه).

دار فلان على أربع نسوة: فلانکه‌س جوار

ژنی هه‌یه چاودئیریان دمکاو مال و

مندالیان به‌ریوه دمبا ۵ کابرا

سوپایه‌وه گه‌پایه‌وه بۆ نهو شوپنه‌ی

لئی‌هه‌وه دهستی به‌رویشتن کرد.

دار الفلك في مداره: فه‌له‌ک به‌رئو

رهمی خوی سوپانه‌وه‌ی به‌رمه‌ی‌داو

بی‌راوستان سوپایه‌وه.

دار العمامة حول رأسه: می‌زمرمه‌کی

له‌سه‌ری پیچا.

ديور به وعلیه: توشی سه‌ره خولی بوو،

گئز بوو.

أدار حول الشئین: بهمانا (دار) دئ.

أدار عن الأمر: داواي لى کرد واز

له‌وکاره به‌یئن.

أدار فلاناً على الأمر: داواي له‌فلان کرد

کارمه‌که نه‌نجام بدا.

أدار الشئین: شته‌که‌ی والی کرد

بخولیتمه‌وه.

أدار العمامة حول رأسه: می‌زمرمه‌کی

له‌سه‌ر پیچا.

أدار التجارة: بازرگانیه‌کهی دهست بی
کرد بی نه‌وهی دواي بخت.

أدار الرأي والأمر: زانیاری ته‌واوی
به‌سمر راوی چون و کار مکه‌دا په‌یدا
کرد.

أدير به: سهره‌خولی توش بوو.

دایر مُدايرة ودواراً: له‌گه‌ئی دا سوپاوا
گونجا.

دایر الأمر وعليها: داواي رتو شوینی
چونه ناوشته‌کهی کرد ویستی
بزانی چۆن نه‌وکاره بکا ۵ دمگوتری:
(داورثُ الرَّجُلُ عَلَى الْأَمْرِ)
لیکۆئینه‌مو دان و سانم له‌گه‌ئ
نه‌وپیاوه کرد دمرباره‌ی کار مکه.

دَوْرَة: شته‌کهی والی کرد خپ بی ۵
بسوپیتنه‌وه هه‌نخولی.

تَدِيرُ الْمَكَانَ: نه‌و شوینی کرده
خانوی نیشته‌جی بوون.

استدار: به‌دموری شته‌کها سوپا په‌وه.

استدار الْقَصْرُ: مانگ خشت بوو
رؤشنایی زیاد کردو پتر سمرزه‌وی
روناک کردموه ۵ گه‌رپا په‌وه بۆنه‌و
شوینی سمرمقا سوپانه‌وهی لی‌وه
دهست بی‌کرد.

استدار به: دمورمی دا، کۆنترۆلی کرد.

التَّنَوُّرَةُ: چه‌وی خپ، کۆلویی خپ.

الدَّائِرَةُ: که‌وانه‌بی، باز نه‌یی ۵ له‌زانیاری

ریازی دا بریتییه له وینه‌یه‌کی
یه‌گسان و سنوردار به‌هیلایی
خوارموه بوو هه‌موو خاله‌کانی
له‌سهر بو‌عه‌ده یه‌گسانه‌کانن
به‌رامبه‌ر خالی ناوموه ۵ هه‌رشتیکی
دمورمی شتیکی تری دایج ۵ نه‌ئقه.

دائرة رأس الإنسان: موی پێشه‌سهر،
کاکۆڤ ۵ دارنکه، سنگی که
له‌ناومپراسه‌تی خه‌رمان دا
دادمکووتری و گا گیره به‌دموری دا
دمسوپیتنه‌وه ۵ خوار لوت ۵ به‌لاو
کارمسات ۵ تیشکان.

دائرة المعارف: جۆره کتیبیکه زانیاری
جیا جیا و له‌بواره جیا جیاکان دا
له‌خۆ ده‌گری، زۆربه‌ی کات
زانیاریه‌کان به‌گوێهرمی (أ ب ت ث
...) ریز به‌مند دمکرن.

الدائرة الانتخابية: به‌شیک له‌شار یان
چمند گوندیک نوێنه‌رئیک یا زیاتر
هه‌ئهمبێژن.

الدَّارُ: خانوو به‌ده‌وارو هه‌لاش و
حه‌وشه‌وه ۵ شوینی نیشته‌جی بوون
۵ شارو ولات ۵ هۆزو خیل.

دار الإسلام: ولاتی موسوئلمانان.

دار السلام: به‌هه‌شت ۵ به‌غدا.

دار الحرب: ولاتی دوژمن، (ك: أدور،
دیار، دیاره، دور، ...).

الدَّكْرِيُّ: نه‌وکه‌سه‌ی و مگری مال بی‌و

تەمەنقەۋىكىرىنى ھەر يەك لەدۈشت

لەسەرىيەكتەر ۋە ھەرىق دەلى:

حاشىيە: نەقلىت لەسەر ئايىتى رەت
زەر مەنالاڭ كىرە ۋە مەھەرى تەسەلەل مائەھە

ۋە كەمپەتو جىارو ئۆيە، سەھەر،
دەگۈترى: (جەئ دورې) سەھرى مەن
ھات.

الدورة الدورية: ھەئسورانى خوتىن

بەناو رەگەمكەنى جەستەدا ۋە

لەسەرىيەنى دۆلەھ ۋە ئەورەلمەكەن،
لە (أوردة) ۋە ۋە شەراپىن.

الدورة الزراعية: دابەشكردنى زەمى ۋە

دووبەش يان زەپاتر لەجارى يەكەم

دا نىۋە تايەت بىرئى ۋە لۆكەو

نىۋەكە تىرى بۆدانەۋىلە تىرى يان

بەھەر دابەشكردنىكى تىرى.

دورة المياه: ئاۋدەست ۋە ھەمام ۋە ھەر

شتىك پەيۋەست بى ۋە ۋە ۋە.

دورة المجلس النيابي: خولى ئەنجۈمەنى

نۆنەمران.

الدورة: جۆرە جۆلەكەمەكە لەبىن

گۆنەمەنە ھىلانە دەكەن.

الدورة: ھەركەسىك ھەشتىك زۆر

بىخولتەھ، ھەئسور ۋە داسور بىكا ۋە

دەگۈترى: (الدەر دوار بالإنسان):

زەمانە زۆر سورپانەھ ۋە ھەئسور ۋە

داسور بەئادەمىزاد دەكا ۋە ئاۋىكىشە

لەمال نەچىتە دەرو ھەمولى ۋە دەست

ھىنانى بۆرۈ نەدا ۋە دەگۈترى: (ما

بالدار دارې): كەس لەمالەھ نىيە ۋە

ھەروا بە جۈشتىك دەگۈترى

كەلەگەل گارپان دا دەرنەجى ۋە لەناغەل

دا بىمىننىتەھ ۋە بەلەمەھ، كەلەكەھ،

كەشتىيەھ ۋە كەلە دوا سەھولى

نامىرەكەھ بى ۋە ھەطەر فرۆش.

الدائرة: خانو ۋە ھەشتىك دەورە

شتىكى تىرى دابى ۋە دىمەنى مانگ

لەشەھى چوارەم ۋە پانزەمدا روناكى

مانگ ۋە كۆلۈ لىرى رەق بوو ۋە

ھەشتىك بەشتىكى تىرى دەورە

دراپى ۋە ھەر دەشتاۋى ۋە پانتاۋىيەك

بەكەۋىتە ئاۋ جەند كىۋىكەھ، (ك:

دور ودارات).

دارات العرب: جەند دەشتاۋىيەكەن

لەۋلاتى ھەرب رومكى بۆنخۇشيان

لى دەرو ۋە زەاد لەسەھ دە

دەشتاۋى ۋە ھەمە لەۋلاتى ھەرب دا

يەكە لەۋانە (دائرة جُلجل).

الدوائر: سەھ خولى ۋە گىزبۈۋون ۋە سەھ

سوران.

الدورة: تۈۋى جىنى شت كەدەكەھ

سەرىكە ۋە شىۋە بازەھى پىك

دېن ۋە مە تۈۋى مېزەر ۋە دەگۈترى:

(إفْسَحَ دور عمامته) ۋە لەزاراۋە

زانپانى مەنطىقدا بىرىتىيە لە

بۇ كەعبە ۋە لەزانىرى الطبعية دا بهو
شته دمگوترى نامادەباشى ھەلسورانى
تېدايى.

الدُّوارة: ئەو دائىرەو كەوانەيىھى لەزىر
لوت دايە ۋە نامىرىكە نەققاش و
نەجار بەكارى دىنن بۇ
مەزىندەكرى ئەندازەي كەوانە ۋە
بەگورتى و كوردى پەرگان ۋە لەورگ
دا ناوہ بۇ ئەو بەشەي رېخۆلەي
لەخۆ گرتون ۋە لەسەر دا مەبەست
لەخراپىيە كەيەتى.

الدُّوارة: ھەرشىك بچولى و بچولىتەوہ
ۋە تەپكە لىبى خىر بوو كە جىرو
جانەوہرو ئازەلى كىوى بەدمورى دا
دەخولىتەوہ ۋە ھەمبەنو كوندە كە
كونجى ھارداوى تېدەكرى و ئەمجار
دەخرىنە سەر يەك و بەھىز
زەختيان لى دەكرى و دمگوشرىن بۇ
ئەوہى رۆنى كونجىيەكە بېتە دەر ۋە
ھەروا بەمانا (الدُّوارة) دى كە بۇ
ورگ و سەر بەكار بەيىندى.

الدُّوارة: زۆر خلوك، ھەرشىك زۆر
بەسورپتەوہ ۋە دمگوترى: (الدەر
بالانسان دۇرى) زەمانە بە زۆر
شىوہ ھەلسور و داسور كەرە
بەئادەمىزاد.

الدُّيَار: تاكە كەسىك ۋە دمگوترى: (ما

بالدُّار دُّيَار) كەسىك لەو خانومدا
نىيە.

الدُّيَر: تاكە كەسىك ۋە دمگوترى: (ما
بالدُّار دىور).

الدُّار: شوپنى سورپانەوہ ۋە (مدار الأمر)
ئەوہى كارەكەي لەسەر بەرپوہ
دەجى ۋە ھەروا وشەي (المدار) بەمانا
رېرپموى سورپانەوہى ئەستېرە
گەرۋكەكان دى كە بەدمورى خۇردا
سور دەخون ۋە پان رېرپموى مانگ
بەدمورى ئەو ئەستېرانەي مانگ
بەدمورىان دا دەخولىتەوہ.

مدار الأرض: ئەو ھەلەكەي زىمى تېيدا
دەسورپتەوہ بەدمورى خۇردا.

الدُّارة: دۇلچەيەك لە پىست دروست
دەكرى و ئاوى پى دەخورپتەوہ ۋە
دەرپىيەك دەرەلىنگەكانى
بەخشىندىرپىن بە ئەتەمىن و شتى وا.
الدُّور: ھەرشىك لەسەر شىوہى خىرو
كەوانەيى بى.

المدير: بەرپوۋمەر، ئەو كەسەي كاروبارى
ھەرمانگەيەك پان كۆمپانىيەك
ھەلەسورپنى.

المُدِيرِيَّة: ناوچەيەك پان دەستەيەك
كە بەرپوۋمەرىك سەروكارى بكا.

الدُّورَق: بېوانە وشەي (دُرَق).
الدُّاسِي الشَّيْ بىر جەلە دۇسا و دياسا و دياسا:

شته که ی بهماچی پلېشانده وه و وردو
هاری کرد.

داسَ الزرع: کشت و کاله که ی دروینه کردو
گیرمی کرد.

داسَ الحصيد: کشت و کاله درواوم که ی
گیرم کرد بونه وه ی دانه و پله که ی لی
دهربینی و جیای بکاته وه.

داسَ السيف: شمشیر که ی مشت و مال
کرد.

داسَ الخديقة: باخه که ی راسته و پاسته
کرد.

داسَ فلانا: فلان که سی زهلیل و ژیردمسته
کرد و فیللی لی کرد و هلی
خه لمتاند.

اداسَ الحب: بهمانا (داسه) دی.

دوسَ الطريق: زور بهرنگا که دا رویی.

انداسَ الحب: دانه و پله که گیرم کرا.

النوايس: دموگوتری: (أتهم الخيل

دوائس) نسه په کان هاتن بویهان په ک

له دوا ی په ک.

الدواسة: کومه لیک له نادمه میزاد.

النوايس: هر که سیک زور کارماو

لیهاتو و بی له کارو پیشه ی خوی دا و

نازاو پالمانیک که س چه نه بهری

نهمو هر که سیک بهرمو پوی

بیته وه بی پروینی.

الدراصة: لوت و نهو نامیره یان نهو

پارچه کومبارمی له بهر دم رگا
دادمنری بؤ پیلو پاک کردنه وه.

الدريسة: بهمانا (الدروسة) دی.

الدريس: نازاو نه بهر دیکي و هها

که هر که سیک بهرنگاری بی بی

پروینی، (ک: ديسه) و جوړه

قهقه ژاړیکه باد ددری و حصیری

لی دروست دمکری.

الدريسة: بؤ مینه ی (الدريس)

به کار دده پندری و بیشه لانی پر دارو

چرو زمه نداوی.

النداس: جوړه پیلو ویکه، (ک: امدسة).

النداسة: خمرمان، شوینی گیرم کردنی

گهنم و جوی دوروا وه.

المناس: جهنجر، گاکیره، که به سمر

کرشه که دا دمسور پته وه بؤ

د مریه نانی دانه و پله که، (ک:

مداویس).

المناس: بهمانا (المنواس) دی، واته:

جهنجر، داریکه خر و مگوو

باگردین پارچه ناسنی و مگوو دمه

بیوری لی قایم دمکری

هه لنه خو لپندری و به سمر کرشه که دا

دمه پندری و دمیری و همروا ناوه بؤ

نامیری که شمر گمر شمشیری بی

مشت و مال دهکا، (ک: مداویس).

المنراصة: جهنجر، واته: بهه مان

مانای (الْمَدْوَسُ) دئ ۵ بو وشه‌ی	بوو ۵ له‌گیلی دا زینچرایی کرد.
(الدَّوْسِرُ، الدَّوَسْرُ، الدَّوَسْرَةُ، الدَّوَسْرِي،	دائق الحیوان: نازمه‌که کزو لاواز بوو.
الدَّوَسْرَانِي) پروانه وشه‌ی (دَسَر).	دائق الفَصِيلُ من اللبن عَنْ أُمِّهِ: بیچومکه
الدَّوَسَقُ: پروانه وشه‌ی (دَسَق).	تیری خوارد له شیر دایکی و دمی
داهی فلان دوشاً: فلانکس شه‌و کویر	له‌گونه‌که به‌ردا.
بوو.	دائق الطعَام: تامی خواردنه‌که‌ی کرد،
فَوْشُ الرَّجُلِ دَرَّشاً: پیامکه تاریکی و لیلی	له‌خواردنه‌که‌ی جه‌شت.
به‌سمر چاوی دا هات ۵ چاوی کز	دیقت الغنم: مهرکه یان بزنه‌که سمر
بوو ۵ چاوی بچوک بوون ۵ چاوی	رمقی نواندو به‌گوئی شوانه‌که‌ی
خیل بوون.	کرد.
دَوَقْتُ عَيْنَهُ: چاوی به‌هوی نه‌خوشی	أَدَأْتُرَا بِهِ: دمور میان داو له‌ناوخویان
چاوی کویر بوون ۵ (هو أدوش وهي	گرت.
دوشاء)، (ك: دوش) ۵.	دَوَقَهُ: گیل و نه‌فامی کرد.
الدَّوْسُ: تاریکی که به‌سمر چاودا دئ ۵	إِنْدَاقُ بَطْنُهُ: سکی هاوسا.
کزی چاو ۵ خیلی چاو.	تَنَوَّقُ: گیل بوو.
النَّوْطَةُ: نه‌و دیارییمیه که بوک دمیدا	الدَّائِقُ: (متاع دائق مائق): کالایمکی بی
به زاوا.	نرخ و به‌هایه ۵ همرزانه.
دَافِ الدَّوَاءِ أَوْ الطَّيِّبِ دَوْفاً: دهرمانه‌که	الدَّقُّ: فلینجکی چاو ۵ به‌که‌م پله‌ی
یان بونه‌که‌ی تیکه‌لاو کرد ۵	ریزو پیاو مافولی به له‌ناو
دمگوتری: (دَافَةُ في الماء وبه)	خورناواییه‌کان دا.
دهرمانه‌که‌ی تیکه‌لاوی ناوکرد ۵	الدَّرْقَانِيَّةُ: گهنده‌لی و داوشان ۵
دهرمانه‌که‌ی تمپ کرده وردو هاری	نه‌حمه‌قی و گیلی.
کرد.	الدَّرْقَةُ: به‌مانا (الدَّرْقَانِيَّة) دئ.
أَدَافَ الدَّوَاءِ أَوْ الطَّيِّبِ: به‌مانا (دَافَةُ)	الدَّرْقِيَّةُ: کوپخای دئ و همرمانرپوایمکی
دئ.	بچوک.
الدُّوْفَانُ: مؤتمه‌که.	الدَّرْقِيَّةُ: پروانه وشه‌ی (دَق).
دَاقِ فَلَان دَوْقاً وَدَوَاقَةً: فلانکس نه‌حمه‌قی	دَرَقَلْ: پروانه وشه‌ی (دَقَل).

الْتَوَلُّ: بېروانه (دقل).

داك القومُ ونحوهم دو كاً ومداكاً:

خه لكهكه وروژان و تېكيانهوه
هاويشت ه نهخوش كهوتن.

داك الطَّيِّبَ وَالشَّيْءَ دو كاً: شته

بۇندارمكهى (بۇنهكهى) وردو

هارېكرد، هارې و كړدى به تۆز.

داك فلاناً: فلانكهسى لهناو هه لكيشا ه

خستيه ناو گلهوه، ژېر گلى كړد ه

فلانكهسى بېل كړدو كړدى به

نمسر.

تَدَاوَلَكُمُ الْقَوْمُ: خه لكهكه به شهرو

خراپه كارى بۇيه كترى تهنگيان

به يه كتر هه لېجنى.

الدُّوْلُ: جوړېكه له مهمارى دمريا.

الْبُرْكَ: دمگوترى: (وقموا في دوكة)

خه لكهكه كهوتنه شهرو كيښه وه

لهگه ن به كترى.

المداك: دمسهكوان، سندنۆل، شتيكه

ماده بۇندارمكهى تېدا دمگوترى

يان لهسمرى ورد دمكرى.

المِنْوَلُ: نهو دمسهك سندنۆلهى شته

بۇندارمكهى پېچ دمگوترى يان

دمسكى دمسهكوان كه شته

بۇندارمكهى پېچ ورد دمكرى، (ك:

مَدَاوَك).

الْبُرْكَس: بېروانه وشهى (دكس).

دَالَ الدَّمْرُ دَوْلاً ودولة: روژگار گۆرانی

به سمردا هاتو له حالتيكهوه

گواستبييهوه بۇ حالتيكى تر.

دالت الأيام: روژمگان گۆرانكاريان

به سمردا هات.

دَالَ الثَّرْبُ: كراسهكه (قوماشهكه) رزى،

كۆن بوو.

دَالَ بَطْنُهُ: ورگى دا چوپړاو شوپړ بؤوه

بؤوسمر زموى.

أَدَا الشَّيْءَ: شتهكهى والى كړد خه لك

دمستاو دمستې پېچكا.

دَالَ فلاناً على فلان ومنه: يارمهتى

فلانكهسى داو زالى كړد به سمر

فلانكهس دا.

دَاوَلَ كَذَا بَيْنَهُم: شتهكهى والى كړد

لهناو خوږيان دا دمستاو دمستى پېچ

بكه ن ه جارېك به دمست تافميكهوه

بىو دمميكى تر به دمست

كۆمه لتيكى ترموه ه دمگوترى:

(دَاوَلَ اللهَ الْأَيَّامَ بَيْنَ النَّاسِ):

پهرومر دگار روژگارى سوړاند

همردمهو به دمست په كيكهوه بوو

ه قورنان دمفمرموى: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ

نُذِرُوهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾.

دَوَّلَ دَالاً: بيتى دالى نووسى ه (لدويل

المدينة) برېتبييه لهوى شارېك

له ژېر كـونـتـرولـى زياد له

حكومتيك دا بى.

اندال القومُ: خه لكهكه له شويښيكهوه

دگمه يه نې له دصت به سمر اگرتن و

دان و سان و ليكول يه موه دا.

الدَوْلُ: سمر تيرى دصتاو دصت پې

كراو.

الدَوْلَةُ: دمه لات و دصت به سمر

گرتنى كاروبار ۵ شتى دصتاو

دصت پېكراو ۵ كومه ليك خه لكى

زور به شيوه يه كى هه مېشه يى

له هه رېم و لاتيك دابنيشن و

شه خصيه تيكي مه عنه وى و

سمر به خوئى سياسىيان هه بى ۵

نه گهر له بواري شهردا به كارها ت

بريتيه له وهى دولايه نى شهركهر

هر دممه و يه كيكيان سهر كهوتن

به دصت بينى ۵ هه روا به مانا

(چكندانه) دئ ۵ به مانا (دمندوك) دئ

۵ به مانا (لا ورك) دئ ۵ به مانا

(ناوك) دئ.

الدَوْلَةُ: زالبون و دصت به سمر اگرتن ۵

شتى دصتاو دصت پېكراو له پارمو

پول و ناميرى جوړاو جوړ.

الدَوْلَةُ: گياى وشكه موه بووى ومها

ساليك و دوانى به سمر دا رويشتن ۵

هر گزوگيايه ك تيكي شكابى و رمش

هه لگه رابى و كه لكى پيومنه مابى.

الدَوْلَةُ: ليكول يه موه هسه

لى كردنى دادومر كهانه له سمر

گواستيان موه بو شوي نيكي تر.

اندال الشئى: شته كه هه لواسرا.

اندال بطنه: وركى داجوړاو شوړ بووه.

اندال مافي بطنه: وركى دپاو

ريخوله كاني هه لپزان هه سمر زموى ۵

(تداولت الايدي الشئى): دصته كان

نموشته يان نال و گوړ كرد همر روژه

شته كه به دصت يه كيكي موه بووه ۵

دمگوتري: (تداول القوم الامر):

خه لكه كه ناومناوه كارمكه يان

له نه ستو گرت.

استدال الايام: هه ولى دا روژگارى

دمه لاتداريه تى بو بگه پته موه.

الدال: پيتيكه له پېته كاني هيجا ۵

هه روا به مانا نافرمتى قه له و دئ ۵

(دال النهى) بريتيه له خلتو و

قوپراوى ناو روبارم كان كه روبارمكه

دمكاته دو كمرت و شيوه ي پيتى

(دال) پيك ده ينى ۵ به زمانى

پونانى پي دمگوتري: (دلتا).

الدالة: شورمت و ناوو ناوبانگ.

الدوالي: ترى تايمه ي رمش كمبه لاي

سورى دا برون ۵ له زانستى

پزيشكى دا ناستوربون و هاوسانى

رمكه خو پنبه ركهانه، ناهيلى خو پن

پياند ا بگه پته موه.

دواليك: چاوگه و زورى زيده رموى

روداوو هه‌م‌ضیه‌هه‌ك پێش دهرگردنی
بریار.

الْقَوْلَابُ: ناعور، نامیرنكه به ئیسترو
بارگیر هه‌ل‌د‌ه‌سو‌رپ‌ئ‌ند‌رئ ئاوی پئ
هه‌ل‌د‌ه‌م‌گو‌پ‌زئ ۵ نامیرنكه بو
بهرزگردنه‌ومی شتی هورس
به‌كاردئ ۵ كه‌نتو‌ری ج‌ل‌و به‌رگ،
(ك: دوالیب).

الْقَوْلُجُ: بروانه وشه‌ی (دَلَج).

الْقَوْلُغُ: بروانه وشه‌ی (دَلْع).

دَامَ الشَّيْءُ دوماً ودواماً: جیگیر و پایه‌دار
بوو ۵ مایه‌وه ۵ د‌ه‌ست‌او د‌ه‌ستی کرد
۵ ج‌ه‌و ج‌و‌ئ‌ی کرد ۵ ك‌پ بوو ۵
د‌ه‌م‌گو‌ترئ: (دَامَ غَلِيَانُ الْقِدْرِ) ق‌ل‌ه‌و
هه‌ل‌ج‌ونی مه‌ن‌ج‌ه‌ه‌كه ك‌پ بوو.

دَامَ الْحَيَوَانُ: نازه‌ه‌كه، و‌لا‌خ‌ه‌كه مان‌د‌وو
بوو.

دَامَ الْمَطَرُ: بارانه‌كه به‌ر‌د‌ه‌وام بوو.

دَامَ الدَّلْوُ: دۆل‌ج‌ه‌كه پ‌ر‌بوو.

دیم به: توشی سمر سو‌ر‌ان بوو، گ‌ی‌ژ بوو.

أدامت السماء: ئاسمان بارانی باراند.

أدامَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ی دام‌ر‌كان‌د‌ه‌وه

به‌ئاو یان به‌شتی تر ۵ خواستی

وابوو به‌ر‌د‌ه‌وامی ب‌كا ۵ ك‌ال‌و خ‌و‌ی

ت‌ی‌دا‌ك‌رد به‌ه‌ی‌واشی د‌ه‌ستی ب‌و‌ب‌رد.

أدامَ الْقِدْرُ: ق‌ل‌ه‌ه‌ ق‌ل‌ه‌و هه‌ل‌ج‌ونی

مه‌ن‌ج‌ه‌ه‌كه‌ی ه‌ی‌واش ك‌رد‌ه‌وه.

أدامَ الدَّلْوُ: دۆل‌ج‌ه‌كه‌ی پ‌ر‌ك‌رد.

أدیم به: به‌مانا (دیم به) دئ.

دَاوَمَ عَلَيْهِ: به‌ر‌د‌ه‌وام بوو

له‌س‌م‌ری و‌د‌ه‌ستی ل‌ئ هه‌ل‌نه‌گ‌رت.

دَاوَمَ الشَّيْءُ: ه‌ی‌وا‌ی خواست به‌ر‌د‌ه‌وام

ب‌ئ ۵ ه‌ی‌وا‌شی ت‌ی‌دا به‌ك‌ار ه‌ی‌نا.

دَوَمَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی وردو

له‌س‌ر خ‌و‌و به‌ر‌د‌ه‌وامی باراند.

دَوَمَ الطَّائِرُ: بال‌ند‌ه‌كه به‌حه‌وادا ف‌ر‌ی‌و

ب‌ال‌ی ل‌ی‌ك‌دان ۵ ف‌ر‌ی‌و ب‌ال‌ی راست

ك‌ردن.

دَوَمَتِ الشَّمْسُ: خ‌و‌ر به‌ئا‌س‌مان دا خ‌و‌ی

خ‌و‌ی نه‌ن‌جام دا.

دَوَمَتِ عَيْنُهُ: ب‌ی‌ل‌ب‌ی‌له‌ی ج‌او‌ی سو‌ر‌او

سو‌ر‌ی کرد.

دَوَمَ فُلَانٌ أَوِ السَّبْعِيُّ: ف‌ل‌ان‌كه‌س یان

ح‌وش‌تر‌ه‌كه ز‌مان‌ی له‌ناو د‌ه‌می خ‌و‌ی

دا ه‌ی‌ناو ب‌رد ب‌و‌ئ‌ه‌ومی ناو‌د‌ه‌می

و‌ش‌ك نه‌ب‌ئ.

دَوَمَ الْكَلَابُ: سه‌گ‌ه‌كه له‌پ‌ا‌ك‌ردن دا

ب‌ی‌نی گ‌رت.

دَوَمَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ی خ‌و‌لان‌د‌ه‌وه ۵

د‌ه‌م‌گو‌ترئ: (دَوَمَ الْعِمَامَةُ) م‌ی‌ز‌م‌ر‌ه‌كه‌ی

به‌د‌ه‌م‌و‌ری س‌م‌ری دا پ‌ی‌چ پ‌ی‌نا.

دَوَمَ الصَّيْبُ الدَّوَامَةُ: م‌ن‌دا‌له‌كه ی‌اری

به‌م‌ز‌را‌حه‌كه کرد.

دَوَمَ الْحَمْرُ شَارِبُهَا: ش‌م‌را‌به‌كه كا‌ب‌رای

گيژويژ کردو توشی سمرسورانی کرد.

دَوَمَ الزَّعْفَرَانِ: زعفرانی کرده ناو
 نَاسَمُوهُ تِيكِي هَلْدَا بُوَنَهَمُو
 بِتَوَيْتَمُوهُ ۵ يان تِيكِي هَلْدَاو
 توانييهوه.

دَوَمَ الْمَرْقَةِ: شۆرباومگهی زۆر چهور ليئا،
 رُونِي زۆرِي تِيكِرْد بُوَنَهَمُو
 رُونَهَكه بهسمریهوه بسورپتهوه.

دَوَمَ الْقِنْزِ: قَلْبَه قَلْبَو هَلْچُونِي
 مهنجه لَمَكه ی هیواش کردموه.

استدام الشَّيْئِ: شتهکه بهردموام بوو.
 استدام فلان: کابرا لهکارمکه دا زنده
 رۆی کرد ۵ چاوپروانی کرد.

استدام الطائرُ: بهمانا (دَوَمَ) دئ.
 استدام الشَّيْئِ: هیوای خواست شتهکه
 بهردموام بی.

استدام الأمرُ: هیواشی لهکارمکه بهیرمو
 کرد.

استدام عاقبة الأمر: چاوپروانی
 سمرمنجای کارمکه کرد.

استدام غريمه: لهگهڻ قهرزدارمگهی دا
 هیدیو هیواشی نواند.

استدام فلان الله نعمة فلان: داوای
 لهخودا کرد نيعمهتو پیاوختی
 فلانکهسی بۆبهردموام بکا.

الدَّوَامُ: نهوماوهیه که پێویسته موجه
 خۆر لهشوینی کارمگهی بهردموام

بیو نمرکی سهرشانی ئهنجام بدا.

الدَّوَامُ: سهر سوران و گيژ بوون.

الدَّوَمُ: بهمانا (الدائم) دئ ۵ دمگوترئ:

(مازلت السماء دوماً دوماً) ئاسمان

تا ئیستا بهردموام باران دمبارینئ ۵

همروا ناوه بۆ درمختیک لهپیری

دارخورمابی، قهباری زلهو له

سهعیدی میصر زۆره ۵ همروا

لهولاتی تری عهرمیش زۆره،

قهباری بهرمگهی بهمنهنازی

سیویکه توپکلیکی ئهستورو سوری

ههیه ۵ دمنکی گهوری ههیهو

کاکلهگهی نهرمو ئیسفنجی یه ۵

همروا ناوه بۆ درمختی گهوره

لههر جۆریک بی.

الدَّوَاةُ: مزراح، (خلخالوکه) داریکه

لایهکی پان و لایهکی باریک سهری

لاباریکهگهی ئاسنیکی خپری

بهمنهنازی دمنکه نۆکیکو گهورمتر

پیدا دمگوترئ ۵ ئهمجار بهتیکی تی

دمهالیندرئو بهزموی دا

دادمخوترئ ودمخولیتتهوه.

الدَّيْمَةُ: بارانیك ماوهی بارینهگهی

دریژه بکیشیو لهسهرخۆ ببارئ.

الدَّيْمُ: بهردموام.

الدَّوَامُ: بارانی بهردموام ۵ شهراب.

الدَّوَامَةُ: شهراب.

الدَّوَامُ: ناو یان چیلکه دارنکی تهپ یان

همرشتی کی تر که هه لچون و قله	زور بوو.
قله بی مه نجه لی سهر ئاگر	أذری فلان: فلانکەس هاونشین
دامرکتینیته وه، (ك: مداریم).	نه خوشتی کی کرد.
الْمَلُومُ: به مانا (الْمَذَامُ) دئ، (ك: مَذَامِ).	أذری فلان: فلانکەسی نه خوش کرد
دان دَرْنَا و دَرْنَا: پڕو پوچ و بی خیر بوو	چاره سهری نه خوشییه که ی کرد.
زمعیفو لاواز بوو.	داري المریض ونه مداواة ودواء:
دان لـه: هه مانن بهر داری بوو،	چاره سهری نه خوشه که ی کرد.
گهردنکه چی بوو.	داري الفرس: نه مرگی به خێو کردن و
أدین: به مانا (دان) دئ.	سهر بهرشتی کردنی نه سه به که ی
دَوْنُ دیوانا: دیوانی شیعی دانا،	له نه ستو گرت.
شیعی کۆکردموو نویسنیه وه.	دَوْنُ الرعد: هه ورکه گرماندی.
دَوْنُ الکتب: کتیبه مانی کۆکردنه موو	دَوْنُ الفحل: نه سه به که خیلکاندی،
رێکی خستن.	خیلکه ی نه سه به که بیسترا.
تَدَوْنُ: بۆ مطاوعه ی (دَوْنه) هاتووه	دَوْنُ الطائر: باننمه که له حه وادا بالی
باش دموته مه ند بوو.	رێک کردن و هری.
الدُّون: خویری و پڕو پوچ.	دَوْنُ الکلب في الأرض: سه گه که به ناو
دُون: زهری زهمانه.	زمویه که دا سوپایه وه.
الذَّيَّانُ: دهفته رو تو مارگا که ناوی	دَوْنُ الرجل في الأرض: هیاوکه به ناو
سهر بازو شتی وای تیدا بنووسری	زمویه که دا رۆی.
نووسه رو شوینی ئیشکردنیان	دَوْنُ بالشَّيْنُ: به لای شته که دا رۆی
کۆمه ئێک یا زۆربه ی شیعی	ملی له ساری گاکه به کاکه ناو
شاعیرێک هه موو کتیبێک.	رۆی.
فَوِي فلان دَوِي: فلانکەس تووشی	دَوْنُ اللبن والمرق: شیره که بان شوڕباکه
نه خوشی سیل بوو هه نه خوشی	توپی گرت هه توپی که وته سهر.
هه ناو مرد هه رقو کینه ی پهیدا کرد	دَوْنُ الماء: ناوه که به نه ی سهر که وت
هه گیل و نه حه ق بوو هه کویر بوو.	شتیکی له سهر دمرکه وت و مکوو توی
دريت الأرض: زمویه که دمردو ئافاتی	وايه.

دَوَى الطَّعَامُ: خُورَاكِه كِه زُور بَوُو.

دَوَى فَلَانًا: سَهَرَتُوپْزِي شِيرو مَاسْتِي دَا
بِهْمَلَان.

إِدَوَى: سَهَرَتُوپْزِي شِيرو مَاسْت يَان هِي
شُورْبَاي خَوَارِد.

تَدَاوَى: حَمَبُو دَهْرَمَانِي خَوَارِد.

الدَّوَاي: (لَبَن دَاو) شِيرو مَاسْتِي كِي
سَهَرَتُوپْزِدَارِه.

الدَّوَايَةُ: دَمَشْتِي كَاكِي بَه كَاكِي.

الدَّوِيَّةُ: بَهْمَانَا (الدَّوَايَةُ) دِي.

الدَّكَايَةُ: مَامَان ۵ نَافَرْمَتِي بِيگانَهِي
شِيرِدَمَر ۵ نَافَرْمَتِيكَ مَنَدَالِي خَه لَك
بَه خِيَو بَكَا.

الدُّرَى: نَه خُوشِي ۵ نَه خُوشِي سِيل ۵

عَه يَبِي دِيَار نَه بَوُو كَا لَا ۵

نَادَه مِي زَادِي خَب بَوُو، خُوسْت لِي

بِرَاو ۵ دَمَكُوتَرِي: (تَرَكْت فَلَانًا

دَوَى): فَلَانَكِه سَم جِي هِي شَسْت

خُوسْتِي لِي بَرَابُوو، جُووَلَهِي لِيوَه

نَه دَمَهَات.

الدُّرَاءُ: دَهْرَمَان، هَمَرَشْتِيكَ چَارَه سَهَرِي

نَه خُوشِي يَح بَكْرِي.

الدُّرَاءُ: قُوتُوَه مَهْرَمَكُه بُو نُوچُو

كَهْرَسَهِي يَح نُووسِيْن ۵ هَمَرُو نَاوَه

بُو تُوپْكَلِي كَالَهَكِه مَارَانَهو تُوپْكَلِي

كَالَهَكُو تُوپْكَلِي بُولَهْتَرِي.

الدُّرَايَةُ: تُوپِيَه كِي تَه نَكِه دَمَكِه وِپْتَه سَهَر

شِيرو شُورْبَا ۵ دَمَكُوتَرِي: (مَرَقَةُ

دَوَايَةُ): شُورْبَاوِي كِي تُوپْدَارُو چَه وُرو

بِيودَارِه ۵ تَهو بَه لَغُو سَهو زَايِيَهِي

دَمَكِه وِپْتَه سَهَر دَدَان.

الدُّرُ: سَارِي كَاكِي بَه كَاكِي ۵ زَمُوِي

تَه خَت.

الدُّوِي: بَهْمَانَا (الدَّوَايَةُ).

الدُّوِي: گِرْمَهِي هَمُور ۵ وِيزَه وِيزُو

گِيزَه گِيزِي هَه نَگُو مِي شُو مِي شُولَه

۵ دَمَنگُو صَهْدَا.

دَوِي الرِّيح: بَاي لَه سَهْرَه خُو.

دَوِي الْأُذُن: هَاشَه هَاشِي گُوپْچَكِه ۵ تَاكِه

كَهَس ۵ دَمَكُوتَرِي: (مَا بَالِدَار دَوِي)

كَهَس لَه خَانُو مَكِه دَا نِيِيَه ۵ هَمُروَا

دَمَكُوتَرِي: (دَا دَوِيَّة) دَمَرْدَن كِي

گِرَانَه.

الدُّرِيَّةُ: (أَرْض دَوِيَّةُ): زَهْوِيِيَه كِي

نَه گُونَجَاوَه بُو تِيْدَا زِيَان، دَمَرْدُو

نَافَاتِي زُورَه.

الدُّيِّي: بَرَوَانَه (دَوَا).

الدُّيُّوبُ: بَرَوَانَه (دَب).

دَاثْ دِيْنَا: نَهْرَمُو نَاسَان بُوو.

دَاثْ فَلَان: فَلَانَكِهَس غِيْرَهْتُو پِيَاوَمْتِي

نَهْمَاو خَه جَالَهْت بُوو، گَهْوَدَاو

خُوپْپَرِيَه.

دَيِّثْ فَلَان: فَلَانَكِهَس گَهْوَدَاو خُوپْپَرِي

بُوو.

دَيْثُ الطَّرِيقِ: رڼاگامی پټخوست کرد،
تهخت و بځ کؤسپی کرد.

دَيْثُ الشَّيْءِ: شتهگهی نهرم کرد،
چه ماندی، ژړباری کرد
دمگوترئ: (دَيْثُ الْمَطْرَقَةِ الْخَدِيدِ)
چهکوچه که ناسنهگهی نهرم کرد
چه ماندیپیهوه.

دَيْثُ الْحَيَوَانِ وَالْإِنْسَانِ: ولاخه که یان
نادهمیزاد که زهلیل و ژړبار کرد
ه خه ساندی ه نه ومندهی زهلیل و
ملکه چ کرد تازړ باربوو، دمگوترئ:
(دَيْثُهُ بِالْصَّغَارِ) منداله ورکه ی
دواخست و سوکاهتی پی کرد.

تَدَيْثٌ: بؤ مواطوهمه (دَيْثُهُ) دئ.
دَيْثُ فُلَانٍ: فلا نکهس خه لکی
بؤژنهگهی هیناو له جیاتی نهوه
پاره ی و مرگرت، واته: گهوادی
به خیزانی خوی کرد.

الدَّيْثَانُ: مۆته که کهسواری نادمیزاد
دهی.

الدَّيْثَانِيُّ: به مانا (الدَّيْثَانُ) دئ.
الدَّيْثُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاو نکه گهوادی
به ژنو خوشکی خوی بکا ه غیرمت و
پیاومتی تیدانیپیهو به هیچ شتیک
خه جالمت نابج.

الدَّيْجِيُّ: بپروانه (دَجَا).

الدَّيْجُوجُ: بپروانه (دَجُ).

الدَّيْجُورُ: بپروانه (دَجَر).

الدَّيْجُورِيُّ: بپروانه (دَجَر).

الدَّيْهَانُ: بپروانه (دَحْن).

الدَّيْهَسُ: بپروانه (دَحَس).

الدَّيْهَسُ: بپروانه (دَحَس).

الدَّيْذَبُ: بپروانه (دَذَب).

الديذبان: بپروانه (دَذَب).

الديدان: بپروانه (دَذَن).

الديدن: بپروانه (دَذَن).

تدير المكان: بپروانه (دَوْر).

الدير: کهنشته، شوپنی خوداپهرستی
رهبانه مهسیحیه کان چ نیرو چ
مئ ه (رأس الدير): پیاو ماقول و
سهره ک خیل.

الديراني: خاومنی کهنشته،
نموکهسه ی سهروکاری کهنشته
دمکا له روی پیداویستی و بینا
سازیهوه.

الديار: به مانا (الديراني) دئ.

الديور: بپروانه (دور).

الديرة: بپروانه (دور).

الدير: بپروانه (دور).

الديرية: بپروانه (دور).

الديس: بپروانه (دوس).

الديسة: بپروانه (دوس).

الديسق: بپروانه (دَسَق).

الديسم: بپروانه (دَسَم).

الديسة: بپروانه (دَسَم).

ديسم: مانگی دوانزمی رۆمی و کانونی
 بهکهم له حیسابی سورمیانى دا.
 داصى دېصاً و دېصاناً: لای دا، کلا بوو ە
 رڤى لى گوم بوو سهر کوڤر بوو ە
 لهشهرپدا ههلات ە چوست و چالاک
 بوو، بهدموری شتهکهدا سوراپهوه ە
 شوڤن فهرمانرپهواکهوت و پابهندی
 فهرمان و برپهاری بوو ە دواى
 گهشهکردن و بهرز بوونهوه تیشکاو
 پوجاپهوه ە جوئه جوئی کرد.

داسى عن الطريق: لهريگا لای دا.
 داصت السمكة في الماء: ماسیهکه
 رۆجووه خوار بهناو ناومهکهدا.
 انداص الشئى: شتهکه لهدمست دمرچوو
 لهدمست ترازدا.

إنداص بالشئ: لهناکاو بهشهرپو
 خراپهکاری بههرنگاری بۆوه ە
 دهمگوترى: (انداص عليه بالشئ).
 الدائن: دز، (ك: داصه).

الدیاص: ههلهو خرپنیک لهبهر
 گوشتنى بهدمست نهگیرى ە یان
 لهبهر بههیزو پتهوی ماسولکهکانی
 کهس پئی نهوڤرى.

الدیاصه: شافرمی گوشتن ە شافرمی
 کوئهبنه.

الذيقوع: برپوانه (دفع).
 الذیک: کهلهشیر، (ك: دیوک، أدیاك،
 دیکه) ە همروا ناوه بۆ بههار لهم

روموه که بهجۆرمها رومك و گون
 دمرزپتهوه ە نهو ئیسهقانهی لهدوا
 گوڤچهکی نهسپهومیه.

المديكة: (أرض مديكة): زمویپهکی
 تهخت گراو راسته و پاسته گراوه.

الذيلع: برپوانه (دفع).

الدعاس: برپوانه (دمس).

الدیمه: برپوانه (دوم).

الدمقراطية: جۆرنکه لهفهرمانرپهوی
 کهسهرومری گهلی تیدا بهرجاو
 دهمگيرى و دزی دیکتاتورپیهته ە
 نهمه له روی رامیارپیهوه، لهپوی
 کۆمهلاهتیشمیهو شیوازیکى ژبانیه
 لهسهر بنههای یهکسانی و نازادی
 رادهرپهین و بیرکردنهوه.

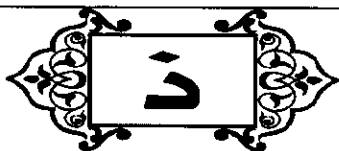
دان دینا و دینانه: ملکهچ و زهلیل بوو،
 فهرمانبهر دار بوو ە دهمگوترى: (دان
 له و دان منه): تۆلهی لى ساند ە (دان
 بکذا): نهومی کرده ناپینی خوی.

دان فلان دینا: فلانکهمس فهرزی کرد ە
 فهرزمکانی زۆربوون ە خوی بهکاری
 خیر یان شهرپنگیزپیهوه گرت.

دان فلان دینا: فلانی زهلیل کرد ملکهچی
 کرد ە دهمگوترى: (دان فلان نفسه)
 خوی ههنا بۆ کردنی کارنک
 کهپى ناخۆش بوو ە نهفسی خوی
 موحاسبه کرد ە (دان الشئى)
 شتهکهی کرده ملکى نهو.

أَدَانُ: پاره‌ی قهرز گردو بوو
 به قهرزدار، پاره‌ی به قهرزداو بوو
 به خاومن قهرز.
 أَدَانُ فَلَانُ: قهرزی دایه ۵ قهرزی لیځ کرد.
 دَائِنَةُ مَدَائِنَةٍ وَدِيَانَا: مامه‌ل‌ه‌ی به قهرز
 لکه‌ل دا کرد ۵ پاداشی دایه‌وه ۵
 دانگایی کرد.
 دَائِنَةُ: قهرزی دایه ۵ وازی لیځ هیڼا
 خوی و بیرو باومړی چونه و چون
 نییه چی به سهره‌وه نه‌بوو ۵ بر‌وای
 بی کرد.
 دَائِنُ فَلَانَا الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی کرده
 مولکی فلان ۵ دم‌گوتړی: (دَائِنُ فَلَانَا
 الْقَوْمُ) فلان‌ک‌ه‌سی کرده کوڅ‌خواو
 کار به‌دمستی خه‌لکه‌که.
 إِدَانُ: قهرزی کرد، بوو به قهرزدار ۵
 قهرزی له‌سهر که‌لکه‌که بوو.
 إِدَانُ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که مامه‌ل‌ه‌یان
 به قهرز کرد.
 تَدَائِنُ الرِّجْلَانِ: دوو پیاوکه مامه‌ل‌ه‌یان
 لکه‌ل یه‌کتر دایه قهرز کرد.
 تَدَائِنُ: قهرزی کردو بوو به قهرزدار.
 تَدَائِنُ بَكْنَا: بر‌وای به‌موکردو بابه‌ندی بوو.
 الدَّيَّانُ: بر‌وانه (دو).
 استدان: قهرزی کردو بوو به قهرزدار ۵
 داوای شه‌وی کرد قهرزی بی بدن ۵
 دم‌گوتړی: (استدان فلاناً) قهرزی
 له‌فلان‌ک‌ه‌س کرد.

الدَّيَّانَةُ: شه‌وی نادمیزاد بیرو باومړی
 پییه.
 الدَّيْنُ: قهرزی ماوه دیار‌یک‌راو ۵ به‌های
 کالو شت‌ومه‌ک ۵ همرشتی‌ک
 حازرنه‌بی ۵ مردن.
 الدَّيْنُ: به‌مانا (الدَّيَّانَةُ) دی ۵ هم‌رو ناوه
 بو ههموو نه‌وشتانه‌ی عیبادتی
 خودایان بی دم‌گړی ۵ نایینی نی‌سلام
 بر‌وا به‌دل و دان بیانان به‌زوبان
 به‌جه‌سته و نه‌ندام کارکردن ۵
 ژینامه ۵ ملک‌ایه‌تی ۵ فرمان‌بر‌وای ۵
 حال و وضع ۵ خو‌بار‌زی ۵ حیساب و
 شم‌زار ۵ قه‌زاو نه‌خشه‌دانان، (ک:
 أَذَيْنُ، دِیون، اَدیان).
 الدَّيْنَةُ: به‌مانا (الدَّيْنُ) دی ۵ به‌مانا خودا
 به‌مرستی دی.
 الدَّيَّانُ: ناو‌یک‌ه له‌ناوه جوانه‌کانی خودا
 ۵ قازی و دادومر ۵ پاداش دهره‌وه
 به‌خیر یان به‌شهر ۵ ژمی‌ریار.
 الدَّيَّانُ: که‌سیکه زور قهرزو قو‌له بکا،
 که‌سیک زور شت به قهرز بدا،
 دم‌گوتړی: (امْرَأَةُ دِیَّانٍ)، (ک: مداین).
 الدَّيْنُ: به‌ندمو کویله.
 دَيَّيْ دَيَّيْ: جوړه گورانییه‌که یو حوشر دم‌گوتړی.
 الدَّيَّةُ: بر‌وانه (دوی).
 الدِّينَامِيكَا: زانیاریه‌که دم‌براری
 جم و چو‌ل به‌مانا گشتییه‌ک‌ه‌ی.
 الدَّيَّوْمُ: بر‌وانه (دَوَمَ).

الذَّالُّ: پیتی نۆپەمی پیتەکانی
هیجایە ە لەنۆوان کەناری زوبان و
کەناری دوو دانسی پێشەوهی لای
سەرو دەرئ.

ذَا: ئیسمی ئیشارمیه بۆ تاکێ نێرینه
بەگاردی، دمتوانری پیتی (کافی
خیطابی) پێوه بلیکندری بەگوێزە
خیطابە ناراستە کراوەکە (کافەکە)
دمگۆری، دمگوتری: (ذاک، ذاک،
ذاکما، ذاکم، ذاکن) ە وایش دەبی
پیتی (ها)کە بۆ هوشیار کردنەوهیه
پیشی دمکەوئ، دمگوتری: (هَذَا)
(هَذَاک) وادەبی پیتی (ل) کە دوری
دمکەپەنئ، دمکەوێتە نۆوان ئیسمی
(ذا) و (کافەکە)، دمگوتری: (ذَلِكَ) ە
هەروا وشە (ذا) بەمانا خاوەن دئ،
(ذا المال) واتە: خاوەن مال.

ذات: بۆ مێینهی (فر)ی بەمانا صاحب
بەگاردی، دمگوتری: (هو ذو مال
وهي ذات مال) ە (ك: ذوات) ە ە
وادەبی بەمانای یەگجاری دمکەپەنئ،
دمگوتری: (لَقِيتَ فُلاناً ذات مرة)
جاریك توشی فلانكەس بووم ە (ما
كلمت فلاناً ذات شفة: يەك وشە

قەسەم لەگەڵ فلان نەکرد ە هەروا
بەمانا حال وومزع دئ (وأصلح ذات
بینهم) حال وومزعی نۆوانیانی باش
کردو کێشەیان نەما ە بەمانا لای
شت دئ، دمگوتری: (ذات اليمين
و ذات الشمال) لای راست و لای
چەپ ە بەمانا خودی شت و
حەقیقەتی شت دئ، دمگوتری:
(ذات الشيء) خودی شتەکەو
حەقیقەت و تاپەتەندی شتەکە،
دمگوتری: (عيب ذاتي): عەیبکی
سروشتی و خۆرسک.

الذَّاتُ: نەفس و شەخص و خود ە
لەواری ئەدەب دا (نقد ذاتي): واتە
رەخنەکە پەيوەندی بە بێرو
بۆجونی کەسەکەو هەلجۆن و
داچوونە دەر و نێهکانیەوه هەیه ە
پێچەوانەئ نەقدی مەوضوعیە،
دمگوتری: (جاء فلان بذاته):
فلانکەس خودی خۆی هاتە (عرفه
من ذات نفسه): لەخودی خۆیەوه
ناسیویتی شارەزابوو.

ذات الصدر: نهێنی ناو دلی ئادەمیزاد ە
قورئان دمهفرموی: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾.

ذات الرنة: نيلتيهاب و هه و گردنى سى.

ذات الجنب: نيلتيهابى پەردەى سى.

ذآب فلان: فلانكەس كەردموى گورگانەى

كرد، كەلەشوينيکەو وە ترسى هەبوو

لەلایەكى ترمو و بۆى هات.

ذآب لي السر: لە پويشتن داپەلەى كرد.

ذآب الريح الشئى: بايەكە لە هەموو

لايەكەو وە بۆشتەكە هات.

ذآب الشئى: شتەكەى كۆكردموى، پيكي

خست.

ذآب الدابة: ولاخەكەى لى خوړى.

ذآب فلانا: فلانكەسى دمر كړدو سوكاپەتى

پي كړد وە ترساندى.

ذآب الغلام: كاكوڼى بۆ منداكە دروست

كرد.

ذئب: لەگورگ ترسا و گورگ كەوتە ناو

مەرو مالاكەكەپەو.

ذئب ذاباً: و مكوو گورگى لى هات لەچاو

چنۆكى و زينه خروڼى دا و لەگورگ

ترسا و لە شتيك ترسا.

ذؤب ذآبة: و مكوو گورگى لى هات

لەخراپەكارى و چاوچنۆكى دا.

أذابت الأرض: ولاتەكە گورگى زۆر

بوو و گورگى تیدا پەيدا بوو و

لەشتيک ترسا.

أذآب في السر: لەرويشتن دا پەلەى

كرد.

أذآب الغلام: كاكوڼى بۆ منداكە كرد.

ذآبة: كاكوڼى بۆكرد وە ترساندى و

راپچلەكاند.

تذآبت الريح: بايەكە هەلبوونەكەى

شيواو بوو هەردەمە لەلایەكەو وە

دەهات.

تذآبت الريح الشئى: بايەكە

هەردەمە لەلایەكەو وە لەشتەكەى داو

بۆى هات.

تذآب: و مكوو گورگى لى هات.

تذآب الريح الشئى: بايەكە

لەهەموو لایەكەو وە بۆشتەكە هاتو

لەهەموو كۆنو و كەلەبەريکەو وە

لەشتەكەى دا.

تذآب فلانا: فلانكەسى ترساند.

استذآب: و مكوو گورگى لى هات.

الذؤابة من كل شئ: لای سەروى

هەموو شتيك، دىگوتري: (فلان

ذؤابة قومە): فلانكەس سەروكى

هۆزەكەپەتى، پياو ماقول و ريش

سپى خەلكەكەپە و سەرى شتو

كۆتايپەكەى، دىگوتري: (ذؤابة

السوط) سەرى شوړك و قەمچى و

(ذؤابة العمامة): سەرى لكى مېزەر،

دىگوتري: (فلان قُلت ذؤابة): فلان

لەپراو بۆچونى خۆى ژوان

كراومتەوم.

الذئبُ: گورگ ۵ سهگه كيوى ۵ (ك):

أذوب، ذئاب، ذؤبان ۵ لهپه ندى

پيشينانى عمرىب دا هاتوو دهلى:

(الذئبُ خالياً أسد): گورگى برسى

شيرمكو له هيچ ناكاتهوه، همروا

دمگوتري: (فلان من ذؤبان العرب):

فلانكەس له دزو جەردمكەنى

عمرىبه.

الْمَذَابَةُ: (أرض مَذَابَةُ): ولاتىكى فرە

گورگه، گورگى زوره.

ذئِر ذاراً: رقى ههلساو تورا، خوى

نامادمکرد بۆ ههلمەت بردن.

ذئو بالمر: خوى بهكارمكهوه گرت.

ذئو الشئ: شتهكهى بى ناخوش بوو روى

لى وەرگيراه (فهو وهي ذائر وذئير).

ذئِر عليه: جهسارمتى بهسەر دا کرد،

بهسهریا زال بوو، دمگوتري: (ذئرت

المرأة على بعلها): ئافرتهكه

له ميژدمكهى ههنگهراپه و مو ناچيزه

بوو.

أَذَارُهُ اليه: بهناى بى برد.

أَذَارُهُ على فلان: رقى فلانكەسى

ههلساند.

أَذَارُهُ به: بهوشته ههليئاو نيغراى

کرد.

ذَاءَرَتِ الناقةُ: خوشترمهكه له

بيچومكهى نهبان بوو.

ذأرت المرأة: ژنهكه له ميژدمكهى

ناچيزه بوو.

ذأف ذافاً وذافاناً: مرد.

ذأف الجريح: بريندارمكهى مراند،

كوشتى.

الذؤاف: ژمهري كوشنده، دمگوتري:

(موت ذؤاف): مردنى كتوپر.

ذال ذالاً وذالاناً: بهخييراى و خوڤادان

رويشته ۵ بازى دا.

ذال فلاناً: فلانكەسى دمرکردو سوکايتى

بى کرد.

تذال: خوى بچوك كردموه، يان نهو

دوو كهسه يهكتريان بهبچوك

لهقهلم دا.

ذواله: عهلهمى جينسه بۆ گورگ

(واته رهمگەزى گورگ) ۵ (ك: ذؤلان

وذئلان).

المذال: خوشپرموى و وزن سوک.

ذامه ذاماً: رمخهى له گهلى گرت

بهسووک و بى ريزى دانا ۵ دمرى

کردتپروى کرد.

أَذَامُهُ: ترساندى

الذام: عمىبو عار.

الذامة: دمگوتري: (ما سمعت له

ذامة): تافه وشميكم لى نهبيست.

ذب ذباً: لهبهك شوين جيگر نهبوو،

رهنكى ههلبزکا.

ذَبَّ جَسْمَهُ: جهسته‌ی چرچ و لاواز بوو.

ذَبَّ شَفْتَهُ ذَبًا وَذَبِيًا: لیوی وشک بوو

له‌بمر تینوایه‌تی زور لیوی سیس

بوون، دمگوتری: (ذَبَّ لِسَانُهُ وَالْفَدِيرُ

وَالثَّبَاتُ ذَبًا وَذَبِيًا): وشک بوو.

ذَبَّ الذَّبَابَ وَغَيْرَهُ ذَبًا: میشه‌کی دهرکرد.

ذَبَّ عَنْهُ: بهرگری لئ کرد ه داکوکی لئ

کرد.

ذَبَّ الْمَكَانَ: نهو شوینه میشی زور بوون ه

(ذَبَّ الْحَيْرَانَ): نازه‌له‌که میش جوته

کونه لوتیه‌وه.

ذَبَّبَ: به‌مانا (ذَبَّ) دئ ه زیده رموی

کرد له‌شون گۆرکی‌و هه‌لبه‌زو

دابم‌زدا.

ذَبَّبَ فِي الصَّبَرِ: په‌له‌ی کرد له

رویشتن دا، دمگوتری: (ذَبَّبَ النَّهَارُ):

زور نزیکه تمواو ببی که‌مه‌کیکی

ماوه.

ذَبَّبَ الذَّبَابُ: ناوه بو زور

له‌جوړمکانی میش و مه‌گه‌ز، به‌کی

له‌وانه میشی ماله‌کی، میشه سه‌گ،

میشه نه‌سپ، میشی میوه‌جات ه

(ك: أَذْبَهُ وَذَبَانَ)، دمگوتری: (فلان

ذباب): فلانکس و مگوو میش وایه

نهمزیه‌تی خه‌ک دمدا.

ذباب العين: بیلبله‌ی چاو ه (ذباب

السيف): تیزایی شم‌شیر.

الذَّبَابَةُ: تاکی میشه ه باقی مانده‌ی

شت ههرشتیک بچ، دمگوتری: (على

فلان ذبابة من دین): فلانکس

به‌شیکی که‌می له‌مهرزمکه له‌سهر

ماوه، (و به ذبابة من جوع): که‌می‌ک

برسییه‌تی پیوه ماوه، (وصدرت

الإبل وبها ذبابة من عطش):

حوشترمه‌که له‌سهر دوپلاومکه

گه‌رایه‌وه که‌می‌ک تینوایه‌تی مابوو

ذَبَابَةُ الإِبِلِ: میشوله‌یه‌که له‌رزو تاو

سیبهریو دمگوپزیتنه‌وه.

الذَّبُّ: گاکپوی ه دمگوتری: (بعر

ذَبُّ): حوشترمه‌که له‌هیج شوینی

هه‌لناکا دملئی ماخولانیه‌تی.

الْمَذْبُوبَةُ: (أَرْضُ مَذْبُوبَةٍ): خاکیکه

می‌ش و مه‌گه‌زی زوره ه (ك:

مَذَاب).

الْمَذْبُوبَةُ: میش کوژ، میش دهرکمر.

ذَبَحَهُ ذَبًا: سهری بری، قورقوراه‌گی

هه‌لیری.

ذَبَحَ الشَّيْءَ: شته‌کی دوولت کرد، کونی

کرد، دمگوتری: (ذَبَحَ الدَّنَّ): کونی

له‌کوپه‌که کرد.

ذبحته العجزة: هرمیسک خنکاندی.

ذَبَحَهُ الظُّمَأُ: تینوایه‌تی تینی

بو‌هینا، برستی لئ بری.

ذبحت فلاناً عُيْتُهُ: فلانکس خوین

له‌زیر جه‌ناگه‌یه‌وه رویی.

ذَبَّحْ: زوری سهربرین نه انجام دا.

ذَبَّحَ الْحَيَوَانَ وَالطَّيْرَ: حه یوانه که ی

یان بالنده که ی سهربری

إِذْبَحْ: کوشتی برپار دا، حه یوانی

کوشتی پهیدا کرد.

تَذَاهِرًا: خه لکه که که و تنه و نزه ی

یه کترو یه کتریان سهربری

الذَّابِحُ: داخو نیشانه یه که له پانایی

مل دمکری.

الذَّابِحُ: نیلتیهایی که له گهرودا

دروست دمبی دمپهاوسیتن به گوردی

بینه خرمی یی ده لئن.

الذَّبْحُ: نازله ی قوربانی، نهو نازله ی

ناماده دمکری بو سهربرین ه

قوربان دمهرموی: ﴿وَلَقَدْ تَنَاهَىٰ بِذَبْحِ

عَظِيمٍ﴾.

الذَّبْحَةُ الصَّدْرِيَّةُ: نازاریکی تاوتاوو

دمه دهمیه له سنگ دا پهیدا دمبی و

توشبوو بهو نه خو شیه هه ست دمکا

خهریکه هه ناسه ی دهرنیهو بخنکی.

الذَّبْحَةُ: به مانا (الذَّبْح) دئ

الذَّبْحُ: سهربراو، همر نازله لیک

به که لکی قوربانی بی ه (ک: ذبحی

و ذباحی) یه.

الذَّبِيحَةُ: حه یوانی قوربانی به سمر

برای ه (ک: ذبحی و ذباحی).

الْمَذْبُوحُ: هه سابخانه یان شوینی

پی شکه شکردنی قوربانی له

پهرستگای ناموس و لمانان دا ه

قورقوراکه.

مَذْبُحُ الْكَنِيسَةِ: نهو شوینی ری

رسمی قوداسی مه سیحیه کانی

تیدا نه انجام دمکری.

مَذْبُحُ السَّيْلِ: نهو که نلرو دادرانه ی

لافاوه که له زموی دمیکا به مهرجی

قولا یه که ی به نه ندازه ی بستیک بی

ه (ک: مذباح).

الْمَذْبُوحُ: نهو شته ی کاری سهربرینی

بی نه انجام دمکری.

ذَبَّحَ الشَّيْءُ الْمَلَقَ فِي الْهَوَاءِ:

شته هه لو اسراومکه به حه و او ه

هاتو چوی کرد.

ذَبَّحَ فُلَانٌ فَلَانَكُمَسَ لَهْنِيَوَانَ دَوو

شت یان نیوان دوو پیاودا نه مبرو

نهو بمری کرد، همر دمه دؤستی

یه کیکیان بوو.

ذَبَّحَ الشَّيْءُ: شته که ی له جمو

جو ل خست.

ذَبَّحَ فُلَانًا: به سمر سامی و واقو

ورپماوی فلانکسی جی هیشت.

تَذَبَّحَ: که و ته جمو جو ل و هاتو چو.

تَذَبَّحَ فُلَانٌ: به مانا (ذَبَّح) دئ

الذَّبَّحُ: زمان

الذَّبَّحُ: نهو گو لیک و هیتو هوتی

به که ژاومو ده کری بو جوانی، یان

به سمر و ملی حو شترموه دمکری ه

(ك: ذَبَابُ) ه له زانیاری ریاضه و
 نه نـ دازیاری دا بریتییه
 لمومه سافه یه یه ه باره یه ك دمپرئ
 كه دمكویته جمع و جول لمدورترین
 خال له سمر لایه کی میحوهری
 ویكچو تا ده گهر پته وه بؤ ه همان
 خال جاریکی تر.
 ذَبْرَ ذَبْرَةً: سهیری کردو ههستی پی کرد
 پی زانی
 ذَبْرَ الْحَبْرَ: له هه واله که حالی بوو.
 ذَبْرَ الْكِتَابَ ذَبْرًا: کتیبه که ی نووسییه وه،
 یان به هیواشی خویندیییه وه یان به
 خیرایی خویندیییه وه.
 ذَبْرَ الْقِرَاءَةَ: خوینندنه وه که ی سووک کرد.
 ذَبْرَ عَلَيْهِ: ره ی له هه لسا ه (هو ذَبْرٌ وَهِي
 زَبْرَةٌ).
 ذَبْرَ الْكِتَابَ: کتیبه که ی نووسییه وه.
 ذَبْرَ الْكُرْبَ: بهراویزی بؤ کراسه که کردو
 گوزو گولینکی بهداویننه که یه وه کرد.
 الذَّبْرُ: بی دهم و بی، دمگوترئ: (فلان
 لا ذَبْرَ له): فلان که س نوتقی نییه،
 له بهر لاوازی و بی هیزی زمانی گو
 ناكا، قسه ی بؤناکرئ.
 الذَّبْرُ: هه لهم.
 ذَبَلَ النَّبَاتُ ذَبَالًا وَذَبُولًا: روه که که تهرو
 تازمییه که ی نه ما سیس بوو،
 دمگوترئ: (ذَبَلَ فَرَهُ): دمی به هو ی
 تینویتی یان نه خووشی وشك بوو،
 تفی لمدوم دا نه ما.

ذَبَلَ الْإِنْسَانَ وَالْحَيَوَانَ: ناده میزاده که یان
 نازمه که کزو لاواز بوو.
 ذَبَلَ السَّرَاجَ ذَبَالًا: پلیمه ی چرا که ی چاک
 کرد.
 أَذَبَلَهُ: وشکی کردم وه کزو لاوازی
 کرد.
 أَذَبَلَ بِالْشَيْءِ: شته که ی چه ماند.
 تَذَبَّلَ: نه مدیوو نهو دیوی کرد
 جینگلی دا.
 تَذَبَّلَ فِي الْمَشْرِی: له رویشتن دا خو ی
 بادا له نه مو لاری کرد.
 تَذَبَّلَ فُلَانٌ: فلان که س هه موو پارچه
 جله گانی بهری داکه نندن جگه
 له یه ک پارچه یان نه بی.
 الذَّبَالُ: باریک و تیز، دمگوترئ: (رمح
 ذابل): رمبیک باریکه.
 الذَّبَالَةُ: پلیمه ی چرا ه نهو داوه
 دمزوی دمسوئی و روناکی دما.
 الذَّبَالُ: پیستی کیسه ئی وشکانی، یان
 هی کیسه ئی دمریا باز نهو شانیه
 لی دروست دمکرئ.
 الذَّبَالَةُ: هسپل ه بای پیچاو پیچ
 (گیزه لوکه).
 الذَّبِيلُ: کارمسات و شتی
 سمر سوپه ی نه ر.
 ذَهَبَتْهُ الرِّيحُ ذَهَابًا: بایه که
 له شوینیکه وه بؤ شوینیک ی تر
 بردی و هه ل سوپو داسوپی پی کرد.

ذَحَجَ الشَّيْءَ: شتمه‌کى قه‌لاشت، توپ‌کلى
لى کردموم.

ذَحَجَ الْأَدِيمَ: چهرمه‌کى تاشى، هه‌لى
گلوفت، هه‌نوى.

ذَحَجَتِ الْمَرْأَةُ بَوْلِيدها: ئافرمته‌که
منداله‌کى بوو فرپى دا.

أَذْحَجَتِ الْمَرْأَةُ عِلْسِي وَليدها:
ئافرمته‌که به‌پيؤمژنکوشى
منداله‌کى به‌خيو کردو دوى
مردنى ميردمه‌کى شوى نه‌کردموم.

ذَحَّ فَلَانًا ذَخًا: شه‌پلاغه‌ى له‌فلائنکس دا،
مستمکوله‌ى پيا کيشا.

ذَحَّ الشَّيْءَ: شتمه‌کى کوتا، دوو له‌تى کرد.
ذَحَّ ذَخًا: هه‌نگاو مکانى خيرا کردو
نزىكى خستنه‌وم.

ذَحَّحَ الرِّيحُ التَّرَابَ: رمه‌مباکه گل و
خوله‌که‌ى به‌حه‌وادا برد.

الذَّخْرَاحُ: کورته بالای و رگن
الذَّحْلُ: رق و کينه ه توله‌ستانده‌وم
الذَّحْلُ: به‌مانا (الذَّحْلُ) دئ ه (ک:
أذحال).

ذَخَرَ الشَّيْءَ ذَخْرًا وَ ذَخْرًا: شتمه‌کى
په‌زمهنده کرد بؤ کاتى پيؤيست،
دمگوترى: (ذَخَرَ لِنَفْسِهِ حَدِيثًا حَسَنًا)
ناوو ناوبانگى باشى بؤخوى
هيشتموم.

إِذْخَرَ الشَّيْءَ: به‌مانا (ذَخْرَةً) دئ
الذَّاخِرُ: قه‌له‌وم.

الذَّخْرُ: په‌زمهنده کراو.

الذَّخْرَةُ: بژيوى په‌زمهنده کراو ه
(ک: أذخار) ه هه‌روا ناوه بؤ
که‌رهسته‌ى شهر له‌رمصاص و گولله
توپ.

الذَّخْرُ: ريخوله ه گهمدى و لاخو
نازه‌ل، دمگوترى: (مَلَأَتِ الدَّابَّةُ
مَذَاخِرَهَا).

ذَرَأَ شَجَرَةً ذَرَأً: نه‌ملاو نه‌ولای توکى
سه‌رى سپى بوو.

ذَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ: خودا مه‌خلوو هاتى ومدى
هيناو، ئادهميزادى دروست
کردون و به‌ناو زه‌وى دا بلاوى
کردونه‌وم.

ذَرَأَ فُلَانٌ الشَّيْءَ: فلانکس شتمه‌کى
زور کردوم.

ذَرِيٌّ: (ذَرَأَ) پيرى (موى سپى) دمورمى
سه‌رى داگرتووه لاجانگى سپى
بوون، دمگوترى: (ذَرَى رَأْسَهُ) ه (هو
أَذْرًا وَهِيَ ذَرَاءٌ).

أَذْرَاهُ: ره‌ى هه‌لساند.

أَذْرَاهُ إِلَى كَذَا: ناچارى کرد بؤ نه‌و
شته.

أَذْرَأَ فُلَانًا بِالشَّيْءِ: فلانکسى
هيترى نه‌و شتمکرد، وای له‌گه‌ل کرد
خوى بداتى و مگرى بپى.

الذَّرَاءُ: په‌که‌م شتیک که‌نیشانه‌ى
پيريه و مگوو موى سپى.

الذَّرَأُ: لايه‌نيک، به‌شيک،

سمر دواوئیک، دمگوترئ: (بلغئ ذرّة
من خبر): بهشیکی ههوالهکهه پئ
گهپشت.

فِرْم، ذِرّة: وشهیهکه ناراسته ی بزن
دمکری بۆ نهوهی شیریدا.

الذّرّانی: سپی، دمگوترئ: (ملح
ذرائی) خوئییهکی زور سپیه.

الذّرّی: تۆو کراو، دمگوترئ: (ذرع
ذری).

الذّرّیّة: ومچهو نهوه (ک: ذرائی).
ذَرَبَ السّیْفُ ذَرَبًا: شمشیرمهکی
تیز کرد.

ذَرَبَ لِسَانُهُ: زمانئ درئژو جنیو
فرۆش بوو.

ذَرَبَ فُلَانٌ: فلانکەس زمانئ دوا
لالئو گیری، رموان بوو.

ذَرَبَ أَذْنُهُ: لوتئ تکهی کرد دلۆپ
دلۆپ ناو لهلوتئ هاته خوار.

ذَرَبَ الْجُرْحُ: برینهکه پیس بوو پیوه
چوو، گهوره بوو.

ذَرَبَ مَعْدُتُهُ: گهدهی تیک چوو،
ههئرشا (هر ذرِب) (ک: ذَرَبُ)

(وهی ذریه) (ک: ذریات).

أَذَرَبَ فُلَانٌ: فلانکەس زمانئ رموان
بوو دوا ی نهوهی لهومپیش زمانئ

دمگیرا (زمانئ تالو ناخۆش بوو.
ذَرَبَ السّیْفُ وَخَرَهُ: بهمانا (ذَرَبَهُ)

دئ (لهزمهری ههئکیـشاو

جهوههرداری کردو نههجار مشتو
مالئ کرد، دمگوترئ: (ذَرَبْتُ فُلَانًا):

فلانکەسم تورمکرد، رفیم ههئساند.
ذَرَبْتُ الْمَرَأَةَ طَرَفًا هَسَا: نافرمتهکه

مندالهکهی راداشت بۆنهوهی
پیسایی بکا.

الذّرّابُ: ژمهر.

الذّرْبُ: دهردیکه توشی گهده دمبی
خواردن ههزم ناکا، خۆراکی تیدا

دمترشی و سودی لی و مرناگری.

الذّرْبُ: زمان پیس، جنیو فرۆش،
دممدرئژ.

الذّرْبُ: زمان پیس، جنیو فرۆش،
دممدرئژ (ناوساوییهکه لهملئ

ئادهمیزاد یان هی ئاژهل دا پهیدا
دمبی (نهخۆشییهکه توشی جهمرگ

دمبی درمگ چاک دمبیتهوه.

الذّرْبَةُ: بهمانا (غوده) دئ (ک:
ذَرَبُ).

الْمَذَرْبُ: زوبان.

ذَرَحَ الطّعامُ ذَرَحًا: ژنگه سورئ خسته ناو
خۆراکهکهوه.

ذَرَحَ الشَّيْءُ فِي الرِّيحِ: شتهکهی بهربادا.

ذَرَحَ لَظْفُهُ: ئاوی کرده شیرمهکهیهوه
بۆنهوهی زۆری.

ذَرَحَ إِذَا وَتَهُ: قورئ لهسوراحیهکهی
ههئسوو بۆنهوهی بۆنی خۆش ببی.

ذَرَحَ الشَّيْءُ فِي الرِّيحِ: شتهکهی بهربادا.

الْمَذْرُوعَةُ: نالهتی تۆو چاندن

ذَرَعَ فلان ذَرْعاً: فلانكەس باسكى خوى
راكيشا.

ذَرَعَ له عنده: تكاى بۆكرد.

ذَرَعَ البعير: لمقاجى خوشترمكهى دا ۵
دمستى خوشترمكهى داخ كرد.

ذَرَعَ فلاناً: لهدواوه باسكى لهملی
فلانكەس هالاندو خنكاندى.

ذَرَعَ الثَّوبُ: به قۆل و باسك قوماشمكهى
پيوا.

ذَرَعَ الطريق: ريگاكهى بهخييراى بېرى،
دمگوترى: (ذَرَعَتِ الناقةُ الفلاةَ):

خوشترمكه بهخييراى ساراكهى
بېرى.

ذَرَعَ القَيُّ فلاناً: رشانهوه تهنكى بهكابرا
هه لجنى و رشومكه كهوته ناو
دمميهوه لهحهديت دا هاتووه
دمفهرموى: (من ذَرَعُ القَيِّ فلا
قضاء عليه).

ذَرَعَتِ الدَّابَّةُ الدَّابَّةَ: ولاخهكه
پيش ولاخهكه كهوت.

ذَرَعَ ذَرْعاً: شهوو رۆژ رۆيشت ۵ زمانى
شپو دريژ بوو.

ذَرَعَ رجلاه: قاجهكانى ماندوو بوون.

ذَرَعَ اليه: تكاى له لاکرد.

ذَرَعَ ذَرْعاً: ههنگاومكانى پان و پۆر بون،
شهماوى گهورهى هاويشت.

ذَرَعَ الموتُ: مردن بلاو بووه، پهتاو

تاعون بلاو بۆوه.

ذَرَعَتِ المرأةُ: ئافرهتهكه لهكاركردن دا

دمستى سوک بوون (هي ذراع
وذراع).

أَذَرَ: بهباسكو مهچمكى شتهكهى
گرت، دمگوترى: (أَذَرَ الشيءَ).

أَذَرَ فلان: فلانكەس زۆرى گوتو
دریژدانپى كرد.

أَذَرَ القَيْسُ: رشومكهى لهدمى
دمركرد.

أَذَرَ ذِرَاعِيه: همدوو قۆلى لهژير
جبهو بالتۆكهيهوه هيئايه دمري.

ذَارَعَتِ الدَّابَّةُ وَغَيْرُهَا الطَّرِيقَ:
ولاخهكه ههنگاوى دريژى هاويشتن

بۆنهموى بهزوى ريگاكه بېرى.

ذَارَعَ فلاناً الشيءَ: شتهكهى
بهفلانكەس فروشت بهگوپرهى بال

نهك بهههژمارو گۆتره.

ذَرَعَ المطرُ: بارانهكه بهئهنهنازى
باليكى ئادهميزاد بهزوى دا رۆجو

۵ بهقهدمر ذيراعيك بۆ قولايى
زوى چوووه خوار.

ذَرَعَ فلان: فلانكەس همدوو دمستى
بهرزكرينهوهوه قسهى خوش يان

ناخوشى بۆ خهلك دمكرد مزدهى
دمدا يان ههپشهى دمكرد.

ذَرَعَ في مشيه: لهرويشتن دا پهل

تَذَرُعُ بِذَرِيعَةٍ: په‌نای برده
بهر بیانوه‌ی ناهمه‌وه بؤ نه‌وکاره.

اسْتَذَرُعُ بِالْأَشْيَاءِ: شتمه‌کی کرده
مه‌ته‌لو دیوجامه بؤ فلان نیش.

الْأَذْرُعُ: زمان ره‌وان و قسه‌زان ۵

گورج و خیرا، دم‌گوتری: (قلم‌هم

أذرع قتل) به‌خیرایی و کت و بری

کوشتیانن.

الذِّراعُ: دمست و باسک چ هی

ناده‌میزاد بی پان هی جه‌وان بی،

وله‌ی له‌ناده‌میزاددا بریتیه له

نانیشکه‌وه تاسم‌ری په‌نجه‌ی

ناو‌مر‌است، له نازه‌لدا بریتیه

له‌زمانو سمیه‌وه به‌ره‌و ژوور ۵

نامیر‌یکه بؤ پی‌وانه، نه‌ندازی

نیراعی هاشمی سی و دوو په‌نجه‌یه

پان شه‌ست و چوار سانتیم‌تره ۵

ه‌م‌روا ناوه بؤ نه‌ستیرمه‌ک

که‌له‌شی‌وه‌ی نیراع دایه.

ذراع القنّاة: لای پی‌شه‌وه‌ی رمب.

الذُّرْعُ: نه‌ندازه، دم‌گوتری: (ذُرْعُهُ

کذا) نه‌ندازی نه‌ومنده‌یه ۵ هی‌زو

تواناو وزه، دم‌گوتری: (ضاق به

ذرعی) له‌وزم دا نه‌ماوه نه‌متوانی

چیدی بی‌دنگ بم.

الذُّرْعُ: کوخته دیوجامه ۵ نه‌وشته‌ی

راو‌چی خو‌ی له‌پاش‌مه‌وه‌ی دا

دم‌شار‌ته‌وه.

راو‌شان‌دن بؤ‌شه‌وه‌ی پال‌پشتی
رو‌یشتنه‌که‌ی بکه‌ن، دم‌گوتری: (ذَرُع
بیدیه).

ذَرُعُ فِي السَّباحة: له‌مه‌له‌کردن دا

بالی کردنه‌ومو په‌لی هاو‌یشتن.

ذَرُعُ السَّبعِ: له: حوشرمه‌کی

پی‌ومند کرد به‌مجوره‌ جه‌بلی‌کی

به‌نیوان لوته‌وان‌ه‌و دم‌ستی

حوشرمه‌که‌دا هاپم کرد، پان زیدمی

ریشمه‌که‌ی به‌فاجی به‌سته‌وه.

ذَرُعُ فُلَانًا: له‌دواوه فؤ‌لی له‌ملی فلان

ومره‌ی‌ناو خنکاندی ۵ فلانکه‌سی

کوشت، دم‌گوتری: (ذَرُعُ لِي شَيْئًا

من خيره): برپکی له‌ه‌ه‌والی خو‌ی

پیدام، ه‌م‌روا دم‌گوتری: (فلان ذَرُعُ

بینا هذا): فلانکه‌س بوو به‌ه‌وکاری

نه‌وه‌ی نیوان‌مان.

إِنذَرُعُ: پی‌شکه‌وت و چووه پی‌ش.

إِنذَرُعُ فِي السَّيْرِ: له‌رو‌یشتن سمرگ‌م‌ر

که‌وت و که‌وته رو‌یشتن.

تَذَارَعُوا الطَّرِيقَ: پی‌ش‌بر‌کی‌یان کرد

له‌بر‌پنی ری‌گاکه‌دا به‌خیرایی

ری‌گاکه‌پان بری.

تَذَرُعُ السَّبعِ: حوشرمه‌که له‌رو‌یشتن

دا ه‌مه‌نگاو پانی هاو‌یشتن،

دم‌گوتری: (تَذَرُعُ لِي السَّيْرِ).

تَذَرُعُ فُلَان: فلانکه‌س زوری چه‌نده‌او

قسه‌ی زوری کرد.

الدَّرْعَةُ: هُوَ كَارُو سَمِيبَه بُوشت.

الدَّرْعُ: هَمَزِينْدَوْمَرِيَك لَه سَمَر خُو
بِرَو او هَمَنكاوِي دَرِيژ بَهَاوِي جَا
حَوشَتَرِيژ يَا نَه سَب بِيچ يَان شَتِي تَر.
الدَّرِيْعُ: بَه مانَا (الدَّرْع) دِي،
دَمگوتَرِي: (موت دَرِيْع) مَرْدَنِيَكِي
بِمَرِيلاوَه كَه سَ فَرِيَا مَرْدُو نَاشَتَن
ناكَه وِي ۵ (أَمَر دَرِيْع) كَارِيَكِي
بِمَر فَرَاوَان وَ زُورَه ۵ (وَأَنَا دَرِيْع لَه
عَنده) مَن لَای نَهو تَكاكَا رَم بُوِي.

الدَّرِيْعَةُ: نِيشانَه يَمَكَه دَا دَمَنَرِي خَه لَكِي
لَه سَمَرِي فَيَرِي تَفَهَنگِجِي مَتِي دَمِيَن ۵
دِيوَجَا مَهو كُوختَه ي رَاوَجِي ۵
سَمِيبَه وَ هُوَكَا رِي شَت.

المِذْرَاعُ مِنَ الدَّابَّةِ: قَاحِي وَ لَاحَه
نَه سَبِي بِي شَرِكِي ۵ لَپَا لِي دُول وَ شِيو
۵ گُونَدِي بَجَوَك بَجَوَكِي نَزِيك
بَه شَارَه (ك: مِذْرِع وَ مِذَارِيْع).

المِذْرَعُ مِنَ النَّاسِ: كَه سِيكَه دَا بِيَكِي
عَمَرِب بِي وَ بَاوَكِي نَا عَمَرِبَه يَان
كَه سِيك بَنَه مَالَه ي دَا بِيَكِي خانَه
دَا نَتَرِيژ لَه بَنَه مَالَه ي بَاوَكِي.

المِذْرَعُ مِنَ الدَّابَّةِ: نِيوَانِي دَوو
نَه مَزُونَوِي وَ نَاوَكِي.

قَرَفَتِ الدَّمْعُ ذَرَفًا وَ ذَرَفًا: ذَرِفًا: فَرَمِيَسَكِي
دَا بَارِيَن.

ذَرَفَتِ الْعَيْنُ: جَاوَمَكَه فَرَمِيَسَكِي
رژَانَد.

قَرَفَتِ الدَّمْعُ ذَرَفًا: فَرَمِيَسَكِي بَارِيَن.

ذَرَفَتِ الْعَيْنُ دَمْعَهَا تَذَرِفًا
وَ تَذَرَفًا: جَاو فَرَمِيَسَكِي رژَانَدَن.
ذَرَفَ عَلَى الْخَمْسِينَ مِنَ السَّنِينَ:
لَه مَهَنجَا سَالِي تِي بَمَرِيَانَدُو تَه مَهَنِي
هَه لَكَشَا.

ذَرَفَ فَلَانًا الشَّيْئُ: فَلَانَكَه سِي
بَه سَمَر شَتَه كَه دَا نَاگَا دَا رَكُرَد.

ذَرَفَ الْمَوْتَ: گَه يَان دِي بِيَه شَمَرَاي
مَرْدَن وَ مَه رَكِي نِيشان دَا.

تَذَرَفَ دَمْعُهُ: فَرَمِيَسَكِي رَمَوَان
بَوَوَن، دَمَشگوتَرِي: (رَايَت قَدْحَا لِي
يَدَه يَتَذَرَفُ) بَه رَدَا خِيَكَم بِيَنِي
بَه دَمَسْتِيَه وَ دَلُوپ دَلُوپ نَاوِي لِي
دَمَتَا.

اسْتَذَرَفَ الظَّرْعُ: گَوَانَه كَه وَاي لِي
هَاتَبَوو تَه مَاعِي دُو شِيَنِي لِي بَكَرِي.
اسْتَذَرَفَ الشَّيْئُ: شَتَه كَه ي گُو شِي وَ
دَا بِي جَه كَانَد.

الدَّرَانُ: گُورَج وَ گُول.

الْمَذَرَفُ: شَوِيَنِي فَرَمِيَسَك ۵ (ك:
مَذَارِف).

فَوَقَّ الطَّائِرُ: يَان دَمَكَه جِي قَهَنَه ي كُرَد،
دَمگوتَرِي: (كَلَام يَذَرَق عَلِيَه) فَه سِي
نَاشِيرِيَن وَ پَرُو پُوچ.

فَوَقَّ عَلَى النَّاسِ: وَ تَه ي نَا بَه جِي وَ
نَاشِيرِيَنِي نَارَا سَتَه ي خَه لَكَه كَه كُرَد.
أَذَرَقَ الطَّائِرُ: بَه مانَا (ذَرَق) دِي.

أَذْرَتِ الْأَرْضُ: زمويه که گیای
 حنمدقوقی لی پروا، (حنمدقوق
 گیایه کی خورسکه و سالانه دمروئ و
 دمکری به نائف).

ذَرَقُ اللَّبَنِ: ماسته که تی که لای
 ناو کرد.

الذَّرَاقُ: جیقنه ی بالنده (په له و من).

الذَّرَقُ: به مانا (الذراق) دی.

الذَّرَقُ: حنمدقوق؛ گیایه که
 خورسکه و سالانه په و دمکری
 به نائف.

ذَرَا ذُرَا: به حه وادا فری، به حه وادا
 بلا و بؤوه.

ذَرَا فُلَان: فُلَان به گورجی رؤی.

ذَرَا الشَّيْ: شته که که و ته خوار.

ذَرَا فَرِه: ددانی که و تنه که لبه ی
 هه لومرین تیزاییان نه ما.

ذَرَا خَدُ نَابِه: تیزایی که لبه ی نه مان،
 هیزی برینیان نه ما.

ذَرَا إِلِه: بهرز بووه، چو بؤ لای.

ذَرَاتِ الرِّيحِ التَّارِبِ ذُرَا وَ ذَرِبَا: رمشه باکه
 تۆزو خۆله که ی بلا و کردموه
 به حه وادا.

ذَرَا الْحَبِّ: دانه و پله که ی به با کردو
 کا و کۆتی لی جیا کردموه.

ذَرَا اللَّهُ الْخَلْقَ ذُرَا: خودا مه خلوقاتی
 دروست کردوه.

أَذْرَتِ الرِّيحُ التَّارِبِ: رمشه با تمپو

تۆزمکه ی بلا و کردموه.

أَذْرَتِ الْعَيْنُ دَمْعَهَا: چاومکه
 فرمیسی باراند.

أَذْرَا الشَّيْءُ: شته که ی ها و پشت،
 دمگوتری: (أذرت الدابة را کبها):

و لآخه که سوارمکه ی له سرپشتی
 خوی فری دا ه همروا دمگوتری:

(أذرى رأسه بالسيف).

ذَرَّتِ الرِّيحُ التَّارِبِ:

رمشه باکه گل و خۆله که ی بلا و

کردموه، دمگوتری: (ذرى تراب)

المعدن): گلی کانه که ی پشکنی
 بؤدۆزینه و ی زپ.

ذَرَى الْحَبِّ: دانه و پله که ی به ربادا و
 شمنی کرد.

ذَرَى فُلَانًا: په نای فُلَانکه سی دا و
 پاراستی ه مهدی کرد.

تَذَرَى الْقَطِيعُ: جه لبه به همیوانه که
 کۆبونوه و هه مندیکیان خۆیان

خسته په نا هه مندیکیان، یان خۆیان

له بمر سرما و رمشه با خۆیان

له په نا درکه شاخ و درمخت دا

په ناداو خۆیان شاردموه.

تَذَرَى بِفُلَان: خوی خسته په نا
 فُلَانه و بؤنه و ی دالده ی بدا.

الذَّرْوَةُ: تۆپه لاک، لای سمری شت.

تَذَرَى بَنِي فُلَان وَ فِیْهِمْ: له دیارترین
 پیای نه و بنه ماله نافرمتی خواست.

استذرى: به مانا (تذرى) دى.

الذُّرَا: نَمُو شَتَى خَوْتى لَه پَه نَادَا
دمشارييه وه، خَوْت دَه خَه پَه
په نايه وه، دمگوتري: (أَنَا فِي ذُرَى
فُلَان): مَن لَه سَيِّبَمَرى فُلَان كَمَس
دام ۵ فرميسكى رِزَاو ۵ ته بيعته و
سروشتي نهرمو نيان.

الذُّرَى: ناوه بُو نَمُو خَشْت و خَوْلَه ي با
دمببا ۵ فرميسكى رِزَاو.

الذُّرَارَةُ: ناوه بُو نَمُو و رَدَمُو
خاشاكه ي لَه دانه و پِلَه ي به شَمَن كَرَاو
دمكه و پِتَه خَوَار.

الذُّرُّ: بَمَش و لَپَه نِيَك، دمگوتري:
(بَلْغِي ذُرَّو مَن الْقَوْل): سَه رَدَاوِيَكِي
قَسَه كَه م دَمَسْت كَه و تَوُو، كَه مِيَكِي
هَمَا لَه كَه م زَانِيُو ۵ قَسَه ي
به تَوَانِج و تَوِيَكَلَاوِي.

الذُّرَّةُ: زَوْرَات، كَه مَنَه شَامِي؛
دانه و پِلَه يه كه ده هارِدرِي و دمكِرِي
بَمَنان.

الذُّرَّوَّةُ: تَوْبَه لَآك و دُونْدِي شَت،
دمگوتري: (هُوَ فِي ذُرَّوَّةِ النَّسَبِ وَعَلَى
ذُرَّوَّةِ الشَّرَفِ).

ذُرَّو اللَّيْلِ: سَاَتَه سَه رَمَتَا بِيَه كَانِي شَهو.

المِذْرَى: شَمَن و سَيِّك؛ دَارِيَكَه
سَه رِيَكِي و مَكُوو پَه نَجَه كَانِي دَمَسْت
وَايه كَرَشَه ي پِي نَه مَدِيُوو نَمُو دِيُو
دمكِرِي دانه و پِلَه ي پِي شَمَن دمكِرِي و

كاو كَوْتَه كَه ي پِي لَه دانه و پِلَه كَه
جِيَا دَمَكِرِي تَه و ه.

المِذْرَوَان: دَوْلَا يَه نِي شَت ۵ نَه مَبَه رُو
نَه و يَه رِي شَت ۵ دُووشَان، دمگوتري:
(جَاءَ يَنْفُضُ مِذْرِيَه): هَات شَانِي
هَه لَدَمَتَه كَانَدِي بَان دَمگوتري: (قَنَّعَ
الشَّيْبُ مِذْرَوِيَه): پِي رِي لَه سَه ر
دُوو لَاجَانِكِي هَه لَنِي شَت و ه.

المِذْرَاة: به مانا (المِذْرَى) دى.

ذَعْدَعَتِ الرِّيحُ الشَّجَرَ: رَه شَه بَا كَه
دَرَه خَتَه كَه ي خَسْتَه جَم و جَوَل و
رَاو شَانَدَن.

ذَعْدَعُ الْقَرَابِ: گَل و خَوْلَه كَه ي
به بَا كَرَد.

ذَعْدَعُ فُلَانِ الْمَالِ: فُلَان كَه س مَال و
سَامَانَه كَه ي پَه خَشَان و تَه خَشَان كَرَد،
دمگوتري: (ذَعْدَعُهُمُ الدَّهْرُ): رُوْز كَار
پَه رَت و بِلَاوِي كَرَدَنَه و ه.

تَذَعْدَعُ: دَارُو خَا و هَارِي كَرَد،
دمگوتري: (تَذَعْدَعُ الْبَاءَ وَالشَّعْرَ):

دِيُوَار مَكَه رُوخَا، مَوُو مَكَان هَه لَو مَرِي ۵
الذَّعَاذُغُ: خَوْر مَآي بِلَاوَه بُوو،
دمگوتري: (تَفَرَّقُوا ذَعَاذُغَ) بِلَاو

بُوو نَه و ه هَمَرِيَه كَه يَان كَه و تَه
شُو يَنِيَك.

الذَّهْذَاهُ: نَه يَنِي بِلَاو كَه رَمُو ه،
دُو زَمَان و هِي تَنَه گِيَر.

ذَعْرُهُ ذَعْرًا: تَرَسَاو سَه رَسَام بُوو.

أَذْعَرُهُ: بهمانا (ذَعْرُهُ) دئ.

تَذَعَّرُ: ترسا ه بؤ موطاومعهی
(ذَعْرُهُ) دئ.

إِنْدَعَرَ: ترساو راجلهکی.

الذَّاعِرُ: ترساوو ترسنۆك ه
لهحمدیث دا هاتوو دهفهرموی: (لا
يزال الشيطان ذاعراً من المؤمن)،
دمگوترئ: (رجل ذاعِرٌ پیاوئکی
عهپیدارو نامرده.

الذَّعْرُ: ترسو لمرز.

الذَّعْرَةُ: جۆلهکه کلک ههلسهنگینه،
زۆر ترسنۆکه لهوڵاتی میصر پئی
دمگوترئ (ئهبو فصاده) لهوڵاتی شام
پئی دهلین: (أَم سَكَمَكْعَ) لهعیراق
پئی دمگوترئ: (زیطه و زطراطه).

الذَّعُورُ: ترسنۆک و سوکه ئافهرمتیک
زۆر بترسی لهقسه و قسهلۆک و
قسهی ناشیرین.

ذَعَفَ ذِعَانًا: مرد لهناوچوو.

ذَعَفَ فَلَانًا ذِعْفًا: ژمهري کوشندمی دا
بمفلان.

ذَعَفَ الطَّعَامُ: ژمهري کرده ناو
خۆراکهکهوه.

أَذْعَفُهُ: بهخیرایی کوشتی.

إِذْعَفَ: شاگهشکه بوو دئی هچرا.

الذَّعَافُ: ژمهري کوشندمی ههلاهیل
(موت ذعاف): مردنی خیرا،

دمگوترئ: (حَيَّةٌ ذَعَفَ اللعاب):

مارئکه ژمهرمکهی کوشندمو خیرا
کوژه.

فَهِنَ ذَعْنًا: ملکهج بوو ژێربار بوو.

أَذَعَنَ: ملکهج بوو راستگۆ بوو هاته
ژێربار، دمگوترئ: (أَذَعَنَ بِالْحَقِّ)
دانی به حهق دانا.

المِذْعَانُ: وشتری سهرنهرم،
نادهمیزادی گۆئ بیستو گۆئ
پادێر.

ذُذْنَفَ: لارو لهنجهی کرد، ههلسورو
داسوری کرد.

ذُذْنَفَ الْجَرِيحَ وَعَلِيه: بریندارمهکی
کوشت، پهلهی کرد لهگیان
دهرجوونی.

ذَفِرَ الثَّبْتُ ذَفْرًا: گژوگیاکه زۆر بوو.

ذُذْنَفَ الشَّيْئُ: شتهکه بؤ
نهمخۆشهکهی زۆر کهسکون بوو
ومکوو میسک بۆنی بلأوهی کرد، یان
بۆگهمنی زۆری لی هات ومکوو بۆنی
سیر بلأو بووه (هو ذَفِرَ وهي ذَفْرَةٌ ه
(هو أَذْفَرُ وهي ذَفْرَاء).

إِسْتَذْفَرَ بِالْأَمْرِ: سور بوو لهسهر کارمهکو
بهوره بهرزیموه لهگزی راجوو.

الذُّفْرَى مِنَ الْخَيْرَانِ وَالْإِنْسَانِ: نمو
نیسقانهی پشت گۆنچهکهیه.

ذَقُّ الطَّائِرُ ذَقًّا وَذَفِيفًا وَذَفَافَةً: بالندمكه

پهله‌ی کرد.

ذَقُّ الْأَمْرِ ذَفِيفًا: کارمه گونجاو نامادمبوو

بهمیست بوو.

ذَقُّ عَلَى الْجَرِيحِ: پهله‌ی کرد له‌گیان

دمرجوونی بریندارمه‌کو تهماوای کرد.

أَذَقُ الْجَرِيحَ: به‌مانا (ذَقَّ عَلَيْهِ) دئی.

ذَاذُ الْجَرِيحِ وَعَلَيْهِ وَلَهُ: به‌مانا (أَذَقَهُ) دئی.

ذَقَّقْتُ بِهِمِ السُّوَابُ: نازه‌له‌کان (ولاخه‌کان) په‌لمیان کرد لمرؤیشتن دا.

ذَقَّفَ فُلَانٌ: فلانکس کمرسمو نامیری کاروان و هافله‌که‌ی که‌م

کردموه ولاخه‌کانی سوکیار کردن.

ذَقَّفَ فُلَانًا وَعَلَيْهِ: به‌مانا (أَذَقَهُ) دئی

ه‌ له‌مه‌دیثی ئیبینو مه‌سعوددا هاتووو دملی: (لَذَقَّقْتُ عَلَى أَبِي

جَهْلٍ) همروا دمگوتری: (ذَقَّقَهُ) بالسيف) به‌شمشیر خیرا گیانی

دمرجواند.

إِسْتَذَقَ الْأَمْرُ: کارمه گونجاو رَنَك

کموت.

الذَّفَافُ: ژمه‌ری کوشندمو هه‌لاهیل ه‌

شتی که‌م، دمگوتری: (مَاءُ ذَفَافٍ)

ناوی که‌م.

الذَّفَافُ: ژمه‌ری کوشنده ه‌ شتی که‌م

ه‌ خَوْشِرُؤُو سَوَكَه‌لَه‌ ه‌ (ك: ذَفَفٌ).

الذَّفُ: دمگوتری: (سَمِعْتُ ذَفًا نَعْلَهُ)

دمنگی ته‌په‌ی نه‌علمکانیم گوئی لی بوو.

الذَّفَفُ: به‌مانا (الذَّفُ) دئی.

الذَّلِيفُ: که‌م ه‌ خَوْشِرُؤُو سَوَكَه‌لَه‌،

دمگوتری: (مَوْتُ ذَلِيفٍ) مردنی

خیره (سِيفُ ذَلِيفٌ): شمشیری

برنده و تیز، دمگوتری: (صَلَاةُ

ذَلِيفَةٍ) نوپزی کورت و سوکه‌له‌،

ومگوو نوپزی رَیَبُوَار ه‌ قَالُوْنَجَه‌

نیرینه.

الْمُذَفَفُ: دمگوتری: (سَهُمٌ مُذَفَفٌ):

تیری خیرا رَؤُو سوك.

ذَقَّقْتُ الذَّابَّةَ ذَقْنًا: لغاومکه‌ی

شکرد لمرؤیشتن دا.

ذَقَّنَ فُلَانٌ عَلَى يَدِهِ أَوْ عَلَى عَصَاهُ:

فلانکس چه‌ناکه‌ی خوی له‌سهر

دمستی دانا یا‌ن چه‌ناکه‌ی خسته

سهر گۆچانه‌که‌ی.

ذَقَّنَ فُلَانًا: مسته کۆله‌ی له‌چه‌ناکه‌ی

فلانکس دا.

ذَقَّنَ ذَقْنًا: چه‌ناکه‌ی دریز بوو.

ذَقَّنَ الذَّلُّو: لژیوی دۆلجه‌که‌ی خوار کرد.

ذَقَّنَ عَلَى يَدِهِ أَوْ عَلَى عَصَاهُ:

به‌مانا (ذَقَّنَ) دئی.

الذَّقِذَةُ: نه‌و به‌رزاییه‌ی گهرنده که‌

ذَكَرَ الشَّيْءَ لَهُ: شته‌ک‌هی تیگمه‌یاند، پیی
گوت.

ذَكَرَ حَقَّهُ: مافی خوی پاراست.

ذَكَرَ ذِكْرًا: بیرمومری باشه و چاک
له‌بهرکرد ه (هو ذِکْرٌ وهی ذِکْرَةٌ).

أَذْكَرَتِ الْمَرْأَةُ وَغَيْرَهَا: نافرته‌که
کورپی بوو (فَهِیَ مُذَكِّرٌ).

أَذْكَرَتِ فُلَانَةً: فلان نافرمت
لهرموشت دا لاسایی پی‌اوانی
کردموه.

أَذْكَرَ الْحَقُّ عَلَيْهِ: حه‌ق و راستی
بالادهمست کرد، حه‌قی راگه‌یاند.

أَذْكَرَ فُلَانًا الشَّيْءَ: وی لمفلان
کرد شته‌ک‌هی بیته‌وه یاد.

ذَاكِرُهُ فِي الْأَمْرِ: دمرباری کارمه
وت و ویزی له‌گن دا کرد.

ذَكَرَ السَّيْفَ وَالْمَنَاسَ: پو‌لای خسته
سهرنووی شمشیرمه یان نووکی
پارچه‌که ه

ذَكَرَ الْكَلِمَةَ: وشه‌ک‌هی به‌شیووی
واگوت بو نیرینه به‌کاری.

ذَكَرَ الْمَنَاسَ: ناموزگاری خه‌نکه‌ک‌هی
کرد.

ذَكَرَ فُلَانًا الشَّيْءَ وَبِهِ: شته‌ک‌هی بیر
فلانک‌ه‌س هینایموه.

إِذْكَرُهُ، أَذْكَرُهُ، إِذْكَرُهُ: به‌مانا
(ذِکْرَةٌ) دی.

دمکه‌وپیته نیوان چه‌ناگه‌و هولک‌هی
گهردن ه خوار ناوک ه پارچه دارنکه
مؤسیقاژمن له‌کاتی مؤسیقالیدان دا
چه‌ناگ‌هی ده‌خاته سهر ه (ک: ذواقن).

الذِّقْنُ: لای خواروی چه‌ناگه، کو‌تایی
به‌یه‌ک گه‌یشتنی همردو لای ریش
ه له‌پهن‌دی پیشینان دا هاتوو
ده‌لئ: (مُتَقَلَّلٌ اسْتَعَانَ بِذَقْنِهِ) کو‌لی
گران‌ه و به‌ته‌مایه چه‌ناگ‌هی
هه‌ندیک‌ی له‌سهر سوک بکا ه
به‌که‌سیک ده‌گوترئ: پشت
به‌که‌سیک ببه‌ستئ هیچی
له‌بارانه‌بی، یان له‌خوی بی
ده‌سه‌لات تر بی.

ذَكَرَ الشَّيْءَ ذِكْرًا وَذِكْرًا وَتَذْكَارًا:

لمبیری کرد ه خسته‌ی یادومری
خویموه ه ناماده‌ی کرد ه بیر کموته‌وه
ه دوی نه‌وی له‌یادی چوبوموه هاته‌وه
یادی و به‌زوبان گو‌تیوه.

ذَكَرَ فُلَانَةً: خوازبینی فلانه نافرمتی کرد
بو‌نهموی بی‌کاته هاوسمیری خوی.

ذَكَرَ اللَّهُ: یادی خودای کردو ستایشی کرد.

ذَكَرَ الْيَغْمَةَ: سوپاسگوزاری نیعمه‌ته‌ک‌هی
کرد.

ذَكَرَ النَّاسَ: پاشه مله باسی خه‌لکی کرد

ه عه‌یب و له‌که‌کانیانی خستنه‌رو ه

قورشان دم‌ه‌رموی: هَآءَذَا الَّذِي
يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ.

تذاکروا فی الأمر: دمبرامی کارمکه
وتو وئزبان کردو کهوتنه قسه و
دممه دهم.

تذاکروا الشیء: شتمکه یان باس
کرد، بیر یان هاته وه.

تذکرت فلانة: فلان نافرمت
له هه نس و کهوتا لاسایی پیاوی
کردموه.

استذکر فلاناً: داوه دمزییه کی
له په نجه ی فلانکه س به ست بو
نه وه ی شتمکه ی له بیر نه چی،
کارمکه ی له یاد نه چیتموه.

استذکر الکتاب: کتیبه که ی
خویندموه بوئه وه ی له بمری بکا.
الذاکرة: توانای نهفس له سمر
بمراورد کردنی نه زمونی رابردوو
سمر له نوێ به کاره ی تانه و میان.

التذكرة: هۆکاری یادخستنه وه و
بیر هی تانه وه ی پیو یستیات
پسو له یه کی تایبه تییه بوئا و
شه مه ند مفر و ته یارمو سینه ما و
نه و جوژه شتانه به کار دی.

الذکر: دمنگو سه دا ه نوێزو
پارانه وه له خودا، یادگردنه وه ی
خودا ه هورنانی پیرۆز (ذکر الدین)
چه کی قهرز.

الذكرة: پارچه یه که پولا بغریته
سمر نووکی شمشیر یان پاچ.

الذکر: پیچه وانیه میینه ه وانیک ی
نییرینه ه ناسنی چاک و پته وو
وشک و رمق، دمگوتری: (رجل ذکر)
پیاویکی نازاو ملنه دمر ه بارانی
هه مته ره گه و ره ه قسه ی رمق.

الذکرة: پیچه وانیه میینه یی.
الذکر: دمگوتری: (رجل ذکر)
پیاویکی زیهره ک و وریاو بیر تیزو
زاگیره باشه ه ناسنی پته وو رمق.

الذکار: پیاویک همرگوری ببن یان
نافرمتیک همرگوری بین،
دمگوتری: (أرض مذكر) زموییه که
ههر رومکی نییری لی دمروئ ه (فلاة
مذكر) سارایه کی کاک ی به کاک ی
ترسناکه پیا و نه بی ناوێری پئی دا
بروا.

المذكر: دمگوتری: (داهية مذكر)
به لایه کی سامناکه پیاوی به جهرگ
نه بی خوێ بۆراناگیرئ ه (طریق
مذكر) رینگایه کی ترسناکه.

المذكر: نییر، پیچه وانیه می،
دمگوتری: (یوم مذكر) رۆژیکی
سامناک و هورسه ه (سيف مذكر)
شمشیریکی جه وه ره داره.

المذكرة من النساء: نافرمتیک
له هه نس و کهوتی دا لاسایی پیاو
بکاته وه.

المذكرة: دهفته ری تیبینی،

زل بوو.

ذَكَّى الْفَرَسُ: نه سپهكه له تهمه نى
جوانويه تى تپه پرى.

ذَكَّى النَّارَ: به مانا (ذكاها) دى.

ذَكَّى الشَّاةَ: مهرمكه ي سهر پرى ه
قورنان دمفرموى: هَوَمَا أَكَلَ السَّبُعُ
إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ.

استذكت النار: به مانا (ذكت) دى.

الذكا: بليسه ي ناگره پشكو ناگرى
گم شاهه.

الذَكِيَّةُ: باوه شين، ناميرى ناگر
گم شانموه، پان جهرخى ناگر
کردنه ومو شقارته.

الذَكِيَّةُ: نار ذَكِيَّةُ: ناگر نكه
بليسه و گرپمكه ي بمتهموژمه.

ذَلَفَ الْأَلْفُ ذَلْفًا: لوتى بارىكو بچوك

بووه گهورمو پان و فش بوو (هر
اذلف وهي ذلفاء) ه (ك: ذلف).

ذَلَقَ اللِّسَانُ ذِلَاقَةً: زوبانى تيژ بوو، دم
قهرمباغ بوو.

ذَلَقَ السَّكْبَ وَغَرَهُ: كيردمكه ي تيژ كرد.
ذَلَقَ الصَّوْمَ وَغَرَهُ فَلَانًا: روژو گرتن و كه م
خواردن فلانكه سى لاواز كرد.

ذَلَقَ السِّنَانَ وَاللِّسَانَ ذَلْقًا: رمبهكه پان
زوبانى تيژو به پرشت بوو، (هر
اذلق).

ذَلِقَ السَّرَاجُ: چراكه روناكايى دا

دمفتورى يادموهرى ه يادداشت و
رونکردنه ومى ه هندى مه سته له
پيشكش به دادومر دمكرى.

الْمَذْكُورُ: دمگوترى: (رَجُلٌ مَذْكُورٌ)
بياويكه ناوو ناوبانگى باشى هه به ه
ذَكَتِ النَّارُ ذُكُورًا وَذَكَاءً: بليسه ي
ناگرمكه پهرى سهند.

ذَكَتِ الشَّمْسُ: گهرماى خور به هيز بوو
تاوى ستاند.

ذَكَتِ الْحَرْبُ: شهر هه لگير سا.

ذَكَتِ الرِّيحُ: بونهكه بلاو بووه كون
كه له بهرى گرتهنموه، دمگوترى: (زكا
المسك) بونى ميسكهكه بلاو بووه.

ذَكَّى الشَّاةَ: مهرمكه ي سهر پرى.

ذَكَّى فَلَانٌ: فلانكه س زهرمك بوو ه (ك:
اذكيا).

ذَكَّوْ فَلَانٌ: به مانا (ذكى) دى، دمگوترى:
(ذَكَّوْ قلبه) دلى هوشيار بووه.

أَذَكَّتِ السَّحَابَةُ: هه ورمكه جار دوا
جار بارانى باراند.

أَذَكَّى النَّارَ: ناگرمكه ي هه لگير ساند،
دمگوترى: (أَذَكَّى الْحَرْبَ) شهرى
به رپاكرد ه (أَذَكَّى عَلَيْهِمُ الْعَيْنَ)
جاوى بؤگيږا.

ذَكَّى فَلَانٌ: فلانكه س زهرمك بوو
به هوى نهزموونى زورو له يوته دان ه
كهوته ساهومو هه له ويوو، جهسته ي

دموروبهری روناك كردموه.

ذَلِقَ فُلَانٌ: فلانكەس دلهراوکی توش بوو.

ذَلِقَ مِنَ الْعَطَشِ: لهتینوان خهريك بوو بخنکی ۵ لهحهدهت دا هاتووه: (ذَلِقَ يَوْمَ أَحَدٍ مِنَ الْعَطَشِ)، (هو ذَلِقَ وَهِيَ ذَلِقَةٌ).

ذَلِقَ اللِّسَانُ ذَلَاقَةً: بهمانا (ذَلِقَ) دئی.

أَذَلَقَ فِي الرَّمِي: پهلهی کردلههرمی کردن دا.

أَذَلَقَ السَّكِينُ: بهمانا (ذَلَقَهُ) دئی.

أَذَلَقَ الصَّوْمُ وَغَيْرُهُ فُلَانًا: بهمانا (ذَلَقَهُ) دئی ۵ دمگوتری: (أَذَلَقَنِي قَوْلُهُ) قسهکهی نهوهندهی مانبو کردم ههتا پیی لاواز بووم.

أَذَلَقَ السِّرَاجَ: چراکهی هه لکرد روناکی کرد.

أَذَلَقَ الطَّغْمُ: ناوی کرده کونی سوسه مارمکهوه بۆئسهوهی لهکونهکهی بیته دهر.

ذَلِقَ السَّكِينُ وَغَيْرُهُ: بهمانا (ذَلَقَهُ) دئی.

ذَلِقَ الْفَرَسُ: نهسپهکهی کزو لاواز کرد.

ذَلِقَ اللَّيْنُ: شیرمهکی تیکه ل بهناوکرد، ناوی کرده شیرمهکهوه.

ذَلِقَ الطَّغْمُ: بهمانا (أَذَلَقَهُ) دئی.

إِذْ ذَلَقَ: شتهکه تیز بوو.

الذَّلَقُ: تیزو برهر، دمگوتری: (لِسَانُ ذَّلَقَ) زوبانی تیزو رهوان ۵ ههرشتیک تیزو کاریگهر بی.

الذَّلَقُ: زوبانی تیزو رهوان.

الذَّلَقَةُ: لهههموو شتیک تیزاییهکهی.

الذَّلَقُ: لهههموو شتیک دا قهراخو تیزاییهکهی.

الْمِذْلَاقَةُ: حوشتری خۆشرۆ.

تَذَلَّلَ: ههلبهزو دابهزی کردو شل بوو، شۆر بۆوه.

الذَّلْذَلُ وَالذَّلْذَلُ: کراسی درێژ ۵ جزداشه، (ك: ذَلَّذِلَ) ۵ دمگوتری:

(شَمِرَ ذَلَاذَكَ لِهَذَا الْأَمْرِ): داوینت بۆ

نموکاره به لادابکهه (فِرْسَ خَفِيفَ

الذَّلَاذِلَ): نهسپیکی کلک بجوکه.

ذَلَّ: لاوازو ملکهج بوو، سوکایهتی پی کر او قبولی کرد.

ذَلَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخهکه ژێربار بوو ملی دا.

ذَلَّ لَهُ الْقُرَالِي: بهناسانی سهرموای بۆ دئی.

ذَلَّلَ السَّحَابَ: بارانیك لهسهر خۆ

بیاریو ههوره بروسکهی تییدا نهبی.

أَذَلَّ فُلَانٌ: فلانكەس هاوهلهکانی زهلیل و بی دمهلات بوون.

أَذَلَّ فُلَانًا: فلانكەسی زهلیل و بی

دمسه لات کرد ۵ به زه لیل و بی دمسه لات
لهقه له می دا.

ذَلْمَةُ: گهر دنگه چی کرد، ناسانی کرد،
رامی کرد، دمگوتری: (ذِلَّ الْكَرْمُ):
میومگه هی شوه تر پیه گانی
بهید مست بوون.

ذَلَّلَ: بؤ موطاومعهی (ذَلَّلَهُ) دئ.

اسْتَذَلَّهُ: به مانا (أَذَلَّهُ) دئ.

الذَّلُّ: زه لیلی و بی دمسه لات ۵
سوکایه تی پی کردن.

الذِّلُّ: به مانا (الذِّلُّ) دئ ۵ ریگایه ک
زور پیخوست گرابی.

الذَّلُولُ: ریگای ناسان و بوار خوش ۵
ولاخی ژیر بارکراوو جله و نهرم ۵
حوشتری خوش بارو سهرنهرم.

الذَّلِيلُ: لاوازو بی دمسه لات و ناچار،
مال و خانووی نهوی ریگای
ناوهدان و پیخوست کراوه دره ختیك
هه موو گهس دهستی بگاتئ و
به ناسانی بهرمگه ی لی بکه نهوه.

ذَمَّرَ الْأَسَدُ ذَمْرًا: شیرمکه نه پاندی.

ذَمَّرَ فُلَانٌ: فلانکس رقی هه نسا
هه پر شه ی کرد، دمگوتری: (جاء عمرُ
ذامراً): عوممر به شیه ی هه پر شه وه
هات و رقی هه نسابوو چاوی لی سور
بیونه وه.

ذَمَرَتِ النَّارُ: ناگره که هه لکیر سا.

ذَمَرَتِ النَّارُ: ناگره که هه لکیر ساند.

ذَمَّرَ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکسه ی هه نسا
له سهر کردنی کارمکه.

ذَمَّرَهُ: هه لینا، ته شجیعی کرد ۵
له هه دپشیک دا که هه
گیراویه تیه وه دمفرموی: (الأوان
الشیطان قد ذَمَّرَ حَزْبَهُ).

ذَمَّرَ الْأَمْرَ: شته که ی مه زنده مکرد.

تَذَامَرُوا: خه لکه که هه ند پکیان
هه ند پکیانیا ن هه نسا بؤ شهر ۵ سهر
زمنشتی به کتریا ن کرد ۵ له هه دپشی
نو پژی ترس دا هاتوو ه دمفرموی:
(فذامر المشركون وقالوا: هلاکنا علنا
عليهم وهم في الصلاة).

تَذَمَّرَ: سهر زمنشتی خوی کرد له سهر
شتیکی له دستجوو ۵ رقی هه نسا ۵
ناپازی بوو هه پر شه ی لی کرد.

الذَّمَارُ: شتیك پیویست بی
پاریزگاری لی بکری ۵ ومکوو مال و
خیزان، دمگوتری: (فلان حامی
الذَّمار).

الذَّمَارَةُ: نازی به تی.

الذَّمْرُ: نازاو مهردو نه بمرد ۵
نادهمیزادی قسه خوش ۵ به لاو
کارمسات ۵ (ك: أذمار).

الذَّمْرَةُ: دنگو صهدا.

الذَّمِيرُ: به مانا (الذَّمْرُ) دئ.

الذَّمْرُ: شان و ملو دمور و به ریان،

دمگوترئ: (بلغ الأمر المذمّر): نیشه که

خوس بوو گه‌یشته بنه‌ست.

المُذْمِرُ: نهو کهسه‌یه تهماشای

شهرمکای نازمل دمکا بو نه‌وهی

بزانی ناخو نیره یان مییه.

ذَمَلُ البعير ذُمُولاً: حوشرمه که به‌خیرایی

رؤیه (فهو ذامل وهي ذاملة).

ذَمْلَةٌ: وای لئ کرد خیرا برپوا.

ذَمُّ الأنف: لوته که چلمی لئ هاته خوار.

ذَمُّ الرَّجُلِ: رهشایی و ته‌لخایی که دمکه‌وئته

سهر دهم و جاو به‌هوی گمرما یان

خوراندنی زور.

ذَمُّ فلاناً ذَمّاً وَمَذْمَةً: پمخنه‌ی له‌فلان

گرت و عه‌یی تیدا به‌دی کرد.

أَذَمْتُ شَتِيكَ: کرد لؤمه‌ی بکری.

أَذَمْتُ الْبَطْرُ: بیرمه که ناوی کهم بوو.

أَذَمْتُ الدَّابَّةَ: ولاحه که ماندوو بوو

نه‌یتوانی برپوا راومستایان

دواکه‌وت.

أَذَمْتُ الْمَكَانَ: شوئنه که بی خیرو

بهرمه‌ت بوو.

أَذَمْتُ بَكْذاً: به‌هیچ و پوچی زانی و

گرنگی بی نه‌دا.

أَذَمْتُ بفلاناً: وازی له‌فلان کهس هیئا

به‌سمر کؤنه‌کراوی.

أَذَمْتُ لفلاناً علی فلان: وادمو به‌یمانی

له‌فلان و مرگرت بو فلان.

أَذَمْتُ فلاناً: په‌نای فلان کهسی دا.

أَذَمْتُ فلاناً وَغَيْرَهُ: فلان و خه‌لکی

تری به‌سمر کؤنه‌کراو له‌قه‌له‌م دا،

دمگوترئ: (بلوئ فاذمته).

ذَمَّمَهُ: زنده‌پرویی کردله زم‌کردنی دا.

تَذَامَرُوا: ههریه که له‌خه‌لکه که زمی

یه‌کتریان دم‌کرد.

تَذَمَّمْتُ: شهرمی کردو خوی له‌شته که

بوارد، بی‌زی نه‌هات خوی بکا

به‌خواوینی.

تَذَمَّمْتُ لِمصاحبه: عه‌هلو به‌یمانی

هاوله‌که‌ی پاراست.

تَذَمَّمْتُ بفلان: هانای بو فلان برودو

داوای لئ کرد تکا کاری بی.

اسْتَذَمْتُ اليه: کاریکی کرد هه‌موو

کهس لؤمه‌ی بکا.

اسْتَذَمْتُ بفلان: به‌مانا (كَلَمْتُ) دئ.

الأذَمُّ مِنَ الدَّوَابِّ: ولاحی ماندو

شه‌مه‌ت که بو‌مستو و نه‌توانی برپوا.

الذِّمَامُ: عه‌هلو به‌یمان به‌رهرسیاری

له‌جیاتی یه‌کیکی تر ه‌مافو ریز ه

(ك: أذمة).

الذِّمَامَةُ: به‌مانا (الذِّمَام) دئ شهرمو

حه‌یاکردن له‌سمر زهنشتو لؤمه ه

الذِّمَامَةُ: به‌مانا (الذِّمَام) ه

الذِّمُّ: دمگوترئ: (رَجُلٌ ذَمٌّ): بی‌اوئکی زهم

کراوه.

الذَّمَّةُ: دِمَكُوتَرِي: (بِر دَمَّة): بِيَرِيكِي
كه مئاوه.

الذَّمَّةُ: پِهِمِيان وَ بَهْئِيَن وَ بَهْرَعَوْدَه
بِوَو ه مافو رِيَز ه (اهل الذَّمَّة):
ئَهوانَه ي ناموسوئلمانن وَ پِهِمِيان
له گَهَلْ موسوئلمانان دَمِبِه سَتَن وَ
خَوِيان دَمَخَنَه زِيَر زِيَمَمَه ي
موسوئلمانان.

الذَّمِّيُّ: پِهِمِيان پِيَسِرَاو، نَهوَمِي
نَه هَلِي كِيَتَابَهو پِهِمِيانِي
دَمَدَرِيَتِي لَه لايَهَن موسوئلمانانمِه
كه مال وَ ناموس وَ نايِيَنِي پارِيَزداوه.
الذَّمِيم من الابرار: بِيَرِي كَه م ناو ه
جَلَمَه پَه لَه ي پَمَش كَه لَه سَمَر دَهو
چاو بَه هَوِي گَه رما يان زَوَر
خورانسلن پَهيدا دَمِبِن ه شَهوَنم
كه شَهوانَه دَمَكهويَتَه سَمَرگَه لاي
دِر مَخَت وَ تِيكَهَلْ بَه گَلْ دَمِبِي،
شَهوَنمَه كَهو مَكُوو دَلُو پَه قَوِرِي لِي
دِي.

الذَّمِيمَة من الابرار: بَه مانا
(الذَّمَة) دِي ه تُو پَهوانَهو سَمَر قَه باخ
كه ناهيَلِي شَت لَه زَمَر قَه كَه ي بِيَتَه
دَمَرِي.

الذَّمُّ: (رَجُل مُدَمِّم) پِيَاوِيَكَه جَوَلَه
ناكا خَب بَووه، دِمَكُوتَرِي: (أمر مُدَمِّم)
كارِيكِي عَه پِيدارَه.

الذَّمَّةُ: رِيَزو ماف، دِمَكُوتَرِي:
(قَضِي مَدَمَّتَه) چا كَه ي له گَهَلْ كَرَد
بُوَنهوَمِي گَه يِي لِي نَهكا.

الذَّمَّةُ مُم: دِمَكُوتَرِي: (مَكَان مُدَمِّم)
شَوِيَنِيكِي خاوَمَن رِيَزو حورمَه تَه.
ذَمَّةُ الْيَوْمِ ذَمًا: رُوژمَكَه گَه رَم بَوو (ذَمَة
الْحَرْ) گَه رَمِييَه كَه زَوَر بَوو.
ذَمَّةُ الرَّجُلِ بِالْحَرْ: گَه رما كَارِي لَه دَه ماعِي
پِيَاوَمَكَه كَرَد.

أَذَمَّتَهُ الشَّمْسُ: خَوَر نازارِي
مِيَشَكِي دا.
ذَمِي الْمَذْبُوحُ ذِمًا وَ ذِمَاءً وَ ذِمَانًا: جِم وَ
جَوَلْ لَه نازَه لَه سَمَر پِرَاوَمَكَه دا ماوه
ذَمِي الْمَرِيضُ: نَه خَوَشَه كَه كَهوتَه
گِيانَه لاوَموه، گِيانَكِي شانَه كَه ي
دِر يَزَمِي كِيَشَا.

ذَمِي الرَّجُلُ وَغَيْرُهُ: شَتَه كَه بُوَنِيكِي
ناخَوَشِي لِي هاتَه دَمَر.
ذَمِيَّتِ الرَّاحَةِ الْكَرِيهَةِ فَلَانًا:
بُوَنِي ناخَوَش فَلانَكَه سِي نارِ مَحَمَت
كَرَد.

ذَمِي لَفْلان من كذا شئ: شَتِيك بُو
فَلانَكَه س لَهو مَه پيدا بَوو.

أَذَمَّا: هَهنگاوَتِي وَ كَه مِي جِم وَ جَوَلِي
تِيَدَا ماوه.

اسْتَذَمَى الشَّيْئُ: داوای شَتَه كَه ي
كَرَد.

کرد.

ذَنْسَبَ عَمَامَتَه: لفكهی میزمرمهکی
شۆپر کردهوه.

ذَنْسَبَ الْكِتَابَ: تمواوکهمری کتیبهکهی
نووسیهوه.

تَذَانَبَ السَّحَابَ: ههورمهکان تیک
هالان و ههمنیکیان دواههمنیکیان
کهوتن.

تَذَنْسَبَ الْمُعْشَمَ: لفکه میزمرمهکی
شۆپر کردهوه.

ذَنْسَبَ عَلَيْهِ: دهستدریزی کرده سهر.
تَذَنْسَبَ الطَّرِيقَ وَحَوْه: له لاپنوه هاته
سهر رینگاکه.

استذَنْسَبَ الْأَمْرَ: کارمهکه تمواو بوو،
جینگیر بوو.

استذَنْسَبَ الدَّابَّةَ: لهکاتی رۆیشتنی
ولاخهکه کابرا لهلای کلکیهوه
دهرفی.

استذَنْسَبَ فَلَاناً وَغیره: شوین فلان
کهوتو لری دانهبرا ههر
بهدواپهوه بوو.

استذَنْسَبَ فَلَاناً: فلانکهمسی بهتاوانبار
حیساب کرد، بهتاوانباری زانی ە
تاوانی هال دا.

الاذَنْسَبُ: کلک دریز.

الذَنْسَابُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: هاشین و
باشهتای ە قولینچک و دواوی،

استذَمْی ماعند فلان: شوین
نهوشته کهوت کهلای فلانمو گرتی.

الذَمْی: بۆگهن، بۆنی ناخۆش.

الذَّمَاءُ: باهی ماندهی دیاردهی گیان
لهگیانداره سهربراوکهدا ە هیزی
دل.

الذَّمَاةُ: گیانلهبهری کراو به نیشانه
بهپیکری و گیانی تیدا بمینی.

ذَنْبُهُ ذَنْباً: کلکی ههنگاوت ە شوینی
کهوت ە شویننهواری پینوه ماوه،
دیاردی ماوه، دهگوتری: (السحاب
یذب بعضه بعضاً).

ذَنْسَبَ الْأَرْضَ: لهزموییهکه ناومرۆی
دامهزراند.

أَذَنْسَبَ: تاوانی نهنجام دا ە گوناھی
کرد.

ذَنْسَبَ: کلکی دریز کرد.

ذَنْسَبَ الطَّيْبَ: سوسهمارمهکه لهخوار
کونهکهوه کلکی دهرهینا.

ذَنْسَبَ الْبُسْرَ: بهرسیله خورماکه
لهلای هنجکیهوه شیرین بوو.

ذَنْسَبَ الْجَرَادَ: کوللهکه کلکی داهههاند
بۆئهموی هیلکه بکا.

ذَنْسَبَ الْحَارِسَ الطَّيْبَ: راوکهرمکه
کلکی سوسهمارمهکی گرت.

ذَنْسَبَ الدَّابَّةَ: کلکی ولاخهکهی گرت.

ذَنْسَبَ الشَّيْءَ: کلکی بۆشتهکه دروست

دمگوترى: (نظر اليه بِلَذْنَابِ عِينِه): به
قَلْبِيْنَجْكِ چاوى سەپىرى كىرد ۋە بەتتىكە
كلىكى حوشترى پىن دىمبەستىر بۇئەھە
سواربىوومەكى پىس نەكا ۋە رىپرەھو
پلوسكى ئاۋ لەبەرزايىھە ۋە بۇسەر
زەھى.

الذَّنَابِي: بەمانا (الذَّنْب) دى،
دمگوترى: (ھەم ذنابى فلان): ئەوانە
شۈپتىكەۋتەي فلانن، كلىكە ۋە پلىكەي
فلانن.

الذَّنَابَةُ: شۈپتىكەۋتە ۋە پاشىن ۋە لاي
دواۋى ھەموو شىئىك ۋە لەشىۋو
دۇن دا ئەو شۈپتىنى رىپرەھى ئاۋمەكە
كۇتايى دى.

الذَّنْبُ: كلىكى گىيانلەبەر ۋە پاشەھەي
ھەموو شىئىك، دمگوترى: (نظر اليه
بِلَذْنَابِ عِينِه) بەقلىنچكى چاوى
سەپىرى كىرد ۋە ھەروا ناۋە بۇسەرى
شۈپك ۋە قامچى، دمگوترى: (ضَرَبَ
فُلَانٌ بِلَذْنَابِهِ) ۋە ھەروا دمگوترى:
(رَكِبَ ذَنْبَ الرِّيحِ) پىشكەۋتە
كەس نەپىگەپشتى ۋە (رَكِبَ ذَنْبَ
الْبَعِيرِ) بەبەشى كەم رازى بوو ۋە
(بَيْنَهُمَا ذَنْبُ الضَّبِّ): دۈزمنايەتپىيان
لەنىۋانداپە ۋە (حَدِيثُ طَوِيلُ الذَّنْبِ):
ھەسكەي دىرئەھە ئابىرپتەھە ۋە (وَلْتَهُ
الْخَمْسُونَ ذَنْبُهَا): تەمەنى لەپەنجا

تىپەپىرى ۋە (ھەم اذْنَابُ النَّاسِ): ئەوانە
خوپىرى ۋە ھەتپە مەجەي خەلكن.
ذَنْبُ الْخَيْلِ: كلىكە ئەسپ، جىنسى
رۈمكىكە كە گۈلى نىھە لەشۈپتى
زۇنگاۋدا دەرپى.

الذَّنْبُوبُ: كلىكى چاك ۋە تەھوا، كلىكى
دىرئە، دمگوترى: (يوم ذنوب) رۈزى
سامناك ۋە شەپراۋىپە ۋە دۇلچەي
گەورە كەناۋى پىن ھەلەمەپتىنچىرى ۋە
بەش ۋە بارە قورئان دىمەرمەي:
﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ
أَصْحَابِهِمْ﴾.

الذَّنْبِيَاءُ: گىياپەكە ۋە كۈۋ ۋە پىنچە ۋاپە
بۇخۇراكى ۋە لاخ ۋە ئازەل بەكاردى،
ۋادىپى لەگەل مەرمەزدا دەرپى ۋە
بەرەكەي لەگەل چەلتۈكەكەدا
تىكەل دىپى.

الذَّنْبِيَّةُ: رەگەزى گۈلە لە پىپىرى
(الزنبقية).

الْمِذْنَابُ: كلىكى دىرئە ۋە ئامپىرى شت
ھەلئىنجان ۋە رىپرەھى ئاۋ ۋە (ك:
مَذَانِب).

الْمِذْنَابُ: ئەستىپرە كلىك دارمەكان،
قەبارمەكە لەئاسمان كلىكى غازىي
ھەپە دىمەرمەشپتەھە، بەدەمورى
خۇردا ھەلەمەسۈپى جار جار
دىمپىنرى.

ذَنُّ الشَّيْءِ ذَنْبًا: لیکاو داجوړا،
دمگوتري: (ذَلَّتِ الْعَيْنُ) چاو ناوی
پژاوند، (ذَلَّتِ الْأَنْفُ) لوت چلمی لږ
هاته خوار.

ذَنُّ الْبَرْدِ: سهرماکه توند بوو.

ذَنُّ فِي مَشِيْتِه: به لاوازی رڼی، دمگوتري:
(مَا زَالَ يَذْنُ فِي حَاجَتِهِ): تائېستا
به دوو دليموه دمست بوکارمکه
دمبا.

ذَنُّ ذَنْبًا: شلهمنی لږ چوپایهوه ۵ ناوی
لږ هات ۵ خوښی لږ هات،
دمگوتري: (امْرَأَةٌ ذَاءٌ) نافرمتیک
که خوښی چهزی ناو مستیتهوه ۵
(فَرَحَ ذَاءٌ): برینیکه زوخاوی
لږ دی و وشک ناکا.

ذَانُ فُلَانًا عَلَى حَاجَتِهِ: داوی لهفلان
کرد پیداویستییهکه یو جی
بهجی بکا.

ذَنْ: دؤخاوی لږ هاتمت خوار.

الذُّنَانُ: چلم له لوت بیته خوار.

الذَّنَانَةُ: پیداویستی بهای مانده
شت، دمگوتري: (عَلَيْهِ مِنْ دَيْنِهِ ذُنَانَةٌ):
لهقهرزمکه که میکی لهسر ماوه.

الذُّنُّ: چلک و پیس.

الذَّنِي: به مانا (الذَّنَان) دی.

ذِه: نیسمی نیشارمه بوټاگی مینه.

ذَهَبٌ ذَهَابًا وَذَهَبًا: رڼی ۵ تپه پری، پرت

بوو ۵ مردو فهوتا، دمگوتري: (ذَهَبَ
الْأَثَرُ): شوپنهواری نه ماو سراپهوه.
ذَهَبَ بِهِ: لهگه ټیا رڼشت ۵ لای برد،
فهوتاندى ۵ قورټان دمقهرموی:
(ذَهَبَ إِلَيْهِ بِنُورِهِمْ) خودا
روناکییه که ی بردن ۵ همروا
دمگوتري: (ذَهَبَتْ بِهِ الْحِيلَةُ):
لوتبه رڼی و خو بهزلزانی له پرموتی
ناسایی خو ی لایدا.

ذَهَبَ عَنْهُ: وازی لږ هینا.

ذَهَبَ عَلَيْهِ كَذَا: له پیری چووه.

ذَهَبَ إِلَيْهِ: روی تی کرد، په پرموی کرد،
دمگوتري: (ذَهَبَ إِلَى قَوْلِ فُلَانٍ):
به گو پرمی قسه ی فلان هه لښو
کهوتی کرد.

ذَهَبَ فِي الدِّينِ مَذْهَبًا: له ناپین دا راوو
بو چونیکه خو ی په پرمو کرد ۵ پان
رایه کی نه سازو تازه هه لای هینا به
کایهوه.

أَذْهَبَهُ: لای برد ۵ قورټان دمقهرموی:
(أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ)
۵ سوپاس یو خودایه کی ودها
که ناپرمه متی لهسر لابر دین ۵
به نالتون زمکه مفتی کرد.

أَذْهَبَ فُلَانٌ: فلان کس نارایش و جوانو
جوری تمواو بوو ۵ رنک و پیک و
روخسار شیرین هاته بهرچاو.

ذَهْلَةُ: دئ.

ذَهَبَةُ: به نالتون روکشی کرد.

أَذْهَلَهُ: وای لی کرد لی بی ناگابی.

الذَّهَبُ: نالتون، عونسوریک فیلیزی

الذَّهْلُ مِنَ اللَّيْلِ: به شیک له مشه.

رمنگ زمرده، کیشی زمرپیه که ی

الْمَذْهَلُ: نامیری خافلانندن

(۱۹۷۰)، ژماره ی زمرپیه که ی (۷۹)،

هرشتیک بییته هوی بی ناگابی و

نه ندازه ی چری به ستاوتنی (۱۹۴) ۵

هله هو گریبون ۵ (ك: مَذَاهِلُ)،

(ك: اذهاب وذهب).

دمگوتری: (لِي مَسَاغِلٍ وَمَذَاهِلُ).

الذَّهْبَةُ: پارچه زیرپک.

ذَهْنٌ قِرْنُهُ ذَهْنًا: له زیرمکی و زهن بازی دا

الذَّهْبِيَّةُ: کهشتیه که می کوته گانی

به سهر هاوشانه که ی دا سهر کهوت.

دادمگوترین و دمه سه ستریت هوه

ذَهْنٌ ذَهْنًا: تیگهی، هستی کرد.

بؤنمه و ی ماومیه ک تیدا نیشته جی

ذَهْنُ الشَّيْءِ: له شته که حالی بوو، جووه

بین.

عقلاییه وه ته صوری کرد ۵ (هو

الذَّهَبُ: هرشتیک زمر کهفت کرابی.

ذَهْنٌ وَهِي ذَهْنَةً).

الْمَذْهَبُ: ریگه و ری بازی ناپینی یان

ذَهْنٌ فُلَانٌ: فلانکس زهینی رو بیندراوه و

رامیاری یان فله سفی ۵ کومه لیک

هه ست به هیچ ناگا، له هیچ حالی

بیرو بؤجونی زانستیانه و

نابی.

فله سفیانه ن که به یومندی و

ذَهْنٌ ذَهَانَةً: ذهینی هستی بی کردو

پیگموه گریندان یان هه یه و وادینه

بؤشته که جوو، بیری که و ته وه.

پیش چاو که یه که یه کی توکمه و

ذَاهِنَةٌ: پیشپرکی ذهین بازیان کرد،

دارپژراون ۵ (ك: مذاهب).

و یستیان بزائن کامه یان ذهینی تیژ

الْمَذْهَبُ: به مانا (الذَّهَبُ) دئ،

تره.

دمگوتری: (لِرسِ الْمَذْهَبُ): نه سپیکه

استذهنه حب الدنيا: خوشه و یستی

سورایی زیاتره له زمر دایی ۵ (ك:

دونیا ذهین و هوشی لی ستاندوه.

مذاهب).

الذَّهْنُ: تیگه یشتن و عقل و ناومز ۵

ذَهْلُهُ وَعَنهُ: لی بی ناگا بوو،

(ك: اذهان) بؤ ناوه لناویش به کار

له بیری جوو وه وه.

دمه یندری، دمگوتری: (فلان ذَهْنُ):

ذَهْلٌ ذَهْلًا: عقل و هوشی له دست دا.

فلانکس زیره ک و وریا به ۵ هیژو

ذَهْلُهُ الشَّيْءُ وَعَنهُ: به مانا

توانا، دمگوترئ: (ما برجلي ذهن):

هاجم هیزی تیدا نهماوه ناتوانم برؤم

لهزاراوهی زانستی دا ذیهن بریتییه لهو

هیزه معنهوپییه بههوییه وه هست

دمگئرئ بهدیاردنه نفسیه جوراو

جورمکان ه همروا بهگاردمهیندرئ بو

بیرکردنه وهو پاساگانی، یان تمنا خو

نامادمگردن بو هست کردن.

ذو: بهمانا هاوهل و خاومنه ه بو لهقبو

نازناوی پاشاگانی بهمهینیش

بهکارهاتوو که گوتراوه: (ذو یزن،

ذو الکلاع).

ذَابَ الشَّحْمُ وَاللَّجْ ذُوبًا وَذُوبَانًا: پیومکه

یان بهفرمکه توایهوه، رفقی نهماو

رهمان بوو.

ذَابَ الْجَسْمُ: جهسته کزو لاواز بوو.

ذَابَ فَلَانٌ: فلانکس گیل و نهحمه ق بوو

دوای نهوهی لهوهپیش عاقل بوو.

ذَابَتِ الشَّمْسُ: خور گهرمییه کهی

زیادی کرد.

ذَابَ لِي عَلَيْهِ حَقٌّ: مافی منی لهسمر

چهسپاو جووه نهستوی.

أَذَابَ عَلَيْهِمُ الْعَذْرُ: دوزمن هیرش

کردنه سمر.

أَذَابَ الْمَالَ: ماله کهی تالان کرد.

أَذَابَ الشَّيْءُ: وای لهشته که کرد

بتویندرتهوه، دمگوترئ: (أَذَابَهُ الْمُمْ

وَالْمُمْ): غهم و نارمحتهی

تواندییهوه.

أَذَابَ حَاجَتَهُ: نیشه کهی تهواو کرد،

پیوینستیاتی بهجی هیئا.

أَذَابَ أَمْرُهُ: فرمانه کهی نهجام دا ه

لهپهنی پیشیان دا هاتوو (فلان

ما بدري أخطر أم يُذِيب): فلان

نازانئ شته که رهق دمکا یان

دمتویندرتهوه؛ نه مه بهگهسیک

دمگوترئ کهله بهرامبهر کارمساتو

بهلای گهوره دا نهزانئ جی بکا.

ذُوبُهُ: وای لی کرد بتویندرتهوه.

إِسْتَذَابَ الشَّيْءُ: داوای توانه وهی

نهوشتهی کرد ه پالفتهی کرد ه

هیشتیهوه.

ذُوبَ حَاجَتُهُ: کارمکهی تهواو کرد.

الْإِذْأَابُ: رونه کمره که بتویندرتهوه

بونه وهی چیشتی پی لی بندری،

نهو دمه پیی دموتربت (سمن).

الْإِذْأَابَةُ: بهمانا (الْإِذْأَابُ) دی.

الذَّائِبُ: نفس هورس ه پهزا گران.

الذُّوبُ: تاووهی شت.

الذُّوبَةُ: پهکجار توانه وه ه پالفتهی

مال که خاومنه کهی بوختهی دمکاو

ههلی دمگئرئ و پهزمه نهی دمکا.

الْمِذْأَابُ: تاوه، نهوشتهی شتی تیدا

دمتویندرتهوه.

الْمَذْوَبَةُ: بهمانا (الْمَذْوَبُ) دئ ۵
نمسکوی و نامیری شت هه ئینجان ۵
(ك: مَذَاوِبُ).

۵ شاخی که لهگا، دمگوتری: (رجل
مَذْوَدُ): پیاوینکه بهرگری لهوڵات و
ناموس دمکا ۵ ناخوری و لاخ ۵ (ك:
مذاود و مذاوید).

ذاج ذوحاً: به خیرایی رؤی.

ذاج الإبل: به توندی حوشرمکهی لی
خوری.

ذاج الشئ: شتمکهی بهرت و بلاو کرد.

ذَوُّعُ الشَّيْئِ: بهمانا (ذَاخَةُ) دئ.

الْمَذْوَاخُ: گوشمر، نامیری گوشین.

ذَادُهُ ذَوْدًا وَذِيَادًا: هالی پیومناو

وهدمری نا، دمگوتری: (ذاد عن

عرضه ووطنه و ذاد عنه الهم)، همروا

دمگوتری: (ذاد الدواب عن الموارد):

ولاخهکهی گنپرا بهومو نهیهیشت

بجیته سمر ناومکه ۵ هورنان

دمهفرموی: ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ

امْرَأَتَيْنِ تَذَوْدَانِ﴾.

ذَادُ الذَّابَّةِ: ولاخهکهی لی خوری.

أَذَادُهُ: یارمهتی دا لهسهر بهرگری

کردن.

ذَوْدُ الدَّائِبَةِ: زیدمرفی کرد

له بهرگریکردن و نهیهیشتنی

ولاخهکه دا.

الذَّوْدُ: جه لهبه چه یوان، میگه له

حوشر له سی سهرموه بۆ ده سهر.

الْمَذَادُ: شوین لهومرو پاوان.

الْمَذْوَدُ: نامیری بهرگریکردن ۵ زوبان

ذاق الطعام ذوقاً وذوقاً: خواردنهکهی

چهشت، لی تام کرد، تامهکهی

بهتاقی کردموه، دمشگوتری: (ما

ذقت نوماً): جهشی خهوم

نه کردموه، خهو نهچۆته چاوم.

ذاق الشئ: شتمکهی بهتاقی کردموه ۵

(هر ذاق وذواق): ههستی کرد،

دمگوتری: (ذاقته يدي): بهدهست

ههستم پی کرد ۵ هورنانیش

دمهفرموی: ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ﴾.

أَذَاقَ فُلَانًا: فلانکهسی والی کرد

جهشی خواردنهکه بکا ۵ هورنان

دمهفرموی: ﴿فَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ

الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾.

تذاق الشئ: بهمانا (ذَاقَهُ) دئ.

تَذَوَّقَ الطَّعَامَ: چار دواچار تامی

خواردنهکهی کرد.

إِسْتَذَاقَ لَهُ الْأَمْرَ: کارمکهی بۆگونجا،

نیشمکهی بۆ مهیسهر بوو،

دمگوتری: (لا يستدق لي الشعر إلا

في فلان): شيعرم بۆ نایه مهگهر

لهقلان کات دا نهبی.

الذَّوَّقُ: تامکردنی شت.

الدُّوقُ: هستیکه تاببتمندی تامی

خواردنمکانی پی دمکری، بههوی

هستی تامکردن که لهدم دا

ههیهو سهنتمرمکی زویانه ه

لهزاراوی نهدمب و هن دا بریتییه

له هستیکی معنهوی بههویهوه

نمفسی دمکریتهوه یان تنگ دمی

لهکاتی تیروانین بو دیاردمیهک

لهدیاردکانی سوزو فیکر،

دمگوتری: (هو حَسَنُ الذوق للشعر):

ههستی شیعی باشی ههیهو

رهمخنهگریکی باشه.

الْمَذَاقُ: تامی شت، دمگوتری: (طیب

المذاق): تام خوش.

قَوْلٌ ذَالاً: پیتی ذالی نووسی.

الذَّال: نۆیهم پیتی هیجابه ه پۆنهی

کهلهشیر ه (ک: اذوال).

الدَّوْلَقُ: بروانه (ذَلَق).

زوی العود و غیره ذیاً و ذویاً: چلهدارمهک

چرچ بوو، وشک بوو، دمگوتری:

(ذوي عود فلان): فلانکس پیر بوو

ه (هو ذار، وهي ذاوية).

أَذَوَاهُ: وای لی کرد بتویتهوه، چرچ

بیی، وشک بی.

الذَّوَاهُ: توپکلی کالهکه مارانه،

توپکلی خهیارو کالهکه و نهو شتانه.

ذِيَّاهُ: پارچه پارچهی کرد ه (ذِيَّاهُ

اللَّحْمُ): گوشتهکهی کولاند تا

بهتهماوی پیگهیی و جیری نهما.

تَذِيَّاهُ الجُرْحُ: برینهکه قهشت قهشت

بوو، داوشا، دمگوتری: (تَذِيَّاتُ

الْقِرْبَةِ): کوندهکه قهشت قهشت

بوو.

تَذِيَّاهُ اللحمُ: گوشتهکه کولاو لیک

ههلهشاو لهئیسفانهکه بووموه یان

بههوی رزینهوه وای لی هات.

تَذِيَّاهُ وَجْهَهُ: دهم وای هاوسان.

أَذَاخُ بِالْمَكَانِ: بهدموری شوینهکهدا

سوراپهوه.

ذِيَّخَتِ النِّخْلَةُ: درمخته خورماکه

قبولی توو لی ومشاندنمهکی

نهکردو خورمای ههئنهپیجا، بی

بهریوو.

الذَّيْخُ: نیره کهمیتیاری توکن ه (ک:

أَذِيَاخُ وَذِيَاخُ) ه گورگی نازا ه

نهسپی سواریی ه لقی دارخورما ه

لوتبهرزی و خو بهزلزانی.

الْمَذِيَّخَةُ: جهلهبه گورگ ه رموه

گورگ.

ذَاظُ لِي مَشِيهِ ذِيظَاناً: لهپوشتن دا شانی

ههئنهکاندو گوشتنیش بوو.

ذَاعَ الْخَبْرُ ذِيْعاً وَذِيْعاً وَذِيْعَاناً: ههوالهکه

بلاو بووموه، دمشگوتری: (ذاع لي

جلده الجرب): گروپی بهناو پیستی

دا بلاو بووموه.

أَذَاعُهُ وَبِهِ: بلاوی کردموه، رایگهیانند

ه قورئان دمفهرموى: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ﴾ ه همروا بهمانا (بردى و براندييهوه)ش دئ.

الإذاعة: گواستنهوهى قسه يان مؤسيقا بهوى ناميرى لاسلكيهوه.

المذياع: قسه گيرپروه، نهوکهسهى قسهى تئ ناوستن يان ناتوانئ نهئنى بپاريزئ ه ناميرى قسهو مؤسيقا بلاوکردنهوه ه (ك: مذياع).

المذيع: نهوکهسهى لهسر راديؤ يان تلهفزيؤن ههوال بلاو دمکاتهوه.
ذال ذيلاً: کلکى بؤ پهيدا بووه کلکى دريژ بوو ه کلکى ناوگهئى نا.

ذال فلان: فلانکس خوى باداو لارو لهمنجهى کرد، کلکى شوپ کردموه.
ذال بذنبه: کلکى قيت کرد.

ذال بئربه: بؤشاکهکهى دريژ بوو لمزموى خشانند.

ذال الى فلان: بؤ فلانکس کرايهوه پيى گهشايهوه.

ذال الشئى: شتهکه زورو بئ نرخ بوو، دمگوترئ: (ذالت الفرس وذالت المرأة): نهسپهکه يان نافرتهکه کزو کوئلهوار بوو.

ذال حاله: بارى ژيانى دابهزى و بهکوله مهرگى ژيا.

أذالته: کلکى بؤ دروست کرد ه کلکى

دريژ کرد، دمگوترئ: (أذالت المرأة قناعها): نافرتهکه بهجهکهى دريژ کرد، دايدايهوه شتهکهى بهيى نرخ سهير کردو گرنگى بئ نهده لهحهديت دا هاتووه: (نهى النهي - ص- عن إزالة الخيل)، همروا دمگوترئ: (أذال مألوه): مال و سامانهکهى تهخشان و بهخشان کردو پاريزگارى نهکرد.

ذيلته: کلکى بؤ کرد، لکى بؤدانا ه بهراويزى بؤ نووسى ه کلکى دريژ کرد، دمگوترئ: (ذيل كتابه او كلامه): بهراويزى بؤ کتيبهکه نووسى، گهمو کوپيهکانى پپرکردموه.

ذيل في كلامه: کرايهوه قسهى گائتمو گهپى کردن ه قسهى بئشهرمانهى کردن.

تذاليت حاله: بارى ژيانى دابهزى و همزار گهوت.

تذيلت الدابة: ولاخهکه کلکى پراوهشانند.

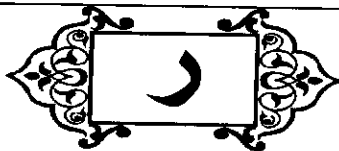
تذيل فلان: فلانکس کلکى بادا، واته: خوى هه لکيشاو فيزو نازى کرد.

تبدل الى فلان: بهفلانکس شادمان بوو قسهى خوئى بؤکردن.

التذليل: پاشکوی کتیب ه لهازاموی
 عیلمی مهعان دا هینانی رستهیه که
 بهشوین رستهیه کی تردا ههمان
 مانای پینشو جهخت دمکاتوه.
 التذیل: کوتایی ههموو شتیک ه
 داوینی کراس و ددداشه ه خیشکهو
 شیوو دۆلج که رهمهبا له لبه لان
 دروستی دمکا ه بهکینایه دمگوترئ:
 (فلان طویل الذیل): فلانکمس
 دموله مهندو دمست رۆشتوو.

التذال: کلک دریژ ه لارو لهنجه کمر
 له رۆشتن دا، دمگوترئ: (هو ذیال

بثوبه): بۆهیز داوینی له عمرز
 دهخشینی.
 ذامه ذیمأ و ذامأ: رهنه ی لی
 گرتو به خراپه باسی کرد.
 الذام: عهیبو رهنه ه له پهندی
 پیشیان داهاتوو (لا نغدم الحساء
 ذامأ).
 الذیم: به مانا (الذام) دی.

رې پیتی دمپه می هیجایه، دمنگیکی
گهوری گر پهیدا دمکات.

الراتین: جوړه سمغیکه پیشمو مرمکان
بو پیکه وه نوساندن بهکاری دینن.

راتینج: جوړه جهوی و سمغیکه زور
درمخت دمری دمدا لهکاتی برپنه مو
برپندار کردنی دا ۵ به زوری سمغ و
زمیت تیکه لاو بهیه ک دمین.

راوند: هه موو جوړه رومکیکي ته مهن
دریژه له پیری (به طباطبیه)،
رومکیکه سکی پی ده چی،
همرکه سی بیخوا گهدی پی رموان
دمبی.

رأبت الأرض رأباً: دواي درونه موی
گیاو گزمکه هه لیدایه موو سمرله نوئ
روایه موه.

رأب الإساء: قاپو قاجاخه که ی چاک
کرموه، پینه ی کرد.

رأب الصنغ: د پردومی نیوانیانی لابرد،
دزایه تیه که ی چارمسهر کرد،
دمگوتری: (رأب بین القوم) کیسه ی
نیوان قهوم که ی حمل کردو
ناخوشی له نیواندا نه هیشتن ۵

الرقابة: پیشه ی پینه دوزی و مزگهری
قاپو قاجاخ.

الرؤبة: پارچه ده خریته ناو قاپو قاجاخه وه

بؤنموی بکری به پینمو کونو که له بهری
پن دمگترین ۵ (ك: رأب).

رأبیل: له سهر لا به پاریز روی و مگوو
نموه پاریز به ریته شتیک.

ترأبیل: دزه ی کرد.

ترأبیل القوم: خه لکه که به بی نه میرو
سهر کرده به پیدامی شهریان کرد.

الرئبال: شیر ۵ گورگه چه قه ۵
گورگی پیس ۵ دمگوتری: (لص

رئبال): دزی نازاو له سهر پی بو
هه لمت ۵ تافانه ی دایک ۵ رومکی
تیک هالای دریژ و مگو لاولو ۵
(ك: رأیل).

رأد الضحی: کیشته نگاو درمگ بوو،
به ته وای خوړ سهرکه وتو بهرمو
ناو مرستی ناسمان کشا.

رؤد الفصن: شوله دارمکه زور نهرمو شک
بوو ۵ لقه درمخته که به ملاو
به ولادا جمو جوئی کرد.

ارتادات الفتاة: کچه گهنجه که
له رویشتن دا لارو له نجه ی کردو
خوی بادا.

ترأد الضحی: به مانا (رأد) دی.

ترأد الشیئ: شته که لهرمو جوئی کرد
به راست و چمپ دا هاتوو چوو،
دمگوتری: (ترأد الفصن).

تَرَادَتِ الْحَيَّةُ: ماره که له‌رؤیشتن دا مارودو رؤیی.

تَرَادَتِ الرِّيحُ: بایه که گیزه‌لۆکه ناسا بوو، له‌چهند لایه‌کیه‌وه تَبَّك گیران.

تَرَادَ الرَّجُلُ فِي قِيَامِهِ: بیاومکه له‌کاتی هه‌ل‌سان دا له‌رزینی توش هات به‌ته‌کان پشته راست کردموه.

الرَّأْدُ: دم‌گوتری: (فُتَاة رَأْدُ):

کچۆله‌یه‌کی جِوان و خِی‌را بی‌گه‌یشتوو زوو بوو به‌گه‌وره کج. وَأَدَّ اللَّحْيُ: لاجانگ، سه‌مه‌تای پِیش.

الرَّوْدُ: دم‌گوتری: (غُضْنُ رُودُ) لقه

درمه‌تی‌که زۆر نه‌رمو نیان و شله

ه (فُتَاة رُودُ): کچۆله‌یه‌کی

جوان‌خ‌ص و رو‌خ‌سار ش‌مه‌نه ه

نه‌سه‌مه‌وه سه‌ری لقه درمه‌ت ه

هه‌روا به‌مانا لاشه‌ویه‌ ده‌ی.

الرَّوْدُ: هاوته‌مه‌نه ه (ك: أَرَاد) ه

نه‌مامه درمه‌ت ه لقه‌داری نه‌رمو

نیان.

الرَّادَةُ: کچۆله‌ی ناسک و جوان.

الرَّوْدَةُ: به‌مانا (الرَّادَةُ) ده‌ی.

رَأَا: چاوی هه‌ل‌گێ‌پو دا‌گێ‌پ کردن و

به‌وردی تی‌ی پوانی.

رَأَاتِ الْمَرْأَةُ: ئا‌فرمه‌که سه‌ه‌ری

ئاوێ‌نه‌ی کرد بۆ‌نه‌وه‌ی خۆی ببینی.

رَأَاتِ بَعِيْنَهَا: چاوی خۆی ب‌ه‌ه‌دار

کردن، به‌کله سو‌بجانی پشته‌ی.

رَأَا السَّحَابُ وَالسَّرَابُ: هه‌مو‌ر یان ت‌پ‌اوی‌لکه ب‌ه‌سه‌کی دا.

رَأَا بِالْغَمِّ: به‌گوتنی (ن‌ه‌ر ن‌ه‌ر) بانگی مه‌ره‌گانی کرد.

رَأَا الْحَيَوَانُ بَنَاتِهِ: ئا‌زه‌له‌که له‌قه

له‌فی به‌کلکی کرد ه کلکی پا‌وه‌شاند.

رَأَسَ فُلَانٌ رَأْسَهُ وَرِيَاسَةً: ره‌زی

په‌یدا‌کرد، ره‌زدار بوو.

رَأَسَ الْقَوْمَ: بوو به‌ سه‌روکی گه‌له‌که‌ی.

رَأَسَ فُلَانًا: سه‌ری ف‌ل‌ان‌که‌سی هه‌نگاوت.

رَأَسَ رَأْسًا: سه‌ری ئا‌زاری ل‌ی په‌یدا بوو،

سه‌ری ه‌ی‌شا.

رَأَسَ رَأْسًا: سه‌ری زل بوو (هو أَرَأَسُ وَهِي

ر‌ا‌س‌اء).

رَأَسَ: له‌سه‌ر دوا‌که‌وت.

رَأَسَهُ عَلَيْهِم: کردیه سه‌روکی ف‌ل‌ان

خ‌یل.

إِرْتَأَسَ عَلَيْهِم: بوو به‌ سه‌روکیان.

تَرَأَسَ عَلَيْهِم: بوو به‌سه‌روکیان.

الرَّأْسُ: سه‌ر‌ان‌سه‌ری دۆ‌ل و دۆ‌ب ه

هه‌ره‌ره‌زاییه‌ک ب‌پ‌وانی‌ته ن‌ز‌مای ه

فه‌ره‌مان‌پ‌ه‌واو کاربه‌ده‌ست.

الرَّئِيسُ: (رئ‌اس الس‌یف): ده‌سکی

شم‌ش‌یر ه (رئ‌اس الأمر): سه‌مه‌تای

ئ‌یش.

الرَّأْسُ: سه‌روپ‌ی فره‌ش، پا‌چه فره‌ش.

الرَّأْسُ: لای سه‌روی هه‌ره‌شتی‌ک ه

سه‌ره‌ک خ‌ی‌ل ه سه‌ری مانگ ه

سه‌ری سا‌ل ه به‌که‌م ره‌زی سا‌ل،

دمگوتري: (عنده رأس من الغنم): يهك سهر
 حميوانى هميه يان (عنده خمسة أروس
 ورؤوس) پيڻج سهرى حميوان هميه.
 رأس المال: دسمايه‌ى بازارگاني ۵ نهو
 هارمو پولهى دمخريته ناو
 پرؤزميه كهوه.
 الرأسمالية: ياساى ثابورى كه له سهر
 بنه ماى ملكيه تى تا بيه تى و تاك
 دادمه زريت.
 الرؤاس: سهر زل.
 الرؤاسي: به مانا (الرؤاس) دئ.
 الرئيس: سهرؤكى نه ته وه ۵ (ك:
 رؤساء) ۵ ئمندامى سهرمكى
 له جهسته‌ى ئادهميزاددا كسه
 به منه مانى يه كيكيان ناتوانى بزيا.
 المراس: ئمو نه سه‌ى له پيشريكى دا
 گاز له سهرى نه سبب دمگرئ ۵
 پيشه ننگى هافله و رموه.
 رأف به رافة: زؤرى به زمى پيداهاات و
 سؤزى بؤ جولا.
 وقف به رأفا: به مانا (رأف) دئ.
 رؤف به رافة و رافة: به مانا (رأف) دئ.
 تراءفوا: خه لكه كه له ناو خويان دا
 به زميان به يه كتر دا دپته وه.
 تراءف به: به هيدى و هيمنى هئسو
 كهوتى له گهل دا كرد.
 استرافه: داواى سؤزو به زمى لئ كردو

ويستى ره حمى پئ بكا.
 أرائت النعام: نوعامه
 (شوتور مورغه) كه بوو به خاومن
 بيچو.
 رأل: به له‌ى كرد.
 استرأل الرأل: بيچوه شوتور مورغه كه
 كه وه بوو.
 استرأل النبات: رومكه كه دريژ بوو.
 الرأل: بيچوى شوتور مورغ ۵ نهو
 بيچوه نوعامه‌ى ساليكى به سهردا
 تيپه ربويي ۵ (ك: أرؤل ورنال).
 الرأمول: زيده‌ى ددانى ولاخ ۵ ليكى
 ولاخ.
 الرأوال: ليكى ولاخ.
 وآم الإناء رأماً: هابه كه‌ى جاك و ريك
 كردموه.
 رأم الحبل: حمبله كه‌ى توند بادا.
 وقم الجرح رأماً ورنماناً: دايكه كه
 مندا له كه‌ى خوش ويست سؤزو
 چاودپرى بؤ به چكه كه‌ى زؤر بوو.
 وقم الشئى: شته كه‌ى خوش ويست و
 ومگرى بوو.
 أراهما: به سهرى دا چؤمايه وه، خؤى
 كوشمه له كرد.
 أراهم الجرح: چار سهرى برينه كه‌ى
 كردو دهرمانى كرد تا ويك هاته وه و
 جاك بؤوه.

أَرَامَ الْحَبْلِ: به مانا (رَامَ) دئ.

أَرَامَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانكەسی ناچار

کرد بۆ کردنی ئەو کارە.

رَأَمَ الْإِنَاءَ مَرَامَةً: به مانا (رَأَمَهُ) دئ.

قَرَأَتِ النَّاقَةُ: حوشرمکه کورگاندی و

سۆزی خۆی پیشان دا.

تَرَامَ فَلَانًا: به زمینی به فلانكەس دا

هاتهوه.

الرَّأْمُ: مندالێك كه كهسانی دی جگه

له دایکی خوشیان بوئ.

الرَّئِمُ: ناسکی سپی که هیچ رهنگیکی

تری پێوه نه بێ ۵ بێجوه ناسک ۵

(ك: أَرَامَ، آَرَامَ).

الرُّؤْمَةُ: غەرمو سیکۆتین که بۆپێکهوه

نووسان به کاردئ.

رَأَهُ يَرَاهُ رَأْيًا وَرُؤْيَةً: به جاوی سمر بینی

۵ برپوای وابوو ۵ وای بۆ چوو ۵

ته گبیری کردو نه خشی بۆکیشا.

رَأَى فَلَانًا: له فلانكەسی داو سییه کانی

ههنگاو تن.

رَأَى الرَّأْيَةَ: ئالاکهی چهقاند.

رَأَى لِي مَنَامَهُ رُؤْيَا: خهونی بینی.

رَأَى فَلَانًا عَالِمًا: فلانكەسی به زانا لهقه لهم دا،

هیری زانیاری کرد ۵ گومانی لئ کرد.

وَأَسَى رَأْيًا: سسی توشی نه خوشی بوو،

سییه کانی زامدار بوون.

أَرَأَى: بوو به خاومن عهقل و فام ۵

سی و جگه ری ئازاریان بوو ۵ سهیری

ئاوێنه ی کرد ۵ جندۆکه ههوائی

نهێنی هێردمکه ن ۵ نیشه که ی بۆ

روپامایی و خۆ هه لکیشان کرد ۵

بیرو بۆچونی بۆ داهاتوو زۆر بوو ۵

له گاتی سهیرکردن دا چاوی زۆر

هرته پرتی کرد.

أَرَى اللَّهَ بَفِلَانٍ: خودا وایکرد کابرا

به دوزمنه که ی خۆش بی

دوزمنه که ی به شکستی ببینی.

أَرَى فَلَانًا الْمَرْأَةَ: ئاوێنه ی دایه فلان

سهیری خۆی بکا.

أَرَى فَلَانًا الشَّيْئَ: شته که ی دایه فلان.

أَرَى وَجْهَ الْمَوَابِ: وای کرد رێگای

راست بندۆزێتموه.

رَأَاهُ مَرَأَةً وَرَأَاهُ وَرِيَاءً: بۆی دهرکهوت

کابرا رهوشتی بهرزو جوانی تێدان و

به پێچهوانه ی زانینی ئەو بوو.

رَأَى فَلَانٌ فَلَانًا: فلانكەس بهرمو روی

فلانكەس بووموو بینی.

رَأَاهُ: بینی که خاومنی رهوشتی جوان و

به رزه پێچهوانه ی ئەوه ۵ ئاوێنه ی

دایه سهیری خۆی بکا.

إِرْتَأَى الشَّيْئَ: شته که ی وامه زنده کردو

وای بینی، وای بۆ چوو.

تَرَأَى فَلَانٌ: فلانكەس له ئاوێنه دا

سهیری خۆی کرد.

تَراى الْقَوْمُ: خه لکه که هه نندیکیان
هه نندیکیانى بینى.

تَراى له: روبه روی بووه تا چاوى یی
بکه وئ.

تَراى له کذا: وای بۆ دهر که وت.

تَراى الشَّيْءُ: شته که ی دی ۵ له حمدیث
دا هاتوو هه مفرم وئ: (تَراينا الهلاك
بذات عرق).

تَراى فلان فلاناً: فلان روبه روی فلان
بوووه چاوى یی که وت.

تَراى له: روبه روی بوووه تا ببینى.

تَراى فى الْمِرْآةِ ونحوها: سهیری
ناوینهو شتى وای کرد.

استراى بِالْمِرْآةِ: سهیری ناوینهى کرد.

استراى الشَّيْءُ: شته که ی بینى.

استراى فلاناً: داوای دیتنى فلانکه سى

کرد ۵ پرسو رای یی کرد ۵ به خو
هه لکیش و فشه بازى لهقه له دا.

الرَّأْيُ: بىرو باومر ۵ عمقل و ناومز ۵

ته کبىرو پلان ۵ تى پروانین و لى

وردبوونهو ۵ بینینى چاوى،

دمگوترئ: (رایته رأى العين) ۵ به لای

زانایانى نوصوله وه دهر هینانى

حوکه مى شهرعیبه له ژیر پوشناى

قاعیمو یاسای چه سپاوى.

الرَّكْبُ: پوشاکى باش که میلاو

دمکرت هوه که سوانى دی

جوانییه که ی ببینن.

رَأَى الشَّيْءَ: بیندراوى شت؛ نهوى چاوى
دمبینى ۵ دیمه ن و روخسارى
جوانى شتو شکۆمه ندی سمرنج
راکیش ۵ هورنان دمفرم وئ: ﴿وَكَمْ
أَفْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَخْسَنُ
أَتَانًا وَرِثَانًا﴾.

الرُّؤْيَا: خهون ۵ (ك: رُؤى).

الرُّؤْيَا: بینین ۵ بینینى مانگی
یه که شهوه ۵ له حه دیت دا
هاتوو: (صومرا لرؤيته).

الرُّؤْيَا: سى، نه ندامى هه ناسه دان.

الرُّؤْيَا: (القلب الرُّؤْيَا): هه لاوسانى
لای راستى دل به هوى هه ندی
نه خو شیه وه.

الرُّؤْيَا: پوشاکى جوان و ناوازه که
به دانسقه نیشانى خه لك دهرئ

تاجوانییه که ی ببینن ۵ جندۆکه که

هه والى نهینى به نادمیزاد

دمگه یه نى ۵ دمشگوترئ: (فلان رَكْبُ)

قومه) فلان دمپرستو عاقله مندى

که له که یه تى.

الرُّؤْيَا: روخسار جوانى شکۆمه ندی
تهواو سمرنج راکیش.

الرُّؤْيَا: دیمه ن و روخسارى بیندراوى،

دمگوترئ: (هو منى بمرأى): نهو

له نه وه دپارمو دیمه نى دمبینن.

الرُّؤْيَا: به مانا (الرُّؤْيَا) دى واته:

دیمه ن و روخسارى بیندراوى.

الرُّؤْيَا: ناوینه، یان هه شتیک

- رَبِّ الْغَمْرِ: میوه‌های کرده مرهبا.
- إِرْتَبَ الْوَلَدُ: به مانا (رَبُّه) دی.
- إِرْتَبَ عَلَى فُلَانٍ: نازو نیعمه‌تی به‌سمر فُلَانٍ دا پُرْاند.
- تَرَبَّ الْقَوْمُ: خه‌ئکه‌که کۆبونموه.
- تَرَبَّ الْوَلَدُ: به مانا (رَبُّه) دی.
- تَرَبَّ الشَّيْءُ: لاف‌ی نه‌وه‌ی لی دا که‌خاومنی شته‌که‌یه‌و نه‌و لی‌ی به‌پر‌سیاره.
- الرَّابُّ: باوه پیاره، می‌ردی ژن که له‌می‌ردی‌کی تری کور‌پکی هه‌بی‌و نه‌م می‌ردمی بۆی به‌خیو بکا.
- الرَّابَّةُ: باومژن ۵ که مندالی می‌ردم‌که‌ی له‌ژنیکی تری به‌خیو بکا.
- الرَّابَابُ: هه‌وری سپی ۵ نامی‌ری موسیقایه یه‌ک ژنی هه‌یه.
- الرَّابَابُ: وادمو به‌ئین ۵ کۆمه‌ئیک سمره‌تیر ۵ په‌ئیک که گورزه تیری پی به‌ستی.
- الرَّبُّ: ناوی‌که له‌ناوه جوانه‌کانی په‌روم‌ردگار ۵ خاوم ۵ گه‌ورمو ریش سپی ۵ به‌خیوکه‌ر ۵ سمره‌رشتیار ۵ نه‌خشه‌کیش و ری و شوین دانهر ۵ چاک‌ساز ۵ (ک: أَرَبَابٌ وَرَبُّ).
- الرَّبُّ: دۆشاوی خورما پان میوه‌ی تر.
- رُبُّ: حه‌ره‌فی جه‌رمو ئیسمی نه‌گیره مه‌جرور دمکا.
- الرَّبُّ: ناوی زۆر ۵ ناوی شیرین و گوارا.
- الرَّئِی: نیعمه‌تو و چاکه ۵ پیویستی ۵ گرنی توندو تۆل.
- الرَّئِی: خودا په‌رست ۵ زانای کامل و ته‌واو به‌نه‌زمری و به‌گرموه ۵ قورنان دم‌فهرموی: ﴿وَلَكِنْ كُرُوا رَبَّانِیْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ﴾.
- الرَّیَّةُ: بۆ میینه به‌کاردی.
- الرَّیَّةُ: هه‌رجی دره‌خت و روم‌کیك له‌گه‌رما دا شین بنوینی ۵ دره‌ختی خه‌روب ۵ کۆمه‌لی زۆر، پان دم‌هه‌زار که‌س.
- رَبَّةُ الْبَرَسِیمِ: رواه‌ی گیا وینجه‌و شتی وا که‌له‌دوا درونه‌وه سهر له‌نوئ هه‌له‌ئحادته‌وه.
- الرَّیبةُ: کۆمه‌لی زۆری ئادهمیزاد ۵ قورنان دم‌فهرموی: ﴿وَكَايْنِ مَنْ لَبِیْ قَائِلٌ مَعَهُ رِبِّیْنَ کَثِیْرٌ﴾ زانای خودا په‌رست و خاوم صه‌بر و نارام.
- الرَّیْبُوبُ: کۆله به‌سه ۵ گارانی ره‌شه‌ولاخی کتوی.
- الرَّیْبُوبُ: به‌مانا (الرَّاب) دی ۵ په‌یمان له‌گه‌ل به‌ستراو ۵ کۆله به‌سه ۵ پاشا ۵ (ک: أَرَبَاءٌ وَأَرَبَّةُ).
- الرَّیْبِیَّةُ: میینه‌ی (الرَّیْب) ۵ کچی ژن که له‌می‌ردی‌کی تری بی ۵ دایه‌ن و شیردزی مندال ۵ (ک: رَبَائِبُ).
- الرَّیْبَابُ: زمویه‌ک گیاوو گزی زۆر لی بروی.

الرَّابُّ: به مانا (المرباب) دئ ۵ شوین و
جیگا ۵ شوینی مانه و مو نیشته جی
بوون.

رَبَّتِ الصَّبِيَّ رَبَّتًا: به مانا (رَبَّاهُ) دئ.

رَبَّتِ الصَّبِيَّ: مندا له که ی به خیو کرد ۵
به بهری دستی به هیواشی که مکهم
له پستی دا بوئه موی خهوی لی
بکه وئ.

رَبَّتُهُ مِنْ حَاجَتِهِ وَأَمْرُهُ رَبَّتًا: مهنی کرد
لهو مبهسته ی لادا ۵ (هو رَبَّتْ
وریت).

رَبَّتُهُ مِنْ حَاجَتِهِ وَأَمْرُهُ تَرَبَّتًا: به مانا
(رَبَّتُهُ) دئ.

إِرْتَبَتْ الْقَوْمُ: خه لکه که بلا و میان لی
کرد.

إِرْتَبَتْ الْقَوْمُ: به مانا (ارتبرا) دئ.

تَرَبَّتْ فِي سِيرِهِ: له رو یشتن دا مایه وه.
إِرْبَاتٌ: بهند بوو، گیرا.

الرَّبِيبَةُ: کاریک هه لهو گیت بکا ۵ فیلت
لی بکری.

رَبَّجَ رِبَاجَةً: که و دمن بوو گیل و نه مقام بوو
(هو ربج وهي ربيجة).

أَرْبَجَ: کوپی کورته بالای بوون.

تَرْبَجَ: خوی به گیل و نه مقام لهقه لهم دا
۵ سهرسام بوو.

تَرَبَّجَتِ الْوَالِدَةُ: دایکه که دوی مردنی
میردمکه ی شوی نه گردموه خوی

تهرخان کرد بو به خیو کردن و
پیکه یانندی مندا له که ی.

الرَّابِحُ: تیر ناوو گه دمتیر.

الرَّابِحِيُّ: ناده میزادی که تهو زمبه للاح

۵ گوشتن و جوار بهل قهوی ۵
خوه له کیش و شانازی کمر.

رَبَّحَتْ تِجَارَتُهُ رَبِّحًا وَرَبَّحًا وَرَبَّاحًا:
بازرگانیکردنه که ی قازانجی کرد.

رَبَّحَ فَلَانًا عَلَى بَضَاعَتِهِ: قازانجی دا به فلان
له سهر کالاکه.

تَرَبَّحَ: هه ولی قازانجی داو کاسبی کرد ۵
سهرسام بوو.

أَرْبَحَتْ تِجَارَتُهُ: به مانا (رَبَّحَتْ) دئ.

أَرْبَحَ فَلَانًا عَلَى بَضَاعَتِهِ: به مانا (أَرْبَحَهُ)
دئ.

رَابَحَهُ عَلَى بَضَاعَتِهِ: قازانجی پیدا.

الرَّابِحُ: قازانج کمر، مالیک قازانج بکا.
الرَّبَّيْحُ: جه له به نه سپ و حوشر که

بو فروشتن و قازانج به یندرین ۵
بمزو پیو ۵ بیچوه نازه لی بجوک.

الرَّبَّيْحُ: قازانج ۵ نه موی قهرزدار
به زیاده دمیدا به خامن قهرز
به گویره ی جهند ممرجیک که له ناو
خویان دا دمیکمن.

الرَّبَّيْحُ: دوکانیک قازانجی تیدابکری،
دمگوتری: (متجر ربیح).

الرُّبَايَعَةُ: (بیع المربأحة): پیلانی

دسمايه و گيراني بهمازانج، بؤ
همريه كي له خاومن پارمه و پاره
پيتراو مکه نه نندازميه كي ديار يکراو
لهمازانجه که ديارى دمگري.

وَبَخَ لِي الرَّمْلَ رَبْحًا: به ناپه حهتى به ناو
لبه لانه که دا رويشتنى بؤکرا.
أَرْبَحَ الرَّمْلُ: لبه که بهستى وتراو
يه مگترى گرت رهق بوو.

أَرْبَحَ فُلَانٌ: فلان کس کهوته ناو
ناپه حهتى و تهنگ و چه نه مهوه.
أَرْبَحَ فُلَانٌ فِي الرَّمْلِ: به مانا (ربح) دئ.
تَوَبَّخَ: خوى شل کرد، دمگوترى: (تَوَبَّخَ
لِي مَشِيَةً) له رويشتن دا لؤزه لؤزى
کرد، به شل و شيواوى رويشت.

الرَّبِيخُ مِنَ الرِّجَالِ: پياوى کهتهو
زبه للاح و شل و شيواو.
وَبَدَّ بِالْمَكَانِ رِبْدًا وَرِبْدًا: لهو شويته
مايهوه.

وَبَدَّ فُلَانًا رِبْدًا: فلان کس بهند کرد.
وَبَدَّ الثَّمَرُ: خورما کهى له مير بهندا وشک
کرده وه و هه ئى گرت.

رِبْدَ رِبْدَةً: رهشايه کهى تيه که لاوى ليلى
بوو (هر اربد و هي ربداء).

إِرْبَدٌ: به مانا (رَبْد) دئ، دمگوترى:
(إِرْبَدٌ وَجْهَهُ): له کاتى رق هه لسانى

دا رمنگى سور هه لگه پراو ريش
داگير سا.

تَوَبَّدَ: به مانا (إِرْبَد) دئ.

تَوَبَّدَ الرَّجُلُ: پياو مکه روى گرؤ کرد.
تَوَبَّدَتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه ورو هه لا
بوو.

إِرْبَادٌ: به مانا (إِرْبَد) دئ.
الرَّبْدُ مِنَ السَّيْفِ: جه و همرى شمشير،
ورشه و رمنگى نهو ديار دمهيه
که پيى دمگوترى ناوى تيخ.

الرَّيْدُ: خورمايه که له سه بهتهو شتى
وادا به پيرز دادمري پاشان ناوى لئ
ده پرؤ پندري.

الرَّيْدَةُ: صندوق و جانتا که کتيب و
تؤمارگه مان تيىدا هه لدمگري (ك):
ربائد).

الرَّيْدُ: ناغل و حموشه ي حوشتر تيىدا
راگرتن (له به صره شوي نيكي به ناو
بانگى لهو جوړه حموشه هه بووه
حوشتر يان تيىدا راگرتو وه بؤ
فرؤشتن و شاعيرانيش تيىدا
کؤبون هه و شيعريان تيىدا گوتو وه
هه روا ناوه بؤ نهو حه صيرو
سه وييه زله ي خورما ي تيىدا وشک
کراوه (ك): مرابد).

وَبَدَّ رِبْدًا: قاچى له رويشتن سوک بوو (ه
دمستى له کار کردن دا سوک و
رمنگين بوو.

أَرَبَدَ الثَّوْبُ أَوْ الْحَبْلُ: قوماشه که مان
حه بلکه ي برى.

دمنكهكانى پاليان ليك داو بۆلە
تريپهكان لهناءو خويان دا
پالەپەستويان كردو چونه ناو
يەكمەوه.

قَرَس: بەهياوشى رۆيشت.

قَرَس فلان: فلانكەس زۆر بەوردى
بەدوو فلانكەس دا گەپ.

إِرَس فلان: بەناو زەوى دا رۆيى و
گەپ.

إِرَس أمر القوم: وەزەو حالى
خەلكەكە شيوا تاوايان لى هات
پەرتەوازە بوون.

الرَس: پياوى زيرەك و ليهااتوو ە مالى
زۆر، شتى زۆر.

الرَس: مالى زۆر، شتى زۆر ە بەمرانى
ورك زى هەلەو ە گرى دارى زل ە
پياوى نازاوە نەبەرد.

الرَس: (أم الرَس): مار ە بەمکيناپە
دەهيندرى بۆ کارمەسات.

رَبَّت الأرض رَشا: زەمبەپەكە گزويگاي
زۆرو پەنگاو پەنگ بوو ە زەوى
بەگزويگاي پەنگاو پەنگو زۆر
رازاپەوه، دەگوترى: (رَبَّت السنة
وريش المكان ورش الرجل): رەنگى
جياجيای بوون، پەلەو خالى سورو
هەندىكى ترى رەشى تىدا پەيدا
بوون ە (هو آرش وهي رشاء).

الرَبَّة: ئەو پارچە پەڕۆپەى ئافەرمى
بېنويژ بەخۆپەوه دەگرى ە ئەو
پەڕۆپەى ئالتونچى ئالتونى پى
دەسپیتەوه ە هەرپارچە پەڕۆپەك
بەکاربى بۆ پاککردنەوى ئامپرو
شتى تر ە هەرشتيك پيس و
قیزمەون بى ە پياوى بىخېرو بېر ە
تۆپەوانەى كەندو كۆلینەو گۆزە.

الرَبِّي: زى ە قامچى، شۆرك.

الرَبَّاد: زۆر بلو و چەقە چەناو.

الرَبَّاب: جەلەبە ئاسك ە گارانی
گاكيوى ە كۆمەلى ئادەمیزاد.
رَبَّ الكباش رَبازة: بەرنامەكە هەلەو بوو
گۆشتى گرت.
رَبَّ فلان: فلان كەس عاقل و وردبين بوو
(هو رَبَّ).

رَبَّ القربة: كوندەمكى پەركرد لەناو.

إِرَبَّ: لەهونەرى خۆى دا تەواو كامەل
بوو.

الرَبَّي: گەورەو لى هاتوو لەفەننى
خۆى دا.

رَبَّه بيده رَبا: بەدەستى خۆى لى
دا ە (هو مەبوس و رابى).

رَبَّ القربة وغرها: كوندەمكى پەركرد.

إِرَبَّ: تىكەلاو بوو ە گۆشتن و هەلەو
بوو.

إِرَبَّ العنقود: هيشومەكە پەربوو

أَرْبَشُ الشَّجَرِ: درختکه پشکوت و
گه لای کرد و میوه که دمرکوت
و مگوو دمنکه نوک ده چوو.

الرَّيْشُ: سپیایه که گله نینوکی
مندالی ساوادا دمردمکه وئ.

رَقَصَ بفلان رَيْصاً: چاومروان بوو فلان
چی به سمر دئ له خیر یان له سمر،
دمشگوترئ: (رَبَضَ فلاناً أمر).

تَرَبَّصَ: په زمنده ی کرد، دمگوترئ:
(تَرَبَّصَ به الشيء) نهو شته
چاومروانی بوو و قورئان
دمفرموی: ﴿قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلاَّ
إِحْذَى الْخُسُفَيْنِ﴾.

تَرَبَّصَ بسلحته: چاومروان بوو مال و
کالا که ی نرخ ی بهرز بیته وه.
الرُّبْصَةُ: رنگی جوړاو جوړ،
دمشگوترئ: (لي على هذا الأمر
رُبْصَةً): من له سمر نه م کاره لئ
وردیونه وه و چاومروانیم هه یه.

رَبَضَتِ الْغَنَمَ وَغیرها من الدواب ربضاً
وربوضاً: مپرو بزنه کان یان
نازه له کان مؤل بوون، مؤلیان
خوارد.

رَبَضَ الْأَسَدُ عَلَى فريسته: شیرکه
نیچیرمکه ی خوی خسته ژیر چنگی
خویه وه و خبی کرد، دمشگوترئ:
(رَبَضَ القرن على فرسه) پالهوانه که
هاوشانه که ی خوی خسته سمر

زمو و ژیر خوی ناو بوړی دا.
رَبَضَ بِالْمَكَانِ: له شوینه که مایه وه.

أَرْبَضَتِ الشَّمْسُ: خور گمرمییه که ی
توند بوو همتا وای لئ هات
نازه له کان خویان کوتایه بن دارو
په ناو په سیوو خویان مؤل دا
نه یانتوانی له بهر گمرماکه دا خویان
راگرن.

أَرْبَضَ الرَّاعِي الْغَنَمَ وَغیرها من الدواب:
شوانه که مپرو بزنه کان ی والی
کردن بمؤلن.

أَرْبَضَ الشَّرَابُ الْقَوْمَ: شمرابه که
خه لکه که ی تیرووو مهست کرد،
هه موو که له لا بوون له سمر زمو
رهق خمو یان لئ که وتو لال و پال
لیی که وتن، دمشگوترئ: (أَرْبَضَهُم
الإناء) جامه مه پیه که مهست و
که له لای کردن.

أَرْبَضَ أَهْلُهُ: بزوی بؤمال و مندالی
خوی دابین کرد.

رَبَضَ الرَّاعِي الْغَنَمَ وَغیرها من الدواب:
به مانا (أربضها) دئ.

رَبَضَ فلاناً بِالْمَكَانِ: فلانکه سی
له شوینه که چیگیر کرد.

تَرَبَّصَ الْكَبْشُ عَنِ الْغَنَمِ: به مانا (رَبَضَ)
دئ.

تَرَبَّصَ بِالْمَكَانِ: به مانا (رَبَضَ) دئ.
الرَّيْشُ: شیر و نه خوش، دمشگوترئ:

(أَسَد رَابِض) (ورجل رابض) ۵ له پهندي
پيشينان دا هاتوو (كلب جزال خير
من أسد رابض) ۵ كوردپش دهلّين:
(رَبُوبِيه كى گهرېده له شيرېكى نوستوو
باشتره).

الرَّابِضَةُ: نهرمانى لوت.

الرَّيْبُ: زن، هاسهر.

الرَّيْبُ: بهمانا (الرَّيْبُ) دئ ۵ تهويلهو
ناغه لى نازم ل و لاخ ۵ هموشه و
شوپن تيدا مؤلّينى حوشتر ۵ همر
كهسيك همر شوپنېك خيزان و
تاكه كانى خيزان بوى بگه پنه وه بؤ
پشودان و نيسراحت و بچنه لاي و
تيدا بميننه وه ۵ ومكوو ميردو زن و
كچو خزم ۵ همروا بهمانا ريخوله و
ناوسك دئ ۵ گوريس و قهياسمو
حه بلى باربهستن ۵ سوچ و لاو
كه نارى شت ۵ دموروبهرى شار، بزؤ
كه له شير پيك هاتب.

الرَّيْبُ: كومه ليك ره شه ولاخ و
حه بوانى تر لهكاتى مؤلّين دا.

الرَّيْبُ: ناومندى شت ۵ بناغه ي بينا ۵
كومه ليك درمختى تيك هالاوو
تيكچرؤاو.

الرَّيْبُ: زن ۵ خيزان ۵ همروا
دمگوترئ: (رجل رَيْبٌ عن الحاجات
والأسفار): پياوړكه خوى

به سه فمرو شتى واوه نه گرتوو.

الرَّيْبَةُ: قهبارميه كه خوى به سهر
شتيك دا دابى و مات بووبى ۵
كومه ليك نادميزاد.

الرَّيْبَةُ: پياوى دانپشتوو بى دمسه لات ۵

پارچه ميهك تيكوشاو.

الرَّيْبَةُ: پياوى دانپشتوى بى
دمسه لات.

الرَّيْبُ: دمگوترئ: (شجرة ربوض):

درمختى گهورمو قهدزل ۵ (سلسلة

ربوض): زنجيرى نه ستورو پته و

(قرية ربوض): گونديكى قهرمبالغه.

الرَّيْبُ: مهر و بزن بهشوانه وه

له حه وشه ي مؤلّيان دا ۵

كؤبوونه وه ي بهز له گهدما.

الرَّيْبَةُ: پياوى خوږپرى و ناگهس

بهجه.

رَبَطَ جَاءَهُ رِبَاطَةٌ: دلى قايم بوو

په لهكوته ي پى نه كهوت لهكاتى

ترسان دا، خؤراگريوو.

رَبَطَ الشَّيْءُ شَتَهُ كَيْ شَتَهُ كَيْ دا.

رَبَطَ نَفْسُهُ عَنْ كَذَا: خوى لهو شته بواردو

لاقه ي نه كرد.

رَبَطَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ بِالْصَبْرِ: خودا صهبرو

ئارامى به سهر دل و دمرونى دا

رشت و هيزو تواناي مهنه وه ي

بهخشى.

رابطه مُرَابَطَةٌ و رباطاً: سهنگری

سهرسنوری پاراست و لهشوینی

ترسناک دا مایهوه، دمگوتری: (رابط)

الجیش) ه فورئان دمهزموی: ﴿يَا

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا

وَرَابِطُوا﴾ لهسر پابه‌ندبوون به

ئیسلام و بهردموام بوون لهسر

نهنجامدانی کاری خیر و چاکه

خوگرو بهشودریژ بن و تمبهل

مه‌بن.

إِرْتَبَطَ فِي الْجَبَلِ وَنَحْوَهُ: کهوته ناو

حه‌بله‌که‌موو تی‌ی هالا.

إِرْتَبَطَ الذَّابَّةُ وَغَيْرَهَا: ولاخه‌که‌ی

به‌سته‌وه، دمگوتری: (فلان یربط من

الدواب كذا رأساً) فلان‌کس

نهمونده سهر ولاخی نازل

دمبه‌ستیتیه‌وه، واته: خاومنی

نهمونده سهر ولاخ و نازه‌له.

إِرْتَبَطَ فَرَساً: نه‌سپه‌که‌ی به‌خیو گرد بو

سوار چاکی و یمبازی.

ترابط الماء في المكان: ناومکه

له‌شوینی خو‌یه‌تی هیچی لی

نم‌پوشتوه.

التَّرابُطُ: له‌زاراومی هه‌له‌سه‌مه‌دا هه‌بوونی

به‌یومندی نیوان دووشته چونکه

له‌زمین دا هۆکارنیک پی‌کیه‌وه

به‌ستون.

الرَّابِطُ: دمگوتری: (هر رابط الجأش):

دل قایم و چاو نه‌ترسه ه نازیه،

له‌هیج شتیک ناترسی.

الرَّابِطَةُ: به‌یومندی و ابه‌سته‌یی نیوان

دوو شت ه ولاخی به‌ستراوه ه

کۆمه‌لێك ئاده‌میزاد له‌پروژمه‌ك دا

له‌بیرو بۆچون و هه‌ئس و كه‌وت دا

یه‌ك بگرن، دمگوتری: (رابطه

الأدباء، رابطه العلماء، رابطه

الفقراء، ...) ه (ك: روابط).

الرِّبَاطُ: نه‌ومی شتی پی‌دمبه‌ستیتیه‌وه،

دمگوتری: (قَرَضَ رابطه): مرد، یان

له‌نه‌خۆشییه‌که‌ی پزگاری بوو،

دمگوتری: (جاء وقد قَرَضَ رِبَاطَهُ):

به‌ماندوویی گه‌راپه‌وه ه (رباط

الخیل): شوینی به‌ستنه‌ومی نه‌سپ ه

شوینی که‌مه‌ند کیشی صۆفیان و

خودا‌به‌رستیان ه دل ه (ك: رِبَاطُ).

الرِّبَاطُ: له‌زاراومی هه‌له‌سه‌مه‌دا

به‌یداگردنی جۆره به‌یومندییه‌که

له‌نیوان دوشتی هه‌ست پی‌کراو دا

له‌زمین دا به‌هۆی هه‌بوونی جۆره

به‌یومندییه‌که‌وه.

الرَّابِطَةُ: گورزه ه باقه‌و باومه‌شت.

الرِّبَاطُ: به‌ستراو ه ره‌به‌ن و دنیا

نهمیست ه خورمای وشکه‌وه بوو

که‌دم‌گریته ناو هه‌مبانه‌و کیسه‌وه،

یان دم‌خ‌ریته ناو خورمادان و

مشتاخه‌موو ناوی پی‌دا دم‌گری ه

خورمای ننگه‌پشتوی شؤراوه ۵ تهر‌بوو،
دمگوترئ: (هو ربط الجأش): نازاو
نمبردو چاو نه‌ترسه.

الرَّيْبُطَةُ: ولاخی به‌ستراوه ۵ (ك):
ربايط).

الْمَرْبُطَةُ: کۆمه‌لی نادمیزادو نه‌سپ
سوار که‌له‌سمر سنور سه‌نگهر
له‌دوژمن دمگرنو ناهیلن دوژمن پی
بخاته خاکی نیشتمانه‌وه.

الْمَرْبُطُ: نه‌و زنجیرو جه‌بلو
گهر مسته‌یهی ولاخی پی
دمبه‌ستریته‌وه.

الْمَرْبُطَةُ: به‌مانا (المربط) دی.
رَبَّعَ الرَّبْعُ ربوعاً: به‌هار په‌یدابوو، هاته
ناوموه.

رَبَّعَ الْإِبِلَ رَبْعاً: له‌پاوانه‌که‌دا حوشرمه‌که
بهره‌للا کرا له‌کوی ده‌له‌ومړئ
بلمومړئ و بخواته‌وه.

رَبَّعَ عَلَيْهِ الْحَمِي: توشی نه‌خوشی سیبه‌رؤ
بوو رُوْزَيْكَ له‌رزوتای توش دمیو و
رُوْزَيْكَ یان دوو رُوْز بؤی نایه.

رَبَّعَ بِالْمَكَانَ: له‌وشوینه‌مایه‌ومو جیگهر
بوو.

رَبَّعَ فُلَانٌ: فلانکس پاوه‌ستاو چاومروانی
کردو گیري خوارد، دمگوترئ: (اربع)
عليك أو على نفسك) بمینه‌ومو
چاومروان به ۵ به‌ردمگی به‌رز

کردموه بؤ به‌تافیکردنه‌ومی هی‌زو
بازوی ۵ به‌رویوومی باشی هه‌بوو.
رَبَّعَتِ الدَّائِبَةُ: ولاخه‌که‌هه‌نگای دریزی
هاوپیشتن.

رَبَّعَ عَنْهُ: وازی لی هی‌نا، دمگوترئ: (ربع
على فلان): به‌زمی پی‌داهاته‌وه،
دمگوترئ: (رَبَّعَ الرَّجُلُ بِالْمَكَانِ وَفِي
الْمَالِ): پی‌اومکه‌ده‌ستی
له‌شوینه‌که‌یان له‌مال و سامانه‌که
گیر بوو به‌نارمزی خوئی
تمه‌صه‌روفی تیداگرد.

رَبَّعَ فُلَانًا: جواره‌کی مال و سامانی فلانی
برد، و مری گرت.

رَبَّعَ الْجَيْشَ: جواره‌کی ده‌ستکه‌وتی سوپای
برد.

رَبَّعَ الْحِمْلَ: به‌جوار ده‌سته‌کی بارمه‌کیان
بهرز کردموه.

رَبَّعَ الْحَبْلَ أَوْ الرُّتْرَ: به‌ته‌که‌ی له‌سج همودا
بادا یان ژیمه‌کی بادا.

رَبَّعَ الثَّلَاثَةَ: بوو به‌چووارمی سییه‌کان.

رَبَّعَ التَّسْعَةَ وَالثَّلَاثِينَ: بوو به‌تمه‌واوکه‌ری چل.

رَبَّعَ الثَّلَاثَةَ وَالْأَرْبَعِينَ: چلو چووالری ته‌واو
کرد.

رَبَّعَ: توشی له‌رزوتای سیبه‌رؤ بوو.

أَرْبَعَ الْعَدَّةَ: ژمارمه‌که‌بوو به‌جواربیان چل.

أَرْبَعَ الْقَوْمَ: خه‌که‌که‌که‌وتنه‌و مرمزی
به‌هارموه.

أَرْبَعُ الْحَامِلُ: لهبه هاردا ناهرمته که
مندائی بووو (هی مُرَبَّعٌ و مرَباع).

أَرْبَعُ الْمَوْلُودُ: مندائه که ددانی
پیشهمودی دمرکه و تن، یان که و تن.
أَرْبَعُ فُلَانٍ: فلانکس به گهنجی مندائی
بوو.

أَرْبَعُ الْغَنَمُ: مهرو بزنه کان تهمه نیان
چووه سائی چواره مه وه.

أَرْبَعُ ذَوَاتِ الْحَافِرِ: ولاخه سمدار که
چووه سائی پینجه مه وه.

أَرْبَعُ ذَوَاتِ الْخَفِ: نازه له پی پانه که
چووه سائی حه و ته مه وه.

أَرْبَعُ الْغَيْثِ: بارانه که هیند زور بوو
رنگاو بانی له خه لکه که برپومو
له ناو ماله کانیان دا ماونه ته وه
(فهر مُرَبَّع).

أَرْبَعُ مَاءِ الرُّكْبَةِ: ناوی بیرمه که زور بوو.
أَرْبَعُ الْإِبِلِ: حوشرمه که به ره للا کرد

همرکاتی ویستی بچن بؤ ناو
خواردنه وه.

أَرْبَعُ الْمَرِيضِ: دوو روژ بواری دا نه چوه
لای نه خوشه که و روژی سییهم
سمدانی کرد.

رَبْعُ الْحِفْلِ مَرَابَعَةٌ وَرَبَاعٌ: کۆله که ی
له گهل یه کیکی تردا به چوار
دهسته کی هه لگرت.

رَبْعُ فُلَانٍ: کۆله که ی له فلانکس

به دهمته بار هه لگرت ۵ له به هاردا
مامه له ی له گهل کرد.

رَبْعُ الشَّيْءِ: شته که ی کرده چوارگوشه
۵ کردی به چوار به شه وه.

رَبْعُ فُلَانٍ رَجْلِيه: فلانکس چوار
مه شقی دانیششت و فاجه کانی
نوشتانده وه.

إِرْبَعُ الْبَعِيرِ: حوشرمه گیای ته پی
به هاری خوارد ۵ فه له و بوو ۵
په له ی کرد ۵ رویش فاجی له عه رد
دما.

إِرْبَعُ الْحَيَوَانِ: گیاندارمه که هاته سمر
تایمی زیندمگانی خو ی و گه شه و
نه شه ی دمست پی کرده وه به هوی
چار سمر نیک.

إِرْبَعُ بِالْمَكَانِ: له وشوینه مایه وه
له و مرزی به هاردا.

إِرْبَعُ حَجَرًا وَنَحْوَهُ: به رد مه که ی به رز
کرده وه.

إِرْبَعُ فُلَانٍ أَمْرَ الْقَوْمِ: فلانکس
چا و مروانی کرد بییته سمر و کی
که له که ی ۵ له حه دیت دا هاتووه (ان
فلاناً قد ارتبع أمر القوم).

تَرَبَّعَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه له که گیای ته پی
به هاری خوارد.

تَرَبَّعَ الْجَالِسُ: دانیشتو و مه که فاجه کانی
نوشتانده و مو خستنیه ژیر رانی.

تَرْبَعُ الْمَكَانِ وَه: لهومرزی به هاردا
لهوشوینه جیگر بوو.

تَرْبَعُ حَجْرًا وَنَحْوَهُ: بهردمکهی به جوار
دمستهکی و دستهبار له گهل
به کیکی تردا هه لگرت.

اسْتَرْبَعُ الْبَعِيرُ وَنَحْوَهُ لِلسَّيْرِ: حوشرمه
به هیز بوو بۆ رویشتن.

اسْتَرْبَعُ فُلَانٌ بِعَمَلِهِ: فلانکس
له کارمکهی خوی دا سمر به خو بوو
توانای به سمر نیشه کهی دا شکا.

اسْتَرْبَعُ الرَّمْلُ وَنَحْوَهُ: لمبه که تهباری
بهست.

اسْتَرْبَعُ الْغَبَارُ وَنَحْوَهُ: تهپو تۆز بهرز
بوو و موه.

اسْتَرْبَعُ شَيْئًا: توانای به سمر شته کهدا
شکاو به سمری دا زال بوو.

الرَّابِعُ: جوار، وشهیه که بۆژماره
جوار به کاردی.

ذَوَاتُ الرَّابِعِ: همر گیانله بهرینک له سمر
جوار قاج برپوا.

الرِّبَاحُ الرَّابِعُ: جوار جۆره بایه که
(کزمی بهرمبهمان، بای دمبور، بای
شهمال، بای باشور).

الرَّابِعَاءُ: جوار شه مه.

الرَّابِعَاءُ: دمگوتری: (قَعْدَةُ الرَّابِعَاءُ) جوار
مه شقی دانیشتن.

الرَّابِعَا: به مانا (الرَّابِعَاءُ) دی.

الرَّابِعَةُ: جوار (وشهیه که بۆ ژماره

جوار به کاردی)، دمگوتری: (جاء
وعیناه تدمعان بأربعة تسيلان بأربعة
أماق).

الرَّابِعُونَ: جل؛ واته جوار جار ده.

التربيع في الزراعة: جوار هم پاراوو
ناودانی کشتوکال.

الرابع: بهی دوا بهل سی ۵ دمگوتری:

(ربيع رابع) به هارینکی به پیتو
خیرو بیره.

رَبَاعٌ: جوار جوار، دمگوتری: (جاء القوم

رَبَاعٌ): خه لکه که جوار جوار هاتن.

الرَّبَاعُ: ومزعو حال و بارو دۆخ،

دمگوتری: (هم على رباعهم) نه وان

ههر له سمر حال و ومزعی خوینان و

هیچ ناخوشیه گیان نه هاتۆته ری.

الرَّبَاعُ: خوینی کوزراو که هۆزیک

له جیاتی هۆزیک تر بیدا.

الرَّبَاعَةُ: به مانا (الرَّبَاعُ) دی ۵ له حمدیت

دا هاتووو دهر بارهی نه نصارو

موهاجیر مکان دمفهرموی: (انهم أمة

واحدة على رباعتهم).

الرَّبَاعِيَّةُ: ددانی نیوان که لبه و خری،

که جوارن، به ههر به کی له شه ویلهی

خوارو شه ویلهی سهرو.

الرَّبَاعِي: همرشتیک له جوار پیک

هاتبی ۵ له عیلمی هه ندمسه دا ناوه

بۆ وینهیه که به کسانای جوارگۆشهی

جوار سوچ.

الرَّبَاعِيَّةُ فِي الشَّعْرِ: جَوَارِين؛ بَهَارَسِي
بِي دَمْگوتَرِي دُوو بَهْمِت.

الرَّبَاعُ: كَهْسِيك زُور حوشتَرِي شيرِدمَر
بَكِرِي ۵ يان كَهْسِيك خُوتاهِي
بَكاتِهوه بَه بَمَرز كَرْدَنهوهِي كِيَشِي
قورس.

الرَّبْعُ: بَه هَارَه هَهوار؛ نَمُو شُوِيَنَهِي
بَه هَاران دَمَكِرِيَتَه شُوِيَنِي تِيَدَا
نِيشتَه جِي بُوون ۵ خانوو نَشِينگَه،
دَمورو بَمَرِي خانوو ۵ هُوبَهو گَمَرَهك
۵ بالَا مامناوَمند ۵ جُورَه و مَرز شِيَكَه
شَتِي قورسِي تِيَدَا بَمَرز دَمَكِرِيَتَهوه
بُو بَه تاهِي كَرْدَنهوهِي هِيَز.

الرَّبْعُ: بالَا مامناوَمند.

الرَّبْعُ: چارَهك؛ بَه شِيك لَه جَوار بَهش ۵
بَه زُورِيو بَه عورِف بَه تَامِيَرِي كِي
بِيوانَه دَمْگوتَرِي جَوار بِيانَه بَكِرِي.
الرَّبْعُ: بِيچَهو نازَمَل كَه لَه و مَرزِي
بَه هَاردا لَه دايك بِيِي و دَمستَه گول و
نُوبَمَرَه بِي.

الرَّبْعُ: لَمَرزو تايَه كَه رُؤُوسَك توشِي
نَه خُوشَه كَه بِيِي و دَواي دُوو پُؤُز
بَمَرِي بِلَاو نَمَجار رُؤُوزِي جَووارَم
بِيگِرِيَتَهوه، بِيِي دَمْگوتَرِي مَه لارِيا ۵
هَمروا جُورِيَكَه لَه حوشتَر نِاودان
رُؤُوسَك دَمِيبَنَه سَمَر نِاوو دُوو رُؤُز
نِايَبَنَه و رُؤُوزِي جَوارَم دَمِيبَنَهوه
سَمَر نِاوو مَكَه.

الرَّبْعَةُ: نَادَه مِي زَادِي بالَا مامناوَمندو
جَوارشانَه ۵ قوتوِي بُوَن خُوش ۵
قورُئان كَه كَرابِيَتَه سِي جوزه.
الرَّبْعَةُ: مَه سافَهِي نِيوان بَه رَدِي سِي
كوچَكَهِي نِاگَردان ۵ بارانَه بَه هَارَه،
گِيَا بَه هَارَه ۵ پِيَاوِي گَه نَج
كَه نُزَه كَهِي مَنَدالِي بِيِي.

الرَّبْعِيَّةُ: (رَبْعِيَّة الْقَوْم): تِيَشُوو بَرِيُوِي
خَه كَك لَه سَمَر مَتاي زِستان دا.
الرَّبْعُوعُ: دَمْگوتَرِي: (بَقَرَةُ رِبْع):
مانكا يَهك بَدُوشَرِي و جَووار هَايِي
شَمَر تِيَدايِي ۵ (ك: رُبْع و رِباع).

الرَّبِيعُ: و مَرزِي بَه هَار ۵ و مَرزِي نِيوان
زِستان و هَاوِين ۵ مانگِي رَمبِيَعِي
يَه كَه مَو رَمبِيَعِي دُووَم ۵ بارانِي
بَه هَار ۵ جُوكاي بَجوك ۵ گِيَاو گَزِي
تَمرو تازَه ۵ هَمَرگِيَاو گَزِي ك
لَه بَه هَاردا بَرُوِي ۵ بَه شِيك لَه جَوار
بَهش ۵ چارَهك.

أبو ربيع: نازناوِي پَه پوسَلِي مانكا يَه.

الرَّبِيعَةُ: بَمَر دِيَكَه هِيَزِي پَالَهوان و
و مَرز شكارانِي بِي بَه تاهِي دَمَكِرِيَتَهوه
۵ زَرِيَه كَه لَه مَكاتي شَه پَردا
لَه بَمَر دَمَكِرِي ۵ باخچَه ۵ مَهشَكَهو
هَم نِبانَهو كُونسَه ۵ قوتوِي بُوَنِي
خُوش كَه بوك و زاوا بَه كاري دَمَهِيَنَن
۵ (ك: رِباع).

الرَّوْبَعُ: لاوازو پړو پوچ ۵ کوله‌بنه‌ی
خوږپړی و همتیومچه.

الرَّوْبَعَةُ: دمرديکه توشی بیچوه نازده‌لی
شیره خوره دمی ۵ کورته بالا ۵
(ک: رَوَابِع) ۵ دانیشتنی
جوارمه‌شتی.

الرَّوْبَاعُ: جواریه‌کی دمستکه‌وتی شمېر
کله‌پیش نی‌سلام دا سمرؤک و
پاشاکان بوخوږیانیان دادمنا ۵ بالا
مامناومند ۵ نه‌و نازده‌لی له‌ومرزی
به‌هاردا زاوړی دمکا ۵ نه‌و شویننه‌ی
له‌به‌هاردا په‌که‌مجار گیای لی
دمروئ ۵ (ک: مراتع).

الرَّوْبَعُ: همرشتیک جوارگوشه بی ۵
له‌زاراومی همنده‌سدا همرشتیک
جوار ته‌نیشتو سوچی په‌کسانی
همی، دمشگوتری: (رجل مُرْبَع
الحاجین): پیاوړیکه توکی بروی
زوره دملی جوار بروی هه‌یه.

الرَّوْبَعُ: عمصایه‌که دوو پیاو
هم‌یه‌که‌پان سمرنکی هه‌لگرتووه
بوئومدی له‌سمرپشتی ولاخه‌که شتی
پې بیگوړنه‌وه.

الرَّوْبَعُ: نه‌وشویننه‌ی به‌هاران دمکریته
هه‌وارو نشینگه ۵ به‌هاره هه‌وار ۵
بارانی به‌هار ۵ (ک: مراتع).

الرَّوْبَعَةُ: زمویه‌ک (مربعوع: جرجه

قاج کورتی) زوربن یان چ زور و چ
که‌م په‌ربوعی هه‌بی.

الرَّوْبَعَةُ: به‌مانا (المربع) دی ۵ (ک:
مرابع).

الرَّوْبَعُ: بالا مامناومند ۵ توشبوو
به‌نه‌خوشی سیبهرؤ له‌رزوتایه‌ک
رؤزیک دمیگریو دوو رؤز به‌ری
دمداو رؤزی جوارم توشی دمیته‌وه
۵ (ک: مراتع).

الرَّوْبَعُ: جانهموریکه وکوو جرج وایه
بجوکه قاجی دریزو دمستی کورتن،
کلکیکی دریزی همیه کؤتایه‌که‌ی
به‌تاله مویه‌ک دی.

رَبْعٌ رَّبْعًا: له‌ناو نازو نیعمت دا مایه‌وه.

رَبْعٌ رَّبْعًا: زیانی خوشو به‌مرفراوان بوو ۵
سمری کرده نه‌نجامدانی کاری
خرابو بی‌هودمو راب‌وارنی
ناشمریفانه‌و خوی تاوانکردن و
حمرام خواردن ۵ (هو رُبْعٌ وهي رُبْعَةٌ).

رَبْعٌ المِيشُ: زیان و گوزمران خوشو به‌پنازو
نیعمت بوو ۵ (هو ربیع):

أَرْبَعَتِ النّاقَةُ: حوشرمکه هه‌له‌و بوو
شیرو به‌رهمی زوربوو.

أَرْبَعُ الشَّيْطَانِ فِي قَلْبِهِ: شه‌پتان به‌سمر

دل و دمرونی دا زال بوو دلی

شیواندن ۵ له‌حمدیت دا هاتووه: (إن

الشَّيْطَانُ قَدْ أَرْبَعَ فِي قُلُوبِهِمْ وَعَشَّشَ).

(حَلْ رِبْقَةُ) تهنگو جهلمهكهى

كوتايى بى هات ۵ همروا دمگوترئ:

(لا يرضى الحرّ في رِبْقَةِ الذَّلّ):

همرگيز پياوى نازاد رازى نابى

پيؤمنى ژيؤدمستهي لهي دا بي.

الرَّيْقُ: (أم الرِّيق): مار ۵ تهنگو

جهلمه ۵ شمپ.

رَبَكَ الشَّيْ رَبْكَ: شتمكهى تيكهلاو كرد.

رَبَكَ الرِّبْكَ: كهشكى دروست كرد(كهشكى

تيكهل بهخورماو پؤنكرد).

رَبَكَ الثَّرِيدَ: تيگوشاومكهى تيكهلاو كردو

چاكي كرد وای لي كرد بؤ خواردن

گونجاوو خؤش بي، دمگوترئ: (ربك

طعاماً): خواردنى بؤ دروست كرد ۵

لهپهندي پيشينان دا هاتوو

(غُرْسانَ فَأَرْبُكُوا له): برسييهتى و

خواردنى بؤ نامادمبكن، بهكهسيك

دمگوترئ خهمى خؤى نهبي و خؤى

تهرخان گردي بؤ پهكيكى تر.

رَبَكَ الرجلَ: پياومكهى خسته ناو هورمده.

رَبَكَ رَبْكَ: كارمكهى لي شيوا.

ارْبَكَ الأمرُ: نيشمكهى لي تيكلو

پيكلو بوو.

ارْبَكَ في الوَحْلِ: لهفور چمقى و

برستى لي برا.

ارْبَكَ في الأمر: كهوته ناو كارمكهومو

نهيتوانى خؤى لي پزگار بكا.

رابغ: شيوئيكه لهنيوان مهككهو

مهدينه دا نزيك كهناى دهرى سور

۵ شويئيكه لهوشويئنانهى ميقاتى

نيحرام بهستنه بؤ حاجيهكان.

الرَّابِغُ: دمگوترئ: (عيش رابغ):

ژيانىكى خؤش و پر نازو نيغمهته ۵

(ربيع رابغ): بههاري بهپيتو

بهرمكهته.

الرَّبْغُ: ناوديري ۵ گلّه ورده.

الرَّبْغُ: ژيانى خؤش و پرنازو نيغمهته.

رَبْقَةُ رِبْقاً: بهحهبلى هولقه دار شهتهكى دا.

رَبَقٌ فُلَاناً في الأمر: فلانكهسى خسته ناو

كيشهكهوه.

رَبْقَةُ: زيؤدموى كرد لهشهتهكدانى دا

بهگوريى هولقه دار.

رَبَقُ الكلامِ: قسهكهى ههليهست، درؤى

تيكهلاو كرد.

رَبَقُ الخُبْزِ: رونهكهرمى کرده پيخؤرى

نانهكه، دمگوترئ: (خبزة مرْبُقَةُ):

نانه چهوره ۵ كوليره بهپؤن.

ارتبق في الحباله: بهتؤرمكهوه بوو،

دمشگوترئ: (ارتبق في حباله):

كهوته ناو هيلى خؤيهوه.

الرَّبَقُ: گوريى هولقه دار ۵ زنجيري

ولاخ بهستنهوه ۵ حهبل، گوريس ۵

دمزوو ۵ (ك: ارباق و رباق).

الرَّبْقَةُ: تاكه وشهى (الرَبَق)، دمگوترئ:

الرَّبْكَ: كهسيك فيل و پيلانی لاوازی
ههين.

الرَّبْكَ: (رَجُلُ رُبْكَ): پياوئى سمر لى
شيووه نازانى چ بكاو بؤ كوئ بچى.
الرَّبِيكَةُ: كهشك بهخورماو بهرؤن سور
بكرپتهوه ۵ يان دؤ كهشك ۵ هوروا ۵
رؤن كههيشتا لهماست و ناومهكه
جيانهكراپيتهوه.

رَبْلُ المَكَانِ رَبْلًا: شوپنهكه گيا (رمبل)ى
لى پوا؛ جؤره پومكپكه ۵ يان زؤرى
لهوجؤره گياپه لى ههبوو.
رَبْلُ القَوْمِ: خهلكهكه زؤر بوون، زاو و زنى
باشيان كرد ۵ مال و سامانيان پهرى
سهندو گهشهى كرد.

رَبَلَّت المرأة: ئافرتهكه فهلهو بوو،
گؤشتن بوو.

إِرْبَل ماله: مال و سامانى زؤر بوو.

تَرَبَّلَ الجِسْمُ: جهستهى كهتمو زمبهلاح
بوو.

تَرَبَلَّت المرأة: ئافرتهكه فهلهو بوو.

تَرَبَّلَ شَجَر الرِّبْلِ: درهختى رمبل گهلاى
دمر كرد.

تَرَبَّلَ الطَّبِي: ئاسكهكه گهلاى (رمبل)ى
خوارد.

تَرَبَّلَ الرَّجُلُ: پياومهكه راوى كرد.

تَرَبَّلَت الأرضُ: زموى دواى وشك بوونى
لهومرزى هاوين بههاتنى پايزو

بارانى پهله سهرلهنوئ سهوز
بووموه.

الرَّابِلَةُ: گؤشتى شان ۵ (ك: روابل).

الرَّبْلُ: رومهكپكى گرزو زبرو زؤر
سهوزه، گهلاكانى پىرو تپكچىژاون،
سمرى لههكانى گوتپكى زمردى
شيوه ئوئحووانى ددان ددانى پيؤميه
۵ (ك: ربول).

الرَّبْلُ: بهمانا (الرَّبْلُ)دئ.

الرَّبْلَةُ: كوته گؤشتى گهوره، گولمه
گؤشت ۵ دپوى ناوموهى پان.

الرَّبِيْلُ: جهستهى فهلهوو گهوره ۵
پياوى دزو چهته كهبهتهنيا پهلامار
بداو تالان و برؤ بكا، نازاو بهجهرك
بئ.

الرَّبِيْلَةُ: رؤن و چهورى ۵ نازو نيعمهت و
همرزانى.

الرَّبِيَالُ: بهمانا (الرَّبِيَالُ) دئ كه بهمانا
شيره ۵ يان گورگه، دهكوترى: (لص)

رَبِيَال) دزپكى نازاپه و ههميشه

لهكهلين داپه بؤ شهر ۵ رومهكپك

تپكبهائى و درپز بئ ۵ كهسيك

تاهانهى داپكى بئ ۵ (ك: ربابيل

وربابلة).

الرَّبِيَالَةُ: شيرى چهמוש.

الرَّبِيْلُ: حوشترى گؤشتن ۵ ئافرمتى
نهرمو نيان.

تەپۈلكەكە.

رَبِّي لِي بَنِي فَلَانٍ: لەناو ھۆزى فلان دا

پېگەپىشت.

أَرَبِي عَلَى الْحَمْسِينَ: لەپەنجا تېپەپرى ۋ

پىتر لەھوى دا بووى ۋەرى گىرت ۋ

سورپى خوارد، يان مامەلەھى رەببى

كرد ۋ لەسەر گىردەكە راوستا،

ماپەھە.

أَرَبِي الْأَرْضُ: زەمى پاك بۆۋە.

أَرَبِي الشَّيْءُ: شتەكەى گەشە پىز كىردو

زىيادى كىرد.

رَبَّاهُ: نەرمو نىيانى لەگەلا نواند.

رَبَّاهُ: گەشەى پىز كىرد.

رَبِّى فَلَانًا: فلانكەسى بەخىو كىردو

پېسى گەپاندا ۋ ھىزو لاپەنە

جەستەپى ۋ ەمقلى ۋ رەموشتى خۇى

پەرە پىدا.

رَبِّى الْأَتْرَجُ: نارىچەكەى كىرد بە روبو

رەقى كىرد خەستى كىردمە.

تَرَبِّي: پېگەپى ۋ رۇشنىر بوو.

الرَّايَةُ: گىردۈلكە، تەپۈلكە، ھىزو

تواناى زىياد لەسنور.

الرَّيَا: زېدو دوجەندىن ۋ ئەو ئەندازە

پارمىھى قەرزدار بەزىيادە دەيداتە

خاۋەن قەرز بەگۈپرى چەند

مەرجىك.

الرَّيَاءُ: مەنت ۋ پىاۋەنتى ۋ ئەمەك.

الرَّيَاءُ: بەمانا (الرَّيَا) دى.

الرَّيَالُ: زەمبەكە كە پۈمكى (رەبلى)

زۆر بى ۋ (ك: مەبىل).

أَرَبْتُ: پېشەكەى ەمربوۋى داپە.

تَرَبِّي: بوو بە كەشتىيەۋان.

الرَّيُونُ: لۇغەتەكە لە (الرَّيُون).

الرَّيَانُ: سەمۈكى دەرياۋانەكان،

لېپىرسراۋى كەشتىيەۋانەكان ۋ (ك:

رەبىن).

رَبَّانُ كُلِّ شَيْءٍ: زۆرەنەى ئەو شتە.

رَبَّانُ الشَّبَابِ: سەرمەتەى گەنجىيەتى.

الرَّيَانِي: بەمانا (الرَّيَان) دى.

الرَّيُونُ: لۇغەتەكە لە (الرَّيُون).

رَبَّ الشَّيْءِ رَبُّوْا وَرَبُّوْا: شتەكە زىيادى كىرد

گەشەى كىرد، فەشەل بوو ھاۋسا ۋ

قورئان دەفەرمۇي: ﴿وَرَبَّى الْأَرْضَ

هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ فَانْتَرَتْ

وَرَبَّتْ﴾.

رَبَّ الْفَرَسِ: ئەسپەكە خەپۈۋە لەترسان

يان خۇى نامادەكە بۇ بازىدان.

رَبَّ الْجُرْحِ: بىرەنەكە ھاۋسا.

رَبَّ السَّيْفِ وَغَوْرَهُ: قاۋتەكە ئاۋى پىداكراۋ

فەشەل بوو.

رَبَّ لِي الْبَيْتِ لِي بَنِي فَلَانٍ: لەمەلا گەۋرە

بوو يان لەناو ھۆزى فلان دا

پەرۋەردە بوو ۋ توشى نەخۇشى

(رەبۇ) بوو.

رَبَّ الرَّايَةِ: چوۋە سەم تۆپەلاكى

كهوتەو ۋە لەسەرئەو ۋە بنیات نرا ۋە
بنیات دمنری.

الرَّائِبُ: دىگوتىرى: (رزق راتب) رزقو
رۆژىيەكى بەردەوام ھەمىشەىيە.

الرَّئِبَةُ: پلەو پايە، پان پلەى بەرز كە
دەولەت دەيدا بە كەسێك كەشیاوى
رێز لێنان بێ.

الرَّئِبَةُ: پلە پەيزە، پلەى ھائىرمە ۋە
لوتكە شاخو دوندە بەرد كەلێك
نزىك بىنو ھەندێكىيان
لەھەندێكىيان بەرز تىرىي ۋە
تەپۆلكەى زموى ۋە بۆشايى نىوان
پەنجەگان ۋە تەنگو چەلەمە ۋە
كارەسات.

الرَّئِبَةُ: بەمانا (الرَّئِبَةُ) دى ۋە شوپنى
چاودێرى ۋە ھەموو شوپنىيى
ترسناك ۋە ئەرکى قورس، ئەو
شوپنەى ژمارەى رەھاو مۆتلەقى
تەدايە نرخی تايەتى خۆى ھەبى،
دىگوتىرى: پلەى پەگان، دەيان،
سەدان، ... ھتە.

الرَّئِبَةُ: مۆچە.

وَتَّ رَغْئاً ورغە: زمانى تورتى تەداو
زمانى خوارىوو، جۆرە
بىگانەىيەكى پێو دياروو ۋە (ھە
أرت ۋەى رتاء).

الأرت: زمان تور.

الرَّت: سەرۆك، ریش سې.

الرَّيَا: بەمانا گردو بەرزايى دى.

الرَّيَا: بەمانا (الرَّيَا) دى ۋە
نەخۆشەىيەكە توشى بۆرەگانى
ھەناسە دەبى بەناخۆشى ھەناسە
دەدا.

الرَّيَا: بەمانا (الرَّيَا) دى ۋە كۆمەلى
ئادەمىزاد كەلە (دە) ھەزار كەس
زۆرتىرىن.

الرَّيَا: مەربە كەلەمىو ەدروست دىگوتىرى
ۋە (ك: مَرييات).

وَقَّ رُتْوً: مایەو، نىشتەجى بوو.

وَقَّ البعر رَتَاناً: حوشترەكە ھەنگاومەگانى
كورت كورت ھاوشتن.

وَقَّ فُلَاناً رَتَاناً: فەلانكەسى خەنگەند.

وَقَّ العقدة: گرێەكەى توند كەرد.

أَرَّتْ: بە نابەدلى پێكەنى ۋە
وہپێكەنىنى ھىنا.

وَلَبَّ رُتْباً: جىگىر بوو لەشوپنى سامناك ۋە
ناخۆش.

رَقَبَ فُلَان: فەلانكەس ھەلسايە سەرى ۋە
دەولەتمەندىش بوو ەكەجى سواڤ
دەكا.

رَقَبَ الشَّيْءَ: شتەكەى چەسپاند ۋە
چەقاندى.

رَقَبَ: شتەكەى چەسپاندو دانى پيانا،
لەشوپنى خۆى داينا.

أَرَقَبَ: بەمانا (رَقَب) دى.

تَرَقَبَ: لەسەر ئەو ەپەيدا بوو، لىو ەى

مَرَاتِجُ.

وَرَقَّحَ الْعَجِينُ وَالطَّيْنُ رَلْحَا وَرَتَوَخَا:

ههوپرمکه یان هوپرمکه تمک بوو.

وَرَقَّحَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه مایه وه.

وَرَقَّحَ بِهِ: پیوهی نووسا.

وَرَقَّحَ عَنِ الْأَمْرِ: لهئیشه که دواکهوت.

أَرَتَّحَ الْمَجَامُ: که له مشاخرمکه برینه که ی

زور گموره نه کرد.

الرَّتَّحُ: پارچه وردهی پیست بهتابهتی

کوته ورده پیست.

الرَّتَّحَةُ: هوپری توندو قاج گر (ومکوو

هوپری مالوومه).

رَتَّعَتِ الْمَاشِيَةُ رَتْعاً وَرَتْعاً وَرَتْعاً:

نازه له که به نارمزوی خوی له

لهومرگای خوش دا لهومرا.

وَقَّعَ فِي لَحْمِهِ: هاشمله باسی کرد به خراپه ه

(هو راتع).

أَرَتَّحَ: کهوته ناو لهومرگای خوش و

زورموره.

أَرَتَّحَ الْمَطَرُ: بارانه که نهومندهی گیا

پواند نازه له پیی تیربخوا، تیره

خوری هیئا.

أَرَتَّحَ الْمَكَانُ: شوینه که تیره خوری

نازه له لی پهیدا بوو.

أَرَتَّحَ إِلَيْهِ: حوشرمکانی کردنه ناو

پاوان و لهومرگای خوشهوه بونهوهی

به نارمزوی خویان بلمومرین.

الرَّتَّاحُ: نهو کهسهی شوین نازه لهکانی

الرَّتَّةُ: زمان لاری و خوارو خییجی

لهقسه کردن دا.

الرَّتَاءُ: نافرمتی زمان لار.

وَرَقَّحَ الصَّبِيُّ رَتَّجَانًا: مندا له که سهرکهوت

به قالدرمه دا.

وَرَقَّحَ الْبَابُ: دمرگاکه ی داخست، (فهو أَرَتَّحَ

وهی رتجاء).

وَرَقَّحَ الْبَحْرُ: دمرها شهپولی داو ناومکه ی

زوربوو هه موو شتیکی داپوشی.

رَتَّجَتِ الدَّجَاجَةُ: مریشه که هیلکه مدانی

پربوو له هیلکه.

رَتَّجَتِ السَّنَةُ: هه موو ساله که گرانی و

قات و هپری بوو.

وَرَقَّحَ الثَّلْجُ: بهفرمکه ولاتی گرت و مایه وه.

وَرَقَّحَ الْخِصْبُ: هه رزانی هه موو ولاتی

گرت هوه.

وَرَقَّحَ الْأَتَانُ: دینه کهمرکه ناوس بوو.

وَرَقَّحَ الْبَابُ: دمرگاکه ی داخست.

أَرَتَّحَ عَلَيْهِ: هسه ی پی نهکرا، زمانی

گیرا.

الرَّتَّاجُ: دمرگای گهوره ه دمرگا

به ههر شیومیه که بی.

الرَّتَّاجَةُ: هه رشیوو دُولِيك تهسک بی ه

درکه شاخ و بهرده زله.

الرَّتَّجُ: رتگه ی دمرنه هوو (مال رَتَّجُ)

مائیکه یاساغه که سی پی ناگا.

الرَّتَّجُ: دمرگای گهوره ه (ك: أَرَتَّاجُ).

الرَّتَّاجُ: قفل و کیلون، هاشکول ه (ك:

دمكهوئ و دميانباته لهومرگاى خوش و
فرمناوموه.

الرُّتْعَةُ: همرزانی و ههبوونی لهومرگاى
بهرفران.

الرُّتْعُ: پاوان و لهومرگا بۆ ناژم.

رَقَقَ الشَّيْءُ رَقًّا: شتهكهى پينهگرد،

كونهكهى گرت، لهحيمى گرد ۵

چاكي كردموه، دمگوترى: (رَقَقَ فَتَقَّهَ)

دپاوييهكهى دوريبهوه، چاكي

كردموه ۵ (رَقَقَ فَتَقَّهْمُ): ناخوشى

نيوان بنه مالمو خيزانهكهى

چارسمر گرد.

رَقَّتِ الْمَرَأَةُ: بيلامانى نافرتهكه

كوپر بوتهوه گيراوه كارى ناسايى

خوى ناكاه ۵ (هي رقاء) ۵ (ك: رَقَقَ).

ارتق الشَّيْءُ: بهمانا (رَقَقَ) دئ.

الرِّتَاقُ: دوو پارچه قوماش كه بهپرژى

دامينهكهيان پيكهوه بدورينهوه.

الرُّتْقُ: پيكهوه نوساوو يهكپارچه ۵

قورنان دمفرموى: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ

كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا

رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾.

الرُّتْقَةُ: بوشايى نيوان پهمنجهكان ۵ (ك:

رَقَقَ).

وَلَكِ الْجَبَرُ رَتْكًا وَرَتْكَانًا: حوشترمهكه

بهههنگاوى كورت كورت غارى دا.

ارتك الطاحك: پيكهمنى بهناچارى،

بههناو بهين پيكهمنى.

وَقَلَّ رَتْلًا: ريك و پيك و ريز بهستوو بون،

جوان كهوتنه پال يهك، دمگوترى:

(رَتَّلَ الْفَرُّ أَوِ الْإِسَانُ): پوك و دهمو

ددانى جوان و ريك و پيك بوون.

رَتَّلَ الشَّيْءُ: شتهكهى جوان ريكخستو

هونيهوه.

رَتَّلَ الْكَلَامُ: قسهكانى جوان ريكخستن،

بهجوانى خوينديهوه ۵ قورنان

دمفرموى: ﴿وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تُرْتِيلًا﴾ ۵

ههروا دمگوترى: (تَلَّ مُرْتَلًا): ددان و

پوكيكي ريك و پيك و جوان.

تُرْتَّلَ: دمگوترى: (رَتَّلَ لِي كَلَامَهُ):

درنژدى بمقسهكانى داو بههيندى و

هيمنى قسهكانى گوتن.

الرُّتْلُ: بۆنى خوشى ههرشتيك بى ۵

سپپايهتى ددان و ئاوى زار ۵

كۆمهنيك نوسپ و لاخه بهرزه يان

نوتومبيل كه بهشوئين يهكتردا ريز

دمين ۵ (ك: أرتال).

الرُّتْلُ: بۆنى خوش لهههرشتيك بى ۵

قسهى جوان.

الرُّتْلِي: جورنيكه لهجالجالوكه.

الرُّتْلَاءُ: بهمانا (الرُّتْلِي) دئ.

رَتَمَتِ الْمَرْءُ رَتْمًا: بزنهكه پروهمكى

رتمى خوارد بههوى زور خواردنى

گياى (رتم) گيزو ويز بووه.

- وَقَمَّ فَلَانٌ: فَلَانَكەس جینگیر بوو، مایه‌وه.
 رَقَمَ لِي بَنِي فَلَانٍ: لماناو هۆزو هۆبه‌ی فلان
 خیزان دا پیگه‌یی ۵ بئه‌سپایی
 قسه‌ی کردن.
 رَقَمَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی شکاند، وردو هاری
 کرد.
 ارَقَلَّ الفَصِيلُ: به‌رخه‌که دوکی گوشتی
 هه‌لگرت.
 ارَقَلَّ فَلَانٌ: فَلَانَكەس گرنی له‌قامکی
 خوی دا بوئمه‌وی شته‌که‌ی بیئمه‌وه
 یادو لمیری نه‌جی.
 ارَقَمْتُ: گرنی له‌قامکی خوی به‌ست.
 تَرَقَمْتُ: به‌مانا (ارگم) دئ.
 الرِّكَامُ: ئیسک و هروسک ۵ ئیسقانی
 مردوو.
 الرِّقْمُ: جۆره رومکیکی کتوپیه، واده‌بی
 له‌باخچه‌ی مالانیش دا بۆجوانی
 دهرۆن‌سری ۵ به‌لگه‌و ده‌لیل ۵
 قسه‌ی بئه‌سپایی و له‌سهره‌ خو.
 الرِّقْمَةُ: دهرۆنکه له‌منجه دمه‌ستری
 بۆیاد کردنه‌وه.
 الرِّقِيمَةُ: به‌مانا (الرِّقْمَةُ) دئ ۵ (ك):
 رتالم).
 رَقِنَ الشَّحْمَ بِالْمَحِينِ: به‌زو پیومکه‌ی
 تیكه‌لاوی هه‌ویر کرد.
 الرِّقْنَةُ: نانه‌ جه‌وره به‌پیو ۵ (ك):
 مران).
- وَقَا الرَّجُلُ رُلُوًا وَرُغُوًا: پیومکه هه‌نگاوی
 نا.
 رَقَا بِرَأْسِهِ: به‌سمر ناماژی کرد.
 رَقَا بِالْدَّلْرِ: به‌هتوایشی دۆلجه‌که‌ی داهیشه
 خوار.
 رَقَا الشَّيْءَ: هاویشتی، شلی کردمه‌وه ۵
 گریه‌که یان ریشمه‌کی شل کردمه‌وه.
 رَقَا الْقَلْبُ: دلی به‌هیز کرد ۵ له‌حمدیت دا
 هاتوو: (انه یرتو فؤاد الحزین و یسرو
 عن فؤاد السقیم).
 رَقَا الشَّيْءَ إِلَيْهِ: شته‌که‌ی بۆلای خوی کیش
 کرد.
 رُقِيَ: دمگوتری: (رُقِيَ لِي ذِرْعُهُ) بالی
 برابه‌وه، قرتا.
 الرَّاكِبِي: زانای خواناس و شاره‌زا
 له‌زانسته‌کان دا ۵ (ك: رُكَاةً).
 الرُّتُوءُ: هه‌نگاو ۵ له‌حمدیش فاطیمه‌ دا
 هاتوو ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر فهرمووی:
 (أَدْنِي يَا فَاطِمَةُ، لَدُنُوتِ رَتُوءَ ثُمَّ قَالَ
 ادْنِي يَا فَاطِمَةُ لَدُنُوتِ رَتُوءَ) ۵ همروا
 به‌مانا زنده ریزو شکۆمندی دئ ۵
 گرنی شلو خاوگراوه ۵ ساته‌ وخت
 ۵ دلوپه ۵ مه‌ودا به‌ئه‌ندازی
 برکردنی چاو.
 رُكَا البَعِيرُ: حوشرمه‌که برینی له‌مانا شان
 هات، جهموی بوو.
 رُكَا الْقَضْبُ: رِقو کینه‌که‌ی نیشه‌وه.

رَثًا الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته‌کە‌ی تی‌که‌لا‌وی
 شته‌که‌ کرد، دم‌گوتری: (رَثًا اللَّيْنُ):
 ماسته‌ ترش و شیرینه‌کە‌ی تی‌که‌لا‌و
 کردو بیزرکا.
 رَثًا فُلَانًا: له‌فلا‌نکە‌سی دا.
 رَثًا الْكِبْشُ رَثًا وَرَثًا: به‌رانه‌که‌ ڕه‌نگی
 خورپیه‌کە‌ی په‌له‌ په‌له‌ بوو ە (هو
 ارثا وهي رثاء).
 ارثًا اللَّيْنُ: شیرمه‌که‌ بیزرکا.
 ارثًا فِي رَأْيِهِ: راو بۆ‌چونه‌کانی تی‌که‌ل و
 په‌که‌ل بوو.
 ارثًا اللَّيْنُ: شیرمه‌که‌ بیزرکا.
 ارثًا الرَّيْشَةُ: دۆ‌ی ترش و شیرینی
 تی‌که‌ل به‌به‌کی خواردموه.
 الرُّثُ: گێلی و نه‌قامی و که‌ودمنی.
 الرُّثَاءُ: دهر‌دیکه‌ توشی ناوشانی حوشر
 دمیج.
 الرُّيْشَةُ: به‌مانا (الرُّثَاءُ) دئی هم‌روا دۆ‌ی
 ترش که‌متی‌که‌ل به‌دۆ‌ی شیرین
 بکری و ببیزرکی.
 الرُّثُوءُ: که‌سیک بئ و ره‌و ترسنۆک بئ
 ە گێل و نه‌قام بئ.
 رُثٌ الثَّرْبُ وَغَيْرُهُ: پۆ‌شاکه‌که‌ کراسه‌که
 رزی و دادر دادر بوو.
 رُثٌ الرَّجُلُ: پیاومه‌که‌ شیوه‌ ناشیرین و
 چلکن بوو.
 ارث الثَّوْبُ وَغَيْرُهُ: به‌مانا (رَثٌ) دئی،
 دهم‌گوتری: (ارثُ الرَّجُلُ): پیاومه‌که‌

گورپسه‌کە‌ی یان پۆ‌شاکه‌کە‌ی ڕزی.
 ارثتُ هَيْئَةُ الرَّجُلِ: به‌مانا (رَثٌ) دئی.
 ارثتُ رِقَّةَ الْقَوْمِ: کۆ‌نه‌و رزیوی
 نه‌وخه‌لکه‌یان کۆ‌کردموو کړپیان.
 ارثتُ فُلَانًا: فُلَانٌ له‌شهرپا پیکراو
 گۆ‌زی‌ایه‌وه‌ بۆ‌ دواوه‌، پاشان به‌و
 برینه‌ مرد (فه‌و مرثٌ) ە
 له‌حه‌ده‌ی کە‌عی کورپی مالیک دا
 هاتوو: (اِنَّهُ ارثتُ يَوْمَ اُحَدٍ فِجَاءً بِهِ
 الزَّيْبِرُ يَقُودُ بِزَمَامٍ رَاحِلَتَهُ).
 الارثُ: رزیوو بی که‌ک.
 الارثُ: رزیو ە (ك: رُثٌ).
 الرُّثُ: کالای خراب ە خانوو لانه‌ی بی
 که‌ک و خراب ە (ك: رثا).
 الرُّثَةُ: به‌مانا (الرُّثُ) دئی ە نا‌هره‌تر
 گیل و نه‌حه‌ق ە ئاده‌میزادی
 خو‌پری و هیج و پوج ە (ك: رِثٌ
 ورثا).
 الرُّيْثُ: بریندارێک به‌ناسته‌م گیانی
 تیدا مایی ە (ك: رِثا).
 رَثَدَ الْمَاعُ رَثَدًا: کالاکانی خسته‌نه‌ په‌نا
 به‌کتر به‌ریز یان خسته‌نی سه‌ریه‌ک.
 رَثَدَتِ الدُّجَابَةُ بِيْطَهَا: مریشکه‌که
 هیلکه‌کانی کۆ‌کردنه‌وه‌ (هو مرثد
 ورثید).
 رَثَدَ الْمَاءُ رَثَدًا: ناومه‌که‌ لیل بوو (هو رَثَدٌ
 وهي رثدة).

أَرْكَدَ الْمَاءُ: به مانا (رَکَدَ) دئ.

أَرْكَدَ فُلَانٌ: زموی هه ټکولی تا گه‌بشته
قولایی زموی.

أَرْكَدَ الْقَوْمُ: خه ټکه‌که کۆبونه‌وه.

ارْتَكَّدَ الْمُتَاعُ: به مانا (رَکَدَ) دئ.

الرَّيْثُ: کۆمه‌له ئاده‌میزادیکی
نیشته‌جی بوو ۵ (ک: ارثاد).

الرَّيْثُ: کالای ریزکراو سه‌فته‌گراو، ۵
خانوی خراب ۵ ئاده‌میزادی زمبون و
هیچ له‌ده‌ست نه‌هاتوو، ده‌گوترئ:
(ترکنا علی الماء رثداً).

الرَّمْثُ: پیاوی که‌ریم و ږموش به‌رزو
سه‌خی سروشت ۵ شیر ۵ (ک:
مراثد).

وَقَعَ رَعْمًا: به‌ته‌ماع بوو چاو چنۆک بوو ۵
به‌به‌خششی که‌م پازی بوو، یان
به‌به‌شی خراب پازی بوو ۵ دۆستی
خرابی گرت و بوو به‌هاوه‌لی پیاوی
خوټړی ۵ ږموشی ناشیرینی هه‌بوو.
ارْتَمَعَ: بڼ‌هیزو له‌ش داومشاو بوو.
ارْتَمَعَ الْمَطَرُ: باران زوړ باری، بارانه‌که‌ی
به‌پیت بوو.

ارْتَمَعَ الشَّجَرُ: قزی شوړ بۆوه.

الرَّمْعُ: لاهای زوړو به‌ته‌وژم ۵ رادمو
رامالهر.

رَکَمَ الْفُةُ أَوْ فَمَهُ رَعْمًا: لوتی شکاند دمی
شکاند، خوټنی لیټینا، ده‌گوترئ:

(رَکَمَ أَحَدُ أَعْضَاءِ جَسَدِهِ): په‌کی

له‌نه‌ندامی جه‌سته‌ی شکاند خوټنی
لیټینا.

رَکَمَتِ الْمَرَأَةُ أَنْفَهَا بِالطَّيْسِ: ناه‌رتم‌که
بوټی خوټی له‌لوتی دا.

رَکَمَ فُلَانٌ رَکْمًا: فلانک‌س قسه‌که‌ی رون
نه‌کردموه به‌هوی نه‌خوټ‌سپیه‌ک
که‌له‌زمانی دا هه‌یه.

رَکَمَ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که لا لمبوژی سپیهه ۵
داخ و نیشانی حوشر ۵ (هو ارکَم
وهي رثاء) ۵ (ک: رَکَم).

الرَّکَمُ: سپیا‌ه‌تی لالمبوژی نه‌سپ، یان
لمبوژی سه‌روی نه‌سپ.

الرَّكْمَةُ: ورد‌باران و بارانی زه‌عیف،
ده‌گوترئ: (بَلَّغَهُ رَکْمَةً مِنَ الْخَبَرِ)
سه‌رداو‌ټکی هه‌واله‌که‌ی زانی، پیتی
که‌یی.

الرَّكِيمُ: (رَکِيمُ الْحَصَى): ورده به‌رد.

الرَّكْمُ: لوت ۵ (ک: مراثم).

الرَّمِيمُ: به‌مانا (الرَّکَم) دئ.

رَکَمَتِ الرَّكْمَةُ الْأَرْضُ: زموی بارانیکی
که‌مو لاوازی وټکه‌وت.

رَکَمَتِ الرَّكْمَةُ الْأَرْضُ: به‌مانا (رثتها) دئ.

رَثَمَتِ الْمَرَأَةُ: ناه‌رتم‌که دمو چاوی
خوی به‌زه‌عفهران رنگ کرد.

الرَّكْمَةُ: به‌مانا (الرَّکْمَةُ) دئ که‌به‌مانا
ورده بارانه.

رَكَّاهُ رَكَّاهُ رَكَّاهُ: بۆي گرياو ئاكاره
چاكاره كانى ژماردن.

الرَّكُّو: ماستى شيرين تىكەل بىكرى
بەھى ترش و بى بىزپكىنى.
وَكَّى المِتَّ رَئاً و رِئاً و رِئاً: بۆ مردووه
كه گرياو لاوانديەوه، دمگوترى:
(رَكَّاهُ بقصيدة): بەجاممەيك
لاوانديەوه، (ورئاه بكلمة):
بەوتارىك لاوانديەوه.

رَكَّى له: دلى بى سوتاو بەزمى پيدا
هاتەوه.
رَكَّى عنه الحديث رَئاً: قسە لىو
گىرانەوه.

وَكَّى رَئاً و رَكَّى: توشى بى ھىزى و خەم و
خەفەت بوو ۋ توشى نەخوشى
دمردە جومزگەو رۇماتيزم بوو ۋ
ھەر نەخوشىيەك چوست و چالاكى
ئىنسان پەكبخا ۋ دواى مردنى
لاوانديەوه ۋ واھە شىرەى بۆ گوت.
الرَّئِيَّةُ: گريانى بەدمنگو رۆرۆ.

الرَّئِيَّةُ: لاوازى و چەواشەى، دمگوترى:
(في أمره رَئية): كارەكانى لاوازى و
خەمسار دىيان پىوھ ديارە ۋ گىلى و
نەقامى، نازارى جومزگەو ئىسقان و
ئەژنۆو سەرنىشە، نەخوشى
رۇماتيزم ۋ ھەر نەخوشىيەك
بىرست ئەنادەمىزاد بېرى.

الرَّيَّةُ: بەمانا (الرَّيَّةُ) دى.

الرَّكَّاهُ: ئەم شىعرو پەخشان و لاوك و
چەيرانەى مردوى پى
دەلاوئىرئەوھە ۋ (ك: مراث).
أَرْجَاتُ الحامل: سىپرەكە نىكە بىزى و
سكەكەى دابنى.
أَرْجَا الصَّائِدُ: نىچىرەوانەكە ھىچى
دمست نەكەوت.

أَرْجَا الأمر: كارەكەى دواخست،
ماوەيكە تىرى بۆ ديارى كرد.
الرَّجَّةُ: قىرەمەيكە ئىسلامىن ھىچ
بىر يارىك دىمبارەى موسولمانان
دىمناكەن، بەلكو ھەموو شتىك
ھەلەمگرن بۆ رۆزى دواى و بۆ
قىيامەت ۋ ئەوان پىيان واھە كەسىك
ئىمانى ھەبى تاوان زەمرەى نىيە
بۆى ۋ كەسىك كاھىرى تاعەت
كەلكى نىيە.

وَجَبَّ رَجْباً و رجوباً: ترسا ۋ شەرمى كرد.
وَجَبَّ فلاناً رجباً: فلانكەسى ترساند ۋ
لىى ترساو پىى سەرسام بوو.
وَجَبَّ فلاناً بقول سى: بوختانى
بەفلانكەس كرد، قسەى ناشىرىنى
بۆ ھەلبەست.

رَجَبَ رجباً: لىى ترسا، بەشكۆمەند ھاتە
پىش جاوى، پىى سەرسام بوو.
أَرْجَبَ فلاناً: بەمانا (رَجَبُ) دى.

دهبینی.

الرُّجْبُ: سمري په‌راسو به‌لای سنگه‌وه ۵
(ك: أرجاب).

الرُّجْبَةُ: نهو شته‌ی دمه‌رېته کۆله‌که‌و
پاشکۆل بؤ دارخورما ۵ کۆخیته‌ی
راوکه‌ر.

الرُّجْبِيَّةُ: نهو نازده‌لای له‌مانگی ره‌جه‌ب
دا سهرده‌می پېش ئیسلام بؤ بت‌و
صه‌نه‌م سهرده‌مېران ۵ دېده‌نی
کردنی شاری مه‌دېنه له‌مانگی
ره‌جه‌ب دا.

رَجَّةٌ رَجَاءٌ وَرَجَّةٌ: راپوه‌شانندو هه‌لای
ته‌کاند به‌هه‌موو هی‌زی خوی
هه‌ژاندی ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا
رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾.

رَجٌّ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکەسی له‌وشته
مه‌نع کرد.

رَجٌّ الشَّيْءِ: شته‌که که‌وته هه‌له‌ه‌زو دابه‌ز
۵ (ه‌ور أَرَجَ وَهِيَ رَجَاءٌ) ۵ ناقه
رجاء: حوشتری دووگ که‌وره.

أَرَجَّتِ الْهَامِلُ: نافرته دوگیانه‌که
نزیکه مندالی ببی سککه‌ی دابنی.

إِرْتَجُ: که‌وته جم و جوړ و هه‌ژان.

إِرْتَجُ الْبَحْرُ: دهریا که‌وته شه‌پۆل دان.

إِرْتَجُ الْكَلَامِ وَالطَّلَامِ: هسه‌کان تی‌که‌لو

پیکه‌ل بوون، شته‌کان گوم بوون و

په‌رده پۆش کران.

الإِرْجَاجُ: له‌زانیاری په‌زیشکی دا بریتیی‌ه

رَجَبُ الرُّجُلُ: له‌مانگی ره‌جه‌ب دا

پیاوکه‌که کوشتی سهربرې له‌لای

بت و صه‌نه‌م ۵ قوربانی بۆیت کرد.

رَجَبُ الْإِنْسَانِ وَغَيْرُهُ: ناده‌میزاد یان

شتی تری به‌گه‌وره زانی و بجوکی

خوی بؤ دهرخست.

رَجَبُ النَّحْلَةِ: کۆله‌که‌ی بؤ دارخورماکه

چه‌هاند بۆنه‌وه‌ی ببیته پالپشتی و

به‌ئاسانی بانه‌پشکینی، یان له‌ه‌کانی

کۆکردنه‌وو به‌هه‌بل و لیفی

خوص و شتی و شه‌ته‌کی دا

بۆنه‌وه‌ی رمه‌مبا یاری به‌له‌ه‌کان

نه‌کا ۵ ده‌وری دارخورماکه‌ی

به‌چقل و شتی و په‌ره‌زین کرد

بۆنه‌وه‌ی که‌س توخنی نه‌که‌وی.

رَجَبُ الْكِرْمِ: توله‌ی میومکه ره‌ك و

پیت کردن و خستنی شوینی

خویان.

الأرجاب: ریخۆله.

الراجبة: جومزگی په‌نجه‌کان.

الرواجب: ومه‌رمه‌کانی شوینی لی

دهرجوونی زه‌ره‌ی گویندريز.

رَجَبٌ: ناوی په‌کی‌که له‌مانگه‌کان

دوامانگی جیمادی الآخرة پېش

مانگی شه‌عبان دی ۵ له‌په‌ندی

پېشینان دا هاتوو ده‌لی: (عش رجبا

ترعجبا): چه‌ند مانگه ره‌جه‌بیکی

یه‌ك له‌دوايه‌ك بزی شتی سه‌هر

لهومى میښك كارى خوږى بهباشى
نهمجام نهدا لهناكامى صدمه
ويكهوتنى شتيكى هورس پيى.
الرَّجَّاجُ: خهلكانى زمعيضو وره نزمو
خوپړى، پان نازملى ناپهسهنو
خراپو بى خير ه بى شپرو كزو
لاواز.

الرَّجَّاجَةُ: لانهى شيرين.
الرَّجَّاجَةُ: لهعيلمى كيميدا ناميريكه
بؤ راوشاندنو تيكهلدان بهكاردئ.
الرَّجَّةُ رَجَّةُ القوم: قاوو فيزو هيرمو
ههراو تيكهلاو بوونى دمنگان.
رَجَّةُ الرعد: دمنكو گرمه ههور.
رَجَّعَ الشَّيْءُ رَجْعاً ورجعاً ورجاعة:
شتهكه سمنگين بوو، پهسهند بوو،
دمگوتري: (رجعت إحدى الكفتين
الأخرى) لايهكى تهرازو بهسهر
لايهكهى ترى دا پاساوى ههبوو.

رَجَّعَ فِي مَجْلَسِهِ: لهكوزمكهدا سمنگين بوو
بههورس لنيان پوانى.
رَجَّعَ عَقْلَهُ أَوْ رَأْيَهُ: عمقلو ناومزى
تهواو بوو رايكهى تهواو بوو.
رَجَّعَ الشَّيْءَ يَبْدَهُ: شتهكهى بهرز
كردموه بؤ لهومى بزانى هورساى
چهنده.
رَجَّعَ فَلاناً: لهعمقلو رهوشت جوانى دا
بهسهر فلان دا بالا دمست بوو، (قول
راجح): هسهى پهسهند، (راي
راجح): راي پهسهند.

أَرْجَحُهُ: وای لئ کرد راجيح بئ.
رَجَّعَ الْمِيزَانَ: تايهكى تهرازومكهى هورس
تر كرد تا سلاوى پئ دايهوه.
رَجَّعَ فَلاناً وَلَهُ: بهخششى زياترى دا
بهفلانكهس.

رَاجَحَهُ: پيشپړكئى لهگهڼ دا كرد
لهپروى پهسهنديپهوه، دمگوتري:
(رَاجَحَهُ فَرَجَحَهُ).

رَجَّحَهُ: بهمانا (أَرْجَحَهُ) دئ ه پاساوى
دايهوه، پهسندى كرد.
إِرْتَجَحَ الشَّيْءُ: بهمانا (رَجَّحَ) دئ ه
ههروا بهمانا وردو هارپونو
خواربونو لادان دئ ه بهمانا هاتوو
چؤ دئ، دمگوتري: (إِرْتَجَحَتْ بِهِ
الْأَرْجُوحَةُ): جؤلانهكه هيڼاى و
برى.

إِرْتَجَحَ الرُّوَادُفُ: ستهگان لهرينهوه.
تَرَجَّعَ: لهرزى و كهوته جمو جؤل.
تَرَجَّعَ الرَّأْيُ عِنْدَهُ: لهلاى نهو نهو رايه
پهسهند بوو پاساوى دا بهسهر
راكهى تردا.

الأَرْجُوحَةُ: جؤلانه بهدوو جهبل پان
بهدوو زنجير بهبهرزيپهوه دهبهسرى
بهزورى منداڼ سوارى دمبنو
راهمزئى و دئ و دهچئ ه ناويكيشه بؤ
سارا لهم پوموه كه پېښوار تييدا
دى و دهچئ ه (ك: أراجيح).

الرَّاجِعُ: لهزاراوهى هلسهفى دا نهوميه

بوونی له‌نه‌بوونی گونجاو تربی و
جی‌گای قیوئ بئ، یان راستیی‌ه‌گی
وئ‌چو‌ترب‌ی له‌درؤی.

الرُّجَّاحُ: نافرمتی سمت و کەفەل گەورەو
گۆشتن ە (جفنة رجّاح): سوپنە‌پە‌کی
پەر ە (امراة رجّاح): نافرمتی‌کی
ناقل و هۆشیار ە (کتیبة رجّاح):
راکێشەریکی قورس و بە‌هێز ە (ک:
رُجَح).

الرُّجَّاحَةُ: بارهۆئی و له‌سەر‌ه‌خۆیی.
الرُّجَّاحَةُ: جۆلانە، حەبلی جۆلانە ە
هەروا بە‌مانا (الرُّجَّاحَةُ) دئ ە
الرُّجَّاحَانِيَّة: لە‌ه‌واری هە‌ل‌سە‌فە‌دا
مە‌زە‌هە‌بو و رێ‌بازێ‌کە
پە‌پەر‌مو‌کارە‌کانی پێ‌یان وایە گە‌یشتن
بە‌پە‌قین مە‌حاله‌.

الرُّجَّاحُ: ئادە‌م‌یزادی هی‌دی و له‌سەر‌ه‌خۆ
ە درەختی‌ک بە‌ری قورس بئ ە
کە‌سی‌ک لەرۆ‌یشتن دا خۆ‌باداو
لە‌نجە‌و لار بکا، دەر‌گوتری: (جمل
مِرْجَاح و ناقة مرجاح).

الرُّجَّوحَةُ: بە‌مانا (الأرجوحة) دئ ە
(ک: مراجيح).

إِرْجَحَنَّ: قورس بوو مە‌پە‌لان و
لا‌ژانە‌م‌وی کرد، لە‌رز، دەر‌گوتری:
(إِرْجَحَنَّ الرِّذْفُ) سمتی لە‌ره‌لە‌ریان
کرد ە (إِرْجَحَنَّ الرِّحَى): ناشە‌کە

کە‌وتە جە‌و جۆل، ب‌لا‌و ب‌ۆ‌وه، ولاتی
تە‌نیە‌وه، دەر‌گوتری: (إِرْجَحَنَّ
الجیش).

رَجَدَ الْقَمَحُ رَجْدًا وَرَجَادًا: ک‌ر‌شە‌و
گە‌ل‌یشە‌کانی لە‌پەر‌ژم‌وه گواستە‌وه
بۆ سەر خە‌رمان بۆ گ‌یرە کردن.
رَجَرَ الشَّيْءُ: شتە‌کە جولا‌پە‌وه، کە‌وتە
هە‌ژان.

رَجَرَ فلان: فلانکە‌س ماندوو بوو،
ب‌ر‌ستی لی ب‌را.

رَجَرَ الشَّيْءُ: شتە‌کە‌ی راوشاندو هە‌لی
تە‌کاند.

رَجَرَ البئر: گ‌لی بیر‌م‌کە‌ی دەر‌ه‌ینا.
تَرَجَرَ الشَّيْءُ: شتە‌کە کە‌وتە هە‌ژین و
جە‌و جۆل.

الرُّجْرَاجُ: شتێ‌ک بە‌ه‌ژئ و هە‌لتە‌ک و
داتە‌ک بکا، دەر‌گوتری: (بجر رَجْرَاجُ):
دە‌ریای شە‌پۆ‌لا‌وی و چە‌م‌وش ە (ناس
رَجْرَاجُ): کە‌سانێ‌ک بئ عە‌قل و بیر
تە‌س‌ک و هی‌ج لە‌دە‌ست نە‌هاتوو.

الرُّجْرَاجَةُ: (کتیبة رجراجة): کە‌تی‌بە‌کە
لە‌بەر زۆری ئالیا‌تە‌کانی زۆر
بە‌نا‌خۆشی دەر‌گوتنە جوله‌ ە (جارية
رَجْرَاجَةُ): نافرمتی‌کە سمتی
شورابە‌یان کردووە هی‌ندە‌یان گۆشت
پێ‌ومە.

الرِّجْرَجَةُ: باقی ماندە‌ی ئاوی لێ‌ل و

تَيْكَهَلْ بَهْقورَه لَيْتَه كَه لَه بِنكى
 حَهوزى ئاودا بَمَيْنَيْتَهوَه ۵ لِيك ۵
 كۆمَهلى زۆر لَهشَمِدا ۵ (ك: رَجَارْجُ).
 وَجَزُ الرَّجْزُ رَجْزًا: ھۆنراو ھىھكى
 خويندومو، ھۆنيھو، دھگوترئ:
 (رجز به): ھۆنراوى بۇ ھۆنيھو ۵
 (ھو راجز، ورجاز، ورجازة).
 رَجَزَتِ الرِّيحُ بَيْنَهُم: بايھكە لەناويان دا
 بەردەوام بوو.
 وَجِزُ الْجَلِّ رَجْزًا: حوشرمكە لەكاتى
 ھەلەسان دا قاچەكانى لەرزىن
 بەھۆى نەخۆشى (رەجەزمو) ۵ (ھو
 أرجز وهي رَجْزَاء).
 رَاجِزَةٌ: لەدانانى شيعر لەسەر شىوہى
 رەجەز پيشپىركى لەگەل دا كرد.
 رَجْزَةٌ: ھۆنراو ھىھكى بۇ خويندومو.
 ارْتَجَزَ الرَّاجِزُ: ھۆنراو ھىھكى گوت.
 ارْتَجَزَ الْقَوْمُ: خەلكەكە لەناو خۇيان دا
 شيعرى شىوہ رەجەزىيان بۆيەكتەر
 خويندومو.
 ارْتَجَزَ الرِّعْدُ: ھەورمكە گۆلەو گرمەى
 يەك لەدوايەكى لى بېسترا.
 تَرَجَزَ الْقَوْمُ: بەمانا (ارْتَجَزُوا) دئ ۵
 كيشەيان تىكەموت.
 تَرَجَزَ الْحَادِي: حودىھە خوين حودىھەى
 بەشىوہى رەجەز خويندومو ۵
 حودىھە گۇرانييەكە ۵ (ترَجَزَ الرِّغْدُ):
 ھەور دىنگى لى بېسترا، گرماندى.

تَرْجَزُ السَّعَابُ: ھەورمكە بەھىواشى
 رۆيى چونكە بارى گران بوو
 بەباران.
 الأَرْجُوزَةُ: ھۆنراو لەبەحرى رەجەز ۵
 (ك: أَرَجِيز).
 الرَّاجِزُ: ئەو كەسەيە شيعرى شىوہ
 رەجەز دىخوينتەھو ھەيان
 دىھۆنيتەھو.
 الرِّجَازَةُ: شتىكە وىكوو كەزاوہ بەلام
 لەو بچوكتەر ۵ ھەروا ئەو گۆزو
 گوئىنكە بەنەيە كەكەزاوہ پى
 دەرپازىندىتەھو ۵ (ك: رَجَانز).
 الرِّجَازُ: بەمانا (الرَّاجِز) دئ.
 الرَّجْزُ: تاوان ۵ سزا ۵ بىپەرستى ۵
 ھاوئەلەنان بۇ خودا.
 رَجْزُ الشَّيْطَانِ: وىسوسەو ختوگەى
 شەيتان.
 الرَّجْزُ: دەرديكە توشى حوشر دىبى
 بەو ھۆيەو لەكاتى راستىونەودا
 سىمتى دەلەرزىن ۵ بەحرىكە
 لەبەحرمانى شيعر بنەماى
 كيشەكەى شەش جار (مستغلمان)ە.
 وَجَسَ صَوْتُ الرِّعْدِ أَوِ الْجَيْشِ رَجْسًا:
 دىنگەكان تىكەل بون و دىنگەكە
 گەورە بوو.
 رَجَسَ الْبَعْرُ: حوشرمكە بەخىرايى و توند
 بۆپاندى.
 رَجَسَ السَّمَاءُ: ھەورمكەى ئاسمان بەھىز
 گرماندىيان.

رَجَسَ فلان: فلانكهس نه‌اندازی ناوی

بیرمکه‌ی به‌میرجاس مه‌زنده کرد

(مانای میرجاس له‌مه‌دوا دی).

رَجَسَ فلاناً عن الأمر: فلانكهسی له‌کارمکه

مه‌نع کرد له‌مپه‌ری بۆدانا

(هر راجس ورجاس).

رَجَسَ رَجَساً وَرَجَاسَةً: پیس بوو، شتی

پیس هیئا، چوو له‌ شتی پیس.

رَجَسَ الشَّيْءَ رَجَاسَةً: شته‌که‌ قیزمون بوو.

رَجَسَ فلان: فلان کاری ناشیرینی کرد.

ارَجَسَ فلان: فلان ناوی بیرمکه‌ی

به‌میرجاس مه‌زنده کرد.

ارْتَجَسَ السماءُ: به‌مانا (رَجَسَتْ) دی.

ارْتَجَسَ البناءُ: باله‌خانمکه‌ که‌وته‌ شه‌فه

تۆلمو هه‌ژان له‌حمدبشی سوطه‌بیج

دا هاتوو: (لما ولد صلى الله عليه

وسلم اِرتجس ايوان كسرى).

ارْتَجَسَ امرؤه: کارمکه‌ی شیواو لای تیک

چوو.

الرَّجْسُ: دنگی به‌هیزو گه‌وره

(وَرَجَسُ البعير): بۆرمی حوشر.

الرَّجْسُ: قیزمون، شتی پیس، کاری

خراپ، حه‌رامو یاساغ نه‌فرمت

کوفر هه‌ سزاو تۆله‌ هه‌ قورئان

دمه‌رموی: ﴿وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى

الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾.

رجس الشيطان: ختوکه‌و دهنه‌دانو

وصودسه‌ی شه‌پتان هه‌ (ك: أرجاس).

الرَّجْجُ اساس: به‌ردێـكه‌ هه‌بلی

به‌سه‌ردێـكه‌یه‌و دهبه‌سه‌رتێـو

دادیلدریتته‌ ناو بیری ئاوه‌وه

پادموه‌شێندری بۆ نه‌وه‌ی لیتته‌ی

بنکی بیرمکه‌ بېیتته‌ قوڤاوو

هه‌لگۆزری، هه‌رومه‌ها نه‌اندازی ناوی

ناو بیرمکه‌شی پێ مه‌زنده‌ دمه‌گری،

قوئی بیرمکه‌شی پێ دمه‌زاندری هه‌

(ك: مراجيس).

الرَّجُوسَةُ: دمه‌گوتری: (هم في رجوسة

من امرهم) نه‌وان سه‌ریان لای

شیواوو شته‌که‌مان لای تیکه‌ل و

پیکه‌ل بووه‌ هه‌ردین و ده‌چن.

رَجَعَت الطير رجوعاً ورجاعاً: بانئهمکان

له‌شوینه‌ گه‌رمه‌که‌نه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ

کوێستانه‌کان.

وَجَعَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ سودی بوو، دمه‌گوتری:

(رجع فيه كلامي): قسه‌که‌م کاری

تیکردو سودی بوو بۆی.

رَجَعَ الكلبُ في قيئه: سه‌گه‌که‌ رشوی خۆی

خواردموه‌.

رَجَعَ فلاناً عن الشَّيْءِ واليه رَجْعاً وَرُجُوعاً

ورجعاناً: فلانكه‌سی لادا له‌وشته‌،

یان گێرپه‌یه‌وه‌ بۆلای هه‌ قورئان

دمه‌فرموی: ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى

طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنْكَ لِلْخُرُوجِ﴾.

ارْجَعَ فلان: فلانکەس دەستی خۆی
بردنه پاش خۆی بۆنەموی شتیک
هەلبەری.

ارْجَعَ الرجل أو الدابة: بیاومکە یان
ولاخەمکە بێسای کرد.

ارْجَعَت الناقة: حوشترمکە لاواز بوو
دوایی قەتەم بوو.

ارْجَعَ فلاناً: فلانکەسی گێرپایەوه، رمەتی
کردمەوه.

ارْجَعَ الله بيعته: خودا خێرو بیری
خستە مامەلەکەپەوه.

رَاجَعَ فلاناً في أمره مراجعةً ورجاعاً:
تەگبێرو پای بەفلان کردو پاو
بۆچونی لەگەڵ دا گۆرپییەوه.

رَاجَعَ الكتاب: بەکتابەکەدا چووومەوه،
بۆی گەڕایەوه سەیری کرد تێی
پوانی.

رَاجَعَ الكتاب أو الحساب: جارێکی تر
بەحیسابەکە دا چووومەوه.

رَاجَعَ زوجه: دواى تەلەقدان ژنەکەى
سەر لەنۆی هینایەوه ژێر نیکاحی
خۆی.

رَاجَعَ فلاناً الكلام: وهلامى فلانى
دایەوه، کێشەو دهمە دەمى لەگەڵ
دا کرد وای لێ کرد قەسکە دوبارە
بکاتەوه.

رَجَعَ عند المصيبة: لەکاتی بەلاو

موصيبت دا وتی: (إنا لله وإنا إليه
راجعون).

رَجَعَ صوته: لەقورگی دا دەنگی خۆی
لێ دایەوه، لەرانیدیەوه.

رَجَعَ فلان: لەخوێندنەوهدا دەنگی خۆی
لەرانەمەوهو درێژەى پێدا.

رَجَعَ المؤذن في أذانه: بانگێزمکە
شایەتومانەکەى دوبارە کردمەوه

دواى ئەوهى بەلەسەر خۆی گوتنى.

رَجَعَ الحمأ: کۆترمکە خوێندنەوهکەى
برپەر کرد.

رَجَعَ النقش والكتابة: بەسەر

نووسینەکەدا چوووه نووسینەکەى

تۆخ کردمەوه چەند جارێک پێی دا

چوووه.

ارْتَجَعَ على الغريم والمتهم: داواى
لەقەرزدارو تاوانبارمکە کرد.

ارْتَجَعَ الشيء إليه: شتەکەى بۆ
گێرپایەوه بردیپەوه بۆلای.

ارْتَجَعَ به شيئاً: شتەکەى بەوه
گۆرپییەوه.

ارْتَجَعَ المرأة: ئافرەتەکەى رێجە
کردمەوه دواى تەلاق بردیپەوه ژێر

نیکاحی خۆی.

ارْتَجَعَ الناقة: حوشترمکەى کړی بەنرخى
حوشترمکەى تری وەکوو ئەو.

ارْتَجَعَ المرأة جلبابها: ئافرەتەکە

الرياح الرّوَّاجع: بايهك شوپنى لِيَهَاتَنو
رؤيشتنى جوداواز بئ.

الرّجّاع: ريشمو ههوسار ۵ نهو بهشه
ههوسارى دمكهويته سهر لمبوزى
ولاخهكه ۵ (ك: أَرْجَعَة وَرُجْع).

الرّجّع: ريخو زبل ۵ نهو شلهمهنييهى
پيش هاتنهدمرى سهرى مندال لهكاتى
لهدايكبوون دا دپته دمريو لهچلم
دمجى ۵ ناو ۵ بارانى دوا باران ۵
قازانچو سود ۵ زهلكاوو گوماو ۵
وهلامدانهومى نامه ۵ دمنكدانهومى
دمنگ ۵ گيا بههاره لاي خواروى
شان(ك: رجاع و رُجْعان).

الرّجْعَى: گهپانهوه ۵ قورئان
دمفهرموى: ﴿إِنِّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى﴾
۵ وهلامدانهومى نامه، دمگوترى:
(جاءني رجعي رسالت).

الرّجْعَة: گهپانهومى پياوى تهلاقدمر بؤ
هاوسهرى لهگهه ن زنه
تهلاقدراومكهى دا ۵ مهزههبو بيرو
بؤچونى نهوانهى پييان وايه دواى
مردن سهر لهنوئى دمگهپيئنهوه بؤ
ژيانى دونيا ۵ لهزاراومى (أحيا)دا
بريتيبه لهگهپانهوه بؤ ژيان دواى
مردنيكى روالهتى يان خهفه بوون.
الرّجْعَة: وهلامى نامه.

الرّجْعِي: (الطلاق الرّجعي): نهوميه بؤ
ميّرد دروسته ژنه تهلاقدراومكهى

چارمكهكهى ههلاديهوه بؤ سهر دهمو
جاوى خوى، خوى پى داپوشى.

تراجع القوم: خهئكهكه گهپانهوه بؤ
شوپنى خويان.

تراجع القوم الكلام بينهم: خهئكهكه
قسهكهپان خسته بهر ليكولينهومو
وتو ويژ.

تَرْجَع فلان: بهمانا (رَجَع)دئ.
تَرْجَع في المصيبة: لهكاتى بهلاو
ناخوشيدا وتى: (إنا لله وإنا إليه
راجعون).

تَرْجَع في صردي كذا: نهوه لهدلما هاتو
چوى كرد.

تَرْجَع الناقة: بهنرخى نهو حوشتره
حوشترىكى ترى كرى.

استرجع عند المصيبة وليها: لهكاتى
بهلادا وتى: (إنا لله وإنا إليه
راجعون).

استرجع الحمام في شربه: كؤترمكه
خويئندنهكهى خوى برى.

استرجع الشيء: شتهكهى رمكردموه،
ومرى گرتنهوه.

الراجِع: ناهرمتيك دواى مردنى
ميّردمكهى، بجيئنهوه سهر مالى
باوكو كهسو كارى ۵ (ك: رواجع).

الراجعة: زهلكاوو گوماو ۵ جوړئكه له
لهرزوتا به نوره بهپناو بهين توشى
نهخوش دمبى ۵ (ك: رواجع).

بگیریتمهوه بۆ ژېر نیکاحی خۆی بهیج
گریبتهستی مارمیی سهر لهنوئ.

الرَّجْعِيَّةُ: کۆنهپهرستی، مانمهوه لهسهر
بیرو باومرو دابو نهړیتی کۆن و
هه ئه مکردن له گه ل پێشکهوتنی
باری ژيان و گۆرانکاری پۆژگار.

الرَّجْعُ: زبیل و زال و پيسایی، ههر قسهو
بیرو باومرێك كه په سه ند نه بی ه
(كلام رجیع): قسه ی رهد كراوه بۆ
خاومنی ه (جبل رجیع) گوریسیك
سهر له نوئ هه لومشابیتهوه. و
جاریکی دی رێسرا بیتهموو
کرا بیتهموه به گوریس ه (طعام
رجیع) خۆراکی سهر له نوئ گهرم
کراوه ه (بعر رجیع): حوشتی
ماندوو شه که تی رێگا ه گیاو گزی
به هاران ه کاویزی حوشر ه پۆشاک
پزیو ه عهره ق ه زه لکاوو گۆماو ه
(رجیع الفحم): خۆله پمته ی خه لوز
دوای گه شانهموی ه (رجیع الأرز):
ئارده برنج.

الرَّجْعِيَّةُ: حوشتی ماندوو شه که تی
سهمفر ه (ك: رجائع).

الرَّجْعُ: به مانا (الرجوع) دئ ه شوینی
گه پرانهوه ه بنهما ه لای خواروی
شان، شه پیلک ه مامۆستاو رێبهر له
بوار ی ئه دمه بو زانست دا ه

سهرچاوه ی نووسراو، ومکوو
دا ئیرمه توله عاریفو قاموس.

الرَّجْعَةُ: (سفرة رجعة): سه فهرێك
خێرو بێری تێدا بی و سهر فنجامی
باشی همبی.

الرَّجْعُ: گه راوه، دمگوتری: (ثوب
مرجوع) و (خبر مرجوع) (نقش
مرجوع) نووسراو که تۆخ
کراوتمه وه ه مۆرمکه تۆخ کراوتمه وه
ه وه لامی نامه ه کالای گه راوه
نه فەرۆشراو.

المرجعة: به مانا (الرجوع) دئ.
وَجَفَّ رَجْفًا وَرَجْفًا وَرَجْفَانًا:
له رزی، هه ژا کهوته شه فته تۆله.
رَجَفَ فلان: فلان که مس ترساو له هه ببه تا
نه ژنوی شکان.

رَجَفَتْ يده: به هوی نه خۆشی دمستی
له رزی یان له بهر به ریی.
رَجَفَ القلب: له ترسا دلی کهوته ته په تمپ.
رَجَفَ القومُ: خه لکه که خۆیان ئامادمکرد
بۆ شهر.

رَجَفَتِ الأرض: زمو ی کهوته له رزین و
هه ژان و شه فته تۆله.
رَجَفَ الرُّعْدُ: هه مرمکه دمگی دایه مومو
گرمه که ی دووباره بۆوه.
رَجَفَتِ الأسنان: ددانه کان که و تن،
هه لومرین.

رَجَفَ الْبَحْرُ: دهریا که و ته شه بولدان و
هه ژان.

رَجَفَ الْحَمَىٰ فَلَانًا: لهرزو تاکه فلانی
هینایه لهرزین و شه پله.

رَجَفَ الشَّيْءُ: شته که ی خسته جم و جوّل
ه (هو راجف و رجاف و رجوف).

أرجف: به مانا (رَجَفَ) دئ.

أرجف القوم: خه لکه که که و تنه
بلا و کردن هوم ی هه والی درؤو

دهله سه و پرو پاگمنده ی بیح سمر و
بهر ه هورئان دمفرموی:

﴿وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾.

أرجفت الأرض: زموی که و ته هه ژان و
شقه توّله.

أرجفت الريح الشَّيْءُ: بایه که شته که ی
جولانده و.

إرجف: دست ی کرد به لهرزین و که و ته
شقه توّله.

أسترجف رأسه: سمری لهرزانده، سمری
پادا.

الإرجاف: هه والی درؤو سمرنج راکیش و
هیتنه جوّ ه (ك: أراجيف).

الأراجيف في السوق: پرو پاگمنده ی
بازارپانه بو گوپینی نرخ ی کالآ.

الراجفة: فو کردن به که پمنادا لهرؤوی
قیامهت دا.

الرَّجَافُ: دهریا، رؤوی قیامهت.

الرَّجَفُ: ویکهاته نومو لهرزینی که
له ماسولکه کانی جهسته دا په یدا
دمبی، جگه له ماسولکه ی دهم و
چاو.

الرَّجْفَةُ: شهقه توّله و لهرزینی توند ه
هورئان دمفرموی: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ

الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَائِعِينَ﴾.

رَجَلَهُ رَجُلًا: قاجی هه نکاوت.

وَجَلَّ الشَّاةُ: مهرکه ی به قاجی بهسته و
ه به قاجی هه لیواسی.

رَجَلَتِ الْمَرْأَةُ وَلِدَهَا: ئافرته که مندالی
بوو به شیومه یه قاجی بیس سمری

هاتنه دمروه.

رَجَلَ رَجُلًا وَرَجُلَةً: قاجی گه و ره بوو ه
له سمر دوو قاجی رؤیشت ه توانای

رؤیشتنی په پیداکرد ه هاواری ئازاری
قاجی کرد.

رَجَلَ الْحَيْرَانُ: ئازله که له قاجیکی دا
په له ی سپی هه بوون ه (فهر أرجل

وهي رجلاء).

رَجَلَ الشَّعْرُ: موومکان مامناومندی بوون
نهرؤور گرژ نهرؤور خاو بوون.

أرَجَلَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته که کوپی بوو
(لهی مُرَجِل).

أرَجَلَ فَلَانًا: وایکرد فلان به قاج بپروا ه
مؤله تی دا بو ماومه یه ک.

رَجَلَهُ: به هیزی کرد.

فَاحْيِيهِوهُ.

تَرَجَّلْتُ شَعْرُهُ: هَزَمَكَانِي رَيْكَو بِبَيْكَ

کردن ه هَزَى داهینان.

تَرَجَّلَ الْبَيْتُ: جَوَّوهُ نَاو بَیْرَمَكِهوهُ.

الْأَرْجَلُ: فَاجِ گهوره (بَیْ پان)،

دمگوتری: (هُوَ أَرْجَلُ الرَّجُلَيْنِ) نَهو

بِهَهْزَتَرین و نَازاتَرین نَهوودو

بِیاوَمیه.

الرَّاجِلُ: فِیتَنه و قَسه هَیْن و قَسه بَیْر ه

هَیْر شَتِیک لَهسَیْر دَوو فَاجِ بَیْرَا.

الرَّجُلُ: فَاجِ لَهسَیْرَمَتای پَانهوه تا پَازَنه

بَیْ ه (ك: أَرْجُلُ)، دَمَشْگوتَری: (هُوَ

قَائِمٌ عَلَى رِجْلِ) نَهو لَهسَیْر بِیْیه،

نَامَادَمیه بَوْنِیش ه (كَانَ ذَلِكَ عَلَى

رِجْلِ فُلَانٍ): نَهو شَتِه لَهسَیْر دَمَی

فُلَانٍ دَا بَوو لَهحَدِیْث دَا هَاتَووه:

(لَا أَعْلَمُ نَبِيًّا هَلَكَ عَلَى رِجْلِهِ مِنْ

الْجَبَابِرَةِ مِثْلَ مَا هَلَكَ عَلَى رِجْلِ مُوسَى

عَلَيْهِ السَّلَامُ) هَمَروا وَشَهی (رِجْلُ)

بِهَمَانَا كَوْمَه لَیْكَ شَت دَیْ ه پَموه

كَوْلَه ه سَوپَا ه بَهش و بَار ه (رِجْلُ

الْبَحْرِ): كَهَنَدَاوی دَمَریَا ه (رِجْلُ

الْفَرَابِ): گِیَاهِکی دَرِیْزَه بَهسَیْر

زَموی دَا بِلَاو دَمِیْتَهوهُ، گَه لَآکَانِی

شَهَتَانِ شَهَتَالَه دَمْکَوْنِیْندَرِیْ و

دَمَخَوْرِیْ ه (رِجْلُ الْجَبَارِ) و (رِجْلُ

الْجَوْزَاءِ): نَهسَیْرَمَن ه (ك: أَرْجَالُ).

أَرْجَلُ الشَّعْرِ: هَزَمَكَانِی دَاهِیْنَان و رَیْكَو

بَیْکی کَرَدَن، رَاَزَانَدَنیهوهُ.

إِرْجَلُ: لَهسَیْر فَاجِ رَوِیْشَت ه تَاك پَموی

نَوَانْدو رَای خَوِیْ بَیْ پَهسَیْند بَوو

گَوِیْ بَهپَری گَهسی تَر نَه دَا.

إِرْجَلُ الطَّبَّاحُ: کَیْشَت لَیْنَهْرَمَكِه

لَه دَیْزَمَدَا کَیْشَتِی لَی نَا.

إِرْجَلُ النَّهَارُ: رَوُژ دَرَمَنگ بَوو.

إِرْجَلُ الشَّاءِ: مَمَرَمَكِی بَهفَاج بَهسَتهوهُ.

إِرْجَلُ الشَّيْنِ: شَهتَهکی خَسَته ژَیْر

فَاحْيِيهِوهُ.

إِرْجَلُ الْكَلَامِ: بَه بَیْ لَی وَرَد بَوونَهوهُ و

بَیْر کَرَدَنهوه قَسهی کَرَدو وَتَارِی دَا.

تَرَجَّلُ: لَهسَیْر فَاحِی رَوِیْشَت.

تَرَجَّلَ الرَّاکِبُ: سَوَارَمَكِه دَا بَهزِی و بَهفَاج

رَوِیْشَت.

تَرَجَّلَتِ الْمَرَأَةُ: نَاهَرَمَتَهکِه لَاسَایِی بِیَاوی

کَرَدَموه و هَه نَس و کَهوتِی نَهوانِی

پَهپَرمو کَرَد ه پَیْغَه مَبَیْر (د.خ)

فَهْرَمُووِیْهَتِی: (لَعَنَ اللَّهُ الْمَرْجَلَاتِ مِنْ

النِّسَاءِ) خَوْدَا نَهفَرِیْنی لَهو

نَاهَرَمَتَانَه کَرَدوه کَه لَاسَایِی بِیَاو

دَمَكَه نَهوهُ ه لَهپَوْشَاك و رُوخسَارو

هَه نَس و کَهوت دَا.

تَرَجَّلْتُ الشَّمْسُ: خَوْر هَه لَکْشَا ه

(تَرَجَّلْتُ النَّهَارُ): رَوُژ دَرَمَنگ بَوو.

تَرَجَّلْتُ الشَّيْنُ: شَهتَهکی خَسَته ژَیْر

الرَّجُلُ: پیاو؛ نږینهی بالغ له پمگهزی
 نادمیزاد ه (ك: رجال ورجلة)، کوی
 کویهکهی (رجالات)، دمگوتری: (هر
 من رجالات القوم): نهو
 لهپیاوماهولانی گهل و نهتهومیه.
 الراجُل: پیاده، پیچمهوانه‌ی سوار.
 الرَجْلان: بهمانا (الراجُل) دی ه بؤ
 مینیه دمگوتری: (رَجْلی) ه (ك:
 رُجالی).

الرَّجْلَةُ: لافاو، هاتنه خوارمودی ناو
 لهبهرزایی و شاخو کهنهکهوه بؤ
 دمشتایی ه پومکی نهحمهق
 (په‌لپینه) که گیاهکی سالانه‌یه
 بهکالی و بهکولای دهخوری
 تَوَوَّجَی وردی همیه ه (ك: رَجَلُ).
 الرَّجْلَةُ: نافرمت؛ نافرمتیک لاسایی پیاو
 بکاتهوه، دمگوتری: (امراة رَجْلَة):
 نافرمتیکه ده‌لی پیاهو له‌بیرو
 بؤجون دا ه له‌ده‌یث دا هاتووه:
 (كانت عائشة رضي الله عنها رَجْلَةً
 الراي).

الرَّجْلِيون: باز هاویرمکان، نهوانه‌ی
 ومرزشی راکردن دمهکن.
 الرُّجُولَةُ والرُّجُولِيَّة: پیاومتی نهوه‌ی
 به‌تمه‌واوی پموشتی پیاوانه‌ی
 تیدابی.
 الرَّجِيل: پیاده پیچمهوانه‌ی سوار ه (ك:

أرجلة) ه همروا بهکه‌سیک دمگوتری
 بؤ پیاده رُویشتن نازایی.
 الرُّجُلُ: پُوشاکیک وینه‌ی پیاوانی
 بیومبی.

الرُّجُلُ: دیزه، گیته‌له ه قاپو
 قاجاغیکه له‌قور دروست دمکری و
 سور دمکریته‌وه ه له‌زانیاری
 میکانیکا بهو نامیره دمگوتری
 به‌کاردمه‌ینری بؤ به‌ره‌مه‌ینانی
 هه‌لم له‌ناو یان له‌شتی تر.
 رَجَمَهُ رَجْمًا: به‌ردمبارانی کرد ه به‌بهرد
 کوشتی.

رَجَمَ فلانًا: جنیوی به‌فلان دا ه نه‌فرینی
 لی کرد ه دهری کرد ه وازی لی
 هیئا ه قورشان دم‌فرموی: (لئن لم
 تنه لأرجنك).

رَجَمَ بالطن: گومانی خسته سهر.
 رَجَمَ القَبْرَ: کیله به‌ردی بؤ گورمه‌که دانا.
 رَأَجَمَ فِي الْكَلَامِ وَالْعَتَرِ وَالْحَرْبِ: زنده
 رقی کرد.

رَأَجَمَ عَنْ قَوْمِهِ: داکوکی له‌گهل و
 نه‌تمه‌مکه‌ی کرد.

رَجَمَ: به‌گومانه‌وه قسه‌ی کرد،
 دمگوتری: (رَجَمَ بالغيب): قسه‌ی
 له‌شتی نه‌ینی و نهو دیو به‌رده‌وه
 کرد، قسه‌ی له‌شتیک کرد که
 نایزانی، نازاندری.

رَأَجَمَ الْقَبْرَ: كَيْلَهُ بِمَرْدِي خَسْتِه سَمَر
گۆرمكه.

ارْتَجَمَ الشَّيْئُ: شَتَهْ كِه هَهْنْدِيكى كهوته
سمر ههنديكى.

ارْتَجَمَ الْقَوْمَ بِالْحِجَارَةِ: خَه لَكِهْ كِه
بهمرديان لَهْمَك گرت، شهړه
بهمرديان كرد.

ارْتَجَمَ بِالْكَلَامِ: جَنِيَوِيان بَهْمَكْتَر دَا.
اسْتَرْجَمَهُ: دَاوَاي لَهْ كرد بهمردمباراني
بكا ه لَهْ حَهْدِيْث دَا هَا تَوُو ه دَهْلَه:
(جاءت امرأة تسترجم النبي).

الرَّجَامُ: نَهْو بهرده تايپه تيپه به له سهر
بهر دادم نرئ بؤنه وهى له كاتى
بيويستدا داهيلدرئ ته ناو بير مكه
بؤنه وهى قورئ بنكى بير مكه يئ
بشله فين نرئ وه لگوازئ ه نهو
دولا ديواره يان دوو كؤله كه يه ن كه
چهرخ وه له كى دؤلچكه ي له سهر
دادم نرئ.

الرَّجْمُ: كُوشْتَنِ زِيْنا كهر به بهرده
باران كردن ه نهو بهمردانه ي
پيادم نرئ ه (رَجَمَ بِالْغَيْبِ): هسه
هاويشتن به بئ به لگه.

الرَّجْمُ: كَيْلِي قَهْبِر ه گۆږ ه بمر ه
تمن دور ه (ك: رجام وارجام).

الرَّجْمُ: تَمَر نَهْسْتِيْرَه ه نهو ديمه نه به
كهده لئى نه ستي ريمو بهمردم بيت ه وه
بؤسمر زموى ه كئلى سمر گۆږ.

الرُّجْمَةُ: كَيْلَه بِمَرْدِي سَمَر گۆږ ه (ك:
رجام).

الرُّجْمَةُ: بَهْمَانَا (الرَّجْمَةُ) دئ ه نهو
ناوان و بهرؤينؤ كه به (به به مرد يان
ناسن) ده خري ته نيوان دوو
ديهمر وه، يان دوو باخچه وه ه (ك:
رَجَمَ وَرَجَامَ).

الرَّمَايِمُ: هَسَمِي نَاشِيْرِن و جَنِيُو نَاسَا ه
تاكه كه ي (مِرْجَمَةُ).

الرَّجَامُ: هَوْجَه قايِنِي، دَار لَاسِيك نَهْو
ئامير ه ي بهردى پئ ده هاويژرئ،
ده گوت رئ: (رماه بالمراجم) ه (ك:
مراجم).

الرَّجْمُ: پِيَاوِي بَهْمِيْز ه نَهْسِي بَهْمِيْز،
ده گوت رئ: (رَجُلٌ مَرَجَمَ): پِيَاوِيكى
به هيژو توانايه ه (فِرْس مَرَجَمَ):
نَهْسِي سَمَكُوْل كهر نهو نَهْسِي به
به هيژ سمي به زموى دا ده دا ه (لِسان
مِرْجَمَ): زَمَان دريژو زؤر بلئ.

رَجَنَ بِالْمَكَانِ رَجُونًا: لَهْو شوئنه مايه وه.
رَجَنَ الْحَيَوانَ: حَهْيَوَانَهْ كِه مَالِي بوو،
كهوى، بوو ومگري نادهمى بوو.

رَجَنَ الدَّابَّةَ رَجْنًا: وَاخَهْ كِه ي به سته وه،
له ژورى كرد، ئالفى باشى نه دايه بؤ
نه وهى كزو لاواز بي ه له مال ه وه
دايپه ستو بهر ه للاى نه كرد بؤخوى
بله وه ي.

- وَجَنَ فُلَانًا: شهرمی لهفلان کرد.
- أَرْجَنَ: بهمانا (رَجَنَ) دئ.
- أَرْجَنَ الدَّابَّةَ: ولاخهکهی بهمند کرد، بهستیوه، لهژوری کرد.
- إِرْتَجَنَ الشَّيْءُ: شتهکه تیکهه و پیکهه بوو، خراپ بوو کهلکی نهما.
- إِرْتَجَنَ الزُّيْدُ: رۆنهکه فرچاو خهوش و خالی لی جیا نهبووه ه کهلکی نهما.
- إِرْتَجَنَ أَمْرَ الْقَوْمِ: کاری خهکهکه شیواو تیکهه و پیکهه بوو.
- إِرْتَجَنَ بِالْمَكَانِ: لهشوپنهکه مایهوه، نیشتهجی بوو.
- الرُّجْعُ: ژهمری کوشنده.
- الرُّجِيَّةُ: کۆمهه و تاقم ه (ك: رجائن).
- الرَّجْوَةُ: جۆره زمیلهیهکه لهپوشی خورما دروست دمکری بنکی پان و لای دهمهکهی تهسکه، دمگوترئ:
- (هم لي رجوة): خیلکهه پاران و ههردین و دهجن نازان ناها بمیننهوه پان باریکهن.
- رَجَاءُ رَجَاءٍ وَرُجُوءٌ وَرَجَاءٌ وَرَجَاءٌ: هیواداری کرد، ئهمهه پێ بهخشی ه لیی ترسا ه بهژوری بو (نهکردن، نهبون - نهقی) بهکار دههیندرئ ه قورئان دهمرموی: ﴿مَّا لَكُمْ لَّا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾.
- وَجِيَّ رَجًا: لهقسه و ناخاوتن کهوت، بی دمنگ بوو.
- رُجِيَ عَلَيْهِ الْكَلَامُ: زمانی گیرا قسهی بۆنهکرا.
- أُرِجَتِ النَّاقَةُ: حوشرمهکه نزیکه بزئ و بیجوی بیی.
- أَرْجَى الْأَمْرَ: کارمهکی دواخست.
- أَرْجَى الصَّيْدَ: هیچ نیجیریکی بۆ نهگیرا.
- رَجَاءُ: بهمانا (رَجَاءُ) دئ.
- تَرْجَاءُ: هیواداری کرد.
- الْأَرْجَانُ: دار ئهرخهوان، درمختیکه گوئیکی سوری زۆر جوانی ههیه ه بۆیهی سوری زۆر سور ه سور ه پۆشاکێ پمنگ سوری تۆخ، دمگوترئ: (أحمر أرجواني).
- الْأَرْجِيَّةُ: شتیک دوابخری ه (ك: أراجي).
- التَّرَجِي: چاوهر وانیکردنی شتیک خۆش و مومکین.
- الرَّجَا: لای شت، تهنیشتی شت.
- الرَّجَاوَانُ: شوینی مهترسیدارو فهوتینهر، دمگوترئ: (رُجِي بِهِ الرِّجْوَانُ): خرایه شوینی خهتهرو مهترسیداروه.
- الرَّجِيَّةُ: همرشتیک بههیوای بی، دمگوترئ: (مالي في فلان رجية): هیچ هومیدیکم بهفلانکس نییه.
- رَحَبَ الْمَكَانَ رَحْبًا: شوینهکه بهرفراوان بوو.

وَحَبَّ الْمَكَانَ رُحْباً وَرَحَابَةً: بهمانا
(رَحَبَ) دئی، قورئان دمفرموی:
﴿حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ﴾.

أَرْحَبَ: بهر فراوان بوو.

أَرْحَبَ الشَّيْءُ: بهر فراوانی کرد.

رَحَبَ الْمَكَانَ: شوینه که ی فراوان کرد.

رَحَبَ فَلاناً ربه ترحیباً: به خیر هاتنی
فلانی کردو هیوای بو خواست
لهو شوینه به خووشی بگوز مریئنه
پئی گوت مهر حبابو خوش هاتی.

تَرَحَّبَ: بهر فراوان بوو.

الرَّحْسَابُ: پان و پوړ، بهر فراوان،
دمگوترئ: (قَدَّرَ رُحَابَ).

الرُّحْبُ: پان و پوړ، دمگوترئ: (مَكَانَ
رَحَبَ) و (دَارَ رَحَبَ).

رَحَبَ الصَّدْرُ: سنگ فراوان ه یتدی و
هیمن.

رَحَبَ الدِّرَاعُ: به هیزو دمست و بازو
لهکاتی تهنگانه دا.

رَحَبَ الدِّرَاعُ وَالْبَاعُ: سهخی و دمست و دل
فراوان.

رَحَبَ الرِّاحَةُ: دمست و پل پان و گهوره،
زور به خشنده.

رَحَبَ الْفَهْمُ: عاقل مهنو تیگه پشتوو.

الرُّحْبَى: پانترین بهراسو له کهله که ی
حوشتر دا ه شوینی لیسانی دل.

الرُّحْبَةُ: زموی بهر فراوان ه (ك: رُحْبَ
وَرَحَابَ).

الرَّحِيبُ: دمگوترئ: (هو رحیب الصدر):
سنگ فراوان و سنگ پان ه (رحیب

الجوف): گهده پان و زل.

رحیب الباع والذراع: سهخی سروشت ه
زور خور.

الرَّحْبُ: پان و پوړ ه له به خیر هاتنی
میواندا دمگوترئ: (مَرَحَباً بِك):

فهرموو له شوینی پان و فهرح دا
دابمهزو دانیسه پشوو بلده ه

بمینه وه لایمان شوینی خوش و

بهر فراوان بوئویه ه دلخوشین
به هاتنت ه بو دوعا لی کردن

دمگوترئ: (لا مَرَحَباً بِك): به خیر
نه یه، له ه هاتنت دا خووشی

نمینی ه (أَبُو مَرَحَبَ): نازناوی
سیبهره.

رَحَّ الْفَرَسُ رَحْحاً: نهمپه که سمی پان بوو
(نیشانه ی رهسهنیه تی).

رَحَّ الرَّعْلُ: که له کیویه که سمی پان بوو.

رَحَّ الرَّجُلُ: پیاوکه جالایی بهری پئی
نهبوو، بهری قاجی راست بوو ه (هو

أَرَحَ وَهِيَ رَحَاءُ).

الْأَرَحُ: که سیك بهری پئی جالایی تی دا
نهی همموی له زموی بلا.

رَحَّ الرَّجُلُ: پیاوکه نه گه پشته

بهریاری نهووی دمیوهی بیکا.

رَخْرَجَ بِالْكَلَامِ: هسهکهی درکاندو پونی

نهکردموه.

رَخْرَجَ الْخُبْرَ: نانهکهی پانکردموو لیکی

کیشایهوه.

تَرَجَّرَتِ الْفَرَسُ: نهسپهکه قاجی

پانکردن بونهووی میز بکا.

الرُّخْرَاجُ: قاهی پانو پوپر ه (إناء

رَخْرَاج): قاهی پانو قهرام نزم

ومکوو لهگهنو تهشتو سینی ه

لهعهدیت دا هاتووه: (فأني بقدرح

رحراح فوضع فيه أصابعه). ه (عیش

رَخْرَاج): ژیهانی خوشو پر خیرو

بیر.

الرُّخْرَجُ: بهمانا (الرُّخْرَاجُ) دئ.

الرُّخْرَجَانُ: بهمانا (الرُّخْرَاج) دئ.

وَحِضَ الثَّرْبُ رَحَضاً: قوماشهکهی شت ه

لهعهدیت دا هاتووه: (سأل عن

اواني المشركين فقال: إن لم تجدوا

غيرها فاحضوها بالماء).

الرحيض: شتی شۆردراو (قوماشی

شۆردراو).

رُحِضَ الْغَمْرُ رَحَضاً: نهخوشو تادارمهکه

عهرمقی زۆری کرد بهجۆرئک

کهدمتگوت خووی شتووه ه ومکوو

میشکی ناومروتکراوی لی هات.

رُحِضَ فُلَانٌ: فلانکس عهرمقی زۆری کرد

سهرتاپای جهستهی بوو بهناو.

أَرْحَضَ الثُّوبَ: قوماشهکهی شت ه

لهعهدیتی میعراج دا هاتووه:

(فَمَسَحَ عَنْهُ الرِّحْضَاءُ): عهرمقی

جهستهی سپی.

أَرْحَضَ الْمَخْمُومُ: تادارمهکه عهرمقی

زۆری کرد.

رَحَضَهُ: بهمانا (رَحَضَهُ) دئ ه

لهعهدیتی ئیبینو عهباس دا

دمربارمی خهواربجهگان دهلی:

(وعليهم قمص مَرَحَضَةً).

إِرْتَحَضَ فُلَانٌ: فلانکس حهبای جهوو،

ناوی زپا.

الرَّحَضَةُ: چلک و پاشهپۆی ناگامی

شتن.

الرَّحَضُ: گوندی کۆن و کهلاوه کۆن ه

قوماشی داپزاو به هوی زۆر

شتنهوه.

الرَّحَضَاءُ: عهرمقی زۆر بهجۆرئک

ههموو جهسته بشوا ه عهرمقی دوا

لهرزو تا نهخوشی تا بهعهرمهوه.

الرَّحَاضُ: شوینی خو پاکردنهموو

غوسل کردن ه دارئک پۆشاکی پی

دمکوترئ لهکاتی شتن دا ه (ك:

مراحيض).

الرَّحَضَةُ: شتیکه دمستنویژی تیدا

دمگیرئ ه (ك: مراحيض).

الرُّحَاقُ: شمراپ ۵ قورشان دمفهرموی:

﴿يَسْقُونَ مِنْ رُحِيقٍ مُنْتَمٍ﴾ ۵ جوړه

عەترتکه ۵ میسکی بی غەش ۵

بنهجهو ږمگزی خاوین ۵ (رحیق

الأزهار): نمو هه لالمو شیله یه یه

گول و ږوهك دمري دمدا ههنگو

حهشهراتی تر رابده موسن.

وَحَلَ مِنَ الْمَكَانِ رَحْلًا وَرَحِيلًا وَتَرَحَّلًا

وِرحلة: رقی.

رَحَلَ الْبَعِيرَ رَحْلًا وَرِحْلَةً: حوشرمه بارو

بارگه نهی لی نرا ۵ سواری

حوشرمه بوو، هه لاته سمر پشته،

دمگوتری: (رَحَلَ فُلَانٌ بِمَكْرَهٍ): هلان

به زور ږېږدا سغه مری پی کرا ۵

به مری دا زال بوون.

رَحَلَ لَهُ نَفْسُهُ: صهبری گرت له سمر

نمزیه تدانی و گوپی پی نه دا.

أَرَحَلَ فُلَانٌ: هلانکس سغه مرو کاروانی

زور بون.

أَرَحَلَ الْإِبِلُ: حوشرمه دوی کزو

لاوازی قهلهو بؤومو توانای نه موی

پهیدا کردمده باری لی بندری.

أَرَحَلَ فَلَانًا: وای له هلانکس کرد

سغه مری بکا، کاروان بکا ۵ ولاخی

سواری و تویشوی دا به هلانکس.

رَاحَلَهُ: پارمەتی دا له سمر کاروانه کی و

سغه مری کردنی.

رَحَلَهُ: وای لی کرد سغه مری بکا،

شوینمه کی جی بیلی.

رَحَلَ الْإِبِلُ: حوشرمه کی ژېړبار کرد،

رایه ینا.

رَحَلَ الثَّرْبُ: کراسه کی رازانده موه

به میننه کی جوړاو جوړی کهل و په لی

کاروانی.

رَحَلَ الْحَسَابُ: حیسابه کی گواسته موه بو

شوینکی تر که په مومندی

به سمر متای حیسابه کوه هه یه.

ارْتَحَلَ: به مانا (رَحَلَ) دی.

ارْتَحَلَ الْبَعِيرُ: کهل و په لی سغه مری

له حوشرمه کی بار کرد ۵ سواری

حوشرمه بوو.

ارْتَحَلَ الْفُطْلُ أَبَاهُ: مندا له کی چووه سمر

پشته باوکی ۵ له حه دیت دا هاتووه

پیغه مبر (د.ج) چووه سوژدمو

حه سمنی کچه زای چووه سمر پشته،

نه ویش درېژمی به سوژدمه کی دا،

جادوای سه لامدانه موه لییان پرسی

بو نه مونده له سوژدمه مایته موه؟

فهرمووی: (إِنَّ ابْنِي إِرْتَحَلَ فِكْرَهُتِ

أَنْ أَعْجَلَهُ).

تَرَحَلَ: به مانا (رَحَلَ) دی.

تَرَحَلَ الدَّابَّةُ: سواری ولاخه کی بوو

(وَكَّرَحَلَهُ) به ناخوشی سواری بوو.

إِسْتَرَحَلَهُ: داوای لی کرد باری بو بار

بکا ۵ داوی پنداویستی کاروانی لی
کرد.

إِسْتَرْحَلَ النَّاسَ نَفْسَهُ: نفسی خوئی ژور
دمسته کردوه و خه لکی به سمر
خوئی دا زال کردوه.

الرَّاحِلَةُ مِنَ الْإِبِلِ: حوشریک به که لکی
کاروان و بارهه لگرتن بی ۵
له حدیث دا هاتووه: (و تجدون الناس
بعدي كابل مائة ليس فيها راحلة) ۵
(ك: رواحل)، دمگوتری: (مشت
رَوَاحِلُهُ): پمرو لاواز بووه که لکی
نه ماوه.

الراحول: به مانا (الرَّاحِلُ) دی ۵ (ك:
رواحل).

الرَّحَالَةُ: زین، یان زینی دروستکراو
له پیست و شتی وا که بۆ غارغارین و
پیشپرکی به کاردی ۵ (ك: رَحَالُ).
الرَّحَالُ: زیندرو ۵ هرشتیک
پنداویستی سقمرب.

الرَّحَالُ: عهرمی کۆجهری، که
همیشه بمنازه له کانیان هوه
گهرمیان و کوستان دمکه و به دوو
له و مپرو ناودا دمگه پین بۆ
نازده کانیان.

الرَّحَالَةُ: که سیک ژور گه پیده بی ۵ ژور
ولات گه پایی.

الرَّحَلَةُ: کاروان کردن و له مال دمرچون

بۆ ولاتانی تر ۵ قورنان دمهرموئ:
﴿رَحْلَةُ الشَّاءِ وَالصَّيْفِ﴾ ۵ همروا
ناوه بۆ گه شتنامه (کَتَبْتُكَ بَاسِي
به سهرهات و روداو و نمو دیمه نانه
بکا که گه شتیارمکه بینیونی).

الرَّحْلَةُ: نهوشتهی سقمهری بۆ دمکری و
مه بهسته، دمگوتری: (الکعبة رحلة
المسلمين) ۵ (عالم رُحْلَةُ): زانابه که
له هه موو لایه که موه خه لک دی بۆ
خزمه تی ۵ (بمیر ذو رُحْلَةَ):
حوشریکه توانای ژور رۆپشتنی
همیه.

الرَّحُولُ: گه پیده؛ که سیک ژور بگه پری و
سقمهر بکا ۵ پنداویستی سقمهر.

الرَّحُولَةُ: به مانا (الرَّاحِلَةُ) دی.

الرحيل: سقمهرو کاروان کردن ۵
بمتوانا له سمر سقمهرو رۆپشتن.

المرتحل: شوینی بارلینانی و لاخ
کاروان سمر ۵ خان ۵ شوینی

دابینکردنی پنداویستی سقمهر.

المرحل من الجمال: حوشری به هیز.

المرحلة: هوناغه ریگه رۆژمپی
بمروپشتنی ناسایی ۵ (ك: مراحل).

رحمت المرأة: نافرمته که مندالانی
(رحمی) نازاری بوو ۵ (لهی رحاء).

رحم السقاء: کوندکه تال و جهوتی
نه کراوه رزی و که لکی نه ما.

رِحِمَ فلاناً رَحْمَةً ورحماً ومرحمة: به زمينى
بمفلا نكس دا هاته وه، دلى بوى
نهرم بوو ه قورشان دمهرموى:
﴿فَارَدْنَا أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ
زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾.

رُحِمَتِ المرأة: به مانا (رحمت) دى.
رَحِمَ عَلَيْهِ: دوعاو نزاي رحمهتى
بؤكرد.

تراخَمَ القومُ: خه نكهه كه له ناو خوځيان دا
هه نديكيان به زمينيان به
هه نديكيان دا هاته وه.

تَرَخَمَ عَلَيْهِ: دوعاى رحمهتى بؤكرد.
اسْتَرْخَمَهُ: داواى سؤزو به زمينى لى كرد.
الراحِم: ناژه نيك (پزدانى) بيچودانى
هاوسايى.

الراحِم: مهر و بزنيك بيچوى بووبى و
پزدانى فرى نه دا.

الرَّحِمُ والرَّحْمُ والرَّحِمُ: بيچودانى ناژه ل
شوينى دروستبوونى بيچو له سكى
ناژه ل دا ه خزمه مته و هوكارمكاني
ه (ك: ارحام) ه (ذوي الارحام) نه و
خزم و كس و كارمه كه
نهمه صه به ن نه خاوم به شى
دهاريكراون له ميراث دا، و كوو كچى
پراو كچه مام.

الرَّحْمُ: نه خو شيبه كه توشى رحمه مى
ثا فرمت دمبى ناهيلى ناوى پياومكه و

هيكه ي خو ي متر به بين و زاروله
هه لپيچى.

الرَّحْمَنُ: زور به پرهم و به زمينى، نه م
ناوه تهنه با خودا به كاردمه يندرى.
الرَّحْمَةُ: خير و پيرو خو شى.

الرَّحْمَت: به مانا (الرحمة) دى، دمگوتري:
(رهبوت خير لك من رحمت):
بترسي ندرى و تاوان نه كه ي باشتره
له وه ي تاوان بكه ي و عفو بكرى ي.

الرَّحْمَى: رحمه ته و به زمينى.

الرَّحْموم: زوريه روحم و به زمينى ه
ثا فرمتيك مندالدى نازارى هه بى.

الرَّحِيمُ: زور به پرهم و به زمينى ه (ك):
رحماء).

الرَّحْمَةُ: به مانا (الرَّحْمَةُ) دى ه (ك):
مراحم).

وَحَتِ الحَيَّةُ رَحْواً: ماركه خو ي كه وانه
كردم وه و پاپوكه ي به ست.

وَحَا الرَّحَى: ناشى نايه وه (وبها)
خولانديه وه.

رَحَى الإنسان الرَّحَى: نادميزاد ناشى
دروستكرد و نايه وه.

تَرَحَّتِ الهَيَّةُ: به مانا (رَحَت) دى.

الرَّحَا والرَّحَى: ناسياو، ناش ه ناميرى

هاپين ه (ك: ارح ارحاء، رَحَى،

أرحية) ه سنگ ه ددانى خرى ه

(رحى الحرب): به ردا شى شهر،

مەست و کەلەلا بوو.

إِرْتَحَ الْعَجَبُ: ھەویرمکە ئاوی زۆر بوو.

الرُّخَا: نەرم و شل، دمگوتری: (أرض

رخاخ): زەوی یەکی نەرم و شل ە

(نبات رخاخ): رومکیکی فەشەلۆکە ە

(عیش رخاخ): ژبانی خۆش و ھەر

نازو نەیمەت و بەختەومرەیی.

الرُّخ: رومکیکی نەرم و نیان و سوکە ە

بالتەمیەکی ئەفسانەییە پیشیان

چەندان روداوی سەیریان بو

ھەلبەستووە داشیکە (پارچە یەک)

لە پارچەکانی شەترنج.

الرُّخَاء: زەوی نەرم و فەشەل کەلەژێر

پیدا بخزی ە (ک: رخاخی).

الرُّخْرَاخ: لەقوڕ یان ھەوێر ئەومیە

نەرم و شل بێ.

الرُّخْرَخ: بەمانا (الرُّخْرَاخ) دئی.

وَحْصِي رُخَاصَةً و رُخُوصَةً و رُخَصَانًا: ناسک و

نەرم و نیان بوو، دمگوتری: (غُصْنُ

رَخَصٌ و بان رَخَصٌ).

رَخَصَ السَّعْرُ رُخَصًا: نرخیگە ھەرزان بوو،

دایەزی.

أَرَخَصَ السَّعْرُ: نرخیگە ھەرزان کرد.

أَرَخَصَ الشَّيْءُ: شتەگە ھەرزان

دەست کەوت یان بە نرخی گەم

کری ە (أَرَخَصَ لَهُ فِي الْأَمْرِ): کار

ناسانی بۆ کرد لەئیشەگەدا.

دمگوتری: (دارت رخی الحرب): شەڕ

ھەلگەرسا ە بەرداشی شەڕ و مگەر

کەوت ە کۆمەڵی خەزم و کەس ە

جەئەبە حوشتی زۆر و کۆبۆو.

وَحْصِي الْقَرْم: ریش سەیی و پیاو ماقوڵی

ھۆزو نەتەو، کە خەلکەگە

لەقەسە دەرناچن ە (رحی

السحاب): ھەوری گەواڵ، گەواڵ و

کۆبۆ ە (رحی الأرض): تەپۆکە.

الرُّخْرِيَّةُ: (في الميكانيكا): نامیڕیکە بۆ

ھەلگرتن و بەرزکردنەوی ھەبارە

ھورس یان راکیشان.

أَلْمَرْحِي: مەدار و جەمسەری ناش، یان

گۆرەپانی جەنگ و پیکادان.

رَخَّ الْعَجَبُ: ھەویرمکە ئاوی زۆر بوو.

رَخَّ الشَّيْءُ رَخًا: پێی بەشتەگەدا ناو شلی

کردمەو یان شکاندی و شلی کردمەو.

رَخَّ الشَّرَابُ: شەرابەگە یتیکەلاو کرد.

رَخَّ رَخًا: ناسان و نەرم بوو.

أَرَخَ الشَّيْءُ: زەدەمەوی کرد لەشل

کردنەوی شتەگەدا.

أَرَحَ الْعَجَبُ: ئاوی ھەویرمکە ھەرزان

کرد.

إِرْتَحَ: شل بوو، داچۆرا، شۆڕ بوو.

إِرْتَحَ رَأْيُهُ: راوو بۆچونەگە ھەواشە

بوو.

إِرْتَحَ السَّكْرَانُ: زۆر سەرخۆش بوو،

- رَحْمَنُ لَهُ فِي الْأَمْرِ: کارمکهی بۆ ئاسان کرد ۵ دواى مەنەج کردن رڤگهی پيڤدا.
- إِرْتَحَصَهُ: بە ھەرزانی لەقەلەم دا ۵ بەھەرزان کړی.
- تَرَحُّصَ فِي الْأُمُورِ: روخسەتی وەرگرت ۵ بەمۆلەت و رڤگه پيڤدان چوو ۵ ناو کارمکهو.
- اسْتَرَحَصَهُ: بەھەرزانی حسيب کرد.
- الرُّحْصَةُ وَالرُّحْصَةُ: کار ناسانی کردن و رڤگه بۆخۆشکردن، سووکردن و کەمکردنەو ۵ نەمرک ۵ قومە ناو، دمگوتری: (أَخَذَ رُحْصَتَهُ مِنَ الْمَاءِ) ۵ بەش و بار لەھاووبەشی و میرات دا ۵ مۆلەت و رڤگه پيڤدانیکە دمولەت دەیدا بەچەند کەسيک بۆ کردنی کارڤک یان بەکارھینانی شتیک ۵ وەکوو مۆلەتی سەرتاشی و شوڤیتری و مەستای تری.
- الرَّحِصِيُّ: کەو دەمن و گیل و گەوج ۵ پۆشاکی نەرم و نیان ۵ (موت رخصی): مردنی تال و تفت.
- وَحْفَ الْعَجِينُ وَغَوْهَ رَحْفًا: ھەویرمکە شل بۆومو داھیزا لەبەر زۆر ناوی.
- وَحْفَ وَرَحْفَ: بەمانا (رَحْفَ) دین.
- أَرَحَفَ الْمَجِينُ: ناوی ھەویرمکەى زۆر کرد تا شل بۆومو داھیزا.
- الرَّحْفُ: جۆرە رەنگو بۆیاخیکە.
- الرَّحْفَةُ: ھوړاوی تەنک ۵ بەردی سوک ۵ (ک: رخاف).
- تَرَحَّلَ: بەرخۆلەى بەخپۆ کرد.
- الرَّخَايِلُ: سرکەى خورما.
- الرَّحْلُ: بەرخۆلەى مێ (کاوپ) ۵ (ک: أرخل ورخال ورخلان).
- الرَّحْلُ: بەمانا (الرَّحْلُ) دئ.
- الرَّحْلَةُ: بەمانا (الرَّحْلُ) دئ.
- وَحْمَ الصَّوْتِ وَالْكَلَامِ: دەرگەگە، قەسەگە نەرم بوو.
- رَحْمَتُ النِّعَمَةِ وَالذَّجَاجَةِ يَبْضُهَا وَعَلَيْهِ رَحْمًا وَرَحْمًا: نوعمەگە یان مەرشکە بەکەرمکە ھێلکەکانی ژێرخۆ دان لەسەریان کەموت ۵ (ھي راحم).
- رَحْمَتُ الْمَرْأَةِ وَلَدَهَا رَحْمًا: ئاھەرتەگە یاری لەگەڵ مەندالەگە کرد.
- رَحِمَ السَّقَاءُ وَغَوْهَ رَحْمًا: کوندەگە پيڤستەگە بۆگەنی کرد.
- رَحِمَ الْفَرَسُ وَغَوْهَ رُحْمَةً: سەری سەپی بوو باقی جەستەى رەش، (فهر أرخم وهي رَحْمَاء) ۵ (ک: رُحْم).
- رَحِمَ فَلَانًا رَحْمًا: بەزمی بەفلانکەس دا ھاتەو، دمگوتری: (ألقى عليه رَحْمَتُهُ): خۆشەویستی خۆی خستە سەر.
- وَحْمَ الصَّوْتِ وَالْكَلَامِ رَحَامَةً: دەرگە نەرم و

نيان بوو، قسهکه نمرم بوو.

أَرْحَمَتِ النُّعْمَةُ وَالذَّجَاجَةُ عَلَى بَيْضِهَا:

نوعامهکه يان مريشکهکه بهسمر

هیلکهکانی دا کړکهوت.

رَحِمَ الذَّجَاجَةُ: مريشکهکهی والی کرد

کړیکهوی.

رَحِمَ الْبَيْتُ: خانوکهکهی بهبمردی روخام

کاشی کرد ه (ترخیم الاسم):

بریتیه لهوی بیتیک یان دوو

بیت لهناوکه کهت بکهی لهکاتی

بانگ لی کردنی دا.

الرُّخَامُ: جوړه بهردیکه لهکاربوناتی

کالسیوم که بلور ناسابی بهسروشت.

الرُّخَامِي: کزه با، سروی با ه ناوی

جوړه پومکیکه توژاوی مهیلو

سپییه نازل زوری حمز

لهخواردنیهتی.

الرُّخْمُ: بالندمیهکه بهرو پوئی زوره،

رمنگی سپییه و خالخالی پمشی

تیدان، دمندوکی درېژمو کهوانهیی

کهمه، رمنگی خاکی مهیلو سووره

ه نیوی زیاتری بهچرمیکي تمک

داپوشراره ه دوو بالی درېژی هن

نیو ممبر دمن، کلکی درېژمو جوار

بهری پیومن، قاجی باریک و نینوکی

مام ناومندی و پشن ه شری

خهست، (زهک).

الرُّخَامُ: نهوکهسهی بمردی روخام

مشتو مال دمکاو تیف تیغهیان دمدا

ه روخام فروش.

رَخَا الْعَيْشُ وَغَيْرُهُ: ژيانی خوښ بوو.

وَحْيِي الشَّيْءِ رَخاً وَرَخَاءً: شتمکه نمرم

شل بوو.

رَحِي الْعَيْشُ: ژيانی خوښ بوو.

وَحْوٍ رَخَاءً وَرَخَاوَةً: نمرم و نيان بوو.

أَرْخَى: کهوته خوښی و همرزانییهوه.

وَحْيِي الْفَرَسِ: نهسپهکه بازی توندی

هاوېشت.

أَرْخَى الشَّيْءُ: شتمکهی شل کردموه.

أَرْخَى السُّتْرَ: پمردمکهی دادایموه.

أَرْخَى عَمَامَتَهُ: دلنیا بوو.

أَرْخَى الزَّمَامَ: جلوهی شل کرد.

أَرْخَى لَهُ الْقَيْدَ: پیومندمکهی بؤ فراوان

کرد.

أَرْخَى لَهُ الْعِنَانَ: وازی لی هیناو هموو

شتیکي دایه دهست خوی.

أَرْخَى الدَّابَّةَ: گوریسی هموساری

ولاخهکهی درېژ کرد بؤنهوهی پتر

نهملو نهولا بکا.

رَخِيَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: نهوشتی

تیکهلاوی نهو شتمکرد.

رَاخِي (رَاخَتِ الْحَامِلُ): نافرته سکېرکه

کاتی منداال بوونی هات.

رَاخِي الشَّيْءِ: شتمکهی نمرم و شل

کردموه.

راخي المَعْدَّة: گرىڭكهي شل كردموه.

راخي خِنَاقَة: پمتهى مى شل كردموه

رنگای همناسهدانى پيدا.

تراخي: دواكهوت دواى خست، فته

فتهى پېځ كرد.

تراخي عن الأمر: وازى لهكارمكه هينا.

تراخت السماء: ناسمان بارانباري

دواخست، لهكاتى خوږى دا نهى

باراند.

تراخي ما بينهما: نيوانى نهو دوو شتهى

زور فراوان كرد.

استرخي: شل و نهرم بوو، بلاو بډوه پان

بډوه.

استرخي الأمر: كارمكه ناسان بوو بهلاو

ناخوشبیهكه نهما.

استرخي الرجل: پياومكه لهسمر پشت

پاكشاو ماسولكهكانى شل كردنهوه.

الأرخیة: نوموى لهشتهكه شل بکړتېموه

ه (ك: أراخي).

الرُخَاء: همرزانى و گوزمران خوښى.

الرُخَاء: كزه با، سرومى با ه باى هيدى

ه هورنان دمهمرموى: ﴿فَسَخَرْنَا لَهُ

الرَّيْحَ لِيَجْري بِأَمْرِه رُخَاءَ حَيْثُ

أَصَابَ﴾.

الرَّخَاوَة: (رخاوة العضل الخلقية):

نهمخوشبیهكه ههندي مندان

كهلهدايك دمېن شلوكيان پيوه

دياره.

الرَّخْرُ: فشمېن و نهرم لههرشتيک بې.

الرَّخْرُ مِنَ الأصوات: دمنگيکه

لهدمريچهكه دا ههوا به تهواوى

بهرېست نابې به لكوو رنگاي

دمرجوونى دمميڼى ه پيتى (رهخو)

نهم پيتانهن (ث، ح، خ، ذ، ز، ظ

ص، ض، غ، ف، س، ش، ه).

الرَّخِي: دمگوتري: (عیش رخي): ژيانى

خوښ و پې بهختهومړى.

رَخِي البَال: بهناز بهرومردمو

گوزمرانخوښ.

الرَّخَاء: دمگوتري: (فرس مرغاء):

نهمسپيکه گورج باز دمدا.

رَخْوَة: ژيانى خوښ بوو، گوزمرانى پې

نازو نيمممت بوو.

الرَّخْوَة: شلوك و نهرم، دمگوتري: (هر

رخود): نيسقان نهرم و ههلهوه.

الرَّخْوَة: نيسقان نهرمى، هوکارمكهى

كهميوونى كالسيوم و فسفور

لهلهش دا.

رَدَاهُ به رَدَاءً: پالېشتى بډ دانا.

وَدَاءُ الحَائِطِ: پالېشتى بډ ديوارمكه داناو

بههيزى كرد.

رَدَاءُ الماشية: نازولهكانى باش بهخيو كردن.

رَدَاهُ بِحَجَرٍ: بهردى پيادا.

وَقُوْ رَدَاءَةً: بيهيزبوو خراب بوو كهلكى نهما.

أَرْدَأَ: کاری ناشیرینی نه انجام دا ه شتی خرابی پهیدا کرد.

أَرْدَأَ عَلَى كَذَا: لهو زهاده بوو.

أَرْدَأَ الشَّيْءَ: شتهكهی بی كهك كرد، دایومشاند خرابی کرد.

أَرْدَأَ فُلَانًا: یارمهتی فلانی داو بوو بهپالېشتی.

أَرْدَأَ الْغَائِطَ: کۆلهمهوپالېشتی بو دیوارمهکه دانا.

أَرْدَأَ السَّيْرَ: پهردمکهی دادایهوه.

تَرَادَا الْقَوْمُ: خهكهمکه لهناو خوځیان دا بوون بهپالېشتی پهکترو یارمهتی پهکتریان دا.

الرَّيْدُ: یارمهتیدرو پالېشت ه هیزو کۆلهمکه ه لاتای قورس ه (ك: أَرْدَاءُ).

الرَّيْدِيُّ: ناخوښ و خراب ه بی كهك و گهندهل ه همتیو مچهو خوځپری ه (ك: أَرْدَاءُ).

تَرَدَّبَ بِهِ: نهرمو نیانی لهگهلدا نواند، بهزمی پتیاهاتهوه.

الْإِرْدَبُ: پروانه (الْإِرْدَبُ) لهپیتی (ا) دا. الرَّدَابُ: (الرَّدَابُ الْقَوْلِيُّ): همبوونی چمند کونی گپراو لهقولون دا.

الرَّدَابُ: رنگای دهرنهجوو، کۆلانی کۆتایی گپراو، کۆلانی گپراو.

وَدَجَ الصَّيِّيْ أَوِ الْمَهْرُ أَوِ السَّخْلَةُ:

مندالهمکهیان جوانو نهسپهکه یان کارزیلهکه هپیش نهوهی خواردن

بخوا چی لهسکی دا بوو دمری دا.

الرَّذَجُ: پهکههه پیسایی که مندال یان

جوانو یان کارزیله دمری دمدا هپیش

نهوهی شت بخوا ه (ك: أَرْدَاج).

وَدَجَ رَذًا: جیگیر بوو مایهوه، دامهزرا،

دمگوتری: (رَذَخَ بِالْمَكَانِ).

رَدَجَ الرَّجُلُ: پیاومکه کاری مهپسر بوو

نیشهکهی جی بهجی بوو.

رَدَجَ الشَّيْءَ: شتهکهی بلاو کردموه.

رَدَجَ الرَّجُلُ: پیاومکهی خست، بهزموی دا دا.

رَدَجَ الْبَيْتَ بِالطِّينِ: گلای کرده سهر خانومهکه.

رَدَحَتِ الْمَرْأَةُ رَدَاخَةً: نافرتمهکه سمتی

گهوره بوو كهفهلی ههلهو بوو.

أَرَدَحَ الْبَيْتَ: بهمانا (رَدَحَهُ) دئ.

رَدَحَ الشَّيْءَ: بهمانا (رَدَحَهُ) دئ.

الرَّادِخَةُ: (مائدة رادحة): سفرمو

خوانیکی گهورمو پرخپرو بیړه.

الرَّدَاخُ: دمگوتری: (دوحة رداخ وجفنة

رداخ): باخچهی گهوره، سوینهی

گهوره ه کۆلینهی زل ه (امرأة

رداخ): نافرمتی سمتو كهفهل یان و

ههلهو ه (كیش رداخ): بهمرانی دوگ

زل ه (جمل رداخ): حوشتی بارگران

ه (لجنة رداخ): هیتنهو جوورتمیکی

گهوره ه (ك: رُدُخ).

الرَّدَاخَةُ: تَهْلِيهِ كَه بُو دِرْنَه
دمریتهوه.

الرَّدَاخَةُ: گوشادی و خوشی.

الرَّدَاخِي: بهقائی گوند.

الرَّدِيح: نافرمتی سمت زلو كهفهل
پانو پۆر.

الرَّدِيحُ: خوش گوزمرانی و همرزانی.

وَدَخَ رَأْسَهُ: سمری شكاند، سمری قهلاشت.

الرَّدَخُ: قورپی زۆر ه (رَدَخَة) پارچه
قور.

رَدَّه رَدَّاهُ وَتَرَدَّاهُ: گهپاندیهوه نهپهیششت

بهمراز بگا، دمگوتری: (رَدَّه اليه):

بۆی گپراپهوه، برديپهوه بۆلای ه

(رَدَّه على عقبه): گپراپهوه بۆ دواوه

ه (رد كیده في نحره): هیل و پیلانی

هاوچهشنى لهگهه دا كرد ه (رَدَّ

الباب): دمرگاگهی داخست ه (رَدَّ

عليه كذا): شتهكهی بهسمردا دایهوه

لئی و مرنهگرت ه (رَدَّ اليه الحكم):

برپارمهكهی دایه دمست نهو ه (رَدَّ

فلاناً): فلانكهسى بهههله زانی ه

(رَدَّ الشَّيْءَ): شتهكهی

لهحالهتیکهوه برده سمر حالهتیکي

تر ه و مگوو کابرای شاعیر دهلی:

فرد شعيرهن السود بيبضاً

فرد بيبضهن الببيض سهداً

أَرَدَ: توپه بوو رقی ههلسا، خوینی

گهرم بوو.

أَرَدَ الْبَحْرُ: دمربا كهوته ماخولان و

شهپولهكانی زۆر بوون.

أَرَدَ لَئْلان: فلانكهس رقی ههلسا ه

خوینی گهرم بوو ه ماومهكی زۆر

لهتهمهنى رقی بی هاوسهر بوون.

أَرَدَ الشَّاة: مهرگه گوانی پربوون

لهشیر.

رَأَدَ الْكَلَامَ: بهنووسینهكه دا چۆوه بۆی.

رَأَدَ الْبَيْعَ: داواى ههلومشانهومى

مامهلهكهى كرد.

رَدَّدَهُ: دوباره و سئ بارى كردموه.

ارْتَدَّ: ههلهگهپراپهوه، گهپراپهوه،

دمگوتری: (ارْتَدَّ على أثره، وارْتَدَّ

اليه، وارْتَدَّ عن دينه).

ارْتَدَّ الشَّيْءَ: داواى گهپراپهوهى شتهكهى

كرد.

تَرَادَّ: بهمانا (ارْتَدَّ) دئ.

تَرَدَّدَ الْمُتَبَايعَانِ الْبَيْعَ: كپهپارو

فرۆشپارمگان مامهلهكهپان

ههلومشاندموه.

تَرَدَّدَ فِيهِ: تپیدا كهوته گومانهوهو بۆی

پهكالا نهبووه.

تَرَدَّدَ فِي الْكَلَامِ: زمانى گپراو بهرتهك

پهكى قسهى بۆنهگرا.

تَرَدَّدَ إِلَى مَجَالِسِ الْعِلْمِ: هاتو چۆی كۆپى

زانپارى دمگورد بهمهبهستى

فَیْرَبوون و بیرو را گۆرپنموه.

استدّه: داوای گهپانهوهی شتهکه‌ی کرد.

استدّه فَلَائاً الشَّيْئُ: داوای لَمَفْلَانِکَمَس

کرد شتهکه‌ی بداته‌وه.

الأردّه: کهسیک لَمَدَم و چاوی دا

عهیب و خهوشیک همب.

الراکدّه: نافرمتیک دم و چاوی عهیبی

تیدا بئ ۵ سودو قازانج، دمگوتری:

(هذا أمر لا رادّة فيه).

الرّدّه: زمانگیران کهسیک له‌قسه کردن

دا زمانی بگیری ۵ شتی خراپ و

نارپسه‌ن ۵ به‌روبووم ۵ قه‌لب و

ساخته، دمگوتری: (درهم ردّه):

دیره‌می قه‌لب ۵ بیرو باومرو یاسا و

رئسایه‌ک پیچه‌وانه‌ی سوننه‌تی

پیغه‌مبیری ئیسلام بئ ۵ له‌حمدیت

دا هاتوو ده‌فرموی: (من عمل

عملاً لیس علیه أمرنا فهو ردّه) ۵ (ک:

رُدود).

الرّدّه: گهپانه‌وو مهیل کردن بۆلای

شتیک ۵ عه‌یب و خهوش ۵

ناشیرینی شوئینیکی دم و چا و

له‌گه‌ل جوانی باقی جهسته ۵

چه‌ناگه‌ی بچوک و پوکاوه ۵ کۆزمو

بن ئیل.

الرّدّه: گهپانه‌وو بۆ کوفر دوا

موسولمان بوون ۵ پریپوونی گوانی

نازه‌ل له‌شیر پئیش نموی بزئ ۵

دمنگدانه‌وه‌ی دمنگ ۵ پوکانه‌وه‌ی

چه‌ناگه ۵ (حروب الردّه): نمو

شهرانه بوون که موسولمانان

به‌راپه‌رایه‌تی جین‌شینی به‌که‌م

حه‌زرتی نه‌بو به‌مگر نه‌نجامیان دا

دزی نه‌وانه‌ی له‌زمکاتدان پاشگمز

بوونه‌وه، هه‌ندیکی‌شیان وازیان

له‌نوئیز هینا.

الرّدی: نافرمتی ته‌لأقراو.

الرّدید: گه‌پندراوه ۵ قه‌لب و ناشیرین،

هموریک بارانی بارانبئی و ناوی پئ

نه‌ماب ۵ نه‌ندامی گۆشتن و

تیکسپراو.

الإستداه: (دعوى اسرداد الحيازة):

داواپه‌که بۆ گپرانموی مافی

خاوه‌نداریتی که‌لی‌ی زه‌وت کراوه.

المتدّه: کورته بالا و کوله بنه.

المردّه: کهسیک زۆر بی‌ت و پراوا.

المردّه: کهسیک ماوه‌یه‌کی زۆر

له‌ته‌مه‌نی پراوا بئ هاوسهر بئ.

المردّد: سهر ئی شیواو.

المردّدوّه: مئینه‌ی (المردود) به ۵

نافرمتی ته‌لأقراو.

رَدَسَه رَدَساً: به‌بهرد لئ دا ۵ وردی

کردو شکانی ۵ به‌یه‌کی کیشان،

لئیکى دان.

رَدَّسَهُ بِرَأْسِهِ: بەسەر گێراپەوه، شەمرە
ھۆجی لەگەڵ کرد.

وَقَسَّ بِالْشَّيْءِ: شتەکەى برد.

رَدَّسَ الدَّابَّةَ: وڵاخەکەى ژێربار کرد.

تَرَدَّسَ: کەوتو ھەڵدەنرا، سەرمەنگری
بوو.

الْمِرْدَاسُ: شتیکی پەق و پتەو شتی پێ
دەگوتری و ورد دەکری، سەندۆن،
دەسکە سەندۆن، پان کۆین و جەکوچ
سەر ە بەردنیک ھەڵدەنرێتە ناو
بیرموبوونەوهی بزانی ناوی تێداپە
پان نا ە (ک: مرادیس).

الْمِرْدَاسُ: بەمانا (المرداس) دئ ە (ک:
مرادس).

رَدَّعَهُ رَدْعًا: گێراپەوه، نەبەیتشت بێت،
بەری پێ گرت.

وَدَّعَ ثَوْبَهُ بِالزَّعْفَرَانِ: بە زەمەفران
کراسەکەى پەنگ کرد.

رَدَّعَ الشَّيْءَ: شتەکەى کوتا، وردی کردو
پەستاوتی، دەگوتری: (رَدَّعَهُ
بالجسر): بەبەرد کوتای.

رَدَّعَ بِهِ الْأَرْضَ: بەوشتە زەویپەکەى
کوتایەوه.

وَدَّعَ رَدْعًا وَرَدْعًا: پەنگی گۆرا بۆ
زەردی (پەنگی زەرد ھەلگەرا) ە
کۆژرا، بەعەرزدا درا.

وَدَّعَ الْمَرِيضَ: نەخۆشەکە بەاری

تەنەروستی تێک چوو ە جەستەى
دەبێزراو ئازاری لێپەیدا بوو،
دەگوتری: (رَدَّعَ فَلَان): فلانکەس
ھەموو جەستەى ئازاری لێپەیدا
بوو.

رَدَّعَهُ بِالطَّيِّبِ: بۆنى خۆشى لەخۆدا.

إِرْتَدَّعَ: وازی لێ ھێنا، نەبەیتشت،
دەپەتا، بۆنى خۆشى لەخۆدا ە
بەزەمەفران خۆى پەنگ کرد،
دەگوتری: (أَصَابَ السَّهْمُ الْمَدْفَ
فارتدع): تیرمەکە لەنیشانەکەى داو
دولەت بوو شکا.

تَرَادَعُوا: ھەندیک خەلک ھەندیکى
تریان مەنە کردن.

تَرَدَّعَ بِالطَّيِّبِ: بۆنى لەخۆدا ە بۆنى
لەخۆى ھەلسو.

الْأَرْدُعُ مِنَ الْغَنَمِ: ئەو مەرمپە سەنگى
پەش بێ و باقى جەستەى سپی بێ.

الرَّادُعُ: کراس و پۆشاکیک ئاسەواری
بۆنى خۆشى پێوەماپ.

الرُّدَاغُ: ئازاری سەرانسەرى جەستە ە
لەش داووشان.

الرُّدَاغُ: دەگوتری: (أَجَر رَدَاغ):
سورنیکى صاف.

الرُّدُعُ: ھەرشتیك بەزموى دا بکەوى،
وێکوو ئەو بەئەندە بەحەواو
بەھەنگیوری و بکەوتە سەرمزوى پان

گۆشتی نیوان شان و ئیسقانی سنگ،

یان گۆشتی سنگ.

رَدَقَه رَدَقَا: لهدواوی سوار بوو، بوو

بهپاشکۆ ۵ شوپنی کهوت ۵ (رَدَقَه

أمر): کاریکی گرنگ پهخه گرت ۵

توشی ناستهنگ بوو ۵ قورئان

دمهفرموی: ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ

رَدَفَ لَكُمْ بَغْضٌ الَّذِي تُتَعَجَّلُونَ﴾.

اُرَدَفَ: بهشوین پهك دا هاتن،

رښچکهیان بهست.

اُرَدَفَ فُلَانًا: بهدوا فلان دا هات ۵

شوپنی کهوت ۵ لهدواوی سوار بوو.

رَادَفَتِ الدَّابَّةُ: پشته ولاخهکه جیځای

نهموی لی بژوه لهدوا سوارمکه

پهکیکی ترپش سوارۍ بیو ببیته

پاشکۆ، یان ولاخهکهی توانای نهموی

هه‌بوو، وپرای سوارمکه پاشکۆکش

بتوانی.

اِرَدَفَ فُلَانًا: لهپاشکۆی هاووله‌کهیموه

سوار بوو.

اِرَدَفَ فُلَانًا: فلانکهمی لهدوا خویموه

سوارگرد.

ترادفا: شوپن پهك کهوتن ۵ پهکیان

لهدوا نهموی تریان سوار بوو، بوو

بهپاشکۆی ۵ یارمتهی پهگتریان دا ۵

(ترادفت الکلمتان): لهنیوان دوو

وشمکان دا تهرادوف هه‌یه.

تَرَدَقَه: بهمانا (رَدَقَه)دی.

ناده‌میزاد بکوژری و بکه‌وپته سمر

زموی، نهمو بهشهی به زموی دمکهوی

پیی دمگوتری (رَدَع)، دمگوتری:

(رَكِبَ رَدَعُهُ): بهرمو دهم بهسمر زموی

دا کهوت، په‌پهو رو کهوته سمر زموی ۵

لهش داومشان ۵ زمعه‌مران، یان

شوپنه‌واری زمعه‌مران، یان خوین ۵

دمگوتری: (بالثوب ردع من هذا):

کراسه‌که په‌له په‌له خوینی پیومه‌یه.

الرَدَعَاءُ: میینهی (الأرَدَع)ه.

الرَدِيْعُ: کوژراو ۵ گیلو نه‌حمه‌ق ۵

لهش داومشاو ۵ همرشتیک

ناسه‌واری زمعه‌مران یان بونی

خویشی پیوه مایی ۵ تریک

تیزایه‌کهی پیوه نه‌مایی.

الرِدْعُ: کهسیک بهی بوشتیکی بوی

جی به‌جی نه‌کری به‌نانو‌مییدی

بگه‌رپته‌وه ۵ کهشتیه‌وانی ته‌مبه‌ل

۵ کورته بالا ۵ تریک سمره

تیرمکهی پیوه نه‌مایی.

وَفَّحَ الْمَكَانَ رَدْعًا: شوپنه‌که قورپای بوو

یان قورپ زور بوو.

اُرَدَعُ الْمَكَانَ: شوپنه‌که قورپ زور بوو.

اُرَدَعُ فُلَانًا: فلانکهمس له‌قورپ جه‌قی.

اُرَدَعُ فُلَانًا: بهمانا (اُرَدَع)دی.

الرَدْعَةُ: قورپ زور ۵ (ك) رداغ و رَدَع).

الرَدْعَةُ: باخی پازامو جوان و تهر

دماغ ۵ نیوان گمردن و قورپه‌پراگه ۵

استَرَدَفَهُ: داوای لی کرد لهدوا خۆیهوه
سواری بکا.

الترادف: ئەومیه دوو وشه يەك مانایان
هەبێ ە هەروا چەند وشەیهك يەك
مانا بپەخشن.

الرادفة: فوکردنی دوومجار بکەمرەنای
سوردا لەڕۆژی قیامت ە قورئان
دەفەرموی: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾
تَتَّبِعُهَا الرّادِفَةُ ە هەروا بەمانا
سمت و کەفەل دێ ە (ك: روادف).

الرداف: شوێنی سواربوونی باشکۆی
سوار کەلە کلۆتی و لاخەکە
تێدەپەرێ بۆلای پەشتی.

الرّدافي: ئەو کەسە لهدوا سوارمە
سوار دەبێ (باشکۆ) تاکەکە
(ردیف) ە دالاشی بچوک ە واشە،
باشو، باندەپەکی گۆشت خۆرە، زۆر
گورج و گۆلە ە دەرگوتری: (جاءوا
رُدافي): بەشوێن يەك داهاتن، یان
هەندێکیان لەپاشکۆی
هەندێکیانەوه سواربوون.

الردافة: پلەو مەقامی جیگری پاشا ە
بریکاری مەلیک.

الردف: سوار لەپاشکۆی سوار ە
هەرشتێک سوار بپاخاتە باشکۆی
خۆیهوه ە شوێنکەوته ە دواوه
هەرشتێک ە سمت و کەفەل ە ئاکام و
ئامانجی شت ە ئەستێرمەکە

بەشوێن ئەو چوار ئەستێرمەوه دی
کە مەجەرە دەبێ ە خەلیفە پاشا
کە لەسەر دەمی ئەقامی دا لەپال
پاشا دادەنیشان و دوا پاشا شەرابی
دەخواردمەوه بەگوردی خۆمان پێی
دەلێن و فزیری دەستە راست،
هەرکاتێ مەلیک بچوایە بۆ شەڕ
ئەو لەشوێنی فەرمانڕەوایی
کردوه.

الرّدنان: شەوو ڕۆژ ە ئەو دوو
کەشتیەوانە لهدوای کەشتیەوه
سوار دەبن.

الرّدیف: سواری باشکۆی سوار، ئەو
کەسە لهدوا سوارمەوه سوار دەبێ،
کەسێک لەخزمەتی سەربازی
رزگاری دەبێ، وەکوو سەربازی
یەدەک لەکاتی پێویست دا بانگ
دەکێتەوه بۆ هاوبەشی کردن
لەجەنگ ە (ك: أرداف، ردفاء).

وَدَمَ الشَّيْءُ رَدْمًا: شتەکە دماوی کرد.
وَدَمَ الشَّجَرُ: درەختەکە سەر لەنوێ سەوز
بۆوه.

وَدَمَ الباب واللمة: دەرگاکیان
کەلێنەکە گرت.

وَدَمَ الحفرة: گلی کردە چالەکەوه.
وَدَمَ الثرب: کراسەکە پێنە کرد، یان
قەدی کرد.

أَرَدَمَ: بەردەوام بوو، دەرگوتری: (أردمت

عليه الحمى) نه خوځشى لمرزو تاكهى
بمردموام بوو.

رَدَمُ الثَّوْبِ: به مانا (رَدَمَةُ) دى،
دمگوترى: (رَدَمٌ كَلَامَةٌ): قسه و
ناخاوتنمکانى راست کردنه وه
بمقسهکانى دا چووه وه له کانى
لابردن، هه له برى کرد.

إِرْتَمَ: بۆ موطاومعهى (رَدَمٌ) دى.
تَرَدَّمَ الثَّوْبُ: کراسه که کۆن بوو تاواى
لى هات پيوست بوو پينهى بکا.
تَرَدَّمَ الْعَصِمَةُ: کيشه که درېزمى کيشا.
تَرَدَمَتِ الْمَرْأَةُ عَلَى وَلَدِهَا: نافرتمه که
سوږى بۆ منډاله کهى بوو.

تَرَدَّمَ الثَّوْبُ: کراسه کهى پينه کرد.
تَرَدَّمَ الْكَلَامُ: بمقسهکانى دا چووه وه تا
هه له برى کردو راستى کردم وه.
تَرَدَّمَ فَلَانًا: شوپن هه لس و کهوتى فلان
کهوت تا بمتمووايى لى رون بؤ وه.
الْأَرْدَمُ: کهشتييه وان پان کهشييه وانى
کاراما.

الرُّدَامُ: نادميزادى خوځپړى و بى
که لک و تړکمن.

الرُّدَمُ: نهو خشت و خوځلى له ديوارى
روخوا دمکه وپته خوار ه بمریه ستى
گه وره، ومگوو سه ددى په منجوج و
منجوج ه فورن ان دمفرموى:
﴿فَأَعِثُّنِي بَقُوَّةِ أَجَلٍ يَنْصُرُكُمْ وَيَخْلُصُنَّكُمْ﴾

رَدَمًا ه (ك: رُدُوم).

الرَّدَمُ: پوښاکى پزيوو کۆن.
الرَّدِيمُ: به مانا (الرَّدَمُ) دى ه (ك: رُدَم).
الرَّدِيمَةُ: ميپينهى (الرَّدِيم) ه دوو کراس
تيک هالين.
الْمُتَرَدِّمُ: نهو شوپنهى له پوښاک پينه
دمکرى ه نهو کهسهى پينه دۆزى
دمکا.

وَقَنَ رَدْنًا: حمريرو ممنتويه کهى پرست،
باى دا، پان به تمشى پرستى،
دمگوترى: (رَدَنَ الثَّوْبُ):
پوښاکه کهى به تمشى پرست.

وَقَنَ السِّلَاحُ: چه که گان به سهریه ک دا
کهوتن، دمنگيان لى هات.
وَقَنَ الْمَتَاعُ: کالاکانى ريز به مند کردن.
وَقَنَ الْجِلْدُ رَدْنًا: پيستمه که گرځ بوو
ويکها تم وه.

أَرَدَنَ: بمردموام بوو.
أَرَدَنَ الْعِرْقُ: نارمقه که بؤگنه لى هات
ه بؤگنهى کرد.

أَرَدَنَ الْقَمِيصُ: قوڼ و فقهيانهى بؤ
کراسه که کرد.

رَدَنَ الْقَمِيصَ: به مانا (أَرَدَنَهُ) دى.
إِرْتَنَنَ: تمشى په مېدا کرد.

رودن: ماندوو زمعيف بوو.

الأَرْدَنُ: جوړيکه له ناوړيشمى سور
(دنياجى سور).

الراكن: زمعفران ۵ (أحر رادني) سوری
تیکهَل بهز مرد.

الرْدُن: قَوْل ۵ (ك: اردان وأردنة).

الرْدُن: رَسراو، بادراو ۵ جوړیکی
ناوریشم پان حمریر ۵ نهو شتهی
لهگهَل منداَل دېته دمر لهکاتی
لهدايک بوون دا.

الرْدِيْنِي: رمبی رودمینی ۵ رودهینه
نارمیتیک بوو کاتی خوی رمبی
راست کردونهوه چه خماخ سازی
رمب بووه.

المِرْدُن: تهشی، خمرک ۵ (ك: مرادن).
المِرْدُن: (عرق مُرْدُن): نارمیتیک بؤگه نه
هممو جهستهی گرتوتهوه ۵ (لیل
مُرْدُن): شهویتی تاریک.

رْدَه فلان ردعا: فلانکس بوو بهگومرو
سمرکردمی گهلهکسی بههوی
نازایهتی و پیاومتی خویموه.
رْدَه الْبَيْت: خانومکسی گوره کرد.
رْدَه فلاناً: بهردی لهفلانکس گرت، بهرد
بارانی کرد ۵

الرْدَه من الرجال: پیاوی نازاو
فیرسیچمهو لیزان که بههیچ
شیومیهک تینهگموی.

الرْدَمَة: گهورمترین خانوو، پان
ممدخهلو پېرپموی خانویک که
دمرگای ژورمکانی لهسمر بن ۵

قوللمو تۆپه لاکي رمبیهو مه خضر ۵
سهنکمری گهورمی بهبمرد بنیات
نراو ۵ بهرداو هموزاوی ناو شاخو
کیو، پان بهردی زل لهناو ناودا ۵
بهفراو کهدمبیته نیمچه لافاویک.
رْدَي الفرسُ ردیا وردیانا: نسهپهکه پی
کوئی کرد، لهکاتی روپشتن و غاردان
دا بهسمی گلی بهرزکردموه.

رْدَي الغراب: قاجیکی هه لپری و لهسمر
قاجیک روپشت.
رْدَي الغلام: مندا لکه قاجیکی هه لپری و
بویاریکردن لهسمر قاجیکی
روپشت.

رْدَي فلان: فلانکس روپشت، دمگوتری:
(ما ادري أين ردی): نازانم بؤ کوو
چوو.

رْدَي لي البئر: کهوته ناو بیرموه.
رْدَي غَمْمَة: مهر و بزنهکانی زیادیان کرد.
رْدَي على الستين من عمره: تهمهنی
له شهصت سال تپهپری.
رْدَي الإنسان وغيره بالحجر: بهردی
لهئادمیزادمکه گرت.

رْدَي الحجر بحجر أو بمَقْوَل: بهردی
بهبمرد کیشا پان کوینی بهبمرد
کیشا بؤنموی بیشکینی.
رْدَي فلاناً: فلانکس پو بهپروی فلان
بؤوه.

رَدِي رَدَى: فهوتا، تیدا چوو.

رَدِي في الهرة: كهوته ناو چالهمكهوه.

أَرَدَى على الستين: تهمهنى له شهصت

تتپهرى.

رَدِي فلاناً: فلانكهسى به هيلاك برد،

كوشتى ۵ خستى ۵

رادی عنه: داکوکی لی کرد، بهرگری

لی کرد.

رَدَا: ريدای کرده بهرى ۵ بهرى

دایهوه.

ارتدى الرءاء: ريدای له بهر کرد.

ترادوا بالبحارة: شهره بهرديان کرد.

تردى بالرءاء: ريدای له بهر کرد.

تردى في الهرة أو من عال: كهوته

چالهموه، يان له بهرزييموه كهوته

خوار.

الرءاء: نهوشتى له سهر پؤشاکهوه

له بهر دهگرئ و مگوو جوببه و عبا

۵ کراسيک لای زوروی جهسته

داپؤشئ و بگاته ژوور دهرپئ ۵

قوماشيکى تاييهتى راست و جهپ

به شان دا دهرئ پئى دمگوترئ

وشاح، يان بهرو بهرمورى ئافرهت ۵

(رءاء الشمس): جوانى و روناكى

خؤر ۵ (رءاء الشباب): تمرو تازمى

گهنج، دمگوترئ: (هر خفيف

الرءاء): كهه خيزانه و همرزى زؤر

له سهر نييه يان همرزدار نييه.

الرءى: هيلاك و تيدا چون ۵ زيدمو

پاساو.

الرءاء: بهردى زل.

الرءية: شيوى جل و پؤشاك پؤشين.

الرءى: بهرد ۵ بهردى زل و هورس ۵

بؤيه به پياوى ئازا دمگوترئ: (هر

مردى الحروب): يان (مردى

الخصومة): پشو درئژه.

الرءاء: بهردىكى سهخته بهردى ترى

پئ دشكيندرئ ۵ حوشترئ تۆكمه و

بههيز ۵ هاجى حوشتر.

الرءى: سهولى كه له كهوان و به لهه،

يان دارىكى درئژه خاومن به لهه

به لهه كهه پئ لهزموى دوور

دمخاتهوه بؤناو ناو.

رذت السماء رءاء: ئاسمان سيخوارى

باراند، يان ورده بارانى زؤر وردى

باراند، دمگوترئ: (بالت السماء

ترءنا).

أرذت السماء: بهمانا (رذ ت) دئ.

الرءاء: بارانى زؤر وردى له سهر خوى

بهردموام به جؤريك كه دهلى تؤزو

غوباره.

الرءاء: ئاميريكه شلمهنى بلاو دمكاتهوه و

دمپېرئنى و مگوو تپو تؤز.

الرءق: لهو بهر خهيه به سهر برپاوى

رَذَمَ رَذْمًا ورذمانا: پرېوو تاليوان رِزَ بوو،
دمگوتري: (رَذَمَ المكيال).

رَذِمَ رَذْمًا: به مانا (رَذَمَ دئ)، دمگوتري:
(قَذَرَ رَذْمَةً).

أَرَذَمَ: به مانا (رَذَمَ دئ) زياد بوو،

تيپهري، دمگوتري: (أَرَذَمَ على

الخمسين): تمهني له منجا تيپهري.

الرَّذْمُ: كَوْمَهُنَّ كَوْمَةً، باقه باقه،

دمگوتري: (رَأَيْتَ رَذْمًا مِنَ النَّاسِ).

الرَّذُومُ: شلهمهني له هر شتیک بي،

دمگوتري: (قَصْعَةُ رَذُومٍ): له گهنه که

ليوان ليومو لي دمرؤي ه (عظم

رذوم): نيسفانه که مؤخي لي

دمکوهو ته خوار.

الرَّذُومَةُ: شيوه روپشتني ولاخ.

وَذِي رَذَاوَةً: زمعيف بوو ه نه خوښي

برستي لي بريوه.

وَذِي النَّاقَةِ: حوشرمکه به هوږ زور

روپشتنه وه له پهل و پو کهوتوه.

أَرَذَى لَـلَان: فلانکس حوشترو

ولاخه گاني له پهل و پو کهوتن.

أَرَذَى فُلَانًا: ولاخي ماندوو شه که تي دا

به فلان.

أَرَذَى نَاقَتَهُ: حوشرمکه مانندو کردو

له کاروان دواي خست.

أَرَذَى الرَّجُلُ: نه خوښي بياوکه ي

له پهل و پو خست.

دمخري ته ناو ناوي گهرمه وه پو شهوي

هيچ تاله مويه کی پيوه نه مينئ و سور

بکري ته وه گوشتي کولوو تي که ل

کراو به ته واپيل و داوو دمرمان ه

پيستي ناو و پوتکراو.

رَذَلَهُ: به رمزيل و پيسکه ناوي برد.

وَذَلُ: رمزيل بوو.

أَرَذَلَ لَـلَان: فلانکس کرداري

رمزيلانه ي کرد.

أَرَذَلَ الشَّيْءَ: شته که به پوچ لهقه له م دا،

دمگوتري: (أَرَذَلَ الْغَنَمَ، وَأَرَذَلَ

الصَّرِيَّ النَقُودَ): مرمکه ي به لاه

په سهند نه بوو، پاره گوړه که

پارمکه ي بهقه لب زاني.

استرذله: به هيچ و پوچ و بي که لک و

خرابي لهقه له م دا.

أَرَذَلَ الْعَمْرَ: دوا دواي تمهني پيري و

کمنه فتی.

الرَّذَالُ: به مانا (الأرذل) دئ.

الرَّذَالَةُ: به مانا (الرَّذَالَةُ) دئ.

الرَّذُلُ: به مانا (الرَّذَال) دئ ه (ك: أَرَذَلَ

أَرَذَالَ) ه (ثوب رِذْلُ): پوښاکي کی

چلکني خراب.

الرَّذِيلُ: به مانا (الرَّذَال) دئ ه (ك:

رُذْلَاءُ، رِذَال، رُذَال).

الرَّذِيلَةُ: رموشتي ناشمين ه

پيچه وانه کی (الفضيلة) به.

الرَّذَى: هِرْئِ دِراوو خوځېږي کړاو.

رَزَاءُ رُزَاءُ وَمُرْزُؤَةٌ: توشی به لای کړد.

رِزَاه رِزِيئَةُ: به لای توش بوو.

رَزَاءُ مَالُهُ: شتېکې له مال ه که دمست

کهوت کم بوو.

رَزَّاهُ مَالُهُ رُزَاءُ: به مانا (رَزَّاهُ) دئ.

رُزِيئٌ وَلَدُهُ وَبَوْلَدُهُ: به مناله که به وه توش

بوو ه جهرگی سوتا.

رَزَّاهُ: زوړی مال خمرج کړد، مالی زوړ

خورا، دمگوترئ: (انه لکریم مرزأ):

سه خپیه و زوړی مال دمخوړئ و سود

به خشه بو خه لك، همروا دمگوترئ:

(نَحْنُ قَرَمُ مُرَزَّءُونَ) نيمه

نه ته وم به کين زوړجار توشی نه وه

دمبين باشترين مال و چاکترين

مروء مان تيدا دمچئ.

إِرْتَزَا الشَّيْءُ: شته که کم می کړد.

إِرْتَزَا فُلَانًا: مالی فلانی خوارد.

تَرازاوا الأُمَوالَ: هه ننځکيان مالی

هه ننځکيان هه لگرت و بوخوځيان

برد.

الرُّزْءُ: به لَو کارسات.

الرُّزِيئَةُ وَالرُّزِيَّةُ: هه مردوکیان به مانا

(الرُّزْءُ) دین ه

الرُّزِيئَةُ: به مانا (الرُّزْءُ) دئ، دمگوترئ:

(نَحْنُ وَلَدُ التَّهْنَةِ لَا وَلَدُ الرُّزِيئَةِ): نيمه

شاندي پيروزيبايين نه که شاندي

سهره خوځشی.

رَوَّابٌ عَلَى الْأَرْضِ رِزْبًا: کهوته سهر زموی و

نه پتوانی هه نسی، پان له شوځنیک

نیشته جی بوو به جی نه هیشت.

الرِّزْبُ: پیاوی کورته بالای جوارشانهی

به هیزو توانا ه پیاوی گموره.

الرِّزْبُ: چه کوچ و کوینی گموره که

بمردی پی دمشک ه گوجان و

عمصایه کی ناسن ه (ك: أَرَابُ).

الرِّزْبُ: پلوسک ه بوړی ناو

که له بهر زیموه ناوی پيدا پیته

خوار ه کهشتی و به لمی دریژ پان

گموره.

الرِّزْبَانُ: پاشای فارس، پان پیاوی نازاو

به جهرگو فهراندهی گهل پلهی

له خوار پاشاوه دئ.

رَزَحَ البعيرُ رِزاحاً ورزوحاً: حوشرمکه لاواز

بوو پال کهوت نه پتوانی هه نسی ه

(هو رازح) ه (ك: رَوَّاح، رِزاح،....).

رَزَحَ فلان: فلانکس زمعیف بوو همرجی

هه پيوو فهوتا.

رَزَحَ فلاناً بالمرح رِزحاً: به سهره رمب

فلانکس راهیج کړد.

أَرَزَحَ الْكَرَمُ: توله میومکه ی بهر

کردهوه دواي نه وهی کهوتبووه

خوار.

رَزَحَهُ: کزو لاوازی کړد، دمگوترئ:

(رَزَّحَتِ الْأَسْفَارَ): سَمَقَمَرُو هَاتُوو چُو مانِدوو شهکه‌تی کردوه.

تَرَازِحْ: بَه‌مانا (رَزَّحْ) دئی، دَمگوترئ: (تَرَازَحَتْ حَالَهُ) حَالی خَراب بوو.

الْمِرْزَاخُ مِنَ الْإِبِلِ: بَه‌مانا (الرَّازِحُ) دئی. اَلْمِرْزَخُ: زَموی دَمشتو سارا.

الْمِرْزَخُ: قَه‌لَانِگ که توله میوی پی لَه‌زَموی بَه‌رَز دَمکَرِیْتَمُوه ه دَمَنگ ه (ک: مَرازح).

الْمِرْزَخَةُ: نَه‌و قَه‌لَانِگه‌ی توله‌میوی بَه‌سَمر پَه‌کدا که‌وتوو پی بَه‌رَز دَمکَرِیْتَمُوه.

الْمِرْزِيعُ: دَمَنگ ه (ک: مَرازِيع). رَزَّحَهُ بِالرُّمَحِ وَنَحْوِ رَزْحًا: بَه‌رَمَبو شتی وَا لَیْ دا.

الْمِرْزَخَةُ: هَرَشْتِیْک بَرِیْنْدَار کَرْدَنی پی بَکَرئ و مَکُوو شِیرو رَمَبو خَه‌نَجَمَرُو چَه‌قُوو کَیْرَد ه (ک: مَرازح). الرُّزْدَاقُ: شَوِیْنِیْک گُوندو هُوْبَه‌ی لَی هَمَبِن.

الرُّزْدَقُ: رِیْزِی نَادَه‌مِیْزَاد پَان رِیْزَه دَره‌خت ه (ک: رَزْدَاق).

رَزَزَزَه: رَاهوَشَانْد، هَه‌ژَانْدی.

رَزَزَزَ الْجَمَلُ: بَارَمگه‌ی رَاسْت کَرْدَمُوه.

رَزَزَتِ السَّمَاءُ رَزًّا: بَارَانبَارِیْن خَرَمَه‌و گَرَمه‌ی پَه‌یْدا کَرْد.

رَزَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شَتَه‌گه‌ی چَه‌سپَانْد

لَه‌شَتَه‌کَه‌دا، دَمگوترئ: (رَزَّا السَّمَارَ فِي الْحَانِطِ): بَزْمَارَمگه‌ی بَه‌دِیوَارَمگه‌دا دَاکُوْتَا ه (رَزَّتِ الْجَرَادَةُ ذَنْبَهَا فِي الْأَرْضِ لِتَبْيِضَ): کَوْلَه‌گه‌ کَلکی لَه‌زَموی چَه‌قَانْد بُوْنَه‌مُوه ی هِیْکَه بَکَا.

رَزَّ الْبَابُ: نَه‌لَقَه‌ی دَمَرگَاکَه‌ی رَیْک و پَیْک کَرْد.

رَزَّ فَلَانًا: فِلَانکَه‌سی بَرِیْنْدَار کَرْد.

أَرَزَّتِ الْجَرَادَةُ: بَه‌مانا (رَزَّتْ) دئی.

رَزَزَه: چَه‌سپَانْدی ه تَه‌خَتی کَرْدو

کُوْتَاپَه‌وَه‌و پی پَه‌سْتی کَرْد،

دَمگوترئ: (رَزَزَّتْ أَمْرُک عِنْدَ فِلَانٍ):

کَارَمکَتَم لَای فِلَان بُو جِی بَه‌جِی

کَرْدی.

رَزَّ الْقِرْطَاسُ: کَاغَه‌زَمگه‌ی سَفْت و لَوس کَرْد.

رَزَّ الطَّعَامُ: خَوَارْدَه‌مَه‌نی لَه‌بَرَنج بُو

دِرَوسْت کَرْد، دَمگوترئ: (طَعَامُ

مُرَزَزٍ): خَوَارْدَه‌مَه‌نِیْیَه‌گه‌ بَه‌بَرَنج

پَازَاوَمَتَه‌وَه.

إِرْتَزَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شَتَه‌گه‌ لَه‌نَاو

شَتَه‌گه‌ی تَرْدَا چَه‌سپَاو قَايِیْم بوو،

دَمگوترئ: (إِرْتَزَّ السَّهْمُ فِي الْمَدَفِ).

إِرْتَزَّ الْبَخِيلُ عِنْدَ السَّوَالِ: کَاَبَرِی

چِرَوک و بَه‌خِیْل بَه‌رَدَمَوَام بوو

لَه‌سَمَر نَه‌بَه‌خَشِیْن و رَزْدی ه

خه جالته و ريسوا يوو روى رهش بوو.
 الرزیز: هه ووره تریشقه و گرمه و گوڤه
 گوڤ ۵ دهنګیک لهدوورمه بئ ۵
 دمنګ دریزو هه ناسه دریز ۵
 لهرزین و هه ژاندن، دمنګه تهرزه
 ورد ورد.

ارتزغ: به مانا (رزغ) دئ.

استرزه: به زعیف و لاوازی دانا.

رازغه: جاوو راوی لی کرد.

الرازغ: له قور جه قیو له قوردا و مستاو.

الرزغه: به مانا (الردغه) دئ.

رزف ززیفا ورزفا: دمنګی لی هات.

رزف الإنسان والحيوان: ئادمیزادمه که یان

حه هیوانه که له ترسا رایکرد.

رزف الأمر: کارمه که نزیك بؤوه.

رزف الیه: بؤلای جوو، لی جووه پئش.

ارزف الجمل: حوشترمه که بؤراندی.

ارزفت الثاثة: حوشترمه که له ترسا

به به له پؤی.

ارزف الجمل: حوشترمه که به به له

لیخوری، دهنه دهنه ی دا بؤ خیرا

رؤیشتن، دهنوتری: (ارزف القوم):

خه لکه که راوئرا، به پراکردن دوايان

کهوتن.

رزف الجمل: حوشترمه که بؤراندی.

الرزافة: (رزافات البلد): دموو بهری

شار.

رزقه زرقا: پزهی بئ گه یاند، پزهی دا،

بژپوی پئدا، دهنوتری: (رزق الطائر

الرزاق: رمصاص.

الرزق: برنج.

الرزق: دمنګ، دمنګی نزم، یان دمنګ

له دوورمه بئ ۵ دمنګی هه وور،

حیلهی ئه سپ ۵ خوړه خوړی گه ده.

الرزاق: برنج هرؤش، جه ئتوک کهر،

مه رهزه کهر.

الرزاق: برنج هرؤش.

الرزق: ئاسنیکه قفلی پئوه دهنری ۵

ئه لقه ریز.

الرزیز: دمنګ.

السرقة: ئه و شوپنه ی برنجی تییدا

کؤدهنریته وه، خهرمانی جه ئتوک.

رزغ ززغا: کهوته ناو قورمه وه.

ارزغ: کهوته ناو قورمه وه.

ارزغ الماء: ئاومه که کم بوو.

ارزغ المحتفر: بیر هه لکه نه که گه یشته

قور.

ارزغ المطر الأرض: بارانه که زموی

ته پکردو لافاوی لی هه لته سا.

ارزغ فلتا: ره خنه ی له فلان گرت،

فَرْخَةُ: بالئندمکه خۆراکی بۆ
بېجومکانی پەیدا کردو بۆی هێنان ە
(رَزَقَ الأميرُ جُنْدَهُ): پاشا موحەو
بۆیوی بۆ سەربازەکانی دابین کرد.
رَزَقَ فلاناً: سوپاسی فلانی کرد.

إِرْتَزَقَ الجُنْدِيَّ وَغِيْرَهُ: سەربازەمکە پزەشی
خۆی وەرگرت.
إِرْتَزَقَ الله: داوای پزق و رۆژی لەخودا
کرد.

الرَزَاقُ: ناویکە لەناوە جوانەکانی
خودا.

الرازقي: جۆرە ترییهکە بۆی دەرگوتری
تەری تایمەفی، یان عەرەفی
دروستکراو لەو جۆرە ترییه ە
کراسی گەتانی سپی، یان هەر
قوماشیکی تەنک، یان خوری
کەتانهکە ە لاوازو بێهێز.

الرازقيّة: مێینهی (الرازقي) یە ە
شەرابی دروستکراو لەتەری تایمەفی ە
پۆشاکێ گەتانی سپی.

الرَزَاقُ: ناویکە لەناوە جوانەکانی
خودا.

الرَزَقُ: هەرشتیکی سوودی لێ
وەرگیرێ، خواردەمەنی بێ یان
پۆشاک و شتی تر بێ ە باران لەم
رۆمەو هۆکاری پەیدا بوونی پزق و
رۆژییه ە موحەو بەخەش.

الرِزْقَةُ: ئەو پزق و رۆژییهی بەجارێک

دەدرێت بە سەرباز.

الرِّزْقَةُ: ئەو مۆلک و مالهێ داهاتەکە
دابەش دکرێ بەسەر مەزگەوت و
مەجھورو کارمەندەکانی دا.

الرِّوْاقُ: بالئەدی گوشت خۆرو درێندە
جوار بێ.

الرِّمْرِقَةُ: بەکرێگراو جاش ە ئەو
سەربازانە بەکرێ و لەپێناو پارەدا
شەڕدەکەن ە بەزۆری لەکەسانی
بێگانه پێک دێن.

الرِّمْرِقُ: خاوەن بەخت و شانس.

رَزَمَ رَزوماً ورزماً: لەسەر زموێ چەسپاو
وەستا ە لەماندو شەگەتی دا کەوتە
سەر زموێ و جوڵە لێ بپا، یان
لەشوێنی خۆی مایەموو نەیتوانی
جوڵەبکا.

رَزَمَ على قُرْنِه: بەسەر بەرامبەرەکە دا
زāl بوو.

رَزَمَ الشتاءَ رَزْمَةً: زستانەکە سارد بوو.

رَزَمَ الحيوانُ: نازەلەکە مندار بۆوه.

رَزَمَ بالشئِ: لەجیاتێ شتەکە بردی.

رَزَمَتِ الأمُ به: دایکەکە بەمەو لەدی
هێنا.

رَزَمَ شيئاً: شتەکە کۆکردەوه، یان کردییه
بافەو بەستە، یان کردییه گوێنی و
کارتۆنەموه ە (رَزَمَ الرأي): را
دروست و را پەسەندە.

الرَّوْزَةُ: کونی سەرگیراو، کورە خانە.

الْمُرْسَبُ: كۆلەكەۋ پايه ۋ بيناى قايمو پتەۋ.	الرُّزْنَامَةُ: رۇزنامە، نامىلكەپەكى بچوك
الْمُرْسَبُ مِنَ السَّيْفِ: شمشىرى بىرنە ۋ (ك: مراسب).	كە زانىارى رۇزانەۋ ھەفتانەۋ
رَسَتْ: يەكەم مەقامى ھەۋت مەقامە رەسەنەكانە، لەبۋارى مۇسىقادا.	مانگانە لەخۇيگىرئ ۋ بەرپۇمىردنى
الرُّسْتَقُ: بەمانا (الرُّزْدَاق) دى، واتە: چەند گونۇ كۆمەلە خانۇيىك.	دابەشكردنى مۇجە بەسەر مۇجە خۇران دا.
رَسَخَ رَسَخًا: گۇشتى سەتى كەم بوو، پانى لەرۋ لاۋاز بوون ۋ (ھو) رَسَخُ ھى رَسَخَاءُ).	وَسَبَ فِي الْمَاءِ رَسَبًا وَرَسُوبًا: چوۋە بىكى ئاۋمكە.
الرُّسَخَاءُ: ئافرىتى سەت لەرۋ لاۋاز ۋ (ك: رُسَخ).	وَسَبَ التَّلْمِذُ: ھوتابىيەكە لەتافىكردنەۋمدا دىمەنچوۋ.
رَسَخَ رُسَخًا: لەشۋىنى خۇى جىگىرو چەسپاۋ ماپەۋە.	وَسَبَ عَيْنَاهُ: چاۋى يەمقۇلا چوۋ.
رَسَخَ الْغَدِيرُ: زەلكاۋمكە ئاۋمكەى رۇچوۋ.	أَرَسَبَ فَلَانٌ: فلانكەس لەبرسا چاۋى يەمقۇلا چوۋ.
رَسَخَ الْمَطَرُ: ئاۋى بارانەكە بەزمۇى رۇچوۋ خوار.	أَرَسَبَ فَلَانًا: فلانكەسى والى كىرد رۇچى ۋ بىيتە بىنكلۋ بىنكپ ۋ
رَسَخَ الْعِلْمُ فِي قَلْبِهِ: زانىارىيەكە لەدىلى دا جىگىر بوو بوو بەھەقىقەتى زانىستىۋ شكۋ گومانى نەما.	لەھەدىث دا ھاتوۋە دەربارەى دۇزەخمىكان دەلىج: (إذا طفت بهم النار أرسبهم الأغلال): كە ئاگر ھەۋاپان دەدا زىنجىرەكان داپان دىمەنەۋە بۇ بىنكىلى ئاگر.
أَرَسَخُهُ: چەسپاندى.	الرَّاسِبُ: بار قۇلۋ لەسەرە خۇ ۋ (جىل راسب): كىۋىكى چەسپاۋو دامەزراۋ.
رَسَسَ الْبَعِيرُ: ھوشىرەكە تۋانى راست بىيتەۋە.	الرُّسُوبُ: ئەۋ خلتەۋ پلتەيەى دىمەكەۋىتە ژىر ئاۋ لەرپۇرمۇ جۇگاۋ جۇم دا.
رَسَتْ الْجَرَادَةُ رَسًا وَرَسِيًّا: كۈللەكە كلىكى لەزمۇى چەقاند بۇئەۋەى ھىلكە بكاۋ گەرا دابىنى.	الرُّسُوبُ: شمشىرى بىرنە كە لەبرىن دا گوم بىئ ۋ پىاۋى عاقلۋ لەسەرە خۇ.

رَسَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شتهكه جووه ناو

شتهكهى ترموهو جيگير بوو،

دمگوتري: (رَسَّ الفِرام في قلبه):

عشق و دلدارى لهدلى دا جهسپا،

(رَسَّ السَّقم في جسده) نهخوشى

لهجهستهى دا جيگير بوو.

رَسَّ الشَّيْءَ رَسًّا: شتهكهى لمبير چؤوه

چونكه ماوهى زؤرى بهسهردا

تيپهري.

رَسَّ البُئْرَ: بيرمكهى ههلكهاند.

رَسَّ خَبَرَ القوم: توشى خهلكهكه بوو

بهسمر كاروباريان دا ناگادار بوو.

رَسَّ لَهُ الْخَبْرَ: ههوالهكهى بؤ گيږاپهوه.

رَسَّ الْمَيْتَ: مردوومكهى ناشت.

رَسَّ الشَّيْءَ: شتهكهى خسته ناو گلوهوه.

أَرَسَ: چووه ژورو جيگير بوو،

دمگوتري: (أَرَسَ السَّقم في جسده):

نهخوشى لهجهستهى دا جيگير

بوو.

أَرَسَ الشَّيْءَ: نيشانهى بؤشتهكه دانا.

رَسَّ البعيرَ: حوشترمكه توانى راست

بيتهوه.

أَرَسَ الْخَبْرَ: ههوالهكه بلاو بؤوه.

تَرَأَسُوا الْخَبْرَ: ههوالهكهيان بؤ يهكتر

گيږاپهوه.

الْأَرْسُوسَةُ: ههرشتيكي سهرى پي

داهوشري جا ميژمري، كلاوبى

ههرشتيكي تر بي.

الرَّسُّ: كان و مهعدن ۵ بيريكي

كه ههالنهجنرايى ۵ بيريكي بوو لهناو

قهموى شهمود ۵ سهرمتاي شت ۵

پاشماوهى شت ۵ لايهنيكي شت،

دمگوتري: (به رَسَّ الحُمى): سهرمتاي

تاي پيويه دياره ۵ (رَسَّ الحب):

پاشماوهى دلدارى ۵ (رَسَّ من الخبر):

لايهنيكي ههوال ۵ (ك: رَسَّ).

الرَّسَّةُ: پؤشاكى سمر كلاو، ميژمر،

عهكال.

الرَّسِيسُ: سهرمتاي شت يان پاشماوهى

شت، دمگوتري: (به رَسِيس الحُمى):

سهرمتاي لهرزوتاي لى ديارى داوه ۵

شتى جهسپاو لهشوږنى خوئى ۵

عاقلى زيرمك، دمگوتري: (ريح

رَسِيس المس): شتهبايهكى خوشه

نهرم نهرم لهجهسته دمدا گهشهى

پي دما.

رَسَعَتِ الْعَيْنُ رَسْعًا: چاومكانى

كوږبوون، پيئوى چاومكانى بهيهك

دا نووسان.

رَسَعَ العضو: نهندامهكهى جهستهى

لهكاركهوت كهلكى نهما.

رَسَعَ الصَّبِي وَغَيْرُهُ: ميروى شينى لههاجى

مندالهكه كرد يان ميروى شينى

بهنازدهكهوه ههلواسى بؤ چاومزار.

رَسَعَ فُلَانٌ وَرَسَعَ بِهِ الشَّيْءُ: فُلَانُكَ هَسَ پَيَّوَه
 نووسا ۵ شتهكهى پَيَّوَه نووسا ۵ (هر
 اَرْسَعَ وهى رسعاء).

رَسَعَتْ عَيْنُهُ: بهمانا (رَسَعَتْ) دى،
 دمگوترى: (رَسَعَ فُلَانٌ): فُلَانُكَ هَسَ
 لهمالهوه دانىشت، مالى بهجى
 نه هيشت.

الرَّسَاعَةُ: سیرمهو گولینکن بهدامینى
 هایشى شمشیرهوه دمگرتن، هایشى
 لهشان کردنى شمشیر کهپى
 دمگوترى چهمايهل.

الرَّسِيعُ: پَيَّكهوه نووسا ۵ لهزگیندراو.
 الْمُرْسَعُ: نهوميه بههوى شهو بهخهبرى
 چاوى لیل و ویلجن.

الْمُرْسَعُ: کهسیک پیلوى چاوى پَيَّكهوه
 نووسابن.

الْمُرْسَعَةُ: بهمانا (الْمُرْسَعُ) دى ۵ پیاویک
 لهمال نهچيته دمر.

الْمُرْسَعَةُ: نوشتهپهکه، ههندى میروو
 تهنتههنن دمگرتنه دهستى مندالهوه
 ومگوو بازنه بؤ چاومزار.

وَسَعَ الْمَطَرُ رَسْعًا: ناوى باران گهيشته پشت
 قولهپى.

رَسَعَ الْبَعِيرَ وَغَرَّه: پهتى بههاچى
 حوشترمهكهوه بهست، بهستيهوه.

رَأَسَهُ مُرَاسَفَةً وَرَسَاغًا: لهکاتى
 زؤرانبازى دا بارىکاپى هاجى گرت.

رَسَعَ: ژيانى بؤ خوش کرد، دمگوترى:

(رَسَعَ عَلَيْهِ فِي الْعِش).

رَسَعَ فِي الْكَلَامِ: قسهکانى ههئيهستن.

رَسَعَ الْمَطَرُ: بهمانا (رَسَعَ) دى.

ارْتَسَعَ عَلَى عِيَالِهِ: بژنوى باش و چاکى
 بؤ خيزانهكهى دابین کرد.

الرَّيْسَاغُ: چهبلپکه هاجى حوشتر يان
 ههر نازه لپكى تری پى
 دهبهسترتيهوه بهم جؤره سهرپكى
 چهبلهکه لههاچى توند دمگرتى و
 سهرمهكهى تری به سنگيکهوه
 دهبهسترتى.

الرُّسْعُ: بهمانا (الرَّيْسَاغُ) دى ۵ جومگهى
 دمست نيوانى قؤل و لهپهدست، يان
 نيوان بهلهك و پوزو قولهپى ۵ (ك:
 ارساغ وارسغ).

الرُّسْعُ: شلاپى هاجى حوشتر ۵ نهرمایى
 هاجى حوشتر.

الرُّسَيْغُ: بهرهراوان، زؤرو زهبهنده،
 دهگوترى: (عیش رسيغ): ژيانى
 خوش و همرزانى ۵ (طعام رسيغ):
 خواردنى زؤرو زهبهنده.

الْمُرْسَعُ: راي نابهجى، دمگوترى: (رأى
 مُرْسَعُ).

وَسَفَ فِي الْقَيْدِ رَسْفًا وَرَسْفَانًا وَرَسِيفًا:
 هيواش هيواش بهپيومندموه رؤى.

أَرْسَفَ الْإِبِلَ: بهپيومندموه حوشترمهكهى
 پاونا.

وَسَلَ الْبَعِيرُ رَسْلًا: حوشترمهكهى رؤيشتنى

لەسەرەخۆو نەرمو نیانه.

نەکردن.

رَسَلِ الشَّعْرُ: موومگان درێزو نەرمەن.

تَرَسَلِ فِي الرُّكُوبِ: قاچی لەسەر

أُرْسِلَ الشَّيْءُ: شتەگەى بەره‌لاکرد،

ولآخه‌كه راکێشان بۆئەوه‌ى

وازی لی هینا، دەرگوتری: (أُرْسِلَتِ

بەپۆشاکەگەى دایانپۆشى.

الطائر من يدي) باندەگەم بەره‌لا

تَرَسَلِ فِي الْقَعْدِ: چوار مەشقی

کرد لەدەستە ه (أُرْسِلَ الْكَلَامُ):

دانیشتو بە پۆشاکەگەى قاچی

قەسەگەى بەشیوەى گشتی ئارپاستە

دایۆشى.

کردو تاپیەتی نەکرد.

اِسْتَرَسَلَ الشَّعْرُ: زولفەکانى

أُرْسِلَ الرَّسُولُ: فرستادى نارد بەنامەو

شۆربوونەوه.

بەپامەوه.

اِسْتَرَسَلَ الشَّيْءُ: شتەگە ئاسان بوو.

أُرْسِلَ الْكَلَابُ عَلَى الصَّيْدِ: سەگەکانى

اِسْتَرَسَلَ إِلَيْهِ: بۆلای چوو خۆى

لەنیچىرمکە بەردا.

پێومگرتو دلى پێى گراپەوه.

رَأْسُهُ فِي عَمَلِهِ: لەکارو پيشەدا چاوى

اِسْتَرَسَلَ بِهِ: بتمانەى پێى بوو.

لەوکرد.

الرَّاسِلَانِ: دووشان یان دوو پمگى شان.

رَأْسَ الْغَنَاءِ: لەگۆرانى دا لاسایى ئەوى

الرِّسَالُ: قاچی خوشتر، هەرچوار

کردمەوه.

قاچی.

رَأْسُهُ: فرستادى بۆ نارد، نامەى بۆ

الرِّسَالَةُ: نامە، پەيام ه كَتَيْبِيكَ چەند

نارد.

مەسەلەپەكى لەخۆ گرتبێ ه

رَسَلِ فِي الْقِرَاءَةِ: لەخوێندنەوهدا

بەحئێكى ئەگادىمى قوتابى

لەسەرەخۆو بەلى وردبوونەوهپەكى

نامادەى دەكا بۆ وەرگرتنى

تەواومەو وشەو پستەکانى

شەهادەى بالا ه دیبلۆم عال،

خوێندنەوه.

ماجستىر، دکتورا...هتد.

تَرَسَلَ الْقَوْمُ: خەلکەگە هەندێکیان

رسالة الرسول: پەيامى پێغەمبەر،

فرستادە یان نامەیان بۆلای

ئەوهى لەخوداوه فەرمانى پێ گراوه

هەندێكى تریان نارد.

بەئادەمیزادى بگەپەنێو بانگەوازی

تَرَسَلَ: لەسەرە خۆ بوو بەهێواشى

خەلکى بکا بۆ پەمپەویکردنى

کارمەکانى ئەنجام دا.

پەپامەگەى.

تَرَسَلَ الْكَاتِبُ: نووسەرەگە، وتاریبێزمکە

الرُّسُلُ: هەرشتێك نەرمو نیانى

قەسەکانى بەشیوەى سەجعو سەرمەوا

تَيِّدَابِي، دَمْگوتَرِي: (شَعْرَ رَسَل): هَزِي
 نَهْرَم ۵ (بَعِي رَسَل): حوشْتَرِي نَهْرَم پَرَو.
 الرِّسْلُ: هَيْدِي وَ هَيْمَن، دَمْگوتَرِي: (اَفْعَل
 كَذَا عَلٰى رِسْلِكَ): نَهْوَكَارَه
 بَهْهَيْدِي وَ هَيْمَنِي نَهْئِجَام بِلَه ۵
 هَمِرَوَا بَهْمَانَا مَاسْتَو شِير دِي.
 الرِّسْلُ: جَهْلَهْبَه مَهْرَو بَزَن ۵ گَارَانَه
 پَرْمَه وَلاَح ۵ گَارَانَه حوشْتَر ۵ پَرْمَه
 نَهْسَب ۵ كُؤْمَهْلِيك نَادَمَمِيَزَاد ۵ (ك:
 اَرْسَال)، دَمْگوتَرِي: (جَاءَ الْقَوْمُ
 اَرْسَالًا، وَجَاءَتِ الْاِبِلُ وَاخْلِلْ اَرْسَالًا):
 خَهْلَكَهْكَه كُؤْمَهْل كُؤْمَهْل هَاتَن ۵
 حوشْتَرَو نَهْسَبَهْكَان وَهَجَبَه وَهَجَبَه
 هَاتَن.
 الرِّسْلُ: كَهْنِيْزَهْكَى بَجُوك كَه جَارَشِيَو
 بَهْخُودَا نَهْدَا.
 الرُّسْلَةُ: مَيِّنَهْى (الرِّسْل) ۵ نَهْرَمَو
 نِيَان ۵ نَازَو خُوشِي، دَمْگوتَرِي: (هَم
 فِي رِسْلَةٍ مِنَ الْعِيْشِ): نَهْوَان
 لَهْزِيَانِيكِي خُوش وَ پَر نَازَو نِيْعَمَهْت
 دَان ۵ نَافَرْمَتِيك تَوَكِي جَهْسْتَهْى
 زُورِيِي.
 الرِّسْلَةُ: هَيْدِي وَ هَيْمَن وَ سُوْزَو بَهْزَمِيِي،
 دَمْگوتَرِي: (اَفْعَل كَذَا عَلٰى رِسْلَتِكَ):
 نَهْوَكَارَه لَهْسَهْرَه خُو نَهْئِجَام بِلَه ۵
 (جَاءُوا رِسْلَةً رِسْلَةً): كُؤْمَهْل كُؤْمَهْل
 هَاتَن.

الرُّسُولُ: پَيْغَمْبَهْر، رَهْوَانَهْكَراو
 بَهْپَهْيَاْمَهْوَ ۵ لَهْفَرِيْشْتَه نَهْوَانَه
 لَهْخودَاوه پَهْيَاْم دَمْهَيْنَن ۵ لَه
 نَادَمَمِيَزَاد كَهْسِيْكَه خُودَا دَمْهَيْنِيْرِي
 بَه پَهْيَاْمِيْكَهْوَ كَارِي پِي بَكَاو
 بَهْخَهْلَكِيْشِي رَاْبِگَهْيَهْنِي.
 الرُّسَيْلُ: بَهْمَانَا (الرُّسُولُ) دِي ۵
 نَامَهْبَهْر، بَهْرَهْراوان، نَاسَان، شْتِي
 سَوَك وَ نَاسَان، نَاوِي شِيرِيْن وَ گُوارَا.
 الرُّسَيْلَةُ: دَمْگوتَرِي: (اَلْقَى الْكَلَامَ عَلٰى
 رُسَيْلَتِهِ): بَهْبِي لِيْوَرْد بُوونَهْوَوَ
 پَرَاوَسْتَان قَهْسَهْكَانِي كَرْدَن.
 الْمُرَاسِلُ مِنَ النِّسَاءِ: نَهْوَ نَافَرْمَتَهْيه
 بُوْخُوي خُوازِيْئِي كَارَان بَانْگ بَكَا
 بُوْئَهْوَوى بِيْخُوازَن ۵ يَان نَهْوَ
 نَافَرْمَتَهْيه لَهْمِيْرْدَمْگَهْى جِيَا
 بُوْبِيْتَهْوَوه بَهْهَوى تَهْلَاق وَ شْتِي
 وَهَهاوه، يَان نَافَرْمَتِيك جَهْسْتَهْى
 تَوَكْن بِي، يَان هَاجِي تَوَكْن بَن، يَان
 نَافَرْمَتِي تَهْپَرِي.
 مُرَاسِلُ الصَّحِيفَةِ: كَهْسِيْكَه لَهْدُوورْمَه
 هَهْوَال بُو پَرُوْزَنَامَه يَان گُؤْفَارَمَكَه
 دَمْهَيْنِيْرِي ۵ هَهْوَالْتِيْر لَهْدُوورْمَه.
 الْمُرْسَالُ: بَهْمَانَا (الرُّسُول) دِي ۵ حوشْتَرِي
 سَهْر نَهْرَمَو خُوشْپَرُوْوَ خِيْرَا پَرُو.
 الْمُرْسَلُ: لَهْزَارَاوَهْى عِيْلَمِي حَهْدِيْث دَا
 نَهْوَمِيَه لَهْزَنْجِيْرَهْى رَاوِيْيَهْكَان دَا

- صهحابه نهبي، ومكوه نهوه تابيعي له
 پيغه مبرموه حهديث ريوايهت بكاو
 ناوي نهو صهحابه يه ي حهديثه گهي
 لي بيستوه نه هيني ۵ (نثر مرسل):
 په خشاني بي قافيه مو سهرمو
 پيچه وانه ي په خشاني سهج ناميز ۵
 (شِعْر مُرْسَل): شيعر يك كه پابه ندي
 يهك سهرمو انه بي و سهرمو اكاني
 جيا جيا بن.
 الْمُرْسَلَات: كه له فوران دا هاتووه
 به مانا بابه، يان فريشته يان نه سپ.
 الْمُرْسَلَة: ميني (الْمُرْسَل) ۵ بهر موز ۵
 ملمانكه يهك دريژ بي بگاته سهر
 سينگ.
 رَسَمَتِ النَّاقَةُ: حوشترمه بهنرمه غار
 رويشت ۵ به قاجه كاني شوي
 له زموي كرد.
 رَسَمَ فُلَانٌ رَسْمًا وَرِسْمَانًا: فلانكس جوان
 رويشت.
 رَسَمَ نَحْوَهُ: يولي رويشت به په له.
 رَسَمَ فِي الْأَرْضِ: له زمويه كه دا گوم يوو.
 رَسَمَ عَلَى الْوَرَقِ: له سهر كاغذ مه خمتي
 كيشا.
 رَسَمَ لِلْبِنَاءِ: نيشانه ي بؤ باله خانه كه دانا.
 رَسَمَ الْكِتَابَ: كتيبه كه ي نووسيه وه.
 رَسَمَ الْحُبَّ بِالرُّوسَمِ: گمنه كه ي بهر موه
 موز كرد.
- رَسَمَ لَهُ كَذَا: فرماني به وه پي كرد.
 رَسَمَ لَهُ بَكْذَا: مرسومي بؤ نووسي
 (فرماني دامه زانلني بؤ دهر كرد).
 رَسَمَ الْغَيْثُ الدِّيَارَ: باران شوي نه واري
 كه لاو مكاني كوپر كرد موه.
 رَسَمَ الْأَسْقَفُ فُلَانًا: نه سقوف پله و
 پايمه يكي كه نيسه ي دايه فلان.
 ارسم النَّاقَةَ: حوشترمه ي تاودا
 بؤ نه ودي خيرا برپوا.
 رَسَمَ الشُّوبَ: خمت خمتي وردو شاراوه ي
 له كراسه كه كرد.
 ارْتَسَمَ: دمگوتري: (أَنَا ارْتَسِمُ مَرَامِكَ):
 من له پي و رسمي تؤ دمرناجم.
 ارْتَسَمَ فُلَانٌ: فلانكس (الله اكبر) ي كرد
 پارايه وه له خودا.
 ارْتَسَمَ الْمَسِيحِيُّ: پياوه ناينييه
 مهسيحيه كه بهر ز كرايه وه بؤ
 پله ي كاهين.
 تَرَسَمَ فُلَانٌ: فلانكس پواني له كوي
 كانكه هه لكه ني و بينا بكا.
 تَرَسَمَ الرَّسْمَ: بؤ رسمه كه ي پواني.
 تَرَسَمَ الْمَنْزِلَ: له خانوو مه نزلگا كه ورد
 بؤ وه، لي پواني.
 تَرَسَمَ الْقَصِيدَةَ: له چامه شيعر مه ورد
 بؤ وه بزاني جونه و جؤن نبيه.
 تَرَسَمَ الشَّيْءَ: بيري شته كه ي كرد موه
 وه لي نه نجامي نه دا.

الرَّسْمُ: ژوری رسمو وینه‌کیشان
له‌قوتابخانه‌کان و شوینی تردا.

الرَّسْمُ: فهرمانیکی رسمیه پاشای
ولایت (سهره‌ک گۆمار) به‌شیومیه‌کی
تایبته‌ی دمی‌نوسو و ئاراسته‌ی
شوینی پی‌ویستی دمکا دمباری
کاریک له‌کارمکانی ولایت، تیر و مگو
دمستورو قانون کاری پی دمکری
(ک: مراسم).

وَسَنَ الدَّابَّةَ رَسْنًا: هه‌وساری و لاخه‌کی
توند کرد و دمی‌نی و لاخه‌کی
توند کرد، دمگوتری: (رُمَی برسنه
علی غاربه): هه‌وسارمکه‌ی خسته
سهر ملی و به‌ره‌لای کرد بۆکوئ
ده‌جی بجی و کس مهنی نه‌کا
(ک: آرسان، آرسن).

الرَّسْمُ: لوت، نه‌وشوینه‌ی له‌ولاخ
هه‌وساری تی دمکری، دمگوتری:
(فَعَلْتُ ذَلِكَ رَغْمَ مَرَسْنَه): واته (رغم
أنفه)، هه‌روا دمگوتری: (سَلِسَ
مَرَسْنَه): نه‌و و لاخه هه‌وساری
خۆشه سهر ره‌ق نییه و (ک:
مراسن).

رَسَا الشَّيْءُ رَسَوًا وَرَسَوًا: شته‌که جیگر
بوو.
رَسَا الْجَبَلُ: کێوه‌که بناغه‌ی به‌زموی دا
رۆجووه.

الرَّاسِمُ: ناوی پهمان و (ک: رواسم).
الرَّاسُوم: مۆرێکه زارکی هه‌مبانه‌و
تورمه‌کی پی مۆر دمکری.
الرَّسَامَة: پیشه‌ی وینه‌گری.

الرَّسَام: وینه‌کێش به‌قه‌له‌مو شتی وا.
الرَّسْمُ: شوینه‌واری خانوو که‌لاوه و
له‌زانیاری مه‌نتیق دا پیناسه‌ی شته
به‌تایبته‌مه‌ندییه‌کانی و بری
پارمیه حکومه‌ت دمبخته‌ سهر
هاوولاتیانی له‌جیاتی خزمه‌تگوزاری
که پینشه‌شیانی دمکا و مگوو
رسمی به‌میدو رسمی تاپۆو رسمی
هه‌ضاو داد.

الرَّسْمُ: جوان رۆیشتن.

الرسمي (العمل الرسمي): کاریکه یان
گوفتاریکه بۆ ده‌وله‌ت دمکری و
به‌گوێره‌ی قانون و یاسایه‌کی
تایبته‌ی نه‌نجام دمکری.

الرَّسْمُ: نه‌وی شموو رۆژێک له‌سهر
یه‌ک به‌رده‌وام دمب له‌سهر رۆیشتن
و حوشرمه‌که به‌هۆی توند هاج
به‌زموی دا دان دا شوینه‌وار
له‌زمویه‌که بکا.

الرَّسْمُ: کارسات و شتی زنده‌قه‌بهر و
شتیکه دیناری زی‌ری پی تیف تیفه
دمکری پی جه‌لای دمکری و
له‌وحیکه نووسراوی له‌سهر
نووسراوه شتی پی مۆر دمکری.

رَسَا قَدْمُهُ: له‌شمرېدا خوځگړو جهرېزه بوو.
رَسَتِ السَّفِينَةُ: که‌شتییه‌که له‌رېښتن
که‌وتو له‌نگهری‌گرت.
رَسَا بَيْنَ الْقُرُومِ رَسَوًا: چاک‌سازی له‌ناو
خه‌لکه‌که دا کرد.
رَسَا لَهُ رَسَوًا مِنَ الْحَدِيثِ: به‌ښی‌کی
له‌حمدیث و روداوکه بو گټ‌پراه‌وه.
رَسَا عَنْهُ الْحَدِيثُ: همرماپشته‌که‌ی له‌وموه
گټ‌پراه‌وه.
رَسَا الْحَدِيثُ لِي نَفْسَهُ: له‌دلی خو‌ی دا باسی
نه‌وه‌ی کرد.
أَرَسَى الثَّيْنِيَّ: به‌مانا (رَسَا) دئ،
دم‌گوت‌ری: (أَرَسَتِ السَّفِينَةُ):
که‌شتییه‌که له‌نگهری‌گرت.
أَرَسَى الثَّيْنِيَّ: شتم‌که‌ی چه‌سپاند،
دم‌گوت‌ری: (أَرَسَتِ السَّفِينَةُ):
که‌شتییه‌که‌م راوه‌ستاند.
أَرَسَى الْوَتْدَ فِي الْأَرْضِ: سین‌که‌که‌ی
داکوتا به‌زم‌وی دا.
الرَّكاسِي: چه‌سپاوو دامه‌زراو ه (ك):
(الرواسي).
الراسية: میینه‌ی (الراسي) به ه (قِدر
راسية): مه‌نجه‌لی چه‌سپاو کو‌لینه‌ی
که‌ورمو چه‌سپاو که‌له‌بهر گهورم‌ی
له‌شون‌ی خو‌ی نه‌جولئ.
الرُّسُ: لایه‌نی‌کی جیړ‌وکو به‌سهره‌اته.
الرُّسُو: بازنه‌ی پان و ته‌خت ه جوړه

بازنه‌یه‌که پارچه پارچه لِيك
دمبه‌س‌ترئ و نه‌خشی تیدایه ه
دمسته‌وانه‌ی میرو ه (ك: رَسَوَات).
الرُّسِي: کو‌لنه‌که‌ی چه‌قیوو چه‌سپاو
له‌ناو ه‌ده‌ی ره‌شمال‌دا ه که‌سِيك
بهرده‌وام بی له‌سهرکاری خو‌ی چ
خیر چ شهر.
الرُّسِي: شون‌ی له‌نگهر گرت‌نی که‌شتی
له‌به‌ن‌مردا پان له‌مه‌راخ دم‌ریادا ه
(ك: مراسي).
مَرَسَ الْمَزَاه: له‌مقانون دا نه‌نجامدانی
فروشت‌نی کالایه به‌و که‌سه‌ی
له‌مه‌زاددا کرپ‌نه‌که‌ی بو دم‌رده‌چئ.
الرُّسَاءُ: شتی‌کی قورسه ده‌خریته ناو
ناوم‌که بو نه‌وه‌ی که‌شتییه‌که
راب‌گریو له‌نگهری پچ بگری،
دم‌گوت‌ری: (أَلْقَى الْقَوْمَ مَرَايَهُمُ):
خه‌لکه‌که جی‌گیر بوون چیدی
به‌کو‌چم‌ری نه‌مانه‌وه وازیان
له‌گم‌رېدم‌ی هی‌نا ه (أَلْقَى السَّحَابُ
مَرَايَهُ): ه‌مورم‌که له‌ناستی‌ك دا
وه‌ستاو بارانه‌که‌ی باراند.
رَسَاتُ الطَّبِيعَةِ رَشْنًا: ناسکه‌که زاو
بی‌ج‌وی بوو.
الرُّشَا: بی‌ج‌وی ناسك کاتیک هی‌ز په‌پدا
دم‌کاو دم‌توانئ له‌گه‌ل دایکه‌که‌ی
بر‌وا ه دره‌ختی‌که به‌رز دم‌بیته‌وه

بهنه ندامی بالا پیاوئیک گه لاکهی
ومکوه گه لا ههنجیر وایه ه بهروبوومی
نییهو ناشخوری.

الرُّشَّةُ: همویریکه به تازمی نانی
تهنکی لی دمکری و دواپی نانه که
دمشکیندر پته مومو له گهل شیردا
دمکوئیندری.

وَشَحَّ العرق رشحاً ورشحاناً: عمرقه که
هاته دمرو پموان بوو.

وَشَحَّ الجَسَدُ: لاشه که عمرقی کرد.

رَشَحَتِ القرية بالماء: گوزمه ناوی لی
تکاو دلۆپ دلۆپ ناوی لی هاته دمر.
وَشَحَّ الظبي وغره رشحاً ورشحاً:
ئاسکه که به کهم جار له گهل
دایکه کهی دمستی به رویشتن یان
توانای رویشتنی پهیدا کرد، یان
بازی دا.

أَرَشَحَ: به مانا (رَشَحَ) دی.

رَشَحَتِ الأمُ: دایکه که بیچومه کهی
له گه لی دا که وته ری.

رَشَحُهُ: به خییو کردو گهشی به کرد.
وَشَحَّ للشئ: نامادی کرد بو ئهو شته،
دمگوتری: (رَشَحَ فلاناً للوظيفة):

فلانکه سی بۆکارو وموظیفه
بهرومردم کرد، یان بۆ فلان
ئهنجومه ن دیاری کرد، یان پاکانه و
بهشتگیری بۆ کرد.

رَشَحَتِ الأمُ وَلَدَهَا: دایکه که منداله کهی

فیری رویشتن کرد ه دایکه که کهم
کهم شیر ی خسته ناو دهمی منداله
شیره خۆرمکه به وه بۆنه موی خۆ
بگری.

رَشَحَتِ الدابة وَلَدَهَا: حه یوانه که
بیچومه کهی لسته موه دوا ی
له دایکبوونی.

رَشَحَ الماشية: ئازمه گانی به خییو کردن و
جوان بهرومده ی کردن.

رَشَحَ السائل: شله مه نییه کهی
به هیله ک شیر پائیوک پالوت.
تَرَشَحَ العرقُ: به مانا (رَشَحَ) دی ه
بیچوی ئاسک که به توانی له گهل
دایکی دا بپوا.

رَشَحَ فلان لكذا: فلان پیگه پی و وای
لی هات بو ئه وکاره بگونجی.

استرَشَحَ النباتُ: رومه که که بهرز بۆومو
گهشی کرد.

استرَشَحَ الصغيرُ: منداله کهی به خییو
کرد بۆنه موی گهوره بی.

استرَشَحَ النبات أو النباتُ: چاومروانی
رومه که کهی کرد در یز بی و به خییو
بکا.

الترشیحُ: له زارامی به لاغیان دا ئهومیه
له نیستیعاردا باسی شتیک بکری
په یومندی و تایبه تمهندی به (مشبه
به) یه وه هه بی ه پالوتنی ئاوو
چیا کردنه موی قه باره رمه گان

له‌ناو شله‌مه‌نی دا له‌پړگه‌ی
به‌کاره‌ینانی نامیریکی کونکون که
شله‌مه‌نیه‌که له‌کونه بچوکه‌کانیموه
دمربچو و شته په‌مکان به‌میننموه.

الإرتشاح: (الإرتشاح النشواني):
له‌پزیشکی هه‌ناوی دا بریتیه
له‌روسوبو مانه‌وی هه‌ندئ مادده‌ی
مه‌یلو سوتاوو له‌کارکه‌وتوو له‌ناو
نمنسیجه نه‌خو‌شه‌کان دا.

الرشح: همرشتیک به‌التیودری،
هه‌لاو‌پ‌دری، بتکی هه‌مرشتیک
به‌سمر زمو‌ی دا ب‌روا له‌زینده‌ومر
به‌خشوک و پی‌رویه‌وه هه‌لای کیمیا
گه‌رانم‌وه نه‌و شله‌مه‌نیه‌ بی
خه‌وشه‌یه که‌له‌ناکامی پالاوتنم‌وه
په‌یدا ده‌بی.

الرشح: همر عهره‌ق و ناویک تکه بکاو
دا‌چو‌ری هه‌له‌مه‌دی‌ن‌کدا که‌له‌باری
قیامته‌وه د‌د‌و‌ی ده‌فه‌رم‌و‌ی: (حتی
یبلغ الرشح آذانهم): گه‌رماکه هیند
تون‌د ده‌بی و خه‌لک عهره‌قی لی
ده‌چو‌ری تا دمگاته بنا‌گو‌ییان.

الرشح: (بشر رشح): بیرمه‌که ناو
ده‌د‌و‌ی، ناوی تی ده‌زی.
الرشح: به‌مانا (الرشح دئ) هه‌یان
به‌مانا عهره‌قه هه‌رومکی سمر زمو‌ی
به‌گشتی.

الرشح: نه‌و پارچه‌ی هوماشه‌یه که‌له‌زیر

زین و کورتانه‌وه له‌پشتی و لاخ
ده‌کرئ، له‌م روموه عهره‌قه‌که
هه‌له‌مه‌زئ و وشکی دمگاته‌وه هه‌
هانیه‌لو زیرگراس که‌ نادمیزاد
له‌زیر پو‌شاکم‌وه له‌به‌ریان دمکا بو
وشک کردنه‌وو هه‌له‌م‌زینی عهره‌ق.
المُشَحَّة: به‌مانا (المُشَحَّة) دئ هه‌ (ك:
مَراشح).

المُشَحَّة: نامیری پالاوتن و پالفته کردن.
وَشَدَّ رَشْدًا: شارمزا بوو.

وَشَدَّ رَشْدًا وَرَشَادًا: به‌مانا (رَشَد) دئ.

أَرَشَدَ: شارمزی کرد، هیندایه‌تی دا.

رَشَدَ: به‌مانا (أَرَشَدَ) دئ.

رَشَدَ الْقَاضِي الصَّبِيُّ: قازی (دادومر)
به‌ریاری دا که‌ مندا‌له‌که بو‌ته پیا‌وو
له‌ته‌مه‌نی مندا‌لی تی‌په‌ری.

إِسْتَرَشَدَ لَهُ: بو‌ی شارمزا کرد.

إِسْتَرَشَدَ فَلَانًا: دا‌وای له‌فلان‌ک‌س کرد
که‌ شارمزی بکا.

الترشيد: به‌یاردانی حاکم به‌وه که‌ نه‌و
لاوه‌ گه‌په‌شتو‌ته ته‌مه‌نی کام‌لی و
تی‌گه‌په‌شتن.

الرَّاشِد: که‌سیک به‌پړک و پړکی
به‌بازی حه‌ق به‌گری و به‌مو لی
لانه‌دا هه‌بو‌یه ناوه‌لنا‌وای
جینی‌شین‌ه‌کانی به‌غه‌مبه‌ر (د.خ)
نه‌و نا‌و‌مه‌و به‌ییان ده‌گو‌تری (الخلفاء
الراشدون).

الرَّشَادُ: رومكیكه سالانه دمروئ
دمنكیكه ههیه پئی دمگوترئ
(حب الرشاد).

الرَّشَادَةُ: بهردیك پر بهدمست بی.
الرَّشْدُ: بهلای شهر عزنانهوه ئهوهیه
مندال بالغ ببی کاروباری نایینیو
مالدارى خوی به جوانی بهرپوه
بهرئ ه لهقانون دا تهمه نیكه
ههرکاتى ئاده میزاد گه ییشه ئه
ئهندازه دمتوانی تهصهروف بهمالی
خویهوه بکا.

الرَّشْدَةُ: دمگوترئ: (هو ولد الرشد):
مندالیکه بنهچه دیارو وهجاخ
زادیه.

الرَّشِيدُ: ناویكه لهناوه جوانهکانی
خودا ه کهسیكه عاقلو ژهر بی،
مهزنه گردنی ریک و پیک بی ه
بهمانا نامۆزگاری گهرو رئ
نیشاندهریش دئ ه کهسیكه بگاته
تهمهنی بالقو بهپیاو حسیب
بکری ه بۆ مئینه دمگوترئ:
(رشیده).

المُرَاشِدُ: مهبهستهکان.

المُرْشِدُ: واعیزو نامۆزگاریکه ه رئ
نیشاندهری کهشتیو بهلهم
لهتهنگاوو تهنگه بهرمکان دا ه
رێبهری پۆلیس.

رَشْرَشْ: خۆی شل کرد ه (رَشْرَشْ
البعير): حوشرمکه پخی خواردو
بهسنگی زهوییهکهی تهخت کرد بۆ
ئهوهی پشوو بدا.

رَشْرَشْ: رهوان بوو، تکهی کرد، بلاو
بۆوه، بهحهوادا چوو.

رَشْرَشْ الشَّوْ: گۆشته برژاومکه
چهورییهکهی تگاهه خوار.

الرَّشْرَاشْ: نهرم، شل، دمگوترئ: (خبز

رَشْرَاشْ): نانیکى وشكو نهرمه ه

(عظم رشراش): ئیستیکی نهرمه ه

(شواء رشراش): گۆشته برژاویکه

چهورییهکهی تکاوه.

الرَّشْرَشْ من العبز: بهمانا (الرشراش)

دئ ه

رَشَّتِ السَّمَاءُ رَشًّا: ئاسمان بارانی باراند،

یان نهرمه بارانی باراند ه بارانی

رشاند، دمگوترئ: (رشت العين):

چاو فرمیسی هه لپشتن ه (أرض

مرشوشة): زهوییهکی بهناو

رشینراوه.

رَشَّ البَيْتُ والتراب: ناو مالهکهی ئاوپشین

کرد یان ئاوی له پۆشاکهکه پرژاند،

دمگوترئ: (رَشَّ عليه الماء):

رَشَّ الطريق: ئاوی له رێگاکه پرژاند

بۆئهوهی تۆزمکهی بهمرئ.

أرشت السماء: بهمانا (رشت دئ).

رَشْفُهُ رَشْفًا وَرَشْفَانًا: بهمانا (رَشْفُهُ) دئ.

أَرَشَفَ الْمَاءَ: بهمانا (رَشْفُهُ) دئ.

إِرْتَشَفُهُ: هه لی مزی.

تَرَشَفُهُ: قوم قوم هه لی مزی.

الرَّشْفُ: پاشماوهی شله‌مه‌نی که له‌بنکی

قاپ و گلاس دا دهمینیتیه‌وه به‌لیو

ده‌لستریتیه‌وه ۵ دمگوترئ: (حَرْضُ

رَشْفُ): چه‌وزیکه ناوی تیدا

نه‌ماوه.

الرُّشْفُ: بهمانا (الرُّشْفُ) دئ.

الرُّشْفُ: دمگوترئ: (إمْرَأَةٌ رُّشْفُ):

ناهرمتیکی دم پاک و دم و سه

خۆش و بۆنخۆشه ۵ هه‌روا دمگوترئ:

(ریق رشوف).

الرُّشِيفُ: دمگوترئ: (حَرْضُ رَشِيفُ)

چه‌وزیکه ناوی تیدا نییه.

الرُّشْفُ: شوینی نه‌و جووره شله‌مه‌نییه

که له‌بنکی قاپ دا دهمینیتیه‌وه ۵

(ك: مَرَشِفُ).

رَشْفُهُ رَشْفًا: رمی کرد، تهنگی پیومنا،

تیری تیگرت.

رَشَقٌ بِبَصْرَةٍ: چاوی تی بری ۵ (رشقه

بلسانه): سه‌ی پی گوتن، گله‌یی

لیکردو به‌سمر کۆنه‌کردن دایگرت.

رَشَقٌ رَشَاقَةً: قه‌دی باره‌ک و بالای جوان

بوو.

رَشَقٌ فِي عَمَلِهِ: به‌ناسانی و به‌خیرایی

أَرَشَتِ الطَّعْنَةُ وَهَرَهَا: بره‌نمه‌که خوینی

لی پهمان بوو پرزا.

أَرَشَى الْفَرَسَ وَغَوَاهُ: به‌غار پی‌کردن

نه‌سپه‌که‌ی عمره‌قاوی کرد.

أَرَشَى الْفَصِيلُ: کلکی بی‌چومه‌کی

خوراند بۆنه‌وه‌ی شیرخوا.

تَرَشَّشَ السَّائِلُ: شله‌مه‌نییه‌که پرزاو

به‌مه‌وادا چوو.

استرَشَ الْفَصِيلُ لِلرُّضَاعِ: بی‌چومه‌که ملی

دریژ کرد بۆناو دوو پانی دایکی بۆ

نه‌وه‌ی شیرخوا، گوانه‌کانی بمزی.

الرُّشَاشُ: ناو پرژینکمر، نامیریکه

شله‌مه‌نی پی دهمرژیندرئ ۵

تاکه‌که‌ی (رشاشه).

الرُّشُ: بهمانا (الرُّشَاشُ) دئ ۵ نه‌رمه

باران ۵ (ك: رِشَاش).

الرُّشَاشُ: جووره چه‌کیکه به‌ریز گولله

دمته‌قین.

الرِّشُ: دمگوترئ: (شواءُ رِشٍ) گۆشته

برزاوینکه تکه تکه چه‌ورییه‌که‌ی لی

دپته خوار.

الرِّشَّةُ: نامیریکه ناوی پی

دهمرژیندرئ ۵ (ك: مَرِاش).

وَشَفَ الْمَاءَ وَنَحَوَهُ رَشْفًا وَرَشِيفًا: به‌لیوی

ناومه‌کی هه‌لمزی.

رَشَفَ الْإِنَاءُ: نه‌وه‌ی له‌قاپه‌که دا بوو هه‌لی

مزی و لستییه‌وه.

کارمکانی نهنجام دمد، دمگوترئ: (رجل رشيق) و (خط رشيق) و (نساء رشيقه) و (قوس رشيقه).

أَرْشَقُ: بؤی پروانی و سهبری کرد.

أَرْشَقَ الرَّامِي: هاوئزمرمکه یه کجار رمعی کرد.

أَرْشَقَتِ الطَّيْبَةُ: ناسکه که ملی درئز کرد.

أَرْشَقَ إِلَيْهِ النَّظَرُ: جاوی تی بری و زوری سهبر کرد.

رَاشَقُهُ: له گهلآ رؤیشت و هاوړا بوو، دمگوترئ: (رَاشَقَنِي لِقَصْدِي):

پیشبرکی له گهل دا کردم بؤ نهنجامدانی مهبهست.

تَرَاشَقَ الْقَوْمُ: خه لکه که یه کتریان تیرباران کرد، بهرد باران کرد،

دمگوترئ: (تَرَاشَقُوا بِالْجِسْتِهِم): قسه یان به یه کتر گوتن.

تَرَشَّقَ فِي الْأَمْرِ: له کارمکه دا تونلو تیژی کرد.

الْأَرْشَقُ: دمگوترئ: (جید أَرْشَق) گهردنی بلند.

الرَّشَقُ: که وانیک که خیرا خیرا تیری بی بهاوئزئ.

الرَّشَقُ: یه کجار رمعی کردن و نهو شتهی دمهاوئزئ و سپرو جیرهی

قه لهم له کاتی نووسین دا و (ك: أَرِشَاق).

رَشَمَهُ رَشْمًا: وئنهی گرت و نووسی، دمگوترئ: (رشم الیه): بؤی نووسی.

رَشَمَ الْجُرَبَّ بِالرُّؤْشَمِ: فهرده دانهوئله کانی مؤرکردن به مؤری

تابیهتی.

رَشِمَ رَشْمًا: فلان خال و کوتراو و خیت و جرجی بیوه بوون و (فهو أَرشَم

وهي رشاء) و (ك: رُشَم).

أَرشَمَ الشَّجَرُ: درمخته که گهلای کرد.

أَرشَمَتِ الْأَرْضُ: روه و گزوگیای زموی سهری دمرهینا.

أَرشَمَ الْحَقُّ: به هیواشی هه ورمکه بروسکه دا.

أَرشَمَ: دمی زمره که یان تورمکه که یان هوتوو مکه ی مؤرکرد به مؤری

پموشه م.

الْأَرشَمُ: شتیک یه ک رنگ نمبی رنگی تری تیکه لاو بن و سهگ و پشیلو

نهو جوره حیوانانه سه رلبوزیان رمش بی و بارانی که م و زیانبه خش،

بارانی که م و ناوخت، دمگوترئ: (غیث أَرشَم و عام أَرشَم): بارانی بی

خپرو بهرمکت، سالی قرو نه هات و ناده میزادی نهوسن.

الرَّاشِمُ: مؤر، قالی نووسراو که له گوئنی و فهردهو شتی و دمدری.

الرَّشْمُ: به مانا (الْأَرشَم) دی.

وَشْن رَشْنَا وُرُشُونَا: چووه ناو هه موو
 کارێکی ناشیرینهوه هه لێس و
 کهوتی نهمامانهو منداڵانهی کرد.
 وَشْن الکلبُ فی الإناء: سهگمه که دهمی
 خسته ناو هاپه خواردمهههیه که.
 الرّاشن: نهوکهسهی بۆنی خواردن بکاو
 لهکاتی خۆی دا خۆی بو دا
 ههنگیوی هه نهوشتهی دهری به
 شاگردی ومستا.
 الرّشْن: فوناوی روبار که ناوی لێ
 ههلهکوێزی.
 الرّوشْن: رهفهی شت لهسهردانان ه
 کولانهی ههواو روناکی هه پهنجهرمی
 سهرجادهو کۆلان ه (ک: رواشن).
 وَشَا الفَرْخُ رَشَا: بیچومه که ملی درێژکرد
 بۆلای دایکی بۆنهوهی خواردنی
 بخاته دهمهوه.
 رَشَا فلاناً: بهرتیلی دا بهفلانکس.
 أرشى الشجرُ والحنظل: لقی درمخته که
 یان تولى کاله که مارانه که درێژ بوو
 ومکوو ههبل.
 وَشَا القومُ لی دم فلان: خه لکه که
 هه موویان هاوکارییان کرد بو
 خوینی فلان.
 وَشَا القومُ بسلاحهم فیه: خه لکه که هه موو
 تیکرا روی چه که گانیان کرده فلان.
 وَشَا الذلّو ونحوها: ههبل بۆ دۆلچه که

دانا.
 وَشَا الفصیل: شیرى دا به بیچومه که،
 میژاندی.
 راشاه: لێی پاراپهوه، ماستاوی بۆکردن
 هه بهروالمت دلسۆزی بۆ نیشان دا.
 إرتشى: بهرتیلی وهرگرت، دمکوئری:
 (ارتشی منه رشوة).
 استرشى فی حکمه: دادومرکه له پای
 دهرکردنی برپار داوای بهرتیلی
 کرد.
 استرشى الفصیل: بیچومه که داوای شیرى
 کرد.
 استرشى ما فی الطرع: چى له
 گوانه که دا بوو دهرى هیئا.
 ترشاه: نهروم نیانی له گه ل دا
 بهکارهیئا، وستی به بهرتیل نهرمى
 بکا.
 الرّشَاء: ههبل یان ههبل دۆلچه ه
 توله ی رومکى کوله که وه
 کاله که مارانه وه شتی وا ه
 نهستیرمهیه که له بورجى حوت دا
 کهدوا مهزلی مانکه، پێی دمکوئری
 (بطن الحوت).
 الرّشَاء: گیایه که دمکوئیندری و
 دهخوړیتمهوه بۆ رهوانبونی گه ده ه
 (ک: رَشَا).
 الرّشوة: نهو مالهیه به بهرتیل دهری

بۆ و مدد ستهینانی بهر ژموهندیپهکان،
یان دمدری بۆ به حقه دانانی به تال یان
به تالکردنی حهق.

الرَّصَبُ: له پشته دمست دا نیوان بنکی
قامکی ناوهراست و په نای.

رَصَدَهُ رَصْدًا وَرَصْدًا: له سهر رڼگا بۆی
دانیشته و چاوی بۆگتپړاو سهرنجی
دایه هه لاس و گهوتی، چاودپری کرد
بزانی چی دمکاو چۆن دمکا.

رُصِدَتِ الْأَرْضُ رَصْدًا: رڼنه باران دای
له زموی.

أَرَصَدَتِ الْأَرْضُ: زمویپه که که می بارانی
لی باری، یان که می له موپری لی
پړاو چاودپړوان دمکری گیاوگزی
باشی لی پړوی.

أَرَصَدَ الشَّيْءُ لَهُ: شته که ی بۆ
ناماده کرد، دمگوتری: (أَرَصَدَتِ
الْجِيشَ لِلْقِتَالِ وَالْفِرْسَ لِلطَّرَادِ):
سوپام ناماده کردوو به جهنګ،
نه سپم ناماده کرد بۆ پراوهدونان و
هیرش بردن، هه روا دمگوتری:

(أَرَصَدَ لَهُ بِالْخَيْلِ وَالشَّرَّ): پاداشی
دایه وه به چاک یان به خراپ.

أَرَصَدَ الْحَسَابَ: حیسابه که ی ناماده کرد و
ناشکرای کرد.

رَاصِدُهُ: چاودپری کرد بزانی چی دمکا.
إِرْتَصَدَهُ: چاودپری کرد.

تَرَاَصَدًا: ههردوکیان چاودپری
یه گتریان کرد.

تَرَصَّدُ وَلَهُ: چاودپری کرد.

الرَّاصِدُ: رهقیب و چاودپر ه نهو که سه ی
چاودپری نه سستیره دمکا و
به دوربینی زۆر پێشکهوتوو
دمپروانیته جم و جۆلی نه سستیره مکان
ه شیر ه (ك: رَصَدَ، رُصَادَ) ه هه روا
دمگوتری: (حیه راصده).

الرُّصْدُ: بارانی دواباران.

الرُّصْدُ: رڼگا ه له موپری که م و بارانی
که م ه یان بارانیك دوا ی بارانی تر
بباری ه له زاراوو یاسای ناسمان
شوناسی دا ناوه بۆنه و شوپنه
تایبهتی و نامیره ی لیانی ه وه
چاودپری جم و جۆلی نه سستیره مکان
دمکری ه (ك: أَرَصَادَ).

الرُّصْدَةُ: نهو نه لقه زپره یان زهویه
دمکریته قایشی شم شیرموه یان بلی
ناغزونه ی قایشه که به تی ه (ك:
رُصَدَ).

الرُّصْدِيُّ: نهو که سه ی له سهر رڼگاندا
دادمیشی چاودپری خه لک دمکا
ببین و گنجه لیان پی بکا شتیکیان
لی بستینی به ناهه ق.

الرُّصِيدُ: به مانا (الرَّاصِدُ) دی،
دمگوتری: (سَعَّ رَصِيدَ): دپنجه که

خوی ماتداوه بۆنهوهی نیچیریکی لی
 هه ئیکه وئو په لاماری بدا، (رخیة
 رسید): ماریکه خوی ماتداوه شتیکی
 لی هه ئیکه وئو په لاماری بدا هه روا
 ناوه بۆنهو پارمییه له حیسابی جاری
 دا له بانق دمیینه ووهو خاونه کهی
 رای نمکی شاهه هه هه روا ناوه بۆنهو
 ئالتونو زیوهی له بانق دادمنری
 بۆنهوهی بییته بارتمه و بتمانیه بۆ
 بانقه نهوت (دینارو تمه و لیره
 کاغزو مس و شتی وا).

الرَّصَادُ: ریگای چاودیری و تیشک
 خستنه سهر شت هه یان شوینی
 نه منجاندانی نهوکاره، دمگوتری: (هو
 لك بالمرصاد): نهو بۆت
 له سهنگهردایه و هه میسه چاودیری
 دمکاو ناگای له هه لئسو کهوتته هه
 هورئان دهمرموی: هَإِنَّ رَبَّكَ
 لَبِالْمُرْصَادِ هه (ک: مراصد).

الرَّصَدُ: ریگای چاودیری کردن و
 سهرنجدان هه یان شوینی نه منجاندانی
 نهوکاره هه ناوه بۆ شوین و
 هه مرمانگه و نهو نامیرانهی کاری پی
 دمکری هه هه رومه و نهو نامیرو
 شوینیهی ریژهی هیزی بومه لمرزه
 تۆمار دمکا که پی دمگوتری:
 (ریکخته).

رَصْرَصَ فِي الْمَكَانِ: له شوینه که چیکر

بوو.

رَصْرَصَ الشَّيْءُ: شتهکانی خستنه
 په نایه کترو ریزی کردن و لیکی
 ترنجاندن.
 الرُّصْرَاصَةُ: زموی رهق و پته و هه
 بهردیک بهملاو نهولای رپرهای
 کاریزدا دادمنری بۆ بیراستنی
 ناومکه.

رَصَّهُ رَصًّا: هه ندی له شته کهی خسته
 پال نهوی ترو ریزی کردن هه به
 هورقوشم پتهوی کرد یان
 هورقوشمی تیئه لئسو پی روکesh
 کرد.

رَصٌّ رَصًّا: هه ندی له شتهکان کهوتته
 پال یه ک و ریز بوون، دمگوتری:
 (رَصَّتِ الْإِنْسَانُ): ددانهکان ریک
 بوون هه (فهو أرضٌ وهي رَصَاءٌ) هه
 (ک: رَصٌّ).

رَصَصَ: زۆر ئیلحاحی کرد له سوال و
 داواکردن دا.

رَصَصَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته که روبه ندی
 پۆشی تهنها چاوی دیار بوون.
 رَصَصَ الثَّقَابُ: روبه ندمکهی دادایه ووه
 تهنها چاوی دمبیران.

رَصَصَ الشَّيْءُ: شته کهی له هورقوشم
 دروست کرد یان به هورقوشم
 روکeshی کرد.

ارْتَصَّتِ الْأَشْيَاءُ: شتهکان هه ندیکیان

کهوتنه پال پهگترو پیز بوون.

تراصت الاشياء: بهمانا (ارتصت) دئ،

دمگوترئ: (تراص القوم): خه لکه

لهناو خوځيان ريك كهوتن و پهكپړو

پهكهلوښت بوون، لهجهنگ دا

بهرامېر دوژمن ټيکړا سهنګهريان

گرت و ريزبهندی خوځيان نواند ه

پان لهنوږډا ريزبوون و شانيان

بهشانی پهکترموه نووساند.

ترصت الاشياء: بهمانا (ارتصت) دئ

ه (ك: اراصيص).

الأرصصة: جوړه کلاوڼکه دمکړتیه

سمر، پان همرشتيک سمر داپوښی ه

(ك: اراصيص).

الرصاصي: عونصور ټکی فیلزده، نهرمه

کیشی ذمپیه کهی (۲۰۷/۲۱)، ژماره

ذمپیه کهی (۸۲)، توندی و خهستی

(۱۱/۳۴)، لهپلهی گهرمی (۳۲۷) دا

دمتوڼه وه، گوللهی فیشهک که

بمتهنگ و دهمانچهو کلاشینکوف و

نهو جوړه چهکانه دمهاوږزئ ه (قلم

رصاص): جوړه پینوسیکه.

الرصاصي: همرشتيک پښکی رمصاصی

هه بی ه (المقص الرصاصي): سک

نیشه پهکی تونده لهگه ل حالمتی

قهېز بوون دا دمبی، که هوکارمکهی

ژمهراوی بوونی رمصاصه ه

الرصاصه: بهرد بهگشتی، پان بهردنيک

که بو بیرازتنی کارپز لهمېرو

لهومېری پږموی ناومکه دا ریز

دمکړئ ه همروما ناوه بو بهخیلو

جروک.

الرصاصي: روبهندی شافرت که زور

لهچاوی نزيك ببیته وه.

رَصَع بالمكان رَصْعاً: جیگیر بوو

لهوشوڼه و ماپه وه.

رَصَع الرجل ونحوه: بهمسته کول و

شهپلاغه لهپیاومکهی دا ه بهتیغ

زمېری گوشندمی لی دا.

رَصَع الحب: دانهوڼله کهی لهنیوان دوو

بمردا هارې ه بهدمستار وړدی کرد ه

رَصَع فلان رَصْعاً ورَصْعاً: هلا نکس سمتی

پوچ و رانی لاواز بوون ه (لهو اَرَصْع

وهي رَصْعاً).

رَصَع الشيء بقمه: شته کهی بهدمیه وه

نووساند.

رَصَع بالطيب: بوئی لهخوی دا.

أَرَصَعه بالرمح: بهمانا (رَصَعه) دئ.

رَصَعه: بهگوزو گوڼیکه رازانده وه،

دمگوترئ: (رَصَع الناج أو السيف

بالجواهر): تاجه کهی پان

شمشیرمکهی بهجه واهیرات

رازانده وه.

رَصَع الطائر عُشّه: بالندمکه هیلانه کهی

خوی به پمرو پۆل و چیلکه و شتی وا
رابهست.

رَصَعَ السیر: گرنیهکی سئ سوچی
لهسیرمهکه دا.

إِرْتَصَعَ: پێوه نووسا.

إِرْتَصَعَ الْأَسْنَانُ وَغَيْرَهَا: ددانهكان لێك
نزیك بوون پێكهوه لكان.

إِرْتَصَعَ الْحَبُّ: دانمۆلێكهکی هاری.

الترصیع: جوړنیکه لهجوړمکانی
زانباری بهدبع، بهو شیوه وشهكان
كی شهكهیان لێك بهچی و
كۆتاییهكهیان چون پهك بئ و مكوو
قورئان دمفرموی: ﴿إِنْ إِلَيْنَا إِنَابُهُمْ،
ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ﴾.

الرُّصِيعُ: زنجیرۆكهکی قولفهکی کیفی
موصحف.

الرُّصِيعَةُ: همر خشلێك رازاندنهموی
پئ بکری پان همر خشلێك
بازانهی پئ و دموران دهوری تاج و
شتی وای پئ برازیئرتهوه ه گرنی
هموسارو لغاوو شتی وا ه گنمه
کوتاو، همریسه ه گۆزو گۆلینکهکی
نهملاو نهولای زینی نهسپ.

المِرْصَاعُ: پارچه دارنیکه یاری پئ
دمکری و مکوو مزراح.

المِرْصَعَانُ: قولکهیهکی گهورمیه لهبهرد
ههلهکندرئ و مکوو سندۆل ه دمهکه

سندۆل نهستورایی پئ به دهستی
نادهمیزاده دانمۆلێهو شتی وای پئ
دمگوترئ.

وَصَفَّ بِهِ الْأَمْرُ رَصْفًا: لایهق و هاوشانیهتی،
دمگوترئ: (هذا الأمر لا يَرِصف بك):
ئهو نیشه بۆ تۆ ناشی.

وَصَفَّ الشَّيْءُ: ریزی کرد، چینی رابهست،
دمگوترئ: (رصف الحجارة لي البناء):

بهردمکانی لهچینی دیوارمهکهدا ریز
کرد ه (رَصَفَ قَدَمِيه): قاحی جوت
کردن ه (رَصَفَ مَايِن قَدَمِيه): قاحی
لێك نزیك کردنهوه.

رَصَفَ السُّهُمُ: تیلمه سیرمهکی لهتیرمه
شمتهك دا.

رَصِفَ رَصْفًا: شتهكان ههندنیکیان کهوتنه
پال ههندنیکیان، دمگوترئ: (رَصِفَتْ
الْأَسْنَانُ): ددانهكان لهپوکمهكان دا
چاک هاتنه دهرموو ریز بوون و
رێك وستان.

رَصَفَ رَصَافَةً: پتهوو قایم بوو، دمگوترئ:
(رَصَفَ الْجَوَابُ): وهلامهکی زۆر
پێك و پێك و بههیز بوو کهس
نهپتوانی بلخ وانیهه.

أَرَصَفَ فُلَانٌ: فلانکهس شهراپهکی
تیکهه کرد بهئاوی رونی ههلهزاو
لهبهرزایی و شاخ و گهنهك.

رَصْفُهُ: بهمانا (رَصْفُهُ) دئ.

اِرْتَصَفَ: بهمانا (رَصِفَ) دئ، دمگوترئ:

(هو مُرْتَصِفُ الْأَسْنَانِ): ددانه‌گانی

لَيْكَ نَزِيكٌ وَجُوتَن.

تَرَاَصَفَ: بهمانا (رَصِفَ) دئ، دمگوترئ:

(تَرَاَصَفُوا فِي الصَّفِّ): له‌صه‌فا

بهرپَئِك و پَئِكی راوستان.

تَرَصَّفَ: بهمانا (رَصِفَ) دئ.

الرِّصَاف: بهردی ریزکراو.

الرِّصَافَةُ: تیلمه سیرمه‌یه‌که دواو‌دی

شوئینی تیرخورمه‌کی هئ دمه‌سترئ

ه همرشوئَئِیْکَ لهرشه خاکی

عیراق دره‌ختی لی پوا بی، دوا‌یی

کراوه به‌ناو بؤ گهرم‌گَئِکَ له‌به‌غدا

له‌به‌مری خۆره‌له‌لاتی روبراری

دبج‌له‌یه.

الرِّصَفُ: بهمانا (الرِّصَاف) دئ ه

بهربه‌ستی ناو ه رَئِرَپ‌روی صه‌هریج

ه (ماءُ الرِّصَفِ): نهو ناومیه له‌شاخو

بهرزایی هه‌له‌م‌رَئِزَته خوارو زۆر

رون و صافه.

الرِّصْفَةُ: تاکی (الرِّصَاف) یان به‌مانا

(الرِّصَف) دئ ه پ‌م‌گَئِکَ له‌که‌شکه

نه‌م‌زۆدا، یان هه‌ر خودی که‌شکه

نه‌م‌زۆکه‌یه.

الرِّصِيف: بهمانا ر‌مصین و پته‌و دئ،

دمگوترئ: (عمل ر‌صیف) و(جواب

ر‌صیف) پته‌و رَئِک و پَئِکه و پ‌ت

ناکرَئِتموه ه (هو ر‌صیف فلان): نهو

هاوشان و وئنه‌ی فلانه له‌هه‌ئس و

که‌وت و کردمو‌دی دا ده‌ق له‌و ده‌جی

ه هه‌روا به به‌ردی ریزکراوی

ئه‌مبه‌رو نه‌وبه‌ری رَئِگاش دمگوترئ

ه له‌مبه‌رو دیوارکی قایم و پته‌وه

که‌شتی و هه‌تارو شتی وای

رادمو‌ستَئِندَرِئِن.

الرِّصَافَةُ: جه‌کوچ ه (ك: مَرَاصِيف).

ارْصَافَةُ به: پَئِوه‌ی نووساند، دمگوترئ:

(جوز مرصق): گوئَئِزَکی کوئِر

ناوکه‌که‌ی پَئِوه‌ی نووساوه دهرنایه.

ارْصَافُ به: پَئِوه‌ی نووسا، دمگوترئ:

(جوز مرصق): گوئَئِزَکه کاکله‌که‌ی

پَئِوه‌ی نووساوه دهرنایه.

رَصَنَّهُ رَصْنًا: ته‌واوی کرد، مه‌که‌م و

پته‌وی کرد.

وَصَّنَ الذَّابَّةَ: ولاخه‌که‌ی به‌داخ

نیشانه‌کرد.

رَصَنَ بِلْسَانِهِ: به‌زویان ج‌ئِئِوی هئ دا.

رَصَنَ رَصَانَةً: جِئِگِیرو پته‌و بوو،

دمگوترئ: (رَصَنَ الْبَنَاءُ): بینا‌که

قایم و پته‌و بوو ه عاقل و هوشمند

بوو ه رَئِک و پَئِک و نایاب بوو،

دمگوترئ: (کلام ر‌صین، و‌ر‌ای

ر‌صین).

ارْصَنَّهُ: جِئِگِیری کردو جه‌سپاندی.

رَصْنٌ: دمگوترئ: (رَصْنُ الشَّيْءِ عَرَفَةً):

رَضَابُ: ناوی شیرین و گوارا.
الرَّضْبُ: ناوی دهم گمشدین بی ۵ ناوی
دومی دلدار و خوشه‌ویست ۵ (ك):
مراضب).

رَضَخُهُ رَضَخًا: به‌برد کوتای، وردی
کرد، شکاندی، دمگوتری: (رَضَخَ
الحصى والتوى): یان (رَضَخَ رأسه).
ارتفع منه: عوزری بۆهینایمه‌وه.
تَرَضَخَ الحُبْرَ رَحْوَه: نانمکی وردو
هارکرد.

الرَّضْخُ: به‌خششی کهم ۵ شتی ناوازه،
نهمی له‌ناوکی بادام و گوتزو شتی
وا په‌یدا دمبی، دمگوتری: (بلغنا
رَضْخَ من خبر): کهمیک
له‌مه‌والکه‌مان بی گه‌یی.

الرَّضْخُ: دمکی کوتراو و شکینراو، یان
نهمی دمکانه‌ی له سنډۆلکه
دمپژین و له‌ملاو نهمولا دمکمون.
الرَّضْخَةُ: نهمی دمکانه‌ی دمپژین له‌ژیر
دمسکه سنډۆلکه.

الرَّضَاخُ: دمسکه سنډۆل، نهمی شتی
بی دمگوتری.

رَضَحَتِ الثَّيْرُسُ رَضَخًا: نیریه
کیویه‌کان شهره‌ی فوجیان کرد.

رَضَخَ به الأرض: به‌زوی دا دا.

رَضَخَ له من ماله: له‌مال و سامانی خوی
شتیکی کهمی دایه.

شتمک‌ی باش زانی ۵ (رَضَنَ لي هذا
الخبر): نهم هم‌واله‌ی بۆیه‌کالا
کردمه‌موو لی‌کۆلینه‌وی باشی تیدا
نهمجام دا.

الرَّاصِنُ: شتی موکه‌م و چه‌سپاو ۵
(ك: رواصين).

الرَّاصِنُ: دمگوتری: (فلان راصين
بجانتك): فلانکه‌س شیای نهمیه
پیداو‌یستییه‌کانت جی‌به‌جی بکات.
رَصِين الجوف: ناوسک هی‌شاو.

الرَّصْنُ: ناسنیکه گهرم دمکری و لاخی
بی داخ دمکری ۵ (ك: مراصن).

رصاه رصوا: جی‌گیری کردو
چه‌سپاندی و جوان دایمه‌زراند.

أرصى بالمكان: به‌مو شوینمه‌وه نووساو
به‌جی‌ی نه‌هیشت.

رَضَبَ المطر رَضْبًا: باران دایکردو لا‌هاوی
لی هه‌ئسا.

رَضَبَ الرِّيقَ: لیکی چاند، ناوی دهمی هاته
خوارو هه‌لی ملیست.

تَرَضَبَ الرِّيقَ: تفی هه‌لملیست.

الرَّاضِبُ: جۆره سیدرو بۆنیک‌ی خوشه.

الرَّضَابُ: تَضو لیک ۵ یان تفی
هه‌لملیساو ۵ رنکی راوی هه‌نگوین

۵ شه‌ونم که‌دمکه‌ویته سهردارو

روده‌ک ۵ تهرزه ۵ میسکی وردو هارپاو

۵ کلۆ شکر ۵ گوارا، دمگوتری: (ماء

رَضَخَ الشَّيْءُ الْيَاسَ: شته وشکه‌ک‌ه‌ی تیک
شکاندو هاری.

أَرْضَحَ لَهُ: شتی زور که‌می پندا.
رَاضَحَ مِنْهُ شَيْئًا: شتیکی لسی
دهسکه‌وت.

رَاضَحَ فُلَانًا: به‌رده بارانی فلانکه‌سی
کرد، به‌ردی تیگرت.

إِرْضَخَ: دمگوتری: (هو یرتضخ لکنة
أعجمية): له‌سه کردنی دا شیوه
بیگانهمی زمانی عمرمبی پیوه
دیاره ۵ یان زمانی تیکه‌لاوه
له‌وشه‌ی عمرمبی و ناعمرمبی.

تراضوا بالسهم: تیریان له‌یه‌ک گرت،
یه‌کتریان تیره باران کرد.
تَرْضَحَ الْحَبْرُ وَغَرَهُ: نانهم‌کی ورد کردو
خواردی.

تَرْضَحَ الْحَبْرُ: هم‌الهم‌کی بیست به‌لام
لسی دلنیا نه‌بوو.
الرَّضَاخَةُ: به‌خششی که‌م.

الرُّضْخُ: به‌مانا (الرَّضَاخَةُ) دئ ۵ شتی
که‌م و کوپ، هم‌وائیک بیسی و لسی
دلنیا نه‌بی.

الرُّضْخَةُ: به‌مانا (الرُّضْخُ) دئ.
الرُّضِيخَةُ: به‌مانا (الرَّضَاخَةُ) دئ.

الرِّضَاخُ: نامیری گهنم کوتان و نوک
کوتان و شتی وا.

الرِّضْخَةُ: به‌مانا (المرضاخ) دئ ۵ (ك:
مراض).

رَضْرَضَ: توپکله‌که‌ی لسی کرده‌موو
چاک نه‌یکوتا.

تَرْضَضَ: شکاندی و وردی کرد ۵
جولایه‌موو راپوشاند.

الرَّضْرَاضُ: به‌رده وردی ناو رپرموی
ناو ۵ دلۆبه بارانی ورد ۵ گوشتن ۵
دمگوتری: (رجل رضراض) و (ردف

رضراض): پی‌او‌ی گوشتن، سمتی
گوشتن.

الرَّضْرَاضَةُ: مینه‌ی (الرَّضْرَاض) ۵ به‌رد
که‌م‌هاو‌پژری و هه‌لبه‌زو دابه‌ز
دهکا.

الرَّضْرَضُ: به‌ردی بچوک له‌رپرموی
ناوی کارپزا.

رَضَهُ رَضًا: کوتای توپکله‌که‌ی لسی
کرده‌مو، یان شکاندی و وردی کرد.

أَرْضُ: هونگران و تممبل بوو.
أَرْضُ فِي الْأَرْضِ: به‌زموی دا رؤی.

أَرْضُ التَّمْبُ وَغِيهِ الْعَرَقُ: ماندویمتی
عمرمقی به‌ کرد.

إِرْضُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ شکا.
الأرضُ: شاده‌میزادی له‌جیدا که‌وتوو

که‌جی‌کای خو‌ی جی نه‌هیلئ.
الرَّضَاضُ: نامیری شکی‌نهر، وردکهر.

الرُّضُ: خورما ده‌نکه‌که‌ی دهر‌به‌پندری و
ورد بکری و پاشان تیکه‌لاوی ماست
بکری، یان خورماو رونه‌که‌ره
تیکه‌ل بکری.

دا خوارد ه دایه دمست دایه نیک
شیری بداتی.

راضع الطفل: منداله که شیری دایکی
دمخواردو دایکه که ش سکی هه بوو.
إرضعها: بهمانا (رضعها) دئ،
دمشگوترئ: (إرضع الثدي أو
الضرع).

إرضعت العنز: بزنه که شیری خوئی
خواردموه.

تراضعاً: دوو منداله که بهیه که وه
شیریان خوارد.

استرضع الولد: داوای کرد شیر دمریک
بؤ منداله که ی بهیدایکری.

استرضع المرأة المولود: منداله که داوای
کرد نافرته که شیری بداتی.

الراضع: سوانکمر ه خوئری و همتیو
مچه ه خاومن شیر که دمگاهته میردی
ژنه شیر دمرکه.

الراضعة: میینه ی (الراضع) ه ددانی
پیشه وهی مندال که بؤ شیر مزین
پشتیان بی دهبهستی، یان نهو
ددانانیه له ماوهی شیر خواردن دا
دمکهون.

الرضاع: دمگوترئ: (بینهما رضاع اللبن)
برای شیری بهکترن.

الرضاعة: شیر خواردن، شیر پیدان.
الرضع: پوره ههنگ یان ههنگی
بچکۆله.

المِرْضَةُ: همرشتیک ببیته هوئی
عمره فکردن و جهسته ی نادمیزاد
گهرم دابیتی له خواردن و خواردنه وه
ه ماستی ترش، دۆی ترش.
المِرْضَةُ: بهمانا (الرض) دئ ه ماست و
دۆی ترش، که عهرق بهنینهسان بکا.
وَضَعَ رِضَاعَةً: خو خراب بوو ناکمس
بهجه بوو.

وَضَعَ أُمُّهُ رِضَاعاً وَرِضَاعَةً وَرِضَاعاً: گوئی
مه مکی دایکی مزو و شیری خوارد،
دمشگوترئ: (رضع الثدي)،
دمشگوترئ: (هو يرضع الدنيا
ويذمها): بهرو بومی دونیا دمخواو
زه می دمکا.

رَضِعَهَا رِضَاعاً: بهمانا (رَضِعَهَا) دئ ه
(هو رَضِعَ وَهِيَ رَضِيعَةٌ).

رَضَعَ رِضَاعَةً: خو خراب بوون دمگوترئ:
(لَوْمْ وَرَضِعَ): بؤ که سیک گوانی
نازه له که بهزئ نه که بیدوشی
مزینه که شیی له ترسی نهو مه
نهو مکوو خه لکی گوئیان لی بیو
داوای شیری لی بکهن.

أَرْضَعَتِ الْأُمُّ: دایکه که مندالی هه بوو
شیری دمدایه.

أَرْضَعَ الْوَلَدَ: منداله که ی والی کرد
شیرمه بخوا.

رَاضِعُهُ مُرَاضِعَةٌ وَرِضَاعاً: شیری له گهل

الرُّضْعُ: دره ختی که حوشر حهزی
له که لاکه به تی.

الرُّضْعَةُ: به مانا (الرُّضْعَةُ) دئ،
دمگوترئ: (شاة رضوعة).

الرُّضِيع: به مانا (الرَّاضِع) دئ، دمگوترئ:
(فلان رضیعی): فلان کهس برای
شیرمه.

الرِّضْعَةُ: نامیریکه مندان شیرئ لئ
دمخوا (مه مهی شیر).

وَصَفَّ رَضْفًا: له سر به ردی سورکراوه
برزانندی، کولاندی، گهرمی کرد،
پیئ گه باند ه له سر به ردی
سورکراوه داخی کرد.

وَصَفَّ الرِّسَادَةَ: سهرین و پشتیه کهی دوو
لؤ هینا به وه.

رَضْفُهُ: به مانا (رَضْفُهُ) دئ، دمگوترئ:
(رَضْفُهُ): واته رقی هه لساند تاوای
لئ کرد دمگوت له سر به ردی
گهرم و سورموه بووه.

الرُّضْفَةُ: به ردی سورموه بوو گهرم کراو
به مانا گر ه دمگوترئ: (هر علی
الرُّضْفِ): نهو دهلی له سر به ردی
سوورموه بووه ه حه جینی نیهو
هه مانا ه یان به لایه کی هیند
گه وره به به لؤ ناخوشیه کانی
لهو میشی له بیر بردنه وه ه هه روا
بهز که گه وه سهر به ردی گهرم

دمتوئته وهو گهر مییه کهی سارد
دمکاته وه ه ئیسقانی فاوغه نه زنؤ.

الرِّضَافَةُ: به ردی گهرم و سورموه بوو
که مانده لی به داخ بکری.

أَرْضَكَ عَيْنِيَه: چاوی فوجاندو
کردنیه وه.

رَضَمَ رَضْمًا وَرَضْمَانًا: فونگران بوو،
به ته مبه لی ههنگاوی هه ئینان و

ههنگاومکانی کورت هاویشن.

رَضَمَ بِالْمَكَانِ رَضْمًا وَرَضْمًا: لهو شوئنه
جیگیر بوو.

رَضَمَ الْبَعِيرُ وَغَرَهُ بِنَفْسِهِ: حوشر که یان
شتیکی تر خوی دابهزموی داو لئ

پالکهوت.

رَضَمَ الْبَيْتَ: خانوم کهی به به ردی سپی

بنیات نا، دمگوترئ: (رَضَمَ عَلَيْهِ

الْحَجَرُ): به ردی له سر که له که
کردن.

رَضَمَ الْمَتَاعَ: کالاکه ی ریزگردن و له سر به ک
هه لی چنی.

رَضَمَ الْأَرْضَ: زمویه کهی کیلا بو
کشتو کال.

ارْتَضَمَ الشَّيْءُ: شته که هه ندیکی چوووه
پال هه ندیکی و چهسپ بوو ه تیک

ترنجا ه شکاو کهرت کهرت بوو.

الرُّضَامُ: دمگوترئ: (رَضَامٌ مِنْ نَبْتٍ):
که مییک لهروه ک و گیاو گز.

الرَّضْمُ: بمردی سپی ۵ یان تاشه بمردی
گهوره که هندیکیان کهوتبته سمر
هندیکیان.

الرَّضْمَةُ: بمرد، یان گاشه بمردی گهوره
۵ (ك: رَضَمَ، رِضَامَ).

الرَّضْمَةُ: بهمانا (الرَّضْمَةُ) دئ.

المرضوم: دمگوترئ: (برذون مرضوم
العصب): ولاخیکی نا رسته نه،
پهگهگانی جهسته می سواری پهکتر
بوون رؤینی بوناگری.

رَضْنُهُ رَضْنًا: هندیکی خسته پال
هندیکی تری ۵ یان ریزی کردو
هملی چنی.

رضاء رَضَوًا: زور تر لی رازی بوو،
دمگوترئ: (راضانی فَرَضُوهُ):
لهکاتی لیک رازی بوون دا بهسمر یا
زال بووم.

رَضِيَهُ رِضًا وعنه وعليه رَضًا ورضاء
ورضوانًا: هملی بزاردو بی رازی
بوو، بهسندی کرد، دمگوترئ:
(رضیه له): بهشایه می زانی بوئه و
کاره.

أرضاء: وای لی کرد رازی ببی،
دمگوترئ: (أرضيته عني): وام لی
کرد لیم رازی بی.

راضاء مراضاء ورضاء: هاوړابوو
لهگه لیاو رازی کرد ۵ پیشپکیان
کرد لهرازی کردنی پهکتر دا.

إرضاء: بهمانا (رَضِيَهُ) دئ، دمگوترئ:

(إرضاء لصحبه): هملی بزارد یو

هاوړپیه می ۵ بهشایو زانی بو
هاوړپیه می.

تراضيا: هاوړابوون، بهمهکتر رازی
بوون.

تَرْضَاه: هملی بهدهسته تهنانی
رمزاهندی نه می دا، یان
بهناپحه می و زه حمت رازی بوو.

استرضاء: هملی رمزاهندی نه می دا ۵
داوای لی کرد رازی بکا.

الرِّضَا: رمزاهندی.

الرِّضَاءُ: بهمانا (الرِّضَا) دئ.

الرَّضِي: فرمانبردارو ملکه چ.

رَطَأَهُ رَطْأً: شتیکی خسته نهستوی
کهپی ناخوښ بوو.

رَطِئَ رَطْأً: نهحمه قو گیل بوو.

استرطأ: نهحمه قو بوو ۵

استرطأ فلاناً: فلانکهمی نهحمه قو
خوږی کرد.

رَطَبَ الرُّطْبُ رَطْبًا: خورماکه پیگه می ۵

تامی لهبمر سیله پیه وه گؤړا بو
شیرینی.

رَطَبَ الدَّابَّةُ: ولاخه که خورمای گه پیوی
خوارد.

رَطَبَ فلاناً: خورمای شیرین و تهر و تازه می
دمرخواردی فلان دا.

رَطَبَ رطوبةً ورطابةً: شتی هیناپه وه، تهر

بوو، پاراو بوو، دمگوترئ: (لساني رطب
بذكرك): زوبانم پاراوه پهمیادی تۆ.

رَطَبٌ فلان رَطْبًا: فلانكەس ئەموی لای بوو
لەر است و جەموت راينوانند و
درکандی.

رَطَبٌ رطوبةً و رطابةً: بەمانا (رَطَبٌ) دئ،
نەرم و نیان بوو.

رَطَبٌ الهواء رطوبةً: هەوا بوخاری زۆر بوو.

رَطَبٌ البُسْرُ: خورماکە گەیی و شیرین بوو.

ارَطَبٌ البُسْرُ: خورماکە بوو بە روتاب،

یان تەپری و شیرینی تیکەموت.

ارَطَبٌ فلانٌ: فلانكەس خورمای گەیی و

تازەمی زۆر بوو ە خورماکە بوو بە

روتاب، یان تەپری و شیرینی

تیکەموت.

ارَطَبٌ النخلُ: درەختی خورماکە

خورماکانی پێگەیی و شیرین بوو ە

خورماکە بوو بە روتاب، یان تەپری و

شیرینی تیکەموت ە

ارَطَبٌ الأرضُ: زەویەکە خورمای

روتابی زۆر بوو یان هەببوو.

ارَطَبٌ الثوبُ و غميره: کراسەکە

تەپکرد.

رَطَبٌ البُسْرُ: بەمانا (ارطب) دئ.

ارَطَبٌ الشيءُ: شتەکە تەپکرد.

ارَطَبٌ فلاناً: خورمای روتابی

دەرخواردی فلان دا.

تَرَطَبٌ: تەپبوو، دەمگوترئ: (کَرَطَبٌ
لساني بذكرك): زوبانم پهمیادی تۆ
پاراو بوو.

الرَّطَبُ: نەرم و نیان ە تەپ، پێچەوانە

و شک، دەمگوترئ: (غلام رطب):

کۆپێکە نازو نوزی ژنانە دما ە

هەمراواوە بۆ هەرشێک بەناو

تەپیکری ە هەموو شۆپکیکی تەپ.

الرَّطَبُ: لەمەپکای سەوزو داراستانای ە

بەشێک لەو جۆرە لەمەپکایە

بەگیاو گزۆ درەختی سەوز خۆی

دەنویئ.

الرَّطَبُ: خورمای گەیی و پێش ئەموی

و شک پێتەوه ە (ك: أرطاب، رطاب).

الرَّطَبَةُ: مێینە (الرَّطَب) ە (جاریب.

رطبة): کەنیزمکی نەرم و نۆل یان

بێ پەموت ە هەر پەمکیک بەتەپری

بەخوری.

الرَّطِيبُ: (غصن رطب و ریش رطب):

لەق درەخت کەزۆر تەپرو شک بێ ە

پەپرو پۆلی نەرم و نیان.

الرَّطَبَةُ: دەمگوترئ: (بئر رطبة) بێرێک

کە لەناو بێرەکانی تەردا ناوێکە

شیرین بێ.

الرُّطْرَاطُ: ناوی بەرمەوای حوشتر

لەبنکی حەوزدا.

رَطَسَهُ رُطْسًا: شەبلاغە لای دا.

اَرْطُسْتُ عَلَيْهِ الْحَجَارَةَ: بمردي له سهر
هه لچنى.

اَرْطُ: نه حمه قو گيل بوو ۵ ماخولانى
تيكهوت و هاواري كرد، ههراو
هۆرپاي ناپه وه.

اَرْطُ فِي مَقْعَدِهِ: زۆر مايه مو نهوشوپنه ي
جى نه هيشت.

الرَّطِيطُ: كه سيك بكهوپته هه لبه زو
دابهرزو هاتو هاوار كردن ۵ گيلي و
نه حمه قى ۵ (ك: رِطَاط، رَطَاطِط).

وَقَلَّ رَطَلًا: بازى دا.

وَقَلَّ الشَّيْءُ: به دمست هه لى سهنگاند
بزانى كيشى چه نده.

ارطل فلان: فلانكس منداليكي
زمعيضو لاوازو نه كاملى بوو ۵ شلو
شيواو بوو ۵ گوچكه كانى
شۆر بوونه وه.

رَاطَلَهُ: به كيشى ريطل كالاكهى پى
فروشت.

رَطَلَ الشَّعْرَ: قزمكانى بهرؤن
چهوركردو نهرمى كردن ۵ قزمكانى
هه لدايه وه ۵ دايهينان و شوپرى
كردنه وه.

اسْتَطَلَّهُ: داواى لى كرد به كيشى ريطل
شتى پى بفروشى.

الرِّطْلُ: كي شيكه شتى پى دهپيورى يان
دهكي شرى ۵ به گوپره ي دابو

نه ريتى ولاته كان دهگۆرئ ۵ بۆتمونه
له ميصر ۱۲ ئۆهيهيه، ئۆهيمش
ومزنى دوانزه ديره هه مه ۵ نهرمو
نيان ۵ ههرشتيك مهيله و نهرمو
شلك بى ۵ پىرى زمعيضو رهق ۵
مندالى بارىكى بالا بهرز ۵ نه حمه ق
۵ (ك: ارطال).

رَطَمَهُ رَطْمًا: قورپوى كرد له قورپى
هه لكي شا ۵ له قورپى ومردا،
دهگوتري: (رَطَمَهُ فِي الرَّحْلِ):
خستيه ناو قورپوه ۵ (رَطَمَهُ فِي
الْأَمْرِ): خستيه ناو كي شه به كه وه زۆر
زه حمه ته لى رزگار بى ۵ به ندى
كرد، گىرى پى خوارد.

رَطِمَ رَطْمًا: نهومى له ناو سكى دا بوو
گىرى خوارد ۵ قهبز بوو.

ارطم: بيچنگ بوو.

إِرْطَمَ: كهوته ناو قورپوه، له قورپ
چه قى.

إِرْطَمَ الشَّيْءُ: شته كه قهرمبانغ بوو ۵
كهوته سهرهك.

إِرْطَمَ لَيْهَ: كهوت و تيكيه وه هاويشتو
نه يزانى چى بكا.

تَرَطَمَ: كهوته سهرهك.

تَرَطَمَ السِّلْعَ: قهبرى كرد، گوى گىرا،
مىزى گىرا.

الرَّاطِمُ: تايبه تمه ندى شت.

الرُّطَامُ: گریوونی خۆراك لهگه دهی
حوشتر دا، واته: حوشترمه که یان
هەر نازه لێکی تر که پیسای
بۆنمگری.

الرُّطْمَةُ: نهو چورتو کیشهیهی تری
دمکوهی، دمگوتری: (وقع في رُطْمَةٍ):
کهوتوته کیشهیه که وه نه مسهرمو
سهری نازانی و ههر چه نده دمکا
لێی رزگار نابێ.

الرُّطُومُ: نه حمه قو گیل ە نافرمتیك
وانیکی به ئیسقان گریایی.

الرُّطُومَةُ: به مانا (الرُّطْمَةُ) دی.

وَطْنُ الْأَعْجَمِي رطانة: کابرای ناعهرمب
به لۆغهت و زمانی خۆی قسهی کرد.
وَطْنُ فَلان: کابرا به زمانی ناعهرمبی
قسهی کرد.

وَطْنُ لَه رَطْنًا و رطانة: به زوبانیك دوا،
کهس لێی حالی نهیوو.

رَاطَنُهُ مَرَاتَنَةً و رطاناً: به زمانی
ناعهرمب قسهی لهگه ل کرد.

الرُّطَانَةُ: ناخاوتن به زمانی بیگانه و
ناعهرمبی، دمگوتری: (كَلَّمَهُ
بِالرُّطَانَةِ): قسهی لهگه ل دا کرد
به زمانی عهجه می یان به زمانیک
زۆربهی خه لکه که لێی حالی
نهدمبوو.

الرُّطَانَةُ: حوشتری زۆر لهگه ل خاوون و
ماله کۆچه رییه کان.

أَرُطْتُ الْأَرْضَ: زمویه که رومکی
نهرمتای لێ روا، گیایه که بۆ
دمباغ کردن به کاردی.

رَهَبَ رُغْبًا: ترساو لێوه لهری پێ کهوت.

رَعَبَ الرَّادِي: شیومه که پرپوو لهئاو.

رَعَبَ الْحَمَامَةَ: کۆترمه که دهنگی بهرز
کردموو شوێی لێ هه لکیشا،
دمگوتری: (رَعَبَتْ في صوتها).

رَعَبَ فَلَانًا: فلانکهسی ترساند ە ههر شهی
لێ کرد.

رَعَبَ السَّامَ: دوگه کهی بری.

رَعَبَ الْخَوْضَ: حموزمه کهی پرکرد.

رَعَبَ السَّهْمَ: شوێنی سهرمتیرمکانی
شکاند.

رَعَبَتْ الْحَمَامَةُ تَرَعِيًّا: به مانا (رعبت)
دی.

رَهَبَ فَلَانًا: فلانکهسی ترساند.

رَعَبَ السَّهْمَ: شوێنی سهرمتیرمکانی چاک
کردموو.

إِرْطَعِبَ: ترسا.

الْأَرُعِبَ: کورت.

الرَّاعِي: جۆره کۆتریکه زۆر به دهنگی
بهرز دهخوێنی، دمگوتری: (حامة

راعية).

الرُّعْبُ: ههر شه ە جۆره سه جعیکی
زمانی عهرمبییه.

الرُّعْبُ مِنَ السَّهْمِ: نهو شوێنهیه
سهرمتیرمکانی تیوه دهجن.

الرَّعِيبُ: دمگوترئ: (هو رعیب العین):
چاو ترساوه ۵ بۆهمرشتیک بپروانی
لیی دمترسی ۵ دوگی خوشتر
کمشیتان شیتان کرابی ۵ قهلهوئیک
کهچهوری لیی بچۆرپتموه (سنام
رعیب) پتمو، گۆشتن ۵ کورته بالا.

الرَّعَابَةُ: زۆر ترسنۆک.

الرَّعِيبَةُ: پارچه دووگی خوشتر ۵ (ک:
ترعیب، تراعیب).

الرَّعْبَةُ: شوینی ترس ۵ بازو ههلممت
بردنی ترسناک ۵ ومکوو نهوه
بهنهخافل پهکیک پهلامارت بداو
لیی بترسی.

رَعَبَبُ: قهلهو بوو وای لیی هات رۆنی
لیی دمکا.

الرَّعِيبُ: سهرمتای دهرکهوتنی خورما.
الرَّهْبُوبُ: زمعیضو ترسنۆک ۵ سوک و
چهپلەر ۵ ئافرمتی تازه پیگهپشتوی
بالا بمرزی گۆشتن و نمرمو نۆل ۵
یان ئافرمتی سپی پیستی جوان و
نمرمو نۆل ۵ (ک: رعایب).

الرَّعِيبُ مِنَ النِّسَاءِ: بهمانا
(الرَّعُوبُ) دئی ۵ (ک: رعایب).

رَعَبَلُ: ئافرمتی سمر رمقو نهحمق.
رَعَبَلُ الشَّيْءِ: شتهکهی پارچه پارچه
کرد، شپو ونجرو ونجری گرد ۵
لهحمهپت دا هاتووو: (إِنَّ أَهْلَ يَمَامَةَ،

رَعَبَلُوا فسطاط خالد بالسيف)،
دمگوترئ: (رَعَبَلُ اللَّحْمِ):
گۆشتهکهی کوتکوت کرد بۆ نهوهی
زوو بیرژی.

تَرَعَبَلُ: پارچه پارچه بوو ۵ کوتکوت
بوو.

الرُّعْبَلُ: ئافرمتی دمنگو دۆره ناخۆشو
نهحمق، نهو ئافرمتهی پۆشاک
زبرو ناشیرین دمپۆشی ۵ زیندموهری
قهباره زل و گهوره، دمگوترئ: (جمل
رعل).

الرُّعْبَلَةُ: گێژهلوکهو خوارو خییج،
دمگوترئ: (ریح رعبلة): بایهکی
نارپیک و پیک و گێژهلوکه ناسایه.

الرُّعْبُولَةُ: پارچه قوماشی دپاو،
دمگوترئ: (لرب رعایل): کراسیکی
شپو وپو دپاو.

رَعَتِ الْعَنْزُ أَوْ الشَّاءُ رَعَاءً: دمورو بهری
سپی واشمهیه، بزنهکه یان مهرکه
لبۆز بهلهکه.

رَعَتِ الْحَيَّةُ فَلَانًا: مارکه فلانی گهست،
کهمیك پیۆمی دا.

رَعَتِ الْعَنْزُ أَوْ الشَّاءُ رَعَاءً: بهمانا
(رَعَتِ) دئی ۵ (هو أرعت وهي
رعاء).

رَعَتْهَا: گوارمی لهگویی کرد، ملهوانکهی
لهمل کرد.

أَرَعَدَ: بهمانا (رَعَدَ) دئ.

أَرَعَدَ لَهُ: ههږمشی لی کرد ۵ ترس و
دلته کوتی توش هات ۵ گوئی
له گۆلهی ههږ بوو.

أَرَعَدَتِ الْمَرَأَةُ: بهمانا (رَعَدَت) دئ.

أَرَعَدَ فُلَانٌ: فُلَان زۆر ئیلحاحی کرد
له سوانکردن و هرسیاردا ۵

أَرَعَدَ فُلَانًا: وای کرد فُلَان بهلرزی.

أَرَعَدَ فُلَانٌ: فُلَان جهستهی وشهقه
تۆله کهوت و هه موو گیانی له رزی.

أَرَعَدَتِ فَرَانِسُهُ عِنْدَ الْفَزَعِ: هه موو
ماسولکهو جومزگاگانی کهوتنه
له رزه، له ترسا.

أَرَعَدَ: کهوته له رزمو شهقه تۆله.

تَرَعَّدَ: بهمانا (أَرَعَدَ) دئ ۵
لهقه له و بیان جهستهی له رمی لیوه
دئ.

الرَّاعِدُ: ههږی بروسکاوی ۵ (ذات
الرواعد): بهلاو کارسات.

الرَّعْدُ: دمنگیکی کهوریه بهینا دمیج
دوای بروسکهو جه خماخه،
دمگوتری: (جاء بذات الرَّعْدِ
وَالصَّلِيلِ): شهرو بهلاو کارساتی
هیئا.

الرَّعْدَةُ: ههله رزینی جهستهیه
له ترسان یان بههوی تاوو له رزموه،
یان هۆکاری تر.

الرَّعَادُ: ههږیک زۆر بروسکه بهاوی ۵

الرَّعْتُ: گواره یان ههږشتیک بۆ
جوانکردن و رازاندن هه به خۆدا
بکری ۵ و مکوو گوارو مله وانکه و
گیزو گونکه ۵ گۆشته زیادهیه که
به سهر سهری هه نئ بالند ههویه
یان به سهر دمنوکیه موی.

الرَّعُوَّةُ: شهو به رمی له سهر لیواری
بهر دامنری و ناو هه ئکیش له سهری
رادموستی.

وَهْثُ الرِّمَانِ: گولۆکه همنار.

وَعَجَ الْبَرْقُ رَعَجًا: ههږه بروسکه که
پهچاو پهچی کرد و پهتیهو
بریسکه کهی زۆر مایهوه.

وَعَجَ فُلَانًا: فُلَان کهسی دمو له مهند کرد.
وَعَجَ: زۆر بوو.

أَرَعَجَ الْبَرْقُ وَغَوَّ: بهمانا (رَعَجَ) دئ.

أَرَعَجَ فُلَانٌ: فُلَان دمو له مهند بوو.
أَرَعَجَ: بهمانا (رَعَجَ) دئ ۵ کهوته
په له ههږمه و له رزین و ماخولانی
پهیکموت.

أَرَعَجَ الْوَادِي: شیوکه پهږوو.

الرَّعَجُ: مهږو بزنی زۆر.

وَهْدَ السَّحَابِ رَعْدًا وَرَعْدًا: ههږمه که
گولاندی و بارانی باراند،
دمگوتری: (ههږمشی لی کرد).

رَعَدَتِ الْمَرَأَةُ: ناهرمته که خوی
رازانده و خوی جوانکرد.
وَعَدَ رَعْدًا: له رزین و ماخولانی تی کهموت.

رَعْرَعَ اللهُ الْفَلَاحُ: خودا نهو کورپه لاومى
بهدى هيئاوه.

رَعْرَعَ الدَّابَّةُ: سوارى ولاخهکه بوو
بوئنهومى راي بيئى ۵

رَعْرَعَ: دمگوترئ: (رَعْرَعَ الصَّبِيُّ)
مندالهکه جولاپهوه، گهشهى گردو
پيگهپي جهستهى رِيك و پِيك
ومست ۵ يان خمریکه لهتمهنى
دمساله تيدهپهري، يان تيپهري.

ترعرعت الأسنان: ددانى ومشهقهتوله
کهوتن.

رَعْرَعَ الْمَاءُ أَوْ السَّرَابُ: ناومکه يان
تراويلکه مونجاوى داپهومو لهپيش
چاو بريسهکى داو شوؤى لى
دمرکهوت.

الرَّعْرَاعُ: گهنجى جهسته جوان و رِيك و
پِيك ۵ هغهواژى دريژ ۵ ترسنوك.
الرَّعْرَعُ: گهنجى رِيك و پِيك و جوان ۵
ترسنوك.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَع) دئ.

رَاعَزَ: وِيك هاتموه.

رَاعَزَ فُلَانًا: سمر زمينشتى فلانى كرد.

الرَّعْرَعُ: گهنده مژو توکه وردهى ژير
خورى و موى مېرو بزن.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَع) دئ.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَع) دئ.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَع) دئ.

الرَّعْرَعُ: دمگوترئ: (رَبَّ مَرَعَزَ):

کهسيك زور بلئ و چهقه چمناو بئ ۵
جوړه ماسييهکه همرکاتى نادميزاد
دمستى لى بدا دمستى دمکهوئته
لهرزين تا ماسييهکه زيندو بئ نهو
لهرزينه بهردهوام دمبئ، نهو جوړه
ماسييه لهروبارمکانى کيشومرى
نهمفريقادا بهتايبهتى روبرارى نيل دا
زوره ۵ تاکهکهى (رعادة).

الرَّعَادَةُ: ميينهى (الرَّعَادَةُ)، دمگوترئ:
(سحابه رعادة): همروا بهمانا زور
بلئ و چهقه چمناو دئ، دمگوترئ:
(رجل رعادة).

رَعْدَةُ: زورى پرسيار گرد ئيلحاحى
کرد لهسوالکردن دا.

رَعْدَةُ: لهرزدايگرتو جهستهى
ومشهقهتوله کهوت.

رَعْدَةُ الشَّيْءِ: شتهکه راتلهقاو کهوته
ههژان.

الرَّعْدِيدُ: کهسيك لهکاتى شهرو
پيکدادان دا بلهرزئ و جهستهى
ومشهقه توله بکهوئ ۵ نافرمتى
نهرمو شل گهلهبهر نهرمو شلى
گوشتى جهستهى لهرمى ليوه دئ ۵
رومكى نهرمو شلك ۵ (ك: رعايد).

الرَّعْدِيدَةُ: بهمانا (الرَّعْدِيد) دئ، چ
پياوبئ چ ژن ۵ (ك: رعايد).

رَعْرَعَ الشَّيْءُ: شتهکهى راومشاند ههلى
تهکاند.

قوماشېڭكه له گنده موو توگه نمره می
مېرو بزن دروستکراوه.

وَعَسَى رَعْسًا وَرَعْسَانًا: جهسته ی کهوته
له رزمو همزان ۵ به هیواشی روښت،
له بمر ماندویی و بې هیزی به حال
ههنگای هه ئینا ۵ سهری بادا سهری
راوښاند به هو ی زمعیفی، یان
خموالوی یان بې نیشاتی.

أَرَعَسَهُ: وهله رزمی خست.
إِرْعَسَ: به مانا (إِرْعَسَ) دئ، واته
له رزمی و جهسته ی وشه قه توله
کهوت.

تَرَعَسَ: به مانا (إِرْعَسَ) دئ.
الرَّعَاسُ: دمگوتری: (رُئِحَ رَعَسًا):
رمبیکى موج مه وجه و
جه وهمره که ی شه پؤل دما.

الرَّعُوسُ: دمگوتری: (هو رعوس):
سهری خوی راناگرئ سهری لوزه
لوزیه تی یان به هو ی هه نوزموه یان
بې هیزی و که م نیشاتی ۵ دمگوتری:
(ناقة رعوس): حوشتریکه خیرا
خیرا قاچه گانی هه لده هیئتیه وه.

الرَّعْسُ: هیج و پوج و خوږی.
رَعَسَى رَعْسًا: هه لهرزی لیوه لهره ی
پیکه وت، جهسته ی وشه قه توله
هات.

رَعَسَى رَعْسًا: به مانا (رَعَسَ) دئ.

رَعَسَ: توشی لیوه لهره و لهرزین بووه.

أَرَعَسَهُ: وای لی کرد بلسهرزی و
وشه قه توله بکهو ی، دمگوتری:
(أَرَعَسَتْ يداه): دهستی لهرزوک
بوون.

رَعَسَهُ: به مانا (أَرَعَسَهُ) دئ.

إِرْعَسَ: به مانا (رَعَسَ) دئ.

الرَّعَاشُ: هه ل لهرزین ۵ لهرزوک بیه که

به هو ی نه خوشییه وه توشی
ئاده میزاد دمی و خوی بؤ زهوت
ناگرئ حه جمی نی نابی ۵
نه خوشییه کی دهماری و نه عصابه
یان میکرؤ بییه توشی مهر دمی.

الرَّعَاشِيَّ: (النشلل الرعاشي):

نه خوشییه به هو یه وه ماسولکه کان
زمعیض و رهق دمن جهسته توشی
له رزین دمی ۵ همرو ماسولکه کان
نازاریان دمی و ئاده میزادمه که توشی
توره بون و راری دما.

الرَّعْسُ: ترسنوک له شه پردا،
له مال به خشین دا ۵ (ظلم رعس):
شتور مورغیکى مل درنزه، یان
خیرا پویه.

الرَّعْشَاءُ: دمگوتری: (دابة رعشاء):

ولاغیکه سرکه له بمر تهر دماخی
خوی همر هه لهرزو دابه زیه تی، یان
له گاتی روښتن له بمر خوشپهوی

وشمه قه تۆله هات ۵ خوار بۆومو
 دولاهاته موه، دمگوترئ: (ارْتَمَصْ
 البرق): هه وره بروسكهكه پىچاوپىچ
 له مه عانى دا.

ارْتَمَصْ السعر: نرخكه بهرز بۆوه.
 ارْتَمَصْ الجنى: كارزىله كه له تهرپدماخى
 دا هه لىمزو دابهرى كردو بازى دا.

تَرَعَصْ: به مانا (ارْتَمَصْ دئ).
 وَهَصْ رَغْصاً: به مانا (رَغْصْ دئ)، واته
 خوى راوشاند لهرزى و كهوته جمو
 جۆل.

أَرَعَطْ: به مانا (رَعَطْ دئ).
 إِرْتَمَصْ: به مانا (رَغْصْ دئ).
 وَهَطَ السُّهْمَ رَعْطاً: تىر دانى بۆ تىر مگان
 دروست كرد ۵ كونىكى له تىرو
 كهوانه كه دا دروست كرد بۆ ئه وهى
 تىر مگانى لىوه بخاته سهر پى ۵ لای
 تىر دانه كهى توند شه تهك دا.

أَرَعَطْ: شوپى تىرى بۆ تىرو كهوانه كه
 دروست كرد.

أَرَعَطْ فُلاناً عَنِ الْأَمْرِ: فلانكهسى
 له كارمكه داپرى.

رَعَطْ: ومجمو جۆلى خست، دمگوترئ:
 (رَعَطَ الْأَصْبَع): هامكه گانى جولا نندن
 بۆ ئه وهى بزانى گاميان ئىش ناك.

رَعَطَ الرِّقْدَ: سنگه كهى له قاندا بۆ ئه وهى
 دهرى به ئىنى.

خوى هه موو جهستهى ده له رى ته موه ۵
 مل درىز، تىز رهو ۵ (ك: رُغْشْ).
 الرُّعْشَةُ: لهرزى و هه ستردن به خوشى
 يان ناخوشى.

الرُّعْشَةُ: به مانا (الرُّعْشَةُ دئ) ۵
 خىراپى و په له كردن دمگوترئ: (به
 رعشة الى لقاء العدو).

الرَّعِيشُ: لهرزوك، شه پله لى دراو.
 الْمُرْعَشُ: جۆره كۆترى كه به زۆرى
 به چه واوه ده فپرى و كه م هه دا دمدا.
 الرِّعْشِيشُ: ترسنوك ۵ ئه و كه سهى
 له شه پدا له ترسان لىوه لهرى پى
 دمكهوى ۵ (ك: رعاشيش).

الرُّعْشَنُ: لهرزوك و شه پله لى دراو،
 دمگوترئ: (جمل رَغْشَنُ):
 خوشترىكى خوشپه وه له گاتى
 روىشتن دا لهرى لى وه دئ ۵
 ترسنوك و نه موهر.

وَهَصْ رَغْصاً: لهرزى و كهوته جمو جۆل و
 هه لىمزو دابهرى خۆراوه شانندن،
 دمگوترئ: (رَغْصَ الْبَرْقُ):
 بروسكه كه پىچاوپىچى كرد ۵
 (رَغْصَ عَلَيْهِ جِلْدَه): پىسته كهى
 لهرزى به موه.

رَغْصَ الشَّيْءِ: شته كهى راوشاند هه لى
 تهكاند ۵ بۆ لای خوى پاي تهكاند.
 أَرَعَصْ: به مانا (رَعَصْ دئ).
 إِرْتَمَصْ: هه لى لهرزى، خوى راوشاند،

فلانكس هينا.

الأرعونة: گاشه بمرديكي گهورميه

لهسر بير دادمنري، ئموكسهی ناو

دمردمهينئ لهسمری رادموستئ ۵

يان بهردمكه لهبنكي بيرمكهدا دمبج

ئموكسهی بيرمكه پاك دمكاتمهوه

دهجيتته سمری، يان بهردمكه

لهبنكي بيرمكهدا دممينئتمومو

لانايرئ.

الراعف: لوت، يان نهرايی لوت ۵

لوتكهی شاخ ۵ رمب چونكه نامیری

خوين رژييه، دمگوترئ: (رماخ

رواعف).

الرعاف: خوينی پزاو لهلوت (خوينی

دمرهاو له لوت) ۵ بارانی زور.

الرعالي: بهخشندمو سهخي تهبيعمت،

كسيك زور ببهخشی.

الرعوئ: يارانی كه.

الرعياف: ههوری پيش ههوری

باراناوی.

المراعف: لوتو دمورو بهری لوت،

دمگوترئ: (ما احسن مراعي اقلامه

ومقاطرها): چهند دهمو ليوو لوتو

جاوی جوانن.

رَعَتِ الدَّابَّةُ رَعْتاً وَرَعَاً وَرَعِيّاً:

ولاخهكه لهكاتی راگردن و غاردانی

دا ورگی دمنگی ليومهات.

الرُعاق: نهو دمنگيه له ورگی ولاخ

تَرَعَفَ: بؤ موطاومعهی (رَعَفَته) دئ ۵

خوی لی بوارد وپستی خوی لی

رژگار بکا.

الرُعَفُ: نهو شوينهی تيرمکانی ليوه

دمخرينه سمری بؤ هاويشتن.

رَعَّ رَعًا: دامرکاو هيدي بؤوه.

الرُعاع من الناس: همرچی و پهرچی و

بی سمر و بهر.

الرُعاعة: كسيك بي عقل و هوش

بی.

وَعَفَ الشَّيْءُ رَعْفًا وَرَعَاً: شتهكه رموان

بوو، پيش كهوت.

رَعَفَ فلان أو أنفه: خوين لهلوتی هاتهدمر

۵ خوينی لوتی بهر بوو.

وَعَفَ بفلان الباب: فلانكس لهناكاو

لهدمرگا كه چوووه ژوورموه.

رَعَفَ به: پيشی خست.

رَعَفَ السائر: پيش ريبوارمكه كهوت.

أَرَعَفَ الإناء: قاپهكهی پرکرد تاله همر

جوارلايهوه لی پزا.

أَرْتَعَفَ: پيش كهوتو چوووه پيش.

استرَعَفَ: بهمانا (أَرْتَعَفَ) دئ.

استرَعَفَ الشَّيْءُ: شتهكهی داچورانندو

دلۆپ دلۆپ ناوی لی هينا،

دمگوترئ: (استرَعَفَ الشَّخْمَةَ):

بهمزكهی تواندموه، دلۆپ دلۆپ

جهورپيمكهی تكا.

استرَعَفَ فلاناً: خوينی لهلوتی

دمبیسری لسه کاتی رویشتنی دا
(الرعیق): بهمانا (الرُعاق): دئ.

رَعْلَه رَعْلًا: شهمی کرد هه لاشتی، یان
درزمکه ی زلترکرد.

وَعِلَ رَعْلًا وَرَعَالَةً: دریز بوو، شل بوو،
داچۆرا.

رَعِلَ رَعَالَةً: نهحمه قو گیل بوو عهقلی
تیک چوو ۵ دمگوتری: (کلما
إِذْذَذْتَ مَثَالَةً زَاذَكَ اللَّهُ رَعَالَةً) ۵ (هر
ارعل و هی رَعْلًا).

أَرَعَلَتِ الْعُرْسُجَةَ: گوینجهکی رومکه که
دمرکهوت، دمگوتری: گیایه که سه ری
دمرهینا.

أَرَعَلَ الرَّجُلُ: زمبریک کی کوشنده ی
ناراسته ی بیامکه کرد.

رَعَلَ الْكِرْمُ: دارمیوه که تهرزه ی
دمرکهوتن، توله ناسکه گانی هاتنه
دمر.

اسْتَرَعَلَ: لهگه ل و هجبه ی یه که م چوو
دمر.

اسْتَرَعَلَتِ الْمَاشِيَةَ: نازه لهگان کۆمه ل
کۆمه ل بوون، دمشگوتری: (جاء
القوم مسرعين): خه لکه که و هجبه
و هجبه هاتن.

الارعل: دمگوتری: (لرب ارعل):
پۆشاکیک ی دریزه شور بۆته وه، یان
ههراخه گانی شور بونه وه ۵ (عُشِبَ

أَرَعَلَ): گیایه که دریز بووه تاوای لی
هاتوو ه چۆماومه وه ۵ (ضرب
أَرَعَلَ): زمبریکه گۆشتی برپومو
گۆشته که شور بۆته وه ۵ (غلام
أَرَعَلَ): کورپیکه سوننه ت نهکراوه.

الرَاعِلُ: جۆره خورمایه که، یان جۆری
باشیه تی.

الرُعَالُ: نهو شته ی له لوت دپته دمر.
الرَّعْلُ: لوتکه ی کیو ۵ پۆشاک ی
نادهمیزاد، دمگوتری: (مَرَجَرَ رَعْلَهُ):
رۆپشت پۆشاکه که ی بمدوخوی دا
پادهمکیشا ۵ پشته ی گوینجهکی نازه ل
که هه لیدری.

الرُعْلُ: توله میوی ناسک ۵ سه ره
ته رزه میو.

الرَعْلَاءُ: مه ری گوینجه که هه لیدراو، یان
گوینجه که دریز.

الرُعْلَةُ: کۆمه لیک ی که م که له
پیشه وه ی کۆمه لی زور دمرۆن ۵
شوتورمورغ ۵ مال و مندال یان
خیزانی زور، دمگوتری: (ترك رعلة
وترك عيالاً رعلة) ۵ پیستی
گوینجهکی ولاخ هه لدمدیری و
به داوای هه لدمواسری ۵ دره ختی
خورمای زور بهرز ۵ سه ری چوکی
نیزینه.

الرُعْلَةُ: دمسکه ریخانه و شتی وا

كهله سمر سمر دادمنرى ۵ تهرزو توله
ميوى ناسك.

الرَّعْلَةُ: (أبو رَعْلَة): كونيهِ گورگه.

الرُّعُولِي: (شواء رُعُولِي): چاك
نمبرزاو، كهمبرزاو، باش نهكولاو.

الرُّعِيلُ: كۆمهلى كهه له پياوو له

نه سب، يان نهو كۆمهله كهه

پيش دمكهوى و دمبيته پيشه تاي

كۆمهلى زور، دمگوترى: (فلان من

الرَّعِيلُ الأول): فلانكههس

له پيشينانى نهو تاقم كۆمهلهيه ۵

(ك: رِعال و ارعال).

الرِّعْلُ: شمشيرى برنده، دمگوترى:

(سيف رِعْل).

وَهُم رَعْمًا و رُعَامًا: چلمى هاته خوار.

وَعَمَ المخاط: له بمر كزى و لاوازى چلمى

شوربوتهوه.

وَهُم الشَّيْ رَعْمًا: چاودپرى شتهكهى كرد،

دمگوترى: (رَعَمَ الشمس): چاودپرى

ئاوايوونى خورى كرد.

وَهُم رَعَامَة: به مانا (رَعَمَ) دئ.

رَعْمَة: چلمى نهوى سږى.

الرُّعَام: چاو تى برين و زور سهير كردن

لهكاتى چاودپرى كردنى دا.

الرُّعَامُ: چلم ۵ دمرديكيشه توشى لوت

دمبى و ناوى پيوه ناومستى و

هميشه چلمى دپته خوارهوه

نهخوشيهكى سارييه توشى ولاخى

سمدار دمبى و لهووه بو ئادهميزاد

دمگويزرتيهوهو كوشندهيهو

دميكوزئ.

الرَّعْمُ: بهزو پيو ۵ (ك: رُعوم، ارعام) ۵

(أَم رِغَم): كونيهِ كهه متياره.

الرُّعُومُ: زور كزو لاواز ۵ يان كهسيك

توشى نهخوشى نهوه بووبى لوتى

چلمى پيومنهومستى و هميشه

چلمى شور بوبيتهوه.

وَهَنَ رُعُونَة: قسهى ناشيرينى كردن.

رَعْنَتِ الشَّمْسُ فَلَائاً رَعْنًا: خور

لهسمرى فلانكهسى داو ميشكى نازار

دا ۵ جهستهى شلو شيواووبو بئ

هوشى بهسمر دا هات.

وَعِنَ رَعْنًا: به مانا (رَعَنَ) دئ.

رَعِنَ: بئ هوش بوو لههوش خوى چوو.

الأرْعَنُ: قسه ترن ۵ دهم لهفظ

ناشيرين ۵ (جيش أرعن): سوپاي

زورو خاومن كهه مرستهى شمر، يان

سوپابهك له بمر زورى بئ شمارى

دملى دمرياهو تيكهوه دمهائى ۵

(جبل أرعن): كيوتكه لوتكهى زورو

بهرزى ههه ۵ (رجل أرعن): پياوى

لوت دريژه.

الرُّعْنُ: كار كردنى خور له ميشك و

نازاردانى ۵ لوتكه شاخى بهرز.

يان پټوپستى بمئاليك و ئالف نهبوو.
وعى الحيوان النبات: ئازەلمكە گياپهكەى
خوارد.

وعى الشئ رعباً ورعاية: پارىزگارى
شتهكەى كرد ۋ جاودپىرى كرد.
أرعت الأرض: زمويپهكە لمومرى زۆر
بوو بهروبوومى زۆر بوو.

أرعى عليه: هيشتيهوه ۋ بهزمى
پهاهاتمهوه ۋ گوىى بۆپراگرتن
دمگوترى: (فلان لايرعى الى قول
أحد): فلان گوى بۆقسەى كەس
پاناگرى.

وعى الماشية: ئازەلمكانى لمومپاندن.
وعى الله الماشية: خودا گياو گزى بۆ
ئازەلمكان پواند.
وعى فلان المكان: پاوانو لمومپكاي بۆ نھو
شوپنه دانا.

وعى فلاناً سمعه: گوىى بۆ فلان گرتو
بمقسەى كرد.

راعاه مراعاة ورعاء: مولاھمەزى كرد،
جاودپىرى كرد ۋ دمگوترى: (راعى
الأنمر): سەرنجى كارمكەى داو
چاومپروانى سەرنجى بىو ۋ
جاودپىرى كردو هيشتيهوه ۋ ھىروا
بەمانا لىگەل لمومپان دى،
دمگوترى: (راعى الجمل الحروف):
خوشترمكە لىگەل كاوپمكە لمومپا.

الرعاء: مئىنەى (الأرعن) ۋ جۆرە
ترىپهكە لمولاتى طائيف، سببيھو
بۆلمكانى درىزن (ترى تايھى) ۋ
ناوئىكى شارى بەصەرە پە.

الرعون: بەھىزو توانا ۋ زۆر جەم
جول كەر (ماخولان تىكەوتوو).

الرعونية: لەزاراومى صوفيان دا
راوستان لەبەردەم داخوازىپهكەى
نەفس.

رَعَا عَنْه رَعَواً ورعى: وازى لئيهنا، لىى
نەبان بوو ۋ

رَعَا فلاناً رَعَواً: لىى تورە بوو، ترپى
كرد، گىراپهوه.

ارعى عنه: بەمانا (رَعَا) دى.
الأرعانية: ئازەلى پاشا كە ھەموويان
نیشانە كراونو لمومپكاي
تايپەتايان ھمپە.

الأرعة: نىرى نامپىرى جوتكردن و
كىلان.

الرعاءى: خوشترىك لىدمورو بەرى
ھۆبەمو پەشمال بىلمومپىو
لەھەوارگەو نىشىنگەى خىلەكە
دوور نەكەوتتەوه.

الرعاية: ئازەلىك بىلمومپندىرى بۆ
پاشا يان بۆ فرۇشتن و جەلمبەكارى.
وعت الماشية رعباً ومرعى: ئازەلمكە
بۆخوى لمومپا و شوانى لىگەل نەبوو

(رَوَاع).

راعية الشيب: سمرقاي پیری.

الرَّعَايَةُ: پیشه‌ی شوان.

الرَّعِيَّة: نیسمته بۆ رمعیه‌تبوون،

دمگوتری: (فلان من الرعوية

الغنمانية).

الرَّعْيُ: دمگوتری: (رعياً لك): واته

خودا بتپاریزی.

الرَّعِي: لمومر، نموشته‌ی نازمَل دمیخوا.

الرَّعِيَّة: نمو حالته‌تو چۆنیتمه‌یه که

له لمومر مکه‌وه دیاره یان چونیتمه‌ی

هه‌لس و کهوتی شوانه‌که‌یه،

دمگوتری: (هو حسن الرعية): او

(سئ الرعية) ه همروا به زمویه‌ک

دمگوتری که‌بمردی زوری تیلایی‌و

به‌گاسن و شتی وا نه‌کی‌لدری ه نمو

گیاو گزمی خودا له لمومر گادا

دمپروئیی.

الرَّعِيَّة: حه‌یوانی له‌ومروا،

کۆمه‌لگایه‌ک که‌بیایویک سمر و کاری

کاروباریان بکـاـو

بمرزومونددیه‌کانیان بپاریزی ه

(ك: رعایا).

المراعاة: (مراعاة النظر): له‌زاراودی

زانایانی به‌مدیج دا بریتییه‌ له

کۆکردنه‌وه‌ی شت له‌گه‌ل شتیکی

تری مونسیب دا، و مگوو بازارپو

راعی فلاتاً سَمَعَهُ: گوئی بۆ فلا‌نکه‌س

راگرت ه همروا دمگوتری: (هو

لايراعي اليه): نه‌و گوئی ناداته نمو.

إرتمت للماشية: به‌مانا (رَعَت) دئ.

تَرَعَّتِ الماشية: به‌مانا (رَعَت) دئ.

استرعاه الشيء: شته‌که‌ی پاراست،

پاریزگاری لی کرد، یان داوای لی

کرد چاودیری شته‌که‌ بکا ه

له‌په‌ندی پیشینان دا هاتوو: (من

اسرعى الذئب فقد ظلم): که‌سیک

گورگ بکا به‌شوانی مه‌ر سته‌مکاره.

الشراعية: که‌سیک پیشه‌ی خوی و

باوک و باپیری شوانی بووی.

الشراعي: دمگوتری: (انه ليرعى مال):

زور باش سمر و کاری مال و سامانی

خوی دمکا ه یان زور به‌باشی

حوشتر به‌خیو دمکا.

الترعية: به‌مانا (الترعى) دئ.

الرأعي: شوان ه همکه‌سیک

کاروباریکی به‌دمسته‌وه بی، و مگوو

فهرمانرپه‌واو سمر وک خیل و سمر وک

خیزان ه همروا به‌مانا چاودیری

جاسوس دئ ه (ك: رعاة، رُعيان،

رِعاء) ه (راعي البستان): چۆره

کولله‌مکه‌ ه (راعي الجوزاء): و (راعي

النعام): دوو نه‌ستیرهن.

الرأية: مبینه‌ی (الرأعي) په ه (ك:

وامه لهو ده لاتی و کرئ همهانی..هتد.
المرعی: گیاو گزو لهومړ ۵ هورشان
بج.

ارغب عنه: وای کرد فلان فلان شتی
نموی، حمزی لی نه بی، دمگوترئ:
(ارغب الله قدرک): خودا پرېزت زیاد
یک.

رغبه فيه: وای کرد رمغبه تی بوئی
هه بی ۵ نهودی دمپوېست دایه
دهستی.

ارتغب الحمل: حمله که هورس بوو
کهوته نومانگو نو رۆزی خویموه.
ارتغب الشيء وفيه: رمغبه تی لهشته که
بوو، بهدلی بوو.

ترأغب: بهر فراوان و گهوره بوو،
دمگوترئ: (تراغبوا في الخير).

الرغب: زموی نمره لآن ۵ زموییه که
بارانی زوری لی نمبارئ، لافاوی لی
هه لتهستی، یان نمرزی نمره لآن و
دهشتو بهر فراوان ۵ (ک: رغب).

الرغب: زموییه که زور ناوخور بی.
الرغبانة: حه بلی نعمل.

الرغب: (واذ رغب): شیونک زور
ناوبگرئ ۵ هه زلیکراو ۵ (رجل
رغب): بیاونک ههنگاوی درئ
بهاوئ و زموی بهیچیته وه ۵ (جمل
رغب): باری هورس ۵ (ک: رغب،
رغب).

المرعی: گیاو گزو لهومړ ۵ هورشان
دمه مرموی: ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ
المرعی﴾ ۵ هاوانو شوینی نازه ل لی
لهومړان ۵ (ک: مراغ).
المرعاه: بهمانا (المرعی) دئ.
رغب فلان رغباً ورغبه: سوور بوو
لهسمر شته که وه تهماعی تییدا بوو.
رغب اليه: لی ی پاراپه ووهو بهرستشی
بوکرد.

رغب عن الشيء: وازی لهشته که هیئاو
بمنه نهست دهست بهرداری بوو.
رغب بنفسه عن الشيء: خوئی لهو شته
بهرتر زانی.

رغب بنفسه عن فلان: وای زانی پیاموتی
بهسمر فلان هوه هه به.
رغب بفلان عن كذا: وایکرد فلان
نموشته ی نهوئ ۵ پی ناخوش بوو
بو نهو بی.

رغب الشيء وفيه: وپستی، گهرمکی بوو.
رغب رغباً ورغابة: بهر فراوان و گهوره بوو.
رغب الوادي: شیومکه گهوره بوو.
رغب فلان: فلان کهس زورخور بوو،
چلیسییه که ی زیادی کرد.

ارغب فلان: فلان دمو له مهنه بوو،
مال و سامانی زور بوو.
ارغب فلان فلاناً في الشيء: فلان

الرَّغْبِيَّةُ: مَيِّينَهى (الرَّغِيب) ه ههروا

به مانا چه زليکراوه ه به خششى

زورو زمينه نه ه (ك: ر غائب)،

دمگوتري: (فلان يفيد الغائب ويفي

الرَّغَائِب).

الرَّغْبُ: چهزو تهماغ، ژيانى ناخوشو

بواره گاني ژيان ه (ك: مراغب).

الرَّغْبَةُ: به مانا (الرَّغْبُ) دئ.

وَهَتْ أُمُّ رَغْنًا: دايكى شيرى دايه.

وَهَتْ فَلَانًا: همرچى فلانكهس هه بيوو

له پريگاي به خششهوه لئى

ومرگرتو هيچى پى نه هيشته ه يان

زمبردواى زمير لئى داو تئى

سرهواند.

وَهَتْ رَغْنًا: همرچى هه بيوو به به خشين

له ناوى برد ه (هو مرغوث وهي

مرغوثه).

رَغِبَتِ الْمَرَأَةُ: نافرتهكه پمكى شيرى ناو

مهمكى نازارى بوو.

أَرْغَبْتُهُ: شيرى دايه.

أَرْغَبْتُ فَلَانًا: به مانا (رَغْبَةُ) دئ ه يان

زميرى له پمكى شير هينى مهمكى

دا.

الرَّغَاثُ: زموى نهرمه لان كه به بارانى

زور نه بى لافاوى لئ هه لئه ستئ.

الرَّغَاءُ: پمگيكه له مهمك دايه شيرى

ليوه دپته دمر.

الرَّغْوَةُ: نافرمتى شير دمر ه (ك: رَغَاثُ،

رَغَاث).

وَعَدَ الْعَيْشُ رَغْدًا: ژيانى خوش بوو له هيچ

بهكى نهمكهوت له نازو نيعمهت دا

گهوره بوو، دمگوتري: (هو رَغْدُ

وراغِدُ وارغِدُ).

وَعَدَ الْعَيْشُ رَغْدًا وَرَغَادَةً: به مانا

(رَغْدُ) دئ.

أَرْغَدَ: كهوته ناو ژيانى خوشو پرنازو

نيعمه تهوه، يان دموله مهند بوو

توشى ژيانى خوش هات.

أَرْغَدَ عَيْشُهُ: ژيانى خوش كرد.

أَرْغَدَ الْمَاشِيَةُ: نازه له كهى به ره للاكرد

بوخوى به نازموى خوى بلمومري.

اسْتَرْغَدَ الْعَيْشُ: ژيانى خوشى

دستمكهوت.

إِرْغَادُ اللَّبَنِ: شيريكه هه نديكى

تئيكه لاو به هه نديكى بوو باش

نهمه بى.

إِرْغَادُ فَلَانٍ: فلانكهس رهنكى

هه ليزر كاو روخسارى گورپا به هووى

نه خوشى يان رق هه لسان يان كه م

خهوى، دمگوتري: (إِرْغَادُ النَّائِمِ):

نوستومكه له خهوه هه لسا

به خه والوى خهوه بمرى نه دايوو.

إِرْغَادُ فِي رَأْيِهِ: له بىرو بوخون دا

پارپايه وهه ردهمه له سمر پايه كه

جۇڭا بۇئاو خواردنمۇ ۋە بەكمېنى
خۇي لىمىمۇ بىرى جۇڭاگە گىيا
گىز دىمىخاۋا ئاۋ دىمىخاۋىمۇ ۋە
بەكموردى خۇمان ۋەكمۇ (مانگى
مالوان) دىلەمۇمۇ ئاۋ لىمىناۋە ئاۋ
دىمىخاۋىمۇ.

رَغَرَغَ الْإِبِلَ: گىيا گىزى مىزىمى بۇ
خوشترىگە دانائۇ ئىمىش مىزى لى
ناكا.

رَغَرَغَ الْأَمْرَ: نىشەكمى شارىمۇ.
الرَّغَرَغُ: رىس ۋە بىنىك نەچىندىرايى،
پارچە پارچە نەكرابى.

رَغَسَتْ الْمَرْأَةُ رَغْسًا: ئافرىتىگە مىندالى
زۆر بۇۋى.

رَغَسَ اللَّهُ الْقَرْمَ: خۇدا ئىمۇ نەتمىمى
زۆرۈ گىمەدار كىرد.

رَغَسَ اللَّهُ الْمَالَ أَوْ الْوَلَدَ: خۇدا بىرىمى
خىستە ئاۋمال ۋە مىندالىمۇ.

رَغَسَ اللَّهُ فَلَانًا مَالًا أَوْ وَلَدًا كَثِيرًا: خۇدا
مال ۋە سامانى زۆرى بىمىلانىكىس داۋ
بىرىمى خىستە ئاۋىمۇ پان
مىندالى زۆرى پىندان ۋە لىيان
مىسايىمۇ مال ۋە مىندالى پىخىرو
مىپىۋى.

أَرْغَسَ اللَّهُ الْمَالَ: بىمىنا (رَغَسَ) دى.

أَرْغَسَ مَالًا: بىرىمى بۇ خىستە ئاۋ
مال ۋە سامانىمۇ.

نازانى چۇن كارو بارى خۇي بىمىمۇ
بىرى.

إِزْغَادُ الْغُضْبَانِ: رىق ھەلىساۋە گە لىمىر
زۆرى پىمىكى ۋەلىمى پى
نەدىراپىمۇ.

الرَّاعِدُ: زىيان خۇش ۋە مىناز بىرۋەردە.

الرَّغْدُ مِنَ الْعَيْشِ: ئىمۇ كىمى بىمى
مىندۇۋ بۇۋى زىيانى خۇشى بۇ دابىن
بىمى، ۋەكمۇ زىيانى ئاۋ بىمىشتە ۋە
مىرئان دىمىمى: ﴿فَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾، دىمىمى: (ھىر)
فى رىد مىن العىش: ئىمۇ لىمىيانىكى
خۇش ۋە بىمى مىندۇۋ بۇن داپى، پىزىۋ
رۇزى زۆرۈ زىمىندىمى.

الرَّغِيدُ: زىيانى خۇشى بىمى كۆسپى
نارەمىتى.

الرَّغِيدَةُ: مىمىنى (الرغيد) ۋە شىر
بىمىمى پان ئاردى بىمىرا بىمى
تاۋمىمى بىمى لى دىمىمى
بىمىمى بىمى ۋە رۇنەكمى.

الرَّغْدَةُ: باخ ۋە باغچە ۋە (ك: مىرغىد).
رَغَرَغَ الْعَيْشُ: بىمىنا (رَغْدَ) دى.

رَغَرَغَ فَلَانٌ: فلانكىس مىمى نازو
نەمىمى بۇۋى توشى خىرو بىمى
زۆرۈ زىمىندە بۇۋى.

رَغَرِغَتِ الْمَاشِيَةُ: نازەلەكمە بىمىمى
خۇي ھىمىمى رۇزى دىمى بىمىمى

- أَرْغَسَ نَفْسَهُ: خوشی بؤ خوی دهمسته
بهر کرد.
- رَغْسَةُ: بهمانا (أَرْغَسُهُ) دئ.
- أَسْتَرْغَسَهُ: بی هیزی کردو چهماندی،
نهرمی کرد.
- الرَّغْسُ: خیرو بهرمکمتو خوشی و
همرزانی.
- الرَّغْسُ: پزدان، یان نهوشتهی که
لمگه منداډ دا دیتهدمر ومکوو
چلم وایه.
- الرَّغْسُ: ژهانی خوشو بی کؤسپو
نارچهتهی.
- الرَّغْسُ: روخساری گوشادو تهر و تازمو
خیر لی ومشاوه.
- الرَّغْسَةُ: تیکه و پیکه و نالهبار
نافرمتیک بهسک و زابی، مندالی
زور بین.
- وَقَشَى عَلَيْهِ: دوزمانی بهسهرموه کرد،
نازاومی ناهموه، دمگوترئ: (لا
تَرْغَشْ عَلَيْنَا): موشاغه بهمان لهسهر
مهکه.
- الرَّغِيْلَةُ: توپز (سهر توپزی ماستو
شیر) شیر بکوئیندرئ و ناردی
بهسهردا بکری تاومکوو په لوی لی
دئ، جورده خواردنیکه ده لئین
دهرمانه بؤ نافرمتیک تازه مندالی
بوو بی و همروا به خواردنیکیش
دمگوترئ ومکوو په لو وایه له خورما
- دروست دمکری و ههویری شل و
گیای نهرم و ژهانی بهخته موهر.
- رَغَفَ الْعَجِيْنُ وَغَوَه رَغْفًا: همویرمهکی کرد
بههمنگوتک.
- رَغَفَ الْعَجِيْنُ وَغَوَه: بهمانا (رَغَفَهُ).
- الرَّغِيْفُ: همنگوتکه همویر که ناماده
دمکری بکری بهنان و (ك) أرغفة،
رُغْفَان، رَغْفَ).
- وَقَلَ أُمُّ رَغْلًا وَرَغْلَةً: قومه شیریکی
له دایکی دزی.
- رَغِلَ رَغْلًا: کیری نه پراوه، سوننمت
نمکراوه.
- أَرْغَلَ: کاری خراپی کرد، شته گانی
له شوینی خویمان دانمنا.
- أَرْغَلَ الزَّرْعُ: دانه و تله که پیگه می،
دمنکه گانی رهق بوو.
- أَرْغَلَ فُلَانٌ: فلانکس کاری مندالانهی
نه نجام دا و لهکاتی ترسو ناخوشی
دا هانای بؤ دایکی دمبرد، یان ومکوو
مندال دمدوا نه مهش مانای وایه
پیاومتی تیدا نییه.
- أَرْغَلَتِ الْأُمُّ الْمَوْلُودَ: دایکه که شیر دای
به مندالاهکی.
- أَرْغَلَ الطَّائِرُ فَرَحَهُ: بالندمه که بزپوی بؤ
بیچوومکانی دابین کردو خوراک
پیدان.
- الأَرْغَلُ: سوننمت نه مکراو یان
(دمعبازل).

بوو.

تَرْغَمُ فَلَاحاً: کاربکی وای کرد

فلانکەسی ناچار کرد.

الرَّغَمُ: بهمانا (الرَّغَمُ) دئ، واته

ناچارکراو.

الرَّغَامُ: گلو خوژ، دمگوترئ: (الْقَاهُ فِي

الرَّغَامُ): زهیلی کردو ئیهانی کرد،

ناچاری کرد.

الرَّغَامِي: لوت ۵ بۆری ههناسه ۵

هاوسان و گهوره بوونی جگهر.

الرَّغَافَةُ: داواکاری و پیویستی.

الرَّغَمُ: بهمانا (الرَّغَامُ) دئ، دمگوترئ:

(فَعَلَ عَلَى رَغَمِهِ وَعَلَى الرِّغَمِ مِنْهُ،

وَعَلَى رَغَمِ أَنْفِهِ): واته به زۆره ملی

ئهوکاری کرد.

الرَّغَمُ: پیناخۆشبون، ناچاری ۵ زهیلی،

دمگوترئ: (فَعَلَ عَلَى رَغَمِهِ).

الرَّغَامُ: پهناگاو شوینی لئ حهوانهوه

۵ قهلاو شوینی خو پاراستن.

الرَّغَمُ: لوت ۵ دمشگوترئ: (مَالِي عَنْ

ذَلِكَ مَرَّغَمٍ): دهربارهی ئهوشته هیچ

دمسهلاتیکم نییه ۵ (ك: مَرَّغَم).

مَرَّغَمِ الْإِنْسَانِ: واته لوتی و دورو

بهری.

الرَّغَمَةُ: داواکاری و پیویستی،

دمگوترئ: (لِي عِنْدَكَ رَغْمَةٌ).

وَهْنٌ إِلَيْهِ رَغْنًا: بۆلای هاتهوه، مهیلی بۆ

الرَّغْلَةُ: شیر پیدان بهله نکاوو بی

ناگاداری.

الرَّغْلَةُ: نهو پیستهیه که له کاتی

سوننه تکردن لههینی نیرینهی

دمکه نهوه ۵ (ك: رَغْلٌ).

الرَّغُولُ: دمگوترئ: (شَاةُ رَغُولٍ):

کاوپه و شیر دهخوا ۵ (فَلَانٌ رَمَّ

رَغُولٍ): فلانکەس هه موو شتیک

کۆدمکاته و موو دمیخوا (هه موو شتیک

دهماشتهوه) ۵ (ك: رَغْلٌ).

وَرَّغَمَ رَغْمًا وَمَرَّغَمًا وَمَرَّغَمَةً: ملکه چ بوو،

به ناچاری ملکه چ بوو، دمگوترئ:

(رَّغَمَ أَنْفَهُ): لوتی نایه سهر زموی.

أَرَّغَمَ فَلَاحاً: فلانکەسی ناچار کرد،

زهیلی کرد.

وَرَّغَمَ رَغْمًا: خو لای بوو، له گلی دا ۵ زهلیل

کهوت ۵ به زۆره ملی کاریان پی

کرد.

أَرَّغَمَهُ: بهمانا (رَّغَمَةً) دئ، دمگوترئ:

(أَرَّغَمَ أَنْفَهُ).

رَاغَمَ: به جیی هیشت، رۆیی.

رَاغَمَ فَلَاحاً: دمنگی له فلانکەس دابری و

دزایهتی له گهل دا کرد، دمگوترئ:

(فَلَانٌ لَا يَرَاغِمُ شَيْئًا): فلان پیویستی

به هیچ نییه.

رَغْمَةً: بهمانا (رَّغَمَةً) دئ.

رَغَمَ فُلَانٌ أَنْفَهُ: فلانکەس زهلیل و ناچار

کرد ۵ گوئی بۆ قسه‌كاني گرتو به‌دلى
بوون.

رَغْنَ فیه: تهماعى لی کرد.

رَغْنَ فلان: فلانکس له‌نازو نیعمت دا
گه‌وره بوو، به‌ ئارمزوی خوئی
له‌زیانی دا خواردی و خواریده‌وه،
دمگوترئ: (یوم رَغْن): روژی
خواردن و خواردنه‌ومیه ۵ روژی نازو
نیعمته.

أَرْغَنَ: همرمانبهردار بوو.

أَرْغَنَ الیه: بۆلای چوو، بۆی گه‌رايه‌وه.

أَرْغَنَ فلاناً: خواردمه‌نى دا به‌فلان.

أَرْغَنَ الأمر: کارمه‌ی ناسان کرد.

وَحَا رَغوا: سمر توپژی گرت، سهرتوپیژی
لی په‌یدا بوو.

وَحَا البعيرُ وُحره: حوشرمه‌که یان رضه
ولاخه‌که بۆراندی و نارمه‌حت بوو
هاواری لی هه‌لسا، دمگوترئ: (رغا
الصبي): منداکه زۆر به‌توندى
گریا ۵ (رغا الرعد): هه‌ورمه‌که
گۆلاندی، گرماندی.

وَحَا فلان: فلانکس زۆری قسه‌کرد زۆر
بلێ بوو.

أرغى: سمر توپژی بۆ په‌یدا بوو، یان
سمر توپژی زۆر بوو، دمگوترئ:
(أرغى فلان وأذبد): فلان رقی
هه‌لساو هه‌په‌شه‌ی کرد ۵ هه‌روا

دمگوترئ: (جئسه‌ فما أرغى ولا
أشفى): هاتم بۆلای نه‌چاک و

نه‌خراب نه‌گه‌م و نه‌زۆر هیچی
نهدامی ۵ نه‌حوشری دامی نه‌مه‌پ.

أرغى البعير: حوشرمه‌که‌ی خسته‌ بۆره
بۆر.

أرغى فلاناً الحديث: فلانکس قسه‌ی
که‌م ترکرد له‌و.

رَغَى الشئىء: به‌مانا (أرغى) دئ،

دمگوترئ: (کلام مَرغ): قسه‌یه‌که

لی حالى نابێ.

رَغَى فلاناً: رقی فلانکس هه‌لساند.

ارتغى الرغوة: سمر توپژمه‌که‌ی
هه‌لقوراند.

تراغوا: هه‌ریه‌که‌یان له‌عاست خۆیه‌وه

باره‌ی لی هه‌لسا، دمگوترئ: (تراغت

الركابُ وتراغوا عليه): سوارمکان

هه‌ریه‌که‌یان له‌عاست خۆیه‌وه هه‌را

هه‌رايه‌تی.

الراغية: حوشر، دمگوترئ: (ماله‌ راغية

ولا راغية): نه‌مه‌پى هه‌یه نه‌

حوشر.

الرغاء: بۆره‌ی حوشر ۵ به‌ده‌نگی

گیانله‌به‌ری تریش دمگوترئ ۵

جاری وادمبئ بۆ هه‌موو ده‌نگیک

به‌کار دئ، و مگوو ده‌ئج: (سمعت رغاء

الرعد): گویم له‌گره‌یه‌ی هه‌موو بوو.

لَيَبْرُدْمِي نِيشَانْدَاو نِمَوَزْشِي بُو
نَوَانْد.

رَقَّاهُ تَرْفِيْنَةُ وَتَرْفِيْنَا: پَرُوْزْبَايِي كَرْدُو
وَتِي: بَمَخُوْشِي وَ بَمَكُوْرو كَجِي بَاش
زِيَان بَمَسْمَر بَمَرَن.

الرِّقَاءُ: بَيَكْمَه وَ هَمَلَكِرْدَن وَ بَمَخُوْشِي
زِيَان بَمَسْمَر بَرْدَن.

الرِّقَاءُ: بِيْنَه دُوْزِي پُوْشَاك.
الرِّقَاءُ: نَمُوكْمَهْشِي پُوْشَاك بِيْنَه دَمَكَاو
چَاكِي دَمَكَا.

الرِّقَاءُ: بَمَنْدَمَرِي كَمَشْتِي ۵ (ك: مَرَالِي).
الرِّقَاءُ: تَرْسَنُوك ۵ بَمَنْدَمِي هَمَلَاتُوو ۵
حُوْشْتَر ۵ نَاسَك ۵ شَوَانِي مَمَرُو بَزَن.

الرِّقَاءُ: بِيْ هِيْزُو شَلُو شِيَوَاو بُوو، دَوَاي
تُوْپَمَبُوون هِيَوَاش بُووَمُوو.

الرِّقَاءُ غَطْبَةُ: رَقُو كِيْنَهِي نِيْشْتَمُوو
هِيَوَاش بُوُو.

الرِّقَاءُ عَيْشُهُ: دَوَاي كَمَمُو كُوْرْتِي وَ
هَمْزَارِي زِيَانِي خُوْش بُوو، گُوْزَمَرَانِي
بَاش بُوو.

الرِّقَائِيْنَةُ: زِيَانخُوْشِي ۵ نَاز
پَمَرُوْمَرْدَمِي.

رَقَّتْ رَقًّا: تِيَك شَكَاو وَرْدُو خَاش بُوو ۵
دَايِرَا، بَرَايَمُوو.

رَقَّتْ فُلَانُ الشَّيْءُ: فُلَانَكَمَسِ شْتَمَكَمِي
شَكَاوُو كَرْدِي بَمُوْرْدُو بَرْد.

تَرَقَّتْ: بَمَمَانَا (رَقَّتْ) دِي.

الرُّغَاوِي: نَمُو تُوْپَزُو دِيَارْدَمِيْمَه لَمَسْمَر
شَلَمَمَمَنِي دَمَرْدَمَكَمُوْئِي لَهَكَاتِي كُوْلَانْدَنِي
دَا يَان لَهَكَاتِي هَمْزَان وَ رَاوَشَانِي يَان
لَهَكَاتِي تَوَانَمُوْئِي شَت دَا.

الرُّغَاوَةُ: بَمَمَانَا (الرُّغَاوِي) دِي.
الرُّغَاءُ: زُوْر بَلِي ۵ دَمَنَك گَمُوْره ۵
دَمَنَك نَاخُوْش.

الرُّغَاءُ: كَمُوْگِيْر ۵ نَامِيْرِيَكَه تُوْپَزُو
شَتِي وَاي لَمَسْمَر شَلَمَمَمَنِي پِي
هَمَلَمَكَمِيْرِي.

رَقَا الثَّوْبَ وَغَوْرَهُ رَقًّا وَرَقَاءً: دِرَاوِي
پُوْشَاكَمَكَمِي دُوْرِيْمُوو لِيَكِي دَاو
چَاكِي كَرْدَمُوو.

رَقًّا بِيْنَهْم: نِيَوَانِي بَاش كَرْدَن.

رَقًّا فُلَانًا: فُلَانَكَمَسِي هِيْدِي كَرْدَمُوو
تَرْسُو خُوْفي لِي پَمَوَانْدَمُوو.

رَقًّا السَّفِيْنَةُ: كَمَشْتِيْمَكَمِي لَمَبَمَنْدَمَر نَزِيَك
كَرْدَمُوو.

أَرْقَاتُ السَّفِيْنَةِ: كَمَشْتِيْمَكَمِي لَمَبَمَنْدَمَر
نَزِيَك بُوُو.

أَرْقَا فُلَانٌ إِلَيْهِ: فُلَانَكَمَسِ مَمِيْلِي نَمُوِي
كَرْد.

أَرْقَا فُلَانًا: فُلَانَكَمَسِي هَمَلَمَمَانْدَن،
مُوْدَارَاتِي لَمَكَمَل كَرْد.

رَقَّاهُ مَرَالًا رَقَاءً: پَرَمَزَمَمَنْدِي بُو
نَوَانْد، پِيْ رَازِي بُوو، دَمَكُوْتَرِي:
(رَقَا فِي الْبَيْعِ): لَمَمَانَهَكَمَدَا

إِرْقَفْدَ مَالاً: مال و سامانی پهیدا کرد.

تِرَافْدُوا: پارممتی پهکتریان دا.

اِسْتَرَفَدَهُ: دواوی بهشو و باری خوۍ کرد ۵

پارممتی دا.

التَرَفِيد: دواوۍ شت ۵ سمت.

الرَّكِيدُ: جینگړی پاشا ۵ ثمو کهسهۍ

لەمشوونی پاشا دادمنیشۍ و کارمکانی

جی بهجی دمکا ۵ چۆم ۵ روباری

بچوک بچوک که دمهچنهوه سمر

چهمی گموره.

الرَّكِلْدَان: روباری دیجله و روباری

فورات.

الرَّكِيدَةُ: لهزانیاری هه ندسه دا بریتیه

له داریک یان چهند داریکی بچوک

پهیکمری باله خانمو نامیران لی

پیک دمهیندری بۆ فیربون و پراوه

پیکردن.

الرِّقَادَةُ: جبری نهملو و نهملای زین ۵

ثمو خۆراک و شتمه کاتی خوۍ

خورمیش لهمال و سامانی خوۍان

کۆیان دمکردمو و خواردمو و نهملی و

ناویان په دمکری بۆ حاجیه

همزارمکان ۵ ثمو پارچه قوماشیه

لهزیر زینه و لهپشتی ولاخ دمکری

۵ پارچه قوماشیکه برینی په

دمبسترۍ.

الرَّقْدُ: بهشو و بارو قاپ و قاچاخۍ

الرُّفَاتُ: ورده شت لههمر جوړه

شتیکی بشکی و ورد بکری و بیته

په پوځه.

الرُّفْتُ: ثمو کهسهۍ شت ورد دمکاو

دمپهاری ۵ کای وردکراو.

وَقَفْتُ لِي كَلَامَهُ رَفِئاً وَرَفُوثاً: قسهۍ

ناشیرینی کرد.

وَقَفْتُ رَفِئاً: بهمانا (رَفْتُ) دی.

وَرَأَيْتُهُ: به قسهۍ ناشیرینی لهگه لی دوا.

تَرَافْتُ: قسهۍ ناشیرینیان ناراستهۍ

پهکتر کرد.

الرُّفْتُ: رابواردن و سهرجییی کردنی

پیاو لهگه هاوسمری خوۍ دا ۵

قورثان دمفمرموی: ﴿أَحِلُّ لَكُمْ لَيْلَةُ

الصَّيَامِ الرُّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾.

رَفَدَهُ رَفْداً وَرَفَادَةً: باربوی کرد، شتیکی

دایه پیوستی خوۍ په دابین بکا ۵

گرتی و کهمندی کرد.

وَقَدْ فَلَاناً: پارممتی فلانکهسی دا ۵

بهخششی پېدا.

رَفَدَ الدَّابَّةَ وَعلیها: ژیر زین و ژیر کورتانی

بۆ ولاخمه که دابین کرد.

رَأَفَدَهُ: پارممتی دا.

رَفَدَ: بهشیوۍ گورگه لوفه رؤی.

رَفَدَ الْقَوْمُ فَلَاناً: کهلمه که فلانکهسیان

کرده سمرۆک و گمورهۍ خوۍان و

رغزبان لی گرت.

إِرْقَفْدَ مِنْهُ: بهشی خوۍ بهرکهوت.

گهوره وەگوو لەگەن و سەمەندو شتی
 وا ە قاپی شیر، مەنجەلی شیر،
 دەگوتری: (أریق رُقْدُ فلان): فلانکەس
 کوژرا یان مرد.
 الرُقْدُ: بەمانا (الرُقْدُ) دئ ە بەخشش و
 عەملا ە یارمەتی ە (ك: أرفاد
 ورفرد).
 الرُقْدَةُ: تاقەمێك ئادەمیزاد ە (ك: رُقْدُ).
 الرُقود: نازەلی بەشیر؛ گەهەموو جاری
 مەنجەتێك پەڕیکا ە (ك: رُقْدُ،
 رفايد).
 الرُقْدَةُ: دەگوتری: (هو رفيدة صدق):
 ئەو یارمەتیدەری راستەقینەیه ە
 (ك: رفايد).
 الرُوافد: داری راھێڵکراوی ھەڵاشی
 خانوو.
 الرُقْدُ: یارمەتی ە (ك: مَرافِد).
 الرُقْدُ: پەرداخێ گەورە، یان مەنجەلی
 گەورە ە (ك: مَرافِد).
 الرُقْدُ: ئەو نەیسفنج و شتەیه ئاھەرت
 دەپخاتە سەر سمی بۆ ئەوێ سمی
 قەلەوو گەورە بنوێن ە پیاڵەو
 پەرداخێ گەورە ە مەنجەلی گەورە
 ە (ك: مَرافِد).
 رُقْرَفَ الطائر: بۆ ئەوەکە بۆ ئەکاتی راست
 کردن لێکی دان ە بۆ ئەکاتی خستە
 جەم و جۆل بە دەموری شتێك دا

وێستی خۆی بەسەردا بدا.
 رُقْرَفَ العَلَمُ: ئالاکە شەگایەو،
 باھێتایی و بردی.
 رُقْرَفَ المحمومُ: تادارمکە ھەل لمرزی.
 رُقْرَفَ الشيءُ: شتەکە دەنگی لێوھات.
 رُقْرَفَ عليه: سۆزی بۆ دەربەرین و
 خستنیە ژێر بۆلی خۆیەو.
 الرُقْرَفُ: بان ە بێجۆھ حۆشتر ە ھەروا
 ناوھ بۆ جۆرە جۆلەکەیک
 کە پەلاماری سێبەری خۆی دەدا،
 کە بەسەر ئاودا دەروا وێنە خۆی
 دەبینێ پەلاماری دەدا، دەشگوتری:
 (لغرُ رُقْرَف): ددان و پوکی
 درموشاوە.
 الرُقْرَفُ: رەفە، کەشتی نایاب و
 عەنتیکە لێسەر ریز دەگرت ە
 ھەروا ناوھ بۆ دیکۆرو کۆرپێشی
 خانوو کە لە دیوار دەر دەچن
 بە مەبەستی دور خستەوێ تیشکی
 خۆر لە خانومکە ە داوێنی گراس و
 زری و کەوا ە پەردە ە راخەر ە
 پەشتی، کەشانی لێسەر دادەنری،
 دەشگوتری: (ثوب رُقْرَف): قوماشی
 تەنک.
 الرُقْرَفَةُ: تاکێ (الرُقْرَف) ە، واتە: کورسی
 ھەنەفە، دەگوتری: (أقعدني على
 رُقْرَفَة بين يديه).

رَقَسَ رَفْسًا وَرَفَاسًا: به قاج رایکرد، قاجی

لح دا ه قاجی تیومژمنی.

رَقَسَ فُلَانًا رَفْسًا وَرُفُوسًا: به قاج له سنگی دا، قاجی له سنگیه وه ژمنی.

رَقَسَ الذَّائِبَةَ: و لاخه که ی به حه بلی به له مه که وه به سته وه.

رَقَسَ الشَّيْئَ: شته که ی کوتا، وردی کرد.

الرِّقَاسُ: حه بلی که دمکریته باریکایی پشتی سمتی و لاخه وه به نه ژنویه وه دمبه سترئ.

الرِّقَاسُ: دۆلابی که شتی ه به له میک به مه کینه برپویه ندرئ.

الرُّقُوسُ: و لاخیک قاجی پی شه وه ی هه ئنئ.

الرِّقَاسُ: نامیری شت کوتان و مگوو کوتکی ساور کوتان و نه و جوړه شتانه ه (ک: مرافس).

رَقَسَ فِي الْأَمْرِ رُفُوسًا: به رفراوان بوو، کارمکه ته نیه وه.

رَقَسَ الْحُبُوبَ رَفْسًا: دانه ویله که ی تیک هه ئداو هه ئی رشت.

رَقَسَ الطَّعَامَ: به رپیک و پیکی خواردنه که ی خوارد.

رَقَسَ الشَّيْئَ: شته که ی وردگرو کردیه شوړباو.

رَقَسَ رَفْسًا: گوپچه کانی زلو بان بوون (گوپیان) ه (هر ارفش و هی رفشاء).

أَرْقَشَ: که و ته خواردن ه دمست

پیکردن.

أَرْقَشَ بِالْمَكَانِ: له و شوپنه مایه وه و لئ ی نه جولا.

رَقَشَ لِحْيَتَهُ: ریشی به رداپه وه تا به قه دمه به یلیک پان و دریز بوو.

الرَّقَشُ: خواردنی چاک و خواردنه وه

له شوپنی خو ش و نه مین دا، دمگوترئ: (وقع في الرَّقَشِ وَالْقَفَشِ):

که و ته ناو نازو نیعمه ته وه، خواردنی چاک و ژنی جوان ه هه روا

ناوه بو نه و نامیره خاکه ناز ئاسایه ی دانه ویله ی پی رادمدرئ،

دمگوترئ: (من الرَّقَشِ إِلَى الْعَرْشِ): نه و پیاوه له کریکاری گمنم و جو

رادانه وه بوسمر کورسی پاشایی.

الرَّقَاشُ: نه و کریکاری به ییل و خاکه ناز دانه ویله ی پی رادمدرئ.

ارْتَقَصَ السَّعْرُ: نرخ به رز بووه، هه روا دمگوترئ: (ارْتَقَصَتِ السُّوقُ): بازار

به رز بووه.

تَرَفَّصَ الْمَاءَ وَغَيْرُهُ وَعَلَيْهِ: به نوره چوونه سمر ناومکه.

الرُّقَصَةُ: هه ل، نوره، بریتییه له و پره کاته ی که بهر به کیک دمکه وی بو

چونه سمر ناویک که هاوبه شه له نیوان خه لکه که دا ه خودی

ناومکه به که هاوبه شه له نیوان خه لکه که دا.

الرَّقِصُ: نه وه ی زور ناو خوړمویه.

وَقَضَى الرَّادِي رَفْضًا وَرَفُوضًا: شَيَّوْ دَوْلَهْكه
بهرهراون بوو.

وَقَضَى التَّخْلُ: دارخورماكه لقمهكانى بِلَاو
بوونهموهو پهردمكهى لهخُو داپنى.
وَقَضَتِ الْمَاشِيَةُ: نَازَهْلهكان لهپاوانمكهدا
بِلَاو بوونهموو همريهكهپان
لهشوينيك دهلهومرئ.

وَقَضَى الشَّيْ رَفْضًا: وَاذَى لهشتهكه هيناو
خوى لى پاراست ه رemy لى كردو
دهرى كرد ه شكندى و فرئى دا.
وَقَضَى الْمَاشِيَةُ: نَازَهْلهكانى لهلهومرگاكهدا
بهرهلاكردن بُوخوپان بشارمزوى
خوپان بلهومرئ.

وَقَضَى فِي الْقُرْبَةِ وَغُورًا: هَمْدَنِيكى ناو
لهكوندمكه دا هيشتهموه.

تَرَفَضَ: لَيْك ترازو بِلَاو بُووهو نهما ه
پېژاو بوو بتمتپو تُوژ.

أَرَفَضَ: بهمانا (تَرَفَضَ) دئ، دمگوترئ:
(أَرَفَضَ الدَّمْعُ) و(أَرَفَضَ الْعَرَقُ):
فرميسكهكانى بِلَاو بونهوه، عمرهقى
سراپهموو نهما ه (أَرَفَضَ الرَّجْعُ):
نازارمكه نهما.

استَرَفَضَ الرَّادِي: بهمانا (رَفَضَ) دئ.

الرَّافِطَةُ: مَيِينَهى (الرافض) ه
كُومَهْئيك سمرپاز كهله بمر
پرسهكهپان ههئبگمپنهموو لهچون
بُو شمرپبگمپنهموه ه تاقميكى شيعه

مزمههبن بهلاپانهوه وايه تانه
لههاوهلانى پيغهمبمر بئرى، بُوْيه
نمو ناوميان لى نراوه چونكه
كَاتِيكَ تاقمكهپان سمرمقا تانهپان
له خهليفهى بهگهمو دووهم داو
زميدى كورى عهلى نهى لى كردن
نموان رفاضيان كردو لهزميد
ههئبگمپانهوه.

الرَّافِضِي: نموكهسهيه پيپازى راهيزيان
دمگريو رنكه بهخوى دمدا جنيو
بههاوهلانى پيغهمبمر بدا.
الرِّفَاضُ مِنَ الشَّيْ: نهوى لهشتهكه
دهكهويته خوارو بِلَاو دمبيتهوه.

الرِّفَاضُ: رِيپازى جُورِاو جُورِو توله
رنكاى راست و چمپ.

الرَّفَضُ: شلهمهنى كهه ه بَرُو.

الرَّفَضُ: شتى بِلَاوه بوو پېژاو
لههمرجورنك بى ه تاقميك
لهنادمميزاد ه كهميك لهشلهمهنى
كهلهبنكى هاپ دا بمينيتهموه ه بَرُو
ه (ك: رِفُوض وِرِفَاض وَاَرِفَاض).

رِفُوض الْأَرْضِ: نمو شوپنانهى زموى
كهناكرپنه ملك.

الرِّفَضُ: بيمو باومرئ راهيزه.

الرَّفِطَةُ: نموكهسهى رهفرى زور شت
دمكاو بههيچ رازى نابى، دمگوترئ:
(هُوَ قَبْضَةٌ رَفِطَةٌ): شت ههئبگمريو

وازی لی دینئ ۵ (راع قبضة رُقْضَةً):
شوانیکه نازله کان دماژوئ بۆ پاوان و
چاودیریان دمکاو نهمجا لییان
دمگمړئ بۆخویان بهویستی خویان
بلهموړین.

الرُقَاضُ: نهموکه سه مه چاودیری نه و
شوینانه دمکا که ناکړینه موئک.
الرُقِیضُ: عمرهقی لهش ۵ شوتی شکاو
پکاو.

الرُقِیضُ: رپر موی ناو، شوینی هاتنه
خوارموی ناو (پلوسک).
رَفَعَ الْقَوْمَ رَفْعًا: خه لکه که به کیوکه دا
هه لکه را.

رَفَعَ الْبَعِیْرُ: حوشرمه که خیرا پوی و
په لهی کرد.

رَفَعَ الشَّيْءُ: شته که ی به مرز کردموه
بۆسهرموه ۵ گواستیه وه ۵
رَفَعَ الْبِنَاءُ: باله خانه که ی به مرز کردموه،
چین چین دیوارمکانی خسته
سهریه ک.

رَفَعَ يَدَهُ عَنِ الشَّيْءِ: دهستی له شته که
هه لگرت.

رَفَعَ فَلَانًا: ناوی فلانی به مرز کردموه، ریزو
حورمه تی بۆ زیاد کرد ۵ ناوی هیئا
به باشه، دهشگوترئ: (هذا أمر يرفع
الرأس): نه مه کاریکه سهر به مرزی
دهسته بهر دمکا، ده بیته هوکاری

شکو مه ندی.

رَفَعَ اللَّهُ عَمَلَهُ: خودا خیرمه که ی لی
ومرگرت.

رَفَعَ الشَّيْءُ فِي خَزَائِنِهِ: شته که ی له ناو
فاسمه که ی دا هه لگرت.

رَفَعَ ذَاتَ اللَّبَنِ لَبَنًا: شیر دمرمه که شیرمه که ی
گرته مو نه پدا.

رَفَعَ فَلَانًا إِلَى الْحَاكِمِ رَفْعًا وَرَفْعَانًا:
فلانکه سی خسته بهردهم دادومر

بۆنه وهی دادگایی بکا، دهشگوترئ:

(رفع الى السلطان رفعة): هه ندی

روداوی تایبه تی خو ی پيشکه مش
به پاشا کرد.

رَفَعَ الْيَهُمَ عِيْرَهُمُ: سه پریان کرد ۵
دهشگوترئ: (دخلت على فلان فلم

يرفع لي رأساً): جومه لای فلان و

هه رسهری به مرز نه کردموه سه پیرم
بکا، روی تی نه کردم.

رَفَعَ فَلَانٌ إِلَى أَصْلِهِ: فلانکه سی برده وه
سهر پمگه زی خو ی.

رَفَعَ الْحَدِيثُ إِلَى قَائِلِهِ: قسه که ی به زنجیره
برده وه سهر بیژمرمه که ی بۆیه

حه دیثی مرفوع نه ویه به زنجیره
بگاته سهر پیغه مبه ر (د.خ).

رَفَعَ الْخَبْرُ: هه واله که ی بلا و کردموه.

رَفَعَ الْبَعِیْرُ: حوشرمه که ی تاودا بۆنه وه ی
خیرا به روا.

رَفَعَ الْكَلِمَةَ: وشه‌ک‌هی به‌م‌رفوع
خویندموه واته کو‌تاییه‌که نیشانه‌ی
رفعه‌ی خسته سمر.

رَفَعَ الْعُقْبَةَ أَوْ الضَّرِيَّةَ: سزاکه یان
زمر به‌ک‌هی هه‌نگرت، دهمگوترئ:
(فلان مرفوع عنه التکلیف):
فلانک‌هس ئه‌رکی له‌سمر نییه،
بهره‌سیار نییه.

رَفَعَ رِفَاعَةً: دمنگی گه‌وره بوو.
رَفَعَ الثُّوبُ أَوْ الْخِيطُ: قوماشه‌که ته‌نک
بوو، دم‌زومکه باریک بوو.
رَفَعَ فُلَانٌ: فلانک‌هس پله‌و پایه‌ی به‌رز
بووه، دمگوترئ: (رَفَعَ فِي حَسْبِهِ
ونسه).

رَفَعَهُ: به‌مانا (رَفَعَهُ) دئ.
رَفَعَ إِلَى الْحَاكِمِ رَغِيَّةً: نیشه‌ک‌هی
گه‌یاندده دادومرو شکایه‌تی لی کرد.
رَفَعَ: بازی هاویشتن هه‌ندێکیان
دریژتر بوون.
رَفَعَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌هی پیشک‌هش کرد
پیشی خست.

ارْتَفَعَ: به‌رز بووه ۵ پیشک‌هوت ۵
گواستیه‌وه، لاجو نه‌ما.
رَفَعَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌هی به‌رز کردموه.
ترافعا الى الحاكم: کیشه‌که‌یان برده لای
دادومر.

ترافع المحامي عن المتهم أمام القضاء:
پاریژمر له‌بهرده‌م دادگادا داکۆکی له

تۆمه‌تبار کرد به‌نگه‌ی به‌هیزی
خستنه‌ رو له‌سهر بی‌تاوانی
تۆمه‌تبار.

تَرَفَّعَ: به‌مانا (ارْتَفَعَ) دئ ۵ پاک‌و
بی‌گهرده، له‌خه‌موش و له‌ککه‌داری
دووهر.

تَرَفَّعَ الشَّيْءُ: به‌مانا (رَفَعَهُ) دئ.
استَرَفَعَ الشَّيْءُ: شته‌که کاتی لابردنی
هات.

استَرَفَعَ الشَّيْءُ: داوای لابردنی شته‌ک‌هی
کرد.

الْإِرْتِفَاعُ: له‌زاراوه‌ی ئه‌ندازاریی دا
بریتییه له‌ دریژی پایه‌و شتی
به‌رزموه بوو.

الرَّافِعُ: ناوێکه له‌ناوه‌ جوانه‌کانی
خودا، دهمگوترئ: (برق رافع):
بروسکه‌یه‌کی شوعله‌دار، (ناقة
رافع): حوشترێکه شیرمه‌ک‌هی
گرتۆته‌ومو شیر نادا.

الرَّالِعةُ: ههر کۆمه‌ل و تاقمیک هه‌وال و
نه‌یننی بلآو بکه‌نه‌وه ۵ ئامیرێکه
شت به‌رز دهمگاته‌وه، شتی هئ به‌رز
دمکریته‌وه.

الرِّفَاعُ: گواستنه‌وه‌ی کرشه‌ی کشتوکال
بۆسهر خه‌رمان بۆ گیره‌کردن و
شه‌نکردن و پاک‌کردن، دمگوترئ:
(هذه أيام رِفاع).

الرُّفَاعَةُ: توندی دمنگ و به‌رز و

كارهگهرى له سهر گوڤهك، دموترئ: (في صوته رُفاعة).

الرُّفْعُ: لهزاراوهى نه خودا ضمه مهيه (بۆره) يان نهو هپتهى له شوپنى نهو دئ ههروا بهدمست هه لگرتن له خواردن و خواردنیش دموترئ پيش كازيوه بۆكهسيك بهرۆزو بئ. الرِّفْعَةُ: ريزو بهلو هاپه و شكۆمه ندى. الرِّفِيعَةُ: نهو شتهى بههوى پيشنيارو رابۆرتهوه بهرز دمكرتتهوه بۆلاى دادومر، دموترئ: (وَقَعَ فِي الرِّفِيعَةِ كَذَا).

الرُّفَاعَةُ: ههئسو كهوتو جهه نو چونيكه بهرچاو دموكرئ بۆ راستكر دنهوى داواو هپوه رۆيشتنى كهوا بوو (قانون الرفاعات): نهو ياسا به مه ههئسو كهوتو چونيمه تى بهرپوه بردنى داواكهريك دمخاته بهردم دادگا.

الرِّفَاعُ: ناميريكه بۆ بهرزكر دنهوى هورسايى و مكوو (جهگ).

الرُّفْعُ: كورسى ه (ك: مَرَّاع) ه وشهى (مَرَّاع): لاي مهسيحيه كان جهه ند رۆژلىكى ديارن پيش پۆزانى رۆزو كرتن دمكهون.

الرُّفْعُ: ناميرى بهرزكر دنهوه.

الرفوع: له حمديش پيغه مبهردا (د.خ)

ئوميه هال پيغه مبهردا، جا قسه بئ يان كردهوه بئ يان رازى بون بئ.

وَفَّعَ رَفْعًا: شوپنى پيسايى ناو جهستهى فراوان بوون گهدهى كشا ه ديوى ناومهوى گوشتى نازارى پهيدا كرد ه (هو اَرْفَعُ وهي رُفَاع).

رَفَعَ الْعِيشُ رَفَاعَةً: ژيانى خووش بوو. اَرْفَعَ: ژيانى خووش بوو، گوزهرانى باش بۆ گونجا.

اَرْفَعَ لَه الْعِيشُ: ژيانى بۆخوشكرد. تَرَفَعَ: گوزهرانى خووش بوو.

الارْفَعُ مِنَ الْعِيشِ: ژيانى خووش بههپيت و گوزهرانى خووش. الرِّفَاعَةُ: گوزهران خووش.

الرِّفَاعِيَّةُ: بهمانا (الرِّفَاعَةُ) دئ. الرُّفْعُ: نهرمو نيانى و ناسانكارى ه ژيانخوشى و گوزهرانى گونجاو ه شوپنى بههپيت و بهرمكهت ه گرانى و قات و قبرى ه هershوئنيك له جهسته جلك و پيسايى تيدا كۆبيتهوه ه خوئپرى و ههتيو مچه.

الرُّفْعُ: هershوئنيكى جهسته، جلكى تيدا كۆبيتهوه. الرُّفْعِيَّةُ: ژيانخوشى و ههرزانى.

الرُّفْعُ: بن بال و شان و شمپيك و كۆتايى پان.

رَفَّ رَفًّا وَرَفِيفًا وَرَفَّةً: بالندمکه قونهی کرد، بالی فش کردن بؤ هه لفرین ه
 (رَفَّت العین او الحاجب): چاوی فری
 یان برؤی فری و په لملی کرد.
 رَفَّت النَبَاتُ: گیاو گزمکه لمتیر ناوی و
 تهرپدهماخی دا شنه شنی بوو.
 رَفَّ الْبَرَقُ: بروسکهکه روناکایی داو
 شوعله بهخش بوو.
 رَفَّ فلان رَفًّا: فلانکس زوری خوارد.
 رَفَّ له وِالیه: کمروپشکهی کردو شنایموه،
 دمگوترئ: (رَفَّ فُزَادِي خَلِیْثَه): دلم
 بهوتمکانی گهشایه و مو شنایموه.
 رَفَّ الْقَوْمُ به: خه لکهکه دمورمیان داو
 لری کؤبونموه.
 رَفَّ عَلَيْهِ النِّعْمَةُ او السَّعَادَةُ: نازو نیمممتی
 بهسردا رشت ه بهختموهری کرد.
 رَفَّ له: کردو کؤششی بؤکرد بهچاکه یان
 بهخراپه.
 رَفَّ فلاناً: بهخششی دا بهفلان و شتی
 خؤششی دهرخوارد دا ه چاکه
 لهگهل کردو ریزی لی گرت،
 دمگوترئ: (ذَهَبَ مِنْ يَحْفَهُ وَرَفْلُهُ):
 رؤیی نهموی خزممتی دمکردو
 پیداووستی ژبانی خؤششی
 بؤداینکردو سؤزی بؤ دنواند.
 رَفَّ الْبَقْلُ وَغَرَه: گیاههکهی خوارد بهلام
 پاروی پریمدممی نهگرت.

رَفَّ الطَّعَامُ: زوری خوارد.
 رَفَّتِ الْأُمُّ: دایکهکه شیری دا
 بهزارؤکهکهی.
 رَفَّ اللَّبَنُ: ههموو رؤئی شیری خواردموه.
 رَفَّ الشَّيْءُ: شتمکهی مزی و هه لی لوشی،
 دمگوترئ: (رَفَّ الْمَرَأَةُ او شَفَتِيْهَا):
 نافرتمکهی ماچ کرد لیوی مزی.
 رَفَّ الدَّأْبَةُ: کای دا بهولاخهکه.
 رَفَّ الْبَيْتُ: تاقو رمهه بؤ خانومکه
 دروست کرد.
 رَفَّ الْكُوبُ: قوماشی تری خسته
 سهرپانایی کراسهکه بؤنهموی له لای
 خوارموی پانتریبی.
 ارَفَّتِ الدَّجَاجَةُ وَهَوَّهَا عَلَى بَيْضِهَا:
 مریشکه بالی خؤی بهسهر
 هیلکهکانی دا فش کردنموه کپ
 لهسهریان هه لنیشت.
 ارَفَّتْ: بهمانا (رَفَّ يَرْفُ) دئ،
 دمگوترئ: (ارَفَّتِ الثَّبَاتُ وِارَتَفَّ
 الرِّقُّ).
 الرُّفَافُ: نهمو وردمو تمپو تؤزمی لهکا
 هه لنهموهرئ.
 الرُّفَافَةُ: نهمو شتهی لهخوار کهله
 سهرموه دمبهسترئ.
 الرُّفُّ: ومکوو تاقهواپه لهدیوار دا، شتی
 نایابی ناو مالی لهسهر دادمفرئ ه
 یان تمخته داریکه بهپال دیوارموه

ناوه بۆ ئەو بەلەم و گەلەكانەى
 لەناو روباردا رەزەمكردن بۆ ئەومى
 خەلك بەسەريان دا بېرپەتەوه.
 رَفَقَ بِهِ وَلَهُ عَلَيْهِ رَفَقًا وَمَرْفَأًا: نەرم و نىيان
 بوو لەگەلى دا هەئس و كەوتى
 جوانى لەگەل دا كرد.
 رَفَقَ لِي السَّيْرِ: لەرۆپشتن دا هێدى و
 لەسەرە خۆ بوو.
 رَفَقَ فَلَانًا: لەنانىشكى فلانى دا.
 رَفَقَ الْبَعِيرُ: بە گوريس دەستى
 حوشترەكهى بەست.
 رَفَقَ فُلَانٌ رَفَاقَةً: بوو بەهاوێ و برادر،
 دىگوتى: (كنت لي رفاقة فلان):
 لەگەل فلانكەس بووم.
 أَرْفَقَهُ: لەگەلى دا هێدى و هێمن بوو و
 سودى پێ گەياند.
 رَافَقَهُ مُرَافَقَةً وَرِفَاقًا: بۆ بەهاوێ و
 هاوێ، دىگوتى: (رافقته في السفر،
 ورافقته السلامة).
 إِرْتَفَقَ: سود بەخش بوو، داوى
 يارمەتى كرد.
 إِرْتَفَقَ عَلَيْهِ: شانى لەسەر دادا و
 نانیشكى دادا، دىگوتى: (بستَ
 مُرْتَفَقًا): شەوم بەرپۆژ كردمەوه
 نانیشكم دادابوو.
 إِرْتَفَقَ الْقَوْمُ: خەلكە بوون بەهاوێ
 يەكترى.

دادەنرى قاپ و قاچاغ يان كتيب و
 دەفتەرو شتى وای دىخريته سەر،
 دىگوتى: (وَضَعَ الْكِتَابَ عَلَى الرَّفِّ):
 كتيبهكانى لەسەر پەفەكه داناون و
 تاقميك مەل و بالەندەن و كراسى
 نەرم و نىانە و ئاوى زارە كە
 دىدەروشپەتەوه هەندەملىسرى.
 الرَّفُّ: كا و وردە كاو كوت.
 الرَّفَافُ: شتيك زۆر بدەروشپەتەوه،
 دىگوتى: (فغر رَفَافٌ): پوك و
 ددانىكى دەرەوشاوەن و (روضة
 رَفَافَةٌ): باخىكه پرشنگدارە.
 الرِّفَاقَةُ: قومه ئاويك و خواردنپىكى
 باش و رێك و پێك و جاوهپێن، برۆ
 هپێن، دىگوتى: (هو يتفائل من رفة
 عينه اليمنى ويتشاءم من رفة اليسرى).
 الرِّفْقَةُ: بەمانا (الرَّفِّ) دى.
 الرِّفِيفُ: بريسكەو پرشنگ، دىگوتى:
 (لغفرها رفيف) و هەروا ناوه بۆ
 پۆشاكى تەنك و دەرەختىك لق و
 پۆپەكانى شوپا بەيان كردبى و زەوى
 بەهپيت و بىرمەكەت و هەلاشى
 رەشمال يان ئەو پەرژو پەتكانەى
 لىيەوه شوپەبەنەوه و (ذات الرفيف):
 ئەو باغچە و روهك و دەرەختەى
 لەبەر تىرنەئاوى و تەردەماخى
 بريسكەو ورشەى لىيەمبى و هەروا

ترافقا: بوون بهدوو هاومل ۵ بوون
به هاورپئی به کتر.

ترفق به: به مانا (رفق) دئ.

ترفق علیه: پشتی پیومدا ثانیسکی
له سمر دادا.

ترفق به: سودی گه یاند، داوای کومه کی
کرد.

استرفقه: داوای کرد ببیته هاورپئی،
دمگوترئ: (استرفقه فارفقی).

الارفق: دمگوترئ: (هذا الأمر أرفق بك
وعليك): نهو گاره بؤ تۆ سود
به خشه.

الرافق: سود به خش.

الرافقه: هیدی و هیمن.

الرافاق: چه بلیکه دمستی حوشتی پی
دمبه سترئ، کاتی ترسی نهو می لی
کرا به له سه بی.

الرفاقه: کومه لی هاورپیان و دوستو
برادر.

الرفق: به یدمست و خوش له مست،
دمگوترئ: (ماء رفق و مرغ رفق):

ئاویکه به خوشی دمستی دمگاتی
لهومرپایه که به مانانی پیی دهگی.
الرفقه: هاورپیه تی.

الرفیق: به سوزو نهرم و نیان و له سهره
خۆ ۵ بهوکه سهش دمگوترئ
که له تهک همرمانپواو پاشادیه و بؤ

هه موو شوینیک له خزمه تی دا
دمبی ۵ سود به خش ۵ ژن، میرد،
هاوسمر.

الرفیقه: میینه ی (الرفیق) ۵ ژن.

الرافق: هاودهم و هه مناههنگی مه لیک و
پاشا.

المرفق: دام و دمزگای خزمه تگوزاری.

المریق: نهو دام و دمزگایانه ی

خزمه تگوزاری پیشکشی کومه لگا

دمکه ن، ومکوو دائیری ناوو ناومرؤو

کارمباو خسته خانه .. ۵ همرشتیک

له سه هری دابنیشی و پانی

له سه ریدمیه و ۵ ثانیسک؛ جومگهی

نیوان دمست و هۆل.

المریق: به مانا (المریق) دئ، (مرفق الدار

ونخوا): نهو شتانه ی له گه ل خانوو

حیساب دمکرین، ومکوو همامو

مه ته خ و به ربیلا و هموشه و

تهنکی و بیری ناو.

المرقعه: نهو شته ی له سه هری پال

دمدیه و ۵ دۆشهک و سه رین و

کورسی و که ره و پته.

وقل زفلا ورفلانا: له رویشتن دا لارو

له نهجی کردو داوینی خوی له زهوی

خشانندو بهدوخویدا رایکیشا.

وقل توبه: کراسه که ی دریزکردو بهدوخوی

خشانندی.

- وَقَلَ الْبُئْرُ: بیرمه‌کی لَیْل و قورواو کرد.
 أَرَقَلَ: به مانا (رَقَلَ) دی، دمگوتری:
 (أَرَقَلَ فِي ثِيَابِهِ): له‌ناو پۆشاکه‌که‌دا
 لارو له‌نجه‌ی کرد.
 أَرَقَلَ ثَوْبَهُ أَوْ إِزَارَهُ أَوْ ذِيْلَهُ: کراسه‌که‌ی
 یان دهرپییه‌که‌ی یان لکی
 میژمرمه‌کی درپژ کردو شلی کردو
 به‌دوخویدا خشانیدی.
 أَرَقَلَ الْقَوْمُ فَلَانًا: گه‌له‌که‌ه‌فلانیان کرده
 گه‌ورمو پاشای خو‌یان.
 رَقَلَ: دمگوتری: (رَقَلَ فِي ثِيَابِهِ): به
 پۆشاکه‌که‌یه‌وه‌ لارو له‌نجه‌ی کرد
 واته: دوق به‌مانا (رَقَلَ) دی.
 أَرَقَلَ ثَوْبَهُ أَوْ إِزَارَهُ أَوْ ذِيْلَهُ: کراسه‌که‌ی
 یان دهرپییه‌که‌ی یان لکی
 میژمرمه‌کی درپژکردو به‌دوخوی دا
 دا له‌عمرزی خشانید.
 أَرَقَلَ الْمَلِكُ فَلَانًا: پاشا فلانکسی کرده
 حاکمو لیپرسراو.
 تَرَقَلَ فَلَانٌ تَرَقَلَةً: به‌مانا (رَقَلَ) دی.
 تَرَقَلَ: به‌مانا (رَقَلَ) دی.
 تَرَقَلَ عَلَيْهِمُ: بوو به‌حاکمو فهرمان‌پموا
 به‌سمریان‌ه‌وه.
 التَّرْفِيلُ: له‌زانستی عوروزدا
 زیادکردنیکی سبه‌به‌له‌سهرموای
 شیعرمکه‌دا، وکوو زیادکردنی (کُنْ)
 له‌سهر (مَضَاعِلُنْ) و بگوتری:
 (مُتَاعِلُنْ).
- الرِّقَالُ: درپژ، دمگوتری: (شَعَرَ رِقَالَ
 وَثُوبَ رِقَالَ).
 الرِّقَالُ: کلکی درپژ ۵ پۆشاک‌ی درپژ ۵
 پۆشاک‌ی فش و فۆل ۵ ژبانی خوش ۵
 ئافرمتی گوشتن.
 الرِّقَالُ: که‌سیک زۆر لارو له‌نجه‌ بکا،
 دمگوتری: (رَجُلٌ رِقَالٌ وَامْرَأَةٌ
 مِرْقَالٌ) ۵ (ك: مِرْقَالِ).
 الرِّقَالَةُ: به‌رمورو خشل و ملوانکه‌ی
 درپژ، که ئافرمت لارو له‌نجه‌ی پی‌وه
 بکا ۵ (ك: مِرْقَالِ).
 رَقَّةٌ رَقَّاهُ وَرَفَّاهُ: نازو نیعمه‌تی باشو
 به‌رفراوانی توش هات.
 رَفَّةٌ فَلَانًا وَه: به‌زمیی به‌فلانکس دا
 هاته‌وه، سۆزی بۆی بوو.
 رَفَّةٌ رَفَّاهَةً وَرَفَّاهِيَةً: به‌مانا (رَفَّةٌ) دی.
 أَرَقَّةٌ: به‌مانا (رَفَّةٌ) دی، دمگوتری: (أَرَقَّةٌ
 فَلَانٌ): له‌خواردن و خواردنه‌وه‌و
 پۆشاک له‌بهرکردن دا زینه‌ه‌ رۆیی
 کرد ۵ خوشی پابواردو نیسراحه‌تی
 کرد ۵ ه‌مروا دمگوتری: (أَرَقَّةٌ
 عِنْدِي): لای من بمینه‌وه‌و
 نیسراحه‌ت بکه.
 أَرَقَّةٌ: سه‌ری به‌شانه‌کردو پۆنی لی دا.
 أَرَقَّةٌ فَلَانًا: فلان که‌سی خسته‌ ناو نازو
 نیعمه‌ته‌وه.

رَفَّةً: بهمانا (أَرْفَهُه).

لابرد.

رَفَّةً نَفْسُهُ: نازو نيعمهتی بۆ نفسي

أَرْفَتِ السَّفِينَةُ: كهشتیهكه له بهندمر

خوئی دابین کرد، دمگوتری: (رَفَّةً

نزیک بۆوه.

عندي): لای من بمینهومو خوش

أَرْفَأَ اليه: پهناى بۆ برد، چوووه پالی.

پایوهره.

رَفَّةً عنه: ناخووشی دورخستهوهو ژيانی

أَرْفَأَ السَّفِينَةَ: كهشتیهكهى نزیک

خووشی پرنازو نيعمهتی بۆ دهسته

بهندمر کردموه ۵ یان لهمزوى نزیک

بمرکرد.

رَفَّةً عليه: مؤلمتی دا.

أَرْفَأَ فُلَانًا: موداراتی لهگهڻ دا کرد.

تَرَفَّةً: بهمانا (رَفَّةً) دئ.

رَأْفًا مَرَأَاتًا: هاوړای بوو، چوووه سهر

اسْتَرَفَّةً: بهمانا ((كُرْفَةً) دئ، دمگوتری:

بیرو باومړی نهو ۵ زمانه سازى

(اِسْتَرَفَّةً عندي) بهمانا (أَرْفَةً

لهگهڻ دا کرد.

عندي) دئ.

الرَّفَافَةُ: ژيانی خووش و پرنازو

رَفَى الْمُتَنَزِّجَ: پیرۆزیایی لهو كهسه کرد

نيعمهت و همرزانی.

كهزنى هیناوه پيى وت پیرۆزیاییت

الرَّفَافِيَّةُ: بهمانا (الرَّفَافَةُ) دئ.

لئدمكهه هيوادارم كوپرو كچى

الرَّفَفَةُ: سۆزو خووشهويستی و بهزمی.

زۆرتان بین.

الرَّفَهْنِيَّةُ: بهمانا (الرَّفَافَةُ) دئ،

ترافوا على الأمر: کارمهکیان پهسهند

دمگوتری: (هَر لِي الرَّفَهْنِيَّةِ مِنْ

کرد، بهلایانهوه باش بوو.

العیش).

کرد، بهلایانهوه باش بوو.

وفا رَفَوًا: ژنی هینا ۵ هاوسمرگیری کرد.

الرَّفَاءُ: پیرۆزیایی کردنه لهو كهسهى

رَفَا الثوب ونحوه من كل منسوج:

هاوسمرگیری کردوووه.

پوشاکمهکی پینهکرد، دورپیهوه،

الرَّفَّةُ: کاو پلۆپوش.

ههندیکی بهههندیکی ترموه

الرَّفَاءُ: نهوکهسهی پیشهی پینهسازی

نووساند، دمگوتری: (رَفَا الخرق):

جلو بمرگ بئ ۵ بۆ ئافرم

کونهکهی پرکردموووه جاکى کردمووه.

جلو بمرگ بئ ۵ بۆ ئافرم

رَفَا فُلَانًا: ترسو بیمی لهسهر فلانکەس

دمگوتری: (رَفَاءة).

وَفَا الدَّنْعُ والدِّمُّ ونحوهما رَفْنًا ورَفْوًا:

هرمیسکهکه یان خوینهکه

گیرسایهومو وشك بۆوه.

رَفَا دُمُ الْقَاتِلِ: یکوزمهکه خوینی بۆدرا،

خوینی دا، خوینبهستی کرد.

وَقَا بِيْنَهُمْ: ناشته‌وایی له‌نیوان دا گردن ۵
 رِئْکِ خستنه‌وه، دم‌گوترئ: (ارْقَا
 عَلٰی ظِلْعِکَ): به‌زمییت به‌خۆتا بی ۵
 به‌ئه‌ندازه‌ی به‌ره‌ی خۆت هاج
 راکیشه، هم‌روا دم‌گوترئ: (لَا اَرْفَا الله
 دَمْعَةً): خودا فرمی‌سکت وشک
 نه‌کاته‌وه.

الرُّؤُءُ: به‌وکه‌سه ده‌گوترئ صولحی
 نیوان خه‌لک ده‌کا ۵ ناشته‌وایی
 ده‌خاته نیوان خه‌لکه‌وه، دم‌گوترئ:
 (الدَّيْءُ رُفْرَاءُ الدَّمِ): خوین دان
 به‌که‌س و کاری کوژراو خوینی بکوژ
 ده‌پاریژی و له‌کوشتنه‌وه پزگاری
 دمکات.

رَقَبَهُ رَقَبًا وَّرُقُبًا: چاوم‌پروانی کرد ۵
 سه‌رنجی راکیشه ۵ پاریزگاری کرد.
 وَلَقَبَ فُلَانًا: له‌ملی فلانی دا ۵ په‌تی له‌ملی
 فلانکه‌س کرد.
 رَقَبَ رَقَبًا: ملی نه‌ستور بوو ۵ (هو اَرْقَبُ
 وِهي رَقَبًا).

اَرْقَبَهُ دَارًا اَوْ اَرْضًا: خانومه‌که یان
 زه‌وییه‌که‌ی کرده ملک و سامان بو
 خۆی و بۆنه‌موکانی.
 راقِبُهُ: چاودیری کرد ۵ لای ترسا،
 دم‌گوترئ: (فلان لا یراقب الله فی
 امره).

اِرْتَقَبَ: به‌رزبووه، ریزدار بوو.

اِرْتَقَبَ الشَّيْءُ: چاوم‌پروانی شته‌که‌ی کرد.
 قَرَقَبُهُ: چاوم‌پروانی کرد.

الرِّقَابَةُ: چاودیری کردن ۵ سانسور کردن
 له‌سه‌ر کتیب و نوسراوی تر پیش
 له‌چاپدان و بلاوکردنه‌و میان ۵ یان
 دمست تیومردانی حکومه‌ت یان
 بانکی مه‌رکه‌زی بو نه‌وه‌ی کار
 بکاته سه‌ر نرخ و به‌های جوژه
 پارمیه‌ک.

الرُّقْبَى: نه‌ومیه یه‌کێک به‌یه‌کێ تر
 بلێ نه‌گه‌ر من پیش تو مردم فلان
 خانوو یان فلان زه‌ویم بو تو بی،
 نه‌وی تریش به‌ویان وابلی،
 هه‌ریه‌که‌یان چاوم‌په‌ی مردنی نه‌وی
 تری.

الرُّقْبَةُ: چالیکه هه‌له‌مه‌که‌ندری بو
 گرتنی پلینگ.

الرُّقْبَةُ: نه‌ستو، مل ۵ به‌هه‌موو
 جه‌سته‌ی ئاده‌میزادیش دم‌گوترئ ۵
 هم‌روا ناوه بو کۆیله‌و به‌نده‌و
 که‌نیزه‌ک ۵ هم‌روا ناوه بو به‌شی
 ژوروی که‌مان.

الرِّقَابَةُ: حم‌رسی کالاو چاودیری شت و
 مه‌ک.

الرُّقُوبُ: نه‌و دایه‌ک و باوکه‌ی منداڵیان
 بو نامینی ۵ که‌سیک (پیاو بی یا
 ژن) نه‌توانی کاربکاو بژیوو

دمگوترئ: (هو راقحة أهله).

رَقَّحَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی رێک خست و چاک‌ی کردموه.

رَقَّحَ مَالَهُ: مال و سامانی خۆی رێک خست، سەروکاری کرد.

ارْتَقَّحَ رَأْسُ الْمَالِ: پارو پوله‌کە‌ی به‌هۆی چاودێری کردنه‌وه گه‌شه‌ی کرد.

تَرَقَّحَ: کاسبی کرد، هه‌ولێ دا بۆ دابینکردنی بژێوی مال و خێزانی خۆی.

الرَّقَاحِي: بازرگانێک زۆر به‌خه‌م مال و سامانی خۆیه‌وه‌ بێ.

رَقَّدَ رَقْدًا وَرُقْدًا: نوست و (رَقَّدَ عَنِ الْأَمْرِ): وازی له‌نیشه‌که‌ هێنا و گوێی

به‌نیشه‌که‌ نه‌دا لێ غافل بوو.

رَقَّدَ عَنِ الضَّيْفِ: گرنگی به‌میوانه‌که‌ نه‌دا. رَقَّدَ الْحَرْبُ: گه‌رم نه‌ما.

أَرَقَّدَهُ: نواندی.

رَقَّدَ الْمَكَانَ: له‌و شوێنه‌ مایه‌وه‌.

رَقَّدَهُ: به‌مانا (أَرَقَّدَهُ) دێ.

تَرَقَّدَ: خۆی به‌نوستوو خست.

أَرَقَّدَ: خێرا پۆیشت.

اسْتَرَقَّدَ: هه‌نه‌وز سواری بوو.

الرَّقَادُ: کۆلینه‌و کۆپه‌ی گه‌ورمو فۆل.

الرَّقْدَةُ: گه‌رمای دوا سه‌رما.

الرَّقْدَةُ: ئافه‌رمێک ناز په‌روهر بێ و کێشته‌نگاوان به‌هۆی.

پیداوه‌ستی خۆی دابین بکا و هه‌روا به‌مۆنێک دمگوترئ چاوه‌پروانی مردنی می‌ردمه‌کە‌ی بکا بۆنه‌وه‌ی میراتی لێ بگرئ یاں شوپکاوه‌ به‌یه‌کێکی تر و (أم الرقوب): به‌لاو کارسات.

الرَّقِيبُ: ناوێکه‌ له‌ناوه‌ جوانه‌کانی خودا و چاودێر و حه‌رمس و پێشه‌تای سوپا و که‌سیک ئه‌مرکی پێداچونه‌وه‌و خۆپێندنه‌وه‌ی کتیب و نووسراوی ده‌خێرته‌ نه‌ستۆ پێش چاپکردنیان بۆنه‌وه‌ی سانسۆریان بکا و رسته‌و وشه‌گه‌لێک که‌له‌گه‌ل بارو دۆخه‌که‌ نه‌گۆنجی لایه‌برئ.

الرَّقَابُ: پیاو خراپێک که‌ پیاوانی ئاسایش ده‌یخه‌ینه‌ ژێر چاودێری خۆپانه‌وه‌ بۆنه‌وه‌ی بزانن هه‌لس و که‌وتی چۆنه‌و نه‌هێلن خراپه‌کاری بکا.

الرَّقَابُ: چاودێر و نه‌وه‌ که‌سه‌ی چاودێری کردن ده‌کاته‌ پێشه‌ی خۆی.

الرَّقَبُ: شوێنی چاودێری کردن و (ك): مَرَقَبُ.

الرَّقَبَةُ: به‌مانا (الرَّقَبُ) دێ (ك): مَرَقَبُ.

رَقَّحَ رَقْحًا وَرَقَاحَةً: کاسبی کرد، خێزان و مندالی خۆی به‌خێوکردن،

الرُقْدُ: شوینى نوستنو پالکھوتن ۵
گۆرۈ نارامگا.

الرُقْدُ: دمرديکە نادميزاد بيهوش دمکا
۵ بىچ ناگای دمکا.

رترق الماء وغيه: بههيواسى ناومکەى
رشته ناو شتەکەو.

رترق عينه: چاوى فرميسكى رزاندن.

رترق الشراب: شەرابەکەى تىکەل
بەشلەمەنى تر کرد.

رترق الثريد بالدسم: تىگوشاوى تىکەل
رؤناو کرد.

رترق الطيب في الثوب: بۆنى خۆشى
پوشاکەکەى کرد.

ترُقِرْق الماء وغيه: ناومکە بەهيواسى
هەلپزايە خوار، يان بەهيواسى
رؤيە.

ترُقِرْق الماء وغيه: ناومکە شەفقاو
شەپۆلى دا، يان بەهيواسى پەوان بوو

کشا، دىگوترى: (ترقرق الدمع من
العين): فرميسک لەچاودا قەتيس

ما.

ترُقِرْق عينه: چاوى فرميسكى رزان.

ترُقِرْق السراب: تپاويلکەکە
درموشايەو، بریسکەى دا.

ترُقِرْقَت الشمس في طلوعها: خۆر
لەکاتى هەلئەتەنى دا واهاتە بەرچاو
بیسورپتەو.

ترُقِرْق الحيوان للسنن أو الهزال:
ناژەلکە خەریکە قەلەو بىچ يان

بەرمو لاواز بوون بىچ.

الرُقَارِقُ: ئەو شتەى بىرموشیتەو یان
تىکەو بەهيو.

الرُقَارِقُ من الماء: ناوى کەم ۵ چۆرە ناو.

الرُقَارِقُ من الثياب: پۆشاکى تەنک.

الرُقَارِقُ من الشراب: شەلمەنى رون.

الرُقَارِقُ من السيوف: شەمشىرى
بریسکەدار.

الرُقَارِقُ: بەمانا (الرُقَارِق) دى ۵
هەرشىک بىرموشیتەو.

الرُقَارِقُ من الدمع: فرميسكى قەتيس
ماو يان زەنگۆل زەنگۆل ۵ (جاریە

رقراقه): کچۆلەپەکی تەپو تازەو
دەم و چاو تەپو گەش ۵ (رقراقه

البشرة): پيست سپى درموشاوە.

رَقَشَة: زەخەمەى کردو نەخشاندى ۵
جوانى کردو رازاندييهو.

رَقَشَ الكتاب: کتیبەکەى نووسیهو
خالى لەسە پیتەکان دانا.

رَقَشَ الثَّمَامُ كلامه: فیتنە جویەکە
قەسەکانى خۆى پازاندنەو بۆ

ئەوێ مەبەستەکانى بپیکى.
رَقَشَ رَقْشاً ورقشة: خالخالوێ بەلەک
بوو ۵ (مەر آرش وهى رقشاء) ۵ (ك:
رُقَش).

الرَّقْشَاءُ: به مانا (الرَّقْشَاءُ) دئ ۵ جۆره
 كرميكة رمنكاو رمنگ خالي زمردو
 سوري تيدان جوانو سهرنج راکيشه
 لهناو گزوكيادا دئوي.
 الرَّقْشَةُ: رمنگيكي خالخالوييه، يان
 تيگهله رمنگيكي له ليلو
 رمشوبور.

رَقَصَ رَقْصًا: سه ماي كرد، جهستهي خوي
 جولاندموه لهسهر شيومو ههواي
 موسيكا يان گوراني ۵ بهشيومو لارو
 لهنجهو خوبادان رويشت.
 رَقَصَ الرِّبْدَ: سرکهکه ههئچوو.

رَقَصَ فِي الْكَلَامِ: خيرا خيرا قسهي كردن.
 رَقَصَ الْجَمْلُ: حوشترکه کهوته سهر
 رموتو جوان رويي.

أَرَقَصَ فِي سَعَةِ: به مانا (رَقَصَ) دئ.
 أَرَقَصَ فَلَانًا: فلانکهسي ههئا بو
 سهماکردن.

أَرَقَصَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا: ناهرمتهکه
 مندالهکهي ههئتهکاند ۵ ههئي
 بهراند.

أَرَقَصَ فَلَانٌ الدَّابَّةَ: فلانکس ولاخهکهي
 هاندا بو خيرا رويشتن.

رَقَصَتْ: به مانا (أَرَقَصَتْ) دئ.

تَرَقَّصَ: به مانا (رَقَصَ) دئ.

الرَّقِصَةُ: سهماکمر ۵ (ليله راقصة):
 شهويکه سه ماي تيدا بکري.

الرَّقْصُ: جولاندي بهشيکه لهجهسته
 يان زوريه لهسهر شيومو موسيكاو
 گوراني، بهزوري بههئتهکانندي
 شان يان سمت يان دوو دهمست
 نهنجام دمري ۵ بو دهربريني جۆره
 مانايهک لهماناکان ۵ جهند جۆري
 ههيه.

الرَّقْصُ: قَسَمُ قَسَمَتُوك، دهمگوتري:
 (سَمِعْتُ رَقْصَ النَّاسِ عَلَيْنَا): گويم
 لهقسهي ناشيريني خهئک بوو دئوي
 نيئه ۵ ههروا دهمگوتري: (له رَقْصُ
 لي كلامه): لهقسهکردن دا پهله
 بهليمتي.

الرَّقَاصُ: کهسيک زور سهما بکا،
 پيشهسي سهماکردن بي ۵ بهندولي
 کاتزمير.

الرَّقَاصَةُ: ناهرمتيک پيشهسي سهماکردن
 بي ۵ زموييهک ناويش بديري هيچي
 لي نهروي.

الرَّقْصُ: شوييني سهماکردن ۵ (ك):
 مراقص).

الرَّقِصَةُ: به مانا (الرَّقْصُ) دئ ۵ (ك):
 مراقص).

رَقَطَ رَقْطًا: خالي تيدا دروست كردن.
 وَقَطَ رَقْطًا: خالي پيوه بوون ۵ (هر أَرَقَطَ
 وهي رقطاء).

رَقَطَهُ: به مانا (رَقَطَهُ) دئ ۵ دهمگوتري:

(رَقَطَ على ثوبه): بۆيەو رەنگى بەسەر
پۇشاکەكەى دا پېژاند.

تَرَقَطَ: پەلە پەلە بوو ۋە دىگوتىرئ:
(كِرَقَطَ النسيج): قوماشەكە گول گول
بوو ۋە (هر أرقط وهي رطاء).

الأرْقَطُ: پەلەنگ ۋە ھەرگىيانلەبەرنىك
رەنگى خالخال و بەلەك بى.

الرَقَطُ: نوختەو خال.

الرَقَطاء: مېينەى (الأرْقَط) ۋە جۆرە
مارىكە ۋە تىگوشاۋىكى چەورى
ومەا رۇنەكەى لەسەر پادوستابى
پەلە پەلە.

الرُقَطَة: رەنگىك لەسەپى و پەش
تىكەلاۋ بى ۋە يان لەرەنگى سورو
زەردو ھى تر تىكەل بوو بى.

رَقَعَ الشيخ رَقْعاً: پېرەمىردەكە يان
پېرەمۇنەكە لەكاتى ھەستان دا
ھەردو دەستى دادان.

رَقَعَ لي سيرة: خىرا رۇيشت ۋە دىگوتىرئ:
(مارقع فلان رقعاً): فلانكەس ھىچى
بۆنەكرا، ھىچى نەكرد.

رَقَعَ الثوب والحذاء رقعاً ورقعة: كراسەكەى
پېنەكرد ۋە پېلاۋمەكانى پېنەكردن.
رَقَعَ البناء: پالېشتى بۇ بېناكە دانەا،
دەپەركى بەردا.

رَقَعَ أمورة: كاروبارى خۇى رەك خست.
رَقَعَ فلاناً: لەفلانكەسى دا ۋە (رَقَعَهُ بكف) أو

بسهم): بەشەپلاغەى لى دا، تىرى
پېۋمنا.

رَقَعَ الأرض برجله: بەقاچ زەمبىيەكەى
كوئاپەۋەو پى پەستى كرد.
رَقَعَ رقاعةً: نەحمەق بوو گىل بوو.

أرَقَعَ الثوب وغيره: پۇشاكەكە كاتى
پېنەكردنى ھاتوۋە.

أرَقَعَ فلان: فلانكەس بى ەمەقلىيەكى
زۆرى كرد شتىكى ناسىرنى نەنجام
دا.

رَأَقَعَ الحنجر: بەردەۋام بوو لەسەر
خواردنەۋەى مەى.

رَقَعَهُ: بەمانا (رَقَعَهُ) دى.
رَقَعَ البناء: پاشكۆلى بۇ بېناكە دانەا،
دەپەركى بەردا.

رَقَعَ أمواله أو معيشته: مال و سامانى
خۇى رەك خست يان ژيانى خۇى
رەك خست.

رَقَعَ الحديث: لەقسەكەى زىادكردو كەم و
كۆرى تىدا نەھىشت.
إرتَقَعَ: دىگوتىرئ: (ما أرتَقِعْ له أو به):

گەرنكى پى نەدا ۋە (ما ترتقع مني
برقاع): گۆى بەنامۇژگارى من نادا ۋە
يان ھىچەم يەقسە ناكەا.
تَرَقَعَ: كاسىى كرد.

استَرَقَعَ: كاتى نەۋەى ھاتوۋە پېنەى
بەكى، دىگوتىرئ: (استرقع الثوب).

الْأَرْقُعُ: نه‌حمه‌ق و گیل ۵ ناسمانی دونیا
 لهم روموه که‌به نه‌ستیره
 رازاومته‌وه ۵ (ك: رُقُع).
 التْرِقِيعُ: (ترقیع الجروح): نه‌ومیه
 برینه‌که پاک بکریته‌وه نه‌مجار به
 بارچه پیستیکی شوینیکی تری
 جه‌سته‌ی دابپوشری.
 الرُّقَاعَةُ: گیلی و پی عمق‌لی ۵ بی حه‌پاو
 بی شمرم.
 الرُّقَاعِي: که‌سیکه زور دهر به‌ست مالو
 سامانی خوی بیو هه‌میشه
 خهریکی ریک و پیک کردنی بی.
 الرُّقُعُ: ناسمانی حه‌وته‌م.
 الرُّقَعَاءُ: نافرمتی گیل ۵ شتی رمنگاو
 رمنگ ۵ نافرمتی قاج باریک.
 الرُّقَعَةُ: پینه، بارچه‌به‌ک پینه‌ی پی
 بکری ۵ کوته کاغه‌زیک بارچه
 پیستیک شتی له‌سهر بنوسری ۵
 بارچه زموی په‌له‌گیاو گزو له‌مپرگا.
 رُقعة الشَّطرنج: بارچه ته‌خته‌به‌ک که
 جوارگوشه جوارگوشه کراوه.
 خَطُّ الرُّقْعَةِ: جوره خمت و نویسنیکه
 نامه‌ی پی دنوسری.
 الرُّقْعَةُ: جوره درمختیکه زمبه‌للاح و
 گموره که‌لاک‌هی و مکوو که‌لا‌ی
 کوله‌که وایه، به‌رمکه‌ی و مکوو
 همنجیر ده‌چی.

الرُّقِيعُ: گیل و نه‌حمه‌ق ۵ ناسمان.
 الْمُرْقَعَانُ: گیل و نه‌قام ۵ (مُرْقَعَانة): بو
 میینه به‌کاردی.
 الْمُرْقَعُ: شوینی پینه‌کردن.
 الْمِرْقَعُ: دمگوتری: (خطیب مِرْقَع): وتار
 بیژیکه قسه ده‌خاته پال قسه‌و
 رنکیان ده‌خاو وتاریکی جوانی لی
 پیک دی.
 الْمُرْقَعُ: پیایو قالیوو له‌بۆته دراوو
 خاومن نه‌زمون.
 الْمُرْقَعَةُ: پۆشاک‌ی صوفیان لهم روموه
 پینه پینه بی.
 رَقَّه رَقًّا وَرَقَّةً: ته‌نکی کرد.
 رَقَّ رَقًّا وَرَقَّةً: باریک بوو کزو لا‌وزاو
 ناسک و له‌تیف بوو.
 رَقَّ عَظْمُهُ: ئیسقانی زمعیف بوو، پیر بوو،
 به‌سالآ چوو.
 رَقَّ عَدَدُهُ: ته‌مه‌نی که‌م بوو ۵ پیستی
 دامال‌دراو هی‌زی نه‌ما.
 رَقَّ حَالُهُ: هه‌زار که‌وت و مالو سامانی
 نه‌ما ۵ ناسان بوو، نه‌رم بوو.
 رَقَّ لَهُ: به‌زمی پيدا هات ۵ که‌ردنکه‌ج
 بوو، ملی دا ۵ شهرمی کرد ۵
 ده‌گوتری: (رَقَّ وَجْهُهُ): به‌پوان
 ته‌نک بوو.
 رَقَّ الْحُرُّ: نازاد‌مکه بوو به‌کزیله ۵ (ك:
 أرقاء).

أَرْقَى: به مانا (رَقَّ) دئ.

رؤیشت.

رَقَّ الْفَرَسُ وَغَرَهُ: نەسبەكە سمى تەنك بوو.

اسْتَرْقَى الْأَسْبَ: بەدیل گیراومكەى كرده كۆیلە.

رَقَّ فَلَانًا: فلانكەس بارو دۆخى نالەبار بوو، هەزار كەوت.

اسْتَرْقَى الْغُرَّ: مامەلەى كۆیلەى لەگەڵ پیاو و نازادەكە كرده.

رَقَّ بِهِ اخْلَاقُهُ: چروك بوو خێرو بێرى نەما.

الرِّقَاقُ: زموى دشت و نەرمەلان ە نمو چالاپىەى ماومەكە ئاوى تیدا

رَقَّ الْحَرُّ: نادەمیزادەكەى كرده كۆیلە ە هەلى گیراپەو، بە نامۆزگارى و قەسەى جوان نەرمى كرده.

پاوستاومو دواىى ئاومكە رۆچوو، دىگوترى: (أَرْض رِقَاق): زموپىەكى نەرمەلانە، گلە و رەدەپە ە (يـرم رِقَاق): رۆژنكى گەرمە.

رَقَّ قَلْبُهُ: دلى داپەومو نەرمى كرده.

الرِّقَاقُ: كۆیلە ە نانى تىرى ە رۆیشتنى لەسەرە خۆ.

رَقَّ كَلَامُهُ: قەسەكانى نەرمو نىان كردن، قەسەى جوانى وتن.

الرَّقَى: چەرمىكە تەنك بۆ تیدا نوسین بەكاردئ ە لاپەرمى سبى ە ئاوى كەم لەبنكى دەرپادا پان لەشیوو

رَقَّ مَشْيُهُ: بەهېواشى رۆیى.

دۆل دا ە كیـسەلى گەورە ە گیانلەبەرنكى ئاوپىە و مكوو ە تىمساح واپە ە (ك: رَقوق).

رَقَّ بَيْنَهُمَا أَوْ مَابَيْنَهُمَا: نىوانى نمو دوگەسەى تىك دا.

الرَّقَى: شتى تەنك ە بەنداپەتى ە زموى نەرمەلانى پان و پۆر ە نمو چروو

تَرَاقَ هَرَمُهُ: راوو بۆچونى گەبشتە كۆتایى.

سەرە تەرزانهى ئازمۆل بەناسانى دەمى دىگاتى و بەلاپەو و خوشە ە (ك: رَقوق).

تَرَقَّى: به مانا (رَقَّ) دئ ە بەهېواشى رۆیشت، زەلیل و مل كەچى كرده ە دىگوترى: (تَرَقَّتِ الْحَسَاءُ فَلَانًا):

نەرمەلانى پان و پۆر ە نمو چروو سەرە تەرزانهى ئازمۆل بەناسانى دەمى دىگاتى و بەلاپەو و خوشە ە (ك: رَقوق).

نەفرەتە جوانەكە فلانكەسى ژێردەستە كرده دلى لى ستاندى كرده پەكۆیلە.

الرَّقَى: ئاوى تەنكاو ە ئاوى كەمى بنكى دەرپا و ناو شیو ە زموى نەرمەلانى پان و پۆر ە (ك: رَقوق).

اسْتَرْقَى الْمَاءُ وَغَرَهُ: ئاومكە رۆچوو جگە لەكەمىكى.

اسْتَرْقَى اللَّيْلُ وَغَرَهُ: شەومكە زوربەى

اسْتَرْقَى اللَّيْلُ وَغَرَهُ: شەومكە زوربەى

الرَّقْمُ: نمرى و سوکى ۵ تهنكى ۵ زموى
نمرمه لان و پان و پور ۵ لاوازی و بى
هيزى.

الرَّقْمَةُ: به مانا (الرَّقَاق) دئى ۵ پان همر
زمويهكى دم پوباره كه لهكاتى
ههستانى ناومكه دا ناوى بگاتى و
كهجه ممهكه نيشتموه ناومكه
لهسر ناميتى و زمويهكه بؤ پروك
تيدا ناشتن لهباره.

الرَّقِيقُ: شتى بارىك و تهنك ۵ كۆيله.
الرَّقِيقُ: همرشتىك بارىك پان تهنك بى
۵ (مرق الأنف): نمرمه لوت ۵ (ك):
مَرَق ۵ (مراق البطن): نمرمه
ورگ ۵ لای خواروى ورگ.
المِرْقَاقُ: تيرۆك؛ دارىكه نانى پى پان
دمكرىتهوه.

الرَّقْمُ: نانى تهنك، نانى تيرى.
الرَّقْمُ: من الشئىن: نمرمه شت.
الرَّقْمُ: پهلهى كرد لمړويشتنى
دا.
الرَّقْمُ: دارخورماكه دريژ بوو،
هه لچو.

الراقول: حه بليكه به كاردئ بؤ چونه
سمر دارخورما ۵ (ك: رواقيل) ۵.
الرَّقْمَةُ: دارخورماى بمرز ۵ (ك: رقال).
الرَّقْمُ: تيزرؤ، پان پويندمو زور پمو.
رَقْمُ الكتاب و عليه وفيه رَقْمًا: كتيبهكه
نووسى ۵ (هو يَرَقْمُ على الماء):

بهكهسيك دمگوترئ كارى بى سود
بكا، بهنشى هيچ و بوجهوه خهريك
بى.

رَقْمُ السَّلْعَةِ: كالاكهى نيشانه كرد، نرخى
لهسر داننا ۵ مۆرى لى دا،
جوړمهكهى ديارىكرد.

رَقْمُ الكتاب والثوب: به مانا (رَقْم) دئى.
الرَّقْمُ: نيره مار پان ماري ژاراوى بيس
۵ (ك: أرقام).

الترقيم: خالبه ندى؛ دانانى خال و
فاريزمو داش و نيشانهى پرسيارو
سمر سوپمان.

الرَّقْمُ: خهتى گهوره ۵ نيشانه كردن ۵
مۆر لى دان ۵ نرخ لهسر شت دانان
۵ ناوژمكردنى قوماش ۵ همروا ناوه
بؤ ژماره ساده كان: (۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹).

الرَّقْم القياسي: ژمارميهكه كه پيشبركى
كار لای ژوروى لى بهدمست دئى،
ومكوو نهوه راكهرىك لهماوه ده
چركه دا ههزار مېتر بيرئ و كهسانى
تر به (۱۵) چركه نهو ممو دايه پان
بريبي.

الرَّقْمَةُ: باخچه ۵ قهراخى شيو، پان
زۆنگاو، پان شوپنى كۆبوننهوى ناو
۵ رومكئىكه ناوى خوبازايه ۵
نيسقانيكه لهشيومى نينۆك
لهسرو بارىكايى دمستى ولاخهوه

دمردمهكوى ه خالىكى خپره له شيوهى
ديرهم دا.

الرَّقِيمُ: كَتِيب ه ناسمان ه گوندى
(اصحاب الكهف)، يان نهو كيويه
بوى چوون، يان شيوهكه يان نهو
بمردو نمشكهوتهى چونه ژپرى، يان
نهو رمصاصه يان نهو له وحهى
زانبارى دمربارهى (اصحاب
الكهف) ي پى نوسراومو له سمر
نوسراوه.

الرَّقِيمُ: نووسمر.

الرَّقِيمُ: هه نهو پينووس، دهگوترئ:
(طاح مِرْقَمَك): هه نهو كهت هه نهى
گرد، تيز رږوى گرد ه ناميريكه
نان و كوليرهى پى نهخش دمكړئ ه
نوټو.

رَقْنَتِ الْمَرْأَةُ رَقْنًا: ناهرمتهكه
به زمعهفهران هزى خوى رمنگ گرد.
وَقْنِ الشَّعْرَ: هزمكهى رمنگ گرد.

أَرْقَنَ: به زمعهفهران خوى رمنگ گرد.
أَرْقَنَ شَعْرُهُ: به مانا (رَقْنُهُ) دئ.
أَرْقَنَ الطَّعَامَ: روئى تيكه لاوى
خواردنهكه گرد.

رَقْنَتِ الْمَرْأَةُ: به مانا (رَقْنَتْ) دئ.
رَقْنِ الْكِتَابَ: به شيويهكى جوان
كتيبهكهى نووسييهوه.

رَقْنِ الثُّوبَ: كراسهكهى به زمعهفهران

پهنگ كړدى رازاندييهوه.
ارْتَقَنَ: به مانا (أَرْقَنَ) دئ.

الْأَرْقَانُ: خمنه ه زمعهفهران.

الرَّاقِنُ: پهنگى جوان.

الرَّقَانُ: به مانا (الْإِرْقَانُ) دئ.

الرَّقْنُ: هيلكهى دالاش و دال.

الرَّقْنُ: خمنى و سمنى زمعهفهران.

الرَّقَيْنُ: به مانا (الرَّقِيم) دئ ه ديرهمو
شتى لهو جوړه.

وَقَّ الطَّائِرُ: بالندهكه بهر ز بووه.

رَقِيَ الْمَرِيضَ وَغَرَّهَ رَقِيًّا وَرَقِيًّا: نوشته و

دوعاى بؤ نه خوښهكه كرد.

رَقِيتُ فُلَانًا: ته مه لوق و سازشكاريم بؤ
فلان كرد.

رَقِيَ رَقِيًّا وَرَقِيًّا: سمركهوت، بهر ز بووه.

رَقِيَ الْجَبَلُ: چووه سمركيويهكه.

رَقِيَ الدَّرَجُ: به په يزمكه دا سمركهوت.

رَقِيَ عَلَى الْبَاطِلِ: شته به تالمكهى به سمرم

دا تيپهراند ه شتيكى به دمدم منهوه

هه تبهست كمنم گوتووه.

ارْتَقَى: بهر ز بووه ه (ارتقى العرش):

چووه سمركورسى دسه لات، بوو

به پاشا.

ارْتَقَى بَطْنُهُ: ورگى هرپو، تير بوو.

تراقى: هه لكشا، بهر ز بووه، دهگوترئ:

(تراقى أمرهم الى الفساد).

تَرَقَّى: به مانا (ارتقى) دئ، دهگوترئ:

(رَقِيَ فلان من حال الى حال): له حال و
ومرعيكهوه چووه ناو بارو دؤخیکی
ترموده.

تَرَقَى العاملُ: کریکارمکه پلهی بهرز
بؤوه لمهلهیمکهوه بؤ پلهیمکی بهرز
تر.

تَرَقَى في العلم وغيره: پله پله
لهخویندن و زانیاری دا بهرز بؤوه.
استرقی فلاناً: داوی لهفلان کرد دوعاو
نوشتهی بؤ بکا.

الراقي: نوشتهکار و خامن نووشته و
دوعا.

الرقاء: بهمانا (الراقي) دئ، کهسیک
جوبیتته سمر کیو.

الرُقُوءُ: کۆمهله گل یان کۆمهله لب.
الرُقُوءُ: بهمانا (الرُقُوءُ) دئ، پلهو
پلیکانه.

الرُقِيَةُ: نووشته و دوعا بؤ نهخوش و
شتی وا.

الرُقِي: شوینی بهرز بوونهوه.
الرِقَاءُ: هؤکاری بهرز بوونهوه و
بهیزه و پلیکانه و یان شوینی بهرز
بوونهوه و (ک: مراق) و دمگوترئ:
(اجد صعب المراق).

رَكَبَهُ: لمهژنؤی دا یان بهمهژنؤ لئی
دا.

وَكَبَ رَكْباً: نهژنؤی گهوره بوو یان

یهکیکیان گهوره بوو و (هو اركبُ
وهي ركباء) و (ک: رُكَب).

رَكِبَ الشَّيْءُ عليه وفيه: سواری شتهکه بوو،
چووه سهری، دمگوترئ: (رکب لي
السفينة)، همروا دمگوترئ: (رَكِبَ
الشَّخْمُ بعضُهُ بعضاً): بهز قات قات
چووه سهریهک.

رَكِبَ الدِّينُ فلاناً: قهرز سواری شان و ملی
فلان بوو.

رَكِبَ فلان رأسه: بهنهشارمزابی ملی
رینگای گرت.

رَكِبَ الدُّلْبُ: تاوانی نهنجام دا و نیشی
خرابی کرد.

رَكِبَ فلاناً: شوین فلانکس کهوت و
لهعهدیت دا هاتووه: (فإذا عُمِرَ قد
رَكِبَ): روانیم عوممر بهشوینم دا
هات.

رَكِبَ: نهژنؤی نازاری پهیدا کرد.

ارَكَبَ المهرُ: جوانووکه کاتی
سواربوونی هات، دمگوترئ: (دابة
مُرَكَبَةٌ): ولاخیکه کاتی سواری
هاتووه.

ارَكَبَ فلاناً: فلانکسی سوار کرد و
لهدوا خویمه سواری کرد یان
ولاخی سواری بؤ دابین کرد.

رَكَبَهُ: سواری کرد.

رَكِبَ الشَّيْءُ: شتهکهی خسته سهریهک

ه تَيْكِي خستو شته گانی تَيْکَنان و
کردنی بهیهک پارچه ه دمگوترئ:
(رَكَبَ الفَصُّ في الحَافِئِ) و (رَكَبَ السَّنانَ
في الرَّمحِ) و (رَكَبَ الكلمة او الجملة)
و (رَكَبَ الدواء).

إِرْتَكَبَ ذَنْباً أَوْ قَبِيحاً: تاوانی کرد، کاری
ناشرینی نهنجام دا.
تَرَكَبَ الشَّيْئُ: شتهکه هندیکی کهوته
سمر هندیکی.

تَرَكَبَ: دمگوترئ: (تَرَكَبَ الشَّيْئُ مِنْ
كَذا): نهو شته لهوه پیک هاتووه.
إِسْتَرْكَبَهُ: داوای لی کرد سواری بکا.

التَّرَاكِبُ: لهزانیاری رومکناسی دا
زیادیوونی دیواری خانهیه لهباری
نستورییهوه بهو جوړه مادهی
نستورمهکه توئی توئی بچنه
سمریهک.

الترکیب: لهزانیاری ههلسهفهدا
پیکهاتنی شته لهپیکهاته
بهسیته گانی ه پیکهوانه
(التحلیل) ه.

الراکب: سهره تهرزی لقه خورما
کمبرمو زمو شوړ دمنه مومو
ناگه نه زمو، پان لهبنکی درمختی
خورما دینه دمومو پمگی نییه ه
توڤه سهری کیو.

الراکِبَةُ: مینهی (الراکب) ه (ک):

(رواکب).

الراکوب: بهمانا (الراکب) دئ.

الركاب: ناوژمنگی ه حوشری سواری
ه پان حوشری بار ه لگر.

الرکب: خوار ناوک، شوینی بهر لی
پوان ه کوټای پان ه سپیایمه
لهمنژنودا.

الرکبان: (رُكبان السنبل): نهو گوله
گمنانهی زوو دمدمکمون دمنه نو
نهخشهی نهوانی تر.

الرکبة: نهژنو.

الرکيب: کهسیک زور سواری ولاخ بی،
پان سوارچاک بی.

الركوب: ولاخی سواری و شتی لهو
جوړه ه (طریق رکوب): رنګایمکی
خوش و تهخته.

الرکوبة من الدواب: بهمانا (الركوب)
دئ ه پان بهمانا ولاخی تایبته بو
سواری ه (ک: رکائب).

الرکيب: کهسیکه لمگن پیککی تردا
سوار بووبی، دمگوترئ: (هر رکيب
فلان).

الرکب في الشئ: ومکوو میروی ناو
نهنگوستیله و شتی وا ه باخو زمو
کشتوکال ه نهمامه خورما کهله سمر
جوگا بهر پز جه قیندرابن ه پارچه
زمو پیکه که قهر اخه گانی

ههئىراينهومو بگونجى بۇ كشتوكال ۵
 ههروا ناوه بۇ جۇگايەك بكهويته
 نيوان دوو پارچه زموييهوه يان
 بكهويته نيوان دوو باخى دارخورماو
 رېمز.

الرُكْبُ: همرشتىك بۇ سوارى بشى
 لهوشكانى يا لهناو دمريادا ۵ وهلى
 بهزورى بۇ كهشتى بهكاردى.

الرُكْبُ: بنه ماو شوپنى پروان ۵ بنهجهو
 نهژاد ۵ (هو كريم الرُكْبُ): نهو
 وهجاخزادمييه ۵ (الجهل الرُكْبُ):
 نهومييه كابرا نهزاني و نهشزاني
 كهنازاني ۵ وشهى (مُرْكَبُ):

لهزانيارى مهنتيق دا نهومييه
 بهشيك لهوشهكه بهشيكي ماناكهى
 بگهههني ۵ ومكوو (كاتب المقالة).
 الرُكْبُ: همرشتىك بشيى بۇ
 سوارى.

وَكَجَّ اليه رُكْحًا: پهناى بۇ برد، پشتى پى
 بهست.

أَرْكَحَ اليه: بهمانا (رُكْحَ) دى.
 أَرْكَحَ شَيْئًا اليه: شتهكهى كرده
 باشكۆل و بهشتيوان، دمگوترى:
 (أَرْكَحَ ظَهْرَهُ الى كذا).

إِرْتَكَحَ الإِنَاءُ: قاپهكه بهربوو لهشورباو.
 إِرْتَكَحَ إِلَى الشَّيْءِ: بهمانا (رُكْحَ) دى.
 تَرَكَّحَ بِالْمَكَانِ: لهو شوپنه مايهوه ۵

ههولى فراوانكردى دا.

الرُكْحُ: سوچ و پهنا ۵ بهربىلا ۵ بناغه ۵
 مالى رهبه نو دمرويش.
 الرُكْحَاءُ: تهپۆلكه زموى سهخت ۵ (ك):
 رُكْحَ).

الرُكْحَةُ: ساحه ۵ بهربىلا ۵ پارچه
 تىگوشاو كهلهبنكى قاپ دا
 مابيتيهوه ۵ (ك): رُكْحَ).

الرُكْحُ: نهوكهسهى زور لهسمر پشتى
 ولاخ بمينيتهوه.
 رُكْدَ رُكُودًا: هيواش بووهو نارامى گرت.
 رُكْدَ السُوقِ: بازار وهستاو مامهلهى تيدا
 نهكرا.

رُكْدَ الْمِيزَانِ: تميزووكمه ههردوو تاكهى
 بهرامبهر يهك وهستان.
 رُكْدَ رَيْحُهُمْ: باى بهختيان روييشت ۵
 هيرو دهسهلاتيان نهما.
 أَرْكَدَهُ: جى نشيني كرد، داي نيشاند.

الرُّكُودُ: نهو شيردمهى ماوهى شيردانى
 دريژه بكيشى ۵ كۆلينه و كهندوى
 بهر لهشت.

رُكْرَكَ: لاواز بوو ۵ ترسنوك بوو.
 تَرَكَّرَكَ السَّاءُ: مهشكهكه ژاو رۆنمهكهى
 سمركهوت.

وَكَّرَ شَيْئًا فِي شَيْءٍ: شتهكهى چهقانده
 لهشتهكهده، دمگوترى: (رُكْرَ السَّهْمِ)

في الأرض): تیرمکه‌ی له‌زموی چه‌ماند ه
(رَكَزَ اللهُ المعادن في الأرض): خودا گانی
زوری له‌زموی دا به‌دیه‌ینان ه همروا
دمگوتری: (هذا شَيْءٌ مَرَكُوزٌ في العقول).
أَرَكَزَ السَّجْمُ ونحوه: گانه‌که مه‌عدمنی
تیدا دۆزرایه‌وه.

أَرَكَزَ فلان: فلان‌کەس گانی دۆزییه‌وه.
أَرَكَزَ صاحب المعدن: خاومن گانه‌که
زیوی زوری بۆ لی دهره‌ینا.

رَكْزَةٌ: به‌مانا (رَكْزَةٌ) دئ.
أَرَكَزَ اللَّبَنُ: ماسته‌که‌ی خه‌ست کردموه.
أَرَكَزَ فِكْرُهُ: سه‌رنجی خو‌ی تیدا
کۆکردموو دیقه‌تی دا.

إِرْتَكَزَ: جیگیر بوو، وه‌ستا.
إِرْتَكَزَ علیه: پشتی ه‌ی به‌ست.
تَرَكَزَ: جیگیر بوو خو‌ی چه‌سپاند.

الإرتکاز: (نقطة الإرتکاز): نه‌و شوینه
چه‌سپاو‌ی هاوسه‌نگی نیوان هی‌زی
پالنه‌رو هی‌زی به‌رگری دمکا ه (اتخذ
الجلش مدينة كذا نقطة ارتکاز): واته:
سوپا فلانه شاری کرده بارمگا.

الرکاز: نه‌و مه‌عدمنه سروشتیانهن که
له‌زموی دا خودا به‌دیه‌ینان ه
گه‌نجو خه‌زینه ه مال و سامانی
شیردراوه له‌زیر زموی دا که
بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ ه‌یش هاتنی ئیسلام.
الرکْزُ: چه‌رپه‌و ورته ه (ک: رکوز

و‌ار‌ک‌از) ه.

الرَّكْزَةُ: تاک‌ی (الرکاز) ه ه‌مامه
خورما که‌له‌قه‌دی دارخورما برۆ‌ی و
دوایی هه‌لبکه‌ن‌دری و له‌شوینیکی
تر برۆ‌ین‌دری ه دامه‌زراوی عه‌قل و
ناومز، دمگوتری: (مارایت له رکزة
عقل).

الرکیزه: نه‌و شته‌ی قورسایی دمخ‌رپته
سهر و ده‌بیته چه‌مسهر ه پارچه
مه‌عدمنیکی به‌نرخ که‌له‌زیر زموی
دا شار درابیته‌وه ه پارچه
نامیریکی موسیقایه.

أَلْمَرَكِزَةُ: لاسکی روه‌ک که‌گه‌لاو
په‌ژمکانی پیوه نه‌مابن.
أَلْمَرَكِزُ: مه‌ل‌به‌ندو بارمگای سه‌رمکی که
لقو ه‌ویی تری لی ببنه‌وه.

مرکز الجند: مه‌ل‌به‌ندی سه‌ربازو
پیشمه‌رگه که فهرمانیان ه‌ی گراب‌ی
تیدا به‌میننه‌وو جیری نه‌هیلن.
مرکز الرجل: مال و حال و په‌مو پابه‌ی
ه‌یاو.

مرکز الدائرة: چه‌قی که‌وانه،
ناوم‌پاستی که‌وانه.

المركزية: یاساو نیزامی‌که ولات
هه‌مووی په‌ه‌وست دهب‌ی به‌بارمگای
سه‌رۆ‌که‌وه هه‌موو کاروباری‌ک
به‌ده‌ستی په‌ک که‌سه‌وه دهب‌ن و نه‌و

بؤ ئه وهی ژئیر باریی ۵ (ک: رُکس
وآرکس).

الرکاسه: حهبل یان شتیکی لهو جوړه
همردو سهری دهخړنه زموییه وه،
ناوهراس ته که ی و مگوو که وانه
دمردم که وئ و لاخی پیوه
دمبه سترینه وه.

الرکس: کومه ئیک ئاده میزاد ۵ شتی
پیس و فیزمون ۵ خانووی ته عمر
کراو، دهگوترئ: (بنا رُکس).
الرکوسیة: تافمیکن ئاپینیکی تیکه ل
له ئاپینی مه سیحی و صابینه یان
ههیه.

الریکس: گهراوه، ههرشتیک فیزمون
بی ۵ لاوازی هه له و گيربوو
به گيرجه ل و چورتم.
رکض رکضاً و رکضه: بازی هاوېشت، رای
کرد، حاجی به زموی کیشا.
رکض منه: له بهری هه لات.

رکض الطائر: باندمکه په له ی کرد.
رکضت النجوم و الکواکب: نه ستیرمکان
کشان.

رکض الخیل: نه سه به که سمکولی کرد.
رکض الذابة: له لاکه له که ی و لاخه که ی دا
به هاچی، ناو زمنگی لی دا بؤنه وه
خیرا پروا.

رکض الطائر: باندمکه له شهقه ی بالی دا،

خاومن بریار دمبی ۵ پیچه وانه که ی
(اللامرکزیه) یه، که هه ندئ دمه لات
دمدري به به شه کانی و لاتو
کار به دمه سته کانی خوار تر هه ندئ
برپاریان به دمه سته وه دمبی.
رکسه رکساً: گه رانديیه وه، هه لی
گیراپه وه.

وگس الرکاس: حهبله که ی له لوتی
حوشترمه کردو به زمندی هاچییه وه
شه ته کی دا بؤنه وه ی ژور جمو
جو ل نه کا.

ارکست الجارية: کچوله که مه می
دمرکه وتن ۵ بناغه ی مه می دانا.
ارکس فلان: دهگوترئ: (آرکسه لی
الش): توشی شه ری کردو به قورا
بردییه خوارئ.

ارکس الثوب: هوما شه که ی له رنگ
هه لکیشاپه وه جارکی تر خمی
کرده وه.

ارکس: تیشکا، پیوه بوو، پژگاری
نه بوو ۵ پاله په ستوی کردو هاتوو
چو.

ارکست الجارية: به مانا (آرکست) دئ.
تراکس: سواری په ک بوو که وتنه سهر
په ک، دهگوترئ: (شغر تراکس).

الرکاس: حهبلیکه له لوتی حوشتر
دمدري و به دمه سته وه دمبه سترینه وه

الرکوض: بههیزو پالنمر، هاویژمر،
دمگوترئ: (قوس رکوض):
کهوانیکی تونلو هاویژمره.

الرکض: شوینی راکردن و جلیت بازی ه
کهلهکهی و لاخ نمو شوینهی به
ناوزمنگی لئی دهرئ ه نیوارو
ههراخ ه دمگوترئ: (قعدنا علی
مراکض الحوض).

مراکض الحوض: نهو شوینهیه ناومکه
لئی دمداو لئی نادا.

الرکض: کۆلهوهژ، همرشتیک شتی پی
تیک هه لهرئ ه وکوو نهسکوی،
مهقاش.

الرکضه: پالنمر، هاویژمر ه نهسپی
سمکۆل کمر.

و کع رکعاً و رکوعاً: جۆمایهوه ه چوه
روکوع، دمگوترئ: (رکع الفرم):
بهرمه جۆمایهوه ه (رکع الصلی):
نویژکهرمهکه چووه روکوع،
جۆمایهوه تادهمستی گه پشته نهژنوی
ه ههروا بهمانا مل کهچ بوونه ه
ههروا دمگوترئ: (رکع الی الله): دلی
بهخوداوه پهپوهست بوو نارامی
گرت ه دوی دهوله مهندی ههژار
کهوت.

ارکعه: وای لی گرد بجۆمیتهوه ه مل
کهچ بی.

ترکع: نویژی کرد.

بالی لیک دان، دمگوترئ: (هو لایرکض
المخجن): کهمه نند لهخوی دوور
ناخاتهوه.

رکض القوس السهم: کهوانهکه تیرمهکی
هاویشته.

رکض النار بالمرکض: بهمقاش ناگرمهکی
تیک ومردا.

ارکضت الحامل: نافرمته سک بهرمکه
مندالهکهی ناوسکی جولایهوه.

راکضه: له راکردن و پیشپکئ دا پیشی
کهوت ه ههریهکه لهسوارمکان
نهسپی خویان هه لینگ دا بۆنهوهی
بزانن کامیان پیش دمکوهی،
دمگوترئ: (راکضه الخیل).

ارتکض: بهمانا (رکض) دئ ه کهوته
جمو جۆل ه دمگوترئ: (ارتکض
الجین لی بطن امه) ه (ارتکض قلبه
فرعاً): لهترسا دلی کهوته پهله
پهل.

ارتکض فلان فی شونه: فلانکهس
بۆکارو باری فلان کهوته جمو
جۆل.

ارتکض الماء فی البئر: ناومکه لهناو
بهرمه کۆبۆوهو شلهقا.

ارتکض بعضهم الی بعض فرسه:
ههریهکهیان بۆلای نهوی تر نهسپی
خوی هه لینگ دا.

ارتکض الخیل: نهسپهکهی هه لینگ دا.

الرُّكْعَةُ: رَكَاتُهُ نَوِيْزِيْكَ ۝ چونه روكون
 ۝ ههموو راوستانيك بۇ خويىندى
 فاتىحه و چونه روكون و چونه
 سوزده.

الرُّكُوعُ فِي الصَّلَاةِ: نُهُومِيَه نَوِيْزَكَمَر
 دواى خويىندى فاتىحه خوى
 بچوميىنتموه تا بهرى دمستى
 دمگاته كەشكە ئەزىنى و پشتى
 تەخت بوەستى.

إِرْتَكَفَ الثَّلْجُ: بَهْفَرَبَارِي و لَهْزَمُوِي دَا
 مايهوه.

الرُّكْعَةُ: بَنَكِي دَرەختى بخورى مهرهم.
 وَكَ الشَّيْءُ رُكًّا وَرَكَاتَةً: شَتَمَكە لاواز بوو
 بارىك بوو، دمگوترى: (إِقْطَعَهُ مِنْ
 حَيْثُ رُكٌّ).

رَكَ الثَّلْجُ فِي عُنُقِهِ رُكًّا: چِرُوك و دَمَسْت
 قوچاو بوو.

رَكَ الشَّيْءُ يَدَهُ: شَتَمَكەى ئەمدىبوو ئەو
 دىو كرد بۆئەوى بزانى قەبارەى
 چەندە.

رَكَ الْأَمْرُ: شَتَمَكَانِي سَوَارِي يەك كردن.
 رَكَ السَّقَاءُ: كُونَدە مەشكەكەى پېنەكرد.

أَرَكَّتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَان بَارَانِيكى كەمى
 باراند.

أَرَكَّتِ الْأَرْضُ: بَارَانِيكى كەمى لە زموى
 دا.

رَكَتِ السَّمَاءُ: بَهْمَانَا (أَرَكَّتْ) دى.

إِرْتَكُ: كەم بوو، لاواز بوو، كەوتە
 گومانەوه.

إِسْتَرَكَّةٌ: بَهْلاوَزِي لَهْفَهْ لَهْم دَا.
 الْأَرَكُّ: ئَادَمِيَزَادِي پَهْزِيل و لاواز

لَهْهَقْل و رادا.
 الرُّكَّالُ: بَهْمَانَا (الْأَرَكَّ) دى.

الرُّكَّاتُ: پِيَاوِيْكَ نَافَرَهْت شەرمى لى
 نەكەن و ريزى نەگرن ۝ پياوى
 خويىرى و بى غىرەت و خيزان
 بهرەللا ۝ ژنەكەى داوين پيس بى و
 لى بىيدەنگ بى.

الرُّكُّ: بَارَانِي كەم ۝ (ك: أَرَكَا، رَكَكَ).
 الرُّكِّي: دَمْگوتري: (شَحْمَةُ الرُّكِّي):
 بەزىك زوو بتويتموه.

الرُّكِيَا: لاواز ۝ كەم ۝ دمگوتري: (هَر
 رَكِيكَ الْعِلْمُ): ئەو كەسە زانيارى
 كەمە ۝ (رَكِيكَ الْأَسْلُوبُ): ئوسلوبى
 ناپىك و پىكە ۝ (رَكِيكَ الْعَقْلُ): كەم
 عەقلە.

الرُّكِيَّةُ: مِييِنەى (الرَكِيكَ).

الرُّكُّ: زَمُوبِيَهك بَارَانِي كەمى لى بارىبى.
 الرُّكَّتُ: كەسِيْكَ قەسزەن و زمان پەوان
 بى بەتەنەها بەلام لەكاتى
 بهرامبەرى و موحادەلەدا قەسەى
 بۆنەكرى ۝ (سَكْرَان مَرْتَك):
 سەرخۆشپىكە دەمى تىكەن و
 پىكەل دەمى.

رَكْلَهُ رَكْلًا: لینگه ژمنه‌ی کرد.

راکله: همریه که له و دوکسه هاجیان
لینکه و مژنی.

تراکلا: ههرکهسه له عاست خۆیه وه
لینگه ژمنه‌ی له گه‌ل نه‌وی ترکرد.

ترکل بچرفته: هاجی به پیمه‌یه که دا
بوئه وه‌ی له زموی بچه‌ی.

الْمَرْكَلُ: رِنگا ۵ له‌ولاخیش به‌و
شوینه‌ی دمگوتری که سوار له‌کاتی

هه‌لینگ دانی دا ناوژمنگی لێ دهدا.
رَكْمَهُ رَكْمًا: شته‌که‌ی کو‌کردموه خسته‌یه
سهریه‌ک.

إِرْتَكَمَ: کۆ بۆوه هیندیکی که‌وته سهر
هه‌ندیکی.

تَرَکَمَ: به‌مانا (إِرْتَكَمَ) دئ، دمگوتری:
(تراکمت الأشغال): کارمان که‌وته

سهریه‌ک و کۆبوونه‌وه.
الرَّكَامُ: شتی کۆبۆوه‌و به‌سهریه‌کدا

که‌وتوو، کۆمه‌له‌ شت ۵ دمگوتری:
(رکام من رمل) و (رکام من سحاب).

الرُّكْمُ: هه‌وری گه‌وال گه‌وال و
به‌سهریه‌کدا که‌وتوو.

الرُّكْمَةُ: قو‌بو گلی کۆمه‌ل بوو.
مُرْتَكَمُ الطريق: ناوهرستی رِنگا.

وَكَنَّ إِلَيْهِ رَكْنًا وَرَكْنًا: مه‌یلی بۆلاکردو
خوی پالداو جیگیر بوو به‌شتی پی
به‌ست.

وَكَنَّ إِلَيْهِ رَكْنًا وَرَكْنًا: به‌مانا (رَكَنَّ) دئ.

وَكَنَّ فِي الْمَنْزِلِ رَكْنًا: له‌خانوکه‌دا جیگیر
بوو جی‌ی نه‌هیشته.

وَكَنَّ رَكْنَةً وَرَكْنَةً وَرَكْنَةً: عاقل بوو
وێل و سولی نواند.

تَرَكَنَ: رمق بوو، پته‌و بوو.

الْأَرْكُنُ: سهرۆکی گوند ۵ کو‌پخای دئ.

الرَّكْنُ: پایه‌و سو‌ج ۵ به‌شیک
له‌به‌شه‌کانی حه‌قیقه‌تی شت ۵

دمگوتری: (رکن الصلاة و رکن الحج
....) ۵ کاری گه‌وره ۵ ههرشتیک

ببیته‌ هۆی به‌هیز بوونی ده‌سه‌لات و
هه‌رمانه‌یه‌وایی ۵ ده‌شگوتری: (فلان

رکن من أركان قومه): فلانکس
یه‌کیکه له‌پیاو ماقولانی تایه‌فه‌و

هۆزمه‌کی ۵ له‌پاسای عه‌سکهری دا
به‌ئه‌فسهریک دمگوتری له‌زانیاری

سهریازی دا لی‌هاتوو‌یی هه‌بی ۵
هه‌روا ناوه‌ بۆ جی‌گیری

هه‌رمانه‌یه‌وایی عه‌سکهر ۵ (ک: أركان
ورکر).

الرَّكْنُ: مه‌رکانه‌و سو‌پنه‌ی جل تیدا
شو‌رین.

وَكَّأَ عَلَى فُلَانٍ رَكْنًا: هه‌والی ناخۆشی
به‌گو‌یی فلان دا دا ۵ یان به‌قه‌سی

ناشیرین دهری کرد.

وَكَّأَ بِالْمَكَانِ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ: له‌وشو‌پنه‌ مه‌یه‌وه.

رَكَا فلان: چهوزیكى لاكیشهی هه لكه‌نند.

اليك خبر).

رَكَا الأرض: زمویه‌كه‌ی هه لكه‌نند.

مُرُمَات الْأَخْبَار: هه‌وای ئه‌فسانه
نامیز.

رَكَا الْخَوْض: چهوزمكه‌ی په‌رگرموه.

رَمَتْهُ رَمْشاً: به‌دهستی مه‌سجی کرد،
چاکی کردموه.

رَكَا الْأَمْر: کارمكه‌ی چاك كردو پته‌وی
کرد.

رَكَا عَلَيْهِ الْجَمَل: بارمكه‌ی لی قورس کرد.

وَمَثَ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: ئه‌وشته‌ی به‌وشته
تیكه‌لاو کرد.

أَرَكِي عَلَى فُلَانٍ: به‌مانا (رکا) دئ.

أَرَكِي عَلَيْهِ الْجَمَل: به‌مانا (رکاه) دئ.

رَمَتْ الشَّيْءَ رَمْشاً: شته‌كه‌ی دزی.
رَمَتْ أَمْرَهُمْ رَمْشاً: کارمكه‌یان تیكه‌لاو

أَرَكِي إِلَيْهِ: په‌نای بو برد.

أَرَكِي لَهُمْ جَنْدًا: سه‌ربازی بو
نامادمکردن.

رَمَتْ الْإِبِلُ: حوشترمكه‌ی گیای (رمشی) خوارد
سکی ئیشا.

أَرَكِي فِي الْأَمْرِ: له‌کارمكه‌دا دواکه‌وت.

رَمَتْ: گیا ترشوکه‌یه له‌والاتی شام زور
ده‌روی.

أَرَكِي الْأَمْرَ: کارمكه‌ی دواخست.

إِزْتَكِي عَلَيْهِ: په‌شتی پی به‌ست ه
قورسای خسته سه‌ر نه‌و.

أَرَمْتُ فِي مَالِهِ: هه‌ندئ له‌ماله‌كه‌ی
هه‌شته‌وه.

الرُّكُوءُ: قاپیک یان دۆلجه‌یه‌کی بجوکه

أَرَمْتُ الشَّيْءَ: شته‌كه‌ی زیاد کرد ه شلی
کرد، نه‌رمی کرد.

له‌په‌ست دروست ده‌کری ئاوی پی

رَمْتُ عَلَى كَذَا: له‌وه‌ی زیاد کرد ه
ده‌گوترئ: (رَمْتُ عَلَى الْخَمْسِينَ): له

ده‌خوریته‌وه ه یان ئاوی پی

هه‌لده‌هه‌ینجری ه (ك: أَرَكَاذ).

الرُّكْبَةُ: بیرك هه‌لئه‌چندرابی ه (ك:
رکایا).

رَمْتُتُ غَنَمَهُ عَلَى الْمَانَةِ: مه‌ره‌كه‌ی
له‌سه‌د زیاد بوون.

الْمَرْكُوءُ: چه‌وز.

وَمَا بِالْمَكَانِ رَمُوءٌ: له‌و شوینه مایه‌وه.

رَمْتُ الشَّيْءَ عَلَى كَذَا: ئه‌و شته له‌وه‌زیاد
بوو.

رَمَا الْخَبْرَ: گومانی بو هه‌واله‌که‌ جو،
مه‌زنده‌ی کرد، ده‌مگوترئ: (هل رَمَا

اسْتَرَمْتُ فِي مَالِهِ: به‌مانا (أَرَمْتُ) دئ. ه
الرَّمْثُ: پی‌اوی جل شرو چلکن ه پشت

باریک ه گیاه‌کی کیویه‌یه له‌گیای

ترشه‌گانه به‌زوری له جوڙهوانی شام
دمړوئ ۵ داری که‌له‌کی سمرناوو به‌له‌م،
یان کوندمی ژیر که‌له‌کی سمرناو ۵
حه‌بلی پزیو ۵ پاشماوه‌ی شیر له‌گوانی
حه‌یوانی شیر دمردا.
الرْمَتْةُ: (أرض مرْمَةٌ): زموییمکه زور
گیا ترشه‌ی تیدا دمړوئ.
وَمَجَّ الطائر رَمَجًا: بالندمکه چیقنه‌ی کرد.
رَمَجَ ما كتب من السطور: نه‌و
خمتانه‌ی نوسی‌بوونی رمشی
کردنه‌وه.
الرامِجُ: کونده‌به‌بوو هاجی
دمبه‌ستنه‌وه لای ته‌له‌و هاقه بو
نه‌وه‌ی هه‌یوانو بالندمی زینه
خروئ پی بگرن.
الرامِجُ: پستی رمبو لوله‌ی رمب.
وَمَجَّ البرق رَمَجًا: بروسکه‌که به‌کزی
دمرکه‌وت، شوئی زور نه‌بوو.
رَمَجَ فلاناً: رمبی له‌فلان دا.
رَمَحَتِ الدَّابَّةُ فلاناً رَمَحاً ورماحاً:
ولاخه‌که لوشکی له‌فلان دا.
رَامَحَهُ: به‌رمب لئی دا.
تَرَامَحُوا: به‌رمب لیکیان دا.
الرامِجُ: خاومن رمب ۵ (ثور رامج):
که‌له‌گای دوشاخ ۵ (السمك الرامح):
نه‌سـتیرمیه‌که له‌پـیـشـیه‌وه
نه‌ستیرمیه‌کی تر هه‌یه روناکیه‌که‌ی
دریژ دنوینی.

الرَّمَاخُ: (رمح الجن): په‌تاو تاعون ۵
(رمح العقرب): جزوی دوپشک.
الرَّمَاخَةُ: پیشه‌ی رمب دروستکردن
(شیرگهر).
الرَّمْحُ: ناسنیکه لای سه‌روی تیزه بو
بریندار کردن ۵ همروا ناوه بو
دمسته دوی نامیری جوتیاریی ۵
(ك: رمح وأرمح) ۵ همروا
دمگوتری: (كَسَرُوا بينهم رَمَحًا): واته
شپرو هه‌را که‌وته ناویانه‌وه ۵ (وهم
على بني فلان رمح واحد): نه‌وانه
له‌ناو خو‌یان دا په‌کیه‌تیان هه‌یه.
الرَّمَاخُ: رمب دروستکر ۵ نه‌و که‌سه‌ی
رمب به‌دمسته‌وه دمگړئ.
الرَّمَاخَةُ: نه‌و که‌وانه‌یه زور توندییو
هاوېشتنی به‌هیز بی.
الرَّمُوحُ مِنَ الدَّرَاب: نه‌و هه‌یوانه‌یه
که‌شت دمگړئ.
الرَّمِيحُ: عصاو گۆچان که‌پیاوی پیرو
ژنی پیر خو‌ی به‌سمردا دمدن.
أَرْمَحَ النخلُ: دارخورماکه به‌رسیله‌ی
کرد.
أَرْمَحَ فلان: فلانکس نهرم بوو، ملکه‌چ
بوو.
أَرْمَحَتِ الدَّابَّةُ: نازه‌له‌که پیر بوو یان
قه‌له‌و بوو.
الرَّمِيحُ: درمختی کۆبووه تیکچرژاو.

الرَّمْعُ: بهرسيله خورما ۵ خورماي
 كالو نهگه بيو.
 وَمَدَّ رَمْدًا وَرِمَادَةً: فموتاو بوو
 بهخوله ميش.
 وَمَدَّ الشَّيْءُ: شتمهكي لهناو برد.
 رَمِدَ رَمْدًا وَرَمْدَةً: رهنكي خاكي بوو.
 رَمَدَتِ الْعَيْنُ رِمَادًا: چاومكه هيشا زاني
 تيكهوت بگري وستا ۵ دمگوتري:
 (رَمِدَ فلان) ۵ (هو اَرَمَدُ وهي رمداء).
 اَرَمَدَ: فموتا ۵ همزار كهوت.
 اَرَمَدَ الْقَوْمُ: خهلكهكه توشي قاتو
 قري و همزاري هاتن.
 اَرَمَدَ الْبُكَاءُ عَيْنَهُ: گريان چاوي توشي
 چاو نيشه كرد.
 اَرَمَدَ الشَّيْءُ: شتمهكي ومكوو
 خوله ميش لي كرد.
 رَمَدَ الشَّيْءُ: شتمهكي خسته ناو
 خولهوه ۵ ومكوو خوله ميشي
 لي كرد.
 رَمَدَ الشَّوَاءُ: برژاومكه خسته ناو
 بشكو ناگرهكانهوه.
 اِرَمَدَ: ومكوو نوعامه بازي دا.
 اِرَمَدَ وَجْهَهُ: دهمو چاوي رهنكي خولي
 گرت.
 اِرَمَدَتِ الْعَيْنُ: چاومكه هيشا.
 الْأَرَمَدُ مِنَ الثِّيَابِ: پوشاكي تمپو
 توژاوي چلكن.

الرَّمِيدُ: شتي رزيوو بي سود.
 الرَّمَادُ: خول نهوهي دوا سوتان
 لهشتهكه دهمينيتهوه ۵ (كثير
 الرماد): سهخي سروشتو دلفراوان
 (كيئايه به) ۵ (مُقَيَّ الرَّمَادُ في
 وجهه): دهمو چاوي گؤرا.
 الرِّمَادَةُ: كومهله خول ۵ (عام الرِّمَادَةُ):
 سائيك بوو لهزماني نيمامي
 عوممردا خهلك توشي قاتو قري
 هاتن، سالي ۸ كؤجي بوو.
 الرَّمَادِي: رهنك خولاوي (خاكي).
 الرَّمْدُ: نمخوشييهكه توشي چاو دمبي
 ۵ (علم الرَّمْدِ): زانياري پزيشكي
 چاو.
 الرَّمْدُ: رهنك ليالي كهومكوو رهنكي
 خول بي ۵ ناوي گهراو ۵ پوشاكي
 چلكن.
 الرَّمْدُ: ميشووله.
 الرَّمْدِي: پزيشكي چاو.
 رَمَرَمَ الرَّجُلُ رَغِيهَ: بياومكه خوراكي
 بهرماوو پرت بلاوي داكهوتوو
 لهميزو سفرمي كهساني تر خوارد،
 بيژي لهپيس بووني نهكردموه ۵
 لهعهديت دا هاتووو دهمرموي:
 (دخلت امرأة في هرة حَبَسَتْهَا فَلَا
 أطعمها ولا أرسلتها ترمِمْ من خشاش
 الأرض).

را بهرین.

إِرْتَمَزَ: به مانا (رَمَزْ) دئ.

الرَّمَاةُ: بهرێكه له نه زۆدا دبێ.

الرَّمُزُ: ناماژمو تیل نیشان ۵ نیشانهو

دیارد ۵ له زارموهی (علم البیان) دا

کینایه ی شار دراوه یه ۵ (ك: رُمُوز).

الرَّمُزُ: ناماژمو تیل نیشان.

الرَّمُزُ: به مانا (الرَّمُزْ) دئ.

الرَّمْزِيَّةُ: رێبازی ره مزی، رێبازیکی

ئه ده بێ و فه ننییه له شیعر دا سه ری

هه لدا.

الرَّمَاةُ: ئا فره تی به در موشت که

به ئیشاره بپاوی بێگانه بۆلای خۆی

کێش دمکا ۵ (کتيبة رماسة): په له

پێشه مرگه و کۆمه له سه ره باز

که له بهر زۆرییان هه رتی که وه

ده هاو.

وَمَسَّ المِيتَ: مردو مکه ی به خاک سپار

له گۆری ناو گلی به سه ردا کرد

سه رقه بر مکه ی کۆتاییه وه.

وَمَسَّ الشَّيْءُ: شو ئه نواری شته که ی

کوژانده وه، ده گوتری: (الرَّيْحُ ترمسُ

الآثار): ره شه بایه که شو ئه نواری مکه ی

داپۆشین، گل و خۆلی به سه ردا

کردن.

وَمَسَّ القَبْرَ: گۆر مکه ی له گه ل زمو ی دا

ته خت کرد.

تَرَمَزَمَ: ده می جو لاند قسه بکا قسه ی

نه کرد ۵ ده گوتری: (کلمته لما ترمم

بحرف).

تَرَمَزَمَ الشَّيْءُ: شته که به رزو بلا و بۆوه.

الرَّمْرَامُ: پوش و پائی به هار.

وَمَزَّ اليه رمزاً: لێوی لێ با دا، چاوی لێ

دا گرت برۆی لێ هه لته کاند ۵ به لێو

یان به چا و یان برۆ ئیشاره تی بۆ

کرد.

وَمَزَّ الظُّبَى رَمَزَاناً: ئاسکه که بازی هاو یشت.

وَمَزَّ إلى الشَّيْءِ بكذا: به وشته شار مزای کرد

بۆی.

وَمَزَّ فلاناً بكذا: هه لانه سی به وشته

هه لته لاتاند.

وَمَزَّ رماسة: وێک هاته وه ۵ جم و جۆلی زۆر

بوو، عاقل و ئاغر بوو، شکۆمه ند

بوو، ره سه ن بوو.

وَمَزَّ فزاده: دلی ته نگ بوو.

ترامزوا: هه ره که یان ئیشاره ی بۆ

ئه وی تر کرد.

تَرَمَزَ: جم و جۆلی کردو که و ته

شه فه تۆله، ده گوتری: (تَرَمَزَ من

الضربة): به لێدان ه که که و ته جم و

جۆل.

ترمَزُوا: خه لکه که له کو پر مکه یان دا

که و ته جم و جۆل و تێک خرۆشان

۵ خۆیان ئام ده کرد بۆ جم و جۆل و

رَمَسَ عَلَيْهِ الْخَبَرَ: همواره که ی لئ شاردموه.

رَمَسَ فَلَانًا بِحَجَرٍ: بهردی گرتنه فلانکهس.

أَرَمَسَ الْمَيْتَ: بهمانا (رَمَسَهُ) دئ.

إِرْتَمَسَ فِي الْمَاءِ: خوئی لهناومکهدا نضوم

کرد تا سهری چووه ژپړ ناومکه.

الرَّامُوسُ: گۆږ ه (ك: روامیس).

الرَّمْسُ: بالنده ه پهلهومر ه دمعبای

شهوگهړ ومکوو شهمشه مه کوپړه ه

(ك: روامیس).

الرَّمْسَةُ: بایهکی بههیز کهگل و خوؤل

ههئبگری و شوپنهوار داپووشی ه (ك:

روامیس).

الرَّمْسُ: گۆږنیک لهگهل زموی دا تهخت

بووویی ه نهو گلهی دمکړپته ناو

گۆږموه و مردوهکه ی پئ دادهپوشرئ

ه (ك: رموس و آراماس).

الرَّمْسُ: شوپنی گۆږ ههئکهندن،

گوپستان.

الرَّمْسَةُ: دمگوترئ: (وقعوا في ممرسة

من أمرهم): خهئکهکه کهوتنه مقو

مقو و تپکهئ و پپکهئیهوه

لهئیشهکیان دا ه

وَمَشَى الشَّيْءَ رَمْسًا: بهسمری پهنجهی

شتهکه ی گرت ه دمستی لئ دا.

رَمَشَ فَلَانًا بِحَجَرٍ: بهردی لهفلانکهس

گرت.

رَمِثَتْ عَيْنُهُ رَمْسًا: پپلوی چاوی

سوریون و برزانگی پپکهوه

نووسان و چاوی ناویان لئها،

دمگوترئ: (رَمَشَ فلان، هو أرمش

وهي رَمشاء).

أَرَمَشَ الشَّجَرُ: درهختهکه پشکوت و

کهلای کرد.

أرمش فلان: بهمانا (رَمَشَ) دئ ه چاوی

زور تروکاندن لهبمر زمعیفی چاوی

ه چاوی تپکچون پپلومکانی چاک

نهبوونهوه.

الرَّمْشُ: سپپایهتیه کهله نینوکی

مندال دا دمردمکهوئ.

الرَّمْشُ: نهوکهسه ی لهکاتی روانین دا

زور چاوی بپروکپنی ه (ك:

مرامیش).

الرَّمْشُ: نهوکهسه ی پپلوی چاوی

توشی نهخووشی بوین و چاک

نهبنهوه.

رَمَصَتِ الدُّجَاجَةُ رَمَصًا: مریشکهکه

حبیقنه ی کرد.

رَمَعَى فلان لأمله: فلان کاسبی بو خیزانی

خوی کرد.

رَمَصَ بَيْنَ الْقُرْمِ: لهناو خهئکهکهدا

ناشتهواپی و چاکسازی پلاو کردموه.

رَمَعَى الله مُصِيبَةً: خودا پاداشتی

کوستهکه ی دایموه ه خهساری بو

پپکردموه.

ه (رَمَضَ السَّيْمَ): رۆژمکه رۆژنکی
گهرم بوو ه (رَمَضَ الصَّائِمَ):

رۆژوهوانه که ناوسکی گهرم داهات
لهتینوان ه (رمضت قدمه): قاجی
بهلبی گهرم سوتان.

رَمَضَ الْقَتْمَ: نازنهکان لهچرقه ی گهرمادا
لهومرپان و جهرگیان توشی نهخوشی
بوو.

رَمَضَ لِلْأَمْرِ: لهرفان جهرگی بۆ سوتا ه
داخ لهدل بوو بۆی.

أَرْمَضَهُ الْحَرُّ: گهرما ههلی پروکاند.
أَرْمَضَ الشَّيْنُ فَلَانًا: شتمکه فلانکەسی
داخ کرد.

أَرْمَضَ النَّصْلَ: سهمرتیرمکه ی تیز
کردن.

أَرْمَضَ الرَّاعِي مَوَاشِيَهُ: لهگهرمه سیرو
لمبهلان دا شوانهکه مهپرمانی
لهومرپاندن.

رَمَضَهُ: کهمیك جاومرپوانی کردو
دواپی رۆیشت.

رَمَضَ الرَّاعِي مَوَاشِيَهُ: بهمانا
(رَمَضَهَا) دئی.

رَمَضَ الصَّوْمَ: نیمتی رۆژوی هیئا.
إِرْمَضَ مِنْ كَذَا: لهوشته جاپز بوو
لهسهر شانی گران بوو.

إِرْمَضَ لَه: پهروشی بوو ه جهرگی
داپزا.

رَمَضَ الشَّيْنُ: داوای شتمکه ی کرد ه دمستی
لی دا.

رَمِصَتِ الْعَيْنَ رَمَاصًا: چلک و پهبۆقی
سپی له قولینچکی جاوی دا
کۆبووه ه دمگوتری: (هر أَرْمَصُ
وهي رمضاء) ه (ك: رُمَضُ).

أَرْمَصَهُ الرِّمْدُ: جاوهپشه پیلوی
جاومکانی تیک دان.

الرِّمَصُ: چلکیکی سپی رقه له
قلینچکی جاوی دا کۆدمبیتهوه.
وَمَضَى النَّصْلَ رَمَضًا: سهره تیرمکه ی تیز
کرد.

رَمَضَ الشَّاةَ: مهپرکه ی کهول کردو
پێستهکه ی بهسهردا دابهوه ه
خستیه سهر بهمردی گهرم بوو،
ناگری لهسهر کردموه بۆنهوهی پی
بگاو بهکهلکی خواردن پی ه

رَمَضَ الرَّاعِي مَوَاشِيَهُ: شوانهکه له لمبهلان و
گهرمه سیردا نازمهکانی
لهومرپاندن.

رَمَضَ فَلَانًا: فلانکەس لمبی گهرم قاجی
سوتاندن.

رَمِصَ رَمَضًا: بهلبی گهرم دا رۆیشت.
رَمِصَ الشَّيْنُ: شتمکه گهرمی زۆر بوو،
دمگوتری: (رَمِصَتِ الْأَرْضُ):
زموییهکه بههوی چرپوونهوهی
تیشکی خۆر بۆسهمری زۆر گهرم بوو

رؤیشت.

رَمَعَتِ الْأُمُّ بَوْلَهَا: دایکه که مندانه کهی

به نه کاملی بوو.

رُمُعَ: نه خوښی توشی پستی ناو فروشه که

بوو له رویشتن کهوت.

رُمُعَ: به مانا (رُمُعَ) هاتوو.

أَرُمُعَ: به مانا (رُمُعَ) هاتوو.

رَمَعَتِ السَّبَّاحُ: درنځمکان بیجویان

بیون به نه کاملی.

رُمُعَ: به مانا (رُمُعَ) هاتوو.

تَرْمُعَ: کهوته جمو جوړو شله ژان و

هاتوو چو، دمگو ترئ: (تَرْمُعَ) انه من

الغضب).

الرُّمَاعُ: نازاری که توشی پستی ناوگیر

(ناو فروش) دمبی ناتوانی ناو

له کولنی و بیفروشی ۵ نه خوښیبه که

توشی گده دمبی و له ناکام دا دهمو

چاوی زمره هله گه پرن.

الرُّمْعَةُ: کومه له رومکیک، باقه گیایه که

۵ دمکیک گول و ریحانه.

الرُّمَاعَةُ: پشت مه لاشوی مندا

که له بهر ته نکي و زمعیفی جمو

جوړ دمکا.

الْيَرْمُحُ: مزراحه قوړ قوړی مندا که

دا په خوښی دمگی لی دی ۵ بهر ده

سیخرو که له بهر تیشکی خوردا

دمروشیته وه.

أَرْتَمَضَ الْفَرَسُ بِهِ: نه سپه که بازی پی دا.

تَرْمُضَتِ نَفْسُهُ: دمروونی تیک جوو، نه نفسی لاواز بوو.

تَرْمُضَ الصَّيْدَ: نیچر مکه راوکرد له

لمبه لاند و گهرما دا، واته: ری

کهوت و له هاقوړه ی پیچا تا

خزانديیه ناو لمبه لاند و قاچی له

لمبه که جه قین و پرستی لی براو

گرتی.

الرَّمْضَاءُ: گهرمای به هیژ ۵ جهنگی

گهرما ۵ زموییه که راسته وخو

خوړ لی بدو سوور بوبیته وه.

رمضان: مانگی نویه می سالی

قه مهربیه ۵ (ك) رمضانات،

رماضین).

الرَّمَضُ: بارانی پش و مرزی پاییز

که زموی گهرم و سوتهمه پویه.

الرَّمْطِيّ: هه ورو بارانی کوټای

هاوین و سهرمتای و مرزی پاییز.

الرَّمْضُ: باوان شوینی له وهرانی

نازمل.

رَمَطُهُ رَمَطًا: رمخنه لی گرتو تانهی

لی دا.

وَمَعَ رَمْعًا وَرَمْعَانًا: کهوته پهله پهله و

هه لسوړو داسوړ.

رَمَعَ الْفُةُ: لهرق هه لساویا لوتی کهوته

له مرزه ۵ یان به خیرای کهوته پئو

رَمَقَّة: چاوی تیپری و سهیری کرد.
 رَمَقَ فِي الشَّيْنِ: زنده‌مردی له‌کارمکه‌دا
 نه‌کردو به‌جوانی نه‌نجامی نه‌دا.
 رَمَقَ الْكَلَامَ: هسه‌کانی هه‌لبه‌ستن و
 وته‌کانی هه‌لگیرانه‌موه.
 إِرْمَقَ: لاوازی کرد ۵ داپزا ۵ (إِرْمَقَ
 الجلد): پیسته‌که تهنک بوو ۵ (إِرْمَقَ
 الطريق): ریگه‌که دریز بوو.
 تَرَمَقَ الشَّرَابَ: شله‌مه‌نییه‌که‌ی ورده
 ورده خوارده‌موه.
 الْأَرْمَاقُ: (جبل أرماق): حه‌بلیکی
 زعیف و رزیوه.
 الرَّمَاقُ: ژبانی کوله‌مه‌رگی.
 الرَّمَقُ: باقی مانده‌ی گیان (گیانه‌لاو).
 الرَّمِقُ: (عیش رَمِق): ژبانی کوله‌مه‌رگی
 ۵ ژباننیک که‌زور زبریئ و که‌م و
 کورتی تیدابن.
 الرَّمَقُ: حه‌سودی ۵ نه‌و هه‌زارانه‌ی
 ده‌گه‌نه نه‌وپه‌ری پله‌ی هه‌زاری.
 الرَّمَقُ: پیاوی زعیف و لاواز.
 الْمَرَامِقُ: نه‌وکه‌سه‌ی به‌عاسته‌م هوکاری
 ژبانی بؤ به‌رجه‌سته برو بی ۵
 نه‌وکه‌سه‌ی که‌میست خوشه‌ویستی
 نه‌بی هیچی تری له‌دل دا نه‌ماوه ۵
 ناده‌میزادی ره‌وشت ناشیرین و لاواز.
 الْمَرْمَقُ مِنَ الْعَيْشِ: که‌سیک به‌ژبانی
 کوله‌مه‌رگی بزبا.

إِرْمَعْلَ: فرمیسکی بی وه‌ستان هاتنه
 خوار دلۆپ دلۆپ هه‌لرژان ۵ (إِرْمَعْلَ
 الصَّبِي): مندا‌له‌که لیکی دیته خوار
 (لیکنه) ۵ (إِرْمَعْلَ الشَّوَاءُ): گوشته
 برژاوه‌که چه‌ورییه‌که‌ی دا‌چورا ۵
 (إِرْمَعْلَ الثَّرَبُ): کراسه‌که تهر بوو ۵
 (إِرْمَعْلَ الْأَدِيمُ): چه‌رمه که‌زور تهر
 بوو.
 إِرْمَعْلَ الْإِبِلَ: حوشره‌گان بلاو بوونه‌وه
 ۵ (إِرْمَعْلَ فَلَان): فلان‌کس په‌له‌ی
 کرد ۵ لرخه‌و پرخه‌ی لی‌هات.
 رَمَعَهُ رَمْعًا: به‌ده‌ست شیلای، هه‌نووی
 ۵ ده‌ستی پیداهینا ۵
 رَمَعَ الطَّعَامَ: خواردنه‌که‌ی به‌پی‌خور
 رازانه‌موه ۵ خو‌شی کرد ۵ چه‌وری
 کرد ۵ چه‌وری تی‌کرد ۵ (رَمَعَ
 الكلام): قسه‌که‌ی هه‌لگیرایه‌موه.
 رَمَقَهُ رَمَقًا: سهیری کرد، ده‌گوترئ:
 (رَمَقَهُ بَصَرًا): چاوی تی پری ۵
 چاوی به‌دور دا گیراو چاودپری
 کرد ۵ چاودروانی بوو.
 رَامَقَهُ مَرَامَقًا وَرَمَاقًا: به‌مانا (رَمَقَهُ) دئ
 ۵ به‌چاوی رق و قینه‌وه سهیری کرد.
 ۵ سازش و زمانه‌سازی له‌گه‌ل کرد
 ۵ له‌ترسی نه‌وه‌ی ژبانی بی
 بگه‌یه‌ن له‌گه‌لی دا هه‌لی‌کرد.
 رَامَقَ الْأَمْرَ: کارکه‌ی ته‌واو نه‌کرد.

رَمَكٌ فِي الْمَكَانِ وَبِهِ رَمُوكٌ: لهوشوینه

مايه‌وه جی نه‌هیشته.

رَمَكٌ فِي الطَّعَامِ: هیچی له‌خواردنه‌که

نه‌هیشته‌وه هه‌مووی لرف دا.

أَرَمَكُهُ: وای لی کرد لهو شوینه

بمی‌نیتمه‌وه.

إِرَمَكٌ: ناسک بوو باریک بوو.

إِرَمَكُ الْجَمَلُ: حوشرمه‌که رمنگی خاکی

بوو یان زور بۆر بوو تاوا دمبینرا

مه‌یله‌و رمش بی ۵ حوشرمه‌که کزو

لاواز بوو.

اسْتَرَمَكَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که گالته‌یان

به‌باوک و باهرانی خو‌یان دمکرد.

الرَّمَكُ: که‌سیک له‌شوینیک نیسته‌جی

بی و لی نه‌روا ۵ جۆره بۆنیکه

رمنگه‌که‌ی خاکییه.

الرَّمَكَةُ: لاواز ۵ نه‌سه‌ی بارگری،

تایه‌ت بکری بۆ به‌رین ۵ (ک) رَمَكٌ

ورماک).

الرَّمَكَةُ: رمنگی خاکی یان زور لی‌و

مه‌یله‌و رمش.

رَمَلٌ رَمَلًا وَرَمَلَانًا: گورگه‌ لۆقه‌ی کرد.

رَمَلُ التَّنَجُ رَمَلًا: چنراومه‌که‌ی ته‌نک و

سفت و سۆل کرد.

رَمَلُ السَّرِيرِ: کورسی و می‌زو سیسه‌مه‌که‌ی

رازاندموه به‌جه‌واهرو یا‌هوت.

رَمَلُ الْحَصِيرِ: حه‌سیره‌که‌ی چنی.

أَرَمَلَ الْمَكَانُ: شوینه‌که‌ بوو به‌ملبه‌لان.

أَرَمَلَ فُلَانٌ: فلانکه‌س تی‌شوی نه‌ماو

هه‌زارو ناتاج بوو.

أَرَمَلَتِ الْمَرَأَةُ: ئا‌هرمه‌که‌ بی‌ومژن که‌وت

۵ می‌ردی مرد.

أَرَمَلَ الْجَبَلُ: حه‌بله‌که‌ی درێژ کردموه.

أَرَمَلَ الْحَصِيرُ: حه‌سیره‌که‌ی چنی.

أَرَمَلَ الزَّادُ: تی‌شووه‌که‌ی ته‌واو کرد

هیچی نه‌ما.

رَمَلَ الطَّعَامُ: لمبی کرده‌ ناو

خواردنه‌که‌وه بۆ نه‌وه‌ی که‌لکی

نه‌می‌تی ۵ له‌حه‌ده‌شی پی‌غه‌مبهر دا

دم‌بارمی (الحمير الوحشية) هاتوو

ده‌لی: (وأمر أن تكفأ القدور وأن

يُرْمَلَ اللحم بالراب).

رَمَلَ الشَّرْبُ: خو‌ینی له‌کراسه‌که‌

هه‌ئسو، خو‌یناوی کرد.

رَمَلَ النِّسِجُ: چنراومه‌که‌ی ته‌نک و سفت

کرد.

رَمَلَ الْكَلَامِ: قسه‌که‌ی به‌بی بناغه

داناو پو‌چی کردموه.

رَمَلَ الْكَاتِبُ خَطَهُ: نوسهرمه‌که‌ دوا‌ی

نوسینی لاهه‌رمه‌که‌ لمبی به‌سه‌ردا

بلاو کردموه بۆنه‌وه‌ی مه‌رمه‌که‌به

زیاده‌که‌ هه‌ئمزئ.

إِرْتَمَلَ بِالْدَّمِ: به‌خو‌ین چلک‌ن بوو،

جه‌سته‌ی خو‌یناوی بوو.

تَرَمَّ الشَّيْءُ: چاکسازی لهشته که دا

کردو کون و که له بهری پرکردنه وه.

إِسْتَرَمَّ الشَّيْءُ: شته که کاتی نه وهی هات

نۆژمن بکریته وه، دمگوتری: (إِسْتَرَمَّ

الجدار): دیوارم که پیویستی به

نۆژمن کردنه وه ههیه.

الأرمام: (جبل الأرمام): حهبلێکی

کۆن و پزیوه.

الترميم: لهزاراوی رسمو وینه دا

بریتیه لهدانانی و مرقه بهکی رون و

نایلۆن ئاسا له سهر نهو رسمه ی که

دمخواری بگوێزرتنه وه، بهم جوړه

قه لهم دپنن به سهر خهته دیارمکانی

رسمه که دا که له ژیر و مرقه

رونه که مویه تا به ته وای وینه که ی

ژیرم وه دمخاته سهر و مرقه رونه که.

الرِّمَام: (جبل رِمَام): حهبلێکی کۆن و

پزیوه.

الرِّمَام: (جبل رِمَام): حهبلێکی رزیوه و

پومکی پاقله پاش پاککردنی.

الرِّمَامَة: ژبانی خوښ و بهمناز

پهرو مرده.

الرِّمَام: زمو، خاك و مۆخی ئیسقان و

نهو پوش و په لاش و خشت و خۆله ی

با هه لیدمگري و نهو پرزو پالو

خشت و خۆله ی لافاو له گه ل خوی

دمیهینن.

الرَّم: غه مو پهزاره.

الرَّمَاء: (نعجة رَمَاء): مه پێکه

په کړینگ.

الرَّمَام: نهو چلێس و گهنده خۆرمیه

که گوێ ناداته پاک و پیسی و

ههرچی دمستی که وێ دمیاشیتنه وه.

الرَّمَّة: پارچه بهک له حهبلێ پزیو و

(ك: رَم، رَمَم، وِرِمَام) و نهو حهبلێ ی

دمگرتنه ملی خوشر و ههر لهم

پوموه دمگوتری: (أعطاه الشَّيْءَ

برمه): واته هه موو شته که ی پێ

به خشی.

الرَّمَّة: به مانا (الرَّمَّة) دئ و ئیسقانی

پزیو و خم خۆرکه مو مۆرانه و

میروی بالدار و (ك: رِمَم ورمام).

الرَّمِيم: ههرشتیک رزی بی.

الرَّمَمَة: شتو مهکی ناو مال.

الرَّمَان: همنار و (رمانه القبان): تۆپه

قه بان.

رَمَان الأنهار: رومکێکه گولتیک زمردی

مهبله و سووری ههیه و دمنکه که ی

له دمنکی ترشه سماق دهچن به زوری

بۆ دهرمان به کار دهیهیننری بۆ

نهخۆشی جومزگه و نهخۆشی (عرق

النساء) و (رمانه الدابة): ناوموهی

ناخوپی و لاخ.

الرَّمَمَة: زمو بهک زوری درمختی

همنار لی بی.

رَمَة اليوم رَمَاء: رۆژمکه ی زۆر گهرم بوو.

وَمَيَّ الشَّيْءُ رَمَاءً: شتهكه زيادی کرد،
گمشتهو نمای کرد ۵ تیپه‌ری:
دمگوترئ: (رمی علی الخمسين من
عمره): ته‌مه‌نی له‌په‌نجا تیپه‌ری ۵
(هو یرمی علی صاحبه): نهو له
هاوه‌له‌که‌ی به‌ته‌مه‌ن تره.

رمی الشَّيْءُ وبه: شتهكه‌ی هاویشته.
رمی الله له: خودا یارمته‌ی داو سمری
خست.

رمی الله في يده: خودا له‌دمستی بدا (دوعا
کردنه لیئ).

رمی فلاناً بأمر قبیح: بوختانی به‌کابرا
کردو کاری ناشیرینی خسته پال.
رمی بجله علی غاربه: وازی لی هیئا،
بهره‌لای کرد.

رمی به علی البلد: بالادمستی کردو کردی
به فه‌رمان‌په‌وای شار.
رمی أَلْبَلَدَ: جو بؤ نهو شاره.
رمی الصيد: شتیکی بؤ نیچیرمه‌که هه‌لدا
بیگرئ.

أرمی الشَّيْءُ: شتهكه زیاد بوو، زۆر
بوو، دمگوترئ: (أرمی علی الخمسين
من عمره): ته‌مه‌نی له‌په‌نجا زیاتر
بوو.

أرمی فلان الشَّيْءُ: فلان شتهكه‌ی
هاویشته ۵ (أرماه من یده): فرپی دا
۵ (أرماه عن فرسه): له‌سمر

ئه‌سه‌په‌که‌ی خسته‌ی خوار ۵ (أرمی به
البلد): ولات دهری کردو له‌خوی
نه‌گرت.

رماه مرماةً ورماءً: هه‌ریه‌که له‌وانه
تفه‌نگی به‌وی تریانموه نا ۵
له‌په‌ندی پیشیناندا هاتوو ده‌لی:
(قبل الرَّماء تملأ الكنائن): پیش
ته‌فه‌له‌یه‌که کردن و تفه‌نگ
پیکه‌ومنان رقو فه‌ینه‌کان سمر پێژ
دمه‌کن.

رمی عن قومه: تیکۆشا بؤ گهل و ولاتی.

أرقی المتناضلان: دوو په‌قه‌به‌رمکان
ته‌قه‌یان له‌یه‌کدی کرد.

أرقی به البلاد: ولات ودمه‌ری نا ۵
(أرقی الشَّيْءُ): شتهكه زۆر بوو ۵
(أرقی الصيد): ته‌قه‌ی له‌نیچیرمه‌که
کرد.

ترامی القوم: خه‌لکه‌که هه‌نده‌یکیان
ته‌قه‌یان له‌هه‌نده‌یکی تریان کرد.

ترامی أمره الى الظفر: کارمه‌ی
سهرمنجام بوو به سهرکه‌موتن.

ترامی الجرح الى الفساد: برینه‌که سمری
کیشا بؤ داووشان و شیرپه‌نجه.

ترامی الشَّيْءُ: شتهكه به‌رمو زۆر‌بوون
رۆه‌یشت.

ترامی السحاب: هه‌ورمه‌کان پالیان لیک دا.
ترامی به البلاد: ولات ودمه‌ری نا.

الرَّمَا: رېباو سود ۵ گمسه کردن.

الرَّمَايَةُ: تفهنگچیهتی.

الرَّمِي: ته مهن دریژ.

الرَّمِي: زیاده، زور ۵ دهگوتری: (في هذا

رَمِيَّ عَلَى مَا سَمِعْتَ): نه مه زوری

زیاده لهووی بیستومه ۵ ههوری

پایزانه کمه ترمی بارانه که ی گه وره

گه وره بی ۵ (ك): أرماء وأرمية

ورمایا).

الرَّمِيَّة: یه کجار تفهنگ هاویشتن ۵

له پهنندی پشینان دا هاتووه دهئی:

(رَبُّ رَمِيَةٍ مِنْ غَيْرِ رَامٍ): وادمبی کابرا

تفهنگچی نییه و نیشانه که ده پیکی.

الرَّمِي: نیشانه و هه دمه نه وشته ی

تیرمکه ی ئاراسته دمکری ۵ له پاری

تو پین دا به و شوینه دهگوتری:

تۆپه که ی ئاراسته دمکری.

الرَّمَمَا: تفهنگیکه بچکوله نه شارمزی

بی فییری تفهنگچیتی دهکری ۵ سمی

بزن و مهر.

الزَّمْبُ: که رویشک.

الرَّمَزَةُ: زهوییه که که رویشکی زور بی.

الرَّمْبَةُ: جوره ماسیه که خوی بی

دمکری و وشک دمکری و هه لدمگری.

رَنَحُ فُلَانٍ: فلانکس به هو ی سهر

خوشیه وه لاره لاریه تی ۵ ههر

دمروا و به لادا دی.

رَنَحُ الشَّرَابِ فُلَانًا: شهرابه که فلانکسی

والی کرده گوده گودیه تی،

دهگوتری: (رَنَحَتِ الرِّيحُ الغصنَ):

رهمه باکه لقه دارمکه ی بو راست و

چمپ هینا و بردی.

رَنَحَ فُلَانٌ رَنَحَ عَلَيْهِ: فلانکس له هو ی

خوی چوو بی هیژو لاوازییه ک

جهسته ی داگرت به هو ی لینان پان

ترسو و بیم پان سهرخو شی.

تَرَنَحَ فُلَانٌ: فلانکس به هو ی

سهرخو شی لاره لاریه تی.

تَرَنَحَ لِلشَّيْءِ: بۆ شته که راپسکوت بو ی

چوو.

تَرَنَحَ عَلَى فُلَانٍ: دهستدریژی کرده سهر

فلان.

الرَّنَحُ: سهره خوله، سهر سو پها تن ۵

موخه یخ که له دوا میشکه و میه.

الرَّنَحَةُ: پینشی که شتی.

وَنَحَ رُوحًا: هچر هچر بوو (رَنَحَهُ) ملکه چ و

ژیریاری کرد.

تَرَنَحَ بِهِ: ته شه بیوسی پی کرد.

الرَّنَدُ: دره ختی که بو نی خوشه له پییری

(الغارية) یه له که نارمکانی شام و

ولاتی غه ورو کیومکانی قهراخ

دمریای نه و ولاتانه دمپو ی ۵ رومکی

عود ۵ داری ئاس و زمر فیکی

گه ورمی و مکوو جه و ال که له پوژو

پالی درمختی خورما دروست بکری.

الرَّكَّازُ: نینزیمیکه دمبیته هوکاری
مهینی شیر.

وَقَعَ الزَّرْعُ رُوعاً: کشتوکالهکه ناوی لی
براو سیس و لاواز بوو.

وَقَعَ لَوْنُهُ: کشتوکالهکه ږمگی گؤږاو سیس
بوو.

رَكَعَت الدَّابَّة: ولاخهکه بهراومشانی
سمری میخی لهخوی دمرکرد.

رَنَعَ فُلَانٌ: فلانکس گالتهی کرد.

رَنَعَ برأسه: پرسپاری لی کرا بهسمر
ناماژهی کرد که نابو و رازی نیم.

رَنَعَ رأسه: سمری خوی بادا، سمری
لهفاند.

الرَّمْعَةُ: دنگو و صهدای ناو گؤږمپانی
باری ه همرزانی و پیتو بهرمکمت ه
باغو باغچه ه پارچههک نیچیر،
پارچه خواردمهنییهک، قومه
شمرابیک.

ارْكَعَت الدَّابَّةُ بِأَذْنِهَا: ولاخهکه
لهماندوی دا گوئی تمپ کردن.

ارْكَعَت البعيرُ: حوشرمکه رویشتو
سمری خوی خسته جم و جؤل و
ناوجهوانی پیش خست ه بهلهی
کرد.

الرَّائِفُ: (رَائِفُ كُلِّ شَيْءٍ): ههراخی
شتهکه.

الرَّائِفَةُ: ههراخی کرکپراگی گوئی ه
پیستوکهی نهرمای گوئی ه کوتایی

لمههمست بهلای هوئموه ه لای
خواری سمت ه لا پان.

رَقَّ الماءُ رَقّاً ورنوقاً: ناومکه لیل بوو ه
دمگوتری: (رَقَّ عِشْتُه): ژپانی

ناخوش بوو.

رَقَّ الماءُ رَقّاً: بهمانا (رَقَّ دئ).

ارْتَقَّ الماءُ: ناومکهی لیل کرد.

رَقَّ: سمرسام بوو ه هستاو نهپزانی

بو کوئی بجی نهپزانی ناخو دمروا
پان دئ.

رَقَّت السفينة: کهشتیهکه لهشوینی
خوی سورایموه نهپوی.

رَقَّت الراية: نالاکه بهسمر سمری
خهئکهوه شهکایموه.

رَقَّ الطائرُ: بالندهکه بالی لیک دانو
فری، خمریک بوو بقری و نهپری.
رَقَّت الشمسُ: خور خمریک بوو
ناوایی.

رَقَّ الطائرُ: بالندهکه بالی شکان
بهنهخوشی پان بهشتی ترو کهوته
خوارموه.

رَقَّت عينه: لهبرسا حاوی سپی بوون.

رَقَّ القومُ بالمكان: خهئکهکه
لهوشوینهمانهوهو گیرپان خوارد.

رَقَّ النورُ عينيه: خمو تیکهلی
چاومکانی بووه بهلام خموی لی
ناکموئی.

رَقَّ الماءُ: ناومکهی لیل کرد.

رَتَّقِ النَّظَرَ: سهرکردنه که ی شاردموه ۵	الرَّكْمَةُ: بهمانا (الرَّئِم) دئ.
چاوی تی برین و چاوی لی	الرَّئِيمُ: بهمانا (الرَّئِم) دئ.
نه گواستموه.	وَقَنَّ رَيْنًا: دمنگی لی هات ۵ ناوازی چرپاند
ترتَّقِ الماءُ: ناومکه لیل بوو.	۵ (رَنَ الیه): گویی یو ږاگرت.
الرَّتْقُ: خشت و خوئی ناو ناوه ۵ ناوی	اَزَنُّ: بهمانا (رَن) دئ، دمگوترئ: (أرئت
لیل ۵ درؤ.	القوسُ في إنباضها، وأرئت المرأة في
الرَّتْقَاءُ: په لومړی به کړکه وتوو ۵ زمو	نوحها، وأرئت الحمامة في سجعها،
سوته مه پړؤ.	وأرئت السحابة في رعدها، وأرئن الماء
الرَّتْقَةُ: ناوی که مو لیل که له بنکی	في خريره).
حموزدا دهمینیت هوه ۵ دمگوترئ:	رُئِنَتِ المرأةُ ترينًا: ثاڤرته که لمری
(صار الماءُ رنفة): ناومکه څوړاو بوو.	به دمنگی خوئی کرد ۵ بالورمی لی دا
الرَّوْثَقُ: (رونق السيف): ورشه و	۵ (رُئِنَ الْقَوْسُ ونحوه): وای کرد
بریسه که ی شمشیر ۵ جوانی و	که وانه که دمنگی لمرینه وای لی بی.
ناوداری.	الرَّئِنُ: ناوی که م.
رونق الطُّحَا: سهرمتای چیشته نگاو.	الرَّئِي: بونه وهر ۵ خه لک ۵ دمگوترئ:
رونق الشباب: سهرمتای گه نجی و	(ماي الرئی مثله).
ناوداری روخسار.	الرَّئَةُ: گیانله بهر یکی گوانداره (شیر دهر و
الرَّئُكُ: دروشمی پاشاو همرمانې ووا	که پړوکه) له پیړی ناسکه ۵ هاوار
تورکه کان بووه له میصر.	به دمنگی بهرز ۵ دمنگی غهم و
وَفِی الْمَغْنَمِ: گورانی بیژمکه دمنگی خوئی	بهزاراوی (دمنگی حمزین) له کاتی
لهراندموه ۵ (هو رَنَمٌ وهي رَنَمَةٌ).	گورانی گوتن دا، یان له کاتی گریان دا.
رَنَمٌ: بهمانا (رَنَم) دئ ۵ دمگوترئ: (رَنَمٌ	المِرْئَانُ: کهوان ۵ تیری کهوان ۵ ویزمی
الحمامُ والقوسُ والجندب والعود) ۵	تیر و گولله ۵ دمگوترئ: (قرس مران،
همرشتیک دمنگی خویش بئ و	سحابة مران): تیریکه ویزه ویزئ
له زومت له دمنگی بکړئ.	هه به، ههوریکه دمگولئینی.
تَرَنَمٌ: بهمانا (رَنَم) دئ.	وَقَا رَنُوا ورئوًا: چاوی تی بری و چاوی لی
الرَّئِمُ: دمنگو ناواز.	نه پاراست ۵ تیلهی چاوی دایه ۵ رنا

الی حدیثه): گوئی بۆ قسه کانی راگرت.

رَنَّا غَنه: لئی بی ئاگا بوو.

رنا فلان: فلان کهوته کهیفخووشی و چاوه

چاوو عیشقیازی.

أرناهُ حُسْنُ الْمَنْظَر: جوانی دیمه نه که

سمرنجی راکیشا بۆ نهومی چاوی تی

بیرئو چاوی لی نه گوینزیته وه.

أرناهُ إِلَى الطَّاعَةِ: وای لی کرد هیواش

بییته وه و دابمرکی.

رَناهُ: به سمری دا بهرز بوووو

شکۆمهندتر بوو لئی و دمگوتری:

(له شرف يُراني الكواكب): ریزو

شکۆمهندیه کی ههیه پشت

ئهستیرمکان دمکهوئ.

رانا فلاناً: له گهفل فلانکهس دا گونجاو

ههلی کرد.

رئى: کهیفخووش بوو، گۆرانی گوت و

نالاندى.

رئى الصَوْتُ فُلاناً: دمنگه خووشه که

فلانى خسته کهیف خووشی و

رهقس و سه ما.

رئى الحُسْنُ فُلاناً: جوانی نهوشته

فلانکهسی والی کرد چاوی لی

نه تروکینى.

تَرئى: چاوی له خووشه و یسته که بری و

چاوی لی نه تروکاند.

الرَّنا: نهومی له بهر جوانیه کهی چاوی

لی نه تروکیندری.

الرَّنا: جوانی و شوخ و شمنگی.

الرَّنا: دمنگ، دمنگی خووش و (ك:

أرنية) و کهیفخووشی.

الرَّنا: نهوکهسه به میبازی دمگا و

هه میشه سهیری نافرمتی جوان

دمگا و چاویان لی ناتروکینى.

الرَّنا: دمگوتری: (هو رَنُوْهُ فُلاناً):

نهو گوینزیه لی فلان نافرمته و

بهدم و گفتی موعجه به و (وهو رَنُوْهُ

الأماني): نهو کابرایه هیوایاتى

زۆره و ناواته خوازه ناواته کانی بیینه

دی یان به ته مایه بیینه دئ.

رَهَبٌ رَهْباً وَرَهْبَةً وَرَهْباً: لئی ترسا.

أَرَهَبَ: قوئی پۆشاکه کهی دریز بوو و

(أَرَهَبَ كَمُ): قوئی کراسه کهی دریز

کرد.

أَرَهَبَ فُلاناً: فلانکهسی ترساند،

زنده مقی برد.

رَهْبُ الْجَمَل: رویشتنی ریگا که برستی

له حوشرمه که بری، له کاتی ههلسان

دا به لادا هاتو پیخی خوارد.

رَهَبَ فُلاناً: فلانکهسی ترساند و

زنده مقی برد.

تَرَهَّبَ الرَّاهِبُ: رهینه که (راهیبه که

له خه لومته خانه کهی دا لی بری بۆ

خودا په رستی).

ترهَبُ فلان: فلانكەس خودا پەرستی كرد.
ترهَبُ فلاناً: هەمپەشەى لەفلانكەس
كرد.

استَرْهَبَ: بەمانا (رَهَبَ) دئ ە قورئان
دەفەرموی: ﴿وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا
بِسِخْرِ عَظِيمٍ﴾.

الإرهابيون: تاقمێكن كە پێبازی
عونف و توند پەوی لەكوشتن و بڕین
دا پەپرمو دەكەن بۆ گەشتن بە
مەرامە سیاسییەكانیان، رێگای
توندو تیزی دەرگەنە بەر.

الراهبُ: رەبەن و خەلوەكێشی
مەسیحییەكان كەواز لەدوێناو
خەزم و خوێش دەهێنێ و خۆ
تەرخان دەكا بۆ خودا پەرستی
لەدێرو ئەشكەوت و پەناو پاساردا ە
(ك: رەبان و رەباين و رەبابە).

الراهبَةُ: مێینهی (راهب) ە ە حال و
ومزعیکی ترسانك.

الرُّهَابُ: (رهاب الإحتجاز): لەزاراوەی
بزیشکی ھەناوی دا ترسە
نەخۆشییەكە لەبوون لەشوێنێکی
گۆشەگیر و پەنا پەساردا.

الرَّهَابَةُ: غوزروفێكە وەكوو زوبان
لەخوار سینگەومێه.

الرَّهَابَةُ: بەمانا (الرَّهَابَةُ) دئ.

الرَّهَبُ: تیری باریك ە حوشتری لەپوو
بەھۆی ماندوو بوونی رێگاوە.

الرَّهَبُ والرَّهَبُ: هۆلی كراس و پۆشاك.
الرَّهَابِيَّةُ: وازهێنان لەكاروباری دونیاو
دابڕان لەھەموو خۆشی و لەزەتێك و
گۆشەگیر بوون بۆ خودا پەرستی.

الرَّهْبَةُ: (رهبة الماء): لەزاراوەی بزیشکی
ھەناوی دا بڕیتییە ە
نەخۆشییەکی گوازاراوە و بلاوومبوو
بەھۆی لیکەو ە فایرۆسەكە
دەگۆپێزێتەو ە لەو دێندانەو ە
كە لەپێری سەگن بۆناو جەستە
ئادەمیزادو گیانلەبەری تر، دیاردە
ئەم نەخۆشییە ئەومێه توشبوو ە
ماسوولكە ە ھەناسەدان و ھوتدانی
گەرز دەبێ و وێك دێنەو ە شیتێ و
تێكچوونی ئەعصاب و گەلی پشێوی
جەستە ە تری لێ دەرگەوتەو ە.

الرَّهْبَةُ: بەمانا (الرَّهْبَةُ) دئ.

الرَّهْبُوتُ: بەمانا (الرَّهْبَةُ) دئ، دەرگەوتن:
(رهبوت خير من رحوت): ئەگەر
بترسێ و تاوان نەكە ە باشتر ە لەو ە
تاوان ئەنجام بەدە ە بەزمییان پێتا
بیتەو ە.

رَهَبْلُ: قسە ە كردن و كەس لێ ە حالی
نەبوو.

تَرْهَبْلُ: بەشیو ە گورگەلۆقە كردن
رۆی.

الرَّهَبْلُ: قسە ە لێ ە حالی نەبێ
(قسە ە بێ مانا).

الرُّهْبَلَةُ: جۆره رۇيشتنىڭكە ومكوو
گورگە لوڧە وايە.

أَرْهَجَ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانى باراند.
أَرْهَجَ فُلَانٌ: فلانكەس بخورى مالمەوى
زۆر بوو، يان زۆرى كرد.

أَرْهَجَ الْبَغَارُ: تەپو تۆزى بەرپاكرد،
دمگوترى: (أَرْهَجَ بَيْنَ الْقَوْمِ): لەناو
خەلكەكە دا فیتنەو ئاشوبى
بەرپاكرد.

الرَّهْجُ: تەپو تۆزە تەنكە ھەمورە
ھەراو ھۆريا.

الرُّهْجُ: (رُوءَ مَرْهَجٍ): ومرزو كەشو
ھەوايەكى باراناويە.

رَهْدٌ رَهْدًا: ھارى، تەفرو توناي كرد.
رَهْنَةٌ رَهْدًا: نەرمو نۆل و ھەرزان بوو
(مەر ھىد ھەي رەيدە).

رَهْدٌ: كەتتى گەمورى كرد، ئەحمەقە
نواند.

الرُّهْدُ: شتى بناغە ھەلۆل و باش
قايم نەكراو.

الرُّهْدَلُ: ئەحمەق و ھەتتو مچە ە لاوازو
ھىچ لەبارانەبوو.

رَهْنٌ: تەمبەلى كرد، گىر بوو، ھەر
بەدمورى خۆى دا جولايەو.

الرُّهْنُ: بالندەمەكە ومكوو چۆلەكە
لەولاتى مەككەدا ھەيە ە ئەحمەق و
نەدان.

رَهْرَةٌ لَوْنُهُ: روخسارى جوان و بىرھەدار

بوو.

رَهْرَةٌ مَالِيَتُهُ: سفرەو خوانەكەى فراوان
كردو سەخاومتى خۆى نواند.

تَرَهْرَةُ السَّرَابِ: تراويلكەكە ورشەو
برىسكەى بەردەوام بوو.

تَرَهْرَةُ الْجِسْمِ: جەستەى بەھۆى نازو
نيعمەتەو سەپو ناسك بوو.

الرَّهْرَاءُ: (ماء رَهْرَاءَ): ئاويكى صافو
رونە ە (جسم رَهْرَاءَ): جەستەى

ناسك و نەرمو نيان بوو ە (طست
رَهْرَاءَ): تەشتىكى پانەو قولى

كەمە.

الرُّهْرَاءُ: (جسم رَهْرَاءَ): بەمانا (رَهْرَاءَ):
دئ.

إِرْتَهَزَ لَكَذَا: راپەسكوت بۆ فلان شتو
كەوتە جەم و جۆل بۆى.

وَهَسَ الشَّيْءُ رَهْسًا: بەتوندى پىلى لى ناو
پەيشاندىيەو.

إِرْتَهَسَ: كەوتە جەم و جۆل و ھاتو چۆ،
دمگوترى: (إِرْتَهَسَ الْقَوْمُ):

خەلكەكە كەوتنە تىكپژان و
فیتنەو ئاشوبەو ھەر تىكەو

دەھاو.

إِرْتَهَسَ الدَّوَاهِي: بەلاو كارەسات زۆر
بوون ە لەپەندى پەيشيان دا ھاتووە

دەلى: (إِن الدَّوَاهِي لِي الْآفَاتِ
تەرتەس): ئەم پەندە بۆ كاتىك

دمگوترئ: که بارو دؤخ ناخوش بئو
فیتنهو ناشویی گموره بهربا ببن.

إرتَهسَ القومُ: شمر و ناژاوه لهناو
خه لکه که دا بهربا بوو، خه لکه که
تیکرژان و پاله پهستوی بهکتریان
کرد.

إرتَهسَ الجراد: کولله لهسمر بهکتر
که لکه بوون.

ارتَهسَ الرادي: شیومکه پرېوو لهناو.

ارتَهسَ رجلا الدابة: دوو قاجی و لاخه که
لهرویشتن دا لیک دمگمونو
فهیزمنه.

تَرْهَسَ: کهوته جمو و جول و پهله قازه.

رَهْشَت الدابة رَهْشاً: دوو دمستی
ولاخه که لیک کهوتن و دهماری
قاجی پر او بریندار بوو.

إرتَهشَ القوم والجراد: بهمانا
(ارتَهسَ) دئ.

ارتَهشَ فلان: فلانکس جهستهی
کهوته لهرمزو شمه تۆله.

الراهبان: دوو پمگن لهدیوی ناومومی
دمست دان.

الرواحش: دهماری ناومومی قول و باسکه
یان هی بهری دمست و همروا ناوه
بو پمگو دهماری ناومومی دمستی
ولاخ و

الرُهیش: ورده شت و تیری باریک و

بجکۆله و شتی زمعیفو باریک و
که م گوشت و گایک که بهکتر
نهگريئ.

رَهْصَ بدینه: بهتونندی دمستی بهنایینی
خۆیهوه گرتووه.

رَهْصَ الخائط: دیوار بهندو باش دیواری بو
دیوارمکه کرد.

رَهْصَ الدابة والحجر: ولاخه که یان
بهردمکهی جولاند و

رَهْصَ الشئ: شتهکهی گوشتی.

رَهْصَ فلاناً في الأمر: لهکارمکه دا سمر
زمنشتی فلانی کرد و پهلهی کرد.

رَهْصَت الدابة: ولاخه که سمی توشی

نهخوشتی بوو، یان دمستی ناوی تیدا
کۆبووموه و (رَهْصَت): هه مان مانای
هه په.

أَرْهَصَ على الذنب: سور بوو لهسمر
نه نجام دانی تاوان و لهحه دیت دا
هاتوو دهفهرموی: (إن ذنبه لم يكن
عن إرهاب).

أَرْهَصَ البناء: پلیکانه ی بو پاله خانه که
دروست کردن و کۆله کهو پایه ی بو
بیناکه دروست کرد بوئه هومی
نمکه وئ.

أَرْهَصَ الشئ: شتهکهی چه سپاندو
دایمه زراند.

أَرْهَصَ الله فلاناً للخير: خودا فلانکسی

کردوه به کانی خيرو پياومتی و
مهر دايه تی و زانیاریی.

راهصه: چاودپری کرد.

الإرهاص: رودای ناناسایی که بو
پیغه ممبر هاتوونه دی پیش نهومی
ببیته پیغه ممبر.

الرَّهْصُ: قور که تۆپهل تۆپهل
دهخړیته سمریه ک بو بینا کردن.

الرَّهْصَةُ: نهومیه دیوی ناومومی سمی
ولاخ توشی نه خوشی بیی و نه توانی
باش برپا، پان ناوی حاجی دابهزی
به هوای باری گران و ماندوپیهوه.

الرَّهْصُ: (أسد رهص): شیریک لانهی
خوی جی نه هیلی.

الرَّهْصُ: بهرده زروئ؛ نهو بهرده به
که ولاخ به سمری دا برپا سمی
دسوئن، توشی نه خوشی رهصه
دمکا ه همروا ناوه بو بهردی ریز
گراوو دامه زراو له سمر شهقام و
ناومال و مگوو رهصیف.

المُراَصَة: بهردی چه سپاوو دامه زراو.

الرَّهْصَةُ: پلیکانه و سهکۆ.

رَهْطَ فلان رَهْطاً: فلانکس به خیرایی
خواردنی خوارد پاروی گه وره
گه وره ی کردن.

رَهْطَ: بهمانا (رهط) دی، همروا بهمانا
نهومیه سواری پشتی ولاخ بوو لی
دانه بهزی ه لهمالهوه دانیشته و

نه چوووه دمر.

إرتھطرا: خه لکه که کۆبونهوه.

الرَّهْطُ: کهلو بهلی ناومال.

الرَّهْطُ: تاقم و کۆمهال، پیړ له سی پان
حهوتهوه بو ده.

رَهْطَ الرجل: قوم و قیلای پیاو، خزمه
نزیکه کانی.

رَهْطَ رَهْطاً: تیزی کرد مشت و مالی
کرد، دمگوتری: (رهف سیفه):

شمشیرمکی باریک و جوان کرد.

رَهْطَ رَهْطاً و رَهْطاً: تمنا و ناسک و جوان
بوو ه (هر رهف و هی رهفه): نهو
پیاوه پان نهو ئافرمته قه دباریک و
جوان و قه شمنکه.

أَرْهَفَهُ: بهمانا (رَهْطَ) دی ه (أرهف
بالکلام): راشکاوانه قسه کانی کردن

هیچ پیچ و بهنای تییدا نه بوون.

أَلْمَرْهَفَ: پیاوی دلنرم و همست ناسک
ه ئه سپی قه د باریک و پهراسو لیک
نزیک.

الْمَرْهَفُ: جهسته و ئه ندام ریک و پیک.

رَهَقَ فلان رَهْقاً: فلان بی عهقل و
ئه حمه ق و نه زان بوو ه فیری شمر و
سته مکاری بووم و ازناهیته ه گوناوه
دایبوشیومو هه موو وجودی تاوانه ه
دروی کرد ه پهله ی کرد ه (هر رهق
وهی رهقه).

رَهَقَ الصلاةَ رَهْقاً و رَهْقاً: کاتی نوپز هات

سهرشانی و تاوانباری کرد.

رَهَقُ الْغِلَامُ: گه‌نجه‌که خمریکه بالغ

ببی، دمشگوتری: (راهق الغلام

الحُلُم) ه هه‌روا دمگوتری: (صلی

الظهر مراقفاً): نویژی نیومرووی کرد

له‌دواکات دا، خمریکبوو کاتی نویژی

عه‌صر دابی.

الرُّهَاق: نه‌ندازه، دمگوتری: (القوم

ره‌اق مائة): قه‌ومه‌که به‌نه‌ندازه‌ی

سه‌ده‌کس دمبن.

الرَّيْهَاتَان: زم‌عفران.

الرَّهَاقَة: له‌کاتی بالغ بوونه‌وه تا دم‌گاته

ته‌مه‌نی ره‌شیدی.

الرُّهَقُ: که‌سیک بی عمقل و کافام بی

ه سه‌خی سروشت و نانبدیه‌کی

ومه‌ا هه‌میشه میوانی هه‌بی ه

پی‌اوی خو‌پیری و خراپه‌کار ه

که‌سیک تۆمه‌تی بی‌دینی لی بکری.

رَهَكَ بِالْمَكَانِ رَهْكَأ: له‌و شوینه‌ مایه‌وه،

جیگیر بوو.

رَهَكَ الشَّيْ: شته‌که‌ی باریک کرد، وردی

کرد، هاری.

رَهَكَ الدَّابَّة: و‌لاخه‌که‌ی به‌لی‌خورپن ماندو

کرد.

رَهَوْلًا: به‌هوی رؤیشتنه‌وه جموزگه‌کانی

شل بون و نه‌یتوانی بپروا.

رَهَوْلُ الْقَوْم: خه‌لکه‌که تیکیانه‌وه

هاویشت که‌وتنه‌ خروشان.

ه (رَهَقَ قَدُومِ فُلَان): هاتنه‌ومی فلان

نزیك بوومه‌وه.

رَهَقَ الشَّيْ رَهَقًا: شته‌که نزیك بووه جا

کابراکه شته‌که‌ی دمست بکه‌وی یان

نا، پیی بگا یان نا.

رِهَقَ الشَّيْ فُلَانًا: شته‌که له‌فلان نزیك

بوومه‌وه پی‌ی گه‌یشت، دمگوتری:

(رَهَقَهُ الدِّينُ): قه‌رمزه‌که‌ی ومختی

هات.

أَرَهَقَ اللَّيْلُ: شه‌و نزیك بوومه‌وه.

أَرَهَقَ فُلَانًا: کاریکی خسته سهرشانی

فلان که‌بیوی هه‌لئاسوری، بیوی

نه‌نجام نادری.

أَرَهَقَ اللَّيْلُ فُلَانًا: شه‌و له‌کابرا نزیك

بوومه‌وه، شه‌وی به‌سهر هات،

دمگوتری: (أَرَهَقْنَا اللَّيْلُ).

أَرَهَقَ الصَّلَاةَ: نویژمه‌که‌ی دواخست

تا که‌وته نزیکی کاتی نویژیکی

ترموه.

أَرَهَقَ فُلَانًا: په‌له‌ی له‌فلان کرد،

دمگوتری: (أَرَهَقَ فُلَانٌ أَنْ أَصْلِي):

فلان که‌س په‌له‌ی لی کردم که نویژ

بکه‌م.

أَرَهَقَ فُلَانًا شَيْئًا: شتیکی به‌سهر

فلان که‌س دا دا داپپوشی، دمگوتری:

(أَرَهَقَهُ حَسَامًا): به‌شمشیر داپپوشی

ه (أَرَهَقْنَاهُم الْخَيْلُ): به‌مه‌سپ دواپان

که‌وتین ه (أَرَهَقَهُ إِثْمًا): تاوانی خسته

إِرْتَهَلَ: جموزگه‌کانی شل بوونه‌وه
به‌هوی زور رؤیشتن و ماندوو
بونه‌وه.

تَرَهْلَک: رؤیشتن به‌شیومیه‌ک که شه‌پۆل
به‌او.

الرَّهْکَة: لاوازی.

الرَّهْکَة: له‌پو لاوازی‌کی بی خیر و بێر،
دم‌گوتری: (رجل ره‌که، وناقه ره‌که)
ه (أرض ره‌که): زموی نه‌رمو
روخه‌ک.

الرَّهْکَة: گهنجی نه‌رمو نیانو
ته‌م‌ده‌ماخ ه ناسکی قه‌له‌وو
کارزیله‌ی قه‌له‌وو تۆپن.
وَهْلَ لَحْمَه رَهْلًا: گوشتی شل و داچۆپاو
بوو، هاوسا، جه‌سته‌ی فش بوو.

رَهْلَه: وای لی کرد گوشتی جه‌سته‌ی
شل و داچۆپاو بی ه به‌اوس.
رَهْلَه النوم: زور نوستن بیلوی چاوی
هاوساندون.

تَرَهْل: به‌مانا (رَهْل) دئ.

الرَّهْل: نه‌و ئاوو زه‌رم‌یه‌ که له‌گه‌ل
من‌دال دا دیته‌ دهم‌وه له‌کاتی
له‌دایک‌بوونی دا.

الرَّهْل: ته‌نکه هه‌ور گه‌موکوو دیمه‌نی
شه‌ونم ده‌چی.

ره‌مت الأرض: زم‌ویه‌که به‌رده‌موام
بارانی ورد لی دا، دم‌گوتری:

(مکان مره‌وم و روضه‌ مره‌ومه).

أرهمت السَّحابة: هه‌ورمه‌که وردمبارانی
به‌رده‌موامی باراند.

أرهم الريح: به‌هار ورده بارانی
به‌رده‌موامی زور بوو.

الرَّهْمَانُ فِي سِرِّ الْإِبْلِ: لۆزه لۆزی
رؤیشتنی حوشر له‌بهر کزو
لاوازی.

الرَّهْمَة: بارانی زم‌عیفو به‌رده‌موام.

الرَّهْمُ: مه‌پی له‌پو لاواز.

رَهْمَسَ فلان: فلان‌کەس هه‌په‌شه‌ی لی‌کرد.
رَهْمَسَ الأمر: کارمه‌کی شارده‌وه.

رَهْمَسَ الخَبَرَ: به‌شیکی له‌هه‌مواله‌کی
ناشکرا کردو هه‌مووی رون
نه‌کردوه.

رَهْمَسَ فلاناً: فلان‌کەسی که‌په‌ف خو‌ش
کرد.

وهن الشيء رهناً و رهناً: شته‌که جه‌سپاو
به‌رده‌موام بوو.

رَهْن بالمكان: له‌وشوینه‌ جینگیر بوو.

رَهْن الرجل والدابة رهناً: پیاومه‌که لاواز
بوو، ماندو بوو.

رَهْن الشيء رهناً: شته‌که‌ی جه‌سپاندو
ده‌موامی بی دا.

رَهْن فلان عند فلان الشيء: فلان‌کەس
له‌باتی قه‌رز شته‌که‌ی لای فلان داناو

بهردموامه.

الْراهِنَةُ: بۆ مَیْنَهی (الراهن) بهگاردی،

دمگوتری: (نعمه راهنه): نازو

نیعمه‌تیکی هه‌میشه‌یه.

الرَّهَانُ: پِشپِركی ۵ (خیل الرهان):

ئه‌سپی پِشپِرموی گردن ۵ له‌پهن‌دی

پِشپِشناندا هاتوو ده‌لی: (هما

کفرسی رهان).

الرَّهْنُ: رهن بریتیه له‌بهن‌کردنی

مَالِيكَ که دادمنری لای بابای

خاومن حه‌ق بۆئهموی هه‌رکاتیک

خاومنی ماله رهن کراومکه

نه‌یتوانی حه‌قی خاومن حه‌قه‌که

بداته‌وه له‌وماله رهن کراوه وهری

بگرتهموه، یان بلێ مَالِيكَه دادمنری

لای تۆ له‌بارته‌های ئهو ماله‌ی لیت

وهرگیراوه، دمشگوتری: (الإنسان

رهن عمله): ئادهمیزاد یارمه‌ی

کردمومکانیه‌تی، به‌گوتیری

کردمومکانی پاداش و سزای

دِته‌ومری، هه‌روا دمشگوتری: (أنا لك

رهن بکذا): من بۆ تۆ به‌رعووه

دبم به‌و شته.

الرَّهْنُ: دمشگوتری: (رهن مال):

به‌رپومبه‌ری مال و سامانه سه‌رو

کاری دما.

الرَّهْنُ: دمشگوتری: (أنا رهن بکذا): من

حه‌بسی کرد، دمشگوتری: (رَهْنَةُ

لساني): زمانم له‌ناستی ئهو به‌ند

کردمو هه‌چی پێ نالیم.

أَرْهَنْ فِي السَّلْعَةِ رِبْهًا: بۆ به‌دمسته‌ینانی

ئهو کالایه زۆری مال دا تا

دمستگیری بوو.

أَرْهَنْ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی چه‌سپاندو

بهردموام بوو له‌سه‌ری.

أَرْهَنْ لَهْمَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ: خواردن و

خواردنه‌موی بۆ دابین کردن.

أَرْهَنْ الْمَيْتَ الْقَبْرِ: مردمه‌که‌ی خسته ناو

گۆرموه.

أَرْهَنْ فَلَانًا رَغْبَةً: فلانکه‌سی لاواز کرد.

أَرْهَنْ فَلَانًا الشَّيْءَ: شته‌که‌ی لای

فلانکه‌س رهن کرد ۵ یان ئهو

شته‌ی دا به‌فلان بۆ ئهموی لای

یه‌کیکی تر رهنی بکا.

رَاهَنَهُ عَلَى كَذَا مِرَاهَنَةً وَرِهَانًا: گرموی

له‌سه‌ر ئهو شته‌کرد.

إِرْهَنَهُ مِنْهُ: به‌رهن لێی وهرگرت.

تَرَاهَنَ الْقَوْمُ: هه‌ریه‌که‌ له‌و خه‌لکه

گرمویان کرد بۆئهموی یه‌کیکیان

بیایته‌موو به‌هرمه‌ندبێ.

اسْتَرْهَنَهُ: داوای رهنی لیکرد.

الراهنُ: نامادمه‌کار ۵ دمشگوتری: (هذا

راهن لك): ئه‌وه بۆ تۆ نامادمه‌گراوه

۵ (طعام رهن): خواردمه‌نه‌یه‌کی

بهرپرسيارم لهومو بهرعوده
هه موشتيكي نهوم.

الرّهينة: نهو شتهى دمگريته رهمن
بهرپرسيار.

وها رهوا: هيدي و لهسهرهخو بوو
لهسهرهخو روښت و دامرکاو هيدي
بووه، دمگوتري: (رَهَا الْبَحْرُ).

رها بين رجليه: نيوان دوو هاچي گرانهوه.
ارهي: توشي شوينيكي بهر فراوان بوو.
ارهي الشئني لك: نهو شته بو تو
گونجاوه، بو تو دمبي.
ارهي الشئني لك: نهو شته بو تو
گونجانده.

ارهي لهم الشئني: شتهكهي بو نيوه
بهردموام كرد.
راهاه: لئى نزيك بووه.

إرتهى القرم: خه لکه که تيکه ل و
بيکه ل بوو.

تراهيا: خودا حافيزيان له په کتر كرد.
ارهاء الشئني: نه ملاو نه ولاي شت،
ههراخو بيجاخي.

الراهي: (طعام راه): خوارده مهنيه كي
هه ميشه يي و (عيش راه): ژيانى
خوشي و به ناز بهرورده.

الرّاهية: ميينه ي (الره ي) په و ههروا
ناوه بو ههنگ لهم روموه كه لهكاتي
فرين دا په له فازه ناکاو بال ليک

نادا.

الرّهاء: شويني فراوان و گوشاد و
دمگوتري: (طريق رهاء): ريگاپه كي
پان و پورو فراوانه، ههروا
ههرشتيک و مگوو دوکهل و تهم و
مزبجي.

الرّهو: شتي دامه زراو و بي جوته و
هيدي و لهسهره خو و دمگوتري:
(مطر رهو): باراني لهسهره خو و
(بحر رهو): دهر ياي راومستاو و (أفعل
ذلك رهوا): نهو کاره بکه به کاله خو
و ههروا به مانا پوشاكي تهنك دي و
شتي بلاوو ليک جيبابووموه و
شويني پان و پور و شويني نزمایي و
چال و زه لکاو و په لهومري کوركي و
کومه لي نادهميزاد (پيرو تاهم).

الرّهرة: شويني نزم له زموي که ناوي
تيدا کؤدمبيته وه.

الرّهاء: خوشرپ و دمگوتري: (فرس
مرهاة): نه سپي تيزرپويه.
رهولا: بهر وانه مادمي (رَهْكَ).

رَهْيَا: لاواز بوو نهيتواني.
رَهْيَات السماء: ناسمان ناماديه بو
باران بارين، (رَهْيَات السحابة):
ههرومکه خهريکه باران بباريني.
رَهْيَا الشئني: شتهكهي تيکه ل و بيکه ل
كردو چاكي نه كرد.

- رَهْيَا رَايَهُ: رايه‌م‌ي خوي تيك دا ه
 زِيَوَان بُووه.
 رَهْيَا فِي أَمْرِهِ: سوور نه‌بو له سمر
 كارمه‌ي.
 رَهْيَا الْحَمَلُ: لاتايه‌كي بارمه‌ي قورس
 تر كرد له‌وي تريان ه چهنديك
 همون بدا بارمه راست بكاتمه‌وه
 ههر خوار دهي.
 تَرَهْيَا: كهوته جمو جوون و په‌له‌قازه ه
 رارا بوو له‌شته‌كه، دمگوتري: (تَرَهْيَا
 لي امره): رارا بوو له‌كارمه‌ي دا
 ويستي نه‌نجامي بدا پاشان نه‌ي‌كرد
 ه همروا دمگوتري: (عِناهُ تَرَهْيَان):
 پيلوي حاوي بو راناوستي.
 تَرَهْيَا السَّحَابُ: همورمه‌كه خهريكه
 باران بباريني.
 تَرَهْيَا فِي مَشْيِهِ: له‌رويشتن دا لارو
 له‌نجه‌ي كرد.
 رَوَا فِي الْأَمْرِ تَوَلَّى وَتَوَلَّى: له‌كارمه‌كه
 ورد بوومو تي هكري خيرا برپاري
 له‌سمر نه‌داو ده‌ستبه‌جي وه‌لام‌ي
 نه‌دايه‌وه.
 الرَّا: پيتي‌كه له‌پيته‌كاني هيجاء ه
 دره‌ختي‌كه به‌ريكي سپي يان سوري
 ههيه.
 الرُّيُوسَةُ: تيفك‌رين و ورد بوونه‌وه
 له‌شت.
- رَابَ اللَّيْلِ رَوَّيَا: شيرمه‌كه بزركا ه يان
 ماسته‌كه ههژين‌سراو روته‌كه‌ي
 چياكرايه‌ووو دهره‌يندرا.
 رَابَ فُلَانٍ: فلان‌كس سمرسام بوو ه
 گيژي توش بوو به‌هوي تي‌ري يان
 هه‌نووزو خه‌والويي ه يان به‌هوي
 خواردنه‌وه‌ي دوي زورو ترش ه يان
 فلان‌كس دروي كرد ه عه‌قلي تيك
 چوو ه راي ناپه‌سهند بوو ه همروا
 ده‌گوتري: (رَابَ دُمُهُ): خويني
 حه‌لال بوو ه كاتي له‌ناو بردني هات
 ه كاتي سمربريني هات.
 رَابَ اللَّيْلِ: شيرمه‌كه‌ي مه‌ياند ه
 ترشاند‌ي ه بزركاند‌ي.
 رَوَّيَ اللَّيْلِ: به‌مانا (أَرَابَهُ) دي.
 الْأَرَوْبُ: پياوي سه‌رگه‌ردان ه يان
 كه‌سيك له‌برسان يان به‌هوي
 وده‌هوزو نه‌نوستن سه‌نته‌ري تيك
 چوبي.
 الرَّائِبُ مِنَ الْأَمْرِ: كاري ريك و پيك و
 بي موشكي‌له و بي شوبه‌ه و گومان ه
 نه‌م وشه‌يه نه‌گه‌ر له (رَوَّيَ)
 وهرگه‌را بي به‌مانا گومان‌او‌ي و
 شوبه‌مداره ه له‌حمدي‌ي نه‌بويه‌كردا
 هاتووه ده‌فهرموئ: (وَعَلَيْكَ بِالرَّائِبِ
 مِنَ الْأُمُورِ وَرَدَعَ الرَّائِبَ مِنْهَا) ه
 (الرَّائِبُ) ي‌مه‌كه‌م له (رَوَّيَ)

بمشيڪ لهـمـو ۵ عهـقل و ناومز،
دمگوترئ: (هو يحدلني وأنا اذ ذاك
غلام ليس لي روبة).

المِرْوَءُ: نمو قاهميه شيرى تيدا دمكرى
به پهنير يان شيرى تيدا
دممهيهـندري ۵ (ك: مِرْواب).

وَأَثَ ذُو الْخَافِرِ رَوْثًا: نازمه سم دوو
فاهمهـكه ريخى كرد ۵ لهـپهـندى
پيشينان دا هاتووه دهـلج: (أَشْتُكَ
وتروثي): من گياو گژت دمدمى تو
ريخم بو دمكهـى، بهـكهـسيـك
دمگوترئ، كوفرائى نيعمـت بكاو
چاكهـى لهـبـمر چاو نهـبج.

الرُّوثُ: كاويژى نازملى سم داره ۵ (ك:
أرواث).

الرُّوْكَ: تاكى وشهـى (الرُّوث) ۵
كوژمري گهمهـ كه لهـگل گيرو
بيـژنگ دادهميـنيـتهـموه دواى
لهـميـژنگدانى گهمهـكه ۵ لاهـكى لوت
كهـئاوى لىـ دهنهـ خوار ۵ دمـندوـكى
ههـلؤ.

راجت السلعة رواجاً: كالآكه برموى بوو،
داخوازى زور بون.
راجت الأمر رواجاً و رواجاً: بهـخيـرايى
كارمهـك جى بهـجى بوو.

راجت الريح: بايهـكه لهـزور لاومـهات،
شوينى ههـلـبونهـكهـى زياد لهـجـيـبهـك

ومرگيراوه (الرائب)ى دووهم لهـ
(رَيْب)موه ومرگيراوه.

الرَّابُ: نهـندازه، دمگوترئ: (هذا راب
كذا): نهـوه بهـمهـندازهـى نهـوميهـ

الرَّوْبُ: شيرى بزركاو ترشاو مهـيو،
دمگوترئ: (ماعندي شوب ولا

روب): نهـ ههـنگوينم لايهـ نهـ دوى
ترشاو ۵ لهـحهـديـث دا هاتووه:
(لاشرب ولا روب لي البيع والشراء):
واته نهـ غهـشكردن رموايه نهـ
تيكهـل كردنى شتى خراب بهـهى
چاك.

الرَّيَّان من الرجال: پياوى غهـشكر،
گوماناوى.

الرُّيَّة: ههـوين ۵ خهـميرمهـكه ترشه
دمكريته ناو ماستو شيرموه بو
نهـوه بهـهـيـ.

الرُّيَّةُ: بهـمانا (الرُّيَّة)دئ ۵ شيرى
بزركاو، ترشاو ۵ چاككردنى نيشو
كار ۵ پيداويستى ۵ بژيوى ژيان،
دمگوترئ: (ما يقوم فلان بروبة أهله):

هـلـانـكهـس بژيوى مال و مندالى
دابين ناكا ۵ همروا ناوه بو زمويهـك
زور بهـهـيت و همريـ ۵ پارچه
گوشت، دمگوترئ: (قطع اللحم روبة
روبة) ۵ همروا ناوه بو سمروكارى
كردنى نيشو كارو ههـلسورانـيان ۵

بوو، نهماندره له كوښه هات.

رَدَجُ الْغَبَارُ: ته پو توژمكه درنژه
كښا.

رَدَجُ السَّلْعَةِ: برموى بېكالاكه دا.

رَدَجُ كَلَامَةٍ: هسهكانى خوۍ رازاندموه
هسهكانى خوۍ چمواشه كردنو
حهقيقه تيان نهزاندره.

الرَّوْجَةُ: پهله كردن ه خيړايى.

الرُّوْجُ: (أَمْرٌ مُرَوِّجٌ): كارى تيكنه و
پيكنه.

رَاحَ رَوَاحاً: نيواره روښت ه همروهه

وشهۍ (راح): به كار دمه پرت بؤ

روښتن له ههموو كاتيكي شهوو

روژدا ه همروا وشهۍ (الْفَرْجُ): بؤ

هموو كاتيكي روښتن به كاردۍ ه

دمگوتري: (راح القرم وراح الهم

روحاً ورواحاً): چوو بؤلاى

ههمهكه.

راح الإبل و غيرها: خوشترمهك دواى

مهغريب گمراهه بؤ ناغه لهكهۍ.

راح اليوم: رهمه باكهۍ توند بوو ه

ههواكهۍ خوش بوو.

راح فلان للمعروف راحة: فلانكس بؤ

چاكه كردن جوستو چالاك بوو.

راحت يده لكذا: دهستى بؤ نهوشته

سوك بوو.

راح للأمر رواحاً وراحاً وراحة وأريحته: بؤ

نهموكاره كهيف خوش و تهر دهماخ

بوو.

راح فلان معروفاً راحة: فلانكس

به چاكهكهۍ گه پست.

راح الشيء رَوْحاً: شتمكه بهر فراوان بوو.

رَوْحَ الرَّجُلِ: پياوكمه نيوان قاچهكانى پان

بوو لای پمنجهكانى پان و لای پاژنه

پيۍ تهسك ه (هو أروح وهي

روحاً).

أراح: پشوى دا همناسهۍ دا ه

حهسايموه ه مرد.

أراح الشيء: شتمكه بؤگهنى كرد.

أراح فلان: فلانكس كهوته نيواره ه

كهوته ناو رهمه با ه له خوشترمهكۍ

دابزهۍ بؤ نهوهۍ خوشترمهكۍ

بجه سينيتهوه.

أراح الإبل وغيرها: خوشترمهكۍ

گيراهه بؤ ناغه لهكهۍ.

أراح عليه حقّه: مافهكهۍ بؤ گيراههوه.

أراح فلاناً: فلانكسهۍ خسته

نيستراحت و خوشييهوه.

أراح منه معروفاً: لهفلانهوه خيرو

خوشى پيۍ گه پيۍ.

أراح الشيء: بؤنى شتمكهۍ كرد.

أروح الشيء: شتمكه بؤگهنى كرد ه

رَاحَ بين الشيئين: لهنيوان نهو

دووشته دا پهكسانى نواند ه جارپك

بالمعرف): دستمهکانی بهردومام
دمبهخشن بههمردوو دستى خيرو
پياومتى دمكا ه (تراوحا العمل):
بههمردوو دستى گاردمكا
ههرساته و دستىكى لهكاردايه.

تراوخته الاحقاب: زور روزگارى
بهسهردا تپهپرى.

تَرْوَح: ئىوارهو سهرمى شمو دستى
کرد به شمو روى ه يان نيشى تيدا
کرد.

تَرْوَحُ الشَّيْءِ: شتمكه بۆنى فلان شتى
گرتووه چونكه لى نزيك بوموه.

تَرْوَحُ النَّبْتِ: رومكهكه درىز بوو، بالاى
کرد.

تَرْوَحُ الشَّجَرِ: درمختهكه دواى رويشتنى
ومرزى هاوين گهلاكهى ههئومرى.

تَرْوَحُ بِالرَّوْحَةِ: بهمانا (رُوح) هاتووه.

تَرْوَحُ الْقَوْمِ: ئىواره هات بۆلى
قهوممهكه.

استراح: پشوى دا ه حهسايموه.

استروخ: بهمانا (اسراح) دى.

استروخ اليه: بهئمو نارامى گرتو
داسهكنا.

استروخ الفصن: لقهدرمختهكه همزا
هاتو چوى کرد.

استروخ الرجل: پياومكه لارو لهمنجهى
کرد.

دستى بۆ نهوشته بردو جارنك بۆ
شتمكهى تر ه دمگوترى: (راوح بين
جنبه): ههمردمه لهسهر لاتهنيشتىكى
راكشا ه (راوح بين رجليه): ههرساته
لهسهر قاجىكى ومستا ه همروا
دمگوترى: (أنا أغاديه وأراوَحُه): جارى
واههميه بهمانى دهجم بۆلى، جارى
واههميه ئىواره دهجم بۆلى، يان
بهمانى و ئىواره دهجم بۆلى.

رَوَّحَ عَلَيْهِ بِالرَّوْحَةِ: پانكهكهى خسته
نيش بۆئهوهى همواى پاكى بۆ بينى
ه ههواكه بگورى.

رَوَّحَ بِالْقَوْمِ: نوڤزى تهراويعى
بهخهئكهكه کرد.

رَوَّحَ الْقَوْمَ: ئىواره رويشت بۆلى
قهوممهكه.

رَوَّحَ الدُّهْنَ: بۆنى خوڤشى تىكهڤ
بهپۆنهكه کرد بۆئهوهى بۆنى
خوش ببى.

رَوَّحَ فُلَاناً أَوْ الْإِبِلَ: بهمانا (أَرَاَحَ) دى.
إِرْتَاَحَ لِلْأَمْرِ: دلى بهكارمكه خوش بوو.
ارتاح الله له برحمته: خودا لهبهلاو
چورتم رزگارى کرد.

إِرْتَوَّحَ: نۆيهکردن، دمگوترى: (هما
يرتوحيان عملاً): ئهو دووه بهنۆيه
كاردمكهن.

تَرَاوَحَ: دمگوترى: (فلان يداه تراوحيان

استروح الشئى: بۆنى شتهكەى كرد ۵
بۆنى پتوه كرد.

استروح المطر الزرع: بارانهكه
زمرعاتهكهى بوژاندموه.

الإستروح: لهبوارى پزىشكى دا بهوه
دمگوترى هموا داخل بكهيه
بوشايهكى جهستهوه.

الأريح: دمگوترى (مخمل أريح)
كهژاومبهكى فراوانه.

الأريحي: سنگ فراوان و رموشت جوان و
نامادباش بۇ چاكهكارىي و سهخى
سروشت ۵ شمشير.

الأريحية: سهخى سروشت و حمزله
پياومتى و نامادباش بـؤ
مالبهخشين.

الترايح: كۆى وشهى (ترويجة)يه؛
لهبنه مادا ئهم وشهيه ناوه بؤ
دانيشتن ههرچونيك بى ۵ دوايى
كراوه بهناو بؤ ئهو دانيشتنهى
ئهنجام ددمدرئ دواى چوار پكاتى
نويژى عيشا لهمانگى رهممزان دا بؤ
حهسانهوه، ئهمجار بهشيوهى مهجاز
كراوه بهناو بؤ همر چوار پكاتيك
نويژ كه دوو پكات دوو پكات ئهنجام
دمدرئ لهمانگى رهممزان دا.

الرائحة: بؤن چ خوش بى چ بۆگهن بى

۵ حوشتر كه دوا خورئاواوون
بگهپتتهوه بؤ ئاغهلهكهى ۵
بهپيچهوانهى وشهى (السارحة)يه ۵
لهپهندي پيشينان دا هاتووه دهئى:
(ماله سارحة ولا رائحة): واته
هيچى نيه ۵ ههروا وشهى (الرائحة)
ناوه بؤ بارانى ئيواران، پيچهوانهى
وشهى (العادية): كهبارانى بهيانيانى
پى دمگوترى.

الراح: حهسانهوه ۵ شراب ۵ رۆزگارى
رهمهباو سهخت و دژوار ۵

الراحة: بهرى دهست ۵ (ك: راح) ۵
كهسيك ههزاربى بتهوئ

ههزاريهكهى رابگهيهنى دمگوترى:
(تركته على أنقى من الراحة) ۵ ههروا
ناوه بؤ حهسانهوه ۵ زن ۵ گۆرهمپان.

الرواح: بهمانا (الراحة) دئ ۵ ناوه بؤ
كاتى نيوان نيومپوؤ شهو ۵
بهرامبهرمهكى (الصباح).

الرواحة: بهمانا (الراحة) دئ.

الروح: بهمانا (الراحة) دئ ۵ رهممته ۵
باى شهمال ۵ (ك: أرواح) ۵

دهگوترى: (يوم رُوح): رۆژئكه
ههواى خۆشه ۵ (عشية روحه):
ئيوارميهكه هموا خۆشه ۵ ههروا
بهمانا كههيف خۆشى و

بهختهومرپيه.

الروح: گیان ۵ نفیس ۵ قورئان ۵ نیگا.

روح القدس: بهلای مهسیحیه کانهوه
ئوقنومی سییه مه.

الروح الأمين وروح القدس: ناوی
حه زرمتی جو برائیل ه سهلامی
خودای له سمر بی ۵ له زانیاری
فهلسمفی دا نهو شتهیه که بهرام بهر
ماددمیه ۵ له زانیاری کیمیا دا نهو
به شهیه که له کاتی پالاوتنی ماددما
به رزدمبیته وه و مکوو رۆحی گول و
رۆحی نه عنا.

الروحاني: نهو شتهی گیانی هه بی ۵
نیسه بدانه بولای رۆح ۵ (الآباء
الروحانيون): زانا ناینیه کانی
مهسیحیه کائن ۵ (الطب الروحاني):
جوره چاره سهریکی نه فسییه.

الروحۃ: بهک جار رۆشتنی ئیوارانه.
الروحیۃ: له یواری فهلسمفی دا
پیچه وانهی (المادیۃ) به ۵ (الأشربة
الروحیۃ): عمره قو بیرمو نهو جوره
خواردنه وانه.

الريح: با ۵ بۆن ۵ رهحمهت ۵ هیزو توانا،
دمگوتری: (ذهب ریح): هیزو
توانای نهما ۵ سه رکهوتن و بالا
دهستی ۵ هه رمانپه وایی، دمگوتری:
(الريح لآل فلان): سه رکهوتن یان
هه رمانپه وایی بۆ خیلای فلانه،
هه رمانپه وایی (رجل ساکن

الريح): بیاوکی عاقل و سهنگینه ۵
(هبت ریح): بهویستی خوی
کارمکهی بۆ جی به جی بوو.

الريحان: ریحانه ۵ هه رپوومکیک بۆنی
خوش بی ۵ رهحمهت و رزق و رۆزی.
الريحۃ: با.

الريحۃ: رۆزگار و شوینی بۆنخوش ۵ شتی
بۆن که سکون.

الريحۃ: (ریحی التلیح): گواستنهومی
دمنکه تۆمی موتوربهیه بههوی
هه واه ۵ (ریحی الإنشمار): ناوه بۆ
نهو رپوومکهی تۆمه کهی یان
رپمکه کانی جهرشوممه کانی
بلا و دمه نه وه بههوی با.

المراح: نهو شوینهی خه لکه که لییه وه
دمپۆن یان بۆی دمه چن ۵ پیچه وانهی
وشه (المغدی) دی، دمگوتری: (ما
ترك فلان من أبيه مغدی ولا مراحاً):
فلان که سه هه موو شتیکی له باوکی
دمه چ.

المراح: له وشه (أراح) و مرگه واه
به مانا په رچه و ناغه لی ناژه له.

المراحۃ: نه سپی پی نه چم له نه سپه کانی
گۆرپه یانی پی شیرکی دا.

المراحۃ: نامیری تۆو چاندن.
المراحۃ: به مانا (المراحۃ) دی ۵ پانکه و
نامیری فینک کردنه وه.

المراحۃ: سارا و بیابان ۵ نهو شوینهی بای
لی دی.

الرَّوْحَةُ: نامیریکه لهکاتی گهرمادا بای
فینکی بی دمسهردمکری بههوی
دمست یا کارمبا ه (ک: مَراوَج).

الرِّيحُ (طعام مِرياح): خواردنیکه غاز
لهگهدمدا زوردمکاو ورگ
دمهاوسین.

الْمُسْتَرَح: پهناو کهنهف ه خانوی
خه لومو نارام ه
رادت التَّوَابُ رَوْدَا وَرَدَانَا وَرِيَادَا:
نازه لمان له لومپرگا کهدا
هاتوچویان بوو.

رَادَ فُلَان: فلانکس هاتو رؤیو
له شوینیک دانسه کنا.

رَادَ وَسَادَةٌ مِنْ مَرَضٍ أَوْ هَمٍّ: لهبر
نه خویشی و نازار یان غهمو
نارچه متی سمری له سمر سمرین
نهموستاو نارامی نهگرت.

رادت المرأة: نافرتمکه زور هاتوچوی
ماله جیرانه کانی کرد.

رَادَ الشَّيْءَ رَوْدَا وَرِيَادَا: داوی شته کهی
کرد، دمگوتری: (رَادَ أَهْلَهُ مَنزِلًا
وَكَلًّا): داوی کرد بو خیزانی
ممنزل و بو نازه لمانی لومپر.

أَرَادَ الشَّيْءَ: شته کهی ویست ه خویشی
ویست، دمگوتری: (أَرَادَ الْجِدَارُ أَنْ
يَنْقُضَ): دیوارمکه خمریکه بپروخی.
أَرَادَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکسی هه لئا

بُوْ نَمُوکَارِه.

أَرُودَ فِي مَشِيَةٍ: به هیواشی پوی ه (أَرُودَ
فُلَانًا): مؤلمتی فلانی دا.

راوده مراده وروادا: فیلی لی کرد،
چاوو پاوی لی کرد.

راودت المرأة عن نفسها: نافرتمکه
داوی کرد زینای لهگهل بکری.

راود عن الأمر وعليه: لهبارمی
کارمکه وه زهمانه سازمی کردو خویشی
لهگهل هاوده لکهی گونجان.

راود على الأمر: داوی لی کرد کارمکه
بکا.

ارتاد لأهله: داوی کرد بو خویشو
خیزانی شوینی هه وانه هومو بو
نازه لمانی لومپر.

ارتاد الشيء: داوی شته کهی کرد.

استرادت الدواب: بهمانا (رَادَتْ دَيْ)
استرادت لأمره: گمراه وه بو نیسی
خویشو و ملکه چ بوو.

استراد الشيء: بهنا بهدلی و پارایی
داوی شته کهی کرد.

الأزود: دمگوتری: (الدهر أَرُودٌ ذُوْ غَيْرِ):
روژگار به هیواشی کارمکانی خویشی

دمکا به جوریک ههستی بی نهگری.
الرائد: له بنهرمت دا بهوکه سه دمگوتری

که چاوساخی خیل ه بو لومپرگای
باشو شوینی ناوو دمفهریک باران

ههیه دمشوبهیته کالسیوم لهکارایی
کیمیای دا.

الرُّودُ: بای نهر و لهسهرهخو، ههوی
شه مالی هیئی ه مؤلعت.

الرُّویدُ: دمگوتری: (رَویدُ): واته
لهسهرمخو به هیمنی ه (رویدک

خالدُ): واته مؤلعتی خالید بیه.

الرُّودُ: کل چیوک، کلی هه لهچاو

رادمدری ه پارچه ناسنیکه

له لغاودایه هه لدمسورئ ه جومزگه ه

سنگ ه جه مسمری خولخلوکهی

ناسن ه په کیکه لهکۆلکهکانی

جهنجهری گیره ه (ک: مراد

ومراوید).

رَوْدَنَ: ماندو بوو لاواز بوو.

رَاوَهُ رَوَا: بهتافی کردموه.

راز الدینار: دیناره زپرهکهی کیشا

بۆئنهوی بزانی کیشی جهنده.

راز صنعته ومالئ: سمرو کاری مالو

سامان و بهرهمی خوئی کرد.

راز ماعنده: داوای لی کرد نهوی لایهتی

بیداتی.

رَاوَهُ: بهتافی کردموه لهبۆتهی دا.

رَوُز کلامه و رایه فی نفسه: لهدلی خوئی

دا زنجیره و چۆنیهتی راو هسهکانی

خوئی تاوو توئی کردن بۆئنهوی

بزانی چۆن دمریان دمپرئ.

بیگریتهوه ه چاوساغ و شارمزا بۆ

نیشاندانی ریکا بۆ کاروان ه ئیستا

کراوه به پلهیهکی تایبهتی فمرمانبهری

پۆلیسی یان سوپا له ژوور پلهی

نهقیبو لهخوار پلهی موهدهمهوهیه

ه (ک: رَوَاذ وراده).

رائد العین: جقلی چاو، دمگوتری: (فلان

رائد الوساد): فلانکس له بهر نازار

یان غهم و نارچهتی سمری خوئی

لهسمر سهرین ناگری، ههروا

دمگوتری: (امراة رائدة): ناهرمتیکه

زۆر مالانگهره زوو زوو هاموشوئی

دراوسیهکانی دمکا.

الرَّادُ: بهمانا (رائد) دئ ه دمگوتری:

(ریح راده): ههوایهکی نهرمو

لهسهره خویه ه (امراة راد وراده):

ناهرمتیکی مالانگهره.

الرادار: نامیریکی ئه لکترۆنییه

بههوییهوه دمتواندرئ ههست

بهیونی هرۆکه بکهی لهناسمانی

ناوچهیهکی تایبعت، یان بوونی

کهشتی لهدمریاداو دیاری کردنی

شوینمهکیان لهمه سافهیهکی

تایبهتی دا لهبارو دۆخیك دا

که بهچاوی عادمتی نهوکاره نهنجام

نادری.

الرادیسوم: عونصوریکی سپیو

ورشه داره، نیشاتیکی تیشکدیری

رَوَّزُ رَأَيْه: دواى لى ورد بوونه و مو
تيفكرين دمستى بهشته كه كرد.
الرَّازُ: باش و مستا، سهرؤكى و مستا
بيناسازمکان يان سهرؤكى
همرپيشه و مورو پيشه سازيک.
الرِّيَاةُ: پيشهى بيناسازى و مستاى
ديوار.
وَأَسَى رَوَّسًا: لارو لهنجهى كرد و (راس
السيْلُ): لافاومكه پلو و پوشو
چيلكه و چه و يلى كؤكردموه و لهگه
خوى راييدا.
الرَّوْسُ: عهيب و عار، دمگوترى: (فلان
رَوَّسُ سُرِّ): فلانكس هياوى
خرابه.
وَأَشَى رَوَّشًا: زورى خوارد (راش المرضُ
فلانًا): نهخوشى فلانى لاواز كردوه.
رَوَّشٌ رَوَّشًا: عهقتى سوك بوو بى عهقتله و
كانقامه.
الرَّوَّشُ: گوينچكهى زورى موو پيومن و
پشتى لاوازه و بى هيژه.
الرَّوَّشُ: بپروانه وشهى (رَشَن).
راضٌ رَوْضًا و رياضًا و رياضَةً: ژنربارى
كرد، ملكه چى كرد، دمگوترى:
(راضُ الْمُهْرُ): جوانومكهى رام كرد و
(راضٌ نفسه بالقوى): نهمفسى خوى
راهيتا لهسمر خوداهمرستى و (راض
القروالى الصعبة): سهرموى قورسو و
گرانى هيئانه ناو چامه

شيعرپيهكه يهوه و (راضُ السُّرِّ):
مروارپيهكهى كون كرد و (هرو
مروض و هي مروضة).
أَرْضُ الْمَكَانِ: شوپنهكه باغى زور
بوون.
أَرْضُ الرَّوَادِي وَالْغُرُضُ: شيومكه يان
حهوزمكه نمومندى تييدا كؤبووه و
زموپيهكهى داهوشى.
أَرْضُ فُلَانٍ: فلانكس قوم دوا قوم
شمرابهكهى نوش كرد.
أَرْضُ الْمَكَانِ: شوپنهكهى كرده باغ.
أَرْضُ الْقَوْمِ: خهلكهكهى تيرناو كرد.
أَرْضُ الْمَكَانِ: بهمانا (أَرْضُ دئ).
رَاوَضَهُ عَلَى الْأَمْرِ: لهسمر نيشهكه
جهندو چون و وت و ويزى لهگه
داكرد بوئه وهى بيخاته ناو
كارمكه وه.
رَوَّضَ الْمَكَانَ: بهمانا (أَرْضُ دئ).
رَوَّضَ فُلَانٍ: فلانكس هؤگرى باخ بوو
تييدا ماهه وه.
رَوَّضَ الْمَكَانَ: شوپنهكهى كرده باخ،
دمگوترى: (رَوَّضَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ):
باران زموى كرده باخ و رازانديه وه.
رَوَّضَ الْمُهْرَ: جوانوه نهسپهكهى راهيتا.
إِرْتَاضَ: رام بوو، ژنربار بوو، دمگوترى:
(إِرْتَاضُ الْمُهْرُ): جوانومكه رام بوو.
إِرْتَاضَتِ الْقِرَوَانِي: سهرموا (قافية) كان
به يدمست بوون.

تراوضا: چهندو چونيان كرد له كپړن و
فرۆشتن دا.

إستراض المكان والوادي والحوض: بهمانا
(أراض) دئ ه همروا بهمانا بهان و
پوړي و گوشادی دئ.

استراض النفس: دلى نارامى گرت و
كرايهوه، خوشنوود بوو.

استروض النبات: رومكه كه گهيشته
نهو په پرى گهورمى و بهرزى خوى.
استروضت الأرض: زهويهكه گياو گزى
باشى بهرهم هينا.

الروضة: زموى سهوز ه باخى جوان و
رازواه، دمگوترئ: (مجلسه روضة):
مه جليس و دانىشتن له گهلى دا
خوش و بهله ززمته ه (ك: روض
ورياض).

روضة الحوض: نهندازمى نهو به شهى
ناومكه داپهوشيوه.

الرياضة: به لای صوفيه كانهوه
بريتييه له پالته كردنى نه خلافى
دمرون و سهرگرمبوون به خودا
پهرستى و وازهينان لهوشتانهى
كه نه نفس داخوازيپيانه.

الرياضة البدنية: نهنجامدانى جوړه
جم و جوتىكى تايبهتى كه جهسته
به هيز دمكاو رايدمهينى ه (العلوم
الرياضية): بريتييه له زانيارى
حيساب و نهندازيارى و جهبرو نهو

جوړه زانيارىپيانه.

الريضة من الدواب: نهو ناهه و
ولاغهميه كهرام نه كړئ و مل نه دا بو
خاومنهكهى راي بينى، دمگوترئ:
(أمر رضة): كارىكه بهرنيك و پيكى
نهنجام نهدراوه، كه مو كوپى زورى
تيدايه.

الريضة: (قصيدة رضة): جامه بهكه
رنيك و پيك نه كراوه، لهنگى و كه مو
كوپى زورى تيدايه ه (قصيدة رضة
القوالي): جامه بهكه سهرموكانى
له لايهن شاعيرانهوه رام نه كراون.

راع روعاً: ترسا.

راع الشئ روعاً: شتمكه گهرايهوه بو
شويى خوى.

راع الأمر فلاناً: كارمكه فلانكهسى
ترساند.

راع الشئ فلاناً: شتمكه فلانكهسى خسته
سهرسوپمانهوه، دمگوترئ: (راعنى
جماله): جوانييهكهى سهرنجى
پاكيشام ه (راعنى كلامه): قسهكانى
سهرنجيان راكيشام ه (هو رائع وهي
رائعة) ه همروا دمگوترئ: (هذه شربة
راع بها فزادي): نه مه شهرابييك
بوو كشت و كوى دلى دامركاند.

رَوَعَ رَوْعاً: زهرهك و ليهاتوو بوو، سهرنج
راكيش بوو.

الرَّوْعُ: دَلَّ ۵ نِيَهَن ۵ عَمَقْلَو شَاوَمَز،

دمگوترئ: (وَقَعَ فِي رُوعِي كَذَا):

واگموته دلمهوه، عمقلم وای بۆ جۆ

۵ (أَفْرَخَ رُوعَهُ): ترس لهدلی دا

نهماو نارام بۆوه.

الرُّوعَةُ: شَيْءٌ جَوَانِيهَكَ ۵ تَرَسُو بِيَم

۵ لهحمديت دا هاتووه (أَللَّهُمَّ آمِنْ

روعاتي): خودايه وام لی بکه له

تۆنهبی لکهس نهترسم.

الرُّوْعُ: تَيِّگه‌یشتو؛ نهوکهسهی باش

لهشت حالی بیی.

رَاغٌ رَوْغًا وَرَوَّغَانًا وَرَوَّغًا: لای دا، نهملاو

نمولای کرد قورتو پیچی کردن،

دمگوترئ: (رَاغُ الصُّلْبِ): رُئُوبیه‌که

بمقورتو پیچ رُویشت، فیلبازی

کرد.

رَاغٌ اِلَى كَذَا: بَمَنْهَيْنِي جَو بُولای فلان شت

۵ هَوْرَثَان دَمْفَرَمُوئ: ﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ

ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾.

أَرَاغُهُ: فَيَلَى لِي كَرْد ۵ لَمْگه‌لیا کهوته

گفت و گوو داوای لی کرد نهومی

بۆبکا، نهومی بداتی.

رَاوْفَهُ: فَيَلَى لِي كَرْد، ویستی

بیخه‌لعتینی ۵ بۆری داو شکانندی،

بمعرزی دادا.

رَوْعُ الطَّعَامِ: خَوَارِدْنَمَكَه‌ی جَمُورکَرْد،

رُونسی تیگر، دمگوترئ: (رَوْغٌ

أَرَاغُهُ: تَرَسَانْدِي.

رَوْعُهُ: بَه‌مَانَا (أَرَاغُهُ)دِي.

رَوْعُ الطَّعَامِ بِالسُّنَنِ: خَوَارِدْنَمَكَه‌ی

جَمُورکَرْد، جَمُورِي تِي كَرْد.

إِرْتَاع: تَرَسَا، دَمْگُوتَرِي: (إِرْتَاعٌ مِنْهُ

وَارْتَاعٌ لَهُ).

إِرْتَاعٌ لِلْغَيْرِ: هَه‌وَالَمَكَه‌ی بِي خَوْش بُوو.

تَرَوْعٌ: تَرَسَا ۵ (تَرَوْعٌ مِنْهُ).

الْأَرْوَعُ: زَهْرَكُو لِيَهَاتُوو وِرْيَا ۵ كَمَسِيك

شَايِي بَه‌خَوِي بِي لَه‌پُورِي جَوَانِي

رُوحَسَارْمُوو يَان لَه‌پُورِي نَازَايَه‌مَتِيو

شَه‌هَامَه‌تَه‌وه ۵ بۆ نَافَرَمَت دَمْگُوتَرِي:

(رَوْعَاء).

الرَّائِعُ: سَمَرَنَج رَاكِيَش، شَايِي بَه‌خُو.

الرَّائِعَةُ: بۆمِيْنَه‌ی (الرَّائِعُ)دِي ۵ هَمُروَا

نَاوَه بۆشْتِيك كَه‌لَه‌بُورِي هَمَنَنو

فِيكُرو نَه‌خَلَاق دَا سَنُورِي

بَه‌زَانْدَبِيو سَمَرَنَج رَاكِيَش بِي،

دَمْگُوتَرِي: (هَذِهِ الْقَصِيْدَةُ أَوْ هَذِهِ

الْقِصَّةُ مِنْ رَوَائِعِ فُلَان).

رَائِعَةُ الشَّيْبِ: يَه‌كَم مَوِي سَبِي كَه‌لَه

سَمُرو رِيَش يَه‌يِلَا دَمْبِي.

رَائِعَةُ النَّهَارِ: زُورِبَه‌ی رَوْز، دَمْگُوتَرِي:

(هُوَ كَالشَّمْسِ فِي رَائِعَةِ النَّهَارِ).

الرُّوْعُ: شَكُومَمَنُو زَهْرَكُو لِيَهَاتُوو،

دَمْگُوتَرِي: (هُوَ رَوَاعُ الْفَوَادِ).

الرُّوْعُ: جَمَنَك.

اللقمة في الدسم): پارومکەى لەناو

رۆناومکە دا ئەمەدیو ئەودیو کرد تا
بەباشی چەوریو و رۆنەکەى هەلمزی.

إرتاغ: ویستی و داوا ی کرد.

تراوغا: ئەو دوو هەریهکەیان هیلێ

لەوی تریان کرد ە کەوتنە

زۆرانبازی و یهکتریان بۆردا.

تروغت الدابة: ولاغەکە خۆی گەوزاند.

الأروغ: دەرگوتری: (هو أروغ من نعاله):

ئەو لە رێوی هیل زان تره.

الرائغ: دەرگوتری: (طریق رائغ):

رێبازێکی خواره.

الرائفة: رێبازی هۆرت و پێچاوی ە

لەحەدیثی (الاحنف) دا هاتوو

دهلی: (لعدلت الى رائفة من روائغ

المدينة).

الرؤاغة: ئەوشوینەى زۆر خەلکی تێدا

بکۆژری، شوینی تێدا بەهێلاک

چوون.

الرؤاغ: کەسیک زۆر هیل زان بێ ە

رێوی.

الریاغ: هەرزانی، بەهیت.

واق رواق: رۆن بوو، ساف بوو، تەم و مزی

لەسەر نەما.

واق عليه: فەضل و پیاوێتی بەسەردا

زۆرکرد.

واق الشئى فلاناً رواقاً وروقاناً: شتەکە

سەرئەجى فلانکەسى راکیشا.

روق رواقاً: ددانى پێشینەى سەرمووی

لەمدانێ خوارموه زیاتر هاتوونە

پێش، واتە کەئەبەى سەروى لەناستی

کەئەبەى خواروی نین.

راوقه: دیوەخانەکەى بەرامبەر

دیوەخانێ ئەو، دەرگوتری: (هر

جاري مراقي).

روق الليل: شەو بەردەى تاریکی خۆی

درێژکردموه.

روق الشراب: شەرابەکەى ساف کرد ە

خشت و خۆل و تەپ و تۆزی لێ

پالوت.

روق السلعة: کالاکەى فرۆشت و باشتی

کری.

روق له في السلعة: نرخى کالاکەى

بەرزکردموه و ناشیوێ بیکری.

روق البيت: بەرپێلاى بۆ خانومەکە

دروست کرد ە دیوەخانێ بۆ

خانومەکە دروست کرد.

تروق الشراب: شەرابەکە ساف بوو.

الأروق: کەسیکە کەئەبەى سەروى

بەسەر کەئەبەى خواروی دا بپروانن

لێیان پێش کەوتبێ ە (عام أروق):

سالتیکی سەخت و زەحمەتە، ژيانى

تێدا ناخۆشە ە (هي رواق).

الراوق: شت پالتیو ە چاپالتیو، شیر

پالټو، نهوت پالټو ۵ پيالو ګلاس ۵
(ک: روايک).

الرِّدَّاقُ: ژورټکه ومکوو خټمه
لهدرټرموميه.

رواق البيت: بهربيلای خانوو ۵ ژورټک
بو خويندنو دمرس ګوتنهوه له
مزګهوت دا پان لههمر
عبادتمخانهيهکی تردا بئ ۵
پهناپهک بو ړاګوږپنهومو وتو ويژ
لهکږبوننهوهی نيو دموتنهوتو
فيستيفالې نهدمبيو نهوستانهدا.

رواق الليل: سمرهتای شهو، بهشيک
لهشهو.

رواق العين: بروی چاو ۵ (ک: أروقة
وروق).

الرداقيون: فوتابيهکانی زمينونى
هملهسوفی يونانين، نهم نازناوهميان
لهوموه ومرگرتووه که زمينون
لهريواقيک دا دمرسى پښ دمگوتنهوه
۵ همروا پټيان دمگوتري: (أصحاب
المظلة).

الرُّوقُ: لههمموو شتيک دا پيشهکیو
سمرهتاګهپهتي، دمگوتري: (روق
الجيش، روق البيت، روق الشباب).

روق القرم: ګهورمو پهکه پياوی
قهومهکه.

رُوقُ الليل: بهشيک لهشهو، دمگوتري:
(مضى روق من الليل).

رُوقُ السحاب: لافاوی باران، دمگوتري:

(ألقت السحاب أرواقها): ههورمهکه
بارانی بهردموام بوو.

روق الدابة: شاخی نازهل ۵ لهپهندي

پيشينان دا هاتووه دهلي: (كالنور

يحيي أنفه برّوقه): ومکوو کهلمگا واپه

لوتی بهشاخی دمبارټري ۵ ههروا

وشهی (الروق): بهمانا بهخونازو

نازاد دي ۵ بهمانا تهمهن دي،

دمگوتري: (أكل فلان روقه): ههروا

بو نهم ماناپانه دي: پهرده ۵ شتي

صافو ږون ۵ ګوختهی ړاوګمر ۵

ورهي پياوو عهزمو جهزمی ۵

کومهلي نادميزاد، دمگوتري: (جاء

روق بني فلان): کومهلي خيلى فلان

هاتن ۵ خوښهويستی بڼ خهوش ۵

بارتههای شت ۵ لاشه (لاشهی

مردوو) ۵ خټمه، دمگوتري: (ضرب

روقه بالمكان): لهوشوپنه خټمهی

خوی ههلياو نيشتهجي بوو ۵ (ک:

أرواق) ۵ دمشگوتري: (أُسبَلَتْ

أرواقها): فرميسکی رشتن ۵ (رَمَاهُ

بأرواقه): فورساپی خوی خسته

سهری ۵ (رمى بأرواقه على الدابة):

سوارى ولاغهکه بوو ۵ (ألقى عليه

أوراقه): شيتو شهيدای بوو زوری

خوش ويست تاواى لي هات لهپيناو

خوښهويستی دا خوی بهخت بکا.

الرُّقَّةُ: جوانی ګمسهدارى ۵ روخسارى جوان.

الرُّوقَةُ: مندالی جوان چ کوږ بئ ج کچ،
تاک بئ، دویئ، کویئ ۵ نادمیزادی
باشو و مجاخزاده ۵ دمریاری
روم هکان پیغه مبهـ (د.خ)
هموویه تی: (يُخْرِجُ إِلَيْهِمْ رُوقَةَ
الْمُؤْمِنِينَ) باشترین کهسانی موسوئمان
بهرمو رویان دهنه و مو لیان
و دهمست دین.

الرِّيْقُ: (ريق الشباب): سهرمتای گهنجی.
الرِّيْقُ: له هـ موو شتيك دا
باشه که په تی.

رَيْقُ الشَّبَاب: به مانا (ريقه) دئ.
رَوْلُ الْفَرَسُ و غیره: نه سپه که لیکي چاند
۵ میزی پچر پچری کرد.
رَوْلُ الطَّعَامِ: خوراکه که ی چه ور کرد
(رؤنی تیکرد).

رَوْلُ رَأْسِهِ مِنَ الدَّهْنِ: سهری چه ور کرد.
تَرَوْلُ: لیکي چاند (لیکی له بهر رؤی).
الرائل: ددانی زهر.

الراوِلُ: به مانا (الرائل) دئ، همروا
به مانا (لیک) دئ ۵ (ک: رواویل).
الرَّوَالُ: لیک.

الرَّوِلُ: که سینک زوری لیک هه بی.
رامه روماً و مرماً: داوی کرد، هه صدی
کرد.

رَوَمَ: مایه وه، دانیشیت.
رَوَمَ فُلاناً الشَّيْئَ: وای کرد فلانکه مس

داوی شته که بکا هه ولی بؤ بدا،
دمگوترئ: (رَوَمَ فلاناً، ورومَ بفلان):
وای کرد فلان داوی بکا.

رَوَمَ رَأْيَهُ: هه صدی شته که ی کرد داوی
داوی شتیکی تری کرد ۵ جبار
دواجار داوی شتی کرد.

تَرَوَمَ بفلان: یاری هئ کرد.
رَامَهُ: شوینیکه له بادیه می هه رب

(له ساری هه ربوستان) واده بی
دمیکه نه دوانی و به (مشی) ناوی
دمهینن ۵ و مگوو له پهندي پیشینان
دا هاتوو (تسالي برامتين سَلَجَمًا):
له بادیه دا نیشته جی بووم داوی
شیلیم لی دمکا ۵ به که سینک
دمگوترئ داوی شتيك بکا
له شوینیک که دمست نه که وئ.

الرَّوْمُ: نه رمای گویچه که ۵ دمرخستنی
بزوینسی کوتای و شه به خیرای
به جوریک نهو بزوینه بیسترئ.

الرَّوْمُ: نه رمای گویچه که ۵ شهرابیك
زور که سـ کون بـ و زور
سهرخوشکه ربی که له هه سه بی
شهر پالفته دمکری ۵ به شتيك
له نادمیزاد که پنیان دمگوترئ:
(روم) و نیستا به شتيك له گه لانی
نه وروپا و ناسیا.

الرُّومَةُ: غه رمو سـ ریش.

الرُّومِيُّ: حەبل و سەولەو زنجیری
کەشتی بەتال.

المراءُ: داخواری.

الروماتیزم: زاراومیەکی گشتییە بۆ
چەندحالتی جیا جیا بەکار
دەهێنرێ کە دیاردەگانی نازاری
ماسولکەو جومزگەو ئەنسیجە
لیقییە.

وان الیومَ رَوْناً: رۆژمە زۆر گەرم بوو زۆر
ناخۆش بوو.

وان الأمرُ: کارمە ناخۆش بوو تال و تفت
بوو، گران بوو.

الأزوان: دەنگ ە رۆژانی سەخت و
ناخۆش، دەرگوتری: (یوم ارونان و یوم
ارونان): رۆژیکی گەرم و ناخۆش و
پەرغەم و پەژارە.

البرّاني: حەلواپەك لەهێلكەو ناردو
شەكر دروست دەكړی.

البرّون: ناخۆش و زەحمەت ە (ك:
رؤون).

الرُّوثةُ: (روثة الشئ): ئەستورایی
شتەكەو ناخۆشییەكە، لەگەرمی
لەساردی لەغەم و پەژارەو ئەو
چۆرە شتەنە.

المرّونُ: (هو مرون به): ئەو تیشكاو،
ژێرکەوتوو.

رَوِي على البعير رَيًّا: لەسەر حوشرمە
داوای ئاوی کرد.

رَوِي القرمَ وعليهم ولهم: داوای ئاوی کرد
بۆ خەلکەكە ە لەسەر حوشرمە
توند دایبەست، دەرگوتری: (رَوِي
على الرجل بالرواء): لەسەر پەشتی
حوشرمە پیاوێكە شەتەك دا
بۆئەوێ لەكاتی هێرش هێنانی
خەودا نەكەوتتە خوار.

روي الحديث أو الشعر رواية: حەدیسەكە

یان شیعرەكە وەرگرت و هەلێ
گرت بۆ گێڕانەموو نەقل کردن.

رَوِي عليه الكلْبُ: دروێ بەدەممەوه کرد.

رَوِي الخبلَ رَيًّا: حەبلەكە خا و بادا.

رَوِي الزرعُ: گشتوكالەكە ئاودا.

رَوِي من الماء ونحوه رَيًّا: ئاوێكە
خواردموو تێرناو بوو.

رَوِي الشجرُ ورَوِي الثَّبتُ: درمختەكە یان
رومەكە تێرناو بوو تەردەماغ بوو.

أرَوَاهُ: وای لێ کرد تێرناو بێ.

أرَوِي فلاناً الحديث والشعر: حەدیسێ بۆ
خوێندموو، شیعرێ بۆ گوت

بۆئەوێ ئەویش لێیەوه نەقل بکاو
بۆ خەلکی تری بخوێنیتەوه.

رَوِي: ئاوی لەگەڵ خۆی هەلگرت.

رَوِي فلان في الأمر: فلانكەس

لەكارمەكە پوانی و لێ وردبۆوه.

رَوِي فلاناً: فلانكەسی والی کرد تێر
ناوین.

إرتوى: بەمانا (رَوِي) دێ، دەرگوتری:

(ارتوت مفاصله) جومزگه کانی رېک و
پېک بون و پته و بوبون.

إرتوى المبل: حەبلەكە تالەكە كانی
زۆربون و بەگشتی بادرا.

تروی: بەمانا (زوی) دئ، دمگوترئ:
(ارئوت مفاصله): جومزگه کانی

رېک و پېک بون و پته و بوبون.

تروی فی الامر: سهیری کاره کهی کردو
لئی وردبووه.

روی الحديث أو الشعر: حەدیث و
شیعرمکهی ریوایەت کرد.

الأروية: مانگا کیوی، بزنه کیوی ە (ک:
ارای).

التروية: (يوم التروية): روژی هه شته می
مانگی ذیلحیجهیه.

الرؤي: راوی الحديث أو الشعر: حەدیث
گێڕموکه شیعەر هه لگره که
بوئنه و دی ریوایه تی بکه ن به کهسانی
دی کهی بلێن.

الرأیة: میننه ی (الرأي)یه ە
نه و کهسه ی داوی ناودمگا ە که سیك
زۆر حەدیث و شیعەر ریوایەت بکا
نه و کاته (تا) خپرمکه ی بو
موباله غه یه، بو ته ئنیث نییه ە
کونده ی ناو که ناوی تیدایح ە نه و
ولاغی باره ناوی لی دهنرئ ە (ک:
روایا)یه.

الرؤء من الماء: ناوی شیرین و سازگارو

گوارا ە ناوی زۆرو تینوایه تی شکین.
الرؤی: ماء رؤی: ناوی شیرین و سازگار.
الرؤاء: حەبلیکه بارو بارگه نه ی پی
له حوشت دهبه سترئ.

الرؤاء: روخساری جوان.

الرؤایة: جیروکی درێز.

الرؤاء: ناوگێڕ، ناوکیش.

الرؤي: ناو خواردنه و می ته و او،

دمگوترئ: (شربت شربا رویا) ە

هه و رېک بارانه که ی دلۆپه

که و رمب و بهرێز نه ی توند ببارئ ە

ناوێک زۆر زوو تینوایه تی بشکینئ

ە ناوگێڕ ە زمعیفو لاواز ە

له زانستی عوروزدا نه و پیتیه که

چامه شیعرمکه ی له سەر بنیات

دهنرئ و چامه که ی پال دهنرئ

دهلی چامه ی بائی چامه ی وای

.. ە هتد.

الرؤیة: وردبونه و می تیفکرینه

له کاروبار ە لی ماوه و پاشماوه ی شت،

دمگوترئ: (على رؤية من دین):

له سەر نا یینی بۆ ماوه ی خۆیانن ە

پیداویستی.

الرؤيا: بۆنی خوش.

الرؤيان: دمگوترئ: (فرس رؤیان الظهر):

نەسپکی پشت پته و توکمه یه ە (وجه

رؤیان): دهم و حاوی گوشتن ە (هو ریان

العلم): نه و پره له زانست و زانیاری.

کرد ۵ لمحہ دہی فاطیمہ دا ہاتوہ
 کہ پیغہ مہر دہر بارہی
 فہرموویہ تی: (یربني ما یریبہا):
 ہرشتیک فاطیمہ نیزعاج بکا
 منیش نارمحہت دہکا.
 ارباب لیہ وہ: گومانی لی پھیدا کرد ۵
 توہ تباری کرد.
 تربب بہ: بہمانا (ارباب دئ).
 استراب بہ: شتیکی وای لی بینی
 بیخاتہ گومانہوہ.
 الریب: شک و گومان و توہمت ۵
 پیداوستی بہ لای رۆزگار ۵ رودای
 زمانہ.
 الریبۃ: گومان و توہمت ۵ (ک: ریب).
 الریب من الامر: کاری ترسناک.
 المسترابۃ: نافرمتیک نہ کہوینتہ عادہی
 مانگانہوہ ہر چہندہ لہتمہنیک
 دا بی دہبواہ بکہوتاہہ حمیزوہ.
 الریباس: رومکیکی تہمہن درنژہ
 لہولتہ ساردو سہرماکان و کیوہ
 بہ فراویہہکان دا دہرؤ، قہدہمکی
 دہخورئ و شہرابیشی لی دہگوشری،
 پئی دہگوشری: (شہرابی ریباس).
 واث رینا: تہمہلی کرد.
 ارائہ عنہ: وای لی کرد تہمہل بی ۵
 خاوو خلیچک بی.
 واث فلان: فلان ماندوو بوو، دہگوشری:

الریبۃ: دہگوشری: (عین ریبۃ): چاوئکہ
 ناوی زورہ.
 المرئی: بناوانی روبارو جۆگا کہ ناوی
 لی ہلہمبہ ستری بو ناودانی
 کشت وکال.
 المرئی: ناوی شیرین و سازگار ۵ (ک):
 المرای) بہ.
 رابہ الامر و فلان ریباً و ریبۃ: کارکہ یان
 فلانکس خستہ گومانہوہ ۵
 لہمہدیندا ہاتوہ: (دع ما یریک
 الی مالا یریک)، دہگوشری: (رابہ من
 فلان امر): دہبارہی فلان دننیا بوو
 لہگومانہکہی.
 راب الرجل فلان: پیاوہکہ لہفلان کہوتہ
 گومانہوہ.
 راب الامر فلان: کارکہ فلانی گرتہوہ.
 ارب الامر و الرجل: کارکہ گومانای
 بوو، پیاوہکہ گومانی کرد.
 ارب الامر و الرجل فلان: کارکہ یان
 پیاوہکہ وای کرد فلان گومان پھیدا
 بکا.
 اربہ من فلان امر: روداوئک، کاریک
 وای کرد گومان لہفلان بکا.
 ارب الرجل: شک و گومانی خستہ ناو
 دلی پیاوہکہ.
 ارب فلان: دلہ پاوکی خستہ ناو دلی
 فلانہوہ و توشی ناارامی و قہلہفی

(رَيْثُ عَمَا عَلَيْهِ): تهمبهل بوو

لهئه نجامدانی نهو نمرکانه ی
لهئه ستوی بوو.

رَيْثُ فُلَانًا: وای لهفلانکس کرد تهمبهل بی
ه ماندوشه که تی کرد، پرستی لی بری.

رَيْثُ الشَّيْءِ: شته که ی نمرم کرد.

رَيْثُ: بهمانا (راث) دی.

إِسْرَاقُهُ: داوای لی کرد تهمبهلی بکا ه
خاوه خاو بکا.

الرَّيْثُ: تهمبهلی ماتل بون ه لهپه نندا
هاتووه دهلی: (رب عجلة تهب ريثا):

زورجار په له کردن دواکه و تنو ماتل
بوون دمه خشی ه نه ندامو

چهنه بیته، دهگوتری: (ما جلس
عندنا إلا ريث أن حدثنا بحديث ثم

مر): هه رنه و منده لمان دانیشت
به نه ندامی نهوی قسه په کی بو

گیرپه نه وه پاشان رویش.
الرَّيْثُ: سست، تهمبهل.

الرَّيْثُ: دهگوتری: (هو مريث العین):
نهو ناده میزاده چاوی کزمو باش

نابینی.
الرَّيْثِيُّ: یاسایه که به گوهری نهو

یاسایه دمو لمت هه ندی پرؤوی
نابوری دا دهمه زرنی و ناسانکاریان

بو دمکا بو به ره هم هینان و سود
وهرگرتن.

الرَّيْحُ: پروانه مادده ی (رَوَح).

الرَّيْحَانُ: پروانه مادده ی (رَوَح).

رَوَحٌ رَیْحاً و رَیْخاً و رَیْحَاناً: ذهلیل و ملکه چ

بوو ه نمرم و شلو شیواو بوو ه ناو
که لی لیک دوور که و تنه وه ناتوانی

قاجه کانی و رانه کانی لیک نریک
بکاته وه.

رَیْخُهُ: ذهلیلی کرد چه ماندی،
چهراندی.

الرَّادَاُ: (ریح رادة): بایمه که لهسر خو
هه لدمبی و شه مان ناسا فینکی

دمخاته ناو ولاته وه.
الرَّيْدُ: لوتکه شاخ.

الرَّيْدُ: کاریکی داخوازو مه به سست
دمته وی بیته جی و به پندست بی.

الرَّيْدَةُ: بای لهسر ه خو و هیدی و شه مان
ناسا.

وَأَوَّ رَیْرًا: مؤخی قاجی زمعیف بوو.
أَرَارَ الْهَزَالُ مَخُ سَاقِيَه: کزی و لاوازی

مؤخی نیسقانی قاجی باریک
کردوه.

الرَّائِرَةُ: بهزو چه و رایه که له که شه
نه ژنودا و مکوو مؤخ وایه جولانی

جومزگی نه ژنؤ خو ش دمکا.
الرَّيْرُ: دهگوتری: (مخ رير و رير):

مؤخیکی خراپ و بی که لکه به هو ی
کز و لاوازی توا و مته وه.

راش الطائر ريشاً: په له ورمکه پهرې لى
پوان.

راش فلان: فلانكس بى ناتاج بوو
پيوېستى نه ما.

راش السهم: پهرې له ترمکه بهستو
فانيى گرد.

راش فلاناً: فلانكسى بههيز گرد،

بارمى دا، حال و مزعى باش گرد،
دمگوتري: (راشه الله): خودا گه شى
بمفلانكس دا ۵ (راشه الله مالا):

خودا مال و سامانى بى به خشى ۵
(راشه السهم فلاناً): نه خوځى

فلانكسى لاواز گرد ۵ (لائرش

علي): هسه كم بى مېره ليم گه پى
با وتمكم تمواو بكم ۵ (فلان لا

پريش ولا پيرى): فلانكس نه زيانى
هه به نه سود هيجى بى ناكړى.

ريش السهم: تيرمكه پېدار گرد
پهرې لى شتهك دا ۵

ريش الثوب: كراسه كى به وېنه
پهرې بالنده پازانموه.

ريش السلم فلاناً: نه خوځى فلانكسى
لاواز گرد.

ارتاش فلان: فلانكس توشى خيرو
خوځى بوو، كاريگمى نه و نازو
نيعمه تهى پيوه دياره.

ارتاش السهم: پهرې له ترمکه بهست.

ترش: بمانا (ارتاش دى).

الارش: كسيك تووكى گوڼچكه و

سمرو پيشى زور بى، دمگوتري:
(رجل اريش): پياوېكه خامنى
مال و سامان و پوځا كى باشه.

الرش: تيرى پېدار ۵ لومكسه
دمبېته ناومند له نيوان بهر تيلنمرو
بهر تيل و مرگردا ۵ يوئهموى
كارمك بيان جى به جى بكا.

الريش: پوځا كى باش و بهنرخ ۵ كاللى
ناومان ۵ مال و سامان ۵ همزاني ۵
موچه ۵ بارودوځى باش.

الرش: كلارش: له وړپكى گه لا زوره.
الرش: پېرو پولى بالنده ۵ تاكه كى

(ريشه) ۵ پوځا كى بهنرخ ۵ ناومان ۵

سامان ۵ همزاني ۵ بارودوځى له بار
۵ (ك: اريش وريش).

الرش: تووكى زور به گوڼچكه و دم و
چاوېموه ۵ نه و بهنرخ و چلكه كى

له سر معدن دمدمكه و پيش
مشت و مال گردنى.

الريشه: قه له مېكه دروستكراوه له دارو
له پړى معدن ۵ پارچه يكه

له نامپري عود له بواړى موسيقادا
به كاردمهيندرى بو ليدانى

و ترمكان (زيه كان) ۵ له نامپري
قانون دا پارچه يكه له شاخى

حه يوان دمقاشري و دمگريندرى
تاته و او باريك دمبى ۵ دخرپته

نيوان چاوه قامك و كوشتبانه و ۵

هه بوو.

أَرَاغَ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی گه‌شه‌ی کردو

زیادی کرد.

رَبَّعَ: به‌مانا (أَرَاغَ) دئ.

تَرَبَّعَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی زیادی کردو

گه‌شه‌ی کرد.

تَرَبَّعَ فلان: فلان‌کس سهرسام بوو

راومستا ۵ مک‌یاجی کردو رونی

له‌قزی داو خو‌ی رازاندوه.

تَرَبَّعَ الماءُ: ناومکه ره‌وان بوو.

تَرَبَّعَ يَدُهُ بالجود: ده‌ستی به‌خشنده بوو

خیرو بی‌ری زور بؤ هم‌زاران بوو.

استراغَ فلان: به‌مانا (تَرَبَّعَ) دئ.

الرَّيْعُ: زنده‌و پاشماوه‌ی ههرشتیک بی

۵ به‌روبووم ۵ له‌بواری نابوری سیاسی

دا بریتیه‌ی له‌وبه‌شه‌ی سه‌پان و

ومرزیر دمی‌دن به‌خاومن ملک

له‌به‌رامبهر سود و مرگرتن له‌نامیزو

زموی و زارو وزه سروشتیه‌کانی

سهرمایه دارمکه ۵ هه‌روا وشه‌ی

(الرَّيْعَ): ناوه بؤ سهرمتای هه‌موو

شتیک و باشترینی دم‌گوتری: (هذا

في ربع الشباب): نه‌وه له‌سهرمتای

گه‌نجی و لاوه‌متی دایه ۵ (ربع

الضحا): رونا‌کایی چیشته‌نگاو ۵

رَبَّاز ۵ (ك: ربوع، أرباع).

ربعان گل شیئ: سهرمتاو باشترینی

هه‌موو شتیک، دم‌گوتری: (ربعان

الشباب) و (ربعان المطر).

له‌بواری وینه‌گیشانی‌ش دا بریتیه‌ی له

به‌م‌ی بالنده‌یه‌ک له‌مه‌رم‌گه‌ب

هه‌لده‌م‌کیشری و وینه‌ی بی دم‌گوتری یان

شتی بی دهنوسری.

الرَّيْشُ: پیاویک پشتی لاواز بی ۵ یان

پاشا به‌ره بالنده‌یه‌کی بی به‌خشویه

بۆنه‌وه‌ی له‌سهری قایم بکاو ببینه

نیشان‌ی ریزلینان بؤی.

الرياضة: برپاوه وشه‌ی (رَوْضَ).

الرَّائِطَةُ: لیفه یان چه‌رحه‌ف که

هه‌مووی له‌یه‌ک تان و بؤ بی و

به‌کپارچه بی ۵ هه‌ر قوماشیک

نهرم و ته‌نک بی، دم‌گوتری: (خرج

مشتلا بریطة الظلماء) ۵ (ك: رَيْط

ورباط).

رَاعَ الشَّيْئُ رِعاً وربوعاً: شته‌که‌ی گه‌شه‌ی

کرد زیاد بوو.

رَاعَ الإنسانُ او الحيوانُ رِعاً: نادمیزاد یان

چه‌پاوه‌که گه‌پایه‌وه، دم‌گوتری:

(وَعظَّمْتُ فابی أَن يَرِيعَ): نامۆزگاریم

کرد به‌گوئی نه‌کردم نه‌هاته‌وه سهر

رَبَّازِی راست ۵ (هرت الإبل فصاع

عليها الراعي فراعته اليه):

حوشترمه‌که تهرمیوو شوانه‌که

به‌مدنگی به‌رمز به‌سهریا قهراندی

گه‌پایه‌وه هاته‌وه بؤ شوینی خو‌ی.

رَاعَ فلان: فلان‌کس ترسا.

أَرَاغَ فلان: فلان‌کس کشت و کاله‌که‌ی

گه‌شه‌ی کردو به‌رو بومی باشی

پي خواردموه.

تَرَيِّقُ الشَّرَابُ: شمرابه که پژا.

تَرَيِّقُ الْمَاءِ أَوْ الطَّعَامُ: ناومکه ی

خواردموه، خواردنه که ی خوارد

به بی پیخوړ.

الرَّائِقُ: بالفته و پالټوراو ه (خبر رائق):

نانی بی پیخوړ.

الرَّيِّقُ: دمگوتری: (خبز رَيِّقُ): نانی

پیخوړ ه ناو خواردنه موی

له خوړنی ه شتی به تال و پرو پوچ

ه سهرمتای گهنجی.

الرَّيِّقُ: لیک ه (ك: أرياق ورياق) ه هیزو

توانا ه برسیه تی، دمگوتری: (جاءوا

على الرِّيقُ): به برسیتی هاتن.

الرَّيِّقَةُ: به مانا (الرَّيِّقُ) دئ ه یان که میك

له لیک ه سهرمتای گهنجی ه

له همموو شتیك نایابه که ی.

وَالْأَصْبِيُّ رِيلاً: مندا له که لیکی چاند

لیکی له دم هاته دمر.

رَيْلُ الصَّبِيِّ: به مانا (رَال) دئ.

الرِّيَالُ: لیک ه جوړیکه له بهاری

سکه لیدراوی ه هندئ ولات.

الرِّيَالَةُ: لیک.

الْمَرِيْلَةُ: دمسه سړیکه پارچه

هوماشیکه له گهر دنی مندا

دمنا لیدری بؤ نه موی لیکه که ی

پوشاکه کانی تهرنه کا.

وَأَمَّ الْجَرْحُ رِيماً وريماناً: برینه که دمی ویک

هاته مومو بهرمو چاکوونه وه ده چی.

رَيِّغُ الطَّعَامُ: خواردنه که ی چه ورکرد ه

(رَيِّغُ الشَّيْءِ): شته که ی خو لاوی کرد

ه (رَيِّغُ الطَّعَامُ): خواردنه که چه ور

بوو.

الرَّيْغُ: گل ه یان گله ورده ه بهروبومو

بهرمکه ت.

الرَّيْغُ: تمپو توژ ه گل.

وَأَفْ فُلَانٍ: فلانکس هاته لادئ.

رَأَيْتُ الْمَاشِيَةَ: ناژه له مکان

کشت وکاله که یان خوارد.

أَرَيْتُ فُلَانٍ: به مانا (رَأَف) دئ.

أَرَيْتُ الْأَرْضَ: زمویبه که به بیتو

بهرمکه ت بوو.

أَرَأَيْتَ الْأَرْضَ: زمویبه که به بیت بوو،

بهروبوومی چاکي هینا.

رَأَيْتُ لِلْطَّنَّةِ: تومه ته که ی هینا به دی.

تَرَيِّفَ فُلَانٍ: به مانا (رَأَف) دئ.

الرَّيْفُ: زموی کشت وکال و بهروبومو

لادئ ه همرشو پنیك شارو

گهورمدئ و شارو چکه نه بی ه

خواردن و خواردنه موی زوړو

زمبند ه (ك: أرياف و ريرف).

الرَّيْفَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زموی به بیتو

بهرمکه ت.

وَأَقِ الْمَاءِ وَغَرِهَ رَيِّقاً: ناومکه هه لپژا.

وَأَقِ السَّرَابَ: بهرده سیخرو که تراو لکه که

درمو شاه موه.

وَأَقِ فُلَانٍ بِنَفْسِهِ رَيِّقاً: فلانکس گیانی دا.

أَرَأَقِ الْمَاءَ: ناومکه ی هه لپژاند.

رَيِّقَةُ الشَّرَابِ: شمرابه که ی به بی پالاوتن

وام الحِملُ: بارمکه لاسهنگ بوو، خواربوو.

وام عليه رَيْماً: لى زى زياد بوو، دهگوتري:

(له ريم على هذا): ههضلو پياوهتى

بهسمر فلانموه ههيه.

رَيْمَت السَّحَابَةِ: ههورمکه بارانهکى

بهردموم بوو.

رَيْمُ فلان: فلانکس تهواوى رۆزمکه

بهردموم بوو لهپړويشتن ه (رَيْمُ فلان

بالمكان): فلانکس لهوشوینه

جینشین بوو.

رَيْمُ عليه: لى زيادکرد.

الرَّيْمُ: گۆر ه نيواره تاکاتى داهاتنى

تاريكى، دهگوتري: (بقي رَيْمُ من

النهار): سمعاتيكي دريژى رۆزماوه

ه ههروا بهمانا (پله)دى.

الرَّيْمُ: ناسك كه هه موو جهستهى سپى

بى.

ريم البركة أو الأرز: ههودا قهوزدى ساوز

كه بهسمر ناوى راوه ستاوموه

دمردمكهون.

وَأَنْ أَتَرَبُّ رَيْماً: بوشاكهكه چلكن بوو.

رانت النفس: دمروونى پيس بوو.

وَأَنْ الشَّيْءُ فلاناً وعليه وبه رَيْماً وريوناً:

شتهكه به سهرفلانكس دا زال بوو

داپېوشى، دهگوتري: (رانت عليه

الخمر): شهراب كارى تىكردو

مهستو كه له لاي كرد ه (ران عليه

العماس): ههههوز بهسهرى دا زال

بوو.

وَأَنْ عَلَى قلبه الذُّلُّ: تاوان بهسهر دل و

دمروونى دا زال بوو، دلى رمش بوو

بههوى ئهمنجاندانى تاوان دوا تاوان ه

قورشان دمه رموى: ﴿كُلَّا بَلَّ رَأْنَ

عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾.

رَيْن به: مرد ه كهوته كيشمو

چورتى كه وه دمرفه تى نايهو

ناشتوانى لى دمرچى.

أَرَان: ئاژه لكانى فهوتان، يان كزو لاواز

بوون.

الرَّأْنُ: پهردمو داپوشهرى نهستور ه

ژهنگ كه شتى وهكوو شمشيرو

خه نجر دادمپوشى ه تاوان و ستهم

كه دل و دمروون دادمگري ه چلكو

بژوين.

الرَّيْنُ: بهمانا (الرَّأْن)دى.

الرَّيْنَةُ: شهراب.

وَأَهَ السَّرَابُ رَيْماً: تراويلكهكه

درخوشايموه.

رَيْمَتِ الهَاجِرَةِ السَّرَابِ: گهرماى كاتى

نيوهرؤژ تراويلكهكه والى كورد

لهپيش چاو جمو جوژل بكا.

تَرْيَةً: بهمانا (رَأَ)دى.

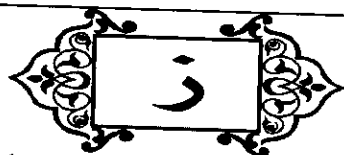
الرَّيْهَانُ: بروانه مادهى (رَهَق).

رَيْسُ الرَّايَةِ: ئالاي دروست كرد ه

چمقاندى.

الرَّيَا: بروانه وشهى (رَوِي).

الرَّايَةُ: ئالا ه (ك: راي).

الزَّاي: بيتى يانزمهه مه لهریزی

پيته کانی هیجاء ۵ شوینی دهرهاتی

له نیوان سهری زوبان و بنکی

دووکه تبهی لای سهرون ۵

له حهره کانی صهفر دوزمیردری.

زَّابَ زَاباً: به تاسو خموه شله مه نییه که ی

خواردموه.

زَّابَ بِحَمِلِهِ: شته که ی کیش کرد پای کیشا.

زَّابَ الْإِبِلَ: حوشرمکانی لی خوهرین.

زَّابَ الشَّيْئَ: شته که ی له باوش گرتو

به گورجی هینایه پیشمه.

زَّابِرَ الشَّرْبُ: کراسه که (قوماشه که)

پرژو پالی لی بهیدابوو.

زَّابِرَ فُلَانٍ الشَّرْبَ: فلان ریشوو پرژی بو

قوماشه که کرد.

الزَّبَرُ: نمو توکه وردمو پرژو پالیه

که له سمر شتی چنراو (قوماش و

شتی و مها) دهرمکه وئ، دمگوتری:

(أَخَذَ الشَّيْئَ بِزَبْرِهِ): شته که ی

به کوک و مووه به پرژو پالیه

و مرگرت.

زَّابِقَ الشَّيْئَ: شته که ی به جیوه سواخ دا

جیوهی تییه تسو.

الزَّبَقُ: عونصوریکی فلزی شله له پله ی

گهرمی ناسایی دا.

زَّأَوِ الْأَسَدُ زَأَرًا زَيْراً: شیرمه نه پاندی.

زَّأَوِ الْفَحْلُ: نه سپه که حیلاندی ۵ (هر

زائر، وهي زائرة).

زَّؤُوَ: به مانا (زَّارَ) دی.

أَزَّازَ: به مانا (زَّارَ) دی.

الزَّيْرُ: پیاوی رق هه تساو، زیر بوو؛ نه وه ی

دمنگی له برادمری خوی دابرپوه.

الزَّارَةُ: بیشه ی شیر (لانه ی شیر) ۵ باخ

۵ جه له بیکی زورو چرو پر

له حوشر و مهر و بز.

الزَّيْرُ: (الزَّيْرُ الصَّوْرِي): جوړه

نه خوشیه که تووشی قورگی و لاخه

بهرزه دمی.

زَّازَا: بازی هاویش ۵ (زَا زَا الظَّلِيمُ):

نوعامه که رای کرد کلک و ملی خوی

بهرز گردبونه وه.

زَا زَا فُلَاناً: فلانکسی ترساند ۵ (زَا زَا

الشَّيْئَ): شته که ی جولاند، دمگوتری:

(زَا زَا هُ الْخَوْفُ): ترسو بیم و مشقه

توله ی هیناوه له رزمی بی خستوه.

تَزَّازَا: کهوته لیه لهرو جم و جول ۵

به پهل پامشان رؤی و مکوو شیوه

رؤیشتنی جل کوتو جل شور ۵ ترسا ۵

خوی شاردموه ۵ (تَزَّازَا مِنْهُ): لی ترساو

خوی به بچوک نیشان دا له تاستی دا.

زَأْفَةُ زَأْفًا: پهله‌ی لی کرد ه (زَأْفُ
علیه): گیانی دهرجواند.

ازَافَ فُلَانًا بَطْنُهُ: فلانکس ورگی برستی
لی‌پرپوه.

الزَّوْافُ: په‌له‌کردن و خیرایی ه (موت
زَوَاف): مردنی خیرا.

وَأَمَّ زَأْمًا وَزَوَامًا: خیرا گیانی دهرجوو،
کتو پر مرد ه به‌تاسوخه‌وه
خواردنه‌که‌ی خوارد.

وَأَمَّ فُلَانًا زَأْمًا: ترساندی.
وَأَمَّ الْبِرْدَ فُلَانًا: سه‌رماو له‌مرز جه‌سته‌ی
فلانی پرکردووو توشی لیوه له‌رمو
هه‌ل له‌رزینی کردووو.

وَأَمَّ لِي فُلَانٍ كَلِمَةً: فلانکس قسه‌یه‌کی بو
کردم نه‌مزانی راست دمکا یان درؤ.
وَكَلَّمَ زَأْمًا: ترسیندرا ه (زَكَّمَ زَأْمًا): به‌مانا
(زَكَّمَ) دی.

وَكَلَّمَ بَفُلَانٍ: به‌فلانکس دا هه‌ل‌شاخی و
به‌سهریا نه‌راندی.

أَزَامَهُ عَلَى الْأَمْرِ: به‌زور کارمه‌کی پی
کرد.

أَزَامَ إِلَيْهِ: وای لی کرد به‌منابهری بو
فلان.

أَزَامَ الْخُرْجَ بِدَمِهِ: به‌خوینمه‌وه برینه‌که‌ی
وینکینه‌ناه‌ووو به‌ستی و خویننه‌که‌ی
پیوه وشك بووه ه برینه‌که‌ی
دهرمانکرد تا چاک بووه.

الزُّؤَامُ: (موت زؤام): مردنی خیرا.

الزُّؤْمُ: جه‌سه‌بو نه‌سه‌ب ه چاو.

الزَّأْمَةُ: دمگی به‌هیز، دمگوتری: (ما

سَمِعْتُ لَهُ زَأْمَةً): دمگی به‌رمز لی

نه‌بیست ه خواردن و خواردنه‌ومی

به‌تاسوخ ه پینداویستی، دمگوتری:

(أَخَذَ مِنَ الطَّعَامِ زَأْمَةً): پینداویستی

خوی له‌خواردنه‌که‌ی برد.

الزَّؤَامُ: که‌سیک زور بترسی و هه‌ل
له‌مرزی.

الزُّؤَانُ: مرؤر؛ گیاه‌که‌ی به‌زوری له‌ناو

گهنم دا دمپوئ، دانه‌ویننه‌که‌ی ومکوو

گهنم وایه به‌لام رهنگی رمشه یان

زمرده که‌درویننه‌که‌ی دمکری له‌گه‌ل

گهنمه‌که‌ی تیکه‌ل دمبی و تام و جیزی

گهنمه‌که‌ی تیک دمداو خرابی دمکا.

زَأْفِي زَأْيًا: لوتبه‌رزنی نواند، خوی به‌زل
زانی.

أَزَاهُ بَطْنُهُ: ورگی پرپوو نه‌پتوانی
بجوئی.

إِزْأَرُ الشَّعْرِ: هزیمکانی بژیوون، موی
ژاکا.

إِزْأَرُ النَّبَاتِ وَالشَّيْرِ: رومکه‌که‌ی یان
توکمه‌که‌ی رواو دهرکه‌وت.

إِزْأَرُ الرَّجُلِ: پیاومکه‌ی خوی ناماده‌کرد
بو شهر.

زَبُّ الْقَرْيَةِ: کوندمکه‌ی پرکرد.

زَبَّ الْجَمَلُ: كۆله‌كه‌ی هه‌لگرت.

زَبَّ زَبًا: زۆری توك و كۆلك بێتوه بوو
ه (هر ازب و هي زباء).

زَيْتِ الشَّمْسِ: خۆر نزیك به‌ناوایوون
بوو.

أَزَيْتِ الشَّمْسِ: به‌مانا (زَبْتُ) دئ.

أَزَيْتِ الْعَنْبُ: ترێه‌كه‌ی كرد به‌میوژ.
زَيْبُ الْعَنْبُ: ترێه‌كه‌ی بوو به‌میوژ.

زَيْبَتِ الشَّمْسِ: خۆر نزیك به‌ناوایوون
بوو.

زَيْبٌ شِدْقًا فَلَان: هه‌ردوو لاشه‌وه‌یله‌ی
فَلَان پێپوون له‌تف، ده‌گوترئ:
(زَبَّ فَم فَلَان): دهمی فَلَان پێپوو
له‌تف.

زَيْبٌ: بۆ موطاوه‌ی (زَبَّه) دئ.

تَزَيْبُ الْعَنْبُ: ترێه‌كه‌ی بوو به‌میوژ ه
له‌په‌ندی پێشینان دا هاتوووه‌ ده‌ئ:
(تَزَيْبٌ قَبْلَ أَنْ يَتَحَصَّرَ): پێش
ئهموی بېیته‌ به‌رسيله‌ بوو به‌میوژ،
به‌كه‌سیك ده‌گوترئ لافى شتێك
له‌په‌دا هێشتا خۆی بۆ ئاماده
نەكردبێ.

تَزَيْبُ فَلَان: فَلَانكه‌س قسه‌ی زۆری كرد
زیاد له‌پێویست ئاخاوتنى كرد ه
پێپوو له‌پێر و كینه.

الْأَزْبُ (عام أَزْبُ): سائێكى هاتو
پێپیت و به‌رمكه‌ته‌ گزوكیای زۆرو
زمه‌نده‌یه.

الزَّيْبَةُ: جوړه مه‌گه‌زێكه‌ له‌باكوری
ئه‌وروپا زۆره.

الزَّيْبُ: قه‌یرو هه‌را ه (الزَّيْبُ فِي
الإنسان): توكنى و مو درێزى.

الزَّيْبُ: دهنكه‌ میوژ ه ترێى وشك كراو
ه كه‌فى سه‌رناو ه ژه‌هر له‌ناو دهمی
ماردا ه شه‌رابێك له‌میوژ دروست
بكرئ.

الزَّيْبَةُ: دهنكه‌ میوژ ه بالوكه‌
كه‌له‌ده‌ست و په‌نجه‌ په‌یدا ده‌بێ
كه‌فێكه‌ له‌لغای ئه‌وكه‌سه
ده‌رده‌كه‌وئ كه‌ زۆر قسه‌بكا ه
خائێكه‌ له‌دوخائى ره‌ش كه‌له‌سه‌رو
چاوى مار یان سه‌گه‌وه‌ ده‌رده‌كه‌وئ ه
له‌حه‌ده‌یت دا هاتوووه‌: (يَجِي كَنْز
أَحَدِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ
زَيْبَتَان).

الزَّيْبِيُّ: میوژ فره‌ش ه خو‌شای میوژ.
زَيْدٌ زَيْدًا: رۆنه‌كه‌ره‌ی دهرخوارد دا.

زَيْدُ السَّاءِ: مه‌شه‌كه‌ی هه‌ژانده‌
بۆئهموی رۆنه‌كه‌ره‌ی لێ په‌یدا بكا.
زَيْدُ الطَّعَامِ زَيْدًا: خواردنه‌كه‌ی تێكه‌لێ
رۆنه‌كه‌ره‌ كرد.

أَزَيْدٌ: كه‌فى چاند، كه‌فى هه‌لدا،
ده‌گوترئ: (أَزَيْدُ الْبَحْرِ)، (أَزَيْدُ فَم
الْبَعْرِ الْهَادِر) ه (أَرْغَى فَلَانُ وَأَزَيْدُ):
فَلَانكه‌س رفی هه‌لساو هه‌ره‌شه‌ی
كرد ه كه‌فى چاند.

أَزِيدَ فُلَانٌ: فَلَانُكَس رُوْنَه كَمَرَهی زَوْر
بوو.

أَزِيدَ الشَّيْءُ: شَتَه كَه زَوْر سَبی بوو،
دمگوتری: (هُوَ أَيْضُ مُزِيدٌ).

زَيْدٌ: كَهْفی چَانَد، كَهْفی دَمَرْدَا،
دمگوتری: (زَيْدٌ شِدْقُهُ).

زَيْدُ اللَّبَنِ: دَوْبَه كَه رُوْنَه كَمَرَهی لَه سَمَر
بوو.

زَيْدُ اللَّبَنِ: رُوْنَه كَمَرَهی لَه مَاسْتَه كَه
دَمَرَهِيْنَا.

تَزِيدٌ: كَهْفی چَانَد، كَهْفی دَمَرْدَا،
دمگوتری: (تَزِيدٌ شِدْقُهُ).

تَزِيدُ الشَّيْءِ: كَاكَلَهی شَتَه كَهی گَرَت.
الزُّبَادُ: حَهْوَانِيْكِي گَوَانْدَارَه لَه پِيْرِي

(الزُّبَادِيَّةُ) يَهْ بَه شَيْوَه لَه پَشِيلَه دَه چِي،
كيسه يَه كِي بُوْن خُوْشِي بَه لَاسْمَتَه وَه

هَه يَه، مَادْدَمِيَه كِي چَه وَر دَمَرْدَا
لَه وَلَاتَانِي خُوْرَه لَاتَا دَمَكْرِيْتَه

هَمُوْنُو بَنَمَاي عَه تَر.

الزُّبَادُ: رُوْنَه كَمَرَه ه لَه پَهْنَدِي پِيْشِيْنَا نَدَا
دَه لِي: (اِخْتَلَطَ الْخَائِرُ بِالزُّبَادِ): بُوْشْتِي

شَيْوَاوُو تِيْكَهَلُو پِيْكَهَل بَه كَارْدِي.
زَبَادُ اللَّبَنِ: مَاسْتُو شِرِي بِيْكَهَلَك.

الزَّيْدُ: عَه طَاو بَه خَشَش ه لَه حَه دِيْشْدَا
هَاتُووَه دَمَفَرَمُوِي: (إِنَّا لَا نَقْبَلُ زَيْدَ

الْمُشْرِكِينَ): نِيْمَه دِيَارِي مُوشَرِيْكَه كَان
وَمَرْنَا گَرِيْن.

الزُّيْدُ: رُوْنَه كَمَرَه كَه بَه هُوِي هَمَزَانْدَنَه وَه
لَه مَاسْت دَمَرْدَمَهِيْنَلَرِي ه (الزُّبْدَةُ):

پَارْچَه يَه ك لَه رُوْنَه كَمَرَه.

زَيْدَةُ الشَّيْءِ: پَالْفَتَهی شَتُو پُوْخْتَه كَه ي.

الزُّيْدُ: كَهْفِي نَاو، كَهْفِي دَمَرِيَا، كَهْفِي
حُوْشَر ه تُوِيْزِي شِرِي.

الزُّيْدِيَّةُ: دِيْزَهو كِيْتَه لَه كَه مَاسْتِي تِيْدَا
هَه وَنَن دَمَكَن ه (ك: زُبَادِي)،

دمگوتری: (اللَّبَنُ الزُّبَادِي).

الزُّيْدِيَّةُ: جُوْرَه مِيَوْمِيَه كَه شُوِيْنَه
نَهْصَلِي وَ سَمَرْمَكِيَه كَه ي نَهْ مَهْرِي كَاي

نَاو مَرَا سْتَه.

زَيْدُهُ بِالْحَجَارَةِ زَيْدًا: بَهْرْدِي پِيَا مَالِي.

زَيْرُ الْبِنَاءِ: دِيْوَارْمَكِي چِيْن لَه سَمَر چِيْن
بَنِيَات نَا.

زَيْرُ الْبَيْتِ: بِيْرْمَكِي بَه بَهْرْد هَه لُجْنِي.

زَيْرُ الْكِتَابِ: كَتِيْبَه كَه ي نُووَسِيَه وَه، پَان
پَاكْنُووَسِي كَرْدَمُوَه.

زَيْرُ فُلَانًا عَنْ الْأَمْرِ: فَلَانُكَسِي لَه كَارْمَكَه
مَهْنَع كَرْد، دَمگوتری: (زَيْرُ السَّائِلِ):

سَوَالْ كَهْرْمَكِي دَمَر كَرْد، پِيَا
هَه نَشَاخَاو هِيْچِي نَه دَا يَه.

زَيْرُ زَبَارَةٍ: كَهْتَهو زَمْبَه لَلَا ح بُوو ه (هُوَ زَيْرٌ
وَه ي زَبِيرَةٌ).

أَزِيرٌ: جَه سْتَه ي زُو زَمْبَه لَلَا ح بُوو ه
نَا زَاو چَاوَنَه تَرَس بُوو.

أَزِيرُ الْكَبْشِ: بَهْرَانَه كَه ي قَه لَمُو كَرْد.

زُبُرُ الْكِتَابِ: كَتَبَهُ كَهَي نُووسِيهوه.

الزُّبُرُ: خاوَمَن هِيَزُو تَوَانَا ه بَمَرْد ه رَاو
بُوْجُوْن وَ عَمَقْل ه دَمْگُوْتَرِي: (مَالُهُ
زُبُر): عَمَقْلِي نَبِيه.

الزُّبُرُ: نُووسِرَاو ه (ك: زُبور).

الزُّبُرَةُ: شَان ه نَهو مَوَانَهِي لَه سَمَر
نَاوَشَانِي شِيرو حَهِيَوَانِي تَرْدَا هَمَن ه
هَمَرَوَا نَهو مَوَانَهِي بَه بَازَوِيهوه هَمَن.

زُبُرَةُ الْحَدِيدِ: پَارْجَه نَاسَنِي گَهوَرَه ه
قُوْرثَان دَهْمَرْمُوِي: ﴿أَلْأَرْنِي زُبُرَ
الْحَدِيدِ﴾ ه هَمَرَوَا نَاوَه بُو سَنْدَان وَ
شَتِي رَهْمِي وَهَك سَنْدَان ه (ك: زُبُر).

الزُّبُور: كَتَبِي نُووسِرَاو ه كِرَاوَه بَمَنَاو
بُو نَامَهِي نَاسَمَانِي حَه زَرْمَتِي دَاوَد
سَه لَامِي خُوْدَاي لِي بِي ه (ك: زُبُر)ه.

الْمِزْبُرُ: قَه لَهْم، پِيْنُووس ه (ك: مَزَابِر).

زُبُرْجُهُ: جَوَانِي كَرْدُو رَاَزَانْدِيهوه.

الزُّبُرْجُ: خَشَل وَ كَالَاي رَاَزَانْدِنَهوهِي
نَافَرْمَت ه نَآلْتُون ه هَوُورِي تَهْنَك كَه
سُوْرَابِي تِيْدَا بِي ه (ك: زُبَارْج).

الزُّبُرْجُدُ: بَمَرْدِيكِي بَه نَرْخَه دَهشُوْبِيهِيْتَه
زَوْمَهْمَرْمُو زُوْر پَهْمَنْگِي هَهِيَه
بَه نَاوَابَنْگَتَرِيْن وَ بَه نَرْخَتَرِيْنِي
زُوِيْمَرْجَهْدِي سَهوُزِي مِيصْرِي وَ
زَمَرْدِي قُوِيْرُوْصِيهيه.

زُبُرُقُ الثُّوبِ: قَوْمَاشَه كَهِي بَمَرْمَنْگِي سُوْر
يَان زَمَرْد پَهْمَنْگ كَرْد.

الزُّبُرْقَانُ: مَانْگِي شَهوِي جَوَارْدَه ه

كَه سِيَك رِيْشِي تَهْنَك بِي ه بَرِيْقُو

بَاقِي شَتِي دَرْمُوْشَاوَه ه (ك: زُبَارِيْق)ه.

زَبَطَتِ الْبَطَّةُ زَبَطًا وَزَبِطًا: مَرَاوِيهيه كَه
گَارَه گَارِي كَرْد.

الزَّبَاطَةُ: مَرَاوِي.

تَزْبَعُ: رَمُوْشَتِي نَآشِيْرِيْن بُوو، هَه لَسُو

كَهوْتِي نَآشَايِسْتَهِي نَه نَجَام دَا ه پَهِي

هَه لَسَاو كِيْنَهِي پَهِيْدَا كَرْد.

الزُّبَيْعَةُ: زَرِيَان وَ گِيْزَه لُوْكَه ه (ك:
زَوَابِع).

الزُّبَيْعِيُّ: رَمُوْشَت نَآشِيْرِيْن ه پِيَاوِي

كَه تَهو زَه لَامُو نَآقُوْلَاو دَهْم وَ جَاو

تُوْكَنَاوِي وَ رِيْش پَرُو بَرُو پَرُو

تِيْكُچَرَزَاو ه بُو نَافَرْمَت دَمْگُوْتَرِي:

(زُبْعَاة).

زَبَقَ شَفْرَهُ زَبَقًا: مَوَهْكَانِي هَه لَكَه نَدَن ه

(زَبَقَ الشَّيْءِ): شَتَه كَهِي شَكَاْنَد ه (زَبَقَ

فَلَانًا فِي الشَّيْءِ): فَلَآنَكَه سِي خَسْتَه

نَاو شَتَه كَهوَه ه تَهْنَكِي بِي هَه لَچَنِي وَ

بَه نَدِي كَرْد.

زَبَقَتِ الْمَرْأَةُ بَوْلَهَا: نَافَرْمَتَه كَه

مَنْدَالَه كَهِي فَرْئ دَا ه لَه بَار خُوِي

جَوَانَد ه (زَبَقَ الشَّيْءِ بَغِيْرَه): شَتَه كَهِي

تِيْكَه لَاوِي شَتِي تَر كَرْد، دَمْگُوْتَرِي:

(هُوَ مَزْبُوقٌ وَزَبِيقٌ).

إِزْبَقَ: جَوُوَه نَاوَمُوَه، دَمْگُوْتَرِي: (إِزْبَقَ لِي

الْحَالَةَ وَإِزْبَقَ لِي الْبَيْتِ): كَهوْتَه نَاو

دَاوَمَكَهوَه، لَه خَانُوْمَكَه دَا خُوِي حَه شَارْدَا.

الزَّابِرْقَةُ: (زَابِرْقَةُ الْبَيْتِ): گوشه و

بهناپاساری خانوو.

وَقَالَ الزُّرَّعُ: زَبْلَى كَرْدَه نَاو

كشت وکاله كهوه، دمشگوترئ: (زَبْلُ

الْأَرْضِ): زَبْلَى كَرْدَه نَاو

زموبیه كهوه.

الزُّبَالُ: نهوشتهیه میرو بهدم ههلی

دمگری، دمگوترئ: (مَا أَصَابَ مِنْهُ

زُبَالًا): هیچی لئی دمست نهكهوت.

الزُّبَالَةُ: دمگوترئ: (مَا فِي الْإِنَاءِ زُبَالَةٌ):

قابه كه (تورمه كه) هیچی تیدا

نییه.

الزُّبَالُ: نهوكهسهی كهناسهو پیسو

پوخهلی كۆدمكاتهومو هپئی دمد.

الزُّبْلُ: زَبْلُ و رِیخ و پیسای.

الزُّبْلُ: زَبْلُ و پیسای ه پیاوی كورته

بالا و جهسته بچوك ه همر بهرمیله

شكاو زمنبيله دراویك خشت و خۆلی

تج بکری.

الزُّبَيْلُ: زمنبيله و بهچنه (زَبْلِدَان و

كيسهی زَبْلُ تیکردن) ه (ك:

زنايل).

الْمَرْبَلَةُ: زَبْلِدَان و سمرانگوپلك ه (ك:

مَزَابِل) ه.

زَيْتُهُ وَه زَيْتًا: هاویشتی، هپئی دا، دوری

خستهوه ه شهی تیهه لدا، دمگوترئ:

(زَيْتُ النَّاقَةِ وَلَدَهَا وَحَالِهَا عَنْ

ضرعها): حوشرمهكه بیچووومهکی یا

شیردۆشهكهی لهگوانی خۆی

دووورخستهوه.

وَبَيْنَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانكهسی لهشتهكه

لادا ه دمشگوترئ: (وَبَيْنَ عَنْهُ الشَّيْءِ):

شتهكهی لهفلانكهس لادا.

زَابَنَةُ: پالی پیومهنا ه شتیکی فروشت

لهگوتره نهیزانی کیشی جهند یان

ژمارهی جهنده ه لهحمدهت دا

هاتوو ه كه پیغهمبهر (د.خ): (نهی

عَنِ الْمَزَابَةِ وَرِخْصَ فِي الْعَرَايَا).

تَزَابَنُوا: پاله بهستویان کرد، بهکتریان پالنا.

تَزَيْتُهُ: بهسهری دا زال بوو.

اِسْتَزَيْتُهُ: بهمانا (كَزَيْتُهُ) دئ.

زُبَانِي الْعَرَبِ: دووشاخو دوبشك؛ دوو

شتی وهگوو شاخ وان.

الزُّبَانِيَانُ: دوو نهستیرمن لهكۆمهلهی

كۆوتهرازو ه مهنزلی شانزهمههی

مانگن.

الزُّبَانِيَّةُ: هریشتهی دۆزهخ نهو

هریشتانهی بهرپرسی دۆزهخن ه

هورئان دمفهرموی: ﴿فَلْيَذْغُ لَادِيَهٗ،

سَنَذْغُ الزُّبَانِيَةَ﴾.

الزُّبُونَةُ: ملو گهردن، دمشگوترئ: (رَجُلٌ

فِيهِ زُبُونَةٌ): پیاوویکی لوتبهرزو

خۆیهزلزانه.

الزُّيْنُ: بیویستی، دمگوترئ: (أَخَذَ زَيْتُهُ مِنْ

الْمَالِ أَوْ مِنَ الطَّعَامِ): بهشی خۆی لهمال و

سامانهكه یان لهخواردنهكه برود.

نارایشی دا.

تَرْتَمْتُ: خوی نارایش دا ه (تَرْتَمْتُ فلان

للسفر): فلانکس خوی بو سەفەر

نامادکرد.

الرُّتَّةُ: رازاننموی بوک لەشموی بوک و

زاوایی دا، دمگوتری: (أَخَذَ رُتَّةَ

للسفر): پیداوێستی خوی بو سەفەر

نامادکرد.

زَجَّ الظِّلْمُ: بێچووە نوعمامکە بازی دا.

زَجَّ فلاناً: بەناسنە چکۆلە ی لای خواری

رمبەگە ی لەفلانکەسە ی دا،

دمشگوتری: (زَجَّ بِالرُّمَحِ).

زَجَّ الرُّمَحُ: ناسنە بچکۆلە ی بو رەمبەگە

دروست کرد.

زَجَّ بالشَّيْءِ مِنْ يَدِهِ: شتەگە ی هەڕێ دا،

دمشگوتری: (هَذَا وَادٍ يَزُجُّ النِّبَاتَ

وَالنِّبَاتَ): ئەمە دۆڵ و شێوێکە زۆر

باش روەکی لێ دەرۆی و گزۆگیای

چاک دەرۆی.

زَجَّ الْحَاجِبُ زَجْجاً: برۆکە باریک و

کەوانەیی بوو.

زَجَّ الرَّجُلُ وَالظِّلْمُ: پیاوێکە پان بێچووە

نوعمامکە هاجی درێژ بوون و

هەنگاوی درێژو پان بوون ه (هَرَّ

أَرْجُ وَهِيَ زَجَاءٌ) ه (ك: زَجَّ).

أَرْجُ الرُّمَحُ: ناسنە بچکۆلە یان هۆنداغی

بو رەمبەگە دروست کرد.

الرَّيْزُونُ: کەپارو مەعمیلی بازرگان و

دوکاندار.

زَبَاهُ زَبِيّاً: هەڵی گرت ه کێشی کردو

بو لای خوی پاریکێشا.

أَزْبَاهُ: هەڵی گرت.

زَبَاهُ بِالشَّرِّ: توشی شەڕو نەگەمتی کرد.

زَبَا اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گۆشتەگە ی هەڵدایە

بەرزایی قەراخی روبرو شیومکە.

زَبَا الرُّيَّةُ: قەراخی روبروێکە ی هەڵکەندو

کردیە کۆختە ی خوی بو

نێچیروانی.

تَزَابَى: خوی بەزلزانی ه (تَزَابَى الرُّيَّةُ):

بەرزاییەگە ی هەڵکەندو تەختی

کرد.

الرُّيَّةُ: رەمبەو بەرزایی قەراخ روبرو

شیو کەناوێکە نەهێگاتی لەپەنددا

هاتوو هەلێ: (بَلَغَ السَّيْلُ الرُّيَّةَ):

کاتیێک دمگوتری کارمەکە لەسنوری

خوی تیپەرپووب ه هەروا وشە ی

(الرُّيَّةُ): بەهۆێکە ناگردانیێک

دمگوتری شتی تێدا بێژێندری و

نانی تێدا بکری ه هەروا ناو بو

چانیێک لەشوینی بەرزایی سەرمەکی

دمگری و بەرز دمگری تەو بو ئەو ی

شێرمەگە پێی لێ نێو تێی بکەوێ.

زَتُّ الْمَرَأَةِ وَالْمَرْوَسُ: ناهەرمەگە پان

بوکەگە ی رازاندموو جوانی کرد،

زَجَّعَ الرُّمَحَ: بهمانا (أَزَجَهُ) دئ.

هاژاند.

زَجَّعَتِ الْمَرْأَةُ حَاجِبِيهَا: نافرته که بر وی
خوی در یزو باریک کردن.

زَجَرَ الْبَعْرَ: حوشرمکه‌ی دمنه‌دمنه‌دا بو
خیرا رو یشتن.

أَزَدَجَ الْحَاجِبُ: برو که باریک و در یزو
که وانه‌یی بوونه‌وه.

زَجَرَ الطَّيْرَ: بالندمکه‌ی هه‌لفراند بوئه‌وه‌ی
بزانی راست دمروا یان چهپ دمروا
تا گه‌شبینی یا رشبینی پی دیاری
بکات.

الزُّجَاجُ: شوشه؛ ماده‌یه‌کی رفق
شکاندن‌ی ناسانه له‌لب دروست
دمکری، (الزُّجَاجَةُ): پارچه شوشه ه
پهرداخ و سوراخی شوشه، گلۆپ و
چرا.

إِنْزَجَرَ: دمگوتری: (الزَّجَرُ له): ملکه‌چی
بوو ه رام بوو.

الزُّجَاجَةُ: دروستکردنی شوشه.
الزُّجَاجِي: شوشه فروشی.

تَزَاجَرُوا عَنِ الْمُنْكَرِ: هه‌ندیکیان
سمرزه‌نشتی هه‌ندیکیان کردو
نه‌هیان له‌یه‌کتر کرد له‌کردنی کاری
خراب.

الزُّجَاجِي: ناسنیکه به‌لای خواروی
رمبه‌وه ه که‌ناری نانی‌شک ه (ك):
زجاج و أزجاج و زججة).

إِزْدَجَرَ: بهمانا (الزَّجَرُ) دئ.
إِزْدَجَرَ فَلَانًا: بهمانا (زَجَرَةُ) دئ.

الزُّجَاجُ: شوشه دروستکمر، شوشه
فروش.

الزُّجَرَةُ: یه‌کجار راتله‌فاندن و جوئه
پی‌کردن.

الْمِزْجُ: رمبیک‌ی بچوکه به‌لای خواروی
رمبه‌وه‌یه ه نه‌و مقه‌ست و موکیش و
گشته‌که‌ی بروی پی باریک دمکری.
الْمِزْجَةُ: نه‌وشته‌ی بروی پی هه‌لندمگیرین
ه رمبیک‌ی کورته.

الْمَزْجُ: شوینی راتله‌فاندن و دم‌کردن و
هه‌یدی کردن.

زَجَوَ الْكَلْبُ وَغَيْرُهُ: سه‌گه‌که‌ی دم‌کرد،
هه‌یدی کرد.

مَزَجَرَ الْكَلْبُ: شوینی سه‌گ راو‌مدونان.
الْمَزْجَةُ: همرشتیک مه‌نع کمر و
کۆسپ بی، دمگوتری: (ذکر الله
مَزْجَرَةً): یادی خودا ئادهمیزاد مه‌نع
دمکا له‌شتی خراب.

زَجَرَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکه‌سی له‌وشته
مه‌نع کرد ه لی‌ی تور‌ه‌بوو هه‌یدی
کردو پاشه‌و پاش گیرایه‌وه.

زَجَلَهُ وَزَجَلَ بِهِ زَجْلًا: هه‌لی فراند، ناردی،
هاویشتی، دمگوتری: (زَجَلَ الْحَمَامُ
وَبَه): له‌دور‌وه کۆترمه‌که‌ی
هه‌لفراند و ناردی بو دور.

زَجَرَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی وروژاند هه‌لی

خه لك ۵ حال و مزعو بارودوخ ۵
پيستی نيوان دهم و جاو.

المزجال: شتيكه و هكوو كورته رمب و ايه
دها و پترى.

المزجل: رمبي بجوك ۵ نووكى شمشير.
المزجل: نهو شوپنهى كوترى نامهبهرى
ليوه رهوانه دهكرى.

زجم زجما: بيدنگ بوو، دمگوترى:
(سكت لما زجم بحرف).

الزجم: نهو ميه شتيك لهناخاوتنى
سرتهو بهنه سپايى تى بگه و
بيبيسى.

الزجمة: دمگوترى: (لم اسمع له زجمة):
ورته يهكم لى نهبيست.

زجا الشئى زجوا و زجوا و زجاء: شتهكه
دسته بهر بوو.

زاج فلان في الأمر زجاء: فلانكس چووو
ناو كارمهكوه، دمگوترى: (هو ازجى
بهذا الأمر منه): نهو باشتر دهجيته
ناو كارمكهوه.

زاج الشئى زجوا: شتهكه لى خوړى و
پالى پيونا ۵ بههيدى و لهسهرهخو
پالى پيونا.

ازجى الشئى: بهمانا (زجاء) دى،
دمگوترى: (ازجيت ايامى):
بهخواردنيكى كهه چهند روژيكم
پال پيونا.

زجل زجلا: يارى كرد، دمنگى بهرز
كردهوه، كه يهخوش بوو.

زاجل النعام و نوره: نوعامهكه هيلكهكانى
ههله و گير كردن لهكاتى
بهكركهوتنى دا.

الزاجل: هاويزمر ۵ سوپاسالار ۵ (ك):
زواجل ۵ (حام زاجل): جوړه
كوتريكه بو شوپنى دوور دمنيردرى
نامهى پيدا دمنيردرى ۵ ههزار
دهلى:

كوتريكى سبى تيز بالى باشرو

نامه بهريته كونگره و وارشو

بيست مليون كوردين لهپوى ناسيادا

كونترين ميلهت لهپوى دونيادا

الزجال: هاويزمر ۵ نهو كهسهى شيعر
دههونيتمه لهسهر شيوهى زهجل.

الزجل: جوړه شيعريكى و مهايه
زاراوى (عامى) بهسهردا زاله ۵
(سحاب ذو زجل): ههوريكه گرمه و
نالهى ههيه ۵ (ك: ازجال).

الزجل: دمگوترى: (نبات زجل):
گزوگياكه رمشبا ورشه ورشى لى
پهيدا دمكا ۵ (غيث و سحاب زجل):
ههورمكه دمنگى لى دى.

الزجلة: ههلهكهيشانى جهماو ورو
ژاومژاو.

الزجلة: پارچهيهكه لهشت ۵ كومهتيك

زَجَّى الشَّيْئُ: بهمانا (زجاءه) دئ،

دمگوترئ: (زَجَّيْتُ أَيَّامِي):

بهخواردنیکی کهم و نهمری و نهژی
رؤژگار یکم رابوارد.

زَجَّى الْحَاجَّةَ: ئیشهکهی ئاسان کرد.

تَرْجَى بكذا: کیفایهتی بهشتهکه کرد
رازی بوو.

الْمَرْجَاءُ: کهسیک و لاخ زور ماندوو بکاو
زوری بیئو و بهرئ.

الْمَرْجَى: شتی کهم و بی نرخ، دمگوترئ:

(هِيَ مَرْجَاةٌ) هـ لهفورئان دا

دمهفرموی: ﴿وَجِئْنَا بِضَاغَةٍ مَرْجَاةٍ﴾.

زَجَّيْتُ زَجْأً: لهشوینی خوی دووری
خستهوه.

زَحَرَ زَحِيراً وَزَحَاراً وَزُحَارَةً: بهنالئو هانکه

هانکهوه ههناسهی ههئکیشاو نوزمی
لی هات.

زَحَرَتْ بِالْوَلَدِ: ناهرمتهکه مندالی بوو.

زَحَرَ الْبَخِيلُ: رژدو چروکهکه داوای

بهخششی لی کرا بهلایهوه زهحمهت
بوو شتیکی بداتی.

زَحَرَ فَلَانًا بِالرَّمْحِ: بهرمب برینداری کرد.

زَحَرَ: توشی نهخوشی زوحار بوو؛

نهخوشییهکه به ناخوشی و بهچر

بهچر پیسای بیژدمکرئ و خوین و کیم

لهکۆمی دپته دمر لهگهئ پیسای،

جۆره نهخوشییهکه پیی دمگوترئ

مایهسری.

زَاخَرَهُ: دژایهتی کرد.

زَعَرَ: بهنالئو نال دمنگی لیومهاتو

ههناسهی بهناخوشی ههئکیشا
لهبهر ماندویی و نهخوشی.

الزُّعَارُ: نهخوشییهکه به ناخوشی

پیسای بیژدمکرئ لهگهئ پیسای

کردنهکه کیم و خوین لهکۆمی دپته
دمر.

الزُّعَارُ: بۆله بۆلی پیای رژدو چروک

کهداوای بهخشینی لی دمکرئ.

الزُّعَرُ: بهمانا (الزحار) دئ.

الزُّعْرَةُ: مهصدهری مهریه هـ ناوه بۆ

ژانی مندالبون.

الزُّعِيرُ: بهمانا (الزحار) دئ.

زَحَرَحَهُ عَنْ مَكَانِهِ: لهشوینی خوی دوری

خستهوه.

تَزَحَزَحَ: دورکهوتهوه، لاجوو، وهلاکهوت

هـ بهجئی هیشت هـ (دخلت على

فلان فَتَزَحَزَحَ لي عن مجلسه):

چومهلای فلان و جیگای خوی بۆ

چۆل کردم.

الزُّحَزَاحُ: دوور

الزُّحَزُحُ: دوری.

زَحَفَ الصَّبِيُّ زَحْفاً وَزَحْفاً: مندالهکه

بهقونگه خشکی رؤی هـ همر

خشوکیک لهسمر گمده برپوا،

دمگوترئ: (زَحَفَ الْعَسْكَرُ إِلَى الْعَدُوِّ):

سوپاکه بهرمو دوژمن رؤی.

زَحَفَ البعيرُ: حوشرمهکه ماندو بوو.

أَزْحَفَ: ماندوی کرد (أَزْحَفَ القومُ):

خه لکه که له سمر ورگ رويشتن،

بوون به سوپایه کی زور.

أَزْحَفَ السفر فلاناً: سمه ره که فلانی

ماندو کرد.

أَزْحَفَتِ الرِّيحُ الشَّجَرَ: رمه بابه

لقه دارمکانی جولاندن و هینان و

بردنی پی کردن.

زَاخَفَهُ زِحافاً وَمُزَاخَفَةً: نزدیکی کردم وه.

زَحَفَ الشيءُ: به هیدی راپکیشا.

زَحَفَ الأرضُ: زموییه که ی به مال مال و

سیلکه ناسینه تهخت کرد.

تَزَاخَفُوا فِي الْقِتَالِ: له شهردا ليك نزيك

بوونه وه.

تَزَحَفَ اليه: به مانا (زَحَفَ) دئ.

الزُّحُفُ: قاعيدميه کی عيلمی عوروضه.

الزُّحُفُ: همر خشو كيك له سمر سك

بروا و مگوو مارو شتی وا.

الزُّحُفَةُ: ناميريكه زموی كيلبراي پی

راست و تهخت دمكرئ بؤ كشتوكال.

الزُّحَفُ: سوهای زور.

الرُّحْفَةُ: سمه مر کردن بؤ شوینی نزيك.

الرُّحُوفُ: شتی ماندو كهر ه (ك: زُحَفَ).

الرُّوْحِفُ: كؤمه ليك دمعبای خشو كن

ومگوو مارو شتی وا.

أَلْمَزَحَفُ: شوینی زمحفو خشان ه (ك:

مَزَاحِفُ) ه (مَزَاحِفُ الحيات): شوین

خشانی مارمگان.

مَزَاحِفُ السَّحَابِ: شوینی ليك هوتنی

دلؤپه بارانه گان.

وَحَلَ عَنْ مَكَانِهِ زَحْلاً وَزَحْلاً: له شوینی

خوی لاجوو، دوور كهوته وه.

زَحْوَلُهُ عَنْ مَكَانِهِ: له شوینی خوی

دووری خسته وه.

أَزْحَلَهُ اليه: په نای برده لای.

أَزْحَلَ فلاناً: فلانكهي دوور خسته وه.

زَحَلَهُ: دووری خسته وه.

تَزَحَلَ: دوور كهوته وه.

تَزَحْوَلَ: دوور كهوته وه.

وَحَلَ: دورترین نه ستیره ی گهړو كه

له زموییه وه له كؤمه له ی خوړی ه

ناوی خودا درؤز نه په کی نیغریقشه.

الزُّحَلُ: ليك دوور.

أَلْمَزَحَلُ: نهوشویننه ی بؤی ده چی،

په نای بؤ دصبه ی.

زَحَلَفَ فِي الْكَلَامِ: له قسه کردن دا په له ی

کرد.

زَحَلَفَ الشيءُ: شته که ی جولاند.

تَزَحَلَفَ: جولاو هه لکه نندرا، له شوینی

خوی لاجوو.

الرُّحْلُوفَةُ: نهوشویننه ی مندا ل خلیسکانی لی

دمكن ه (ك: زحالیف).

زَحْلَقَهُ: خولانديه وه.

- تَزَحْلَقُ: خولایهوه.
 الزُّحْلُوقَةُ: نامیریکه لهسهر بهفر
 خلیسکانی بی دمکری.
 الْمَزْحَلَقُ: شتی لوس و سفت.
 زَحْمُهُ زَحْمًا وَزَحْمَةً: بهتهنگه بهریک دا
 بردی، کوتایه تهسکاییهک و تری
 ترینجاند.
 زَاخَمَهُ مُزَاخَمَةً وَزِخَامًا: بهمانا
 (زَحْمَةً) دئی.
 زَاخَمَ الْحَمْسِينَ مِنْ عَمْرِهِ: تهمهنی نزیک
 پهنجا بۆتهوه.
 إِزْدَحَمَ الْقَوْمُ: خهلهکهکه ههندیکیان
 پالهپهستوی ههندیکیان کرد.
 ازدحمست الأمواجُ: شهپۆلهکان یهک
 بهدواپهکدا هاتن، شهپۆل کهوته
 سهر شهپۆل.
 تَزَاخَمُوا: پالهپهستوی بهکتریان کرد.
 الزَّخَامُ: پالهپهستوگردنی نادمیزادان
 بۆ بهکتری لهشوینی تهنگه بهردا ه
 (یوم الزَّحَام): رۆژی قیامت.
 الزَّحْمُ: نادمیزادانی کۆبۆوه لهشوینی
 تهنگه بهردا.
 الزَّحْمَةُ: بهمانا (الزَّحَام) دئی.
 زحمة الولادة: نهوژانهی مندا لهکهی
 لهگهل دیتهدمر.
 الْمَزَامِ (أبو المزاحم): فیل ه کهلهگا
 کهشاخهکانی شکابن.
 الْمِزْحَمُ: نهوکهسهی زۆر بههیزه بۆ پال
- پیومنان و شانهو شان کردن،
 دمگوتری: (رجل مَزْحَمٌ وَمِنْكَبٌ
 مِزْحَمٌ).
 زَحَنَ عَنْ مَكَانِهِ زَخْنًا: لهشوینی خوی
 جولا.
 زَحَنَ فُلَانٌ عَنْ أَمْرِهِ: فلانکمس لهکارمکهی
 دا تهمهلی کرد.
 زَحَنَ الشَّيْءُ عَنْ مَكَانِهِ: شتهکهی لهشوینی
 خوی لادا.
 تَزَحَنَ عَنْ أَمْرِهِ: لهکارمکهی دا تهمهلی
 کرد.
 تَزَحَنَ الشَّيْءُ: بهنا بهدلی کارمکهی
 نهنجام دا.
 الزُّحْنُ: کورته بالای ورگن ه بۆ میینه
 (الزُّحْنَةُ) دمگوتری.
 الزُّحْنَةُ: کاروان بهکالو بارمبهریهوه.
 زَحُولُهُ: بپروانه مادهی (زَحَلْ).
 تَزَحُولُ: بپروانه مادهی (زَحَلْ).
 زَخَّ الْجَمْرُ وَغَوَّه زَخًا وَزَخِيحًا: پشکۆکه
 گهرمی هالاوی زۆر بوو.
 زَخَّ فُلَانٌ زَخًّا: فلانکمس رفی ههلسا ه
 بازی دا.
 زَخَّ الشَّيْءُ وَبِه: شتهکهی پال پیومنا،
 هاویشتی، دمگوتری: (زَخَّةٌ فِي قِفَاهِ)
 پشته ملی گرتو پالی پیومنا ه (زَخَّ
 بِيْرُلِهِ): میزی ههلسا ه (زَخَّ الْإِبِلُ):
 بهخیرایی خوشترمکهی لیخوری.

الرُّحَةُ: رِقْو كینه.

وَزَحَرَ النهرُ زَحْرًا وَزَحورًا وَزَحيرًا: روبارمه که
هه لساو سمر ریژی کرد.

وَزَحَرَ الحَرْبَ والقَدْرَ: شهرمه که گهرم بوو ۵
ممنجه له که کوئی.

وَزَحَرَ فلان بما عنده: فلانکهس شانازی کرد
بهومی هه بهتی.

وَزَحَرَ النباتُ: رومکه که دریژیو بالای کرد.
وَزَحَرَ الشَّيْءُ: شته که ی پرکرد، شته که ی
بهربادا.

وَزَحَرَ فلاناً: له شانازی کردن دا به سهر
فلانکهس دا زال بوو.

وَزَحَرُهُ: شانازی به سهر دا کرد.

تَزَحَرَ النهرُ: روبارمه که سمر ریژی کرد.
الزَّاحِرُ: شهرمفی به رزو و هجاخزاده بی ۵
(ك: زَوَاخِر) ۵ (زواخر الوادی):

گزوگیاکه ی.

الزُّخَارِيُّ مِنَ النباتِ: رومکی تیژناوو
تیکیچرژاو.

زُخَارِي النباتِ: گول و رمنگی روه که،
دهگوتری: (أَخَذَ النباتُ زُخَارِيَّةً):

رومکه که تیک چرژاو گولنه کانی
دمرکه وتن.

زُخْرَفُهُ: رازاندیه وه نارایشی دا، جوانی
کرد.

زُخْرَفَ القَوْلَ: قسه که ی جوان کرد
به درؤو ده لسه رازاندیه وه.

الزُّخَارِفُ: کهشتی رازاوه ۵ (زخارف
الماء) رینگه ناوییه کان.

الزُّخْرُفُ: زَبَر ۵ جوانی و رازاومی شت.

زُخْرَفُ الأرضِ: رمنگی جوهرمکانی گول و
گولزار.

زُخْرَفُ البيتِ: کالای ناومال.

زُخْرَفُ القَوْلِ: قسه ی خویش و ناراست ۵
قسه ی جوانی درؤو نامیز.

الزُّخْرَفَةُ: زمرکه شه کردن.

وَزَحَفَ زُخْفًا وَزَخِيفًا: شانازی کرد، خوئی
به زلزلانی.

وَزَحَفَ فِي الكلامِ: زوری قسه کردن.

تَزَحَفَ: جوان بوو، پازایه وه، دهگوتری:
(تَزَحَفَتِ المرأةُ).

زَحَمَهُ زَحْمًا: به توندی پالی پییومنا.

وَزَحِمَ اللحمُ ونحوه: گوشته که بؤگنی کردو
که لکی نه ما.

أَزَحَمَ: به مانا (زَحَمَ) دئی.

الرُّحْمَةُ: جوهره قه معجی و شوپکیکه.

زَوَبَ الماشِيَّةَ: ناژه له کانی کردنه ته ویله و
ناغه له وه.

زَوَبَ الماءَ ونحوه زَرَبًا: رهمان بوو، ریوی.

إِنزَرَبَ: چووو ناو ته ویله و ناغه له وه،

دهگوتری: (انزربت الغنم): ناژه له که

چووو ناو ناغه له که وه ۵ (الزَّرَبُ

الصائد): نیچیردوانه که چووو ناو

کوخته که به وه.

الزُّرْبُ: شوئنی چونه ناو ته ویله و
ناغل و په چه و کوژی نازل ۰ (ک)
زروب).

الزُّرْبِيَّةُ: دوشه ک و پستی.

زرابي النبات: نهو په لکه گه لاو چلانن
که وشکل دمن، زمرد هه لدمگه پین.
الزُّرْبَاب: نالتون ۰ ناوی نالتون.

الزُّرْبِيَّةُ: کوخته و سمنگه ری پاوکه ر ۰
ناغل و ته ویله نازل ۰ لانه و
بیشه ی شیرو درنده ۰ (ک: زراب).

الزُّرْبَابُ: پلوسک و ناومړی سمریان.
الزُّرْجُونُ: توله میو ۰ شهراب ۰ رنگ و
بویه یه کی سور.

زُرْدَةُ زردا: خنکاندی، دمگوتری: (زرد
حلقه): فورگی هلیقاند ۰ (زرد عینه
علی صاحب): چاوی له هاوه لکه ی
نوفاند به مناسه تروسکاپیه کی لی
هیسته وه، به هه موو چاوی ته ماشای
نه کرد.

زَوَّة الدَّرْع: زریه که ی چنی.

زِرْدَةُ اللِّقْمَةِ: پارومکه ی قوت دا.

ازْدَرْدَةُ اللِّقْمَةِ: پارومکه ی قوت دا.

الزُّرَادَةُ: پیشه ی زری چنی و نه لقه
دروستکردنی زری.

الزُّرْدُ مِنَ الطَّعَامِ: خوراکی شله مهنی.

الزُّرْدِيَّةُ: نامیریکه و هستای زری چنه که
نه لقه کانی پی لیک دما ۰ پان

پارچه کانی پی دهمری.

الزُّرَادُ: نه لقه دروستکری زری.

الْمَزْرَدُ: نه لقه ۰ (ک: مزارد).

زُّو السَّان زریرا: شم شیر بریسکه ی دا،

دمگوتری: (زُرْتُ عِنَه): چاوی

تیشکی هاویشو تیز بینیان لی
دمرگه وت.

زُّو الرَّجُلُ: پیاوکه عه قلی گه شه ی کرد ۰
نه زمون و تافیکردنه وه ی زوری
دیتن.

زُّو الثُّرْبُ: قوپچه کانی داخستن، قوپچه ی
کراسه که ی له کونه کانیانه وه نه و دیو
خستن.

زُّو الثَّنِي: شته که ی کوکردموه و خری
هه لدا.

زُّو عَيْنَه: چاوی قوچاندن.

زُّو المَتَاغ: کالاکه ی بلا و کرده وه.

زُّو فَلَانَا: فلانکه سی دمر کرد.

زُّو فَلَانَا بِالرَّمَح: رمبی له فلانکه س دا
برینداری کرد.

زُّو الصَّرْف: خوریه که ی هه لکیشا
(به شه ی کرد).

زُّو زَرَا: دمسندر زری کرده سمر
رکار به رمکه ی ۰ دوا ی گیلای و
نه حمه قی عاقل بوو.

أَزْرُ الثُّرْبُ: قوپچه ماشالای بو
کراسه که گردن و پیو می درون.

زَرَزَ الثَّوْبَ: به مانا (زَرَّة) دئ، همروا به مانا (ازَرَّة) دئ.

تَزَرَّ الثَّوْبَ: کراسه که قۇبچه دار بوو.
الزَّرَّ: شتی که و مکوو حەب وایه قورسی کی که وانه بییه دمخرتیه کونی کراس و که واهه و واته قۇبچه و (زمانه که) به زراییه که به سویچی کارمباومیه به زرو نرمی پی دمکری بؤ هه لبون و کوژاندنه و می کارمباو جهرمس و نه و جوژه شتانه و همروا خرابیه که له کوتایی شان و کوتایی ران دا له ناوچه و زیکدایه به ویستی خوت جم و جولی پی دمکه ی و نیسقانوکی که له خوار دل هه و خونچه ی پوهک و پارچه یه که له که مانی موسیقا و دولایی و به رزمومبووی که له باشی صندوق و (زَر السیف): تیژی شمشیر و (زَرُ الذین): راگرو کۆله که ی ناپین.

الزَّرَّة: شوینه واری گازو که ستن و عفل و ناومز.

الزَّریر: وریاو چالاک و عافل و کاراما.
المِزَر: پەتی که و مکوو دوخین دمی تورمه که کیسه ی پی دمبه ستری.

زَرَزَ الزَّرَزُ: رهشۆله دنکی لیومهات جریوه جریوی بوو.

زَرَزَ بِالْمَكَانِ: له شوینه که جیگیر بوو.

تَزَزَزَ: جوله ی کرد.

الزَّرَازِرُ: زیره ک و وریاو چوست و چالاک.

الزَّرَازِرُ: به مانا (الزَّرَازِرُ) دئ.

الزَّرَزُ: بالنده یه که له بیچی چۆله که دایه و که می ک گهرمتره، پی دهگوتری رهشۆله.

فَرَعَ الحَبَّ زَرْعاً وَزَرَعَهُ: تۆوه که ی چاند.

زَرَعَ الأرضَ: زموییه که ی کیلا بؤ کشتوکان کردن.

زرع الله الزرع: خودا کشتوکانه که ی رواندو پی گه یاند، دمگوتری: (زَرْع له بعد شقاوة): دوی هه زاری دموله مهند بوو.

أَزَرَ الزَّرْعُ: کشتوکانه که له خۆکه وت و پاسا.

زَارَعَهُ مَزَارَعَةً: به شیوی موزارعه مامه له ی له گهل کرد.

إِزْدَرَعَ: به مانا (زرع) دئ و کیلا ی.

الاستِزْرَاعُ: ناما دمکردنی زوی به یاره بؤ کشتوکان کردن.

الزَّرْعُ: ناوی سه که (سه گی کی تاپیه تی)، (أولاد زارع): سه گ به گشتی.

الزَّرَاعَةُ: پیشه ی کشتوکان و زانیاری دمباری کشتوکان.

الزَّرَاعُ: نه و که سه ی کشتوکان دمکا و فیتنه و دوزمان.

- الزَّرْعَةُ: نهو زموپیهی کشتوکائی تیدا دمکری.
- الزَّرْعُ: چیندراو بمروبوم ه منداڭ ه (ک: زروع).
- الزَّرْعَةُ: تۆو ه نهوشوینهی تۆوهکی تیدا دمکری، دمگوتری: (ما لي الارض زُرْعَة).
- الزَّرْعَةُ: نهوشوینهی زمرعاتی تیدا دمکری.
- الزَّرِيعَةُ: زموی چیندراو.
- الْمَزَارَعَةُ: شیوه مامه‌له‌یه‌که بو به‌کاره‌ینانی زموی کشتوکاڭ ه خاومن زموی وه‌لاو وهرزیر، ریک دمکهون زموپیه‌که به‌کاردمه‌یندری و بمربومه‌کی به‌منیومی پان به‌سییه‌ک پان به‌پژمه‌کی تر له‌ناو خوڤان دا به‌ش به‌ش بکه‌ن به‌گوپره‌ی دابو نه‌ریتی تایبه‌تی نهو دمفه‌رو همریمه.
- الْمَزْرَعَةُ: نهو زموپیه‌ی دمکریته کشتوکاڭ ه شوینی پوه‌ک لی پواندن ه (ک: مزراع).
- زَرَفَ لِي الْمَشِي زَرَفًا: له‌رؤیشتن دا په‌له‌ی کرد ه بازی دا (زَرَفَ لِي الْكَلَام): له‌قسه‌کی زیاد کرد.
- زَرَفَ الْجَرْحُ: برینه‌که هه‌له‌چراپه‌وه، دوی گۆشته‌ومزون برینه‌که تیك چۆوه.
- زَرَفَ فُلَانٌ زَرِيفًا: فلانکس له‌سه‌رخۆ رؤیشت.
- زَرَفَ إِلَيْهِ: لی‌ی نَزِیک بووموه.
- زَرَفَ الْجَرْحُ: به‌مانا (زَرَفَ) دئ.
- أَزَرَفَ: په‌له‌ی کرد ه پَیش کهوت ه (أَزَرَفَ الْجَرْحُ): به‌مانا (زَرَفَ) دئ.
- زَرَفَ: زیاد بوو ه زیادی کرد، دمگوتری: (زَرَفَ عَلَى الْخَمْسِينَ مِنْ عَمْرِهِ): ته‌مه‌نی له‌په‌نجا زیاد بوو، (زَرَفَ الشَّيْءُ): له‌شته‌که زیادبوو.
- إِنزَرَفَ الرِّيحُ: بایه‌که رؤیشت، گوزمری کرد.
- الزَّرَافَةُ: کۆمه‌ئیک ئادهمیزاد، دمگوتری: (جاءوا زَرَّافَاتٍ وَوَحْدَانًا) ه هه‌روا ناوه بو حه‌یوانیکی گياخۆرو شیردەر له‌په‌ری سمدارمکانه، ملی زۆر درێژه، هاجی له‌ده‌ستی کورت ترن، دوشاخ‌ی کورتیله‌ی به‌سه‌ر سهرپه‌وه هه‌یه به‌پَست داپۆشراوه، پرمگی زمردو خۆلاوپییه‌ جه‌سته‌ی په‌له‌په‌له‌یه‌ واده‌بی په‌له‌کان سورن واده‌بی زمردی مه‌له‌و خاگی دمنوینن کیشومری نه‌فه‌ریقا نیشتمانی سه‌ره‌مکیه‌تی ه (ک: زُرَافِي) پان (زَرَايَ)، به‌گوردی پیتی دمگوتری زمرافه.
- الزَّرَافُ: گورج و گۆډو خۆش‌رۆ.

الزَّرَاقَةُ: دوشی ناو که زپرعاتی پیئ
ناودمدری.

زَرَقَ الطَّائِرُ بَسْلَجِهِ: بالندمکه جیقههکهی
هری دایه خوار.

زَرَقَتْ عَيْنُهُ نَمْرِي: چاوی خوی بؤلام
ومرگیپرا چاوی لی ههنگیپرامهوهو
سپیایی چاوی دمرکهوتن.

زَرَقَ الطَّريرَ: بهقوجهقایینی رهمی
لهبالندمکه کرد.

زَرِقَ زَرَقًا وَزَرَقَةً: نادمیزادی شله؛ چاوی
شین و پیستی سور ه بؤ نیئر
دمگوتری: (أزرق) ومیینه (زرقاء).

أَزْرَقَتْ عَيْنُهُ نَمْرِي: بهمانا (زَرَقَتْ) دئ.
إِنْزَرَقَ: لهسر پشت پراکشا ه (انزرق
السهم): تیرمکه جهستهکهی کون
کرد، جووه ناوموه.

إِنْزَرَقَ: ورده ورده شین بوو ه يهك
لهدوايهك شین بوون.

إِنْزَرَقَ: شین بوو.
تَزَرَقَ: چی لهناو سکی دا بوو هرپی
دایه دمرموه.

الْأَزَارِقَةُ: تافهمو پیپرپکن
لهخهوارجهگان، پان نافیمی کوپی
نهمزرقی حهنهمی دمدرین نهم
کۆمهله نیمامی عهلی و
شوینکهوتوانی و نهوانهی شهریان
دزی عهلی نهکرد بهکاهریان دمرانن،

بهلایانهوه رموایه همرکهسیک
دژیان بی بیکوژن و ژنهکانیان
برهینن.

الأزرق: همرشتیک رنگی شین بی،
دمگوتری: (نصل ازرق): سمرمتری
شین ه (ماء ازرق): ناوی زور صافو
رون.

الأزرقی: رنگ شین.
الزَّرَاقُ: زَرَّاقُ الأطراف: شینبونهومیهکه
توشی دمست و قاج دمبی و هلی
نازاری لهگهل دا نییه ه (الزَّرَاق
المعري): تیگچونی ریخولهو
ههبوونی نازاری زور لمریخولهدا.

الزُّرْقُ: جۆره بالندمیهکه لهپیری
ههلوو بازمان جهستهی تیگسپراوو
کهتهیه، دندوکی گهورمو
کهوانهیی و ههراخ تیزه لهههموو
شوینیکی جیهان دا ههیه.

الزَّرَاقَةُ: لولهیهکه لهشوشه و شتی و
سمریکی تهسک و سمریکی بلاوه،
لهناویدا شتیکی مهیله و دریز ههیه
شلهمهنییهکه کیش دمکاو پاشان
هرپی دمدا.

الزُّرْقُ: بازی نیئر ه (ك: زراریق):
چاوتیز.

الزُّرْقُ: بهلهمو کهلهك که
بهسهولیلیدان دمروا ه (ك: زواریق).

الْمِزْزَاقُ: رمبی کورت ه (ك: مزاریق).

زَرَمَهُ زَرَمًا: برپیهوه.

زَوْمَ زَرَمًا: کۆتایی هاتو برآ، تهواو بوو،

دمگوترئ: (زَرَمَ الدمع، زَرَمَ البول،

زَرَمَ الكلام، زَرَمَ البيع) ه پژدو جروک

بوو، زهلیل بوو ه تهنکی پی

هه لجنی ه (هو زَرَمَ وهي زَرَمَةٌ).

أَزَمَ الشَّيْءُ: بهمانا (زَرَمَةٌ) دئ.

زَرَمَ الشَّيْءُ: بهمانا (زَرَمَةٌ) دئ.

الْأَزَمُ: بشیله.

الزَّرِيمُ: بئ دمهسه لاتی ژیر دسته و بئ

پشتو بهنا.

الزَّرْكَبُ: گیاهی کی بوخنخوشه ه زاهران،

قاجه کولله ه لهحه دیشی (أم زرع) دا

هاتووو دهمفرموی: (أَلَمَسُ مَسُّ إِرْبٍ

والريح ریح زرنب).

الزُّرْنِیخُ: عونصوریکه دمشوبه یته

فیلزات له بواری پزیشکی دا

به کاردمه یندرئ هه رَوا بۆ له ناو

بردنی جرو جانهمویش.

زَوَى علیه زریا و زرایه: پمخنه ی لیگرت و

لؤمه ی گرد ه کارمکه ی بهدل نه بوو

ه (أَزَرَى علیه): بهمانا (زَرَى) دئ ه

(أَزَرَى بالشَّيْءِ): شته که ی به هیج و

هوج زانی به نابوتی له قه له م دا ه

(أَزَرَى بأخيه): کاریکه خسته

سهرشانی براکه ی دمه یوئ به سهریا

برپویه نی.

زَارَاهُ: پمخنه ی لی گرت ه عه یبی لی

دؤزییه وه.

إِزْدَرَاهُ: سوکایه تی پیکرد عه یبی لی

گرت.

اسْتَزَرَاهُ: بهمانا (إزدراه) دئ.

الزَّارِيَةُ: (العظمة الزارئة): پارچه

نیشقانی که نزیک پاشه موی

لاشه ویله ی خواری.

المِزْرَاءُ: که سیکه گاته به خه نک دها.

الزَّرِيَابُ: بروانه (زَرِب).

زَوُذْتُكَ الْمَرَأُ: نافرته که له رۆیشتن دا

سمتی خوی هه لته کاندن.

الزُّذْلُكُ: پیای کورته بالا که له رۆیشتن

دا شان هه لته کی نی.

زَعَبَ الْغَرَابُ زَعْبًا وَزَعِيًّا: قه له رمشه

هراندی.

زَعَبَ الْإِنَاءُ وَغَرَهُ: قه که یان همرشتیکی

له وجوره پرپوو.

زَعَبَ الْوَادِي: شیومکه پرپوو لافاومکه ی

هه ندیکی پال پیومنا.

زَعَبَتِ الْقَرِيَةُ: کوندمکه ناومکه ی

دردایه دهر.

زَعَبَ الشَّيْءُ: شته که پاله په ستوی کرد،

پالی پیومنا، دمگوترئ: (جاء میل

یزعب) ه (زعب بعمله): کۆله که ی

خوی پال پیومنا.

وَعَبَ الشَّرَابِ: هه موو شهرا به که ی
خواردموه.

وَعَبَ الشَّيْءِ: شته که ی بر پیه وه، دمگوتری:
(زعب له من ماله زَعْبَة): له ماله که ی
خوی و محبه به کی دایه.

وَعَبَ الْإِنَاءَ وَغیره: قاپه که ی پر کرد.
وَعَبَ الشَّيْءِ عَنْهُ: شته که ی لـ
دور خسته مه.

تَزَعَبَ: نیشاتی په یداکردو گورج و گول
بوو ۵ تَوَرَّاهُ رَهَى هه لسا.

تَزَعَبَ فِي الْأَكْلِ وَالشَّرَابِ: زوری خواردو
خواردموه.

الزَّاعِبُ: شارمزاو گم پیده به ناو جیهان
دا.

الزَّاعِيَّةُ: شمشیر و پرمب که پال
(زاعب) بلرین جا و شهی (زاعب)
ناوی ناده میزاد بی یان ناوی ولاتی که
بی یان شمشیر لکی و مها به
که پراو مشیندرا ده لسی ده جیت مه
ناویه که له بهر زور نمری.

الزَّعْبُ: پارچه کالایه که.

الزَّعْبَةُ: به مانا (الزَّعْبُ) دی.

الزَّمْبَلُ: مندالیک خواردنی بی
نمکه و ی و رگی زل بی و ملی باره که
۵ همروا ناوه بؤ حه شهره ی حیراء ۵
مار ۵ رومکی کوله که.

زَعَبَهُ زَعْبًا: توشی دله پراوکی و پراپایی
کرد ۵ له شوینی خوی هه لی که ند ۵
دمری کرد.

أَزْعَجُهُ: به مانا (زَعَجُهُ) دی.

إِنزَعَجَ: به مانا (زُعَجَ) دی، ناراحت
بوو.

الْمَزْعَاجُ: نافرمتیک هه دادانی نه بی و
همر بی و بجی و له شوینی که جیگر
نه بی.

وَهْوَ الشَّعْرَ وَالرِّيشَ وَالرَّيْرَ: موومکه یان
پهرو پوله که یان کولکه که که م و
په له په له بوو پیسته که ی ژهر مویان
دیاره، دمگوتری: (زَعَرَ الْمَكَانَ):
شوینه که که م گزوگیا بوو به تمنکی و
بچر بچر پومکی لی پوا بوو.

زَعَرَ فَلَانٌ: فلان پموشتی ناشیرین بوو
خیرو بیری که م بوو ۵ (هو زَعَرَ
وهی زَعْرَة) ۵ (هو أزعَرَ وهی زَعْرَاءُ).

إِزْعَارٌ: به مانا (زَعَرَ) دی.

إِزْعَرٌ: به مانا (زَعَرَ) دی.

الْأُزْعَرُ: رموش ناشیرین ۵ (ك: زُعْرُ).

الزُّعْرُ: ده لال و جه قوا مسو.

الزُّعْرُورُ: گوهر ۵ به در پموشت و تورپو
تهوسن.

زَعَزَعَهُ يَبِهَ: به هیزو راهسکاوتن

شته که ی جولاند، دمگوتری:
(زَعَزَعَتِ الرِّيحُ الشَّجَرَةَ وَ زَعَزَعَتْ
بها).

زَعَزَعَ الْإِبِلَ وَغَيْرَهَا: به ته و ژم و خیرایی
حوشترمه که ی لی خوپی.

تَزَعَزَعَ: به هیزو زمخت رای پسکاوت.

الرُّعَاذُ: بای بههیز.

راوان.

الرُّعَاذُ: بای بههیز.

رَعَقَ الْقِدْرُ: زوری خوئی له مه نهجه ئه

کیشتمه که کرد خواردنه که ی سوپر

کردو که لکی نه ما، ده شوکوتری:

(رَعَقَ الطَّعَامُ).

رَعَقَتِ الرِّيحُ التُّرَابَ: ږمه بکه گل و

خوله که ی هه لسانو دونیای کرده

تمبو و تۆز.

رَعَقَ رَعَقًا: به ترسه وه جوست و چالاک

بوو، (هو زعق و هی زعقه).

رَعَقَ الْمَاءُ وَالطَّعَامُ زُعْرَقَةً: ناومکه،

خواردنه که زور تال بوو ناتواندری

بخوریته وه یان بخوری.

أَزْعَقَهُ: ترساندی.

أَزْعَقَ الْقِدْرُ وَالطَّعَامَ: خوئی زوری کرده

ناو مه نهجه ئه که وه یان خواردنه که وه.

إِثْرَعَقَ: ترسا ه (إِثْرَعَقَ الدُّوَابَ):

ولاخه که ترسا.

الرُّعَاقُ: ناوی زورتال که نه تواندری

بخوریته وه خواردنی زورتال که

نه تواندری بخوری.

الرُّعَقَةُ: دمنگ، دمگوتری: (سمعت رُعَقَةُ

المؤذن).

الرُّعَقَةُ: بیری ناوی تال.

الرُّعَقُ: خیراو به پهله، دمگوتری: (سیر

مزعق): واته رویشتنی خیرا.

رَعَقَ رَعَالًا: جوست و چالاک بوو.

الرُّعَاذُ: به مانا (رُعَاذُ) دئی.

الرُّعَاذَةُ: کۆمه ئیک سهرباز (دهسته،

پهل، لق) که نه سهپ سواریان زور بی.

الرُّعَاذُ: به مانا (رُعَاذُ) دئی ه (سیر

زُعَرُ): رویشتنی خیرا.

رُعَقَ فُلَانٌ رُعَقًا: خنکاندی.

الرُّعَاظُ: (موت زاعط): مردنی کوتو

په.

الرُّعُوفُ: شوینی خه تهرو هه وتینهر.

الرُّعُفُ: به مانا (رُعَاظُ) دئی ه (سیف

مزعف): شمشیری خیرا بکوژ.

رُعَفَرُهُ: به زمعه هه ران پهنگی کرد.

تَرَعَفَرُ: به زمعه هه ران بو نخووشی کرد یان

پهنگی کرد.

الرُّعْفَرَانُ: په مکی که شیوه پیوازو

تهمه نه درنزه، زور جوژی هه به،

له زور بواری په زشکی دا که لکی لی

بهرمه گیرئ.

زعفران الحدید: زمنگی ناسن.

رَعَقَ رَعَقًا: هاواری کرد، دمگوتری: (رَعَقَ

به).

رَعَقَ فُلَانًا: فلانکه سی ترساند ه بههیز

به سهه ریا نه پراندی و ترساندی ه (هو

مزعوق وزعق).

رَعَقَ الدُّوَابَ: به خیرایی ولاخه گانی

زَعَلَ مِنَ الرِّضِ او الجوع: به هوى
نه خوشييه وه يان برسايه تيبه وه
نالاندى و خوى نه مديو نه وديو كرد.
زَعَلَ مِنَ الشَّيْ: به هوى شته كه وه نازارى
پي نه گيبي و رقي هه نسا.
أَزَعَلَهُ: گورج و گۆلى كرد.
أَزَعَلَهُ مِنْ مَكَانِهِ: له شوپنى خوى
نيز عاجي كرد.
تَزَعَلَ: چوست و چالاك بوو.
الزُّعْلَةُ: نوعامه ه ناهرمتيك سال نا
ساليك مندالي ببي.
زَعَمَ زَعْمًا: گوماني بوو، دمگوتري: (زعمه
صادقا، زعم اني لا اودُهُ وَزَعَمَنِي أَنِي
لا اوده): وشه (زعم) به زوري بو
شتي پوچ و بي بناغه
به كاردمهيندري ه همروا به مانا
(دروى كرد، گوماني برد، بهر عوده
بوو، فهرمانپرمايي كرد) دئ.
زَعِمَ زَعْمًا وَزَعْمًا: ته ماعى پهيدا كرد،
دمگوتري: (هر يزعم لي غير مزعم)
واته: ته ماعى هميه له شتيك دا كه
ته ماعى لي ناكري.
زَعِمَ زَعَامَةً: بوو به ليپرسراو و كار
به دست، دمگوتري: (زعم قومه).
أَزَعَمَ فُلَانٌ: فلانكس فهرمانبهر دار بوو.
أَزَعَمَ الْأَمْرُ: كارمكه مومكين بوو.
أَزَعَمَ فُلَانًا: خواردنى دا به فلان.
أَزَعَمَ فُلَانًا الشَّيْءَ: فلانكسى كرد

بهر عورده شته كه.
تَزَاعَمَ: پيكه وه ناخاوتنيان كردو بو
يه كتر دوان دربارى قسه و باسيك
كه بر واپان پي نه بوو.
تَزَاعَمَا عَلَى كَذَا: هه مناهه نكيان كرد
له سر فلان شت.
تَزَعَمَ: دروى كرد.
تَزَعَمَ الْقَوْمُ: بوو به سهروكي كه له كه.
الزُّعَامَةُ: سهروكي، فهرمانپرمايي ه
باشترين مال، زورينه ي مال
له ميراث و شتى وا.
الزُّعْمَةُ: قسه.
الزُّعِيمُ: سهروك ه بهر عورده، كه فيل.
الْمَزْعَمُ: كاري بتمان به پي نه كراو،
دمگوتري: (أمر فيه مزاعم): كاريكه
خوارو خيجه و پرگيشه يه.
زَعْنَفَتِ الْمَاشِطَةُ الْعُرْسَ: ناهرمته
نارايشكارمكه بوگه كه ي رازاندموو
جواني كرد.
الزُّعْنَفَةُ: پوخلاواتي هه موو شتيك و
خرابه كه ي ه تاقم و پير
له هر شتيك ه نهو شتي له ماسي دا
هه يه و مكوو بالي بالنده ه پارچه
قوماش له كراسييك لاي خواروي
كراسي دراو ه تاقم و بنه ماله يه
له هوزو خيل ه هه رتاقم و پيريك
پيك هاتين له چه ند بنه جه و
بنه ماله يه كه.

الرَّغِيفَةُ: بهمانا (الرَّغِيفَةُ) دئ ۵ (ك):
رَغَائِف).

وَهَبَ رَغَبًا: بهر ودهی بالندمو گهنده
مووی دهمو چاوی ئادممیزاد
دمرکهوتن ۵ (هو زغب وهي زغبة هو
أزغب وهي رغباء) ۵ (ك: زغب).
رَغَب: بهمانا (رَغَب) دئ.

إِرْغَاب: بهمانا (رَغَب) دئ.
الأَرْغَب: نهسپی بهلهك.

الرُّغَابَةُ: بهرو پوئی وردهی بال.
الرَّغَبُ: بهرو پوئی وردهی بالنده ۵ نهو
ورده مووانه بهسهری پیاوی بهرموه
دمیننهوه تالتاله وککوو گهنده موو
دهجن.

رَغَبَرُ الشَّرْبِ: قوماشهکه بهرزو پائی
ههئدا تووکی ههئدا.

رَغَبَرُ الشَّرْبِ: بهرزو پائی قوماش.
رَغَبَرُ الشَّرْبِ: بهرزو پائی قوماش.

وَهْدَ البَعْرِ رَغْدًا: بهخیرایی خوشترمه
داگهراپه خوار.

رَغَدَ النُّهْرُ: روبارمهکه ناوی ههئساو لیوان
لیو بوو.

رَغَدَ الشَّيْ: شتهکهی گوش.

رَغَدَ فُلَانًا: قورتمی فلانکسی چهپاند.

رَغَدَ السَّقَاءَ: مهشکهکهی گوش بۆنهوهی
رۆنهکهمرمهکی بیته دمر.

رَغَدَ فُلَانًا بِالْكَلامِ: فلانکسی جولاند

بۆنهوهی بیخاته قسه ۵ ههئینا بۆ
ناخاوتن.

أَزْغَدَتْ وَلَدَهَا: دایکهکه شیر دا
بهمندالهکی.

الرُّغَيْدُ: رۆنهکهره که لهزارکی مهشکه
دیته دمر.

رَغْدَب: تور بهوو، پهی ههئسا.

رَغْدَبَ عَلَى النَّاسِ: زۆری داوا لهخهئک
کرد.

الرُّغْدَبُ: هاتنه خوارموی بهتهوژم
لیزمه ۵ بارمو گهپانهوهی دمنگ
لهفورگی خوشتردا.

رَغْرَدَ البَعِيرُ: خوشترمه بارمبارمهکی
خوی لهفورگی دا خواردموه.

رَغْرَدَتِ الْمَرْأَةُ: ناهرمتهکه تلیلی لئو
ههلهلهی کیشا لهکاتی خوئشیو

فهرحی دا.

رَغَزَغَ الشَّيْ: شتهکه سوک بوو (رَغَزَغَ
به): گالتهی به کرد.

رَغَزَغَ الشَّيْ: شتهکهی چهشارداو
شاردیهوه، دمگوتری: (رَغَزَغَ كَلَامَهُ):

قسهکانی بهسرتو پرتته کردو
ماناکانی جوان رون نهکردنهوه.

الرُّغَزَغُ: ئادممیزادی قالب سوکی
چوستو چالاک ۵ ئادممیزادی

بنهچهو نهزاد نهئاسراو.

الرُّغَزَغُ: کورته بالای بهچوک.

زَغَفَتِ الْبُيُوتُ زَغْفًا: بیرمه ناوی زور بوو
 ه (زَغَفَتِ السَّمَاءُ): ناسمان بارانی
 باراند ناوی خوئی پشت.

زَغَفَفَ فِي حَدِيثِهِ: دروؤ دهلهسهی
 بهقهسهکانیهوه نا، دمگوترئ: (زَغَفَفَ
 كَلَامَهُ كَثِيرًا): زوری دروؤ
 بهقهسهکانیهوه نان.

زَغَفَ لَنَا مَالًا كَثِيرًا: زوری لهمال و سامانی
 خوئی بو دابیرین.

زَغَفَ فَلَانًا: زمیری لهفلان داو برینداری
 کرد.

ازدَغَفَ الشَّيْئَ: شتمهکی هه لگرتو
 بیچایهوه.

الزُّغْفُ: ههورئک باران بیاریئو
 ههموو ناسمانی داگرتبی ه زری
 پان و درئز

الزُّغْفُ: چیلکهو جهوئل ورده دارو
 سهره کوئهره ه پرزوپالی درمختو
 گیاوگزی لاواز.

لِلزُّغْفِ: چلیس و تامه زروئی بوشت ه
 ههنگاو درئز.

وَزَعَلَ الشَّرَابَ زَغْلًا: شرابهکی بهیه کجار
 کرده پیاله کهوه ه شتمهکی لهناو
 دهمی خوئی دا هیئاو برد.

وَزَعَلَ بِوَلِه: میزمهکی به پچر پچر کرد.
 اَزَعَلَتِ الطَّعْنَةُ بِالْدم: برینهکه خوین
 لییهوه فیقهه کی کرد.

أَزَعَلَ الشَّرَابَ: شرابهکی بهیه کجار
 کرده بهرداخه کهوهو خواردیهوه.
 أَزَعَلَ الطَّائِرُ قَرْنَهُ: بالئمهکه بهدمندوک
 خواردنی کرده ناو دمنسوک
 بیچومکانیهوه.

الزُّغْلُ: غهش.
 الزُّغْلَةُ مِنَ الشَّرَابِ: قومه شراب
 نهاندازهی نهومی دهم پرپکا ه
 جوړئک میز ه دلویه میزئک ه (ك:
 زُغْل).

الزُّغْلُولُ: رُوح سوك ه منداال ه
 بیچومکوئر ه (ك: زغالیل) ه
 جوړئکه لهخورمای سوری دهنک
 گهوره و شیرین (لهمیصر ههیه).

تَزَعَّمَ الْجَمْلُ: حوشرمهکه بارانندی
 لهشهویلهکانی دا بارمبارمهکی
 دوباره کردموه.

تَزَعَّمَ الْفَصِيلُ: بیچومهکه بههئوایشی
 بارانندی.

تَزَعَّمَ فَلَانٌ: فلانکس بهرق
 ههئساوییهوه قسه کی کرد.

الزُّغْمُ: زمان بیس.
 زَقَّتِ الْإِنَاءُ زُقًا: هابهکی پرکرد ه (زَقَّتِ
 فَلَانًا): فلانکسی مانندو کرد ه رقی
 ههئساند ه دمری کرد ه پالی پیومنا.
 زَقَّتِ الدَّابَّةُ: ولاغهکی لی خوپی.
 زَقَّتِ الْحَدِيثُ لِي أذنه: قسهکانی بهگوئی دادا.

زَفَتَ الشَّيْءُ: به قیرو زفت شته که ی سواخ دا.

الزَّفْتُ: قیر ۵ (مادمیه کی رمشی رفته به ناگرو گهرمی دمتوخته وه).

وَقَرَّ زَفِراً وَزَفْراً: هه ناسه ی هه تیس ماوی هه لکیشا.

زَفَرَتِ النَّارُ: هه لگیرسانی ناگرمکه بیسترا.

وَقَرَّ الشَّيْءُ زَفْراً: شته که ی هه لگرت ۵ (زفر الماء): ناوکه ی هه لئینجاو به زمهنده ی کرد بو خواردنه وه.

الزَّفْرَةُ: سوچی خانوو باله خانه ۵ شان و ناوشان ۵ کومه ل و پیپر ۵ دهسته و تاقم و لق و سوپای شهر ۵ دیرمگ و کوله که ی که پره میو ۵ پراسوو، دمگوتری: (فرس شدید الزوافر): نه سپیکی پراسو نه ستورو پته وه ۵ تایه وه و کومه لی یارمه تیدمر.

الزَّفَرُ: کؤل و بار ۵ بارو بارگه نه ی ریډوار ۵ جهامعت و تاقم.

الزَّفَرُ: نازاو چاو نه ترس ۵ پیاو ماهول و ریش سپی هوز ۵ دمریا ۵ روباری که وره و زور ناو ۵ پیای سه خی و دهست و دلفراوان ۵ به خششی زور ۵ دهسته و تاقمی سوپا.

زَفَرَةُ الشَّيْءِ: ناو پرستی شت ۵ (زَفَرَةُ الشَّيْءِ): به مانا (زَفَرُکَه) دئ، دمگوتری: (فرس عظیم الزَفَرَةُ): نه سپیکی ورگ زل و فراوانه ۵ (ك:

زَفَر).

الزَّفِيرُ: هه ناسه دانی قول، هه ناسه دان دوا ی هه تیس مانی ۵ پیچه وانه ی (شهیق) هه که به مانا هه لکیشانی هه ناسه یه ۵ قورشان دهفرموی: ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِقٌ﴾.

زَفَرَتِ الرِّيحُ: ره شه بایه که هه لیکرد و ورموی لهدرخته کان هیئا.

زَفَرَفَ الموكب: کاروانه که خرمه خرم و ته ته تهقی لی هات.

زَفَرَفَ فلان: فلانکهس هه ل لهرزی ۵ به شیومی که ی جوان رویی.

زَفَرَفَ الطائر: بالنده که خوی هه لداو باله کانی کردنه وه.

زَفَرَتِ الرِّيحُ الحَشِيشَ وغيره: بایه که گیاو گزمکه ی پرژاند.

تَزَفَرَفَ: هه ل لهرزی.

الزَّفَرافُ: ره شه بای به هیزو بهردموام.

الزَّفَرافَةُ: به مانا (الزَّفراف) دئ.

الزَّفَرَفُ: به مانا (الزَّفراف) دئ ۵ شتی سوک و کهم نمود.

زَفٌّ زَفاً وَزَفْواً وَزَفِفاً: به لیه ی کرد ۵ قورشان دهفرموی: ﴿فَأَقْبِلُوا إِلَيْهِ يَزِفُونَ﴾.

زَفَّتِ الرِّيحُ: بایه که هه ل بوو رویی.

زَفَّ الطائرُ زَفاً: بالنده که هه لفری و باله کانی کردنه وه.

زَفَّ العروس زَفَافاً وَزَفَةً: بوکه‌کە‌ی لە‌ماله
باوانه‌وه گواسته‌وه بۆ‌مائی
مێردمکه‌ی.

زَفَّ الطائر زَفَافاً: بالئێ‌ک‌ه به‌رموردی زۆ‌رو
په‌ریون ه (هو اَزَفَ وه‌ی زَفَاءً).
اَزَفَ: به‌مانا (زَفَ)‌دئ.

اَزَفَ الظلم رغیةً: بێ‌جوه نو‌عامه‌ک‌ه‌ی
تاودا بۆ‌ خیرا رو‌یشتن.
اَزَفَ العروس: به‌مانا (زَفَها)‌دئ.
اسْتَزَفَهُ الشئُ: شته‌ک‌ه که‌می کرد‌وه،
سوکی کرد.

اسْتَزَفَ السيلُ الشئَ: لافاو‌مه‌ شته‌ک‌ه‌ی
رادا.
الزَفَافُ: (لیله‌ الزَفَاف): شه‌وی زاوا
بوکێ‌نی.

الزَفُ: به‌ره‌ ورده‌ی بالئنده.
الزَفَةُ: جارێ‌ک، چه‌لێ‌ک، د‌م‌گوت‌رئ:
(جَشَكْ زَفَةً أَوْ زَفَتَيْن): هات‌م بۆ‌لات
جارێ‌ک یان دوو جار.
الزَفَةُ: تاق‌ه‌و پێ‌ر.
الزَفُوفُ: نو‌عامه‌.

الزَفِيفُ: خیراو تێ‌زڕۆ.
الزَفَةُ: که‌ژاو‌مه‌ک‌ی سه‌ر دان‌ه پۆ‌شراوه
بوکی ه‌ی د‌م‌گوێ‌زێ‌ته‌وه.
زَفَنَ زَفْنًا: سه‌مای کرد.

زَفَنَ فلاناً: پائی به‌فلان‌که‌سه‌وه‌نا،
د‌م‌گوت‌رئ: (هو زافین وزفان وزفون):

هم‌روا د‌م‌گوت‌رئ: (هم زَفَانَةٌ حَفَانَةٌ):
ئه‌وانه‌ پێ‌رێ‌کن هه‌ل‌ده‌مه‌رن‌و
خۆ‌راک ل‌رف د‌مه‌دن.

الزَفَنُ: که‌په‌رێ‌که له‌سه‌ر سه‌ه‌ریان
د‌روست د‌م‌ک‌رئ بۆ‌ئه‌وه‌ی سه‌ه‌قه‌که
له‌ گه‌رماو سه‌ه‌وڵ به‌ندان بپا‌رێ‌زئ.
زَفَتِ الرِّيحُ زَفِيًا وَزَفِيَانًا: بایه‌که به‌ته‌وژم
هه‌ل‌بوو.

زَفَتِ القوسُ: فه‌وسه‌که د‌مه‌نگی لێ‌وه‌هات.
زَفَ فلان بنفسه: فلان‌که‌س خۆ‌ی به‌خت
کرد.

زَفَّ الشئُ: شته‌ک‌ه‌ی پال پێ‌وه‌ناو
هاو‌یشتی، د‌م‌گوت‌رئ: (زَفَتِ الرِّيحُ
السحابُ والغبار): په‌شه‌بایه‌که
هه‌ورمه‌ک‌ی رادا تۆ‌زو خۆ‌له‌ک‌ه‌ی رادا
ه (زَفَتِ الأمواج السفينة):
شه‌هۆ‌له‌کان که‌ش‌تییه‌که‌یان
له‌په‌رپه‌وی خۆ‌ی لادا ه

زَفَى الحادي المطي: حودیه‌ خۆ‌ینه‌که
(حوشتره‌وانه‌ گۆ‌رانی بێ‌زمه‌که)
حوشترمه‌ک‌ی ل‌خ خۆ‌ری.

أزفاه: له‌شوێ‌نێ‌که‌وه گواسته‌یه‌وه بۆ
جێ‌یه‌ک‌ی تر، د‌م‌گوت‌رئ: (أزفی
العروس): بوکه‌ک‌ه‌ی لە‌ماله‌ باوانیه‌وه
گواسته‌وه بۆ‌ مائی مێ‌ردمکه‌ی.
زَفَبَ الجُرَدُ في جُحْرِه: ج‌رجه‌که جه‌وه
کونی خۆ‌یه‌وه.

زَقَبَ فُلَانُ الْجُرْدَ فِي حَجَرِهِ: فَلَانَكْسَ

جرحه که می کرده گونه که میوه.

زَقَبَ الْمَكَا: هَاوَا که رَمَك هَاواری کرد.

الزَّقَبَ الْجُرْدُ: جرحه که چووه ناو
گونه که میوه.

الزَّقَبُ: رِيكَاي تهنگه بمر، دمگوتری:

(رَمِيَتْهُ مِنْ زَقَب): له نزيكه موه پيموه
نا.

زَقَزَقَ الطَّائِرُ زَقْرَقَةً وَزَقَاقًا: بَالْتَمَكَه

زيقه زيقو جريوه جريوي کرد.

زَقَزَقَ الطَّائِرُ قَرْعَةً: بَالْتَمَكَه بيچومكاني

هيئانه زاقه زاق.

زَقَزَقَ فُلَانٌ: فَلَانَكْسَ له سمره خو

بيكهني.

زَقَزَقَ الصَّبِيُّ: مَنْدَلَمَكَي هه لپه پراند.

الزَّقَاقَةُ: نَافَرَمَتِيك له سمره خو بپروا.

زَقَلَهُ زَقْفًا: به خيبراي قوتي دا.

زَقَفَهُ: به خيبراي قوتي دا، واته به مانا

(زَقَفَهُ) دئ ه به گورجي و له ناکاو لي

فراند، لي ره فاند.

الزَّقْفَةُ: نه وشته قوت دمري.

زَقَّ الطَّائِرُ فَرْعَةً: بَالْتَمَكَه بدمندوكي

خواردني دا به بيچومكاني.

زَقَّ الذِّبْحَةُ: كوشتييه که می له لای سمره موه

گروو ديمالي بولای پاشواني.

زَقَّتِ الْجِلْدُ: پيستمه که می له گرده موه

گروو تاگه پشته فاجی دواوهی

حه يوانه که بونموه ی پيستمه که بکاته
کونده.

زَقَّتْ فُلَانًا: مَوَوِي سَمَرِي فَلَانَكْسِي

تاشی هيچی پيئونه هيستموه.

الزَّقَاتُ: رِيكَاي تهنگه بمر دمريچی پان

داخراو بي ه (ك: اَزَقَّة).

الزَّقُ: كونده؛ زمر فيكه له پيستم مومكاني

دمبر پنه موه له بنموه هه لئاكه مندرين

ناوي تينمكري بؤ خواردن موه شتي

تر ه (ك: زَقَاق وَاَزَقَاق).

زَقَمَ الْحَبْزُ وَغَوَه زَقْمًا: نَانَه که می کرده پاروو

قوتي دا.

اَزَقَمَهُ الشَّيْءُ: شته که می بي قوت دا.

اَزَدَقَمَهُ: قوتي دا.

تَزَقَمَ فُلَانٌ: فَلَانَكْسَ زَمَقوم، تالاي

خوارد.

تَزَقَمَ الْحَبْزُ وَغَوَه: نَانَه که می قوت دا.

الزَّقَوْمُ: درمختيكي تالی بون ناخوشه،

خوراکی دوزمخيانه ه همرخوراكيك

کوشنده بي، بخورمکه می بکوژی.

الزَّقَمَةُ: پماتو تاعون، کوليرا.

زَقَنَ الْحِمْلُ زَقْنًا: كۆلَمَكَي هه لگرت.

اَزَقَنَهُ: بارممتی دا بؤ كۆل هه لگرتن.

زَقَا الطَّائِرُ وَالذِّبْحُ زَقْرًا وَزَقَاءً: بَالْتَمَكَه پا

كه له شيرمه که خويندی.

زَقَا الصَّبِيُّ: مَنْدَلَمَكَه به گول گرياو

گريانه که می توند کرد.

زَقِيَ زَقِيًا: به مانا (زقا) دی.

أَزَقَاه: وای لـ کرد بخوین، بگری.

أَزَقَى هَامَةَ فُلَانٍ: فلانکسی گوشت.

الزَّقَاي: کهله شیر ه (ك: زواق).

الزَّقِيَّة: کومه ل و کوه لهر شتیک بی.

وَكَا إِلَيْهِ زَكَا: پشتی پیومداو کردیه

پشتیوانی خو.

وَكَّتِ الْمَرْأَةُ بَوْلَهَا: نافرتمه که مندا

بوو.

وَكَا فُلَانًا كَذَا سَوَاطًا: نهومنده قه مچییه

له فلانکسی دا.

وَكَا فُلَانًا دَرَهْمًا: نهومنده دهره مه زه

بو فلان ژمارد ه یان خیرا بو

ژماردو پی دا.

وَكَا حَقَّةً: مافی خو دایه وه پی.

أَزَكَا مِنْهُ حَقَّةً: مافی خو لـ

ستانده وه.

الرُّكَا: دمگوتری: (هو رُكَاءُ النِّقْدِ): نهو

دموله مهندهو به حازرو به نهقد شت

دمکری قهرز ناگا.

الْمَرْكَا: په ناگا.

وَكَبَّتِ الْأُمُّ وَلَدَهَا (ویرلدها) زَكَبًا:

نافرتمه که به بهک ژان مندا له کی بوو.

وَكَبَّ الْإِنَاءُ: قاپه کی پرکرد.

الرُّكْبَةُ: نوتقه (دلوه به منی) ه مندا.

وَكَّرَ الْإِنَاءُ: قاپه کی پرکرد.

زَكَّرَهُ: به مانا (زَكَّرَهُ) دی.

تَزَكَّرَ: پرپوو، دمگوتری: (تَزَكَّرَ بَطْنُهُ):

گه دی پرپوو و مگوو کونده

هه لاختنرا.

الزُّكْرَةُ: کونده یه کی بچوکه ناوی

خواردنه وهی تینمگری.

زَكَّرَكَ: روشت لهر پیری یا نه خوشتی

هه ناوی کورتی هه تینان.

تَزَكَّرَكَ: پیداو پستی خو نامادمکرد.

وَكَّ الرَّجُلُ وَالْفَرَحُ: پیاوکه یان بیچوکه

به لوزه لوز هه ناوی کورتی هه تینان

لهر لاوازی و بی هیزی.

وَكَّتِ الدُّرَّاجَةُ: بالنده کورکیه که

هه ندلخوو هه لهرزو دایه زی کرد.

وَكَّ الْإِنَاءُ: قاپه کی پرکرد.

وَكَّ: لاوازی و بی هیزی بوو لهر نه خوشتی ه

پرپوو.

أَزَلَ عَلَى الشَّيْءِ: به سمر شته که دا

بالادست بوو داگری کرد.

أَزَلَ عَلَى رَأْيِهِ: سور بوو له سمر

پاوبوچونی خو.

أَزَلَ بِبَوْلِهِ: میزی خو کورده وه

بهنی کرد.

تَزَكَّلَا: پیداو پستی خو نامادمکرد.

الرُّكُّ: کزو لاوازی.

الرُّكَّةُ: خه و بهزاره.

وَكَّتْ بِهِ أُمُّهُ زَكَا: دایکی به وه له دی

هینا.

وَكَّمِ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکسی توشی

نه خوشتی کوهو هه لامت کرد.

زَكَمَ الْقَرْيَةَ: مه‌شکه‌ک‌ه‌ی پ‌ر کرد.

زَكَمَ: توشی هه‌لامت بوو.

زَكَمَ عَلَيْهِم: شی‌واو گۆ‌راو نه‌ناسرا.

الزُّكَّام: نیلتیها بی‌کی به‌هیز توشی

په‌رده‌ی لوت دم‌بی پ‌ژمین و

هرمی‌س‌ک و ناو‌زکی زۆ‌رو رون

له‌لوت‌هوه دپ‌ته‌خوار.

الزُّكْمَةُ: دوا مندالی باوک و دایک.

زَكِنَ اِلَيْهِ زُكُونًا: په‌نای بۆ‌یردو تی‌که‌لاوی

بوو، له‌گه‌لی دا بوو.

زَكِنَ الْأَمْرَ زَكْنًا: پ‌یی وابوو نه‌وکاره

و مه‌په‌یه.

زَكِنَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی زانی ل‌ی حالی

بوو.

أَزَكَّنَ الشَّيْءُ: به‌مانا (زَكْنَةً) دئ.

أَزَكَّنَ فَلَانًا الْأَمْرَ: کارمه‌ک‌ه‌ی ف‌یری فلان

کردو پ‌یی زاناند.

زَاكَنَهُ: به‌ک‌تریان تی‌که‌په‌اند ه‌ شتی‌کی

پ‌ی‌ راگه‌په‌اند و م‌کوو لو‌غزو

چه‌واشه‌کاری دی‌چوو ه‌ ل‌یی نزیک

بوو‌موه، دم‌گوت‌ری: (ه‌ذا جیش یُزَاكِنُ

أَلْفًا): نه‌وه سو‌په‌یه‌که نزیکه‌ی هه‌زار

ده‌بن ه‌ (بنو فلان یزاک‌نون بنی فلان):

خ‌یلی فلان له‌خ‌یلی فلان نزیک

ده‌بنه‌وه‌مو هاموش‌پ‌یان ده‌که‌ن.

زَكَّنَ: چه‌واشه‌ی کردو گۆ‌پ‌راندی.

الزَّكَاةُ: ه‌یراسه‌ت و زهرم‌کی، و م‌کوو

نه‌و م‌گومان بۆ شتی‌ک به‌ری و

وادهری‌چی.

الزُّكَيْنُ: که‌سی‌ک بۆ‌چونه‌ک‌ه‌ی راست

دهری‌چی و ه‌یراسه‌ته‌ک‌ه‌ی بی‌ته‌دی.

الزُّكُنُ: پار‌ت‌زموو ضابطو نه‌فسه‌ر.

زَكَا الشَّيْءُ زُكْرًا وَزَكَاةً وَزَكَاءً: شته‌که

گه‌شه‌ی کردو زیاد بوو.

زَكَا فَلَان: صالح بوو ه‌ ناز په‌رو‌م‌رده بوو،

که‌وته‌ خو‌شی و شادی‌په‌وه ه‌

فلان‌که‌س شی‌اوی نه‌وه بوو،

دم‌گوت‌ری: (ه‌ذا الأمر لا یزک‌ر بفلان):

نه‌م کاره شی‌اوی فلان نه‌پوو.

زَكِيَّ زَكِيٍّ وَزَكَاةً: گه‌شه‌ی کردو زیاد بوو.

أَزَكَّى الشَّيْءُ: شته‌که گه‌شه‌ی کردو زیاد

بوو.

أَزَكَّى الشَّيْءُ: به‌مانا (أَزَكَاه) دئ ه‌ چاکی

کرد‌موه پاکی کرد‌موه.

زَكَّى نَفْسَهُ: مه‌دحو نه‌نای نه‌فسی خو‌ی

کرد ه‌ قور‌شان ده‌فسه‌رم‌وی: ﴿فَلَا

تَزَكَّرُوا أَنْفُسَكُمْ﴾.

زَكَّى الشُّهُورَ: شایه‌ته‌کانی به‌عادل و

نه‌هل دانان.

زَكَّى مَالَهُ: زم‌کاتی ماله‌ک‌ه‌ی دا.

تَزَكَّى: بۆ مو‌طاومعه‌ی (زَكِيٍّ) هات‌وو.

تَزَكَّى فَلَان: فلان‌که‌س صالح بوو باش

بوو ه‌ خ‌ی‌رو خ‌ی‌راتی کرد.

الزُّكَا: جوت به‌رام‌به‌ر تاک له‌پ‌واری

ژمارده‌ا، دم‌گوت‌ری: (خَسًا أَوْ زَكَا):

تاک یان جوت.

اَزْلَجَ الْبَابَ: دمرگاگهی به کیلون
داخت.

زَلَجَ الْبَابَ: به مانا (اَزْلَجَهُ) دئ.

زَلَجَ كَلَامَهُ: هسهگهی دمر به پراند، بلاوی
کردموه، دهگوترئ: (زَلَجَ مِنْ فِيهِ
كَلَامًا ثُمَّ نَدِمَ عَلَيْهِ).

زَلَجَ عَيْشَهُ: به بیژوی خوی ژهانی خوی
بردمهر.

اِنْزَلَجَ: به مانا (زَلَجَ) دئ.

تَزَلَجَ: به مانا (زَلَجَ) دئ.

تَزَلَجَ الشَّرَابَ: زوری شراب خواردموه.
اَلزَّلَجُ: کهسیک له بیژوشی و گیانه لای
پزگاری بوبئ ۵ زوری شراب و
شله مهنی خوارد بیژموه.

اَلْمِزْلَاجُ: کیلون، سورگی، (همرشتیک
دمرگای بی دابخری و بیژ کردنه و می
کلیلی نهوئ)، دهگوترئ: (امراة
مِزْلَاجٍ): نافرمتیک تژی سمتی و
پانی گوشتیان کهم بی ۵ (ك:
مِزَالِيجٍ).

اَلْمُزْلَجُ: کهسیک بیخیر و بیژبی هیچ
پیاومتی تیدانه بی ۵ زؤل و ناکس
بهجه ۵ خراب و بی کهک له مهر
شتیک بی ۵ همرشتیک ریک و پیک
نه نجام نه درایی.

زَلَحَهُ: تامی کرد ۵ (زَلَحَهُ): به مانا
(زَلَحَهُ) دئ.

اَلزَّكَاءُ: پیت و بهرمگمت و گشه پیدان ۵
پاک و خاوپنی ۵ چاکساز ۵ پالفتهی
شت ۵ له شهریهت دا بریتیه
له به شیک له مالی ساماندار دمرئ
به مهرار به چهند مهرجیک.
اَلزَّكِيَّةُ: ارض زکیة: زهوییه کی پاک و
به پیت.

وَلَبَّ الصَّبِيَّ بِأَمِّ زَلْبًا: منداله که و مگری
دایکی بوو لی دوور نه که و ته موه.
اَلزَّلَايَةُ: چه لوابه که له مهر ویر دروست
دمکرئ و زمیتی تییدمکرئ
دمکوئیندرئ و پاشان دوشاوی تیکه ل
دمکرئ و رهق دمبی و مکوو باسوق.
اَلزُّلْبَةُ: پارو.

وَلَجَ زَلَجًا وَزَلَجَانًا: به خیرایی
رویش و پاشان هیواش بوو موه.
وَلَجَ مِنْ فِيهِ كَلَامٌ: هسهگهی له ده
دمرجوو.

وَلَجَ السُّهُمُ زُلُوجًا: تیرمه که له عمرز که موت و
مه بهستی نه پیکا.

وَلَجَ مِنْ فِيهِ كَلَامًا: هسهگهی کرد و دواپی
ژوان بووه ۵ به بیژ و ردبوو نه موه
هسهگهی دمر به پراند و لی ژوانه.

وَلَجَ الْبَابَ: دمرگاگهی به کیلون داخت.

وَلَجَ الْمَكَانَ: شوینه که لوس و خلیسک بوو،
هاچی لی هه لخلیسکا.

اَزْلَجَهُ: وای لی کرد هه ل بخلیسکی.

الزُّلْجُ شتی پوچ و به تال.

زُلْجُهُ: دووری خسته‌وه.

تَزْلُجُ: دوور که‌وته‌وه.

إِزْلُجُ عَنْهُ: لای دوور که‌وته‌وه.

وَلَجَ زُلْجاً وَزُلْجَاناً: روپشت و په‌له‌ی کرد.

زَلَجَ فُلَاناً: فلانکه‌سی هه‌لپ‌ی‌چاو کردیه

کونه‌وه.

وَلَجَ رَأْسُهُ: سه‌ری شکاند.

وَلَجَ زُلْجاً: هه‌له‌و بوو.

زُلْجُهُ: سفت و لوسی کرد.

زُلْجُهُ اللهُ فُلَاناً: خودا فلانکه‌سی توشی

نه‌خو‌شی لوم‌باجو کرد؛ جو‌ره

رو‌ماتیزمی‌که توشی پمگی ماسول‌که

دم‌بی‌ تازارو شه‌په‌له‌ی به‌ردمو‌می لای

دم‌که‌وینه‌وه.

الزُّلْجَةُ: زوحلو‌ه‌ی من‌دالان حندلقو‌و

هه‌لپ‌ه‌زو دابه‌زی پین دم‌که‌ن هه‌م‌روا

ناوه‌ بو نه‌خو‌شی (لوم‌باجو) که

جو‌ره رو‌ماتیزمی‌که.

وَلَوْ زَلَّزَا: ناپه‌حه‌ت و نا‌نارام بوو.

الزَّلْزَلُ: کالای ناوما‌ل و پیداو‌یستی.

الزَّلْزَلُ: ئاده‌میزادی نا‌نارام و هه‌له‌ق هه‌

کالو‌شت و مه‌ک.

الزَّلْزَلَةُ: مینه‌ی (الزَّلْزَلَةُ) هه‌ ئا‌فرمتی

که‌په‌مه‌و زور‌ها‌تو‌چو‌که‌ر بو‌ ماله

هاوس‌یکانی به‌بی‌ کاری پی‌ویست.

الزَّلْزَاءُ: دم‌گو‌تری: (جعموا زُلْزَاءَهُمْ):

کاری خو‌یان په‌ک‌خست و به‌پاریان دا.

زُلْزَلُهُ زُلْزَلَةٌ وَزُلْزَالٌ: راپته‌هاندو

به‌تون‌دی و شه‌قه‌توله‌ی هینا.

زُلْزَلُ فُلَانِ الْمَاءِ: فلانکه‌س ئاو‌مه‌کی

خوارده‌وه یا‌ن له‌پو‌رگی دا

غم‌په‌رمی پین کرد.

تَزْلُزَلُ: به‌ راپته‌هاندنه‌که وه‌له‌مرزه

که‌وت و هه‌زا.

تَزْلُزَلُ نَفْسُهُ: له‌گیانه‌لاو دا هه‌ناسه‌ی

چوو‌ه ناو سنگی.

الزَّلْزَلُ: ئاوی زولال و شیرین و صاف و

گوارا.

الزَّلْزَالُ: بومه‌له‌مرزه، زموی هه‌ژین هه‌

به‌لاو کاره‌سات و جو‌رتم هه‌ (ک:

زلزل).

الزَّلْزَلُ: ته‌پل لی‌ده‌ری کاراما هه‌ رۆح

سو‌ک و هسه‌خو‌ش.

الزَّلْزَلُ: رو‌پشتنی خیرا.

الزَّلْزَلُ: به‌رده ورده‌ی لوس و پوس.

زَلَّتِ النَّارُ زُلْجاً: ناگرم‌که به‌مرز بووه

بل‌پسه‌ی سه‌ند.

وَلَعَّ لَهُ مِنْ مَالِهِ زُلْعَةً: له‌ماله‌که‌ی خو‌ی

پارچه‌په‌کی بو‌ داب‌ری.

وَلَعَّ الشَّيْءُ زُلْعاً: به‌غافل‌گیری شته‌که‌ی لای

په‌اند.

وَلَعَّ الْمَاءُ مِنَ الْبَرِّ: ئاو‌مه‌کی له‌بیر دمه‌هینا.

وَلَعَّ فُلَانٌ: به‌گو‌چان و دار عه‌صا

له‌فلانکه‌سی دا.

وَلَعَّ رَأْسُهُ: سه‌ری هه‌لاشت.

زَلَعٌ جلده بالنار: پیستی به ناگر سوتاند،
داخی کرد.

زَلَعْتُ الكف أو القدم زَلْعاً: له پدمستی
یان हाچی فه نشان.

زَلَعْتُ جراحته: برینه‌های داومشا، رزی،
دمگوتری: (شَفَّةُ زَلْعَاءُ): لیوی
فه نشاو.

أَزْلَعُ: ته ماعی بهرنا.
تَزَلَعْتُ يده رِجْلُهُ: دمست و हाچی
فه نشتن ه سوتان.

تَزَلَعُ رِشُهُ: پهرو بولی نه مان.
تَزَلَعُ الشَّيْنُ: شته که شکا.
إِزْدَلَعَهُ: دایپری بوی، جیای کردموه.

أَزْدَلَعُ الشَّجَرَةَ: درمخته‌های برپیه‌وه.
أَزْدَلَعُ حَقَّهُ: به غافلگیری مافی خوی لی
ستاندموه.

الزُّلْعَةُ: برینی داومشاو داپزاو.
الزُّلْعُ: جوړه میرویه که ناهرمت
دمیکه نه دمسته وانه و ملیوانکه و

شتی تر و مکوو خشل به کاری دینن.
الزُّلْعُ: که سیك پیستی हाچی فه نشابی.
وَلَعٌ الیه زَلْعاً و زَلْفاً: نزیك بوومو پیشی
کهوت جووه پیشه‌وه.

وَلَعُ الشَّيْنُ: شته‌های نزیك کردموه پیشی
خست.

أَزْلَعُهُ: به مانا (زَلَعُهُ) دئی ه گوئی کردموه،
دمگوتری: (أَزْلَعْتُ الْقَوْمَ):

خه‌که کهم گرد کردنه‌وه.

زَلَفٌ في حديثه: له مقسه‌های زیاد کرد ه
(زَلَفُ الشَّيْنِ): به مانا (زَلَفُهُ) دئی.

تَزَلَفُ: نزیك بووه، جووه پیشه‌وه.
إِزْدَلَفُ: به مانا (زَلَفُ) دئی، دمگوتری:
(إِزْدَلَفُ السَّهْمُ الى كذا): تیرمه که
نزیك بوومو لی.

الزُّلْفُ: نزیکی ه پله و پایه.
الزُّلْفُ: باخ.

الزُّلْفُ: به مانا (الزُّلْفُ) دئی ه هموزی پر
له ناو.

الزُّلْفَةُ: به مانا (الزُّلْفُ) دئی ه به شیک
له سمرمتای شه و (ك: زُلْفُ).

الزُّلْفَةُ: هرشتیک پرپی له ناو (بیر،
هموز، کوپه، کونده، ... ه) باخ ه
نینجانه‌های سهوز ه ناوینه یان روی
ناوینه ه بهردی لوس ه زموی په‌وقو
پته‌و.

الزُّلْفِي: نزیکی و پله و پایه‌های بهرز ه
باخ.

المَزْدَلْفَةُ: شوینیکه له نیوان میناو
عمرهات دایه له کاتی همج دا حاجی
شه‌ویك لی دهمیننه‌وه.

المِزْلَفُ: په‌یزه ه نامیری بهرز بوونه‌وه.
المِزْلَفَةُ: هرگونندیک له نیوان

و شکانی و لادی دا بی.
مزالف: هوناخ، روزه پئی.

- زَلَقْتُ الْقَدَمَ زَلَقًا: حاجی خلیسکاو
جیگم نه بوو، دمگوتری: (زَلَقَ فلان
بمكانه): فلانكس لهوشوننه جاپرز
بوو لیى دوورگهوتهموه.
- زَلَقَ فلاناً ببصره: بهحهسودی و هینهوه
سهیری فلانكهسى كرد، دمیهویست
لهشوینى خوی لهناوی بهری.
- زَلَقَ رَأْسَهُ: سمری تاشی و لووس و پووسى
كرد.
- زَلَقْتُ الْقَدَمَ: حاجی ههئخلیسكا.
ازَلَقْتُ الحَامِلَ: نافرته سكپرکه
مندالهكهى لهبارجوو ه (هي مُزَلَقَةٌ).
ازَلَقَ فلاناً ببصره: بهچاو فلانكهسى
ههنگاوتو ههئخلیسكاند.
- زَلَقَ المكانَ: شوینكهى سفت و لووس
كرد، دمگوتری: (زَلَقَ الحديدة):
ناسنهكهى زور تیزكرد تاواى لیهای
لوس بوو.
- زَلَقَ فلاناً ببصره: بهمانا (زَلَقَهُ)دى.
إِنزَلَقَ: بهمانا (زَلَقَ)دى.
- تَزَلَقَ: خوی نارایش داو خوی جوان
كرد تا پوخسارى پهنكى دابهومو
بريقهى هات ه خوی بهرپون جهور
كرد.
- الزَّلَقُ: شوینی خلیسك، كههچا پیهوى
بهند نهبی لمهر سفت و لووسى.
- الزَّلَقُ: هۆخى لوس.
- الزَّلَقُ مِنَ الْأَجْنَةِ: زارۆكى لهبارجوو ه
(ك: زَلَقَاء).
- الزَّلَقُ: دمگوتری: (ريح زَلَقُ):
رهمهبايهكه خیرا دهرپوا.
- الْمِزْلَاقُ: كیلون، سورگی، ههرشتیک
دەرگا و شتی وای پی دابخریت و بۆ
کردنهموى کلیل پیویست نهبی ه
نافرمتیک زو زو سکی هر پیی و زور
مندالی لهبارچی ه (ك: مزالیق).
- الْمِزْلَقُ: شوینی خلیسك ه (ك: مَزَالِقُ).
الْمِزْلَقَةُ: شوینی خلیسك، دمگوتری:
(مكان مَزْلَقَةٌ).
- الْمِزْلَقَانِ: رینگایهك نهمدبوو نهو دیوی
تهلان بن و مگوو خهتی
شهمهندهمهر.
- زَلَقَمَهُ: هوتى دا، ههئیلووشى.
الزَّلَقُمُ: دهرپا.
- الزَّلَقَمَةُ: پان و پۆرى.
- الزَّلَقُومُ: گمرو، لوتى فیل (خرطوم)ى
فیل ه (ك: زَلَقِيمُ).
- زَلَّتْ قَدَمُهُ زَلًّا وَزُلُولًا: حاجی ههئخلیسكا،
دمگوتری: (زَلَّ في منطقة ورأيه):
ههلهی كرد لهراو بۆچونی دا.
- زَلَّ عَنْ مكانه: لهشوینكهى دوور
كهوتهوه.
- زَلَّتْ مِنْهُ الى فلان نعمة: لهوموه نازو
نیعمهتی پی گهیی.

زَلْ عُمْرُهُ: ته مهنی به خیرایی تیپهری.

زَلْ الْقَوْدُ: پارمه کیشی کم بوو.

زَلْ زَلَا (زَلْ يَزِلْ): گوشتی سمت و رانی کم بوو، لاوازو لهربوو (هو ازلْ وهي زَلَاءُ).

ازَلْ: هه لیخلیسکاند (پیشی خست.

زَلَلْ اليه نعمة: نازو نیعمهتی پيدا، دمگوتری: (فلان مُزَلَلْ): فلانکەس نانبدمو سهخی سروشته (زور دیاری بۆ خەلک دەنیرئ (هو ئافرمتم دمگوتری: (هي مُزَلَّلَةٌ).

استَزَلْ: به مانا (أَزَلْهُ) دئ (راکیشا بۆ تاوان کردن.

الأَزَلْ: خیارو تیزرۆ (السمع الأَزَلْ): جۆره گورگیکه له نیوان کهمتیارو گورگ دا دپته دی.

الزَّلَالُ: ناوی شیرین و گواراو ساردو صاف (شتی روناو شفاف له ههر شتیک بی (له بواری کیمیا دا جۆریکه له پڕۆتین له ناودا دمتویته وه.

الزَّلالي: دمگوتری: (بول زلالی): مینکی پونه.

الزَّلْ: دمگوتری: (مقام زَلْ): شوپنیکه خلیسکه.

الزَّلَاءُ: بۆ میننه (الأَزَلْ) به کاردئ، دمگوتری: (قوس زَلَاءُ): قهوسیکه رپهرهوی تیرمه کهی زور لوسه و

به خیرایی تیرمه کهی لئ دهردهجی.

الزَّلْ: تاوان، هه له (بوك (زیافتم و داوتم (دست پهنگینی و کاری باش (به خشن.

الزَّلْ: تهنگه نهفه سی.

الزَّلْ: بهردی لوس.

الزَّلْ: جۆره پاخمڕیکه (ك: زَلَالِي). الزَّلْ: دمگوتری: (مکان زلزل): شوپنی خلیسک (ماء زَلْلُ): ناوی زولال.

الزَّلِل: (ماء زلیل): ناوی زولال (مکان زلیل): شوپنی خلیسک.

الزَّلْ: شوپنی تاوان و هه لیخلیسکان.

زَلَمَ زَلْمًا: هه لهی کرد.

زَلَمَ أَلْفَهُ: لوتی بری.

زَلَمَ عَطَاءَهُ: به خشه کهی کم کردموه.

زَلَمَ السَّهْمَ: تیرمهکانی راست و ریک و پیک کردن، باشی دروست کردن.

زَلَمَ الإِنَاءَ: قاپه کهی پرکرد.

زَلَمَ زَلْمًا: گوپی بزنه کهی بری و لئی نه کردموه، پارچه که پیوهی مایه وه.

زَلَمَهُ: به مانا (زَلَمَ) دئ.

زَلَمَ غِذَاءَهُ: خواردمه مهنی خراپی پيدا لاشه ی پی لاواز بوو.

زَلَمَ الإِبِلَ: گوپچه کهی حوشرمه کهی بری و پارچه برهوه که پیوه هیشته وه.

زَلَمَ الرُّحَى: بهر داشه کهی خولاندموه له مللو له ولای تاشی.

إِذْ لَمْ رَأْسُهُ: سەرى بېرى.

إِذْ لَمْ أَنْفُهُ: لوتى بېرى.

الْأُزْلَمُ: كەلەكئۆي، نىرە قەمرى كئۆي ۋ

رۆزگارى ناخۇش و پىكارمىساتو

بەلاو چورتىم.

الزَّمُ: تىرى بى پەر ۋ (ك: ألام) ۋ

لەپۇزگارى پىش ئىسلام دا

عەربىمەكان لەپىڭكى تىرمو شتىان

بەش دىكىر، ئەومبىو دىھاتىن سەرە

تىرمەكانىيان دىخستەن ناو

تورمەكەپەو تىكەلاويان دىكىر

ئەمجار دىستىان دىكىر تىركىيان

دىمىدەنا ئەگەر لەسەرى بنوسرايە

بىكە ئەو ئىشەكەكى دىكىر، ئەزگەر

لەسەرى بنوسرايە مەكە ئەو

وازى لەئىشەكە دەھىنا.

الزُّمَاءُ: مېنەنى (الأزلم) بىزە كئۆي ۋ

بازى مى.

الزُّمَةُ: شىمىو ھەندام، دىگوتىرى: (ھىر

العبد زُمَّة): دىق لەكۆپلە دەجى،

شىمىو كۆپلەپە ۋ پارچەپەك

لەگەردىنى بىز دا شۆر دىمىتەو.

الْمَرْكُمُ: كورتە بالاى گورج و گۆل و رۆج

سوك ۋ كلك كورت.

زَمَّتُهُ زَمْتًا: خىنكاندى.

زَمَّتْ زَمَاتًا: عاقل و سەنگىن بوو ۋ كەم

قەسە بوو.

تَزَمَّتْ: خۆى قورس راگرت ۋ توند رەو

بوو لەبارەى ئايىن و پاو بۆجۈنى

خۆپەو.

الزَّمْتُ: قەلە رەش؛ بالندىمەكى

تىكسىمراو بە پەر و پۆلى رەش

جەستەى داپۇشراو.

الزَّمَيْتُ: كەسىك زۆر پابەندى پاو

بۆجۈنى خۆى بى ۋ (ھى زىمىتە).

الْمُزَمَّتُ: بەويقارو عاقل ۋ توند رەو

دىمبارەى ئايىن.

زَمَجَ عَلَيْهِ زَمَجًا: بەبى ئىزنو پەرس كىرەن

چوۋە زور، بى ئەوۋى بانگ بىرى.

زَمَجَ بَيْنَ النَّاسِ: ئاشوبى لەنىوان خەلك دا

ناپەو خەلكى ھەلنا بۇ بەكتىر.

زَمَجَ الْقُرْبَةَ: كوندەكەى پەركىر لەئاو.

زَمَجَ زَمَجًا: رەق ھەلسا ۋ (ھى زَمَجَ ھى

زَمَجَةً).

إِزْمَاجُ: بەمانا (زَمَجَ) دى ۋ شتىكى تەپ

ھەلپەاوسى لەبەر گەرمى يان شى.

الزَّمَاجُ: كەسىك قاجى بىچكۆلەبىن.

الزَّمَجُ: بەمانا (الزَّمَاجُ) دى ۋ

بالندىمەكە لەپىرى بازو ھەلۆو

دالاشەكانە، زۆر رەنگى ھەن بەزۆرى

سوورە، بالندىمەكى گۆشت خۆرە،

دەندوكى تىزو بەھىزى ھەپە.

زَمَجُ الْمَاءِ: بالندەى ئاوپە لەپىرى

بالندەى نەورەسىيە دەندوكىكى

درىزى كەوانەپى ھەپە، رەنگى

سەوزى مەپەو سوورە، قاجەكانى

ومكوو لهپهدهست ومهان،
يارمه تيدمرنی بؤ مه له كردن.

زَمَجَر: دنگی خوئی له راندهوه له سنگی
دا گمرا ندیه وه، گرپه کی تیندا بوو.
زَمَخ زَمَخاً وَزُمُخاً: خوئی بهزل زانی و
ته که بیوری نواند، دمگوتری: (زَمَخ
بأنفه): لوتبه رزی نواند ه (زَمَخ):
ته که بیوری نواند.

الزُمُخ: به رزو بَلَنَدو سه مرکه ش،
دمگوتری: (جبل زامخ) (أنف زامخ)
(وکیل زامخ).

الزُمُخ: دمگوتری: (عقبه زَمَخ) و (رحله
زَمَخ): کاریکی نهسته مه،
سه مفریکی ناخوشه.

الزُمُخ: به مانا (زَمَخ) دئ.
زَمَخَر الصوت: دنگی به هیز بوو،
دمگوتری: (زَمَخَر الثمر وغيره):
بَلَنَگه که زیراندی له کاتی رق
هه لسانی دا.

زَمَخَر الشجر: دره خته که تیک چرژاو
لقو پوپی لیک هالان.

زَمَخَر العُشْب: گیاو گزمکه له خو
که وتو درێژ بوو چرووی کرد.
تَزَمَخَر الثمر وغيره: به مانا (زَمَخَر) دئ.
إِزَمَخَر الصوت: دنگه که به هیز بوو.
الزَمَاخِر والزَمَاخِرِي: ناوکلور.

الزَمَخَر: کلور ه شتی ومکوو قهقهه ژاژ
نيسقان که موخی نه بی ه قهقهه ژاژی

میزمار بلویر ه تیری دروستکراو
له قهقهه ژاژ ه دره ختی پرلقو پوپی و
تیک چرژاو ه پیاوی شکۆمه ند،
ریژدار.

زَمَر زَمَراً وَزَمِراً: به میزمار بلویری لی دا
ه به جوزه له شمشالی لی دا.

زَمَر بالحدیث: هه واله که ییلاو کرده وه.
زَمَرَت النعامه زماراً: نوعامه که
گارمگاری کرد.

زَمَر الظبي زمراناً: ئاسکه که تهره بوو هه ل
سله میه وه.

زَمَر فلاناً بفلان زمرأ: فلانکه سی به فلان
له خشته برد.

زَمَر الوعاء: قاپه که یی پرکرد.
زَمَر الشئ زمرأ: شته که کهم بوو،
دمگوتری: (زَمَر صوفه أو شعره أو
ريشة).

زمر فلان: فلان پیاومتی کهم بوو
مهردایه متی زعیف بوو ه (عطية
زَمَرَة): به خشی کهم.

زَمَر بالزمار: فوی به بلویرمکه دا کردو
بلویری لی دا.

زَمَر الوعاء: قاپه که یی پرکرد.
زَمَر الكلب: قلیته ی له ملی سه که که
کرد.

استزمر: ویک هاته مومو پوچاپه وه.
الزمر: زوپنا ژمن ه بلویر لیدمر.
الزمار: گارمگاری نوعامه ه پوانی موو

مزامیر).

لهسەری منداڵی تازه له‌دايک بوو.

مزامیر داود: ئەو ئامیرانەى حەزەرمەتى

الزُّمَرَةُ: فەوج و تاقەم و کۆمەڵ ە پێپرو

داوود سروده ناپینیه‌کانی پێ

دەستە.

دەخویند ە کتیبێکە دوعاو

الزَّمَار: بەمانا (الزَّامِر) دێ.

سرودمکانی حەزەرمەتى داودو

الزَّمَارَةُ: مێینەى (الزَّمَار) ە ە ئامیری

حەزەرمەتى سولهیمان و ئاڤەڤى

گۆرانى گوتن و بلوێرلێدان ە زنجیر ە

بەرخای تێدا کۆکراوتمەووە

قەتێتەى ملی سەگ.

کەناونراوە (الزُّور).

الزَّمِي: جۆرە ماسییەکە مەیلەو درێژە

الزُّمَرُ: بەردێکی بەنرخە، پەنگی

جەستەى لوسە توێکڵ و شتى

سەوزە زۆر سەوزەو شەفافە هەتا

پولەکە ئاسا دای نەپۆشیو،

سەوزتر بنوێنێ بەنرخترەو

لەلاتەنیشتەکانی دا ڤەفیجەى

نیشانەى باشییەتى.

نَيسَقَانِي هەن کلکێکی درێزی هەبە،

زَمَزَم: لەدوورمەو دەنگی هات دەنگێک

لەروبارمکانی نەوروپادا دەژی ە

کەلێى حالى نەدەبووی ە

هەمروا ناوە بۆ بالندەبەگى جەستە

مۆنەمۆنى کرد، دەگوتری: (زَمَزَم)

بەجۆکی تێکسەرپاو، بەپەرو پۆلی

الحصان): ئەسپەکە حیلکە حیلکی

نەرم جەستەى داپۆشراوە پەنگی

کرد ە (زَمَزَم المغي): گۆرانى بێژمەکە

خاکی و پەنگی مەیلەو سورە، حەزى

دۆنە دونى بوو ە (زَمَزَم الجوسي عند

لەشوینى روتەن و سەرانسەرى کێوو

الاکل والشراب): بابای ئاگر

کەژە، لەمیسرو هەندئ ولاتی

پەرسەت لەکاتی خواردن و

عەرەبى تر دەژیا.

خواردنەومدا دۆنەدۆنى کرد دەمی

الزُّمَيْر: جۆرە پوڤکێکە لەپێپری

وێکناوو گەمگمی بوو، لەلوتى دا

نەرجیلی.

گوتەکانی دەگوتن زمانى و لیوى

الزُّمَرُ: کۆرە لاوی جوان ە (ك: زُمَر).

نەجولاند.

الزَّمِي: کورتە بالا ە (ك: زَمَار).

زَمَزَمَتِ النار: ئاگرەکە لەکاتی

الزَّمَار: ئامیرێکە لەدار بان لەمەعدەن

هەلگیرسانی دا لرفەلرفو قەرچە

بۆقێکی پانی بەلای سەریه‌و هەبە

ە بەگوردی (زوپنا) ە (ك: مَزَامِير).

قەرچى هات.

الزَّمُور: بەمانا (الزَّمَار) دێ ە (ك:

زَمَزَمَ شَيْئًا: شته‌گهی کو کردموه شه‌وی
لئی بِلَاو بویوموه هه‌لیدانه‌وه سهر
کۆمه‌ن.

الزُّمَزُمُ مِنَ الْمِيَاهِ: ناوی زۆر.

الزُّمَزَامُ مِنَ الْمِيَاهِ: ناویك له‌نیوان
شیرین و سوپیری دا بی، دنگوتری:
(سحاب زمزام): هه‌وێكه‌ دنگی
زۆر ناشکرا نییه.

الزَّمَزَمُ مِنَ الْمِيَاهِ: به‌مانا (الزُّمَزَام) و
(الزَّمَزَام) دئ ه بێرێكه‌ له‌مه‌كه‌كه
له‌په‌نا كه‌عبه، ناومكه‌ی پێرۆزو
شیقایه، ناومكه‌ی به‌شیویه
موقفه‌رك دهبێر بۆ هه‌موو جیهانی
نیسلا می.

الزَّمَزَمَةُ: کۆمه‌ن و تاقم.

الزَّمَزِمِيَّة: کوند ئاو دێمه‌كه‌ ناو، مه‌تاره
ناو، دمه‌ ناو.

الزُّمَزُومُ مِنَ النَّاسِ: پالته‌ی ئاددمیزادو
بیاوه باشه‌گانی، دنگوتری: (فلان لی
زُمَزُوم قومه): فلانکس له‌بیاوه
باشه‌گانی گه‌له‌كه‌یه‌تی ه (ك):
زَمَزِم).

زَمَعَ زَمْعًا و زَمَعًا و زَمَعَانًا: له‌روپشتن دا
په‌له‌ی کرد، دنگوتری: (زَمَعَتِ
الْأَرْسَبُ): که‌روپشکه‌که به‌خیرایی
رۆی.

زَمِعَ زَمْعًا: تاسا، ترسا ه له‌رز، ده‌گوتری:

(زَمَعَتِ أَصَابِعُهُ): په‌نجه‌گانی
زیاده‌یان تیدا بوو ه (هو ازمع وهي
زَمْعاء).

زَمِعَ فُلَانٌ: فلانکس چوست و چالاک و ئازا
بوو.

أَزْمَعَ: په‌له‌ی کرد، (أَزْمَعَتِ الْأَرْسَبُ):
که‌روپشکه‌که بازی داو دواپی هیواش
بووه.

أَزْمَعَتِ الْكِرْمَةُ: دار میومکه‌ پۆخی
کردو شوپنی توله‌میوی تازمی لی
دمرکه‌وت.

أَزْمَعَ النَّبَاتُ: گزوگیاکه به‌رزو نرم
دمرکه‌وت و هه‌ندێکی له‌هه‌ندێکی
باشتر رسکاوه.

أَزْمَعَ الْأَمْرُ رَبَّهُ وَعَلِيه: برپاری دا
کاره‌که ئه‌نجام بداو وازی لی
نه‌دین.

زَمَعَ الزُّنْبُورُ وَغَوَّه: زمرده‌واله‌که،
ژدنگه‌سوره‌که‌و شتی وا گیزمگیزو
ویزمویزیان بوو.

الزَّمَاعُ: په‌له‌و خیرا ه سوربون
له‌سهرکارو وره‌بهرزی.

الزَّمْعُ: که‌سێک که‌ترسا یان پقی
هه‌لسا میز به‌خۆدا بکا یان
فرمیسکی برۆی.

الزَّمْعَةُ: پدنه‌و کۆپله‌ له‌گزوگیاه ه (ك):
زَمَعَ، دنگوتری: (أَرْضُهَا زَمْعٌ مِنَ
الْعُشْبِ).

ناویه که وه بهیوستی بهکدی بوون.

زَمَكْ فلان: فلانکس رقی هه لسا.

زَمَكْ: بهمانا (زَمَكْ) دئ.

الزَمَكْ: که سیک زوو رقی هه لسن،

دمگوترئ: (فلان زَمَكْ): فلانکس

زوو رقی هه لدمستی و هه لدمچی ە

پیاوی نهحمه ق ە کوئه بنمو کورته

بالا، دمشگوترئ: (هی زَمَكْ): بو

نافرمت.

الزَمِكْ: بنکی کلکی بالنده ە شوینی لی

روانی بهری کلکی.

الزِمِكِي: بهمانا (الزِمِكْ) دئ.

زَمَلْ زَمَلْ وَزَمَلَانْ: بازی هاویش

لهسهریه ک قاج واته بههنگله شهله

بازی دا.

زَمَلَتِ الدَّابَّةُ: ولاحه که بههوی

تمردماخی و نیشاتیه وه وا پویش

دمگوت دمشه لی ە ناوگیپی سهریر

ە (زَمَلْ القوس): کهمهنده که فینگهی

لی هات ە (زَمَلْ فلاناً زَمَلْ): هاوشانی

فلانی کرد ە بهشوین فلانکس دا

هات ە شوینی کهوت ە (زَمَلْ الشئی):

شته کهی بهرزگردوه هه لی گرت ە

(هو زمول وزمیل).

زَامَلْ: هاوتاهی کرد لهسهر بهشتی

حوشترمه یان لهسهر ههرشتیکی

تربن، دمگوترئ: (زَامَلْ لی العمل).

الزَمْعَةُ: نهو هینه زیادهی دمستی و لاخو

ناژمل له پشت سمیه وه یان بلی

له پشت زمدپییه وه ههروا دمگوترئ:

(فلان زَمْعَة): فلانکس شوینکهوته و

لاهرسهنگه و کهس حیسابی بو ناگا

ە نهو گریبهی به لاسکی هیشووی

تریومیه یان تمرزو تولی نه ملاو

نهولای میو ە شوینی نرمایی زموی

ە (ک: زَمْع، زِمَاغ، ازماع).

الزَمْعِي: همتیو مچه، ناکس بهچه ە

تمنگه تیزمو خیرا هه لچوو ە پیاوی

نازاو کاراماو لیهاوو.

الزَمْعُ: که سیک زوو پیداویستی جی

به جی نهکا ە زمردمواله بهک جزوی

نه بی و مندا ل یاری پی دمهکن.

الزَمُوع: گورج و گۆل و عه جول ە

که رویشکی به نیشات.

الزَمِيعُ: خیراو عه جول ە پیاوی نازاو

سور لهسهر هه لویستی خوئی ە

کوئه دمر و تیکۆشهر ە راهسه ندو

چاونه ترس، دمگوترئ: (هو زمیع

الرأي) و (فلان قلبه زمیع ماض غیر

هیاب).

زَمَكْ زَمَكَا: بهری کرد ە (زَمَكْ فلاناً):

فلانکسی جولاندو تیومی ژمنی تا

رقی هه لساند.

زَمِكْ زَمَكَا: شته گان تیک گیران و چونه

زَمَلَةُ: شاردیه‌وه، دایپووشی ۵ (زَمَلَةُ بشویه
وفیه): خوی له کراسه که یه‌وه پیچا.
تَزَمَلُ: خوی پیچاومو خوی دایپووشی،
دهشگوتری: (إزَمَل) ۵ (هر مَزَمَل) ۵
قورنان دمه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ﴾.
إزَمَل: به مانا (تَزَمَل) دی ۵ (إزَمَل
شینا): شته‌که‌ی به یه کجار هه لگرت
۵
الأَزَمَل: همرده‌نگیک تیکه‌ل و پیکه‌ل
بی، دهشگوتری: (سمعت أَزَمَل
القرس): گویم له کیفه و ویزمی
که وانه که بوو ۵ (أَخَذَ الشَّيْءَ بِأَزْمَلِهِ):
هه موو شته‌که‌ی و مرگرت ۵ (جاء
بِأَزْمَلِهِ): به مال و به منداله‌وه هاتو
که‌سی جی نه هیشت بوو ۵ (تَرَكَ
أَزْمَلًا): مال و خیزانی جی هیشت.
الأَزَمَلَةُ: زورو زبه‌نده، دهگوتری: (له
عیال أَزْمَلَةُ) ۵ هه‌روا به مانا مال و
خیزان و دنگی که وان و هه مووی
دی.
الإزْمِيلُ: چه‌قوی کلاش برین، چه‌قوی
پینه‌چی، دهگوتری: (قَطَعْتُ الْجِلْدَ
بِالإِزْمِيلِ) ۵ هه‌روا ناوه بؤ کیردیک
که وانه‌یی وه‌کوو مانگی یه‌ک شه‌وه
به‌سه‌ری ربه‌وه ده‌گرت بؤ
راوکردنی که له‌گا کیوی ۵ چه‌کوچ ۵
نامیریک‌ی ناسنه لایه‌کی تیزه به‌ردو
داری پی کون ده‌گرت یان وه‌کوو

برمه‌ند زیاده‌و گرت و گۆلی داری پی
ده‌تاشری ۵ (ك: أزاميل).
الزَامِلُ: ولاخی ته‌رده‌ماخ و به‌نیشت
که‌ده‌روا واده‌زانی ده‌شه‌لی ۵ حوشر.
الزَامِلَةُ: مینه‌ی (الزامل).
الزَمَلُ: شمل.
الزَمَالَةُ: پله‌یه‌کی زانستییه.
الزَمَلُ: بار، کۆل ۵ ترسنوکی هیچ و پوج
۵ ته‌مه‌بل.
الزَمَلُ: لاوازو ترسنووک و به‌ستو
پایین.
الزَمَلَةُ: نه‌وه‌ی تیک هالاوه له
دارخورمای به‌رز.
الزَمَلَةُ: هاورئ و تاقم و کۆمه‌ل.
الزَمَلَةُ: خیزان و عه‌بال، ده‌گوتری:
(ترك زَمَلَةً).
الزَمِيلُ: به مانا (الزَمَلُ) دی.
الزَمِيلُ: هاورپی سه‌فه‌ری یان خویندن
یان نیش ۵ هاوشان ۵ نه‌وکه‌سه‌ی
پله‌ی زه‌ماله‌ی و مرگرتووه.
الزَمِيلُ: به مانا (الزَمَلُ) دی.
الْمَزْمَلَةُ: چه‌ریمه‌کی گه‌وره‌ی سه‌وزه
هاوینان ناوی تیدمکرت بۆنه‌وه‌ی
ساردیبه.
زَمَّ زَمًا: له‌رپوشتن دا پیش که‌وت ۵ قسه‌ی
کرد.
زَمَّ بَانَفَه: لوتبهرزی نواند ته‌که‌ببوری کرد.

زَمَّ البعيرُ بأنفه أو برأسه: حوشرمکه سمری
 هه لَپری یان لوتی هه لَپری چونکه
 نازاری هه بوو.
 زَمَّ القِرْبَةُ زُمُومًا: کوندمکه پر بوو.
 زَمَّ الزنبورُ أو العصفورُ زَمِيمًا: زمردموالهکه
 یان چولهکهکه دهنکی لی هات.
 زَمَّ الشئُ زَمًا: شتهکه‌ی شتهکه دا.
 زَمَّ البعيرُ: ههوسارو لغاوی بو حوشرمکه
 کرد.
 زَمَّ القومُ: پَیش خه لکهکه کهوت و مگوو
 نهوه رابه‌ریان بی.
 زَمَّ الشئُ: شتهکه‌ی پرکرد تا له‌سهریهوه
 ریژه‌ی کرد.
 زَامَ فُلَانًا: دژابه‌تی فلانکه‌سی کرد.
 زَمَّمَهُ: به‌مانا (زَمَّهُ) دئ.
 زَمَّمَ الجملُ: ههوساری حوشرمکه‌ی توند
 کرد.
 الإِزْمِيمُ: مانگی په‌ک شمهوه که که‌وانه
 دمیپته‌وه و مگوو داسی لی دئ.
 الزِمَامُ: رَشمهوه هه‌وسار ه (هو زِمَامُ
 قومه): هه‌وسار و رابه‌ری
 که‌له‌که‌یمتی ه (القى لي يده زِمَامُ
 امره): نیش و کارمکانی به‌هه‌و سپارد.
 الزِمُّمُ: دمگوترئ: (أمرهم زَمَمُ):
 مه‌به‌ستیک بوو له نه‌ندازه‌ی خو‌ی
 تینه‌په‌ری ه (داري من دراه زَمَمُ):
 خانومکه‌م نزیکی خانومکه‌په‌تی ه

(داري زَمَمَ داره): خانومکه‌م
 به‌رامبه‌ر خانومکه‌په‌تی.
 زَمِنَ زَمَانًا وَزَمْنَةً: نه‌خوشیه‌کی
 درنژ‌خایه‌نی گرت ه یان به‌هوی
 به‌ریه‌وه لاواز بوو.
 أَزَمِنَ بِالْمَكَانِ: له‌وشوینه‌هه‌ند
 زه‌مانیک مایه‌وه.
 أَزَمِنَ الشَّيْءُ: روژگاری درنژ به‌سهر
 شتهکه‌ دا رویشته، دمگوترئ: (مرضُ
 مُزِمٌّ وعلةٌ مزِمَّةٌ).
 أَزَمِنَ عَنْهُ عَطَاؤُهُ: به‌خششی درمنگ
 پَیدا و مغراندی.
 أَزَمِنَ اللهَ فُلَانًا وَغَيْرَهُ: خودا فلانکه‌سی
 توشی نه‌خوشی گوجی و نیفلیجی
 کرده.
 زَامَنَهُ مَزَامَنَةً وَزِمَانًا: مامه‌له‌ی به‌کات
 له‌گه‌ل دا کرد.
 الزَّمَانُ: کات که‌م بی یا زور ه ته‌مه‌نی
 دونیا هه‌مووی ه وهرز ه دمگوترئ:
 (السنة أربعة أزمنة): سال جوار وهرزه
 ه (ك: أَزْمَنَةً وَأَزْمَنُ).
 الزَّمَانَةُ: نه‌خوشیه‌کی درنژ‌خایه‌ن.
 الزَّمْنُ: به‌مانا (الزَّمَان) دئ، دمگوترئ:
 (زَمَنَ زَمِينُ): روژگارنکی زور
 نه‌سته‌م و ناخو‌شه.
 الزَّمِينُ: دمگوترئ: (زَمِنَ الرُّغْبَةُ): که‌م
 نارمزوو حمز لاوازه ه (ك: زَمْنِي).

الزَّمِينُ: بهمانا (الزُّمْنُ) دئ.

الزُّمَيْنُ: دواى ماوهى زۆر، دىگوتري:
(لَقِيْنُهُ ذَاتَ الزُّمَيْنِ).

الْمُتَزَمِنُ: هاوگاتو هاوزمان.

زَمَهُ الْحَرُ زَمَهَا: گهرما تاوى ستاند.

زَمَهُ الرَّجُلُ بِالْحَرِ: پياومكه گهرماى لى
بههيز بوو.

زَمِهْتَ الشَّمْسُ: خۆر تين و گهرمى
بههيز بوو.

زَمَهَرْتَ عَيْنَاهُ: دووچاوى لى سور
ههنگهران بههوى رق ههلسان.

اَزْمَهَرُ الْيَوْمُ: رۆژمكه سهرماكهى توند
بوو.

اَزْمَهَرُ الرَّجُلُ: دهم و چاومكه گرزو تهلخ
بوون.

اَزْمَهَرُ فُلَانٌ: فلانكهس زۆر رقى ههلسا،
دىگوتري: (اَزْمَهَرُ عَلَيْهِ): رقى لى
ههلسا.

اَزْمَهَرْتَ عَيْنَاهُ: چاوى لى سور
ههنگهران.

اَزْمَهَرُ الْكِرَاكِبُ: نهستيرمگان
درموشانهوه پان روناكييان زياد بوو.

اَزْمَهَرْتُ أَسْنَانَهُ عِنْدَ الصَّحْلِ: لهكاتى
پيكنين دا ددانى بريقهپان هات.

الزَّمْهَرِيُّ: سهرماى بهشيدمت، جهنگهى
سهرما.

الزُّمَارْدُ: خواردمههنييهكه لههيلكهو

گوشت دروست دىگري، لوقمه هازى
ه لوقمهى خهليفه.

زَنَّا زُنْرًا: تهنگه بهريبوو ه (زَنَّا بَرَأَةً):
میزی گيرا.

زَنَّا الشَّيْءُ: شتهكه بهزموييهوه نووسا.

زَنَّا الظِّلُّ: سيپهرمكه ههلكشايهوه،
ههنديكى لهههنديكى نزىك
بوونوهوه.

زَنَّا فِيهِ: پييدا سهركهوت.

زَنَّا بَرَأَةً: بۆ ميز گيرانهكهى حوقهه
بۆكرد.

اَزَنَّا: بهمانا (زَنَّا) دئ.

زَنَّا عَلَيْهِ: تهنگى پى ههلعنى.

الزَّنَاءُ: تهنگى، تهنگهبهر ه خپرو
خهپان و كولهبنه ه نهوكهسهى

حوقهه بۆ ميزى خوى دمكا.

الزَّنِيءُ: تهنگ ه كوندى بچكوله،
جامى بچوكى ناو خواردنهوه.

زَنَبَ زَنْبًا: بهگورته بالاى ههلمو بوو، بوو
به خهپهتوله ه (هو ازناب وهي

زناب) ه (ك: زَنَبَ).

الزُّنَابِي: بهمانا (الزُّنَابِي) دئ واته:
دوشاخى دوپشك.

الزُّنَابَةُ: بهمانا (الزُّنَابِي) دئ.

الزُّنْبَارُ: حهشهرميهكه پيئومدانى
بمنازاره لهپيپى (الزُّنْبُور) به واته:

ژمنگه سووره ه (ك: زُنَابِي).

الزُّبُرُ: لاوی تازه رسکاوی قالب سوک ۵
(ك: زناير).

الزُّبُرِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پياوی قورسو
قونگ گران ۵ كهشتی گهورمو
ز مبه للاح.

الزُّبُرِيَّةُ: جوړه كهشتيه کی گهورمو
ز مبه للاح.
الزُّبُور: به مانا (الزُّبَار) دئ ۵ (ك:
زناير).

الزُّبُورِيَّةُ: مهسه له يه کی هه واعيدي
نه حوپيه کيسائی و سيږويه تييدا
كهوتنه كيښه وه، ناکامه کی به سمر
سيږوميی دا شکايه وه.

الزُّبُورِيَّةُ: زمويه ك ژنگه سورمی زوړين
۵ (ك: مَزَاير).

الزُّبُورُكُ: زمبه له کی ساعات.
الزُّبُورُكُ: روميك كه له پيری زمبه فيه
گوئيکی بونخوښی هه به ۵ روڼی
ياسه مين.

الزُّبُورُكُ: لوعمتيکه له (الزُّبُورُكُ).

تَزْتَرُ: لارو لمنجهی گرد.

الزُّتْرَةُ: تهنگانمو ناخوښی.

زَجَبَتِ الْإِبِلُ زَجَبًا: حوشرمكه زوری
تينوو بوو.

وَجَّحَ الرَّجُلُ: پياومكه له تينوانا ريځولهی وټك
هاتنهمو وشك بوونه وه ۵ ناتوانی زوړ
بخواو بخواته وه ۵ (هو زنج).

زَانَجَةُ مَزَانَجَةٍ وَزَانَجًا: به چاكه يان
به خراپه پاساوی دايه وه.

تَزَنَجُ عَلَيْهِ: دستدریزی كرد سمر لی
دا لی تورپه بوو.

الزُّنَجُ: چينيك نادميزادن له ولاتی

سودان پيستان پشه، فزيان تيك
باهه لدر اوو گشته لیو نه ستورو
كه پويان مه يله و پانه، له مديو نه و
ديوی هیلی استواو نيشته جين
هر يمه كه يان له ولاتی مه غريبه وه
دست پي دمكات تادمگاته ولاتی
حه به شه، هندی کيشيان له سمر
روباری نیل نيشته جی بوون، نیستا
وشه ی (الزنج) به هیندی هوزو
بنه ماله ی نه فريقيش دهگوتري جا
له هر جیگایه ك نيشته جی بووبن.

الزُّنَجِيْلُ: روميك كه له پيری
(الزنجارية) به رمگی نه ستوری هه و
به زموی دا دمرواته خوار، تامی تيژه
۵ هه روا ناوه بو شمراب.

زَنْجِيلُ الشَّامِ: روميك كه له پيری
(المرکبة) به رمگه گانی نه ستورن
له بهواری دمرمان سازی دا
بمکارده هيندریت.

زَنْجِيلُ الْكَلَابِ: گياهمكه سهگ کوژه
(سهگ بيخواو پیی دتوپي)،
لاسه که کی سوره.

زَنْجَرٌ: نینۆکی قامکه گه وره ی

به نینۆکی قامکی شاهه دومان کیشا
ه چمه نه ی لیدا.

الزنجارُ: ژمنگی مس.

الزنجَرُ: نهو سپیاتییه ی به سمر نینۆکی
مندالی ساواوه هه یه.

الزنجیرُ: به مانا (الزنجِر) دئ ه نینۆک که ر
ه چمه نه لیدان ه زنجیر.

الزنجفَرُ: مه عدمنی که پی که اتوو ه
له تی که لاویوونی جیوه به
گوگردموه، وردکراومکه ی زور سوره،
نووسه رو وینه گر به کاری دهینن.
وَفَجَّ الذُّهْنُ زَخَا: رۆنه که بۆنی گوڤا ه (هر
زَنَج).

زَنَجٌ: به مانا (زَنَج) دئ.

وَقَدْ نَارَ زَنْدًا: ناگرمکه ی هه لگرم ساند،
دمگوترئ: (زَنَد نَار الحَرْب): شمپری
هه لگرم ساند، بهرپای کرد.

زَنْدَ الْإِنَاءِ: قاپه که ی پرکرد.

زَنْدَ زَنْدًا: تینوی بوو ه (هر زَنْد).

أَزَنْدَ: زیادی کرد.

زَنْدٌ: ناگرمکه بلایسه ی سه ند ه دروی

کرد ه ته نگ بوو، تهنگی پی
هه لچنی، دمگوترئ: (زَنْدَ عَلَى أَهْلِهِ):

تهنگی به مان و منداله که ی هه لچنی و
له قافوزهی پیچاون.

زَنْدَ فُلَانًا: زیاد له پیویست سزای

فلانکه سی دا.

زَنْدٌ: تهنگه بهر بوو.

زَنْدَ فِي الْأَمْرِ: له کارمکه دا تهنگی پی
هه لچنراو نارمحه ت بوو، دمگوترئ:
(سَالَتْهُ مَسْأَلَةٌ فَزَنْدَ).

الزناد: نامیرنه که جهرخه که دمگوتی و
ناگرمکه هه لدمبی و باروته که ه
دمته فینیه وه.

الزَّئِدُ: نهو پارچه یه ی لای سمرو که
دمکی شری به پارچه ی ژیره وه
ناگرمکه هه لدمبی هی سمروه پی
دمگوترئ: (الزَّئِدُ) هی ژیره وه
(الزَّئِدَةُ) واته: بهردو نهستی،
بهردمه که پی دمگوترئ: (الزَّئِدَةُ)
نهستی که ش پی دمگوترئ: (الزَّئِدُ)
ه (ك: زناد وازناد) ه ههروا ناوه بۆ
کتیبیکی ئایینی مهجوسی ه ددانی
مشارو شتی وا له بهردو له دار.
الزندان: باسک و قۆل.

الزَّئِدَةُ: بهرده نهستی ه قوتولکه یه که
ماده ی ناگراوی و باروتی تینایه لای
هونداخ ی تۆبه که وه یه گرپدمری و
پال به گولله که وه دمنی.

الزَّئِدِيَّةُ: بازنه یه که له دهست و قۆل
دمگری پی دمگوترئ: بازی بهند.

الْمُزَنْدُ: دمگوترئ: (لُوب مُزَنْدُ): کراسی
تهسک ه (رَجُلٌ مُزَنْدٌ): پیاویکی رۆدو
جروک، هه تیومچه و باوک نادیار ه
پیاوی تورپه وه لچوو.

الزُّنَّارُ: زونار، پشتینی که مسیحیه‌کان

له‌پشتی دمه‌ستن ه (ك: زنانیر).

الزُّنَّانَةُ: ژورنکی بچوکه له‌بندیخانه‌دا

هه‌ندی به‌ندکراوی به‌ته‌نها تیدا

به‌ند دم‌کری.

وَزَنَفَ زَنْفًا: رهی هه‌لسا.

تَزَنَفَ: به‌مانا (زَنَف) دئی.

الزُّنُوفُ: نیره‌موک.

زَنْفَلٌ: سه‌مای نه‌به‌صلی کرد ه واپوشت

ومکوو نه‌وه گۆلنکی گرانی بی ه

په‌له‌ی کرد.

وَزَقَّ عَلَى عِيَالِهِ زَقًا: چروکی له‌گه‌ل مال و

مندالی خو‌ی کرد باش و ترو

ته‌سه‌ل به‌خیوی نه‌کردن جاپان

له‌بهر رۆدی پان له‌بهر هه‌زاری.

وَزَقَّ الدَّابَّةَ: ولاحه‌که‌ی هه‌وسار کرد.

وَزَقَّ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی خرپه‌لداو ته‌نگی بی

هه‌لچنی.

وَزَقَّ الرَّأْيَ: راو بۆ‌چونه‌که‌ی پته‌وو

به‌لگه‌دار کرد ه (هو زنیق).

أَزَقَّ عَلَى عِيَالِهِ: باش مال و خیزانی

به‌خیو نه‌کرد.

زَقَّ: به‌مانا (أَزَقَّهُ) دئی.

الزُّنَّاقُ: همر حه‌بلنک له‌پشت

دروستکرای به‌دهوری لب‌و‌زی

ولاحه‌که‌دا هات‌بی‌ته‌وو ئه‌مجار

به‌رداری‌بی‌ته‌وو بۆ‌سه‌ری ه واته

هه‌وسار، ریشمه ه جۆره خشلنکه

تَزَنَّقَ: بوو به‌زندیق.

الزَّنَقُ: ژور رۆدو چروک.

الزَّنَقَةُ: بیرو باومرپکه پیی وابه که

بوونه‌ومر کۆن و نه‌زه‌لییه و سه‌رم‌تای

نییه، کاتیک نییه نه‌بووب ه وشه‌ی

(الزَّنَقَةُ): بۆ زمرده‌شتیه‌کان و

مانه‌ومیه‌کان و هه‌موو نه‌وانه‌ی

بروایان به‌هه‌بوونی دوو خودا هه‌به

به‌کار هاتوو، دواپی مانای گشتی

تریان بۆ‌داناو هه‌رکه‌سێک گومانی

له‌تاک و ته‌نهاپی خودا هه‌بی پان

گومراپی پان هیچ ئاینیکی نه‌بی

پیی گوتراوه زندیق.

الزُّنْدِيقُ: که‌سێک بیرو باومری

زمنده‌قه‌ی هه‌بی ه (ك: زنادیق،

زنادقه).

زَنَرَهُ زَنَرًا: زوناری له‌پشتی ئه‌و به‌ست.

زَنَرَ الْإِنَاءَ: هاهه‌که‌ی پرکرد.

زَنَرَتْ عَيْنَهُ: چاوی ته‌سک بوونه‌وه

له‌کاتی ژور سه‌پرکردن و چاو تی‌په‌ن

دا، دم‌گوتری: (عين مُزَكَّرَةٌ).

زَنَرَ إِلَيْهِ عَيْنَهُ: چاوی تی‌پری و ژوری

سه‌پرکرد.

وَنَرِ الْقَسُّ: هه‌شه‌که زوناری له‌پشت کابرا

به‌ست.

تَزَنَّرَ الْقَسُّ: هه‌شه‌که زوناری له‌پشتین

به‌ست.

تَزَنَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که وردو باریک بوو.

ومكوو ميخه كبهند ه (ك: زُنُقُ اَزْنَقَة).

اَلزَّنَقُ: شوینی هموسار ه لایه کی تیر،
سهر مباریکه که ی.

اَلزَّنَقَةُ: ریگای تهنکه بهری ناو گوند.

اَلزَّنَكُ: زَمَنَك، عونصور یکی فلزیه
سپییه گهر دیله ژمارمکه ی (۳۰)یه،

کیشی گهر دیله که ی (۶۵، ۲۸) له پله ی
(۴۱۹م) دم تویتمه وه.

وَنِمَ زَمًا: گوئی بر او بر او مکه ی شو پووه
لی نه بوموه ه (هو زَنِمَ وَاَزَنِم).

زَنَمَةُ: به مانا (زَنَمَةُ) دئی، دمگوتری: (بعیر
مَزَنِم): حوشتی گوئی بر او و مها
که بر او مکه ی لی نه بویتمه وه.

اَلزَّيْمُ: زَوْل، باوک نادیار خو حسابکر
له گهل و نه ته و میه ک و له وان نه بی ه
پیای خو پری و شهرانی و جه قاهه
سو، بی وه فاو ناکه س به جه ه
قورئان دمفرموی: ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ
زَيْمٌ﴾.

وَنُ غَصْبُهُ زَمًا: رَمَگه که ی وشک بوو،
جومزگه کانی شل بوونه وه.

وَنَ فُلَانًا بَخِرَ أَوْ شَرَّ: فُلَانُکُمسی پال دا بو
چاکه یان به خرابکاری له قه له م دا.
وَنَ بَوْلُهُ: میزمکه ی حوقنه کردو بهندی
کرد.

اَزْنُهُ: به مانا (زَنُهُ).

اَلزَّنُ: که و تهنکه بهر، دمگوتری: (ماء

زَنَ): ناویکی که م ه (بَنَر زَنَ):
بیریکه نازاندری نایا ناوی تیدایه
یان نا.

اَلزَّنَةُ: تَوَمَت ه (أَبَر زَّنَةُ): نازناوو
گونیه ی مه مونه.

اَلزَّنِيْنُ: نه و که سه ی میزی خو ی حوق
بکا.

زَنَهَرَ اِلَيْهِ بَعِيْنُهُ: چاوی دهر بهراندو
بهوردی سهری کرد.

وَنِي زَنِي: زینای کرد، به بی مار بهرین و
عمق دی شمری چووه لای نافرمت ه
(هو زَان و هي زَانِيَة).

اَزْنَاهُ: هه لی نا بو زینا کردن ه
زینا کردنی پال دا.

زَنَاهُ: به مانا (اَزْنَاه) دئی.

اَلزَّنَاءُ: که سیك زور زینا بکا.

اَلزَّنِيَّةُ: دمگوتری: (هو ابن زَنِيَّة): واته:
له زیناوه پهیدا بووه.

وَهْ: وشه یکی فارسییه کاتیک دمگوتری
شتیکی جوانی به لاهه بکری.

وَهْدَ فِيْهِ وَعَنهُ زُهْدًا و زَهَادَةً: روی لی

وهرگتیرا له بهر به که م زانین یان
له بهر ناخو شه و یستی یان له بهر
که می و که م با به خی، دمگوتری: (زَهْدُ
لِي الدنْيَا): وازی له شته حه لاله کانی

هینا له ترسی لی پرسینه وه، وازی
له شته حه رانه کانیشی هینا له ترسی
سزادان.

أَزْهَدَ الرَّجُلُ: بیاومکه مال و سامانی کهم
بوو.

زَهْدُهُ: به که می زانی، که می کرد
(زَهْدُهُ فِيهِ وَعَنهُ): وای لی کرد
زاهیدو نه ویست بی و وای لی کرد
رژدو چروک بی.

تَزَاهَدُوا: به هیچو پوچیان لهقه لهم داو
به که میان زانی، له حه دپشدا هاتوو:
(کتاب الی عمر: ان الناس قد اندفعوا
لی الخمر، وتزاهدوا الحد).

تَزَهَّدَ: بوو به دونیا نه ویست، خودا
پهرستی کرد.

إِزْدَهَّدَ: به که می زانی، به که می ژمارد.
الزَّاهِدُ: خودا پهرست و (ك: زُهْدٌ
وزهاد).

الزَّهَادَةُ فِي الشَّيْءِ: پیچه وانه ی حه ز لی
بون و داخوازی شته و مهرگرتنی
که مترین پیداویستی، رازی بون
به کهم لهشتی حه لال و پمواو
وازهینان لهشتی زنده له پهرخاتری
پرمزاهندی خودا.

الزُّهْدُ: به مانا (الزَّهَادَةُ) دئ.
الزُّهْدُ: نه ندازه ی کهم، دمگوتری: (خُذْ
زُهْدًا مَا يَكْفِيكَ): که مترین
پیداویستی خوت وهربرگره.

الزُّهْدُ: زمکات و له م پوموه که مترینی
نهو ماله به زمکاتی لی دمردمکری.
الزُّهَادُ: که سیک زور زوهدی هه بی.

الزُّهَيْدُ: کهم، دمگوتری: (ثَن زهید):
به های کهم و (زهید الأكل):
خواردنی کهم.

زَهَرُ الْوَجْهِ وَالسَّراج وَالْقَمَر: دهم و چاو،
چرا، مانگ، پوناکی داو درموشاپه وه.
زَهَرُ الشَّيْءِ: شته کهم رنگی صاف و رون
بوو.

زَهَرُ الزُّنْدِ: ناگری چه رخه کهم روناکی داو
بلیسه ی سه ند، دمگوتری: (زهرت
بك ناري): به هو ی تووه به هیز
بووم، (زهرت بك زنادي): به هو ی
تووه کارمکه م نه نجام درا.

زَهَرُ النَّبَاتِ أَوِ الشَّجَرِ: رومکه کهم یان
درمخته کهم گولی کرد.

زَهَرَتِ الشَّمْسُ اللَّوْنُ: خور رنگی
گوری.

زَهَرُ زَهْرًا وَزَهْرَةً وَزَهْرَةً: جوان بوو، سپی
بوو، رنگی صاف بوو و (هر ازهر
وهی زهراء).

أَزْهَرَ النَّبَاتِ أَوِ الشَّجَرِ: رومکه کهم یان
درمخته کهم گولی دمکه وت.

أَزْهَرَ النَّارَ وَغَيْرَهَا: ناگرمکه ی
هه لگیرساند، دمگوتری: (أَزْهَرَتْ
زندي): پله و پایمت به رزگردمه وه،
نیشه که مت جی به جی کرد.

أَزْهَرَ: به مانا (زَهَر) دئ و که می فخور
بوو، روخساری که شاپه وه و شته که ی

كچی پٽفهمبره.

الزهران: سورمتی (البقرة وآل

عمران) نه لمقورنانی پیرۆز.

الزهرة: تاکی (الزهر) ه (زهرة الدنيا):

جوانی و خوشی ژبانی جبهان.

الزهرة: سپی پرشنگذار ه پښکی پونو

جوان.

الزهرة: په کی که له نه ستیره

گمړوکه کانی کومه لهی خوړی، که نو

نه ستیره ی گمړوکنو دووم

نه ستیره به له پوی دوری له

خوړمو، دمکه وپته نیوان نه ستیره

عوطاریدو زموپیه وه، له دوی خوړو

مانگ له هه موو قه بارمکانی ناسمان

پرشنگذار تره ه همروا وشه ی

(الزهرة): ناوی خودای جوانی

نیغریقیه کانه که پیی ده لین

(أفروديت)، لای پښمانه کانیش

(هینوس) ه.

الزهرة: جی به جی کړدنې حمزو نارمزو،

دمگوتری: (قضیت منه زهرتی): کاری

خوم لی نه نجام دا.

الزهری: نه خوشییه کی کوشندمو

چارنه کراوو گوازاو میه توشی

کونه ندای زاو زی دمبی.

الزهریة: گوزمو سوراحی له سوا لمت

دروستکراو، بۇ جوانی گوئیان تی

دمکری (گوئدان).

همزم کردو لی حی بوو، به ئیشه که

پازی نه بوو په خنه ی گرت ه شته که ی

خسته دلیه وه.

إزهر النبات أو الشجر: به مانا

(أزهر) دی، گوئه کانی زور بوون.

إزهار النبات أو الشجر: رومکه که یان

درمخته که ورده ورده گوئی کردو

گوئه کانی دمکه وتن.

الأزهر: هه موو پښکی سپی صافو

پون ه مانگ ه روژی هه یی ه

هه موو گیانه بمریک یان رومکیک

پښکی بریقو باقی هه یی ه (ک):

(زهر).

الزاهر: روخسار جوان له پوه ک بی یان

له گیانداری یان بی گیان بی ه

پښکی پرشنگذارو روناک، دمگوتری:

(أحمر زاهر): سور پکی زور سور.

الزهریة: لارو له نجه، دمگوتری: (هر

یمش الزهریة): به لارو له نجه دمپوا.

الزهر: خونجه مو گوئی پوه ک یان هی

درمخت ه تاکه که ی (زهرة) ه (ک):

أزهار) ه (زهرة النرد): په لهی سمر

نهردی تاو لهو شتی وا.

ماء الزهر: نهو ناو دی له گوئی نارنج

دمردی.

الزهر: سی شهوی سمرمتای مانگ.

الزهراء: میینه ی (الأزهر) ه (ک: زهر) ه

همروا له قه ب و ناز ناوی فاطیمه ی

الزُّهَّار: گونفروش ۵ بؤ نافرمتی
گونفروش دمگوتری: (زُّهَّارَة).

المِزْهَرُ: نهو دارمی پئی له کهمانه که
دمدری، په کی که له نامیرمکانی
شایی و زماومند، نه و که سهی ناگر
هه لدمگیر سیتی و میوان بانگ دمکا
بؤ داومت.

زَهْرَق: بهدمنگی بهرزو بههیز پیکه نی،
بهشیوه زار او میه ک هسهی کرد کهس
لیی حالی نه بوو.

زَهْرَقِ الصَّبِيِّ: مندله کهی هه لپه پراند.
الزُّهْرَاءُ: لارو له نجه کمر، بؤ مینه:
(زَهْرَاهَة).

زَهَفَ زَهْفًا: زهلیل بوو، دروی کرد.
زَهَفَ للموت: له مردن نزیك بووهوه ۵ (هر
زاهف وزهاف).

زَهَفَ زَهْفًا: خیرا پوی، گورج و گۆل بوو.
زَهَفَ لِلشَّيْءِ: به خیرایی چوو بؤ شته کهو
گورج و گۆل و چوست و چالاک بوو.
أَزَهَفَ: دروی کرد ۵ فیتنهیی کرد ۵
خیرا بهرمو شه پ چوو.

أَزَهَفَ بِهِ: ههوالیککی له کابرا دا
خه لکه که نازانن راسته یان نا.

أَزَهَفَ بِي: خیانهتی لیکردم له کاتیک
دا من بتمانهم پئی بوو.

أَزَهَفَ بِهِ: پئی موعجهب بوو.
أَزَهَفْتَ إِلَيْهِ فَلَا تَ: فلان نافرمت

فَلَانَكْهَسِي تَوْشِي سَهْرَسَام بَوُون کرد،
وای لی کرد پئی موعجهب بی.

أَزَهَفَ عَلَيْهِ: په لهی کرد له کوشتنی و
زوو گیان دمرچوونی.

أَزَهَفَ الشَّيْءُ: شته کهی برد ۵
فهوتاندی.

أَزَهَفَ فَلَانًا: فلان کهسی زهلیل کرد،
له مهیدان دا خستی.

أَزَهَفْتَ الطَّمْعَةَ فَلَانًا: برینه که
فلان کهسی گه پانده لیواری مهرگ.

أَزَهَفَ لَهُ حَدِيثًا: هسهی دروی بؤ هینا،
هسهی خرابی پال دا.

أَزَهَفَ فَلَانًا بِالشَّرِّ: فلان کهسی هه لئا بؤ
شهرکردن.

أَزَهَفَ: بازی دا ۵ دمستی گه پاندی و
لیی دا.

تَزَهَفَ عَنْهُ: مهنعی کردو روی لی
ومرگیرا.

إِزْدَهَفَ: بهمانا (زَهَفَ) دی.
إِزْدَهَفَ لَهُ بِالسَّيْفِ: به شمشیر زمبری

لی دا برینداری کرد.
أَزْدَهَفَ فِي كَلَامِهِ: له هسهکانی دا دمنگی

هه لپری ۵ دروی کرد زیادهی
به هسهکانه وه نا.

أَزْدَهَفَ عَنْهُ: روی لی و مرگیرا و مهنعی
کرد گه پانده وه.

أَزْدَهَفَ الشَّيْءَ وَيَه: شته کهی برد.

ازدهف فلاتاً بالقول: قسهی فلانکەسی
پوچ کردموه.

ازدهف له باحیر: لهههوالهکەیی زیاد
کرد.

ازدهف الیه حدیثاً: قسهی ناشیرینی پال
دا ە یان درۆی بۆ کرد.

ازدهف فلاتاً: فلانکەسی بهسوک زانی و
سوکاڤهتی پیکرد ە پەلهی کرد،
دمشگوتری: (ما ازدهف شیئاً): هیچی
لی و مرنهگرت.

زَهَقَ زَهَقًا وَزَهَقًا: پێش کهوتو چوو
پێش، دمگوتری: (زَهَقَتِ الفرسُ):
ئەسپەکه پێش ئەسپەکانی تر
کهوت.

زَهَقَ الْبَاطِلُ: بهتال و ناحەق پوچ بۆومو
فهوتا ە (هو زاهق وزهوق).

زهق السهم: تیرمکه مەبەستی نهپیکاو
سەری کرد.

زَهَقَتِ نَفْسُهُ: گیانی دەرچوو.
الزُهوق: دەرچونی شت لەشتیک
بهناپەرحەتی.

زهق مخ العظم: مۆخی ئیسقانی پربوو.
أزهق في السیر: لەمۆیشتن دا پەلهی
کرد.

أَزْهَقَ الشَّيْءُ: وای کرد شتەکه
لەشتیکی تر بێنیتەدەر یان وابکا
شتەکه بضموتی و نه مینێ و مکوو

دهلوی (أزهق الله الباطل): خودا
بهتال و ناھەقی لەناوێرد.

أَزْهَقَ السَّهْمُ مِنَ الْهَدَفِ: تیرمکه
لههەدمەفەکه تیپەری کرد.

زَاهَقَهُ: بهمانا (أَزْهَقَهُ) دمی، دمگوتری:
(زَاهَقَ الْحَقُّ الْبَاطِلَ).

إِزْهَقَ: پێشکهوت و یردیهوه.
الزَّاهِقُ: ئاویك بهتهوژم بپوا ە تیشکاوو
دۆپا ە پێشکهوتو لهکێ پرکێ دا ە
وشك ە دمگوتری: (بئز زاهق):

بیرمکه بنکی هۆله ە (ك: زواحق).
الزُّهَقُ: زموی تهختان و نزم.

الزُّهوق: دمگوتری: (بئز زهوق): بیریک
کهبنکی هۆل بی.

الْمَزْهَقَةُ: شوینی فهوتان و لهناو چوونی
بهتال، شوینی گیان دەرچوونی یان
هۆکاری فهوتانی بهتال و گیان
دەرچون، دمگوتری: (جَمَلَ مَزْهَقَةً
لأرواح المطي): حوشرێکە رۆح
کێشەری و لاخە سواریهکانه ە هەر
ههول دهمدن و نایگهتی.

زَهَكُهُ: ترنجاندیه نێوان دوو بهردموه.
وَهَكَ الرِّيحُ الْأَرْضَ (أَوِ الرَّابِعَ عَنْ الْأَرْضِ):
پەشەبایهکه زموی مالی، یان گلو
خۆلی لەمروی زموی دا پادا.

زَهَلَ زَهْلًا: دلی ئارامی گرت ە (زهل عنه):
لێی دورکەوتەوه.

ناژەلئىكى كىيوى ھەمىيە پىيى

دەگوترى: (سِنورُ الزَّباد) لەژىر كلكى

لەنيوان ھەردوو كوني پيسايى دا

كيسىكى ھەمىيە مادىيەكى تىدايە

ميسك ئاسا بۆنى خووشى ھەمىيە.

الزُّهْمُ: بۆگەنى لاگە تۆپىو ە پىيوى

ناژەلى كىيوى ە باقى ماندى پىيو

لەلاشەى ناژەل دا.

الزُّهْمَةُ: باى بۆگەن.

الزُّهْمَةُ: بەمانا (الزُّهْمَةُ) دى.

زها زَهْرًا وَزَهْرًا: خوى بەزلزانیو

تەكەبپورو شانازى کرد.

زها السراج وغيره: چراگە روناكى دا ە

(زها اللون): پىنگەگە صافو

دروشاو بوو ە (زها البسُر): ھىشوو

خورماگە ئالو بۆلى تىكەوت دىنىكى

سورو زەردى تىكەوتن.

زها الزُّرْعُ: كشتوكالەگە گەشەى کردو

پاسا.

زها الغلام: كورمەگە پەسىدە بوو گەشە

تەمەنى گەنجى.

زها النباتُ: پومەگە درىز بوو پىنگەيى.

زها الشَّيْءُ فلاناً زهواً: شتەگە فلانكەسى

سوك کرد.

زها الكِبَرُ فلاناً: خو بەزلزانی وای

لەفلانكەس کرد بەخوى موعجب

بى.

زَهْلٌ زَهْلًا: سېو لوس بوو.

الزُّهْلُولُ: شتى لوس جا ھەرجىيەك بى

ە مار كە مى توکى لى ھاتىب (بالی

ھەمىن) ە (ك: زهاليل).

وَهَمَ العَظْمَ زَهْمًا: ئىسقانەگە موخى

تىكەوت.

زَهَمَ فلاناً: زۆرى قەسە لەسەر فلان کرد ە

لى توپە بوو.

زَهِمْتُ يَدَهُ زَهْمًا: دەستى چەور بوو

رؤناوى بەدەستىيەو بوو، قەلەو بوو

گوشتو بەزى سەرىك نا.

أَزَهَمَ العَظْمَ: بەمانا (زَهَمَ) دى.

أَزَهَمَ الشَّيْءُ: لەشتەگە نەزىك بوومو

بەلام نەيگەبشتى، دەگوترى: (أَزَهَمَ

الأربعين أو الخمسين): نەزىك چل

سالى بوومو بەلام نەبوو بەچلى

تەواو نەزىك پەنجە بۆتەموو پەنجە

تەواو نەکردو.

زَاهَمَهُ: لى نەزىك بوومو (زاهم في

الس): لە روشتن دا لى نەزىك

بوومو، پان دەگوترى: (زاهم في

البيع): لەمامەتەگە دا لى نەزىك

بۆو، دىقە دىقەى دا ە دزايەتى کرد

ە لى جىابۆو.

الزُّهْمُ: باى بۆگەن ە پىوى ناژەلى كىيوى

بى ئەومى بۆگەنى لى بى بۆنىكى

خوشى ناسراو بە (الزُّباد) ە

زها السرج وغيره: چراکهي هه لگيرساند،

شوقي دايه چراکه.

زها الطل الزهر: بارانه که رومنه قى دا

به گوته که و گه شانديموه.

زها السراب الشئى زهوا: تراويلکه که

شته که ي بمرزر کردموه.

زها الريح النبات والشجر: بایه که روهک

يان درمخته که ي دواي باران و شهونم

راومشان دو همزاندى.

زها السفينة: گه شتييه که ي ليخوري.

زها المروح المروحة: موشه دممه که

موشه دممه که ي خسته کار.

زها الشئى: شته که ي نه اندازه گرت.

زهي الشئى لعينك: روخساري شته که

جوان بوو.

زهي على الناس: شانازي بسمه خه لکدا

کرد.

أزهي: به مانا (زهي) دئ.

أزهي البسر: به مانا (زها) دئ.

أزهي النبات: به مانا (زها) دئ.

زهي البسر: هيشوه خورما که نالو

بوئي تيکه موت.

زهي المروحة: پانکه که ي خسته نيش.

إزدهسى: که ميک هه ستي کسرد

به خونازين، که م شانازي کرد.

الزها: (زها الشئى): نه اندازه ي شت

يان نزيك له نه اندازه ي شت،

دمگوترئ: (هر زها الف): نهوانه

به نه اندازه ي هه زار که سن يان نزيك

بهو زمارميهن.

الزهر: ته که ببور ۵ روخساري جوان ۵

رومکي تمرو تازه ۵ هيشوه خورماي

نالو بوئي تيکه موتوو.

زأب الماء زوباً وزوباناً: ناومکه رومان بوو.

زأب فلان: فلان خوي دزييه و مو هه لات.

الميزاب: پلوسك ۵ ريپر موي ناوي

سمر ياني مال.

زأب الثوب وهو: قوماشه که پرزو پالو

شتي واي له سمر ديار يي دا.

الزأب: نهو پرزو پالاي له سمر قوماشي

تازه دمدمه که وي.

زأج بينهم زأجاً: دمنه دمنه ي دانو

هه لنيان.

أزأج بينهما: بهرام بهري خسته

نيوانيان و پيكي گرتن.

زأوجه مزأوجة وزأجاً: تيکه لاوي کردن.

زأوج بينهما: پيكي گرتن و بهراوردی

کردن.

زأج الأشياء تزأجاً وزأجاً: شته کاني

ليک نزيك کردنه و مو جوتي کردن.

زأج فلاناً امرأة: واي له فلان که مس کرد

نافرته که مارميکا.

إزأجاً: ليک نزيك بوونه و مو، بونه

هاوسهري يه کتري.

ازدوج القوم: هندی پیاوی گه له که
هندی ئافرمتی گه لی خوځان
مارمکرد.

ازدوج الکلام: فههکان هندیکیان
لهههندیکیان دمچون لهبوری
سهجعو کیش دا.

ازدوج الشئ: شتهکه بوو بهدوو.

تزاوجا: پهکتریان مارمکرد ژنو پیاوکه
بوون بههواسمري پهکتر.

تزاوج القوم: خه لکه که هواسمريگريان
کرد.

تزدوج الکلام: فههکان لهبوری سهجعو
کیش دا ليک چوون.

تزدوج امرأة وبها: ئافرمته که ی مارمکرد
کردی بههواسمري خوځی.

الزاج: کبريت.

الزواج: هواسمريگريو جوتبوونی
ميردو ژنه ه ځان جوتبوونی نيرو
می.

الزوج: هواسمري (ميرد بڼ ځان ژن بڼ) ه
بو همدوکیان بهکاردی ه شتو
پيچموانه ی شت ومکوو (تهرو وشک،
نيرو می، شهوو پوژ، تالو شميرن،
ه..هتد) نه مانه بهشيوي موتهننا

وشه ی (زوج) ځان بو بهکاردی ه
هورئان دمفرموي: ﴿قُلْنَا اٰمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ ه همروا
وشه ی (زوج) بهمانا پيرو تاهم و

جوردی ه هورئان دمفرموي:
﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾.

الزوجة: ژنی پیاو (ئافرمتی ميردان).

الزوجة: بهمانا (الزوج) دی، دمگوتري:
(بينهما حق الزوجية): لهنيوانيان دا
مافی هواسمريپهتي ههيه.

الزوجة: قاعيد په کی عیلمی بهديعه.

الزوج: پياويک زور ژن بهيني ځان
ئافرمتيک زوری شو گردبن ه (ک:
مزاويج).

الزوجة: شتيک دولايه نی ههبن،

دوجوری تيدابن ه (مزدوج الثمر):

لهزانستی نه حيايدا پوموکیکه دوو

جور ميوه ی صيفات حياحيا بگري

ځان لهدوو ومريدا ميوه ی ههبي ه

(مزدوج اللرن): پوموکیکه گولي

رمنگاو پرمگ بگري.

زاج عن المكان زوحاً وزواحاً: لهوشوينه

لاچوو نهما ه دوورکهوتهوه.

زاج الشئ زوحاً: شتهکه ی دوور خستهوه.

زاج الإبل وغيرها: حوشترمکانی ليک بلاو
کردن.

أزاحه: دووری خستهوه.

زاد زوداً: تيشوی نامادمکرد.

أزاده: تيشوی په دا.

زوده: تيشوی پيدا، دمشگوتري: (زودته

کتاباً الى فلان): بهنوسراويک بولای

فلانکس پشتگريم لی کرد.

تَزَوَّدَ: تیشوی هه لگرت، دهمگوتری:
 (تَزَوَّدَ مِنَ الْأَمِيرِ كِتَاباً إِلَى عَامِلِهِ):
 له پاشاوه نووسراوینکی و مرگرت بۆ
 کاربهدمسته که تایارمه تی بداو نیشی
 بپروا.
 الزَاد: خواردن و بژۆنکه بۆ سمفمرو
 کاروان دمیری ه نهو کردهو
 گوشتارانه یه ئادهمیزاد له ژبانی دا
 دهمانکا ه قورئان دمفمروئ:
 ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ ه
 (ك: أزواد و آزوده).
 الْمَزْوَدُ: همبانه، تورمه که به که تیشوی
 تی دمکری ه (ك: مَزَاوِدَ).
 زَارَهُ زَوَّدًا وَزَارَةً وَمَزَارًا: دیدنی کرد
 له مالهوه چوو بۆلای بۆ رابواردن و
 گفت و گو یان بۆ دابینکردنی
 پیداوستی ه (هو زائر) ه (ك: زَوَّار
 وَزَّوْرٌ) ه (هي زائرة) ه (ك: زَوَّارٌ).
 زَوَّدَ زَوْرًا: سنگی خواربوو، لایه کی
 له لایه کی بهرتر بوو ه (هو أَوْرَزُ
 وهي زَوْرَاءُ).
 أَزَارَهُ الشَّيْءُ: هه ئینا بۆ دیدنی کردنی
 شته که، دهمگوتری: (أَزْرَغُهُ ثَنَائِي
 وَقِصَائِدِي): مه دحو شیعرمکانم
 ناراسته ی نهو کردن.
 زَوَّدَ الطَّائِرُ: بالندمکه ی نهومندمی
 خوارد چلیدانه ی هر بوو بهرز بووه
 هاوسا.

زَوَّدَ الشَّيْءُ: شته که ی چاک کردو راستی
 کردموه به باشی کردی ه جوانی کرد،
 رازاندییه وه.
 زَوَّدَ الشَّهَادَةَ وَهَوَّاهَا: بپیری دا
 شایه تییه که یان فلان شت ته زویره،
 ناراسته.
 زَوَّدَ عَلَيْهِ: هسه ی ناراستی له سمر کردن
 ه دروی پال دا.
 زَوَّدَ امْطَانَهُ أَوْ تَرْقِيْعَهُ: لاسایی واژوی
 نهوی کرد.
 زَوَّدَ الزَّائِرَ: پاساوی دیدنی کرنه که ی
 به باشی دایه وهو رهزی لی گرتو
 پینشوازی باشی لی کرد.
 زَوَّدَ الْأَسْحَ وَهَوَّاهَا: چه بی تایبه تی
 له مه چه کی دیله که کرد بۆ نه وه ی
 شته کی بداو برستی لی بپری.
 تَزَاوَرَ النَّاسُ: خه لکه که هه نندیکیان
 دیدنی هه نندیکیان کرد.
 تَزَاوَرَ عَنْهُ: لی لا دا ه قورئان
 دمفمروئ: ﴿وَكَرَى الثَّمَنُ إِذَا
 طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ﴾.
 تَزَوَّرَ: هسه ی دروی گوتن.
 تَزَوَّرَ الْكَلَامُ: هسه ی هه لبه ست.
 إِسْتَزَارَهُ: داوی لی کرد ته زویری بۆ
 بکا.
 إِزَوَّرَ عَنْهُ: لای دا، ره بازی خوار کرد.
 إِزَوَّرَ عَنْهُ: لای داو ره بازی خوار کرد.

إِزْوَارُ عَنْه: به مانا (اَزْوَر) دئ.

الزَّكَارُ: ناههنگی سهایه ریک

دمخرئ بؤ دمرکردنی گیانه

پیسماکان که به پروای نهوان مهسی

جهستهی همدئی کس دمکن.

الزَّكَارَةُ: کومهئی زوری نادمیزاد

چلیدانهی بالنده.

الزَّوْرَةُ: جهیلیکه همدوو دمستی دیلی

به سنگیه وه پی شهتهک دمدئی

همرشتیک چاکسازو ریکخهری

شتیکی تربی و پاریزهری بی (ک:

اَزْوَرَة).

الزَّوْرُ: چاوگی (زاره) یه شوینی

به به گکه پشتهی نیسقانی سنگه، نهو

نیسقانهی له سنگه وه بهمرز بؤتموه

بؤ شان ه همروا وشمی (اَلزَّوْر):

به مانا هیزو توانایه به مانا عهقلو

ئاومزه، به مانا عهزیمهتو

ورمه رزیه.

الزَّوْرُ: بهتال و پوج، شاهتی درؤ ه درؤ

ه کۆری له هوو گۆرانی و سها.

الزَّوْرُ: سهیرکردن به قولینچکی چاو.

الزَّوْرَاءُ: دوور، دمگوترئ: (فلاة زوراء):

سارایهکی دوور ه (أرض زوراء):

زمویهکی دوور ه (وَيْسَرُ زوراء):

بیریکی قوله بنکی دیارنییه ه

همروا ناویکی شاری بهغدایه،

یه که هم رۆژنامهش که له بهغدا

دمرجوووه ناوی (الزَّوْرَاء) بووه.

الزَّوْرَةُ: یه کجار دیدمنی، دوری.

الزَّوْرُ: به هیزو توانا چ نادمیزاد بی

یان گیانه بهمری تر ه پۆیشتنی

خیرا.

الزَّوْرُ: که سیک زور دیدمنی که سیک یا

شوینیک بکا ه بؤ ناهرمتم دگوترئ:

(الزَّوْرَةُ).

الزَّيَارُ: به مانا (الزَّوَار) دئ.

الزَّيْرُ: که سیک زور بجی بؤ دیدمنی

ناهرمتمو حمزی لی بی له گه لیان

دابینیشو گفتو گۆیان له گه لی بکا،

دمگوترئ: (فلان زيرُ نساء):

فلانکس میبازه ه دابو نهریت

ومتهری باریکی که مان ه کهتان

مهرکانهی ئاو (جهرمی ئاو) ه

کوپهی ئاو ه (ک: أزوار، وازیار،

وزیره).

المَزَارُ: شوینی زیبارمکردن ه همر گۆرو

نارامگایهک خه لکی له پروی

بهروزییه وه زیارمتی بکه.

تَزَوْرُقُ: بهروانه مادهی (زَرَق).

الزَّيْقُ: بهروانه مادهی (زَرَق).

زَوْرُكُ: بهروانه مادهی (زَرَك).

زَوْرَقُ زَوْرَاءُ: پشته راست کردمو

به لهی کرد له بازدان.

زُوزى فلاناً: فلانكەسى بەھىچ و ھوچى
لەقەلەم داو دەرى کرد.

زاعَ لُحْمُ زُوعاً: گوشتەكەى لەدەمارەكانى
جىابوو موه.

زاعَ الشَّيْءُ: شتەكەى پېش خست ە (زاع
البعير): حوشترەكەى راپەراندو
دەنەدەنەى دا.

زاعَ الثَّريدَ وَشِبْهَهُ: بەدەست تریتەكەى
كیشکرد بۇ خۆى.

زاعَ الشَّيْءُ: شتەكەى دولایینایە موه ە
مەنەى کردو گێرپایە موه.

زاعَ لفلان زوعة من البطيخ: فاشە
كالەكیكى بۇ فلان بېرى.

تَزَوَّعَ اللحمُ: گوشتەكە لەدەمارەكە بۆوه
ە لەسەر پەكەكە لاجوو.

الزَّاعَةُ: پەكەم دەستەى پېشمەرگەو
گیانبەختكەرى بەرمى جەنگ.

الزُّوعَةُ: فاشە كالەك و شتى وا.
الزُّوعَةُ: چوست و چالاك و خوشرۆ ە

كۆمەلێك نادەمیزاد ە پارچە گوشت
ە دەسكێك گيا ە دەسكە گول و
پێخانە.

زَاعَ زُوعاً وَزُوعَاناً: لەمەبەست لایدا.

زَاعَ عن الطريق: لەرێگە لای دا.

زَاعَ في منطقة: قەسەى ناخۆشى کردن.

زَاعَ الشَّيْءَ زُوعاً: شتەكەى خوارکرد موه.

زَاعَ الناقَةَ: حوشترەكەى بەرپېشمە راكیشا.

أزاعَهُ: وای لى کرد لایدا.

الزَّاعُ: جۆرە قەلەر شەپەكە پېسى
دەگوترى: (الغراب الزرعى) و (غراب
الزيتون): چونكە زەیتون دەخوا، لە
كۆتر بچوكتەرە رمشە، سەرى خاكى و
مەپلەو سېپپە، گوشتى لاكو شتى وا
ناخوا، لەخۆرەلەلاتى ئەوروپا و
توركستان و ئێران دەژى و ھەندىكى
رەودەكا بۇ ولاتى قەلەستىن و
مىصر.

زاف الطائر في الهواء زَوْفًا وَزُوءًا: باندەكە
بەھەوادا فېرى و ھەلەقى لى دان.

زاف الغلام: كۆرە گەنجەكە بازى داو
خولایە موه.

زاف الماء: ئاومەكە بلقى لەسەر دەركەوتن.
زاف الحمامة الذكر عند الحمامة الأنثى:

كۆترە نېرەكە لای كۆترە مێیەكە
بالی خۆى فەش کردن لەسەر زەوى
خشاندى.

زاف فلان: فلانكەس رۆبى بەلۆژە لۆژ
ھەموو جەستەى داھیزرا بوو.

تزاف الغلمان: مەندالەكان یارى
(التزارف) یان کرد بەم جۆرە

پەكێكیان دى دەست دەخاتە
سەرگەنارى سەكۆكە، ئەمجار زۆر

بەگۆر بازىك بەرمو ھەوا دەداو
بەھەواو ھەخۆ ھەلەمۆگێر دەكاو

دەتەو ھە شوپىنى خۆى، بەمەش
پراو ھى ئەو دەكەن خۆیان فێرى

خو هه لډانه سمرېشتی ولاخ بکهن.

الزواف: دمگوترئ: (مورت زواف):

مردنیکی خیرا.

الزوفی: مادمیهای لینج و لهزگه ناسایه

دمووسئ به خوری مهر و موی

بزنه وه، به تاپه تی له ولاتی

نمرمینه دا، به زوری بو چارسمری

شیرپه نجه به کاردمهیندرئ ۵

پومگیکی ته من دریزه له بواری

پزیشکی دا به کاردمهیندرئ،

گه لاکه ی بونیکی خوشی هیه و

تامی تیزمو دمخوری.

زوکئ: به جیوه (زینبهق) زمپرکفتی

کردو جوانی کرد، دمگوترئ: (زوق)

العروس: بوکه که ی رازانده وه ۵

(زوق کلامه): قسه کانی رازاننده وه و

جوانی گوتن.

زوق المسجد: مزگه وته که ی رازانده وه

بمنه خش و نیگار.

زوق الكتاب: کتیبه که ی زمپرکفت کرد.

التزویق: جوانکردن و رازاننده وه، کاری

سمرمکی لهم یواردا نموصیه جیوه

له گهل نالتون تیکه لاو بکری و

نهمجار شته که ی بی زمپرکفت بکری

پاشان بخریته ناو ناگرموه جیومه که

دمیپته هه لم و دوکه ل و به حه وادا

دمچی و نالتونه که دهمینیته وه،

به لام پاشان وشه ی (تزویق)

به کارهینراوه بو هه موو شتیک که

نه خش و نیگاری تیدا بکری و

همرکس خه ریکی نه خش و نیگار

کردن بی پیی گوتراوه (موزوق)،

هرچه نده جیومش به کارنه هیتن.

الزروق: جیوه، زنبهق.

الزواق: جوانی نافرمت، خشلی نافرمت.

الزوقه: نه وانه ی هه لاشی خانوو

زمرخفه و نه خش و نیگار دمهکن.

المزوق: دمگوترئ: (شعر موزوق): هزی

پاک و خاوین و به شانه کراو.

زاک زوکا و زوکا: شانی هه لته کاندن و

سمتی بادن و لهراندنیه وه له کاتی

پویشتن دا حاجی لیک بلاوکردن ۵

لارو له نجه ی کردو خوی راومشاند ۵

(هو زانک و زوک).

أزوک: پویشتن و مگوو پویشتنی کورته

بالا.

تزاول: شمرمی کرد.

زال زوال و زولنا: گواستییه وه له شوینی

خویه وه چووو شوینیکی تر، بچوک

بؤوه پوچایه وه، نه ما.

زالت الشمس: خور له نیوه راستی

ناسمان لای دا.

زال النهار: روژ رابورد نزیکه شه و دابی.

زال الخیل برکانه ها: نهمه پهان

به سوارمکانیانم وه بازیان دا.

زال السراب بالشخص: تراویله که

(فلان یرمی الزوائل): فلانکس چاک
دمزانی دلی نافرمت بۆلای خوی
کیش بکاو نیچیری خوی بگری ه
نستیره، لهو پوموه کهله خور
هه لاتهوه بهرمو خور ئاوا دی له
هه لخلولان و دمومرانی خوی دا.

الزوال: جهنگه ی نیومپو، نهو کاته ی
خور له هیتلی نیستیوا لادهدا.

الزول: چوستو چالاک ه زیره ک ه
شه خص ه نازاو نه بهردی ومها
خه لک فه لاجو بکا ه بازو هه لو ه
(ک: ازوال)، دمشگوتری: (هذا زول
من الأزال): نه مه عه جابه یکه له
عه جابه به کان.

الزولة: مینه ی (الزول)، دمشگوتری:
(شوة زولة): زستان یکی عه جابه به
له ساردو سه رمایی دا ه نافرمتی ک
زور خونیشانی پیاو بدا.

الزولة: سه عاتی زموالی که کاتی پی
دیاری دمشگوتری به هو ی نهو سی بهر ی
کاته که ی له سه ر دیاری دمشگوتری ه (ک:
مزاول).

زام زوما: مرد ه بهر ه مه ته ماشای کرد ه
دونه دۆن و مونه مۆنی بوو کهس
نه یزانی ده ئی چی.

الزام: چوار بهکی شت، دمشگوتری: (مضی
زام من النهار أو الليل): چوار بهکی

شته که ی بهرز کرد مومو هاتو چوی پی
کرد، دمشگوتری: (أرى النجوم تزول ولا
تغيب): له پیش چاو م نه ستیرمکان
دمدمشینه مومو جمو جوتیانه که چی
ئاوانابن.

زال زواله: خودا له ناوی بهر ی، داومشی
نه مینه ی (دوعا لی کردنه).

أزاله: دووری خسته وه، دمشگوتری: (أزال
الله زواله): دوعا کردنه لی ی
به مه وتان و له ناو چون.

زأله مزاوله و زوالا: دمستی دایه وه
کاره که دمست به کار بوو.
زولة: به مانا (أزاله) دی.

إنزال: به مانا (زال) دی. (إنزال عنه):
لی ی جیا بو وه.

تَزُول: عاقل بوو ه نازا بوو، چوستو
چالاک بوو.

استزأله: چاو و روانی ه مه وتان و لاجونی
کرد.

الزائل: جهنگه ی نیومپو ه (لیل زائل
النجوم): شهوی درپژ.

الزائلة: مینه ی (الزائل) ه هر چی
گیانی له بهر بی ه هر چی
بجوتیه وه، دمشگوتری: (زالت له
زائلة): که سیکی بینی، شه خص یکی
هاته بهر چاو ه (ک: زوائل).

الزوايل: نیچیر ه نافرمت، دمشگوتری:

رؤژ یان شهو رؤیشت ه (مضی زامان
منه): نیومی پړوی.

الزامة: پیرو تاقم و گروپ ه (ك: زام).

الزويم: کۆبوموه له ههر شتيك بڼ.

زين البر: گهممه که مرؤراوی بوو مرؤری
تيکهال بوو.

الزکان: هه لاوسانو هه لهوی، درهختيکه

گه وره و بهرزه چل مه تر بهرز

دمبيتهوه، دارمه کی پتهوه زؤربه ی

کالای ناومال لهوداره دروست

دمکری.

الزائنة: شتيکه له ربمب کورتره نامیری

شهره، کاتی خوئی چه کی

دميليميه کان بووه.

الزوان: مرؤر، پروانه (الزءان).

الزون: بتو صمنه، ههر شتيك جگه

له خودا پهرستشي بو بکری،

شوينيک بتی تيدا کؤدمکړينهوه

تينا هه لده نرين.

ازوي: هاتو په کيکی تريشي له گهل دا

بوو.

الزو: دوو هاوړی و هاوشان، دمگوتری:

(جاء زوا): نهو دووه بهیه کهوه هاتن

ه همروا دمگوتری: (كان نورا فصار

زوا): تمنها بوو بوو بهجوت ه

نه نلازه روداوو کارساتی مردن،

دیاردمی گیانه لاو.

زواه زيا: بردی، شته کی له گهل

خوبرد، دمگوتری: (زوی الدهر

القوم): رؤزگار نهو نه تهومیه ی

له گهل خوئی پادا.

زوی المال: مال که ی هه لیزارد.

زوی السر: نه یییه که ی شاردموه.

زوی الشئی: شته کی کؤکرده مو، و مری

گرت.

زوی مابن عینه: نیوچاوانی بهیه کدا داو

گرز بوو.

زوی الشئی عنه: شته کی لی لاداو دووری

خسته وه.

زوی: کهوته سوچی خانوم کهوه.

زوی الشئی: شته کی پیچایه وه کوی

کرده وه و مری گرت.

زوی الکلام فی نفسه: له دلی خوئی دا

قسمه کی گؤری.

زوی الحرف: پیته که ی بهدمنگی (زای)

لهدم هاته دمر.

زوی الزای: نویسه وه.

إنزوي: کهوته سوچی خانوم که ه

و پکها ته وه، کؤبوو وه.

إنزوي القوم بعضهم الى بعض: خه لکه که

لیک نلک بوونه وه.

تزوي: بهمانا (الزوي) دی.

الزايه من البناء: سوچی خانوو،

چونکه دولادیوار په ک دمخاته وه ه

گؤنیا.

الزوا: نامیری کی ورده و مستای

بيناسازى بهكارى دهنن بو
نهن دازمگرتنى سوچو قولينچكى
خانوو.

تَزَيَّبَ لَحْمُهُ: گوشتى كهوته سهرهكه و
ههلهو بوو.

الْأَزْيَبُ: كورته بالاي گۇشتنو ههنگاو
كورت ه بای باشور ه بايهك لهنيوان
باي باشورو شهمال دايه، رمشهبا ه
ترس ه دوژمنايهتي.

زَاتَ الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ: زميتى كرده ناو
طعامهكهوه.

زَاتَ الْجِلْدِ وَغَيْرِهِ: پيستهكهى بهزميت
ههنوو.

زَاتَ فَلَانًا: زميتى دمرخواردى فلانكهس
دا.

أَزَاتَ فَلَانًا: فلان زميتى لهلا زور بوو.
زَيْتُهُ: بهمانا (زاته)دئ.

زَيْتٌ فَلَانًا: زميتى بو فلان نارد.

زَيْتُ الْآلَةِ: زميت يان بهزو چهورى ترى
كرده نيوان دوو قهبارمى ليك
خشاو بوئهموى زمختى ليك
خشانمكه كه م بكاتموه.

استزات: داواى زميتى كرد.

الزيت: روئى زميتون ه همروا بههموو
رؤنيك دمگوتريست زميت،
بهرههاى و بهتايبهتي دمگوتري:
(زيت الجروع، والزيت الحار، والزيت
المعدي) ه (ك: زيوت).

الزيتات: زميت فروش ه زميت گوش.

الزيتون: درمختيكه بهرداره، بهرمكهى
دواى سوپرگردنى دهخوړئ،
زميتيشى ليدمردمهيندري.

الزيج: هركتيبيك، جهدوهل فلهكهى
تيدابن و چوئنيهتي روشتنى
نهمستيرمگان ديارى بكاو بههويهوه
سائنامو تهقويم ديارى بكرين ه
تهنافى ومستاي بينا سازى.

زَاحَ زَيْحًا وَزَيْحًا: دوور كهوتهوه
رؤيشت.

أَزَاخَهُ: لاي برد، دمگوتري: (أَزَاخَ الله
عَلَيْكَ فَرَاخَتَ): بهرورمردگار

نهخوشيبهكهى لابرديو شيفاي دا.

إِنْزَاخَ: لاجوو.

زَادَ زَيْدًا وَزِيَادَةً: زيادبوو گهشهى كرد.

زَادَ الشَّيْءَ: شتهكهى والى كرد زياد بى.

زَادَ فَلَانًا خَيْرًا: خيرو بهرمكهتى دا بهفلان.

زَايَدُهُ: بهر بهرمگاني كرد لهزياد كردن

دا، زمو زمكارى كرد.

زَيْدٌ: بهمانا (زاد)دئ.

تَزَايَدَ: بهمانا (زاد)دئ.

زَادَ مِنْ قَوْلِهِ أَوْ فَعْلِهِ: زياد لهپيويست قسوى

كرد يان زياد لهپيويست كاري كرد.

تَزَايَدَ النَّاسُ فِي السَّلْعَةِ وَعَلَيْهَا:

خهكهكه لهخرهكهيان زيادكردو

زميان بهسمر بهكترموه كرد تا

نرخهكهيان گهيانده نهوپهرى،

دمشگوتري: (كَزَيْدَ الْجَمَلِ فِي سِرِهِ): زياد
له توانای حوشرمهكه هه لينگی داو
زەختی لئ کرد.

إِزْدَادٌ: بهمانا (زَادَ دِي، إِزْدَادٌ شَيْئاً لَهُ):
شتهكهی بۆ خۆی زياد کرد.

إِزْدَادٌ فَلَاناً: داوای زێدهی لافلانكهس
کرد.

الزَّائِدُ: دمگوتري: (أَخَذَهُ بَدْرَهُمْ فَزَادُوا)
بهديرههميک کړی و زیاتريش.

الزَّائِدَةُ: مَيَّيْنَه (الزائد) ه ههروا ناوه
بۆ ريخۆله کوپره ه (ك: زوائد) ه

(ذو الزوائد): لهقمبى شيره، شته
زموانيدهكانيشی چنگو نينۆك و

ههلمهت و نهپرميهتی.

زوائد الأسنان: نهو ددانهيه لهتهنيشت

ددانی ترموه دمروئ.

الزيادة: نهوهی لهشتهكه زياده ه (زيادة

الكبد): زێدهكهيهتی ه (حروف

الزيادة): پيتهكاني (سألتمونها) يان

(أليوم تنساها)ن.

الزَيْدِيَّة: تاقمیکن لهشيعه پال زهیدی

كوپى عهلى دمدرين و لهولاتى بهمهن

ريپازى نهوان پهپرمو دمكرئ،

برپوايان وايه نيمامهت دمبئ

لهوهچمو نهوهی عهلى كوپى

نهبو طالبو فاطيمهی خيزانى بئ.

الْمَزَادُ: مهزاتخانه؛ شوینی فروشتنی

کالا لهمهپراجخانه بهشيوهی زهه و

زهمكاري بۆنهوهی لهناكام دا كالاکه

لهسهریهکيک لهبهشدارانی

مهزادمهكه دا راومستئ ه (ثمن المزاد):

نهو نرخهيه كهله مهزادمهكه دا

كالاکه لهسهری دموستئ.

الْمَزَادَةُ: ههمبانه، توپشودانی کاروانی و

ريپوار.

زَاو الدَّابَّةِ زَيْراً: چهبل و ههوساری لهسهری

ولاخهكه بهست.

زَيْر الدَّابَّةِ: بهچهبل ولاخهكهی

بهستهوه.

الزَّيْرُ: بپروانه مادهی (زُور).

الزِّيَاذِيَّة: پهلهکردن و خياري.

الزِّيَزَاءُ: زموى ساغو پتهو ه تهپۆكه ه

پهري پالنده ه (ك: الزِّيَاذِي).

الزِّيَزْفُون: حوشرى خوشرموى چوست و

چالاک ه درمختيکه خودی دارمكه

سپيه بهتهپرى دمخورئ، گوئيکی

سپى ههيه بهرى نييه، لهگوتهكهی

شمراب دروست دمكرئ ه لهپهندي

پيشينان دا هاتووه دهئ: (كاليزفون

يزهر ولايتمر): ومكوو درمختی

زميزمفون وايه گول درمدداو

بهرناگرئ، بهمكسيك دمگوتري واده

بداو پابهندي وادمكهی نهبي.

رَاطَ رَاطاً وَرَاطاً: هاواری کردو هپاندي

هيژاندي ه هيپمو ههراي کرد.

زاف الناس: خهئكهكه غهئبه غهئبيان
کرد.

الزياط: جههسي بجوك، هيتفيتوكه.

الزيطه: يهكجار هاوارکردن و قيره ۵
قيره و همراو ژاومژاو.

زاف عنه زيفاً وزيوغاً وزيغاناً: لای دا، مهيلي
کرد خواربوو، دووركهوتسهوه،
دهگوتري: (زاغت الشمس): خور
به لای ناوابون دا پوی.

زاف عن الطريق: لهپنگه لای دا.

زاف البصر: چاو حه بهساو شتهكهی لی
تيكهل و بيكهل بوو ۵ فورئان
دهمه رموي: ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا
طَفَى﴾.

ازاغه: وای لی کرد ريگه لی گوم
بيو و لهپنجازی راست لابدا.

زيغه: خواری کردموه ۵ خواربييهكهی
راست کردموه.

الزيغ: لادان لهحق و راستی.

زافت النقود زيفاً وزيوغاً: دراوهكه
تهزويرو غهشی تيدابوو پارمكه پوچ
بوو.

زاف في مشيته زيفاناً: پهلهی کردو لای دا
نه ملاو نهولای کرد ۵ خوی باداو
لهنجهو لاری کرد.

زاف الحمامة الذكر عند الحمامة الأنثى:
كوتره نيرهكه لای كوتره ميهكه
بالی هس كردن و لهزهوی خشاندن.

زاف البناء زيفاً: بالهخانهكه بهرز بؤوه.

زاف الغلام: كوره گهنجهكه بازی دا بؤ
سمر سوچی سهكوكه و خوی باداياهوه
بؤ شوینی پيشوی بؤنهوهی رام ببی
بؤ سوارچاکی.

زاف النقود وغيرها: پارمكهی پوچ کردو
تهزويری کرد، وای لی کرد نرخي
نهبي و پوچ بی.

زيف النقود: پارمكهی تهزويرو کرد،
پارهی تهزويرو بی بههای خسته ناو
بازارموه ۵ غهشو تهزويری پارمكهی
دمرخست ۵ دميشگوتري: (زيغها
عليه): شتهكهی بهسمردا تيهپرانده،
هؤبييهی لی کرد.

زيف رأيه أو قوله: پاو بؤچونهكهی پوچ
کردموه و سهكهی پهتكردموه پوچی و
بهتاليهكهی دمرخست ۵ بههيچ و
پوچ و بی باهخی لهقهلهم دا.

الزيف: تهزويرو، پوچ ۵ دهگوتري:
(درهم زيف): درميکی پوچه
سكهی نهصلی نييه ۵ گويسهبانهی
خانوو ۵ باركؤن و ديكوؤري
بالهخانهی گهوره ۵ (ك: زيف
و ازياف).

زيف القيص وحموه: پهخمو ملهوانهی بؤ
كرسهكه کرد، دهگوتري: (عمل للجيب
زيغاً): پهخهی بؤ گيرفانهكه دروو.

وَأَكَّيْ مَشِيَّتَهُ زَيْكَا وَزَيْكَانَا: لارو لهنجهی

کردو خوئی بادا.

وَالِ الشَّيْ زَيْلًا: شتهکه‌ی دوور خسته‌موه،

لای دا هه‌ئی هاواردن، دموگوتری:

(زَلِ صَانُكَ مِنْ مَعْرَكٍ): مه‌رهمکانت

له‌بزنه‌مکانت هه‌لاوێره جیایان

بکه‌وه.

وَالِ يَزَالُ: ئەم دوو فیعله ده‌بی

له‌پیشیانوه پیتی نه‌فی هه‌بی

ئه‌هوکاته فیعلی ناقیص ده‌بن،

دموگوتری: (مازال محمد مدرسا)

و(لايزال محمد مدرسا).

وَيْلَ زَيْلًا: لینگى لێك بِلَاوکردنوه، هاجی

بان هاویشتن ه (هو أَزِيلُ وهي زَيْلَاءُ)

ه (ك: زیل).

وَأَيْلَهُ مُزَايَلَةٌ وَزَيْلًا: لى جیابووه.

زَيْلُهُ: بِلَاوى كردموه.

إِنْزَالُ: جیابووه.

تَزَايَلُوا: لێك جیابوونه‌وه، (تزايل فلان

من جلیسه): فلان خوئی له‌هاورپئو

هاونیشینه‌که‌ی شاردموه ه خوئی لى

داپوشى بو ئه‌وه‌ی نه‌ی بینى ه

(امراة متزايلة): ئافرمتیكه به‌حه‌یاو

شمرمه روی خوئی دادمپوشی.

تَزَيَّلُوا: لێك جیابونه‌وه ده‌ست به‌رداری

به‌کترى بوون ه هورشان ده‌فهرموى:

هَلَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

عَذَابًا أَلِيمًا.

الْمَزِيلُ: عاقلمه‌ندى زانا که ده‌توانی

سهرمداوى شته‌که لێك بکاته‌وه ه

(رجل مِخْلَطٌ مِزِيلٌ): پیاوێکه

شته‌کان تیکه‌ل دمکاو عاقلانه

لێکیان جیاده‌مکاته‌وو بیرى تیزه

سهرى لى ناشیوی.

وَامٌ لَهُ زَيْمًا فَاَسْكَنَهُ: کارێکی پێ کرد یان

بو‌کرد بیده‌نگی کرد.

تَزَيَّمَتِ الْإِبِلُ وَالِدَوَابُّ: حوشرمکان یان

ولاخه‌کان بلاو بوونه‌وه.

تَزَيَّمَتِ اللَّحْمُ: گوشته‌که توند بوو پائی

لێك دا.

الزَّيْمَةُ: جه‌له‌به حوشر که‌له‌دوو که‌متر

نه‌بیو له‌پینج تینه‌پهری ه ماشیه

(زیم): ئازهلێ بلاوه‌ بوو (غارة زَيْمٌ):

هیرشی به‌ریلاو.

وَأَنَّهُ زَيْمًا: جوانی کرد، رازاندیه‌وه.

أَزَيَّنَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی جوانکرد.

زَيْنُهُ: جوانی کرد.

تَزَيَّنَ: به‌مانا (إِزْدَانٌ) دى.

إِزْيَنَ: به‌مانا (إِزْدَانٌ) دى.

الزَّائِنُ: خو جوانکردو، ده‌گوتری: (امراة

زائنة): ئافرمتیكه خوئی رازاندوته‌وه.

الزَّيَّانُ: ههرشتیك خوئی پێ جوان بکړی.

الزَّيْنُ: ههرشتیك شت جوان بکا ه (ك:

أزبان)، دموگوتری: (امراة زَيْنَةٌ).

الزَّيْنَةُ: بھمانا (الزَّيَّان) دئ.

يَوْمُ الزَّيْنَةِ: رۆزى جەۋن ۋ جەۋنى

نەۋرۆز.

الزَّيْنُون: لەبۋارى كىمىادا عونسورىكى

(خامل) لەھەۋادا بەكەمى ھەپە بۆ

بۆرى روناكى بەكاردەھىنئى.

زَيَّاهُ تَتْرِيَّةٌ: نامادى كردو پۆشاكى

لەبەرگرد.

تَزْيًا بَكْذا: خۆى حازر كردو پۆشاكى

لەبەرگرد.

الزَّيُّ: شَيِّوَمو روخسار ۋ پۆشاك،

دەگوتى: (أَقْبَلْ بَزِي الْعَرَب):

بەپۆشاكى عەرمىيەۋە ھات ۋ (ك:

أُزْيَاء).

السَّيْنُ: پیتی دوانزهه می پیتهکانی

هیجایه ۵ لهگهناری زمان و ددانی

سهرموی پیشی دهم دپته دمرموه ۵

پیتی (سین) به مهفتوحی دهجیته

سهر فیعلی موزاریع و تایهتی دمکا

بهزهمانی داهاتوو.

سَأَ: دمنگیکه، گویندیز ی هوش

دمکری، یان پیی بانگ دمکری

بوئنهوی ناو بخواتهوه یان برپوا ۵

لهکور دی دا لهجیاتی نهو وشهیه

(ههجه) یان (ههته) بهکار

دهیئندری.

سَابُهُ سَابًا: خنکاندی ۵ دمستی له

قورتهمهنا (قورگی جهرا ند).

سَابَ السَّاءَ: مهشکهکی ههلاخنی، پانی

کرد.

سَقَمَ مِنَ الشَّرَابِ مَأْبًا: تیری خواردموه

لهشمرابهکه.

السَّابُ: کوندهی ناو ۵ (ک: سَوبُ).

السُّبَّان: دمگوتری: (هر سُبَّان مال)

بهجوانی و رَنَك و پیکی مال و

سامانهکی سهر و بهر کرد.

الْمَسَابُ: کوندهی ناو ۵ (ک: مَسَاب).

سَادُهُ سَادًا: خنکاندی، قورتهمهی گرت و

جهرا ندی.

سُئِدَ: نهخوشی (سوئادی) توش بوو،

توشی شوری بوو.

سَدَّ الْجَرْحُ سَادًا: برینهکه ههلهتهقیهوه.

أَسَادَ السَّيْرَ: رۆپینی مام ناومندی

ئههجام دا ۵ بهشمو رۆپی.

السُّوَادُ: نهخوشیهکه توشی کهسانیک

دمبج کهناوی سویر دمخونهوه.

السُّوْدَةُ: باقی ماندهی گهنجی، ناخرو

نوخری گهنجی.

السِّنَادُ: کونده.

سَأَرَ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ سَارًا: ههندیکی

لهطعام و شهربهکه هیشتهوه.

سَيَّرَ سَارًا: ماههوه (سَارَ) بهمانا (سَارَ) دی

۵ لهحه دپشدا هاتوو دهمفرموی:

(إِذَا شَرِبْتَ فَاثْرُوا): کهناوتان

خواردموه کهمیکی لی بهیئنهوه.

أَسَارَ مِنْ حَسَابِهِ: ههندیکی لهحیسابی

خوی هیشتهوهو سفری نهکرد.

تَسَارَ الشَّرَابُ: باقی ماندهی ناومکهی

خواردموه، بهرماومکهی خواردموه.

السَّائِدُ: باقی مانده.

السُّورُ: بهرماوه، باقی مانده.

السُّورَةُ: بهرماوه ۵ ناهرمتیکی که

ههرمتی گهنجی برپواو کهمی تهرو

تازمیی پی مابی، دمگوتری: (إِنَّ فِيهَا لَسُورَةً).

السُّورَةُ مِنَ الْمَالِ: مالی چاک و باش ه
(ك: سُورَ).

سَأَسَأُ بِالْعَمَارِ سَأَسَأُ: به گویند ریزم که می
گوت (سَأَسَأُ) بُو نهوی ناوم که
بخواته وه ه پان بُو نهوی
هه لسه میته وه برپا پان راپوهستی.

تَسَاسَاتُ الْأُمُورُ: کار مکان گۆرانکار بیان
تیکه هوت.

تَسَاسًا فَلَانٌ بِحَقِّي: فلان که مس دانی نا
به مافی من دا باش نهوی نینکاری
دمکرد.

سَأَفْتُ يَدَهُ سَأَفًا: دمورو بهری نینوکی
دمستی هه لشتن، نینوکی هه لشت
هه لشت بوون.

سَفِفْتُ يَدَهُ: به مانا (سَأَفْتُ) دئ،
دمشگوتری: (سَفِفْتُ شَفَفُهُ): لیوی
توینکی هه لندا.

سَفِفَ لَيْفُ النَخْلَةِ: توینکی دارخورما که
شمقار شمقار بوو لیک بلاو بووه.
سَوَّقْتُ أَبْلُهُ سَأَفَةً: نه خوشی و هپان
کهوته نیو خوشتره کانه وه.

السَّافُ: به مانا (سَأَفْتُ) دئ.
السُّوْفُ: دمردنیکه هپان به خوشتر دمکا.
السَّافُ: موی کلک ه مووه نه ستورو

دریزمکانی کلک.

سَأَلَهُ عَنْ كَذَا سُؤَالًا وَسَأَلًا وَمَسْأَلَةً:

پرسیاری لی کرد دمرباره ی فلان
شت ه سوالی کردو دهستی له که سانی
دیکه پان کردم وه.

سَأَلَ فَلَانًا الشَّيْءَ: داوی شتی له فلان کرد
بیداتی، دمگوتری: (سَأَلْتُ مُحَمَّدًا
دِرْهَمًا): داوی دره میکم له
موحه ممه د کرد.

أَسَأَلُهُ سُؤْلًا: نیشه که ی جی به جی کرد.
سَأَلَهُ: به مانا (سَأَلَهُ) دئ.

تَسَاءَلُوا: پرسیار بیان له یه ک کرد.

السَّائِلُ: هه زارو سوال که ر.

السَّالُ: که سیك زور پرسیار بکا.

السُّوَالُ: سوال کردن، داوی خیر پی کردن
ه پرسیری به تافیکردنه وی هوتابی
ه (ك: أَسْأَلُهُ).

السُّوْلُ وَالسُّؤْلَةُ: نهوشته ی دواگراوه پان
داوی دمکه ی.

السُّؤْلَةُ: که سیك زور پرسیار بکا.

السُّؤِلُ: به مانا (السَّالُ) دئ.

الْمَسْأَلَةُ: شتی داواگراوه ه پان هه ضییبه و
روداوینک به لگه ی له سمر
بهیندریته وه.

الْمَسْتَوِلُ: به پرس ه لیپرسراوی
دموله ت.

أَلْمَسْئُولِيَّةُ: بهر پرسىياريه تى له گفتارو
 له كردار.
 سَمِّ الشَّيْ وَمِنْهُ سَامًا وَسَامَةً: له شته كه
 ومړز بوو.
 أَسَامَةُ: ومړزى كرد، جاپړزى كرد.
 السُّؤْمُ: كه سِيَك زور ومړزبى و
 ومړزبوونى گه يشتبېته نهو پهرى.
 سَأَى مَأْرًا: بازى دا، دوزمنايه تى كرد ۵
 ناشوبى خسته نيو جه ماوهر.
 السَّارُ: زڼدو نيشتمان ۵ ورمو هيمه ت،
 دمگوتړى: (فلان ذو سَارٍ): فلانكس
 وره بهرزو خوگره ۵ مهبه ستو
 نامانج.
 سَبًّا عَلَى عَيْنٍ كَاذِبَةٍ سَبًّا وَسِبَاءً وَمَسْتَبًّا:
 سوڼندى خواردو هيچ گوڼى به
 گرنگى سوڼند پى خوراومكه نه دا.
 سَبًّا الْحَمَرُ: شمرا به كه كړى بوڼه وهى
 بيخواته وه.
 إِنْسَبًا الْجِلْدُ: پيسته كه كهو ل كړا.
 سَبًّا: ناوى پياوڼكه گوايه خپله كانى
 يه مهن هموو يان ده چنه وه سهر
 نهو ۵ له پهندي پيشينان دا هاتو وه:
 (تفرقوا أيدي سباً): بو هموونه
 بهرته وازمى ده هيندرېته وه، چونكه
 خه لكى يان بلخ هوزمكاني (سباً) كه
 ولا ته كه يان ناو داگيرى كردو وپړانى
 كردو باغو باغاتيان له ناو چوو

همريه كه يان روپان كرده دمفرو
 وَلَاتِيكَ وَبَهْرَتَه وَازَه بُوون.
 السَّبَاءُ: شهراب.
 السَّبَاءُ: سهفهرى دورو درېژ.
 السَّبْنِيَّةُ: پېړيكن له شيعه توند
 رومكان كه پال عه بدوللاى كورى
 (سباً) دمدرين.
 السَّبَاءُ: مهى فروش.
 السَّبِيْنُ: (سبى الحية): توپژى مار.
 السَّبِيَّةُ: شمرا ب.
 السَّبُّ: رېباز له ناو كيوو كه ژدا.
 سَبُّهُ: جنيوى پى دا.
 سَبُّ الشَّيْ: شته كه ي برييه وه.
 سَبُّ الذَّابَّةِ: نازده كه ي سهر پرئ.
 سَابُّهُ مُسَابَّةً وَسِبَابًا: جنيوى پى دا ۵
 (جنيويان به يه كتر دا).
 سَبَبُهُ: زورى جنيو پى دا.
 سَبَبُ الْأَسْبَابِ: هوكارمكاني هينانهدى.
 سَبَبُ الْمَاءِ مَجْرَى: ناو مړوى بو ناومكه
 دروست كرد.
 سَبَبُ الْحَكْمِ وَغَوَا: هوكارى
 حوكمدانه كه ي دپارى كردن.
 اسْتَبْرَأُ: خه لكه كه جنيويان به يه كتر دا.
 تَسَبَّرَا: شهره جنيويان كرد.
 تَسَابَرُوا: جنيويان به يه كتر دان و
 دمنكيان ليك دابري.

تَسْبَبُ اليه: به واسیته و هۆکاری جوړاو
جوړموه پئی گهیی.

اَسْتَسَبَّ له: وای لی کرد جنیوی پئی
بدری، دمگوتری: (اَسْتَسَبَّ لایه):
جنیوی به باوکی خه لکی تر داو به و
هؤیموه جنیو به باوکی نه ویش درا ه
رنگای خوش کرد کهسانی دی جنیو
به باوکی بدن.

الْأُسْبُوبَةُ: نهو عهیب و له کهکبه جنیوی
پئی دمدری و دمگرتنه نامرایی جنیو
ه (ك: أَسَابِب).

السَّبُّ: جنیو فروش ه کهسیک زور
جوین بدا ه سهرپوش ه میزمر ه
حمل ه سنگ و گولمخ ه قوماشی
تهنک ه (سَبُّ الشَّخْص): جنیو
پئی دمر ه (ك: سُبُّ).

السَّبُّ: حمل ه همرشتیک بیته
هۆکار بو گهشتن به شتیک ه
خزماپهتی و خوشه ویستی ه
لهزاراوی عهروзда (سَبُّ) بریتییه
له دو پیت یه که میان بزوینی
هه بی و نهوی تر بی بزوین ه
یه که میان سه بهی سوک و دووم
سه بهی هورس ه لهزاراوی شهرع دا
هۆکارپکه که به هؤیموه دمکه به
شتیک و به لام تییدا کاریگه نیه ه
ومکوو کات هۆکاره بو واجب بوونی

نویژ، به لام تییدا کاریگه نیه ه
(أسباب السماء): په یزو پلیکانه بو
به رزیوونه وه ه هورشان دمهرموی:
﴿لَقُلْ أُنَبِّئُكَ أَنَّ السَّمَوَاتِ﴾ (أسباب
السموات)، دمگوتری: ﴿تَقَطَّعَتْ بِهِمُ
الْأَسْبَابُ﴾: هیچ به هانه و هروفتیلیان
نه ماون ه (أسباب الحكم): بریتین
له و به لگه و شایه تانه دی دادومر دمان
بینی و دمانکاته بنه ما بو حوکمه
قانونییه که ی.

السَّبَابَةُ: قامکی شایه تومان، قامکی
نیوان قامکه گه ورمو قامکه درنژ.
السَّبَّةُ: ماومیه که له زمان، دمگوتری:
(مَضَتْ سَبَّةٌ مِنَ الذَّهْرِ): ماومیه که
له رۆژگار تیپه ری ه (أَصَابَتْ سَبَّةٌ مِنَ
الْحَرِّ أَوِ الْبَرْدِ): رۆژگارپکی گهرم یان
ساردمان به سهردا تیپه ری،
ماومیه که گهرما یان سهرما لی داین
ئیسنا مهوجهی بو به کاردمهینن ه
دهلین: مهوجهی گهرما یان
مهوجهی سهرما.

السَّبَّةُ: عهیب و عار ه کهسیک خه لک
زور جوینی پئی بدا.
السَّبَّةُ: کهسیک زور جنیو به خه لک
بدا.

السَّبِيَّةُ: په یومندی نیوان سه بهی و
موسه بهی.

السَّبِيْبُ: (سبب الفرس): موی کلک و
یاْل و ناوچاوانی نهسپ.

السَّبِيْبَةُ: قوماشی تهنک و سوك و
پارچه مو (گلۆله مو) و درزو درپاوی
که م له قوماشی که تان و (ک: سباب)
و دهگوتری: (امراة طویلة السباب):
ناهرمتیکی زولف دریزه و (سباب
الدم): رپر مومکانی خوین.

المِسْبُ: جوین فروش؛ که سیک زور
جوین بدا.

المِسْبَةُ: په نجهی شایه تومان.

سَبَتَ سَبْتًا: نوست و پشوی دا و دامرکا.

سَبَتَ فُلَانٌ سَبْتًا: رۆزی شه ممه فلانکس
چوو و زوره و.

سَبَتَ الْيَهُودُ: جوله که مهراسیمی
شه ممه یان پیکهینا و پشویان دا و
وازیان له کار و کاسبی هیئا.

سَبَتَ الشَّيْءُ: شته کهی شل کردم و.

سَبَتَ شَعْرَةً: هز مکانی کردنه و و برپه و،
دهگوتری: (سَبَتَ عَلَاوَةً): له ملی دا
و (سَبَتَ رَأْسَهُ): سه ری تاشی.

أَسَبَتَ الْحَيَّةُ: مار که پاؤ کهی بهست و
خوی مات دا.

أَسَبَتَ فُلَانٌ: فلانکس رۆزی شه ممه
داخل بوو.

أَسَبَتَ الْيَهُودُ: جوله که داب و نه ری تی
رۆزی شه ممه یان په پر مو کرد.

سَبَتَ الشَّيْءُ: شته کهی برپیه و.

إِنْسَبَتَ الْجِلْدُ: پیسته که به دمباگردن
نهرم بوو.

إِنْسَبَتَ الرُّطْبُ: خورما که شیرین بوو
هه مووی بوو بهر و طاب.

إِنْسَبَتَ الشَّيْءُ: شته که دریز بوو کشا
له گهل نهرم بوون دا.

السُّبَاتُ: راحه و پشودان و قورئان

دمفه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْلَّيْلَ لِبَاسًا وَالتَّوْبَةَ سُبَاتًا﴾ هه روا

و شهی (سبات) به مانا خهوی سوك و

سه ره خه و، و مگوو نوستنی

تا و ناتا و پی ره میرد و نه خوش و

عه مری کوری مه سعود به معاویه ی

گوت: (ما تسأل عن شيخ نومه سبات

وليله هبات) و له بواری پزشکی دا

بریتیه له حاله تیک که نه خوش

تییدا بی ناگا دمبی و له خو

دمبیته و به بهیج دهرمانیک به ناگا

ناپه ته و پیکهچوانه ی نیغمایه

که شتیکی کاتییه و دوی ما و میه ک

له سه رخو چوو که به ناگا دیته و و

(ابنا سبات): شه و رۆز.

السَّبْتُ: رۆزی شه ممه و رۆزگار یان

ما و میبیک، دهگوتری: (أقمنا في بغداد

سبًا): ما و میه که له به غدا ماینه و و

پاحه و پشودان و نوستن و که سیک

زۆر بنوئ ۋ گەنجى ئازاو چاو
نەترس ۋ ئەسپى پەسەنى بەرپەرۋ
تیزپۇۋ بازھاۋىز ۋ (ك: سُبُوت
واسبات).

السَّبْتُ: ھەرپىستىك دىباغ بىكرى ۋ
جۆرە نەعلىك ھەپە پىپى دىگوتىرى:
(نەعلى سىيىتى): لەو جۆرە
پىستانەپە.

السَّبْتُ: ماۋىيەك لەرۇزگار.
الْمَسْبُوت: نەخۇشى بى ھۆش و بى
ھاۋار كىردن و پەلەقاۋە ۋ مردو.
مِسْتَمِر: مانگى نۆى زابىنى.
تَسْبِج: پىست و كەۋلى لەبەر كىرد
كەۋلى ئازەلى پۇشى.

السَّبْج: مىرۋى پەش.
السَّبْجَة: جۆرە پۇشاكىكە ئافرىت
لەمالئەۋە لەبەرى دىكا.
السَّبْجَة: بەمانا (السَّبْجَة) دى.

سَبَجَ بالنهر وفيه: لە روبرامكە دا مەلەى كىرد
چوۋە ناۋ ئاۋمكەۋ خۆى نقوم كىرد.
سَبَجَ الفَرَسُ: ئەسپەكە لەرۋىشتن دا
دەستى ھاۋىشتن.

سَبَجَ النجوم: ئەستىرەگان لەفەلەكى
خۇيان لەھاتو چۇدا بوون ۋ قورئان
دىمفەرمۇئ: ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾.
سَبَجَ فلان في الأرض: فلانكەس لەزمۇى دا
دوور كەۋتەۋە ۋ چالى ھەلەكەند ۋ

بارى ژيانى ئالۋ گۆپرى بەسەردا
ھات بۇژيان و دابىنكردنى
پىۋىستىياتى تىكۇشا ۋ قورئان
دىمفەرمۇئ: ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا
طَوِيلًا﴾.

سَبَّحَ في الكلام: زۆرى قەسە كىردن.
أَسْبَحَهُ في الماء: مەلەى پى كىرد، لەناۋى
ھەلەكەش.

سَبَّحَ: وتى (سبحان الله)، تەسبىحاتى كىرد.
سَبَّحَ الله وله: پەرومردگارى بەتاك و
تەنھاۋ بى عەپب و لەككە و مەصف
كىرد تەقەدىس و تەنزىھى كىرد.

السَّابِحَات: گەمىكانى ناۋ دەرپا ۋ
فەرىشتە ۋ ئەستىرە.

السَّبَّاحَة: مەلە كىردن؛ جۆرە و مرزىشكە
لەناۋ ئاۋدا دىگەرت.

السَّبَّاحُ: مەلەكەر ئەۋكەسەى زۆر لەناۋ
ئاۋدا دىبى.

السَّبَّاحَة: قامكى شاپەتومان؛ پەنجەى
نىۋان قامكە گەۋرەۋ قامكە درىز ۋ
لەھەدىشدا ھاتوۋە دەرپارى
دىمستوئىز دىمفەرمۇئ: (فادخل إصبعه
السَّبَّاحِينَ في أذنيه).

السُّبُوح: ناۋىكە لەناۋە جوانەگانى
پەرومردگار؛ واتە لەھەموۋ عەپب و
لەككەپەك دوورە ھەرجى نەقص بى
تەيىدا نىپە.

سُبْحَانَ: دمگوتریت: (سبحان الله)
 وشهیهکه بو ته نزیه زاتی
 بهر و مردگار به کاردی ه له کاتی
 سهر سورمان له شتی و عاجباتی
 لی هاتن دمگوتری.

السُّبْحُ: به تالایی و هراغ.
 السُّبْحَةُ: دهنکه میروی ته زیج ه
 دوعاو پارانه وه ه نویزی سوننه ت ه
 (ك: سُبْح).

سُبْحَاتُ الله: نورو جه لال و شکومه ندیی
 به و مردگار.

السُّوَابُ: به هیزو توانا، پته وو قایم،
 دمگوتری: (كساء مُسَبَّح).

الْمُسَبَّحَةُ: به نجهی شایه تومان.
 الْمُسَبَّحَةُ: میروی ته زیج.

سَبَّحَ فلان: هلا نکهس وتی (سبحان
 الله).

سَبَّحَ سَبَّحًا: داسه کنا و دامرکایه وه،
 دمگوتری: (سَبَّحَ الحُرُّ): گهرما
 رمویه وه.

سَبَّحَ القُطُنُ: لۆکه که ی پیچایه وه، لولی دا.
 سَبَّحَتِ الأرضُ سَبَّحًا: زمویه که شوپ
 بوو، سوپره خاکه ه (أَسْبَحَتِ
 الأرضُ) به مانا (سَبَّحَتِ) دی.

أَسْبَحَ في حفرة: له هه لکه ندنی چاله که دا
 گه پشته سوپره خاک.

سَبَّحَ: نوست.

سَبَّحَ الشَّيْئُ: شته که سوک بوو دامرکا و
 داسه کنا، دمگوتری: (سَبَّحَ العرق):
 دهمارمه که له فره فرکه هوت و لیدان و
 نازاری نه ما ه (سَبَّحَ الحرُّ): گهرما
 دامرکایه وه ه (سَبَّحَ عنه الشدة):
 ناخوشی و چورتی له سهر سوک
 بوون ه (سَبَّحَ القطنُ): لۆکه که ی شی
 کردموه، پانی کردموه ه (أَسْبَحَ):
 سوک بوو، دامرکایه وه.

السَّبَّاحُ: زمویه که نه کیلدرایی و
 ئاودان نه کرایته وه له بهرته وه ی
 سوپره خاکه ه ههروا ناوه بو زبلی
 کیمیای.

السَّبَّحُ: شوینیک سوپره خاک بی قاجی
 لی رۆبجن.

السَّبَّحَةُ: زمویه که له بهرته وه ی شوپره
 خاکه هیچی لی نه پروی ه یان
 شوینیک ئاومکه ی ههوزی له سهر
 بی.

السَّبَّحَةُ: نمرزی نه کیلدرای و ئاودان
 نه کراوه له بهر شوپره خاکی.

السَّبَّحَةُ: پارچه لۆکه که دهرمانی
 ده خریته سهر و ناماده دمکری
 بخریته سهر برین ه یان لۆکه ی شی
 کراوه ه یان نهو لۆکه یه ی لول
 دمکری بو پستن ه نهو پرژوپاله ی
 له بالی بالنده دمکه ویتنه خوار ه (ك):
 سَبَّحَ و سَبَّاحَ).

سَبْدَ شَعْرَهُ سَبْدًا: موومکانی جهسته‌ی و
ریشی تاشین.

اَسْبَدَ: به مانا (سَبْدَ) دئ.

سَبْدَ الشَّعْرُ: موومکان دواى تاشین
هاتنه‌وه و سهریان دمه‌ینایه‌وه و
رهمشایان دیاره.

سَبْدَ الْفَرْخُ: جوجکه‌که (بیجومه‌که) په‌رو
پوئى لئ پوان.

سَبْدَ شَعْرَهُ: موومکانی تاشین و له‌بیخ
دمری هینان.

سَبْدَ رَأْسَهُ: سهری نه‌شت و چه‌وری
نه‌کرد، هزمکانی به‌زا‌کاوی و چلکنی
هیشتنه‌وه.

السَّبْدُ: دیمه‌نی روه‌ک و گزوگیا له‌کاتی
سهر دمه‌ینانی له‌زموی پئیش
نهموی په‌ل و پۆ بکاو بلاو بیتمه‌وه و
پاشماوه‌ی گیای دوراوه و که‌می‌ک
له‌مَز، دم‌گوتری: (ماله سَبْدَ وَلَا لَبْدَ):
نه‌که‌م نه زور هیچی نییه.

السَّبْدُ: بالنده‌یه‌کی په‌ر خالخالای و
دهم پان و گهورمه‌یه، په‌رو پوئى
نهرمه که ناوی پئ دم‌گه‌وئ خیرا
لئى دم‌چۆرپته‌وه، عهره‌ب نه‌سپی
عهره‌ق کردو به‌و بالنده‌ی دمه‌وبه‌ین
(ک: سَبْدَان) و هه‌روا ناوه بۆ
قوماشیک چه‌وزی پئ دمه‌اخندری و
له‌ناو چه‌وزمه‌که‌دا راده‌خری بۆ
نهموی که حوشرمه‌کان هاتنه‌ سهر

ناومکه قورپاوو لئل نه‌بی.

سَبْرَهُ سَبْرًا: مه‌زنده‌ی کرد و نه‌ندازه‌ی

گرت، دم‌گوتری: (سَبْرَ الْجُرْح):

قولا‌یی برینه‌که‌ی پیوا، مه‌زنده‌ی
کرد به‌نامیری تایبته.

سَبْرَ فُلَانًا: فلانکه‌سی هه‌لپشکنی بۆنه‌وه‌ی
بزانی جی لاهه‌یه.

اَسْبَرَهُ: به‌مانا (سَبْرَهُ) دئ و (اَسْبَرَهُ)
به‌مانا (سَبْرَهُ) دئ.

السَّابِرِيُّ مِنَ الثَّيَابِ: قوماشی ته‌نکی
زور باش و نه‌گهر بۆ زری به‌کارهات
مه‌به‌ست زری چاک چندراوه.

السَّبَارُ: نه‌و نامیری قولا‌یی برینی پئ
دم‌پوئری و پان قولا‌یی ناوی پئ
مه‌زنده‌ی ده‌کری (ک: سَبْر).

السَّبْرُ: هه‌زار.

السَّبْرَةُ: ته‌خته‌ی رهمه‌ی قوتابخانه و
سه‌بوره.

السَّبْرُ: ئه‌صل و رهمه‌ن، بناغه و رنگ
و شیوه و روخسار (ک: اَسْبَار).

السَّبْرُ وَالتَّقْسِيمُ: له‌زاراوه‌ی زانایانی
نوصولی فیه‌قه‌دا بریتییه له
کۆکردنه‌وه‌ی و مصفه‌کان له‌ئه‌صل و
قیاس بۆسهر کراومه‌که‌دا نه‌مه‌جار
وه‌لانانی هه‌ندێکیان بۆنه‌وه‌ی باقی
مانده‌که بکه‌ینه‌ عیله‌ت و بایسی
قیاسه‌که.

السُّبْرُ: به مانا نهصل و رنگ و شیوه و
پوخسار دئ.

السُّبْرُ: بالندهیه کی درندهیه له باشو
که ورمتره باله کانی دریزن.

السُّبْرَةُ: سبه پنانی سارد.

المِسْبَارُ: نامیری برین مه زنده کردن ه
(ك: مسابر).

المُسْبِرَةُ: (مُسْبِرَةُ الجرح): کوتاهی
برینه که.

المُسْبُورُ: پوخسار جوان.

سَبَرَتْ: برپای کردو نیدی نه پرسی.

السُّبْرَات: ههزارو مسکین ه (وهی
سیراثه) ه (ك: سباریت).

السُّبْرُوتُ: شتی که مو بی نرخ ه ههزارو
مسکین، کوپی گهنج که موی لی

نه هاتین ه زمو چوژو سوته مپرو ه
(ك: سباریت) ه (أرض سباریت):

زمو سوته مپرو.

السَّيْرُوتُ: به مانا (السُّبْرَات) دئ ه (هی
سیریت) ه (ك: سباریت).

سَبَرَجَ على الأمر: کارمکی نالوز کرد.

سَبْرَةُ شعرة: موو مگانی تاشین.

سَبَسَبَ الرجلُ: پیاو مکه به هیواشی
رؤیشت.

سَبَسَبَ الماءُ والبِولُ: ناو مکه یان
میز مکه ی پزان، پهوانی کرد.

تَسَبَسَبَ الماءُ: ناو مکه جاری بوو.

السُّبْسَبُ: ساری کاک ی به کاک ی ه (ك:
سابیب).

سَبَطَ سَبْطًا: خاو بوو، نهرم بوو.

سَبَطَ الشعرُ: قزی خاوو نهرم بوو،
دهشگوترئ: (هر سبط الجسم): قه دو

بالای ریک و پیک و نه ندای جوانن.
أَسْبَطَ: له ترسان بیدنگ بوو ه سمری

شور کردو چاو ی له زمو ی ژمنین ه
لهشی داهیزاو گورچو گوژ نه بوو.

أَسْبَطَ بالأرض: به زمو پیه وه نووساو
راست نه بووه، به هو ی نه خووشی یان
زمر ویکه وتنه وه که وته سمر جی و
هه لته ستا.

أَسْبَطَ في النوم: چاو ی لیکنان ه (أَسْبَطَ
عنه): لی بی ناگا بوو.

سَبَطَتْ برلدها: پیش کامل بوون
منداله که ی له بارچوو.

السَّابِاطُ: هه لاشیکه له سمر دوو دیوارو
به ژر یا ریکای کراوه هیه ه (ك:
سوایط و ساباطات).

سَبَاطُ: له رزو تا.

السَّابِاطَةُ: نهو گهنده موو پیرزو پالیه
که له کاتی سمر شانه کردن دا
دمکه ونه خوار ه سمرانگوژک ه
هی شوی خورما که دمکه
خورماکانی پیومین.

السَّيْطُ: پیاو مکه که بالابه رز بی، درژ
بی ه قزی خاو ه بارانی به ردموام.

سَبَطُ الْيَدَيْنِ: سه‌خی سروشته ۵ (سَبَطُ

الْأَصَابِعِ): قامکی درپژن.

سَبَطُ الْجِسْمِ: جه‌سته رَک و پَیکه،

دم‌گوترئ: (امْرَأَةُ سَبَطَةِ الْخَلْقِ):

نافرمتیکی نهرم و نیان و ناسکه.

السَّبَطُ: درمختیکه لق و پۆبی زۆرن و

په‌ک هه‌دی هه‌یه.

السَّبَطُ: کورمه‌زاو که‌چه زا ۵ له‌ناو

جوله‌کش دا و مگوو بیکهاته‌ی

خَیَل و هۆزی ناو عمرمب وه‌هایه ۵

(ك: أسباط).

السَّبْطَانَةُ: تاپرو ساحمه‌زمن ۵

تفه‌نگیک که‌راوی بالنده‌ی پی

بکری.

اسْبَطْرُ: پاکشا ۵ درپژبوو، دم‌گوترئ:

(اسْبَطْرَتُ الذَّبِيحَةِ): کوشتییه‌که

دوا‌ی سهربرینی پاکشاو درپژ بوو.

اسْبَطْرُ الْبِلَادِ: ولات نارام بوو.

السَّبَطْرُ: پیاوی زیره‌ک و کۆلنه‌دەر

له‌کارو پيشه‌ی خۆی ۵ درپژ،

دم‌گوترئ: (شَغْرٌ سَبَطْرٌ): هزیک

درپژی خاو ۵ هه‌روا به‌مانا تیز پۆو

گورج و گۆل دی، دم‌گوترئ: (جمل

سَبَطْرٌ) و (أسد سَبَطْرٌ): واته له‌کاتی

بازدان دا جه‌سته‌ی درپژ دمی.

السَّبْطَرَةُ: نافرمتی جه‌سته گه‌ورمو

که‌ته.

السَّبَطِيُّ: رۆشتنیکه لارو له‌نجه‌ی

تیدایه.

السَّبِيطْرُ: درپژ.

سَبَعَ الْقَوْمَ سَبْعًا: بوو به‌حه‌وته‌م که‌سی

خه‌لکه‌که به‌ئو ژماره‌ی خه‌لکه

که‌بوو به‌حه‌وت، دم‌گوترئ: (هر

سابع سبعة): ئه‌و ژماره‌هه‌وته

حه‌وتی دوا شه‌ش ۵ هه‌روا مانای

ئه‌و دم‌گه‌یه‌نی که‌حه‌وتیه‌کی

ماله‌که‌ی لی و مرگرتوون.

سَبَعَ الْحَبْلَ: حه‌بله‌که‌ی به‌حه‌وت لۆ بادا.

سَبَعَ الذَّنْبُ الْعَنَمَ: گورگه‌که‌حه‌وتی

له‌جه‌له‌به‌م‌پرو بزنه‌کان خنکاند.

سَبَعَ فَلَانًا: فلانکه‌سی ترساند، په‌خنه‌ی

لیگرت و جنیوی پیدایه.

سَبَعَ الْمَوْلُودَ: منداله‌که‌سه‌ری تاشراو

حه‌وته‌ی بۆکرا.

سَبَعَتِ الْبَقَرَةُ الْوَحْشِيَّةَ: درنده‌ی بیجوی

مانگا کیوییه‌که‌ی خوارد.

أَسْبَعَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که‌بوونه‌حه‌وت

که‌س ۵ درنده‌که‌وته‌ناو

ناژه‌له‌کانیان و لی‌ی خواردن.

أَسْبَعَتِ الْحَامِلُ: نافرمته‌سک‌پرمکه

به‌حه‌وت مانگی مندالی بوو.

أَسْبَعَ الطَّرِيقُ: رێگا‌که‌درنده‌ی زۆر بوو.

أَسْبَعَ إِبْنُهُ: منداله‌که‌ی دا به‌دایه‌ن

شیری بداتی و به‌خیوی بکا.

سَبَّحَ الْعَمَلُ: چهوت جار کارمگهی
 نه نجام دا ۵ یان دوجه نندانه ی
 کردهوه، دهگوترئ: (سَبَّحَ الْإِنَاءُ):
 چهوت جار قاپه گهی شت ۵ (سَبَّحَ
 اللَّهُ لَكَ الْأَجْرُ): خودا چهوت هیئندی
 پاداش دایهوه یان پاداشی بو
 دوجه نندانه کرد ۵ همروا دمگوترئ:
 (سَبَّحَ عِنْدَ إِمْرَأَتِهِ): چهوت شهو لای
 زنه گهی مایهوه.

سَبَّحَ الْحَامِلُ: ئافرتمگه به چهوت مانگی
 مندله گهی بوو.

سَبَّحَ الْقَوْمُ: خه لکه که ژمار میان بوو
 به چهوت سهد کس، له حه دیشدا
 هاتوو دهفمرموی: (سَبَّحَتْ سَلِيمٌ يَوْمَ
 الْفَتْحِ): هۆزی سولهیم رۆزی فهتج
 چهوت سهد کهسیان ئاماده بوون بو
 رزگار کردنی مهککه.

إِسْتَبْعُوا: بوون به چهوت.

الْأَسْبُوحُ مِنَ الْآيَامِ: ههفته ۵ که بو
 تهواکردنی کهعبه، گوترا مه بهست
 چهوتجار سوپانهومیه به دموری
 کهعبه دا ۵ (ك: أَسْبِيع).

السَّابِغُ: ژماری نیوان شمشو ههشت،
 دمگوترئ: (هُوَ سَابِغُ سَبْعَةٍ): پهکیکه
 له ژمارمکانی چهوت.

السَّبَاعِي: چهوت سوچ، چهوت لا ۵
 (رَجُلٌ سَبَاعِي الْبَدَنِ): پیاوئیکه

چهسته تهواو (ثَرِبَ سُبَاعِي):
 قوماشیکه چهوت مهتره، چهوت
 بسته.

السَّبْعُ: درنده، ههردمعبایه ک چنگو
 نینۆکی ههبن و پهلاماری ئادهمیزادو
 ئازمل بداو نیچیری بکا ومکوو شیرو
 گورگو پلینگ ۵ (ك: سَبَاعٍ وَاسِعٍ
 وَسُرْع).

السُّبُعُ: بهشیکه له چهوت بهش ۵ (ك:
 أَسْبَاع).

السَّبْعَةُ: ژماریه که بو نیرینه
 بهکار دئ.

السَّبْعَةُ: بیچوه شیر.

السُّبُوعُ: ههفته.

السَّبِيعُ: بهمانا (السَّبِيعُ) دئ.

الْمُسَبِّحُ: لهزاراو هی نه نندازیاری دا
 قه بارمیه کی چهوت سوچه.

الْمُسَبِّحُ: شوینیک درنده ی لی ههبن ۵
 (ك: مَسَابِع).

الْمُسَبِّحُ: بهناز پمرومردمو ژبان نهرمو
 نۆل ۵ منداله ساواپه ک دایکی بمریو
 ئافرمتیکی تر شیر ی پی بداو
 بهخیوی بکا ۵ مندالی زۆل ۵ مندالی
 باوک نه ناسراو ۵ مندالیک به چهوت
 مانگی له دایک بیی.

الْمُسَبِّعَةُ: زمویه ک درنده ی زۆربن ۵
 (ك: مَسَابِع).

سَبَّحَ الشَّيْءُ: شتهكه تهواو بوو ۵ دريژ بوو،
بهر فراوان بوو، زور بوو، دمگوتري:
(سَبَّحَ الدَّرْعُ) و (سَبَّحَ الشَّعْرُ) و (سَبَّحَ
الذنب) و (سَبَّحَتِ النعمة)، وه
دمگوتري: (هو سايع وهي سايغة) ۵
(ك: سوايغ).

أَسْبَغَ الْفَارَسُ: سوارمه زريني پانو
پوري له بهر كرد، دمگوتري: (أَسْبَغَ
ثَوْبَهُ): گراسهكه پانو پور كرد ۵
(أَسْبَغَ وَضوءَهُ): بهر پيك و پيكي
دمستونويژي گرت و نه ندامه گاني
جوان شت ۵ (أَسْبَغَ لَهُ فِي النَفَقَةِ): به
تيرو پري نمغه هه كيشا ۵ (أَسْبَغَ
اللَّهُ عَلَيْكَ فِي النعمة): بهر و مردگار
نازو نيممه تي به سمر دا رشتي.

الْتَسِيفَةُ: (تسيفه الخوذة): نهو قه هيتان و
قوچه و ترمقه و شتانه به كه
نه لقه گاني زرينه كه پي قايم
دمكري له مل دا ۵ (ك: تَسَابُغُ).

سَبَّحَهُ إِلَى الشَّيْءِ سَبَّحًا: پيشي كهوت،
دمگوتري: (سَبَّحَ الْفَرَسُ فِي الْحلبة):
نه سپه كه له مهيداني غار غاريان دا
پيش نه سپه گاني تر گه بهشته
مه بهست.

سَبَّقَ عَلَى قَوْمِهِ: له پياومتي و شكومه نديي
دا پيش هوزو نه ته و مكه كهوت ۵

(سَبَّقَ عَلَى الْأَمْرِ): له كار مكه دا تيشكا.
أَسْبَقَ الْقَوْمُ إِلَى الْأَمْرِ: خه لكه كه
به به له و لي پرانه وه بؤكار مكه چون.
أَسْبَقَ الرَّأْيَ: له سمر رايه كه سوريو
به به لي و رد بونه وه بئ سئ و دوو.
سَبَّقَ إِلَى الشَّيْءِ مُسَابَقَةً وَسَبَاقًا: به له ي
كرد بؤلاي شتهكه.

سَبَّاقَ بَيْنَ الْحَيْلِ: نه سپه گاني خستنه
غار كردن و سوار مگانيان
به سمر يانه وه بوون، سهيري كرد
بزاني كاميان پيش دمكه وي.
سَبَّقَ فَلَانًا: پيش پر كي له گه ل فلانكس
دا كرد.

سَبَّقَ: پيشكه وتني به دمست هيتا.
سَبَّقَ بَيْنَ الْحَيْلِ: به مانا (سابق) دي.
سَابَقَتِ الشَّاةُ وَخُومَهَا: مهر كه پيش
و مخت بيچومكه ي بوو.

سَابَقَ الطَّيْرُ الْجَارِحَ: حه بليكي سيمه ي
له حاجي يالنده كه كردو به ستيه وه.
إِسْتَبَقُوا إِلَى كَذَا: خه لكه كه پيش پر كييان
كرد بؤلاي نهو شته.

إِسْتَبَقُوا الطَّرِيقَ: له رنكاكه لاي دا.
تَسَابَقُوا: به مانا (استبقوا) دي ۵
كي پر كييان كرد.

السَّابِقُ: كه سيك دمست پيشخمر بئ بؤ
كاري چاكه.

السَّابِقَةُ: پيش پر كي له رويشتن و شتي

تر دا ۵ دمست پيشخمرى لهشت دا،
دمگوترئ: (له في هذا الأمر سابقه):
لهم نيشهدا پيش كهسانى دى
كه وتوومو تپيدا كارامايه ۵ لهياسادا
بريتيه له تاوانيك كه سيك دهپكاو
له سمرى تومار دمكرئ ۵ ههئسو
كه وتيكي ريك و پيكه و تازو
هه لايه و دمكرتته نمونه و سمره
مهشق ۵ (ك: سوابق).

السباقات: نهسپ.

السباق: قهيدو جهيلى له سمره و شتى
قايم قاچى بالتدهى به هيزو
درمدهى پي دهبه سترئ.

سباق الحيل: نهنجامدانى پيشپرئ
له مهيدانى غار غاريڻ دا.

السباق: كه سيك زور جار پيشكه و تن
به دمست بيتئ.

السبق: نهوشتهى گرموى پيشپرئ كهى
له سهرده كرئ يان شوينى
پيشپرئ كه ۵ (ك: اسباق).

سبك المفدين سبكاً: مهعده كهى
توانمده و پالفتهى كردو خشتو
خالى لى دوور خسته و مهقالبى
دا، دمشگوترئ: (سبكت التجارب
فلاناً): نهزمون و تاهيكرندنه و
فلانكهسى له بوته داومو قالى كردوه،
دمگوترئ: (هو سبك وسبك).

سبك المفدين: به مانا (سبكه) دئ.
انسبك: لهقالب درا.

السبابة: پيشهى نالتون و مس
توانمده و شتى واو لهقالب دان.

السبابة: نهو كه سهى مهعده كهان
دمتوينتته و مهو له بوته يان دماو
دميانكاته و بهقالب ۵ ههروا ناوه بو
نهو كه سهى بوورى بهلوعه له ناو
خانوو باله خاننه ليك دماو
دميانبه ستن.

السبيكة: قالبه نالتون قالبه زيو قالبه
رمصاص و شتى وا ۵ هه پارچه
مهعده نيكى مهيله و دريزو لهقالب
دراو ۵ (ك: سبانك).

السبيل: نهو شوينهى مهعده كهانى
تيدا لهقالب دمدرئ ۵ (ك: مسابك).

السبيل: نهو قالبو ناميرانهى نالتون
و زيو مهعده تواومكانى تيدا
لهقالب دمدرئ.

انسبكر الشئى: شته كه دريز بوو،
دمگوترئ: (انسبكر النب و انسبكر
الشعر): رومكه كه بهرز بووه، قزمكه
دريز بوو.

انسبكر الشباب: گهنجيه كهى كامل بوو
چاك پيگه يى.

انسبكر النهر: چومكه رهوان بوو،
ناومكهى روى.

اَسْبَلَتُ الطَّرِيقَ: رېښه ځاي ته رېښه ځاي بوو
خه لځي زور پيدا پوي.

اَسْبَلُ الزَّرْعُ: کشتوکاره که گوڼي دا (اَسْبَلُ
السماءُ): ناسمان باراني باراند
(اَسْبَلَتُ العَيْنُ): چاو فرميسکی پښت،
(اَسْبَلُ عَلَيْهِ): زوري قسه له سمر کرد
ه (اَسْبَلُ الشَّيْءُ): شتمه که ي بهرهللا
کردو شلي کردموه، دايدايه وه،
دمگوتري: (اَسْبَلُ الثَّرْبَ وَاَسْبَلُ السَّرَّ
وَاَسْبَلُ الْفَرَسُ ذَنْبَهُ).

سَبَلُ الشَّيْءِ: شتمه که ي کرده مولکي
همه موانی، ومقضي گشتي لمړنگه ي
خودادا.

اَلْاَسْبَلُ: سميل درېژ يان پيش درېژ ه
(ك: سَبَل).

اَلْاَسْبَلُ: (طريق سابل): رېبازيکه
خه لځي پيدا تيپمې دمبې.

اَلْاَسْبَلَةُ: رېگايه که خه لځي پيدا دمپوا،
دمگوتري: (سبل سابل): رېبازيکه
خه لځي پيدا دمپوا.

اَلْاَسْبَلُ: باراني به خورم ه گوڼي پوهه
ه دمردنيکه توشي چاو دمبې
پمردميه کی تمه کی ومکوو تهنراوي
جالجالوکه خه تخه تي سور له ناو
چاو پهيدا دمبې ه پوښاکي درېژ ه
کراسي ناودامان.

اَلْاَسْبَلَةُ: نافرمتيکه له زوور ليوي

سمرموي مووي لي پوابن ه چاوڼک
برژانگي درېژ بن ه (ك: سَبَل).

اَلْاَسْبَلَةُ: (سَبَلَةُ الزَّرْع): گوڼي پوهه،
گوڼه گهنم و جو ه (سَبَلَةُ الرَّجُلُ):
نمو گه وانه يه ي له ناو و پراستي ليوي
سمرموه ه قمراخى سميل ه لاي
خواروي پيش ه (سَبَلَةُ الْإِنَاءِ): سمری
قاب، دمگوتري: (مَلَأَهُ اِلَى سَبَلَتِهِ): تا
سمر قابه که ي پري کرد ه (جَرَّ فُلَانُ
سَبَلَتَهُ): فلانکس پوښاکه زيډمو
شورپوومو که ي پراکيښا ه (جاء وقد نشر
سَبَلَتَهُ): هات همپشه ي کرد ه (هر
اَصْهَبُ السَّبَلَةُ): نمو دوژمنه.

اَلْاَسْبَلُ: رېگا ه هوکارو سه يمب ه
قورئان دمفرموي: ﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
اَلْاَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً﴾ ه همروا
به مانا فيل و ته له که دي.

سبيل الله: جيهادو تيکوښان لمړنگه ي
خودادا ه جه جکردن ه همولدان بو
فيربووني عيلم و زانياري ه
همرشتيک خودا فهرمانی
به منهنجامدانی کردبې له کاری خيرو
چا که ه به زوري به مانای جيهاد
به گاردی ه همروا به مانا حمره ج و
عميه دي، دمگوتري: (ليس علي في
كذا سبل) ه به مانا به لگه و دهليل
دي، دمگوتري: (ليس لك علي سبل).

إِبْن السَّيْل: كَهْ سَيْكَه رَيْبَوَارِي وَ
پیداویستی گمراڼه‌وی بۆ شوینی
خوی دمست نه‌که‌وی.

السَّبْنَجُونَةُ: هَمُومُو بَالْتَوِي دُرُوسْتَكِرَاو
له‌که‌وئی رِی‌وی ۵ پیاو‌یه‌تکراوه
حه‌سه‌نی کوپی عه‌ل هَمُومِیه‌کی
له‌وجوړه‌ی هه‌بوو له‌کاتی نوپژکردن
دا له‌به‌ری نه‌دمکرد.

السُّنْبُوسَةُ: فَارغُونِي دُواوَدِي
شهمه‌نده‌فهر.

سَبَّةٌ سَبْهًا: عَمَقْلِي نَهْمَا، شَيْتَو كَيْلِ بُوو
له‌به‌ر پیری، دم‌گوتری: (هو مَسْبُوه).
سَبَّةٌ: بَهْمَانَا (سَبَّةٌ دِي) ۵ زَمَانِي کِرَاوْمِيه.

السَّبَاهِي: (رَجُل سَاهٍ): پِیَاوِيكَه له‌به‌ر
پیری عَمَقْلِي نه‌ماوه.

السَّيْهُ: خَوْ بَه‌زَلْزَان.
السَّبَاهِيَّة: خَوْ بَه‌زَلْزَان.

السَّبْهَلُّ: پِیَاوِي بِن‌عَمَقْلَو هِيچ نه‌بوو،
هیچ له‌بارا نه‌بوو ۵ پِیَاوِي تهر
دِماخو له‌خَوْ رَاږِي و لوت‌به‌رز ۵
هه‌ولدمر بۆ شتی بې‌هوده، دم‌گوتری:
(عَشِي سَبْهَلًّا): دِي و دم‌چې به‌بی
نهمه‌ی سودیکي دمست بکه‌وی ۵
کَارِيك که‌هیچ سودیکي لی
چاوم‌پروان نه‌کړی ۵ هم‌روا دم‌گوتری:
(ذَهَبْ أَمْرَه سَبْهَلًّا): هه‌ولده‌که‌ی
بی سود بوو.

السُّبْهَلِي: خَوْ بَه‌زَلْزَان و لَارُو له‌نجه‌کار.
سَبِي عَدُوَّةٌ سَبِيًّا وَسَبَاءٌ: دُورْمَنِي دِيل کړد،
دم‌ش‌گوتری: (سَبْتَه الغَانِيَّة):

قَه‌دِبَارِيك و چاو‌جوان ديلي کړد.
سَبِي الْخَمَرُ: له‌وَلَاتِيكَه‌وه شم‌رابی برد بۆ
وَلَاتِيكي تر.

سَبِي الْمَاءِ: زَمُوي هه‌ن‌کُولِي تا گه‌شته‌ناو.
سَبَاهُ اللَّهِ وَأَبْعُدْ: حُودَا نه‌م‌فريني لی کړد
۵ حُودَا نه‌م‌فريني لی بکا.
اَسْتَبَاهُ: بَه‌مَانَا (سَبَاهٌ دِي).

تَسَابِي الْقُرْمُ: خَه‌ن‌که‌که هه‌ندیکيان
هه‌ندیکيانيان دِيل کړد.

تَسَبِي لَهُ: خَوِي لَاخُوشه‌ويست کړدو
مامه‌حه‌مه‌ی بۆ کړد.

السَّيَّيَاءُ: پَزْدَان ۵ نَاژَمَل و به‌رو بوومی و
زُور بونيان زُور بونی مال و پیاوی
تِيکُوشمرو جه‌نگاومر ۵ (ك: سَوَابِي).
السَّيَّاءُ: نَمُو دَارُو چېل‌که‌و جه‌وَلَمِيه‌ ناو
له‌وَلَاتِيكَه‌وه دم‌با بۆ وَلَاتِيكي تر.

السُّبْيُ: دِيل کِراو پَښِنِراو ۵ به‌زُورِي بۆ
نافرمت به‌کار دم‌پَښِنِري لمو پوه‌وه
دل رَه‌يِنَن يان خُويان بي دم‌سه‌لَاتِن و
دم‌پَښِنِريَن ۵ (ك: سُبِي).

السُّبِي: دِيل کِراو، رَه‌يِنِن‌دِراو چ پِیاو بي
چ نافرمت بي.

السَّيَّاءُ: تَوِيژِي مار‌پِیستی مار‌ه(ك):
سبایا).

السَّيِّئَةُ: دورو گهوههر كه مهلهوان
لهدمريا دمرى دېنى ۵ (ك: سايا).

السَّاتُ: شهشم، دمگوترى: (جاء فلان
سائاً): فلانكس بهپلهى شهشم
هات.

السِّتُ: شەش ژمارهى نيوان پېنچو
حهوت ۵ بؤ مېينه بهكاردى
دمشكرېته وشهى ريزدانان بؤ
نافرمت دمگوترى (ست فاطمة، ست
رقية، ... هتد) ۵ (ك: سئات).

السِّتَةُ: ژمارهى شەش بؤ نيرينه
بهكاردى.

السِّتون: ژمارهى شهصت ۵ شەش جار
ده ۵ بؤ نيرو مى بهكاردى،
دمگوترى: (ستون رجلاً وستون
امراً).

سَتْرَةُ سَتْرًا: شاردېهوه.

ساتره العداوة: دوژمنايهتيهكهى بؤ نهو
دمرنهخست.

إِسْتَرَّ: داپېوشى.

إِسْتَرَّ: بهمانا (استر) دى.

تَسْتَرَّ: خوى شاردموه، دمگوترى: (كَسَرَّ
عليه): لىي شاردموه.

الإِسْتَارُ (من العدد): ژماره چوار
دمگهيهنى ۵ همروا كيشى چوار
مئقالو نيو دمگهيهنى.

إِسْتَارَ القوم: چوارمى قهوممهكهيه ۵

همروا بهمانا عهقلو شهرمو حهيا
دى ۵ (ك: أَسَاتِر).

السِّتَارُ: داپوشهر، پهرده ۵ پهردى
بهنجهرو دمرگا.
السِّتَارَةُ: بهمانا (السِّتَار) دى ۵ (ك:
متائر).

السِّتَرُ: بهمانا (السِّتَار) دى ۵ بهمانا
عهقلو شهرمو حهيا دى ۵ (ك:
أَسَار وَسُتُور وَسُتَر).

السِّتْرَةُ: بهمانا (السِّتَار) دى.

السِّتِي: كهسيكه حەزى لهشتى نهينى
بىو سرپوش بىو ۵ داوينپاك ۵

درهختيك لقو پوي زورين.

السِّتْرَةُ (جارية مُسْتَرَّة): كچولهيهكى
كهزاوه نشين و پاريزراوه ومكوو
دورى ناو صهدهف وايه.

السِّتور: داوينپاك و خاوين ۵ كهسيك
حالو ومزعى لاي خهك ديارنهبي.

السِّتُوق: پارهى ستوك و تهزوير ۵
پارهى قهلب.

السِّتْنَقَةُ: ناميرنكه پيى لهسازو
سهمتور دمرى.

سَتَلَ القوم سَتْلًا: خهككه بهپرز يهك
لهدوا يهك هاتنه دمرهوه.

سَتَلَ اللُّزْءَةُ: دمكه لوتلونهكان يهك
يهك لهبنهكهيان كهوتنه خوارموه.

سَتَلَهُ سَتْلًا: شويى كهوت.

- سَائِلٌ: شوپنی کهوت.
تَسَائِلٌ: به مانا (سَائِلٌ دئ، دمگوترئ: تسائل الدمع واللؤلؤ).
سَأَلَةُ الشَّيْءِ: جوړه پړو پوچه کانی شت.
السُّئُلُ: بالئدمیه که له پیړی (الصقريات) گه ورمترین بالئدمیه له پړی قه بارموه، چونکه درنژی باله کانی له کاتی گردنه وه بیان نژیکه سی مهتر دمبن ه له شوپنی چیاو شاخ و که ژدا دمزی ه (ك): سُبُلان).
السُّئُلُ: ریگه ی ته نگه بهر ه (ك): مسائِل).
سَتَّهَ سَتَّهًا: دوا ی کهوت و لئی نابیتمه وه، هه میشه به دواو میه تی.
سَتَّهَ سَتَّهًا: سمتی زل بوون ه (فهو آسته وهي ستهاء) ه (ك: سَتَّه).
الْإِسْتُ: سمت ه جاری وایش دمبی مه به ست خودی کونی پاشمویه ه (ك: آسته) ه به خه لکانی خو پړی و هه تیومچه ده لئین: (سته).
أَسْتُ الدَّهْرُ: نهمو لئ پوژگار.
ابن استها: کوری کوپله و دایک نه مه ته ه مندالی زینا.
سَجَّ بَطْنُهُ سَجًا: گورونکه ی توش بوو ه سکی جوو.
سَجَّ الطائرُ: بالئدمکه ناوسکی خو ی دانا.
- سَجَّ بَسْلَجُهُ: جیقنه ی پونی کرد.
سَجَّ سَطْحُهُ: به قوری شل سمریانه که ی سواخ دا.
سَجَّ الحائطُ: دیوارمکه ی سواخ دا.
السَّجَّاجُ: ماستاوی زور پون.
السُّجُ: دمگوترئ: (أخذه في بطنه سَجُ): سکی جوو.
المِسْجَةُ: مالنچ، ماله؛ نامیریکه قورو گه چو شتی وای پچ بلاو دمگرتیه وه ه (ك: مَسَاج).
سَجَّجَ لَهُ بَشِيٌّ مِنَ الْكَلَامِ سَجْحًا: بمته عریض و توانج مانابه کی نارپسته کرد.
سَجَّاحٌ: ناوی ژنیکی ته میمییه لافی پیغه مبه ریتی لی ده دا، هاوسه رو هاوولی موسه یلیمه بوو.
السُّجَّاحُ: بهرام بهر ه دمگوترئ: (داری سُجَّاحَ داره).
السُّجُّجُ مِنَ الطَّرِيقِ: ناوهرستی ریگا ه ریزو ته ناف ه دمگوترئ: (بنوا بیوتهم علی سُجُّجٍ واحد): خانوو مکانیان له پیزی یه ک دروست کردون.
السُّجَّجَةُ: سروشت و پموشت.
السُّجَّجُ: نهرمو شل، ئاسان ه دمگوترئ: (خُلِّقَ سَجَّجٌ): پموشتی نهرمو نیان.
السُّجَّجِيَّةُ: به مانا (السُّجَّجَةُ دئ ه دمگوترئ: (رکب سَجَّجِيَّةَ رَأْسَهُ).

سَجَدَ سُجُودًا: چووه سوژده ۵ ملکه چ بوو

ناوچاوانی خسته سمرزموی.

سَجَدَتِ السَّفِينَةُ لِلرَّيْحِ: کهشتیه که

بهگوږدهی بایه که مه په لانی کرد.

سَجَدَتْ رَجُلُهُ سَجْدًا: حاجی هاوسا ۵ (في

سَجْدَاءَ وَهُوَ اسْجَدُ) ۵ (ك: سَجَدَ).

أَسْجَدَ: سهری دانه واند چووه رکوع ۵

(أَسْجَدَ الرَّجُلُ) پیاومکه به تیلهی

چاو زوری بو روانی و دریزه ی به

ته ماشاگردنه که دا.

السَّاجِدُ: دمگوتری: (فلان ساجد المنخر)

فلانکس ملکه چو زه لیل و

فهرمان به رداره.

السَّاجِدَةُ: میینه ی (السَّاجِد) دمگوتری:

(عين ساجدة) چاومکه پرته

پرتیه تی، چاومکه فربه فربه تی ۵

دمشگوتری: (غلبة ساجدة) دار

خورمایه کی همد خوارو خپچه ۵

(ك: سَوَّاجِدُ).

السَّجَادُ: که سیک زور سوژده به ری.

السَّجَادَةُ: بهرمان، فهرشیکی پچوکه

نوږزی له سهر دمکری ۵ شوښکه ی

سوژده بردن به ناو چاوانه وه.

الْمَسْجِدُ: ناوچه وان ۵ (الْمَسْجِدُ مِنْ بَدَنِ

الانسان) نه و نه ندامانه ی له کاتی

سوژده بردندا بکه ونه سمر زموی که

بریتین له ناوچه وان و لوت دوو

بهری دمست و همر دوو که شکه

نه زنوو همدوو چاوه هامکی حاج.

الْمَسْجِدُ: مزگهوت ۵ شوښی نوږزی

موسولمانان.

الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ: مزگهوتی که عبه.

الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى: مزگهوتی قودس ۵

(ك: مَسَاجِدُ).

الْمَسْجِدَةُ: بهرمان.

سَجَرٌ سَجْرًا وَسَجْرًا: پرپوو (سَجَرُ الْإِنَاءِ)

قاپه که ی پرگرد ۵ (سَجَرُ الشَّيْءِ)

شيعر که ی به تانک قافیه یی نه گوت.

سَجَرُ الْمَاءِ فِي حَلَقِهِ: ناوی رزانده قورگیه وه.

سَجَرُ النَّوْرِ: تهن دورم که ی پرگرد له

سوته مه نی و گهر می کرد.

سَجَرُ الرَّجُلِ الْكَلْبُ: پیاومکه قلایته ی کرده

ملی سه که که.

سَجَرَتْ عَيْنُهُ سَجْرًا وَسُجْرَةً: سپینه ی

چاوی که میك سوری تیدایه ۵ (فهي

سَجْرَاءُ) به خامنی چاومکه ش

دمگوتری: (أَسْجَرُ).

سَاجِرَةٌ: هاوړپیه تی کردو نه مه ک و

ومفای له که لندا نواند.

سَجَرُ الْإِنَاءِ وَغَوْرُ: قاپه که ی پرگرد.

سَجَرُ الْمَاءِ: ناوم که ی هه لقلولاند هپچه ی

کرد.

سَجَرُ الشَّيْءِ: شيعر که ی تانک قافیه و

قافیه جودا خوښدوموه پان

به همدوو شیومکه شیعری دانا.

سَجَرُ الْكَلْبُ: قَلْبَتَهی له ملی سهگهکه کرد.

إِنْسَجَرُ: پری کرد (إِلْسَجَرُ الشَّعِرُ) شیعرمکهی به قافیهای جیا جیا دانا، خویندیییهوه.

إِنْسَجَرُ فِي السَّيْرِ: له رویشتندا بهردموام بوو.

الْأَسْجَرُ: لَيْلٌ ۵ دموگوتری: (غدير أَسْجَرُ) گؤلاویکی لیلته، ناوهکهی قوپاویکی مهیلهو سوره ۵ (ك: سَجَرُ).

السَّاجِرُ: لافاو.

السَّاجِرُ: قَلْبَتَه دموگرتته ملی سهگ.

السَّجَرُ: چاوگهو بهکارددهیندری بؤ گرمهی ههور ۵ دموگوتری: (بَسْرُ سَجَرُ) بیرنکه پره له ناو.

السَّجُورُ: دارو چیلکهو چهویل که ناگری پی دموگرتتهوه.

السَّجِيرُ: دۆستی گیانی بهگیانی ۵ (ك: سَجَرَاءُ).

الْمِسْجَرُ: کۆلهومژ نهو دارهی ناگری تهندوری پی خوش دموگرتی ۵ (ك: مَسَاجِرُ).

الْمِسْجَرَةُ: بهمانا (الْمِسْجَرُ) دئ ۵ (ك: مَسَاجِرُ).

الْمِسْجُورُ: ههلاپساو ههنگیرساو ۵ پر.

سَجَسَ سَجَسًا: لَيْلٌ بوو رنگی گؤرا.

سَجَسَ الْمَاءُ: ناومکه لیل و قوپراو بوو (هر سَجَسَ وَسَجَسَ) (بَسْرُ سَجَسَةَ وَسَجَسَةَ).

سَجَسَ الْإِبْطُ وَالْمَاءُ: بن ههنگلی بونی کرد، ناومکه بؤگمن بوو.

سَجَسَ الْمَاءُ: ناومکهی لیل کرد.

السَّاجِسِيُّ: (كَبَشُ سَاجِسِي) مهرنکی سپی زؤر سپی و خورپهکهشی زؤره. السَّجَسُ: لَيْلٌ و گؤراو.

السَّجِسُ: ههرگیزاو ههرگیز ۵ دموگوتری: (لا أفعله سَجِسَ اللَّيَالِي أَوْ سَجِسَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامَ أَوْ سَجِسَ الدَّهْرَ) مهبهست نهومیه قمت نهوه ناگهم.

السَّجَسَجُ: (يَوْمُ سَجَسَجَ) رۆژیکی کهشو هموا مام ناومندییه نهساردهو نهگهرمه ۵ (ظَل سَجَسَجَ) (وَأَرْضُ سَجَسَجَ) زمویییهکه نه نهرمهلانه نه رفقو پتموه ۵ یان زمویییهکی پانو پؤره ۵ (ك: سَجَاسَجَ).

سَجَعَتِ الْعِمَامَةُ وَالنَّائِبَةُ سَجْعًا: کۆترمهکه بهیهک شیوه خویندی ۵ حوشرمهکه بهیهک شیوه بارانندی.

سَجَعَ فُلَانٌ: فُلَانُکَهس به شیومییهک قسهی کردن رسته کانی وشهکانی سهرموایان ههبوو وکوو شیعر ۵

دمگوتري: (سَجَعَ الكلامَ وسَجَعَ به)
 قسمه گانی سهرموادار کردن ه (وهو
 وهي سَجَاعَة) ه (وهو سَجَاع).

سَجَعَ له: قسمه صدی نهوی کرد.

سَجَعَ فلان في سيرة: فلان مامناومندی و
 راستال بوو له مهبست لای نهاد.
 سَجَعَ الكلامَ وسَجَعَ فيه: قسمه گانی
 به شیوه سهج کردن شیوازی
 سهجی له قسمه گانیدا پهپرو کرد.
 الأسجوعة: قسمی سهج دار، رسته
 سهرموادار.

الساجع: دمگوتري: (ناقة ساجعة وساجع)
 خوشترکی ومهابه له بهك شیوه
 دمبارین ه (ك: سواجع وسُجَّع) ه
 دهم و جاوی ریكو پيك ؛ روخسار
 جوان و قوز.

السُجَّع: قسمه کردن به شیوه مهبست
 رسته گان سهرموایان هبئ به لام بی
 کیش بن (ك: أسجاع وسُجَّع).
 السُجَّعة: پارچه بهك له كهلامی
 سهرموادار.

السُجَّع: مهبست و رپرو (ك:
 مساجع).

سَجَفَ البیت سَجَفًا: حصیرو شتی وای
 خسته سمر سهقزی خانومه.
 أسجَفَ الليل: شمو تاریك بوو.

أسجَفَ البیت: حصیرو تامانو
 قهغه ژاژی خسته سمر سهقزی
 بانه که.

أسجَفَ السُّتْر: پهردمکهی دادایه وه.

السَّجَف: پهرد ه (نهو نهخش و
 نهتمین و پهراویزمیه به دامینی
 کراسه وه دهلکینری ه (ك: سَجَف).
 السَّجافة: پهرد.

السَّجَف: دوو پهرد له لیک نریك بن و
 به تالایی په گیان له نیواندا بی ه
 (ك: أسجاف وسجوف).

السَّجفة: ساتیک له شمو ه (ك: سَجَف).
 السُّجُّ: ریخوله به پارچه گوشت و بهز
 داپوشری.

سَجَلَّ به سجلاً: له بهرزییه وه فرپی دایه
 خوار.

سَجَلَّ الشيء: شته کهی پهك له دواى پهك
 نارد.

سَجَلَّ الماء: ناومکهی له بهرزییه وه
 بهسردا هه لپران.

سَجَلَّ السورة أو القصيدة: سورمه
 هورعانه که یان جامه شیعرمکهی بی
 پهسانه وه خوینده وه.

أسجَلَّ فلان: فلانکس خیرو بیرو بیرو
 بوو.

أسجَلَّ الحوض ونحوه: حموزمکهی پهپر کرد.

أَسْجَلَ فَلَانًا: دۆلچەيەك يان دوو
دۆلچەي دا بە فلانكەس ە يان زۆر
عەتاو بەخشى پيدا.

أَسْجَلَ لَهُ: نامەيەكى بۆ نووسى.

أَسْجَلَ الشَّيْءَ: شتەكەي نارد، دمگوترى:
(أَسْجَلَ الْبَهْمَةَ مَعَ أَهْلِهَا):
بەرخۆلەكەي لەتەك دايكىدا نارد بۆ
كىو.

أَسْجَلَ الْكَلَامَ: قەسەكانى بەرموانى و بى
راوستان ئاراستە كردن ە رىگەي
پيدا قەسەكانى خۆي بلى و راي خۆي
دەريپى.

أَسْجَلَ الْأَمْرَ: كارەكەي بۆ بەرموا زانى ە
(هَذَا أَمْرٌ مُسْجَلٌ): كارىكە بۆ ەمموو
كەس پەوايە.

أَسْجَلَ النَّاسَ: وازى لە خەلكەكە ەينا.
سَاجَلُهُ: بەرامبەرى وەستاو شانازى
بەسەردا كرد.

سَجَّلَ: سىجەكەي نووسى.

سَجَّلَ الْقَاضِي: قازى بېرىارى داو
حوكمى كردو بېرىارمەكەي لەدەفتەردا
تۆمار كرد.

سَجَّلَ الْعَقْدَ: گرێبەستەكەي لەسىجلى
تايبەتى فەرمى دا تۆمار كرد بۆ
ئەودى نەفەوتى.

سَجَّلَ الْخِطَابَ وَنَحْوَهُ فِي الْيَمِيدِ: وتارمەكەي
لەسىجلى تايبەتى دا تۆماركرد بۆ

ئەودى نەفەوتى.

سَجَّلَ عَلَيْهِ بكذا: شۆرمەتى پيداو ناوى
بلاو كردموو بەو.

إِسْجَلَ: دمگوترى: (إِسْجَلَ الْمَاءُ
وَالدَّمَغُ): ئاومكە پڑا يان فرمىسكى
پڑان.

تَسَاجَلُوا: خۆيان ەلئايەومو
ەمرەكەسەيان شانازيان بەسەر
بەرامبەرمەكەي دا كرد.

السَّاجِلُ: كىفى شوشە و قوژى و
سوراحى شوشە و ئەو جوړە شتانه ە
(ك: سواجيل).

السَّجِيلُ: سواڵەت، گلى رەق بوو
سوركراوو ە قورئان دەفەرموى:
﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ ە

ديوان و دەفتەرى تۆماركردنى سزاي
كافەركان ە شيويكە لەناو دۆزەخ دا.
السَّجَّلُ: دۆلچەي گەورەي پېشاو يان

خانى ە گوانى گەورە ە بەشيك
لەشت ە (ك: سَجُول و سَجَال)،
دمگوترى: (الْحَرْبُ بَيْنَهُمْ سَجَال):
واتە شەپ لەنيوانيان دا بەنۆرميە،
ەمەرجارمو سەمرەكەوتن بۆ
يەكەكيانە.

السَّجِّلُ: كَتِيبِيك شتى مەبەستى تى
دا تۆمار بكرى ە (ك: سَجَلات) ە

ههروا بهمانا نووسهره ۵ هورئان
دهههروموى: ﴿كَطِيَ السَّجِّلُ لِلْكَتَبِ﴾.
السَّجِيلَةُ: نه دۆلجه مه بهست دۆلجه
كهوومه.

السَّجِّلُ: دهگوترئ: (عقد مُسَجَّلٌ و
خطاب مُسَجَّلٌ): گريبه ستي
تۆماركراو له دهفتهرى ههرمى دا ۵
وتارى تۆماركراو.

السَّجِّلُ: دهگوترئ: (فعلنا ذلك و
الدهر مُسَجَّلٌ): نهو ئيشه مان نه نجام
داو كهس له كهسمان نه دهترسا.
سَجَمَ الدَّمْعُ والمطرُ سَجُومًا وَسِجَامًا
وئَسْجَامًا: ههرمىسكه هه ئېرژان يان
باران بارى.

سَجَمَ العينُ الدَّمْعَ سَجْمًا وسَجُومًا: چاو كه
ههرمىسكى بارانندن.
سَجَمَ عن الأمر: له كار كه دا ته مه به لئى كرد،
خۆى لئى گرت هوه.

أَسْجَمَتِ السَّحَابَةُ: هه ورمكه بارانه كه
بههردمهوام بوو.

أَسْجَمَتِ العينُ الدَّمْعَ: چاو كه ههرمىسكى
بارانندن، دهسگوترئ: (أَسْجَمَتِ
السَّحَابَةُ الماءَ): هه ورمكه بارانى
باراند.

إِسْجَمَ: هه ئېرژا به ته وژم بارى.
السَّجْمُ: ئاو، ههرمىسكه.

السَّجْمُ: هه ورمكه زۆر باران ببارينئى

يان چاوى ههرمىسكاوى ۵ نه گهر بۆ
حوشتره شتى وا بگوترئ به مانا
نه ومه شيرى زۆرى.
السَّجَامُ: به مانا (السَّجْمُ) دئى ۵ (ك):
مساجيم).

سَجَنُهُ سَجْنًا: به ندى كرد (هو مسجون
وسجين) ۵ (ك): سَجَنَاءُ وسَجْنِي (به
هي مسجونه وسجينة) ۵ (ك): سجنى
وسجانن).

سَجَنَ لِسَاءَهُ: زمانى خۆى گرت.

سَجَنَ أَلَمَهُ: خه مو خه فه ته كه
ئاشكرا نه كرد شارديه وه.
سَجَنُهُ: به مانا (سَجَنُهُ) دئى.

سَجَنَ النَّخْلَ: چالئى بۆ بىنكى دارخورماكه
هه ئكه نده هه لئكه ي بۆ كرد بۆ نه وه
ئاوى بپته ناومه وه.

السَّاجُونُ: ئاسنى نه رم.

السَّجَانُ: نه و كه سه ي سه رۆكارى
به ندى كراوان ده كا.

السَّجِينُ: به ندى، به ندى خانه ۵ شيوئكه له
دۆزهخ ۵ پهراوئكه كردارو گوته تارى
تاوانبارانى ئاده ميزادو جندو كه
تيئا تۆمار كراوه ۵ نامه ي كرده وه
تاوانباران ۵ شتى زۆر ره قو په وه،
دهگوترئ: (ضرب سَجِينٍ): لئيدانيك
نه و منده كار ي گه ربى لئيدراومكه
له گن و گن و بخوا

دمگوترئ: (طرف ساچ) و (لیلة ساجیة) شهویکی نارام نه ساردو نه گهرم نه هموری ههیمو نه زور تاریکه.

السَّجَّاءُ: (امراة سجواه): نافرمتیکه جاو بهل، جاو نهرم و (ناقة سجواه): حوشرتیکه که دمیدوشن نارام دمگری و (ریح سجواه): بای نهرم و نیان و (بثر سجواه): بیرتیکه ناوی زوره.

السَّجِيَّةُ: سروشت و پموشت و (ك: سجایا).

سَحَبَ الشَّيْءَ سَحْبًا: شتهکی بهسمر زوی دا راکیشا، دمگوترئ: (سجت الريح السراب): پشهباکه تمپو توژی ههئساندو پهمالی و (سَحَبَ ذَيْلَهُ): داوئنی لهدو خوی خشانندن و (سجت الريح اذياها): پشهبا داوئنی نهو نافرمتهی ههئدایهوه و (اِسْحَبَ ذَيْلَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْ): داوئنت لهدیدی خوت نه دیو بکه واته عهفوم بکه و (جاء فلان يسحب ذيله): فلانکس هات بهله نهجهو لار، دمشگوترئ: (سَحَبَ وَدِيعَتَهُ): نهمانه تیهکی و مرگرتهموه و (اَسْحَبَهُ الشَّيْءُ): وای لی کرد شتهکه و مربریگرتهموه.

و بهردمواو هه می شهیی و (غَلَ سَجِن): دارخورمایهک که بو بنکه کهی قولکه گرابی و همروا وشهی (سَجِن): بهمانا ناشکرا دی، دمگوترئ: (فعل ذلك سَجِنًا): نهوشتهی به ناشکرا نه انجام دا.

السَّجْنُ: بهندیخانه و (ك: سجون) و قورئان دمهمرموی: ﴿رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ﴾: قیرائه تیک همیه به (السَّجْنُ) دهخویندریتهوه.

السَّجْنَجُلُ: ناوینه و نالتون و قالبه زیو و زمعفران.

سَجَا الشَّيْءَ سَجْوًا وَسُجْوًا: شتهکه دامرکا هیواش بوو، دمگوترئ: (سجا الليل وسجا البحر وسجت الريح).

سجت الحلوبة للحالب: شیر دهرمه که بو شیر دوشهکه پاو مستاو نقهی نه کرد. اَسْجَى الْبَحْرُ وَغیره: بهمانا (سَجَا) دی. اَسْجَى الْبِثْرِ: بیرمه که ناوی زور بوو. اَسْجَتِ الْحَلْوِيَّةُ: شیر دهرمه که شیری زور بوو.

اَسْجَى الشَّيْءِ: شتهکی داپوشی.

ساجاه: دمستی لی دا، دمگوترئ: (أَتَانَا بِطعام فما ساجناه).

سَجَى المِيتَ: مردمهکی داپوشی.

تَسَجَى: داپوشرا.

السَّاجِي: پرته پرتکر، نوقاو، قوجاو،

اِنْسَحَبَ: به سمر زموى دا كيش كړا،
ړاكيشړا.

اِنْسَحَبَ فُلَانٌ مِنَ الْمَجْلِسِ: له بمر هوږه ك
فلان له مه جليسه كه جووه دمرهوه،
دمشگوتري: (اِنْسَحَبَ الْجَيْشُ مِنْ
الْمِيدَانِ): سوپا له بمره
شمر كشايه وه.

تَسَحَّبَ فِي حَقِّ فُلَانٍ: مافى فلانكهسى
داگمر كردو خستيه پال سامانى
خوى.

تَسَحَّبَ فُلَانٌ: فلانكهس نازو نوزى كرد،
دمگوتري: (هُوَ يَتَسَحَّبُ عَلَيْنَا).
السَّحَابُ: همور بارانى پيوميږ يان نا ه
(ك: سَحَبَ).

السَّحَابَةُ: په له هورنك ه (ك:
سحاب).

السَّحَابَةُ: نهو جوړه ناوهى له بىنكى
گوماوو زهلكاودا دهمينيتته وه.

سَحْبَانٌ: پياوړى هوږى وائيله به
زمانپروان و هسمران بهناو بانگه.

السَّحْبَانُ: رادمر، رامالهر.
السَّحْبَةُ: بهمانا (السَّحَابَةُ) دى ه پمردمو
داپوشمر.

اَلتَّسَحُّبُ: شوپنى سه حب كردن و
ړاكيشان ه (ك: مساحب).

سَحَتَ الشَّيْءُ مَخْنَأً: شته كهى له بىځ
دمرهينا.

سَحَتَ رَأْسُهُ: سمرى هه لكه ند.

سَحَتَ الْبُرْكَةُ: بهرمگه ته كهى برد.

سَحَتَ الشَّخْمُ وَاللَّحْمُ: بهزو گوشته كهى
قهلاشته وه.

سَحَتَ فِي تِجَارَتِهِ: سوتو ريباى
له بازارگانى كړنه كهى دا نه نجام دا.

أَسَحَتَ: كهوته ناو سوتو ريباوه،
دمگوتري: (أَسَحَتَ فِي تِجَارَتِهِ): بهمانا
(سَحَتَ) دى.

أَسَحَتَ الشَّيْءُ: شته كهى له بىځ دمرهينا
ه هورن دهمرموى: ﴿لَا تَفْتَرُوا عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا فَيَسْحِتَكُم بِعَذَابٍ﴾ ه همروا
دمگوتري: (أَسَحَتَ رَأْسَهُ): سمرى
هه لكيشا ه (أَسَحَتَ مَالَهُ): ماله كهى
فهوتانند.

الْأَسْحَتُ: (عام أَسَحَتُ): ساليكى بى
لهومرو كه م بږوه ه (وهي سَحَتَاءُ):
دمگوتري: (سنة سَحَتَاءُ): (أَرْضُ
سَحَتَاءُ) ه (ك: سَحَتُ).

السُّحْتُ: شتى پيس و پوخه ل و
ناحه لال، كه نه نجامدانى يان
قبولكردنى شمرمه زارى بى، ومكوو
بهرتيل ومركرتن ه هورن د
دمهمرموى: ﴿سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ
أَكْأَلُونَ لِلْسُّحْتِ﴾ ه همروا بهمانا
شتى كه مو كه مبايه خيش دى ه
وشه (السُّحْتُ): نه گمر مه بهست

گهستی و شوینکهی لی کرد.

إِنْسَحَجُ: سپی گرا توینکلی لی کرایه‌وه.

تَسَحَجُ: سپی بوو.

السَّحُوجُ: نافرمتیک زور سویند بخوا.

المِسْحَاجُ: بهمانا (السَّحُوجُ) دئ ه شتیک

زور شتی تر بگه‌زی ه (ك):

(مساحیج).

المِسْحَجُ: گه‌زنده ه شتیک گه‌زینی

زوربی ه قه‌له‌م دادر نامیریکه

داری بی دادرئ ه (ك: مساحیج).

سَحَّ الانسان والحيوان سَحاً وَمُحَوَّحاً:

قه‌له‌و بوو زور قه‌له‌و بوو ه (هر

ساح وهی ساحت).

سَحَّ الماء ونحوه: ناوه‌که له‌بهرزاییه‌وه

هه‌لژاییه خوار بو نزمایی.

سَحَّ الماء ونحوه سَحاً: ناومکهی لی‌کدان

لی‌کدان هه‌لژانده خوارو پیی

داکرد، دمگوترئ: (استشدته قصیده

فَسَحَّهَا عَلَيَّ سَحاً): داوی چامه

شیرینکم لی کرد بی مینجه مینج

به‌سمریدا خویندمه‌وه.

سَحَّ فلاناً: له‌فلانکهمسی دا.

سَحَّ: جه‌لدهی لی دا، دمگوترئ: (سَحَّة

مائة سوط): سه‌د شوپکه داری

حه‌ددی لی دا.

سَحَّ الماء ونحوه: بهمانا (سَحَّ) دئ.

ناده‌میزاد بوو به‌مانا ناده‌میزادی

نه‌وسنو زور خورو ورگ زله‌که

همرگیز تی‌رخواردنی نه‌بی.

السَّحْتُ: قوماشی کون و پژو ه هیزی

برسییه‌تی و تینوایه‌تی ه سزاو

نه‌شکه‌نجه ه (مال و دم سحت):

مالیک یان خوینیک که به‌میرۆ

دانیان تاوان نه‌بی.

السَّحْتُوتُ: قاوتی که‌م و چه‌ور ه دمشتی

نهرمان و گل نهرم ه قوماشی پژو.

السَّحْتِيْتُ: قاوتی چه‌ورایی که‌م بی ه

(ك: سحاتیت).

السَّحِيْتُ: ورگ زلی تی‌ر نه‌خورو

نه‌وسن.

السَّحِيَّةُ: رادمر، رامالهر.

المسحوت: بهمانا (السَّحِيْتُ) دئ.

سَحَّجَهُ سَحْجاً: رنی، برینداری کرد،

قه‌لاشتییه‌وه، دمگوترئ: (سَحَّجَ

العود بالبرد): دارمکه‌ی گرن گرن

کردو سپی کرد توینکلی لی کردموه

ه (سجحت الريح الأرض): رهمه‌باکه

زموپیه‌که‌ی رادا شوینکهی لی کرد.

سَحَّجَ شَعْرَةً: قزمکانی به‌شانه‌دا هی‌نا.

سَحَّجَ في سيرة: به‌هیواشی رویشته، همروا

دمگوترئ: (مَرَّ يَسْحَجُ).

سَحَّجَهُ: سپی کرد ه توینکلی لی کردموه ه

- إِسْحَ: هه لږڙا، ناومکهای بهسمردا
هه لږڙایه خوار.
- تَسْحَ: به مانا (سَحْ) دئ.
- السَّحَاءُ: شتیک بهردموام به لږږنه
بیاری، دمگوترئ: (یعینه سَحَاءُ):
دمستی به خشندمیهو زور دمیبه خشن
ه (غارة سَحَاءُ): هه لمه تیکه گشتی و
به رته وازمیه.
- السَّحَاةُ: له زانیاری کیمیادا لوله په که
له شوشه دمرجه دمرجه به بو
ته حلیلی کیمیائی به کاردمهیندرئ.
- سَحَرُ فلان: فلانکس پارشیوی کرد ه
که وته گاتی پارشیووه.
- سَحَرُ عن الشيء سَحَرًا: لهشته که دوور
که وته وه.
- سَحَرُ فلاناً بالشيء: بهشته که سیجری
لهفلان کرد.
- سَحَرُ بالطعام: به خوراک تیری کرد، بژیوی
پئ دا.
- سَحَرُ بالشراب: خیرا خیرا ناوو شهرابی
دایه بیخواته وه.
- سَحَرُ الشيء عن وجهه: شته که له پئ لادا،
دمشگوترئ: (سَحَرَهُ عن الشيء):
فلانی لهشته که لادا.
- سَحَرَهُ بكذا: نالودهی کردو هوشی برد،
دمشگوترئ: (سَحَرَهُ بعينها) و(سَحَرَهُ
بکلامه).
- سَحَرُ فلاناً: گهردنی هه نگاوت، زمبری
کوشندهی لهگهروی دا.
- سَحَرُ الشيء: شته که ی تیک داو بی که لکی
کرد.
- سَحَرُ المطر الأرض: بارانه که له بهر زوری
زموی و زارمکهای تییک دا ه
کشتو کاله که ی خراب کرد.
- سَحَرُ سَحَرًا: به یانی زوو دمرچوو، سهر
له به یانی زوو دمستی پئ کرد،
چوله مهی بهرا.
- أَسَحَرَ القومُ: خه لکه که کهوتنه ومختی
پارشیووه پان لهکاتی پارشیوکردن
سهمهریان کرد.
- سَحَرُ فلاناً: جادوی لهفلانکس کردو
سیجری نیشان دا ههتا وای لئ کرد
عهقل و هوشی تیک داو شیتی کرد ه
ژمی پارشیوی خسته بهردهم
فلانکس.
- أَسَحَرَ القومُ: خه لکه که پارشیویان
کرد.
- أَسَحَرَ الطائرُ: باننده که دممهو به یان
خویندی.
- تَسَحَرُ: ژمی پارشیوی خوار،
دمشگوترئ: (كَسَحَرَ السحور): نانی
پارشیوی خوار ه پارشیوی کرد.
- السَّحَارَةُ: ههرشتیک په یومندی
به گهروووه هه بی وکوو دل و
ریخوله.

السَّحَرُ: سحر و جادوبازی و چاو بهستی
 ه هـ مروا روداو دياردمهك
 هؤكارمهك هى نهزاندرئو
 بهپيچهوانهى واقيع بيته
 بهرمهوداى خهپال.

السُّحْرُ: بهمانا (السَّحَارَةُ) دئ، دمگوترئ:
 (انفتح سُحْرُهُ): رهگى لاملى لى فش
 بوون و تورپ بوو، لهئه نندازمى خوى
 دمرچوو، دمگوترئ: (انفتح سُحْرُهُ):
 دلى پر بوو لهترس و رهنگى زمرد
 بوو ه (انقطع منه سُحْرِي): لى
 ناووميد بووم ه (ك: اسحار
 وسحر).

السُّحْرُ وَالسُّحْرُ: كوتايى شهو (پيش
 كازيوه) ه لاهمكى شت، نه ملاو
 نهولاي ه سپيايهكه سهرتاريكى
 دهكهوئ كهپي دمگوترئ: فهجر،
 بهيان ه فهجری گانهبو فهجری
 صادق.

السُّحْرَةُ: كوتايى شهو، شهمقى بهيان،
 سپيايهتيهكه دهكهوئته
 سهرتاريكايى.

السُّحْرِيَّةُ، وَالسُّحْرِي: كوتايى شهو،
 بهرمهپيان.

السُّحْرُ: خواردهمهنى پارشيئو
 شلهمهنى كهپارشيئو دهخورپتهوه.
 السُّحْرُ: درختى صهفصاف.

السَّاحِرُ: دمگوترئ: (الْتَفَحَتْ
 مساحرة): لهئه نندازمى خوى دمرچوو
 بهمه نندازمى خوى پي پانهكيشا.
 السُّحْرَةُ مِنَ الْأَرْضِ: شهو زموييهى
 هيچى لى نهروئ ه زموى
 سوتهمهروو روتنه ه ههروا
 بهماژهلى كهم شيريش دمگوترئ.

تَسْحَنُ الْمَاءَ وَهوَ: ناوهمكه روى رموان
 بوو.

السُّحُحُ: بارانى بهپژنهو بهخوره.
 السُّحُحَةُ: (عين سَحَاةً): چاوئكى
 فرميسك ريزه ه ههميشه فرميسك
 دهباريئ ه بارانى بهخوره ريزنه
 ناسا.

السُّحُحَةُ: جهوشهى خانوو،
 بهردمرگاي مال.

سَحَطُهُ سَحَطًا: خيرا سهرى برى مى
 قت كرد.

سَحَطَ الطَّعَامَ فَلَانًا: خواردنهكه لهبينى
 فلانكهس گيرا.

سَحَطَ الشَّرَابَ: شهرايهكه تيكهال بهناو
 كرد.

إِلْسَحَطَ الشَّيْنُ مِنْ يَدِهِ: شتهكهى
 لهدهست كهوته خوارو پرزگارى بوو.

الْمَسْحَطُ فَلَانٌ عَنِ النَّخْلَةِ: فلان
 لهدارخورماكه هاته خوار.

الْمَسْحَطُ: گهرو ه (ك: مسحط).

هؤى لافاو هه ئسان و هه موو شتيك
له پړه وى خوئى دا رادمدا ه (ك):
سحاف).

الْمُسْحَفُ: (مَسْحَفُ الحية): شويڼكه
مار له سهر زموى كه دمروا خيشكه
دروست دمكا ه (ك): مساحف).
الْمُسْحَفَةُ: زمويه كه به تهنكى گياو گزي
لى پروئ ه (ك): مساحف).

المسحفة: ناميريكه (كيريديكه) گوشتي
پي هاش دمگري ه (ك): مساحف).
سَحْفُهُ سَحْفًا: وردو خاشى كرد،
دمگوتري: (سَحَقَ الدَّوَاءَ):
دمرمانه كى کوتاو وردى كرد.

سَحَقَ الشَّيْءَ: شته كى تهنرو تونا كرد
له ناوى برد، دمگوتري: (سَحَقَ فلاناً،
وسَحَقَ الحشرة وسَحَقَ الثوب).
سَحَقَ رأسه: سهرى تاشى.

سَحَقَتِ العينُ الدَّمَغَ: چاو هريمسكى
هه لومراندن.
سَحَقَ الله فلاناً: خودا فلانى دوور
خسته وه.

سَحَقَ سُحْقًا: زور دوورى خسته وه ه
هورنان دهنرموى: ﴿فَسُحِقًا
لِلْأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ه (هو سحيق وهي
سحيقة).

سَحَقَ الشَّيْءُ سَحَاقَةً وَسُحُوقَةً: شته كه
پزي و بى كه لك بوو.

سَحَفَ الشَّيْءَ سَحْفًا: شته كى سپى كرد
توئكللى لى كردموه، دمگوتري:
(سَحَفَ الشَّحْمَ عن ظهر الشاة):
بهزى پشته مېرهمه كى هه لاشته وه.
سَحَفَ الشَّعْرَ عن الجلد: مووه گاني
له پيسته كه كردموه سپى كرد
هيچى پتوه نه هيت.

سَحَفَ الله فلاناً: خودا فلانكه سى توشى
سيل كرد.

اسحفت الريح السحاب: بابه كه
ههورمكه رادا.
أَسْحَفَ فلان: فلانكه س بهزى فروشت.
السحاف: سيل.

السُّحْفَةُ: نهو بهزو پيوه به موراعه
پشته وه هه بهو نووساوه به پشته وه
له ناو شانوه تا دمگاته نيهايه تى
پشت (كليجه) ه (ك): سَحْفُ
وسحاف).

السُّحْفَةُ: (رَجُلٌ سَحْفَةٌ): پياوئكى
سهر تاشراو.

السُّحُوفُ: هه له وئيك كه بهزى سهر پشته
بقه لاشيندرتته وه ه دمنكى ناش،
خره خپرى ناش ه خوشه
شير دوشين له كاتى دوشين دا.

السَّعِيفُ: كړمكړى ناش.
السَّعِيفَةُ: به مانا (السُّحْفَةُ): دئ ه
بارانى به خوړم و رېژنه كه دميپته

سَحَقُ الشَّيْءِ سَحَقًا: زۆر دوورکه و تهوه ۵
 (فهو سحق) ۵ هورئان دمه رموی:
 ﴿تَخْطِفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي
 مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾.
 سَحَقَتِ النَّخْلَةُ: دارخورماکه دریژ بوو،
 بهرز بؤوه.
 أَسْحَقُ: پژی، دهگوترئ: (أَسْحَقَ الثَّرْبُ):
 هوماشهکه پژی، زۆر دوورکه و تهوه ۵
 (أَسْحَقَ الضَّرْعُ): گوانهکه وشکی کرد
 شیرئ یتیدا نهما.
 أَسْحَقَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانی دوور
 خستهوه.
 أَسْحَقَ الدَّوَاءُ: دهرمانهکه وردکرا،
 کوترا.
 أَسْحَقَ الثَّرْبُ: هوماشهکه پژی.
 أَسْحَقَ فَلَانٌ: فلانکهس دوور که و تهوه.
 أَسْحَقَ الدَّمَعُ: فرمیسهکه هه لومری.
 أَسْحَقَ الشَّيْءُ: شتهکه پانو پۆر بوو.
 السَّحَقُ: هوماشی پژو ۵ شوینکهی
 برینی جهستهی حوشر که سهی
 دمبی ۵ تهنکه هه ور ۵ (ك: سَحَقُ).
 السُّحُقُ: شتی زۆر دوور، دهگوترئ:
 (سُحِقًا لَهُ وَسُحِقًا سَحَقًا): وهکوو
 دووعا لی کردن دهگوترئ ۵ بؤ زنده
 پؤی لهو مانابهدا دهگوترئ: (سُحِقَ
 سَاحِقُ).

السُّحُوقُ: دریژ، دهگوترئ: (عُودَ سَحُوقٍ
 وَنَخْلَةَ سَحُوقٍ) ۵ (إِمْرَأَةً سَحُوقًا):
 نافرمتیکی دریژه ۵ (ك: سَحَقُ).
 السَّحِيقَةُ: بارانی بهرژنه که دمبیته
 هوی لافاو هه لسان ۵ (ك: سَحَاقُ).
 أَلْسَحُوقُ: کوتراوو ورد کراو ۵ (ك:
 مساحیق).
 سَحَلَتِ الْعَيْنُ سَحَلًا وَسَحُولًا: چاو
 فرمیسی پژاند، دهگوترئ: (سحلت
 السماء): ئاسمان بارانی باراند.
 سَحَلَ الْحِمَارُ سَحِيلًا وَسَحَالًا: گوینرژمه
 زهری.
 سَحَلَ الْخَبَلُ سَحَلًا: یه کجار حه بله که ی
 بادا.
 سَحَلَ الدَّرَاهِمُ: درمهکانی به پوچ و
 تهزویر لهقه لاهم دا.
 سَحَلَ فَلَانٌ كَذَا دَرَهْمًا: پهلهی کرد له پاره
 پیدانی فلانکهس ۵ به خیرایی
 نهومنده دهره می بؤ بژارد.
 سَحَلَ السُّورَةُ وَالْقَصِيْدَةُ: سورمهکه یان
 جامه شیعریه که ی بی راوستان و
 پسانه وه خویندموه.
 سَحَلَ الشَّيْءُ: شته که ی پان کردم وه،
 پلشانندی به وه، وردو خاشی کرد.
 سَحَلَ الذَّهَبُ وَالْفِضَّةُ: ئالتون و زیومه که ی

سَحِمٌ سَحْمًا وَسُحَامًا وَسَحْمَةٌ: رَمَضَ بُوو،

رَمَضَ دَاكِرْسَا ۵ (فَهْرُ اسْحَمَ وَهِي

سَحْمَاءُ) ۵ (ك: سَحْمٌ).

إِسْحَمَتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَانَ بَارَانِي بَارَانْد.

سَحَمَ الشَّيْءُ: شَتَهَكَهِي رَمَضَ كَرْد.

الْإِسْحِمَانُ: هَهَرَشْتِيَك رَمَضَ بِي.

السُّحْمُ: جَهَكُوچِي نَاسَنَكَمَر.

السَّحْمَةُ: پَارَجَهِيهَكِي گَهوَرَمو خِرِي

نَاسَن ۵ (ك: سَحْمٌ).

سَحَنَ الشَّيْءُ سَحْنًا: شَتَهَكَهِي بَجُوك

كِرْدَمُو، بَارِيكِي كَرْد.

سَحَنَ الْحَشْبَةَ: وَرْدَه وَرْدَه دَارَمَكَهِي وَالِي

كَرْد نَهْرَم بِي وَ دَابِي.

سَاحَنَهُ: بَهَشِيُوَهِي جَوَان بَهْرَمو پِيرِي

جَوو.

سَاحَنَهُ الشَّيْءُ: لَهَشْتَهَكَهْدَا تِيَكَه لَآوِي

بُوو.

السَّحْنَاءُ: شِيُوَمو رُوخْسَار ۵ رَهَنگ ۵

حَالَو وَمَزَع ۵ پِيَسْتِي نَهْرَم ۵ نَازو

نِيَعَمَمَت.

السَّحْنُ (يَوْمَ سَحْنٍ): رِزْزِي كُؤِبُونَهوَمِي

جَه مَاوَمَرِي زُورَه.

السَّحْنُ: پَهَنَاو زُور بَال ۵ دَهگوتَرِي: (هَر فِي

سِيخِه) نَهو لَه زُور دَهسَه لَآتِي نَهو دَايَهو

لَه زُور بَالِي نَهو دَا جِيَنگَاي بُوْتَهوَه.

السَّحْنَةُ: بَه مَاَنَا (السَّحْنَاءُ) دِي.

الْمِسْحَنُ: شَتِيَكَه دَارِي پِي تِيَف تِيَفَه

دَهْمَرِي تَاوَاي لِي دِي لَوَس دَهْبِي ۵

وَمَكُو بَرَمَهَنْد وَايَه ۵ (ك: مَسَاحِن).

سَحَا الشَّيْءُ سَحْرًا: شَتَهَكَهِي رَادَاو رَاهِمَالِي

۵ تَوِيَكَلِي لِي كِرْدَمُوَه ۵ دَهگوتَرِي:

(سَحَا الزَّابِ عَنِ وَجْهِ الْأَرْضِ)

گَلَهَكَهِي رَاهِمَالِي ۵ (سَحَا الشَّحْمُ)

بَه زَمَكَهِي لِي كِرْدَمُوَه ۵ (سَحَا

الْقِرَاطِ) كَاغَه زَمَكَهِي پَاك كِرْدَمُوَه

نَووسِيَنَهَكَهِي سَهْرِي كُؤَزَانْدَمُوَه لَآي

بِرْد ۵ (سَحَا مِنَ الْقِرَاطِ) هَهَنَدِيَكِي

لَه كَاغَه زَمَكَه كِرَآنْد (سَحَا الشَّغَرِ)

مُووَمَكَانِي تَآشِيَن.

سَحَا الْكِتَابِ: كَتِيَبَهَكَهِي بَه تَوِيَكَلِي

دِرْمَخَت وَ شَتِي وَآ بَه سَت.

سَحَا الطِّينُ سَحْيًا: قُورَمَكَهِي رَادَا، كِرَآنْدِي.

أَسْحَى الْكِتَابِ: كَتِيَبَهَكَهِي بَه تَوِيَكَلَه

دَارو شَتِي وَآ بَه سَت.

سَحَاءُ: بَه مَاَنَا (سَحَا) دِي.

إِسْحَى الشَّيْءُ: تَوِيَكَلِي لَه شَتَهَكَه

كِرْدَمُوَه، سَبِي كَرْد.

أَسْحَى الشَّغَرِ: مُووَمَكَانِي تَآشِيَن.

إِنْسَحَى: تَوِيَكَلَهَكَهِي لِي كِرَآيَهوَه پَاك

كِرَا، سَبِي كِرَا.

الْأَسْحَوَانُ: دِرِيَزُو جَوَان ۵ زُور خُور.

الْأَسْحِيَّةُ: هَمَر تَوِيَكَلِيَك بَه سَمَر

گُوشْتَهوَه بِي كَه گُوشْتَهَكَه بَه سَمَر

ئیسقان یان دهمارموه بی ۵ (ك):
 (أساحي).

السَّاحِيَّة: بارانی به خورم و ریژنه ۵
 كه خشت و خوئی روی زهوی
 دمشواتهوه ۵ دمشگوتری: (سبل
 ساحية) لافاوئیکی شت رادرمو
 ههموو شتیک لول دمدا ۵ (ت)یمکه
 بؤ موبالغهی.

السَّحَا: له ههموو شتیکدا به
 توئیکلهکی دمشگوتری.

السَّحَاء: توئیکلی ههموو شتیک ۵
 تاکهکی (سَحَاءَة و سَحَايَة)
 دمشگوتری: (ما لي السماء سحاة من
 السحاب) چلکه ههوریک توژه
 ههوریک به ئاسمانهوه نیه.

السَّحَايَة: پیشهی تیف تیغهدانی دارو
 لوسکردنی توئیکل دامالینی ۵
 پهردهی دماغ.

السَّحَاء: دروستکمری بیل و خاکهنازو
 شتی وا که شتی بی رابدری.

السَّحَاءَة: همر نامیریک شتی بی دامالی،
 شتی بی رابدهی ۵ (ك: مساح).

السَّحَاب: ملوانکهو گهردن بهند که له
 همرنفول و میخهک دروستکرای
 لولونو جهواهیرات و زیرو زیوی
 تیدانهبی ۵ و مگوو میخهک بهند ۵

دمگوتری: (وجدته مارث السحاب)
 بینیم و مگوو منداال و ابوو هیچی
 نهمدزانی نهقام و کهودمن.

السَّخْبَر: درمختیکه که بهرز دهمبیتهوه
 لههکانی دادین و شوپردمبنهوه، مارو
 مؤر بنگهکانیان دمکهمنه نشینگهی
 خویمان ۵ دمشگوتری: (ركب فلان
 السَّخْبَر) فلان غهدرو زولمی کردوه.

السَّخْتُ: بههیزو بهتوانا ۵ دمشگوتری:
 (حر سَخْتُ) گهرمای بهتین (برد
 سخت) سهرمای بهتین همروا بهمانا
 شتی رمقو پتهو تهنک دی.

السَّخْتِيَت: بهمانا (السَّخْتُ) دی ۵ شتی
 باریک و وردو سبی تهواو پهک رنگ.
 السَّخْتِيَان: پیستی بزب به دهاغکراوی.
 السَّخُوت: شتی لوس و پوس.

سَخْتُ الْجَرَادَةُ سَخَا: کوللهکه کلکی له
 زهوی چهقاند.

سَخَّ في السير والخَفَر: زور رویش، زوری
 قول کرد.

السَّخَاخ: زهوی نهرمهلان که چهوی
 تیدا نهبی.

سَخَدَ ورقُ الشجر: گهلائی درمختهکه
 شهودماوی بوو پهلکه گهلاکانی
 کهوتنه سهر پهک.

السُّخْدُ: گهرم.

السُّخْدُ: ناوېكى زمردو خهسته له گهل

مندالېوون دېته دمر پارچه په كه

ومكوو جهرگاو سى ۵ تمنكه هه ور ۵

زمردى دموو چاو، پارچه په كه به

ديوارى ناو په حمه وه دمنووسى ۵

نمو ريخول په لاهى له ناوكه وه

زاروكه كه بزيوى لى و مرده گري بهو

پارچه وه په يو مسته.

السُّخْدُ: (شباب سُخْدُ) گهنجيكى

نمر و شله.

السُّخْدُ: لهش داهيزراو دل شكاوو

خه مبار.

سَخَرَتِ السُّنَيْنَةُ سَخْرًا: كه شتيه كه

رهمايوو به ويستى كه شتيه وانه كه

بايه كه هلى كردبوو.

سَخَرَفَ فُلَانًا سَخْرِيًّا: ته كليفى له فلان كرد

بو شتيك كه نه ويست نه جامى بدا

پيى ناخوش بوو بيكاو به زور پيى

كرد.

سَخَرَمَنْهُ وَبِه: سَخْرًا وَسُخْرِيًّا: سَخْرِيًّا:

گالتهى پيكر ۵ فوران دمفرموى:

﴿إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ﴾.

سَخْرَةُ: داوى شتيكى لى كرد له وزهيدا

نه بوو بيكاو به زور پيى كرد ۵

بيگارى پيكر ۵ كاري پيى كردو

كريى نه دايه ۵ دمگوترى: (سَخَرَّ اللَّهُ

الْإِبِلَ) په و مردگار خوشترى ژېربار

كردووو بو نيوو سودى لى

و مردمگرن.

سَخَرَهُ عَلَيْهِ: بالا دمستى كرد به سمريدا

۵ فوران دمفرموى: ﴿سَخَرَهَا

عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ﴾.

تَسَخَّرَهُ: نمركيكى خسته سمر و كريى

نه دايه بيگارى پيى كرد.

اسْتَسَخَّرَ مِنْهُ: به مانا (سَخَر) دئ.

السُّخْرَةُ: بيگار (سوغره) به بى كرى

پيدان كار به خه لك بكه ۵

دمگوترى: (هم سَخْرَةُ) نه وانه بيگار

پيى كراون.

السُّخْرَةُ: هم شتيك ببيته هوى گالته

پيكردن ۵ (ك: مَسَاخِر).

السُّخْرِيَّةُ وَالسُّخْرِيَّةُ: به مانا گالته

پيكر دنه.

سَخِطَهُ وَسَخِطَ عَلَيْهِ سَخَطًا وَسُخْطًا: رهى

ليبوو ناخوشى ويست لى رازى

نه بوو.

اسْخَطَهُ: رهى هه لساند.

تَسَخَّطَهُ: لى رازى نه بوو.

تَسَخَّطَ الْعَطَاءُ: به خششه كه به كه هم

زانى، به ويستى نمو نه بوو ۵ كه مى

پيداو پيى ناخوش بوو.

سَخَفَ الشَّيْءُ سَخْفًا وَسُخْفًا: سَخْفًا:

ته نك و لاواز بوو ۵ دمگوترى:

نَهْوَى لَهُ دَائِكَ دَمِينٌ هـ (ك: سَخَلْ
وَسَخَالٌ وَسَخْلَانٌ).

سَخَمَ اللَّحْمُ: گوشته که بویگه‌نی کرد.
سَخَمَ فَلَانٌ بِصَدْرِهِ: رقی فلانکه‌سی
هه‌لساند.

سَخَمَ اللَّهُ وَجْهَهُ: خودا روی رمش کرد.
تَسَخَمَ عَلَيْهِ: رقی و کینه‌ی پهیدا کرد.
الْأَسْخَمُ: رمش (هی سخماء) نه‌و
ثافرته رمشه.

السُّخَامُ: رمشایی بنکی دیزه و منه‌جَل
هـ خه‌لوز هـ دمگوتری: (لیل سَخَام)
شهوئیکی تاریکه.

السُّخَامِي: رمش هـ دمگوتری: (لیل
سُخَامِي).

السُّخَمُ: رمش، رمشایی هـ تاریکی.
السُّخْمَةُ: رمشایی هـ رقی و کینه‌و تورپه
بوون.

السُّخَيْمَةُ: رقی و کینه هـ دمگوتری:
(سَلَلْتُ سَخِيمَةً بِاللَّطْفِ وَالرَّحْمَةِ)
رقی و کینه‌ی نه‌وم به‌هیدی و نارامی و
رازیکردن له‌ناو برد.

الْمُسَخَمُ: خاومن رقی و کینه هـ تورپه و
ته‌وسن.

سَخَنَ سَخْنًا وَسُخُونَةً: گهرم بوو.
سَخِنٌ: به‌مانا (سَخَن) دئ.

سَخِنَتِ الْعَيْنُ: چاو فینک نه‌بووه (هر
سَخِنٌ وَهِيَ سَخِينَةٌ).

(سَخَفَ الثَّوبُ) هوماشه‌که تهنک و
زمعیف بوو هـ همروا دمگوتری:
(سَخَفَ الْعَقْلُ) کافضامو بی عه‌قل
بوو هـ (هر سخیف و هی سخیفه)
دمشگوتری: (رای سخیف) رایه‌کی
لاوازه (لرب سخیف) هوماشیکی
ته‌نکه.

سَخَفَهُ: بی عه‌قلی کرد به‌بی عه‌قلی له
قه‌له‌مدا.

سَخَفَ الْجِرْعَ فَلَانًا: برسیه‌تی فلانی
لاوازو بی تین کرد.

السُّخْفَةُ: (سُخْفَةُ الْجِرْعِ) نه‌و بی هیزی و
لاوازییه‌ی به‌هوئی برسیه‌تیه‌وه
پهیدا دمبی.

سَخَلَّ الشَّيْءُ سَخْلًا: به‌فیل شته‌که‌ی
گرت.

أَسْخَلَ الْأَمْرُ: کارمکه‌ی دواخست.

سَخَلَّتِ النَّخْلَةُ: دارخورماکه خورماکانی
لاواز بوون، یان پیش گه‌یشتن
وهراندنی.

سَخَلَّ النَّخْلَةُ: خورماکانی هه‌لپشتن، به
نمکاملی وهراندنی.

السُّخَالَةُ: شتی پرو پوج و بی که‌لک.

السُّخْلُ: خورما نه‌گهر ناوکه‌که‌ی رمق
نه‌بوو بی.

السُّخْلُ: ههرشتیک کامل نه‌بوو بی هـ
لاوازو بی نرخ.

السُّخْلَةُ: به‌رخو‌له و کارزیله دوا‌ی

سَخْنُ سَخْرَةٌ وَسَخَانَةٌ: بهمانا (سَخْنُ) دئ. اَسَخْنَةُ: گهرمی کرد.

اَسَخْنُ اللهَ عَيْنَهُ وَبَعِينَهُ: خودا توشی به لایه کی کرد گریان بی ۵ له م روه وه که فرمیسکی ناخوشی گهرمن ۵ به پیجه وانه وه دمگوترئ: (أقر الله عینه) خودا فیتکایی بخاته چاویه وه ؛ توشی خوشی بیی.

سَخْنَةُ: وای لیکرد گهرم بیی.

السَّخَاغِينُ: مهنجه لَو نامیری ناو تیدا گهرم کردن ۵ همرو ناوه بُو شتیک ومکوو ته پله سان وایه.

السَّخَّانُ: بۆلهر (ناو گهرمکر) ۵ هر نامیریک ناوی ناو بۆری و شتی وا گهرم بکا.

السَّخِينُ: گهرمکر ۵ لیدانی گهرم و به هیزو نازار هینهر ۵ دمسته دوی ههوجار، شوینی دمست پیگرتنی نامیری کیلان و ومرد کردنه وه ۵ بیل و خاکه ناز ۵ کیردی قهساب (ك: سَخَاغِين).

السُّخْنُ: گهرم (گهرمایی).

السَّخْنَةُ: گهرمی ۵ تاوو نه خوشی ۵ زنده گهرمایی نازار ۵ دمگوترئ: (عليك بالأمر عند سُخْنِيه) له سهرمقاوه به جیدی کار دمست پی بکه ۵ دمگوترئ: ناسن تا گهرمه دمتوانی به ویستی خۆت به کاری

بیینی که سارد بووه هیجت بُو له گهل ناکرئ ۵ (سُخْنَةُ العین) پیجه وانه ی (قرة العین).

السَّخْنَةُ: بهمانا (السَّخْنَةُ) دئ.

السُّخْنُ مِنَ الرِّق: شۆریای گهرم.

السُّخُوَّةُ: (سُخْرُونَ النَّفَاس): بهرز بوونه وه ی پله ی گهرمی جهسته ی ناهرمته دوی نه وه ی مندالی دمیج. السَّخِينُ (ضرب سَخِينُ): لیدانی به نازارو نه شکهنجه.

السَّخِينَةُ: خواردمه منیه که له نارد دروست دمکرئ نه زور شل نه زور توند به کوردی پیی دمگوترئ: په لَوو ۵ خۆراکی گهرم.

السَّخْنَةُ: دیزیه که خواردنی تیدا گهرم دمکرئ ۵ (ك: مَسَاخِين).

سَخَا سَخَاءٌ: به خشی، سه خامتی نواند دمگوترئ: (سَخَابَه، فِهْر سَاخ، هِي سَاخِيَة).

سَخَا فُلَانٌ: فلانکس له جوئه کهوت.

سَخَوُ سَخَاوَةٌ: بوو به نادمیزانیکی به خشنده (هو سَخِي) (ك: اَسْخَاء) ۵ (وهي سَخِيَة) (ك: سَخَايَا).

سَخِي سَخَا: به خشنده و دمست و دل فراوان بوو.

سَخِي نَفْسُهُ عَنِ الشَّيْءِ: نه فسی له شته که بیزارو وازی نی هیئا.

لهسمر بهشتی رایکیشا.

سَدَحَ النَّاقَةُ: حوشرهکە ی بیخ دا ە یان

لهسمر زموی رایکیشاو سمری بری.

السَّادِحُ: پیاویکی بهزپوڤته نهزوک

نیه.

السَّادِحَةُ: هموری پېرو رمشو تاريك ە

(ك: سوادح).

سَدَّ الشَّيْءُ سَدَادًا وسدوداً: شتهكه راستو

رېك و پېك بوو.

سَدَّ السُّهُمُ: وسَدَّ فلان: له قسه و

كردموهيدا پېكای.

سَدَّ قِرْلَه و قِرْلَه: گوڤتارو كردموه ی له جیبی

خویدا بوو.

سَدَّ الشَّيْءُ: كون و كه لیڼی شتهكه ی

پېركردنهوه.

سَدَّ الْقِنَاءُ: پردۆكه ی بهسمر جوڭاكه دا

رابهست.

سَدَّ عَلَيْهِ باب الكلام: قسه ی ئی قهدهغه

كرد.

سَدَّ الشَّيْءُ سَدًّا: كون و كه له بهری

پېركردنهوه ە شتهكه ی پېكا .

سَدَّ السُّهُمُ إِلَى الْمَيْدِ: تیرهكه ی

ناراسته ی نیچیرمهكه كرد.

سَدَّ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانكهسی خسته

سمر رېگای راست و هیدایهتی دا.

سَدَّ صَاحِبُهُ: نامۆزگاری هاوهلهكه ی

كردو رېگای باشی نیشاندا.

أَسْخَى النَّارَ: رېگای دهرچوونی بو

ناگرمكه كردموه نه بهیشت جیدی

لهزېر مهنجه لهكه دا پهنگ بخواته وه

ە دمشگوتری: (أَسْخَى الْقِدْرَ)

دوكه لكیشی بو مهنجه لهكه

دامهزراند بوئهووی بلیسه ی ناگرمكه

بهمللا و نهوای مهنجه لهكه دا

دهرچی.

سَخَى نَفْسُهُ وَنَفْسَهُ عَنْ كَذَا: نهفسی

خوی هه لئا بو وازهینان لهوشته.

سَخَى النَّارَ: بهمانا (أَسْخَى النَّارَ) دئ.

تَسَخَى عَلَى أَصْحَابِهِ: به زۆره ملی و

تهكه للوف وای نیشانی هاوهلانی دا

كه سهخی سروشته.

السَّخَاوِيَّةُ: زموی نمرمه لئا یان پان و

بۆر ە (ك: سخاوي).

السَّخَاوَةُ مِنَ الْأَرْضِ: بهمانا (السَّخَاوِيَّةُ)

دئ ە (ك: سخاوی).

سَدَحَتْ فَلَانَةٌ سَدْحًا: فلان ناهرمت لای

میردمكه ی بهخته مور بوو له

شانس و بهختی خوی رازی بوو ە

مندالی زۆری ئی بوون.

سَدَحَ بِالْمَكَانِ: لهوشوینه مایهوه.

سَدَحَ الشَّيْءُ: شتهكه ی لهسمر زموی بلاو

كردموه.

سَدَحَ فُلَانًا: فلانكهسی به زمویدا داو

بهرموپرو (رمبهوپرو) رایکیشا ە یان

سَدُّ مَالُهُ: به باشی مال و سامانه که ی خسته گهر.

سَدُّ عَلَيْهِ الْقَوْل: هسه که ی هه لوه شانده وه.

إِسْتَدَّ: رِيك و پِيك به مردموام بوو له سهر کاری خوی.

إِنْسَدَّ: گراو به ربهستی بۆ پهیدا بوو.

تَسَدَّدَ: رِيك و پِيك به مردموام بوو له سهر کار مکانی.

الْإِنْسَادَادُ التَّاجِي: گرانسی شا رمگی تاجیه به جهلتهی خوینی.

السَّادُ: دمگوتری: (هو سَادَ الْقَامَةُ) نهو پیاوه بالای رِيك و شوشه.

السَّادَةُ: چاوِيك كراوه بی و باش نه بین.

السَّادُ: به مردموام بوون له سهری کاری باش و ههنگاو نان بهرمو مه بهستی پیرۆز و گوشتارو کرداری حهق و راست.

السَّادُ: نهو ی کون و که له بهر یکی پی بگیرئ و دمگوترئ

سَدَادُ الْقَارِيَةِ: تۆپه وانهی گوزهو دیزهو کۆلینه.

سَدَادُ مَنْ عَزَزَ وَ سَدَادُ الْعِيْش: دابین کردنی پیداوستی ژبان و ههروا ناوه بۆ جهلتهی خوینی یان کۆمه لیک به کتربا یان هه بارمه کی غمرب به

رِيكای هاتوچوی خوین بگری.

سَدَادُ الثَّمَر: نهو پيشمه رگه و سهربازانهی له سهر سنووری ولات له سهنگهر دان و (ك: أَسَدَّة).

السَّدَادُ: نه خوشیه که کونه لوت دمگرائ و ناهیل ههوا له وپوه بجيته ناو سییه کانه وه ههروا ناوه بۆ ههرشتیک له ناو جهسته دا رئ له هاتوچوی شتیکی تر بگری.

السَّدُ: بهرمدهو له مپهر له نیوان دوشتا و دروستکردنی به ربهست و له مپهری پتهو له رپهری روبردا بۆ نهو ی به گوهری پیویست ناو گل بداته وهو کۆ بکاته وه (ك: سدود أسداد).

السَّدُ: بهمانا (السَّدُ) دئ و بهو هه وره ی ناسۆ داگیردما دمگوترئ (سَدُّ مَنْ سَحَاب) و (وَسَدُّ مَنْ جَرَاد وَ جَرَادُ سَدُّ) کولله بیتان که هه موو ناسۆ داگیرکا و وشکه جهم که گۆماوو بهردی گه وره ی تیدا بن و ناویان تیدا بمینیتسه وه بۆما و مهك و (ك: سدود و أسداد).

السَّدُ: هسه راست و دروست.

السَّدُ: بهمانا (السَّدَاد) دئ.

السَّدَاد: (رجل سَدَاد): پیاویکی له سهره خۆو به مردموام له سهر کاری باشی خۆپه تی.

السُّدَّةُ: دمرگای مال ۵ بهربیلای خانوو،

ساحه ی بهر دمرگا ۵ سیسمه ۵ همروا
به مانا (السُّدَاد) دی.

الْمَسْدُ: شوین و جیگا، دمگوتری: (سَدَ

مَسْدُهُ) شوینی نه وی گرت، له

شوینی نه و دانیشت ۵ همروا

دمگوتری: (هم یسَدُون مسادَ آبائهم)

نه وانه شوینی باوک و باپری خویان

دمگر نه وه.

سَفَرُ فَلَانٍ فِي الْبِلَادِ سَدْرًا وَ سَدُورًا: فلان

رؤیشت به ناو ولاتدا گهرا هیج

شتیک نه یگړپایه وه.

سَفَرُ الثَّرَبِ: قوماشه کوی دری.

سَفَرٌ سَدْرًا وَ سَدَارَةً: چاوی له بهر گهرما

لنل و پیل بوون ۵ دمگوتری: (سَدِرَ

بصرُهُ) ۵ هیج له کردار و گوشتاری

خوی ورد نه بوموه و گوپی به وه نه دا

چ دمکاو چ ناکا ۵ دمگوتری: (هر

سادر و سَدِرَ، وهي سَدِرَةٌ) ۵ همروا

دمگوتری: (هو سادر في القي) نه و له

گومر پایدا روچووه ۵ (تکلم سادراً)

قسه ی کردو له قسه کانیدا دنیا

نه بوو.

اَسْرَرُهُ: گومر پای کرد، وای لیکرد گرنگی

نه دا بهشت.

اُنْسَرَ: په لوی کرد له بازدان و

راکردندا.

تَسَنَّرَ بِالْثَرَبِ: به قوماش خوی

رازاندموه، خوی دمرخست.

الْأَسْرَانُ: دوو رمگن له ژوور کولمه وه

بهرز بوونه وه بهرمو ژوور که وتوونه

پیش کرکړاگهی گوچکه تا

گه یشتونه توله سمر ۵ دمگوتری:

(جاء يضرب أسدريه) به که سیک

دمگوتری هیج نیشتیکی نه بی بی

کارو مهبه ست بسوپړته وه ۵ یان به

دمستی به تال گمراپه وه هیجی دمست

نه که وت.

الْمِدَارُ: شیوه بهر دمیبه که له ناو خیمه

هه لدمری.

السُّرُ: سمر گیزی و ناو ل گه پانه

توشی نه وانه دمبی که سواری

که شتی دمبن له ناو دمریا سمر گیز

دمبن.

السُّرُ: درمختی نه بگ ۵ تاکه که ی

(سَدِرَةُ) (ك: سَدِرَ).

سِرَّةُ المنتهى: درمختیکه له بهه شتدا.

السَّدِيرُ: باله خانه ی سی لا (سی سوچ و

تاوهر) یان گومبه زیکه پیک هاتووه

له سی گومبه زی ودها که چوبنه ناو

یه که وه ۵ سمر چاوه ی ناو، کاریز.

سدير العشب وسدير النخل: کومه لگا و

کانی گیاوگز ۵ باخه دارخورما ۵

رمشای دیمه نی نه و جوړه شتانه.

السَّيْدَارَةُ: سِدَارَه ؛ جَوْرَه كَلَاوِيْكه
بِهَزْوَري مَوْجِه خُزْرو خانِه نشين له
بِرِي وِلَاتْدَا لِهَسَر دِمَكِه.

سَعَسَى الْقَرْمُ سَدَسَا: شَمَش يَهْكِ مَالَو
سامانى خه لَكِهْكهى وِمرْگرت ه بُوو
به شَهْشَم كَهْسى قَهْومَهْكهى.
اَسْدَسَ الْقَرْمُ: خه لَكِهْكه بُوون به
شَمَش.

السَّدَاسُ: شَمَش شَهْش دِمَكوترئ: (جاءوا
سُدَاسَ) شَهْش شَمَش هَاتِن.

السَّدَاسِي (اَزَار سُدَاسِي): نِيْزارِيكه،
دَمَرِيِيَهْكه دَرِيْزِيَهْكهى شَهْش بَستَه.
السَّدَسِيَّةُ: لِه زاراوِى ئَهْندازياريدا

بَرِيْتِيَه لِه نَامِيْرِيكى بِيْنِيْن پَلِه
پَلِهى شِيْوه كِهْوانِهْي دَرِيْزِيَهْكهى
شَمَش يَهْكى مَوْحِيْتِي كِهْوانِهْكهيه ه
ئِهْبَعَادِي سَوْجِي پِيْ دِهْپِيْوَرئ.

السُّدَسُ: شَهْش يَهْكِ ه (ك: اَسْدَاس) ه
دِمَكوترئ: (هَر يَضْرِبُ الْاَحْصَاسُ فِي
الْاَسْدَاس) ئِهْوَ كَابِرَابِه هَمَر پِيْنِج
شَهْشِيَهْتى وِخَهْريكى فِيلَو
تَهْئِهْكهيه.

السُّدُوسُ: طَهْيلَهْسان پَان طَهْيلَهْسانِي
سَهْوز.

السَّيْدِس: بَهْمانا (السُّدَسُ) دِيْ ه (ك:
اَسْدَاس) مَهْريْكِ كِهْوتِيِيْتَه سَالِي
شَهْشَهْمِي تَهْمَهْنيَهْوه ه حَوْشَرِيْكِ

جَوِيِيْتَه سَالِي هَهْشْتَهْمَهْوه ه (ك:
سُدَسُ).

اَلْمُسْدَسُ: لِه ئَهْندازياريدا (شَمَش لَوْج)
شَهْش سَوْج ه هَمَرِوا نَاوه بُو
دِمَانِجَهى گوللَه هاوِيْز ه به زَوْرِي
بِهْوَ دِمَانِجَانِه دِمَكوترئ شَمَش
گوللَه بَخْوا، هَمَرِوا نَاوه بُو
دِمَانِجَهْيهكى خانِهْدارو خَاوَمِن
شَانِه.

مَسْدَسُ: دِمَكوترئ: (جاءُوا مَسْدَسَ)
شَمَش شَهْش هَاتِن.
سَدَعُ الثَّنِيْ بَغِيْرَه سَدْعَا: شَتَهْكه
بِهْرهْنگارى شَتِيْكى تَر بُووه
لِيْكِكِرَان.

سَدَعُ الثَّنِيْ: شَتَهْكهى بِلَاو كَرْدَمَهْوه.

سَدَعُ الْحَيَوَان: ئَاژَهْلهْكهى سَهْرَبِرِي.

سَدَعُ فَلَانَا: رِيْگَهى نِيْشَانِي فَلَانَكِهْس دا.

اَلْمِسْدَعُ: رِيْ نِيْشَانْدَهْرو چاو ساغ كِه
مِل دَمْنِيْ به رِيْگَاى خَوِيْ وِئَهْركِي
خَوِيْ ئَهْنجَام دَمْدَا ه پَان خِيْرا رَوُو
بِهْپَهْله ه (ك: مَسَادَعُ).

سَدَفُ الْبَصَرُ سَدَفَا: چَاوْمَكِه لِه بَرَسَانَا
تَارِيْكايِي بَهْسَمَرْدَا هَات ه (هَو اَسْدَفُ
وهي سَدَفَاء) (ك: سُدَفُ).

اَسْدَفُ: تَارِيْكِ بُوو ه دِمَكوترئ: (اَسْدَفُ
الليْلِ).

اَسْدَفُ فَلَان: فَلَانَكِهْس نُووست ه لِه

سَدِكْ بِالشَّيْ سَدَكَاً وَسَدَكَاً: ومگری
شته که بوو پییه وه لکا ه (فهو سَدِكْ
وهي سَدِكَة).

سَدِكْ جَلَالُ التَّمْرِ: سه به ته خورماکانی
خسته سمر یه ک.

السَّدَلَة: نادمیزادی دمست گهرمو
دمست سوك له نیش گردندا ه
دمگوتری: (هو سَدِكْ بِالرِّمَح) نهو
دمست رنگینو کارامایه له رمب
وهشاندا.

سَدَلُ الْكُرْبِ وَالسَّرِّ وَالشُّغْرِ سَدَلًا:

کراسه که دایده وه یان پهردمکه ی
دایده وه یان هژی بهردانه وه.
سَدَلٌ فِي الْبِلَادِ: به ناو ولاتدا رؤی.

سَدَلٌ سَدَلًا: مه یه لان بوو ه مه یلی کرد
(هو اَسَدَلٌ وهي سَدَلَاءٌ) (ك: سَدَلٌ).

اَسَدَلُهُ: دایده وه، بهری دایه وه ه شلی
کردموه.

سَدَلُهُ: به مانا (اَسَدَلُهُ) دئ.

اِنْسَدَل: شلی کردموه، دایده وه.

السِّدْلُ: ملیوانکه ی گه وه هر دوپو
جه واهیر که دریز بیته خوار تا سهر
سنگ ه وکوو بهر مور ه (ك:
سُدُولٌ).

السِّدْلُ: پهرده ه (ك: اَسْدَالٌ وسَدُولٌ).

السِّدِيلُ: نهو پارچه قوماشه ی به سهر
که ژاودا دهری ه یان نهو

برسان یان له بهر پیری چاوی تاریک
بوو ه یان چووو ناو تاریکستانه وه ه
له روناکایی دوور که وته وه چووو
ژیر پهرده ی تاریکیه وه.

اَسْدَفَ السُّتْرَ: پهردمکه ی هه لداپه وه.

اَسْدَفَ الْبَابَ: دمرگا که ی کردموه.

اَسْدَفَتِ الْمَرْأَةُ الْبِنَاعَ: نافرته که
روپوشه که ی خوی بهرداپه وه.

سَدَفَ اللَّحْمَ: گوشته که ی بری کوتکوتی
کرد.

الْاَسْدَفُ: رمش ه تاریک ه (لیل اَسْدَفُ)
شهو ی تاریک.

السِّدَافَةُ: پهرده ه داپوشهر.

السِّدَفُ: تاریکایی ه شهوو تاریکایی
شهو (ك: اَسْدَافٌ).

السِّدْفَةُ: تاریکی ه به شیک له شهو ه
تی که لاو بوونی تاریکی و روناکی
پی که وه وکوو کاتی نیوان
دمرکه وتنی به یان تا دمگاته کاتی
سپی بوونی ناسو ه (ك: سُدَفٌ).
السِّدْفَةُ: دمرگا ه یان بهر دمرگا ه (ك:
سُدَفٌ).

السِّدْفَةُ: شهوو تاریکایی شهو ه به یانی
نیوان دمرکه وتنی روناکی به یانی
(فهجر) تا کاتی سپی بوونی ناسو.

السِّدْفُ: گوشتی پشته خره ی حوشر
(سه نام) ه (ك: سَدَائِفٌ وسِدَافٌ).

السَّيِّمُ: ماندو ۵ گومپاو سمر ئی شیواو
 ۵ ناوی ههلقولاو ۵ تهمو غاری کهم و
 تمنک ۵ پهله پهلهی جۆره ههورو
 تهمو غاریک که بههوی چرپوونهوه
 یان بهریهککهوتنی زۆرێک له
 جورمه ناسمانییهمکان که
 ههمنێکیان مهجهرمکانن پهیدا
 دهیی ۵ (ک: سُدُم).

سَقَن سَدْنًا وَسِدَانَةً وَسِدَانًا: خزمهتی
 کابهی کرد، بووه مهوری مالی
 خودا.

السَّادِنُ: مهوری کهعبه ۵ خزمهتچی
 مالی خودا ۵ دمگوتری: (هو سَادِنُ
 فلان وَاذْنُهُ) نهو پیاوه خزمهتکاری
 فلانکسه، دمرگهوان و رهنجبهریهتی
 ۵ (ک: سَدَنَةُ).

السَّيِّنُ: بهزو پیو ۵ خوین ۵ خوری
 (ک: سَدَان).

سَعَا فلان سَدُوا: دمستی بۆ شتهکه درێژ
 کرد ۵ دمگوتری: (سدا الى السَّيِّنِ
 بیده، وسدا یدی).

سَعَا فلان سَدُو كَذَا: فلان لایهنی فلان
 شتی گرتو نهوی مهبهست بوو، بۆ
 نهو جوو ۵ ههروا دمگوتری: (خطب
 فمازال على سَدُو واحد) فلانکسه
 وتاری داو بهردموام بوو لهسهر پهک
 شیوهو سهجج.

بهردهیهی لهناو مالنا بۆ بووک
 دمگیرتهوه ۵ یان تارای بووک ۵ (ک:
 اَسْدَال وَسُدُلٌ وَسَدَال).

سَدَمَ البابَ سَدَمًا: دمرگاکی بهدو خۆیدا
 پیوه داپهوه.

سَدِمَ الماءَ سَدَمًا: ناومکه بههوی زۆر
 مانهوهی بۆگهنی کرد ۵ گلو خۆلی
 تیکهوت تا ناومکه گوم بوو داپۆشرا.
 سَدِمَ فلان: فلانکسه غهم و نارێحهتی
 توش هات، توپه بوو.

سَدِمَ بالشَّيْءِ: سور بوو لهسهر شتهکهو
 وازی ئی نههینا ۵ بهزۆری لهگهڵ
 مادهی وهرگیراو له وشه (ندم) دا
 بهکاردهیندری ۵ دمگوتری: (سادم
 نادم، سدما ندمان).

سَدَمَ الماءَ طَرْلَ العهد: زۆر مانهوه
 ناومکهی بۆگهن کرد.

اِسْدَمَ دُبُرُ البعير: برپینی بهشتی خوشتره
 که چاک بۆوه.

السَّيِّمُ من الفحول: نهسپی سهرکesh و
 چهמוש ۵ نهگهر بۆ ئاو بهکارهات
 بهمانا ناوی ههلقولاوه ۵ دمگوتری:
 (الماء السَّيِّمُ) ۵ (عاشق السَّيِّمِ)
 عاشقیکی شهیدا.

السَّيِّمُ من الفحول ومن المياه: بهمانا
 (السَّيِّمُ) دی.

السَّيِّمُ: بَرَّ سَدَمَ: بیری ئاو که
 پرکرا بیتهوه.

سَدَى الثَّوْبَ سَدِيًّا: رايه‌لى قوماشه‌كه‌ى
دریژ كرده‌وه.

سَدِي سَدَى: نى هيتايه‌وه ؛ شهو نماوى
بوو ۵ دمگوترى: (سَدِيَتِ الْأَرْضُ
وَسَدِي الْمَكَانَ وَسَدِيَتِ اللَّيْلَةُ)
زموپيه‌كه شيندار بوو ؛ شهو نماوى
بوو (فَهُوَ سَدٍ وَهِيَ سَدِيَّة).

اَسْدَى الثَّوْبَ: رايه‌لى قوماشه‌كه‌ى
كرده‌وه.

اَسْدَى إِلَيْهِ مَعْرُوفًا: به‌خششى پيدا،
چاكه‌ى له‌گه‌ل كرد.

اَسْدَى الْأَمْرَ: كارمه‌كى پيكا، باشى لى
زانى چاكى نه‌نجامدا.

اَسْدَى الشَّيْئَ: شته‌كه‌ى نيهمال كرد.

اَسْدَى بَيْنَهُمَا: صولحى نيوانى كردن ۵
ريكى خستنه‌وه.

اَسْدَى بَيْنَهُمْ حَدِيثًا: قسه‌ى له نيوان
خه‌لكه‌كه‌دا هه‌لبه‌ست.

سَدَى الثَّوْبَ: رايه‌لى قوماشه‌كه‌ى
كرده‌وه.

سَدَى إِلَيْهِ: چاكه‌ى له‌گه‌ل كرد.

سَدَى بَيْنَهُمَا: صولحى نيوانى كردن.

سَدَى النِّحْلَ الشَّهْدَ: هه‌نگه‌كه
هه‌نگوينى كرد.

اَسْدَى فُلَانًا: به‌مانا (سدا) دى ۵
دمگوترى:

اَسْدَى إِلَى الشَّيْئِ: دهستى بۆ شته‌كه
دریژ كرد.

اَسْدَى الْفَرْسَ: نه‌سپه‌كه عمره‌قى كرد.
تَسْدَى الثَّوْبَ: به‌مانا (اَسداه) دى.

تَسْدَى الشَّيْئَ: سه‌ر شته‌كه كه‌هوتو
سواری بوو ۵ دمگوترى: (تَسْدَى
الْأَمْرَ) به‌سه‌ر كارمه‌دا زالى بوو،
كارمه‌كى كۆنترۆل كرد.

السُّدَى: نيهمال كردن و گوى به‌ نهدانى،
نيهمال كراو ۵ قورنان ده‌فه‌رموى:
﴿أَيُخْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾.

السُّدَى مِنَ الثَّوْبِ: رايه‌لى قوماش،
بيجه‌وانه‌ى تيوهمدان ۵ همروا به‌مانا
عه‌طاو به‌خششه ۵ نيهمال كراو.

السُّدَابُ: رمگه‌زى رومكه پزيشكيه‌كان
له پيڤرى (السُّدَابِيَّة) به.

السُّادُجُ: شتى خالص و پالفته كه شتى
تري تيكه‌ل نه‌بى و نه‌ه‌قى و

نيگاريشى تيدا نه‌بى ۵ دمگوترى:
(حِجَّةُ سَازِجَةٍ) به‌لگه‌يه‌كى ساديه.

سَرَاتُ الْمِرَادَةِ وَالسَّمَكَةِ سَرًّا: كوله‌يان
ماسيه‌كه هيلكه‌ى كرد، گه‌راى
نايه‌وه.

سَرَاتُ الْمَرْأَةِ: ناهرمته‌كه مندالى زۆر
بوون.

أَسْرَاتُ: كاتى نه‌وى هات هيلكه بكا.

سَرَات: بهمانا (سَرَات) دئ.

خۆپهوه .

السِّرَةُ: هێلکهی ماسی و گهرای کوللهو

تَسْرَب: بهمانا (السَّرَب) دئ.

دمعبای له و جوژه.

سَرَب سُرْبًا: چوووه دهر ە (سرب في الأرض)

تَسْرَب من الشراب: پربوو له شەراب.

له سهر چنگ به سهر زهويدا رۆپيشت

تَسْرَب القوم في الطريق: خه لکه که به

ە دمگوترئ: (هر سارب) له هورئاندا

شوين په کدا به رێگا کهدا رۆپيشت.

دمفه رموئ: ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ

السَّرَاب: تراويلکه سيخرو؛ شتيکه له

بِالْئِيلِ وَسَارِبٍ بِاتِّهَارٍ﴾ ە همروا

دموروبهری نيومرودا که گهرمايێ

دمگوترئ: (سَرَب في حاجته) به

ومکوو ئاو له دهشتاييدا له دوور

دمبيندرئ به لام هيچ نيه.

نيشی خۆی رۆپيشت.

سَرَب الماء: ئاوکه رموان بوو ە (سَرَبَت

السَّرَب: رێگای ناديارو دزه رئ ە

العين) چاو هريمسکی رشت ە (سَرَب

هورئان دمفه رموئ: ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ

الْقِرْبَةِ) کونده کهی پينه کرد، به

في الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ ە همروا ناوه بۆ

سیرمه کونده کهی دروهوه.

گۆرپچه له ژێر زهويدا که مله ماي

سَرَب الماء سُرْبًا: ئاوکه رموان بوو ە (هر

نه بئ بئ مهنهز بئ ە کونه مشکو

سَرَب).

کونه مار ە گۆرپچهی کارێزاو،

أَسْرَب الماء: ئاوکهی رۆياندا، رژاندى.

کونجی کارێز، بۆری ئاو ە ئاوی

سَرَب السَّرَب: رێبازی نهێنی دروست کرد

چۆراو له کونده ە (ك: أسراب).

ە گۆرپچهی له ژێر زهوييهوه

الْأَسْرَب: کۆمه له بالنهدو ئازمل ە

هه لکه نند.

دمگوترئ: (سَرَب من النساء) رموه

سَرَب الشَّيْء: شته کهی پارچه پارچه

ئاخرمت ومکوو چۆن دمگوترئ رموه

نارد ە دمگوترئ: (سَرَب اليه الشَّيْء

ناسک ە همروا دمگوترئ: (سرب من

وَسَرَب عليه الخيل والإبل).

التخل) پوره ههنگ ە دل و دموون

سَرَب الماء: ئاوکهی رموان کرد،

دمگوترئ: (أمن السَّرَب) دل ئارام ە

رۆياندى.

(أمن في سربه) له دلدا ئارامو هيديو

أَسْرَب الماء: ئاوکه رموان بوو (السَّرَب

هيمنه ە همروا بهمانا سينگ دئ ە

دمگوترئ: (هر واسع السرب) نمو

سينگ فراوانه ە همروا بهمانا

في حجره) چوووه ئاو کونه کهی

سَرَبْلَهُ السَّرِيَالُ: کراس یان زری له بمر
فلان کرد ۵ له حه دینیکا که له
عوسمانه وه ریوایهت کراوه
دمفه رموی: (لا أَخْلَعُ سَرِيَالاً سَرَبْلَنِيهِ
الله).

تَسَرِبَلُ بِالسَّرِيَالِ: کراسی له بهر کرد.
السَّرِيَالُ: کراس یان زری یان
همرشتیکی تری ومها که له بمر
بکری ۵ (ک: سربیل) ۵ فوران
دمفه رموی: ﴿سَرَابِيلٌ تَقِيكُمُ الْخَرَّ
وَسَرَابِيلٌ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ﴾.
سَرَجَ فُلَانٍ سَرَجًا: دروی کرد ۵
دمشگوتری: (سَرَجَ فُلَانٍ الْكَلْبِ)
فلان دروی هه لبهست.
سَرَجَتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافرته که فزی
خوی هونی وه.

سَرَجَ سَرَجًا: دم و جاوی جوان بوو ۵ دروی
کرد.

أَسْرَجَ السَّرِجَ: چرا که ی هه لکرد ۵
(أَسْرَجَ الشَّيْءُ) شته که ی جوان کرد
رازانده وه.

أَسْرَجَ الْفَرَسَ: نه سپه که ی زین کرد ۵
دمشگوتری: (سَرَجَ الْأَحَادِيثِ)
هسهکانی به درو رازاندنه وه
روکهشی کردن.

سَرَجَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا توفیقی فلانی دا
له کارمکانیدا سمرکهوت.

رَبَّازُو ثَامَانَج دَي ۵ دمگوتری: (خَلَّ
سَرَبَةً) رینگای نه واز لی بینه، هه و
بو به دپهینانی ثامانجی نه و مده ۵
(ک: أَسْرَابٌ).

السَّرَبُ: نازهل به گشتی ۵ رَّبَّازُو
ثامانج ۵ سینگ ۵ (ک: سروب).
السَّرِيَّةُ: کۆمه له باننده و رموه چه یوان ۵
کۆمه لیک له سهر باز خانه دوور
دمکه ونه وه هه لمهت دمه نه سهر
دوژمن و ده گه پینه وه ۵ تووکی
جهسته ی ناده میزاد له سینگیه وه تا
دمگاهه ناوکی ۵ رینگا ۵ دمگوتری:
(هو قَرِيبُ السَّرِيَّةِ) رینگای نزیکه ۵
به خیرایی ده چی کاری خوی دمکاو
دمگه پینه وه ۵ (هو بَعِيدُ السَّرِيَّةِ) نه و
رینگاکه ی دووره.

السَّرِيَّةُ: سه فمهری نزیک.
الْمَسْرَبُ: شوین خیشکه ی مار ؛ شوینی
خشانی مار به سمر لبه ورده و گله
ورده دا ۵ دمگوتری: (هذه مَسَارِبُ
الْحَيَاةِ) نه و شوینی خشانی مارمکانه
له سمر نه و لبه یان نه و گله ورده.
الْمَسْرِيَّةُ: مووی نیوان سینگ و ناوک ۵
به پیللاو پیش هه یوانی ژوور ۵ (ک:
مَسَارِبُ).

الْمَسْرِيَّةُ: مووی نیوان سینگ و ناوک ۵
پاوان و له و پرگا ۵ (ک: مَسَارِبُ).

سَرَجَتُ الْمَرْأَةَ شَعْرَهَا: ثافرته که هزی

سَرَجَ مَا فِي صَدْرِهِ: چی له سنگیدا بوو

خوی هونینه وه.

دمری خست دمری بری.

إِسْتَرْجَ السَّرَاجَ: چراکهی هه لکرد.

سَرَجَ الْمَاشِيَةَ: نازه له کانی بهرهلای لهومرگا

السَّارِجُ: (جبین سارج) ناوچه وانی

کردن بۆئهموی بۆخویان بله و مپین.

گهشو جوان ومکوو چرا.

سَرَجَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا توفیقی فلانکسی دا

السَّرَاجُ: چرای هه لگرساو ه (ک):

ه دهمگوتری: (هو يسرع في أعراض

سُرَج).

الناس) نهو پاشمله به خراپه باسی

السَّرَاجَةُ: پيشه ی زین دورین (زیندرو).

خه لک دمکا.

السَّرَجُ: زینی ولاخ ه (ک: سروج).

سَرَجَ سَرَحًا: له ئهرکه کانی خوی رزگاری

السَّرَاجُ: زین فروش ه زیندرو ه دروژن.

بوو.

سُورِجٌ: ناسنگهرو شیرگه ریکی

سَرَجَ الشَّيْءِ: شته که ی نارد ه دمگوتری:

به ناویانگ بووه، شمشیرو سورمچی

(سَرَجَ الرَّسُولَ) نیردراوی خوی نارد

بۆ لای نهو نیسبهت دمرین.

بۆ نه انجامدانی کارمکه.

الْمِسْرَجَةُ: نهو شوینه یان نهو شته به

سَرَجَ الشَّعْرَ: قزمکانی به شاننه کرد

که چرا رۆنه که ی تیدا داده نری (ک):

همندئ گهنده مووی هه لکه نراوی

مَسَارِج).

به ددانی شاننه که حیا کردموه.

سَرَجَنَ الْأَرْضَ: زبلی به زهوییه که کرد

سَرَجَ فَلَانًا إِلَى مَوْجِعٍ كَذَا: فلانی

بۆئهموی پاش رومکی تیدا بری.

ناراسته ی فلان شوین کرد.

السَّرِجِين: زبلی.

سَرَجَ الْمَرْأَةَ: ثافرته که ی ته لاق دا.

سَرَجَ سَرَحًا وَسَرُوحًا: به یانی زوو دمرچوو

سَرَجَ الْعَامِلَ: کریکارمکه ی له نیشه که

رؤی.

دهرکرد.

سَرَجَ السَّيْلَ: لافاوکه به هیواشی رؤی.

سَرَجَ الْمَاشِيَةَ: نازه له که بۆخوی لهومرگا

پییوستی به ئالف پیدان نه کرد.

جیگایه ک بدهمی خویان

سَرَجَ الشَّيْءِ: شته که ی نارد.

بله و مپینو پییوستیان به ئالف

پیدان نه بی.

به ناسانی مندالی بوو (عطاء سُرُح)
 به خشندهی و مرگیراوو گه پشوتوو ه
 (فرس سُرُح) نه سپیکی تیزرؤو
 گورج و گؤل.

السُّرْحَانُ: گورگ ه (ذئب السُّرْحَان)
 فهجری درؤزن (سُرْحَان الخوض)
 ناوهراستی هموز ه (ك: مراحين،
 وسرّاح).

السُّرُوح: نه سپو حوشتی خوشرؤو
 تیزرؤو.

السَّرِيحُ: شتی ناسان ه پهله کردن
 دمگوتری: (لايكون ذلك الاي سريح)
 نه وه به پهله نه بی ناکری ه
 رؤیشتنیك کالهی بؤ بیه ستری ه
 خوی بؤ نامادمبرکی ه نه سپیک
 زینی به پشته وه نه بی، بی زین بی.
 السَّرِيحَةُ: پارچه په پؤی شرو دپاو ه
 خوینی رؤوی به سهر شتدا
 رؤیشتوی وشکوه بوو ه (ك: سريح،
 وسرائح) ه رنگای راست و دیار له
 شیوو دؤل و تنگه بهراییدا، که به
 چوار دوریدا درمخت همین (ك:
 سرائح).

المُسْرَحُ: پاوان، له و مرگا ه شوینی شانوو
 رانوانحنی ته مسیل ه (ك: مسارح).
 المِسْرَحُ: شانه ه (ك: مسارح).

سُرْحُ الشَّيْئِ: شتمه کی ناسان کرد.

سُرْحُ عَنْهُ الشَّيْئِ: شتمه کی له چنگ نه و
 رزگار کرد.

سُرْحُ الله العبدُ للخیر: خودا بهنده کی
 توفیق دا بؤ خیر و خوشی.

انْسَرَحَ فلان: فلانکهس پؤشاکی له بهر
 خوی داکه ند ه پهله کی کرد.

تَسْرَحُ مِنَ الْمَكَانِ: لهو شوینه رؤی و
 جوو مدر.

التسريحه: شتویمه که له داهینان و
 چاککردنی فز.

المسارحُ: شوان ه نازل.

المسارحة: نازل ه دمگوتری: (ماله
 سارحة ولا رائحة) واته: هیچی نیه.

المسارحُ: ناسان ه دمگوتری: (أفعل ذلك
 لي سراح وروح) به ناسانی و بی

گرو گرفت نه و کاره دمکه م ه همروا
 دمگوتری: (أطلق سراحه) به ره لای

کرد ه وازی لی هینا.

المُسْرَحُ: نازل ه به تابه می بهو نازده

دمگوتری به یانی ببرئ بؤ له و مر
 خواردن و ئیواره بهیندریته وه ه

همروا ناوه بؤ درمختی گموره و
 بهرزه بهر دمرگا و بهر بیلای خانوو.

المُسْرَحُ: ناسان ه دمگوتری: (مشیة سُرْح)
 رؤیشتنیکی ناسان ه (وولدته سُرْحاً)

الْمُسْرَمَةُ: بهمانا (الْمُسْرَحُ) دئ ە (ك: مسارح).

الْمُسْرَحِيَّةُ: جبرؤكَيْك ناماده كرابئ بؤ سمر شانؤ.

الْمُسْرِيحُ: يهكَيْكه له به حرمكانى عمروز، زؤر به كه مى شيعرى پئ گوتراوه.

سَوْدَ الشَّيْءِ سَرْدًا: شتهكهى كون كرد ە (مَرَدَ الْجِلْدَ) پيستهكه يان (چهرمه)كهى كون كرد.

سَوْدَ الدَّرْعِ: زړپهكهى چنى، همدوو لای نه لقهكهى به يهكهوه نووسانندو داپكوتان به يهكهوه ە قورئان دمفهرموئ: ﴿أَنْ اَعْمَلَ مَابَغَاتٍ وَقَدْزُ فِي السَّرْدِ﴾.

سَوْدَ الشَّيْءِ: دريژهى به شتهكه داو بهردموام بوو لهسهرى ە دمگوتري: (سرد الصرم) بهردموام بوو لهسهر رؤزو گرتن ە دمشگوتري: (سرد الحديث) دريژهى به قسه كردنهكهى داو به ريك و پيكي ناخاوتنى كرد.

سَرِدَ سَرْدًا: بهردموام بوو لهسهر رؤزو گرتن.

أَسْرَدَ الشَّيْءُ: شتهكهى كون كرد ە (أَسْرَدَ الدَّرْعَ) زړپهكهى چنى.

تَسَرَدَ الشَّيْءُ: شتهكه رنجهكهى بهست زنجيرهى بهست، به شوئن يهگدا

ريزيوو ە دمگوتري: (تَسَرَدَ الدَّرْعُ) (تَسَرَدَ الماشي) (تَسَرَدَ الدمعُ) ە (تَسَرَدَ الحديث) قسهكانى جوان ناراسته كردنو به ريك و پيكي دوا.

السَّارِدُ: ميرو ساز، ميرو كونكر. السَّرَادُ: ناميري شت كونكرن، نمو شتهى ميروى پئ كون دمكري.

السَّرْدُ: ناوه بؤ نمو كهسه زړپهكان، نه لقهكان كؤ دمكاتهوه ە (شئى سَرْدَ) شتى به ريزو به زنجيره و زور ە دمگوتري: (نجوم سَرْدَ).

السَّرْدُ: بهمانا (السَّرْدُ) دئ. السَّرَادُ: نه لقه دروستكر بؤ زري.

الْمِسْرَدُ: بهمانا (السَّرَادُ) دئ ە زوبان ە دمگوتري: (ماشِ مِسْرَدُ): كهسيكه بهردموام ههنگاو دهاوئ و دئو دهچئ ە (ك: مسارِدُ).

السَّرْدَابُ: ژير زمين، هؤدهو قاوشيكه لهژير بينادا دروست دمكري بؤكاتى پيويستى لهسهرماو گهرمادا پهناى بؤ دهرئ ە (ك: سراديب).

السَّرْدَارُ: سهروكى سهريازو پؤليس. سَرْدَقَ الْبَيْتَ: خانووهكهى تونلو تؤل كرد.

السَّرَادِقُ: ههر ديوارو پهريزينيك دمورهى شتيكى تر بدا ە خيمهى

هه ئدراو به بۆنەى بوك گواستنهوه

يان تەعزىيەو سەرە خۇشەيهوه.

السُّرْدَيْنُ: جۆرە ماسىيەكى پچۆكە

خوئى دىمكىرئو هەلەگىرئ، پال

دىمىرئىن بۆ دوورگەى (سەردىنيە).

سَرَّهٌ سُرُورًا: كەيف خۇشى كىرد.

سَرَّهٌ فَلَانًا سَرًّا: چاك و چۆنى لىكىردو

هيوای خۇشى بۆ خواست.

سَرَّهٌ الصَّبِيِّ: ناوكى مىندالەكەى بېرى.

سَرَّهٌ فَلَانًا: زەبىرى لەناوكى فلان دا.

سَرَّهٌ الشَّيْءِ: شتەكەى شاردموه.

سَرَّهٌ سَرًّا وَسَرًّا: ناوكى ژانى كىرد ە (هەر

أَسْرُهُ هِيَ سَرَاءٌ).

أَسْرُهُ: شارديهوه ە (أَسْرٌ إِلَيْهِ حَدِيثًا)

قەسەپەكى نەينى بە گوئ دادا ە

قورئان دەفەرموى: ﴿وَإِذْ أَسْرَ الْأَبِيُّ

إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾.

سَارَةٌ مَسَارَةٌ وَسِرَارًا: سرتەى لەگەلدا

كىردو بەسەر نەينى خۇيدا ئاگادارى

كىرد.

سَرَّهٌ الْمَاءُ: ئاومكە گەپشتە ناوكى.

اسْتَسْرَ: خۇى شاردموه، خۇى پەنادا ە

دىمگوتىرئ: (اسْتَسْرَ الْقَمَرُ) مانىگ

خۇى پەنا داو گوم بوو (لَيْلَةُ السَّرَارِ)

ئەو شەوہ يان ئەو دوو شەوہپە گە

مانىگ نابىندىرئو گوم دىبى.

اسْتَسْرَ الْأَمْرُ: ئىشەكە ديارنەما، شتەكە

گوم بوو.

اسْتَسْرَ فَلَانًا: نەينى خۇى بۆ فلان باس

كىرد.

اسْتَسْرَ الْجَارِيَةَ: كەنىزمكەكەى كىردە

ملىكى خۇى.

تَسَارًا: بە پەكەموه سرتە سرتيان بوو ە

دىمگوتىرئ:

تَسَارَ إِلَى كَذَا: ھەزى لە فلان شت بوو

بەخۇشى زانى.

تَسَرَّرَ الثَّوْبُ: قوماشەكەى دې دې كىرد،

دېراندى.

تَسَرَّرَ فَلَانُ: فلانكەس كەنىزمكى كىردە

ملىكى خۇى.

تَسَرَّرَ بَيْنَ فَلَانٍ: كچى فلانكەسى كىردە

ھاوسەرى خۇى چۈنكە بۆ خۇى

دىمۆلەمەندو ئافەرتەكە ھەزار بوو.

الأسارير: خەت و شىوو دۆلى بەرى

دىمستو دەمو چاوو ئاوجەوانە ە

تاكەكەى (أسرار) ە ھەروا ئاوە بۆ

جوانى دەمو چاو ە جوانى دوو

رومستو دوو كۆنم.

الأسْرُ (أَسْرُ الرَّجُلِ): ئەو كەسەى خۇ لە

كاروبارى پىاو ھەلەمقورتىنئو لە

ئىشەكانى دىمگوتىتەوه.

السَّرَارُ: كۆتايى (سَرَارُ الشَّهْرِ) دوا

شەوى مانىگ.

سَرار الحسب: بنيجه پاك و خاوين و
وہجاج زادہ.

سَرار الأرض: ناومرپاستی شیوو شوینی
باشی.

السَرارُ: (سَرار الأرض) ناومرپاستی
پارچہ زمویہ کہ ۵ خمت و شیوو
دۆلی بمری دمست و دم و چاو
ناوچاوان.

السَرارَةُ: (سَرارة الأرض) باشترین
شوینی زموی و بہ نرخترینی.

سَرارة الحسب: مامناومندی و وہجاج
زادمی ۵ دہگوتری: (سِرَّ بَيْنُ
السَّرارة) پالفتہ کراوی شت ۵ کاکلہ.

السِرُّ: نہینی: نہو شتہی دہشاریہ و وہو
ناتہوی کس بیزانئ ۵ بنہماو
بنيجه ۵ پالفتہی شت ۵ بہ
نرخترینی شت.

سِرُّ الوادي: بہ نرخترینی شیوو دۆل.

سِرُّ الأرض: بہ نرخترین شوینی زموی ۵
شتی دلخوشکمرمو فہرح نامیز ۵
نہو کارانہی ئادہمیزاد نہنجامیان
دمدا دلی پییان خوشہ.

سِرُّ الشيء: پالفتہی شت.

سِرُّ النسب: کاکلہ و پوختہی بنيجه و نژاد
۵ دہگوتری: (ہو فی سِرِّ قومہ) نہو نہ
وہجاج زادہی نہتہومکہبہتی ۵ (ہو

سِرُّ هذا الأمر) نہو زاناو لیزانئ نہو
ئیشہبہ.

السِرُّ: خمت و شیوو دۆلیکن لہ بمری
دمست و دم و چاوو ناوچاوان ۵ نہو
ریخۆلہیہی پمہومستہ بہ ناوکہوہو
کاتی لہ دایکبون دہپرئ ۵
دمگوتری: (عرفت ذلك قبل أن يقطع
سِرُّك) پییش نہومی ناوکت بپرئ
من نہوم زانیوہ ۵ (ك: أسرار).

السِرُّ: نہو ریخۆلہیہ لہ ناوکی مندالی
تازہ لہدایکبوو دہپرئ ۵ شہوی
بہنا گرتنی مانگ نہو شہوی مانگ
نابیندئ ۵ (ك: أسرار).

السِرُّاء: نازو نیعمت ۵ ہمرزانی و
خۆش گوزمرانی ۵ بۆری ناو بۆش ۵
زموی بہ پیت و بمرمکت.

السِرَّة: ناوک ۵ (وسرة الروضة) باشترین
شوینی باخ کہ باش شتی ئی بپروئ ۵
(سرة الحرض) ناومرپاستی حہوزو
شوینی ئاو تیدا راومستانی ۵ (سرة
البدرة) خالیئکہ لہ شوینی گہبشتنی
تۆم بہ دیواری ہیئکہدانمہوہ ۵ (ك:
سِرِّ).

السِرَّة: دمسکہ ریحانہ ۵ چہپکہ ریحانہ.
السِرِّر: نہو کسہی ہاوہلہکانی کہیف
خۆش دمکاو چاکہ کارہ لہگہلیان.

السُّرِيَّةُ: كه‌نيزمكى كـپرډاو ۵ (ك: سَراري).

السُّرُورُ: كه‌يف خوښى له‌كاتى په‌يدا يوونى سود پان نه‌مانى زيان.

السُّرِير: سي‌سهم، كورسى و هه‌نه‌فه‌ى له‌سهر دانېشتن ۵ داره مه‌يت، تاته شور.

سرير الرأس: شوېنى نيوان ملو سهر ۵ (ك: سُرَر و اسِرَة).

السَّيرِيَّةُ: نه‌ينى و شاراوه ۵ (ك: سَرائِر).
اَلْمَسْرَةُ: كه‌يف خوښى ۵ هه‌راخو په‌نا ريحانه.

السُّرُوبُ: هرؤ، ژهك ۵ نه‌و شيره‌ى دواى له دايكبون ده‌چيټه گوانى نازهل، پان مه‌مكى ئافره‌ت.

السُّرُسُورُ: زېره‌كو زاناو ليكوژمروه له كاروباردا.

السُّرْسَامُ: نه‌ستور يوون و هاوسانيكه له په‌رده‌ى دهماغدا په‌يدا دمبى و لمرزوتاي به‌رده‌وام له نه‌خوښه‌كه‌دا په‌يدا دمكا، همروا ديارده‌ى تريشى لى په‌يدا دمبى بؤ نموونه خه‌و زړناندن و سهر سوپمان و سهر لى شيوان.

سَرَطَه سَرَطًا: هوتى دا.

سَرَطَه سَرَطًا: به‌مانا هوتيدا.

اسْطَرَطَه: به‌مانا (سَرَطَه) دئ.

اَسْطَرَطَ الطَّعامَ في حلقه: خواردنه‌كه به ناسانى له قورگى چووه خوار.

تَمَرَطَه: به‌مانا (سَرَطَه) دئ.

السَّراطُ: رېبازى ناشكرا.

السَّراطُ: بړنده ۵ ده‌گوتري: (سيف سراط) شمشيرى بړنده.

السُّرَطُ: هوتدمر، پارو گه‌وره، خيرى خور، تيزرؤ.

السُّرطان: هرژال، گياندارىكى دهرپايه له پيړى (القشريات) ۵ ده هاجى هه‌يه ۵ بورجيكى ئاسمانه ۵ له

بوارى پزېشكيش دا هاوسانيكى پيسه له خانه ناشكراكانى جهسته‌دا

دروست دمبى و به نه‌نسيجه‌كانى دموروبهرى خانه‌كان دا بلاو

دمبيټموه.

السَّريط: جه‌لوا ۵ خورماو رؤن.

المِسْطَرَطُ: گمرو (ك: مَسَاطِط).

سَرِعَ سَرَعًا: په‌له‌ى كرد ۵ (فهو سَرِعَ و سرعان و هي سري).

سَرَعَ سَرَاعَةً و سُرَعَةً و سَرَعًا: به‌مانا (سَرِعَ) دئ.

أَسْرَعَ: په‌له‌ى كرد ۵ ده‌گوتري: (أَسْرَعَ في السير) په‌له‌ى كرد له رويشتندا.

سَارَعَ: دمست پيشخه‌رى كرد.

تَسَارَعَ: به‌مانا (سَارَعَ) دئ.

تَسْرَعُ: به مانا (تسارع) دئ.

الْأَسْرُوعُ: تاکی (الأساريع) نمو شته به له

توله ی دارمبو دپته دمر ۵ کرمیکی

سپی سمر سووره دهشوبه یته قامک و

پهنجه ی نافرمت ۵ (ك: أساريع) ۵

(أساريع الذهب) چال و چوئلی

نالتون.

السُّرْعُ: خیراپو، تیزپرو.

السَّرْعُ: همر توله میوو لقه درهختیک

تهرب ۵ (ك: سُرُوع).

سُرْعَانُ مَا فَعَلْتَ كَذَا: نای چهند به

خیرایی نمو کارمت نه انجامدا!

السَّرْعَانُ: (سُرْعَانُ النَّاسِ) پيشه تاي

خه لکه که ۵ (سُرْعَانُ الْخَيْلِ)

پيشه نگی رموه نه سپ و فافله.

السَّرِيعُ: په له درهختی تهر به تابه تی

درهختی به ششام که درهختیکی

بۆن خوشه و سیواکی پی دمکری ۵

به حریکی عوروزیشه زور به که می

شيعری پی گوتراوه.

السَّرْعَرُغُ: لقه دار له کاتی تهریدا ۵

شوپکه داری دریزو باریک ۵ شتی

دریزو باریک ۵ گهنجی تهر و تازمو

شوخ و شنگ.

سَرَقَتِ السَّرْفَةُ الشَّجَرَةَ: کرمی ناوریشم

درمخته که ی خوارد.

سَرَقَتِ الْأُمُّ وَلَدَهَا: دایکه که زوری شیردا

به مندالکه و کوئه ندامی همزی

تیکندا.

سَرَفَ الطَّعَامُ: زوری خوارد تا توشی گمه

ترشان و نینته لا بوو.

سَرَفَ الشَّيْءُ: شته که ی پاش گوئ خست،

غافل ی کرد ۵ هه لای تیندا کردو

مه به سستی نه پیکا ۵ شته که ی

نهمزانی.

سَرَفَ الْقَرْمُ: له خه لکه که تیه پری.

أَسْرَفَ: له نه ندازه دمرچوو ۵ هیلی

سوری به زاند ۵ دمگوتری: (أَسْرَفَ فِي

مَالِهِ) دستبلاوی له مال و سامانی

خوی نه نجام دا ۵ (أَسْرَفَ فِي الْكَلَامِ)

زوری چهنده ۵ (أَسْرَفَ فِي الْقَتْلِ) له

کوشتنه که زیدمرویی کرد.

أَسْرَفَ: هه لای کرد ۵ بی ناگا بوو ۵

نهمزان بوو.

السَّرْفُ: خوگرتن به شتی که موه ۵ له

گریزه نه چون ۵ له سه نته رلادان.

سَرَفُ الْمَاءِ: نمو ناوی به خورایی پرواو

که لکی لی و مر نه گری.

السَّرْفُ: که م ۵ دمگوتری: (هو سَرَفَ

العقل) نمو که م عه قله ۵ (سَرَفَ

الْفُؤَادِ) بی ناگا و غافله ۵ (مکان

سَرَفَ) شوینیکه کرمی ناوریشمی

زوره ۵ همروا دمگوتری: (أَرْضَى

سَرَفَةً).

السَّرْفَةُ: كرمی ناوریشم.

السَّرْفُ: به هیزو گه وره.

السَّرِيفُ: توله میو.

سَرَقَ مِنْهُ مَالاً: ماله که ی ل دزی ه (هو

سارق) (ك: سَرَقَ).

سَرَقَ السَّمْعَ وسرق النظر: به دزیه وه

گوئی هه لختست بۆنه وه ی قسه که

بدزی ه به نهینی بۆی روانی.

سرقنتی عینی: نووستم ه خه وم ل

کهوت.

سَرَقَ سَرَقاً: گوم بوو ه لاواز بوو.

سَارَقَ النَّظَرَ، وسارق النظر اليه: هه ولیدا

هه ی بۆ هه لکه موی سه بری بکا، به

دزیه وه بۆی بروانی.

سارق السمع: هه ولیدا به نهینی گوئی

له وته کانی بی.

سَرَقَ الشَّيْءَ: به مانا (سَرَقَهُ) دئ.

سَرَقَ فَلاناً: فلانکه سی به دز له

هه له مدا.

اسْتَرَقَ الشَّيْءَ: به مانا (سَرَقَهُ) دئ.

اِسْتَرَقَ: لاوازو بی هیز بوو ه دمگوتری:

(انسرق صوته) دمگی زمعیفو لاواز

بوو (انسرق مفاصله) جومزگی

لاواز بوو.

اِسْرَقَ عَنِ الْقَوْمِ: له خه لکه که دوا

کهوتو خۆی گوم کردو رۆی.

تَسَرَّقَ: ورده ورده شته که ی دزی ه

هه روا دمگوتری: (تَسَرَّقَ النظر

والسمع).

السَّارِقَةُ: زنجیر ه یزمار له هه یو شتی

وا ه (ك: سوارق).

السَّرَاقَةُ: نه وه ی بدزری ه دمگوتری:

(هذه سَرَاقَةُ فلان) نه مه ماله

دزراومکه ی فلانه.

السَّرَقُ: پۆساکی ناوریشم ه باشترین

جووری ناوریشم.

السَّرِقة: دزی ه هه لگرتنی مانیکی

دیاریکراوه له شوینی شیایو خۆی

به شیوه ی دزی.

اَلْمُسَرَّقُ: لاوازو کالقام، جهسته بی

هیز.

مسترق العنق: ئادهمیزادی مل کورت ه

قسه دزو قسه قۆزمره وه.

سَرَقَنَ الْأَرْضَ: زمویه که ی زیل رنژ

کرد، زیلاوی کرد.

السَّرَقِینَ: زیل.

سَوَك سَرَكَا: دوا ی به هیزو به توانایی

لاواز بوو.

تَسَارَكَ فِي الْمَشْيِ: له بهر ماندویو

لاوازی نهیتوانی برهوا.

السَّرَكِي: جهکی موجه ه دمفتهری

پیدان و وەرگرتنی نامه ه دمفتهری

رۆژانه ی کرێکار.

السَّرَكودية: نهخۆشییه کی درنژ

خايه‌نه و ھۆكاری په‌یدا بوونی
نازاندری، به زۆری توشی غوده‌ی
له‌مفاوی و چاوو سییه‌كان و ئیسقانی
ده‌ست و ھاچ دمی.

السَّرْكُومَةُ: (السَّرْكُومَةُ اللَّمْفِيَّةُ)
ھاوسانیکی پیسه له گۆشتدا په‌یدا
دمی.

سَرْمَه: برپییه‌وه ۵ پچراندی.

تَسْرَم: برپراییه‌وه ۵ پچرا.

السُّرْم: قهراخی ریخۆله.

السَّرْمَد: به‌رده‌وام و نه‌برپاوه.

السَّرْمَدِي: پالێراو بۆ لای (السَّرْمَد).

سَرَا فلان سَرَا و سَرَاوَة: فلان به‌پێز بوو
شهریف و وه‌جاخ زاده بوو ۵ سه‌خی
سروش بوو.

سَرَا الشَّيْ عَنْه سَرَا: شته‌كه‌ی داكه‌ند و
فرپێ دا.

سَرَا عَنْه ثَوْبَه و دِرْعَه: كراس و زرپییه‌كه‌ی
له‌به‌رخۆ داكه‌ند.

سَرَا اَلْهَمَّ عَنْ فَرَاذَه: غه‌م و په‌ژاردی خۆی
ده‌رخست.

سَرَا السَّيْف: شمشیركه‌ی روت كرد، له
كالان رايكێشا.

سَرُو سَرَاوَة و سَرَاو: شهریف بوو (ك:
سروات).

اَسْرَى الشَّيْ عَنْه: شته‌كه‌ی له‌به‌ر
داكه‌ند.

سَرَى الشَّيْ عَنْه: شته‌كه‌ی له‌به‌ر
داكه‌ند ۵ ده‌گوتری: (سَرَى عَنْ فُلَان)
فلانكه‌س غه‌م و نا‌په‌حه‌تی له‌ دڵدا
نه‌ما.

اِنْسَرَى: ده‌ركه‌وت، به‌رده‌م و ته‌م و مزى
له‌سه‌ر لاچوو.

اِنْسَرَى اَلْهَمَّ عَنْه: غه‌م و په‌ژاردی له‌ دڵدا
نه‌ما.

تَسَرَّى: به‌ زۆره‌ ملێ و ته‌كه‌لوف
سه‌خاومتی به‌سه‌ر خۆیدا هێنا.

السَّرَاةُ: (سَرَاةُ كُلِّ شَيْ) لای زو‌رو‌ی
شت و ناو‌په‌راستی ۵ یان زۆرینه‌ی ۵
(سَرَاةُ النَّهَار) چێشته‌نگاو و نیوم‌پۆ.

سَرَاةُ الطَّرِيق: ناو‌په‌راستی رێگا، یان
زۆرینه‌ی رێگا.

سَرَاةُ الْفَرَس: سه‌ر په‌شتی ئه‌سه‌پ ۵ (ك:
سَرَوَات).

السَّرُو: دره‌ختی سنه‌و به‌ر ۵ ته‌پۆلكه‌ی
ناو شییو و دۆل ۵ كونیکی
ناكه‌وانه‌پییه‌ له‌سه‌ر سندوقی
نامی‌ری قانونی مۆسیقا.

سَرَوَلَه: ده‌رپێ له‌پێ ئه‌و كرد.

تَسَرَوَل: ده‌رپێ له‌پێ كرد.

السَّرَاوِل: ده‌رپێ ؛ پۆشاکیكه‌ نیوان
ناوك و ئه‌ژنۆ دادمه‌پۆشی ۵ (ك:
سراويلات).

اَلْمَسَرَوَل: كۆترێك په‌ری به‌

إِسْتَرَى الشَّيْءَ: شتهكهی هه لَبَزارد.

تَسْرَى: به نهینى چوووه دهر (تَسْرَى

الشَّيْءَ) به مانا (إِسْرَاه) دى.

السَّارِيَةِ: هموریک به شهو پهیدا ببی ۵

بارانى شهو، کۆلهکه ۵ شهو دارى

نالای کهشتى پېدا دمکرى.

السُّرَى: رویشتنى زوربهى شهو.

السُّرِيَّ: جُوکا ۵ رويارى پچوک ۵ (ك:

أَسْرِيَةً وَسُرِيَان).

السَّرِيَّةُ: کۆمه لَیک سمر باز ۵ پۆله

پېشمهرگمیهک ۵ دمسته بهک جاش ۵

له پېنج کهسه وه تا سح سهد کهس ۵

رموه نه سپ نزیکه ی جوار سهد دانه

۵ (ك: سرايا).

السُّرِّيَالِيَّة: بـمـرو بـوـجـونـيـکـى

سهردمميانه به له بوارى فـمـنـو

نهدمبدا پشت به خهپال دمبهستى و

له ژوور واهيحه وه هموا په پروازه و

حال و چوڼيه تى (اللاشـمـور)

دمردمخا.

سِرِّيُوم: عونصور يکى فيلزييه و له

عونصوره ناوازه کانه.

سِرِّيُوم: عونصور يکى فيلزييه و

تايه تهنه ندييه کانى دمشوبه يته

صوديوم وه لى نيشاتى پتره.

الْأُسْطَبَةُ: پړزو پالى کهتان که بهددانى

سَيِّلَك و شهنه جيا دميته وه.

هاچه کانه وه بى ۵ نه سپيک په لهى

سبى جهسته ی له دمستو هاچى

تايه پر بووبى.

سَرَى اللَّيْلِ، سَرِيًّا وَسَرِيَّةً وَسَرِيًّا: شهو

روى و کۆتايى هات ۵ فورشان

دمفهرموى: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِر﴾.

سَرَى الْهَمِّ: غم و په زاردى روى.

سَرَى اللَّيْلِ: به رويشتن شهوى بهرئى کرد.

سَرَى بَفْلَان: شهو رموى به فلان کرد.

سَرَى عِرْقِ الشَّجَرَةِ فِي الْأَرْض: رمگى

درمخته که به ناوى زمويدا روچون.

سَرَى فِيهِ السُّمُّ وَالْخَمْرُ: ژمهرمگه يان

شهراب به ناو جهسته ی دا بلاويوه.

سَرَى فِيهِ عِرْقِ السَّوِّ: رمگى خراپه کارى

تيډا بلاويوته وه.

سَرَى عَلَيْهِ الْهَمُّ: غم و په زاره شهو په خه ی

گرت.

سَرَى الْجَرْحُ إِلَى النَّفْسِ: نازارى برينه که

بهردموام بوو تا کوشتى.

أَسْرَى اللَّيْلِ بِهِ: شهو رموى کرد به

شهو روى.

أَسْرَى فَلَانًا وَفْلَانًا: شهو رموى به فلان

کرد.

سَارَى صَاحِبَهُ: شهو رموى له گهل

هاوه لکه که ی کرد.

إِسْتَرَى اللَّيْلَ بِهِ: به مانا (سرى) دى.

الْمُسْطَبَّةُ: سندانى ناسنگەر ۵ سه‌کۆى
دانيشتن ۵ (ك: مساطب).

سَطَحَهُ سَطْعاً: بلاوى كردهوه، ريكى
خست، رايخست ۵ دىگوتري: (سطح
الله الأرض) پان دىگوتري: (سطح
الجزر باحور) ناكهرمكه به تىرۆك
نانه‌كه‌ى پان كردهوه.

سَطَحَ فلاناً: فلانكەسى به زمويدا داو
خستى.

سَطَحَ البيت: سەربانى خانوه‌كه‌ى ريك
خست، راسته و پاسته‌ى كرد.
سَطَحَهُ: به‌مانا (سَطَحَهُ) دئ.

إِسْطَحَ: بلاو بووه، راخرا ۵ راكشا،
له‌سەر پشته مل خۆى دريژ كردو
جوله‌ى له‌خۆى بېرى.

تَسَطَحَ: راكشا، ته‌خت بوو.
الْمُسْطَحُ: سه‌طحي هه‌موو شتيك لاى
سه‌رويه‌تى ۵ له زانيارى
ئه‌ندازياريدا به هه‌بارمه‌كه
دىگوتري دريژى و پانى هه‌بى.
السُّطَاحُ: هەر رومكێك به‌سەر زمويدا
بلاو ببيتهوه.

السُّطِيحُ: نه‌و كه‌سه‌ى له‌بەر نه‌خۆشى
نه‌توانى هه‌لسى پان دانيشى ۵
هه‌مبانه و كونده.

السُّطِيحَةُ: كوندو هه‌مبانه ۵ كه‌له دوو
پيست بى.

الْمِسْطَحُ: خه‌رمانى خورما، خورماكانى
تي‌دا بلاو دىگريته‌وه بۆ نه‌وه‌ى وشك
بين (ك: مساطح) ۵ هه‌روا ناوه بۆ
حه‌صير كه له پېرژى دارخورما
دروست كرابى ۵ كۆله‌كه‌ى ره‌شمال و
خيمه ۵ مه‌نجه‌لى گه‌نم تي‌دا
كو‌لاندى ۵ دارى رانگيودراو به سه‌ر
كۆله‌كه‌ى كه‌په‌رميودا ۵ تىرۆكى نان
كردن.

الْمُسْطَحُ: (أنف مُسْطَح) لوتى پانه‌وه
بوو.

سَطَرَ الكتاب سَطْرًا: كتيبه‌كه‌ى نووسيه‌وه.
سَطَرَ فلاناً: فلانكەسى به زمويدا دا.
سَطَرَ الشَّيْءَ بالسيف: به شمشير شته‌كه‌ى
بپه‌يه‌وه.

أَسْطَرَ الشَّيْءَ: شته‌كه‌ى به هه‌له
خويندومه ۵ دىگوتري:
أَسْطَرَ إسمي: ناوى منى نه‌خويندومه،
ئهو دي‌په‌رى ناوى منى تي‌دا
نووسرايوو په‌راندى.

سَطَرَ الكتاب: به‌مانا (سَطَرَهُ) دئ.
سَطَرَ الرِّقَّةَ: به راسته هي‌ن و خانه‌ى
له‌سەر كاغەزمەكه دروست كرد.
سَطَرَ العبارة: عيبارمه‌كه‌ى دارپشت ۵
ده‌شگوتري:

سَطَرَ الأكاذيب: درۆى هه‌لبه‌ستن.
سَطَرَ علينا: چيرۆكى بۆ گي‌راپه‌نه‌وه.

اَسْطَرُّ الْكِتَابُ: كَتَبَهُ كَهَي نُووسِيهوه. سَطَعَ الثَّنِيَّ سَطْعًا وَسَطْرًا: شَتَهَكَ بَلَاو

بُووه ۵ دِمَكُوْتَرِي:

الاساطير: نَمُفَسَانَهو حِرْوَكَه كُوْن ۵

قَسَهِي پَرُوپُوچو بِي بَنَهَمَا.

سَطَعَتِ الرَّائِحَةُ: بُوْنَهَكَه بَلَاوِيووه ۵

هَمَرُوَا دِمَكُوْتَرِي: (سَطَعَ الْبَرْقُ فِي

السايطر: قَهَسَاب.

السماء وسَطَعَ الْغُبَارُ وَسَطَعَ النُّور).

السايطر: كَيَّرْدِي قَهَسَاب ۵ شَمَشِيْرِي

سَطَعَ الْأَمْرُ: كَارَمَكَه دَمَرَكَهوَت نَاشِكِرَا بُوو.

قَهَسَاب ۵ تَهوَرزَمَهِي قَهَسَاب كَه

سَطَعَ الرَّجُلُ: بِيَاوَهَكَه سَمَرِي خُوِي بَهَرز

كَيَّرْدِي كِي زَلَه نِيَسَقَانِي

كِرْدَمُووهو مَلِي دَرِيْز كِرْد.

كُوشتِيهَكَهِي پِي وَرْدَمَكَا ۵ (ك:

سَطَعَ فَلَانٌ يِيْدِيَه: فَلَانَكَهس جَهْمَلَهِي بَه

سَوَاطِيْر).

هَمَرْدُوو دَمَسْتِي لِي دَا.

السُّطْر: رِيْزُو حِيْن لَه هَمَرَشْتِيْكَ بِي ۵

سَطَعَتِ فَلَانًا رَائِحَةً الْمَسْكُ: بُوْنِي مِيْسَك

دِمَكُوْتَرِي: (سَطَرَ مِنَ الْكِتَابَةِ) (سَطَرَ

لَوْتِي فَلَانَكَهسِي پِرْكَرْد.

مِنَ الشَّجَرِ) (ك: اَسَطَرَ وَسَطُور

سَطَعَ سَطْعًا: مَلِي دَرِيْز بُوو ۵ (فَهَر اَسَطَعَ

وَأَسَاطِر).

وَهِي سَطْعَاء).

السُّطْرَةُ: هِيَاوَا نَاوَات.

السُّطْعُ: دَرِيْزْتَرِيْن كُوْلَهَكَهِي زِيْر

السُّطَار: قَهَسَاب.

رَمْشَالَه، نَهو كُوْلَهَكَهِي دَمَخَرِيْتَه

الْمِسْطَار: شَمَرَابِيْكَ بَخُوْرَمُوْمَكَهِي

زِيْر نَاوَمَرِاسْتِي خِيْمَهوه بُوْنَهوهِي

كَهَلَه لَا بَكَا ۵ تَمِپُو تُوْزِي بَهَرزَمُووه

بَارَانَاو دَمَرَكَا ۵ (ك: اَسْطِطَعُ وَسَطَعَ).

بُوو بُو حَمَوَا ۵ لَه بُوَاَرِي رَمَسُوو

السُّطْعُ: هَمَرَشْتِيْكَ بَلَاو بِيْتَهوهو بَهَرز

تَمَصُوِيْرِدَا بَرِيْتِيَه لَه قَهَلَه مِيْكِي

بِيْتَهوهو.

مَهَمَدَمْنِي لَه شِيُوِي پَانْدَانَا.

السُّطِيعُ: بَهِيَانِي ۵ دَرِيْز.

الْمِسْطَرَةُ: رَاسْتَه ۵ نَهوهِي كَتِيْبِي پِي

الْمِسْطَعُ: زُوِيَان رَمَوَانو وَكُفْتُو وَكُفْتُو

دِيْزِي دِيْزِي دِمَكُوْرِي ۵ لَه بُوَاَرِي

شَمَرِيْن ۵ دِمَكُوْتَرِي: (خَطِيْب مِسْطَع).

نَهَنَدَازِيَاَرِي رِيَاَزَمَدَا نَامِيْرِيْكِي

السايطر: تَمِپُو تُوْزِي بَهَرزَمُووه بُوو.

قَهَرَاخ تِيْزِي رَاسْتَه بَهكَارْدَمَهِيْتَلَرِي

السُّطْلُ: سَمْتَل ۵ (ك: اَسْطَالُ وَسَطُول).

بُو رَمَس كِرْدَنِي هِيْلِي رَاسْت.

سَقَمَ الْبَابَ سَطْمًا: دَمَرَكَاكَهِي پِيُوَه دَايَهوهو.

الْمُسْطَرُّ: بَالَا دَمَسْت.

الْإِسْطَامُ: كُوْلَهوهو، نَاگَر خُوْشَكَهَر

الْمُسْطَرِيْن: كَهَمَجَهِي بِيْنَاَسَاَزِي.

(ناسنیکى دريژى سهرپان).

الاسْطُمُ: شه پۆلى دمريا ۵ بنه ما.

الاسْطُمَةُ: (اسْطُمَةُ القوم) پياوى ريژدارى
هه موم.

الْإِسْطَامُ: به مانا (الإسْطَام) دى ۵ تيزايى

شمشير ۵ تۆپهوانه ي ديزمو گۆزمو
نهو جوژه شتانه.

الْإِسْطُمُ: تيزايى شمشير.

سَطَنَةُ: چه سپاندى و هايى كرد.

سَطَا الْفَرَسُ سَطْرًا وَسَطْرَةً: ئه سپه كه مى
نهداو سمر رهق بوو.

سَطَا الْمَاءُ: ئاو كه زۆر بوو ۵ (سَطَا عليه
وبه) په لامارى داو هيرشى بۆبرد.

سَطَا عَلَى الْحَامِلِ: منداى سكى
ئافرمته كه ي به مردوى دهرهينا.

سَطَا الطَّعَامَ وَفِيهِ: خۆراكه كه ي خوارد
دهستى بۆ بردو خواردى دمگوترى:

(ما سطوت في طعام أحد).

أَسْطَى عَلَيْهِ: به مانا (سَطَا) دى.

سَاطَا: شته كه ي ئ توند كرد.

السَّوْاطِي: دهسته كان.

سَعَبَ لَهُ كَذَا: شته كه ي بۆ ريك و بريك
كرد.

أَنْسَعَبَ: رهوان بوو ۵ لِيك كشايموه.

تَسَعَبَ: كشا ۵ لِيك كشايموه.

السَّعْبُ: همرشتيك شه مهنى بى و
رهوان بى.

السَّعَائِبُ: نهوى دريژ دمبيته وهو

وهك داوه دمزوو شوپراوگه دمبه ستي

وهك دوشاوو ههنگوين و بنيشتو

ليكو نهو جوژه شتانه ۵ دمگوترى:

(سَالَ فَمُهُ سَعَائِبَ) دمى لِيكى دريژ

بووه و مكوو هيله دمزوو ۵ تاكه كه ي
(سُعُوب و سُغُوبَة).

سَعَدَ سَعْدًا وَسَعْدًا: به خته مومر بوو، كهوته

كامه رانى و خووش به ختييه وه ۵

پيچه وانى نه گبه تى و شومه ۵

دمگوترى: (سَعَدَ يَوْمُكَ) رۆژگارت

به خته مومر بى.

سَعَدَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانكه سى

به خته مومرو خووشنود كرد.

سَعِدَ سَعَادَةً: به مانا (سَعَدَ) دى ۵ (ك:

سُعْدَاء).

سَعِدَ الْمَاءُ: ئاو كه روى سلۆبى هميه

پيويست به ئاميرى ئاو به مرز

كردنه وه ناك.

أَسْعَدَهُ اللَّهُ: خودا توفيقى فلانى دا (هو

مُسْعِد و مسعود).

أَسْعَدَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا يارمه تى

فلانكه سى دا ۵ دمگوترى:

أَسْعَدَتِ النَّائِمَةُ الشُّكْلَى: ژنه شه پۆر

گيرمه كه ژنه وايه شيرمه كه

هاوكارى ژنه گۆست كه وتوو كه ي

كردو له گه ليدا شين و شه پۆر گيرا.

سَاعِدُهُ عَلَى الْأَمْرِ مُسَاعِدَةٌ وَسِعَادًا:

یارمه‌تی دا له‌سهر کارمکه.

اسْتَسْعَدَ بَرِّيْتَهُ: دیتنه‌که‌ی به‌خێرو

هه‌ر زانی و گه‌شبینی ئی به‌دی کرد.

السَّاعِدُ: هۆل و بازوو نیوان ئانیشک و

بهره‌دمست ۵ ده‌گوتری: (شَدَّ اللَّهُ

عَلَى سَاعِدِكَ) خودا یارمه‌تیت بدا.

سَاعِدُ الْقَوْمِ: سه‌روکی گهل و هۆز ۵

هه‌روا وشه‌ی (سَاعِد) ناوه‌ بۆ

رێپرموی موخی ناو ئیسقان ۵

رێپرموی ئاو بۆ ناو روبارو دهریا ۵

رێپرموی شیر بۆ ناو گوان و مه‌مک ۵

(ك: سواعد).

سواعد الطیر: باله‌کانی بالندمه‌یه ۵

ده‌شگوتری: (أَمَرَ ذُو سَوَاعِدٍ) کاریکی

فره‌ لایه‌ن و فره‌ خاومن و فره‌

شیوازه.

السَّاعِدَةُ: (سَاعِدَةُ السَّاقِ) پارچه‌

ئیسقانی قاچ.

السَّعَادَةُ: به‌خته‌ومری ۵ یارمه‌تی

په‌رومردگار بۆ به‌نده‌ی خۆی به‌وه

به‌خته‌ومری بکا ۵ (به‌یچه‌وانه‌ی

به‌دبه‌ختی).

السَّعْدَانُ: چقلی دره‌ختی خورما ۵

روه‌ک و دره‌ختی چقلاوی ۵ له‌په‌نددا

هاتوو (مرعى ولا سعدان).

السَّعْدَانَةُ: کوتر ۵ گرێه‌که‌ له‌لای

خواروی لایه‌کانی ته‌رازو ۵ که‌وانه‌ی

ده‌وری گۆی مه‌مک.

سعدیک: دوعای خێرو خووشی، واته‌:

خودایه‌ به‌خته‌ومه‌ری دوا

به‌خته‌ومریت بۆ ده‌سته‌بهر بکا.

السُّعُودُ (سعود النجوم): کۆمه‌له‌

ئه‌ستێرمه‌یه‌که‌ هه‌ریه‌که‌یان پێی

ده‌گوتری: (سُعْد) ۵ ئه‌ستێره‌ی (سُعْد

السعود) په‌کیکه‌ له‌و کۆمه‌له‌.

السَّعِيد: روباری به‌جوك ۵ (ك: سُعْد).

السَّعِيدَةُ: (سعيدة القميص): په‌خه‌ی

کراس و شوینی قۆپچه‌کانی.

سَعَرُ الْفَرَسِ سَعْرَانًا: ئه‌سه‌په‌که‌ به‌ توندی

بازی هاویشته.

سَعَرُ النَّارِ: ئاگره‌که‌ی هه‌لگیرساند ۵

ده‌گوتری: (سعر الحرب) شه‌ره‌که‌ی

گهرم کرد.

سَعَرُ الْقَوْمِ بِالْبَل: خه‌لکه‌که‌ی داخکردو

سوتاندنی و چه‌وساندنیه‌وه ۵ شه‌رو

نه‌گبه‌تی به‌سه‌را بلاو کردنه‌وه.

سَعَرُ اللَّيْلِ بِالْمَطِي: به‌ سواری و لاخ

شه‌وه‌که‌ی به‌رئ کرد.

سَعَرُ الْيَوْمِ لِي حَاجَتِهِ: بۆ ئیشی خۆی

سوپایه‌وه.

سُعِرَ: برسی بوو ۵ تینوی بوو، برسییه‌تی

تینواپه‌تی تینی بۆ هینا ۵ شیت بوو

۵ (هو مسعور).

دمگوتری: (لیس له سِعْر) زور
همرزانه.

سِعْر السوق: نرخی بازار ۵ نهو نرخی
له بازاردا باوه.

سِعْر الصرف: نرخی پاره به گوهری
دراوی دموئه ته کان ۵ (ك: أَسْعَار).

السَّعْرُ: شیت ۵ (ك: سَعْر).

السَّعْرُ: گهرما ۵ نازمزوی خواردن و
برسییهتی ۵ شیتی ۵ پهتاو تاعون ۵
پهکە ی ئه نندازی گهرمی.

السَّعْرُ: شیت ۵ قورنان دمفهرموی: (هَإِنْ
الْمُخْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسَعْرٍ).

السَّعْرَةُ: کۆکە ی به شیدمت ۵ سهرمتای
کارو گرنگی پیدانی.

السَّعِيرُ: ناگر ۵ بلّیسه ی ناگر ۵
دمگوتری: (خبا سِعْر النار) بلّیسه ی
ناگرکه دامرکا.

السَّعَارُ: کۆله و مزی ناگر تیگومردان
ناسن بێ یان دار بێ.

السَّعْرُ: به مانا (السَّعَارُ) دئ ۵
دمگوتری: (هو مِسْعَرُ حرب) نهو

هه لگهر سینهری شهره ۵ (عق مِسْعَر)
ملی درێژ.

السَّعُورُ: چلّیس و تیر نهخۆر ۵ گهده ی
په بووه ههر دهخوا ۵ شیت و ویت ۵

(ك: مساعیر).

سَعَمَ: گهوره بوو بهرمو بهری رؤی و

سَعِرَ سَعْرًا وَسُفْرَةً: رنگی مهبله و رمش
بوو (هو أَسْعَرُ وهي سَفْرَاءُ) (ك:
سَعْر).

أَسْعَرَ النار والحرب: ناگرکه ی
هه لگهرساند، شهرمه که ی
هه لگهرساند.

إِسْتَعَرَتِ النارُ: ناگرکه هه لگهرسا ۵
دمگوتری: (إِسْتَعَر الشَّرُّ وَاسْتَعَر
المرض) شهره و نازاوه، نهخۆشی
بلا و بووه.

استعرت الحرب: شهرمه که گهرم بوو.

استعر اللصوص: دزو جهردمکان
کهوتنه جه و جه و وروژان.

تَسَعَّرَتِ النارُ: به مانا (استعرت) دئ.

الأسْعَرُ: دال گوشت ۵ که سیک نهومنه
کزو لاواز بێ دهماری لهشی دياربن ۵
(وهي سَفْرَاءُ) (ك: سَعْر).

التسعير الجبّي: نرغ دانان بۆ شت و مهك
له لایهن دمهسه لاته وه (نرغ دانانی
حکومهت).

السَّاعُورُ: ته نندور ۵ ناگر ۵ (ك:
سواعیر).

السَّاعُورَةُ: ناگر ۵ (ك: سواعیر).

السَّعَارُ: گهرمای ناگر ۵ نازاری
برسییهتی ۵ تینوا بهتی ۵ شیتی.

السَّعْرُ: نرخی کال ۵ دمگوتری: (له
سِعْر) نرخی زیادی کرد، به نرخی ۵

پۆلكا ۋ دىگوتىرئ: (سَغَسَعَ الجسم)	(ك: مساعط).
جەستەى بەھۇى پىرى توشى	سَغَفَ بِحَاجَةِ فُلَانٍ سَغْفًا: ئىشى فلانى
نەخۇشى شەپلە بوو ۋ	جىيەجىيە بولدى.
سَغَسَعَ الشَّعْرَ: رۆنى لە قىزى دا.	سُغِفَ الصَّبِيُّ: مىندالەكە توشى نەخۇشى
تَسَغَسَعَ: گەورە بوو چوۋە تەمەنى	پىست بوو.
پىرىيەوۋە پۆلكا.	سَغِفَتْ يَدُهُ مَغْفًا: دەۋرى نىنۋىكى قەلشەن.
تَسَغَسَعَ الجسمُ: جەستەى گەورە بوو	الإسعاف: فرياكەۋتن ۋ (جمعية الإسعاف)
بەھۇى پىرى پۆلكا.	كۆمەلەى فرياكەۋتن كە نەركى
تَسَغَسَعَ الشَّيْئُ: شەكە نىزىكى كۆتايى	بەھاناۋە جۈنى توشىۋانى كارمىساتو
بونەۋە بوو ۋ دىگوتىرئ: (تَسَغَسَعَ	روداۋە دلتەزىنەكان چارمىسەر بىكەن.
عمره وتسعشع الشهر) ۋ ھىروا	السُّعَافُ: قەلشەن ۋ درز بىردىنى قەمراخى
دىگوتىرئ:	نىنۋىكەكان.
تَسَغَسَعَ حاله: حال ۋ ۋمىزى شىۋا بىرەو	السُّعْفُ: لىقە دارخورما ۋ گەلەى
خراپى رۆى.	دارخورماى وشكەۋە بوو ۋ جىيازو
سَغَطَهُ الدَّوَاءُ سَغَطًا وسعطًا: دىرمانى	بارو بارگەنەى بوك ۋ (ك: سعرف).
كرەدە لوتىيەۋە.	السُّعْفُ: كالا.
أَسْغَطَهُ الدَّوَاءُ: دىرمانى كىرەدە لوتىيەۋە ۋ	السُّعْفَةُ: نەخۇشپىيەكى فىطىرىيە توشى
دىمىگوتىرئ:	پىست دىمى.
أَسْغَطَهُ عِلْمًا: زۆرى ھەۋلىدا فىرى	السُّعُوفُ: سىرۋشەكان ۋ شتۋمەكى ناو
زانبارى بىكا.	مال ۋ پىيالەۋ پەرداخى گەۋرەو
أَسْغَطَ الدَّوَاءُ: دىرمانى كىرەدە لوتىيەۋە.	فراۋان.
السُّعَاطُ: كەسكونى بۆن ۋ بىلاۋبونەۋەى.	السُّعَافُ: نىزىك ۋ خىزم.
السُّعُوفُ: دىرمان كە دىمىرئە ناو لوت	سَعَلَ سَعَالًا وَسُغْلًا: كۆكى (كۆكەى ھات).
ۋ ھىروا بۆۋەردەى جۆرە توتنىك	سَعَلَ سَعْلًا: چۈست ۋ چالاك بوو.
كە دىمىرئە لوتەۋەۋە ھەلەمىزئ.	أَسْغَلَهُ: چۈست ۋ چالاكى كىرەدە.
أَلْسِغَطُ: قوتوى بۆن، قوتوى دىرمان	

السَّعْوَةُ: مؤم.

سَعَى فلان سَعْيًا: فلانكس ههوليدا

كۆششى كرد ۵ جا له مهر بوارىكدا

بى.

سَعَى اليه: چو بۆلای، كرديه نامانجى

خوى.

سَعَى لعياله: كاسبى بۆ مال و مندالى خوى

كرد.

سَعَى لي مشيه: له رۇيشتنيدا پهلهى كردو

بازى هاويشت.

سَعَى الى الصلاة: چوو بۆ نوپز.

سَعَى بين الصفا والمروة: له نيوان

گردۆلكهى صهفاو مهرودا هاتوو

چۆى كرد.

سَعَى على الصدقة: ههوليدا زمكات له

زمكات دمران كۆيكاتهوه.

سَعَى على القرم: بوو به سهرۆك و

كاربهدمستى گهل و هۆز.

سَعَى به سِعاية: فيتنه و دوو زمانى بۆ

كرد.

سَعَى فلاناً سَعِيًا: له فلانكس تىكۆشهر

تر بوو.

أسعاه: واى كرد كۆشش بكا ۵ ههئينا بۆ

سهمى كردن.

ساعاه: كۆششى لهگهئدا كرد، پيشپرگى

لهگهئدا كرد له كۆشش و سهمى

كردن دا.

إِسْتَعْلَتْ فلانة: فلانكس ومكوو ديوى

لن هات.

السَّاعِلُ: شوپنى كۆكه له گهروو دهمدا.

السَّعَالُ: كۆكه و بهلقهم فرېندان ۵

(السَّعَالُ الديكى) كۆكه رمشه ۵ جۆره

كۆكهيهكه به زۆرى توشى منداال

دمبى.

السَّغْلَى: ديو (غول)، خيو ۵ (ك:

السَّغَالِي).

السَّغْلَاةُ: بهمانا (السَّغْلَى) دى.

أَسْعَنَ فلان: فلانكس سيپهروكهيهكى

بۆخوى دروست كرد.

تَسَعَنَ: پرپوو له چهورى.

أَلْسَعُنُ: كوندميهكه له نيوه راستهوه

دمپرديو سركهى تى دمكرت ۵

پان دمكرى به ئامپرى ئاو تيدا

خواردنهوه وادمبى ئافرمت كولك و

مؤو ريسى تيدا ههئدمگرى ۵ (ك:

سِغْنَةُ وأسعان) ههروا ناوه بۆ سيپهرو

سهققىكى سانهوى لهسهر سهريان

دروست دمكرى.

أَلْسَعُنُ: بهزو پيوو دوگ.

السَّغْنَةُ: سيپهر (ك: سَعَن).

السَّغْنَةُ: دمگوترى: (ماله سَعْنَة ولا مَعْنَة)

واته: هيچى نيه نهكهم نه زۆر.

السَّعْوُ من الليل والسَّعْوَة منه: بهشيك

له شهو.

قورئان دمه رموى: ﴿أَوْ إِطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾.

مَسْغَبٌ: هاوسا.

مَسْغَبُ الشَّيْءِ: شتهكى لهفاند بؤنه وى دمى بئنى.

مَسْغَبُ الشَّيْءِ فِي التَّرَابِ: سنگهكى به ناو زمويدا داکوتا.

مَسْغَبُ الطَّعَامِ: زورى جهورى کرده ناو خواردمه مهنه گه وه.

مَسْغَبُ رَأْسِهِ بِالذَّهْنِ: سمرى به رۆن جهور کرد.

مَسْغَبُ الدُّهْنِ فِي رَأْسِهِ: رۆنى کرده ناو قزى سمرى.

تَسَفَّسَتْ ثِيَابَهُ: ددانى پيشينهى (كهلبهى) لهقين.

تَسَفَّسَ فِي الْأَرْضِ: جوه ناو زمويه وه.

تَسَفَّسَ مِنَ الْأَمْرِ: لهكاره كه رزگارى بوو.

سَفَلَ الرَّجُلُ وَغَيْرُهُ: بياوه كه جهسته

هچوك و هاج بارىك بوو يان

جهستهى نافولا بوو ه زمعىضو

لاواز بوو ه رموشتى ناشيرين بوو.

السُّغْلُ التَّنَاسُلِي: نهخوشيهكى

تهناسولييه تووشى كؤنه ندامى

زاووزى دئ.

تَسَفَّهَ سَفْهًا: خه م و خهفهتى گه يانده

دئ و زورى ناره حهت كرد.

اَسَفَّهَ: به مانا (سَخَمَهُ) دئ.

تَسَاعَوْا إِلَى كَذَا: بؤ به دمست هينانى نه وه پيشه كئيان كرد.

إِسْتَسَاعَا: كردى به كار به دمستى زمكات

كؤ كردنه وه ه دمسه لاتى دايه زمكات

له دموئه مهنه كان و مريگرئ.

اَسْتَسَعَى الْعَبْدُ: كارىكى وى به كؤيله

سپارد بتوانى خوى نازاد بكا ه

نه گمر له وه پيش هه ندىكى نازاد

كرابى و هه ندىكى مابى.

السَّاعِي: كار به دمستى زمكات و مريگرتن

ه دابه شكمرى به ريدى فمر مانگه و

نامهى بؤسته ه (ك: سَاعَة).

اَلتَّسَاعَا: ريزو شكؤمه ندى ه (ك:

مَاع).

المساعي الحميدة: هه و لدانى هه ندى

لايهن و قسه رؤشتوو بؤ

ريكخستنه وهى نيوان به شهر

هاتوو مگان و هه للى نيزاع و

كيشه يان.

سَخَبَ مَخْبًا وَسُخْرًا: به هوى

ماندويه تيه وه برسى بوو.

سَخِبَ سَخَبًا وَسَخَابَةً: به مانا (سَخَبَ) دئ ه

(فهو سَخِبَ وهي سَخِيَةٌ) (وهو

سَخَبَان وهي سَخِي).

اَسْخَبَ: كهوته ناو حالهتى برسييهتى و

گرانيمه وه.

السُّقَابُ: برسييهتى.

اَلْمَسْقَبَةُ: برسيياهتى و هات و قري.

أَسْقَمُ الْمَيْي: خُورَاكِي رَيْك وَ بَيْك وَ
باشی دا به مندالهمکه.

سَقَمَهُ: جوان خُورَاكِي پَیداو شتی
گونجاوی دهر خوار ددا.

سَقَمُ الْفَصِيل: بیچومکهی قهله و کرد.

سَقَمُ الشَّيْئ: زنده رموی کرد له
ناودانی، له چه ورکردنی دمگوتری:
(سَقَمُ الزَّرْعُ وَالطِّينَ مَاءً وَه). (وَسَقَمُ
الطَّعَامَ دَهْنًا وَه) ه (وَسَقَمُ الْمَصْبَاحَ
زَيْتًا وَه).

أَلْمَسَقَمُ: مندالی بهناز بهر و مرده و
قهله و و خوباب.

السَّقْنُ: خُورَاكِي خراب و بی که ک
(ك: أَشْغَان) دمگوتری: (هَمْ يَتَعَيَّشُونَ
بِالْأَسْغَان).

سَقَتَ الشَّرَابَ سَفَتًا: زُورِی له شهرابه که
خواردموه و لی تیرو نه بوو.

اسْتَقَتَ الشَّيْئ: شته که ی برد.

السَّقْتُ: خُورَاكِي بهر که تی تیدا
نهی.

سَفَحَ بِالْقَد: به شیوهی حواله
مامه له ی به پارمه که کرد.

السُّفَجَةُ: نومیه بازار گانه که مال بدا
به به کیك نوم که سه مالی له ولاتی
پاره پیدمر که همی له وی بیداتی و
لیره و مری بگریته و ه واته: به
شیوهی حواله ه فازانجه که ی

له و مدایه نهرکی هه لگرتنی ماله که و
ترسی ریگای له سمر شان لادما ه له
زانباری نابوریدا بریتییه له
حه و الهیه که خاومن قهرز که سی
سیهم دمنیرته سمر قهرزدارم که و
داوای لیدمکا قهرز که ی بداته که سه
سییه مه که ه همروا جووری تریشی
همیه.

سَفَحَ الدَّمُ وَغَرَهُ سَفْرَحًا وَسَفْحَانًا:
خویننه که رزا.

سَفَحَ الدَّمُ سَفْحًا وَسَفْرَحًا: خوینی رشت ه
پیای کوشت.

سَفَحَ الْمَاءَ وَالذَّمْعَ: ناومکه، پان فرمیسی
رژاند ه (هر سالفح و سَفَح و سَفْرَح).

سَافَحَهَا مَسَافَعَةً وَسَفَاحًا: به بی نیکاحی

شمرعی له گهل نافرته که دا مایه و ه،
خه لوهی کرد ه دهمگوتری: (بینهم

سَفَاح) له نیوان نه و کومه ل و
تایمه فدا خوین رشتن همیه ه له
به کتریان کوشت و ه.

سَفَحَ: کاریکی کرد سوودی بؤ خوی
نه بوو.

سَافَحًا: له نیوانیاندا خوین ریژی همیه.

السَّفْعُ: (سَفَح الْجَبَل): دامینی کیو ه

بناری کیو (ك: سَفْرَح) همروا وشه ی

(سَفْرَح) ناوه بؤ درکه شاخی رزیوو

شاخه شینکه.

اَسْفَدَ الذَّكَرَ: واپکرد نیرمهکه سواری
مییمهکه بی.

سَافَدَهَا: سواری بوو.

سَفَدَ اللَّحْمَ: گوشتهکهی به شیشهوه کرد
بؤ نهوهی بیبرژئنی.

تَسَافَدَ الْحَيَوَانُ: نازهنهکان ههندیکیان
سواری ههندیکیان بوون (نیرئو
بهران تیکرا).

تَسَفَدَ الْبَعِيرَ أَوْ الْفَرَسَ: له دواوه سواری
حوشترمهکه یان ماینهکه بوو.

اسْتَسَفَدَ الْبَعِيرَ أَوْ الْفَرَسَ: بهمانا (تسَفَدَ)
دئ.

سَفَرَّ سَفَرًا: دمرکهوت ناشکرا بوو ه
دمگوترئ: (سفر الصبح) گزنگی
بهیان دمرکهوت و روناکی دا ه ناسؤ
روون بؤوه.

سَفَرَتِ الشَّمْسُ: خۆر ههلات ه (سفر
وجهه حسنا) دهمو چاوو روخساری
جوان بوو درهوشایمهوه.

سَفَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرمهکه خۆی سفور
کرد، دهمو چاوو روخساری خۆی
دهرخست بیگانه بیبینن.

سَفَرَ الرَّجُلُ سَفَرًا: پیاومهکه رویشت بؤ
سهمههرو گهران.

سَفَرَ الشَّيْءُ سَفَرًا: شتهکهی ناشکرا کرد ه
دمگوترئ: (سَفَرَ الْعَمَامَةُ عَنْ وَجْهِه)

السَّفَاحُ: نهو کهسهی زۆر خوین ریزو
پیاو کوژبی نازناوی بهکههم
خهلیفهی عهباسیشه (أبو العباس
السَّفَاح).

السَّفِيحُ: بهرگ و پۆشاکى نهستور ه
همدههی قومار پارچه داریکه
راسته و پاسته دمکری و بهرزى و
نزمى و نهخش و نیگاری تیدا
دروست دمکری همر پهکهیان لهوی
تر حیوازه وهک داشداهه، بؤ قومار
کردن بهکار دههیندرئ.

السَّفِيحَانُ: خورجی، تیرپه ه دوو
جهوالی بهیهکهوه دورواون دهمیان
بؤ سهرموه گراوتهوه، دهخرینه
سهر پشتی و لاخ و شتی تیدمکری.

السَّفَاحُ: (مَسَاحِ الرَادِي): ئاوهرپۆی
شیو ه ریزهوی ئاوی دۆل.
السَّفَاحَةُ: (ولد المسافحة) مندالی زۆل و
حهرامزاده.

السَّفْرُوحُ: پان و پۆر دمگوترئ: (جمل
مسفروح الضلوع) حوشتریکى
پهراسوو پانه ه دمشگوترئ: (هر
مسفروح العنق) نهو مل نهستورو مل
دریزه.

سَفَدَ: نازهنه سواری نیرمهکه
میینهکه بوو.

سَفَدَ الذَّكَرَ الْأُنْثَى: بهمانا (سَفَدَ) دئ.

میژمیری لهسهر سهری خوئی لابرد.

سَفَرَت الرِّيحُ الحَمِيمَ عَنْ وَجْهِ السَّمَاءِ:

رمشه‌پاکه هه‌ووری روی ئاسمانی

رامالین .

سَفَرُ الْبَيْتِ: مَالِهَكْه‌ی مَالِی، گه‌سکی لیدا ۵

دمشگوترئ: (سَفَرُ الزَّابِ) و (سَفَرُ

الْوَرَقِ).

سَفَرُ الْكِتَابِ: کتیبه‌که‌ی نووسیه‌وه ۵

(سَفَرُ الْبَعْرِ) لفاوی کرده لووتی

حوشترمه‌که.

سَفَرُ بَيْنَ الْقَوْمِ: صولحو ناشته‌وایی خسته

ناو خه‌لکه‌که‌وه ۵ دمگوترئ: (هو

سافرو سفیر).

أَسْفَرَ: ئاشکرا بوو دمرکه‌هوت ۵

دمگوترئ: (أَسْفَرَ الصُّبْحُ) و (أَسْفَرَ

وَجْهَهُ).

أَسْفَرَ فُلَانٌ: فِلَانْکەس که‌وته ناو

سه‌فه‌ری به‌پانییه‌وه.

أَسْفَرَ بِالصَّلَاةِ: له کاتی گزنگی به‌پانیدا

نوئیزی کرد.

أَسْفَرَتِ الشَّجَرَةُ: دره‌خته‌که گه‌لاکه‌ی

ومری.

أَسْفَرَتِ الْحَرْبُ: شه‌رمکه هورس بوو،

توند بوو.

أَسْفَرَ الْبَعِيرُ: حوشترمه‌که بو سه‌فه‌رو

گه‌شت ئازاو به‌هیز بوو.

سافر مسافرة و سفاراً: جووه دمر بو

گه‌پان و گه‌شت ۵ ومغری کرد، مرد.

سَفَرُهُ: وای لی‌کرد سه‌فه‌ر بکا بچی ۵ بو

گه‌پان.

سَفَرُ النَّارِ: ئاگرمه‌کی هه‌لگیرساند.

سَفَرُ الْبَعِيرِ: لوته‌وانه (لغاوی) کرده

لووتی حوشترمه‌که.

إِسْفَرَ الشَّيْءُ: شته‌که ئاشکراو دپار بوو

۵ دمشگوترئ: (إِسْفَرَ مَقْدَمَ رَأْسِهِ)

پیشه‌ سهری تووکی پی‌وه نه‌ما ۵

سهری روتایه‌وه نه‌صله‌ع بوو.

تَسَفَّرَ: له‌کاتی به‌پانیدا هات.

تَسَفَّرَ الْجِلْدُ: پی‌سته‌که‌ی کاری تی‌کرا،

ئازاری پی‌ گه‌یی.

تَسَفَّرَ النِّسَاءُ: داوای کرد ئا‌فرمه‌کان

خو‌یان سفور بکه‌ن.

تَسَفَّرَ شَيْئاً عَنْ حَاجَتِهِ: هه‌ندئ

پی‌وه‌ستییاتی خو‌ی دمرخستن

پی‌زاگه‌یی دمریان بی‌ئ.

اسْتَسَفَّرَ: کردی به‌ شالیار له‌نیو فلان

گه‌ل و نه‌ته‌وه‌دا.

اسْتَسَفَّرَ النِّسَاءُ: ئا‌فرمه‌کانی سفور

کردن.

السَّافِرُ: رێ‌بوار (ك: سَفَرٌ وَسَافِرَةٌ وَسَفَّارٌ

و‌أسفار) هه‌روا به‌مانا: نووسهر دئ ۵

نه‌و هه‌ریشه‌تانه‌ی نامه‌ی عه‌مه‌ل

ئاده‌میزادمه‌کان دهنووسن ۵ (ك:

سفرة) ۵ هورئان دمفه‌رموئ: ﴿بایدی

سفرة كرام بَرَّةٌ ﴿ ۵ دىگوتى: (امراة سافر) ئافرىتىكە روخسارى خۇي نىشانى بېگانە دىدا ۵ (ك: سافر) ۵ دىگوتى: (فرس سافر) ئەسپىكى دالگۆشتو لاوازە، كەم گۆشتە.

السَّافِرَةُ: مېينەى (السَّافِر).

السَّافِر: ياقوتى شىن كە يەككىكە لە جۆرە نايابەكانى گەوھەر ئەو شويئانەى ئەم مادەيان ھەيە (سىام، سىلان، بۆرما، ھىند، كشمىر، ئوستىاليا، مونتانا).

السَّافَرُ: ئاسنىكە يان چەرمىكە دىكرىتە لووتى حوشتر ومكوو لغاو بۇ ئەسپ، حوشترمكە سەر نەرم دىكا.

السَّافَرَةُ: ئىركى سەفىر، شويئى سەفىر.

السَّافَرَةُ: گەسك لىدىر ۵ جادەو رىگا مالو كەناس.

السَّافَرُ: بېرىنى رىگا، رۆيشتن لە شويئىكەو بۇ شويئىكى تر ۵ ھىروا وشەى (السَّافَرُ) ناوہ بۇ ئەو سىپايەى دوا خۇرئاوا بوون لە كەنارى ئاسمانەو ديارە.

السَّافَرُ: رىبوار ۵ شويئكە لەسەر بېست بىمىئىتەو.

السَّافَرُ: كىتەب ۵ يان كىتەبى گەورە ۵ قورئان دىفەرموى: ﴿كَمَثَلِ الْجَمَارِ يَخْمَلُ أَصْفَارًا﴾ ۵ ھىروا ناوہ بۇ

بەشىك لە تەورات.

السَّافَرَةُ: خواردەمەنىيەكە بۇ رىبوار ئامادە دىكرى ۵ تىشو ۵ تىشودان (ھەمبانە) ۵ سەفرەو خوان ۵ (ك: سَافَر).

السَّافِر: نىردراو ۵ ناوبىزى كىرو

رىكخەرمەى نيوان دوو ھۆزو گەل ۵ لە بوارى ياساى نىو دىولەتىدا سەفىر بىرىتىيە لە نىردراوئىك لەلايەن دىولەتىكەو بۇ دىولەتىكى تر كە نوئىنەرايەتى دىولەتمەكەى يان سەروكى ولاتەكەى دىكا لە ولاتى بۇ نىردراودا ۵ دىلالو نيوانكارى فرۇشيارو كېيار ۵ زاناو شارما لە بوارى ئاوازمكاندا ۵ پىاوى لىھاتوو قسە خۇش ۵ (ك: سَافَر) ۵ ھىروا ناوہ بۇ ئەو پەش و پەلاش و گەلاو گولەى دىكەوئىتە سەر زموى بىكى درەختەكان.

السَّافِرَةُ: مېينەى (السَّافِر) ۵ ملوانكەيەكى قولقە بەندە لە زىرو زەو ۵ (ك: سافىر).

السَّافِرُ: (مَسَافِرُ الرَّجُلِ) ئەمەى لە روخسار ديارەو دىردەكەوى.

السَّافَرُ: بە كەسىك دىگوتى ئازابى بۇ سەفىر كىردن، يان زۇر سەفىر بىكا ۵ (ك: مسافىر).

الْمِسْفَرُ: بهمانا (الْمِسْفَارُ) دئ.

الْمِسْفَرَةُ: مئینهی (الْمِسْفَرُ) ه هروا ناوه
بؤ گهسک.

الْمِسْفَرَةُ: تۆپهلی بهنی ریسراو (گلۆله
ریس).

السْفَرْجَلُ: بههه ه درهختی بههه،
درهختیکی گوئی بهرداره، بهرمکهی
خره و مکوو سیوو پرتهمال، شوینی
سهرمکی ولاتی ئیرانهو له ههموو
ولاتیکی تردا دمروئ نهگهر ناوو
هموای مام ناومندی بی ه بهرمکهی
بهکالی دهخورئ و دمکوئیندرئ و
شهکری تیکهئ دمکری مرمبای ئ
دروست دمکری.

سَفْطَ: هسهی تیکهئ و بیکهئ و بی
بنهمای کردن، بهخهیمالی خوی
حیکمهت و فهلسهفه بلأو دمکاتهوه.
السَّفْطَةُ: هیاس و بیکگرتن و هسه
دامهزراندن لهسهر بنهمای و همو
خهپال مهبهست بۆردانی بهرامبهرو
بیدجنگ کردنیهتی.

السَّفْطِي: نمو کهسهی سهفسهطه
چییه و بیرو بۆچونی ههله بلأو
دمکاتهوه.

السُّفْطَايَةِ: پیریکن ئینکاری شتی
حسو و رون و ناشکرا دمکهو
بروایان به هیچ نیه.

سَفْسَفَ الْعَمَلُ: کارمکهی به باشی
نهنجام نهدا ه دمهغلی تیدا کرد.

سَفْسَفَ الدَّقِيقُ: ئاردمکهی بیژا ه
دهگوترئ: (سمعت سَفْسَفَةَ الْمُتَخَلِّ)
گویم له خشه خشی هیلهکی ئارد
بیژانهکه بوو.

سَفْسَفَ الرِّيحُ التَّرَابُ: رهشهباکه گل و
خۆلهکهی به جهوادا برد.
السَّفْسَافُ: ورده ئارد که له هیلهکهوه
دادمیژرئ و کۆمهئ دمبی ه یان گله
ورده که کۆمهئ دمکری ه شتی پپو
پوچ و بی کهک کارو گوفتاری بی
سوود ه (ك: سَفَافٍ).

السَّفْسَافَةُ: رهشهبایهک گل و خۆل رابدا
بهسهر زمویدا.

السَّفْسَافُ: چروک و دمست قوچاو،
رهوشت ناشیرین.

سَفْسَفَ الطَّائِرُ: بالندمهکه جیقنهی کرد.
سَفْسَفَتَ السَّيْفُ: جهوههرو شهپۆل
ورشه داری شمشیر.

سَفْطَ سَفَاطَةً: دلی پاک بوو لهگهئ
سهخاوتمیدا.

سَفْطَ الْحَرْشُ: حموزهکهی چاک کردو
سواغی دا، لهبغی کرد.

اسْتَفْطَ مَا فِي الْأَنَاءِ: ههرچی له
قابهکهدا بوو خواریدهوه.

- تَسْفَطُ مَا فِي الْأَنْاءِ: به مانا (اسْتَفْطَ) دئ.
- السَّفَاطَةُ: فش و فۆل و کلۆر.
- السَّفَاطَةُ: شتی ناو مان.
- السَّفْطُ: صندوقیکه نافرمت عهترو
- مکیاج و شتی تاییهتی خوی تیدا
- هه لدمگړئ ۵ به چنه و قهرتاله و
- زهمبيله که میوهی تیدا هه لدمگړئ
- ۵ میوهی تیدمگړئ ۵ توپکلی سمر
- پیستی ماسی ۵ (ک: أسقاط).
- السَّفَاطُ: نهو کهسهی صندوق و
- یه غدانی تاییهت به کل و کولتورو
- عهترو میکیاجی نافرمت دروست
- دمکا یان دهیفرؤش.
- السَّفِيطُ: نهو خورما نه گه بیوانه ی که
- هه لدمو مرن.
- سَفَعٌ بَعْضُ مَنْ أَعْضَائِهِ: نه ندامیکی
- جهسته ی گرتو رایکیشا بۆلای خوی
- ۵ دمگوترئ: (سَفَعٌ بِنَاصِيَتِهِ) قزئ
- پیشه سمری گرتو رایکیشا ۵ همروا
- دمگوترئ: (سَفَعٌ بِنَاصِيَةِ الْفَرَسِ
- لیرکبه) یالی نه سپه که ی گرتو
- سواری بوو.
- سَفَعَتِ السَّمُومَ وَالشَّمْسُ وَالنَّارُ وَجْهَهُ:
- رمله باو هه تاوو ناگر دهم و چاوو
- روخساری فلانی داخ کردوه
- هه لپیروزاندوه، رنگی پیستی
- گۆریوه و رمشی کردوه.
- سَفَعُ الشَّيْءِ: شتمکه ی نیشانه کرد ۵ داخی
- کرد.
- سَفِعَ سَفْعًا وَسَفْعَةً: رنگی رمشی مه یله و
- سور بوو (فهو أَسْفَعُ وهي سفعاء)
- (ک: سَفَعٌ).
- سَافِعُهُ مَسَافِعَةٌ وَسِيفًا: شمپی له گه ل
- کرد، دمری کرد.
- سَفَعَتِ النَّارُ وَجْهَهُ: ناگر دهم و چاوی
- هه لپیروزاندو پیستی رمش کردوه.
- اسْتَفَعَّ ثِيَابَهُ: پۆشاکه که ی له بهر کرد ۵
- به زۆری بۆ پۆشاک ی رنگاو رنگ
- به کار دهیپندری.
- اسْتَفَعَّ لَوْنُهُ: له ترسا یان به هو ی شتی
- ترموه رنگی گۆرا.
- تَسَفَعَّ بِالنَّارِ: به ناگر خوی گهرم
- کردموه، خوی بهر ناگردا.
- السَّفْعُ: پۆشاک له همر جۆرنیک بی ۵
- (ک: سَفْعٌ).
- السَّفْعَاءُ: سی کوچکه ی منجه ل و دیزه
- ۵ کوتری ملیوانکه لهمل ۵ (ک: سَفْعٌ).
- السَّوَالِغُ: گرو گهرمی بای سه موم.
- سَفَّ الطَّائِرُ سَفِيفًا: بالندمه که له نزیک
- زموپییه وه فپی.
- سَفَّ الْخَوْصَ وَالْخَصِيرَ سَفًّا: لقه دارخورما و
- حصیره که ی به په نجه تمنی.

پيچهوانه‌ی به‌رزبونه‌ومييه
دمگوترئ: (سَفَلَ فِي الشَّيْءِ)
له‌سهرموه راهاته خوار يو دامين.

سَفَلَ فِي عِلْمِهِ وَخَلْقِهِ: له زانياري و
رموشندا نزم بووه، شانس و به‌ختي
كه‌م بوو ه (هر سَافِل) ه (ك: سَفُلَّ
وَسَقَاتَ وَسَقَلَةً).

سَفَلَ سَفَالَةً: خوږي و هيچ و هچ بوو.

سَفَلَهُ: نزمي كردموه و به‌رمو خوار
ناردی دايبه‌زنده خوار.
اسْتَفَلَ: به‌مانا (سَفَلَ) دئ.

تَسَفَلَ: ريزي دابه‌زي شكومه‌ندي
له‌دمست دا.

الْأَسْفَلُ: (أَسْفَلَ الشَّيْءِ) خواروي شت
پيچهوانه‌ی ژورووي ه (ك: أَسْفِلُ
وهي سُفْلِي).

السَّافِلَةُ: مينينه‌ی (السَّافِل) ه (وسافلة
الشَّيْءِ) لای خواروي شت ه
دمگوترئ: (سافلة الرمح) نيوه‌ی
رمب به‌لای دمسكه‌كه‌يدا ه (سافلة
النهر) لای خواروي هچوم و روبار ه
پيچهوانه‌ی لای سمروي.

السَّفَالَةُ: (سَفَالَةُ الشَّيْءِ) لای خواروي
شت (سَفَالَةُ الرِّيحِ): به‌رامبيري نه‌و
شوينه‌ی بای لی هه‌لدمي.

السَّفَلَةُ مِنَ النَّاسِ: خوږي و هه‌تيو

مجهی خه‌لك.

السَّفَلَةُ مِنَ النَّاسِ: خوږي و هه‌تيو
مجهی خه‌لك.

السَّفَلَةُ (مسفلة الشيء): لای خواروي
شت قولایي شت ه دمگوترئ: (هر
يسكن محلة المدينة وانا اسكن
مَسَفَلَتَهَا) ه (ك: مَسَافِلُ).

سَفَّتَ الرِّيحُ سَفُونًا: بابه‌كه له‌سمر زموي
به نزمي هه‌لبوو ه (فهي سافنة) (ك:
سوافل) ه (وهي سفون) (ك: سَفَاتِنُ).
سَفَنَ الشَّيْءُ سَفْنًا: توڭكي له شتمكه
كردموه سپي كرد.

سَفَنَ الشَّيْءُ: به‌مانا (سَفَنَ) دئ.

السَّافِنُ: رمگيكه له‌ناو پشتدايه به
درزايي پشت په‌يوه‌سته به رپشه‌ی
دلوه پيشي دمگوترئ: (الأكحل).

السَّفَالَةُ: پيشه‌ی كه‌شتي دروست كردن.
السَّفَانُ: كه‌شتي دروستكمر و مستای
كه‌شتي دروستكردن.

السَّفَانَةُ: لوثلونو مرواري.

السَّفْنُ: ته‌شوي، پاچ قولينگ.
ههرشتييك شتي هي بتاشري ه
پيستي رمقو زير.

السَّفِينَةُ: كه‌شتي ه (ك: سَفْنُ، وسفان
وسفين) به حوشترهش دمگوترئ:
(سفان البر).

السَّوَان: با، رمشه با، تاكهكه‌ی (سافنه).
 الْمِسْنَن: به‌مانا (السَّقْن) دئ ۵ ك:
 مسافن).

سَفَه نفسه ورايه سفاها و سفاهة: نه‌مسی
 خوی هه‌لنا بو سفاهه‌تو
 رابواردن و بئ عه‌قلى ۵ پان نیسه‌متی
 دا بو سفاهه‌ت ۵ فه‌وتاندى به
 هیلایى برد.

سَفَه صاجه سَفْها: له سفاهه‌تو بئ
 عه‌قلىدا به‌سهر هاوه‌له‌كه‌یدا بالا
 دمست بوو له‌وى تیپه‌راند.
 سَفَه سَفْها: بئ و مزن بوو نه‌زان بوو ۵
 دمگوترئ: (سَفَه عینا) بیجایى
 به‌رامبه‌ر کردین جنیوه‌ی پیدایین.
 سَفَه الحَق: حه‌ق و راستی ژیر پیداو
 پابه‌ند نمبوو پییه‌وه.

سَفَه نفسه ورايه: به‌مانا (سَفَه) دئ.
 سَفَه فلاناً: فلانكه‌سى به نه‌زان و گیل له
 هه‌له‌مدا.

سَفَه الشَّرَاب: زوری له شه‌را به‌كه
 خواردموه تیروا نمبوو.

سَفَه نصیه: به‌شى خوی له‌بیر جووه.
 سَفَه فلان سفاها و سفاهة: به‌مانا (سَفَه)
 دئ.

سَافْهه: جنیوی پیدایین.

سَافَه الشَّرَاب: زوری له شه‌را به‌كه
 خواردموه، زیدمره‌وى تیدا کردو له

گوتره خواردیه‌وه.

سَافَه الطريق: ملی ریگای گرتو به
 خیرایی پیدایین رویشته.

سَفْهه: به کالقام و نه‌زانى له هه‌له‌مدا
 وای لی‌کرد گیل و نه‌قام بئ ۵
 دمگوترئ: (سَفْهه الجهل حله‌ه)
 نه‌زانى و گیللى عه‌قلى كه‌م کردو
 نه‌قام بوو.

سَفْهه فلاناً: نیسه‌متی فلانكه‌سى بو‌لای
 گیللى دا.

تَسَافَه عليهم: بئ عه‌قلى به‌رامبه‌رى
 نواندن.

تَسَفْهَت الرياح: رمشه‌باكه تی‌کیه‌وه
 هاویشته بوو به گیزه‌ لۆكه.

تَسَفْهه فلان: فلانكه‌س به زوره ملی و
 ته‌كه‌لوف گیللى و سفاهه‌تى به‌سهر
 خویدا هیئا.

تَسَفْهه عليه: هسه‌ی ناشیرینى به‌رامبه‌ر
 کردن و ریزی شکاند.

تَسَفْهه الربیع الشَّيْئ: رمشه‌باكه شته‌كه‌ی
 جه‌واداو هیئایى و بردی.

تَسَفْهه فلاناً عن الشَّيْئ: فلانكه‌سى له
 شته‌كه‌ لاداو هیئلى لی‌کرد.

السَّافَه: نه‌حه‌مق و گیل ۵ زور تینو ۵
 كه‌سیك زوری تینوبی.

السَّفْیه: كه‌سیك به نه‌قامى و گیللى
 مال و سامانى خوی خه‌رج بكا ۵

نه زان و كالقام ه (ك: سفهاء) ه
دمگوترئ: (سوب سفیه) قوماشیکه
چنینه که می خرابه (زمام سفیه)
لغاویکه ناریک و بیک ه (ناقۀ
سفیه) حوشریک سوک روپه،
به هیواشی دپروا .

الْمَسْفَهَةُ: خواردنیک که زور ناو کیش
بی.

سَفَا سَفَوًا: پهله ی کرد ه دمگوترئ:
(سفا في مشيه): له رویشتندا پهله ی
کرد (سفا في طرانه): له هپیندا
پهله ی کرد.

سفا فلان: فلانکس به ندایه تی خودای
کرد تهوازوعی نواند ه شیعی
ناسک و جوانی هه بوو ه عهقل و
هوژی لاواز بوو.

سفا الريحُ الرابَ وغره سَفَا: رمشه بایه که
گل و خوئه که می هه لگرت ه بلاوی
کردموه ه (فالريحُ سافیه) (ک: سواف)
گل و خوئه که بیی دمگوترئ:
(مَسْفِي، ساف، سَفِي).

سَفِي الشَّيْءُ مَسْفِي: شته که سوک بوو تهنک
بوو دمگوترئ: (سَفِي شعر ناصيته)
قزی پیسه سمری تهنک بوو ه سمری
روتایه وه.

سَفِيَتِ الْبَغْلَةُ: هیسترکه جهسته سوک و
خیراپو بوو.

سَفِي الحيوانُ اوالانسان: نازه که یان
ناده میزاده که کزو لاواز بوو (هر
اسفی و می سفواء).

أسفی فلان: فلانکس گله که می
گواسته وه ه لاواز بوو.

أسفی بصاحبه: خرابه کاری له گه
هاوه له که می کرد ه هیتنمی بۆکرد.

أسفی الزرعُ: کشت و کاله که دمور و بهری
گوله دانم و یله کانی زبریوو پینگه می.

أسفی فلاناً: فلانکس هه لئا بۆ شتی
هپروبوو و خو پریه تی.

أسفی الريحُ القاب: رمشه بایه گل و
خوئی حمودا رابدا بلاوی کردموه .

السَّافِياء: تمبو تۆز ه رمشه بایه گل و
خوئی زور هه لیکری.

السَّفا: گل و خوئی ه درمختی جهلاوی ه
خودی جهل و درپه کان.

السَّفاء: دهرمان.
السَّفِيَّةُ: زیدمه کی باریکه کۆتایی

سمری په لکه گه لای هه ندی
درمخت و روهمی بی دی ه وگو

په لکه گه لای سینامه کی و کۆکا.

سَقَبَ سَقْبًا وسَقْبًا: نزیک بووه (هر ساقِب
وسقیب).

أَسَقَبَ: نزیک بووه (أَسَقَبَ الشَّيْءُ)
شتمه کی نزیک کردموه.

سَاقَبَة: لَيْتِ نَزِيك بۆۋە.

تَسَاتِبَا: لَيْتِ نَزِيك بۈۈنەۋە.

السَّاقَبُ: پارچە لۈكەيەككە لە سەردەمى

پېش ئىسلامدا ئافرىقىنى غەرب بە

خۇنىنى خۇى سۈرى دەمگىردو لەسەر

سەرى خۇى قايمى دەمگىرد لىكىكى لە

زۇر سەرىپچەكەيەۋە دەھىنايە

دەرمۈە تا خەلەك بزانن مېردى

نەماۋە، يان براۋ كەسىكى نىزىكى لە

دەست داۋە (ك: سَقَب).

السَّقْبُ: بېچۈە خوشتر ئەۋكاتەى

لەدايك دەپى ۋ دېرئ لەھەر شتېك

بى ۋ كۆلەكەى خېمە ۋ رەشمال (ك:

أَسَقَب وَسَقَب وَسَقَب).

السَّقْبُ: نَزِيك ۋ دەگۈترى: (منزل

سَقَب) مەنزلى نىزىك ۋ لە جەدېشدا

ھاتوۋە (أَلْجَارُ أَحَقَّ بِسَقْبِهِ).

السَّقْبِيَّةُ: كۆلەكەى خېمە ۋ رەشمال ۋ

(ك: سَقَاب).

سَقَدَ فَرَسَهُ سَقْدًا: ئەسپەكەى لاۋاز كىرد.

السَّقْدُ: ئەسپى لاۋاز ۋ (ك: أَسْقَاد).

السَّقْدَةُ: بالئەمبەكە گۆشت خۆرە

جەستەى پچۈكە، بارىكەلەيە،

دەندۈكى رەقۋ رەشە جېرۋ

جانەۋەرى پى كۆدەكاتەۋە، پەشتى

خاكىيە، كەنارۋ ھەراخى پەرو بالى

بۈننىيە، بەرۋرگى سېپىيە، سېنگۋ

كلىكى ۋ قاچى سۈرن ۋ لە ۋلاتانى

ئەۋروپاۋ سېرىيا دەۋى ۋ (ك: سَقْد).

سَقَر سَقْرًا: دوۋر كەۋتەۋە.

سَقَرَتِ النَّارُ أَوِ الشَّمْسُ فَلَانًا: ئاگر يان

خۆر پېستى فلانى رەش ھەلگىرا ۋ

ئازارىدا سۈتاندى، داخى كىرد.

أَسَقَرَتِ النَّخْلَةُ: خورماكە دۇشاۋى لەبەر

رۋىسى ۋ شېرىنى لى چۆپايەۋە ۋ

دۇشاۋى لى تەكا.

السَّاقُور: گەرمایى ۋ گەرمى ۋ ئاسنى

داخكىردنۋ نېشانەكىردنى ئاۋەلۋ

شتى ۋا ۋ (ك: سَوَاقِر).

السَّقْرُ: گەرمى خۆر يان گەرمى ئاگر،

ئازارى گەرمىيەكە ۋ يان دۇشاۋ ۋ

(ك: سَقُور).

سَقَسَقَ الطَّائِرُ: بالئەمكە بە دەنگى نزم

خویندى ۋ جېقنەى كىرد.

أَلْمُسَقَسِقُ: شېەر خویندەۋە بە نۆرە،

ۋاتە: دوۋ كەس بە نۆرە

ھەرىكەيان دېرە شېەرئەك

بېخوینتەۋە.

سَقَطَ سُقُوطًا وَسَقْطًا: كەۋت ۋ كەۋتە خوار

ۋ دەگۈترى: (سَقَطَ مِنْ كَذَا فِي كَذَا أَوْ

عَلَى كَذَا أَوْ إِلَى كَذَا) لە پەندى

پېشىناندا ھاتوۋە دەلى: (سَقَطَ

العشاء به علی سرحان) به کهسیک
دمگوترئ ههولئ بهدمست هینانی
شتیک بداو سمری خوئی دانئ و تئدا
بچئ.

سَقَطَ الجنین من بطن أمه: زارۆکهکه پئیش
نۆ مانگی له سکی دایکی کهوته
خوار ۵ به نهکاملئ له دایک بوو.

سَقَطَ الکوکبُ: نهستیرمکه ئاوا بوو.
سَقَطَ الحُرُّ أو البردُ: گهرما یان سهرما هات.
سَقَطَ عني: لاجوو دهرهات.

سَقَطَ في كلامه وبه: ههلهی کرد له قسه
کردندا تیکهوت.

سَقَطَ من عيني و من منزله: پئیش چاووم
کهوت ۵ ریزئ لام نهما.

سَقَطَ في يده: پهشیمان بووه، سهر سام بوو
۵ قورئان دهمهرموی: ﴿وَمَا سَقَطَ فِي
أَيْدِيهِمْ﴾.

أَسْقَطَ في قوله أو فعله: ههلهی کرد له
قسهدا یان له کردموه ۵ دمگوترئ:
(كُلُّمَ لما أسقط في كلمة) قسهی
کردو هیچ ههلهیمکی له قسهکهیدا
نهکرد ۵

أَسْقَطَ له: به قسهی پڕو پوچ ئاخاوتنی
لهگهئ کرد.

أَسْقَطَتِ الحامل الجنين: ئافرته سکپرکه
مندالهکهی لهبارچوو.

أَسْقَطَ الشيءُ: شتهکهی خست، بهری
دایه خوارهوه.

أَسْقَطَ فلاناً: له شان و شکۆی فلانی کهم
کردموه، شکاندی ههولئ لهگهئ
فلاندا ههلهی پئیکا یان درۆ بکا،
ئهوهی لایهتی بیدرکئنی.

أَسْقَطَ الحَبَرَ: ورده ورده ههوالهکهی
ومرگرت.

أَسْقَطَ كذا من كذا: ئهوهی لهوه
دهرکردو لئێ کهم کردموه.

أَسْقَطَ في يده: بهمانا (سَقَطَ) دئ.
سَاقَطَ الشيءُ مُسَاقَطَةً وسِقَاطاً: شتهکهی
خسته خوار، دایگرت ۵ بهردموام
بوو لهسهر خستنه خوارهوهی
شتهکان بهک لهدوا بهک.

سَاقَطَ فلانٌ فلاناً الحديث: فلان قسهی بۆ
فلان کردو ئهوهیش گوئی بۆ گرت،
ئهمجار ئهویان کهوته قسه کردن
ئهمیان گوئی بۆ گرت.

سَاقَطَ الفرسُ العَنَتُ: ئهسپهکه
بههیواشی بازیدا.

سَاقَطَ الحصانُ الحِيلَ وغيرها: ئهسپهکه
پئیش ماینهکه کهوت.

تَسَاقَطَ: بهمانا (سَقَطَ) دئ ۵ بهک لهدوا
بهک کهوتنه خوار.

تَسَاقَطَ عليه: خوئی ههپندایه سهری.

تَسَقَطَ فلاناً: داوای خستنه خوارهوهی
فلانی کرد ۵ فلانکهسی ههئنا
بۆئهوهی خوئی بخا، ریزئ خوئی
بشکئنی ۵ بکهوئنه ههلهوه، درۆ بکا.

إِسْتَقَطَ: به مانا (سَقَطَ) دئ.

الإِسْقَاطُ: له بوارى پزیشکیدا منداڭ

له بار چوونى ئافرته به چوار

مانگى تا حموت مانگى.

السَّاقِطُ: خوڭپرى و هه تيو مچه

دواكهوتوو له بهدمست هينانى

بهخته مومرى و بپروا نامهو

دمستكهوته كانى ژيان (ك: سَقَاط)

بۆ ميينه دمگوترئ: (ساقطة) (ك:

سراقط) دمگوترئ: (لكل ساقطة

لاقطة) بۆ همموو قسه بهكى خراب و

بئى كه لك كهسانىك هه ن بيان

هۆزنه وه و بلاويان بكه نه وه

هه مموو شتيكى خراب داخواز لك

هه به.

السَّاقِطُ: نهو خورما نهگه بوانه

هه لدمومرن هه له وه هه ئخليسكان

بالي بالنده، يان نهو بمشهى بالى كه

له زموى دمخش له كاتى رويشتن

به سمر زهويدا.

السَّاقِطُ مِنَ الشَّيْءِ: لايهكى شتمكه

قهراخى شت.

سَقَاطُ اللَّيْلِ: دوو لايهنى تاريكى شهو.

السَّاقِطُ: همرجى له شت بكهوتيه

خوار، پېرژو پال و وردهو بنزىل و

خشت و خۆل.

السَّاقِطَةُ: به مانا (السَّقَاط) دئ.

السَّقَطُ: همرجى بهربىته وه به نهكاملى

ه زارۆك و منداڭى له بارچوو پيش

تمهمنى نۆ مانگى ه پېرشكه ئاگر

كه له بهردمستى و شتى وا دمبىته وه

ه كۆتايى لمبه لان (ك: أسقاط).

السَّقَطُ: نهو پېرژانهى له شهونم

دمكهونه خوار ه بهفر ه ئادممىزادى

خوڭپرى و هيچ و پوج.

السَّقَطُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: قهراخى شت

نه ملا و نهولوى شت ه بالى بالنده،

يان نهوى له زموى دمخشى له كاتى

رويشتنيدا (ك: أسقاط) (سقاطا

الليل) نه مپه ره و پهرى

تاريكييه كهى.

السَّقَطُ: هه لومرپوو بهربى وه له همر

شتيك بئى ه شتى خراب و بئى كه لك

ه بۆيه به ورگو ريخۆلهى كوشتى

دمگوترئ: (سَقَط) ه هه روا ناوه بۆ

قسه و كردموى هه له (ك:

أسقاط).

أسقاط الناس: خوڭپرى و هه تيو مچه

ئادممىزاد.

السَّقَطَةُ: جاريك كهوتن و بهربوونه وه

به لاي هه ژنهر ه هه لئنگوتن (ك:

مِقاط).

السَّقَطِيُّ: فرۆشيارى كالاى خراب و بئى

كه لك.

السَّقَاطُ: به مانا (السَّقَطِيّ) دئ.

السَّقَاطَةُ: شتیکه له لای سهروی
دمرگاومیه دمرگاکی پی هفل دمرئ
(سورگی).

السَّقُوطُ: (سُقُوطُ الذَّرَاعِ) له بواری
مندالبوندا له جی حوونی شان و
شه پیلکه، یان هاتنه دمرمودی
دودمستیته تی له پیش سمردا ۵ له
بواری قانوندا کوّتا پیتهینانی
کیشهیه پیش برپاری دادگا، دوی
تیپهر بوونی سالتیک به سمر
نواندنیدا و مگهر نه خستنی.

السَّقِيطُ: به مانا (السَّقِاطُ) دئ ۵ نه و
پرژانه تی له شهونم دمکونه خوار ۵
تهرزه ۵ سهوژ ۵ (ک: سَقِطُ) ۵
همروا ناوه بۆ گیل و نه حمهق ۵ (ک:
سَقِاطُ).

السَّقِيطَةُ: میننه تی (السَّقِيطُ) ۵ نافرمتی
بی رموشت و چه تیوه و بی ریز.
السَّقَاطُ: نافرمتی وها مندالی بۆ
رانه و مستی، همر مندالی له سکی
بکهوئ به نه کاملی له باری بجی ۵
(ک: مَسَاقِطُ).

السَّقَطُ: شوینی به ربوونه ووه که و تنه
خوار موه.

مَسَقَطُ الرَّاسِ: شوینی له دایکبوون ۵
دمگوترئ: (فلان یمن الی مَسَقَطِهِ)

فلانکس بیری شوینی له دایکبوونی
خوی دمکاته ووه بۆی دمگورکینی.

مَسَقَطُ النِّجْمِ أَوْ الْغَيْثِ: نه و شوینه تی
نهستیرمه که یان بارانه که لئی دمدا ۵
دمگوترئ: (هم یتجمعون مَسَاقِطُ
الغیث) نه و خیل له شوینه مانه و
که بارانی لی باری و له مورو ناوی
لییه.

مَسَقَطُ الرَّمْلِ: کوّتایی له لآن ۵ (مَسَقَطُ
الضَّوءِ) ۵ په نجرمو کولانه تی که
روناکی لیوه دپته ناو ماله ووه.
الْمَسَقِطُ: بالی بالنده، یان نه و سه ره
پهرو باله تی له کاتی رویشتی بالنده
به سمر زمویدا له عمرز بخش ۵ (ک:
مَسَاقِطُ).

الْمَسَقِطَةُ: هو تی به ربوونه ووه، داخواری
به ربوونه ووه (ک: مَسَاقِطُ).

السَّقَطِرِيُّ: همر شتیک نیسبت بدئ
بۆ (سَقَطِرِيّ) که دورگه یه که له ناو
دمرهای هیندا ۵ دمگوترئ: (صِرْ
سَقَطِرِيّ) تالی سوفوطری.

سَقَعَ سَقْعًا: رویشت ۵ (سَقَعَ الدِّيكُ)
که له شیرمه که خویندی.

سَقَعَ الشَّيْءُ الصُّلْبَ: به شتیک رمق له
شته رمقه که یدا.

الاسْتَقُّ: دوژمن و حه سوود که بیگانه
بن ۵ قه له رمشه ۵ بالنده یه کی

السَّقْفُ: هه لاشى خانوو (سقفى
خانوو) ۵ ناسمان ۵ (ك: سقرف
واسقف وسقف).

السَّقَالُ: كه سىك پيشه سى سقاف
دروست كردن بى.

السَّقِيفُ: به مانا (السَّقْفُ) دى ۵ (ك:
سقف).

السَّقِيفَةُ: كه پرو سابات ۵ شتىك سىبهر
بكا.

سقية بنى ساعدة: ساباتىك بوو
موسولمانان له ژيږيدا به يعهتياڼ به
نموبه كرى صديق كرد بو جى
نشىنى ۵ همروا ناوه بو هم تله
بهرديكى پان كه بكرى به سقافو
سمرقاپ بو جوكاو بيرازو شتى لهو
جوره ۵ لهو حى كه شتى ۵ هم
پارچه زيوو نالتونيك كه وردو
چه كوچ لى دراو بى و دريژ بويى ۵
شه پكه دى دار؛ كه ده خريته سمر
نه ندامى شكاوو پيى
هه لدميه سترى ته وه ۵ (ك: مقائف
وسقف).

السَّقْفُ: دريژ.

سَقِلْتُ الْيَدُ أَوْ الرِّجْلُ سَقْلًا: دستمه پان
قاچه كه خوار بوو ۵ (لهو اسقل و هي
سقلاء) (ك: سقل).

الْإِسْقَالُ: پياوזה مشكه؛ رومككى به

جهسته پچوكه ومكوو چوله كه وايه
هه ندى به شى پمرو بالى سموزه ۵
سمرى سبييه ۵ زور حمزى له نزيك
ناوه ۵ (ك: اسالق).

سَقَفَ الْبَيْتَ سَقْفًا: سقافو هه لاشى بو
خانوومه كه كرد.

سَقَفَ سَقْفًا: دريژ بوو به مميله و خوارى ۵
نيسقانى ته ستوور بوون.

سَقَفَ الرَّجُلُ: پياوومه لاخوار بوو ۵ (سَقَفَ
الظَّالِمُ) بيچوه نوعامه كه مى خوار
بوو ۵ (هو اسقف و هي سقفاء) (ك:
سقف).

اسْقَفَ النصارى فلاحًا: مه سيحيه كان
فلانكه سيان كرده نوسقوفى خويان
واته: گرديان به كه شيش به سمر
خويانه وه.

سَقَفَهُ: به مانا (اسقَفَهُ) دى.

تَسَقَفَ: بوو به نوسقوف (كه شيش).

الْأَسْقَفُ: سهرؤكيكه له سهرؤكه كانى
مه سيحى پله لى له ژوور پله لى
كه شى شه وميه و له خوار
مه طرانه وميه ۵ (ك: اساقفة،
اساقف).

الْأَسْقِفِيَّةُ: پله لى نوسقوف ۵ نهو
مه سيحيانى له ژيژر كو نتر ولى
نوسقوفى كدان ۵ نهو همريمو
ناوچه پله لى له ژيژر همزمانى نهودان.

ساقى فلاتاً ماءً أو شرباً: بهمانا (سقاہ)
دئ.

ساقى فلاتاً شجرةً أو أرضه: باخهكهى
يان زمويهكهى دا به فلان بؤنهوهى
بهخيوى بكاو ناوى بداو ناومدانى
بكاتهوهو بهشيكي له بهرو
بوومهكه بدرتئ.

سَقَا: زورى ناودا زياد له بئويست
ناودبرى كرد.

سَقَى الثَّوْبَ كَذَا مِنَ الصَّبْغِ: جهند
جاريك قوماشهكهى له رهنكهكه
ههكيشاو له خمى دابهوه.

سَقَى فلاتاً: به فلانكهسى گوت خودا
تيراوت بكا.

استقى فلاتاً ومنه: داواى ناوى له
فلانكهس كرد.

استقى من النهر أو البئر: له ناوى
روبارمكه يان له ناوى بيرمكهى
ههئينجا.

استقى المعارف أو الأخبار من كذا:
زانيارى وهوالى له فلان شتموه
دمست كهوت.

تساقى القوم: خهلكهكه همر بهمكهيان
ناوى دا بهوى ترهان ه دشگوترئ:
(تساقوا كؤوس النية) خهلكهكه
لهناو خوياندا بوو به شهرپان و
بهكترپان كوشتو بر كرد.

تَسَقَى: تيراو بوو ناومكهى تئ بوورا ه

(كَسَقَى السَّائِدَ) شله مهنهكهى
خواردموه ه دشگوترئ: (كَسَقَى الْجُلْدَ
الدَّمَ) بېستمكه خوئنهكهى ههلمزئ.

اِسْتَسْقَى بطنه: بهمانا (سقى) دئ.

اِسْتَسْقَى فلاتاً: داواى ناوى له فلان
كرد.

الاستسقاء: داواى باران بارين پارانهوه
له خودا بؤ باران بارين ه (صلاة

الاستسقاء) نوئزه بارانه ه همروا
ناوه بؤ كؤبونوهوى شله مهنهكهى

تايبهتى له بؤشايى بریتونيدا كه
نهخؤشيهكه چاكبوونوهوى كهمه ه

(الإستسقاء الدماغى) نهخؤشيهكهى
زكماكه زور جار وادميخ شلهى مؤخ

له كيسهى دماغدا زياد دميخ و
دميكشئئ.

السَّاقى: ناو گئپ، مهى گئپ ه (ك:
سَقَا).

السَّالِيَة: جؤكه ناو ه دؤلجهى ناعور.
السَّيَّاء: كونده، مهشكه ه همرشتيک
شتى خواردنهوهى تئ بکرى ه (ك:
أَسْقَى).

السَّيَّائَة: شوئنى ناو دابهش كردن و
ناودان ه نهو بهرداخ و سهتل و
گؤزمى ناومكهى تئدابه ه قورئان
دمهفرموى: ﴿جَعَلَ السَّيَّائَةَ فِي رَحْلِ
أَخِي﴾ ه پيشهى ناو دابهش كردن.

سَقَايَةُ الْحَاج: دابەش كردنى شەربەت،
 ناوو، خۇشاوى مېۋز، كە تايىبەت بوو
 بە قورەيشىيەكانەو ۋە شانازىيان
 بەو ۋە دەكرد كە ئەو كارمىيان لە
 ئەستۆيە.

السَّقَاءُ: ئاۋ كىش بۇ مال ۋە بۇ
 ھەرمەنگە ۋە شوپنى ۋە بۇ ئافەت
 دىگوتى: (سَقَاءَةٌ وَسَقَايَةٌ).

السَّقِيُّ: ئاۋدېرى، ئاۋدان ۋە لە دوعا
 كردندا دىگوتى: (سَقِيَ لَهُ وَرْعِيًا).
 السَّقِيُّ: ئەۋەى ئاۋ دەدرى لە زەمى
 زىرات ۋە دىگوتى: (زَرَعَ سَقِيًّا)
 زىراتىكە بەبى باران ئاۋ دەدرى ۋە
 بەشە ئاۋو نۆرە ئاۋ ۋە دىگوتى:
 (كَمْ سَقِيَ أَرْضَكَ) بەشە ئاۋى
 زەمىيەكەت چەندە؟ ئەۋ ئاۋى
 لەگەل مىندال بوندا دېتە دەر (ك):
 اسْقِيَّة).

السُّقْيَا: ناۋى ئاۋ داشتە ۋە ئاۋ دېرى
 كردن، دىگوتى: (سُقِيَ رَحْمَةً لَا سُقْيَا
 عَذَاب) واتە بارانىكىمان بۇ بىبارىنە
 سودى ھەبى ۋە بى زىيان بى.

السَّقِيُّ: ئاۋ دراۋ ۋە ئەۋ شەمى پىۋىستى
 بە ئاۋ داشتە ھەبى ۋە دىگوتى:
 (زَرَعَ سَقِيًّا) ۋە (وَنَحَلَ سَقِيًّا) ئەۋ دار
 خورمايەى بە ئاۋ دەدرى ۋە
 رومكى بەرمدا ۋە بۆيە پىۋى دىگوتى:

(سَقِيًّا) چۈنكە لەناۋ ئاۋو نىزىك ئاۋ
 دەپروئ ۋە ھەروا ئاۋە بۇ ھەمورى
 بارانۋى قەترە گەورە كە بە
 خوررەم لە زەمى دەدا.

السَّقَاءُ: شوپنى ئاۋدېرى ۋە جۇگايەك
 زىرات ۋە ئازەلى ئى ئاۋ بىرى ۋە (ك):
 مَسَاقِي).

السَّقَاءُ: بەمانا (السَّقَاءَةُ) دى ۋە ئامېرى
 ئاۋ داشتە ۋە ئاعور (ك: المساقى).
 السَّقِيُّ: ئەۋ زەمەتەى بە جۇگاۋ
 ئاعور ئاۋ بىرى نەك بە باران ۋە
 مىصرىيەكان پىۋى دەلىن:
 (مَسَقَاوِي).

سَكَبَ الْمَاءُ سَكْبًا وَسَكْبًا: ئاۋمكە ھەلپزا،
 رەۋان بوو (ھو ساكب وسكب).
 سَكَبَ الْمَاءُ سَكْبًا وَتَسَكَبًا: ئاۋمكەى رزاندا،
 ھەلپشت ۋە (ھو مسكوب).
 إنسكب: ھەلپزا.

الْإِسْكَابَةُ: دارۋچكەيەكە كۈنى كۈندەۋ
 مەشكەى پىۋى دىگېرى ۋە ھەروا كۈنى
 تەنكى ۋە عامماراۋىشى پىۋى دىگېرى ۋە
 رەھەتەى نەۋتو رۋن ۋە بەنەزىن
 تىكردن ۋە شتى لەۋ جۆرە.

الْأَسْكَوبُ: بارانى بەردەۋام ئىقلىم
 گىپ كە بروكەى نەداتى ۋە لە
 بروسكەشدا بەۋ بەشەى دىگوتى:

که بهر و زموى دئ ۵ ریزه درمختی
خورما ۵ (ک: آساکب).

السُّكْبُ: بارانی همتره گهوره و
بهر دموام ۵ لافاوی خیراو به تهوژم
۵ نهسپی خوشرؤ ۵ دمگوترئ: (فرس
سُكْب) نهسپینکی تیز رویه، نهسپی
جهسته سوک و به نیشات ۵ کاری
پیویست و حتمی ۵ دمگوترئ: (امر
سُكْب) کاریکی پیویست ۵ پیاوی
درئز ۵ مس ۵ رمصاص.

السُّكْبُ: رمصاص ۵ درمختیکی بؤن
خوشه پرزو گه لای و مکوو رومکی
صهعتهر وایه.

السُّكْبَةُ: بهرویه که دمکرته گلاو
ومکوو شه به که وایه ۵ پیستیکی
تهنکه به سهری منداله و میه له کاتی
له دایکبووندا له گه ل منداله که دپته
دهر ۵ (ک: سیکاب).

السُّكْبَةُ: کرپزو چلکی سهر (ک: سُكْب
وسکاب).

السُّكْبَةُ: ناو ریزو نامیری ناو پرژین
۵ دمگوترئ: (أَرْسَلِ الْمَاءَ فِي الْمِسْكَةِ) ۵
(ک: مَسَاكِب).

سَكْبَج: خواردنی سهکبه جهی ناماده
کرد ۵ نه م خواردنه برهتیبیه له
گوشت و سرکه و هندی زه لاتیه و
تهوابیل ۵ که تیکه لاو دمکرین و

دمبیته خواردنیکی خوش و به تام.

السُّكْبَاج: خواردنی که له گوشت و

سرکه و هندی تهوابیل دروست

دمکرئ ۵ پارچه یه که له و خواردنه

پیی دمگوترئ: (سُكْبَاجَة).

سَكْت سَكْرَتاً و سَكَاتاً: بی دنگ بوو ۵

وازی له قسه کردن هیئا.

سَكْت المتحرك: جم و جوته کهره که

دامرکا و خپ بوو ۵ دمگوترئ:

(سَكْت) واته مرد ۵ (سَكْت الغضبُ

عنه) رفی نیشته وه.

سَكْت الریح: رمشه باکه که وت دیاردهی

نه ما.

سَكْت الحُر: گهرمییه که زیادی کرد له بهر

کزی با.

سَكْت الفرس: نهسپه که دواپین نهسپ بوو

که له حله به که دهر جوو.

أُسْكْتُهُ: بی دنگی کرد، خوستی لی بری

۵ دمگوترئ: (لا أَسْكُتُ اللَّهُ لَكَ حِسّاً)

خودا هیچ هستیکت له کار نه خا

ژیانت خوش بی.

سَكْتُهُ: به مانا (أسکته) دئ.

الأسکات: پاشماوه له ههر شتیک بی ۵

پیرو کومه لی جیا جیای ناده میزاد

۵ ناده میزادی خو پری و هیچ و بوچ ۵

روژانی کوتایی و مرزی هاوین.

الإنسکاتة: بی دنگییه کی کاتی و

بارو که زاومی دهم خیزته سهر پشتی
 بۆره بۆر ناکا ۵ (ومن الحیات) له
 رمگه زی ماریشدا بهو مارانه
 دمگوترئ: که خو مات دمگاو پیوه
 دمدا، کهم ههستی پی دمکری ۵ (ك):
 سَکَت).

السَّکِيتُ: کهسیک زۆر پی دمگ پی.
 السَّکِيتُ: بهمانا (السَّکِيتُ) دی ۵ دوا
 نهسی ناو حهله به ۵ دمگوترئ:
 (فلان سَکِيتُ الحلبه) بهکهسیک
 دمگوترئ له کارو باری خۆیدا سهر
 نهکهوئ.
 الْمُسْكِتُ: دواپین قوداحی قوماره.
 سَکَرٌ سَکَرًا و سَکَرَانًا: مهست بوو ۵ خپ
 بوو ۵ بیدمگ بوو ۵ راوهستا ۵
 دمگوترئ: (سَکَرَتِ الرِّيحُ) و (سَکَرِ
 الخمر).

سَکَرَتِ عَيْنُهُ: چاوی له روانین وهستا ۵
 چاوی مهست بوو.
 سَکَرُ الْإِنَاءِ سَکَرًا: قاپهکهی پر کرد.
 سَکَرُ التَّهَرُّ: ناوی روبارمهکهی بهند کرد،
 بهریهستی له بهمردا کرد.
 سَکَرُ الْخِرَاضِ وَخَمْرُهُ سَکَرًا: ههوزمهکه
 پرپوو ۵ دمگوترئ:
 سَکَرُ مِنَ الْغَضَبِ: رقی ههلساو زۆر توپه
 بوو.
 سَکَرُ فُلَانٍ مِنَ الشَّرَابِ سَکَرًا وَسَکَرًا:

دمستکردنه وه به خویندنه وه
 ناخاوتن.
 السَّاکُوتُ: پی دمگی زۆر ۵ کهسیک
 ماوهی زۆر پی دمگ پی.
 السَّاکُوتَةُ: بهمانا (السَّاکُوتُ) دی ۵
 مردنی ناکاوو به سهکتهی دل.
 السَّکَاتُ: بهردموا می لهسهر پی دمگی
 ۵ نهخوشیهکه دمبیته هوی زمان
 و مستان و قسه نهکردن ۵ ههر شتیک
 ببیته هوی وسکوت بوون ۵ مردنی
 سهکته ۵ ماری گازندمی ومها که
 ههستی پی نهکری تا پیوه دمدا ۵
 دمگوترئ: (هو علی سَکَاتِ الْأَمْرِ)
 نهو لهسهر تهواو کردنی
 کارمهکهیهتی ۵ خهریکه نیشهکهی
 تهواو بکا.
 السَّکْتُ: ههناسه دان و نارام بوونه وه
 لهکاتی خویندنه وه گۆرانی گوتندا.
 السَّکُوتَةُ: و مستانیك (جَارِيكُ لِه
 و مستان) ۵ مردنی له نکاو.
 السَّکُوتَةُ: ههر شتیک منداڵ یان شتی
 تر پی دمگ بکا ۵ پاشماوه له بنکی
 بهمرداخ (ك): سَکَت).

السَّکُوتَةُ: شیوهی پی دمگی و جۆرمهکهی
 ۵ ههر شتیک منداڵ یان شتی تر پی
 دمگ بکا.
 السَّکُوتُ مِنَ الْأَبْلِ: حوشریکه کاتی

فلانكس بههوى خواردنهوى
شهرابهوه سمرخوش بوو عمقلو
هوشى لهدهست دا (فهو سكر
وسكران وهي سكره وسكرى
وسكرانه).

سكر البحر وغره: دهر يا نارام بوو (سكر
بصره) جاوى له بينين منع كرا.
اسكره الشراب: شراب سمرخوشى كرد
دمشگوترى: (اسكره فلان)
فلانكس شتيكى پيدا سمرخوشى
كرد.

سكره: موبالمهوى كرد له سمرخوش
كردنيدا دمگوترى: (سكر بصره)
جاوى نوقا، فوجا، يان له ديتن
منع كرا، يان ليل و پيل بوو
قورنان دمهرموى: (لَقَالُوا اِنَّمَا
سُكَّرَتْ اَبْصَارُنَا).

سكر الماء: به شمر ناومكى شيرين
كرد.

تساکر: خوى به سمرخوش نيشاندو له
واقيعدا سمرخوش نيبه.

السكرانين: به شيكه له بهرهمى
قمترانى خه لوز، رهنكى سببيه،
بلوربيه، شيرينه دمدرى به كسيك
نهخوشى شمكرى همبى له جياتى
شيرينى.

السكر: بى هوش بوونو ناگا لهخو
نهمان بههوى شراب خواردنهوه

جارى وا دمبى بههوى رق ههلسان
يان عمشق يان هيزو گمنجيبهوه
حالمتى بى هوش بوونى بهسمردا
دى دمگوترى: (أخذهُ سُكْرُ الشَّبَابِ
أو المال أو السلطان أو النوم).

السكر: بهرهمستى ناو، همر شتيك
بكرينه بهنداو، همر شتيك درزو
كونو كه لهبهر پر بكاتمهوه (ك:
سكور).

السكر: همرشتيك سمرخوشكهر بيت
ج شراب بى يان بيرمو شتى تر
گوشراوى خورما كه به ناگر
نهكولايى سرکه.

السكره: يهك جار سمرخوش بوون
دمگوترى: (ذهب بين الصحوة
والسكره) واته: له نيوان دوو
حالمتى وا ناگاي لهخوى بى يان بى
ناگا بى، رق ههلسانيك، بالا
دهستى لهززهتو خوشى بهسمر
گمنجدا، مريدنى ناخوشو به نازار
غمه و نارهمتى زور، لهسمر
خوجوونى گيانه لاو.

السكره: دانمويلهى مرور
دانمويلهمكى تام تاله به زورى
لهناو گمنجا دمروئ.
السكرار: فروشياري شرابو بهرمو
شتى سمرخوش كهر.

السكر: شمكر، مادهمكى شيرينه به

السَّكْرُ: كەسەك زۆر سەرخۇش بى ۋە
بۇ ئافرىتە دىگۈچى: (السَّكْرَةُ).

السُّكُورُ: زۆر سەرخۇش ۋە (ك: سَكْر).

السُّكْرَانُ: روھىيىكى بە تەمەنە لە
پېرى بازىنجانە لە ساراى مىصرو
ھىنددا دىمۇ، لىقو پۇپى زۆرى
ھەن و يەك بىكى ھەيە ۋە گەلاكانى
(عَصْرِيَّة) و گۈلەكانى بىنەفسىيە لە
بىۋارى پىزىشكىدا سودى ئى
ۋەردىمىگىرى.

السُّكْرُ: ھەر شەيىك بە شەكر شىرىن
كرابى ۋە سەرخۇش ۋە بۇ ئافرىتە
دىگۈچى: (مُسْكْرَةُ).

السُّكْرَجَةُ: دەۋرى پىچۈكى چىشت تىدا
خواردن ۋە بەزۇرى مىۋە خۇراكى
نىشتىيە كەرمۇمىيان تىدا دادىمىرى.

سَكَّعَ سَكْمًا: مىلى لە رۇپىشتىن ناۋ بۇ
خۇشى نازانى بۇ گۈى دەچى ۋە
گومپا بوو، سەرسام بوو.

سَكَّعَ فَلَانًا: لە سەرى فلانكەسى دا ۋە
زەبرى ئاراستەسى سەرى كىرد.

سَكَّعَ: بەمانا (سَكَّعَ) دى.

سَكَّعَ فَلَانًا: ۋاى لە فلانكەس كىرد
گومپا بىيى و سەرى ئى بشىۋى نەزانى
چى دىكاۋ چى ناك.

تَسَكَّعَ: بەمانا (سَكَّعَ) دى ۋە مىلى لە
بەتال و گومپا بى ناۋ كەۋتە ناۋ

زۆرى لە قەسەب و چەۋەندىمىر
دىمىدەھىندى، قەسەبەكەسى ھەر
بىناۋى (قصب السكر) ناۋ دەپرى ۋە
جۇرىك لە ترى سىيە زۆر شىرىنە
ۋە جۇرىكىشە لە خورما زۆر شىرىنە
ۋە تاكەكەسى (سَكْرَةُ).

سَكْرُ الشَّعِيرِ: جۇرىكە لە شەكر كە لە
ھىدراى كاربۇن دىمىدەھىندى، ۋەلى
بە ئەندازە شەكرى قەسەب و
چەۋەندىمىر شىرىن نىيە.

سَكْرُ الْعِنَبِ: جۇرىكە لە شىرىنە لە
ترىدا ھەيە ۋە ھەروا لە زۆر مىۋە
ترىشدا ھەيە ۋە لە ھەنگۈپىشدا
ھەيە ۋە شەكر جۇرىكى بلورىيە و لە
ئاۋدا دىتۈپتەۋە بى رەنگە و تامى
شىرىنە.

شەكر يان شىرىنە مىۋە ھات: جۇرىكە لە
شەكر و سىيە و بلورىيە و تامى شىرىنە بە
زۆرى لە مىۋە تازىدا ھەيە ۋە ھەروا لە
ھەللى گۈل و روۋەك و ھەنگۈپىنى ھەنگىدا.
السُّكْرِيُّ: (الْبَوْلُ السُّكْرِيُّ)

نەخۇشىيەكە شەكرى ترى لە
مىزدا پەيدا دىكا، ھۇكارمىكانى زۆرن،
گرىنگەكەيان كەمبۈنى ھەرمۇنى
(الأنسولين) كە سوتانى ئەۋ
شىرىنىيە لە خەللى جەستەدا رىك
دەخا.

السُّكْرِيَّةُ: ھوتۋى شىرىنى.

سَكَّ الشَّيْءُ سَكًا: شته‌ک‌هی به‌ست ؛ (سك
الباب أو الخشب) بزماری له
دەرگاگه دان دەرگاگه‌ی به بزمار
داکوتا.

سَكَّ الكلام السَّمْعَ: هسه‌که گویچه‌ک‌هی که‌ر
کرد له‌بهرئه‌وه‌ی به‌هیز بوو ۵
دمگوتری: (ماسک سمعی مثلُ ذلك)
دمنگی وا گه‌وره‌م نه‌چوته
گویچه‌ک‌ه‌وه ۵ (سَكَّ الباب) دەرگاگه‌ی
داخست.

سَكَّ ما لي بطنه من غائط ونحوه: ئه‌وه‌ی له
ورگیدا بوو به شلی هاته دهر.
سَكَّ أذنيه: گویچه‌ک‌هی دهره‌ینان.
سَكَّ البر: بیرده‌ک‌هی به ته‌نگه به‌ری لیدا،
پان و پۆر نه‌بوو.

سَكَّ النقود: له‌سمر سکه پارمه‌ک‌هی چاپ
کرد ۵ سکه‌ی له دراومه‌ک‌دا.

سَكَّ سَكًا: گویچه‌ک‌هی بچوک بوو به
سهریه‌وه نووسا بوو زۆر له سهری
جیا نه‌بوونه‌وه ۵ توشی که‌ری بوو.
سَكَّ الأذن: کرک‌پاگ‌هی گویچه‌ک‌هی بچوک
بوو (هو أَسَكَّ وهي سَكَاء).

اسْتَكَّ: گیرا، کلۆرایی نه‌ما ۵ (انسك
مسامعهُ) گویچه‌ک‌هی گیرا ۵ که‌ر بوو ۵
دمشگوتری: (ما اسْتَكَّ لي مسامعي
مثله) شتی وام به گویچه‌ک‌دا نه‌چوووه
۵ ته‌نگه‌بهر بوو.

تاریکی تاوان و سهری خوی بۆ رزگار
ناکری.

السَّايِعُ: غه‌ریب ۵ بۆ ئافهرت
دمگوتری: (ساکعة).

السَّيْعُ: به‌مانا (السَّايِعُ) دی.

السَّيْعُ: گومپا و سهر ئی شیواو.

السُّكَّةُ: شوینی زلکاوو گومپایی ۵
شوینی سهرسام بوون و ری ئی
تی‌ک‌چون.

سَكَفَ الباب أو البيت سَكْفًا: بۆ دەرگاگه
یان بۆ خانومه‌که به‌ر بیلای دروست
کرد ۵ دمگوتری: (ما سکت الباب)
به‌ر بیلای چه‌ترم بۆ دەرگای
خانومه‌که نه‌کرد.

أَسَكَفَ فلان: فلانکه‌س بوو به
بۆیاخکه‌ری هۆنده‌ره.

تَسَكَّفَ الباب أو البيت: به‌ربیلای بۆ
خانومه‌که دروست کرد.

الإسكاف: پینه‌چی (هۆنده‌ره چی،
پیلای دروست که‌ر) ۵ (ك: أساکفة).

الأسكف من العين: شوینی روانی
برژانگ ۵ پیلوی چاو هی لای خوارو
۵ موی چاو.

السَّكْفُ: سمر دەرگای خانوو ئه‌وه‌ی
گرێژمه‌ی لای سه‌روی دەرگاگه‌ی
تیدا دهموړی.

السَّكَّافَة: پیشه‌ی پینه‌چییه‌تی و پیلای
دروست کردن.

إِسْكُ الشَّجَرُ أَوْ النَّبَاتُ: درمختهكه
چرو پر بوو بۆشایی ناو لقو پۆی
نهما.

إِسْكُ: بهرمو پیتش رۆی راستمو راست
دمگوترئ: (إِسْكُ الطَّيْرِ).

تَسْكُ: پاراپهوه، لایپهوه.

السُّكَاكُ: همواو بۆشایی نیوان ناسمان و
زموی دمگوترئ: (لا أفعل ذلك لـ
صعدت في السُّكَاك) بچی سمر
ناسمان من نهوه ناکهم ه هروا ناوه
بۆ نمو شوینهی پمړه تیری ل فایم
دمکری.

السُّكَاكَةُ: بهمانا (السُّكَاك) دئ ه
ئادممیزادی گوینچه پچوک ه
کهسیک هر به رای خوی
بجوئیتهموهو ناموزگاری کهسی به
گویندا نهچئ ه (ك: سكاك).

السُّكُ: تهبیات ناشیرینی بهد سروشت و
بهد رموشت ه بزمار ه بیرى تمنگه
بهرو تهسك ه زرنی نهلقه تهسك ه
بیناو دیواری راست ه کانهگی راست
ه (ك: سكرك وسكاك) ه دمگوترئ:
(ضربوا بيوتهم سكاكاً) خانومکانیان
به ریز دروست گردون ه (ذَارُ
السُّكُ): باله خانهی دراوو چاپ
کردن ه شوینی سکه لیدانى پاره ه
کارگهی پاره لیدان.

السُّكُ: رنگی تمنگه بهری گپرو ه
کونی دوپشک یان جالجالۆکه ه زرنی
نهلقه پچوک ه بیرى تمنگه بهر
ههلچنراو ه بهد سروشت ه
دمگوترئ: (هو يفعل ذلك بسُّكُ
طبعه) بههوی بهد رموشتی نهو
نموکاره دمکا ه جۆرپکه له بۆنی
خوش تپکه له به میسکو رامک
دمکری (ك: سكرك وسكاك).

السُّكَاةُ: مینینى (الأسْكُ) زرنی نهلقه
پچوک ه (ك: سْك).

السُّكَاكُ: کهسیکه پیشی سکه لیدان
بی ه (ك: سكاكة).

السُّكَاكَةُ: مینینى (السُّكَاك) ه رپوارو
رموتمنى.

السُّكَةُ: ریزه دارو ریزه دار خورما ه
رنگی راست و بی کهمنو لهند ه
سکهی شهمندهمفر ه کۆلان و
گمړمك ه دراوی ناسن ه گاسنى
ههوجارپ ه دمشگوترئ: (أخذ الأمر
بسُّكَةٍ) لهکاتی خویدا کارمکی
نهنجامدا ه یان دمگوترئ: (فلان
صَغِبَ السُّكَةَ) فلانکس راپاره و
لهسر گاری خوی بهردموام نابج ه
(ك: سِكك) (أصحاب السُّكِك) کار
بهدمستانی پوسته.

السُّكِيُّ: بزمار ه دینار.

اَسْكَنْ فَلَانًا الْمَكَانَ وَفِيهِ: فَلَانَكَمْسِي لِمُو
جینگایه نیشته جی کرد.

اَسْكَنْ الْمَكَانَ فَلَانًا: لِمُو شوینهی دا به
فَلَانَكَمْس بۆنه وهی تئیدا نیشته جی
بی.

اَسْكَنْ الله فَلَانًا: خودا فَلَانَكَمْسِي ههزار
کرد.

اَسْكَنْ الْفَقْرَ فَلَانًا: ههزاری برستی له
فَلَانَكَمْس بری و بی هیزی کرد.

ساكَنَهُ: له گه تیدا له خانوو مکهدا
نیشته جی بوو.

سَكَنَ المتحرك ونهوه: بزوینهمکی له جم و
جوو خست ه پیته بزوینهمکی له

حهرمکه خست ساکنی کرد.

سَكَنَ فَلَانًا المنزل: فَلَانَكَمْسِي له
مهنزله مکهدا نیشته جی کرد.

سَكَنَ القنّاء: شمشیرمکی به ناگر
تعمیل کردو راستی کردموه.

سَكَنَ الكلمة: له سمر کوتایی وشهکه
ومستاو بزوینی نه دایه.

استکن فلان: فَلَانَكَمْس زهلیل و داماو
بوو.

استکان: بهمانا (استکن) دئ.

تساکنوا: به کۆمه ل بهیه کهوه له
خانومکهدا نیشته جی بوون.

تسَكَنَ: ههزار بوو، خوئی و مکوو
ههزاران لیکرد ه نارامی گرت.

هیواش بۆوه.

السَّكِي: پاندراو بۆلای سکه ه بۆسته.

السُّكُلُ: ماسیهکی رمشی گهورمیه و
دریژه ه (ک: اسکال و سیکله).

الإِسْكَلَة: بهیژی گوازاراوه ه بهندمری
کهشتی ه نه سکه له.

سَكَمَ سَكْمًا: له بهر بری و بی هیزی
ههنگای کورتی هه لئینان.

السِّيَكَمُ: کهسیکه له بهر بری و لاوازی
ههنگای کورت بهاوئزی.

سگن المتحرك سكرنا: جم و جولکه مرکه
خب بوو خوستی لی بر.

سَكَنَ التَّكَلْمُ: قسه که مرکه بی دنگ بوو.
سگن المطر: باران بر.

سَكَنَ الرِّيحُ: رهه بکه کهوت ه نارام
بۆوه.

سگن النفس: دل و دهر و نی نارامی گرت.
سَكَنَ اليه: نارامی بهی گرت، و مگری بوو ه

نیسراحتی لا کرد.

سگن الحرف: پیتکه بزوینی نه بوو.

سَكَنَ المكانَ وبه: لِمُو شوین و جینگایه دا
نیشته جی بوو ه لِمُو شوینهی کرده

نیشتمانی خوئی.

سَكَنَ فلانَ مَكُونَةً وسَكَانَةً: فَلَانَكَمْس
ههزار بوو.

اَسْكَنْ فلانَ: بهمانا (سَكَنَ) دئ.

اَسْكَنْ المتحرك: خوستی له جم و
جولکه مرکه بری.

تَمَسْكُنْ: به مانا (تَسْكُنْ) دئ.

السَّكِينُ: پیچهوانه‌ی جم و جوئه ه بؤ
میینه دمگوترئ: (الساکنة) ه (ك):
سراکن) ه دانیشتووی خانوو
مه‌نزل.

السَّكَاكِينِي: پالندراو بؤلای (السَّكَاكِين)

ه دروست کهری کێردو چه‌قۆ.

السُّكَّانُ: نهو شته‌ی له‌نگهری کهشتی

رادمگرتو ناهیلئ کهشتیه‌که جم و

جوؤ بکاو له رێرموی خو‌ی لابدا.

السَّكِينُ: کێرد، چه‌قۆ ه (ك: ساکین).

السَّكِينَةُ: به مانا (السَّكِينُ) دئ.

السُّكُنُ: خاوو خێزان و دانیشتوی ناو

خانوو مه‌نزل.

السُّكُنُ: مه‌نزل و شوینی تێدا

حه‌وانه‌وه ه بژیو ه نیشه‌جی بوون

له خانوو مه‌نزلدا به‌بی کرئ ه (ك):

أسکان).

السُّكُنُ: خانوو مه‌نزل ه همر شتیک

دل پئی نارام ببئ و ره‌حه‌تی به

گیان ببه‌خشئ ه هاوسهر ه ناگر ه

سۆزو به‌زمی ه خێرو بیرو

به‌رمگه‌ت ه بژیو ه (ك: أسکان).

السُّكُنِي: به مانا (الإسکان) دئ. همروا

به مانا نه‌ومیه ئاده‌میزادێک یان

خێزانیک له خانوێکدا نیشه‌جی

بکه‌ی به‌بی کرئ ه خانوو مه‌نزل.

السُّكُنَةُ: دل نارامی و نارام بوونه‌وه ه

(ك: سَكُن).

السُّكُنَةُ: خانوو مه‌نزل ه شوینی راگیر

بوونی سهر له ملدا ه ده‌شگوترئ:

(ترکته‌م علی سِکَنَاتِهِمْ) نه‌وانم جی

هیشت له‌سهر حالو باری خۆیان و

هیج نه‌گۆرا بوون.

السُّكِينَةُ: که‌جۆله‌ی روح سوکو و زمریفو

جوست و چالاک.

السُّكِينَةُ: نارام گرتن و پشودان و

وستان ه باره‌وئی و خو‌ی کرئ.

السُّكُنُ: شوینی نیشه‌جی بوون ه

(ك: مساکن).

السُّكُنَةُ: هه‌زاری و زمعیفی.

السُّكُنِي: که‌سیک نه‌ومنده‌ی نه‌بی

ژیانی دابین بکا ه هه‌زار ه گهردن

که‌چ و لاوازو ژێر ده‌سته‌و بی

ده‌سه‌لات ه بؤ ئاهه‌رت ده‌گوترئ:

(سُكِينَةُ) (ك: مساکین).

السُّكُنَبِيْنُ: شه‌راییکه تێکه‌له له

شه‌رینی و ترشی (واته: مزه‌ه) ه له

وشه‌یه‌کی فارسی و مرگه‌راوه که

(سرکا انگین) ه.

سَلَا الدُّهْنِ أَوْ الزُّبْدِ سَلَاً وَسَلَاءً: رۆنه‌که‌ی

به گهرم کردن توانده‌وه.

سَلَا السِّمِّمِ وَغَيْرِهِ: کونجیه‌که‌ی گوشو و

رۆنه‌که‌ی دمه‌هینا.

سَلَا فلاناً: له فلانكەسى دا ۵ دىگوتى:

(سلا مائە سوط) سەد شوپكى لىدا ۵

(سلا الدراهم) زۆر زوو درەمەكانى

سكە لىدان ۵ (سلا فلاناً كذا درهماً)

ئەومندە درەمە بىۋ فلان سكە لىدا.

سَلَا التخلّة: چىقى دار خورماكەى

دىمەيتان.

اسْتَلَا الزيد أو الدهن: بەمانا (سَلَا) دى.

السَّلا: رۆن و شتى وا بەمەرجى

خالص و بى خەوش بى ۵ (ك):

أَسْلَفَ).

السَّلا: چىقى دار خورما ۵ تاكەكەى

(سَلَاة) ۵ تىر ئەگەر لەسەر شىۋەى

چىقى دار خورمايى ۵ بالئەمەيەكى

رىنگ بۆرى قاچ دىزە.

الْمَسْلُوءُ: رۆنە كەرە ۵ رۆن.

سَلَبَ الشئ سَلْباً: بەزۆر شتەكەى ئى

ستاند.

سَلَبْتُ فلاناً فزادَهُ أو عَقَلَهُ: فلان ئافەرت

دلى بردوۋە ەمەقلى ئى ستاندوۋە.

سَلَبَ فلاناً: كەرمەسى جەنگى فلانكەسى

بىۋ خۇى بردو دەستى بەسەردا گرت

۵ جەك و پۇشاكى ئى ستاندو روتى

گرددوۋە.

سَلَبَ الشجر أو النبات: توپكى درەختەكە

يان رومكەكەى دامالى سېى گرددوۋە،

گەلا ميوەكەى رنى وماندى.

سَلَبَ القَصِيَّةَ: ئامپازى سەلبى خستە ناو

رستەى (قضية) مەنطىقەكەۋە.

سَلَبَتِ المرأة سَلْباً: ئافەرتەكە پۇشاكى

پۇشى.

أَسْلَبَ الشجر ونحوه: درەختەكە بەرمەكى

ومرى و گەلاكەى كەۋتە خوارو، روت

بوو.

أَسْلَبَ الثمام: ەلو پېشمەكى دىمەيتان.

أَسْلَبَتِ الحاميلُ: ژنە سك پېرەكە

مندالەكەى لەبارچوو ۵ يان

مندالەكەى بوو لىيان ستاند، يان

بەھۋى مردنى مندالەكەۋە جەرگى

سوتا ۵ (فهي مُسَلَبٌ وهي سَلُوب)،

(ك: سلب، وسلاح).

سَلَبْتُ: بەمانا (سَلَبْتُ) دى.

سَلَبْتُ الحاميلُ: بەمانا (أَسْلَبْتُ) دى ۵

(فهي مُسَلَبٌ).

أَسْلَبْتُهُ: بەمانا (سَلَبْتُ) دى.

تَسَلَبْتُ فلانة: بەمانا (سَلَبْتُ) دى.

الأسلوبُ: رېياز، شىۋە و شىۋاز ۵

دىگوتى: (سلكت أسلوب فلان في

كذا) پەپرمەى شوپنى فلانكەسە

گرددوۋە لە فلان شتدا ۵ رېياز

شىۋازى نووسىن ۵ رېزى دار خورما

السَّالِبُ: ئەو ئافەرتەيە: مندالى

رەيتىرايى ۵ لەبارى جوبى.

السَّلَابُ: پۇشاڭىكى رەشە ئافرىت بە
بۇنەى تەغزىيە و روداى ناخۇشمو
دەپپۇش ۋ (ك: سَلْب).

السَّلْبُ: رۇيشتى خىرا.

السَّلْبُ: دەستە دوى ئامپىرى جوت
(دەستە دوى ھەوجار) ۋ (ك: سَلوب
واسلاب).

السَّلْبُ: ھەرشىك لە كەسەك
بەستىندى و مكوو پۇشاڭ و جەك و
ولاغى سوارى ۋ دىگوتى: (اخذ
سلب القيل) ئەسبابى كوزرەمكەى
برد بۇ خۇى ۋ تويىكى درمخت و
رومك ۋ يان قەمەبى ھەلەكشراو ۋ
يان تويىكى درمختى وھا كە سەلەو
زەمبىلەو بەجەنەو شتى وى ئى
دروست بىرى ۋ پىرۇ تويىكى
درمختىكە لە ولاتى يەمەن جەبلى
ئى دروست دىگىرى ۋ تويىكى
درمختى دۇم خورما ۋ ئەگەر بۇ
ئازمەلى سەرىپراو بەكار ھات مەبەست
پىستى وركو رىخۇلەكانىيەتى.

السَّلْبَةُ: روتبون لە پۇشاڭ (سفورى).

السَّلْبَةُ: جۆرىكە لە جەبلى و گوش ۋ كە
لە پىرۇ پىالى درمخت و رومك
دروست دىگىرى ۋ (ك: سَلب
واسلاب).

السَّلْبُوتُ: كەسەك زۆر شت پىرەنىنى ۋ

يان كارى سەرمكى شت رەفاندن بى.
السَّلْبِيَّةُ: بەلەى ھەلەسوفەكانەو
ھالەتتىكى دىرونىيە سەرم دىگىش
بۇ تەمبەلى و رارابى لە جەو جۆو
ھەلەس و كەوتدا ۋ وا دەبى سەرم
دىگىش بۇ لە گل و گۆكەوتن و
جەستە لەكار كەوتن ۋ يان بە
كەسەك دىگوتى ئەندامەكانى
جەستەى ھارىكارى يەكتەر نەكەن.

السَّلَابُ: دروستكەرى بەجەنەو
زەمبىلەو سەلەو شتى لەوجۆرە ۋ
يان فرۇشيارى ئەو جۆرە شتەنە.
السَّلَابَةُ: پىاوپىك زۆر شت پىرەنىنى ۋ
ھەروا دىگوتى: (إمرأة سَلَابَة).

السَّلِيْبُ: رەفەندراو ۋ دىگوتى: (رجل
سلب العقل) پىاوپىكە جەبلى ئى
ستىندراو ۋ (ك: سَلْب و سَلِي).

سَلَّتْهُ سَلْتاً: روتى كرد، راپكشا ۋ ئەومى
لەسەرى بوو لاپدا ۋ ئەومى لەناويدا
بوو بردى ۋ رىخۇلە ۋ بەدەستى
دەرى ھىنا ۋ جى تىدا بوو ھىنايە
دەر.

سَلَّتْ المرأةُ الحِطَابَ عن يدها ونحوها:

ئافرىتەكە خەنەو وسەمەكەى لە
دەست و ھاجى كردمەو.

سَلَّتَ الشعرَ أو الرأسَ: سەرى تاشى ۋ
(سَلت الشئ) شتەمەى پىرەمەو ۋ

قورگييهوه ناو هه ليقوراند.

السُّلُجُ: جۆره رومكیكى نهرمه له

پيڤرى درمختى نهرمه يان

درمختيكه حوشر حمزى لييهتى و

كه لاکهى دمخوا.

السُّلْجَانُ: بهمانا (السُّلُجُ) دى. يان

جۆريكه لهو.

السُّلُجُ مِنَ الطَّعَامِ: خواردنى خۆش كه

به ناسانى قوت بچى.

السُّلُجَةُ: دارى ساج كه دمرگا و شتى

واى ئى دروست دمكړى ه (ك: ك)

سلاج).

السُّلَاجُ: پياوى دريژ ه يان تيرى دريژ

ه (ك: سلاج).

السُّلْجَمُ: ريشى پې ه سهر و دهم و چاوى

دريژ ه بيري و ناوى زۆر بى و كۆنه

بىر بى ه رومكى گهرجهك: جۆره

رومكیكه له پيڤرى (الصُّلبيات)

دمروتنسرى بۆنهومى رۆنهكهى ئى

بگيرى بۆ جىرا و روناكى، نيستا

بهكاردى بۆ چهوركردنى ئينجانهى

دۆلابو شتى و بۆنهومى هاتوجۆيان

خۆش بى.

السُّلَاجُ: نەسبى دريژ، پياوى دريژ،

تيرى دريژ.

سَلَجٌ مَلْحًا وَسَلَاحًا: ريخى كرد، توپاندى.

(سَلَتَ الأنفَ) لوتى پېرى ه (سَلَتَ

فلانًا) له فلانكهسى دا.

إِسْلَتَ: بهمانا (إِسْلَ) دى.

الأسْلَتُ: گوى پراو ه (ك: سَلَتَ).

السُّلَاكَةُ: همر شتیک بېردى و

بېندريتهوه ه كپاندى ئهو چلك و

پلك و كيشته كۆنهى به قهراخى

قصعه و مەنجەل و لهگەنـهوه

دمەينيتـهوه بۆ ئهوه پاك بکړيتـهوه.

السُّلْتُ: جۆره جۆمهكه سۆى پنيوه نيه،

توپکلى نهى، ومکوو گهنم وايه، له

غمورى نوردن و له حيجاز هميه.

السُّلْتَاءُ: ميينهى (الأسْلَت) ه ه

ناهرمتیک خەنه و وسه لهسهر

نەگري و ميکياج نهکا ه (ك: سَلَتَ).

السُّلْتَةُ: له دمست دمرچون و له کيس

چون ه دمگوترى: (ذهب مني سَلْتَةً)

له نکاو له دمستم دمرچوو.

سَلَجَتِ الإِبِلُ سُلُجًا: حوشرمه رومكى

سولجى خواردو توپاندى، سكى جوو.

سَلَجَ الفَصِيلُ النَّاقَةَ: بېجومكه شيرى

حوشرمهكى مزی.

سَلَجَ اللقمة: پارومكهى فوتدا.

إِسْتَلَجَ الشراب: خيـرا شەرابهكهى

ههلقوراندو زوو خواردبهوه.

تَسَلَجَ الطعامَ ونحوه: خواردنهكهى فوتدا.

تَسَلَجَ الشراب: شەرابهكهى به

اَسْلَحَهُ التَّوَاءُ: دمرمانه‌که وای لی‌کرد

پیسایی بکا، بتورپئی.

سَلَحَهُ: به‌مانا (اَسْلَحَهُ) دئی. دم‌گوترئ:

(سَلَحَ الْعُشْبُ الْمَاشِيَةَ) گیاهه وای کرد

نازه‌له‌که بتورپئی.

سَلَحَ فَلَانًا: چه‌کی دا به‌فلان.

سَلَحَ إِنَاءَ السِّمَنِ: گوزه‌ی رونه‌که‌ی به

جۆره (روب) پَک چه‌ور کرد، همنوی

ه تیف تیفه‌ی دا.

تَسَلَحَ: خو‌ی چه‌کدار کرد، چه‌کی

هه‌لگرت.

تَسَلَحَتِ الْإِبِلُ وَغَيْرُهَا بِأَسْلِحَتِهَا:

حوشترمه‌که هه‌له‌و بوو له‌ پِیش

چاوی خاومنه‌که‌ی جوان بوو.

الْإِسْلِيحُ: جۆره روم‌کی‌که که حوشتر

بیخو شیر زور دمبی.

السَّالِحُ: چه‌کدار، خاومن چه‌ک.

السَّالِحُ: ناوه بۆ چه‌کی شهر به‌گشتی چ

له‌ وشکانی چ له‌ دهریادا چ له‌

چه‌وادا ه دهم‌گوترئ: (أَخَذَتِ الْإِبِلُ

سِلَاحَهُ) حوشترمه‌که هه‌له‌و بوو له‌

پِیش چاوی خاومنه‌که‌ی جوان بوو ه

همروا ناوه بۆ (السِّمَاحُ الرَّامِحُ) که

نه‌ستیرمه‌کی ورشه‌ داره‌و که‌وتۆته

باکورموه به‌رامبهر (السِّمَاحُ الْأَعْزَلُ)

که که‌وتۆته باشورموه.

السَّالِحُ: همرچی له‌ گهمده بیته دمرموه

له‌ پیسایی.

السَّلْحُ: به‌مانا (السَّلَاحُ) دئی.

السَّلْحُ: روبی‌که گوزه‌و دیزمی رۆنی بی

چه‌ور دم‌گرت.

السَّلْحُ: ناوی باران که له‌ چال‌و چویندا

ده‌مینیتیه‌وه.

السَّلْحُ: بی‌چووه که‌و ؛ که‌و بار (ك):

سِلحان).

السَّلَاحُ: که‌سی‌ک پیسایی زور بکا (گو

که‌وره).

الْمَسْلُوحُ: شوینی چه‌ک دانان

(مهرجه‌ب) ه همر شوینیک ترسانک

بی‌و پولیس‌و سهریاز به‌چه‌که‌وه

لی‌ی رابو‌ستن بۆ پارێزگاری کردنی

ه کۆمه‌لیک چه‌کدار که له‌ سه‌نگه‌رو

مه‌خفه‌ردا کۆبینه‌وه بۆ چاو دپیری‌و

پارێزگاری.

السَّلَاحَةُ: به‌مانا (الْمَسْلُوحُ) دئی ه (ك):

مساح).

السَّلَاحَةُ: سوله‌حفات: (کیسه‌ل)

چه‌پوانی‌کی (وشکی‌و ته‌رپیه) له‌

پیری زمواحیفه‌گانه‌ سندوقی‌کی

نیسقی‌ دمورمی‌ جه‌سته‌ی داوه‌ به‌

پوله‌که‌ی په‌چوک داپۆشراوه‌ ه (ك):

سلاحف).

سَلَخَتِ الْحَيَّةُ: مارمه‌که توپزی‌ فرپیدا ه

(سَلَخَ الشَّهْرُ) کۆتایی مانگ هات ه

مانگ ته‌واو بوو.

سَلَخَ النَّبَاتُ: روومکهکه دواى وشكى سهوز
بوو.

سَلَخَ الْجِلْدَ وَغَرَهُ: پېستهکهى گرو دېمالى.
سَلَخَ الْحَرُّ أَوْ الْجَرْبُ الْجِلْدَ: گهرما پان
گروپى پېستهکهى سوتاند.

سَلَخَ ثِيَابَهُ: پوښاکهکهى داکمند، داپړنى ۵
(سَلَخَ اللَّهُ النَّهَارَ مِنَ اللَّيْلِ أَوْ اللَّيْلَ مِنَ
النَّهَارِ) خودا شهوى له روژ داپړنى
پان روژى له شهو داپړنى، ليکى
جياکردنهوه.

سَلَخَ فَلَانًا: به قسهى ناشرين فلانکهسى
نهمزيت دا.

سَلَخَ فَلَانٌ شَهْرَهُ وَغَرَهُ: فلانکهس
مانگهکهى بهرې کرد، کهوته کوټاى
مانگ.

سَلَخَ الرِّيحُ مَامَرْتَ بِهِ: رمشهباکه همرجى
هاته پېشى راپدا.

سَلَخَ الْكَلَامَ: له قسهکان هه نښکى لابر دو
قسهى ترى بردنه شوپنى قسه
لابراو مگان که ههمان ماناو
مهبهستيان دمگه ياند.

سَلَخَ مَوْضِعَ الْمَاءِ: شوپنى ناومکهى
هه لکه کند.

سَلَخَ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ سَلَاخَةً: خواردنه که
بى تام و خوئ بوو هيچ تامى نه بوو.
سَلَخَهُ: بهمانا (سَلَخَهُ) دئ.

إِسْلَخَ: دمرکهوت، گوروا، پېستى ئى

داړندرا، کهول گرا.
تَسْلَخَ: بهمانا (إِسْلَخَ) دئ.

الْإِسْلَخُ: نهمصله ۵ سهر روتاوه ۵ سوره
فلهو زور سور ۵ شله.

السَّالِخُ: رهمسارى زور رمش ۵
دمگوترى: (أَسْوَدَ سَالِخٍ) رهمى زور

رمش و همترانى ۵ بؤ ميټينه
ناگوترى: (سَالِخَةً) به لکو دمگوترى:

(أَسْرَدَةً) ۵ نهو جوړه ماره زور
گازندهو کوشندمن، بؤيه پېى

دمگوترى: (سَالِخٍ) چونکه هه موو
سالى توپزى خوئ فرې دمدا. (ك:

سَالِخٍ وَ سَلَخَ) ۵ گروپيه که توشى
پېستى حوشر دمپى.

السَّلَاخَةُ: پېشهى پېست گوروين،
که سيک نيشى نهومبى.

السَّلَخُ: پېستى گرواو ۵ کوټاى مانگ.
السَّلَخُ: پېستى گورواو (ك: سلوخ

واسلاخ).

السَّلَخُ: نهو رېسهى بهسهر ته شپه وه
هه لکراوه.

السَّلَخَةُ: په کجار گروين ۵ پارچه يه که
شتى تى دامالدرئ ۵ له زارواى

چاپه مهنيدا پارچه يه که له پليټو
صفحه پيش نهوى شتى لهسهر

چاپ بکړئ.

السَّلَخَةُ: شپوى گروين.

السَّلَاحُ: كَمَسِيكْ هِيَسَايِي زُورْ بَكَا (گو
گموره) ه كَمَسِيكْ هِيَشِي گرويني
پيست بئ.

السَّلِيحُ: گورو او ه خواردنيك تامي
نهي.

السَّلِيحَةُ: بِيچوي تازه لهدايك بوو ه له
بواري بون و عهتردا شتيكه دهاتي
تويكته و دامالدراره ه له درمختي
باندا به روئي بهروبومهكي
دمگوتري پيش كولانن و كردني به
مرهبا.

السَّلَاحُ: درمختي خورما كه
بهرسيلهكي بلاو دهيتتهوه و هيتا
سهوزه ه پيست ه دمگوتري: (هو
ملك او حار في صلاح انسان) نهو
هريشه به يان گوي دريژه له پيستي
نادهميزادداهه و مكوو دمگوتري:
(گورگه له پيستي مهرداهه) (ك:
مسايلخ).

السَّلَاحُ: شويني گرويني نازهل ه
شويني داماليني پيست.

السَّلَاحَةُ: بهمانا (السَّلَاحُ) دي.

سَلَسَ الشَّيْءُ سَلَسًا: ناسان بوو، نهرم بوو،
ملكه ج بوو ه دمگوتري: (شراب
سلس) شمرايكي گوارايه خوښ به
هورگدا دمرواته خوار ه (سلس
البل) ميزكه رانه ووستا هاته خوار

ه (سلس له بحقه) مافي خوي دايه به
ناساني هيچ گروي و گول و تمگمري
تي نمخت ه (سَلَسَتِ النخلة) دار
خورماكه بنكي لقو و پرژمكاني
نهمان لي بونهوه.

سَلَسَتِ الْحَشَبَةُ: دارمكه گمنهل بوو رزي
ه (هو سلس و سالي و سليس).

سَلَسَ سَلَسَةً: نهرم بوو، ناسان بوو،
ملكه ج بوو (هو سليس).

سَلَسَ سَلَسًا: عمقلي نهما، بي عمقلي بوو
(هو سلس).

اسَلَسَتِ النخلة: دار خورماكه بنكي لقو
پرژمكاني لي بوونهوه ه بهرسيلهكي
بلاو بژهوه.

اسَلَسَتِ الناقة: حوشترمه به نهكاملي
بيچوي بوو ه پيش وخت بيچوي
بوو (لهي سلس و سلس).

اسَلَسَ الشَّيْءُ: شتهكي نهرم و ناسان
كرد.

سَلَسَ الحلي: خشفهكي رهك خست و
رازانديهوه به گمهورو شتي بهنرخ
نهك به مت و ميو.

السَّلَاسُ: نهماني عمقلي ه شيت بوون.
السَّلَاسَةُ (سلاسة اللفظ): ناساني و
خوش ناوازي لهسهر گونجكه و
گونجاني و ناساني لهسهر زويان و
ماناي ناشكرا.

السُّلْسُلُ: نهو به نهی ته سبیحه که ی پی
دمهؤندریتته وه ۵ میروی سپی له
ریزی ملوانکه دا ۵ گوارهی زپرو
خشل ۵ چار شیوه و چارمکه و
دسمال ۵ (ک: سلوس).

السُّلْسُلُ: نهو به کابرا میزی پی
رانانگیرئ.

السُّلْسُلُ: جۆره رومکیکه له دمشتاییدا
دمپوئ.

السُّلْسَبِيلُ: شهراییکه به ناسانی له
قورگ دهچیتته خواریو گوارایه ۵
ناوی کانیاویکی ناو بهههشته ۵ پان
ناوه بۆ هه موو سهرچاوه و
کارنزاویک به خیرایی جهرمیان بکا
۵ قورنان دمفرموی: ﴿عَيْنَا فِيهَا
نُسَمِي سُلْسَبِيلًا﴾.

سُلْسُلُ الْأَشْيَاء: شتهکانی پیکه وه
هۆنینه وه و مکوو زنجیره ۵ دمگوترئ:
(سُلْسُلُ الْأَعْدَاد) ژمارمکانی ریز
کردن.

سُلْسُلُ الْمَاءِ وَغَوَاه: ناومکه ی رۆکرده
خواریو هه ئی رشت و جۆگه له ی پی
بهست.

سُلْسُلُ الْحَيَوَانِ وَغَيْرِهِ: نازه له که ی
بهسته وه، به زنجیر بهستییه وه ۵
(سُلْسُلُ الثَّرْب) وینه ی له
قوماشه که دا دروست کرد و مکوو
زنجیر.

تَسْلَسَلْ: کهوتنه شوین په ک و
زنجیرمیان بهست.

تَسْلَسَلْ الْمَاءُ: ناومکه جۆگه له ی بهست و
سهر بهرمه و خواریو رموان بوو ۵
روبهری ناومکه و مکوو زنجیر خوی
نیشاندا کاتج ههوا لییدا.

تَسْلَسَلْ الشَّيْءُ: شته که تیکه وه
هاویشته و شیوا.

تَسْلَسَلْ الثَّرْبُ: کراسه که نه و منده
له بهر کره هه تا رایه له که ی ته نک
بوو.

السَّلَاسِلُ: لیه رهق هه ئدی و دمکه ویتته
سهریه ک ۵ هه و ره بروسکه که به
شوین په کدا لییدا و پینچا و پینچ
بروسکه که و مکوو زنجیر دیتته
بهرچا و ۵ نه گهر له باسی کتییدا
گوترا مه بهست دپهرمکانیه تی.

السَّلَاسِلُ: ناوی شیرین و ساف و گوارا و
خۆشپۆ به گهرودا ۵ که خورایه وه
له گهرودا زنجیر بهستی و به
خۆشی قوتجئ.

السُّلْسَالُ: به مانا (السَّلَاسِلُ) دئ ۵
دمگوترئ: (ماء سُلْسَال) ناویکه به
ناسانی به گهرودا دمپواته خواریو
چونکه شیرین و گوارایه ۵ (ماء
سُلْسَل) ناومکه رهش بهبا لییدا و
روبهرمکه ی و مکوو زنجیر دمنوینئ.
السُّلْسُلُ: مندالی رۆح سوک.

زَالْ بُوو.

السَّلَاطُ: ههنگوکه ههویری گهوره،

نانی گهوره.

السُّلُطُ: بههیزو تهوژم ۵ زمان درهیزو

زمان تیز ۵ پیاوی چهقه جهناوی

زمان درهیز.

السُّلُطُ: تیر: که هیچ زیبکهو

گرپاییهکی پیوه نهیی.

السُّلُطَةُ: دمهلاتو بالا دمستی و دمست

لی گریوون.

السُّلُطَةُ: تیری باریکی درهیز ۵ هاپیکه

حهشیشه و کاو شتی وای تیدمکری.

السُّلُطَةُ: زهلاته ۵ سهوزمی ورد کراو ۵

ماستی ترشاو پان ناردو سرکهو

ناوی لیموؤ خوئی.

السُّلُطُ: هر روئیک له دمنکی کونجی

گوشرای ۵ (ک: سلطان).

السُّلَاطُ: ددانی کللی ۵ (ک: مسالط).

المسلوط: دهگوتری: (رجل مسلوط

الliche) پیاویکه مووی ریشی

نهملاو نهولای رومهتی تهنکه.

إِسْلَاطُ الرّادى: شیومکه فراوان بوو.

إِسْلَاطُ الشیئ: شتهکه درهیز بوو پان

بوو.

إِسْلَاطُ الرّجل: پیاومکه کرایهوه

پشویدا ۵ لهسهر بهشت پان بهرمو

دهم راکشا.

السُّلُطَةُ: نهلقه نهلقهی تیکخراو ۵ به

شتی زنجیره ناسا دهگوتری ۵ ومکوو

دهلین: (سُلُطَةُ مقالات او مؤلفات) ۵

همروا به بروسکهیهک دهگوتری به

پانتایی ههورمکهدا رابشکی ۵

(سُلُطَةُ الجبال) زنجیرهی گئیو ۵ ریزه

کمز که یهک بهدوای یهکدا

بهیهکهوه بهستراین ۵ (ک: سُلُطَةُ).

السُّلُطَةُ: دهگوتری: (ثوب سُلُطَةُ)،

قوماشیکه وینهی ومکوو زنجیری

تیدا کراون ۵ قوماشی خراب

چندراو ریزو ۵ حهدیثی پیغهمبهر

(د.خ) که حهدیث گرهوکهانی تا

سهر پیغهمبهر حهدیثهکهیان له

یهکتر بیستیی ۵ ریواپهتهکه بر بر

نهیی.

سُلُطَةُ الظَّامِ سُلُطَةُ: خواردمههنبیهکه،

روئی کونجی تیکرای.

سُلُطَةُ فُلَانٍ سُلُطَةُ و سُلُطَةُ: فُلَانِکِهس

زمانی درهیز بوو.

سُلُطَةُ فُلَانٍ سُلُطَةُ و سُلُطَةُ: بهمانا (سُلُطَةُ)

دی ۵ (فهو سُلُطَةُ وهی سُلُطَةُ) ۵

دهگوتری (سُلُطَةُ لِسَائُهُ).

سُلُطَةُ: دمهلاتی ردهای دایه، بالا

دمستی کرد ۵ وای لیکرد بتوانی

کونترولی بکا.

تَسْلُطُ عَلَيْهِ: بالا دمست بوو، بهسهریدا

سَلْطَنَه: کردی به سولتان و پاشا.

تسلطن: بوو به سولتان و خاومن دمه‌لات.

السُلْطَان: مه‌لیک، پاشا، فرمان‌روای ولات ه (ک: سلاطین) یو میینه دم‌گوتری: (سُلْطَانَه) ه هیزو تواناو دمه‌لاتی ژیر بارکردن ه به‌لکه و دملیل.

السلطانية: هاپیکه، له‌گه‌نیکه له سوا‌لت دروست دم‌کری خواردنی تیدا دم‌خوری ه به کوردی پیی دملین: (کاشی).

السُلْطَنَة: ناوچه و پانتایی ژیر دمه‌لاتی سولتان.

سَلْعَ رَاسَه سَلْعَا: سمری شکاند.

سَلْعَ الطریق: رن‌گاکه‌ی راکیشا کمندو له‌ندی ته‌خت کردن، چال و چو‌لی پر‌کردنه‌وه کردی به جاده ری. سَلْعَ جِلْدَه سَلْعَا: پیستی شمه‌قار شمه‌قار بوو ه به‌له‌ک بوو.

سَلْعَ الرَجُل: پیام‌که پستی دهر‌پری و شان و شه‌پیلکی خوارو خنج بوون ه (هر اسَلْعَ و‌هی سَلْعَا) (ک: سَلْعَ). اسَلْعَ لَئان: فلان‌کس بوو به خاومن کالو شت‌ومه‌ک.

سَلْعَ الجِلْد: پیسته‌که‌ی هه‌لاشت هه‌لی‌پری.

إِسْلَعَ جِلْدَه: پیستی شمه‌قار شمه‌قار بوو.

تَسَلْعَ: به‌مانا (اسَلْعَ) دی.

الاسْلَع: پیست هه‌لشاو ه پیست به‌له‌ک ه پیست دهر‌په‌ریو ه پشت کومو شان و شه‌پیلک خوارو خنج ه (ک: سَلْعَ).

الاسْلَع: شه‌قبونی پیست ه هه‌لاشت بردنی کی‌وو شتی وا (ک: سلوع واسلاع).

الاسْلَع: شه‌قبونی کیو ه وینه و شیوه ه (ک: سلوع واسلاع).

الاسْلَع: درم‌ختیکه له ولاتی به‌مه‌ن دهر‌وی، له پی‌ری (العینیه) به.

السَّلْعَة: برینی سمر، سمر شکان ه (ک: سلاع).

السَّلْعَة: کالو شت‌ومه‌کی باز‌رگانی ه شت‌ومه‌ک به گشتی ه هاوسانیکی بهیس و نم‌کله‌موتنه به گوشت‌موه نان‌ووسئ له ژیر پیسته‌موه‌وه و دم‌جوئی پهر‌دمه‌مکی هم‌به ه جاری وا دم‌بی ژور گموره دم‌بی ه یان زیدمه‌که له جه‌ست‌مدا په‌لدا دم‌بی به تایه‌متی له ملدا ژور په‌لدا دم‌بی به نمن‌دزمی نوکیک یان زیاتر.

السَّلْعُ: تالی ژور تال.

الاسْلَعُ: چاو ساغو شارم‌زاو ری نیشان‌دهر ه (ک: ماسلع).

- سَلَفَ ذر الحافر سَلَفًا: نازمه سمندرکه
 شيلهی كهوتنو له شوینی نموه
 ددانی تری روان.
- سَلَفَ ولد الشاة أو البقرة: كاوپرکه یان
 گۆلکهکه ددانی تمواو هاتن ه یان
 ددانی پاش شمش سانهی كهوت ه
 (ك: سَلَفَ وسالغ).
- سَلَفَ سَلَفًا: به لَهك بوو ه زور سور بوو.
 سَلَفَ اللحم: گۆشتهکه نهكولی.
- سَلَفَ فلان: فلانكس بهد رهوش بوو
 (فهو اسَلَفَ وهي سَلَفاء) ه (ك: سَلَفَ).
- سَلَفَ سلوفًا وسَلَفًا: پيش كهوت ه رابورد ه
 (هو سالف) ه (ك: سالف) (وهي
 سالفه) ه (ك: سالف) ه تپهپری،
 بهسمر چوو.
- سَلَفَ السائر سَلَفًا: پيش رهپوارکه كهوت.
 سَلَفَ القوم الأرض: خه لکهکه
 زمويهکه یان تهخت کرد بؤ کشت و
 کال تپدا کردن.
- اسلفت المرأة: نافرتهکه تهمنی له
 چل و پینچ سالی تپهپری.
- اسَلَفَ فلانًا مَالًا: به قمرز مالی دا به
 فلانکس.
- اسلف الأرض: زمويهکهی رهکخست بؤ
 کشت و کال تپدا کردن.
- اسلف اليه في الشين: شتهکهی
 بهمشيوي فروشتنی سهلهم پيدا.
- سَالَفَ: پيش كهوت.
 سالف سائرًا في الأرض: به زمويهکهدا
 رويشت.
- سالف فلانًا في أمر: له کارکهدا
 فلانکسی وهك خوی ليکرد.
- سَلَفَ فلان: فلانکس سولهي خوارد.
 سَلَفَ الحيف: خواردنی خسته بهردم
 ميوانهکه، به لام کهم بوو.
- سَلَفَ الشيء: شتهکهی پيش خست.
 سَلَفَ فلانًا مَالًا: مالی به قمرز دا به
 فلانکس.
- اسَلَفَ: قمرزی کرد.
 تسالف الرجلان: نمو دوو پياوه دوو
 خوشکیان ماره کردن بوون به ناومل
 زاوا .
- تَسَلَفَ بؤ (مطاعة) ی (سَلَفَه) دئ ه
 سلفهی خوارد.
- تَسَلَفَ منه: پارهی لي قمرز کرد.
 الأسرقة: خمزورو زاوا بهندی ه (ك:
 اسالف).
- السَّالِفَةُ: لامل، نهستؤ ه گهرندی نهسپ
 ه (ك: سالف).
- السُّلاف: باشرین شمراپو بوختهکهی
 ه کاکلهی هه موو شتيك.
- السُّلالة: به مانا (السلاف) دئ.
 السُّلف: پیستی دهاغ نهکراو یان دهاغ
 کردنهکهی تمواو نهبی.

كونىدى گەورە ۋ (ك: اسلفُ
وسلفُ).

السلفُ للرجل: ئاۋەل زاۋا ؛ مېردى
خوشكى ژنەكەي.

سلفان: دو گەس ئاۋەل زاۋا يەكترىن ۋ
ھەروا ئاۋە بۇ ئەۋ تۆزە پېستەي لە
ھىنى كوپرو وانىكى كىچ دەمېردى
لەكاتى خەتەنە كىردىنىدا ۋ (ك:
اسلاف).

السلفُ: كۆي (السلاف) ۋ بە ھەموو
ئەۋانە دەگوتى كە پېش تۆ
كەوتون لە تەمەندا لە باوك و باپرو
خىزم و گەس و كار ۋ يان لە بوارى
زانبارى ۋ ھەضل و شكۆمەندىدا پېش
تۆ كەوتون ۋ ھەر كىردمەپەكى باش
پېش خوت ناردىتتو ئەنجامت
دابى ۋ ئەۋ پېشەكە پارە دىمەي
پېش وەرگرتى كالا ۋ ھەرزىك كە
سودى بۇ ھەرزەرمەكە نەبى ۋ
فروشتىن بە شىۋەي سەلەم ۋ (ك:
اسلاف و سلاف).

السلفُ: بەمانا (السلفُ) دى ۋ ئەۋ تۆزە
چەرمەي لە ھىنى كوپرو وانىكى كىچ
دەمېردى لەكاتى خەتەنە كىردىدا
(ك: اسلاف).

السلفُ: بېچۈە كەۋ، كەۋبار ۋ بېچۈە
قەتە ۋ (ك: سلفان).

السلفَةُ: كەمىك خۇراك كە پېش نان
خواردنى تەۋاۋ ئادەمىزادى بىرسى
دەپخۋا ۋ (بەركولى خواردن) ۋ
ئەۋەي ئافرىت پەزىمەندەي دىكا لە
پارچە شتومەكى عادەتى بۆتەۋەي
بىككەتە دىبارى بۇ ئەۋانەي دىمەنى
دىكەن پاش گۋاستىنەۋە ۋ بەۋ پېرو
كۆمەلەنە دىگوتى كە لە پېشدا
دەگەنە جىۋ پېش دىكەۋن ۋ پارچە
زەۋىيەكە رېك دىخىرى بۇ كشتو
كال تىداكىردن، پېستىكى تەنكە
دىمىرى بەناۋ كەفى پىلاۋ ۋ ئەۋ
تۆزە پېستەيە كە لە ھىنى كوپرو
ۋانىكى كىچ دەمېردى لەكاتى
خەتەنە كىردىدا ۋ مالى ھەرزىراۋ ۋ
(ك: سلف).

السلفَةُ للمرأة: زنى بىرى مېردى
ئافرىت (بىرازن).

السلفَتان: دوو ئافرىت كە زنى دوو
بىراين ۋ (ك: سلاف).

السلفَةُ من الأرض: زەۋىيەك دىمەنى
كەمى لى رۋابى.

السلفي: كەمىك لە ئەھكامى شەرىدا
بەگەرپتەۋە بۇ قورشان ۋ ھەدىشى
پېغەمبەر (د.خ) ۋ گۈي بە راۋ
بۇچۈنى زاناپانى ئىسلام نەدا.

السلاف من العسكر: پېشەتاي سوپا.

دامالدران.

سَلَقَ بالسوط وغيره: پیستی گرو.

سَلَقَ ظَهْرَ الدَّابَّةِ: پشتی و لاخه که بریندار

بوو پیستی دامالدر.

سَلَقَ البرد أو الحر النبات: سهرما

رومکه که ی برد و گهرما رومکه ی

سوتاند.

سَلَقَ الجِلْدَ: پیسته که ی چه ور کرد.

سَلَقَ الحائط وغيره: جووه سهر دیوارمکه.

سَلَقَ العود ونحوه في المروة: دارمکه ی خسته

ناو هوئفه ی گوزمکه وه.

سَلَقَ فلان على هذه السليقة: فلانکه سی

له سهر نهو رهوشته دروست بووه.

اسَلَقَ الرجل: بیاومکه کولله ی نیچیر

کرد.

اسَلَقَ العود في المروة: دارمکه ی کرده ناو

هوئفی گوزمکه وه.

انسَلَقَ: بو موطاومعه ی (سَلَقَهُ) دئ.

انسَلَقَ اللسان: زوبانه که فه ئشت فه ئشت

بوو.

انسَلَقَ الجفن: پیئوی چاومکه سور

هه ئگراو شه فار شه فار بوو.

تَسَلَقَ على لرائه: له سهر جیگا خهوی

نی زپاو له بهر خه مو به زاره خهوی

نی نه که هوت.

الأساق: مه لاشوو له زمانه به چکوله

به ملاوه یان خودی زمانه به چکوله.

السليق: به مانا (السَّائِف) دئ و پیرو

کومهل که له پیشتا دهگه نه جئ و

(ك: سَلَفَ).

السِّلَقَةُ: نامیریکه زموی پی تهخت

دهمکری بو کشت و کال و شتی وا.

سَلَقَ سَلَقًا: بازی دا و هاواری کردو دمنگی

بهرز کردموه.

سَلَقَ اللحم والخضر بالماء الحار: گوشته که

یان ته ماته و بامیه که ی له ناوی

گهرمدا کولاند روئن و تامی تیگرد.

سَلَقَ فلانًا بكلامه أو بلسانه: به زوبان دئی

فلانکه سی نازاردا و فورئان

دهمهرموی: ﴿فَبَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ﴾

سَلَقُواكُمْ بِالْبَيْتَةِ حِذَايَ.

سَلَقَهُ: لئی دا و زمبری لیداو برینداری

کردو به سهر لادا خستی و به سهر

پشته ملیدا خستی.

سَلَقَ الطيب فلانًا: پزیشک فلانکه سی

له سهر پشت راکیشا.

سَلَقَ الذبيحة بالماء الحار: کوشتیه که ی به

ئاوی کولاتو ناو مروت کرد و

کونکه که یان خوریه که ی نی

دامائی.

سَلَقَ اللحم عن العظم: گوشته که ی له

نیسقانه که دامائی و دهگوترئ:

(ركب الدابة فَسَلَقَتْ باطن فخذه)

سواری و لاخه که بوو ناو رانی

السَّالِقَةُ: نافرمتيک لهکاتی تهنګانه و
به لآو ناخوښيدا دمنګ بهرمرز
بکاتموه و بقیژنئ ۵ یان له دهمو
جاوی خوۍ بد او فزی خوۍ
برنیتموه ۵ (ک: سالتق).

السَّالِق: زیځه که له بنکی زمان بی ۵
هه نشان و شه قار بوونی پوک و بنکی
ددانه.

السَّلَق: گورګ ۵ یان رومکی (سَلَق) که
دمکولیندرئ و پاپراخ و دولمې بی
دروست دمکری، یان به شپوۍ تر
که دمکولیندرئ و دمخوری ۵ لافاوی
ناو ۵ (ک: سَلَقان).

السَّلَق: ریځای پان و پوړ ۵ دهشتای
پان و پوړ که روتنه بی و هیجی لی
نمروایی (ک: أسلاق و سَلَقان).

السَّالِقَةُ: نافرمتی زمان دریژو بی حمیا
۵ کولله که گمرا دمنیتموه و هیلکه
دما. (ک: سَلَق).

السَّالِق: دمکوترئ: (خطیب سَلَق) و تار
بیژنکی به لیغ و زمان رموانه و قسه
شیرینه.

السَّلَوِي: همر شتيک پال (سَلَوَق)
بدرئ که گونديک به سهگی چاک
بمناوبانګه ۵ و مکوو چوڼ له لای
نیمه سهگی گوندی هه و شنار
ممشهورن ۵ همروا گوندی (سَلَوَق)

به زرئ باشیش بمناوبانګه.
السَّلَوِيَّة: شوئنې دانیشتنی که شتیموان
لهناو که شتیدا.

السَّلِيَق: رومکی سرما بریدو پان گهرما
بریدو ۵ گهنده گیاو رومکی تهنکی
وشکه وه بوو ۵ نوموی هه لنوموری له
درمختی بچکوله ۵ نه ملاو نه ولای
ریگا ۵ شانه هه نگوین ۵ (ک: سَلَق
و سَلَق).

السَّلِيَقَةُ: سروشت ۵ دمکوترئ: (فلان
یتکلم بالسَّلِيَقَة) فلانکس به
سروشت بمبی فیرکردن به و زمانه
قسه دمکا ۵ لا تهرادو گوشتی نه ملاو
نه ولای که له که ۵ جی شوئنې قاج و
سمی ولاخ لهناو ریگادا ۵ ریځای
ناشکراو شه قاره ری ۵ شتيکه
هه نګ لهناو هه نګه لانه که پدا
دمیچن به دریژی کولسمه که ۵
دانه و پلای زوروت بهاردی و له گه ل
شیردا بکری به په لوو بکولیندرئ ۵
(ک: سالتق و سَلَق).

السَّلِيَقِي: نیسبت دراو بولای سه ليقه ۵
عهرمبيک بمبی خویندنې نه حوو
نیعراپ قسه ی رموان و بی هه له بکا،
به سروشت به زمانی زکماک
ناخاوتن بکا.

السَّلَاق: به مانا (السَّالِق) دی ۵ (ک:
مسالیق).

الْمُسْلِقَةُ: فروجاو گۆشتاو، ناوو گۆشت
بکولتیندری.

السُّلْقُون: نۆکسیدی رهصاصی سور بۆ
بۆیه کردن و شتی وابهکار
دمهیندری.

السُّلْقُون: بهمانا (السلقون) دی.
سَلَكُ الْمَكَانَ وَبِهِ رَفِيَهُ سَلَكًا وَسَلَوًا:
جووه ناو شوینکهوه.

سَلَكُ الشَّيْءِ فِي الشَّيْءِ: شتمکهی خسته
ناو شتمکهوه.

سَلَكُ فَلَانًا الْمَكَانَ: فلانی خسته ناو
شوینکهوه ۵ دهمگوتری: (سَلَكُ
بِهِ الْمَكَانَ) یان (أَسْلَكَ الْمَكَانَ) ۵
خستیه ناو شوینکهوه، وای کرد
بجپته ناو شوینکهوه.

سَلَكُهُ: خستیه ناو شوینکهوه.

تَسَلَكُ: بۆ (موطاومعه) ی (سَلَكُهُ) دی.
السَّلَكُ: بهنی تمزییح و میرو هۆنینهوه
یان بهکرمی درومان ۵ یان وابهاری
راکیشانی کارمبا ۵ (ك: سلوك
واسلاك).

السَّلَكُ الدِّبْلُومَاسِي: کۆمهلیک
کارمهندی دموئمت که له ولاتیکی
تردا نوینمراهیتی دموئمتی خویشان
دمکهن.

السَّلَكُ: بیجوه ههتی و بیجوه کهو
(کهوبار) (ك: سلکان).

السُّلْكِي: کاری راستهوخۆ ۵ شتی
راست و بی پیچ و پهنا ۵ برینی
راست و قو.

السُّلْكَةُ: داوه دمزوو بهکره ۵ وابهاری
کارمبا (ك: سِلْك).

السُّلَالُ: فرۆشیاری دمزوو بهکره یان
هی وابهاری کارمبا ۵ دروست کهری
نهو شتانه.

السُّلُوكُ: ژبانی ئادمیزادو ههئسو
کهوتو بیرو باومری ۵ دهمگوتری:
(فلان حسن السلوك أو سبی السلوك)
۵ له بواری دمروناسیدا بریتییه له
ناماده باشی تهواوی بونهومریکی
زیندو بۆ ههر ههئوئست و روداوێک
که دپته پێشی.

السُّلُوكُ: رێگا ۵ (مَسَالِكُ الْمَاءِ)
رێپرومکانی ناو ۵ (ك: مَسَالِك).

سَلَّ الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْءِ سَلًّا: به هیدی
لهسهرمخۆ شتمکهی له شتمکه
دمهینا ۵ ومکوو دهمگوتری: (سَلَّ
الشَّيْءُ مِنَ الْعَجِينِ) موومکهی له
ههویرمکه دمرکیشا.

سَلَّ السَّيْفُ مِنْ غِمْدِهِ: شمشیرمکهی له
کلانی دمهینا.

سَلَّ الشَّيْءُ: شتمکهی دزی ۵ (سَلَّ) توشی
نهخۆشی سیل بوو.

سَلَّهُ اللهُ فَلَانًا: خودا فلانکهسی توشی
دمردی سیل کرد.

اسْتَلَّ الشَّيْءَ: بهمانا (سَلَّه) دئ ۵
 اسْتَلَّ: بهمانا (السَّلَّالُ) دئ.

دمگوترئ: (اسْتَلَّ به) به دزی بردی.
 سَلَّ الجدولُ التَّهْرَ: جوگا که له روبار که
 هه لگراو بوو به لقیکی چۆمه که.
 اسْتَلَّ: بۆ موطاومعهی (سَلَّه) دئ ۵ به
 دزی بهوه چوو دمر.
 تَسَلَّلَ: بهمانا (اسْلَلَّ) دئ ۵ دمگوترئ:
 (كَسَلَّ في الظلام).

الأسْلُ: دز.

الإسْلَالُ: دزی بهتی، دزی کردن له
 حمدیدا هاتوو (لا إغْلَال ولا
 إِسْلَال) ۵ همروا به مانا بهرتیل
 دان و هیرش بردنی ناشکراش
 هاتوو.

السَّالُّ: تهنگه لانی ناو شیوو دۆل ۵
 رپر موی ناو که تهنگه بهربح ۵ (ك:
 سَوَال و سَلَان).

السَّالُّ: نه خوشیه که توشی جمرگو
 سی دمبی و خاومنه کهی زمعیضو
 لاواز دمبی و سهرمنجام دمیکوژی.

السَّلَاةُ: همر شتیک له شتیکی تر
 دمر بهیندرئ ۵ دلۆبه مهنی (دلۆبه
 ناوی گهرا) قورئان دمفه رموی: ﴿ثُمَّ
 جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ ۵
 کۆمه لیک بونه و مری زیندو له
 رموش و ناگادا لیک بجن.

السَّلُّ: سه له، زهمبیله، به چنه.

السَّلَّةُ: رومکیکی چقلاوییه له سارادا
 دمرؤ.

السَّلَّالُ: سه له و زهمبیله دروست کهر ۵
 فروشیاری نه و جوړه شتانه.

السَّلِيلُ: راکیشراو روتکراو، دمرهیندراو
 ۵ مندال کاتی له پهحمی دایکی بهوه
 دپتهدمر ۵ شهرابی خالص و بی
 خهوش که هیچ خلته و لیلی تیدا
 نه بی ۵ رپر موی ناو له ناو شیوو
 دۆلدا ۵ (ك: سَلَان).

السَّلِيلَةُ: میننهی (السَّلِيل) بهمانا کچو
 که نیزم که ۵ خوری و موی
 به شهکراو و شیکراوه ۵ ریشاله گۆشت
 ۵ گۆشتی ریشال ریشال.

السَّلَّةُ: دمرزی نه ستوران، سوزن ۵ میلی
 سهر کهوتن که بهردیکی گهوره پان
 دیواریکی مناره ناسایه نووسینی
 کۆنینه ی له سه ره ۵ وه کوو

میلی فیرعه ونه کان و میلی
حامورابی، میلی کیله شین و زور
شوینی تر (ک: مَسَال).

اَلْمُسَلِّل: شامزا له فیل و تهله کهدا،
دمست سوک له دزی و شتی وادا ۵
دز.

سَلَمَ الْجِلْدَ سَلَمًا: پیسته کهی به گه لای
داری (سهلم) دماغ کرد.

سَلِمَ مِنَ الْاَفَاتِ وَخَرَّهَا سَلَامًا وَسَلَامَةً: له
به لای نه خووشی رزگاری بوو، قوتار
بوو.

سَلِمَ لَهُ كَذَا: تایبتهت بوو بۆ نهو، کهوته
بهشی نهووه.

اَسْلَمَ: گمردن کهج بوو، ملکهج بوو، به
راستالی و دلسوزی بهندایهتی بۆ
خودا کرد ۵ موسولمان بوو، جووه
ژهر خیمه‌ی ئایینی نیسلامهوه ۵
جووه ناو حالهتی ناشته وایی و
ئارامیهوه.

اَسْلَمَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له شتهکه هینا
لین دمرجوو.

اَسْلَمَ فِي الْبَيْعِ: له مامه‌له‌دا سه‌ودای
شیوه سه‌له‌می کرد ؛ به شیوه‌ی
سه‌له‌م کرپین و فروشتنی کرد.

اَسْلَمَ اِلَيْهِ الشَّيْءُ: شتهکه‌ی ته‌سلیم
کرد.

اَسْلَمَ امْرَأَهُ لَه: کاری خو‌ی به نه‌و
سپارد.

اَسْلَمَ الْحَيْطُ وَخَرَّ: به‌نی ته‌سبیحه‌که
بچراو دهنکه ته‌سبیحه‌که په‌رت و
بلاو بوونه‌وه.

اَسْلَمَ فَلَانًا: فلانکه‌سی دا به‌دمست
دوژمنه‌وه ۵ ئیه‌مال کرد، ریسوای
کرد.

سَالَمَهُ مُسَالَمَةً وَسَلَامًا: صولحی له‌گه‌لدا
کرد.

سَلَّمَ: ملکهج بوو ۵ رازی بوو به
برپارمکه.

سَلَّمَ الْمَصْلَى: نوپژ که‌ره‌که سه‌لامی
دایه‌وه له نوپژمکه دمرجوو ۵ گوتی:
(السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

سَلَّمَ فِي الْبَيْعِ: به شیوه‌ی سه‌له‌م کرپین و
فروشتنی کرد.

سَلَّمَ فِي الدَّعْوَى: دانی به‌راستی داواکه‌دا
نا.

سَلَّمَ الْجَيْشُ لِعَلَوَةٍ: سوپا دانی نا به
تیشکان له به‌رامبه‌ر دوژمنی.

سَلَّمَ امْرَهُ لَه وَالِيه: گمردن که‌جی خودا
بوو.

سَلَّمَ نَفْسَهُ لِفِرَةٍ: خو‌ی ته‌سلیم به غه‌یر
کرد.

سَلَّمَ الشَّيْءَ لَه: شتهکه‌ی بۆ خو‌ی
تایبتهت کرد.

سَلَّمَ اللهَ فَلَانًا مِنْ كَذَا: خودا فلانکه‌سی
له‌و شته ره‌ما کرد.

سَلَّمَ الشَّيْءَ لَهُ وَالِيَهُ: شتهكهی پئیدا، پئی گه‌باند.

اسْتَلَّمَ الزَّرْعُ: کشتو کاله‌که گولی کرد.

استلم الحاج الحجر الأسود: حاجیه‌که به‌رده رمشهی ماچ کرد، دمستی لیدا به دمست ئاماژه‌ی بۆ کرد.

تَسَلَّمَ رَيْكَ كَهْمُتَن صَوْلِحِيان کرد.

تَسَلَّمَ الْحَيْلُ وَغَرَهَا: نه‌سپه‌که به هیواشی له گه‌لیدا رو‌یشت.

تَسَلَّمَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی وەرگرت.

تَسَلَّمَ مِنْهُ: خۆ‌ی لی بی به‌ری کرد خۆ‌ی نه‌کرد به خاومنی.

تَسَلَّمَ الْكَافِرُ: کافر‌که موسوئلمان بوو ه خۆ‌ی به موسوئلمان دانا ه خۆ‌ی شوبهان به موسوئلمان.

اسْتَسَلَّمَ: ملکه‌ج بوو.

اسْتَسَلَّمَ سَنَنْ الطَّرِيقِ: ملی رنگای گرتنه به‌رو پئیدا رو‌یی هه‌له‌ی نه‌کرد.

الاسلام: به‌پر‌موی کردنی نه‌و به‌یامو پر‌وگرام‌هی حه‌زرمتی موحه‌مممه‌د

(د.خ) هیناویه‌تی و به‌بهند بوون

پێمه‌وه ه نایینی خودا په‌سهند که حه‌زرمتی موحه‌مممه‌د هیناویه‌تی و قورئان به‌رنامه‌یه‌تی.

الْأَسْلِمُ: رمگیکه له نیوان په‌نجه‌ی برا توتهو په‌نا براتوته.

السَّلَامُ: ناوی‌که له ناوه جوانه‌مکانی

خودا ه سه‌لامه‌ت و بی عه‌یبو

خه‌موش ه شیوه‌ی سه‌لام کردنه له‌لای

موسوئلمانان ه صولج و ناشته‌واپی ه

نه‌شیدی نیشتمانی ه جو‌ر‌یکشه له

درمخت ه (دار السلام) به‌هه‌شت ه

قورئان دمفه‌رموئ: ﴿لَهُمْ ذَاوُ

السَّلَامِ﴾ ه هم‌روا ناوه بۆ شاری به‌غدا.

السَّلَامَى: بای باشور پێچه‌وانه‌ی بای شه‌مال.

السَّلَامَى: نیس‌قانی په‌نجه له دمستو قاجدا.

السَّلَامِيَّات: نه‌و رم‌گو دهماران‌هن که له دمستو قاجدا دهم‌مکه‌مون.

السلامان: درمخت‌یکی دهم‌تاییه.

السُّلْمُ: په‌یزمو هه‌ل‌کیش و داکیش؛

(مه‌صعه‌د) ه له بواری مؤسیقادا

کۆمه‌له‌ ناوازی‌کن سنوریان دیاری کراوه پله له ژور پله.

السُّلْمُ: نیس‌لام؛ ناشته‌واپی و صولج ه

پێچه‌وانه‌ی شه‌ر ه قورئان

دمفه‌رموئ: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْتَحْ لَهَا﴾ ه ناشتی خواز.

السُّلْمُ: گهردن که‌چی و ژهر باری ه خۆ به‌دمسته‌وه دان ه دیل بوون له

بوو بههوی نهخوڅی.

سَلَاَ وَعَنهُ سَلَوًا وَسَلَوًا وَسَلَوًا: بپروی نا تهسهلای هات.

سَلِيَهُ سَلِيًا: بوغزاندی ناخوڅی وېست ه دمگوتري: (ما سلیت ان اقول کذا) له بیرم نهچوو نهوه بلایم به لکوو به نهغهست نه مگوت.

اَسَلَى الْقَوْمُ: خه لکه که له درنده دنیا بوون و ترسی نهو میان نه ما.

اَسَلَى فُلَانًا عَنْ كَذَا: وای له فلان کهس کرد تهسهلای بی و بپروی نهو شته بنی.

اَسَلَى فُلَانًا مِنْ هَيْهَ: غه مو خهغهتی له دلی فلان دمرهاوېشت.

سَلَاَ عَنْهُ رَمْنَه: تهسهلای نهوی لهو شته هیئا.

اِسْتَلَى عَنْهُ اَلْهَمُّ وَغِيْرَه: خه مو خهغهتی لی روپی ه خه می به بادا.

تَسَلَى فُلَانًا: فلان کهس بپروی نا، تهسهلای هات.

تَسَلَى عَنْهُ اَلْهَمُّ وَغِيْرَه: خه مو خهغهتی له دل و دهرونی دا نه ما.

اَلسُّلُو: هر شتی که تهسهلای تو بیئی ه ناوه بی بالندهی سومانی که

بالندهیه کی پچوکه له پیړی (الدجاجیات) جهستهی تی کسمپراوو

خپرو خو له ه زستانان رمودمگا بو

غمیری شهردا ه فروشتن و گرپنی

کالا به شیوهی سه له م ه درمختی که

که لکه ی دمی اغی پی دمکری ه

تاکه کمی (سَلَمَةً) ه (اَبَر مَلَمَان)

دمعیایمه که و مگوو قالونچه دمچی.

اَلسَلِمَةُ: بهرد ه نافرمتی دمست و پهنجه

نهرم و نیان ه (ك: مِلَام و سَلِم).

اَلسَلِيْمُ: نادممیزادی گه ستر او ه

برینداری گه پیشتو به حالتهی

گیانه لاو ه (ك: سَلَمِي و سَلَمَاء).

اَلْمُسْلِمُ: موسولمان: هر که سیک

په یامی جه زهرمتی مو حه ممد

به راست قبول بکاو په پرموی بکا.

اِسْلَهَبُ الْفَرَسُ وَغِيْرَه: نه سپه که بهردموا م

بوو له رویشتنی خو یدا.

اَلسُّلُهَابُ: نافرمتی نازاو پی شکوه و تن

خواز ه (ك: سَلَاهِب).

اَلسُّلُهَابَةُ: به مانا (اَلسُّلُهَابُ) دی.

اَلسُّلُهَبُ: دریز چ نادممیزاد بی چ

نه سپ بی ه (ك: سَلَاهِب و سَلَاهِيَة).

اِسْلَهَمُ: سیس بوو، وشک بوو بههوی

نه خو شییموه ه یان کزیوو شیوا

بمبی نه خوڅی ه رنگی گؤرا، بوئی

گؤرا.

اِسْلَهَمُ الْمَرِيضُ: نه خو شه که شوینکه ی

نه خو شییبه که ی به جهسته یه وه

دیاره.

اَلسُّلَهَمُ: قدم باریک ه و شتری کزو لاواز

ولاتی یه مهن و سودان، له نه وروپاو

ولاتی دهوروبهری دهریای
ناوهراس دهری تاکه کهی (سَلَوَة).

السُّلوان: ناویکه پییان وابووه عاشق

بیخواته وه سوژی عیشه کهی له

دلدا دادمهرکی و تهسه لای دئ ۵

دهرمانیکه خه مبار بیخواته وه

خه مه کهی دهرموئ و تهسه لای دئ ۵

دهگوترئ: (سَقِیْتَنی سُلوانا) که یف

خوشت کردم ۵ خه مت له دلدا

لابرد.

السُّلوانة: میرویه که پییان وابووه

نه گهر بارانی ئی بیاری و عاشق

باراناو کهی بخواته وه تهسه لای دئ و

عه شقه کهی دادمهرکی.

السُّلوة: همر شتیک تهسه لای بداته وه و

بیروشی بشکیئ ۵ دهگوترئ:

(سَقِیْتَنی سُلوة) بیروشیت پی هینام،

تهسه لات دامه وه ۵ ههروا ناوه بو

ژیان خوشی.

الْمَسَلی: به مانا (السُّلُو) دئ ۵ (ك:

مَسال).

الْمَسَلَة: به مانا (الْمَسَلی) دئ.

السُّلور: جوړه ماسیه که له دهریاو

روباردا ههیه، وادهبی سئ مهتر

دریژ دهی.

سلی الثاقَة و غوها: پزدانی خوشترمه کهی

دهرهینا.

سَلِیت الحامِلُ سَلی: سک پرکه پزدانی

پچرا ۵ پزدان: بهردمه کی ته که

بیچو له ناو سکی دایکیدا له و

بهردماده نه گهر نه و بهرده له ناو

سکی دایکه کهدا بهچرئ دایکه که و

بیچو که ههردوکیان دهرن.

إِسْتَلتِ الحامِلُ: سک پرکه پزدانی

فرپدا.

إِسْتَلتِ الشاة: مهرکه ههله و بوو.

السُّلی: پزدان ۵ به پیای خوپی

دهگوترئ (هر آکل السُّلی) پزدان

خور.

سَمالُ الحِل: شهرابه که زرینگاو ته وه و

بلقه وردی که و توونه سهر.

إِسْمالُ الظِّل: سیبهر که پوکایه وه.

إِسْمالُ الحیران: حهوانه که لاواز بوو

ههدی باریک بوو.

إِسْمالُ الثوب: قوماشه که رزی.

السَّمال: سیبهر.

السَّموال: سیبهر ۵ بلقه وردی سهر

کوپه شهراب.

سَمَتَ سَمّا: رهویتی جوان بوو ۵ به

گومانه وه به سهر رینگادا روی.

سعت للقرم: رئ و شوینی بو خه که که

دانا، بهرنامه ی بو داپشتن تا

به پهره ی بکهن.

سَمَتَ الشَّيْءِ: قهصدی شتهکه‌ی کرد ۵

دمگوترئ: (سَمَتَ سَمَتِ فُلَانٍ) چووه

دموروبهری فلان و رئ و شوینی

نهوری گرتنه بهر.

سَامَتُهُ: روو بهروی بووه، بهرامبه‌ری

و هستا.

سَمَتَ فُلَانٍ: فلانکس رنگای راستی

گرتنه بهر.

سَمَتَ اللَّهِ: له کاتی تهنانهدا هاواری له

خودا کرد.

سَمَتَ عَلَى الشَّيْءِ: ناوی خودای له‌سمر

شتهکه هیئا.

السَّمْتُ: رنگای ناشکرا، مه‌زه‌مبو

رَبَّاز ۵ نارامی و شکۆمه‌ندی ۵

شیوه و ناکار ۵ خالئیکه له ناسمان له

ناستی سمری بینهر.

الْمُسَامَاةُ النُّقْطُ الْمُتَسَامَاةُ: جه‌ند

خالئیک له‌سمر یه‌ک دپَر ریز بکرتن

(زاراومه‌کی هه‌ندحسییه).

السَّمْتُ مِنَ النَّمْلِ: به‌ری نه‌عل

ناوهراسته‌که‌ی.

سَمَّجَ سَمَاجَةً وَسُمُوجَةً: ناشیرین بوو (هر

سمج و سمج و سمج).

سَمَّجَهُ: ناشیرینی کرد.

إِسْتَسَمَّجَهُ: هه‌ولیدا ناشیرینی بکا، داوای

کرد ناشیرین بی.

السَّمَجُ: شیر ی تام گۆراوی بۆگهن.

السَّمَجُ: به‌مانا (السَّمَجُ) دئ ۵ (ك):

سَمَجَاءَ (وهي سَمِيجَةٌ) (ك: سَمَاج).

سَمَجَرَ اللَّبَنَ: شیرمه‌کی تیکه‌ل به

ناوکرد ۵ ناوی کرده شیرمه‌کی.

سَمَّحَ سَمَحاً سَمَاحَةً: لی‌بوردو نه‌رم

ته‌بیعه‌ت بوو.

سَمَّحَ الْعَوْدُ: شوپکه‌کی بی گری بوو.

سَمَّحَ فُلَانٌ: فلانکس له هه‌رزانی و گرانی

دا به‌خشنده بوو هه‌موو کاتی له

مالی خۆی دمه‌بخشی ۵ دمگوترئ:

(سَمَّحَ لَهُ بِحَاجَةٍ) کارمه‌کی بۆ ناسان

کرد.

سَمَّحَ سَمَاحَةً وَسَمُوحَةً: له پی‌ری

ناده‌میزادانی لی‌بوردو به‌خشنده

بوو (هو سَمَّحَ وَسَمِيجَ).

أَسَمَّحَ: به‌مانا (سَمَّحَ) دئ ۵ دمگوترئ:

(أَسَمَّحَتْ نَفْسَهُ) نه‌فسی زه‌لیل بوو

ملکه‌ج بوو هاته ژه‌ربار.

سَامَحَهُ بَكَذَا رَفِيَهُ: رازی بوو داواکه‌ی بینیته

دی ۵ لی‌ی خو‌ش بوو ۵ له دوعاو

پارانوه‌دا دمگوترئ: (سامحك الله).

سَمَّحَ: به‌مانا (سَمَّحَ) دئ ۵ شه‌و به

هیواشی له‌سمرخۆ رۆیشت.

سَمَّحَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ناسان کرد

نه‌رمی کرد.

سَمَّحَ الرَّمْعَ وَغَيْرَهُ: رمبه‌که‌ی نه‌رم کرد،

مشت و مالی کرد.

سَمَحَ فَلَائًا: ئاسانکاری له گهه فلانکس کرد.

تَسَامَحَ فِي كَذَا: ئاسانکاری له گهه لدا کرد لهو شتمدا.

تَسَمَّحَ فِيهِ: بهمانا (تسامح) دئ ه یان به زوره ملئ لیبوردی و سهماحهتی بهسمر خویدا هیئا.

السَّحَّاحُ: ئاسانکاری و لیبوردی ه (بمع السباح) فروشتنی شت به که متر له نرخى خوئ ه ((رقصة السباح) جوژیکه له سوپدانى به کۆمهه له که سوپ دهرهکان بهشیوهی بازنهیی سوپدانهکهیان نهنجام دمدن.

السَّمَّاحَةُ: بهخشندمی و شکوادی، ئاسانکاری.

السَّمَحُ: دمگوترئ: (فلان سمح جواد سخی) فلانکس لیبورده و سهخی و بهخشندیه ه همروا دمگوترئ: (عود سَمَحَ) شوپکیکه بئ گری و گۆل.

السَّمْعَةُ: مینهی (السَّمَح) ه دمگوترئ: (شريعة سَمْحَة) شهرهفت و یاسایهکی ئاسانکارو گونجاوه ه (ك: سَمَاح).

السَّمَّاحُ: کهسیك زۆر لیبورده و چاو پۆشیکه بئ ه (ك: مسامیح).

السَّمَّحُ: همرشتیک ئاسانکاری و نهرمو نیانی تیدا بئ.

السَّمَّحُ: کهسیك زۆر ئاسانکاری و نهرمی تیدا بئ.

السَّمَّحَاحُ: پیستیکه یان توپکلیکه تهنگه و به سمری ئیسقانی سهرمویه ه ئمو بهرده تهنگهیه که مندال له سکی دایکیدا تییدایه ه شتیکی تهنگه لهیه و ومکوو توپکل ه پارچه ههوریکی تهنگه ه برینیک قولایی بگاته پیسته تهنگی سمر ئیسقان ه شوینی برای خهتهنه کردن ه (ك: سَمَاحی).

السَّمَّوْقُ: درپژى باریك ه درهختی خورمای بهرز ه (ك: سَمَاحی).

سَمَدَ سَمَدًا: بهرز بووه ه سمری بهرز کردموه سنگی دهرهپراندا.

سَمَدَ عَنْهُ: لئی غافل بوو.

سَمَدًا: غافلئ کرد.

سَمَدَ الْأَرْضِ: زبلی کیمیای کرده ناو زهوییهکهوه و چاکی کرد بۆ کشت و کال.

إِسْمَدَ: هاوسا به هاوسانیکی زۆر ه دمشگوترئ: (إِسْمَدٌ مِنَ الْغَضَبِ وَالْغَيْظِ) بههوی رق ههئسان و سور بوونموه خوئ فش کردموه، سور بۆوه.

السَّمَادُ: زبل و همر شتیك زهوییهکه بههیز بكاو پیست و بهرمکهتی زیاد بكاو کشت و کالهکی زیاد بكا ه (ك: أَسْمَدَة).

السَّمْدُ: بېر دمواو هميشه يی.

لَي بَحْ خاو من کرد.

السَّمِيدُ: لوغه تیکه له وشه ی (السَّمِيدُ)

سَمَرُ اللَّبَنِ: ماسته کی کرد به ماستاو.

بهمانا ناردی بیژراوی بی سو دی.

سَمَرُ الْحَشَبِ: داره کی به بسمار لیک

اسْمَرُ بَصْرَه: جاوی رشکه و پیشکه ی

هایم کرد، به په کی داکوتان.

کرد.

سَمَرُ مُمْرَةٍ: گهنم رنگ بوو، رنگی

اسْمَرُ الطَّرِيقُ: رنگا که درنژو راست

نهممر بوو ه (هو اسْمَرُ وهي سَمْرَاءُ)

(ك: سَمْرُ).

بوو.

سَمَرُ سُمْرَةٍ: بهمانا (سَمِر) دی.

اسْمَرُ الْكَلَامُ: قسمه راست دهرچوو.

سَامَرَةٌ: به شو قسمه له گهل کرد به

السمادیر: نمو رشکه و پیشکانمن که

قسه کردن بؤ په کتر شویان به سمر

دینه پئش چاوو وا دهرانی میشو

برد.

میشولمن ه تاکه کی (سَمْدور).

سَمَرُ الْإِبِلِ وَاللَّبَنِ وَالْحَشَبِ: بهمانا (سَمِر)

السَّمِيدُ: پیای به پرنژو پیوانه و

دی.

سمخی سروشت ه سمرؤك ه نازا ه

تسامرا: به په که وه شو قسمه یان بؤ

چوستو جالاک بؤ دابینکردنی

په کتر کرد.

پیویستیاتی خوی ه (ك: سَمَادَع

وسمادعة).

السَّمِيدُ: لُغَه تِيكَه لَه (السَّمِيدُ).

بوو.

إِسْمَرُ: بهمانا (سَمِر) دی.

سَمَرُ سَمْرَأَ و سَمْرَأَ: شو چهری کرد، شو

الأسْمَرُ: گهنم رنگ ه دشگوتری: (عام

له گهل هاو نشینه کانیدا به وتو وئز

أَسْمَرُ) سالی بی بارانی و گرانی ه

کاتی به ری کرد ه له پهنلدا هاتوو

رمبو شمشیر ه شیری ناسک ه (ك:

(لا افعله ما سَمِر السَمِرُ أو ابن سَمِر

سَمَرُ).

أو ابنها سَمِر) واته قمت نمو کاره

ناگم.

الأسمران: ناوو گهنم ه (نانو ناو).

سَمَرَتِ الْمَاشِيَةِ: نازله که لهومرا ه

السَّامِرُ: نهوانه ی قسه بؤ په کتر

(سَمَرَتِ الْمَاشِيَةِ الْبَنَاتِ) نازله که

دمکن و شو به ری دمکن ه پانه ی

رومکه کی خوارد.

شو چهرمو شو به سمر بردن.

السَّامِرِي: نهوانه ی پال (السَّامِرَةِ)

سَمَرُ الْإِبِلِ: حوشرمکه ی به ره لا کرد خوی

دمدرین که گهل و هوزینکن له گهل
 جوله کهدا له ههندئ بیرو باومردا
 یه که دمگرنه وه له ههندئ بیرو
 بۆ چوندا لیک جیا دمبنه وه ۵
 یه کی که له پیاوانی نه ته وه ی
 نیسرائیل له سهرده می حه زهرمتی
 موسادا په یکهری گۆلکه له یه کی
 دروست کردو داوای له نه ته وه که ی
 کرد که گوهرمه که ببه رستن و واز
 له به ندایه تیکردن بۆ خودا به یئن.
 السَّارُ: ماستاو ۵ رومکی که له پیپی
 (الأسلیة) یه له زلکاوو شوینی ته رو
 شیداردا دمروئ، حصیرو سه له و
 زمبیلله ی ئی دروست دمکری.
 السَّارَةُ: شهو به ریکردن به قسه و
 چیرۆک گیرانه وه.
 السَّارُ: قسه و باسی شهو (شهو چه ره)
 چیرۆک و رودا گیرانه وه، پانه ی
 قسه کردنی شهوانه ۵ تریفه ی مانگه
 شهو ۵ رۆژگارو زمانه ۵ دمگوتری:
 (لا أَكَلِمَةَ السَّمَرِ وَالْقَمَرِ) واته:
 ههرگیزاو ههرگیز قسه ی له گهل
 ناکه م.
 السَّمَرُ: جۆره درهختی که له درهختی
 (الطَّنَج) ۵ تاکه که ی (سَمَرَة).
 السَّمَرَةُ: نهمهر رهنگی که له نیوان
 سپی و رهشدا.

السَّمَرَةُ: چیرۆک گیرانه وه به شهو.
 السَّمُورُ: نازمه یکی گواندارو شیردمه له
 پیپی (السَّمُورِ) یه گوشت خۆره، له
 پیسته که ی فهروه ی به نرخ دروست
 دمکری ۵ له باکوری ناسیا دهزی.
 السَّمِيرُ: که سیک شارما بی له چیرۆک
 گیرانه وه شهوانه دا ۵ دمگوتری:
 (فلان سَمِيرُ ملوک) فلانکس چیرۆک
 خوانی پاشایه.
 السَّمِيرُ: حیکایهت خوانی فه رمانه روا
 (ك: سَمراء) ۵ زمانه و رۆژگار ۵
 دمگوتری: (لا أفعله سَمِير اللیالی) قهت
 نه وه ناکه م.
 السَّمِيرَةُ: جۆره که شتییه که.
 السَّمَارُ: بزمار ۵ شتی که له ناسن
 دروست دمکری سهری کی تیزه و
 سهری کی پانه دارو شتی وای بی
 لیک قایم دمکری ۵ دمگوتری: (فلان
 مَسْمَار الابل) فلانکس زۆر باش
 حوشت به خویو دمکاو خاوندارییان
 نه نجام دداو لیزانه له به رومرده
 کردنیاندا.
 السَّمُودُ: دال گوشت، کزو لاواز، نیسقان
 رهق و دهمار گشته.
 السَّمَرَجُ: به سی جار به ره ی خهراجی
 سالانه ی و مرگرت ۵ (ك: سَمَارَج).

السَّمَرَجَةُ: به مانا (السَّمَرَجُ) دئ.

السَّمَرَمُرُ: بالندمی که دمشوبهیته

بالندمی شیلاقه ۵ رنگی رمشه

کولله له بهر دمنگه که هی هه لدین.

السَّمَرَمَرَة: غولی چۆله وانی ۵ خپوی

بیابان.

سَمَرُ فُلَانٍ: فلانکس بوو به ده لال و

ناومند له نیوان کرپارو فروشیاردا

همردوکی گه یاندننه په کترو

مامه له که هی پیکردن بۆنه وهی

به شیکی له پاره بدنه.

السَمَسَارُ: ده لال و ناومند له نیوان

کرپارو فروشیاردا بۆ ئاسانکردنی

نه نجامدانی مامه له که ۵ (سَمَسَار

الأرض) زاناو شارمزا له بواری زموی

ناسیدا ۵ (ك: سَمَاسرة).

السَمَسَرَة: پيشه ی ده لالی ۵ پاره ی

ده لالی کردن.

السَمَمَقُ: رومکی بۆن خو شه، عهتری

نی بهرهم دمهیندری ۵ له پیروی

(الشفوية) به، پيشی دمگوتری:

مردقوش (مرنجوش).

سَمَسَمَ: به هیواشی و له سهره خو

رو پشت.

سَمَسَمَ الثعلبُ: رۆیه که بازی دا.

سَمَسَمَ الله وجه فلان: په رومردگار شتی

وهکوو کونجی و شتی وای له سهر

دهم و چاوی فلان پهیدا کردن.

السَّمَامُ: چوست و چالاک له ههر

شتیک بی ۵ رۆی ۵ (ك: سَمَام).

السَّمَامُ: چوست و چالاک له ههر

شتیک بی.

السَّمَمُ: رۆی ۵ ژهر.

السَّمَمُ: میروه سووره ۵ بالندمی که

دمشوبهیته هه لۆ ۵ تاکه که ی

(سَمَمَة) ه، دمگوتری: (لا کلفتی

بيض السماسم) داوای شتیکم نی

مه که که رینگا چاره ی نییه.

السَمَمُ: میروه سووره ۵ رومکی

سالانه یه و رۆنی نی دمده هیندری

پپی دمگوتری: رۆنی کونجی ۵ (ك:

سماسم) تاکه که ی (سَمَمَة).

السَّمَسَانُ: چوست و چالاک له ههر

شتیک بی.

سَمَطُ اللَّبْنِ سَمَطًا وسَمَطًا: ماسته که یان

شیرمه که شیریناییه که ی رۆییوه و

تامی نه گۆراوه.

سَمَطَ عَلَى اليمين: سویندی خوارد.

سَمَطَ فُلَانًا يَمِينًا عَلَى حَقِّهِ: له سهر مافی

خوی فلانکه سی سویندا.

سَمَطَ الذبيحة سَمَطًا: کوشتییه که ی له ناو

ئاوی گهرمدا نوغرو کرد ۵ یان

خستیه ناو ماده ی کیمیای

پهرمه نگه ناتوه بۆنمه ی موو پهرو

پوئى پيئوه نهميئى پيش نهوى
بكوئندريئو بكريئ به شيوو پيخؤر،
يان پيش دماغ كردنى.

سَمَطُ السَّكِينِ: كيژدمكهى تيز كرد.

سَمَطُ الشَّيْءِ: شتهكهى به تمنافدا
ههئواسى.

سَمَطُ الشَّيْءِ: شتهكهى به بهن
ساموتهكهى زينى نهسپهكهوه
ههئواسى.

سَمَطُ اللَّصِيدَةِ: جامه شيعرييهكهى به
شيوازي (مُسَمَط) هؤنيهوه (بروانه
ماناي نهو وشهيه).

سَمَطُ الشَّيْءِ: پابمند بوو به شتهكهوه.
تَسَمَطَ بِهِ: پهيوست بوو پييهوه.

تَسَمَطَ اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گوشتى ههئگرتبوو
؛ له كؤليدا بوو ۵ دمگوترئ: (رايه
مُتَسَمَطًا لَحْمًا) نهو پياوهم بينى
گوشتى له كؤليدا بوو، گوشتى ههئ
گرتبوو.

السَّامِطُ: ناوى كولاتوو كه كولكو
پهرو پوئى گوشتى دادهمائى.

السِّمَاطُ: ريزو صهف ۵ دمگوترئ:
(مَشِي بَيْنَ سِمَاطَيْنِ مِنَ الْجُنُودِ) بهناو

دوو ريزى سهريازدا تيپهري ۵ يان
دمگوترئ: (هم على سِماط واحد)
نهوان لهسمر يهك ريزو يهك ياساو
ريسان ۵ سفره كه رادمخريئ بو

خواردمهمنى لهسمر دانان ۵ نهملاو
نهولاي ريگا دمگوترئ: (مَشِي عَلَى
سِمَاطِي الطَّرِيقِ أَوْ النَّهْرِ) يان
دمگوترئ: (وقف عند سِماط الوادي)
له ناومرأستى دؤلهكهدا وستهاوه ۵
(ك: سَمَطٌ رَاسِطَةٌ).

السَّمَطُ: پياوى ههزارو بار سووك.

السِّمِطُ: بهنى تمسبيج و ملوانكه

بهمهرجئ ميروهكانى پيئ
هؤنرابنهوه ۵ بهرمور ۵ ملوانكهى
دريژ كه له مل بيته خوار ۵ بهن
ساموتهكه ؛ كه بريتييه له تيلمه
چهرميك بهدوا زينيهوه شؤر
دمييتيهوه راوكهر كوشتى پيئا
ههئلهواسئ ۵ يان شتى ترى پيئا
ههئلهواسئ ۵ پياوى زيرمكو
چوست و چالاك ۵ كاراماو دلسؤز بو
كارى خؤى ۵ نيچيرموان لهم روموه
كه خؤى له كؤختهكهدا مات دمكاو
دمينييتيهوه وكموو مانهوى ملوانكه
له مللا ۵ (ك: سَمَطٌ).

السَّمَطُ: پؤشاكئكه له خورى دروست
كراو ۵ (ك: اَسِمَاطٌ).

السَّمَطَاءُ مِنَ الْقَصَائِدِ: جامه شيعرى
(مُسَمَطٌ).

السِّمِيطُ: كوشتى ئاوه روتكراو ۵ بهنى

سَمِعَ الدَّعَاءَ: به پیر بانگموازیهوه هاتو قبولی بانگهکهی کرد.

سَمِعَ الْكَلَامَ: له هسهکه حالی بوو.

أَسْمَعَ الدُّنُو أَوِ الزَّنْبِيلَ: قولمهی بؤ

دۆلجهکه یان بؤ زمبیلکه کرد ۵

بؤنهوهی به ناسانی هه لڭیرئ ۵

(أَسْمَعَ الزَّنْبِيلَ) دوو دسکی بؤ

زمبیلکه دروست کرد بؤنهوهی

گلی ناو بری پی هه لڭیشی بؤ

سهرموه.

أَسْمَعَ فَلَانًا: جَنِيوِي به فلانکس دا.

أَسْمَعَ فَلَانًا الْكَلَامَ: وای کرد فلانکس

هسهکهی گوئی لڭیی ۵ یان هسهکهی

پی راگه یاند.

سَمِعَهُ الْكَلَامَ: وای لڭکرد گوئی له

هسهکه بی.

سَمِعَهُ بَفْلَانٍ: ناوی فلانکسی زړاند پرو

پاگهنمدی دژ کرد. عهیبو عاری

فلانی بلاو کردموه ۵ دمگوترئ:

(سَمِعَ بِهِ فِي النَّاسِ أَوْ فِي الْمَجَالِسِ) ۵

لماو خه لکنا لمانا یانهو کۆرو

کۆمه لدا ناوی زړاند.

إِسْتَمَعَهُ وَلَهُ وَالِيَهُ: گوئی گرت بؤ

هسهکهی.

تَسَامَعَ النَّاسُ بِالْكَلَامِ: خه لککه

هسهکه یان له پهکتر بیستو بؤ

پهکتر یان گڼر پیهوه.

تَسْمِيحٌ وَمُلَوَانٌ كَه مِرْوَمَكَانِي پي

هۆنرابنهوه ۵ خشتی ریز کراوو

پهك لهسمر پهك دانراو.

السُّمِطُ: خشتی ریز کراوو پهك لهسمر

پهك دانراو.

الْمُسْمَطُ: نهو شوپنهی کوشتی تڼدا پاک

دمکری و ناوه روت دمکری ۵ سهرو

پڼو ورگو ریخۆلهی کوشتیهکهی

تڼدا پاک دمکری.

الْمُسْمَطُ مِنَ الْقَصَائِدِ: جامه شیعریکه

چهند دڼرڼکی سهرموای جون پهکی

ههیه نههمجار دڼرڼکی تر دئ

سهرموای جودای ههیه بهم جۆره تا

چاممهکه کۆتایی دئ.

الْمُسْمَطُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: نهو شتهی رمت

ناکریتهوه دمگوترئ: (حُكْمُكَ

مُسْمَطًا) برپاری تۆ پهسهندهو رمت

کردنهوهی نییه کس دزی

ناومستی.

سَمِعَ لِفَلَانٍ أَوْ إِلَيْهِ أَوْ إِلَى حَدِيثِهِ سَمْعًا:

گوئی بؤ فلانکس، گرت گوئی له

هسهی فلانکس گرت .

سَمِعَ لَهُ: به هسهی کرد، فهمران بهرداری

بوو.

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ: پهرومردگار همدو

سوپاسی سوپاسکاری قبول کرد.

سَمِعَ الصَّوْتِ: گوئی له دهنکهکه بوو

گوڼچهکی بیستی.

تَسْمَعُ النَّاسُ بَغْلَانِ: عهیبو عاری
له ناو خه لکدا بلاو بووه.

تَسْمَعُهُ وَلَهُ وَالِيه: گوئی بۆ گرت.

تَسْمَعُ الطَّبِيبُ: پزیشک پشکنینی بۆ
نه خو شه که کرد.

السَّمْعَةُ: مِیْنَهی (السَّمْع) ۵ ناویشه
بۆ گوینچه که. دمگوتری: (أذن سامعة)
گوینچه که یه کی زۆر بیسه سه ره ۵
دمگوتری: (هما سامعتان) ۵ (ك:
سوامع).

السَّمْعُ: یاد کردنی خودا و زیکی
بیستراو په سه ند ۵ گۆرانی ۵ به لای
زانایانی زمانه وه بریتییه له
پنجه وانیه (قیاس) واته بیستراو له
عهره ب به لام قیاسی بۆ سه ر ناکری.
سَمَاع: به مانا (إِسْمَع) دئ.

السَّمَاعِي: شتیک نیسه بت بلری بۆ لای
سه ماع ۵ پنجه وانیه (القیاسی) یه ۵
واته: نه وه یاسایه کی نیه تا قیاسی
بکه ی به لکوو هه ر پشت به بیستن
ده به سترئ تئیدا.

السَّمْعُ: هیزیکه له گوینچه که دا دنگی
پئ دهبیسترئ ۵ خودی گوینچه که ۵
بیستراو ۵ زیکی وادی خودا (ك:
أسماع) دمگوتری: (سمعا وطاعة) واته:
بیسه به بیستن ملکه چ و فه رمان
به ردار به ۵ (سَمْع وطاعة) ئیشی من

گوئی رادیو و فه رمان به رداریه.
سَمْعَكَ إِلَيَّ: له من بیسه.

سَمِعَ أذْنِي: به گوئی خۆم گویم ئی بوو.

السَّمْعُ: زیکی بیستراو ۵ گیانله به ریکه
له پیپی (الکلیه) یه له سه گ
که وهرتره هاجی دریزو سه ری هانه
گوینچه که سوکه بۆ گوئی سوکی
به ناویانگه ۵ دمگوتری: (أسمع من
سمع) (واسمع من السمع الأزل).

السَّمْعَةُ: هه ر شتیک بیسترئ له
چاکه و له خراپه ۵ دمگوتری: (فعل)
ذلك رياءً و سَمْعَةً نه وه ی کرد
بۆ نه وه ی خه لک بیبین و بیبیس ۵
هه روا دمگوتری: (أذن سَمْعَةً)
گوینچه که زۆر سوکو سه رکه.

السَّمْعَةُ: دنگ و باسو شوهرت ۵
دمگوتری: (فعل ذلك رياءً و سَمْعَةً)
نه وه ی کرد بۆ نه وه ی خه لک
بیبین و بیبیس.

السَّمْعِيَّاتُ: له بواری عه قیده دا به و
شانه دمگوترئ که به نیگا و سه رش
ده زاندرئ و مکوو به هه شت و دۆزه خو
حال و وه زعی هیامه ت.

السَّمَاعَةُ: مِیْنَهی (السَّمَاع) ۵ دمگوتری:
(أذن سَمَاعَة) ۵ هه روا ناوه بۆ نه و
نامیره ی پزیشک نه ن دازه ی

السَّمَقُ: پافته و پوخت.

السَّمَقُ: پیاوی درېژ.

السَّمَقُ: درمختی ترش؛ ترشه سماق ۵

که لاکه‌ی بؤ دماغ کردن به‌کاردی ۵

له شوینی به‌رزو کیوو که‌ز دپروئ.

السَّمِيقُ (السَّمِيقان): که‌له‌وه (دوو داری

خوار کراومن له نیری سمر ملی گای

جووت قایم دم‌کریڼ به‌ملاو به‌ولای

ملی گا جوت‌که‌دا دپنه خوارو له

ژېر گهردنی گا جوت‌که‌دا به

به‌نکه‌له‌وه سهری دوو دارمکه

پیکه‌وه دمبه‌س‌تریڼو دمبه‌ توځی

ملی به‌مه‌ش نیرمکه له ملی گا

جوت‌که‌ شه‌ته‌ک دم‌دري ۵ (ک:)

أسمة).

سَمَك سَمَكاً: به‌رز بؤوه.

سَمَك الشَّيْ سَمَكاً: شته‌که‌ی به‌رز

کردم‌وه.

إِسْمَك الْبَيْتُ: خان‌وو‌مکه‌ ښه‌باری درېژ

بوو، به‌رز بوو.

إِسْمَك الْبَيْتُ: به‌مانا (إِسْمَك) دی.

السَّمَالُ: همر شتیک به‌رز بکری‌ته‌وه

دیوار بی پان هه‌لاش ۵ پان شتی پی

به‌رز بکری‌ته‌وه.

السَّمَاکان: دوو نه‌س‌تیره‌ی ورشه دارن ۵

په‌کیان له با‌کوره پیی دم‌گوت‌ری:

فشاری خوین و چو‌نیه‌تی لی‌دانی

دلی پی دیاری دم‌کا ۵ پارچه‌په‌که

له‌ناو ته‌له‌فون‌دا قسه‌ی پی

دم‌نیر‌دري و پیی دم‌بی‌س‌ری.

السَّمِيعُ: ناو‌یکه‌ له ناوه جوانه‌کانی

خودا ۵ بی‌س‌ر ۵ گو‌یگر.

السَّمْعُ: دم‌گوت‌ری: (هو مني برئي

و سَمْع) نه‌و لیم نزیکه‌و دم‌بی‌بین‌وه

گو‌یی له وته‌کانمه.

السَّمْعُ: گو‌ی‌چکه ۵ قولقه‌ی ناو‌م‌پراستی

دول‌چه.

السَّمْعَةُ: گو‌ی‌چکه ۵ (ک: مسامع).

السَّمْعَةُ: می‌ینه‌ی (السَّمْع) ۵ نافرمتی

گو‌رانی بی‌ز.

السَّمْعُ: جو‌ستو چالاک و قالب سوک

۵ به‌لای ناخو‌ش و پیس ۵ پیاوی

پچ‌کوله‌و سمر سمر‌ما زه‌له ۵ سهری

پچوک و سوکه‌له ۵ قاجی درې‌زو

باریک ۵ نافرمتی تی‌کو‌ش‌ه‌رو

کو‌لنه‌دم‌ر.

السَّمْعَةُ: می‌ینه‌ی (السَّمْع) ۵

نافرمتی ناشیرین و گورک ناسا ۵

نافرمتی دپوه زمه‌و به‌د رموش‌ت ۵

همر ده‌لئی غول و گورگه.

سَمَقُ البات أو الشَّجَرُ وغيره سَمَقاً:

رومکه‌که، درمخته‌که درې‌ز بوو،

به‌رز بؤوه.

(السِّمَّكُ الرامح) نهوی تریان له
باشوره پیی دگوتری: (السِّمَّكُ
الأعزل).

السُّمُّكُ: سهقف، هه لاش ه قهه بالآ هی
همرشتیک بی ه له بواری وهرزدا
بریتییه له بوعدی سییهیم جگه له
پانی و دریزی که دهبیته قوئی پان
بهرزی قهبارمه ه (ک: سوك).

السُّمُّكُ: (سُمُكُ الشَّيْ) نهستوری
شتهکه.

السُّمُّكُ: ماسی؛ گیانله بهریکی ناوییه و
زور جووری همهیه همر جووره ناویکی
تایبمتی همهیه ه (ک: سِمَاك، سَمُوك،
اسمك).

السُّمُّكَةُ: تاکی (السُّمُّكُ) ه له پهندا
هاتووه دهلی: (شوي في الحريق
سَمَكُهُ) له ناگر کهوتنه ودا ماسی
خوی برژاند ه واته: له جیاتی
نهوهی ههول بدا ناگرمه
بکوزنیته و نهو خهریکی ماسی
برژاندنی خوی بوو ه به کهسیک
دهگوتری ههله رست بی و
بهرزموهندی گشتی مهیست نهی.
السُّمُّيْكُ: شتی نهستوری قهباره دار
لهروی قوئی و بهرزییه و.

السُّمِّيْكَاهُ: مۆرانه، خمخۆرکه ه جووره
ماسیهکه وردیله دریزییه کهی ده

سانتییمتر دهبی، رنگی زیوی
مهپله و سموزه ه له دهریای سوردو
له سمر کهناری خۆره ه لاتی
نهفریقاو له دهریا لوشی نارام و
به حرمین دهزی ه وشك دهگرتمه و
دهخوری.

السِّمَّكُ: کۆله کهیه که له ژیر خیمه و
رهمالدا سهقفی خیمه کهی پی
بهرز دهگرتمه و ه (ک: مساميك).
السُّمُّوكُ: دریز، نهسپی تیگسپاو.

السُّمُّكِي: کهسیک شتو مهکی ناو مال
دروست بکا و مکوو گۆزوو دیزمو
قومقومه ه پلیتی ناسن که به
مادمی قصلیر روکش کرابی.

سَمَلُ الثَّوْبِ وَغَرِه سُمُولاً وَسُمُولَةً:
قوماشمه رزی.

سَمَلٌ بَيْنَهُمْ سَمَلًا: صولخی نیوانی کردن.
سَمَلٌ فِي الْمَيْشَةِ: ههولی چاککردنی زیانی
خوی دا.

سَمَلُ الْعَيْنِ: چاومهکی ههلی کۆلی.
سَمَلُ الْحَرَضِ وَغَرِه: هموزمهکی له هور و
لیته و ههوزو شتی وا پاک کردمه و.
سَمَلُ الثَّوْبِ: قوماشمه رزی.

أَسَمَلُ بَيْنَهُمْ: صولخی نیوانی کردن ه
همروا بهمانا (سَمَلٌ) دی.

سَمَلُ الْحَرَضِ: هموزمهکی ناوی کهمی ئی
هاته دمر.

ماندى ئاۋ لە بنكى حموزدا ۋ پان قورۇ لىتەى بنكى حموز ۋ (ك: سَمَلْ واسمال).	سَمَلْ الحوض ولسره: حموزمكى پاك كردموه قورۇ لىتەو حموزى ئى دمرھىنا.
سَمَلَجُ الشَّيْءِ فِي حَلَقَةِ: شتەمكى بە ئاسانى قوتدا.	سَمَلْ فَلَانًا بِالْقَوْلِ: فلانكەسى بە قسە بۇ دلتەرم كرد، ھىدى كردموه.
السَّمَالِجُ: شىرى شىرىن ۋ (ماسنى شىرىن).	اسَمَلْ العَيْنُ: چاۋمكى ھەلگۈلى.
السَّمَلَجُ: جىزنىكى مەسحىيەكانە.	تَسَمَلْ فلان: ئاۋى بنكى پەرداخمكى خواردموه بەرماۋى بنكى قاپەمكى خواردموه.
السَّمَلَجُ: ماستو شىرى چەورو تام خۇش.	سَمَلْ التَّبِيذُ: پى گىرى كرد لە خواردنموى پىرو شەرابدا ۋ زۆرى ئى خواردموه.
السَّمَالِي مِنْ اللَّبَنِ وَالطَّعَامِ: ئەمەىە پى تام پى ۋ تامى خۇش نەمى ۋ ماستىك خرابىتە ئاۋ مەشكەموه خرابىتە ئاۋ چالەموه بۇنەموى ترش پى، پىى بە تۇراخ.	السَّمَالُ: كرمى ئاۋ ئاۋى راۋەستاۋى بۇگەن كردو.
السَّمَلَقُ: چۆل و ساراپەك درەختو رومكى ئى نەروابى ۋ ئافرىقى نەزۇك ۋ پەرىزنى بەسالا چوو پۇلكاۋ ۋ (ك: سمالق).	السَّمَلُ: (توب سَمَلْ) قوماشىكى رزىو كۆنە ۋ باقى ماندى ئاۋ لە بنكى حموزدا ۋ (ك: اسمال) ۋ دىگوتىرى: (توب اسمال) قوماشى كۆن و رزىو.
السَّمَلَقُ مِنَ الْكُذْبِ: درۋى تەواۋو پى پىچو پەنا.	السَّمَلُ: (توب سَمَلْ) قوماشى رزىو.
سَمَلَكُ اللَّقْمَةِ ولسرها: پارومكى باداۋ ئولى كردو ھەلى پىچا.	السَّمَلَانُ مِنَ الشَّرَابِ: باقى ماندى شەراب.
سَمَتُ الرِّيحِ سُمُومًا: بايەكە سوتاندى، سوتىنەر بوو.	السَّمَلَةُ: ئاۋى كەم لە بنكى پەرداخو سوراحىدا ۋ بىرسيپاھتى كە ئادەمىزاد وا لىپكا فرمىسكى لە چاۋ پىنە خوار.
سَمَتُ الْيَوْمِ: رۇزۇمكى باى سەمومى ھەبوو.	السَّمَلَةُ: (توب سَمَلَة) بەمانا (سَمَلْ) دى ۋ ئاۋى كەم لە بنكى پەرداخو سوراحىو دېزەدا بىننىتەموه ۋ باقى
سَمَ الشَّيْءِ: شتەكە تاپەت بوو.	

سَمَتُ النِّعْمَةِ: نازو نعيمه ته كه تا بيهت
بوو.

سَمَتُ الهَامَةِ فُلَانًا: جړو جانهمو مرگه
فلانكه سى گه ستو ژمهرى خسته
ناو جهسته بيهو، ژمهر اوى كرد.

سَمَّ السُّمُومُ النبات: بای سه موم رومكى
سوتاند هه لى پروزاند يان گهرما
بردوى كرد.

سَمَّ الإِبْرَةَ: كونى له دمزيه كه كرد، كونى
بؤ دروست كرد.

سَمَّ الثَّقَبَ: چوو ناو كونه كه وه.
سَمَّ الشَّيْءَ: شته كه ي چاك كرد، ريكى
خست.

سَمَّ الأَمْرَ: شته كه ي نه اندازه گرتو
قوليه كه ي پياو.

سَمَّ بَيْنَهُم: چاك سازى نيوانى كردن.
سَمَّ القَارُورَةَ: دهمى سوراخيه كه ي بهست،
دهمى ديزمكه ي بهست.

سَمَّ فُلَانًا: فلانكه سى تا بيهت كرد.
سَمَّ النِّعْمَةَ: نعيمه ته كه ي تا بيهت كرد.
سَمَّ فُلَانٌ سَمَّ فُلَانٌ: فلانكه س مه بهستى
نموى كرده مه بهستى خوى.

سَمَّ الْيَوْمَ: رۆژمكه بای سه موومى هه بوو،
يان بای سه موومى تيدا هه ل بوو.

أَسَمَ الْيَوْمَ: به مانا (سَم) دى.

سَمَّمَهُ: تا بيهتى كرد ه ژمهر اوى كرد.
سَمَّمَ السِّلَاحَ: ژمهرى كرده ناو

سِلَاحَه كه وه.

سَمَّ الرُّضَيْنِ: قولفه ي بؤ قه ياسه كه
كرد.

سَمَّ الشَّيْءَ: شته كه ي به مروارى
رازاندموه.

تَسَمَّ: بؤ موطاومعه ي (سَمَّمَهُ) دى ه
دمگوتري:

تَسَمَّ الطعام، تَسَمَّ الحَيوان، تَسَمَّ الجرحُ:
واته: ژمهر اوى بوو، ژمهرى پيدا
بلاو بؤوه.

الْأَسْمُ: لوت كه له لای سه رويه وه
كونه كه ي ته نگه بر بى.

السَّامُ: هر جړو جانهمو ريك ژمهرى
هه بى وهكوو مارو دوپشك و سه ر
مازه له ه (ك: سَوام).

سام أبرص: جۆره سه ر مازه لميه كه.

السَّامَةُ: مئينه ي (السام) ه دعباى
ژمهر اوى ه مردن ه ئادمه ي زادى
تا بيهتى و زهره ك و ليكولهموه له
نهينى كاروبار ه (ك: سَوام).

السَّامُ: جۆره باندميه كه وهكوو
بانده ي (السُّمَانِي) وايه ه شتى
سوكه له و ناسك و عهنتيكه، شتى
خيرو دسته و يهخه.

السَّامَةُ: له هه موو شتيكدا
كه ساپهتى و جه وههرو مادمه كه يهتى
ه روخسارى شتو ديمه نى ديارى ه

دمگوترئ: (فلان بهي السُّامة)

فلانكس روخسار جوانو خاومن

ديممنى شكومهنده ۵ نالا ۵ خاليكي

كهوانهبيه له ملى نهسپدا بههاى

زياتر بؤ نهسپكه بهيدمست دمكا.

السُّمُّ: همر مادمبهكى ژمهراوى بي ۵

شتيكة ومكوو دمكه مروارى له

دمريا دمردمهيندرئو دمهوندرينهوه

بؤ جوانى خورازانندهوى نافرمتو

شتى تر ۵ بهكيكه لهو دوو رمگى

له مهلاشوو لووتى نهسپدايه (ك):

سُموم ۵ دمگوترئ:

اصاب سَمُّ حاجته: مهبستى خوئ

پيكا.

السُّمُّ: همر مادمبهك ژمهري بي (سَمِّ

الفأرة) دمرمانه مشك ۵ مشك كوژه ۵

همر كونيك تهنگ بي ومكوو گونى

دمرزي وكونه لوتو كونه گوى ۵

هورئان دمفهرموى: ﴿حَتَّى يَلْجَ

الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخَيْاطِ﴾ ۵ (ك: سُموم

وسمام) ۵ (سُموم الانسان) دهمو

كونه لوتو كونه گوى.

السُّمَّةُ: همر شتيك ومكوو دمكه

مروارى بي و له دمريا دمربهيندرئو

بهوندرينهوه بؤ جوانى و رازانندهوه

۵ حمصير؛ كه رادمخرئ له ژئر دار

خورما بؤنهوى لهكاتى رنينى

خورماكانيدا دمكه خورما

هه لومريومكانى بكهونه سهر ۵

خزمايهتى تايبهتى ۵ كرؤكى دار

خورما كه به كهلكى خواردن بي

(ك: سُمَمٌ وسِمَامٌ).

السُّمُومُ: باى گهرمى سه موم به زؤرى

له ولاتى ميصر له مانگى مايو به

رؤژ هه لدمبي ۵ گهرماى بهتين كه

كاردمكاتيه ورده كونى پيىستى

جهسته ۵ هورئان دمفهرموى:

﴿وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ

الشَّمَالِ، فِي سُمُومٍ وَحَمِيمٍ﴾ ۵ (ك:

سَمَائِم).

الْمِسَمُ: نهوى دمسهلاتى بهسهردا

بشكى دميخوا.

المَسَامُ: ورده كونى پيىستى جهسته.

الْمَسَمَّةُ: تايبهتى ۵ (أهل الْمَسَمَّة) خزمو

كهسو كارى تايبهتى.

سَمَنَ لَفْلَانَ سَمْنًا: پيخؤرى رؤنى بؤ دانا،

رؤنى بؤ کرده پيخؤر.

سَمَنَ الطَّعَامَ: به رؤن خواردمهنى

دروست كرد.

سَمَنَ فُلَانًا: رؤنى دمرخواردى فلان دا.

سَمِنَ سِمْنًا وَسَمَانَةً: ههلهو بوو، گوشتو

بهزى زؤر بوو ۵ (فهو سامن وسمين

وهي سمينه).

سَمَنَ سِمْنًا وَسَمَانَةً: بهمانا (سَمِنَ) دئ.

أَسَمَنَ: به سروشت ههلهو بوو.

اَسْمَنَ فُلَانٌ: قەلەمۇ زۆر بوو، زىياد لە
بېيويست گۆشتن بوو ۋە ئازەلەكانى
قەلەمۇ بوون ۋە بوو بە خامنى شتى
قەلەمۇ.

اَسْمَنَ الْهَيَوَانَ: ھەيوانەكەى قەلەمۇ كرد.

اَسْمَنَ الطَّعَامَ: خۇراكامەكەى چەمور كرد.

اَسْمَنَ فُلَانًا: فەلانكەسى قەلەمۇ كرد.

سَمْنَهُ: قەلەمۇ كرد ۋە لە پەنددا ھاتووہ
(سَمْنٌ كَلْبِكَ يَأْكُلُكَ) سەگەكەت

قەلەمۇ بىكەى دىتخووا ۋە بە كەسەيك
دىمگوترى تۆ چاكەى لەمگەل بىكەى
ئەو خراپەت بەرامبەر بكا.

سَمْنَ الطَّعَامَ وَاصْوَه: خۇراكامەكەى چەمور
كرد.

سَمْنٌ فُلَانًا: چەمورى دا بە فەلانكەس ۋە
چەمورى دىمخوارد دا.

سَمْنٌ لِّلْفُلَانِ: زۆرى بەخشىش دا بە
فەلانكەس.

تَسَمَّنَ: يەمانا (سَمِنَ) دى.

تَسَمَّنَ فُلَانٌ: زۆر شۇكۇمەندى پال خۇى
دان و لافى زۆر شتى لىدا كەتتىدا
نەن ؛ (فەشەكەرو خۇ ھەئەئەشە) ۋە
زۆر ھۇكارى قەلەمۇ بوونى بۇ خۇى
دەستەبەر كرد لە خواردن و
خواردنەوہ.

اَسْمَنَ فُلَانٌ: فەلانكەس داواى چەمورى
كرد.

اَسْمَنَ الشَّيْئَ: شتەكەى بە قەلەمۇ و
چەمور ھاسىب كرد ۋە لە پەنددا
ھاتووہ (اَسْمَنَتَ ذَاوَرَمَ) ئەو
جەستە ھاساوت بە قەلەمۇ ھاسىب
كرد ۋە بە كەسەيك دىمگوترى: بە
روالەت و روگەش ھەل خەلەتتى.

اَلْأَسْمَنُ: دىمگوترى: (فەلان اَسْمَنُ خَطَا)
فەلانكەس بەشى باشى ھەيە،
شانسو بەختى چاكەرى ھەيە.

اَلْأَسْمِنُ: كەسەيك رۇنى بى، چەمورى لا
ھەيە.

اَلْأَسْمَانِي: جۆرە بانئەيەكە پىنى
دىمگوترى (شەيلاھە).

اَلْأَسْمَانُ: رۇن فرۇش ۋە بۆيەيەكە
زەمخەفەى پى دىمگوترى.

اَلْأَسْمَنُ: رۇنى قالىبوو.

اَلْأَسْمَنَةُ: دەرمانىكە بۇ قەلەمۇ
بەكاردى ۋە گزۇ گىايەكە گەلاو
لاسكى ھەيە، لاسكەكانى بارىكن،
گوئىكى سەي ھەيە، دىنكە تۇمى
ھەيە، ئافرىت دىمخووا بۇئەمۇ
قەلەمۇ بى.

اَلْأَسْمَنِيَّةُ: پىرپىكن لە ھىندوستان
دەھرى مەزھەبىن و پرواھان بە
كۆپىكرەن(تناسخ)ھەيە، پرواھان بە
ھەوائى رابردو نىە و دىلەين رىكەى

زانباری ته‌نیا هسته و بهس ه جگه
له هست هیچ شتیکی تر نیه
زانباری ئی دستمهر بیی.

السُّمْنُ: پیچه‌وانه‌ی خرابه ه دمگوتری:
(کلام سمن) قسمه‌کی رَنک و بَنک و
پَر مانایه ه (أرض سمنه) خاکیکی
به پیت و بهرمگه‌ته ه خاکیکی بی
بهرده‌لان و پاکه، شیدارو گونجاوه بو
کشت و کال.

السُّمْنَةُ: همر شتیک چاومروانی
جمهوری ئی بکری دمگوتری: (طعام
مُسْنَة للجسم) خوراکیکه گومانی
جمهوری ئی دمکری و پدمچی به
خواردنی قه‌لهو بیی.

السُّنْدُ: نه‌سپ.
السُّنْدُلُ: گیانلمه‌رنکی قه‌باره پچوکه
لِمناء و ناوو و شکانیدا ده‌زی ه
بالندیمه‌که له ولاتی هیندوستان
هه‌یه، ده‌لین: ناگر ناپسوتین.

سَمَه سَمَاهُ و سُمُوهَا: سمرسام بوو، چه‌یران
بوو ه دمگوتری: (بقي القوم سُمَاهُ)
خه‌لکه‌که به واق و پوماوی مانه‌وه.
سَمَه الفرسُ في شرطِهِ سُمُوهَا: نه‌سپه‌که
غاریداو هستی به مانده بوون
نمکرد.

سَمَهُ اللهُ عَقْلَهُ: خودا عه‌قلی فلانی برد.
سَمَهُ الرَّجُلُ إِبْلَهُ: پیاوکه حوشره‌کانی

نیهمال کردن.

السُّمَّةُ: به‌تال و پوچ ه درؤ ه هه‌ولدانی
بی مه‌بهست ه دمگوتری: (ذهب
فلان في السُّمَّةِ) فلانکس ملی له
شتی بی هوده ناو بی مه‌بهست دیو
دمچی ه با، هه‌وا.

السُّمَّةُ: نه‌و دیمه‌نه‌یه که نادمیزاد
له‌کاتی روانینیدا بو قورسی خور
دمه‌و نیومرؤ دیته بهمرچاوی ه خو
بادان و لارو له‌نجه کردن له روی
هیزموه.

السُّمَّةُ: پِرژو پالی دار خورما
ده‌ته‌ندری و لَیْک دمدری و مگوو
شیوه‌ی سفره‌ی نان له‌سهر خواردن.
السُّمَّةُ: به‌مانا (السُّمَّةُ) دی ه
دمگوتری: (مشی السُّمَّةُ) روشتنی
به فیزو لوت به‌رزیه‌وه.

سَمَّجَ في السرِّ و غِیْرِهِ: په‌له‌ی کرد له
روشتندا.

سَمَّجَ الشَّيْءَ: شتمه‌کی ره‌وانه کرد.

سَمَّجَ كَلَامَهُ: درؤی له قسه‌کانیدا کرد.

سَمَّجَ الْحَبْلَ: چه‌بله‌کی توند بادا.

سَمَّجَ الیَمِینَ: سوئنده‌کی جه‌خت
کردموه.

السَّمَاهُجُ مِنَ اللَّبَنِ: شیرو ماستیک

شیرین نه‌بی و تامی نه‌گورایی.

السِّمَّاجُ: درؤ.

السَّمْهَجُ: شیری شیرین و چهور ۵ ناسان
 ۵ دهگوترئ: (ماء سَمْهَج) ناویکی
 گواراو خوشپرموه ۵ (أَرْض سَمْهَج)
 زمویپهکی تهختو نهرمه لانه ۵
 (رِزْغ سَمْهَج) زریپه که خوش له بمر
 دمکری به جهسته خوشه.

السَّمْهَجَةُ: سوئندی جهخت له سمر کراوه.
 سَمَهَرُ الزَّرْع: کشتو کاله که به پیت
 نه بوو، زیادی نه کرد.
 اسْمَهَرُ الشَّيْءِ وَالْأَمْرِ: شته که رهقو
 پته و بوو ۵ کارمه سهخت بوو،
 توند بوو ۵ مام ناومندی بوو.
 اسْمَهَرٌ فِي الْقِتَالِ: له شهردا جهر به زمو
 وره بمرز بوو.

اسْمَهَرُ الظَّلَامِ: تاریکی کهوته سمر
 تاریکی.
 السَّمْهَرِيُّ: رمبیک ناسنه کهی زور پتهو
 بی ۵ ده لئین: نه م جوړه رمبه
 دمدرینه پال پیاوئک ناوی (سَمَهَر)
 بووه نه و دروستی کردون ۵
 خیزانه کهشی ناوی (رُذَيَّة) بوو
 رمبی رودمینی نیسبه تیان بۆ نه و
 دمدرئ ۵ همروا وشه ی (السَّمْهَرِي)
 ناوه بۆ ژبی گشتو پتهو.

سَمًا سَمَاءً وَ سَمَاءً: بهرز بووه، سمرکهوت،
 دریز بوو ۵ دمگوترئ: (سَمَتٌ هِمَّتُهُ
 إِلَى مَعَالِي الْأُمُور) هه میسه نه و چاوی
 له کاری مهربانه و شکو دارپه ۵

هه وئی عیزمت و شمرف مهندي
 دمدا ۵ (سَمَا فِي الْحَسْبِ وَالنَّسَبِ) له
 بنه ماله و ده جاخ زادمیدا زور بهرزو
 شکو داره.
 سَمًا بَصْرَه إِلَى الشَّيْءِ: چاوی له شته که
 بری و ته ماحی لی کرد.

سَمًا الْهَلَالُ: مانگی نوئ بهرز بووه ۵
 بهرزى دمکهوت.
 سَمَا الشَّرْقُ لِفُلَانٍ: عیشقو سۆز بۆ
 فلانکس هاته وه.
 سَمَا الْقُرْمُ وَغَرْمٌ عَلَى الْمَاءِ وَغَرْمًا:
 هه موه که ژمارمیان له سهد تیپه ری.
 سَمَالَهُ شَخْصٌ: له دوروه کابرایه ک خوی
 بۆ دباری کردو چاوی لی بوو.
 سَمَاهِي: بهرزى کردموه.

سَمَالَهُم: راهپری بۆ نه وه ی شهریان له دژ
 بکا.
 سَمَا الْفَحْلُ سَمَاوَةً: نه سپه که خوی
 هاویشته سمر شوئینی ناو
 خواردنه و مکه و ناوی بنکی
 دوئلانکه ی خواردموه.
 سَمَا فَلَانًا عَمْدًا: ناوی فلانکسی نا
 (موحه ممد) ۵ وشه ی موحه ممدی
 کرده ناوی که سایه تی بۆ فلان.

سَمَا الصَّائِدُ الرُّوحِ: راوکه مرکه تارمایی
 دمعا که ی به دی کردو هه وئیدا
 فرسه تی لی بینئ.
 أَسْمَى الشَّيْءِ: شته که ی بهرز کردموه.

اسْمِي فَلَانًا مِنْ بَلَدِ الْيَ بَلَد: فلانكەسى

دەست نیشان کرد لەم شارە ناردی

بۆ شارێکی تر.

اسْمِي الشَّيْءِ كَذَا بَكْذَا: شتەكەى کرد بە

ناو بۆ ئەو.

ساما: كۆ بڕكێى لەگەڵدا کرد.

سَمَاءُ كَذَا: ناوی نا فلان.

إِسْمِي فَلَان: فلانكەس چوو دەرموو

بۆ راوکردن ە گۆرموى هەلکێشانو

لەكاتى گەرمادا خەریكى راوە ناسک

بوو.

إِسْمِي الصَّائِدُ الْوَحْشَ: راوگەرمکە

دەمباکەى دیارى کردو هەولێ نیتجیر

کردنى دا.

اسْمِي فَلَانًا: داواى ناوى فلانكەسى

کرد.

اسْمِي فَلَانًا: داواى گۆرموى راوکردنى

لە فلانكەس کرد بۆ کاتیکی دیارى

کراو بیداتیو بچێ راوی پێ بکا ە

واى لێکرد بچێ ناسک راو بکا بە

گۆرموى تاییبەتى راوکردن ە بە

ئەنقەست چوو بۆ دیدمنى ە خێرو

چاکەى لێ چاومپروان کرد.

الْإِسْم: ناوی شت: ئەو وشەیهى دەبێتە

نیشانهى شتو پێناسەى ە بەلای

نەحوپیه‌كانەووە بریتییە لە

وشەیهك دەلالەت دەكا لە مانایەك

لە خودى خۆیداو مانای زەمەن

تێیدا بەرچاو نەگراوە.

الاسم الأعظم: ناویكە كۆكەرموى

مانای هەموو صیفاتى خودایە.

اسم الجلالة: ناوی پەرورەدگار ە (ك:

أسامي).

السمّامى: بەرزو شكۆدار ە دىگوترى:

(مقام سام) ە پلەو پایەى بەرزو

شكۆدار.

السمّا: ناوو شۆرمەت.

السماء: ئاسمان: ئەموى دەق بەرامبەر

زەوییه ە لە هەموو شتێكدا لای

ژورو ە هەرشتيك لەسەر تۆو

بێو سێبەرت لێبكا ە (ك: سموات) ە

هەورو باران ە لە قورئاندا

دەفەرموى: ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ غَلِيْكُمْ

مُذَرَّرًا﴾ ە هەروا ناو بۆ گزوغيا

چونکە بەهۆى بارانى ئاسمانەو

دێتە بەرهم.

السمّاءُ: هەلاشى خانوو ە لە هەموو

شتێكدا شەخسى شتەكەبە یان

روخسارمەكەبەتى ە (سماء الهلال)

دیمەنى مانگ كە كەمێك لە ئاسۆ

دەربكەوئ ە (ك: سماء وسماء).

السمو: بەرزىو شكۆمەندى ە (صاحب

السمو) نازناوى پاشاو مێرو

فەرمانپروایە.

السَّمِي: بهخو نازو خو هه لکیش ۵
وینه و بهرامبهر.

الْمِسْمَاةُ: گۆرموی که له خوری و شتی
وا دروست دمکری ۵ راوکهمر لهبهری
دمکا بۆنهموی گهرما کاری تی نهکا ۵
(ک: مَسَام).

الْمَسَمَى: ناوئراو، دیاری کراو ۵ قورئان
دمهفرموی: ﴿إِذَا تَدَايْتُمْ يَدَيْنِ إِلَى
أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ ۵ دمشگوتری:
(فلان من مسمي قومه) فلانکس له
پیاوه باشهکانی گهلهکهیهتی.

السَّنَابُ: شهری قورس.
السَّنَابُ: کهسیک پشت و سکی دریز
بی.

السَّنَابَةُ: بهمانا (السَّنَابُ) دئ.
السَّنَبُ: زمانه و رۆژگار.
السَّنَبُ من الخيل: ئهسپی زۆر خوشرۆو
رهمن ۵ (ک: سَنُوبُ).
السَّنَبَةُ: بهشیك له رۆژگار دمگوتری:
(مضى من الدهر سِنَةٌ).

السَّنُوبُ: درۆزن و غهیهبت کهمر ۵ رق
هه لساو، رق نهستور.

السَّنُبُوقُ: بهلهمی پهچوک ۵ (ک:
سناپق).

السُّنْبُكُ: قهراخی سمی و لاخ ۵ له ههموو
شتیکدا سهرمتاکهی ۵ دمگوتری:
(أصابنا سُنْبُكُ السماء) سهرمتای

بارامان لی باری ۵ یان دمگوتری:
(كان ذلك على سنك فلان) ئهو شته
له سهرمتای قهرمان رهوایی فلاندا
بوو ۵ ههروا ناوه بۆ قهراخی ئهو
شوینهی شمشیر که زهرکهفت گراوه
۵ لای ژوووری کلاو خودمی ناسن ۵
زموی پتهو بی خێرو بیژ ۵ خهراج و
باج ۵ (ک: سناک).

السُّنْبُولُ: بهمانا (السُّنْبُوقُ) دئ (ک:
سناپک).

سَنَبَلُ الزَّرْعُ: کشت و کالهکه گولی کرد.
سَنَبَلُ ثَوْبِهِ: کراسهکهی بهردابهوه و
لکیکی به دووی خویدا راکیشا.

السُّنْبُلُ: گولی رووهک ۵ ئهو بهشهی
تۆومکهی تیدایه ۵ رومکی ناریدین که
رومکیکه له رهمهکانی ههمنی جوژ
عهتر دهردههیندری ۵ عهتری ئهو
رومکه زۆر بهناوبانگه ۵ (ک: سناپل).
السُّنْبَلَةُ: بهمانا (السُّنْبُلُ) دئ ۵ ههروا
ناوه بۆ بورجیک له دوانزه
بورجهکانی ئاسمان.

السُّنْبُولُ: بهمانا (السُّنْبُلُ) دئ ۵
تاکهکهی (سنبوله).

أَسَنَتِ الْقَوْمُ: خهلهکهه توشی سانیکی
بی بارانی و قات و قهری بوو.
سَنَتِ الْقِدْرَ وَهَوَّاهَا: کهمونی کرده ناو
مههجهلهکهوه.

السُّنْجَةُ مِنَ الْأَلْوَانِ: رنگی به لَهَك
خَالِخَالٌ هـ (ك: سُنْج).

السُّنْجَابُ: سموره: گیانله به رنگه له
جرج گهورمتره کلکی درنزه توکی
پره چوستو چالاکه، رنگی زمردی
خاکیه.

السُّنْجَقُ: هه ریمیک هه لَه م رموی

پارنژگار یان هاتمقام بی، بویه جار

جار نهم وشمیه پال شاری کویه

دمدری و دمگوتری کوی سنجق.

سَنَج سَنَحاً: هاته دلیموه، به دلیدا هات،

وای بۆ دمرکوت ه دمگوتری: (سَنَح

لِي رَأْيِي كَذَا) له فلان شتا

بۆ چونیکم بۆ بهیدا بوو.

سَنَج الطَّائِرُ أَوْ الظَّبْيُ وَغَرِهُمَا: بالندمهکه

یان ناسکهکه له لای چهپتهوه

بکهو پته لای راست ه عهره به

بینینی دیاردی ناوا گهشبین بوون

ه (هو مانع وهي مانعة).

سَنَج الشَّيْءِ: شتهکه ناسان و بهیدهست

بوو.

سَنَج الْخَاطِرُ بِكَذَا: دلی سهخی بوو،

لیبوردیمی نواند.

سَنَج فَلَان بِكَذَا: فلانکس به شیوه

تیلانیشان و تهعریض ناماژهی بۆ

شتهکه کردو راستهوخۆ دانی پئیدا

نمنا.

تَسَنَّتْ كَرِيمَةً آل فلان: له سالتیکی

گرانی و بی بارانیدا کچه خانمی

فلان بنه مالهی ماره کرد ه یان

پیاوژیکی خوینری دموله مهنده

کچیکی خانم و خاتونی ههزاری

ماره کرد له سالی بی بارانی و قاتو

فریدا.

السُّنُوتُ: کهمون؛ رومکیکی گشتو

کالی سالانه به دمنک و تۆومکهی له

تمواییلاته و زۆر جووری ههیه

بروانه مادمی (کهمون).

سَنَجَةٌ سَنَجاً: به رنگی حیا له رنگی

خوی بویه کرد.

سَنَج الثَّرْبُ: قوماشمهکهی خیت خیت

کرد.

السِّنَاجُ: شوینهواری دوکهلی چراو

فتیله به دیوارو شتی و مهاوه ه له

پهنیدا هاتوو (لَا بَدْ لِلْسَرَّاجِ مِنْ

السِّنَاجِ) چراو فتیله بی دوکهلی

نابی، جرات داگیرساند دیوارت رمش

دمبی ه له بوازی کیمیادا بریتیه له

ورده کاربۆن که له ناکامی هه بوونی

که مو کوپی له سوتانی

سوته مهنیه که بهیدا دمبی ه (ك:

سَنَجٌ وَأُسْجَةٌ).

السِّنْجَةُ: پارسهنگ و مکوو کیلۆو

حوققه و ریطل و شتی وا ه (ك:

سَنَج).

سَنَحَ به أو عليه: خستیه حالمتی لهږودامانهوه،
پان شهر و نه گېمتی توش کرد.
سَنَحَ الشَّيْءِ سَنَحًا: به دهمست پيشوازی
ليکړد.

سَنَحَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکهسی لهو کاره
لادا و گېراپهوه.

سَانَحَ سِنَاحًا وَمُسَافَحَةً: بهمانا (سَنَحَ) دى.
تَسَنَّحَ مِنَ الرِّيحِ: خوى له بایه که
شاردموه و خوى له بایه که په نادا.
تَسَنَّحَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکهسی
هه لېشکنی له باره و نهو شتهوه.

اِسْتَسَنَحَهُ: بهمانا (تَسَنَّحَهُ) دى.
السُّنْحُ: خيرو بهرکهت و ناوړاستی
رنگه.

السُّنْحُ: گهوههرو مرواری و خشل (ك):
سُنْحَ).

سَنَحَ سُنُوحًا: جیگر بوو، بهرز بووه.

سَنَحَ الدَّهْنِ أَوِ الطَّعَامِ: روڼه که پان
خوراکه که بڼه گهنی کرد.

سَنَحَ أَسْنَانُهُ: ددانی خوران و هه لومړین
ههتا بنکی ددانه کان دمرکوت و (هر
سَنَحَ وهي سَنَحَةٌ).

سَنَحَ مِنَ الطَّعَامِ: خواردمه نپیه که ی زور
کرد.

السَّنَاحَةُ: بای بڼه گهن.

السَّنْحُ: بڼه ماو نهصلی شت جا هه
شتيک بى و شوپنی روان و

دامه زرانى ددان له ناو شهويله و
پوکدا و نهو ناسنه پچکوله ی به
سهری تیرمه که دا دمکری و گړو گفى
تاو نه خوښی.

السُّنْحُ: دمگوتری: (بلد سَنَحَ) ولاتیکی
لهرزو تا داره و شوپنیکه لهرزو تاي
زوره. (وهي سَنَحَةٌ).

سَنَدَ اليه سَنَدًا: پالی پیښودا، پشتمن پیښ
بهست، خوى بهسهردا دا.

سَنَدَ ذَنْبَ النَّاقَةِ: کلکی حوشرمه که له ملاو
لهولای خویدا راست و چه پی کرد.

سَنَدَ فِي الْجَبَلِ: به کیومکه دا سهرکهوت.

سَنَدَ لِلْخَمْسِينَ وَخَوَهَا: له په نجا تیپه پری.

سَنَدَ الشَّيْءِ سَنَدًا: کوله که ی بو شته که دانا،
کوله که ی ژیر شته که دا.

أَسَنَدَ اليه: بهمانا (سَنَدَ) دى.

أَسَنَدَ فِي الْعَدُوِّ: له راگردن و باز داندا
تینی تی کردو گوپی دایه خوى.

أَسَنَدَ الشَّيْءِ: بهمانا (سَنَدَهُ) دى.

أَسَنَدَ الْحَدِيثَ إِلَى قَائِلِهِ: قسه که ی بهرز
کردموه بو سهر بیژمره که ی.

أَسَنَدَ اليه أَمْرًا: کارو باری خوى خسته
نهستوى نهوو کردی به بریکاری
خوى.

سَنَدَ: سهندی له بهر کرد.

سَنَدَ الشَّيْءِ: بهمانا (سَنَدَهُ) دى.

استند اليه: به مانا (سَنَدٌ) دى.

تَسَانَدُ اليه: به مانا (استند اليه) دى.

تَسَانَدُ القومِ أو الجيشُ: خەلکەکه یان

سوپاکە وەجبه وەجبه هاتنه دهر و

هر وەجبه و نالای خوێ بهرز

کردموه و دهمگوترئ: (خرجوا

متساندين).

الاسنادُ: به لای زانایانی زمانی

عەرمبیه وە بریتیه له لیکدانی دوو

وشه به شیۆمیهک که مانای تهواو

بگهیهنئ.

السنادُ: له رووی قافییه و سهرواوه

جوداوازی نیوان ههرمکه و پیتی

مهدی پیش رهویه، ئەم جودا

وازییه به عهیبیکى گهورى شيعر

دادمهرئ.

السندُ: جوړیکه له قوماش یان جوړه

بوردمیهکی بهمه نییه.

السندُ: ولایتیکه کهوتۆته بهشی باکوری

خوژناوای هیندوستان و ههوزی

روباری (السند) کهوتۆته ناومراستی،

ئێستا زوربهی ئەو ولاته کهوتۆته

پاکستانی خوژناواوه و ههروا وشه

(السند) ناوه بۆ پێرێک ئادهمیزاد

که ئەو ولاته دا نیشته جێن و (ك:

سُودُ وأَسَاد).

السندُ: جوړیکه له قوماش یان

جوړیکه له بوردی بهمهنی و کیوی

بهرامبهرو بهرز و هه شتیک پستی

پێ بیه سترئ یان بکرێته به لکه،

بۆیه به چهکی ههرز دهمگوترئ:

(سَنَدٌ) و له بوازی نابوریدا بریتیه

له وهرقهیهکی رسمی ههرزیکى

دیاری کراوی تیدا تۆمار کراوه.

السند الإذنی: نوسراویکە پابه‌ند

بۆنیکى تیدا تۆمار کراوه که

ئهننازمیهک پاره بدا به کهسیکی

دیاریکراو یان به هه لگري ئەو

نوسراوه له کاتیکی دیاریکراوا.

له عیلمی هه دیندا بریتیه له زنجیری

پیاوی هه دیت گیرموه.

السندان: دهمگای ئاسنگهر ئەو ناسنه

پته وهی دانسراوه و ئاسنگهر به

چه کوچه کهی ناسنی تر دهمگوترئ

له سهری و دهمگوترئ: (هو بين المطرقه

والسندان) فلان شت له نیوان

چه کوچ و سنداندايه.

السندانُ: پیاوی بههیزو گهوره، گورگی

گهورمو بههیز.

السندیانُ: درهختیکه له درهختی

(الأحراج) دار بهرو.

السنيْدُ: زۆل و باوک نادیار و (هي

سنيْدة).

الْمُسْنَدُ مِنَ الْحَدِيثِ: ئەو هه دپشهیه

زنجیرمکەى بگاتەوە سەر پێغەمبەر
(د.خ) ە ئادەمیزادی حەرام زادە ە
جۆرە نووسینیکی حیمیریپەکانە
کە لە کۆندا لە پەمەن بەکاریان
هێناوە و لەگەڵ شیوە نووسینی ئیمە
جوداوازە ە هەروا بە شیعریک
دمگوتری: (سێادی تیدا بێ).

الْمُسْتَدُّ: هەر شتیک پالی پێوە بدری ە
(ک: مساند).

سَنَرَفِي الْأَمْرِ: پەلەى لە کارمەدا
کردو ملی لێنا.

السَّنَرُ: چاو نەترس و نازاو بە جەرگ
کە سێ لە هیچ نەگاتەوە.

السَّنَرَةُ: پێوهرێکی گەورەیه وەکوو
تەغارو عەرەبە ە درەختیکە سەرە
تێرو شتی وای لێ دروست دمکری ە
شوێنیکە لەسەر سەربانی خانوو
کالای ناو مالى تیدا هەڵدەمکری بە
تایبەتی ئەو نامێرو شتانەى کە
رۆژانە پێوهرست نین و ناو بەناو
پێوهرستان پێ دەبێ.

السَّنَرِيُّ: کەسیک بۆ کاروباری خۆی
بە پەلە بێ و گرنگی تەواو بە کاری
خۆی بدا ە نازاو بە جەرگ ە توند
رەوو بەهێز ە درێژ ە چاو گەورە ە
باش و رەسەن.

السَّنَرُوسُ: کەتێرەو صەغیگە لە
درەخت دەردەهێنەری و دەرمانی
برین و شتی وای پێ دەمکری.

السَّنَدُوسُ: جۆریکە لە ئاوریشمی تەنک.
سَنَدَل: گۆرموی هەلکێشان بۆ راوکردنی
حەبوانی کێووی و درپندە.

السَّنَدَالُ: بەمانا (السَّدان) دێ.
السَّنَدَلُ: گۆرموی (ک: سنادل).

سَنَوَ سَرَأُ: تەنگە تیزە بوو، رەوشتی
ناشیرین بوو (هو سَر).

السَّنَوُ: پشیلە؛ خۆشترین خواردن لای
ئەم گیانلەبەرە مشکە ە پشیلەى
کێوی و پشیلەى مالى هەبە ە گەردە
مە ە بنکی کلک ە (ک: سنانیر).

السَّنَوُ: کۆمەلێ جەك و تەقەمەنى ە
پۆشاکێکە لە جەرم دروست دمکری
وێکوو زێ لە شەپدا لەبەر دمکری.
سَنَسَنَتِ الرِّيحُ: با هەلێکرد زۆر ساردە.

السَّنَسِينُ: تینواپەستی ە قەراخی
فەقەرەى پەشت ە لایەکی پەراسو ئەو
لایەى بە سنگەو نووساوە ە (ک:
سناسین) ە دمگوتری: (جاءت الرِّيحُ
سناسین) پایەگە لەسەر پەك شیوە
هەلپوو.

السَّنَسِيَّةُ: قەراخی فەقەرەى پەشت ە
لایەکی پەراسوو ئەولایەى بە

سنگهوه نووساوه ۵ (ك: سَنَين).

سَنَعَة سَاطَة: كۆسه بوو ۵ ریشی مووی ئی

نه هاتوو ۵ پان لا رومهتی مووی

پئوه نیه ۵ (فهر سَاط و سَوط).

سَنَط سَطًا: بهمانا (سَطَّ) دئ.

السَّطَّ: درهختیکه له پیږی

(القرنیه) یه گه لاکه ی دباغی پی

دمگری ۵ له شوینی گهرمه لاند

دمووی.

السَّطَّ: جموزگه ی دمست، مهجهکی

دمست ۵ (ك: سَوط).

السَّطَّوَر: سه متور؛ نامیریک

مؤسیقایه دمشوبه یته قانون

ژیه کانی له مس دروست کراوه.

السَّطَّوَر: بهمانا (السَّطَّوَر) دئ.

سَنَع سَاعَة و سَوعًا: هه لکشا، بهرز بۆوه ۵

جوان و شیرین بوو ۵ چومزگه کانی

نهرمو نه ندام شک بوو ۵ (هر سَنَع

وهی سَنَعه).

اَسَنَع: بهمانا (سَنَع) دئ.

اَسَنَع فلان: فلانکس کوږو کچی بال

بهرزو روخسار جوانی بوون ۵

فلانکس چومزگه ی نازاریان

هه بوو.

اَسَنَع مَهْرَ المَرَاة: ماریی ئافرمته که ی

زۆر کرد.

الاسْنَع: درئۆو بال

ئافرمتی بال

بهرز دمگوترئ: (هر

اَسَنَع منه اَصْل و اطول) (ك: سَنَع).

السَّنَع: مهجهك و چومزگه ۵ (ك: اَسَنَع

و سَنَعه).

السَّنَع: زۆر ۵ دمگوترئ: (مهر سَنَع)

مارمیهکی زۆره.

السَّنِيعَة: مینیه ی (السَّنِيع) ۵ ئافرمتی

نهرمو شل و دمست و مهجهك شك و

ئیسقان نهرم ۵ رینگای ناو کیو ۵ (ك:

سَناع).

السَّنِيعَة: (ابن عرس) جهقهل ۵

دمعابه که و مکوو مشک میملی

مریشک و جوچکه ۵ نهو گوشته

هچکوله یه له ناو مپراستی دیوی

ناوهوی لیوی سهرهومیه ۵ (ك:

سَناع).

سَنَفَ البَعِیر: حوشرمه پیش کهوت.

سَنَفَ البَعِیر: بهرسک و بالووشتی وای بو

حوشرمه دروست کردو شمه کیدا

بوئنهوی بارو کورتانی پیوه

بووستئ.

اَسَنَفَ البَعِیر: بهمانا (سَنَف) دئ.

اَسَنَفَتَ الْبَكْرَة: حوشرمه چه ند مانگ

بهسمر ئاوس بوونیدا تیپه پری و

گوانه کانی هاوسان.

اَسَنَفَ الْحَقُّ وَالسَّحَابُ: بروسکه و

همورمه که له نزیکه وه بینران.

أَسْنَفَتِ الرِّيحُ: بایه که به تهوژم ههلبوو
تهپو توژی بهرپا کرد.
أَسْنَفَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که کزو لاواز
بوو.

أَسْنَفَتِ الْأَرْضُ: زمویه که بی گیاو
گژیوو پینداو یستی ژیانن تیدا
نهبوو.

أَسْنَفَ الْأَمْرَ: کارمه کی هایم کردو
گرنگی پیندا.

السِّنْفُ: ههبلکه یان سیرمه یه که به
دهوری جه سسته ی حوشر تدا
دههیندری کورتانو باری سمر پستی
پن هایم دهری.

السِّنْفُ: به چنه و زه مبله ی میوه به
هه موو هه بارمه که وه؛ خربی له
دریزموه بی، همر شتیك میوه ی تی
بکری پیی دموگوتری: (السِّنْفُ).
هه روا ناوه بۆلقو پۆپو پهری بی
گه لا هه گهنم و جوی کورته بالا هه
کۆمهله و پیر (ك: سَنُوفٌ وَسِنْفَةٌ).
السِّنْفُ: قهراخی بهرمو مافور (ك:
سَنَفٌ).

السِّنْفُ: پیشکه وتوو له روپشتندا هه
قهه د باریک و کزو لاواز هه (ك:
مسافن).
أَسْنَفَ الطَّعَامُ أَوْ الشَّرَابُ: له خواردنه که
تیری خواردو نینته لای کرد.

سَنَقَ فَلَانُ: فلانکه س ناز بهروردمو ژیان
نهرمو نۆل بوو (هو سَنَقٌ وَهِي
سِنَقَةٌ).

أَسْنَقَهُ الطَّعَامُ أَوْ الشَّرَابُ: خواردن و
خواردنه وه ته بیاتی تیکداو تووشی
نینته لا بوو.

أَسْنَقَهُ النِّعِيمُ فَلَانًا: نازو نیعمه تی زۆر
فلانکه سی توشی تهرهفو گومرایی
کردو له ریگی راست لایدا.

السُّنُقُ: خانووی گه چکاری کراوه هه
ئه ستهیرمه کی سپیه (ك: سنانق).

السِّنِكِسَارُ: کتیبیکه ژینامه ی پیاو
چاکانی مهسیحی و ره بهن و دهر
نشینی تیدا تومار کراوه له
که نیشته کاندایه سمر کۆرو
کۆمه لانی خۆیاندا ده خویندری ته وه.
سَنِمَ الْبَعِيرُ سَمًا: حوشرمه که دۆگی گه وه
بوو.

سَنِمَ الشَّيْءُ: شته که له زهوی بهرز بۆوه هه
(هو سَنِمٌ وَهِي سِمَةٌ).

أَسَنِمَ: به مانا (سَنِمٌ) دی.

أُسْنَمَتِ النَّارُ: ناگرمه که بلنسه ی گه وه
بوو.

أَسَنِمَ الطَّعَامُ الْبَعِي: خۆراکه که دۆگی
حوشرمه کی گه وه کرد.

سَنِمَ الْكَلأُ الْبَعِي: له وهر و نالفه که دۆگی
حوشرمه کی گه وه کرد.

حوشتر كۆ بۆتەۋە ۋ ھەروا لە
 ھەموو شتېكىدا لای سەروپەتە ۋ لە
 زەۋىدا بە ناۋەرپاستى دىگوتىرئ ۋ لە
 گەل ۋ نەتەۋەدا بە پىاۋى ۋ ھىجاخ
 زادە ۋ شەرىف دىگوتىرئ ۋ دەلئىن:
 (سَنَام الرَّجُل) بەرزى ۋ شەۋكەتى
 پىاۋ ۋ (ك: اُسَيْمَةُ).

اَلْسَيْمَةُ: سىنەما ۋ ۋىنە ۋ جىم ۋ جۆلكەر
 لەسەر: شاشە بە بەرچاۋى بىنەراندە
 ۋ ئەو خانوۋە ۋ ۋىنەكانى تېدا
 رادەنۋىنرېن.

اَلسَيْمَةُ توغراف: نامىرئىكە ۋىنە جىم ۋ
 جۆلكەرەكان لەسەر شاشە پىچەۋانە
 دىگاتەۋە.

اَلسُنْمَةُ مِنَ النَّبَاتِ: نەۋە ۋ دىگەۋىتە
 لای سەروى رومەكە ۋ مكوو گولە
 گەنەم گولە جۆۋ شتى ۋا ۋ چرۆۋ
 گولئى رومەك ۋ تۆپەلاكى درەخت،
 سەرە تەرزە ۋ كۆتايى لقو پۆپ ۋ
 ھەر درەختىك بەردار نەبى ۋ
 ئەملاۋ ئەۋلاى وشك بى.

اَلسَيْنِيْمُ: دىگوتىرئ: (رجل سنييم)
 پىاۋىكى رېزدارو شكۆمەندە.
 اَلْمُسْتَمُ: دىگوتىرئ: (مَجْدُ مُسْتَمُ) رېزو
 شكۆمەندىيەكى گەورمىيە ۋ شتېك
 لەسەر شىۋە ۋ دىگى حوشتر بى.
 اَلسَيْنِمَارُ: مانگ ۋ پىاۋىك شەۋ
 نەخەۋى ۋ دزو جەردە.

سَنَمُ فُلَانٍ الشَّيْئُ: فلانكەس شتەكە ۋ لە
 روى زەۋى بەرز كىردەۋە ۋ مكوو
 دىگى حوشتر لای سەروى تەسك ۋ
 لای خواروى پان ۋ دىگوتىرئ: (سَنَمُ
 الْقَبْرِ) گلى گۆرۋەكە ۋ بەرز كىردەۋە
 سەرانسەرەكە ۋ تەسك كىردەۋە
 تەختى نەكرد.

سَنَمُ الْوِعَاءِ: تەنەكە ۋ بەرمىلەكە ۋ
 پىر كىردو ۋ ھەلداپەۋە تا ۋاى لىھات
 ۋ مكوو دىگى حوشتر بەرز بۆۋە.
 اسْتَمَمَ الْبَعِيرُ: سواری دىگى حوشترەكە
 بوو.

اسْتَمَمَ الشَّيْئُ: سواری شتەكە بوو، چوۋە
 تۆپەلاكى.

تَسَنَّمَ: بەمانا (اِسْتَمَمَهُ) دى.
 تَسَنَّمَ عَلَيْهِ مِنْ فَوْقِ الْغُرْفِ: لە ژور
 ژورمەكانەۋە ھاتە خوار.
 تَسَنَّمَ السَّحَابُ الْأَرْضَ: ھەورەكە زەۋى
 ناۋدا.

تَسَنَّمَ فُلَانًا: لەنكاۋ فلانكەسى گرت.
 تَسَنَّمَ الشَّيْئُ فُلَانًا: دىاردە ۋ پىرى لە
 فلانكەسدا زۆر بوو.

اَلتَّسْنِيْمُ: جۆگەيەكە لە بەھەشتدا ۋ
 ھورنان دىفەرەمۋى: ﴿وَمَزَاجُهُ مِنْ
 تَسْنِيمٍ، عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾.

اَلسَّنَامُ: ھەبارمىيەك بەزوۋ پىۋە بە
 شىۋە ۋ خوارەۋە بوو لەسەر پىشتى

سِنَمَار: ناوی و مستایه کی رۆمییه بآله
خانه به کی بۆ نوعمانی له خمی
دروست کرد، نمو و مستایه بآله
خانه که کی جوان دروست کرد که
تهواوی دمکا له جیاتی نهوی
نوعمان پاداشی بداتهوه، فهرمانی دا
له سمر بآله خانه که وه بیخه نه
خوارو له ناوی بهرن بۆ نهوی بآله
خانه کی له وه جوړه بۆ که سی تر
دروست نهکا ه بۆیه دمرحه کی
گوتراوه (جوزی جزاء السِنَمَار)
ئیسنا هم په نده به که سیك
دمگوتری: که چاکه بکاو به خراپه
پاداشی بدریتهوه.

سَنَ السَّکین ونحوه سَنَأ: کیردمکه کی تیژ
کرد.
سَنَ الحَجَر ونحوه: بهردمکه کی سووه، لوس و
پوسی کرد ه دمگوتری: (هذا ما
يَسْنُكَ عَلَى الطَّعَام) نه مه هه ئت دمنی
بۆ خواردن خوارده مه نییه که.
سَنَ الأمير رعیته: فهرمانپروا به ریک و
پیک کی کارو باری که له که کی بهرپوه
برد.

سَنَ الأسنان: ددانی هاژنینه وه، سیواکی
کردن، دهرمانی کرد.
سَنَ فلاتاً: گازی له فلانکس گرت، به
فلانکس رۆگهزی ه ددانی فلانی

شکاندن ه به ددان برینلاری کرد.
سَنَ الرِّفح: ددانی بۆ رمبه که دروست
کردن و لئی بهستن.
سَنَ الشَّيْء: وینهی شته که کی کرد ه لوس و
پوسی کرد.
سَنَ الطَّيْن: گله که کی سور کردموه و کردی
به سوالهت.
سَنَ القُدَّة: گریه که کی کردموه.
سَنَ الطريق: رینگا که کی تهخت و خوش
کرد.
سَنَ الأمر: کارمکه کی ناشکرا کرد.
سَنَ الله سُنَّة: بهر و مردگار رینگای راستی
رون کردۆتهوه.
سَنَ المَشْرِع القانون: یاسا دانهرمکه یاسای
دانا ه ههروا ههر کارنیک
داهیندراو تازه قهلا بکه کی و دواکی
کهسانی دیکه بهرپوه کی بکه نه وه
به وشه کی (سُنَّة) تهعیری ئی دمدری.
سَنَ الماء أو الثَّرَابَ عَلَى وجه الأرض: به
هیواشی ناو یان گلی رۆکرده سمر
زهوی ه دمگوتری: (سَنَت العَيْنُ
الدمع) چاوکه به هیواشی
هرمیسکی باراندن.
سَنَ الرُّجَّة: دهم و چاوی به شیوه کی درێژو
مه خروطی دمرکه وه ه ده لئی
گوشتی ئی داتاشراوه.
سَنَ الماء: ناومکه گۆزا بۆگهن بوو.

سُنَّتِ الْأَرْضُ: زهوییه که گیاه گزی

همه‌وی خوراه هیچی پیوه نه‌ما.

اَسَنُّ: ددانی روان ۵ ته‌مهنی گموره بوو،

ته‌مهنی درنژ بوو.

اَسَنُّ اللَّهَ سِنَهُ: خودا ددانی رواندن.

اَسَنُّ الرُّمَحَ: ددانی بۆ رمبه که دروست

کردن.

سَنَنْ السَّكِينِ وَنَحْوَهُ: کیردمکه‌ی تیز کرد.

سَنَنْ كَلَامَهُ: هسه‌کانی پالفته کردن و

جوانی رازاندنه‌وه.

سَنَنْ الرُّمَحَ: ددانی له‌سهری رمبه که

به‌ست.

سَنَنْ الرُّمَحَ إِلَيْهِ: رمبه‌کی ناراسته کرد

۵ رمبی تیگرت.

سَنَنْ الشَّيْءِ: ددانی بۆ شتمکه دروست

کردن و مکوو مشار.

سَنَنْ الرَّجُلَ: ته‌مهنی بۆ پیاومکه

مه‌زمنده کرد.

اِسَنُّ: سیواکی کرد.

اِسَنَّتْ الْعَيْنُ: چاومکه فرمی‌سکی هه‌ل

رشتن.

اِسَنُّ دَمِ الطَّعْنَةِ: خوینی برینه‌که

فیجقه‌ی کرد.

اِسَنُّ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که له‌سهر رهوتی

خوی رویشت به‌رمو پیش.

اِسَنُّ السَّرَابِ: تپاولکه‌که له‌پیش چاو

که‌وته شه‌پۆلدان و ژاکان و مکوو نه‌وه

جاری ببی و بره‌وا.

اِسَنُّ بَسُنْتِهِ: به‌رهبازی نه‌و کاری کرد،

به‌پرموی بیرو بۆ‌چونی نه‌وی کرد

دم‌گوتری: (سَنَ فُلَانٌ طَرِيقًا مِنَ الْخَيْرِ

لقومه، فاستوا به‌وسلکوه).

تَمَنَّنَ فِي عَمَلِهِ: به‌رمو پیش روی.

تَسَنَّنَ: به‌پرموی حمده‌ی پیغه‌مبه‌ری

کرد.

اِسْتَسَنَّ: ته‌مهنی زۆر بوو، به‌سالا

جوو.

اِسْتَسَنَّ الطَّرِيقَةَ: رهبازمکه‌ی گرته به‌رو

پیدا روی.

السَّيْنَانُ: نوکی رمب ۵ هه‌ر شتیک

کیردو شتی وای له‌سهر ببه‌ستری ۵

(ك: اَمِينَهُ).

السَّيْنُ: ددان.

السَّيْنُ مِنَ الشَّيْءِ: هه‌ر به‌شیک له‌شت و

سهرمکه‌ی تیز بی و مکوو ددانی

شانه‌و مشارو داس و کلیل و قه‌له‌م ۵

ته‌مه‌ن ۵ دم‌گوتری: (صَدَّقَنِي سَيْنُ

بک‌ره) ته‌مهنی گه‌نجی نه‌و بره‌وی به

من هی‌نا ۵ دهنکی سهره‌سیر و پیاز ۵

هاوته‌مه‌ن ۵ دم‌گوتری: (فُلَانٌ مِّنْ

فُلَانٍ) فُلَانٌ هاوته‌مه‌نی فُلَانْکسه ۵

(ك: اَسْنَان).

السَّيْنُ: رهبازو شی‌وه و شی‌واز ۵

دمگوترئ: (بنوايرتھم على سنن واحد) خانوهمكانيان لهسمر يهك شيوهو شيواز بنيات ناون.

السُّنُّنُ مِنَ الطَّرِيقِ: شيوهى ريگاو ناراستهى ريگا ۵ دمگوترئ: (تَنَحَّ عَنْ سَنَنِ اخيل) ۵ له ريپرهموى نهسپهكه لايدها.

السُّنَّةُ: يهكجار تيز كردن ۵ ورج ۵ فهد ۵ (ك: سِنان).

السُّنَّةُ: ريباز ۵ ژينامهى پاك و خاوين پان پيس و پوخهل ۵ ياساو دابو نهرىتى پهرومردگار، حوكم و برپارى خودا دمربارهى مهخولقاتى ۵ سوننهتو ريبازى پيغهمبهر (فهرمودمو كردارو رازى بوونى لهسهر شت) ۵ همر شتيك پال پيغهمبهر بئري له گوفتارو كردارو بئدمنگ بوون له شت ۵ له فيقهى ئيسلاميشدا به كردموى چاك دمگوترئ له بوارى طاعهتدا بهو ئهركانه دمگوترئ (سُنَّة): كه نه فهرضن نه واحين ۵ سروشتو رموشت ۵ روخسار ۵ وينه ۵ دمگوترئ: (هو اَشبه شَيْءٍ بِه سُنَّةٌ) لهروى وينهو روخسارموه له همموو شتيك زياتر لهو دهجي.

أهل السنة: نهو جهماعهتو لايهنهن

كه پتيان وايه نهبويهكرو عومهر دوو خهليفه و جينشيني يهك لهدواى يهكى پيغهمبهر بوونو جينشينيبهكهپان شهرعى بووه ۵ شيعة دژى ئهم رايهن.

السُّنَّةُ: پاچى دوو سهر (پاچه ئينگيزى) ۵ پان نهو ئاسنهنى زموى پى دمكئندريتهوه وهكوو گاسنو پيمهره.

السُّنِّيَّةُ: نيسبمت بولاي (سُنَّة) ۵ سونه مهزهمب ۵ دمگوترئ: (هو سني وهي سُنِّيَّة).

السُّنُونُ: نهو دهرمان و مهئجهمهى ددانى پى پاك دمگريتهوه.

السُّنَيْنُ: نهوى ههئدمومري له برپنى مشارو ليك خشاندىن بهرد له شتى تر ۵ زموييهك گياو گزى خورابى و بوبيتيه سوتيه مهرو ۵ هاوشان و دهسته براو دهسته خوشك.

السُّنَيْنَةُ: ميينهى (السُّنَيْنُ) ۵ لمبى بهرزموه بوو، كؤمهئ بوو لهسهر زموى ۵ (ك: سنائن) ۵ دمگوترئ: (جاءت الريحُ سَنَائِنَ) بايهكه لهسهر يهك شيوه ههليكرد.

الْمَسَانُ مِنَ الْإِبِلِ: حوشترى گهوره تاكهكهى (مُسِنَّ).

المِسْنُ: ههسان، كارتبخ ؛ همر شتيك

جَهْقَوِي هِيَ تِيْزُ بَكْرِيْ يَانَ لَهُ سَمَرِي
تِيْزُ بَكْرِيْ ه (ك: مَسَانْ).
سَنَةِ الطَّعَامِ أَوْ الشَّرَابِ سَنَهًا: خَوَارِدْنَه كِه
گُوْرا، بُوْگِه نِي كَرْد.

سَنَهَتِ التُّخْلَةُ: دَارِ خَوْرَمَاكِه سَالِي زُوْرِي
بِه سَمَرْدَا تِيْبِه مَرِيْن ه (فَهْر سَنَةِ وَهِي
سَنَهَةٌ وَهِي سَنَهَاءُ) (ك: سُنَّة).
سَانَهَتِ التُّخْلَةُ وَغِيْرَهَا مَسَانَهَةٌ وَسَنَاهَا:

بِه مَانَا (سَنِهَت) دِي ه يَانَ سَالِيْكَ
بِه رِي گَرْتَو سَالِيْكَ بِيْ بَهْر بُوو.
سَانَةُ فَلَانًا: بِه سَالِ مَامَه لَهِي لَه گَهْل
كَرْد، دَمگوتري: (اسْتَا جَرَةُ مُسَانَهَةٌ) بِه
سَالِ بِه كَرِيْ گَرْت.

تَسَنَةُ: بِه مَانَا (سَنَةِ) دِي.

تَسَنَةُ عِنْدَ فَلَانٍ: سَالِيْكَ يَا زِيَا تَر لَای
فَلَانَكِه سَ مَا يِه وَه.

السَّنَا هِيَّةٌ فِي الْاِقْتِصَادِ: مَه بِلَه غِيْكَ
پَارِهِي بِه شِيْوِي وَه جِيْه وَه جِيْه
يَه ك لَه دَوَا يَه ك دَمْفَع دَمَكْرِي بِه
چِه نَد مَهْر جِيْكَ دِيَا رِي كَرَاو بِه
زُوْرِي مَاوِي وَه جِيْه گَان سَالَانِه دَمِي
يَانَ شِيْوِيَه كِه كِه لَه سَمَرِي رِيْكَ
دَمگِه وَن.

السَّنَةُ: سَال ؛ نَه نَدَا زِي بَرِيْ نِي خُوْر بُو
دَوَانَزِه بُوْر جِي نَاسْمَان، بِه مِه
دَمگوتري: سَالِي خُوْرِي (السَّنَةُ
الشمسية) يَانَ تِه وَاو كَرْد نِي دَوَانَزِه

دَموْرِي مَانَك بِه مَه ش دَمگوتري:
سَالِي مَانَكِي (أَلْسَنَةُ الْقَمَرِيَّة) ه هَمَرَا
بِه مَانَا گَرَانِي وَ سَالِي بِيْ يَارَانِي دِي ه
زَمُوِي سَوْتِه مَه رُو ه (ك: مِسْنُون
سِنَوَان).

سِنَا الْحَصْبِ: لَه بُوَا رِي پَزِيْش كِيْدَا بِه
سَالَانِي نِيْوَان بَالِغ بُوو وَ مَه نِيْوَس
بُوو وَ دَمگوتري.

السَّنَهَاءُ: دَمگوتري: (نَحْلَةُ سَنَهَاءُ) دَارِ
خَوْرَمَا يَه كِه سَالِي بَمَر دَمگري وَ
سَالِيْكَ نَاگري ه (أَرْضُ سَنَهَاءُ)
زَمُوِي يَه كِي بِيْ بَمَرُو بَوْمِه وَ سَالِي بِيْ
يَارَانِي وَ قَاتَو قَرِي بِه سَمَرَا هَاتُوو.
سِنَا الْبِرْقِ وَغِيْرُهُ سَنَاءُ: هَموْرِه بِيْرُو سَكِه
لِيْيدَاو دُونِيَاي رَوْنَاك كَرْد مَوِه ه
رَوْنَاكَا يِي دَاو وَرْشِي بَهْرز بُوو.

سَنَتِ النَّارِ: نَاگَر مَكِه بَلِيْسِي بَهْرز بُوو.
سِنَا إِلَى مَعَالِي الْأُمُورِ: خُوِي بُو كَارِي بَهْرزُو
شَكُو مَه نَدَانِه نَامَادِه كَرْد.
سِنَا فَلَان سَنَوًا وَ سُنُوَةً: نَاوْدِيْ رِي كَرْد،
نَاوِيْدَا دَمگوتري:

سِنَا عَلَى الذَّابَّةِ: لَه سَمَر وَ لَآخِه كِه نَاوِي
دَا بَه ش كَرْد.

سِنَا الْقِرْمِ لِأَنْفُسِهِمْ: نَاوِيَانَ بُو خُوِيَانَ
دَمَرِيْ نَا، نَاوِيَانَ دَا بَه يَه كَرْت.
سَنَتِ السَّنَائِيَةِ الْأَرْضِ: بِه نَاعُوْرُو نَاو
هَه كِيْش زَمُوِي يَه كِه ي نَاوَدَا.

سنا الذَّلْوُ ونحوها: دۆلچەكەى لە بیرمکە
دمرەینا.

سنا الباب: دمرگاکەى کردموه.

سنا الشَّيْءُ: شتەكەى ناسان کرد.

سَنِي سَنِيًا وَسِنِيًا: بەمانا (سَنًا) دى.

سَنِي سَنًا وَسَنَاء: بەرز بۆوه ە بوو بە
خاوەن ریزو شکۆمەندى ە (فەر سَنِي
وهي سَنِيَّة).

سَنِي الدَّابَّة: لەسەر پشتى و لاخەكە ناو
درا بە خەلك.

أَسْنَى البَرَقُ ونحوه: روناكى بروسكەكە
روناكايى بلاو کردموه، پرتەموى
بروسكەكە چوو ناو مایهوه.

أَسْنَى القَوْمُ: خەلكەكە سائىك یان
زیاتر لە شۆڤندىك مانەوه ە سالیان
بەسەردا تێپەرى.

أَسْنَى الشَّيْءُ: شتەكەى وا لێكرد ریزو
نرخى ەمبى، روناكايى بدا.

أَسْنَى النَّارَ ونحوها: بلێسەى ئاگرەكەى
بەرز کردموه روناكايى دا.

أَسْنَى لَهُ الْجَائِزَةُ: پاداشەكەى بۆ بەرز
کردموه.

أَسْنَى جِوَارَهُ: هاوسێیەتى بە رێكو
پێكى پەمپەو کرد.

سَانِي البابَ وَغیره مَسَانَاةً وَسِنَاء:
دمرگاکەى کردموه.

سَانِي فَلَانًا: بە نەرمى لەگەڵ فلاندا
جولایهوه ەهەلس و كەوتى جوانى
لەگەڵدا کرد ە (سَانِيَّةً) بەمانا
(ساناه) دى.

إِسْتَنَى: داواى ناوى کرد، ناوى دابەش
کرد.

إِسْتَنَى النَّارَ ونحوها: سەپرى بلێسەو
شۆفى ئاگرەكەى کرد.

تَسَنَّى الشَّيْءُ: شتەكە گۆڤاو بۆگەنى
کرد.

تَسَنَّتْ الْعُقْدَةُ: گرێهەكە كراپهوه ە شل
بۆوه.

تَسَنَّى عِنْدَ فُلَانٍ: لەلای فلانكەس
سائىك یان زیاتر مایهوه.

تَسَنَّى الشَّيْءُ: چوو سەرى و بەرز
بووه.

تَسَنَّى فَلَانًا: فلانكەسى رازی كردو
نەرمو نیان بوو لەگەڵیدا.

السَّانِيه: ئامپىرى ناو ەهەلێنجان و مكوو
ناعور واپە دۆلچەكانى لە پێستى گا
دروست دەكړى، لەناو بیرمكەوه بە
ولاخ رادەمكیشرى كە هاتە دمرو
ئاومكە رۆكرا نەمجار و لاخەكان
پاشەو پاش دەمكشینەوه دۆلچەكان
دەمكەونەوه ناو بیرمكەوه ە ەمروا
ناوه بۆ حوشتر كە ناو لەسەر پشتى
دابەش دەكړى، وشر دمروا و ناوى لێ

دابەش دمگړئ و راوستان نيه بۆيه
له پەنددا ھاتووە دملئ (سر السواني
سفر لا يقطع) رۆيشتنى حوشترى
ئاو لەسەر پەشت سەفەرئەكە
برانەموى نيه (ك: سوان).

السَّنا: تريفهى مانگە شو ە روناكايى
زۆر ورشە دار ە قورنەن دھەرموى:
﴿يَكَاذِبًا سَنَّا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ﴾ ە
ھەروا ناوہ بۆ روناكى ھەورە
بروسكە ە ھەروا ناوہ بۆ رومكى
سينامەكى ە ئەو روناكيبەى وێنەمگر
بە كامپراكەى بەكارى دھەينئ بۆ
وێنە گرتن.

السَّنا: بەرزى و شكۆمەندى.

السَّنا: قات و قەرى، دىگوترئ: (سنة
سناء) سالى ناخۆش و گرانى (أرض
سناء) زەوى بى روھ و بى
بەر و بوم.

السَّنا: بەر بەستىكە بنیات دهنئ
بۆ گلدانەموى ئاوى لافاو وشكە
شيوو، قەلى تێدا بەكاردەھێنئ
بۆ ئەموى بە گوێرمى پێويست ئاوى
لێ خەرج بکړئ.

السَّنا: من الأبار: بىرى زۆر قوڵ ە كە
بەھوى حوشتر و لاغ و ناعورمەو
نەبئ ئاوى لێ دەرئەھێنئ.
السَّنا: نەخۆشيبەكە بەھوى كرمى

شریتییهوہ پەیدا دەبئ ە نەگەر
توشى دماغى مەرو بزن بوو لۆژە
لۆژو لەرزى لێ پەیدا دەبئ ە پان
نەگەر توشى نوخاعى شەوکی بوو
نەخۆشى قەفرى تێدا پەیدا دەبئ
ە وا دەبئ ئەو نەخۆشيبە توشى
ئادەمیزادیش دەبئ.

سَهَبٌ سَهْبًا: وەرى گرت، گرتى.

أَسْهَبَ: چووہ چۆلەوانى رۆی بۆ ساراو
دەشت و دەر.

أَسْهَبَ الْمَكَانُ: شوێنەكە وێو ھەتۆن بوو
نە ئاوى تێدەھوستئ نە ئاو
دىگرتەمەو.

أَسْهَبَ فَلَانٌ: فلانكەس بىرمەكى

ھەتەكەندو گەپشتە لىبو چەو ئاوى
دەست نەكەوت ە بە تەماع و چاو
چنۆك بوو، زۆر چووہ شتەكەوہو
پەل و پۆى تێدا ھاویشت و ھەولئ
بەرفراوان كردنیدا ە زۆرى بەخشى
ە قەسەكەى زۆر درێژ كەردمەو ە
دىگوترئ: (في كلامه إسهاب) و
(أَسْهَبَ كَلَامَهُ).

أَسْهَبَ الْفَرَسُ: ئەسپەكە بازى
بەرفراوانى ھاویشتن و پێش كەوت.
أَسْهَبَ الرِّضِيعُ: شىرە خۆرمەكە زۆرى
شىر خوارد تێر خواردنى نەبوو.

أَسْهَبَ الْمَاشِيَةِ: نازەتەكانى بەرەلای

لەومرگاگە کردن و وازی ئی هینان بو
خۆیان بلەومرپەن.

أَسْهَبَ فُلَانٌ: فلانكەس لەتاو ئازاری
دووشك پێوەدان و گەستنی مار
دەبێزكێنێ ە رنگی روخساری لە
برسا یان لە ترسا یان بەهۆی
نەخۆشی گۆرا.

إِسْتَهَبَ فُلَانٌ: فلانكەس زۆری بەخشی.
أَلْتَسَهَبُ: نەمانی عمقل و ناومز.

السَّهْبُ: دشت و چۆلەوانی ە زەوی
دورو دشتایی ە دەرگوتری: (قطعوا
سَهْبًا مِنَ الْأَرْضِ) ە دشتاییەکی
زۆری بری تا گەشتە لای ە ئەسپی
بە راپەر و چوست ە ئەسپێك زۆر
عەمرق نەكا، زوو عەمرق نەكا ە
ئەسپی هەنگاو درێژ باز هاویزو
بەهیزو توندو تۆل ە بەشێك لە
شەو ە دەرگوتری: (مضى سَهْبٌ مِنْ
الليل) بەشێك لە شەو رابورد (ك:
سُهَب).

السَّهْبُ مِنَ الْأَرْضِ: بەمانا (السَّهْبُ) دئ
ە (ك: سُهَب).

سُهَبٌ الْفَلَاةُ: قەراخ و بیجاخی
چۆلەوانی کە رێگای لێو
دەرنەچێ.

السَّهْبَةُ: بیری قوڵ ە (ك: سِهَاب).

الْمُسَهَبُ: دەرگوتری: (رجل مُسَهَبٌ)

بیاویکی درێژە ە (طویل مُسَهَبٌ)
درێژکی زیاد لە ئەندازە درێژە.

الْمُسَهَبَةُ: مێینە (الْمُسَهَبُ) ە بیری
زۆر قوڵ.

سَهَجَ الرِّيحُ سُهُوجًا: رەشەباکە توند
بوو، بەهیز بوو ە بە بەردەوامی
هەلبوو.

سَهَجَ الشَّيْءُ سَهْجًا: شتەکی وردو هار
کرد.

سهجت الریح الأرض: رەشەباکە گلی
سەر روی زەوی رامالی و زەویەکی
پاک کردوو.

سَهَجَ السَّائِرُ لَيْلَتَهُ: رێبوارو شەو رەموکە
بە بەردەوامی روێی.

الأساهيجُ: چەند جۆرە رویشتیکی.

السَّاهِجُ: بای بەهیز ە (ك: سُهْجُ
وساهج).

السَّهْجُ: بەمانا (السَّاهِج) دئ ە (ك:
سياهج).

السَّيْهَجُ مِنَ الرِّيحِ: بەمانا (السَّاهِج) دئ
ە (ك: سياهج).

الْمُسَهَجُ: رێبەری با (ك: مساهج).

الْمُسَهَجُ: باومشین ؛ هەر شتێك با
پەیدا بکا ە ئەو كەسە لە هەموو
دەزەیهك ئەسكوێه و خۆ لە هەموو
شتێك هەلەقورتینێ.

سَهْجَر: بازی ترسنوگانهای هاویش.

سَهْد سَهْدًا وَسَهْدًا وَسَهْدًا: شمو به خهبر

بوو ه دمگوتری: (لی عینه سَهْد

وَسَهْد).

اسْهَدَتِ الحامل: ناهرمته سک پر مکه به

یهك ژان مندا لهكهی بوو.

اسْهَدَ فلاتًا: خهوی له فلاتکەس زړاند،

نه پیهشت شمو بخهوی.

سَهْدَة: شمو به خهبری کرد، خهوی لی

زړاند ه دمگوتری: (رجلٌ مُسَهَّدٌ)

پیاویکی وریاو به ناگایه.

الاسْهَد: دمگوتری: (هو اسْهَدُ منه رأياً)

ئمو زور له فلان به وره ترو

بهرچاو رونترو به ناگاتره.

الْهَد: جوانو ریک و پیک ه

دمگوتری: (هذا شيءٌ سَهْدٌ مهْدٌ)

نهمه شتیکی جوانو ریکه.

الْهَد: شمو به خهبریی ه بیدارو بی

خمو ه دمگوتری: (رجلٌ سَهْدٌ وامرأة

سَهْد).

الْهَدَة: یهك جار خهو زړانو بیداری

ه دمگوتری: (فلان ذو سَهْدَة لي امره)

فلانکەس بۆ بهرژموندی خوئی

وریایه ه (ما رأيت من فلان سَهْدَة)

لنیهاتویی و زهرمکیهکم له فلانکەسدا

نهبینی، هزی له خیرو پیاومتی

نیه ه کاروباریک پستی پی

بیهستری و جیگای هیواو نومید بی.

السَّهْوَةُ مِنَ الْغُلْمَانِ: کورپی تازه

پینگهشتوو ه دریزی بههیز.

سَهْرَ سَهْرًا: شمو تا بهیانی به ناگا بوو،

خهوی لی زړاو بیدار مایهوه.

سَهْرَ الْبَرْق: له شهودا هموره بروسکه

روناکی دا (فهر ساهر و سهران و سَهار

و سَهْرَة).

اسْهَرَة: شمو بیداری کرد، خهوی لی

زړاند.

الأسْهْران: دوو رمگن له چاوو له

گوچکهدا.

الساھر: دمگوتری: (ليلٌ ساهر) شهویک

که نوستنی تیدا نهکری، خه لکهکه

تیدا خهوی بزری.

الساھرة: مینهی (الساھر) دمگوتری:

(ليلةٌ ساهرة) (أرضٌ ساهرة)

زموییهکه رومکی زوو پی دمگا دهئی

رومکهگانی قهت له گهشه ناکهون و

هر خمیریکی نهشو نمان ه (قطعرا

ساهرة) زموییهکی دمشتایی و پان و

پۆریان بری، زموییهکی ودها

ریپوارانی شمو تیدا ناخهون و شمو

بیدارن ه همروا وشهی (الساھرة)

ناوه بۆ سارایهکی سپی بی روهك

بۆیه بهو دمشت و سارایهکی که رۆژی

قیامت ئادهمیزادی لهسهر چهشر

دمگرتن دمگوترئ: (الساھرة) قورنان

دمغرموى: ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ ۵

همرومها به چولمانويهك دمگوترئ

ئادميزاد بئى نهخستبئته سمر ۵

كارئز ۵ خولانهموى مانگ.

السَّاهِرُ: خولانهموى مانگ ؛ خولگهى

مانگ ۵ نؤ رؤزى كؤتايى مانگ ۵

روبهرى زموى ۵ سمرچاوى ئاوو

شوئنى سهرمكى ههلقولانهكهى.

السُّهَارُ: شمو بيدارى بههوى نهخؤشى

يان خهمو خهمفتموه.

السُّهْرَة: كهسيك زؤر بهشمو به خههر

بئى ههميشه خهموى ئى زرابئى ۵

دمگوترئ: (هو سُهْرَة وهى سُهْرَة).

السُّهَارُ: بهمانا (السُّهْرَة) دئ ۵

دمگوترئ: (رجل سَهَار العين)

بياؤنكه شمو به خههرمو خهمو له

چاوى ناكموى.

السُّهَارِي: چرايمكه خهمفمو كهه نووره

۵ گؤبئى سفر، خهك دواى نووستن

ههئى دمكه.

السُّهَارُ: كهسيك بؤ شمو بهخههرى

نازابئى بتوانئى شمو تا بهمانئى

نمئوى.

سَهَفُ الدُّبِّ سَهْفًا وَسُهْفًا وَسُهْفًا: ورجهكه

بؤلاندى.

سَهَفَ القَتِيلَ أَو الدَّبِيحَ: كوؤراومكه يان

سمر برارومكه له خوئناوى خؤيدا

لنگه هرتهى كرد گموزى.

سَهَفٌ سَهْفًا وَسُهْفًا: زؤرى تينوو بوو (لهو

سَهَفٌ وهى سَهْفَةٌ).

إِسْتَهْفَةٌ: سوگامتى پئىكرد، بهبئ نرځ

سهرى كرد.

السَّاهِفُ: ههوتاو تئدا چوو ۵ كهسيك

خوئنى بهربووبئى بئى هؤش و گؤش

كهوتبئى ۵ يان به تينوويهتى گيانئى

دمرچوو بئى ۵ يان روخسارى گؤرا

بئى.

السُّهَافُ: دمردئكه توشى ههر كهسيك

بيئى تئراو نابئى ههميشه

تينوويهتى.

السُّهْفُ: توئكل و پئستى ماسى.

السُّهَافُ: زؤر تينوو ۵ دمگوترئ: (ناقة

مِسْهَافٍ) حوشترئكى گهرو وشكو

زؤر تينووه ۵ (ك: مساهيف).

السُّهْفَةُ: ههر خواردنئىك ئاو خواز بئى

۵ رئرموى رئگا ۵ (ك: مساهيف).

السُّهْرُفُ: دمگوترئ: (رجل مَسْهْرُفٍ)

بياؤنكه ههميشه تينوويهتى و همت

تئر ناخواتموه ۵ (وهى مسهوفه) ۵

(ك: مساهيف).

سَهَكَتُ الرِّيحِ سُهْرُكًا: بايمكه ههئبوو

بوو به گئزملوكه.

سَهَكَتِ الدَّابَّةُ: ولاخهكه به خيرايى

رؤيشت.

سَهَكَ الشَّيْءُ سَهْكًَا: شتهكهى كمريتو

پەرت كىرد بەلام نەيگەيانىڭ
ئەندازى ھاپىن ومكوو ئارد وردى
نەكرد.

سَهْكَ الرِّيحُ الْأَرْضُ: رەشەباكە گىل و خۇلى
سەر زەوى رامالى.

سَهْكَ الرِّيحُ الزَّابُ: رەشەباكە گىل و خۇلى
بە ھەۋادا بىرد.

سَهْكَ سَهْكَ: بۈگەنى ناخۇش بوو.
سَهْكَ فُلان: فلانكەس غەرقى كىرد

بۇنىكى ناخۇشى ئى ھات ۋ (فەر
سَهْكَ) دىگوتى: (لەم سَهْكَ

وسىك سَهْكَ) (وھى سَهْكَ) ھەمرو
دىگوتى: (بىدى مىن السىك مىن

صدأ الحديد سَهْكَ) دىستەم بەھۋى
ماسى پان ژەنگى ئاستەھە بۈگەنى ئى

دئ.
الأساميك: (أساميك الذَّابَّة) جۆرمەگىنى

رۇيشتىنى ۋلاخو خۇ بادانىيەتى بە
راست و چەپدا.

الساھل: چاۋ ئېشە ۋ خورانى چاۋ ۋ
دىگوتى: (بەينە ساھل) چىقلى لە

چاۋىدىيە، چاۋى ئازارى ھەمە.
الساھكە مىن الرِّيح: رەشەبى بى ھەيزو

خىرا رۇكە خىشت و خۇلى سەر
زەوى رەمالى ۋ (ك: سواھك).

السَّهَّكَةُ: شىتلىك كاتى پى بىسەر بىرى
خۇلى پى بىغاھلىنىدىرى دىگوتى:

(سُهاكة من خير) چىرۇك و
ئەفسانەمەك ۋ چىكايەتە درۋزە.

السَّهَّكَةُ: بۇنى ناخۇش.
السَّهَّكَةُ: بەمانا (السَّهَّكَةُ) دئ.

السَّهَّكُ: باى بۈگەن ۋ ھەلۇ.
سَهْلُ سَهْلَةً: نەرم و ئاسان بوو، زىرى كەم

بوو (فەر سەل وھى سەلە).
أَسَهْلُ: دابەزىيە دىشتالى ۋ پان ھاتە

ناۋ دىشتايىھە ۋ لەگەل خەللىكا
لەسەرمخۇ و نەرم و نىان بوو.

أَسَهْلُ الشَّيْءِ: شىتەكەى ئاسان كىرد.
أَسَهْلُ الْأَمْرِ: كارمەكەى بە ئاسانى ھاتە

دىست، لى ئاسان بوو.
أَسَهْلُ النَّوَاءِ الْبَطْنُ: دىرمانەكە سكى

چواند، رەۋانى كىرد.
أَسَهْلُ الْبَطْنُ: سكى چوو، خۇراكى ناۋ

كەدىمى نەرم بوو، گوو قىرى توش
بوو.

سَاهَلَةٌ: نەرم و نىانى لەگەلدا نواند.
سَهْلَةٌ: بەمانا (أَسَهْلَةٌ) دئ.

تَسَاهَلُ الشَّيْءُ: شىتەكە ئاسان بوو،
زەمەت نەبوو.

تَسَاهَلُ فُلان: فلانكەس لىبوردە بوو.
تَسَاهَلُ النَّاسُ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ:

خەللىكەكە لەناۋ خۇياندا لىبوردە
ھارىكار بوون و ئاسان كارىيان بۇ

يەكتە كىرد.

تَسْهَلُ: به مانا (سَهْل) دئ.

اسْتَسْهَلَ فُلَانٌ: فلانكەس دەرمانی

رەوانی خوارد، شتیکی خوارد سکی

رەوان بکا، سکی پئ بچئ.

اسْتَسْهَلَ الشَّيْءُ: شتەکی به سەهل و

ناسان لە قەلەم دا ە پان شتەکی به

ناسان دەس کەوت، به ناسانی بۆی

گونجا.

الإِسْهَالُ: سەچون، رەوان بوون ە هاتنه

دەرەوی ناو گەدە به شیوی نا

سروشتی.

التَّسْهِيلُ: لەلای زانیانی تەجەوید و

زانیاری صەرف بریتییه له

سوکرندی پیتی (همزة) و کردنی به

ئەلف.

السَّهْلُ: هەر شتیك مەیلی بەلای

نەرمیدا بئ و زبری پئووە نەبئ ە

زەوی دەرمانی نەرمەلەن (ك):

سُهْلٌ) دەرمانی: (هو سَهْلُ الوجه)

دەم و چاو کزو بئ گوشتە ە (سَهْلُ

الخدین) کولم کراوە نەرم گوشتە ە

(سَهْلُ الخلق) رەوشت خاکی و ناسان

خاوە ە (أهلاً وسهلاً) تووشی

دۆست و ئەهل و ناسیاو بووی و

هاتیتە شوێنیکی سەهل و

دەنگەرەو.

السَّهْلُ: گۆیکە و مەکوو لب وایە ناو

کیش دەگا، ناو دەرمانی ە (ك): سُهْلٌ

وأسهال).

السُّهْلِيُّ: دەرمانی، دەرمانی ە هەر

شتیک نەسبەت بەرئ بۆ لای دەرمان

ە دەرمانی: (نبات سُهْلِي) رەمەیکە

لە دەرمانی دەرمانی ە (بعر سُهْلِي)

خوشتەیکە دەرمانی و لە دەرمان

دەرمانی.

السُّهْلُ: دەرمانی رەوانکەر، دەرمانی

و مەگا گەدە نەرم بکا و سە بچوینئ.

السُّهْلَةُ فِي الْكَلَامِ: ئەو مەگە گەلەمەگە

خالی بئ لە زۆر لەخۆ کردن و

گەرئ و گۆل و زێدە رۆی لە وشە

کاریدا.

سُهْلٌ: ئەستێرە سیویمیل، ئەستێرە

گەلەوێز ە دەلێن: بەدەرمانی لە

شەودا مێو پئ دەرمان گەرمان نامینئ

ە پەکیکە لە ئەستێرمانی پەمانی ە

لە پەندی پێشیناندا هاتوو دەلئ:

(إذا طلع سهيل رفع كيل ووضع كيل)

واتە: کە گەلەوێز هەلات هەوا

دەرمانی.

السُّهْلُ: دەرمانی و سە بچوینئ.

سَهْمٌ سُهُمًا وَسُهُمًا: رەنگی گۆرا لەبەر

شتیکی تازە پەیدا بوو لەبەر خەم و

کزی و لاوازی ە کزو لەر بوو.

سَهْمٌ فَلَانًا سَهْمًا: لە کئ بپرکئ بەسەریدا

تساهم الرجلان: نهو دوو پياوه زوړان
بازی، شمشیر بازی، گوریس
کیشه‌کشیان کرد.

تساهم الشيء: شته‌گه‌یان بهش کرد.
السَّهْمُ: کزی و له‌زی و گوړان ه گهرمی
بای ریشه‌با.
السَّهْمُ: له‌زی و روخسار گوړان، رنگ
هه‌لقرجان.

السَّهْمُ: نهو قوداحه‌ی قوماری پی
دمکری ه بهش و بارو بهخت و شانص
ه نه‌وی قومارکمر دمپاته‌وه ه له
بواری ثابوریدا چه‌که پارمیه‌که
نمونه‌ی به‌شیك له سهرمایه‌ی
کۆمپانیایه‌که زیادو که‌می به‌سهردا
دی ه به‌لکه نامه‌یه‌کی چاپکراوه به
شیوازیکی تایبه‌تی ه له زانیاری
پیوانه‌و روپیوی دا به‌شیکه له
بیست و چوار به‌شی قیراط ه چیلکه
داریکه دمتاشری و ریک دمخری و
دمخریته ناو کهوانه‌وه و دهاویژری
ه داریکه له نیوان دوو دیواردا
را‌ده‌نگی‌ودری ه تیری که‌وان ه
نه‌ستیرمیه‌که ه (ك: أسهم وسهام).
السَّهْمَةُ: بهش و بار ه خزمایه‌تی (ك:
سهم).

السَّيْمُ: هاوبه‌ش له‌گه‌ل که‌سانی دیکه
ه همر له‌م رومومیه که (بدیع الزمان
الهمداني) ده‌لی: (أقترضی أن تكون

زال بوو ه دمگوتری: (ساهمة فساهمة)
کئ برکیتی له‌گه‌لدا کردو پی‌شی
که‌وت.
سهم: به‌مانا (سهم) دی ه یان گرپی
گهرمای هاوین و بای گهرم لی‌ی داو
روخساری گوړی ه له شمرېدا به زوړ
تاوانی پی نه‌نجام درا.
سهم سهوماً: به‌مانا (سهم) دی.
أسهم بينهم: تیرو پشکی خسته
نیوانیان‌ه‌وه.
أسهم له: به‌شی دایه، نه‌ندازمیه‌کی
به‌خشش بؤ دیاری کرد، بؤی زیاد
کرد.
أسهم في الشيء: له شته‌که‌دا کردی به
هاوبه‌ش.
أسهم الشيء: شته‌که‌ی بهش بهش کرد.
ساهمة مساهمة وسهاماً: هاوبه‌شی کرد
له کئ برکیداو به سهریدا زال بوو ه
له دیاری وهرگرتندا پی‌شی که‌وت
له‌وی تیپمړاند ه له تیرو پشکدا
تیشکا ه له‌گه‌ل نه‌ودا بوو به
هاوبه‌ش له بهش وهرگرتندا ه
قورئان دمهرموی: ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ
مِنَ الْمُذْخَبِينَ﴾.
سهم الشرب: له قوماشه‌که‌دا وین‌ه‌ی
تیرو که‌وانی دروست کردن ؛ (فهو
مُسهم).

سهيم حزة في الشهادة) نايا رازی
 دهبی به شیکت له پاداشی شهید
 بوونی چه مزه بهر بکهوی.
 سَهَا عنه وفيه سَهْواً وَسَهْواً: لَیْی بَیْ ناگا
 بوو ۵ دمگوتری: (سَهَا فيه) هه لهی
 تیدا کرد ۵ به نه زانی وازی لَی هینا.
 سَهَا عنه: به مبهسته وه وازی لَی هینا ۵
 دمگوتری: (سها في الصلاة) شتیکی
 له نوێژدا لمیر چوو.
 (سها عن الصلاة) شتیکی له نوێژ تمرك
 کرد، ئه نجامی نهدا.
 سَهِيَ سَهْواً: به مانا (سَهَا) دئ.
 سَهْوٌ مَهَاوَةٌ: نهمرو نیان و ئارامگر بوو،
 پان بۆوه و تهخت بوو.
 اُسْهَى فلان: فلانکس بهر بیلاى
 دروست کرد بۆ خانومگهی.
 اُسْهَى فلاناً: وای کرد فلانکس سه هو
 بکا.
 ساهاه: بئ ناگای کرد ۵ گاتهی پئ کرد
 ۵ بهر نیک و پئکی هه لئس و کهوتی
 له گه ل کرد ۵ وازی له توێژینه وه و
 ورد بونه وه هینا و ئاسانکاری
 له گه لدا کرد.
 سَهَاه: وای لئ کرد سه هو بکا ۵ بئ ناگای
 کرد، غافل گیری کرد.
 السَّها: تهستیرمه کی خه فۆکه روناکی
 که مه لمیر دوری له پیری (بنات

النعض) وه.
 السَّهْوُ: بئ ناگایی و غافلئ.
 السَّهْوَةُ: خانوێکه له قهراخ ناو بنیات
 دمتری بۆته وهی مه له مان و راوچی
 بهشوی تیدا بدمن ۵ سیاجی خانوو ۵
 گهنجینهی ناو مال ۵ چوار دار پان
 سیج دار لاوو نیو دمه خرێنه سمر
 بهک و کالایان دمه خرێنه سمر (ک:
 سهاء).
 سَاءَ سَوَاءً وَسَوَاءً: شتیکی شمرم ناومری
 به سمر دا هات و توشی عه یبداری
 بوو.
 ساء به ظناً: گومانئ خرابی لئ کرد ۵ لئیی
 به گومان بوو (لهو سئ) وهی سئنه
 (وهو أسوأ وهی سَوَاءً).
 سَاءَ فَلاناً سَوَاءً وَسَوَاءً: شتیکی وای
 له گه لدا کرد پئ ناخۆش بوو.
 ساء: وشه به که و مکوو (بئس) به کاردئ بۆ
 زهم کردن ۵ دمه گوترئ: (ساء مايفعل)
 نه وهی دهیکا کاریکی خرابه.
 أَسَاءَ فلانٌ: فلانکس کاری خرابی کرد.
 أَسَاءَ الشَّيْءُ: کارمه کی باش ئه نجام نهدا
 ۵ شتیکی ناشیرینی پالدا ۵ شتیکی
 زهان ئامیزی پالدا.
 أَسَاءَ فلاناً وله واليه وعليه ربه: به مانا
 (ساءه) دئ.

(عه ورت).

السَّيِّئُ: همر شتیک ناشیرین و عهیب

بی.

السَّيِّئُ: به مانا (السَّيِّئُ) دئ.

السَّيِّئَةُ: گوناہی ٻچوک ۵ قورنان

دمفرموی: ﴿إِنْ لَجَّتُمْ بِكُمْ مَا

تَنْهَوْنَ عَنْهُ لَكُمْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ۵

عهیب و کهم و کوری گرانو

چورتتم و ناخوشی ۵ قورنان

دمفرموی: ﴿وَإِنْ لُصِبْهُمْ سَيِّئَةً بِمَا

قَدَّمْتَ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ ۵

ههله.

الْمَسَاءُ: ٻیجهوانه (السَّيِّئَةُ) واته:

کهیف ناخوشی.

الْمَسَاوِي: عهیب و کهم و کورپهکان، همر

ناوا به (کؤ) بهکار دمهیندری، دملین

تاکی نیه.

السُّرِيَّةُ: سهفمری دوور.

السُّرِيَّةُ: شراپیکه له برنج دروست

دمکری کهمیک دمگوریندری و

سمرخوش کهره ۵ به زوری له

میصردا باوه و دمخوریتوه.

سَاجَ سَوَجًا وَسَوَاجًا وَسَوَاجًا: هات و روی

۵ به هیواشی روی.

سَاجَ الحائِكِ التَّسْبِيحِ بِالسُّوْجَةِ: جولا

مهکوکهی هیئاو بردو ریسراوی

تیومرداو به شهپته گهی

قوماشهکهی رنک خست.

سَوَاءٌ: شتی ناشیرینی پالدا.

سَوَاءٌ عَلَيْهِ قَوْلُهُ أَوْ فَعَلُهُ: رمخنهی لهسر

نموه لی گرت.

سَوَاءٌ وَلَا تُسْرِي: چاک سازی بکهو گندهل

کاری مهکه.

إِسَاءَةٌ: بؤ موطاومعهی (سَاءَةٌ) دئ ۵

نارمحمت بوو دلی ناخوش بوو ۵

دؤش داماو ویزدانی روشا.

السُّوءُ: وشهپهکه له شتی ناشیریندا

بهکار دئ ۵ دمگوتری: (رجل سَوِءٍ

و عمل سَوِءٍ و رجل السُّوءِ و الرجل

السُّوءِ) همر و به مانا ناگر دئ ۵ (ك:

أَسْوَأُ).

السُّوءُ: همر شتیک خهم و پهژاره بخاته

ناو دلوه ۵ همر شتیک ناشیرین

بی و به خراب له ههلهم بلری ۵

ناویکه کؤکهرموی بهلاو کارمسات و

چورتتم دمگهپهنی ۵ دمهپته درکهو

کینایه بؤ نهخوشی بهلهکی ۵

قورنان دمفرموی: ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي

جَبِّكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ﴾.

السُّوْأَى: میینهی (الأسْوَأُ) ۵ تاوان ۵

ناگر ۵ قورنان دمفرموی: ﴿كَمْ كَانَ

عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَتَوْا السُّوْأَى﴾.

السُّوْأُ: رموشتی ناشیرین ۵ روخساری

ناشیرین.

السُّوْأُ: رموشتی ناشیرین ۵ کاری

فاحیشه و خراب، شهرمگا

صارت الأرض سُوحاً) ئەومىندە باران
بارى زموى ژل بوو ھاجى پيدا
رۆدەچن.

سَادَ سِيَادَةٌ وَسُودُوداً وَسُودُوداً: بەرپزى
شكۆمەند بوو ناوى پياومتى و
سەخاومتى بىلاو بۆۋە ۋە رمش بوو،
رمش ھەلگەمرا ۋە ناوى سازگارى
خواردموۋە.

سَادَ قَوْمُهُ أَوْ غَيْرُهُم: بوو بە گەورمى
قەومەكەى.

سَادَ غَيْرُهُ: پېش كەوتتو بەسەر
ناھەزانيدا بالا دەست بوو.

سَادَ فَلَانًا: لە گەورمى و بالا دەستىدا
بەسەر فلاندا زال بوو.

سَوْدَ سَرْدًا: رەنگى و مكوو خەلوز رمش
بوو (فەر اسود، ۋەھى سَرْدَاءُ) (ك):
سود).

أَسَادَ: مەندالى رمش پېستى بوو ۋە
كۆرپىكى بوو بە گەورمو
فەرمانرەۋاۋ كار بە دەست.

أَسَوْدَ: بە مانا (أَسَادَ) ھاتوۋە.

سَاوْدَةُ مَسَاوِدَةٌ وَسِرَادًا: كى بېر كىيى
لەگەلدا كىرد لە پياومتى و
شكۆمەندىدا، لە ۋەجىخ زادمى و
رەسەنىدا ۋە لە تارىكايى شەۋدا
توشى بوو ۋە رەقە بەرپەھتى كرد.

سَاوَدَتِ الْمَاشِيَةُ النَّبَاتَ: ئازەلەكە

سَوَّجَ عَلَى الْبُسْتَانِ رَغِيه: شورى بۆ
باخەكە كرد.

السَّاجُ: درەختى ساج جۆرە درەختىكە
زۆر گەورە دىيى و لقو پۆيى بىلاو
دەبنەۋە ۋە گەلەپەكى گەورەى ھەيە.
السَّاجَةُ: تاكى (السَّاج) ۋە جۆرە بەتانى و
لەفەپەكە ئادەمىزاد خۆي پى
دادەپۆش.

السُّوْجُ: جۆرە چارە سەرىپەك بە قورى
كوللو جۆلا رايەلى قوماشەكەى پى
سەفت دىكا.

السِّيَاجُ: پەرزىن بە شتى چەقلىدرو
دېكاۋى يان بە دىۋار ۋە (ك): أَسْوَجَةٌ
ۋە (سَوَّج).

الْمَسْوَجَةُ: نامىرپەكە جۆلا قوماشەكەى
پى سەفتو لوس دىكا ۋە ئاو پېرژىن ۋە
(ك): مَسَاجٍ).

السَّاحَةُ: گۆرەپەن ۋە دەشتايى و پانتايى
نەۋان خانوى ھۆبە و گەپەك ۋە
دەگوترى: (ھو برى الساحة) ئەو بى
تاۋانە.

سَاخَتِ قَرَائِمُهُ: ھاجى لە زموى چەقەن
(سَاخَتِ الْأَرْضُ بِهِمْ) زموى قوتى
دان.

أَسَاخُهُ: ۋاى لىكرد لە قور بچەقەن.
تَسَوَّخَ فِي الطِّينِ: كەوتە ناو قورمەۋە.

أَلْسُوَاخُ: قورى زۆر كە ھاجى تىدا
بچەقەن ۋە دەگوترى: (مُطِرْنَا حَتَّى

الأسود: رمش پیچه‌وانه‌ی سبی ۵ له‌ای عهرمب شتی زور سهوز به رمش ناوزمدمگوتری ۵ دمشگوتری: (هر أسود الکبد) واته دوزمن و ناحمه ۵ (هم سود الکباد) نه‌وانه دوزمنن (الْقَمُ سود البطون) مهرمگان کزن ۵ هه‌روا وشه‌ی (الأسود) ناوه بو چوله‌که ۵ ماری گه‌وره که رمشی تیدا بی ۵ ماری قوله هوپبابو پیس و ژمراوی ۵ دمشگوتری: أسود سالیح: ماریکی رمش و توپز فرپنمر ۵ چونکه هه‌موو سالیح توپزیک فری دمدا ۵ (ك: أسود). الأسودان: به‌رده‌لان و شهو ۵ مارو دوپشک ۵ خورماو ناو ۵ ناوو ماست. الأسودة: ماری گه‌وره که په‌له‌ی رمشی تیدا بن. السَّوَادُ: رمش، رمشایی ۵ پیچه‌وانه‌ی رمنگی سپییه ۵ که‌سایه‌تی و خود دمگوتری: (لا يُفَارِقُ سَوَادِي سَوَادَةً) من هه‌رگیز خوم له نهو جیاناکه‌مه‌وه ۵ هه‌روا دمگوتری: (لا يُزَالُ سَوَادِي بِبَاضِكٍ) که‌سایه‌تی من له که‌سایه‌تی تو جیا نابیتته‌وه ۵ له حه‌دیندا هاتووه: (إذا رأى أحدكم سواداً بليل فلا يكن أجبن السَّوَادِين فانه يخالفك كما تخافه).	دممی بو رومکه‌که برد بوته‌وه‌ی بیخوا وه‌ی هیچی دمست نه‌که‌وت چونکه گزوگیاکه که‌مو کورت بوو له زموی جیانه‌بو بوموه. سَوْدَ: نازا بوو. سَوْدَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی رمش کرد. سَوْدَ الْكِتَابِ: کتیبه‌که‌ی رمش نووس کرد، په‌که‌م جار نووسییه‌وه. سَوْدَ فُلَاناً: فلانکه‌سی کرده گه‌ورمو سه‌رومر ۵ دمگوتری: سَوْدَ عَلَيْهِم: کردیییه گه‌ورمو فهرمانرپوا به سه‌ریانه‌وه. إِسْتَادَ الْقَوْمُ: قه‌ومه‌که گه‌وره‌ی خو‌یان کوشت ۵ وتاریان بو خو‌یندموه نارمزیانان به‌رامبه‌ر دمربری. استاد القوم بني فلان: خه‌لکه‌که گه‌ورمو ریش سبی فلان بنه‌ماله‌یان کوشت، پان دیلیان کرد ۵ پان وتاریان نارپاسته کرد. استاد القوم وفيهم: ناهرمتیکی خانه‌دانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خواست ماره‌ی کرد، گواستییه‌وه. تَسَوَّدَ: ژنی هیئا. إِسْوَادَ: ورده ورده بوو به رمش پیست. إِسْوَدَ: به‌مانا (إِسْوَادٌ) دی ۵ دمگوتری: (إِسْوَدَ وَجْهَهُ) دممو چاوی رمش هه‌لگه‌راو خه‌مبار بوو.
--	---

سواد القلب: ناخی دل.

سواد العين: گلینهی چاو.

سواد البطن: جەرگ ۵ ههروا ناوه بۆ

كۆمهتیک دارخورماو درهختی ترو

رومکی زۆر سهوز ۵ چونکه سهوزایی

نزیکه له رمگی رمش ۵ پۆشاک

رهمی ۵ دهگوتری: (جاء الرزیر

وعليه سواده) ومزیر هاتو بهرگی

رهمی خوی له بهردا بوو ۵ ههروا

وشه (السواد) ناوه بۆ گوندی سمر

بهشار ۵ دهگوتری: (خرجوا الى سواد

المدینة) چونهدم بۆ ديهاتی

دهوروبهری شار.

سواد العراق: رمشه خاکی عیراق.

سواد العسکر: خیمه و جهكو

پیداویستی سهریازی.

سواد الأمير: دارو دهستهی پاشاو

پاساولهکانی ۵ زۆرینهی خهتک ۵

مالو سامانی زۆر ۵ ئاژهلو کشتو

کالی زۆر ۵ دهگوتری: (لفلان سواد

من الماشية والمزارع).

السواد: کههف خۆشکردن ۵

نهخۆشییهکه توشی جهرگ دمبی له

ئاگامی زۆر خواردنی خورما ۵ وا

دمبی نهه نهخۆشییه دمیکوژی ۵

دمدیکه توشی مهر دمبی گوشتی

رمش دمبی و دمیکوژی ۵ رمگ

زمردییهکه ۵ سهوزیهکه توشی

نینۆک دمبی ۵ نهخۆشییهکه توشی

گهنم و جۆ دمبی، دهنکهکهی رمش

دمبی.

السواد: بهمانا کههف خۆشی دی.

السود: پلێتیکی مهعدنی رێک و

پێکه ۵ شوێنێک بهردی زۆر بی

بهتا بهتهی بهردی رمش و زیر.

السوداء: مینهی (الأسود) ۵ پهکیک

لهو جوار مادهمهی جهستهی ئی

پێک دی: که به بهروای پێشینان

جهسته لهو جوار شته پهیدا دمبی؛

ئهوانهش (الصفراء، الدّم، البلم،

السوداء) ۵ رهشماری گهوره ۵

رهشه؛ که به (حبة البركة) ناسراوه

۵ دهگوتری: (کلمته مارد علی

سوداء ولا یضاء) قسم لهگهڵ دا

کرد نه به چاک نه به خراب

وهلامی نهدامهوه.

السودان: کۆی (الأسود) چینیکی

ئادهمیزادن رمش پێست، ههندیکیان

ههژ ههژپروزاو ههندیکیان له

ئهمستورو ههندیکیان لوت پانهوه

بوون.

السوداء والسوداء: گهورمی شکۆمهندی،

رێزو پیاوتمی و مهردابهتی.

السُّوْدَاءُ: پڅو ککړاوهی (السُّوْدَاء) ه
ههروا ناوه بؤ ناخی دل.

السُّيْدُ: خاومن ه پاشاو گموره ه خاومنی
کږیله ه ریش سپیو سهرگردهی
کږمه لیک نادهمیزاد ه همرکه سیك
به گوئ کردنی فهرزو پیویست بی ه
نازانو لیک ریزو خوشه ویستیبه بؤ
ومچه و نهوهی فاطیمه ی کچی
پیغه مېمر به کار دمه ندرئ ه ههروا
وشه ی (السید) له هه ندئ ولات بؤ
هه موو کس و بؤ ریژداری هه موو
شتیک به کار دئ ه دمگوترئ: (القرآن
سید الکلام) ه هورشان ریژدارترین
که لاهه.

السُّوْدَةُ: دمگوترئ: (ماء مَسُوْدَة)
ناو لیکه دل هینک گهر مومیه (ک:
مسود).

السُّوْدُ: جوړه خوار دنی که له ناو
عهرمېدا باوه.

السُّوْدَةُ: رمن نووسی لاهرمیه ک یا
زیاتر په که مجار دمنووسری و دواهی
پاکنووس دمکری.

السُّوْدُقُ: باز یان هه لؤ ه (ک: سوادق).
سَوْدَلُ فُلَانٍ: فلانکس سمیلی درئ
بوون.

السُّوْدَلُ: سمیل.

السُّوْدَانِيُّ: به مانا (السُّوْدُق) دئ.

السُّوْدُقُ: به مانا (السُّوْدُق) دئ ه
نه لقه ی زنجیر ه دل ه (ک: سوادق).

السُّوْدُقُ: به مانا (السُّوْدُق) دئ.

السُّوْدُقِيُّ: هه لؤی باز ناسا ه (اسم
منسوب) واته: چوستو چالاک و
فیث زان و وریا.

سار سوراً و سورة: رقی هه لسا، تورپ بوو
په لاماریدا.

سار الشجاع في الحرب: جهنگاومره نازاکه
له شپردا هه لمتی برد.

سار الشراب في رأسه: عهره که له
که للی داو سهرخوشی کرد، گیزی
کرد.

سار الخائط: چووه سهر دیوار که ه (سُرُ

سُرُ) فهرمانیکه له (ساریسور)
ومرگی پراوه نارپاسته ی نادهمیزاد
دمکری به مهبستی هه لنانی بؤ
کاری بهرزو پیاوختی.

ساوره سَاورَةً وساوراً: په لاماری دا ه له

شهر و زوران بازینا سهری گرت ه
دمشگوترئ: (ساورته المهموم
والهواجس والأفكار ونحوها) خه مو

په ژاره، دل ه خوته و بیرو بؤ چونئ
جیا جیا له ناخیدا سهریان هه لدا و
زوران بازیان له که لدا کردو هی نایان و

بردیان چه مېهرمیان له که لدا بهست

سَوْرَةٌ: شورای بؤ کرد، بهرژینی بؤ کرد

السُّورُ: بَهْمَانَا (السُّورُ) دئ ۵ (ك: اسورة).

سُورُ الْحَمْرِ وَغُورُهَا: كَهْفُو هَهْ لُجُونِي
شهرابو کاریگمیری توننو کسکونی
۵ دمگوتری: (أَخَذَهُ سُورُ الْفَرَحِ
وَنُغُوهُ) نَهْشُو نَمَای دَلْ خُوشِی و تَمِرْ
دَمَاحِی لَه کَه لَلِهی دَا.

السُّورُ: هَمَر شَتِیک دَمُورِی شَتِیکِی تَر
بِدَاو بَییتَه سِیَاج بُوْی ۵ (ك: أسوار
وسیران) ۵ وَشَتِری رَمَسَن ۵ خَوَارْدَنِی
نَامَادَمْکَرَاو بُوْ مِیَوَانِی بَه پَرِز ۵ لَه
حَدِیثْدَا هَاتُووه: دَه لَی: بَیْقَه مَبِیر
(د.خ) بَه هَاوَه لَانِی خُوْی فَمَرْمُوو:
(قَوْمُوا فَقَدْ صَنَعَ جَابِرٌ سُورًا) ۵
هَه سَتَن بَابِرْوْیَن جَابِرِ خَوَارْدَنِی بُوْ
نَامَادَمْکَرْدِوْیَن.

السُّورَةُ: رَاپَه پَرِیَن وَ پَه لَامَار دَان، دِیَارْدَمُو
نِیْشَانَه ی پِیَاوَمَتِی وَ مَهْرْدَاپَه تِی ۵
بَهْرَز بُووَنَه مِی رِزُو شَهْرَمَف ۵
کُوشَنْدَمِی سَهْرَمَا ۵ کَه سَکُونِی وَ
کَارِیگَمِی شَهْرَاب ۵ رَق هَه لَسَانِی
زُورُو لَه سَنُور دَهْرَجُوو ۵ هَه لَمَه تَو
تَوْلَه سَتَانْدَنَه مِی پَاشَا لَه
تَاوَانَبَارَان وَ کَه مَتَر خَه مَان ۵
دَمْگُوتَرِی: (فَلَان ذُو مَورَةٍ لِي
الْحَرْبِ) فَلَانْکَه س لَه شَهْرْدَا لَیْزَان وَ
بِیْرُوْیُوْجُونِی پَه سَه نَدِی هَه پَه.

السُّورَةُ مِنَ الْبِنَاءِ: نَهْوَ بَالَه خَانَه پَه

سُورُ الْمَرَأَةِ: بَازَنَه ی کَرْدَه دَمَسْتِی
نَا فَرْمَتَه کَه مَه.

سُورُ الْحَائِطِ: جُووه سَهْر دِیَوَارْمَه.
سُورُ فَلَاتًا: فَلَانْکَه سِی کَرْدَه گَه وِرْمُو کَار
بَه دَمَسْت ۵ کَرْدِی بَه تَفَه نَگِجِی وَ
رَاسْت هَاوِیْز.

تَسَاوَرُ لِلشَّيْئِ: خُوْدِی شَتَه کَه ی بُوْ بَهْرَز
کَرْدَمُووه.

تَسَاوَرُ الرَّجُلَانِ أَوْ غَيْرَهُمَا: نَهْوَ دُوو
پِیَاوَه پَه لَامَارِی پَه کِیَان دَاو دَمَسْتَه وَ
پَه خَه ی پَه کَر بُووَن.

تَسَوَّرَتِ الْمَرَأَةُ: نَا فَرْمَتَه کَه بَازَنَه ی لَه
دَمَسْت کَرْدَن.

تَسَوَّرُ الْحَائِطِ: جُووه سَهْر دِیَوَارْمَه کَه ۵
فُورْتَان دَمَفَرْمُوْی: ﴿وَمَلَّ أَتَاكَ نَبَأُ
الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾.

تَسَوَّرَ عَلَيْهِ: هَیْرِشِی بُوْ بَرْد.

الْإِسْوَارُ: لُؤْغَه تِیکَه لَه (السُّورُ) بَه مَانَا
نَهْوَ بَازَنَه وَ خَشَلَه پَه نَا فَرْمَت لَه
دَمَسْتِی دَمْکَا ۵ (ك: أسورة) ۵
سَهْر کَرْدَمِی هِکِی فَاْرَس بُووَه ۵
تَفَه نَگِجِی وَ نِیْشَان هَه نَگِیو ۵
دَا مَه زَرَاوُو خُوْگَر لَه سَهْر پَه شَتِی
نَه سَپ.

الْأَسَاوِرَةُ: نَه مَه مِی هِکِی نَا عَمَرْمِیَن لَه دَیْر
زَه مَانَه مَه لَه بَه صَرْمَا نِی شَتَه جِی
بُووَن.

السُّورُ: بَازَنَه وَ خَپَر خَال.

سَاسِ الشَّاةُ: مهرمگه نه سپی له
خوریه گهی دا ۵ نه سپی ناو
خوریه گهی زور بوو.

سَاسِ النَّاسِ سِيَاسَةً: بوو به گه وره
خه لکه که و فهرانپره وایی کرد.

سَاسِ الذَّوَابِ: ولاخه گهی رام کردو
ژیرباری کرد.

سَاسِ الْأُمُورِ: کارمکانی ریگخستن و
چاکسازی تیدا کردن ۵ (فهر سانس)
(ك: ساسة و سَاس).

سَوسِ الْحَبِّ وَغَيْرُهُ: به مانا (سَاس) دئ ۵
دمگوترئ:

سَوسِ الْخِيَرَانِ: مهر و بزنه که نه سپی لیئی
دان و گمنه لیئی دان ۵ (فهر أسوس
وهي سوساء) (ك: سَوس).

أَسَاسُ الْحَبِّ وَغَيْرِهِ: به مانا (سَاس) دئ ۵
دمگوترئ:

أَسَاسُ الْقَوْمِ فَلَانًا: خه لکه که
فلانکه سیان کرده گهوره و

فهرانپره وای خویان ۵ دهشگوترئ:
(أساسوا فلاناً أمورهم) کاروباری

خویانیان دا به نه و ۵ همرومها
دمگوترئ: (سَوسُهُ أمورهم).

سَوسُ فُلَانٍ لِفُلَانٍ أَمْرًا: فلانکه س
کارمگهی بو فلانکه س ناسان کردو

رئی بو خوش کرد.

إِسْتَأَسَ الْحَبُّ وَغَيْرُهُ: به مانا (سَاس) دئ.

بهرزو جوان بی ۵ چینیکه له
چینه کانی دیوار ۵ قاتیکه له
قاته کانی باله خانه ۵ تاکی سورمه
له سورمه کانی قورثانی پیروز ۵
پله و پایه ی بهرزو شکومهند ۵
فهضلو گهوره یی ۵ شهرمفو
نه جیب زاده یی ۵ نیشانه ۵ (ك: سَوَّر
و سَوَّر).

السَّوَّارُ: نه و گمسه ی زور تورپه ده بی و
رقی هه لده مستی ۵ زور هه لمه ت
دمباو توله ستینه ۵ که سیک شراب
له که لله ی بناو تهرده ماخی بکا یان
له پهل و پوی بخا ۵ هیرش بهرو
تانه و تهره هاوئز ۵ سه گی دپنده و
نازا بو ئادمیزادی بیگانه ۵ قسه ی
کاربگهرو سه لیئندراوو بو پدهر.

السَّوْرُ: سه رین و پشتی له پیست و
چهرم دروستکراو ۵ سه رین ۵ (ك:
مَسَاوَر).

السَّوْرَةُ: به مانا (السَّوْرُ) دئ ۵ (ك:
مَسَاوَر).

السَّوْرُ: مه چه ک ۵ شوینی بازنه و
دهسته وانه ۵ پیاویک به زور
کرابیته پاشاو فهرانپره و.

سَاسِ الْحَبِّ وَالْحَبِّ سَوَّاسًا: دانه و یله که
سن لیئی دا ۵ دارمکه مؤرانه کرموئی
کرد.

تَسْوَسْ: بۇ موطاومعهى (سَوَّسَه) دى.

السَّائِسْ: ئەمۈگەسەي ۋالاخ رامو ژېربار
بكا، گارامايە لەژېر بارگردنى
ۋالاخدا ە (ك: سَاسَة وَسَّاس).

السَّاسْ: خەمخۆركە، سەن كە لە
دانەۋىلە ۋ خورى ۋ شتى ۋا دىداۋ
دايدەۋەش-يىنى ە ھەرشىتىك
دايخورى ۋ كرمۇل بېي.

السُّوسْ: بەئى سەر ددان، ددان كرمۇل
كەر.

السَّاسَة: كۆي وشەي (السَّائِس) ە
دانەۋىلە ۋ خۇراكى سەن ئى دراۋو
ئەسپى ئى دراۋو كرم ئى دراۋو.

السَّاسْ: دەرەختكە لە جۆرى دەرەختى
(عِضَا) دىشوبەيتە دەرەختى مەرخ
چەقلى نىيە گەللى نىيە، بەرز
دەبىتەۋە باشىرىن چىلەكى
شەقارتەي ئى دروست دىكرى.

السَّاسْ: دەرەتكە توشى مى ئەسپ
دەبى قورگى وشك دىكاتەۋە تا
دەتۋى.

السَّوسْ: دەرەتكە توشى قاچى ۋالاخ
دەبى ە دەرەتكە توشى سەتى ۋالاخ
دەبى ۋ قاچى لاۋاز دىكا.

السُّوسْ: بەمانا (السَّاسْ) دى ە (سُوسْ
كل شى) خەمخۆركەي شەكەيە، كە

لەناۋ شەكەدا پەيدا دەبى ۋ وردە
وردە شەكە دەخوا ۋەكوو (سەن)ى
ناۋ دانەۋىلە، كرمى ناۋ خۇراك ە
كرمۇل بوۋنى ددان ە ھەروا ناۋە بۇ
رومكىكى عوشبى، تەمەن دىرژە
دەشتەككەيە رەگەكانى دىرژو قولن،
رەگەكانى ورد دىكرىن ۋ دىكرىن
دەرمانى ئى دروست دىكرى ە ھەروا
شەرابىكى ئى دروست دىكرى پىي
دەگوترى عىرقى سوس ە ھەروا
دىكرىتە كىنايە بۇ سىروشت ۋ
رەۋشتى شت ە دىكرى: (الكرم من
سوسە) سەخى ۋ ناندىمى لە
سىروشت ۋ رەۋشتى ئەۋە ە ئەۋىل ۋ
بەنەما.

السياسة: راميارى ە (سياسة سوق الحرة)
دەربىرىن ۋ تەبىرىكە ھەلس ۋ
كەۋتى بانقە سەرمەككەيەكان دىارى
دەكا دەربارەي كىرىن ۋ فرۇشتىنى
پارە جىبا جىاكان ە بە مەبەستى
زۆرلر گۆرپەنەۋى كاللا دراۋو.

السَّوسْ: جۆرە رومكىكە لە پىرى
رومەكانى (الائرس) قەدو بالاى
شەۋىت سەنتىمەترىك بەرز
دەبىتەۋە ە گۆلىك پەن چەند
گۆلىك ھەرىكەكەيەن لە
غونچەكەۋە پەيدا دەبى ۋ

دمپشكوى، هميه سېي، هميه شينه
هميه زمرده هميه سووره ۵
رومكىكى تهمهن دريزه له ولاتانى
نوروپواو ولاتانى سهر دمرياي سېي
ناومراست دمپوي، ههندي جوري به
رمگي بون خوش بهناوبانگه، چونكه
رومكىكى عمترا ناميزه.

ساعت نفس سوطانا: دلى تيكه هات.
ساط الشئ سوطا: شتهكهي تيكه لاو كرد
به نهمسكوي و شتي وا تيكي هه لدا
بونه موي باش تيكه ل بميه كترين ۵
دمگوتري: (ساط القدر و نغرها)
خواردني ناو مهنجه لاهكهي تيك
هه لدا همروا دمگوتري:

سيم جك بدمي: خوشه ويستيت تيكه ل
به خوينم بووه.
ساط الامر و نغره: كارمكهي نهمسجواو ديو
كردو لي ورد بوه ۵ (ساط الحرب
و نغرها) له شهرمكه وه گلاو جووه
ناويه وه.

ساط الدابة: به قه مچي ولاغمكهي نازوت
لي خوري.

سارط فلانا: به قه مچي له فلانكس
راسا ۵ يان به قه مچي بهرمنگاري
فلانكس بوه وه له شهر قه مچي دا
به سهريدا زال بوو ۵ دمگوتري:
(ساوطني فسطنه).

سوط الكراث: گيا كوراث گلوكي
ناومراستي دمرگرد.

سوط الشئ: شتهكهي تيك هه لدا.

سوط امره او رايه: له كاروبارمكانيدا
يان له راو بوجونه كانيدا تيكه ل و
پيكه لي كرد.

سوط الحرب: كه وته شهر دمستي به شهر
كرد.

استوط الامر: كارمكه شيواو جهواشه
بوو، دمگوتري: (استوط عليه امره)
نيشهكهي لي جهواشه بوو دمستي تي
خراو له سهرمي قورس بوو.

السوط: قه مچي له جهرم و شتي وا
دروست كرابي ۵ لاسكي روهكي
كوپا كه هيشتا گولهكهي له
غونجه دايه ۵ بهش و بار ۵ نازارو
نارحمه تي ۵ قورشان دمفهرموي:
﴿لَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾:
خودا عهزايي به نيشي به سهر
رشتن ۵ پالاوگهي ناو ۵ زندهي گولاو
كه و مكوو قه مچي دريز دمبيته وه ۵
رينگاي يارنكي نيوان دوو باركون
(ك: اسواط وسايط).

سوط باطل: نهو ديمه نهيه كه له
كونيكه وه تيشكي هه تاو ده چيته
ناو ژورنكه وه و خيتيك دروست

دمكا ۵ دىگوترى: (هما يتعاطيان

سرطاً واحداً) ئەو دووانە بەك

كاردمەكن.

السُّرَّاطُ: خاومەن قەمچى، ياساۋل،

پۇلىسى قەمچى بەدمست كە

لەخەئك دەدا.

السُّرَّاطُ: شۇرباۋىكە ئاۋو

بەرمەك شەكەى زۆر بى ۵ پىازو

نۆكى زۆر تىدا بى.

السُّرَّاطُ: تىكەلاۋ تىك ھەلراۋ

تىكەلراۋ ۵ دىگوترى: (أمرأهم

سرىطە بىنهم) مائەكەيان تىكەلاۋ.

المِسْوَاطُ: دارىكە يان شتىكى تر وەكوو

ئەسكوى ئەۋەدى لەناۋ

مەنجه ئەكەداپە پى تىك ھەلئەدرى

۵ ئەسپىكە بە قەمچى نەبى بازنادا،

ناكەۋىتە غار ۵ (ك: مساۋىط).

المِسْوَاطُ: بەمانا (المِسْوَاط) دى ۵ (ك:

مساۋىط).

المِسْوَاطُ: ئاۋ كە لە بنكى ھەوزدا

بىمىنىتەۋە (ك: مساۋىط).

سَاعُ الشَّيْئِ سَوْعاً: شەكە ھەۋتا،

لەكەس چوو، دىگوترى: (ضائع

سائع): ھەۋتاۋو لەناۋ چوو.

سَاعَتُ الإِبِلِ أَوْ المَاشِيَةِ: ھوشترمە يان

مەرو بىزەكان چوونە لەۋمىرگاۋ،

يان بەبى شۋان لەپاۋان دەلەۋمىرەن.

أَسَاعُ: لەساتىكەۋە بۇ ساتىك

گۋاستىيەۋە ۵ يان سەعاتىك

دۋاكەۋت.

أَسَاعُ الشَّيْئِ: شەكەى پاشگوى خست،

قەۋتاندى.

أَسَاعُ المَاشِيَةِ: ئازەلەكانى بەرمەلا كىرن

تا بۇخۇيان بىلەۋمىرەن.

سَارَعُهُ مَسَارَعَةٌ وَسَوْعاً: بۇسەعاتىك

بەكرى گىرت ۵ يان بەسەمات

بەكرى گىرت.

السَّاعُ: ئارەھەتى و ناخۇشى.

السَّاعَةُ: بەشيك لەبەشەكانى كات ج

كەم بى يان زۆر ۵ بەشيك لەبىستو

جۋار بەشى شەۋو رۇز ۵ ئامىرەكە

كاتى پى دىيارى دىكرى ۵ واتە

سەعات ۵ سەعاتى خۇرى بەھۋى

وزەى خۇر نىش دىكاۋ كاتەكانى

شەۋو رۇزى پى دىيارى دىكرى ۵

رۇزى قىيامەت ۵ يان ئەۋكاتە

قىيامەتى تىدا رادەبى ۵ (ك: ساع

وساۋغ).

سَاعَةُ الْغَفْلَةِ: سەعاتى نىۋان مەغرىبو

عیشايە.

سَاعَةُ سَوْعاً: ساتەۋەختىكى ناخۇشو

نالەبارە.

سَاعَةُ الصَّفَرِ: لەزاراۋى ھىزى

چەكدارو سوپادا ئەۋكاتە نەئىيە

كە دىست دىكرى بەكارى سەربازى

تىيدا.

السَّوَّاعُ مِنَ اللَّيْلِ: سمعات.

سَوَّاعٌ: بتیکی ناوداره لهناو ههومی نوح

دا بهرستشی بۆ کراوه دواپی بوومته

بهرستراوی هۆزی هوزمیل یان خیللی

ههمدان ه قورشان دمهمرموی: هَلَّا

تَلَدْرُنَ الْهَتَّكُمُ وَلَا تَلَدْرُنَ وَدًّا وَلَا سَوَّاعًا

وَلَا يَفُوتُ وَيَفُوقُ وَكَسْرًا.

السَّوَّاعُ مِنَ اللَّيْلِ: بهمانا (السَّوَّاعُ) دئ.

الْبِصْيَاعُ: ههوتینه، ههلاجۆکه،

دمگوترئ: (هر بَصِياعٌ مِضْيَاعٌ) ه

همروا ناوه بۆ حوشتێک که بهبی

شوان دهچیتته لهوهرگا ه (ك):

مسیح).

سَاغَ الشَّيْءُ سَوَّاعًا وَسَوَّاعًا: شتهکه خوش و

گوارا بوو بهجهستهی کهوت ه (ساغ

الشراب والطعام في الحلق): بهناسانی

ناوو شلهمهینیکه یان خواردنهکه

له گهروی رۆشته خوار.

سَاغَ الشَّرَابِ أَوْ الطَّعَامِ: بهناسانی ناوو

خواردنهکهی قوت دا.

أَسَاغَ فُلَانٌ فُلَانًا: فُلَانًا كَسَ بِهِ فُلَانًا كَسَ

کارمهکی بۆ تهواو کراو جئ بهجئ

بوو.

أَسَاغَ الشَّيْءُ: شتهکهی والئ کرد قوت

بهجئ و بهناسانی لهگهروی برپواته

خوار، دمگوترئ: (أَسَاغَ لِي غُصْقِي):

مۆلتم بدمو بهلهم لی مهکه.

أَسَوَّعَ أَخَاهُ: لهگهئ براکهی لهداک بوو،

دوو لانهبوو، یان لهدواي براکهی

لهداک بوو.

سَوَّعَ الشَّيْءُ: شتهکهی گونجاند، وای لی

کرد بهناسانی قوت بهجئ.

سَوَّعَ الْأَمْرَ وَغَوَّهَ: ئیشهکهی بههرموا

زانو وای لی کرد کهسانی دیکه

سودی لی ببینن.

سَوَّعَ فُلَانًا مَا أَصَابَ: رێگای دا فلان

سود له بهشی خۆی وهریگری، بهشی

خۆی بهرئ و کهس پئی لی نهگری

ه شتهکهی بهپالفتهگراوی جئ

هیشت ه (سَوَّعَ لَهُ كَذَا): فلان شتی

پئ دا.

إِسْتَسَاغَهُ: بهمانا (سَاغَهُ) دئ ه

بهگونجای دانا ه وای کرد خواردن و

خواردنهوهکه بهخۆشی قوت بهجئ ه

قسهکهی خۆی برده سهرو وای کرد

کهسانی بهرامبهر بیرو بۆچونهکانی

پهسهند بکه، دمگوترئ: (لا

أَسْتَسِغِ الطَّعَامَ أَوْ الْكَلَامَ): نهو

خواردنه یان نهو قسه پهسهند

ناکه.

الْأَسَوَّعُ: گواراو خوش قوت چوو،

دمگوترئ: (شَرَابُ أَسَوَّعٍ):

شهراپیکی گوارایه.

الْتَّسْوِيعُ: (تسویفات السلاطين): رێگه

پیدانی پاشایه بهوه کهسیک بتوانی

له لایه نیکى ديار يکراو مافى خوى
ومر بگرى.

السَّوَّاعُ: هه رشتىك ببيتته هوكارى
قوتدانى خوراك، دمگوترى: (الماء
سِراغ الفَصَصِ): ئاو هوكارى
قوتدانى پاروه خوراكه.

السَّوَّغُ: (هذا سَوَّغٌ هذا): ئهوه
بهمنندازى ئهوه ۵ يان له سمر
شيوه ئهوه ۵ دمشگوترى: (فلان
سَوَّغٌ اخيه): فلان دوا بهدواى
براكه لهدايك بووه مندالى تريان
نمكه ووتوته نيوانهوه ۵ ههروا
دمگوترى: (هو اخوه سَوَّغٌ): فلان
دوا بهدواى براكه لهدايك بووه
مندالى تريان نمكه ووتوته نيوانهوه ۵
ههروا دمشگوترى: (هي اخته سَوَّغٌ):
ئهوه خوشكيه تى و دوا بهدواى ئهوه
لهدايك بووه.

السَّوَّغَةُ: بهمانا (السَّوَّغُ) دى.

السَّوَّغَاتُ: (مُسَوَّغَاتُ التَّعِينِ): ئهوه
بهنگه نامه و پروانه مو پشتگيرى
کردنانه كه پيوسته ئهوكه سهى
دميهوئى لهفرمانگه يهك دابمه زرى
پيشكه شيان بكا بۆ تعين بوون.

سالت الماشية سرفاً وسرافاً: نازه لهكان
بهنه خوشى (سرواف) لهناو چوون.

سافَ عليه: خوى گرت، بهصهبر بوو

له سمرى.

سافَ الشيءُ: بۆنى شته كهى كرد.

سَافَى السَّافَةِ: لهلبه لانه كه نزيك
كهوتهوه.

أسافَ: نه خوشى (سرواف) كهوته ناو
نازه لهكانيه وه.

أسافَ الرالدان: باوك و دايكه كه
منداليان مرد، بهمنداله مردوو كه
دمگوترى (مُساَف)، بهباوكه كه
دمگوترى (مُسيَف).

أسافَ فلاناً وغيره: فلانكهسى لهناو ببردو
فهوتاندى.

أسافَ فلان ريماً: بۆنى فلانكهسى كرد.
سَافَى فلاناً: فلانكهسى روياند ۵ بۆنى
كرد بۆنه وهى بزانى كاميان بۆنى
كه سكون تره ۵ فلانكهسى خاقلاند.
سَوَّفَ فلاناً: فلانكهسى دواخست ۵
خاقلاندى.

سَوَّفَ الأمر: گوتى لهوه دوا ئهوه كاره
دمكه ۵ كارمكهى دواخست،
دمشگوترى: (سَوَّفَ به).

سَوَّفَ فلاناً أمره: كارمكهى دايه
فلانكهس و وتى بهويستى خوت
چۆنى دمكهى و چى دمكهى بيكه.

استافَه: بۆنى كرد.

إستافَ المسافَه: ماومكهى بپرى
لهمه سافه كهى تپه پرى.

السَّافَةُ: لِبَهْلَانٍ ۵ زَمَوِيَهْكَ لَمَنِيَوَان
لِبَهْلَانَو زَمَوِي رَمَقَو پَتَهودا بِي ۵
(ك: سوائف).

السَّافُ: جِينِي دِيوار لَهخشت بِي يان
لَهبهردو شتی تر ۵ نَهو خشتو
خَوَلَو پَرُو پَالَهِي رَمَشَهبا
دَمِيهِنِيَو دَمِيبا.

السَّوَأُ: دَمَرْدِيَكه توشي حوشتَر دَمِيِي
دَمِيَهَوَتِيِنِي.

السَّوْفُ: صَمَبِرُو چاوهرواني كردن،
دَمگوتَرِي: (فَلان يَقَات السَّوْفُ):
فَلَانكَهس بَهههوا دَمُي.

سَوَفُ: حَمَرَفِيَكه بُو رُوژگاري داهاتوو
بَهكار دَمِهِيَنَدَرِي ۵ فِيعَلِي مَوْضارِيع
تايِبَهت دَمكا بَهادهاتوو دوه.

السَّيْفَةُ: دَوور بَوون، دَووركهوتنه دوه،
دَمگوتَرِي: (كَم سَيْفَة هَذِهِ الْأَرْضُ؟)
يان دَمگوتَرِي: (وَبَيْنَا سَيْفَة عَشْرِينَ
يَوْمًا): نِيَوَانمان دَووري بِيست رُوژه
پَنگايه.

المَسَافُ: دَووري ۵ لَوَت.

المَسَافَةُ: دَووري ۵ بَهزوري بُو رَوبهرو
نَمندازه بَهكار دَمِهِيَنَدَرِي، دَمگوتَرِي:
(مَسَافَةُ يَوْمٍ أَوْ مَسَافَةُ شَهْرٍ): واتِه
دوري نَهو ولاتِه رُوژه رِيَهكه يان
مانگه رِيَهكه.

ساق المريض سَوَقًا رِيباقًا: نَهخوشهكه

كهوتِه گِيانِه لَوودِه، دَمگوتَرِي:
(رَأَيْتُ فَلَانًا يَسُوقُ): فَلَانكَهسم بِيِنِي
خَمريكي گِيان دَمرجون بَوو ۵ هَهروا
دَمگوتَرِي: (ساق المريضُ بِنَفْسِهِ وَنَفْسِهِ
فَهو سائق).

ساق فلاناً: قاجي فَلَانكَهسي هَهنگاوت،
لَهقاجي دا ۵ لَهداواه تِيَههوه ژَمَنِيَو
دَمَنه دَمَنه دا بُوَنهوهي بَروا ۵
دَمشگوتَرِي: (ساق الله اليه خيراً):
خودا خِيَرِي بُوَنارد، خِيَرِي بَهسَمَردا
رِشت.

ساقَت الرِّيحُ التَّرابُ والسَّحَابُ:
رَمَشَهبايهكه تَمبو تَوُزو كَلَو خَوَلِي
حَهوا دا، هَمورمكاني پَامَالِي.
ساق الحديث: قَهسكهي دَرِيژَه پِيَدَاو
بَهزنجيره گِيَرِيَههوه.

ساق اليه الحديث: روي ناخاوتنهكهي كرده
نَهو.
ساق المهر الى المرأة: مارميهكهي نارد بُو
ناهرمهكه.

سَوَقَ سَوَقًا: قاجي نَهستورو گهوره بَوو ۵
(هو اسَوَقُ وهي سَوَقاء).

أَسَاقَهُ: بَهمانا (سَاقَهُ) دِي.

ساق فلاناً الماشية: وای كرد فلان كهس
نازهلهكه لِي خوپِي ۵ نازهلهكاني
كرده مَوَلكي فَلان.

سَاقَهُ: لَمرويشتن دا پِيَشپَرِكِي لَهگهل

دا گردو پېښی كهوت ه كی برکیښی
لهگل دا كرد تابزاندری کامیان تیژ
ږموتره.

ساق مَعَه: شتهكهی لهگلدا لیڅوړی ه
شوینی كهوت.

سَوَقُ النَّبْتُ أَوْ الشَّجَرُ: روهكهكه پان
درمختهكه همدی پهیدا كرد.

سَوَقُ الْغَيَوانَ وَغَيْرُهُ: بهمانا (ساقه) دئ.

سَوَقُ فُلاناً امره: كاروباری خوۍ دایه
دمست فلانكهس.

ساقُ البَضَاعَةِ: هموئی دا بازارې بؤ كالآكانی
بكاتهوه.

استاقه: بهمانا (ساقه) دئ.

إِنْسَاقٌ: بؤ موطاومعهی (ساقه) دئ ه
شوین غهیری خوۍ كهوت ه ملكهچ
بوو، ژړبار بوو.

انساق الجَبَلُ: کیومكه درېژ بووه.

تسارقت الماشية: نازدهلهان دوايهكتر
كهوتن، بهشوین پهكتردا هاتن ه
لهړوښتن دا پالهپهستویان كرد.

تَسَارِقُ الشَّيْثَانِ: نمو دوو شته پيكهوه
روښتن، شان بهشانی پهكتر رڼيان
كرد.

تَسَارِقُ الْقَوْمُ: خهلكهكه لهبازاردا زهمو
زهمكارپيان كرد.

تَسَوَّقُ: لهبازاردا كړين و فروښتنی كرد.

تَسَوَّقَ الْقَوْمُ: خهلكهكه بازارپان

دروست كرد.

السَّاقُ: لیڅوړی ترومییل پان ترین و
شتی لهو جوړه.

السَّاقُ: نیوان نهژنوؤ قاج ه همدی
درمختو ږوهك ه (ك: سرق وسيقان

واسوق) ه ههروا بهمانا نهفس و

گیان دئ ه نیمامی عهلی دهربارمی

خهوارپهكان دهلی: (لابد لي من

قناهم ولر تلفت ساقی): ناچارم

شمرپان لهگل دا بكهم تهنانمت

نهگمر گیانشم تیدا بچی ه لهپهندی

پیشینان دا هاتووه (كشف عن

ساقه): قاجی لی ههلمالی، ثم

پهنده بهكهسیك دمگوتری كهزور

بهجیدی دمست بهكارنك بكا شانی

بهردا ه ههروا دمگوتری: (قَرَعَ للأمر

ساقه): قاجی ههلكرد بؤ كردنی

كارمكه.

قامت الحرب على ساق: شهړمكه گهرم

بوو تاوی ساند.

قام فلان على ساق: فلانكهس زور

لیږواونه شانی بهركارمكه داو خوۍ

پيوه خهريك گرد ه ههروا

دمگوتری: (بنی القرم يبرتهم على

ساق واحدة): خهلكهكه

خانومگانیان لهسمر پهك ریزو شیوه

دروست كرد ه (ولدت المرأة ثلاثة

ذکور علی ساق واحده): نافرمتهکه

یهک بهدوای یهکدا سح کوری بوونو

میینهیان نهکهوته نیوانهوه.

ساق حُر: نیرینهی بانندی قهماریه.

السَّاقَةُ: پاشینهی سوپا.

السُّوقُ: بازار؛ نهو شوینهی کپینو

فروشتنی تیدا دمکری.

سوق القتال: شوینی لیكدان و شهرکردنی

دوو لایهنی بهگز یهکدا چووه

گۆرهپانی جهنگ (ك: أسواق).

السوق الحرة: بازارى نازاد.

السُّوقُ السُّوداء: بازارى پمش

بازاریکه مامهله چیهکان تییدا

پابهندی نرخى دیاریکراو نابن.

السُّوقَةُ: رمشهخهلك و بۆره پیاو

خهلكى همرمهكى (بۆتاك و بۆكۆ

بهكاردمهیندری، دمگوتری: (هر

سُوقَة وهم سوقة) (ك: سُوق).

السُّوقي: بازاریی، دمگوتری: (هذا

الشی سوقی): نهو کالایه بازاریه

واته باش دروست نهکراوه.

السُّوقُ: سایهق (فاج دریژ (ههلو

فروش (ههلوچی.

السُّوقُ: فاج دریژ (پومکیک یهک

ساقی ههبی (پرزوی دار خورما

نهوگاتهی دمردمکهوئی و بهئهندازمی

بستیك دریژ دمبی.

السُّوقُ: قاتو؛ ههلو، خواردنیك

بهناردی گهنم یان ناردی جو

دروست دمکری.

السُّوقَةُ: لاسکی روهک و قهدی درخت

(هه یان بازارى بچوک.

السِّيَاقُ: مارمیی (سِّيَاقُ الكلام):

شیویمی قسهو باسو و ئوسلوبو

شیوازی کهلام (گیانهلاو کاتی گیان

کیشان، دمگوتری: (هو فی السِّيَاق):

نهو لهگیان کیشاندايه.

السِّيَقُ مِنَ السحاب: نهو ههورمی با

پایدهمالئ جا ئاوی پیوه بی یان بی

باران بی.

السِّيَقَةُ: نازهلئ لیخوپراو (نازهئ

فریندراو لهلایهه دوژمنهوه (ههروا

دمگوتری: (المرأ سِيَقَة القدر):

ئادهمیزاد راهیچکراوی دمستی

قهمدره بۆ کوئی دموی وادمپیاو

ناتوانئ لئى لادا (کوختهو

دیوجامهو شتی واکهپراوچی

لهدوايهوه خوئی ههشار بدا (ك:

سِياق).

السُّوقُ: حوشتريك راوکهمر خوئی

لهپهنادا نهديو بکا بۆ نهومی

نیچیرمهکی نهپینی (ك: مَسَاق).

السُّوقَةُ: گۆجانی شوان که نازهلهکانی

پئ دمناوئ (ك: مَسَاق).

ساک سَوْکاً و سَوَاکاً: به هیواشی رویشته.

ساک الشَّیْءُ: شته که ی شینلا دمستی پیدایهینا.

ساک فَمَهُ وَأَسْنَانَهُ بِالْجَوَالِکِ: دم و ددانی به سیواک پاک کردنهوه، سیواکی به دم و دانی دا هینا و برد.

سَوْکَه: سیواکی کرد.

اِسْتَاکَ: دم و ددانی به سیواک پاک کردنهوه.

تَسَاوَلَا: به رویشتنیکی نهرم رویشته.

تَسَارَکَتِ الْمَاشِیَةُ: نازه که نهونده لاواز بووه که دم و لاوزه لَوْزیه تی.

تَسَوَّکَ: به مانا (استاک) دئ ه هروا به مانا (تساوک) دئ.

السَّوَالُک: چیلکه داریکه لهرمختی نیراک یان درمختی لهو جورده سمریکی پرژ پرژ دمکری و سیواکی پی دمکری.

اَلْمِسْوَالُک: به مانا (السواک) دئ ه (ک: مساویک).

سَال فلان سَوَالاً: بپروانه (سأل).

سَوَّلَ سَوَّلاً وَسَوَّلَتْ: نهرم بوو، دمگوتری: (سَوَّلَ الْبَطْنُ): گدهی داجوړا ه (هر اسول وهي سولاء) ه (ک: سول).

سَوَّلَ لَه الشَّرُّ: شهر و همرای له لا خو شموهست کردو هلی نا بو شهر و همر، دمگوتری: (سَوَّلَتْ لَه نَفْسَه

کذا): نهفس و هموا هلی نا بو نهو کاره ه هروا دمگوتری: (سَوَّلَ لَه الشَّيْطَانُ كَذَا): شهیتان چوووه که لله به موهو نهو کاره ی پی کرد ه (وهذا من تسويلات الشيطان): نهو له خشته بردنه گانی شهیتانه.

تَسَوَّلَ: به مانا (سَوَّلَ) دئ ه پرسپاری کرد داوی کرد.

السَّوَالُ: بپروانه مادهی (سأل).

السَّوَّلُ: بپروانه مادهی (سأل).

السُّوَلار: شله مهنیه که کلبه ستینه زوو

گر دمگری له پیتروژ دمردمهیندری،

که شافه ی له سوتهمه نی دیژل که مته.

السَّوْلُغُ: بپروانه مادهی (سَلَّغ).

سَام سَوَّماً و سَوَّاماً: بهرمو پیش رویشته به ویستی خو ی ه به مبهستی و دمست هینانی شتیک رویشته.

سَامَتِ الْمَاشِیَةُ: نازه که کان بو خویان

له وړان و پیوستان به نائف نه بوو

ه بهرمو و بوون له سمر له وړان.

سَام الطَّيْرِ عَلَى الشَّيْءِ: بالنده به دموری شته که دا سوپا هوه.

سَامَتِ الْإِبِلُ وَالرَّيْحُ وَغَیْهَا: خوشتره که

یان بایه که بهرمو و بوون

به خیرایی یان به هیواشی گوزمری

کرد.

سام الشين: بهشته كه وه لكاو ليی
نهبوده.

سام الإبل في المرعى: حوشترمه‌ی
بهره‌للاي پاورنه‌که کردو وازی لی
هینا.

سام الإنسان ذلاً أو غسفاً: زه‌لیلی و
ناره‌چه‌تی به‌سمر ناده‌میزاده‌که دا
رشت.

سام فلتاً الأثر: کارمه‌ی خسته
نه‌ستوی و داوای لی کرد نه‌نجامی
بدا.

سام البائع السلعة سوماً وسوماً:
فرۆشیارمه‌که کالای رانواند بو
فرۆشتن و نرخه‌که‌شی دیاریی کرد ۵
له‌حه‌دیت دا هاتوو (لایسم احدکم
علی سوم اخیه) بایه‌کی له‌نیوه زهم و
زه‌مکاری به‌سمر براکه‌ی دا نه‌کا ۵
ده‌گوتری (سمت فلاناً سلعتی):
به‌فلانکه‌سم گوت کالاکه‌م به‌مونده
لی دمکری؟ ۵ همروا ده‌گوتری:
(سُمْتُكَ بِعِزِّكَ سِمْةَ حَسَنَةَ): نرخي
حوشترمه‌گتم باش به‌رزگرده‌وه.

سام الماشية على المحرض: ولاخه‌که‌ی برده
سمر هموزمه‌که.

اسام الماشية: ولاخه‌که‌ی له‌له‌ومرگا
له‌ومراند.

اسام اليه ببصره: جاوی پیسی تی بپری و

به‌جاو هه‌نگاوتی.

سارمه مسارمة وسوماً: مامه‌له‌ی
له‌گه‌ل دا کرد بو کرپن و فرۆشتن.

سارم البائع بالسلعة: فرۆشیارمه‌که
نرخي کالاکه‌ی به‌رز کرده‌وه.

سوم الماشية: نازه‌له‌که‌ی له‌له‌ومرگا
له‌ومراند.

سوم الخيل: ولاخه‌کانی به‌سوارمه‌کانه‌وه
رهمانه‌کردن ۵ ناردنی.

سوم فلاناً: وازی له‌فلانکه‌س هینا چی
ده‌کا بیکا.

سوم فلاناً في ماله: فلانکه‌سی له‌مال و
سامانی خوی دا ده‌سه‌لاتدار کردو
هه‌موو سه‌لاحیه‌یه‌تیکی دایه.

سوم على القوم: په‌لاماری نه‌ته‌ومه‌که‌ی
داو هیرشی له‌ناکاوی کرده سه‌ریان و
بارودۆخی شیواندن.

سوم الشين: شته‌که‌ی نیشانه‌دار کرد.

استامت الماشية: به‌مانا (سامت) دئ.

استام البائع بالسلعة وعليها:
فرۆشیارمه‌که نرخي کالاکه‌ی
به‌رز کرده‌وه.

استام المشتري من البائع بسلعته: کرپار
نرخي کالاکه‌ی به‌فرۆشیار رانواند

داوای لی کرد پیتی بلێ چهنده؟

استام فلاناً السلعة وعليها: داوای
له‌فلانکه‌س کرد نیشانه‌ی کالاکه‌ی
بو رۆن بکاته‌وه.

سَوِي الرَّجُلُ سَوِي: بياومكه كاروبارى باش
بوو، بياومكه نيشى لهبار بوو.

أَسْوَى: راومستاوو بهردمواوم كار
دروست بوو.

أَسْوَى فُلَان: فلانكس نيشى باشو

رَيْك و بَيْك بهردمواوم بوو ۵

لهنهخوشى رزگارى بوو ۵ لهبىرى

چوو ۵ خراپهى كرد ۵ لهحيساب دا

ههلهى كردو راستى كردموه ۵ ريسوا

بوو ۵ دايهيندا ۵ پهيداي كرد ۵

بهلك بوو، توشى نهخوشى پيست

بوو.

أَسْوَى الشَّيْءِ: شتهكهى رَيْك خستو

تهختى كرد ۵ پاشگوئى خست.

أَسْوَى الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: شتهكهى ومكوو

فلان شت لى كردو رَيْك خستيه

سمر شيوهى نهو ومكوو نهوى لى

كرد.

ساواه: هاوشانى نهوى لى كرد، خستيه

ناستى نهو، دمگوترئ: (ساوى فلان

قِرْئُهُ وبه في العلم وغيره): فلانكس

لهبوارى زانستو شتى تردا چووو

ناستى هاوشانهكهى و پيى

گهشتهوه.

ساوى هذا بذلك: نهوى بهرز كردموه تا

گهياندييه ناستى نهو.

ساوى بينهما: نهو دوانهى واليكرد لهيهك

ناست دابن و ومكوو يهك واپن.

تساوما السَّلْمَةُ رليها: فروشيارو كرپار

دان و سانپان كرد دمبارمى كرپن و

فروشتنى كالآكه ۵ فروشيار

نرخيكي دركاندو كرپارپش

نرخيكي ترى رانواند.

تَسَوَّمَ فُلَان: فلانكس نيشانههكى بو

خوى دانا تا پيى بناسرئ.

السَّائِمَةُ: همر ئازدهليك بهدممى خوى

بلهومرئ و پيويستى بهنالفو ئاليك

نهبي ۵ (ك: سوائم).

السَّامُ: مردن ۵ زېږ ۵ توئزو رېږموى

ناتون و زيو لهبمردو لهكانهكان دا ۵

قالبه زېږو زيو ۵ دار خههزمران.

السَّامِي: همرشتيک پال بدرئ بولاي

(سام) كه يهكيكه لهكورپكانى

حهزرمتى نوح (د.خ)، دمگوترئ:

(جَنَسَ سامي): ږمگهزى سامى نهژاد

۵ (لغة سامية): زمانىكى سامى.

السُّومَةُ: نيشانهو علامهت ۵ نرخ و

بهها، دمگوترئ: (إنه لغالي السمة):

نموه گران بههايه.

السَّيْمَةُ: بهمانا (السُّومة) دئ.

السَّيْمَا: نيشانهو علامهت ۵ قورشان

دفعه مرموى: ﴿سَيِّمَاهُمْ فِي

وَجُوهِهِمْ﴾.

السَّيْمَاءُ: بهمانا (السَّيْمَا) دئ.

السَّيْمِيَاءُ: بهمانا (السَّيْمَا) دئ.

فهوتا.

الإستواء (خط الإستواء): هَيْلَى كَاكِشَان

ه پروانه ماددى (خطة).

السَّوَّى: عهدل ه مهيهستو نامانج ه

(وَسَوَّى الشَّيْءَ): ناوهراستى شت ه

لهجياتى شت ه غميرى شت.

السَّوَّى: بهمانا (السَّوَّى) دئ ه هاوشانو

هاورپيهتى ه تهختو دهشتايى،

دمگوترئ: (مكان سواء): شوئيئيكي

تهخت ه (و ثوب سواء): كراسيكي

رَيْك و رَيْك و دريژو بانى گونجاوو

لهبار ه (رجل سواء البطن): پياويكه

ورگى لهگهل سنگى دا رَيْكه و ورگى

دهرنه پمريوه ه (رجل سواء القدم):

پياويكه بهرپيى تهختو پاژنه

پيى و سنگه پيى لهگهل بهرى پيى دا

راستو رَيْكه.

سواء الجبل: تۆبه لايكى كيؤ، دوندى كيؤ

ه (سواء النهار): نيومرؤ، زوربهى

شه و (ليلة السَّوَّى): شهوى

چواردهى مانگى قه ممرى ه كه مانگ

تييدا خشت و كامل دمبيج ه (ك):

أسواء ه دمشگوترئ: (مررت برجل

سواء والعدم): به لاي پياويك دا

رؤيشتم بون و نه بوونى چون بهك

بوو.

السَّوَّى من الأرض: زمويهكه گلهكهى

سَوَّى الشَّيْءَ: شتهكهى راست كردموه

رَيْكى خست ه رَيْك و پَيْكى كرد.

سَوَّى بينهما: بهمانا (ساوى بينهما) دئ.

سَوَّى الطعام: خواردنهكهى پيى گهياند،

دمگوترئ: (سَوَّى عَلَيْهِ الْأَرْضُ وَبِه)

لهو خاكهدا به هيلاك چوو فهوتا.

استرى: راست بوو، مايه وه له سمر نهو

حاله.

استرى الشَّيْءَان: نهو دوو شته هاوشانو

چون بهك بوون.

استرى فلان: فلانكس گهنجيهتى كامل

بوو.

استرى الطعام: خواردنهكه پيگه پيى.

استوت الأرض: زمويهكه بوو

به سوتهمه رؤ قات و قري تييدا بهيدا

بوو.

استرى به الأرض: لهو خاكهدا فهوتا.

استرى على كذا: چوو سهرى،

كؤنترؤلى كرد ه جي گير بوو مايه وه ه

بوو به خاومنى و دمستى به سمردا

رؤيى.

استرى على سرير الملك: دمسه لائى گرته

دمست.

استرى اليه: چو بؤلاى و كرديه نامانجى

خؤى.

تَسَوَّى: بؤ موطاومعهى (سَوَّى) دئ.

تَسَوَّى به الأرض: لهو خاكه دا تييدا چوو

ومكوى لب وابي ۵ يان زموى دمشتى
نهرمه لان.

السوي: دمشتايى و ريک ۵ مام ناومندي
۵ ناسايى و عادمتى ۵ مام ناومند.
السويّة: راست و مام ناومند ۵ عمدلو
ويژدان ۵ پارچه بهرگيکه دوگى
حوشتر لهخو دمگرى و مكوو
مله وانكهو شتى بازنه يى دموران
دمورى سه نامه كه دمدا ۵ جلّه
حوشتر ۵ (ك: سوايا).

السّي: هاوشانو بهرامبهر بو نيرو مى
يهك شيوه بهكاردى ۵ دمگوترى: (هو
سيك ۵ هي سيك ۵ هما سيان) ۵ همروا
بو شويني دمشتايى و ساراو
چولموانيش بهكاردى.

سيما: بهتايبه تى، دمگوترى: (أتفن فلان
العلوم العربية سيما النحو): فلانكس
زانسته عمره بييه كان فيربووه
بهتايبه تى نهحو.

المستوى: (السطح المستوي): نهو
روبهرمه لههمرشوينيك دو خال
دابنيى هيلى ناوهراستيان يان هيلى
پيوه لكاويان راست بى و خوارى
تيډانه بى.

سَيَاتِ الناقّة: حوشترمه شيرى
داچورانده شيرى لهگوان دا چؤرا.
سيّا فلان الناقّة وهرها: فلانكس شيرى
حوشترمه ي دؤشى نهو شيرى

خهرىكبوو لهگوانى دابچؤرى.

إِنْسِيَا اللَّيْنُ مِنَ الطَّرْع: شيرمه بى
دؤشين لهگوانى نازلهكه چؤرايه
خوار.

تَسَيَاتِ الناقّة وهرها: بهمانا
(سيّات) دى.

تَسَيَاتِ الْأُمُور: كارمکان تيکهل و
پيکهل بوون.

تَسِيّا فلان يَسِيّي قليل: فلانكس
شتيكي كه مى شير پيډام.

تَسِيّا فلان يَمَيّي: فلانكس دوى
ئينكارى كردن دانى بهمافى من
دانا.

السّيّي: شيرى نازهل كه به بى دؤشين
لهگوانى دابچؤرى.

السّيّا: كفن فروش.
ساب سَيّا و سَيَبّا: روى بو كوئى
ويست مى ناو نهگهرايهوه.

ساب فلان في كلامه: فلانكس دريژدى
بهتسه كردن داو دمدريژى كرد.

سَيّبه: وازى لى هيناو بهره لاي كرد بو
كوئ دهچى بچى.

انساب: بهمانا (ساب) دى ۵ (انساب غو
كذا): بؤلاى نهو گهرايهوه.

الإسابة: لهبوارى كيمايدا بريتييه نهو
عمهه ليه ته ي كه ماددى رهق دمكاته
شلهمهنى يان غاز.

السَّائِبَةُ: ئيهمال كراو بهره لالا كراو ۵	السُّيُوتَةُ: لهبوارى كيميادا سيفهتى جيسمى سائبه.
لهسهردمى پيش ئيسلامدا	سَيِّجَ كذا وعليه: بهمانا (سَوَجَ) دئ،
حوشترىان نه زرى بته كانيان دمگرد	دمگوتري: (سَيِّجَ حائطه بالشوك أو
ئيتر نهو حوشتره بارى لى نهدمنراو	الأسلاك الشائكة): ديواره كهى تهل
لهكوى بيويستايه دهله ومراو كهس	بهندگردد يان چقل ريژى كرد
لههيج شتيك نهيدمگيراپه وه ۵ يان	بؤنه موى كهس نه توانى ببيگاتى يان
حوشترىك وهجهى پيىگاو زاوژنى	خوى ئيوه هه لبداته خوار.
لى كهوتبيتنه وه ئيتر نهو جوړه	السَّاجُ: برپوانه مادهى (سَوَجَ).
حوشتره بهره لالا دمگراو بارى لى	السِّيَاجُ: برپوانه مادهى (سَوَجَ).
نهدمنراو كهس سوارى نهدمبوو ۵	السَّيَّجَارُ: جگهرميهك گه لاتوتنه كه ورد
ههروا ناوه بؤ كؤيله يهك نازاد	نهكرابى و لول درابى.
بكرو و وهلاى بؤ نازادكهرمكه نه بى	السَّجَّارَةُ: جگهرميهك توتنه كهى ورد
۵ (ك: سَوَاب و سَيِّب).	كرابى و لهپارچه كاغه زىكى تهنك
السِّيَابُ: خورماى بهرسيله و سهوز.	پيچرابى، ناماده كرابى بؤ كيستان.
السَّيَّابَةُ: تاكى (السِّيَابُ) ۵ شمراب.	ساح الماء سَيِّحاً وسَيَّحاناً: ناوه كه جارى
السَّيْبُ: همرشتيك وازى لى بهيتندى و	بوو، پرموان بوو.
بهره لالا بكرو ۵ عطاو ۵ بهخشش ۵	ساح فلان في الأرض سَيِّحاً وسَيَّحاناً:
چاكه ۵ زيادمو سوننهت ۵ موى توكى	فلانكس بهناو زموى دا گهپراو
كلكى نهسپ ۵ يالى نهسپ ۵ مال و	گهشت و گوزارى كرد ۵ بهناو زموى
سامانى ژهر گل دراوى كؤن ۵ كان و	بهمه بهستى خوداپه رستى و
كانزا ۵ سهولى كهشتييه وان نهو	بیرگردنه ومو دمرويشى بهناو ولات
دارى بهلهم و كهشتى پى لى	دا گهپرا ۵ (سَاحَ فلان): له مزگهوت دا
دمخوپى ۵ (ك: سَيِّب).	مايه ومو لى دمرنه چوو ۵ هه ميشه
السَّيْبُ: دمراوى ناو ۵ سىو، بؤيه دملين:	بهپژوو بوو.
(سيويه): بهمانا بؤنى سىوه ۵ (ك:	سَاحَ الظِّل: سيبهره كه له خورناووه بهرمو
سيوب).	خوره لات گهپايموه.
السِّيَابُ: بهمانا (السِّيَابُ) دئ.	

أَسَاحُ الْفَرَسُ وَغَوَّهَ بَنَبَه: نه سپه که کلکی
خوی شوپ کردموه.

أَسَاحُ نَهْرًا وَغَوَّهَ: جو مکه کی رؤیاند ناوی
روبارمکه کی رهوان کرد.

سَيِّحٌ أَكْثَرُ كَلَامِهِ: زور بهی قسه کانی
رازاندنه وه ه یتلکیشی و بو کردو
پلانی بو دانا.

أَسَاحٌ: بهر فراوان بوو، دهگوتری:
(السَّاحُ الْبَطْنُ): گمدی کشا، گموره
بوو له بهر گهورمی داچوپاره خوار.
أَسَاحُ الْمَاءِ: ناومکه هه لقولا ه (السَّاحُ
الشَّرْبُ): قوماشه که دادر، شهقار
شهقار بوو.

أَسَاحُ الصُّبْحِ: ناسو روناك بوو
روناکایی بهرمه بیان تاریکی دری.
السَّائِحُ: گمړیدمو دمرویش پموشته ه
گمړیده بهناو زموی دا بو
بهدمسته یانی زانیاری و لیکوئینه وه
یان بو گمشته گوزار ه پوزوموانی
ومگری مزگموت بوو و نیعتیکاهکر.
السَّيِّحُ: ناوی رهوان بوو بهسمر روی
زموی دا، ناوی جوگا ه قوماشی
خمت خمت ه (ك: أسياح).

السَّيِّحُ: گمړیده؛ کهسیک نیسی همر
گمړان بی و هه میسه لهگمشته و
گوزاردا بی.

السَّيِّحُ: نهوکه سی بهمه بهستی فیتنه
جویی و شهرانه وه بهناو ولاتان دا

بگمړی ه (ك: مسايح).

المسيح: بیروانه مادهی (مَسَح).

أَلْمَسِيحُ: کوللهی پهنگاو پهنگو
خمتخمت ه کهرمکیوی.

ساخت قرائتُه سَيِّخًا وَسَيِّخَانًا: قاجی
بهزموی دا روجون.

ساخت الأرض بهم: زموی قوتی دان.

أَسَاحُ الشَّيْءِ: شتمه کی والسی کرد
بهزموی دا روجی.

السَّيِّحُ: تاهمفهو پیړی کی ناینین
لههیندوستان ه شیشی گوشت
برژاندن.

السَّيِّدُ: گورگ ه (ك: سيدان وهي سيدة).

السَّيِّدَانَةُ: بهمانا (السَّيِّدَةُ) دئ ه
ناهرمتی نازا ه (ك: سيدان).

السَّيِّدَاقُ: درمختیکی قهد نهستوره،
توینکله کی تیزو بیبهر ناسایه،
خوئی دارسو تاومکه کی ریسراوی
که تانی پی سپی دمکرتنه وه ه
تا که کی (سَيِّدَاقَةُ).

سارَ سَيًّا: رؤی.

سارَ الْكَلَامُ أَوْ الْمَثَلُ: قسه که یان پهندمه

بهناو خه لك دا بلاو بووه ه
لهمندیك هاتووه (أَسَاوَرُ الْيَوْمِ وَقَدْ
زَالَ الظَّهْرُ): به کهسیك دهگوتری:

که له دابینکردنی پیوستیبه کی
ناهومید بوو بی.

سارَ الشَّيْءِ رِيه: شتمه کی رؤیاند.

سار الدابة: سوارى ولاخهكه بوو.

سار السنة أو السيرة: شوين سوننت كهوت

يان په پرموى ژپنامهى پيڅه مېمرى

كردو بهوشيوه ههئسو كهوتى كرد.

اساره: وای لى كرد بپروا ه (اسار

الدابة): ولاغهكهى بمره لالا كرده ناو

لومړگاو پاوان.

سايره: لهگه ليا پړويى هاوپښهتى كرد

ه (فلان لاساير خيلاه): فلانكس

لهگه ل نه سپهكانى دا رويشتن ناكړئ

واته دروژنمو بهكه لكى هاوپښهتى

نايه.

سيړه: بهمانا (اساره) دئ.

سيړ فلاناً من بلد أو موطن: فلانكسى

لهوشارو ولاتهدا كرده دمر.

سيړ المثل أو الكلام: بهندمكه يان وتهو

ناخاوتنهكهى بهناو خهك دا بلاو

كردموه.

سيړ فلان سيرة: فلانكس سمر

گورشتهى رابواردوانى گيړاپهوه.

سيړ الشرب وغيره: هوماشهكهى تيتول

تيتول كرد.

سيړت المرأة غضابها: نافرتمكه

خمتخته خمنهى لهخوى دا.

استار بسيره او بسننه: رڼگاو

پړوگرامى نهوى پهچاو كرد.

تساير: بهمانا (سان) دئ ه دمگوترئ:

(تساير عن وجهه الغضب): پقو

رنگ ترشى لهدهم و چاوى رويى

نهما، روى ناسايى بؤوه.

تساير الرجالن: نهو دوو بپاوه پيڅهوه

رويشتن.

تسيّر جلد: پيستی شفقار شفقار بوو ه

(تسيّر بستره): بهمانا (استار) دئ.

السائر من الشيء: باقى ماندمى شت ه

بهندى بلاوه بوو باو لهناو خهك

دا ه (ك: سواثر).

السير من الجلد: سيرمه چهرم تيلمه

چهرم ه (ك: سير و اسيار).

السيرة: جوړه بوردميهكه خمتى زهردى

تيدان ه هوماشيكي خمتختهو

تيتول تيتوله خمتى ناوړشمى

تيدان ه زېرى خالص ه پيستی

نوو ساو بهدمنكى بهروبومهوه.

السيرة: ژپنامه ه رېبازو پړوگرام ه

(ك: سيړ).

السيرة: كهسيك زور بپروا.

السيار: رويندمو خوشرؤ زور پړو ه

بهكيك لهمنهستيره گهړوكمگان.

السيرة: كاروان وقافلہ قورئان

دمهرموى: «وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

وَأَرْسَلُوا» ه نوتومبيل، ترومبيل كه

بهبهنزين و گاز نيش دهكاو خيرا

دمروا لهسمر حوار پيچكهو زياترو

كهمر.

أَلْمُسِيرُ: قوماشیکه تاتائی ناوریسمی
تیدایه و مگو تيلمه و هیل.

سَيْسَى الْحَبُّ سَيْسًا: دانه و نلکه مۆرانه
لیی دا.

السَّيْسَاءُ: ریزه فقهه رمی پشت یان
پیکه وه به ستهی فقهه رمکان ه
دمشگوتری: (حمله علی سیسَاء الحقی):
هه لی گرت بۆ سمر سنووری حه قو
راستی ه (ك: سَيَّاسِي).

السَّيْمَاءُ: زهوی نهرمه لان و گله ورده.

السَّيَاطُ: بپروانه مادهی (سَوَط).

سَيَّطَرَ عَلَيْهِ: به سمری دا زال بوو.

سَاعَ سَيَّعًا وَسَيَّوعًا: هه و تا ه تیدا جوو.

سَاعَ الْمَاءِ أَوْ الشَّرَابِ: ناومکه یان
تراویلکه که له سمر روبهری زهوی
بریسکه و شه پۆلی دان.

أَسَاعَهُ: وای لی کرد بیهوتی ه یان
بدرموشیتته وه.

سَيَّعَ الْحَانِطُ: دیوارمکه ی به قوره سپی
کاپیدا کراو و شیلراو سواخ دا ه گل
که چی کرد ه سپیکاری کرد.

سَيَّعَ الزَّقِّ وَالسُّفِينَةَ: کۆلینه که یان
که شتییه که ی قیر کرد، قیری تی
هه لسوو.

سَيَّعَ الْجِلْدَ وَغَرَهُ: پیسته که یان شتیکی
تری له و جۆره ی به بهزو پیو چه ور
کرد ه هه نوی.

إِنْسَاعَ الْمَاءِ أَوْ الشَّرَابِ: به مانا (سَاع) دئی.

إِنْسَاعَ الْجَمْدُ: سه هۆلکه تویه و مو رموان
بوو.

تَسَّيَّعَ: به مانا (سَاع) دئی.

تَسَّيَّعَ الْبَقْلُ: گز و گیاه که کهرویشکه ی
کرد، راژا، مۆنجی دایه وه.

أَلْأَسْيَعُ: ناوی شه پولاوی و تراویلکه ی
درموشاوه.

السَّيَّاعُ: دره ختی لیان یان دره ختی بان
ه قوپی به کا شیللراو بو

سواخکردنی خانوو ه قیرو زفت ه
پیو که مهشکه و شتی وای پی چه ور
دمکری.

السَّيَّاعُ: قوپی به کا شیللراو که دیواری
پی سواخ دمکری ه قیرو زفت ه پیو
شتی له و جۆره ه ماله ی له دار
دروستکراو بۆ سواخکردن.

السَّيَّعُ: ناوی رموان بوو به سمر زهوی
دا.

السَّيَّعَاءُ: به شیک له شهو.

السَّيَّعَاءُ: به مانا (السَّيَّعَاءُ) دئی.

السَّيَّاعُ: بپروانه (سَوَّع).

السَّيَّعَةُ: داریکه لوس یان شتیکی تری
لووس ماله ناسا یان و مگوو که مچه
قورمکه ی پی لووس و ریک دمکری ه
(ك: مسایع).

سَاعَ سَيَّعًا: پاک و خاوین بوو ه به له زمّت
بوو.

سَاعَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ فِي الْحُلُقِ: به خۆشی

خواردنه که یان ناوو شلمه مهنیه که
 له قورگ رۆ جووه خوار.
 ساغ الشیئ: شته که ږموا بوو له بار بوو
 گونجا ه (هو ساغ وسیغ).
 ساغ الشراب والطعام: شلمه مهنی و
 خواردنه مهنیه که ی قوت دا به ناسانی
 له قورگی نه و دیوی کردن و تام و
 له زمته پیگه یی ه (اساغه): وای لی
 کرد ږموا بی بگونجی هیچ نمری و
 له مېهری کی لمېر دهم دا نه بی.
 السیغ: دمگوتری: (هذا سیغ هذا): نه وه
 به منندازه ی نه ویه له سمر شیوه ی
 نه وه.
 سافت ید سافا: دمستی قه نشتن ه
 دمورو بهری نینوکه کانی چلکن
 بوون.
 ساف فلاناً وغیره: به شمشیر له فلانکه سی
 دا.
 سیفت النخله: دره ختی خورما که
 توپکلی بنکی لقه کانی مابوون.
 اساف فلان: فلانکه س شمشیری له شان
 کرد ه شمشیری کړی.
 اساف الرالدان: دایک و باوکه که
 مندانه که یان مرد.
 اساف فلان: فلانکه س هزار که وت.
 سایفه: شمشیر بازی له گه ل دا کرد ه
 به شمشیر گاتنه ی له گه ل کرد.

سیفه: له شته که دا وپنه ی شمشیری
 دروست کرد.
 استافوا: شمشیر بازیان کرد ه
 به شمشیر لیکیان دا ه تاویان دایه
 شمشیر.
 تسایفوا: به مانا (استافوا) دی.
 تسیغه: به مانا (سافه) دی.
 السائف: خاوم شمشیر.
 السائفه: زمویه که بکه وپته نیوان
 ره قانی و لمې لان ه (ک: سوائف).
 السیف: شمشیر؛ جوړه چه کیکی
 ناسراو دپاره ه به مانا زمان لوسی و
 قسه زانی دی ه دمگوتری: (بین فکی
 فلان سيف صارم): له نیوان دوو
 شه وپله ی فلانکه س دا شمشیری
 ږپنده هیه مېه ست زمانلووسی و
 قسه زانییه ه ماسیه که له سمر
 شیوه ی شمشیر ه (ک: سیوف
 وأساف) ه (سيف الغراب): جوړه
 گوئی که له پېړی (السرونیات)
 که لاکانی باریکه لهن وکوو شمشیر
 وان.
 السیف من السمک: نه و ماسیه به
 که له سمر شیوه ی شمشیره ه که ناری
 دمرها ه که ناری شیو و روبر ه (سيف
 القارة): نه و به شه دمشتاییه ی
 کیشومرپکه که ده که وپته قه راخی

دمريا ه (ك: أساف) ه نهو توپكتهی
لكاوه بهبنکی لقه دار خورماوه.
السَّيْفَانُ: پیاوی دریزی قهد باریک
ومکوو شمشیر ه (وهي سيفانة).
السَّيْفَةُ: بروانه مادهی (سَوَف).
السَّيْفَانُ: خاومن شمشیر ه شیرگهر،
شمشیر دروستکر ه کهسَک پاشاو
فهرمانرپهوا نهرکی لهملدانی
تاوانبارانی دمخاته نهستو ه (ك:
سَيَافَة).
السَّيَافَة: لهبوازی سهربازی دا نهو
شهرپرکمر و جهنگاومرانسهن که
بهشمشیر شهرپردهکن.
السَّيَافُ: سالانی قات و هرپی و گرانی.
السَّيَافَةُ: لیکدان بهشمشیر ه راهینان
لهسهر بهکارهیئانی شمشیر.
السَّيْفُ: شمشیر لهشان.
السَّيْفُ مِنَ الثَّيَابِ وَفَرِهَا: نهو
قوماشهی و نهی شمشیری لهسهر
دروست کرابی ه نهگهر بو دراو
بهکارهات نهو پارمو دراویکه
فهراخهکانی نهخش و زبری
پیومنهپی لووس و هوس بی.
السَّيْفُونُ: نهو صندوقو خهزانه ناومیه
که بیسای ناو ناودمست رادهمائی.
سَالٌ سَيْلًا وَسَيْلَانًا وَمَسِيلًا: رهوان بوو،
جاری بوو ه سهر ریزی کرد ه

دمگوتری: (سَالَتِ الْأَرْضُ بِمَا فِيهَا):
زموی سهر ریزی کرد بهومی تییدا
بوو.
سَالَتْ عَلَيْهِ الْخَيْلُ وَغَيْرُهَا: لهههموو
لایهکهوه نهسپ سوار پهیدا بوون و
سهریان ههئدا.
سَالَ بِهِمُ السَّيْلُ: لافاو راپدان ه (وجاش بنا
الْبَحْرِ): دمريا خستنیه ناو گیزاوی
خویهوه واته نهوان کهوتنه کیشمو
ناخوشییهوه نیمه کهوتینه گیزاوو
چورتمی ناخوشترموه.
سَالَتِ الْفَرَسُ: سپیایی و پهلهسپی
ناوجهوانی نهسپهکه پان و دریز
بووه تهنانهت تاسهر لوتی هات.
أَسَّالَهُ: شلهمهنیهکهی رؤیاند،
تواندیهوه ه دمگوتری: (أَسَّالَ
الْمُعَذِّنُ): کانزاکهی تواندموه.
أَسَّالَ حَدَّ النِّصْلِ: سمری تیرمکهی دریزو
باریک کرد.
أَسَّالَ الْغَازَ: غازمکهی والی کرد نهزور
شل بی نه توند بی.
سَيْلُهُ: بهمانا (أَسَّالَهُ) دی.
تَسَايَلُ: بهمانا (سَال) دی.
تَسَايَلَ الْكُتَابُ وَغَيْرُهَا: دمستمو تاقمو
گروههکان لههمموو رویهکهوه
راجمین.
السَّائِلُ: لهبوازی کیمیا گهری دا

حالتېښکه له حالت ته گانې ماده
نه زور شلو غاز ناسايه، نه پرده قو
توننده ه (ک: سرائل) ه دمگوتري:
(الزيت نوع من السوائل): زهيت
جوړيځکه له شلمه مني.

السائل: مينه (السائل) ه دمگوتري:
(رايت سائلة من الناس): کومه له
خه ټکي کم بيني له هه موو لايه کموه
هه لړزان ه (ک: سوال).

السائل: درختيځکه چټلای قه باره
مام ناو مندييه له پېړي (القرنية) يه
تويکليځکی سوري هه به بو
دمباغ کردن به کار دي له گانې
لوسو بي گرتن، له ميصري
سرمومو ولاتي حه به شهو ولاتي
عمره ب دمروئ ه درختي (سهر)
نه گهر بهر ز بي ه (شجر الخلاف):
بهزاراوه ي په مهنې.

السئل: لافاو ناوي زوري پهمان ه ناوي
باران نه گهر کؤبيتيه ومو به گورجي
به سمر زموي دا پړوا ه (ک: سول).

السيلان: هه وکردني رپر موي ميز،
که ناوه عيلميه که ي (الجنرکي) يه ه
په کيځکه له نه خو شيه گانې
کؤنه ندامي زاوو زي.

السيلان: دسکي شمپيرو کيرد نهوه ي
دمستي تيومردئ.

المسيل: رپر موي ناوو فرميسک و شتي وا
ه (ک: مسایل ومسل و مسلان).

السيمافور: نالايه که له سهر رپر موي
شه مه ند مفر و شتي وا هه لدمدرئ،
به لاي سهر موي پارچه يه کي
پتوميه و مگوو باسکي نادميزاد
هه لېهزو دابه ز دمکا، نه گهر سمر
شور بووه نامازميه بو نهوه که رنکا
جو لوه له مېهر نييه.

السيمياء: سيحرو جادو بازي ه
په لاکردني شتي خه يالي و بوچ و
بي بناغه يه که له واقع دا بووني
نييه.

السيّة من القوس: نه ملاو نهولاي کهوان
که کهوانه يي دمېنه وه.

شَين: پیتی سیانز مه مه له زنجیره
پیته کانی هیجا، له ناو مرستی زمان و
مه لا شو دمردی، په کی کیشه له پیتی
(الشجرية).

الشُّبُوبُ: تاوه باران، ریژنه باران و
تونو بهیزی له هه موو شتی کدا و
(شُوبُوبُ الشمس): نهو بهری
گهرمایی خوړ. (شُوبُوبُ الفرس):
بازهاویشتنی به گوری نه سپ و (ك:
شایب).

شَمَزُ الْمَكَانِ شَاوًا: شوینه که بهرزبوو،
رهمه لآن و توند بوو.
شَمَزُ فُلَانٍ: فلانکس راپاو گرنگ خواز بوو
(هو شَمَزَ).
اَشَاوُهُ: گرنگی پیداو خستیه هه له قو
دلهر او کیوه.

اِشَاوًا: بیژرا، روی، پی ناخوش بوو.
شَاشَاتُ النِّخْلَةِ وَشَاشَاءُ وَشِشَاءُ:
دارخورماکه قبولی متوربه کردنی
نه کرد.

شَاشًا فُلَانٌ بَاغُمُ وَالْفَنَمِ: فلانکس
گویدریزو مهرو بزنه کانی رادان و
لی خورین بهوتهی (شاشا).
تَشَاشًا الْقَرْمُ: خه لکه که بلاو بونهوه.

تَشَاشًا أَمْرُهُمُ: کارمه یان ناسان بوو.
شَنَفَتْ رِجْلُهُ: قاچی گوانه رهمه لیها
و (هو مَشُورَفَ).

شَنَفَتْ رِجْلُهُ: به مانا (شَنَفَتْ) دی.
شَنَفَتْ الْأَصَابِعُ: دموروبهری نینوکه کانی
چلکن و شه قار شه قار بوو.
شَنَفَ جِسْمُهُ: جهستهی گوانه رهمه لیها
و (فَهُوَ شَيْفَ).

شَنَفَ فُلَانًا وَلَهُ وَمِنْهُ شَأْنًا وَشَأْنًا: رهی
له فلان بوو ره شبینی له لا پهیدا بوو.
اِسْتَشَافَتْ الْقَرْحَةَ: برینه که ی پس بوو،
قول بوو.

شَأَفَ الْمَرْحُ: پیس بوونی برین و
داومشانی به جوړیک چاکیوونه وهی
چاو مروان ناگری.

الشَّامَةُ: گوانه رهمه یکه شوینه که ی
زبرمو بهداخ کردن چارمه ری
دمکری و رقو کینه و ره شبینی،
دمگوتری: (اِسْتَأْصَلَ اللَّهُ شَأْفَهُ): خودا
له مرگو ره شه وه دمری هیتا.

شَامَهُمْ شَامًا: نه گبه تی بو هیتان و
دمگوتری: (شام علیهم).
شَمَّ عَلَيْهِم: بوو به نه گبه تی بویان و (هو
مَشُورَمُ عَلَيْهِم) و (ك: مشائم).

أَشَامُ: چوو بۆ شام.

شَامَ بِهِ: به لای چهپی دا بردی.

تَشَامَ: رهشبینی نواند.

تَشَامَ بِهِ: به لای چهپی دا بردی.

تَشَامَ: نیسههتی دا بۆلای نهگبهتی ۵

بردی بۆلای چهپی.

تَشَامَ بِهِ: به مانا (تَشَامَ) دئ.

الْأَشَامُ: نهگبهت ۵ نهگبهتی هین ۵ (ك:

أَشَامَ)، دمگوترئ: (أَشَامَ كُلِّ إِنْسَانٍ

بَيْنَ لَحْيَيْهِ): نهگبهتی ههموو

نادمميزادیک بههوی زوبانیهومیهتی.

الْأَشَامُ: ههریمی باکورئ خورئاوای نیوه

دورگهی عهرهب.

الْشُّؤْمُ: شهرو نهگبهتی.

الْشُّؤْمُ: میینهی (الْأَشَامُ) ۵

پهچهوانهی مانای (الْیَمْنُ) به،

دمگوترئ: (أَلَيْدُ الشُّؤْمِ).

الشَّمَامَةُ: لای چهپ، دمگوترئ: (نَظَرِيْمَتُهُ

وَشَامَةُ).

الْشَّمَامَةُ: نهگبهتی ۵ لای چهپ ۵

قورئان دمفهرموی: ﴿هُمُ أَصْحَابُ

الْمَشَامَةِ﴾.

الْمَشَامِ: رهشبین ۵ کهسیک گومانی

خراب بهزیان بهرئ.

شَانَ شَانًا: نیشی بۆ پهیدا بوو ۵ (شَانَ

شَانَ فَلَانٍ): شوئن رهبازی فلان کههوت،

به رهچهکی نهودا رویشت.

إِشْتَانَ شَانُهُ: شوئن رهبازی نهو کههوت.

الشَّانُ: حال و مزع و چۆنیهتی ۵ پهلو

پایه، دمگوترئ: (رَجُلٌ مِنْ ذَوِي

الشَّانِ): پیاوئکی خاومن رهزو پهلو

پایهیه ۵ به لای چورتم و تهنگانه و

ههله و گریبون ۵ به لای کارمسات ۵

قورئان دمفهرموی: ﴿لِكُلِّ امْرِئٍ

مِنْهُمْ يَوْمِئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ ۵ ههروا

به مانا پهیداو یستییه که هاتوو ۵

قورئان دمفهرموی: ﴿فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ

لِغَضِّ شَأْنِهِمْ﴾ ۵ (ك: شون).

شؤون العين: رهرومی فرمیسی جاو.

شؤون الطلبة: کاروباری هوتابیان.

شؤون العاملين: کاروباری کریکار.

شأرت القوم شأراً: پئش خه لکه که

کههوت.

شَاوُ الشَّيْءِ فَلَانًا: شته که فلانی توشی

سهر سورمان کردو شوکی له لا پهیدا

کرد ۵ خه مباری کرد.

شَاءَهُ: پئشپرکیی له گهل دا کرد.

تشاءى ماینهم: نیوانیان دور بوو.

تَشَاءَى الْقَوْمُ: خه لکه که بهمرتهواز

بوون.

الشَّأْرُ: ههل و کهرمت و جار ۵ ماومو

مه بهست، دمگوترئ: (إِنَّهُ لَبَعِيدُ

الشَّأْرِ) نهو ئامانچ و هیوای دورو

دریزی ههیه.

شَبَابُ: مانگی پینجه می سالی
 سورمییانی و مانگی دووی زاینیه.
 شَبُّ الْفَلَامُ شَبَاباً: کموته قوناعی
 گهنجیه وه.
 شَبَّتِ النَّارُ شَبِياً: ناگرمکه هه لگرسا
 کلپهی کرد.
 شَبُّ الْفَرَسِ شَبَاباً وَشَجِراً: نهمسپه که
 نیشاتی پهیدا کردو تهر دمماخ بوو
 هه نساپه سهر پاشوی دمستی
 بهرزدمکردوه، سمکۆلی دمکرد.
 شَبُّ النَّارِ شَبّاً: ناگرمکهی هه لگرساند.
 شَبُّ الْحِمَارِ وَالشَّعْرُ لِرَبِّ الْمَرَاةِ: چارمکه و
 چارشو روخساری ناهرمته که و رنگی
 قزی جوان کرد.
 شَبُّ لَه كَذَا: رنگای بی درا، بوئی گونجا.
 أَشَبُّ الْفَلَامِ: به مانا (شَبُّ) دئی.
 أَشَبُّ فُلَانٍ: فلانکس مندا لهماکانی
 گهورمبون و گه یشتنه تهمه نی
 گهنجی.
 أَشَبُّ الْحَيَوانِ: نازه لهما که به ته وای کامل
 بوو گه یشته نمو پیری همراشبون.
 أَشَبُّ اللَّهِ الصَّبِيُّ: پهر و مردگار
 مندا لهما که ی گه یانده تهمه نی گهنجی.
 أَشَبُّ الْفَرَسِ: نهمسپه که ی تاودا.
 شَبَّبَ الشَّاعِرُ: شاعیر که یادی روژانی
 دلداری و رابواردنی خوئی کردموه.
 شَبَّبَ بَفَلَانَةٍ: شیعی دلداری به سهر

فلانه ناهرمت دا هه لگوت و وصفی
 جوانی نهوی کرد.
 اسْتَشَبَّ عَلَى سَاقِيهِ: خوئی نامادم کرد بو
 هه لسان و تینی دایه قاجمهکانی
 گهنجهکانی هه لبارد بو بره کاریکی
 تاپبهتی.
 الشَّابُّ: گهنج، که سیک بگاته تهمه نی
 بالغ بوون و تهر و تازمی گهنجی
 پیوه دیار بی و نهمبوو بیته پیاو
 (ك: شَبَابُ).
 الشَّابُّ: گهنجیه می و تازه
 پیگه یشتوی.
 شَبَابُ الشَّيْنِ: سهرمتای شت، دمگوتری:
 (لقیته في شَبَابِ النَّهَارِ): له سهرمتای
 روژا توشی فلان بووم و میباز،
 دمگوتری: (محمد علي مدهوش أرق
 الناس شَبَاباً): حهمه عهلی مدهوشی
 له ههموو کهس میباز تر بوو
 همرشتیک بلایسی بی هه لیکری.
 الشَّابُّ: نازه لی گهنج، جوانو جوانه گا
 کاور، کورو.
 الشَّابُّ: گهنج و کیری تی نه له منیوم
 بو تاسیوم.
 الشَّابُّ: کچی تازه پیگه یشتوو (ك:
 شَبَابُ).
 شَبَّةُ النَّارِ: بلایسمدانی ناگرو
 هه لگرسانی.

الشُّبُوبُ: ئەمەۋى ئاگرى بى
 ھەلگىرى سېندىرى ۋە ئەمەۋى شت
 جوان و پاراۋە بىكا، دىگوتىرى: (ھەدا
 شىر بىلگە) ۋە ئازەلى گەنج ۋە
 جوانو، جوانەگا، كاوپ، گىسكو
 كورو.

الشُّبُوبَةُ: گەنجىمەتى ۋە گەنجو لاو.
 المشبوب (رجل مشبوب): پىياۋىكى دىل
 ورياو رەموشىت بەرزو ئازابە ۋە
 روخسار جوان و پەنگ دىرەموشاۋمو
 تەپ دىماخە ۋە (ك: مشايىب).
 مشبوب الأظفار: نىنۆك تىزە.
 الشُّبْتُ: رومكىكە لەپىرى خىۋىتىيەۋ
 بەمەبەستى بۇنخۇشكردى چىشتو
 خۇراك سود لەگەلاگەۋى لە
 تۆۋمەكى وىرەمگىرى، بەمكوردى پىيى
 دىموتىرى شويىت.

شَبْتُ الشَّيْءِ رِبَالِشَيْئٍ: بەشتەمكەۋە نووساۋ
 وىگىرى بوۋ پىۋەۋى پايەند بوۋ.
 شَابْتُ الشَّيْءِ: دىستەۋ پەخەۋى شتەمكە
 بوۋ تىك ھالان.

تَشَبْتُ بِالشَّيْءِ: بەماناۋى (شَبْتُ) دى.
 تَشَبْتُ بِرَأْيِهِ: پايەندى پاي خۇۋى بوۋ.
 الشُّبْتُ: جۆرە مەگەزىكە بەنەندازەۋى
 جالچالۇكە گەۋرە، پەشە خەلەك پىيى
 دىلەن (أبو شَبْتُ) ۋە (ك: أَشْبَابُ وَشَبَّانُ).
 الشُّبْتُ: (رَجُلٌ شَبْتُ): پىياۋىكە

پايەندى راۋبۇچونى خۇيەتى.

الشُّبَّةُ: ئەۋكەسەۋى ھەمىشە لەگەل
 ھاۋشانى خۇۋى داۋەۋى لىۋى
 جىيانابىتەۋە.

شَبَّحَ الشَّيْءُ: تارمايى شتەمكە دىرەكەۋت.
 شَبَّحَ الْجِلْدَ وَغَرَهُ: لەنىۋان سىنگو گولمىخ
 دا رايكىشا بۇ ئەۋەۋى لىۋى بىدا،
 دىگوتىرى: (شَبَّحَ الشَّخْصَ): كەسەمكەۋى
 رايكىشا بۇ ئەۋەۋى جەلەۋى لىۋى بىدا ۋە
 يان و مكوۋ لەسىدارە دراۋ دىرەۋى
 كىرەۋە.

شَبَّحَ الْعُرَّةَ: دارمەكى رىكخىست و پانى
 كىرە ۋە دىستى ھەلپىرى و دىرەۋى كىرەن
 بۇ پارانەۋمو دىۋەكەردن.
 شَبَّحَ الرَّجُلُ شَبَاعَةً: پىاۋمكە باسكى
 ئەستور بون و نىۋشانى پان بوۋ ۋە
 (فەۋ مشروح الذرائع).

شَبَّحَ فُلَانٌ: فُلَانُكُمُ ئەۋەندە پىر بوۋ
 چاۋى كىز بون بەجۇرىك يەك
 تارمايى بەدوۋ تارمايى بىيىنى ۋە بۇ
 موبالغەۋى (شَبَّحَ) دى زۇرى ئىلچاح
 كىرە لەداۋا كىرەن دا.

شَبَّحَ الشَّيْءُ: شتەمكەۋى لىك كىشاۋمەۋمو
 ھەۋلى دا زىاتىر پانى بىكا ۋە
 تۈپكەلەمكەۋى لى كىرەۋە.
 الشُّبَّحُ: تارمايى كەلە دورەۋە
 دىبىندىرىۋ نازانى جىيە.

شَبَّعَ الشَّيْئُ: سَيِّمُو خه یائی شت،

دمگوترئ: (شبح الحرب) و (شبح الموت)

ه (ك: أشباح وشبح)، دمگوترئ: (هم

أشباح بلا أرواح).

شَبَّرَ الثَّرْبُ: هوماشه که ی به بست پیوا.

شَبَّرَ شَبْرًا: تهر دماخ بوو.

شَبَّرَ الثَّرْبُ وَغِيه: هوماشه که یان شتی

تری به بست پیوا.

تشابر الفریقان: دوو تاقمه که له شمردا

لَيْكْ نَزِيكْ بونهوه.

الشَّيْبُ: بست؛ نیوانی سمری په نجه

گهورمو سمری په نجه بجوکه.

الْمَسَابِرُ: شوینی به کارهینانی ئاو ه

ناوی نزمی ژهر زموی که ئاوی تری

دپته سمر ه تاکه که ی (مَشْبَرُ

وَمَشْبَرَة).

الشُّبُورُ: کهرنا، زورنا ه شتی دمنگ

گهوره کهر.

الشُّبُورَةُ: تهمو مزى به یانی.

شَبْرَقُهُ شَبْرَقَةً وَشَبْرَاقًا: بری و پارچه

پارچه ی کرد، دمگوترئ: (شَبْرَقُ

الْكَوْب، وَشَبْرَقُ اللَّحْمِ وَشَبْرَقُ الْبَازِي

الْمَيْد).

شُبَارِقُ: (ثَوْبُ شُبَارِقُ): هوماشیکی دادر

دادرى ونجر ونجر کراوه.

لَحْمُ شُبَارِقُ: گوشتیکی جوژاو جوژ

کولامو کراوه به چهند جوژ

چِشْت.

الشَّبَارِقُ: (ثَوْبُ شُبَارِقُ): هوماشی دادر

ونجر ونجر کراو.

الشَّبْرَقَةُ: پارچه قوماش ه گزوگیای

تهنك و پچکه پچکه.

الشُّبُوطُ: جوژه ماسیه که له پروباری

دیجلهدا به زوری ههیه، ناوقهد

ئهستورو کلک باریک و جهسته

نهرمه ه (ك: شَبَابِط).

شَبَّعَ شَبْعًا: گهدی پر بوو له خواردمه نی،

تیر بوو، دمگوترئ: (شَبَّعَ طَعَامًا وَشَبَّعَ

مِنَ الطَّعَام).

شَبَّعَ الْجِسْمُ: جهسته ی پر بووه، قه ئهو بوو

تیکسمر.

شَبَّعَ مِنَ الْأَمْرِ: له کارمه و مپزبوو لی

بیزرا ه (فهر شعبان) ه (ك: شَبَاع

وَشَبَاعِي) ه (وهي شَبْعِي وَشَبْعَانَة) ه (ك:

شباع)، دمگوترئ: (هي شَبْعِي الْوِشَاح):

تیکسمر او ورگ زله.

أَشْبَعَهُ: تیری گرد ه خواردنی دایه تا

تیری خوارد.

أَشْبَعَ الثَّرْبُ: هوماشه که ی رمنگ کرد.

أَشْبَعَ السَّائِلُ: شله مهنیه که چی

تیدابوو توانرایه وه ه ئه وه ی کرا

بتوینته وه توانرایه وه.

أَشْبَعَ الشَّيْئُ: شته که ی به تیرو تهسل

تهواو کرد، دمگوترئ: (أَشْبَعَ

البحث): باسمه‌ی به‌تیرو ته‌سه‌لی

خستهره.

تَشْبَع: خوی به‌تیرو ته‌سه‌ل نیشان دا،

دمگوتری: (تَشْبَعُ الْمَاءُ بِالْمِلْح): ناومکه

تیر خوی بوو.

الشَّبَاعَةُ: ورده نان و ئیسقانی کپراومو

بهرماومی خوراک له‌سهر سفرمو

خوان دواى تیرلی‌خواردن.

الشَّبْعُ مِنَ الطَّعَامِ وَغیره: نهو خوراکه‌ی

دمبیته هوی تیربون.

الشَّبْعَةُ مِنَ الطَّعَامِ: ژمه نان ه (ك:

شَبْع).

الشَّبِيعُ: تیرکراو.

شَبَقَ الذَّكْرُ مِنَ الْمَيَّوَانِ شَبَقًا: نیرمه‌که

زموقی له‌مییمه‌که به‌هیز بوو.

شَبَكَ الشَّيْءُ شَبَكًا: شته‌که هه‌ندیکی

چوو ه ناو هه‌ندیکی ترموه.

شَبَكَ الشَّيْءُ: شته‌که هه‌ندیکی چه‌قییه

هه‌ندیکی، چونه ناو په‌کترموه،

دمگوتری: (شَبَكَ أَصَابَهُ): په‌نجه‌کانی

تیک نان.

شَبَكَ: زه‌دمرؤی مانای (شَبَكَ)

دمکه‌پهنی ه شته‌کان زور چونه ناو

په‌که‌ومو چه‌مبه‌رمیان به‌ست.

تَشَابَكَ الشَّيْءُ: به‌مانا (شَبَكَ) دئ،

دمگوتری: (تَشَابَكَتِ الْأُمُور):

کارمکان چونه ناو په‌که‌ومو ئالوزان.

اَشْتَبَكَ: به‌مانا (تَشَابَكَ) دئ، دمگوتری:

(تَشَابَكَتِ الْأُمُور): کارمکان تیکه‌لاو

بوون.

اَشْتَبَكَ الْمِيشَان: دوو سوپاکه تیکه‌چرزان

پیک و مریبون.

تَشَبَكَ: به‌مانا (اَشْتَبَكَ) دئ.

الشَّابَكَ: (طریق شَابَكَ): رینگایه‌کی

چه‌واشمو ئالوزه ه (أمر شَابَكَ):

کاریکی تیکه‌ل و پیکه‌له.

الشَّابَكَ: نهو که‌سه‌ی به‌تور و داو نیچر

دمگرت.

الشَّابَكَ: په‌نجه‌ره له‌ئاسن و دارو شتی و

ه تاینجه‌و ږمشکه ه سیرمه‌و شتی و

که‌ومکوو تاینجه‌ بجه‌ندرئ و شتی

تیدا باریکرئ ه (ك: شَابِيك).

الشَّابَكَ: ددانی شانه ه کوی (شَبَكَ).

الشَّابَكَ: سه‌بیل؛ شتیکه توتنی

تیدمکرئ و ئاگری پیوه دهنرئ بؤ

کیشان.

الشَّابَكَ: تورپ ږاوچی ه به‌زوری

له‌پهن و به‌نی نایلون ده‌چندرئ

ومکوو تاینجه‌و ږمشکه ه همرشتیک

به‌په‌که‌وه په‌پوست بن، دمگوتری:

(شَبَكَ الْكُهْرِبَاءِ وَشَبَكَ الْمَوَاصِلَاتِ) ه

(ك: شَبَكَ وَشَبَكَ).

الشَّابَكَ: دیاری زاوا بؤ بوك ه دیاری بؤ

دمزگیران بؤ نه‌ومی بزانرئ که نهو

كوړو كچه دېښه هاوسمري په كترۍ.
الشُّبْكِيَّةُ: هر چنراوېك كونكون بى
ومكوو تاينچمو پښكهو توږى ماسى
گرتن و راوگرځنى نيچير.

الشُّبْكُ: جوړه حملواو شيرينيېكه
لهسمر شيوى بۇرى تيك خراوو
ليك بېستراو دروست دمكړئ.

المِشْبَكُ: ناميرى چننى شېمكهو توږو
تاينچمو شتى وا ۵ جوړه خشليكه
له زير پان له نېلماس لهسمر
سينگو مېمك هلمدواسرئ پان
لهسمر قايم دمكړئ ۵ (ك: مشابك).
شَبَلُ الغَلَامِ شېولا: منډالېكه گهوره بوو،
لننازو نيمممت دا پمرومده بوو ۵ (فهر
شابل).

أَشْبَلَتِ اللَّبْوَةُ: دېله شيرمه بيجوى
بوو.

أَشْبَلَتِ لِلرَّأَةِ عَلَى أَوْلَادِهَا: نافرتمكه
بېسمر منډالېكانيهوه دانېشتو
دواى مردنى ميردمكه شوى
نمكردموه خوۍ كرد به شيرمزن ۵
(فهي مُشْبِل).

الشَّبَلُ: بيجوه شير ۵ (ك: أشبال).

شَبَمَ شَبَمًا: سارد بوو ۵ هېستى بېساردى و
برسيمتى كرد ۵ (فهر شَبَم)، دمگوتري:
(ماء شَبَم): ناوېكى سارده ۵ (غداة
شَبَم): بېمانيهكى سارده ۵ (قلب شَبَم):

دلېكى ساردو گهم هېسته.

الشَّبَامُ: مېمك مزه؛ دارنېكه پان
نايلونيكه دمخريته دمى منډالېوه
بۇ نېموى بخافلى و بېرى
شيرخواردنى نه مينئ ۵ هېروا ناوه
بۇ دمېين و نېم دارى دمخريته
دمى بيجوه ناژمېوه تانه توانئ
شېرى دايكى بخوا.

الشَّبَامَان: دو پمتو حملېن لېملاو لهو
لاى دسمال و كۆلوانمو رۇب و شتى
وا پېكموه گري دمخريتن.

شَبَنُ الغَلَامِ شَبَنًا: منډالېكه گهوره بوو
پېگمى و خوۍ دپشت.
شَبَنُ الشَّيْئِ: شتمكه نزيك بۇوه ۵ (فهر
شابن).

الشَّبِينُ: لهلاى مېسيحيېهكان بېو كېسه
دمگوتري كه هاوپنېمى بوك پان زاوا
دېكا له پۇژنى گوستنېموى بوك دا،
بېمكوردى خۇمان (بېربوك و برازاوا) پان
پې دملين ۵ هېروا ناوه بۇ نېموكېسى
بېمفرمانى قېشمى مېسيحي منډالېكه
دمخاته ناوى مېمويديېموه كه دېو
نمريتيكى مېسيحيانه دمېي قېشه
نېمى تېنصير بېسمر ناوه كېدا
بخوښئ و منډالېكه پې بشوړئ ۵ بۇ
مېينه دمگوتري: (شېنه) ۵ (ك: شَبَان
واشابه).

أَشْبَهُ الشَّيْءُ الشَّيْءَ: شتەمکە لەشتەمکە

چوو.

شَابَهُ: لەو چوو.

شَبَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: شتەمکەى لى تىکچوو

نەبزانى کامەبەو لى جەواشە

بوو.

شَبَّ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتەمکەى بەشتىکى

تر شوبهاند ە لەشوینى ئەو شتە

شتىکى ترى هاوشیۆەى دانا چونکە

لێک دەچوون.

شَبَّ عَلَيْهِ وَلَهُ: لى تىکچوو نەبزانى

کامە کامەبە.

اِسْتَبَّ فِي الْمَسْأَلَةِ: گومانى لەپراستی

مەسەلەمکەدا بۆ پەیدا بوو.

تشابه الشَّيْءَانِ: ئەو دوشتە لێک چون

بەجۆرێک جەند سەرنجیان بەدەتێ

نازانى کامەیان کامەبەو لێک

ناکری ئەمە ە قورئان دەفەرموی:

﴿إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا﴾.

تَشَبَّ بغيره: جاوى لەو کرد لاسایى

کەسێکى ترى کردمەو.

التَّشْبِيه: شوبهاندن و لێک جواندنى

دوشت یا زیاتر بەیەکتر چونکە

لەجەند دیاردەو پەشتێک دا جۆرە

هاوبەشییەکیان هەبە و مگوو

شوبهاندنى پیاوى ئازا بەشیر یان

شوبهاندنى ئافەرتى جوان بە گول

یان بەمانگ و ئەستێرە ...هتد.

تشبيه المسجونين: وەرگرتنى بەنجە

مۆرى گىراوەکان و نووسىنى شیۆەو

روخسارىان لەسەر کارتێکى تالەبەتى

بۆ دیاریکردنى کەسایەتییان.

الشَّبَّ: هاوشیۆە ە (ك: أشباه).

الشَّبَّ: مى زەرد ە (ك: أشباه).

الشَّبَّه: لى تىک چوون و لى شىوان ە

لەشەرە دا بەشتىک دەگوترى

نەزاندرى ئاخۆ حەلالە یان حەرامە،

حەقە یان بەقالە.

الشَّبَّيْه: هاو وێنەو هاوشیۆە.

المُشَابَه: تەم و مزاوى و مانا بەزەحمەت

زەقراو، شتى واکەم کەس لى تى

بگەن ە دەفەمکەى قورئان کە

دەفەرموی: ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ

أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ وشەى

(متشابه) لەموشیۆنەدا زۆر مانا

هەڵدەگرى.

المُشَابَه: بەمانا (الأشباه) دى و کۆى

(شَبَّ) بەمانای هاو وێنە دى.

المُشَبَّه: پێرێکى ئایینى خودا

دەشوبهێنن بەشتى دروستکراو.

شَبَّ الشَّيْءُ شَبَّوْا: شتەمکە بەرزبۆوە ە (شَبَّ

الفرس): ئەسپەمکە بۆوە بەجوانو.

شَبَّ وَجْهَهُ: دەموجاوى گەشاندمەو دواى

گرزى و مۆنى روخسارى پون بۆوە.

شَبَا النَّارَ: ناگری کردموه.

أَشْبَى الشَّجَرُ: درمخته‌گه دریژ بوو

تَبَّكَهَا، تَبَّكَجَرَّأ.

أَشْبَى عَلَى فُلَانٍ: بهمزمی به‌فلان دا

هاته‌ومو یارمه‌تی دا.

أَشْبَى فُلَانٍ: فلانک‌هس مندالیک

زیره‌کو و ناقلی بوو.

أَشْبَى فُلَانًا: پَنَزی فلانک‌هسی گرتو

قه‌درزانی به‌رام‌بهر نو‌اند.

أَشْبَى الْأَوْلَادَ آبَاهُمْ: مندال‌ه‌کان

جوونه‌وه سمر باوکیان له‌و ده‌جن.

الشَّبَا: قه‌وز ه تهرزه.

شَبَاهُ الشَّيْءِ: تیزایی قه‌راخی شته‌گه ه

(شَبَاهُ السَّيْفِ): تیزایی ده‌می شمشیر

ه (شَبَاهُ الْعَقْرِ): جه‌زوی دوپشک.

شَبُوءٌ: ناوه بؤ دوپشک (اسم غیر

منصرف).

جَارِيَةٌ شَبُوءٌ: که‌نیزم‌کیکی گورجو گۆله.

شَتَّ الْأَشْيَاءُ شَتَاتًا: شته‌کان لَیْک

بلا‌وبون.

شَتَّ الدِّيارَ بفلانٍ: ولات فلانی له‌خوی

دورخسته‌وه له‌ولات دورکه‌وته‌وه.

شَتَّ بقلبه الرَّجْدُ: عه‌ش‌قو دل‌داری سۆزی

فلانی هه‌ل‌ساندو بیرو بؤ‌جونی

شی‌واند.

شَتَّ الْأَشْيَاءُ: شته‌کانی بلا‌وه بی کرد،

دم‌گوتری: (أَشَتَّ بِي قُرْمِي):

نه‌ته‌وه‌گه‌م سمریان لَیْتَیْک دام

نازانم چۆن هه‌ل‌س و که‌وت دم‌گه‌م.

شَتَّتْ الْأَشْيَاءُ: شته‌کانی بلا‌و کردنه‌وه.

تَشَتَّتُوا: بلا‌و بونه‌وه‌و هه‌ریه‌که‌یان

به‌لایه‌گدا رۆی.

الشَّتَاتُ: جیا‌جیا ه (أَمَرَّ شَتَاتٌ): کاری

جیا جیا، دم‌گوتری: (جاء القَوْمُ

شَتَاتٌ شَتَاتٌ): خه‌لکه‌که به‌جیا جیا

هاتن.

الشَّتُّ: (أَمَرَّ شَتُّ): کاریکی به‌رتو

بلا‌وه ه (ك: أَشَاتٌ)، دم‌گوتری:

(أذهبوا أَشَاتًا): به‌جیا جیا رۆیشتن.

شَتَّانٌ: دم‌گوتری: (شَتَّانٌ مابینهما): نیوان

نه‌و شته زۆر جیا‌وازیان گه‌مورو

به‌ره‌راوانه.

الشَّتُّوتُ مِنَ النَّاسِ: کۆمه‌ل‌گایه‌ک

دانیش‌توانه‌که‌ی هه‌ریه‌که‌یان سمر

به‌تیرمو هۆزیک بن و له‌تیرمو خیل‌ی

جیا جیا پَیْکه‌ات‌بن.

الشَّتِيتُ: لَیْک بلا‌وه بوو ه (نغر شتیت):

ددانی نیوان که‌ل و یه‌ک یه‌ک، واته

ددان شاش و رَیْک.

أَشْيَاءٌ شَتَّى: جه‌ند شتیک له‌جۆری جیا

جیا ه قورئان دم‌فهرموی: ﴿إِنْ

سَعَيْكُمْ لَشَتَّى﴾ هه‌مول و کۆششی

نَیْوه جۆراو جۆرو جیا‌جیان.

شَتَّرَهُ شَتْرًا: بره‌مه‌وه، در‌اندی، دم‌گوتری:

(شَر ثوبه): هوماشکه‌ی دری ه (شر)

فلان: هَلاَنکەسی بریندار کرد.

شَر الداء عینُه: نه‌خوشییه‌که پیلوی

چاوی هه‌لگیراپه‌وه.

شَعَوَ شَرّاً: دوو له‌ت بوو، دم‌گوتری: (شَر)

فلان: هَلاَنکەسی لیوی خواروی هه‌لشی

ه (هو اشر وهی شراء).

شَر بفلان: ره‌خنه‌ی له‌فلانکەس گرتو

جوینی پێدا.

الشَّعَر: عه‌بیدارو ره‌وشت ناشیرین.

الشُّرَّة: بۆشایی نیوان په‌نجه‌کان.

شَغَلَ الزَّرْعَ شَغْلاً: توو‌مه‌کی له‌شوینیک

چاند بۆنه‌وه‌ی برپوین و دوا‌یی

شه‌ته‌کان هه‌لکیشی و له‌شوینیکی تر

بیان نیژی.

الشُّلَّة: رومکی تازه رسکاوو سه‌وز بوو

له‌وشوینه‌ی لـی‌ی رواوه

بگوینزریته‌وه بۆ شوینیکی تر.

الشُّتْلُ: شه‌تلگا ه شوینی شه‌تل ه

زمو‌یه‌ک تووی لی بجیندری دوا‌ی

تیپه‌رپوونی مانگیك یا زیاترو

که‌متر شه‌ته‌که هه‌لکیشری و

له‌شوینیکی تر بجه‌قیندریته‌وه.

شَعَمَ شَمّاً: جوینی پێدا.

شَعَمَ شَمّاً: روخسار ناشیرین و نه‌کله‌وه‌ت

بوو ه (فهو شتیم).

شامَه: جوینی پێدا.

الشَّمَامُ وَالشَّمَامَةُ: دهموچاو ناشیرین و

به‌دره‌وشت.

الشَّتِيْمَةُ: جوین.

شَعَنَ الشَّرِبَ شَتْنًا: هوماشکه‌ی چنی ه

(فهو شاتین وشتون).

شَتَان: برپوانه (شَت).

شَتَا بِالْمَكَانِ شَتْرًا: به‌زستان له‌وشوینه

مایه‌وه.

شَتَا الشَّتَاءُ: زستان سارد بوو.

شَقَا الْيَوْمُ: سه‌رماکه‌ی توند کرد.

شَقَا السَّمَاءُ: ناسمان بارانی باراند.

أَشْتَى فُلَانٌ: هَلاَنکەس که‌وته زستانه‌وه.

أَشْتَى الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که تووشی

برسیه‌تی و قات و ه‌ری بوون.

شَاتَاهُ مَشَاتَاةً وَشَتَاءً: مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا

کرد له‌ماوه‌ی زستان دا.

شَاهَرَهُ مَشَاهَرَةً: له‌ماوه‌ی مانگیك دا

مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا کرد.

شَتَّى بِالْمَكَانِ: به‌مانا (شتا‌دئ).

شَتَّى الشَّيْءُ فِلَانًا: شته‌که به‌شی

زستانی هَلاَنکەسی کرد.

الشَّتَاءُ: زستان ه زمستان وهرزیکه

له‌وهرزمکانی سال، له‌سه‌رمه‌تی

بیست و دووی مانگی دوانزه ده‌ست

پێده‌کات و له‌بیست و یه‌کی مانگی

نازارد کۆتایی پێ دئ ه گرانی و

قات و ه‌ری.

الشَّوْثَةُ: زستان.

الشَّوْثِيُّ: بارانی زستان.

الشَّوْثِيُّ: بهمانا (الشَّوْثِيُّ) دئ.

الْمَشْتِيُّ: شوینیک زستانی تیدا به سمر

بهری ۵ وهرزی زستان.

الْمَشْتَاءُ: بهمانا (الْمَشْتِيُّ) دئ ۵ زستان.

شَعْنَتْ كَفُّهُ شَعْنًا: دمستی زیر بون رفقو

نمستور بون.

الشَّئْنُ: نهستورو زیرو رفق، دمگوترئ:

(رجل شئْنُ الأصابع): پیاویکه

دمستو پهنجه زیره.

شَجَبَ فَلَانٌ شَجْبًا: فلانکس به هیلک

جوو، فهوتا ۵ غمبار بوو.

شَجَبَ الْفَرَابُ شَجْبًا: قهله رشمکه

فراندی و ناوانی خه لکمه کی تیکدا.

شَجَبَ فَلَانٌ شَجْبًا: فلانکسی به هیلک

برد.

شَجَبَ الْعَيْنُ: تیرکی به نیچر مکه و مناو

خپی کرد، جولهی لی بری.

شَجَبَ فَلَانٌ: فلانکسی خهفتبار کرد.

شَجَبَ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتهکه فلانکسی

ههلهو گیر کرد.

شَجَبَ الشَّيْءُ: شتهکه کی کش کرد،

دمگوترئ: (شَجَبَ اللِّجَامُ): ریشمه که

توند کرد ۵ گرتیهوه.

شَجَبَ الْقَارُورَةُ بِالشَّجَابِ: به تۆپهوانه

دهمی گۆزمکی گرت.

شَجَبَ الرَّأْيَ وَالْمَوْقِفَ: نارمزاپی خوی

بهرامبهر راو ههلویتسهکه دهربری.

شَجَبَ شَجْبًا: فهوتا، تیدا جوو ۵

خهفته تبار بوو.

أَشَجَبَهُ: غمباری کرد.

تَشَابَهَتِ الْأُمُورُ: کارمکان لیک ئالوزان و

جهواشه بوون.

أَلْشَّاجِبُ: زۆر بلی و جهقه جهناو ۵

قهله رمشی نمگبت که دمفرینئ و

شوم بلاو دمکاتهوه.

الشَّجَابُ: عهلاگهی جل ههلواسین ۵

سمداده.

الشَّجَبُ: پیداوستی و غمو خهفت ۵

(ك: شجوب).

الشَّجَبُ: نارمحه تی و ئازارو لیش

داهیزان که بههوی نه خوشیهوه

توشی ئادهمیزاد دمی، دمگوترئ:

(امراة شجوب): ئافرمتی که توشی

خهمو ناخوشی بووه بههوی نهومی

دلی بکهوپنکمهوه به ۵ (ك: شَجَبُ).

أَلِشَّجَبُ: عهلاگهو سینگو شتی و

که جلی پندا بکری ۵ (ك: مَشَاجِبُ).

شَجُّهُ شَجًّا: سهری شکاند، برینی لهدمو

چاوی کرد، دمگوترئ: (شَجَّ رَأْسُهُ،

شَجُّهُ فِي رَأْسِهِ أَوْ وَجْهِهِ).

شَجَّتِ السَّفِينَةُ الْبَحْرَ: کهشتیه که

ئاومکه ی دردا، شهقی کرد.

شَجُّ الشَّرَابِ بِالْمَاءِ: شمرابه‌کمی تیکه‌لی

ناو کرد ه همروا دمگوتری: (فَلَانٌ يَشْجُ

بید ویاسو باخری): فلان به‌دمستیکی

بریندار دمکا به‌ومکمی تری دمرمانی

دمکا، نه‌مه په‌ندمو به‌کمیسیک

دمگوتری خراپه و چاکه بکا.

شَجُّ شَجْبًا: شوینه‌واری برین

به‌روخساریه‌وه ماوه ه (فهو أشجُ وهي

شَجَاءُ). (ك: شَجُّ).

شاجه شجاجا: یمکترین بریندار کرد.

الشَجْبُ: شوینه‌واری برین له‌ناو چاوان

دا ه یان له‌شوینی تردا.

الشَجَّةُ: برین له‌سمر یان له‌دم و چاو

یان له‌ناو چاوان ه (ك: شَجَاجُ).

الشَجِجُ: بریندار کراو، سهرشکاو،

روخسار بریندار کراو.

شَجَرُ الْأَمْرِ بَيْنَهُمْ شَجُورًا: کارمکه

له‌نیوانیان دا نا‌لوز بوو، کیسه‌یان

تیکه‌وت، بوو به مقو مقویان.

شَجَرُ الشَّجَرِ وَالنَّبَاتِ: لقه شور بؤومی

دره‌خت و رومکمی به‌رز کرده‌وه.

شَجَرُ الشَّيْئِ: شته‌کمی به‌سته‌وه ه

شته‌کمی خسته سهر عه‌لاگه‌کمو پئیدا

هه‌لواسی.

شَجَرٌ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکسی له‌کارمکه

لادا، نه‌به‌یشت بیکا.

أشجرت الأرض: زمویبه‌که دره‌ختی زور

بوو.

شَاجِرَةٌ: کیسه‌ی له‌گه‌لدا کرد.

شَجَرُ النَّبَاتِ: رومکمه بوو به‌دره‌خت.

شَجَرُ الْأَرْضِ: دره‌ختی له‌زمویبه‌که‌دا

پواند.

شَجَرُ النِّسَبِ: بنه‌چه‌و په‌لو بؤی

خیزان و هوژمکمی رونکردمووه

له‌شیوه‌ی دره‌خت دا وینه‌ی کرد.

اشْتَجَرَ الشَّيْئُ: شته‌که همدیکی چوووه

ناو همدنیکیه‌ووو تیکه‌چرژان

دمگوتری: (اشْتَجَرَتِ الْأَصَابِعُ):

پهنه‌مکان چونه ناویه‌مکه‌وه.

اشْتَجَرَتِ الرِّمَاحُ: شمشیرمکان تیک

پژان.

اشْتَجَرَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که کیسه‌یان

تیکه‌وت.

اشْتَجَرَ فُلَانٌ: فلانکس دمستی خسته

بن چه‌ناگه‌ی و فورسای خسته سهر

نه‌نیشکی.

تَشَاوَرَ الشَّيْئُ: شته‌که همدیکی چوووه

ناو همدنیکیه‌وه، دمگوتری:

(تَشَاوَرَتِ الرِّمَاحُ): پمبه‌کان

تیکه‌پژان.

تَشَاوَرَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که کموتنه کیسه‌و

نیزاعه‌وه.

الشَّجَارُ: که‌ژاومی بچوک؛ دارنکه

له‌پاش دمرگاوه و مکوو کیلون و

پاشکۆل دمرگاکه‌ی پی قایم دمکری ۵
داریکه دمخړیته دهمی بیچوه
ناژله‌وه بو نه‌وه‌ی شیری پی
نه‌خوری.

الشجر: کاری سهر به‌گنجه‌ل و کیشه
نامیز ۵ بوشایی ناو دم نیوان
مه‌لاشوو پانایی زمان ۵ چمنگاه ۵
(ك: شجر وأشجار).

الشجر: درخت؛ پوه‌کیکه په‌ک قه‌دی
رهمی هه‌بی، جاری واش دمی به
پوه‌کیک دم‌گوتری که راست
نمیته‌موو به‌لکوو به‌سهر زموی دا
پان بیته‌وه وکوو پوه‌کی کاله‌ک و
ترژی و کوله‌که ۵ هورنان دم‌هرموی:
﴿وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ نه‌ومتا
پوه‌کی کوله‌که به درخت ناوی
بردووه، وه‌لی زانیانی پوه‌ک ناسی
وشه‌ی (شجر) به‌درختی به‌تمه‌منی
په‌ک قه‌دو قه‌د رهمو روت ده‌لین ۵
تاکه‌که‌ی (شجرة) ۵ دمشگوتری: (هو
من شجرة طيبة): نه‌و له‌بنه‌ماله‌و
خیزانیکی رهمه‌ن و ده‌جاخزادهمه.

شجرة النسب: رونکردنموو وینه‌کردنی
بنه‌ماله‌و لقو پوپی خیزان و هو‌زو
تایه‌فه له‌سهر شینومی لقو پرزی
درخت که له‌بایره گهورموه دمست
پیدم‌کاو ده‌چه‌و نه‌وه دیاری
دمکړین.

الشجر: درختی تیکه‌پرژاوی پرو چر
۵ زموی درختاوی چرو پر.
الشجر: پیتی شه‌جهری که
(ش.ض.ج.ی.ه).

الشجر: دم‌گوتری: (واد شجر) شیوی
پر‌دارو درخت ۵ (أرض شجر):
زموی پر درخت.

الشواجر: به‌ربه‌ستو له‌مېپر، دم‌گوتری:
(قد شجرتي عنه الشواجر):
به‌ربه‌ستو له‌مېپر منیان له‌وشته
گیرایه‌وه ۵ (رماح شواجر): رمی
تیک پرژاوو تیکه‌وه بوو.

المشجر: همرشتیک وینه‌ی درختی
تیدا بی چ کاغز بی یان قوماش بی
یان همرشتیکی تر بی.

المشجر: شوینی رواندنی درخت،
شوینیک درختی لی پوابی ۵
همرپانتاییه‌ک درخت دایپوشی‌بی
که‌م یا زور ۵ (ك: مشاجر).

المشجرة: به‌مانا (المشجر) دی.

المشجر: عه‌لاگه‌ی جل پندا هه‌لواسین.
شجع شجاع: نازاو وره به‌رزو چاو
نه‌ترس بوو ۵ (فهر شجاع) ۵ (ك:
شجاء وشجاع) ۵ (وهي شجعة) ۵ (ك:
شجاع).

شاعة: پيش‌برک‌ی له‌گه‌ل دا کرد
له‌نازایه‌تی دا.

تَشَجُّعٌ: وره بهمرز بوو ۵ وای خوښشان

دا نازایهو خوځی نازا کرد.

الاشْجَاعُ: تاکی (الاشْجَاعُ) ۵ ناوه بو

دمارمکانی پستی دمست.

الشَّجَاعُ: نازاو چاونه ترس ۵ (ك:)

شُجْعَانٌ وَشُجْعَةٌ ۵ ماری گهوره ۵

(ك: شُجْعَان).

الشَّجِيعُ: (رجل شجاع) پیاوړکی نازاو

به جهرگ ۵ (وهي شجیعة) ۵ (ك:)

شجاع وشجاع).

شَجَبَتِ الْهَمَامَةَ شُجْبُونًا: کوترمه

خوږندی ۵ نالاندی.

شَجِنَ الْأَمْرُ فَلَانًا شَجْنًا: کارمه فلانکسی

هه لهو گیر کرد، خهفته تباری کرد.

شَجِنَ شَجْنًا: غه مبار بوو ۵ (فهر شجن).

أَشَجِنَ الْكُرْمُ: دار میومکه توله کانی

تیک هالان.

أَشَجِنَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کارمه فلانکسی

غه مبار کرد.

تَشَجَّنَ: خهفته تبار بوو، پادی رابردوی

کردومو کوئی گریانی هه لسا.

تَشَجَّنَ الشَّجَرُ: دره خه که تیک چرزا

چرو پر بوو.

الشَّاجِنُ: شیوو دۆلی پر دارو درخت ۵

رڼکای ناو شیو ۵ (ك: شواجن).

الشُّجْنُ: لقو پوږی تیک چرزا لیک

هالو ۵ لایه نو کون و که له بهر

له مهر شتیک بی، دمگوتری:

(الحديث ذو شجون): قسه و باسی

جوړو شیوازو نه پنی و ناشکرای

همیه ۵ هه روا به مانا غه و خه فمت

دئ ۵ پیداو پستی کات گرو هه لهو

گیر کمر ۵ (ك: أشجان وشجون).

الشُّجْنَةُ: لقو پوږی تیک هالو

تیک چرزاو ۵ درختی چرو پر ۵

کون و که له بهری هه موو شتیک.

شَجَاءُ الْأَمْرِ شُجْرًا: خه مباری کرد.

شَجَا الْحَدِيثُ وَنَحْوَهُ فَلَانًا: شیعرمکه یا

چرو که که فلانی خسته هه له پین و

سهما.

شَجَاءُ تَذَكُّرُ الْإِلْفِ: پادی هاو مل و دوستو

خو شه و پست خسته یه سهر شه و قو

پادمو مری و کوئی گریانی هه لساند.

شَجِي شَجًا: پاروی له قورگ گیر ۵ کوئی

گریان له قورگی گیر ۵ دمگوتری:

(شجي باهم): خه مو خه فمت دایگرت و

هیچ رڼکا چارمیه کی نه دوزیه وه

دمرمانی نه بوو ۵ (شجي بقرنه):

هاوشانه که یه سهری دا زال بوو ۵

هه روا وشه ی (شجي): به مانا گرنکی

دان به شت و غه مبار بوونه ۵ بری

رابردوی کردومو دلی گهرم بوو، گریا

۵ (فهر شج وهي شجیة).

أَشْجَاءُ: به مانا (شجاه) دئ ۵ به سهری دا

زال بوو، ژر باری کرد.

أشجاه بكنا: بهوشته خوږگی گړا.

الشَّجَا: شَتِيك له خوږگ بگړئ ومكوو
نيسكو شتی وا.

الشَّجُو: غه مو خهفت ه له پهندي
پيشينان دا هاتووه دهلي: (بكي فلان
شَجُو): فلانكس گړيا غه مو
خهفتی خوۍ به بادا.

الشَّجِي: كمسيك غه مو نارمحتی كولى
گړيانى هه لسيڼي ه له پهندي
پيشينان دا هاتووه دهلي: (ويل
للشَّجِي من اخلي): هاوار يو عاشق
لدمست دوسته كى.

شَجَبَ جِسْمُهُ شُجْرًا: جهسته ى گوډاو كزو
لاواز يوو.

شَجَبَ اللُّو: پښكى گوډا ه (فهو شاجب).

شَحَّ: پرسپاری كړدو زور كړوزايموه
نيلحاحی كړد.

الشَّحَاث: سوال كمرى درېزه دانږو
نيلحاح كهر.

شَحَجَ البغلُ والحمار شَحِيحًا: هيستمكه پان
كهرمكه لوشكه لوشكى كړد، حنكه
حنكى كړد، دمگوتري: (شَحَجَ الغراب):
هله ږمهكه هړاندی ه (فهو شاحج
وشحاج).

تَشَحَّجَ صرته: دمنگى گړ بوو، گړي
تيډا دمركهوت.

الشاحج: هيسترو گوډرېژ.

شَحَّ الماءُ ونحوه: ناومكه پان شتی تر كهم
بوو بهناخوشي دمست دمكهوت.

شَحَّ الزَّنادُ: شقارته پان بمردو نهمستيهكه
ناگري نمكردموه.

شَحَّ فلان بالشيئ: فلانكس دمست
خوچاوو به خيل بوو.

شَحَّ عليه: سوور بوو لهسهرى ه (فهو
شحيح وشحاح).

شاحُ فلتاً: كيښى لهگه فلانكس
ناهموهو به لگمو بيانوى لى
دوژيموه، زاناپان دمهمرمون:
(لَا مُشَاخَةَ فِي الإِسْطِلَاح): كيښهو
نيزاع له زارواه دا نيهه.

تَشَاخَوْا فِي الْأَمْرِ وعليه: پيشپړكڼيان يو
نيمهكه كړد.

تَشَاخَ الحَصْنان: دوو كې پرېكيكهرمگان
همرېمكهمان له لای خوږيموه سور بوو
لهسمر سمركهوتنى خوۍ و ژر
خستنى بهرامبهرمكهى.

الشَّح: رږدى و چروكي ه هورنان
دمهمرموى: ﴿وَأَخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ
الشَّح﴾.

الشَّحَّة: (نفس شحَّة): دمرونيكى زور
رږدو چروك.

الشَّحِيح: به خيلو چروك ه (ك: شحاح
وأشحَّة) ه هورنان دمهمرموى:

- ﴿سَلَقُواكُمْ بِالْحَبَةِ جِدَادٍ أَشْحَهُ عَلَى
الْخَيْرِ﴾ ۵ بؤ مینه دمگوتری:
(شَحِیحه) ۵ (ك: شَحَائِح) ۵ (إِبل
شَحَائِح): حوشتری كه م شیر.
- شَحَذَ السَّيْفَ وَفَرَّهْ شَحَذًا: نوکی شمشیرمهکی
تیز کرد، دمگوتری: (السيف شَحِذَ
وَمَشْحُودٌ)، همروا دمگوتری: (شَحَذَ
ذِفْنَهُ): زمینی خوی مشت و مال کرد ۵
(شَحَذَ النَّاسَ): بهپارانموی زورو
بمیلحاحموه داوای لهخه لك کرد ۵ دق
بهمانای (شَحَثَ) دئ.
- أَشْحَذَ السَّيْفَ وَفَرَّهْ: بهمانا (شَحَذَ) دئ.
الشَّحَاةُ: سوالکمری نوزه دریزو ویره
ویرکمر.
- الشَّحَذُ: هسانو کارتبخ و شتی وا که
تیغی بی تیز بکری ۵ (ك: مَشَاوِدَ).
الْمَشْحَذَةُ: دمگوتری: (هذا الكلام مَشْحَذَةٌ
للفهم) نهم فسهیه ریخوشکمرهو
داخوازه بؤ تیگمیشتن.
- الشُّعْرُ: ناوه وی شیوو دؤل ۵ رپرهموی
ناو.
- الشُّعْرُورُ: باندیمیهکه دمخوینیو
دمگخوشه له پیری (الشحوروریات) ۵
نیرمهکی رهمه، مینهکهی لای
سمری سموزمیهو گهنم رهنکه سنگی
مهبلهو سوره ۵ دمگیریو دهخریته
قمقمهسموه بؤ خویندن.
- شَحَطَ الْمَكَانُ شُحُوطًا: شوتنهکه دور بوو.
شَحَطَ فِي الْمَسَامَةِ: زینه روی کرد
لهمامهلهو جهلهحانی داو لهسنووری
تیپمپراند.
- شَحَطَتِ النَّاقَةُ: حوشترمه
نهخوشیمیهکی لهسنگ دا دروست
بوو کوشندمو فه لاجؤکمره.
- شَحَطَتِ الْأَلَّةُ: نامیرمه
سوتهمهنبیهکهی کهمی کرد
خمریهکه لهکاربکهوئ.
- شَحَطَ الْقَتِيلُ فِي الدِّمِّ: کوژراومکه لهخوینی
خویدا گهوزی.
- شَحَطَ لَدَا شَحَطًا: لهراکردن دا پیش
فلانکس کهوت.
- شَحَطَ الْكَرْمَةَ وَغِيْرَهَا: توله میوه
تهرمکانی خستنه سمر کهپرو داری
راهیلندراو.
- شَحَطَ الْإِنَاءَ: قابهکهی پر کرد.
- شَحَطَ الشَّرَابَ: شمرایمکهی تیکمل بهناو
کرد بؤ نهومی همدئی کهسکونی
نهمینئو رون بیتهموو خواردنهومی
ناسان بی.
- شَحَطَ اللَّبَنُ زَوْرِي نَاو لهشرمهکه کرد.
أَشْحَطُهُ: دوری خستموه.
- شَحَطُهُ فِي دَمِهِ وَدَمَهُ: وای لی کرد
لهخویناوی خویدا بگهوزی.
- الشُّحُطُ: نهمو داره راهیلندراومیه که

توله میوی دمه ریئه سمر بؤ نه وهی
شوپنه بنه وه.

الشُّحْطَةُ: شوپنه واری چرنوک و پنینی
پیست.

الشُّرُحُطُ: جوړه درمختیکه له کیو مکانی
(السُّرَاةُ) ههیه، تیری که وانی لی
دروست دمکری، که لاکه ی تمک و
دریژمو بمرکه ی و مکوو عهنبه ی
دریژ وایه و ده خوری.

شَحَمَ الطَّعَامَ وَالْحَبْزَ شَحْمًا: پیوی کرده ناو
خواردنه که وه.

شَحَمَ القَوْمَ: بهزو پیوی دمرخواردی
همومه که دا.

شَحِمَ شَحْمًا: هه لئو بوو، خوی دارپشت.
شَحِمَ العَنْبُ: ترپیه که ناوی که م و توپکلی
نمستور بوو.

شَحِمَتِ الرُّمَالَةُ: هه ناره که پهردی
نیوان دمنکه کانی نمستور بوو.

شَحِمَ إِلَى الشَّحْمِ: همزی له پیو بوو.
أَشَحَمَ: بهزو پیوی زور بوو.

أَشَحَمَ القَوْمَ: به مانا (شَحْمَهُمْ) دی.
شَحْمٌ: موبالغه ی (شَحْمٌ) یه.

شَحْمُ الْآلَةِ: نامیرمه کی به بهزو پیو
چه ور کر، نمری کرد.

الشُّحْمُ: بهزو پیو له جهسته ی
ناده میزادو نازل دا، ماده یه کی سپی
چه وره له گهل گوشت دایه و
به جیاش له جهسته دا کؤدمبیته وه

و مکوو دووگی مهرو حوشر، له شتی
تیش دا به هوی ته کنولوز یا وه
ددرمه هینری.

الشُّحْمَةُ: پارچه بهز ه (شَحْمَةُ الْعَيْنِ):

گلینه ی چاو نه و شوپنه ی رمشایی و
سپایی چاو به یه که ده گهن و
کؤدمبنه وه ه (شَحْمَةُ الْأُذُنِ):

نهرمای گوپچکه؛ نه و شوپنه ی کون
دمکری و گواره ی پیدا هه لدمواسری ه
(شَحْمَةُ الرَّمَانَةِ): نه و پهردی نیوان
دمنکه هه نارمکانه.

الشَّحِيمُ: گیانداریک بهزو پیوی زوری،
دمگوتری: (رَجُلٌ شَحِيمٌ حَلِيمٌ):

پیوایی که هه لئو و گوشتنه.

شَحَنَ السَّفِينَةَ وَحَمَاهَا شَحْنًا: که شتییه که
یا باره لگرمه کی بارکرد، پری کرد
له کال، دمگوتری: (شَحَنَ الْبَلَدَ بِالْخَيْلِ):
ولاته کی پری کرد له نه سپ.

شَحَنَ نَلَاءً: فلانکه سی دوورخسته وه،
دمری کرد.

شَحِنَ عَلَيْهِ شَحْنًا: رقی لی هه لئو.

أَشَحَنَ: دمگوتری: (أَشَحَنَ لَهُ بِسَهْمٍ):

خوی بؤ ناماده کرد تیری پیوه بنی.
شَاحَنَهُ: رقی لی هه لئو ه دژیه تی کرد.

تَشَاحَنُوا: به گتریان دزوا ناگوکی که و ته
نیوانیان ه وه بوون به دوزمنی
یه کتر.

الشَّاحِنُ: پری، دمگوتری: (مَرْكَبٌ شَاحِنٌ):

بارهه ئىگىرىكى پېر له كالا يه.

الشحناء: حيقىلو دوژمنايه تى و پىقو كينه.

الشحنة: نهو كالا يه كى شتى لى پېر دمكىرى ۵ نهو خوڭراك و پېدا و پىستىيەى ژيانه كه كۆدمكىر تەووه بۆ نهووى بهشى ياساؤل و پۆليس و كاربه دهست كه پاشا ديارىيان دمكا لىي بىرى، بۆ نهووى نه من و ئاسايشى ولاتىك يان شارىك بېبارىزن ۵ پوهه نه سب ۵ (ك: شىخن) ۵ (الشحنة الكهربية): نهو بېرە كارمبايەيه كه فه باره يه كه هەلى دمكىرى.

شحا فلان شحوا: فلانكەس هەنگاوى پانى هاويشتن و به لهى كرد، دمگوترى: (شحا لي الفتة): لهفیتنه يى و دوو و زمانى دا رۆجوو.

شحي لمة شحياً: دەمى داچه هاند.

شحي في الشئيم: فراوانخوازى له شته كه دا كرد.

شحي في السوم: زنده روىى كرد له بانگه موازى كردن بۆ فروشتن و هەراچكردن يان گرانكردنى كالا.

شحي على فلان: زمانى له فلانكەس بهرە لا بوو چى خودا پىي ناخوشه پىي كرد.

الشحرة: بازو هەنگاو، دمگوترى: (فرس

رغيب الشحرة): نه سپىكى هەنگاو دريژره بازى دريژر دمهائى ۵ (فلان بعد الشحرة في مقاصده): فلانكەس دوربين و پلانى ستراتيجى دريژرخايه نى هەيه بۆ ژيان و مەبهستى دورو دريژى هەن ۵ (إناء الشحرة): هاپىكه ناوهمكى فراوانه.

شخب اللبن شخباً: شيرمه كه له گوان هاته دمرو خوشه ي هات، دمگوترى: (شخب من الجرح): خویننه كه له برينه كه فيجقه ي كرد، دمگوترى: (شخب أوداج القتل دماً): رمگى لاملى كوژراوهمكه فيجقه ي خوینيان كرد، به فيجقه خوینيان لى هاته دمر.

إنشخب اللبن: خویننه كه به فيجقه هاته دمر، دمگوترى: (إنشخب العرق دماً): رهمكه كه خوینى به فيجقه لى هاته دمر.

الأشخوب: خوشه خوشى شير له كاتى دۆشین دا.

الشخب والشخب: خوشه ي شير، فيجقه كردنى شير له كاتى دۆشین دا ۵ له پهنندى پېشينان دا هاتوووه دملئ: (شخب في الإناء وشخب في الأرض): خوشيک بۆناو هاپهكمو خوشيک بۆسه ر زهوى، واته جارتيك دمي ههنگيوتو جارتيك نا.

الشُّخْبَةُ: بهمانا (الشُّخْب) دئ ۵ (ك):

شِخاب).

شَخَتْ شُغْرَتُهُ: جهستهی لاوازو یاریک بوو

بهشیوهمکی سروشتی ۵ (فهر شَخَتْ

و شِخِت) ۵ (ك: شِخَات).

الشُّخْتُ: هر گیانله بهر یك بهسروشت

كزو كۆله واربی، دمگوتری: (فلان

شخت): فلانكس لاوازو همد

باریکه ۵ (هر شخت المطاء): نهو

دمست فوجاوو كه مبهخششه ۵ (ك):

شِخَات).

شَخَّ في نومه: لهخه ودا پرخه برخی هات

۵ (شَخَّ بوله): گیزه گیزی میز کردنی

هات.

شَخَّرَ شَخْرًا وَشَخْرًا: دنگه كه لهفورگی دا

هاتو جو بی نهوهی بیته قسه،

دمگوتری: (شَخَّرَ الفرس): نهسپه كه

حیلانندی.

شَخَّرَ الحمار: گویندیزمه زهری.

شَخَّصَ الامرُ شَخْصًا: کارمه شیوا،

جهواشهیی تیکهوت ۵ راستی و دروستی

خوی لهدمست دا ۵ (هر شخص).

تَشَاخَسَتْ أَسْنَانُهُ: ددانی رَنَك و پَنَك و

ریز بهستوو نمبون.

شَخَّخَ القَشَّ: کوزمرو کاوکۆتمكه

دمنگی خه شخه شهبان لی هات.

شَخَّصَ الشَّيْئُ شَخْرًا: شته كه بهرز بووه

۵ لهدوورموه دمرکهوت.

شَخَّصَ السَّهْمُ: تیرمه مهبهستی نه پَنَك او

نه پهنكاوت.

شَخَّصَ مِنْ بَلَدِهِ وَعَنْهُ: لهولاتی خوی

رؤیشته دمرموه.

شَخَّصَ إِلَى بَلَدِهِ: گهراپموه بۆ ولاتی خوی.

شَخَّصَ أَمَامَهُ: لهبهردمی دا خودی خوی

ناماده بوو.

شَخَّصَ فُلَانٌ بَصْرَهُ وَبَصَرَهُ: فلانكس جاوی

بهملوق و مستاو نه پتروكاندن.

شَخَّصَ فُلَانٌ شَخْصًا: قهبارهی فلان گهوره

بوو جهستهی زمبهلاح بوو، (فهر

شخص وهي شخصية).

أَشْخَصَ فُلَانٌ: فلانكس کاتی رؤیشتنی

هات.

أَشْخَصَ الرَّامِي: تیری تیرهاوینژمه

ههلهی کردو نه پَنَك، دمگوتری:

(أشخص سهمه و سهمه).

أَشْخَصَ فُلَانًا مِنْ بَلَدِهِ: فلانكسی

لهولاتی خوی دمرکرد.

أَشْخَصَ فُلَانًا إِلَيْهِ: فلانكسی نارد.

شَخَّصَ الشَّيْئُ: شته كهی دیاری کردو

لهشتی تر جیای کردموه.

شَخَّصَ الدَّاءُ: ددردمكهی دۆزیپموه.

شَخَّصَ الْمَشْكَلَةَ: کارمه ناشکرا بوو، رون

بووه.

الشَّائِصُ: شتی بهرجاوو بینراو ۵

بەنیشانەو عەلاماتی رێگا و بان و
شتی لەو چۆرە دمگوتری.

الشَّخْصُ: هەرقەبارمێك بەبێوە بێ و
ببیندری، بەزۆری بۆ ئادەمیزاد
بەکار دەھێندرێ ە لەزاراوەی
فەلسەفەدا وشە (شخص) بریتییە
لە زات و بونەمۆرتێك كەھۆشی
ھەبێ و کيانى سەربەخۆی بزانێ
و پێست و ئیرادەى سەربەخۆی ھەبێ.
الشَّخْصِيَّة: کاری تایبەتى كەسێك، شتى
بەبۆندە ئاردار بەكەسیك
تایبەتییەو.

الشَّخْصِيَّة: چەند رەوشت و دھاردەبەگن
كەسەكە لەكەسانى تر جیا
دەكەنەو، دمگوتری: (فلان ذو
شخصية قریة): فلانكەس چەند
رەوشت و ئاكارێكى جیاگەرەو
تێدان و وێست و ئیرادەو كیان و
بونێكى سەربەخۆی ھەبە ە
(الأحوال الشخصية): بارى
كەسەتى؛ ھەبێەكى تایبەتییە ە
ھەروا چەند مەسەلەو قانۆن و یاسا و
رێسایەگن لەبوارى خێزان دا وەكوو
مەرات گرتن و مارەكردن و لێك
جیاوونەو و پێكەمۆژيانى ژن و
مێرد و منداڵ و ئەو چۆرە شتانە.

شَخِيمَ الطَّعَامُ شَخْمًا: خۆراكەكە خراب بوو،

گۆراو بۆگەنى كرد، دمگوتری: (شَخِيمَ
فُلان): دمی فلانكەس بۆگەنى كرد
ە (لھو شَخِيم).

أَشْخَمُ: بەمانا (شَخِيم) دى.
الْأَشْخَمُ: دمگوتری: (فلان أشخم الرأس):
فلانكەس سەرى بۆز بوو، سەپایەتى
موومەكانى بەسەر رەشەكانى دا زāl
بوون ە (شعر أشخم): مووى سەپى
بوو ە مووى ماش و برنج ە (عام
أشخم): سائیکى بێ بارانى، وشكە
سالى و بێ دانەمۆڵەو لەوێ ە (روض
أشخم): باخێكە بێ روەك و
درەخت.

شَدَخَتِ الْفُرَّاءُ شَدْخًا: شتەكەى بریندار
كرد، دمگوتری: (شَدَخَ الرَّاسُ
وَالْحَنْظَلُ): سەرى شكاند ە كالەكە
تالەكەى بریندار كرد.

شَدَخَ دَمُ فُلان: خوێنى فلانكەسى بەفێرۆ
دا، تۆلەى نەساندەو.

شَدَخَ: بۆ زێدە رۆیى لەمانای (شَدَخَ) دا
بەكار دى.

إِنْشَدَخَ: بریندار بوو قەربجا.

تَشَدَخَ: شك.

الشَّدَقَةُ: برینێك، قەربجاوپیەك ە
رومكێكى نەرم و تەمڕو گەشە.

الْمِشْدَخُ وَالْمِشْدَعَةُ: ئامیری قەربجاندن و
بریندار كردن.

شَدَّ الشَّيْنُ شِدَّةً: شتهکه به هیژ بوو، پتهو
بوو ۰ قورس بوو.

شَدَّ فُلَانٌ شَدًّا: فلانکهس بازی دا.

شَدَّ النَّهَارُ: رۆژمه زوربهی به سمر چوو،
بهرز بؤوه.

شَدَّ عَلَيْهِ فِي الْحَرْبِ: له شهړدا به توندی
هیژشی بؤ برد.

شَدَّ عَلَى قَلْبِهِ شَدًّا: دلۍ مؤر کرد ۰ له
قورنان دا هاتووه: ﴿وَأَشَدُّ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾.

شَدَّ فُلَانًا: فلانکهسی پیووند کرد،
دمشگوتری: (شد علی عضده) یان (شد
علی یده) دمستی گوسی و پشتگیری لۍ
کرد، یارمه تی دا.

شَدَّ رَجَالُهُ: خوی بؤ سمنهړ کردن ساز دا.
شَدَّ مِئْرَزُهُ: کوششی کرد له کارمکه دا، به
لیږاوانه پری دایه.

شَدَّ الْحَبْلُ وَغَرَهُ: حمل و پتهکهگی راکښاو
توندی کرد.

أَشَدُّ الْفَتَى: کورمکه گه پشته ته مهنی
گهنجی و همرمتی لاومتی و له عقل و
ته مهن دا پڼگه پی و خوی دارشت.
شَادَهُ مُشَادَةً وَشَدَادًا: به سمری دا زال
بوو.

شَادَ فِي الْأَمْرِ: زڼده رموی له کارمکه دا
کردو ناسانکاری ره چاو نه کرد ۰
له مفرمودی پیغه مبهردا هاتووه (لن

يُشَادُ الدِّينَ إِلَّا غَلْبَهُ): همرکه سی
زڼدمرموی له ناپین دا کردبی یا
زڼدمرموی له ناپین دا بکا تڼدهشکی و
سهرمنجام بوی نمنجام نادری.

شَدَّةٌ: به مانا (شاد) دۍ ۰ (شَدَّ الشَّيْنُ):
شتهکه ی پتهو کرد، هیژو توانای
دایه.

شَدَّةُ الْحَرْفِ: پپتهکه ی به شیووی دوباره
کراوه و تیڅخراوی دمربری.
إِشْتَدَّ: به هیژ بوو، زیاد بوو، دمگوتری:
(إِشْتَدَّ مَرَضُهُ): نه خوښیبه که ی توند
بوو.

إِشْتَدَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارمکه ی لۍ قورس
کرد.

إِشْتَدَّ فِي عَدْوِهِ: پهله ی کرد له باز دان دا.
إِشْتَدَّ النَّهَارُ: رۆژمه زوری رومی و
خوړمکه ی بهرز بؤوه.

إِشْتَدَّ السَّعَرُ: نرخه که ی بهرز بؤوه ۰
کالاکان گران بوون.

إِشْتَدَّ اللَّبْنُ وَغَرَهُ: شیرمکه مه پی و رمق
بوو خهریکه دمپیته پهنر.

تَشَادَا: به سمریه ک دا زالبون.

تَشَدَّدَ فِي الْأَمْرِ: زڼده رموی له منیبه که دا
کردو ناسانکاری نه کرد ۰ رژد بوو.

الْأَشَدُّ: ته و او بوون ۰ (بَلَغَ أَشَدَّهُ):
گه پشته همرمتی هیژو توانا ۰

هارې كړد.

قورنان دمغه رموي: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ﴾.

الشِّدَادُ: نهوې شتى پې ټايم دمكړئ.

الشَّدُّ: راكيشان و كيشكردن، دمگوتړئ:

(لا يقوى على شئ ولا إرخاء): دمسه

ومسانه و هيچې پې ناكړئ ه (أنا

شَدُّ النهار): لهجه نكهي نيومروډا

هاته لامان ه (أنا شَدُّ الطُّحَى):

لهجه نكهي كيشته نكاودا هاته لامان.

الشَّدَّة: هيرشو په لاماري سمر ه

چوكله يمه كه دمخريته سمر پيت بو

نهوې پيته كه به دويارمې و

تيكخراوي دمربېږدئ.

الشِّدَّة: تنگرمو كاري گورچكېو به لاو

كارمسات كه پياو به زه حممت خوي

بو ږادمكړئ.

شِدَّة العيش: تنگو چه لېمه ي ژيان.

الشَّدِيدُ: به هيزو توانا ه كاري قورسو

نمسته م.

شديد القوي: دمسه لاتداري به توانا ه

خاومن تواناي ږمها ه عه تريك

بوته كهي كه سكون بي ه پياوي

چاوتيزو نازا بو شه و به خه به ربي.

الشَّدُّ: كه مېرمه؛ خشاكيه نافرمت

لهقه دي خوي دمېه ستي بو نهوې

قه دي باريك بي.

شَدَّة شَدًّا: پارچه پارچه ي كړد، وردو

شَدِّقَ شَدًّا: تمېر دماخ بوو ه لهروي خو

به زلزانې و به خو نازينه وه روي

ومرگيږا ه (فهو اشدف وهي شَدِّق).

تَشَادَفَ: لارو له نهجه ي كړد، خوي بادا.

الاشْدَفُ: كه سيك به دمستي چه پ

كاره كاني نمنجام بډا.

الشَّادِف: دوشي ناوېږزانندن؛

ناميري كه ناوديري زموي پي

دمكړئ.

الشَّدَّة: پارچه له همرشتيكي بي ه (ك:

شَدَف).

شَقِّقَ شَدًّا: شهويلي پان بوون ه (فهو

اشدق وهي شدقاء) ه (ك: شَدَّق).

تَشَدَّقَ: به مېه ستي شت جوين

شهويلي خوي جولانندن ه شهويلي

خوي بادا بوته وهوي قسه ي رموان بكا.

الاشْدَقَ: (خطيب اشدق): وتاريږيكي

دمنگ گهوره ي قسمرانه ه (وهي

شَدِّق): بو نافرمت به كاردئ،

دمگوتړئ: (شفة شدقاء): دمې

گهورمو شهويله پانه.

الشَّدَقُ: لا ږومت له خوار كوله وه،

لا شهويله ه (ك: اشداق وشدوق).

الشَّدَقم: نادميزادي شهويله پان.

شَقِنَ الظُّبْيُ شَدًّا: بيچوه ناسكه كه بو

خوي له وېړاو پيگهي پيويستي

سنوورو قهباری شت.

الشُّرُ: بهشی کم لمزور ه دمگوتری:

(أَخَذَ شِدْوَاً مِنَ الْمَالِ): بهشیکی

کمی لهماله زورمه و مرگرت.

شَقَبَ اللَّحَاءَ شَنْباً: توپکلهکمی قهلاشتو

لی دمالی.

شَقَبَ الْعُودَ: لقو پوپی له دارمه کردهوه

تا وای لی هات قهدمکمی روت بوو،

دمگوتری: (شَقَبَ عَنْ فُلَانٍ): داکوکی

لهملان کردو شپرو نهمگبهتی لی دوور

خستهوه.

شَقَبَ اللَّحَاءَ وَالشَّجَرَ وَالْعُودَ: بهمانا

(شَقَبَهُ) دئی، واته توپکلهکمی سپی

کرد، دارمکمی روت کرد، لقهکمی

هه لپاجی.

شَقَبَ الشَّيْءَ: شتهکمی بلاوه پی کردو

ونجر ونجری کرد.

شَقَبَ الْمَالَ: مالو سامانمکمی بهرتو بلاو

کردهوه.

شَقَبَ فُلَاناً عَنِ الشَّيْءِ: فلانکمیسی

لهشتمکه دوور خستهوه.

تَشَقَّبَ الْقَوْمُ: خه لکمهکه بلاومیان کرد.

الشَّاذِبُ: دوورکه موتی ولاتو زیلو

نیشتمان ه دمرکراوی ناهومید

لهمزگار بوون.

الشَّدَبُ: نهومی دمپریری و فری دمدری

لهشت ه پاشماومی شت ه پاشمرؤک،

بهمیری دایکی نهمبوو ه (فهو شادِن).

أَشَدَّتْ الطَّيْبَةُ وَغَرَّهَا: بهمانا (شَدَنَ

وَلَدُهَا) دئی ه (فهي مُشَدَّنٌ) ه (ك:

مشادِن).

الشَّادِنُ: بیچوه ناسک ه (ك: شوادِن).

شَعَه فُلَاناً شَعْماً: فلانکمی سهرسام کرد،

دمگوتری: (شَلَّه): بهکارمکه سهرسام

کرا توشی سهراسیمه بوو.

أَشْدَهه: سهرسامی کرد.

إِنْشَدَه: سهرسام بوو.

الشَّدَاهُ: سهرسامی و واق ورممانو

سهراسیمه بوون.

أَلْمَشَادَه: نهو شتانهی نادممیزاد

هه لهوگمر دمکهن ه تاکمکهی

(مَشْدَه).

شَدَا شَنُوا: گورانی گوت ه بولبولمکه

خوینندی.

شَدَا بِالشَّعْرِ: شیعرمکهی بهشیوهی گورانی

خویندموه.

شَدَا شَنُو فُلَانٍ: خوئی لهملانکمیسی چواند،

خوئی بهو شوبهاند.

الشَّادِي: گورانی بیژ ه فوتابیو

همولممر یو ودمهستهینانی نهمدبوو

زانپاری ه (ك: شَادَة).

الشَّدَا: بهشیک لههیزو توانا، دمگوتری:

(لَمْ يَبْقَ مِنْ قُرْتِهِ إِلَّا شَدَاً): کممیکی

هیزو توانا ماوه ه نهملازی شت،

فهنیه که بهوه.

تَشْتَرُ الْقَوْمُ: خه تکه که بلاو بوونهوه

پاو بپرو بؤچونیان جیاواز بوو
همریکه لهه وایهک لی دندا.

تَشْتَرُ فُلَانٌ: فلانکس خوی نامادمگرد
بؤ جهنگ.

تَشْتَرُ الرَّجُلُ: پیاوکه همپرمهی کرد.

الشَّتْرُ: پارچه زپړ که لهکالانه کهی

دمرده یندرئ ۵ میروویه که

دهخړته نیوان میروی جیاواز ۵

لونلونی بچوک ۵ تاکه کهی (شدره) ۵

(ک: شدر).

شَتْرَ مَتَرًا: دمگوترئ: (تفرقا شدر مذر):

بلاو بوونهوه بوونه پارچه پارچه

گروپ گروپ و کیښو نیزاعیان

تیکهوت.

شَفَا الْمَسْكُ شَفَاً: میسکه که بونه کهی

کهسکونهو بلاو بؤوه.

شَفَا فُلَانٌ: فلان به میسک خوی بونخوش

کرد.

أَشْدَاهُ عَنْهُ: لی دور خستهوه.

الشَّتْرُ: میسک یان بونی میسک یان

رنگی میسک.

الشَّدَا: کهسکونی بونی خوښ یان

ناخوښ ۵ پارچه پارچه داری عود

که بؤ بونخوښی بهکار دئ.

الشَّدَا: باقی ماندهی هیزو توانا.

دمگوترئ: (في الأرض شَذَبُ من

الكلأ) ۵ (ك: أشذاب).

الشَّدَبُ: (رجل شَذِبُ الثُّرُوق): پیاوکه

دمارمکانی جهستهی دیارن.

المَشْدَبُ: داس؛ نامیری گیا درون ۵ (ك:

مشاذب).

شَدَّ شُدًّا: تاك بووه لهکومهل و تهرمبوو،

ههئس و کهوتی پیچه وانهی کومهل

بوو، دمگوترئ: (شَدَّ عن الجماعة):

لهپرموی کومهل دمرچوو تاق بؤوه.

شَدَّ الْكَلَامُ: قسه که له قیاس و یاسی

ناخاوتن دمرچوو.

أَشَدُّ فُلَانٌ: فلانکس قسهو رایه کی

شازو وینه چوی هیئایه پیشهوه.

أَشَدُّ الشَّيْءِ: شتمه کی دوور خستهوه ۵

(أَشَدُّ الْقَوْلِ): قسه په کی کهس

نمگوتوی هیئایه پیشهوه.

الشَّدَا: تاق بووه، دمرچوو لهکومهل ۵

پیچه وانهی قاعیده ۵ دمرچوو

له یاساو ریسی کومه لکه ۵ (ك:

شواذ).

شَتْرَ الْمَقْدَ وَغَرَهُ: میروو شتی خسته

نیوان ریزی خشله کهوه یان دمنکه

زپړو زیوی خسته نیوان میرووه

هونراومکانهوه، دمگوترئ: (شدر

الأديب كلامه بالشعر): نووسمرکه

شیعری خسته نیو به خشانه

شَرَبَ فُلَانًا: وایکړد فلانکس بخواته وه.
تَشَرَّبَ الْمَاءَ وَغَرَهُ: ناوکه ی ورده ورده
هه لَمْزى، دمگوترى: (كشَرَّبَ الثُّوبَ
العَرَقَ أَوْ الصُّبْغَ): قوماشه که
عمره که ی هه لَمْزى یان پښه که ی
هه لَمْزى.

استَشْرَبَ اللَّوْنُ: رنګه که توخ بوو.

اشْرَابُ إِلَهٍ: بېروانه (اشْرَابُ).

الشارِبُ: بخوړم وه (ك: شَرَابُ) ه
سمیل؛ نهو موانه ی له سر لى وى
سمر و دمپوین ه (الشاربان): جوت
سمیل ه (ك: شوارب).

الشارِبَةُ: میننه ی (الشارِب) ه (ك):
شوارب)، کومه ئیک خه ئک له سر
که نارى روباړیک نیشته جى ببن و
ناو تايبه تيان له جه مکه وه
هینابى.

الشَّرَابُ: هر شتیک بخوړنه وه (ك):
أشربة).

الشَّرْبُ: کومه له خه ئیک بخوړنه وه
دانیشتبن و بؤ خوار دنه وه
کومه لمان کړدبى.

الشَّرْبُ: ناو خوار دنه وه ه به شه ناو
تايبمى ه خورنن دمفرموى: ﴿لَهَا
شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ ه
دوئلاو؛ شوئى ناو خوار دنه وه
(ك: أشراب).

اشْرَابُ إِلَهٍ وَلَهُ اشْرِبَابًا: ملى بؤ درېز
کړد ه چووه بمرزایى بؤنه وه
بېروانى.

شَرِبَ الْمَاءَ وَغَرَهُ شُرْبًا: ناوکه ی قوت دا ه
(فهو شارب) ه (ك: شاربون وشربة).

شَرِبَ السُّبُلَ الدَّقِيقَ: گو له گمنم و
جوبه که پښه پشته وه دمنګه کانی په ق
بوون و کاتى درویننه ی هاتووه.

أَشْرَبَ الرَّجُلُ: بپاومکه خوشتر مکانى یان
کشت و کاله که ی ومختى ناودانىان
هات یان تیراو بوون.

أَشْرَبَ فُلَانًا: ناو دا به فلانکس،
دمگوترى: (أشربني ما لم أشرب):

کرده وه یه کی پالداوم که نه م کړدوه.
أَشْرَبَ اللَّوْنُ: پښه که ی تیر و توخ کړد.

أَشْرَبَ اللَّوْنُ غَيْهَ: شتى ترى تیکه لاوى
رنګه که کړد، دهگوترى: (أَشْرَبَ

الْبِياضَ حَرَةً): رنګى سورى تیکه لى
پښه سپیه که کړد ه (وَأَشْرَبَ قَلْبُهُ

حُبَّ الْإِيمَانِ): خو شه وېستى نيمان و
خودا پهرستى تیکه ل به ناخى دلى

بووه ه له خورنن دا هاتووه:
﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ

بِكُفْرِهِمْ﴾.

شَارِبُهُ مَشَارِبَةٌ وَشَرَابًا: له گه لى دا
خوار ديه وه.

شَرِبَ قَصَبَ الزَّرْعِ: ناو له لاسکى گزو
کياکه زيا.

الشَّرْبَةُ: په کجار ناو خواردنه وه، قومه ناوېک.

الشَّرْبَةُ: سوراښی سهر دهمو چاو ه نه ندازه ی نهو ناوه ی نادمیزادېک پیی تیراو دمی ه په لوی رون که هه ل لوشری ه (ک: شَرْب).

الشَّرْبَةُ: زور خواردنه وه ه تینواپه تی، دمگوتری: (لم نزل به شَرْبَة هذا اليوم): بهردمواوم نه مړو تینوی بوو ه (یوم ذو شَرْبَة): روژمکه ی گهرم بوو ناوی زور تیدا خوراپه وه ه (طعام ذو شَرْبَة): خواردنیکي ناوکی شه بخورمکه ی پیویستی به ناو خواردنه وه ی زور هپه ه هوزی بجکوله که بهدموری بنکی درخت و روه ک دا دروست دمگری بو نه وه ی ناوی تی بگری و ماوه په ک گلی بنکی درمخته که به تمپری بمینیته وه.

الشَّرْبَةُ: نهو ی زور ناو دمخواته وه. الشَّرْبُ: نهو که سه ی زوری هه ز له خواردنه وه په.

الشَّرْبُ: زور خورم وه ه ناوېک گوارا نه بی ه که میک تال و تفت بی. الشَّرْبُ: به مانا (الشَّرْب) دی ه نهو ی ناوی له گهل دمخواته وه یان له گهل دا دمچیته سهر دوپلاوو کانی ناو خواردنه وه.

المَشْرَبُ: نهو شوپنه ی لی دمخوریته وه، شوپنی ناو خواردنه وه ه قورشان دمفهرموی: ﴿قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ﴾ ه یان ناوه یو خودی نهو شته ی دمخوریته وه.

مَشْرَبُ الرجل: ههواو هه موس و مهیلی پیوا، دمگوتری: (هم قوم اختلفت مشاربهم): نه وانه هه ومیکن بیرو یوچون و هه زو نارمزوی جیاجیایان هپه.

المَشْرَبَةُ: شوپنی خواردنه وه ه زموی نهرمه لان و هه میشه سهوزو پومکاو ی ه (طعام مشربة): خوراکیکه ناوکی شه زوری ناو له سمر دمخوریته وه ه (ک: مشارب).

المَشْرَبَةُ: جامی ناو خواردنه وه، پیاله ی ناو خواردنه وه ه (ک: مشارب).

شَرِبْتُ يَدَهُ أَوْ رِجْلَهُ شَرَبًا: پیستی قاجی یان دمستی نه ستور بوو به هو ی سهرماوه هه لشین و شه قار شه قار بوون.

شَرِبْتُ النَّمْلَ: نهعله که دپا.

إِنْشَرَبْتُ يَدَهُ: دمستی هه لشین.

الشَّرْبُ: تیزایی دمی شمشیر ه تیزایی جه قزو شتی و ا.

شَرَجَ الشَّيْءَ شَرْجًا: پارچه و که رته کانی شتمکه ی خستنه پال په ک.

شَرْجَ اللَّيْنِ وَغَرَهُ: خشته‌گانی ریز کردن.

شَرْجَ الْعَيْبَةِ: هه‌ندئ قولفه‌و نه‌لقه‌ی

عه‌یبه‌که‌ی لَیْک به‌ستن ه (العِیْبَةُ):

تاینچه‌و رمشکه‌و تیرمو قهرتالو شتی

وا که به‌روبو می دورواومو چنراوی

تیدا دمگوپزرتته‌وه بو سهرخه‌رمان.

شَرْجَ الشَّرَابِ بِالْمَاءِ: شهرابه‌که‌ی تیکه‌لاوی

ناو کرد.

شَرْجَ الْجِسْمِ شَرْجاً: جه‌سته‌که قه‌له‌وو

گوشتن بوو.

أشْرَجَ الْعَيْبَةَ: به‌مانا (شَرْجَ دئ،

دمشگوتری: (أشْرَجَ صَدْرَهُ عَلَى كَذَا):

سنگی خو‌ی به‌وموه جوت کرد.

شَرْجَ: بو موباله‌غمو زیاده‌پو‌یی له‌مانای

(شَرْجَ) دا دئ.

شَرْجَ الثَّوْبِ: به‌ته‌قه‌ئی درشت

قوماشمه‌کی درو.

إِنْشَرَجَ: شته‌که بوو به‌دووو به‌ش.

تَشْرِجَ اللَّحْمُ بِالشَّحْمِ: گوشت و به‌ز

تیکه‌لاو بوون.

الشَّرْجُ: ریزموی ناو له‌ته‌پۆلکه‌و شتی

وا دا که‌دیتته‌ خوار بو پیده‌شت و

بنارمه‌کان ه کۆمه‌ل و تاقم، دمگوتری:

(أَصْبَحُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ شَرْجِينَ): له‌م

کارمدا بوون به‌ دوو تاقم و پیر ه

(ك: شِراج).

الشَّرْجُ: نه‌لقه‌و قولفه‌ی عه‌ربه‌و

رمشکه‌و خیمه‌و شتی وا ه دموران

دموری کونی پاشه‌وه ه (شَرْجُ

الرادى): دهرای شییو ه (ك:

أشراج).

الشَّرْجُ: سه‌ری چیلکه دار دوی

شکاننده‌ومی.

الشَّرْجَانُ: دوو پمگی جیا له‌همر

شَتِيك.

الشَّرْجَةُ: زه‌مبیله‌یه‌کی گه‌وره له‌پیزی

دارخورما ده‌چندری کاله‌ک و میومی

تیدا دمگوازرتته‌وه ه کولانه‌و

قه‌مه‌سیکه له‌پیزی دارخورما دروست

دمکری بو کۆتر ه (ك: شِراج).

شَرْجَ الْحَشْبَةِ الْمَرْبِعةِ: نه‌ملاو نه‌ولای

داره چوار گوشه‌یه‌که‌ی تاشی.

الشَّرْجُجُ: درپژ ه داره مه‌یت ه

(الشَّرْجُجُ): درپژ کراو.

شَرْحَ اللَّحْمِ: گوشته‌که‌ی کوتکوت کرد به‌

شیومیه‌ک کوته‌کانی درپژو ته‌نک بن.

شَرْحَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی رونکردموه شی

کردنهمو لی‌کۆلینه‌ومی تیدا نه‌نجام دا،

دمگوتری: (شرح صدره بالأمر): دلی

خوش کرد به‌کارمه‌ک ه ئیشه‌که‌ی لا

خۆشه‌ویست کرد.

شَرْحَ اللَّحْمِ: به‌مانا (شَرْحَه‌دی).

شَرْحَ الْجُنَّةِ: لاشه‌که‌ی پشکنی، هه‌ندێکی

له‌هه‌ندێکی جیاگردموه بو

پشکیننی زانیاری.

یاخی بوو.

انْشَرَحْ: بۆ موطاومعهی (شَرْحَه) هاتوو،

شَوْدَ عَنْ الطَّرِيقِ: لمرنگه لای دا ه (فهر

شارد و شرود).

دمگوترئ: (الْشَرَحَ صَدْرُهُ لَكَذَا): دئی

شَوْدَ فَلَانٌ: فلانكەس شاربەدمر کرا،

پیی خووش بوو، هاته سمر نهو

بەشیووی تپۆکراوی شوینی خووی جئ

رایهو بمراستی زانی.

هیشت.

التَّشْرِيعُ: (علم التشريع): زانیارییهکه

أَشْرَدُ: شاربەدمری کرد بەزۆر وەدمری

دەربارە پێکهااتە جەستە

ناو وای لی کرد بئیلانمو مال و حال

عووضوی بەشیووی هەلەلرین و

بئ.

پشکینن بۆ مەبەستیکی تایبەتی.

شَرْدَةُ: تپۆی کردو وەدمری ناو بئ

الشَّرِيعَةُ: پارچه گوشتی تەنک یان

شوین و جینگا مایهوه..

پارچە تەنکی شتی تر ه (ك):

شَرْدَةُ الْقَوْمِ: خەلکەکی پەرتو و بلاو

شرائح).

کردو تەفرۆ تونای کردن ه قورئان

الْمَشْرَحَةُ: ئەو مێزو تەختەیهیه

دەفرەمۆئ: ﴿فَشَرَدَ بِهِمْ مَنْ

جەستە لەسەر دەپشکندرئ هەروا

خَلَفَهُمْ﴾.

ناوه بۆ زوڕیکی گەوره ناماده

تَشْرَدُوا: بلاو بونەوه، دمگوترئ:

دەکرئ بۆ هەلەلرین و پشکیننی

(كَشَرَدُوا فِي الْأَرْضِ): بەناو زمو ی دا

جەستە مەردومگان تێیدا.

بلاو بونەوه.

شَرَحَ الصَّبِيَّ شَرْحاً: منداڵکە گەهیشته

الشَّارِدُ: دمگوترئ: (رجل شارد العين):

سەرمەتای گەنجی.

پیاوێکە جاوی پڕپوتمە شتێک

شَرَحَ نَابَ الْبَعْرِ شَرْحاً: ددانی حوشرمکە

کەهی ئەو نییه، بۆ ئەو نابئ، بۆ

دەرمکەوتن گوشتەکهیان درێ و سەریان

نافرمت دمگوترئ: (إمرأة شاردة) ه

دەرهینا ه (ك): شَرَحَ وَشَرَحَ).

(قصيدة شاردة): چامە شیعرێکە

الْشَرْحُ: ئەمەل و بنەما ه رەگ و دەمار ه

دەستاو دەستی پئ کرا بەناو خەلک

(شَرَحَ الشَّبَابِ): سەرمەتای گەنجی و

دا بلاو بۆوه ه (ك): شوارد).

تەرۆ تازەیی و گەشەداریی گەنجی ه

شوارد اللغة: وشەو پرستە ناوازمو کەم

درزو کەلێنییکە لەنێسقان و دیوارو

ببێستراوی زمان.

شتی وا دا پەیدا ببی و نەگاتە ناستی

الشُّرود: (شُرود الذهن): لەزانستی

لێک جیاپوونەموو پچرپان.

شَوْدَ الْبَعْرِ وَغَيْرِهِ: حوشرمکە تەرمبوو،

دمرونزانی دا بهوه دمگوترئ کابرا
ناگاداری شت نهبی و بی ناگابی
له بارو دۆخی دموروبهرو روداوی
تازه پهیدا بوو.

الشريد: دمركراوی بی شوین و جیگاوانه.
المشرد: تمبهل و بیكارو نیش و هیچ
لهبارا نهبوو.

الشردمة: بهشو و تاقه و گرو،
دمگوترئ: (شردمة من الناس):

كۆمه ئیكى كه م لهناده میزاد
قورئان دمفرموی: ﴿إِنْ هَؤُلَاءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾ (ك: شرادم)
دمگوترئ: (لوب شرادم و ثياب
شرادم): كراسیكى دادراو و كۆنه
پوشاکی شرو و پرکراو.

شرد فلان شرأ: فلانكس حەزی لەشەرو
نازاوه بوو و باری بهشەرو ههراوه
گرتووه.

شرد فلاناً شرأ: پەخەنی لەفلانكەس گرتو
عمهیبو عاری پال دا.

شرد الشرب أو اللحم وغرهما: قوماشهكه
یان گۆشتهكه ی بلو كردموه بۆ نهوهی
وشك بیتهوه.

أشرد الشيء: بهمانا (شرد) دئ،
دمگوترئ: (أشرد الشرب واللحم
وغرهما): قوماشهكه یان گۆشتهكه ی
بلو كردموه.

أشرد فلاناً: كیشهی لهگهڵ فلانكس
بههپاگرد.

الإشارة: نهو شتهی گۆشتی لهسەر بلاو
دمکریتهوه بۆ نهوهی وشك بیتهوه
یان پهنیرو شتی لهو جۆری لهسەر
ههلمخری و ههروا ناوه بۆ پارچه
گۆشتی وشکوه کراو (ك: أشارير).

الشراؤ: پەرشك كه لهقهبارهی ناگر
تیههروبوو پهیدادمین و روناکایی
پهیدا بوو لهخالی بوونی کارمباوه.

الشرد: پەرشك دهق بهمانا (الشراؤ) دئ
و قورئان دمفرموی: ﴿إِلَھَا تُرْمِي
بِشَرِّ كَالْقَصْرِ﴾.

الشرد: خراپه و نهگبهتی زیان و زینهخرو
(ك: شرور)، دمگوترئ: (رجل شر):
پیاویکی خراپهکاره (ك: أشرار
و شرار) و دمگوترئ: (هو شر الناس وهي
شر الناس).

الشردة: توندو تیزی، دمگوترئ: (أعوذ
بالله من شره الغضب): پهنادهگرم
لهسههرپێژکردنی رِقو قین و
چوست و حالاک، دمگوترئ: (للشباب
شردة): گهنجیهتی چوست و حالاک
همه.

الشيرير: پیاو خراپو شهپ خواز.
شرد الشيء شرداً: شتهکی پارچه پارچه
کرد و برپیهوه.

أَشْرَزَهُ اللهُ: خودا خستیه ناو جورتمو
ناخوْشییه وه به هیج شیومیه ک رزگار
بوونی نییه.

شَارَزَهُ: دزایه تی کردو به ره لهستکاری
کرد.

شَرَزَهُ: نه شکنجه ی دا ۵ جوینی پی دا ۵
(شَرَزَ الشَّيْءُ): شته که ی شمه ت ک داو
نملاو نهولای بهست.

الشَّرْزُ: شمر و نه گبه تی ۵ توندو گرژی ۵
هیزو توانا، دمگوتری: (عَذَّبَهُ اللهُ
عَذَاباً شَرْزاً): خودا سزای به نیشی دا.
المَشَارِزُ: رموشت ناشیرین ۵ شه پرکمری
جهر به زمو بی به زهیی.

شَرَسَ الْجِلْدُ: پیسته که ی شتلا، دهمستی پیدای
هیتا.

شَرَسَ صَاحِبُهُ: به قسه هاوه له که ی
تهنگه تاو کرد.

شَرَسَ الدَّابَّةُ: ولاخه که ی رام کرد.

شَرَسَ شَرَساً وَشَرَّاسَةً: رموشتی ناشیرین
بوو توندو تیزی نواند دزایه تییه که ی
توندو به هیز بوو، دمگوتری: (شَرَسَ
خَلْقَهُ وَشَرَسَتْ نَفْسُهُ) ۵ (فَهُوَ شَرِسٌ
وَأَشْرَسَ وَهِيَ شَرَسَةٌ وَشَرَّاسَةٌ).

شَرَسَ شَرَّاسَةً: به مانا (شَرِسَ) دئی.

شَارَسَهُ: دزایه تی کرد.

تَشَارَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که دزایه تی بیان
کرد پیچه وانه ی نهو جولانه وه.

الإِشْرَاسُ: سریش؛ مادهمیه که وهگوو
که تیره بۆ شت به یه که وه نوساندن
به کاردی.

الشَّرَّاسُ: به مانا (الإِشْرَاسُ) دئی.

الشَّرِيسُ: به درپموشت ۵ توند رمو
له دزایه تی کردن دا.

الشَّرْسُوفُ: سمری بهراسو به لای گهموه
۵ (ك: شَرَّاسِيف).

شَرَّشَ الْمَاءُ وَهَوهُ: ناومکه دلۆپ دلۆپ
هاته خوار ۵ تکه ی کرد.

شَرَّشَ السَّكِينُ وَهَوهُ: کیردمکه ی تیز کرد
۵ دهمی کیردمکه ی ومگوو مشار دابر
دابر کرد.

شَرَّشَ الشَّيْءُ: شته که ی گهست و دواپی
فرپی دا ۵ شته که ی جوئی و دواپی
تفی دایه وه.

الشَّرَّاشِرُ: قهراخی بال؛ سهره بال ۵

جهسته و قهبارمو قورسایی،
دمگوتری: (أَلْقَى عَلَيْهِ شَرَّاشِرَةً):
خهمو خهفه تی خوئی به سمر دا دان،
یان له خوْشه و یستی و به خه مه وه
بوونی خوئی به سمر دا ۵ تاکه که ی
(شَرَّشَرَةً).

الشَّرَّشَرُ: (شَرَّاءَ شَرَّشَرُ): شهواپه که
جهوری گوْشته که ی ت ک ت ک دپته خوار.

الشَّرَّشَرَةُ: داسی بچوک، داسی دروینه ی
بچوک.

الشَّرْطَةُ: پارچه‌ی شت ه (ك: شَرَّاشِر).
 الشَّرْشُورُ: بالندمی‌ه‌کی بچوکه و مکوو
 چۆله‌که و مهایه.
 شَرَطُ الْجِلْدِ وَغَرِهَ شَرَطًا: پَیسته‌که‌ی
 هه‌لدِرِی کونیک‌ی بچوکی تی‌کرد.
 شَرَطَ لَهُ أَمْرًا: بۆی بمرعودی کارِیک
 بوو.
 شَرَطَ عَلَيْهِ أَمْرًا: کارِیک‌ی خسته نه‌ستوی.
 شَرَطَ فُلَانًا: فُلَانْکەس که‌وته ناو کارِیک‌ی
 نه‌سته‌م و گه‌ورم‌وه.
 اشْطَرَطَ: نیشانه‌ی بۆدانا، دم‌گوترئ:
 (اشْطَرَطَ نَفْسَهُ بَكْذَا): نه‌فس‌ی خۆی بۆ
 نه‌موشته ناماده کرد.
 اشْطَرَطَ الرَّسُولُ إِلَى فُلَانٍ: به‌په‌له‌ پیاوی
 نارد بۆلای فُلَانْکەس.
 اشْطَرَطَ فُلَانًا لِعَمَلٍ كَذَا: فُلَانْکەسی راسپارد
 بۆنه‌م‌وی به‌سمر فُلَان کاردا رابگا.
 شَارَطَهُ عَلَى كَذَا: مهرجی له‌سمر دانا.
 اشْتَرَطَ عَلَيْهِ كَذَا: به‌مانا (شَرَطَ) دئ.
 اشْتَرَطَ الْقَوْمُ كَذَا: خه‌لکه‌که فُلَان
 شتیان کرده نیشانه بۆ خۆیان.
 تشارَطَا عَلَى كَذَا: نه‌م دووو و که‌سه
 هه‌ریه‌که‌یان مهرجی خۆی له‌سمر
 نه‌وی تریان دانا.
 تَشَرَّطَ فِي عَمَلِهِ: له‌کارم‌که‌ی دا ده‌ست
 رهنگینی و وردم‌کاری نواند.
 الشَّرْطُ: مهرج؛ دوو که‌س یا زیاتر

له‌مامه‌له‌م و شتی وادا مهرج
 بۆیه‌گتری دادمنین بۆنه‌م‌وی پَییه‌وه
 پابه‌ند بن ه له‌فیه‌وه قانون دا
 شهرت نه‌وه‌یه شته‌که بی نه‌م و
 نه‌بی له‌پیکهاته‌ی شته‌کش نه‌بی ه
 به‌لای نه‌حوپیه‌که‌نه‌وه په‌یدا بوونی
 شتی‌که به‌هۆی شتی‌کی ترم‌وه،
 په‌یوست بووونی شتی‌که به‌شتی‌کی
 ترم‌وه به‌هۆی نامرانی‌که‌وه ه (ك:
 شروط) ه نامرازی شهرت و مکوو
 (إِنْ، مَنْ، مَهْمَا، ... هتد).
 الشَّرْطُ: نیشانه ه (ك: اشراط) ه قورئان
 دم‌هرم‌وی: ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾
 بی‌گومان نیشانه‌کانی قیامت په‌یدا
 بوون.
 الشَّرْطَانُ: دوو نه‌ستیرمن پَییان
 دم‌گوترئ (قرنا الحمل) له‌سمره‌تای
 به‌هارد دمر دم‌که‌ون.
 الشَّرْطَةُ: پۆلیس ه تاکه‌که‌ی (شَرْطِي
 و شَرْطِي) ه (صَاحِبُ الشَّرْطَةِ):
 سهرۆکی پۆلیس.
 الشَّرِيطُ: حه‌بلی بادراو ه پَیته‌ی چرا ه
 تیلمه جه‌رم و تیلمه نایلوژ که
 دره‌زو ته‌سک بی ه جانتاو
 تورم‌که‌یه‌کی بچوکه نافرمت عه‌ترو
 په‌یداویستی مکیاچی خۆی تی‌دا
 هه‌لد‌م‌گري.

الشريعة: بهمانا (الشروط) دئ.

المشروط: چهقوو گويزانی پزیشك بؤ

بهكارهينانی له نهشترگرهيدا.

للمشرفة: بهمانا (المشروط) دئ ه (ك):

مشارط).

شرع الوارده شرعاً: دهمی خسته ناو

ناومكهومو خواردیهوه.

شرع للنزل: خانومكه له پنگاكهوه نزك

بوو.

شرع فلان يفعل كذا: فلانكهس دمستی

بمفلان كار كرد.

شرع الشيء: شتهكهی بهمرز كردموه،

دمری خست.

شرع الدين: ئایینهكهی دانا روكنو

مهرجهگانی روتكردهوه ه فورشان

دمفهرموى: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا

وَصَّى بِهِ نَوحًا﴾.

شرع الأمر: كارمهكهی بهباش داناو

بهسهندی كرد.

شرع الطريق: رینگاكهی خووش كردو

تمختی كرد.

شرع للنزل: خانومكهی لهسهر رینگای

دمرچوو كراوه بنیات نا .

شرع الباب: دمرگاكهی خسته سهر پنگای

دمرچوو كراوه.

أشَرع الشيء: شتهكهی دمرخست،

بهمرزی كردموه.

أشَرع نوره الرمح: رمبهكهی بؤ راداشت،

روی رمبی تیکرد.

أشَرع الطريق: رینگاكهی درئزكردموو

تمختو خووش كرد.

أشَرع النافذة الى الطريق: پهنجهری

سهر پنگای كردموه.

أشَرع الدابة: ولاخهكهی برده سهرئاو.

شرع: بؤ موبالغمو زئدمرپوی مانای

(شرع) دئ.

شرع البيت: خانومكهی بهمرز كردموه.

شرع السفينة: شیراعی بؤ كهشتیهكه

دروست كرد.

أشَرع الشريعة: قانون و یاساو

شهریعتی دانا.

الشراعة: سهر لاشیپانه، تاكێكه

دمكهوئته سهر دمرگا، بؤ هموادان و

روناکی.

الشرع: رینگاو بان ه رهبازو یاسایهك

خودا دایناپن بؤ ئادهمیزاد ههروا

دمگوترئ: (الناسُ في هذا شرع

واحد): ئادهمیزاد لهم یوازهدا

یهكسانن.

الشرع: یهكسانی، دمگوترئ: (نحن في

هذا شرع).

الشرع: هاوشان، دمگوترئ: (هما

شرعان) ه ههروا ناوه بؤ وقهیری

عود.

الشَّرْعَةُ: كه پرو سابات ه (ك: أشرع).

الشَّرْعَةُ: رَيبازو به پروموو پروگرام ه

مزه به پرو رَيبازى راست ه قورئان

دمه رموى: ﴿لَكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾.

الشَّرِيعَةُ: نهو بهرنامه يهى خودا بو

به ندمكانى داپناوه له بواري بيرو

باومرو ياساو رَيباساوه ه رَيبازو

پروگرام ه قورئان دمه رموى: ﴿ثُمَّ

جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا﴾:

دمراوى ئاو كه به بى جامو لكه و

پهرداخ دمتوانى دهمى پيونيوى و

ئاوى لى بخويمه وه ه بهر بيللو

هه يوان.

الشَّرْعَةُ: پلوسكى ئاو ه دمرآوى ئاو ه

(ك: مَشَارِع).

المَشْرُوعُ: نهوى شمرع به پرواى بزائى ه

كارىك بخريته بهرنامه وه بو

نه نجامدان ه (ك: مشروعات).

شَرَفَتِ الدَّابَّةُ شَرُوفًا: ولاخه كه به سمر

شته كهى دا پروانى.

شَرَفَ الْخَائِطُ: گويسه بانهى بو ديوارمكه

کرد.

شَرَفَ الرَّجُلُ: پياومكه شمرىضو مهرديوو

پلهو پايهى بهرز بووه، دموگوتري: (هو

شريف) ه (ك: شرفاء وأشراف) (وهن

شرائف).

أَشْرَفَ الشَّيْءُ: شته كه بهرز بووه، گران

بوو.

أَشْرَفَ عَلَيْهِ: له بهرزاپيمه و تى پروانى ه

چاودپرى كردو به سمرى دا راگه بى

ه لى نزيك بووه، دموگوتري: (أَشْرَفَ

على الموت): همروها به ماناى

به زمى پيداها تنه وه دى.

أَشْرَفَ الشَّيْءُ لَهُ: شته كهى بو جيگر

کرد، نهو شتهى بو گونجانند.

أَشْرَفَ الْمِرْقَاةُ: چووه سمر بهرزمو

به رزهكو مهصعه د.

شَارَفُهُ: له بنه چهو باوكو باهرموه خوى

هه ئناپه مو شانازى به سمر دا کرد.

شَارَفَ الشَّيْءُ: له بهرزاپيمه و پيدا

پروانى و سه پرى کرد.

شَارَفُهُ: لى نزيك بووه.

شَرَفَ الْبِنَاءُ: گويسه بانه و ديگورى بو

خانومكه دروست کرد.

شَرَفٌ فَلَانًا: ريزى له فلان گرتو

به گه مرمى دانا ه وه سپى دا.

تَشَرَّفَ الرَّجُلُ: پياومكه شمره نياب بوو

پلهو پايهى بهرز بووه.

تَشَرَّفَ لِلشَّيْءِ: چاومروانى شته كهى

کرد، بهه يواى بوو.

تَشَرَّفَ لِلْفِتْنَةِ: توشى هيتنه و ناشوب

بوو.

تَشَرَّفَ الشَّيْءُ: دهمتى خسته سمر

برؤكانى بؤ ئوموى تيشكى خؤر
 نازارى جاوى نهداو بهئاسانى شتهكه
 له بهرزى و دوورى بيبينى.
 كُشْرَفُ الْمَرْقَاةِ وَعَلَيْهَا: چووه سهر
 به بهزمو بهرز مكه كه.
 اسْتَشْرَفَ: راست بؤوه و خؤى بهرز
 كردموه.
 اسْتَشْرَفَ الشَّيْءَ: جاوى هه لپرى
 بؤ ئوموى له بهرز يه وه بيبينى.
 اَشْرَافُ الرَّجُلِ: دو گوئچكه و لوت.
 الشَّارِفُ مِنَ التَّوَابِ: ولاخى پير ه (ك):
 شوارف و شرف).
 الشَّارِفُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: شتى كؤن و
 عهنتيكه.
 الشَّارُفُ: گهسكه ه (ك: شواريف).
 الشَّرَافَةُ: ديكؤرو زموانى دى وها كه
 شتهكه ي پى براز ئنر يته وه.
 الشَّرَفُ: شوئنى بهرز كه لئيه وه
 پروانته ئه مللا و ئه ولا، دمگوترى:
 (هو على شرف من كذا) ه به سهرى
 دا دمروانى و لئيه وه نزى كه ه
 بهرزى و شكؤمهندى و به سنى.
 الشَّرْفَةُ: ژوروى شت ه لاي سهروى شت
 ه ئه گمر بؤ بيناو باله خانه به كار بى
 به و ديكؤرو زمخره يه دمگوترى
 كه له سهروى بينا كه وه دروست
 دمگري به مبه ستى رازانده وه ه

يان هه وره بانه.
 المِشَارِفُ: (المِشَارِفُ الْأَرْضِ):
 بهرزاييه كانى زموى ه تاكه كه
 (مَشْرَف) ه (مِشَارِفُ الْعِرَاقِ): ئه و
 گونده عه رمبانه ي سهر سنورى
 ره شه خاكى عيراهن.
 الْمَشْرِئِي: شمشيريكه له ولاتى مشارف
 دروست دمگري يان له و يوه
 ده هيندرى.
 شَرَقَتِ الشَّمْسُ شَرْقًا: خؤر دمركه وت،
 خؤر هه لات.
 شَرِقَ الْمَكَانُ: شوئنه كه خؤر لئى دا، خؤرى
 تيكه وت.
 شَرِقَ الشَّيْءُ: شتهكه تيكه ل بوو.
 شَرِقَ لَوْنُهُ: رهنكى سور بوو.
 شَرِقَ الْبَلْعُ: خورما بهر سيله كه سور
 هه لگه پرا.
 شَرِقَ وَجْهُهُ: خه جالته بوو، رهنكى سور
 هه لگه پرا.
 شَرِقَ الدَّمُ يَسْدُهُ: خوئنه كه دمركه وت و
 ره وان بوو.
 شَرِقَ لَلانَ بِالْمَاءِ: فلانكه س بهئاو قورگى
 گيرا، دمگوترى: (شَرِقَ بَرِيقُهُ وَشَرِقَ الْمَوْضِعُ
 بَاهِلُهُ): دمى پهبوو له تف ه شوئنه كه
 پهبوو له خه لئو ته ننگه بهر بوو.
 شَرِقَتِ الْأَلَّةُ: ئاميركه (مه كينه كه)
 به سوته مه نييه كه ي خنكا.

شَرَقَتِ الْأَرْضُ: زموییه که به هوی
 ناودیرنکردنی بوو به سوتهمهرو.
 أَشَرَقَتِ الشَّمْسُ: خور لهئاسوه
 دمرکهوت و گزنگی خوی به زموی دا
 بلاو کردهوه، دمشگوتری (أشَرَقَتِ
 الْأَرْضُ): زموی به تیشکی خور
 روناك بؤوه ه قورئان دمقمرموی:
 ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورٍ رَبِّهَا﴾.
 أَشَرَقَ وَجْهُهُ: روخساری درموشایموه
 جوانی لی دمتکا.
 أَشَرَقَ الْبَلَحُ: بهر سیله خورماکه سور
 هه لگمرا.
 أَشَرَقَ الْقَوْمُ: خه لکه که کهوتنه کاتی
 خور هه لاتنه موه ه قورئان
 دمقمرموی: ﴿فَأَبْقَوْهُمْ مُشْرِقِينَ﴾.
 أَشَرَقَ فَلَانًا: قورگی فلانکسی گیراند.
 أَشَرَقَ الشَّرْبُ بِالصَّبْغِ: زیدمپرموی کرد
 لمبؤیه کردنی قوماشمکدا.
 شَرَّقَ: لای خوره لاتنی گرت.
 شَرَقَتْ وَجْهُهُ: دممو چاوی گهشایموه
 جوانی لی تکا.
 أَشَرَقَتِ الْأَرْضُ: زموییه که بی بهر و بووم
 بوو، ناوی لی برپا بوو
 به سوتهمهرو.
 أَشَرِقَ اللَّحْمُ: گوشته که ی توی توی کرد
 لمبر خور هلی خست تا وشک
 بیتهموه.

إِشْرِقَ اللَّحْمُ: گوشته که ی توی توی کرد
 لمبر خورهلی خست تا وشک
 بیتهموه.
 انشَرَقَتِ الْقُرْسُ: قهوسه که دوو لهت
 بوو.
 تَشَرَّقَ: خوی بهر همتا و دا،
 له چیشته نگا و دا لمبر بهر چک
 دانیش بؤ ئه موی گهرمی بیتهموه.
 الإِشْرَاقُ: بهیدابوونی نورو روناکیه
 له جیهانی ههست پی نه کرا و موه بؤ
 ناو زمین، که دمبیتهمه هوی
 بهیدابوونی زانست و زانیاری.
 التَّشْرِيقُ: (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ): سی رۆژی
 دوی جهزنی قوربان رۆزی (۱۲-۱۳-۱۴)
 ی مانگی ذیلجه ه هه روا به
 نوژی جهزنی قوریانیش دمگوتری
 ه له حمدیشدا هاتووه (لا ذبیح الا بعد
 التَّشْرِيقِ).
 الشَّارِقُ: خور ه لای خوره لات ه (ك):
 شَرَقَ)، دمشگوتری: (أَحْمَرُ شَارِقٍ):
 سوریکی زور سوره.
 الشَّرَاقِي: لهزاروی خه لکی میصردا
 نهو زموییه نه ناوی روبری نیل
 نه یگرتهموه ه که ناو دراو بهرو
 بوومی باشی بوو پیی دمگوتری:
 (رَيَّ الشَّرَاقِي).
 الشَّرْقُ: خور ه لای خور ه لات ه

(شجرة شرقية): نهو درمخته مه

لهخوره هلاتهوه خور لینی بدا تا

نیومرؤ.

الشرق: خور ه (لحم شرق): گوشتی بی

چهوری.

الشریق: خور هلات ه (ك: شرق).

المشاركة: دانیشتوانی خوره هلات ه

تاکمهکی (مشرقی) به.

للشرق: لای خوره هلات ه ولاته

نیسلامیهکانی خوره هلاتی نیوه

دورگی عمرمی ه (ك: مشارق).

المشرقان: خوره هلاتو خورناوا

(بمشئوی تهغلیب) ه قورنان

دمفرموی: ﴿يَا بَنِيَّ إِنِّي وَبَّيْتُكَ بَعْدَ

الْمَشْرِقَيْنِ﴾.

المشرقان: تیشکیکه لمدزی دمرگاو

پمنجرموه دمچینه زور ه یان ناوه

بؤ خودی درزمکه ه (ك: مشارق).

شركت النعل شركا: شرایی نهعلهکه

هچرا.

شرك فلان في الامر شركا وشركة وشركة:

فلانكس بوو بهاوبهش لمارمکهداو

بؤ همرمکی لهاوبهشهکان بهشیکی

دیاکراو ههیه.

اشركه في امره: خستیه ناو کارمکههوه

ه کردی بهاوبهش، دمگوتری:

(أشرك بالله): هاوملی بؤ خودا دانا،

شتی تری کرد بهاوبهشی خودا

لهخودا بهتی و دسهلات دا ه قورنان

دمفرموی: ﴿يَا بَنِيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾.

أشرك النعل: شرایی بؤ نهعلهکه

دروست کرد.

شاركه: هاوبهشی کرد، بوو به

هاوبهشی، دمگوتری: (فلان يشارك

في علم كذا): فلانكس لهفلان

زانست دا هاوبهشی ههیه شتیکی

لی دزمانی.

شرك يبنهم: کردنی بهاوبهش.

شرك النعل: شرایی بؤ نهعلهکه

دروست کرد.

أشرك الأمر: کارمکه تیکهلو پیکهلو

بوو.

أشرك فلان في كذا: فلانكس لهفلان

پرؤمدا هاوبهشی کرد شتیکی پاره

خسته ناو پرؤمکهوه بؤ نهوهی

سودی لی و مرگری، دمگوتری:

(أشرك في الصحيفة أو في السكة

الحديدية).

أشرك الرجلان: نهو دوو پیاوه بوون

بهماوبهشی بهکتر.

تشاركا: هاوبهشی بهکتران کرد.

الإشراكية: ریبازیکی سیاسی و نابوریه

پهپرموو پرؤگرامی نهومیه دموکرت

نامیرو کمرسهی ومبهرهینان

کۆنترۆل بکاو سەروکاریان بکاو
بەشیۆمی عەدالەت بەمرو
بوومەگەیان بەسەر دانیشتوانەکان
دا دابەش بکا یەکسانی بختە ناو
کۆمەلگاوە (لەپراستی ئەوە هەر
قەسەمەو چەواشەکردنی جەماوەردەو
لەواقیع دا شتیکی ترە) (کلمە حق
یراد بەا الباطل).

الشِّرْکُ: شیراکی نەعل کەدەکەوێتە
پشتەپێ ە (ک: شُرْک و اشْرُک).
الشِّرْکُ: بەشو بار ە (ک: اشْرَک) ە
برپای فرەخوانی.
الشِّرْکُ: داوی نیچیرموان ە (ک: اشْرَک
و شُرْک).

الشِّرْکَةُ: گرتبەستێکە لەنیوان
دووگەس یان زیاتر بۆ ئەنجامدانی
پڕۆژەی هاوبەش.
الشِّرْکُ: (رجل مشرک): بیاویکی
خەمۆکە، قەسە لەگەڵ خۆی دەکا ە
(لفظ مشرک): وشەیهکە زیاد
لەمانایەکی هەیە ە (مال مشرک):
مالێکی هاوبەشە زیاد لە خاومنیکی
هەیە.

شَوَمَ الشَّيْءَ شَرْمًا: لەلاوە شتەکی دادپێ،
دەگوتری: (شرم أَنفِه و شرم أَذْنِه): لەلای
سەروی لای بپێ کەمێکی لێ کردموه
ە (لەو مشروم و شریم).

شَوَمَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: لەمال و سامانی خۆی
شتیکی کەمی داوە.

شَرِمَ شَرْمًا: درزی برد، قەششا، دەگوتری:
(شَرِمَ الْجِلْدُ): پێستەکە قەشت ە
(تَشَرَّمَ نَوَاحِي الْكِتَابِ): قەراخی
کتێبەکە شەقار شەقار بوو.
الشَّرْمُ: هەر درزو دەلاقەیهک لەدیوار
یان لەکۆی دایێ و داخراویێ ئەم
دیوار دیونەبێ.

الشَّرْمُ فِي الْبَحْرِ: بەمانا خلیجی دەریا
(قوناو) دێ.
شَرَقَّةٌ: برپەوه.

الشَّرَائِقُ: کازا، توێژی مار کەسالانە
فرپێ دەدا.

الشَّرِيقَةُ: قۆزاخە؛ پەردەیهکی چنراو
لەهەودای باریک بپێ چرو جانەوهر
بەدەموری خۆی دا دەپچنێ بۆ
پاریزگاری کردنی بۆ نمونە کرمی
ئاوڕیشم.

شَرَهَ إِلَى الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ: جەزی لەخواردن
کرد زۆر بۆی چلێس بوو (لەو شره
وشرهائ و هه شرهه و شرهه).

شَرَأَ شَيْئًا: فرۆشتی ە هورنان
دەفەرموی: «وَشَرَّوْهُ بِمَنْ بَخْسٍ» ە
«وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ» ە بەنرخ و بەهای
خۆی شتەکی هەلگرت.

شَرَى الله فُلَانًا: خودا فلانكهسى توشى
نهخوشى خرپولكه كرد.

شَرَى في الامر: توند رموى لهكاره كمدا
كردو زورى لى كؤليهوه ۵ بهتوندى تى
نووساو خيرا ههنگاوى نا، دمگوتري:
(شَرَى الرجلُ في غضبه وشَرَى الفرسُ في
سيره).

شَرَى البَق: بروسكهكه روناكىو
تيشكهكهى دريمى كيشا.

شَرِيَتْ العينُ بالدمع: چاو بهريز
فرميسكى رشتن.

شَرَى الجِلْد: پيستی خرپولكهى دمردا ۵
(فهو شَر).

أَشْرَتِ الشَّجَرَةُ: درهختهكه بهلكه
كهلاكاني لمزموى خشان بهناوى دا
بلاو بوونهوه.

أشَرى القومُ: خهلكهكه خويان شوبهاند
بهكؤمهلى شورات.

أشَرى بين القوم: شهرو ناشوبى خسته
ناو خهلكهكهوه.

أشَرى الشيء: شتهكهى خوار كردموه.

أشَرى فُلَانًا بكذا: بهفلان شت
فلانكهسى ههنا بؤ كردنى شتيك.

أشَره مَشَاراة وشَرَاء: پيى فروشت
مامهلهى لهگهل كرد ۵ زور توند
رموى كرد لهكيشمو نيزاعهكهى دا.

أشتره: بهبههاو نرخى خوى شتهكهى

ومرگرت ۵ لى كرى ۵ فورشان
دمهرموى: **إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
الْجَنَّةَ**.

تَشَرَى القومُ: خهلكهكه بلاوميان لى
كرد ۵ چوونه نيو پيرو تاقمى
شوراتهكانهوه.

اسْتَشَرَى: خرپولكه پان ميكتوى
جهستهى زور بوون.

اسْتَشَرى الشُّرَّاءُ الدَّاءُ: شهرو نازومهكه
پان دمردمهكه پهرى ستاند لهوزه
دمرچوو.

الشارى: كپيار ۵ فروشيار ۵ كهسيك
لهبهرخاترى خودا خوى جانقيدا
بكا، خوبكاتنه فورباني ۵ (ك: شراة).

الشُّرى: بلقى سورن ومكوو فلسو
پهناجايى و شتى وا لهسر جهسته
پهيدا دمبن خرويان تيدايمو
نازاريشيان ههيه ۵ كيوو كمز ۵
شوينيك شيرى زوربي، دمگوتري: (هم
أَسَدُ الشُّرى): ئهوان نازاو بهجهرگو
مهردن ۵ ناوجه ۵ (ك: أشرَاء).

شَرَى الشيء: ومكوو نهوشته ۵ هاوتاو
هاوشيوى شت، دمگوتري: (هو
لايملك شروى نقر) ۵ نهوبياوه دارى
تويكله خورمايهكه نيه، ههزارو
لاكهوتهيه.

الشَّرْبِيُّ: كالمكه مارانه ۵ نه مامه خورما

كه به هوى دمنكه كه موهه پروئ ۵
تاكه كه مى (شَرْبِيَّة).

الشَّرْبِيَان: نهو رڼكه ميه خوښ لهدلهوه
دابش دمكا بو جهسته ۵ (ك:
شراين).

الشَّرِيَّة من النساء: ناهرمټيكه همرکچى
ببن.

المُشْرِى: گهورمټرين هه سارمى گهړوکه
۵ له چـړو ۵ نه فـسانه کان دا
به گهورمى خوداگانيان داناو.
شَرْبَ الحَيَوَانُ شَرْبِيًا: حهيوانه که کزو لاواز
بوو.

شَرْبَ المَكَانُ: شوښنه که رڼه و کرښ بوو
۵ (فهو شارب) ۵ (ك: شَرْبَ) ۵ (وهي
شازبه) ۵ (ك: شوازب).

شَرْبَ الحَيَوَانُ: حهيوانه که کزو لاواز
کرد ۵ ژېړ بارى کرد.

الشَّرْبِيُّ: په لهدار پيش نهومى راسته و
پاسته گراب ۵ (ك: شَرْبَ).

شَرْوُ الحَبْلِ شَرْوًا: حهبله که بادا.

شَرْوُ فُلَانًا وَاِلَيْهِ: به ټيله مى چاو سهيرى
کرد، به زورى له کاتى رق هه لسان و
توپړهون دا روودمدا.

شَرْوُ بالسَّيْتَانِ: زميرى لى دا له راست و
چمپ، به سمره رمب هه لا هه لای کرد.

تَشَارَرُوا: به ټيله مى چاو سهيرى

په گټريان کرد، خيسه ميان له په گټر
کرد.

اسْتَشْرَزَ الحَبْلُ: حهبله که گشت بوو
زورى باخوارد ۵ امرؤ القيس دهلى:
(غذا نرها مستشزرات الى العلا).

اسْتَشْرَزَ الحَبْلُ: حهبله که زور بادا ۵
گشتى کرد.

الشَّرُّ: سرکردنى دردؤمى و نهويستى،
ته ماشا کردن و خيسه لى کردن،
به چاوى ته ماشا کردن.

شَوْنٌ شَرْوًا: نيشاتى په ميدا کرد، به ردومام
بوو له سمر نيش و کار ۵ مانلو بوو
له نيش کردن.

تَشَرَّطَتِ الأرضُ: دهماره رڼو
به رد مزروڼى زمويه که درېز بووه.

تَشَرُّنُ الشَّيْءِ: شتمه که پتهو بوو.

تَشَرُّنُ الأمرِ عليه: کارمه که لى فورس
بوو، بوى نه انجام نادرئ.

تَشَرُّنُ لِلأمرِ: خوى بؤکارمه که نامانه
کرد.

تَشَرُّنُ قِرْنِهِ: هاوشانه که خوى بؤرډا،
به سمرى دا زال بوو.

تَشَرُّنُ الشَّاءِ: مهرمه که خسته سمر
زموى بؤنهومى سمرى بېرئ.

الشَّرُّنُ: پارچه زموى رڼو، دهمارى پتهو
توند رڼوشت، توپرو ترؤ، سمر رڼو.

الشَّرْنُ من الشَّيْءِ: ته نيشت و نه ملاو
نهولای شت، دهورو بهرى شت ۵

دوری ه (ك: شُرُنْ و شُرُون).

الشُّرُنْ: ناوچه ه لای شت ه نزیك شت.

شَسَعُ الشَّيْءِ شُسْرَعًا: شتهكه دور

كهوتهوه، دور بوو، دمگوتری: (شَسَعُ

فلان عن بلدہ ووطنه): فلانكهس

لهخاك و ولاتی دور كهوتهوه.

شَسَعُ بفلان: فلانكهسی دورخستهوه ه

(فهر شاسع) ه (ك: شَسَعُ) ه (وهي

شاسعة) ه (ك: شَوَاسِع).

شَسَعُ النعل: تيلمه جهرمی بؤ نعلكهكه

دانا بؤ نهوهی قامکی قاجی تی بکا

لرؤیشتن دا نعلكهكه بهقاجییهوه

ههلبسی.

شَسِعَتِ النعل: نعلكهكه تيلمه

جهرمهكهی پچرا، نهو تيلمه

جهرمهی قامکی قاجی تی دمكا

پچرا.

أشَمَعُ النعل: تيلمه جهرمی بؤنعلكهكه

دروست كرد.

أشَمَعُ الشَّيْءِ: شتهكهی دور خستهوه.

شَسَعُ النعل: تيلمه جهرمی بؤ نعلكهكه

دروست كرد واته دهق بهمانا (شَسَعُ

النعل) دی.

الشُّسَعُ: تيلمه جهرمیکه بهدیوی

سرموهی نعلمهوه جهسپ دمکریو

شوینی پهنجهی قاجی لی دروست

دمکری بؤنهوهی پهنجه گهورهی

قاجی تی بکریو لرؤیشتن دا

نعلكهكه بهقاجهوه ههلبسی ه (ك:

أشاع و شوع).

الشُّسَعُ: قهراخی شوین، نههمبرمو

بهری شوین، دمگوتری: (نزلوا بَشَعُ

الوادی): لهلايهکی شیوکه دابهزین

ه (نزلوا بَشَعِي الصحراء): لهم

سرمو سهری سارایمكه ههلیان داو

نیشته جی بوون.

الشُّسَعُ مِنَ الْأَرْضِ: شوینی تهنكهبهری

زموی.

شَسَعُ الْمَالِ: باقی ماندهی مال، بهرماوه،

دمگوتری: (له شَسَعُ مال): پیاویکی مال

خوشهویستهو باش سهرو کاری دهكا.

الشُّسَفُ: نانی وشك، كولیرهی رمق

ههلاتوو.

الشُّسَيْفُ: خورمای نهگهیشتوی شهقار

بوو ه گؤشتیک تهپایی پیوه

نهمینو خمریک بی وشك بیتوه.

الشُّسَمُ: شتیكه دمهاردیو زور ورد

دمکری بؤ دمرمانی چاو بهکار

دهمیندری یان بؤ بههیزکردنی

بینایی چاو و مکوو گل لهچاو

رادمدری.

شَسَبُ الْعِيشِ: زیان و گوزمران ناخوش

بوو، كهمو کوری تیكهوت ه (فهر

شاصب).

شَصِبَ الْمَكَانُ شَصْبًا: شوینده که بی
بهروبووم بوو.

شَصِبَ الْأَمْرُ: کارمکه قورس بوو ناستهنگی
هاته پيش ۵ (فهر شَصِبَ).

الشَّصْبُ: کهم و کوپی و گرانی و زیانی
کولله مهرگی ۵ (ك: أَشْصَاب).

الشَّصِيْبَةُ: بهمانا (الشَّصْبُ) دئ ۵ (ك:
شَصَاب).

شَصَرَ الثَّرَرُ: که لهگا کیویه که
به شاخه گانی شهره هوجی کرد.

شَصَرَ فَلَانًا بِالرَّمَحِ: بهرمب لهفلانکهسی
دا.

شَصَرَتِ الشُّوكَةُ فَلَانًا: چقله که
لهفلانکهس راجوو.

شَصَرَ الشَّرْبُ: قوماشه کهی بهتمه له
گهوره گهوره دروو ۵ تهغه لهگانی لیک
دوور بون.

الشَّاصِرُ مِنَ الطَّبَاءِ: ناسکیک بی بگاو
هیزو توانای بازدان و راکردن پهیدا
بکا، یان بگاته نهو ناسته ی شهره
هوج بکا.

الشَّاصِرَةُ: میینه ی (الشَّاصِر) ۵ داویکه
درمندی بی کهمهند دمکری ۵ (ك:
شواصِر).

الشَّاصَارُ: تهخته داریکه دمکریته لوتی
حوشترموه بوئه هوی جله و خوش
بی.

الشَّصْرُ مِنَ الطَّبَاءِ: بهمانا (الشَّاصِر)
دئ.

شَصَى فُلَانٌ شَصًا: فلانکهس بهتوندی
دمستی بهسمر شته کهدا گرت ۵ ددانی
خوی لی جپرکردون و بهری نادا.

شَصَّتِ النَّاقَةُ وَلَهْوَهَا: حوشترمه که شیری
وشکی گرد یان شیری کهم بوو.

شَصَّتِ السَّنَةُ: ساله که بی بارانی و
گرانی و قاتو هری بوو.

شَصَّتِ الْمَعِيشَةُ: زیان و گوزمران ناخوش
بوو ۵ (فهی شَصْرُص).

شَصَى فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکهسی له
شته که دورخسته وه لی مهنع کرد.

أَشَصَهُ عَنِ الشَّيْءِ: بهمانا (شَصَهُ) دئ.
الشَّصْنُ: ناسنیک ی سمر قولابه ماسی بی
دمگیری.

الشَّصْرُصُ مِنَ النُّوقِ: حوشتری کهم
شیره ۵ (الشَّصْرُصُ مِنَ السَّيْنِ): سالی

بی بارانی و قاتو هرییه ۵ (ك:
شَصَائِصُ وَشَصَاص).

شَعَا السَّحَابُ شَعْرًا: ههورمه که بهرز بووه.
شَصَتِ الْقَرْيَةُ: کوندمکه بهرپوو لهناو

ههنگله گانی بهرز بوونه وه.

شَعَا بَصْرًا: حاوی بهملوق وستا.

شَصَتِ عَيْنُهُ: حاوی تیل پروان بوو، خیل
بوو، روی له شوینیکه و حاوی
له شوینیک ی تر.

شَعَا المَيْتُ شُصْرًا وَشُصِيًّا: مردومه هاوسا

ه دستو هاجی بهرز بوونه وه ه (هر خاص وهي شاصية) ه (ك: شواص).

أشْصِي بَصْرُهُ: جاوی بهرز كردموه.

الشَّصْرُ: جورتمو ناخوشی ه سیواك.

شَعًا الزَّرْعُ شَطْنًا وَشَطْرًا: كشت وکاله كه

چروزه ی كرد درخته كه چروی كرد.

شَطْنَتِ الأمُّ بالولد: دايكه كه مندانى

بوو.

شَعًا الزَّرْعُ: به مانا (شَطًّا) دئ، دمشگوترئ:

(أشْطَاتُ الشَّجَرَةِ بَغْصُونَهَا): درخته كه

چروی كرد ه (أشْطَا الرادى): دۆل كه

لافاوى لی هه نسا.

شَاطِئُهُ: من له مبهر روبارو نهو بهوبهر

روبارموه رۆشتين.

شَاطِئُ النهر والرادى: قهراخ چۆم

كه ناری شیو ه (ك: شواطى وشطان).

الشَّطْءُ: نه مامی درمخت ه چروی

درمخت ه گه لای درمخت له سهرمتای

دهر كه وتنى دا ه (ك: شطوء وأشطاء).

شَطْءُ النهر والرادى: كه ناری روبارو شیوو

دۆل.

شَطْبٌ عَنْهُ شَطْبًا: لئى لا دا.

شطب الادیم: چهرمه كه ی هه لئری.

شَطْبُ الكَاتِبِ الكلمة: نووسهرمه كه

وشه كه ی كوژاندموه.

شَطْبُ القاضي الدعوى: قازى داواكه ی

چهرت كردو له لیستی داواكان دهری

هینا لهبهر هوکارئکی یاسایی.

شَطْبٌ: زئ دهری وئى له مانای

(شَطْبٌ) دمگه یه نه، دمشگوترئ:

(شَطْبُ العمل): کاره كه ی کوئای یی

هینا.

شَطْبُ اللحم: گوشته كه ی توى توى كرد،

قه لاشتیی وه.

شَطْبُ السيفُ جسمه: شمشیرمه كه

شوئنه كه ی له جهسته دا جئ هیشت.

إِنْشَطَبَ الماءُ: ناو كه رهوان بوو.

الشَّاطِبُ: (طریق شاطب): رینگای خوارو

په چاو په چ ه (مکان شاطب): شوئنى

دوور ه (رمیه شاطبة): هاویشتنیک

نامانج نه په یكى، له دهورو بهری

نیشانه كه بدا.

الشَّطْبُ: (شَطْبُ السيف): نهو خهت و

هینا نهن كه ومكوو جهوه مر

له شمشیرمه كه دا ده بیند رین ه

تاكه كه ی (شَطْبَة).

الشَّطْبُ: درئزى رهوشت جوان ه

له زارو وئى ژمیریارى و دمقهر داران

دا بریتیی ه له دیار یکردن و

تۆمارکردنى مهسروفات له دمقهری

تایبه تی داو داگرتنى له بودجه ی

په سه ندىکراو دا.

الشَّطْبَةُ مِنَ الشَّيْءِ: پارچه یه كه لهشت

به درئزایى بهر دئ و مكوو تلیشه دار،

تیتۆله قوماش ۵ هیئتیکه بهسمر
نوسراوه ههلهکهدا دههیندرئ،
وادمبی دو هیئی راست و چهپ
بهکاردههیندرئین.

الشَّطِیْبَةُ: نهو پارچه تیلمه چهرمهیه
بهدرئزی دمبـردئ ۵ یان
ههرشتئیکى لهوجۆره ۵ (ک):
شطائب).

شَطَحَ فِي السَّيْرِ أَوْ فِي الْقَوْلِ: زۆر دوور
کهوتهوه، زۆری گوت.
الشَّطْحَةُ: قسهو کردموى ناھۆلا،
دمگوترئ: (لفلان الصوفي أحوال
وشطحات).

شَعَرَ الرَّجُلُ عَلَى قَوْمِهِ شَطُورًا وَشَطَارَةً:
پیاومکه بهشهرپو ناخۆشی قهومهکهی
خۆی نارمهحت کرد.
شَعَرُوا عَنِ الْقَوْمِ: لهخهلهکهکه جیابوووه
بهرق ههلهتاوی.

شَعَرُوا الشَّيْءَ شَطْرًا: شتهکهی لهت کرد،
دابەشی کرد، کردی بهدوو بهش.
شَعَرُوا الْعُلُوبَةَ: گوانئیکى نازهله شیردمرکهی
دۆشی و گوانهکهی تری نهدۆشی.

شَاطَرُهُ الشَّيْءُ: شتهکهی کرد بهنیوه.
شَطَّرَ الشَّعْرَ: بۆ ههر نیوه دێره
شيعرئک نیو دێر شيعری خۆی
خسته سهر چامه شيعرکه.
الشَّاطِرُ: بهدخوو دڭ هیس و خراپهکار

۵ بهلاى صوفیهکانهوه کهسئک
دمست پئشخهرپئو بۆلاى خودا
بهلهبکا ۵ زهرهک و لئهاوو دمست
رهنگین ۵ (ک: شَطَار).

الشَّطْرُ: نیوهی شت، بهبهشیکیشی
دمگوترئ ۵ (ک: أَشْطَر، وَشْطُور) ۵
دمگوترئ: (حلب الدهر أَشْطَرُهُ):
رۆزگاری سهرمو ناو کرد تالی و
شیرینی چهشت، خۆشی و ناخۆشی
تیدا دین ۵ ناحیهو لای شت ۵
هورئان دمفرموی: ﴿قَوْلٌ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾.

شَطْرُ الْبَيْتِ مِنَ الشَّعْرِ: نیوه دێری
شيعرکه.
الشَّطُورُ: دمگوترئ: (لرب شطور):
قوماشهکه لاهمکی پانیهکهی
لهلاکهی تری زیاتره.

الشَّطِيرُ: دوور، دمگوترئ: (منزل شطير
وبلد شطير): مهزلگایمکی دوور
ولائئیکى دوور ۵ غهریبو عهنتیکه.
شطيرا الشئ: نیوهی شت ۵ (ک: شَطْر).
الشَّطِيرَةُ: نانئیکه دوو توئ دمکری و
پئخۆری تئدمکری و مکوو شلکئینه،
کهلانه، کوببهشامی ۵ (ک: شَطَائِر).

المشطور من العجز: بهمانا (الشطيرة) دئ ۵
پاسایمکی شيعرییه نیوهی شيعرکه
لهجۆری (السريع) یان (الرجز) یی

لههه موو شيعر مگدا پمچاوی يهک سهرموا دمکړئ.	شَطَطُ: لهسته مو زيان پئ گهيانندن دا بهسمری دا بالا دمست بوو.
الشَطْرُنَج: ياريه که لهسمر پارچه تهخته يهک (که شمه صتو چوار چوارگوشه ی تيدا يه) نه نجام دمړئ، لاسا يی دوو دمو لمتی به مشه پها توو له گهل يه مکرزا دمکړته وه، سى و دوو پارچه ی تيدا به کار دمه يندرئ که نمونه ی دوو مه ليک و دوو ومزير و نه سب سوارو وه لاو فيلو سمر يازمکانن، له بڼه رخت دا ياريه که هيندي يه.	شَطَطُ: زينه رؤیى کرد له دووړ کهوتنه ومدا. إِشْطَطُ: دووړ کهوتنه وه (إِشْطَطُ في حکمه): له بېر پارمکې دا سته مې کرد. الشِطَاطُ: دورې و درېزې و همندام رېک و بېکې. الشَّطُ: که ناری رويار و (ك: شَطُوط و شَطَان).
شَطَطُ شَطُوطاً و شَطَطاً: دووړ کهوتنه وه، دمگوترئ: (شطت الدار): ماله که ی دوور بوو و (شَطُّ في الأمر): زور له کارمکه ورد بوو وه که ليکې نه مديو نمو ديو کرد زياد له پيوست لى کو لي مو، دمگوترئ: (شَطُّ في المساومة): له مامه له مو دان و سان دا زوری هيناو برد و (شَطُّ عليه في حکمه): له بېر پارمکې دا سته مې لى کرد. أَشْطُ: دووړ کهوتنه وه، دمگوترئ: (أَشْطُ في الصحراء): له سارا نا زور دووړ کهوتنه وه (أَشْطُ في الطلب): زوری له داوا که کو لي مو ه يان زوری داوا کرد و (أَشْطُ في حکمه): سته مې له بېر پارمکه دا کرد.	شَطَفَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له شته که هينا ليی دووړ کهوتنه وه. شَقَفَ الثَّرْبَ: قوماشه که ی شت. الشُّطُوف: دمگوترئ (نية شطوف): نيزا يکې دووړه. الشُّطْفَةُ: پارچه و (ك: شَطَفَ). الشُّطُوفُ: له بواړی ماتماتیک دا بریتي يه له موی قه بارميه ک دوو که رت بکړئ به منندا زميه ک بنکه که ی بهرام بهر به کيک له قاع يه مکانی نه بې واته فهيزن بې. شَطَّنَتِ الدَّارُ شَطُوناً: خانوم که دووړ کهوتنه وه، دمگوترئ: (شَطْن عنه): ليی دووړ کهوتنه وه (شَطْنُ صاحبة شطنا): به بې چه وانه ی مه به ستي هاوه له که يه موه جولايه وه.

شَعْنُ الدَّابَّةِ: ولاخه‌ک‌ه‌ی به‌په‌ت‌ج درِیژ

به‌سته‌موه، یان ولاخه‌ک‌ه‌ی به‌حه‌بلی
درِیژ شمه‌ک دا.

شَیْطُنْ: ومکوو شه‌یتانی لی هات، یان
کرداری شه‌یتانی کرد.

تَشَیْطُنْ: به‌مانا (شَیْطُنْ) دئ.

أَشْطَنُهْ: دووری خسته‌موه.

الشَّطْنُ: حه‌بلی درِیژ که لمیر ناوی بی
هه‌لده‌هی‌نجنس‌دئ، یان ولاخی بی
شمه‌ک دم‌دئ ه (ك: أَشْطَان).

الشَّطْرُون (بئر شطرون): بیری قول ه (مِفر

شطرون): سه‌فهریکی دورو نیازو

مه‌به‌ست دووره ه (رمح شطرون):

رمبی درِیژو خوار ه (حرب شطرون):

شه‌ری ترسناک و خویناوی و
ناخوش.

الشیطان: گیانی شه‌رو نه‌گه‌ت و

گومراک‌مر ه همرکه‌سینک بی

فهرمانی خودا بکاو فه‌ساد

بلاو بکاته‌موه ه ماری ژمه‌راوی پیس و

زینه‌خرو ه بؤ ناشیرین کردنی شت

دم‌گوترئ: (کانه وجه شیطان):

روخساری ده‌لیی روخساری شه‌یتانه،

یان دم‌گوترئ: (رأسه رأس شیطان):

سمری ده‌لیی سهره شه‌یتانه ه

هورنان دم‌فهرموی: ﴿طَلَفَهَا كَالْهُ

رُؤُوسِ الشَّيَاطِينِ﴾ ه همرؤا دم‌گوترئ:

(رکبه شیطان): شه‌یتان سواری شانی

بوو ه شه‌یتان جووه که‌لله‌یه‌موه ه

(نزع عنه شیطان): شه‌یتانه‌ک‌ه‌ی

له‌که‌لله‌ی داب‌مزی یان له‌که‌لله‌ی

شه‌یتان هاته خوار ری‌بازی ناشتی و

بارقولی و هیمنی ره‌چاو کرد.

شیطان الفلاخ: تینواپه‌تی.

شیطان الشاعر: جندو‌ک‌ه‌ی شاعیر ه

له‌سهرده‌می نه‌زانی دا بروایان و ابوو

هه‌موو شاعیریک جندو‌ک‌ه‌ی هه‌یه‌و

فی‌ری شیعری دم‌کا ه (الراجز) ده‌لی:

(فان شیطانی امیر الجن).

شَغَفَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که به‌هوی که‌م

ئاودانی‌موه وشک بوو.

شَغَفَ العیشُ: ژبانی ناخوش و هرکه‌م و

کورپی بوو.

شَغَفَ الخلقُ: ره‌وشتی ناشیرین بوو ه (فهر

شظیف).

الشَّظْفُ: نانه سوتاو ه پارچه داریکی

بجوک و مکوو سنگ.

الشَّظْفُ: چورت‌م و ناخوشی ه (ك:

شظاف) ه پل هه‌لدانی گوشت

له‌بنکی نینوک و نه‌ملاو نه‌ولای.

شَغَطِي العِوْدُ وَاوْهُ شَغَطِي: عودمکه قلی‌شاو

دوو که‌رت بوو.

شَغَطِي القَوْمُ: خه‌لکه‌که بلا‌ومیان لی کرد.

شَغَطِي الفرسُ: نیسقانی خوار نه‌زنوی

شَعَبَ عَنْهُ: دُور كِهوتِهوه.

شَعَبَ الشَّيْءُ: شتهكهی پارچه پارچه كرد ۵

وادمبى بؤمانای پیچهوانه لیك

بوونهوهو تمقینهوه بهكاردمهیندرئ،

دمگوترئ: (شَعَبَ الصَّدْعُ): شته

تههویو درزبردوهكهی پیكهوه

نووساندهوه.

شَعَبَ الرَّجُلُ: پیامكه ناوشانی پان بوو.

شَعَبَ الطَّبِيُّ: ناسكهكه نیوان شاخهكانی

پان بوون ۵ (لهو أشعب وهي شعاب) ۵

(ك: شَعَبٌ).

أَشْعَبَ الشَّيْءُ: هه نشاوی شتهكهی چاك

كردهوه.

شَعَبَ الزَّرْعُ: كشتو كالمكه بهلهبهله

بوو دیراو دیراو بوو.

شَعَبَ الْأَمْرُ: كارمكه بهشبهش كرد.

شَعَبَ الْإِنَاءَ وَالْمِرَّةَ: درزی زمرفو

مهجهلو فابهكهی چاك كردهوه.

إِنْشَعَبَ: بلاوو پمرتهوازه بوو،

دمگوترئ: (إِنْشَعَبَتْ أَغْصَانُ

الشَّجَرَةِ): پهل و لقی درمختهكه بلاو

بوونهوه.

إِنْشَعَبَ النَّهْرُ: روبارمكه بهشبهش بوو ۵

(إِنْشَعَبَ الطَّرِيقُ): ریگاكه دابهش

بوو، رئ پئ بوو، بوو به دوو پئیانو

سی پئیان.

إِنْشَعَبَ عَنْهُ: دوركهوتهوه لیى،

دمگوترئ: (إِنْشَعَبَ الْقَوْلُ بِصَاحِبِهِ):

نمسهكه نمخوش كهوت ۵ (لهو شَطْرٌ

وهي شَطِية).

أَشْطَاهُ: پریشكى نمو شتهی رئ كهوت ۵

پارچهی نمو لی درا.

شَطِيةُ الشَّيْءِ: شتهكهی پارچه پارچه

كرد.

شَطِيةُ الْقَوْمِ: خهلكهكهی پمرتهوازه

كرد.

تَشَطَّى الْعَرْدُ: عودمكه كمرت كمرت

بوو، دمگوترئ: (تَشَطَّى الصَّدْفُ عَنْ

الذُّلُوفِ): توپكلی مروارییهكه

هه نشیو دهنكه مروارییهكه

دمركهوت.

تَشَطَّى الْعَرْمُ: خهلكهكه بلاومیان لی

كرد.

الشَّطْطَى: نيسقانيكه بهئمزئوی

نمسهوه لكاهو ۵ دهستو پیومندی

هؤزو خیل لهبنهجهو نهژادا لهوان

نینو بهغهمواره حسیب دمكرئن.

الشَّطِيةُ: نيسقانی بچوك كه بهدموری

نيسقانی ئاوزمنگی قاجهومیه ۵

پارچهو پریشك كه لهقهبارمی

رمقهوه بهمړن ۵ بهزوری بؤپارچهی

تمقهمنیو گوللمتؤپو شتی وا

بهكاردمهیندرئ ۵ (ك: شَطَايا).

شَعَبَ الشَّيْءُ شَعْبًا: شتهكه لیك بؤوهو

پارچه پارچه بوو ۵ تهقییهوه.

شَعَبَ إِلَيْهِ: ئارزوی كردو همزی لی بوو.

قسهكه سهرنجی گابرای خاومنی
لهمانابهكموه بۆ مانابهکی تر برد.
تَشْعَبْ: پارچه پارچه بوو، بوو به
چهند بمش.

تَشْعَبْ الزَرْعُ ونحوه: کشتو کالهمکه
بهلهبهله بوو.

أَشْعَبْ: پیاویکی نازادکراوی حهزرمتی
عوسمان بوو لهمهدينه، زۆر چاو
چنۆک و بهتعماع بوو بۆ ته نمونهی
تعماعکاری و لهپهندا دمگوتری:
(أَطْمَعُ مِنْ أَشْعَب): فلان له نهشععب
بهتعماع تره، یان دمگوتری: (طمع
أشعبي).

الشَّعْبُ: نهتهوه، کۆمهلی زۆر
کهلهنهژادا بچنهوه سهرباوکیک و
لهههوزو خیل بههرهراوانتره، یان
کۆمه نیک ئادهمیزادی زۆرن و
بهپرموی بهک یاساو ریسای تایبهتی
دمکهن ه یان کۆمهلیک ئادهمیزادی
زۆر بهیهک زمان ناخواتن بکهن ه
(ك: شعوب).

الشَّعْبُ: شیوو دۆل، نزماهی نیوان دوو
کیو ه (ك: شعاب) ه پێگا ه پێرموی
ناو لهزیر زمو.

شَعْبَانُ: مانگی ههشتی سالی هههمریی.
الشَّعْبَةُ: کۆمهلهشت ه قورئان
دههمرموی: {نَطْلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي
لَآئِ شَعْبٍ} ه پارچه که قاپو

قۆری و شتی شکاوی لهوجۆری پی
چاک دمکری ه لقى درمخت ه (ك:
شَعْبْ، شِعَابْ).

الشَّعْبُ: پهنجهکانی دمست و حاج ، یان
پهل و نوکی نامیری ومکوو سیلک و
شمنمو شمو فلجمو شتی وا، دمگوتری:
(شَعْبُ السُّفُود): شتیکه ومکوو مقاش
دوووسی نووکی بهسهرمودیه، لهکاتی
گۆشت سورکردنهمودا گۆشتهکهی پی
تیک ههلهدمری و ونج و ونج دمکری ه
(شَعْبُ الدر): بارو دۆخهکانی
رۆژگارو گۆرانکارییهکانی ه (شَعْبُ
الصدر): بۆریهکانی ههناسه لهناو
سییهکان دا ه (الزلة الشَّعْبِيَّة):
ههوکردنی بهمردمی رێپرموکانی
ههناسه.

شُعُوبُ: ناویکه لهناومکانی مردن،
دمگوتری: (شُعْبَةُ الشُّعُوب): مردن
تهفرو تونای کرد.

الشُّعُوبِيَّة: نهزعهو بیرو باومرپیکی
دممارگیری نهتهوه بهرستییه
لهسهردمی عهباسیهکان دا بهرمی
سهند دژی رێزلیتئان و پاساو
دانهموی پمگهزی عهرمبه بهسهر
نهتهومکانی تردا ه ههروا ناوه بۆ
ههلهگرانی نهو بیرو باومره ه
تاکهکهی (شعوبی)یه.

الشُّعْبِيَّة: لهبواری پزیشکی دا

رېږمويکي همواييه له ناو سيبهکان
 دا ه هروا ناوی شوپنیکه لهباشوری
 عیراق نزيك بهصره، لهسهرمتای
 هاتنی نینگليز مکن بو ډاگرکردنی
 عیراق ۱۹۱۵م شېړکی بهناو بانگی
 تېدا کراوه شیخ مهحمودی حمفید
 بهلهشکرېکی پېـکـهاتوو
 لهجهنگاو مرانی کورد هاوبهشی نهو
 شمېری کردوه.

المشعب: نامیرېکی کونکردنه
 بهکاردمهینسری بو چاککردنوموی
 قاپو قاجاخ ه (ک: مشاغب).
 شعبه شعبه: کاراما بوو لهفرتو فیلو
 چاو پهستهکی دا توانایهکی تایبهتی
 همبوو بو شاردنوموی راستیبهکانو
 دمرخستنی شته بهتالو پوجهکان
 لهقاوغی راستیبهکان دا بهپشت
 بهستن بهچاو بهستهکی ه (فهر
 مشغېد).

شعبه الشعير شعبا: فزی ژاکاو نالوزاو گری
 گری بوو، دمگوتری: (شعبه فلان و
 شعبه رأسه وبدنه): فلانکس چلکن و
 پلکن بوو ه (فهر اشعبه وهي شعناء) ه
 (ک: شعبه).

شعبه الامر: کارمه بلاو بڅوه، پارچه
 پارچه بوو.
 شعبه من الشين: شتيکی کهمی

لهستهکه هه لگرت.

شعبه من فلان: بهچاوی سوک و بی نرخ
 سهېری فلانی کرد.

شعبه الشاعر: شاعیرمه لهشيعرهمکانی
 دا شیومی (تهشعيت)ی عروزی
 بهکارهینا واته لهجیاتی تمفعيله
 (فاعلاتن) لهبهحری (المجث)دا،
 تمفعيلهی (مفعولن)ی بهکارهینا.

شعبه: ليك بلاو بوو، دمگوتری:
 (شعبه رأس الورد): سهری سنگهکه
 پرې پرې بوو، قهلشی و پارچه پارچه
 بوو.

شعبه رأس المسواك: سهری
 داریواکهکه پرې پرې بوو.
 شعبه الشعر: قزمکه نالوزکان، چلکن
 بوو.

شعبه القوم: خه لکهکه بلاو بوونهومو
 پارچه پارچه بوون.
 الاشعبه: سنگ ه سیواک.

الشعبه: کاروباری بلاوو هممهجهشنو
 جوړاو جوړ، دمگوتری: (لَم الله
 شعبه): خودا نیشو کارمکانی بو
 کوکردنومو بهکالا بوونهومو.

الشعبه: لهبواړی عوروزدا نومیه
 تمفعيلهی (فاعلاتن) لهسهرموی
 بهحری خمفیفی موجتهث دا ببيتته
 (مفعولن).

شَعْرَة شَعْرَة: بهمانا (شَعْبَة) دئ ه (فهر
مُشْعَوِد).

المُشْعَوِد: نهوکهسهی چاو بهستهکی لی
کرایبی.

شَعْر لَان: فلانکس شیعیری گوت.

شَعْر له: شیعیری بۆ گوت.

شَعْر به شعوراً: ههستی پی کردو پی
زانی.

شَعْر فلاناً: لهشیعردا زال بوو بهسمری دا،
بۆ پی دا.

شَعْر الشیئ شَعْرًا: کولک و موی کرده
ناوکهفی شتهکه، دهگوتری: (شَعْر
الحُف): موی کرده ناواخن و ناوکهفی
خوفنهکه.

شَعْر شَعْرًا: موی زۆرو دریز بوون ه (فهر
أشعر وهي شعراء) ه (ك: شَعْر).

شَعْر لَان شَعْرًا: فلانکس مهلهکهی
شیعیری له لاهیدا بوو، شیعیری جوان و
ناپایی گوتن.

أشعر الغلام والجارية: کوپو کچهکه
لهکاتی پیگه‌یشتن و باتق بوون دا
موویان لهسمر جهسته پهیدا بوو.

أشعر القوم: خه‌کهکه دروشمیکیان بۆ
خویان دانا.

أشعر الشیئ الشیئ: شتهکه بهشتهکهوه
نوو سا، یان تیکه‌لاوی بوو.

أشعر الأمر: شتهکهی بلاو کردموه.

أشعر فلاناً: پۆشاک و شیعیاری تایبهتی
له‌بهر فلانکس کرد.

أشعر فلاناً الأمر ویالامر: کارمکهی
به‌فلان زاناند ه قورنان دمفه‌رموی:
﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا
يُؤْمِنُونَ﴾.

شاعرة: شهره شیعیریان کرد، له‌شیعر
گوتن دا پی‌شپ‌گییان کرد، به‌شیعر
به‌ره‌لستی شیعیری نهوی تری
دایه‌وه.

شعر الشیئ: به‌کولک و مو ناواخن
کرد.

تَشَاعَر: لافی شاعیری تی لی دا، خوی
به‌شاعیر دانا.

استشعر القوم: له‌شهرپا خه‌کهکه
به‌دروشمی خویان بانگی په‌کتریان
کرد ه به‌نه‌ینی تایبهتی خویان
په‌کتریان ناگادار کرد.

استشعر الشوب: قوماشه‌کهی ومکوو
دروشم له‌بهر کرد.

استشعر الحرف: ههستی به‌ترس کرد،
دهگوتری: (استشعر خشية الله).

الأشعر: گوشتی ژیر نینۆک ه (ك: شَعْر
وشاعر) ه (هو أشعر الرقة): نازاو

به‌جهرگه (کینایه له‌شیر،
دهشوبه‌یندری به‌شیر باملی توکیشی
په‌یونه‌بی).

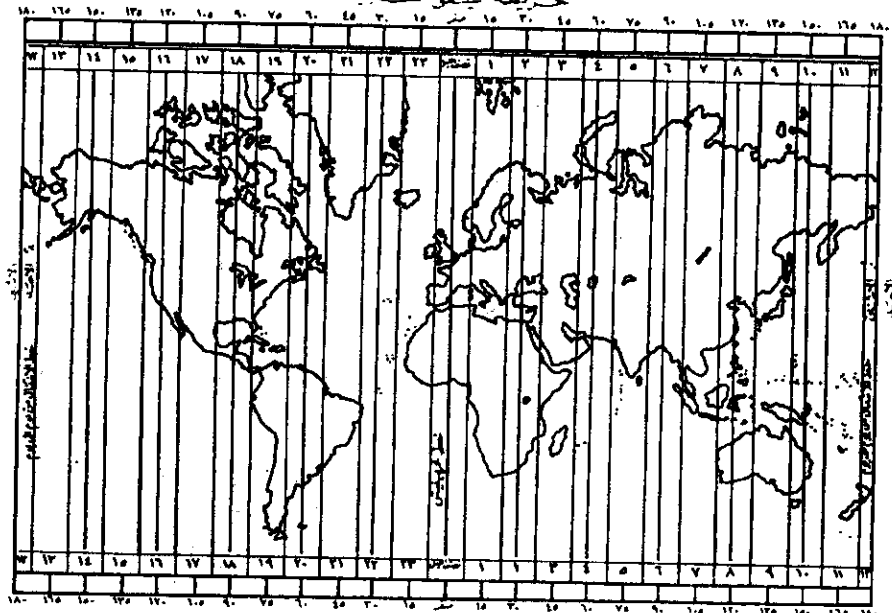
أقسام الشعر المسددي

البيت شطران (مصرحان) : الصدر والمجز

والشطر اجزاء يقطع اليها الشعر حسب بحور الشعر الآتية نظمها صني الدين الحلبي :

البحر الطويل :	طويل له دون البحور فضائل	فَعُولُنْ مَقَاعِلُنْ فَعُولُنْ مَقَاعِلُنْ
البحر المنيد :	لِمَدِيدِ الشَّعْرِ عُنْدِي صِفَاتُ	فَاعِلَاتُنْ فَاعِلَاتُنْ فَاعِلَاتُنْ
البحر البسيط :	أَنَّ الْبَسِيطَ لَدَيْهِ يُبَسِّطُ الْأَسْلُ	مُسْتَفْعِلُنْ فَاعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ فَعُولُ
البحر الوافر :	بَحُورُ الشَّعْرِ وَأَفْرَهَا جَمِيلُ	مُقَاعَلَتُنْ مُقَاعَلَتُنْ مُقَاعَلَتُنْ فَعُولُ
البحر الخامل :	كَمَلُ الْجَمَالِ مِنَ الْبُحُورِ الْكَامِلُ	مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
بحر العنجز :	عَلَى الْأَهْزَاجِ تَنْهِيلُ	مَقَاعِلُنْ مَقَاعِلُنْ مَقَاعِلُنْ
بحر الوجز :	فِي أَبْحَرِ الْأَرْجَازِ بَحْرُ يَسْهَلُ	مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
بحر الرمل :	رَمْلُ الْأَبْحَرِ تَرْوِيهِ الْيَقَاتُ	فَاعِلَاتُنْ فَاعِلَاتُنْ فَاعِلَاتُنْ
بحر السريع :	بَحْرُ سَرِيعٍ مَا لَهُ سَاحِلُ	مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
البحر المنسرح :	مُنْسَرَحٌ فِيهِ يُفْرَبُ الْمَثَلُ	مُسْتَفْعِلُنْ مَفْعُولَاتُ مَفْعُولُ
البحر الخفيف :	يَا خَفِيفًا خَفَّتْ بِهِ الْحَرَكَاتُ	فَاعِلَاتُنْ مُسْتَفْعِلُنْ فَاعِلَاتُنْ
بحر المضارع :	تُعَدُّ الْمَضَارِعُ	مَقَاعِلُ قَاعِ لَا تْ
بحر المقضب :	اِقْضِبُ كَمَا سَأَلُوا	فَاعِلَاتُ مُفْعِلُ
بحر المجتث :	إِنْ جُثَّتِ الْحَرَكَاتُ	مُسْتَفْعِلُنْ فَاعِلَاتُ
البحر المنتقرب :	عَنِ الْمُنْقَارِ قَالَ الْخَلِيلُ	فَعُولُنْ فَعُولُنْ فَعُولُنْ فَعُولُ
البحر المتدارك :	حَرَكَاتُ الْمُحَدَّثِ تَنْتَقِلُ	فَعِلُنْ فَعِلُنْ فَعِلُنْ فَعِيلُ

خريطة الشفق الساعية

الاشعرية: تاقمیکن لهولهمای کهلام
شوین رقبازی نهبولحه سمنی
نہشعمری کهوتوون لهزور شت دا
بیرو باومرپیان پیچہوانہی
موعتہزیلهکانہ.

الشاعر: شاعر، همستیار ۵ شیعروپژ ۵
(ک: شعراء) ۵ (شعر شاعر): شیعری
چاک و پهمند.

الشعار: درمختی تیکهالو، درمختی
چرو پر ۵ شوینی پر دارو درمخت.
الشعار: ژیرکراس؛ نهو پارچه کراس و
دمرپیتهی دمکونه سمر گوشت ۵
نارم و دروشمی تایبمتی کؤمهتیک،
پارتیک، دمولهتیک ۵ وشمو رستهو
نهینیبهکه کؤمهتیک لهسهفمردا
یان لهشمردا بو یهکتر ناسینهومی
خویان بهکاری دهینن ۵ (ک:
أشعره).

الشعر: گهنده مو؛ موی زیاده که لهسمر
جهستهی ئادمیزادو گیانله بهری
تردا دمردمکون ۵ گمنده گیا ۵ (ک:
شعر و أشعار).

الشعر: کهلامیکی کیشراوو هاوکی شهو
خاومن سمرهواو سوزو خهالی
لهخوگرتووو بهمه بهستهوه
بگوترئ ۵ لهزارموی مهنتیقیمکان
دا قسمو ناخاوتنیکه پیکهاتووو

لمشتی خهالی و مهبهست لئی
حهز لئ کردنه یان قیز لئ کردنه
ومکوو دملئ: (الخمير ياقوتة سيالة):
مهی دورو پافوتیکی شله ۵ (المسل
في النحل): ههنگوین رشوی ههنگه.
الشعر المنثور: پهخشانه شيعر؛
کهلامیکی بهلیغو سمج نامیزه
بهشیومی شيعر خهالو سوزی
تیداپهو بی کیشی عوروزیه.

الشعري: نهستیرمهکی روناکی زور
گهورهیه لهکاتی گهرمه ی هاوین دا
دمردمکموئ ۵ قورنان دهفهرموئ:
﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَى﴾.

الشعراء: فمروه ۵ زهوی یان باخی
درمختاوی که درمختی زور بی ۵
(داهية شعراء): بهلای قورسو
سامناک.

الشعرائي: توکنی، توك دریز.
الشعر: تاله موو ۵ لهبوارى چاو
نیشمدا بریتیه لههلهگه پرانهومی
برزانگ بولای گلینه.
الشعرور: شاعروکه؛ کهسک همستی
شیعری بههیز نهبی.

الشعرية: شهعریه؛ جوژه خواردنیکه
لهههویری گهنم دروست دمکری
وشک دمکریتهوه دمکولیننری.
الشعور: ههست، دمک پیکردن بهبی

به‌لگه ۵ له‌کاتی زهمو ره‌خنه‌دا
دمگوترئ: (فلان لای‌شعر) ۵
له‌زاراوی زانا‌پانی دمروناسی‌دا
بهمو زانینه دمگوترئ که‌له‌نمفسی
بهرامبه‌دا هستی پی دمکری‌یان
له بارو دوقو دمورو به‌دا پیی
دمزان‌تری، یان نمو دم‌ک کردنو
شته ویزدانیانه‌یه که‌عه‌قل کویان
دمکاتموه بویه دمگوترئ: (ان
للشعر ثلاثة مظاهر هي الا دراك
والوجدان والنزوع).

الشعیر: جو؛ زوادیو بژیوه له‌خوار
گنهمومیه بؤ به‌هیزی ۵ له‌په‌نددا
هاتووه دملئ: (فلان کالشعیر یوکل
ری‌نم): فلانکس ومکوو جو وایه
دمشخوریو زمیشی دمکری.

الشعیر: نه‌وشته‌ی شعرعو ناپین
بهمه‌سه‌ندی بزانون و فهرمانی
بهنمجام‌دانیان گردپی ۵ (ک:
شعائر) ۵ قورئان دمفهرموی: ﴿وَمَنْ
يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقَرُّو
اِقْلُوبٍ﴾ ۵ قوربانی و همدی بؤ مالی
خودا ۵ نیشانه‌و دروشم.

المشاعر: (مشاعر الحج): نمنجامدانی
کاروباری حه‌ج.

للشعر: درمختی تیک چرزاوو پرگه‌لاو
لقو پوپ ۵ هست ۵ شوینی
نمنجامدانی حه‌ج.

المشعر الحرام: موزده‌لیفه ۵ (ک: مشاعر).
شَعَّشَعَ الضوء: روناکییه‌که که‌میک
بلاو بؤوه.

شَعَّشَعَ الشراب والحره: ناوی تیکه‌لاوی
شمرابه‌که کرد.

شَعَّشَعَ الزبد: روونو چموری زوری کرده
ناو تیگوشاویه‌که.

تَشَعَّشَعَ الضوء: روناکییه‌که بلاو بؤوه.
تَشَعَّشَعَ الشهر: زوربه‌ی زوری مانگ
تیپیری.

الشُعْشَاعُ: بلاوه بوو، دمگوترئ: (ظل

شمشاع): سیپیری‌که له‌هه‌ندی

کون و که‌له‌بیریموه روناکی و تیشکی

خور دپته ناوموه ۵ قسه خووش و

نیکته بازو دم و له‌فظ شیرین.

الشُعْشُعُ: به‌مانا (الشعشع) دئ.

شَعُّ الشَّيْءِ شَعًّا: شته‌که بلاو بؤوه.

شَعُّ فلان: فلانکس په‌له‌ی کرد.

شَعُّ الماءِ شَعًّا: ناومکی هه‌لرشت.

أَشَعَّتِ الشمسُ: خور تیشکی خوئی بلاو
کردموه.

أَشَعَّتِ النارُ: ناگره‌که روناکایی و

گهرمایی خوئی نارد.

أَشَعَّ السَّبِيلُ: گوته دانموینه‌که پرپوو،

دمکه‌کانی کامل بوون.

أَشَعَّ الماءُ: ناومکی پچر پچر نارد چوپ

چوپ ناوی بؤنارد.

نمونان هـن كه تا يه تمه ندى

تیشكدانه وميان هه بئ.

شَعَفَ الشَّيْءُ شَعْفًا: زور شته كه كهوت.

شَعَفَ الْحُبُّ فَلَانًا: دلدارى دلى فلانكسى

داخ كردوه.

شَعَفَ بِهِ رَجَبُهُ شَعْفًا: خووشى ويست، ومگرى

بوو، پئيه وه هه لهو گير بوو هـ (شَعَفَ

بالأمر): ترسا لهكارمكهو توشى شوک

بوو.

الشُّعَاف: شىتى.

الشُّعْفَةُ: لای سمروى همرشتيك بئ،

دمگوترئ: (شَعْفَةُ الْجِل): دوندى كئو

تۆبه لاکى كهز هـ (شَعْفَةُ الرَّاس): تۆقه

سمر هـ په له قزى سمر، كۆپله مووى

سمر هـ خو شه ويستى له سنور زياد هـ

(ك: شَعَفَ وَشِعَاف وَشُعُوف).

الشُّعْفَةُ: همه باران؛ تاوه بارانى كه م كه

به ناسته م روى زموى ته پكا هـ (ك:

شِعَاف).

الشُّعُوف: دل سوتاوى عيشقو نهوين هـ

دل بريندارى خو شه ويستى هـ دل

ترساو هـ شىت.

شَعَلَتِ النَّارُ شَعْلًا: ناگرمكه هه لگير ساو

كله مى كرد.

شَعَلَ النَّارُ: ناگرمكه م داگيرساند، كله م

كرد.

شَعَلَ شَعْلًا: سپيايه تى تىكه لى قزمكانى

الإشعاع: بلاو بوونه وه م روناكى و

تيشكه لهفه زادا به شيوه م شه پؤل

شه پؤل.

الأشعة الصّينية: تيشكىكى

موغنو كارمبييه له لئيك كهوتنى

نه لكتروناتى تيزرؤ پهيدا دهين.

الأشعة الكرنية: تيشكىكه له بو شايى

دمرموه دمگاته زموى زور كارابه بؤ

چونه ناووموى شتو كونكردى

شت.

الشُّعَاعُ: شتى بلاوه بوى پرژاو،

دمگوترئ: (دم شُعَاع): خوئنى

پرژاو، (قلب شعاع): دلى پاراو

پهرته وازه هـ (ذهبوا شعاعاً): به

پهرته وازمى رؤيشتن، دمگوترئ:

(تطاييرت العصا شعاعاً): گۆچانه كه

شكاو بوو به چهند پارچه يه كه وه هـ

(شُعَاع السنبِل): پرزى گوئه گهنم هـ

تهپو تۆزو كاوكوتى گوئه گهنم كه

وشك بؤوه.

الشُّعَاعُ: هئلى روناكى كه لهدرزو كونو

كه له بهرموه دئنه زورموه، ومگوو

تيتؤل و داوه دمزو دئنه بهرچاو هـ

(ك: أشعة وشعوع).

الشُّعُ: به مانا (الشُّعَاع) دئ هـ خانوى

جالجالؤكه هـ (ك: شعاع).

المُشِعَّةُ: (النظائر المشعة): نهو شيوه و

بوو، هژمکانی ماشو برنج بوون ۵
(فهو اشعل وهي شعلاء).

اشعل النار: ناگرمکەى داگیرساند،
دمشگوترئ: (اشعل النار): رهى
فلانکەسى هەلساند.

اشعل الفتنة: هیتنهو ناشوبهکەى
بهرهراوان کرد.

اشعلت الطعنة الدّم: زهبرو برینهکە
خوینی پڕژاند.

شعل النار: بۆ زینده رموى لهمانای
(شعل) دا بهکار دئ.

اشعلت النار: ناگرمکە هەلگیرساو
بلیتسەى کرد.

اشتعل فلان غضباً: فلانکەس رهى
هەلساو گری گرت.

اشتعل الرأس: پیری بهناو هژی سمریدا
بلاو بۆوه ۵ هژی سمرى ماشو برنج
بوو ۵ هورنان دمهفرموى: ﴿وَاشْتَعَلَ
الرَّأْسُ شَيْبًا﴾.

الاشتعل من الخيل: نهسپیک که تووکی
سپی تییکه لاوی توکی بی ۵
نادمهیزاد که رمگی سور لهچاوی دا
بی، یا سپینی چاوی سور بی.

الشعلة: بلیتسە ناگر، ناگری گپدار،
بلیتسەى ناگردان و تمنور ۵ بلیتسەى
چاوی تهباخو سهماومرو شتی لهو
جۆره که بهنهوت یان بهغاز نیش
دمکەن که غازمکه یان دمکریتهوه

ناگر به شوینی هاتنه دهرموى
غازمکه دهنرئو گرپدهگرئ ۵ یان
پهرویهک لهسهرى دارپکهوه
دهپیچرئو لهنهوت و زمیت
هه لدمکیشرئو ناگری پیوه دهنرئ
بۆ روناکی.

الشعیل: هەلگیرساو، بۆ مبینه
(الشعیلة) بهکار دئ ۵ (ك: شعل
وشعال).

المشعل: نامیری شت داگیرساندن و مکوو
چهرخو شقارتهو شتی لهو جۆره ۵
(ك: مشاعل).

المشعل: بهمانا (المشاعل) دئ ۵ (ك:
مشاعل).

المشعل: بهمانا (المشعال) دئ ۵ (ك:
مشاعل).

المشعل: چراو هانوس و شتی لهو جۆره
۵ (ك: مشاعل).

المشعل: شتی پڕژاوو بلاوه بوو بهچوار
دمورى خوێ دا، دمگوترئ: (جراد
مشعل وکتیبه مشعلة).

شعن شجرة شعناً: هژی ژاکاو بزو تییکهلاو
بوو.

اشعن فلان: فلانکەس کاکوولی
دوژمنهکەى گرتو بۆلای خوێ
رایکیشا ۵ هژی ناوجهوانی گرتو
کیشی کرد.

ناشوبی له‌ناویان دا به‌رپاکرد،
دمگوتری: (شَغَبَ فلان): فلانکس
فیتنه‌یی نایه‌وه.

شَغَبَ عن الطريق: له‌رینگه لای دا.

شَاغِبُهُ: زۆری فیتنه جۆیی له‌گه‌ل دا
کرد.

تَشَاغَبَ فلان: فلانکس شه‌غهب و
فیتنه‌یی دروست کرد و خۆی
به‌دمسته‌وه‌نده‌دا، دمگوتری: (طلبت
منه کذا تشاغب وامتنع).

تشاغب الرجلان: هه‌ریه‌ك له‌و دوو
پیاوه ناشوبی بۆ نه‌وی تر نایه‌وه.

الشَّغْبُ: ناگری فیتنه خۆشکردن و
دمه‌دمنه‌ی خه‌لك بۆ شه‌رو به‌گژ
به‌كدا جون و ناشوب نانه‌وه‌و فیتنه
به‌رپاکردن و هه‌رش کردنه سه‌ر
به‌كتر و كیشه به‌رپاکردن.

الشَّغْبُ: شه‌رپانگیز و فیتنه جۆ و نا‌زاوه
گیر و شه‌رپانی.

الشَّغْبُ: به‌مانا (الشَّغْبُ) دئ.

شَغَرَ المكان ونحوه شُغُوراً: شوینه‌كه خائی
بوو، چۆل بوو، دمگوتری: (شَغَرَ المنصب
أو الكرسي أو الوظيفة).

شَغَرَ البلد: ولات له‌پارێزگار و کاربه‌دمست

خائی بوو، كه‌س نیه‌کاروباری به‌رپه‌وه
به‌رئ نه‌من و ئاسایشی بپارێزی،
به‌ره‌راوان بوو.

إشْعَنَ شَعْرُهُ ونحوه: قزی زۆر ژا‌کو
بژبون.

الشَّعَائِنُ: چه‌ژنیکی مه‌سیحیانه‌یه
دمکه‌وینته روژی په‌كشه‌مه‌ی پێش
جه‌زنی هه‌یصح، ناهه‌نگ و جه‌ژنیكه
به‌یۆنه‌ی یادموهری جونی هه‌زهرتی
عیسایه بۆ به‌یتوله‌قدیس.

الشُّعْنُونُ: (رجل شُعنون): پیاویکی قز
بزو ژا‌کو و گیل و نه‌حه‌مه‌ق و (ك:
شعانين).

شَعَا شَعْوًا: بلا و بۆوه، به‌رته‌وازه بوو.

شَعَا الشَّعْرُ ونحوه: قزكه بزوو زۆر ژا‌كا.
شَعِيَ شَعًا: به‌مانا (شَعَا) دئ و (له‌ر اشعی
وهي شعراء).

أشعی القوم الغارة: خه‌لكه‌كه هه‌رشیان
بردو دمستیان به‌شه‌ر کرد و شه‌ریان
هه‌لگیرساند.

الشَّاعِي: به‌شی ناشکرا و دیار و دوور.

الشُّعَى: کۆپله قزی بلاوه بوو.

الشُّعْرَاءُ: به‌ربلاو، به‌رته‌وازه و شاش و
پاش، دمگوتری: (شجرة شعراء):

دره‌ختی لق و پۆپ بلاو و (غاره
شعراء): هه‌له‌مه‌تی به‌ر بلاوو
سه‌رانسه‌ری.

شَعْرَةٌ: به‌روانه ماده‌ی (شَعْدَ).

شَغَبَ الْقَوْمَ (عليهم وفيهم وبهم): شه‌ری
له‌ناو هه‌ومه‌كه‌دا هه‌لگیرساند و فیتنه‌و

شَغَرُ السَّعْرُ: نرخ دابه‌زی.

اشْتَقَرَّ عَلِي فلان: دست درنیزی کرده

شَغَرُ الْكَلْبُ: سه‌گه‌گه قاجیکی هه‌ئیری بۆ

سهر فلان و قسه‌ی ناشیرینی پی

ئه‌وه‌ی میز بکا.

گوت، شانازی بی‌سه‌ردا کرد.

شَغَرُ فُلَانًا عَنِ الْبَلَدِ وَغَرَهُ شَغْرًا وَشَغَارًا:

شَاغَرُ: هه‌ریه‌ک له‌و دوو‌گه‌سه‌ خۆشکی

فلان‌کەسی له‌وڵات دمرکردو تپۆی کرد

خۆی یان خزمی خۆی له‌وێ ترماره

شاربه‌دمری کرد.

کرد به‌بی مارهبی (ژن به‌ژنیان

أَشْغَرُ النَّهْلُ: سه‌رچاوه‌ی ناومکه له‌پێکا

کرد).

دوور بوو.

تَشَغَرُ فُلَانٌ فِي الْقَبِيحِ وَغَرَهُ: فلان‌کەس

شَاغَرُهُ مُشَاغَرَةٌ: ژن به‌ژنی له‌گه‌لدا کرد

له‌شتی ناشیرین و کاری نابهبی دا

خزمیکی خۆی له‌فلان مارمکرد

رۆچوو، سنور شکینی کرد.

به‌مه‌رجیک ئه‌وه‌یش خزمیکی

الشَّاعِرُ: خالی و بۆش، دموتری: (مکان

خۆی لی مارمیکا، واته به‌شیوه‌ی

شاغر او منصب شاغر او کرسی

(نکاح الشغار) ژنیان مارمکرد به‌بی

شاغر): شوینی چۆل، پله‌و پایه‌ی

مارهبی که‌له راستی دا ئه‌مه

چۆل، کورسی چۆل.

له‌ناپینی نیسلام دا هه‌رامه.

الشَّاعِرَانِ: شوینی بپینی ناوک ە

اشْتَقَرَّ: به‌مانا (أشغر) دئ ە زۆرو

کو‌تایی پمگی ناوک.

تی‌که‌ل و پی‌که‌ل بوو.

الشَّغَارُ: به‌تال و بۆش ە بیریک ناوی

اشْتَعَرَ النَّوَابُ: جپو جانهمورو نازه‌ل

زۆری تی‌دای ە پمگی‌که

زۆر بون و په‌رمیان سه‌ند.

له‌لاته‌نیشتی حوشر.

اشْتَقَرَّ الْأَمْرُ بفلان: کاروباری فلان یان

الشَّغَارُ (نکاح الشغار): ئه‌وه‌یه پیاویک

کیشهو نیزاعه‌که‌ی له‌وزه دمرچوو

ئافه‌رتیکی خزمی خۆی له‌پیاویک

به‌ره‌راوان بوو.

ماره بکا به‌بی مارهبی به‌مه‌رجیک

اشْتَقَرَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی تی‌که‌ل و

پیاومه‌که‌ی تریش ئافه‌رتیکی خزمی

پی‌که‌ل بوو.

خۆی له‌ئهو ماره بکا به‌هه‌مان

اشْتَقَرَّ الْأَسَابُ عَلَيْهِ: حیساب و

شیوه.

مامه‌ئه‌که‌ی به‌ره‌راوان و تی‌که‌ل و

الشَّعْرُ: دموتری: (تفرقوا شَعْرَ بَعْرَ):

پی‌که‌ل بوو سه‌رو دمری لی ناکا.

به‌هه‌مو لایه‌ک دا بلاو بوونه‌وو

کون و قوزینی ولاتیان پرکردنه‌وه.

الشُّغَارَةُ: بمرده نهمستی بهناسن لئی

دهدرئو پریشکی ناگری لئی بهمرز

دمبهنه‌وه و ناگری بی دمکریته‌وه.

شَغِشَغَ اللِّجَامُ فِي لَمِ الدَّابَّةِ: لغاوی

لهدممی و لاخه‌که‌دا جولاندو توندی

کرد بو نه‌وهی و لاخه‌که سهرنهرم

بی، جلمو کیش بی.

شَغِشَغَ السَّنَانُ فِي الْمُطْعَمِ: سهره

رمبه‌که‌ی له‌برینه‌که‌دا لقاند بو

نه‌وهی برینه‌که کاریگمر تر بی.

شَغَفَهُ شَغْفًا: دلی داگیر کرد، دلی برد،

وای لئی کرد عاشقی بی.

شَغِفَ بِهِ وَحْبَهُ: حمزی لئی کرد به‌سۆزو

خۆشه‌ویستی نه‌وه‌هه‌له‌و گیر بوو،

که‌وته داوی دل‌داری نه‌وه‌وه (فهو

شَغِفَ وَهِيَ شَغِفَةً).

شَغِفَ بِهِ وَحْبَهُ شَغْفًا: به‌مانا (شَغِفَ) دئی (

فهو مشغوف).

تَشَغَّفُهُ: به‌مانا (شَغَفَهُ) دئی.

تَشَغَّفَ الْحِرَّ فَلَاثًا: هه‌واله‌که‌هه‌لانه‌که‌سی

خسته دله‌راوکی‌وهو پییه‌وه هه‌له‌و

گیر بوو.

الشُّغَافُ: پهردمی دل، یان ناخی دل.

شَغْلَ الدَّارَ: له‌خانومه‌که‌دا جیگیر بوو،

مایه‌وه.

شَغْلَ فَلَاثًا عَنِ الشَّيْءِ: هه‌لانه‌که‌سی

له‌شته‌که‌لادا، مه‌شغول کرد.

شَغْلَ عَنْهُ بَكْذَا: به‌هوی فلان شته‌وه لئی

بی ناگا بوو.

شَغْلُهُ: بو زنده‌چره‌وی له‌مانای (شَغْلُهُ)‌دا

به‌کاری، وای لئی کرد مه‌شغول بی‌و

ناگای له‌شتی تر نه‌بی.

اَشْتَغَلَ الدَّوَاءُ فِي جَسْمِهِ: دهرمانه‌که

به‌جه‌سته‌ی دا بلاو بوو کاریگمر بوو

تییدا.

اِنْشَغَلَ: بو موطاومعه‌ی (شَغْلُهُ)‌دئی.

تَشَاغَلَ بِهِ: پی‌وه‌ی مه‌شغول بوو.

الأشْفَرَةُ: ههرشتیک ئادهمیزاد

مه‌شغول بکاو له‌شتی تر بی ناگای

بکا (ك: أشاغل).

الشُّغَالُ: نه‌وه‌که‌سه‌ی ئه‌وه‌که‌سه‌ی نیسی زۆر بی (

نه‌وه‌که‌سه‌ی هه‌مه‌کاره‌ بی‌و ههرچی

داوای لئی بکری جگه‌ له‌کاری

پیشه‌سازی ئه‌نجامی دهدا.

الشُّغْلُ: پیچه‌وانه‌ی به‌تالییه (ه‌شتی

به‌یدا بوو که ئادهمیزاد مه‌شغول

بکا، دمگوتری: (هر لي شغل شاغل):

بو زنده‌ ره‌وی له‌مه‌شغول بون دا

به‌مانا خودی کارمکش دئی،

دمگوتری: (شغل شاق): کاریکی

قورسو گرانه، (شغل جيد): کاریکی

باشه‌ی (ك: أشغال).

المشغول: دمگوتری: (فلان فارغ

مشغول): فلانكەس بەكارلىكى بى

سودمە خەرىكە ە (دار مشغولە):

خانۇللىكە خىزانى تېدايە،

ئادەمىزادى تېدا نىشتەجىيە ە

(منصب مشغول): مەنصەبەكە

پېرگراۋمەتە، كەسپك ھەيە لەو

پەلەو پايەدا كاردەكا.

شَغِيَتْ سِنَّ شَغِيْ: ددانىكى لەددانەكانى

ترى درېز ترە، گەورەترە ە پان

لەپىزى ددانەكانى تر دەرچوۋە.

شَغِيْ مِّنْسَرُ الطَّائِر: دەندىكى بالندەكە

كەۋانەپى بوو، خوار بۆتەمە ە (فەر

اشغى ۋەي شغواء).

شَغِيَتْ الْإِنْسَانُ: ددانەكانى لەكورتى و

درېزى دا جوداۋازىيان ھەبوو ە

(فەي شاغى).

أَشْغَى الرَّجُلُ: پياۋەكە پاراۋ حولولۇپ

ھەردەمەو پايەكى ھەيە.

أَشْغَى الْقَوْمَ بَكْذَا: خەلەكەكە بىرو

بۆجۈنيان جوداۋاز بوو ھەريەكەو

پايەكى خۆى ھەبوو.

أَشْغَى بِبِرْلَه: جۆپ جۆپو دۆپ دۆپ

مىزى كرد.

شَفَرَةُ شَفَرًا: قەراخى ھەنگاۋت،

لەكەنارى دا.

شَفَرُ الشَّيْءِ: قەراخى شتەكەى ھەنگاۋت.

شَفَرَتِ الشَّمْسُ: خۆر لەئاۋا بوون نەزىك

بۆۋە.

شَفَرُ الْمَالُ: مال و سامانەكە كەم بۆۋە،

لەئاۋچوۋ فەموتا.

شَفَرُ عَلَى الْأَمْرِ: لەكارەكە نەزىك بۆۋە

لىى چوۋە پېشەمە.

الشَّفَرَةُ: قەراخى ھەرشىك ە (شَفَرُ

الْجَفْنِ): قەراخى پېلۋى چاۋ ئەۋەى

كە بىزانكى لى دەرۋىن ە (ك:

اشغار).

الشَّفَرَةُ: دەمە شمشىرو دەمە جەقۇ،

دەمە كېرد ئەۋەى پان گراۋمەتەمە

تېزگراۋە لەمادى ئاسن ە موسو

تەراش و گۈيزان ھەرشىك موى

پى بتاشرى ە رەمىز نەينىيەكە

ھەندى كۆمەل و تاقم لەئاۋخۇيان دا

بەكارى دەمىن بۇ لىك حالى بون و

لىك تىگەپشتن بە شىۋەى نەينى ە

(ك: شِفَارُ وَشَفَرُ).

الشَّفَارُ: ۋەستى شىفرە، شىفرە

دروستەكەر.

الشَّفِيرُ: لىۋارو قەراخ ە (شَفِيرُ جَهَنَّمَ):

لىۋارى دۆزەخ.

الْمِشْفَرُ: لىچى حوشتر ە لىچى خواروى

ئەستورو پتەمە.

شَفَفَ فَلَانُ: پياۋەكە غىرە گرتى و

توپە بوو لەسەر ھەئس و كەۋتى

بىگانە بەرامبەر مەحرەمەكانى.

شَفَّضَ الحُرَّ الشَّيْءَ: گهرماکه شتهکه ی
وشك كردموه.

شَفَّضَ الصَّكَّعُ النَّبَاتَ: سمرماو
سۆلمهک گياوو گزمهکی هه لپروکاند.
شَفَّضَ الهَمُّ فُلَاناً: خه مو خه مته
فلانکهمسی کزو کۆلهوار کرد.

شَفَّضَ المَاءَ رَهْوَه: که م که م ناوی رشاند.
شَفَّضَ الدواءَ عَلَى الجرح: دهرمانهکی
به مبرینه که دا پڕژاند پینیدا بلاو
کردموه.

الشَّفْشَافُ مِنَ الشَّيَابِ: قوماشی تمهک
چنراوو شاش و هاش چنراو ه بای
شهمال و فینک کهرموه ه نهرمه بای
فینک ه سروه بای فینک.

المُشَفِّفُ: کهسیک به هو ی رق هه لسان و
توره بوونهوه به مرزی، غیره بیگریو
توره بی.

المُشَفِّفُ: فشه کهرو به د پموش.
شَفَّعَ الشَّيْءَ شَفْعاً: شتهکه ی کرد به جوت،
دوهینده ی خوی لی کرد.

شَفَّعَ البَصَرُ الْأَشْبَاحَ: بیناییه که شتهکه ی
به دو دوو بین، وکوو چۆن خیل شتی
تاک به جوت دهبینی.

شَفَّعَتِ الحَامِلُ: ژنه دوگیانه که
مندالهکانی کردن به جوت، به دوو،
واته دووهم مندالی بوو.

شَفَّعَ لِفُلانٍ: تکاو پارانهموی بۆ فلانکهمس

کرد بۆنهموی له تاوانی خوش بین پان
لی ی که م بکه نه وه.

شَفَّعَ الی فلان: هانای بۆ فلانکهمس بر دو
تکاکاری نارد بۆلای.

شَفَّعَ فِي الْأَمْرِ: شهفاعته و تکای
له کارمه که دا کرد.

شَفَّعَ: مانای (شَفَّعَ) به مزیده وه
دمگه به نی.

شَفَّعَ فُلَاناً فِي كَذَا: تکای فلانکهمسی
له وشته دا و مرگرت ه تکاکه ی
و مرگرا، دمگوتری: (هو مُشَفَّعٌ): تکاو
شهفاعته و مردهگریو قبولیه تی ه
(هو مُشَفَّعٌ): تکاو شهفاعته تی
و مرگراوه.

تَشَفَّعَ لَهُ: به مانا (شَفَّعَ دئ).
تَشَفَّعَ لِفُلانٍ الی فلان: تکای له فلان کرد
بۆ فلان.

تَشَفَّعَ: چوووه سهر رنبازی ئیمامی
شافیعی، بوو به شافیعی مه زههب.

اسْتَشَفَّعَ: داوای کۆمهکی و یارمه تی کرد،
دمشگوتری: (اسْتَشَفَّعَ فُلَاناً رَبَّهُ
و اسْتَشَفَّعَ الی فلان).

الشَّافِعُ: خاومن تکاو شهفاعته ه (ناقة
شافع): حوشتریک بیجوی له گه ل بی
ه (شاة شافع): مهر بهرخۆله ی
له گه ل بی.

الشَّفَائِعُ: شتی دوولایه نو دوو سهره.

شفائع النبى: روه كيك به دوو جور
بروئ.

الشفاعة: تكا كردن و پارانه وه بو
ليخوشبون له تاوانبار.

الشفع: نه وهى شت دمكا به جوت و دوو
دوو ه پيچه وانهى تاكه ه (ك: اشفاع
و شفاع).

الشفع: به مانا (الشفع) دئ.

الشفعة: دوركات نويزى چه شتمنگاو.

الشفعة: مافى حيران بو هه لگرتنه وهى
زموى و خانوى هاوسى خوى و
نه هيشتنى كرپارى تر كه نه و ملكه
بكړئ به و مخرج و ياسايه
شهر يعته نيسلام ديارى كردون،
همروا وشه (الشفعة) ناوه بو
خودى مولكه هه لگراو كه به و
شيومه ه همروا به مانا (الشفعة) دئ
ه چاو مزار، دمكوترئ: (اصابته شفعة):
چاوى پيس كارى لئ كردوه.

الشفرع: كه سيكه بتوانئ دوهيندمى
هاوه نه كهى كار بكا.

الشفيع: خاومن تكاو شفاعت ه
نه و كه سهى زموى و خانو به شيومه
شوفعه هه لگريته وه ه زماره جوت
و مكوو (٢، ٤، ٦، ٨، هتد) ه (ك:
شفعاء).

شف الثوب و نحوه: قوماشه كه نه و منده

تهنك و شاشه نه و ديوى دمبينرئ.

شف الشئ: شته كه هينده تهنكه يان

نه و منده رون و شفافه نه و ديوى
نه شارده وه، دمكوترئ: (شف الإناء):

ممنجه نه كه سوراحيه كه شتى
نه و ديوى تيدا دمبيندرئ ه (شف
السائل): شله مه نييه كه نه و منده رونه

نه و ديوى خوى نه شارده وه.

شف: به هوى نه خو شو و غم و خهفه ته وه

كزو لاواز بوو ه له بمر سوگى و بئ
كيشى و مقره ناگرئ.

شفّت الريح: كزه با هه ليكرد هه وى
ساردو كزما هه لبوو.

شفّ الشين شفّا: شته كهى لاواز كرد،
خه وى لئ زړاند، دمكوترئ: (شفّ الحب
أو المم): دلدارى يان خه و په زاره
خه وى لئ زړاند.

شفّ الهواء الماء وغيره: هه واكه كه ميكي
له ناو كه برد.

شفّ الشارب الماء أو الشراب: بخورم و كه
جوړى له ناو و شرابه كه برى هه مووى

هه تقوران و هيجى نه هيشته وه.

شفّ الرسم: وپنه كهى به شتى رون و
شفاف دروست كرد.

أشفّ عليه: به سهرى دا بالا دمست بوو.

أشفّ الشئ: شته كهى رون و شفاف
دروست كرد.

اشْتَفُ بعض أولاده على بعض: زنده ریزو
خوشه‌ویستی دا به‌هه‌ندی
له‌منا له‌کانی و به‌هه‌ندی کیانی نه‌دا.
شَفَفَ علیه: به‌سهری دا بالا دمست بوو
ه تمنک و باریکی کرد.

اشْتَفُ مافی الإماء: نه‌وی له‌په‌رداخ و
قاپه‌که دا بوو هه‌موی خواردموه.
اشْتَفُ الأمر: لیکۆلینه‌وی له‌کارمکان
دا کرد.

اشْتَفُ الشيء: شته‌که‌ی بینی به‌هوی
جاویلکه و دوربین و شتی و مهاوه.
اشْتَفُ الثوب: قوماشه‌که‌ی هه‌لپشکنی
بو نه‌وی بزانی ناخو عه‌یبی
تیدانییه.

اشْتَفُ الكتاب والأمر: له‌کتیبه‌که ورد
بۆوه یان له‌کارمکه‌ی روانی بۆنه‌وی
بزانی چی تیدایه.

اشْتَفُ الشراب: شه‌رابه‌که‌ی هه‌موو
هه‌لقوراند چۆری لی بری.
الشُّفافة: به‌رماوی شه‌راب.

الشَّفُ: به‌رده‌ی تهنک که‌نه‌و دیوی تیرا
دیاربی، ده‌گوتری: (ثوبٌ شِفٌ):
قوماشیکه نه‌و دیوی تیرا دیاره ه
(ك: شُفُوفٌ).

الشَّفُ: زنده به‌ش ه خۆزگه و
په‌رۆزیایی، ده‌گوتری: (شِفٌ لك
یا فلان): خۆزگه‌م به‌خۆت فلانکه‌س،
نه‌و شتمت په‌رۆزیی ه (ك: شُفُوفٌ).

الشَّفُفُ: تهنکی و لاوازی ه سوکی و بی
کیشی ه که‌م گوزمرانی و دمست
کورتی ه شتی که‌م و بی به‌هاو
ناسان.

الشُّفَّافُ: نه‌وه‌ی نه‌و دیوی خۆی
نه‌شاریتنه‌وه له‌به‌ر پونی و تهنکی.
الشُّفَّيفُ: به‌مانا (الشُّفَّافُ) دی ه
که‌ستنی سه‌رما، نازاری سه‌رما ه
(ك: شِفافٌ).

شَفِقَ منه وعليه شَفَقًا: ترسا لی لی ه
وریا بوو ه به‌زمی پیداهاتو سۆزی بو
نواند ه (فهر شَفِيقٌ وهی شَفِيقَةٌ).
أشْفَقَ منه: لی ترسا، حمزمری لی کرد
ه هورنان ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُمْ مِّنَ
السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾.

أشْفَقَ علیه: به‌زمی پیداهاته‌وه خه‌می
بوو توشی شتیك بی.

الشُّفُقُ: سۆزو به‌زمی ه سوراییه‌که
دوی خۆر ناوابون له‌که‌ناری ناسمان
دیاره‌و ده‌مینیته‌وه تاکاتی نوپزی
خه‌وتنان ه لای شت ه شتی خراب له
هه‌رشتیك بی.

الشُّفُقَّةُ: ره‌حم و سۆزو به‌زمی ه ترسو
خۆف له‌په‌یدا بوونی به‌لاو
کارسات.

الشُّفِيقُ: خاوه‌ن سۆزو به‌زمی ه (ك:
شُفَقَاءٌ).

شَفَنَهُ والیه شَفَرْنَا: به‌تیه‌ی جاوو رق

- لَيَبُونَه سَه پِرِي كَرْد، يان به
سمر سورمان لِيِي سَه پِرِي كَرْد، يان
به كااته پِي كَرْدَن وَ كَهَم نَرخِييه وه
ته ماشاي كَرْد ه (فهر شافن وشفون).
شَفَه شَفَا: لِيَوِي هَمَنكاوت ه زَوَر به
گِرِه گِرِه وه داوای لِي كَرْدو شَتِي لِي
وهرگرت تاهيجي پِي وه نه ميشت.
شَفَه المَال وَغره: مَالْمَكِي له كِيس دا تمفرو
توناي كَرْد.
شَفَه الشَّيْ: شَتَه كه داواكارِي زَوَر بون ه
(فهر مَشْفوه)، دمگوتري: (شَفَه الطَّعام)
و(شَفَه المَال) و(شَفَه الرجل).
شَافَه مَشَافَه وَشَافَا: راسته و خَوو رو
بهرو هسه له گهَل كَرْد.
شَافَه البلدَ أَو الْأَمْرَ: له ولات و شارمه
نزيك بَووه يان له كارمه كه نزيك
بَووه.
الشَّافِلَه: تينو ئاوي دمست نه كه وي.
الشَّافَايِي: لِيَوِي هَمَسْتور يان همرود ليحي
هستورو خه پله بن.
الشَّفَّة: (شَفَه الشَّي): كه ناري شت،
قهراخي شت، قهراخي لاي سَمروِي
شته كه، دمگوتري: (شَفَه الدُّلُو وَشَفَه
الْجِبِل).
شَفَه الْإِنْسَان: لِيَوِي نادميزاد؛ نهو هارچه
گُوشته ي ددان دادمپوشِي مَه به ست
همردو لِيَوِي خوارو لِيَوِي سَمرو ه
(بنت الشَّفَة): وشه وهسه، دمگوتري: (لَمْ
- يَنْبَسْ يَبْنَتُ شَفَةً): هسه يكي نه كَرْد
ورته ي له دم نه هاته دمر.
شَفَتَ الشَّمْسُ شَفَا: خَوَر نزيك به ناوا
بون بوو.
شَفَا اللهُ الْعِيْلَ: خودا شيفاي
نه خَوَشْمَكِي دا، له نه خَوَشِييه كه ي
چاك بَووه.
أَشْفَى فُلَان: فَلَانْ كَس كه وته كُوتايِي
شه وموه.
أَشْفَى عَلَى الشَّيْ: له شته كه نزيك
بَووه، دمگوتري: (أَشْفَتَ الشَّمْسُ
عَلَى الْغُرُوب): خَوَر له ناوا بون نزيك
بَووه.
أَشْفَى الرَّجُلَ عَلَى الْمَوْتِ: فَلَانْ كَس
له مردن نزيك بَووه.
أَشْفَى الْمَرِيضَ: داوای شيفاي بُو
نه خَوَشْمَكِي كَرْد ه يان دهرماني
كارگره ي بُو دمست نيشان كَرْد.
أَشْفَى الْمَرِيضَ الدُّوَاءَ: دهرماني
چاك كهرموي دا به نه خَوَشْمَكِي.
شَافَا: راسته و خَوو روبهرو هسه ي
له گهَل كَرْد.
إِشْفَى بِكَذَا: به فَلَان دهرمان چاري
سَمروِي نه خَوَشِييه كه ي كَرْد.
إِشْفَى مِنْ عَدُوِّهِ: گه يشته حاله تِيَك
تَوَلِي له دموژمنه كه ي سَتِيندرو
بيروشي هات.

تَشْفَى: بهمانا (استشفی) دئ.

اسْتَشْفَى الْمَرِيضُ مِنْ عِلَّتِهِ: نهخوشه که همولی چاکبونهوی دا.

اسْتَشْفَى بِهِ: بهو دهرمانه تیماری دهردمکهی کرد.

الْأَشْفَى: نهو کهسهی زار قزبیهو لیوی بؤ لَیْکَ نهنرین، بؤ مَیْنَه دمگوترئ: (شَفَاء).

الشِّفَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: لههه موو شتیک دا بهکمنارمکهی دمگوترئ ه فورئان دمفهرموئ: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا﴾ ه همروا بهمانا که مو بچ نهود دئ، دمگوترئ: (ما بقي منه إلا شفاً): شتیکی کهم نهیچ لهو شته نهماوتمهوه.

الشِّفَاءُ: چاکبونهوه لهنهخوشی ه دهرمانی دهرمو نهخوشی ه فورئان دهربارمی ههنگوین دمفهرموئ: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ ه همروا بهمانا دهرمانی دهرموون دئ، (فورئان دمفهرموئ: (وشفاء لما في الصدور).

الْمُسْتَشْفَى: شوینی دهرمانکردن و چارمسهرکردنی نهخوش ه خهستهخانه کههزیشک و بهرستیاری دهرمان و شوینی ههوانهوی تیدایه. الشُّفْرَى: ههرشتیک بهدم نهمنجام

بدرئ ه تافیکردنهوی شهفهوی، بهریاری شهفهوی.

الشفوية: رومکی شهفهویه نهوی گولهکهی بهرزبیتنهو مو ببیتنه دووفاق و پهکیان لهوی تریان بهرز تربی ه (الحروف الشفوية): نهو بیتانهی بهلیو دهردمبهردین و مگوو (ف، م، پ، و).

شَقًّا نَابَهُ شُعْرًا: کهلبهی دهرکهوت.

شَقًّا شَعْرُهُ بِالْإِشْطِ شَقْنًا: قزی بهشانه بلاو کردن.

شَقًّا فَلَانًا بِالْعَصَا: گؤجانی ناراستهی تۆقه سمری فلان کرد.

الشَّقَا: پشت ناو چاوان لهپیشه سهر ه (ك: مَشَاقِي).

المِشْقَا: شانه ه (ك: مَشَاقِي).

شَقَّحَ الشَّيْءَ شَقْحًا: شتهکهی دوور خستهوه ه شکاندی.

شَقَّحَ الْجَوْزَ وَهَوَّهَا: کاکلهی گویزمکه یان بادامکهی دهرهینا.

شَقَّحَ شَقْحًا وَشَقْنَةً: سورو چاوشین بوو.

شَقَّحَ شَقَاحَةً: ناشیرین بوو.

أَشَقَّحَ الْبَسْرُ: خورما بهرسيلهکه سورایی

تیکهوت ه ئالو بؤلی لی پهیدا بوو،

دمگوترئ: (أَشَقَّحَ النُّحْلُ): خورماکه

ئالو بؤلی تیکهوت.

شَاقِحَةٌ: جوینی هئ دا.

تَشَاقَحًا: نَهو دَووگهسه جوئنيان

به يه كتردا.

الْأَشْتَحُ: سوري چاوشين ۵ سورفل ۵ بؤ

مَيَّينَه (شَقَّاء).

الْشُّعْمَةُ: هَيَّشوه خورماي نالو بؤل

تَيَّكه وتوو ۵ (ك: شِقَاح).

الشُّعْدَةُ: گياو گزو نالفيكه نازهل بيخوا

شيري زور دمبي پيشي دمگوترئ:

(الْقِسْدَةُ) ۵ (ك: شِقْد).

الشُّعْدُفُ: شَتِيكه له كه زاوه گهورمتره،

كاتي خوي عمرميه كان به كاربان

دمهينا بؤ سه مري حه ج و عه مره ۵

(ك: شِقَادِف).

شَقْدَ شَقْدًا: دمرکراو، دوورکه وته وه.

شَقْدَ شَقْدًا: به مانا (شَقْدَ) دئ.

شَقْدَ لَان: هَلانکس خه وي لي زراو

نه يتواني بخه وي، يان به سمر خه ودا

زال بوو ومنه وزي نه هاتي، يان چاو

بيسهو به چاو خه لك دمه هنگيوي ۵

(فهو شَقْد).

أَشَقْدَةُ: دمري کردو روي.

شَاقْدَةُ: دزايه تي کرد.

الشُّعْدُ: گورگ ۵ هه لو ۵ حيرباء ۵

چاوپيس که به چاو مزار کار لهشت

دمکا زبان دمگه يه ني.

الشُّعْدُ: عه يپو له ککه، دمگوترئ: (مابه

شَقْدَ وَلَا تَقْدَ): هيچ عه يپو

خه له ليكي تيدانييه.

الشُّعْدَان: به مانا (الشَقْد) دئ.

الشُّعْدَانَةُ: نافرمتي رُوَح سوک و خوين

شيرين، يان نافرمتي دمدرئزي

جنيو فروش.

الشُّعْيْدُ: نهمو که سه ي خه و ناچيته چاوي.

شَقْرَ شَقْرًا وَشُقْرَةً: سورو سبي بوو، رمنگه

سببيه که ي سوري تيگه پراوه ۵ (فهو

شَقْرَ وهي شقرة) ۵ (وهو أشقر وهي

شُقراء) ۵ (ك: شَقْر).

إشقر: سوري و سببيه که ي زور بوو.

الْأَشْقَرُ مِنَ الدَّمَاءِ: خوئنه پاره.

الشُّقَارِي: گولي شه فائق النعمان؛

رومي که گوله که ي سورو په له

په له به به خالي رمش، زور جوړي

هه يه هه نديكي دمروئ ندرئ

هه نديكي خو پرسکه له کو تايي

زستان و به هاردا دمروئ.

الشُّقْرُ: کاري گرنگ ۵ نه يني ۵ (ك:

شقرر)، دمگوترئ: (أَلُّهُ شُقُورَةُ):

خه م و خه هه تي بؤ هه لپشتن.

الشُّقْرُ: که له شير.

الشُّقْرِي: جوړه خورما يه که باشه،

له يه مهن پئي ده لين: (الشُّقْر).

الشُّقْرَان: نه خو شيبه که توشي گشتو

کال دمبي.

الشُّقْرَةُ: سورا يه که رون و صافه و

تَوَزَيْكَ مَمْلَهُو سَبِيه به زوری بو
 پیتستی نادمیزاد به کاردمهیندری.
 الشُّقَارُ: به مانا (الشُّقَارِ): دئ ۵ جۆره
 ماسیه کی سوری کلک دریزه.
 الشُّقَارِ: به مانا (الشُّقَارِ): دئ.
 الشُّقُورُ: غه و دلته نگیه ک خه و
 بزپنچ.
 الشُّقِيرُ: جۆره حمریابه که، سیسره به ۵
 جۆره کولله به که.
 الشُّقْرُ من الرمل: جه و و لمبی ته مباره
 به ستوی رمق و پته و و مگوو شاخه
 زپوی که به ناو زموی دا دریز بۆته و
 ۵ (ك: مُشَاقِرُ).
 المُشَقَّرُ: سوراحی ۵ پیاله ی گه و ره ۵
 کونده ی ناو ۵ فه لایم کی کۆن و
 میزوبیه له ولاتی به حره یین.
 الشُّقْرَاقُ والشُّقْرَاقُ: بالندمه کی بجوکی
 و مگوو به پوسولمه یمانکه به ږمنگی
 خانخاله به سموزو سورو سپی، پینشی
 دمگوتری: (الأخیل) عهره ب
 کردوو پانه به نیشانه ی ږمبیینی و
 نه گبمتی.
 شَقَّقَ الجملُ: حوشرمه که دنگی خوی
 له فورگی دا خواردموه ۵ جۆله که که
 جریواندی.
 الشَّقِيقَةُ: شتیکه و مگوو سی وایه
 حوشر له کاتی جه موشی و دمنگ

خواردنه و هی له دهمی دمری دمهین
 ۵ (ك: شقائق)، هه روا دمگوتری:
 (هدرت شَقِيقَةُ فلان): ږقی فلان
 هه لسا، یان به باشی ږاو بۆچونی
 خوی دمری، هه رومها دمگوتری:
 (شَقِيقَةُ هدرت لم قرت): ناشوب و
 فیتنه ییه ک بوو به ږبابوو پاشان
 دامرکایه و، هه روا دمگوتری: (فلان
 شَقِيقَةُ قومه): فلانکس گه و ره و
 قسه رۆیشتوی گه له که یه تی.
 شَقَصَ الذبيحةَ وغیرها: گۆشتی
 کوشتیه که ی کمرت و پهرت کرد،
 به به کسانی به سمر هاویه شه کان دا
 دابه شی کرد.
 الشَّقَصُ: پارچه ی شت ۵ به مش و بار ۵
 (ك: أَشْقَاصٌ وشِقَاصٌ).
 الشَّقِيصُ: به مانا (الشَّقَصُ) دئ ۵ شتی
 که م ۵ هاویه ش.
 الشَّقَصُ من النصال: سهره ږمبی دریزو
 پان، دمگوتری: (سهم ذو نصل
 عریض) ۵ (ك: مشاقص).
 المُشَقَصُ: قه صاب ۵ گۆشت فروش.
 الشَّقَفُ: سوا لمت یان له ته سوا لمت ۵
 تاکه که ی (شَقَفَةٌ).
 الشَّقَافُ: سوا لمت دروستکر، یان
 سوا لمت فروش.
 شَقَّ الأمرُ شَقًّا: کاره که گران و زحمه ت بوو.

شَقَّ عَلَى فُلَانٍ: ثمرکی گرانی خسته سهر
شانی فلانکهس.

شَقَّ النَّبْتُ: رومکه که رواو دمرکهوت،
سهری لمزموی دمرهینا.

شَقَّ النَّابُ: کهلبه که (ددانه که) دمرکهوت.

شَقَّ الْجَبُّ: هموره بروسکه که بهدریزی
بیندرا لهناو هموردا بهلام بلاو
نهمبوه.

شَقَّ الشَّيْءُ: شته که ی شقو و بهق کرد.

شَقَّ نَهْرًا: جۆگای راکیشا، جۆگاکه ی
هه لکمند.

شَقَّ الْأَرْضَ: زمویبه که ی کیلا، دمشگوتری:

(شَقَّ عَصَا الطَّاعَةِ): سهرپیچی کردو

یاخی بوو ه (وَشَقَّ عَصَا الْجَمَاعَةِ):

به کیه تی کۆمه لی تیک داو ئازاوه ی

خسته ناویانه مه، تهبابی لی کردن

به دزایه تی.

شَقَّ الْفَرَسُ وَغَرَهُ شَقًّا: نهمبکه لهرویشتن

دا نه ملاو نه ولای ریگای گرتو

به راسته ریگادا نهرویی ه (لهو اشق

وهی شَقًّا).

شَاقَّةُ: دزایه تی کردو به پیچه وانه ی نهو

جولابه مه ه فورئان دهمرموی:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ

يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾.

شَقَّةُ: بۆ زیدهموی له مانای (شَقَّة) دی.

شَقَّ الْكَلَامَ: قسه که ی دریزه پی داو

رونی کردموه له قسه قسه ی

دمرهینا و قسه که ی وردکردموه،

دمگوتری: (اشتق الفرسُ وغره لی

عدوه وفلان لی الکلام أو الخصومة

ونحوها): نهمبکه لهرویشتنی

مه به ست لای دا، یان فلانکهس

له مه به ستی سهرمکی باسه که چووه

دمرو شتی لاومکی هینانه ناو

باسه که مه یان کیشه سهرمکیه که ی

واز لی هینا و شتی تری هینانه

پیشه وه.

اِشْتَقَّ الطَّرِيقَ فِي الْفَلَاحِ: به ریگای چۆل و

سارادا رویی.

اِشْتَقَّ طَرِيقَهُ فِي الْأَمْرِ: به تواناو لی

هاتویبه وه چووه کارمکه وه.

اِشْتَقَّ الْكَلِمَةَ مِنْ غَمِّهَا: وشه که ی

لهوشه یه کی تر دمرهینا، وککو بلئی

وشه ی (یضرب، ضارب، مضروب) ی

لهوشه ی (ضَرَبَ) دمرهینا.

اِشْتَقَّ: شمه ی برد، درزی گهوری

تی که موت.

اِشْتَقَّ الْفَجْرُ: کازیوه ی بهیانی دمرکهوت.

اِشْتَقَّ الْبَقَ: بروسکه که دمرکهوت.

اِشْتَقَّ الرَّأْيَ: رایه که کیشه تی که موت بۆ

به چهند رایه کی جیا جیا، دمگوتری:

(اِشْتَقَّ عَصَا الْجَمَاعَةِ): کۆمه له که

به رتموازه بوون ه پیرو تاقه که

بلاوهميان لی کرد.

شُقُوق).

تَشَقُّاق: لَيْكَ جِيَابُونَهَوَمُو دُزَاهِ تِي

الشَّقُّ الحِشْمِي: كُونِي لَوْت بَه لَای

کهوته ناویانهوه.

سمر دا.

تَشَقُّق: شَق بُوو، دُرْزِي گَهوَرِي تِي بُوو

الشَّقُّ القِيسَرِي فِي الْوِلَادَةِ: هَه لَدِرِينِي

کهله بمری دم رکهوت ه فورئان

سکه بُو دمرهینانی زاروک

دمفرموی: ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ

لَه مندالدانی دایکی.

مِرَاعًا﴾.

الشَّقُّ: (شِقُ الشَّيْءِ): لَای شَت ه بِمَشِيكِي

تَشَقُّقُ الْفَرَسُ: نَه سَبَه کَه کُرُو لَآوَز بُوو.

شَت ه کمرتیکی نیوهی ه چورتمو

اسْتَشَقُّ الْحَامِلُ بِحَمْلِهِ: کُؤَلْبَارَه کَه

ناره حهتی نه رکی قورس و گران ه

کُؤَلَه کَه ی خُسْتَه سَمَر لَایَه کِي

فورئان دمفرموی: ﴿وَلَا تُخَوِّلُ

بُؤَنَهَوَمُو لَه دمرگاکه یان له شوینی

أَنْقَالَكُمْ إِلَى بَلَدٍ لَمْ تُكُونُوا بِأَلَيْهِ إِلَّا

تَهنگه بمر نهو دیو بکهوی.

بَشِقُّ الْأَنْفُسِ﴾.

الْإِسْتِشْقَاق: لَه زَانِيَارِي عَه رَمَبِي دَا

الشَّقَاق: دَمگوتری: (رَجُلٌ شَقَاقٌ):

پیاویکی خُؤَبَه زَلْزَان و لَه خُؤَبَایِي و

بریتیه لَه دمرهینان و دروستکردنی

و شَهِيَه لَه و شَهِيَه کِي تَر بَه گُؤَیَرِي

هیج له بارانه بووه.

یاسای زانیاری سمر ف.

الشَّقَّة: نِيوهِي شَت کَه بَکَرِي بَه دُوو

الشَّقَاق: قورس، گران و ناخُوش ه (ك:

کمرتهوه ه پارچه ی لی کراوه یان

شواق).

هَه لَدِرِآو شَه قَبُوو ه هَمَر پارچه

الشَّقَاق: یان (شَقَاقُ الْعَمَان): بَه چَمَنَد

قوماشیک به دریزی دپایی، یان

جُؤَرَه گُؤَلِيَك دَمگوتری و مَکُوو

عَمَصَاو داری تَر کَه دُرْزِي بَرْدَبِي ه

گُؤَلَانَه سُورَمُو گُؤَلَه نِيَسَان و شَلِيَرُو

دوریی ه سَمَفَرِي دَرِيْزُر ه یان

گَه لَوَاوَك.

مَه سَافَهِيَه کَه بَه نَاخُوشِي

الشَّقَاق: قَه لُشَانِي پِيَسْتِي دَمَسْت و قَاجُو

رُؤِيَسْتَنِي پِيَدَابَكَرِي ه فورئان

دَمُوو لِيُو بَه هُؤِي نَه خُوشِي یان

دمفرموی: ﴿وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَنْهُمْ

ساردو سمر ماوه.

الشَّقَّة﴾ ه (ك: شَقَاق).

الشَّقِيْق: بَرَاي بَاوَك و دَايَكِي ه هَاو

الشَّقُّ: نَارَه حَه تِي و مَه يَنَه تِي ه دُرْزُو

وِيَنَه و هَاوَشَان، هَاوَسَمَر ه

کَه لَه بَمَرُو قَه لُشْت و کُون ه (ك:

لهفمرمودی پیغه مبردا هاتوو:

(النساء شقائق الرجال) ۵ (ك: أشقاء).

الشقيقة: خوشکی باوك و دایکی ۵

بارانی زور ۵ نازاریکه نیوهی

سمر دگرئ یان نیوهی دهم و چاو

دمهیش ۵ (ك: شقائق).

المشقة: نارمحتی و مهینهتی ۵ (ك:

مشاق).

شقله شقلاً: کیشای.

الشاقول: شاو ۵ داریکه به لای

سرویهوه شتیکی پیویه و مکوو

بزمار ۵ کشتیارمکان زموی پی

مهزله دمکه یان سنووری

زموییمکانیانی پی حباری دمکه.

شقاً شقواً: خستیه نیو نهگبتهیهوه،

توشی نههاممتی کرد.

شقی شقاً و شقارة: بهدبخت و نهگبخت

بوو، و مزع حالی ناخوش بوو زیانی تال

بوو.

شقی فی کذا: مانوو بوو، ثمرکی گرانی

کهوته سمرشان ۵ توشی ناخوشی و

کارسات بوو ۵ هورشان دمفمرموی:

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُتَارِ لَهُمْ فِيهَا زُفِيرٌ

وَسَهيقٌ﴾.

أشقاء: خستیه ناو نهگبتهی و چورتمهوه،

توشی کیشه و کارساتی کرد.

شاقی الشيء مشاقاةً و شقاً: نهشتهکه

نارمحتی جهشت و ناخوشی بینی.

شقاء في الحرب: لهسریدا بهسمریدا زال

بوو.

الشفاء: تمنگو و جهلهمهو ناخوشی ۵

تهنگانهو دهم دهمری ۵ گومرایی

بهدهختی.

الشفاء: بهمانا (الشفاء) دئ.

الشفوة: بهمانا (الشفاء) دئ ۵ هورشان

دمفمرموی: ﴿رَبَّنَا عَلَبْنَا عَلَيْنَا

شِقُونَا﴾.

الشتي: نهگبخت و بهدبخت ۵ له

هورشان دا هاتوو: ﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ

وَسَعِيدٌ﴾ ۵ گومرپا ریگا لی گوم بوو

۵ لاسارو هیدایمت و مرنمگر ۵ (ك:

أشقاء) یو مینه (شقیة) بهگاردئ.

شكي فقرة شكا: نینوکی قهلاشتن ۵

مگوتری: (شكي فلان): فلانکس

نینوکی قهلاشان ۵ قامکی شفقار

شفقاربوو.

اشكات الشجرة: درمختهکه چروی

کرد، لقو پۆهمکانی بهکمهمجار

دمرکهوت.

الشكا: قهلاشتنی دهورو بهری نینوک

۵ قهلاشتنی پیست.

الشكبان: تاینچه، رشکه، شریفی کون

کون، شتیکه کونکونه کشتیارمکان

کاو کوئی تیدمکه و دمیگوژنمهوه.

شَكَدَّ شَكْدًا: به خشینی باشی دایه و
چاومروانی سوپاسیشی لی نه کرد ه
له کاتی بهر که وتنی بؤسه مفر
هه ندی خوراکي پيدا.

الشُّكْدُ: به خشینی بی پاساو سوپاس ه
خهرمانانمو مشتاخانه نهو شته ی
که له کاتی چنن و درونه مودا
به شیک دهری به هه زارو بی
نهوایان به ناوی خهرمانلوغهو
مشتاخانه ه نهو خواردن و تی شومی
بؤ ریبار ناماده دمکری له کاتی
سه مفر کردنی دا.

شَكَرَتِ الدَّابَّةُ شَكَرًا وَشَكَرًا: وشکرانا:
ولاخمه که نالغو نالیکی که م بهشی
کرد ه ولاخمه که چوو ناو پاوانه مو
له موراو هه لهو بوو.

شَكَرَ فَلَانًا وَلَهْ شَكَرًا وَشَكَرًا: باسی نازو
نیعمه تی فلانی کردو سوپاسگوزاری
بوو، باسی بیاو متیبه کانی فلانی کردو
پیدا هه لگوت، دمگوتری: (شَكَرَ اللهُ):
سوپاسی خودای کرد ه (شَكَرَ اللهُ):
سوپاسگوزاری خودا بوو نیعمه ته کانی
خودای هینانه بهر چاوی خوی
سوپاسگوزار بوو ه فورنان دمفرموی:
هَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ.

شَكَرَ عَمَلُهُ: له سهر کارمه کی پاداشی
دایه وه.

شَكَرَتِ الشَّجَرَةُ شُكْرًا: دره ختمه که پرزو
پالی دهر کرد.

شَكَرَ الطَّرْعُ: گوانه که پرپوو له شیر،
دمشگوتری: (شَكَرَتِ النَّاَقَةُ): حوشترمه
شیری زور بوو.

شَكَرَتِ السَّعَابَةُ: هه ورمه که پرپوو
له باران.

شَكَرَ فُلَانٌ: فلانکس دواي پڑدی و
چروکی دلفراوان سهخی سروشت بوو،
پان عه تاو به خششی زور بوو ه (لهو
شَكَرَ وشکران وهی شَكْرَةً وَشَكَرَى) ه
(ك: شکاری).

اشْتَكَّرَ الطَّرْعُ وَالشَّجَرُ: به مانا (شَكَرَ دئ).
اشْتَكَّرَ الْجَنِينُ: مندا له که گهنده موی لی
پوان.

اشْتَكَّرَ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی زوری
باراند، بارانی به خو پرمی باراند.

اشْتَكَّرَ الرِّيحُ: بایه که بارانی هینا، بای
پیش باران بوو.

اشْتَكَّرَ الْحَرُّ أَوْ الْعِدُّ: گهرما پان سه رما
پهرمی سه ند.

اشْتَكَّرَ الرَّجُلُ فِي عِدْرِهِ: بیاو که
ههنگاوی خیری هه لئنان.

تَشَكَرَ لَهُ: سوپاسی کرد، سوپاسگوزاری
بوو.

الشُّكَاكِرُ: پیشه سهر، ناوچه مان.

الشُّكَاكِرَةُ: کیسی که له کاغز پان لهشتی

تر دروست دمکری ۵ چیمه‌نتوی تی
دمکری.

الشُّكْرُ: سوپاسگوزاری و پی زانینی
نیعمه‌ت ۵ سوپاسکردن له‌سهر
نیعمه‌ت.

الشُّكُورُ: بۆ زنده مانای وشه‌ی
(الشاکر) دئ ۵ فورنان دمفه‌رموی:

﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ﴾ ۵
وشه‌ی (الشکور) به‌کیکه له‌ناوه

جوانه‌کانی خودا به‌مانا پاداش
دمرومو نیعمه‌ت به‌خش دئ ۵

فورنان دمفه‌رموی: ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شُكُورٌ﴾ ۵ همروا به‌که‌سیک

دمگوترئ دیارده‌ی نیعمه‌تی پیوه
دیاری، دمگوترئ: (امراة شکر):

ناهرمتیکه نازو نیعمه‌تی پیوه
دیاره، ناز به‌رومردمی لی

دمبیندئ ۵ (ک: شکر).

الشُّكْرُ: گهنده‌مو، گهنده په‌رو پۆل ۵

پرزو پالی دموروبه‌ری لقه دارخورما
۵ لقه داری تمرو تازه ۵ چروزه‌ی

دره‌خت که‌سهر دهردینئ ۵ نه‌و
دموون و پرزو پالهی له‌دمورو به‌ری

بنکی دره‌خت دهرؤ.

المِشْكَارُ: نازه‌لی به‌شیرو شیر زۆر ۵ (ک:
مشاکر).

المِشْكْرَةُ مِّنَ الْعُثْبِ وَغِيْرِهِ: نه‌و گباو

گزمی که نازه‌ل دمیخواو پیی قه‌له‌و
دمبی و شیر پی زۆر دهبی ۵ (ک:
مشاکر).

شُكْرُهُ شُكْرًا: به‌سهر نه‌هیزمو گۆجان
تیوه‌ی ژمنی ۵ به‌زمان لی دواو
باسی کرد، قسه‌ی ناشیرینی ناراسته
کرد.

شَكِسَ شَكَاً وَشَكَاةً: رموشتی ناشیرین
بوو، مامه‌له‌ی فورس و گران بوو.

شَاكَسَهُ: رقی هه‌لسان، توپه‌ی کرد،
ته‌نگی پی هه‌لجی.

تَشَاكَسًا: دژایه‌تی که‌وته نیویانه‌وو
به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک گرژبوون ۵

هه‌ریه‌که‌و دمیوه‌ی مزی خوی لی
بگری.

الشَّاكُوسُ: چه‌کوچ چه‌کوچی به‌چوک ۵
(ک: شواکس).

شَكَلَكَ السِّلَاحُ: شمشیرو کێردمکه‌ی
تیز کرد خه‌نجه‌رمکه‌ی مشت و مال
کرد.

شَكَعَ الدَّابَّةَ بِزَمَامِهَا شَكْمًا:
به‌هه‌وسارمکه‌ی سه‌ری و لاخه‌که‌ی به‌رز
کردموه.

شَكِعَ فُلَانٌ شَكْمًا: فلانکس نالاندی و
هاواری نازاری کرد.

أَشْكَمَهُ: ناره‌متو خه‌مه‌تباری کرد.

شَكَ الشَّيْءُ شَكًا: هه‌ندبکی له‌شته‌که‌ی

بهه نديكى تريموه نوساندو
چه سپاندى.

شَكَّتِ القَرَابَةُ: خزمایه تیه که ی راگرتو
نه ی بچراند.

شَكَّ الدَّابَّةُ: دمستی ولاخه که ی هه لیه ست
بوئموه ی هه نگله شه له بکا.

شَكَّ عَلَيْهِ الأَمْرُ: کارمکه ی لئ چه واشه
بوو، لئی تیگچوو نه یزانی کامه
کامه یه.

شَكَّ فِي الأَمْرِ: لمارمکه کهوته گومانه وه.
شَكَّ فِي السِّلَاحِ: به ته وای چه کی
له خو به ست.

شَكَّ الحُرْزُ ونحوه: میروومکانی هوئینه وه.
شَكَّ الجِلْدُ بِالْمِخْرَزِ: به درپوشه وه دهرزی
پهسته که ی دوریه وه.

شَكَّ القَوْمُ بيسوتهم ونحوها: خه لکه که
خانومکانیان به ریزو له په نا په کترموه
دروست کردو به په ک شيوه وه دیکور
رازاندهانه وه.

شَكَّ الشَّيْءُ: شته که ی کون کرد، دمگوترئ:
(شَكَّ الدَّابَّةُ بِالْمِهمَاز): به نه فیزه

له ولاخه که یموه ژمنی یان به هه مچی
لئ دا بو ئه وه ی خیرا پروا.

شَكَّ فُلَاناً ونحوه بالرمح: به سهره رمب
له فلا نکه سی دا.

شَكَّكَ: خستیه گومانه وه.

إِشْكَّ الشَّيْءُ: هه نديكى شته که ی

به یه که وه نوساندو چه سپاندى.
تَشَكَّكَ: بو موطاومعه ی (شَكَّه) دئ.

تَشَكَّكَ فِي كَذَا أَوْ فِي الأَمْرِ: کهوته
گومانه وه لئ.

التشكيك: ئه مويه ده لالمت بکا له سهر
له فضلكی عامو هاو به مش له نیوان

فهرده مگانی دا به لام به یه مگسانی نا
ومکوو وشه ی (أبيض) که ده لالمت
دهکا له سهر زور شت که سپی بن
به لام به یه مگسانی نا.

الشَّاكَّةُ: هه وکردنی لؤزمتینه.

الشِّكَاك: دمگوترئ: (ضربوا بيسوتهم

شِكاكاً): خه لکه که خانومکانی
خو یان له ریزی په کتره به یه ک
شيوه وه شیواز بنیات نان.

الشَّكُّ: گومان ه حاله تیكى دروونیه
زمن له مگه لیا دئ وه ده چی نازانی
وایه یان وانیه ناتوانئ به یارمکه
په کالاکتاته وه ه پارچه یه کی بچوکه
له نیسقان دا ه (ك: شَكْر).

الشِّكَاك: که سیك زور گومانای بی ه
شکی له هه موو شتیک بی.

الشِّكَاكُون: په ریزکن له هه یله سوفه کان،
پاراپ له مودا ناخو حه فائق شته کان

همن یان نین، له هه لسه هه ی ئیسلامی
دا به (ألا أدريه) به ناویانگن وه

به شیکن له سوفه سلطانیه کان.

الشُّكُوكُ: (أمر شكوك): كاريكى ليل و
تەم و مزاوى و گوماناوييە.

الشُّكِيكَةُ: كۆمەتە شتيكن بەيەكەوہ
دەلكيئندرين ۵ (ك: شَكَاكَ وَشَكَّ).
المِشْكُ: ناميرى شت پيەكەوہلكاندن ۵
سيرمەيەكە يا تەليىكە زرىى پى
دەچندري ۵ (ك: مِشَاك).

شَكْلُ الْأَمْرِ شَكُولًا: كارمەكە چەواشە بوو،
سەرووبەرى نەما:
شَكْلُ الْمَرِيضِ: نەخۆشەكە خەريكە چاك
بيتەوہ.

شَكْلُ الثَّمْرِ: ميوەكە خەريكە پى بگا ئال و
بوئى تيەكەوت.

شَكْلُ الدَّابَّةِ: ولاخەكەى بەزنجير
بەستەوہ، دەشگوتري: (شَكَّلَهَا بِهِ):
بەزنجير قاچەكانى پيوند كردن.

شَكْلُ الْكِتَابِ: سەرو بۆرو زىرى بۆ
كتيپەكە دانان.
شَكْلُ اللَّونِ شَكْلًا: رەنگەكە رەنگى ترى
تيەكەلاو بوو.

شَكَّلَتِ الْعَيْنُ: سېينى چاومكە سوراى
تيەكەل بوو.

وَشَكَّلَتِ الْغَيْلُ: رەشاى ئەسبەكە
سوراى تيەكەل بوو ۵ (فەر شَكِلْ
واشكُل وهي شِكْلَةٌ وَشَكْلَاءً).

أَشَكَّلَ الْأَمْرُ: كارمەكە چەواشە بوو ۵
(أشكَل اللَّونُ): بەمانا (شكىل) دى.

أَشَكَّلَ فَلَانٌ: فلانكەس لەگەل ھاوئل و
ھاو وئەنەكانى خۆى دا كۆ بۆوہ،
كۆبونەومى پى كردن.

أَشَكَّلَ النَّخْلُ: بەرسيلە خورماكە رەنگى
گۆراوہ خەريكە پى بگا.

أَشَكَّلَ الْكِتَابَ: سەرو زىرو بۆرى بۆ
كتيپەكە كرد.

أَشَكَّلَتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: ئافەرتەكە
لەھەموو لايەكەوہ قەزمەكانى
ھەئدانەوہ بۆ تۆقە سەرى.

شَاكَّلَهُ: ومككو ئەو چوو، ھاو وئەنى
بوو.

شَكَّلَ الدَّابَّةَ: ولاخەكەى بەزنجير
بەستەوہ، بەپيوند قاچەكانى
بەستن.

شَكَّلَ الشَّيْءَ: وئەنى شتەكەى كرد،
پەيەكەرى بۆشتەكە كرد.

شَكَّلَ الزُّهْرَ: دەسكە گوئى جۇراو جۇرى
بەستن ۵ لەچەند جۇرە گول چەپەكە
گوئى بەست.

شَكَّلَتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: ئافەرتەكە
لەھەموو لايەكەوہ قەزمەكانى
ھەئدانەوہ بۆ تەپەسەرى.

تَشَاكَّلَا: ئەو دووہ ليك جون ھاو
وئەنى يەكتر بوون.

تَشَكَّلَ: بۆ موطاومەى (شَكَّلُهُ) دى.

تَشَكَّلَ الشَّيْءُ: شتەكە وئەنى ومەركەت

بوو به واقع و خوئی نواند.

اَسْتَشْكَلُ الامرُ: کارمه جهواشه بوو ۵

رمخنه لی گیراو بوو به هوی دلّه

راوکی ۵ نیشکال و له مپهری خسته

ناو کارمهوه.

اَسْتَشْكَلُ في تنفيذ الحكم: چهند به لگه

نیشکال و پاساوکی خسته روو

داخوازی نهومن برپاری دادگا

رابگریو لی کوئینهوی تر

له دوسیه که دا بگریو گری

کویرکه کان بگرینهوه.

الإشكالُ: بریتیه له کاریک، له به لگه

نیشانهیه که جهواشه کاری دمخنه

روو ناهیلن روداو مگه رون

بگرینهوه برپارمه که جی به جی

بگری.

الأشكالُ: دوو پمگ، دوو پمگی تیکه لاو

۵ و مکوو نهوه ناو خوینی تیکه ل

ببی پمگی ناومکه بگری.

الأشكالُ من الناس: که سیک له چاویدا

پمگی که همی بجینهوه سمر شیوهی

چاوی باوکی، یان چاوی چهند

پمگیکی تیدا بیننری، دمگوتری:

(هر اشکل بایه): نهو زور له باوکی

دمچی.

الشَّكْلُ: سروشت و تمبیات ۵ شیوه

شیواز ۵ هورنان دمفهرموی: ﴿قُلْ

كُلْ يَمَلْ عَلَى شَاكِلِيهِ﴾ ۵ همر واوه

بؤ نهو به شهی دمکه و پته نیوان

زولفو گوینچه که ۵ که له که ۵

ناومپراستو کرؤکی شت، دمگوتری:

(أصاب شاکلة الصواب) ۵ (ك:

شواکیل).

الشَّكَالُ: زنجیرو پیوند ۵ همر واوه

بؤ نه سبیک حاجی راستی و دمستی

چهپی له خوار نه ژنویه به له یه کی

تیدابن حاج و دهسته که ی تری

به له که یان رمگیکی تربی.

الشَّكْلُ: کاری جهواشه و پگریو گؤل

۵ و پنهو شیوهی شت، دیاردهو

پواله تی شت، دمگوتری: (مسائل

شکلیه) چهند مهسه له یه کن تییان دا

گرنگی به و پنهو شکل دمدری نه که

به کرؤک و ناومرؤک ۵ شیوهو سیما ۵

گونجاو له بار، دمگوتری: (هذا من

شکلی): نه مه بؤ من گونجاوه، له من

دی ۵ له باری نه ندازیاری دا شیوه

قه بارمهیه که یان روبه ریکه به یه که

سنور دیاری گراوه و مکوو توپ یان

به چهند سنوریکه جیا جیا و مکوو

سی گۆشه و جوارگۆشه ۵ له باری

زانستی مه نطیقیه کان دا جوره

ده لیلیکه گۆرانکاری تیدا رودما

به گویره ی نیسه تدان حهددی

ناومپراست بؤلی حهددی (أصغر)

(أكبر) ه (ك: أشكال وشكل) ه
 (الدُّعُ الشُّكْلِي): له قانونی
 (الرافعات) دا بریتییه لهوی داوا
 لهسر تۆمارکارکراو رهخنه‌ی خوئی
 ناراسته‌ی شیوازی به‌ریووه جوونی
 کیشمه‌ی بکانه‌ک خودی
 مه‌وضوعه‌که، وکوو نه‌وه بلخ لای
 نیچه داواکه به‌تاله و بی بناغه‌یه.
 الشُّكْل: وینهو شیوه‌ی شت.
 الشُّكْلَةُ: هه‌ک ته‌شکیله، دانانی
 حهرمه‌که‌یه‌ک له‌سهر وشه.
 الشُّكْلَةُ: تی‌که‌لبوونی رهنه‌کانه ه
 له‌چاودا بریتییه له‌تی‌که‌لبوونی
 رهنگی سورو سپی ه شیوه‌و لیک
 چوون، دمگوتری: (فیه شُكْلَةٌ من
 أبيه): چوومته‌وه سهر باوکی،
 له‌باوکی دمکا.
 الشُّكْلَةُ: هاو وینه، هاوشیوه ه
 له‌زانستی به‌دیج دا بریتییه له‌وی
 شته‌که به‌وشه‌ی تر بدرکینی به‌هوی
 هاو‌نشینییه‌وه وکوو فورئان
 دمفرموی: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ یان
 ﴿وَمَكُرُوا اللَّهَ﴾.
 المُشْكِل: جه‌واشه، لیل و ته‌م مزاوی ه
 به‌لای زانایانی نوصولی فیقه‌وه،
 نه‌ومیه له‌مانا‌که‌ی تی نه‌که‌ی مه‌گهر
 له‌لایمی ترموه به‌لکه‌ی بؤ بی‌نی ه
 (خشی المُشْكِل): بریتییه له‌وی

مروفتیک هردو لایه‌نی نیرایه‌تی و
 میینه‌یی وکوو هه‌ک واین، هیج
 لایه‌نیکی به‌ته‌واوی رون
 نه‌بو بیته‌وه.
 شَكَمَ الْفَرَسَ وَغَرَّ شَكْمًا: لغاوی کرده
 دمی نه‌سپه‌که‌وه، دمگوتری: (شَكَمَ
 المعتدي): به‌هیزو تواناوه دمست دریزو
 هیرش کاری پاشه‌و پاش شکانه‌وه.
 شَكَمَ الْمُتَسَلِّطَ: داگیرکهر دمه‌لانداری‌که‌ی
 دمکوت کرد، بؤری دا.
 شَكَمَ فُلَانًا: پاداشی فلان‌که‌سی دابه‌وه.
 شَكَمَ شَكْمًا: برسی بوو (فهر شَكِمَ).
 أَشْكَمَهُ: به‌مانا (شَكِمَةُ) دئ.
 الشُّكْمُ: به‌خشش به‌شیوه‌ی پاداش و
 موکافه‌نه.
 الشُّكْمَةُ: ناسنیکه پانه‌و پان دمگرتنه
 دمی ولاحه‌وه ه هیزو توانای دل و
 وره به‌رزی ه سهرکه‌وتن به‌سهر
 زولم و سته‌م دا ه دمگوتری: (فلان
 شديد الشُّكْمِ): فلان‌که‌س
 ورمبه‌رزو دل دامه‌زراوه ه (ك:
 شکام وشکیم وشکَمَ).
 شَاكَهُ مُشَاكَةً وَشَاكَا: له‌وجوو
 شیوه‌ی جووه سهر شیوه‌ی نه‌و.
 تشاکها: شیومیان له‌یه‌ک جوو.
 شَاكَ شَكْرًا وَشَكْرًا وَشَاكَ: نازاری
 نه‌خوشی هه‌بوو.

شَكَا الشُّكْرَةَ: دهمی مهشکولهکھی

کردموه و نهوهی تییدا بوو دهری
خست.

شَكَا قَمَهُ: خه مو نارحهتی خوئی
هه لږشت، باسی کردن ه هورنان
دمهفرموی: ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى
اللَّهِ﴾.

شَكَا فُلَانًا: هه والی خراپه کاریه گانی

فلانکهمسی دا، هه والی نهوهی دا
که فلانکهمس خراپه ی دمر باره کردوه.

أَشْكِي مِنْ فُلَانٍ: مافی خوئی
له فلانکهمس و مرگرت.

أَشْكِي فُلَانًا: فلانکهمسی هه لنا بونهوهی

شکات بکا، باسی مهینهتی و
نارحهتی خوئی بکا ه رازی کردو
هوکاری شکاتکردنهکھی لابر،
دمگوتری: (اشکاه علی مایشکوه):

پارمهتی دا.

أَشْكِي شُكْرَةَ: مهشکولهی دوی دروست
کرد.

شاکاه: بهمانا (شکاه) دی.

شَكِيَّ فُلَانٍ أَوْ الرَّاعِي: فلانکهمس یان
شوان مهشکولهی دوی بؤ هه ژانلنی
ماست دروست کرد.

شَكِيَّ فُلَانًا: هوکاری شکات و نازارمکانی
فلانکهمسی لابر.

إِشْتَكَيْ: بهمانا (شکا) دی ه نهخوش
کهوت ه مهشکولهی دوی دروست

کرد.

إِشْتَكَيْ إِلَيْهِ: بهمانی بؤ برد بونهوهی
هوکاری شهکواکھی لابه ری ه هورنان
دمهفرموی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الْبَنِي
إِسْرَءِيلَ إِذْ ذُكِّرُوا بِهَؤُلَاءِ أَسْمَاءِ
الَّذِينَ كَفَرُوا﴾.

تَشَاكَى الْقَوْمُ: خه لکهکمه هه نندیکیان
شکاتیان لای هه نندیکیان کرد.

تَشَكَّى: بهمانا (اشتکی) دی.

التَّشَاكِي: شکایه تکمر ه (شاکي السلاح):
چهک لهخو بهستوو ناماده بوشهر.

التَّشَاكُؤُ: شکات و نازار ه نهخوشی ه
عهیب و لهکمه.

التَّشْكُوبُ: ناخ و ئو هکردن لهبر نازارو
نارحهتی و شتی و ا ه نهوهی دمیته
هوئی نازارو نارحهتی ه (ك):
شکاوی).

التَّشْكُوءُ: زهر فیکی بچوک

بهکاردمهیندری بؤ ئاو تی کردن یان
بؤ ماست و دؤ تی کردن له پیست
دروست دمکری، وادمی بؤ سارد
کردنی دؤ و ئاو مکه بهکار دی
بهکوردی خو مان نهوهی ئاوی تی
دمکری پیی دمگوتری کونده یان
جهومنده نهوهی بؤ ماست و دؤ
بهکار دی مهشکولهیه ه (ك): شِکَاءُ
وَشَكْيٌ وَشَكِيٌّ.

الشُّكِّيَّة: نَمُوى نَاخُو نُوفَى لَى دَمَكْرِى
ه پاشماووى شت ه بمرماوه ه (ك):
شكايان).

المِشْكَاة: تافه يه كه له ديوار جرای تیدا
دادمىرى ه قورئان دمفه رموى:
«كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ» ه همروا
ناوه بؤنمو شتهى چراكهى له سمر
هه لدمگىرى ه يان خودى چراو
ديواركؤو لؤكزمكهى تیدا دادمىرى.
الشُّلْجُم: شيلم.

شَلَحَةُ: روتى كردموه.
شَلَحَ العَيْنُ: چاو نه قوچا ه نه يتوانى
پيئوى چاوى به تمواوى بقوچينى.
شَلَّشَ الماءَ ونحوه: لِيَكْدَان لِيَكْدَان نَاوى
پيدا كرد، دمگوتىرى: (شَلَّشَ السِّيفُ
الدم): شمشيرمه زؤرى خوئين
رژانده.

تَشَلَّشَ الماءَ ونحوه: ناوكمه به پېرزاوى
هاته خوارموه.
تَشَلَّشَ السِّيفُ بالدم: شمشيرمه
خوينى رژانده.

تَشَلَّشَ فلان في عمله: فلانكس
له كارمهى دا چوستو چالاك بوو.
الشَّلَاشِلُ: رومكى ناسك.

الشَّلَّشَلُ: چوستو چالاك له كارى خوى
دا ه دټپاك و بځ غهش، دمگوتىرى:
(ماء شلشل و دم شلشل): دلؤپ دلؤپ

ناوكمه يان خوينهكه دمتكى.

شَلَقَهُ شَلَقًا: به قه مچى لى دا.

شَلَقَ الأذنَ أو الأنف: له دريژموه گوښچكهى

يان لوتى هه لښرى ه گوښى هه لښرى،
لوتى هه لښرى.

شَلَّ الذَّابَّةَ شَلًّا: ولاخه كهى لى خورى،
دمرى كرد، دمگوتىرى: (شَلَّتِ العَيْنُ
الدمع): چاوكمه فرميسكى رشت.

شَلَّ الصَّبَاحُ الظَّلامَ: گزنگى به يانى به سمر
تاريكى دا زال بوو تاريكى رادا.

شَلَّ الشَّربُ: قوماشه كهى به تمهه لى
گهورمو دمزوى باريك دروو.

شَلَّ العضو شَلًّا: نه نداميكي جهسته
توشى شهلهل بوو، يان وشك بوو
له كاركهوت يان سست بوو ه بؤ دوعا
كردن بؤ كه سيك دهگوتىرى: (لا شَلَّتْ
عينك) بؤ دوعا كردن لى دمگوتىرى:
(شَلَّتْ عينه) ه (فهر اشل وهي شلاء).

شَلَّ الشَّربُ: قوماشه كه رمشايى تيوه جووه
به ناو پاك نابيتتموه.

أشَلَّ فلان: فلانكس شهلهل توش بوو.
أشَلَّ الله فلاناً أريد: خودا فلانكسى
توشى شهلهل كرد يان دمستى توشى
شهلهل كرد.

إشَلَّ المطرُ: باران بارى به خورهم.
الشَّلَالَة: دورمانى تمهه ل گهورمو دمزو
باريك.

الشَّلَلُ: ومستأنى جم و جؤل
لهئه نداميكي جهسته دا يان
لهه موو جهسته دا.

الشَّلَلُ: هه لِرْزاني ناوى روبار
لهپررموى خوى دا له بهرزا بييه موو
سهرمو خوار هه لِرْزى ومكوو شهلل
كهلى عمل بهگ، شهلل بيتخال.
شَلَل العَيْن: نهخوشيه كه توشى چاو
دمبج هيزى بينين كه م دمكا.

الشَّلُول: چوستو چالاك لهكارى خوى
دا ه نهگهر بؤ خوشترو مهر
بهكارهات مهبهست نهوويه
ته مهنيان چوبيتته سالى دووهم.
الشَّلِيلُ: دماوى ناو له دؤل وشيودا ه
پارچه پؤشاكيكه له زير زرينوه
له بهر دمكرى ه نوخاعى شهوكى
(دمزوى پشت) ه (ك: أَشِلَّة).

المِشَلُّ: نهوشتى ميشرو شتى واى هئ
دمردمكرى ه نهووى زؤر شت
دهاوپزى ه ملبيج ه (ك: مِشَال).
المُشَلَّلُ: نهوكمره كيويهى زؤر گرنگى
بهديته كمركههى دمداو لئى
دوورناكهويتته موو.

الشَّالْمُ: گيامرؤر كه بهر زورى له ناو گهنم
دا دمروئو دمنكيكى رهش يان
زمردى هه بهمو همرگه نميك نهو
دانموئلهى تيكه ل بئ نرخى كه م

دمكاتته موو.

الشَّوْمُ: به مانا (الشَّالِم) دئ.

الشَّيْمُ: به مانا (الشَّالْم) دئ.

أَشْلَى الحيوان: بانگى نازمه كهى كرد بؤ
خواردن يان بؤ دؤشين.

أَشْلَى الكَلْبِ عَلَى الصَّيْدِ: سهگه كهى
تاودا بؤ گرنتى نيچير.

إِشْتَلَا: بانگى كرد بؤ نهووى له تمنگا وو
ناخوشى رزگارى بكا.

إِسْتَشَلَّى: رقى هه لساو توربه بوو.

إِسْتَشَلَّى الكَلْبِ: سهگه كهى هه لئا بؤ
گرنتى نيچير.

إِشْتَلَّى فُلَانًا: بانگى فلانكه سى كرد
بؤ نهووى له هيلاكهت و ناخوشى
رزگارى بكا.

الشَّلَا: شلا الشَّيْبِ: قهبارى شته كه ه
باقى ماندى شت ه پييست ه
ئه ننداميكى جهسته ه (ك: أَشْلَاء).

الشَّلَوُ: ئه نندامى جهسته ه پارچه يهك
لهگؤشت ه باقى مانده له مهر شتيك
بئ ه (ك: أَشْلَاء).

أَشْلَاءُ الإنسان وغيره: ئيسقو پروسكى
جهستهى ئاددميزاد يان هى
گيانله بهرى تر دواى رزين و ليك
بلاو بوون.

الشَّليَّةُ: باقى ماندى مال و شتى وا،
دمكوترئ: (لم يبقَ من ماله الا شَلِيَّةٌ) ه

همروا ناوه بۆ كوتە گۆشت و شتی وا
ه (ك: شلایا).

المُشَلَّى: دالگوشت، كزو لاواز.

إِشْمَازُ: بېروانه مادهی (شَمَز).

شَمِتَ به، او بعدو: كهيف خوش بوو بهوه

كه دوزمنهكهی تووشی به لاو کارسات

بووه ه كورد كه له خودا دمباريتهوه

په كې لداخوازيه كانی نهوميه دهلی:

(خودايه دوزمنم ې خوش نهكهی) ه

(فهر شامت) ه (ك: شَمَات) ه (هي

شامته) ه (ك: شوامت).

أَشْمَتَهُ اللهُ بعلو: خودا وايكرد

به دوزمنهكهی خوش بوو ه هورنان

دمه رموي: ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِيَ

الْأَعْدَاءَ﴾.

شَمَّتُهُ بعلو: به مانا (أشمته) دئ.

شَمَّتَ العَاطِسَ وعليه: دوعای خیری بۆ

پژميومكه كرد ه كه كابرې پژمی

پېی گوت (يرحمك الله).

تَشَمَّتْ: به ناووميدي گه پايهوه، هيچ

دهسكه وتی جهنگی دهست نه كهوت.

الشَّامِتَةُ: حاجی نازهل ه كه سيك دوعای

شهر له په كيك بكا دهلی: (لاترك الله

له شامته): خودا تاكه نازه ليكي بۆ

نه هيايتيهوه ه (ك: شوامت)،

دمشگوترئ: (بات فلان بليلة

الشوامت، وبات طوع الشوامت):

حال و مزعی نهوه نده بهریشان بوو

دوزمن پېی خوش بوو، دوزمن

به زمبي پيدا هاتهوه.

الشِّمَات: كه سانيكن ناحه زانيان پييان

خوش بېن له بهر ناووميدي يان

ومزعو حالی خرابيان ه (نهم وشهيه

تاکی نييه).

الشِّمَاتِي: به مانا (الشِّمَات) دئ.

الشِّمَاتَةُ: كه يې خوش بوون بهوهی

دوزمن توشی به لا بووه ه پي خوش

بوون به دوزمن.

شَمَّجَتِ الدَّابَّةُ شَمَجًا: ولاخه كه به په له

رؤی، په لهی كرد ه (لهي شجی)،

دمشگوترئ: (شَمَجَ في الأمر): په لهی

له كارمكه دا كرد.

شَمَّجَ الشَّيْءَ: شته كهی تيكل به شتی تر

كرد.

شَمَّجَ الثَّوْبَ: قوماشه كهی به تمه لی

گه ورمو به دم زوی باريك دووری.

شَمَّجَ الشَّعِيرَ أَوِ الرُّزَّ: خه پلهی گه ورمی

له نارد ه جوبه كه يان له برنجه كه

دروست كرد.

الشَّمَّاجُ: خه پله و نانی گه ورمه

كه له برنج و ناردی جوو شتی وا

دروست بكري ه هروا ناوه بۆ نهو

هي شوه تريهي بۆ له ساخه كانی

ده خورين و لاسكو تري رزيومكهی

هَرِئ دَمَدَرِئ، نَمَوِی هَرِئ دَمَدَرِئ پِئِ
 دَمگوتَرِئ (الشَّمَج)، دَمگوتَرِئ:
 (مَازَقَت شَمَاجًا) هِیج شَتِیْکَم
 نَمخَوَازدَوَه.

شَمَخَ الْجَبَلُ وَغَرَهُ شُمُوحًا: کِیَوَمکَه بَمَرز
 بَوو.

شَمَخَ أَنْفَهُ: لَوَتِی بَمَرز نَوَانَد، خَوِی بَمَزَل
 زَانِی، فِیزِی نَوَانَد.

الشَّمِخُ: بَمَرزَو شَکُومَهَنَد ه (نَسَب
 شَامِخ): رَشَتَمَو بَنَهجَهی دِیَرِیَنو
 پَهسَهَنَد، وَمَجَاخَزَادَه ه (ک: شَرَامِخ
 وَشُمُخ): بُو کَوِی مِیْنَه (شَاعِمَات)
 دَمگوتَرِئ ه قُورَنان دَمفَهَرَمَوِئ:
 ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِي شَامِخَاتٍ﴾.
 الشَّمِخُ: دَوور، دَمگوتَرِئ: (سَفَرُ شَمِخُ
 وَغَزَا شَمِخُ).

الشُّمُوحُ: بَه مانَا (الشَّمِخُ) دِئ.
 الشُّمُوحُ: خَوِپَرِی وَ دَل پَیْس وَ
 بَمَدَرَمُوشَت ه نَهگِبَهَت.

شَمُحَرُ: خَوِی بَمَزَل زَانِی، لَوَتَبَمَرزِی
 نَوَانَد.

إِشْمُحَرُ: زُور بَمَرز بَوو، بَمَرزِیَهکَه زُور بَوو.
 الشُّمُوحِرَةُ: خَو بَمَزَلزَانِی وَ لَوَتَبَمَرزِی.
 الشُّمُحَرُ: پِیاوِی کَهتَمَو زَل ه یان زَاناو
 پِیاو مَاقُول ه لَوَتَبَمَرز ه هَمُولَمَر بُو
 بَمَدَمَسَسَتَهتِیَنانِی دَوَا رُوژِیْکِی
 بَهخَتَه وَمَر ه دَوور بَیَن وَ خَاوَمَن
 هِیَوَاو نَاوَاتِی بَمَرز.

شَمَدُ الْغِیَوَانُ شَمَدًا وَشُمُودًا: نَاژَه لَهکَه کَلکی
 بَمَرز کَرَدَمَوَه، دَمشَگوتَرِئ: (شَمَدُ بَذَنِبَه).
 شَمَدُ الرَّجُلُ ثَرِیْه: پِیاوَمکَه خَوِی
 هَه لَکَرَد دَمرِپِیْهکَهی تَا نَه زَنَوِی
 هَه لَکَرَد.

الشَّامِدُ: دَوِپَشَک، بُوْیَه نَهو نَاوِی هَهیَه
 چَوَنکَه چَزَوِی کَلکی بَمَرز دَمکَاتَه وَه
 ه (ک: شَمَدُ وَشَوَامَد).

الشَّمَدَةُ: دَرَمَخَتِیْکَه نَامَادَه دَمکَرِئ
 بُوْئَه وَهی دَرَمَخَتِی تَرِی پِئِ
 هَه لَگَمَرِئ، تِیَوِی نَالِی ه (ک: شَمَدُ
 وَشَمَاد).

شَعَرُ شَمْرًا: بَه وَرِیَایِی وَ هَه سَتَو خَوَسَتَه وَه
 رُوْیَشَت ه بَهخُو بَادان وَ فِیزَمَوَه رُوْیَشَت.
 شَعَرُ الشَّيْءِ: شَتَهکَهی وَیْکَنَاو لَوَلُوْی کَرَد.
 أَشْمَرُ الدَّابَّةِ: وَلاخَهکَهی بَهگُورجِی لَئِ
 خَوِپَرِی.

شَمَرُ: بَه مانَا (شَمَرُ) دِئ.
 شَمَرُ فِي الْأَمْرِ: چَوَسَت وَ چَالاک کَارَمکَهی
 نَه نَجَام دَا.

شَمَرُ لِلْأَمْرِ: خَوِی بُو کَارَمکَه نَامَادَمکَرَد،
 دَمشَگوتَرِئ: (شَمَرُ عَنْ سَاعِدِ الْجَدِ):
 قَوَلِی هَه لَمَالِی بَسُو نَه نَجَامدَانِی
 کَارَمکَه بَمَبَاشِی، یان دَمگوتَرِئ: (شَمَرُ
 عَنْ سَاقِهِ): چَاکی ئِیَشکَرَدِنِی
 مَمَرَدانَهی لَئِ هَه لَکَرَد.

شَمَرَتِ الْحَرْبُ: شَمَرَمکَه گَمَرَم بَوو، تَوَنَد
 بَوو، پَهَرَمِی سَهَنَد.

شَمْرُ الشَّيْءِ: شتەكەى وئەكنا، لۆلۈى
کرد.

شَمْرُ ثَوْبِهِ: چاكى كراسەكەى ھەلدايەو،
يان قۇلى لى ھەلماين.

شَمْرُ الذَّابَّة: ولاخەكەى بەخىرايى تاودا.
إِنْشَمَر: بۇ موطاومەى (شَمْرَة) دى.

تَشَمَر: بۇ موطاومەى (شَمْرَة) دى.
تَشَمَرُ الشَّيْءُ: شتەكە وئەك ھاتەو ە

ھەلقرا، دىگوتى: (كُشِمِرَتِ اللَّيْلَةُ):
پوكى ھەلقرا، داخورا.

الشَّامِرُ: (ناقة أو شاة شامِر): حوشترىك
يان مەرىك كە گوانەكانى چىرچ

بويىنەو ھەكشاپنەو ە بۆلۈى
ورگى.

الشَّمَارُ: رومكىكە لەپىرى
خەيمىيەكانە، جۆرىكى ھەيە

شىرىنە دەپۈندىرى، لاسكو گەلەكەى
بەكالى دەخورى ە جۆرىكى تىرى

بەكولۈى دەخورى.
الشَّمْرُ: بەمانا (الشمار) دى.

الشَّمْرُ: كەسپكە گىرىكى بەكارى خۇى
بىداو ھەولتى ئەنجامدانى بىدا ە

سەخى تەبىئەتو دەستو دل
ھراوان.

الشَّمِرُ: ئىشى گەورە كە پىۋىست بى
پىاو قۇلى بۇ ھەككاو چاكى بۇ

بەلادا بكا.

الشَّمِرِيُّ: ئەۋكەسەى زۆر بەتەنگ
ئىشو كارى خۇيەو ە بى.

الشَّمِيعُ: بۇ زىدە رەۋى لەچاك بەلادا
كىردن و قۇل لى ھەلماين و گىرىكى

دان بەكار.
شَمْرَجُ الثَّوْبِ: ەسە شَمْرَجَة و شمرجاً:

قوماشەكەى بەتەقەلى گەورە گەورە
دروو.

شَمْرَجُ النَّسَاجِ الثَّوْبِ: جۇلاكە يان
تەنكەرمكە شاش و پاش قوماشەكەى

چنى.
شَمْرَجُ الْكَلَامِ: قەسەكانى تىكەل كىردن.

الشَّمْرُجُ: قوماشى تەنك چىراو ە (ك):
شمارج، و شماريج).

الشَّمْرُجُ: بەمانا (الشمرج) دى.
شَمْرَجُ الْعِثْقِ: گەلاو پىزى لە

لەدەرختەكە كىردمە ھەلى
بەرداوت يان بەتەور داس و شتى وا

لىق و پۇپى درەختەكەى
ھەلپەرداوت.

شَمْرَجُ النِّخْلَةِ: دىنكە خورما
نەگەپومكانى لەھىشە خورماكە

چنى.
الشَّمْرَاخُ: ھىشوى خورما كە بەرسىلە

بى يان خورماكەى پىۋىست
نەچىرايى ە ھەروا ھىشوى تىرى كە

بۆلە تىرىكانى پىۋىست و نەچىرايى ە

له‌دارێکی باریک و زعیف
 که له‌سه‌ر لقێ نه‌ستور سه‌ری
 هه‌له‌دابێ هه‌گوردی خو‌مان پێی
 ده‌گوترێ چروزه‌ یان ته‌رزه‌.
 الشَّمْرُوحُ: به‌مانا (الشِّمْرَاخُ) دێ.
 الشَّمْرَةُ: مندالی چوست و چالاک،
 ده‌شگوترێ: (جَمَلٌ شَمْرَدَلُ):
 خوشترێکی به‌توانایه‌ بۆ رو‌یشتن.
 شَمَزْ شَمْرًا: وێک هاته‌وه‌و کۆبۆوه‌ هه‌ فیزی
 بیزی کرد له‌وشته‌ی ناخۆشی ده‌وێست.
 تَشَمَزْ: وێک هاته‌وه‌، تی‌چو، کۆبۆوه‌،
 گرژ بوو، ده‌گوترێ (كَشَمَزْ وَجْهَهُ):
 رو‌خساری گرژبوو وێک هاته‌وه‌.
 إِشْمَازٌ بِالْأَمْرِ: به‌کارمه‌که ته‌نگه‌ تاو بوو،
 نارمه‌ت بوو هه‌ فیزی لی کردموه هه‌
 هورثان ده‌فه‌رموئ: «إِشْمَازَتْ قُلُوبُ
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ».
 الشَّمَازِي: به‌مانا (الإشْمِيزَا) دێ.
 شَمَسَ الْيَوْمَ شُمُوسًا: نه‌مه‌رۆ خو‌رمه‌که‌ی
 ده‌رکه‌وت یان خو‌رمتاومه‌که‌ی به‌هێز
 بوو.
 شَمَسَ فَلَانٌ: فلانکه‌س پا‌خی بوو.
 شَمَسَ لِفَلَانٍ: ویستی زیان به‌فلانکه‌س
 بگه‌یه‌نی نه‌زیه‌تی بدا هه‌ (فهو شامِس) هه‌
 (ك: شَمَسَ وَهْنٌ شَوَامِسَ).
 أَشَمَسَ الْيَوْمَ وَلِهَو: به‌مانا (شَمَسَ) دێ.
 شَامَسَهُ شَامَسَةً وَشَامَسًا: ره‌قه به‌رایه‌تی

کرد، دزی وه‌ستا.
 شَمَسَ: خۆری په‌رست.
 شَمَسَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی رانواند بۆ خۆر،
 به‌ر خۆری دا بۆئهو‌ی وشک ببیته‌وه‌.
 تَشَامَسًا: دژایه‌تی په‌کتریان کرد دزی
 په‌کتر وه‌ستان.
 تَشَمَسَ: بۆ مو‌طاومه‌ی (شَمَسَةً) دێ هه‌
 به‌ر خۆر که‌وت هه‌تاو لی دا، گه‌رما
 بردو بوو، که‌م بوو.
 الشَّامِسَ: ده‌گوترێ: (یوم شامِس)
 رۆژێکی خو‌رمتاوه‌، خۆر
 به‌ده‌رمو‌مه‌یه‌و ئاسمان سافه‌.
 الشَّمَّاسُ: مه‌نع کردن، په‌رگری کردن.
 الشَّمْسُ: خۆر؛ ئه‌ستێرمه‌یه‌کی گه‌ورمه‌
 سه‌رمکیه‌ له‌کۆمه‌له‌ی خۆری دا
 به‌ده‌موری دا زه‌وی ده‌سو‌پێته‌وه‌،
 هه‌روا باقی هه‌سارمه‌کانی تری
 کۆمه‌له‌ی رۆژی به‌ده‌موری خۆردا
 ده‌سو‌پێته‌وه‌.
 الشمسية: هه‌رشته‌یک نیسه‌ت بد‌ری
 بۆلای خۆر و مکوو (الحروف الشمسية
 المجموعة الشمسية) هه‌ جه‌تر، بۆ
 خو‌پاراستن له‌گه‌رما یان له‌باران هه‌
 (اللام الشمسية) (أل)ی ته‌عریف
 به‌چێته‌ سه‌ر پێته‌گانی و مکوو
 (ت، ث، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ل، ن)
 که‌ جووه‌ سه‌ر پێته‌گانی تر پێی
 ده‌گوترێ (اللام القمرية).

الشَّمْسُ: زۆر چه موשוو تۆپرو تهوسن

ه ناوه بۆ كه سِيك خزمه تی كه نیسه

بكاو (پلهو پایه كه له خوار پلهی

كه شیشه مویه) ه (ك: شِمْسَة).

الشَّمْسُ: چه مووش و سرك و توپرو

تهوسن به جوړیك كهس نه توانی

له گه لی هه ئیكا، دهگوتری: (رجل

شمس وامرأة شمس) ه ههروا ناوه بۆ

جوړه شمراپیك ه (ك: شَمْس).

شَمَسَ الدَّابَّةَ وَغَرَّهَا شَمْساً وَشَمُوصاً:

به توندی و لاخه كهی تاوداو لیی خوری

تاوای لی کرد ماندوو شه كه تی کرد،

دهگوتری: (شَمَسَ الرجل): پیاومه كهی

داخورپاندو توپرهی کرد.

الشَّمُوصُ: به مانا (الشَّمُوصُ) دئ ه (ك:

شَمَص).

المَشْمُوصُ: كه سیكه ئوموند میان

تیومزنی بی و لییان دابی ماندوو

شه كهت بووبیو چاوی لی به ملوق

و مستابن.

شَمَطَ الشَّجَرُ وَغَرَّ شَطْطاً: درمخته كه گه لای

کرد، گه لاکه ی بلاو بۆوه.

شَمَطَ الشَّيْءُ: شه كهی تیكه ل به شتی تر

کرد.

شَمَطَ مَالَهُ: ماله حه لاله كهی تیكه ل

به ماله حه رامه كه کرد.

شَمَطَ الْكَلَامَ: فه سی تیكه ل و پیكه لی

کردن، له زۆر بوارموه دواو چوووه ناو

زۆر باس و خواسه وه.

شَمَطَ الإِنَاءُ وَغَرَّ: قاپه كهی پرکرد، (فهر

مشموط و شعیط).

شَمَطَ الشَّيْءُ شَمَطاً: شه كه تیكه ل به شتی

تر بوو.

شَمَطَ شَعْرَةً: قزمکانی رمش و سپی تیكه ل

بوون، قزی ماش و برنج بوون.

شَمَطَ الشَّجَرُ: درمخته كه گه لاکه ی و مراند

ه (فهر أَشْمَطُ وَهِيَ شَطَاء).

أَشْمَطَ الشَّيْءُ: به مانا (شَمِطَ) دئ ه

دهگوتری: (أَشْمَطَ عَمَلُكَ بِصَدَقَةٍ):

کردموت تیكه ل به به خشین و

صه دهقه بکه.

إِشْمَاطُ: به مانا (شَمِطَ) دئ.

إِشْمَاطُ: به مانا (إِشْمَاطُ) دئ.

الْأَشْمَطُ: كه سیكه قزی رمشی تیكه ل

به قزی سپی بوو بی، واته: سه ری

ماش و برنج بووبی بۆ ئافه رت

دهگوتری (شَمَطَاء) ه (ك: شَمَط).

الشَّمَطُ: نهو بۆن و به رامه و دهرمان و

به هاراته یه تیكه ل به خواردن

دمکری بۆنه وهی زیاتر تامی خوش

بکا.

الشَّمَطُ: تیكه ل بوونی موی سپی

به موی رمش ه (ك: أَشْمَاطُ وَشِمَاط).

الشَّمَطَاتُ: جهند مویه کی سپی له ناو

موی پمش دا.

الشُّمُطَانُ: هَيْشَوه خورما كهئال و بۆلى
تَيْبِكِهَوى، لايهكى بگا و لاهى ترى
هر بمرسىله بى ۵ تاكهكه
(شُمُطَانَة).

الشُّمِيطُ: تِيكهلاو.

الشُّمَاطِيطُ: پمرتو بلاو، دمگوترى:
(تفرق القوم شُمَاطِيطُ): خهئكهكه
پمرتو بلاو بوونموه ۵ (شُرْبُ
شُمَاطِيطُ): قوماشى رزيو وراو.
شَمَعَ شَمْعاً وَشُمُوعاً: گائته و گهپى كرد،
كهيف خوش بوو.

أَشْمَعَ السِّرَاجُ وَغَرَهُ: چراكه داگرسا،
روناكى بهرز بؤوه.
شَمَعَهُ: يارىپى بى كرد، ههئى پمراند.
شَمَعَ لَهُ: ناميزى وای بؤ پرخساند يارى
بى بكاو كهيف خوش بى.

شَمَعَ بِهِ: قهشمىرى بى كردو پيى
پيكمنى.

شَمَعَ الثُّوبُ: قوماشهكه مىودا
بؤنموى سفت و لوس بى.

شَمَعَ الْحِرْزُ: ميوى لهسمر دمرگای
قاسهكه يان صندوقهكه داناو موزى
كرد.

الشِّمَاعُ وَالشِّمَاعَةُ: گائتمو گمپ.

الشُّمُعُ: ميو؛ مادهمكى نهرمو تيكهئ
لهجهورى و شتى تره ۵ همرو ناوه
بؤ نهمو مادهمى ههنگ

شانهههنگوينى بى رادمهستى و
ههنگوينى تى دمكا كهپيى دمگوترى
كهپرشان ۵ همرو ناوه بؤ مؤم كه بؤ
روناكى و مگوو چرا بهكار دمهيندرى
۵ (ك: شَمُوع).

الشُّمُعَةُ: تاكى (الشَّمْعُ) يهكه يهكه
پيوانه ي هيزى چراى كارهاپى بى
دمكرى، دمگوترى: (هو ذو عشر
شمعات أو مائة شَمْعَة).

الشَّمْعُ: مؤم دروستكمر يان مؤم
فروش.

الشَّمَاعَةُ: شوينى ههئگرتن و
پيلاگردنى بؤشاك ۵ عهلاگه
بؤشاك پيدا ههئواسين.

الشَّمُوعُ: سوحبهتجى و قسه خوش ۵
(ك: شَمْع).

الشَّمْعَةُ: گائتمو سوحبهت و كهيف
خوشى ۵ كارگه ي مؤم دروستكردن ۵
(ك: شَمَاع).

الشَّمْعُ: هر قوماش و شائيك ميو درى،
بهميو سفت و لوس بكرى.

الشَّمْعِدَانُ: مؤم دان؛ پهمكرىكى بهرز
مؤمى لهسمر جهسپ دمكرى لهكاتى
داگرسان دا بؤنموى مؤمهكه
نهكهوى و روناكيبهكهشى باش بلاو
بيتموه.

إِشْمَعَلُ الرَّجُلُ: پياوكه بوو بهپياوى ناو

پیاوان و پلمو پایه‌ی بهرز بۆوه،
که یفخۆش بوو.

شَمَلَ الْأَمْرُ الْقَوْمَ: کارمکه هه‌موو
خه‌لکه‌که‌ی گرته‌وه.

إِسْمَعَلَتِ الدَّابَّةَ: وڵاخه‌که چوستو
جالاک بوو خۆش باربوو جلّه‌و
سووک بوو.

شَمَلَ الدَّابَّةَ اللِّقَاحَ: وڵاخه‌که که‌لی گرت ه
ته‌لقیحه‌که‌ی و مرگرت.

إِسْمَعَلَتِ الْغَارَةُ: هێرشه‌که به‌ربلاوو
گشتگیر بوو.

أَشْمَلَتِ الرِّيحَ: له‌باکورموه پایه‌که
هه‌ئیکرد.

أَشْمَلُ اللَّيْلِ: ماسته‌که زۆر ترش بوو
(الْمُشْمَلُ) به‌رز بۆومو خاومن
شهره‌فو رێژ بوو.

أَشْمَلَتِ الرِّيحَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که پای
شه‌مال لێی دان بۆیان هه‌ئبوو
هێنکی کردنه‌وه.

شَمِقَ فُلَانٌ شَمَقًا وَشَمَاقَةً: فلانکه‌س
ئه‌وه‌نده که یفخۆش و ته‌پ دهماخ بوو
دمتگوت شێته سه‌نته‌ری نه‌ما بوو.

أَشْمَلُ فُلَانٍ: فلانکه‌س بووبه‌خاومن
جاجم و شه‌مله.

الْأَشْمَقُ: که‌فی دم که‌له‌گه‌ل خوێن دا
تیکه‌ل بێ.

أَشْمَلُ فُلَانًا: پارچه شه‌مله‌ی له‌به‌ر
فلانکه‌س کرد.

الْشَّمَقُ مِنَ الثِّيَابِ: هوماشی درپاوو
کونکون.

أَشْمَلُ التَّمْرِ وَالضَّرْعِ وَغَيْرِهِ: به‌هۆی
شه‌مله پێدادانه‌وه خورماکه پان
گوانه‌که‌ی پاراست.

الْشَّمَقُ: بالا به‌رزو درێژ.

إِسْتَمَلَ بِثَوْبِهِ: هوماشه خورپیه‌که‌ی
له‌خۆوه پێچا هه‌موو جه‌سته‌ی خۆی
پێ داپۆشی.

شَمَلَتِ الرِّيحُ شَمَلًا وَشُمُولًا: پایه‌که
گۆرا بوو به‌بای شه‌مال.

إِسْتَمَلَ بِسَيْفِهِ: شمشیرمه‌که‌ی له‌خۆ
به‌ست.

شَمَلَ فُلَانٌ: فلانکه‌سی به‌رمو باکور برد.
شَمَلَ الْأَمْرُ الْقَوْمَ: کارمکه هه‌موو
خه‌لکه‌که‌ی گرته‌وه.

إِسْتَمَلَ عَلَى كَذَا: داگرنده بو بۆ ئه‌و
شته هه‌مووی داپۆشی.

شَمَلَ فُلَانًا: فلانکه‌سی به‌جاجم داپۆشی،
به‌پارچه هوماشی له‌خوری دروستکراو
داپۆشی، ده‌گوتری: (شَمَلَ التَّمْرَ وَشَمَلَ
الضَّرْعَ).

إِسْتَمَلَ عَلَى فُلَانٍ: خۆی پارێزگاری
فلانکه‌سی کرد.

تَشَمَّلَ بِالشَّمَلَةِ: شه‌مله‌ی له‌خۆوه پێچا.
السَّيَالُ: چه‌مپ، باکور، پێچه‌وانه‌ی

دمغه رموي: (إن أبا هذا كان يَنْسُجُ
الشِّمَالُ بيمينه).

الشِّمْلَةُ: چوستو چالاک.

الشُّمُولُ: بای شه مان ه شهراب.

لِشْمَالُ: نهو پارچه پؤشاکه ی پئی
دمگوترئ شهمله (جاجم) که مروف
خوی پچ دادمپوشئ ه (ک: شمایل).

لِشْمَلُ: به مانا (الشِّمْلَةُ) دئ ه ههروا
ناوه بؤ شمشیری کورت
که خاومنه که ی بتوانئ له ناو پؤشاک
خوی بیشاریته وه، کهسانی دی
ههست نه گهن که شمشیری
هه لگرتوه ه (ک: مَسَائِل).

لِشْمَلَةُ: شهمله به که (جاجمیکه)
دولکی هه به بؤ نووستن به خؤ دا
دمدرئ.

لِشْمُولُ: کهسیک بای شه مان لیی بدا،
دمگوترئ: (غدير مشمول): گؤمه
ناوو چالاییه که بای شه مان
دمیگریته وه، یان کهسیکه بای
شه مان دهمو چاوی گمشو جوان
کردون فیئکی کردؤته وه.

نار مشمرلة: ناگریکه بای شه مان هه لی
گیرساندوه.

شَمَلُ: پهله ی کرد.

شَمَلُ الشَّجَرُ: دره خته که میوه که ی
خوی هه لومراند.

الشِّمَالُ: چوستو چالاک.

باشوور ه بای شه مان نهو ههوا به ی
له پاکورموه دئ ه ههروا به مانا شومو
نه گبه تی دئ ه (طیر الشمال):
بائنیدی شوم ه بومی شوم ه
نه خلاق و رموش ه (ک: شمال) ه
ههروا ناوه بؤ تورمکه به که دمگریته
گوانی نازه نه وه بؤ نه وه ی زور
شؤر نه بیته و مو له زموی نه خشی، یان
تورمکه به که دمگریته هیه شو
خورماو هی شو تریوه بؤ نه وه ی زور
بلاو نه بیته وه.

الشَّمْلُ: (شَمْلُ القوم): گؤمه لی خه لک،
دمگوترئ: (جمع الله شملهم): خودا
ئادهمیزاده داپراوو پهراگه ندمو
تهرمکانی نهو گهل و نه ته وه
کؤیکاته وه، په کیه تی یان بخاته ناوو
په مکرپزو به که هه لوئست بن.

الشَّمْلُ: لقه دار خورما.

الشِّمْلُ: کهسیک به جاجم (شهمله)
خوی داپوشی بی.

الشِّمْلَةُ: پارچه پؤشاکیکه راست و چه پ
له شان دمگری بؤ خؤرازانده وه، یان
قوماشیکه له خؤری و موو مهرمز
دروست دمگری و مکوو جاجم
به خؤدا دمدرئ یان خوی تیوه
دمپیچری و مکوو عه باو ههرومی
عهرمی ه (ک: شمال) ه له نیما ی
عه لی به وه هه دیسیک ریوا به تکراره

الشُّلُولُ: دهماره بهرده زړوؤ و ږمه لآن
که به ناو زموى دا درېژ بوبیته وه
لقه دارى پېژاوى پهل هاوېشتوو
بلاو ه (ك: شمایل) ه (قلم شمایل):
گهل پهرته وازه، نتمه وى لیک
دابړاو ه (شرب شمایل): قوماشى
دېراو هه لېږاو.

الشَّيْلُ: جوستو چالاک.

شَمُه: بؤنى کرد، دمشگوترى: (شَمُ
الْحَيَر): جتيكى له هه والکه زانى ه
(شَمُ الامر): له هه والکه كؤليه وه،
سهره وناوى کرد.

شَمُ الْأَنْفُ: بؤرى لوتى كه ميک بهر ز بوو.
شَمُ الرَّجُلُ: پياوکه لوت بهر زو بهر ز بوو ه
(فهر اشم وهي شماء).

شَمُ الشَّيْءِ شَمًا وَشِيمًا: بؤنى شته کهى کرد.
أَشَمُ الرَّجُلُ: پياوکه به لوت بهر زيه وه
رؤيى و هيچ سهرى خؤى دانه
نمواند بزاني جى لمېر دهمايه.

أَشَمُ عَنْهُ: لى لادا، دوور که وته وه.
أَشَمُ فَلَانًا الطَّيْبُ: بؤنکهى بؤ
فلانکهس رانواند تا بؤنى پيوه بکا.
أَشَمُ الْحَايِنُ: خه نه که مرکه که ميکى
له پيستی دموړو بهرى گؤپکهى
هينکه هيشته وه.

شَمَةُ الطَّيْبِ أَوْ الْقَوَاءِ: وای لی کرد بؤن
به مته مرکه وه پان دمرمانه که وه بکا.

إِشْتَمُهُ: بهمانا (شَمُهُ دئ).

تَشَمُّهُ: له سره خو بؤنى پيوه کرد.

تَشَمُّمُ الْأَمْرِ: له کارمکهى كؤليه وه
هه لى دا بزاني جوته.

الإِشْمَامُ: له لای زور بهى نه حوييه کان و
قورنانه خو پنه کان بریتييه له وى
دمنگيکى زمانه وانى به تارمايى
دمنگيکى تر رنگ بکړى و مكوو
زاراوى زؤر له وؤزى قهيس و به منى
نهمد که وشهى و مكوو (قيل، بيع)
به لارى دهمو پنه وه ه هه روا به لای
زانايانى ته جو پدموه بریتييه له وى
به دلوئو به سکون نامازه بکړى بؤ
بزوينه بؤرک که له مکو تاي وشه
له سر راوستاومکه کړتاوه به بى
نهمه وى دمنگى بؤرمکه ببیستړى.

الشَّمُ: بؤنکردن.

الشَّمَمُ: بهر زايى، بهر ز ه بهر ز
بوونه وى بؤرى لوت.

الشَّمَامُ: که سيک هستى بؤنکردنى زؤر
بى، به بؤن بى ه شه مامه جوړه
کاله کيک که هیکه پيوه بچوکه
تو نکلکه کهى خه تخته ته و بؤنکهى
زؤر به هيزه.

الشِّمَامَاتُ: هر شتيک بؤنى هه بى و
بؤنى پيوه بکړى.

الشِّمِيمُ: نهمه وى بؤنى پيوه بکړى ه
بهر زو بهر ز بؤوه.

شَنَاءُ شَنَاءٌ وَشَنَانًا: رقی لی بوو،
 بوغزانندی ۵ قورئان دمهرموی:
 ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ اَلَّا
 تَغْدُلُوْا﴾ ۵ (لهو شانی) ۵ قورئان
 دمهرموی: ﴿اِنَّ شَانِكَ هُوَ الْاَبْتَرُ﴾.

تشانووا: په کتریان بوغزانند.

الشَّئَاءُ: رق لی بوونی زور.

الشُّنْمَةُ: قیز لی بونو بیژلی
 گردنموه ۵ خوږاراستن لهعهیبو
 عارو قیز لی گردنموه لییان.

المُشْنَأُ: روخسار ناشیرین، نمکلهومت.

للمُشْنَأُ: بوغزاوی و دل پیسو و رهاوی ۵
 گوښهگیر لهخهټک.

المُشْتَرُ: رمزاگران و ناخوښهویست،
 همرچهند لهواقیع دا جوان بی.

شَنِبَ شَنِبًا وَشُنْبَةً: دهمو ددانو پوکی
 جوان بوو، ددانی سپی و رټک و وردیوو.
 شَنِبَ الْيَوْمُ: روژمهکی ساردو سرما بوو ۵
 (هر اشنب وهي شنباء).

الشُّنْبُ: پوکی جوان ددانی سپی و
 بریقهدار.

الشُّنْبَاءُ مِنَ الرِّمَانِ: نهو ههناړی
 دمنکهکانی توویان نمبی ۵ (ک: شُنْبُ).
 شَنْتَرُ لَرِيهٔ و نهو: قوماشهکی دری و
 ونجر و نجرې کرد.

شَنَجَ شَنَجًا: وټک هاتهوه تی چوو ۵ (لهو
 شنج).

شَنَجُ الشَّيْءِ: وټکی هیټایهوه، تیکی
 چواند، گرزی کردموه، دمگوتری:
 (شَنَجٌ وَجْهَهُ): دهمو چاوی خوۍ
 وټک هیټایهوه گرزی کرد.

شَنَجُ الْحَيَاطِ الْقَبَاءِ: خهپاتهکه بالتوکهی
 تمسک کردموه ههلی هرچاند.

تَشَنُّجٌ: گرز بوو، دمگوتری: (كشَنَجٌ
 عضلاته): ماسولکهکانی گرز بوون.

الاشْتَنَجُ: گرزو مؤن و توږه ۵ (ك: شَنَجُ).

التَّشَنُّجُ: گرزبوونی ماسولکهو وټک
 هاتنهوهمیان.

المُشَنِّجُ: گرزکراو ههټقرچیندراو.

السَّرَاوِيلُ الْمُشْتَجَّةُ: دمرپی پانی
 دمرهلینگ تمسک.

شُتْرُهُ وعلیه: بیستی ۵ نابروی برد وای
 لی کرد گوپی لی بی.

الشُّنَارُ: کاری بهناو باتگ بهخراپی و
 ناشیرین.

شُنْشَنُ الْقُرْطَاسُ أَوِ الشَّرْبُ الْمَجْدِيدُ:
 کاغهزمکه پان قوماشهکه خزی و
 خشی هات.

الشُّنْشِنَةُ: دابو نمریتی باو، رموستی
 لیک چوو باو ۵ (ك: شُنَاشِينُ).

شَنَطَ اللَّحْمِ: گوښتهکی برزاند، وهلی
 زوری نهبرزاند.

شَنَعُ الْحَرَقَةِ وَهَوَا شَنْقًا: بهرؤکی دراندو
 شی کردموه.

شَنَعَ فُلَاناً: پرخنه‌ی له‌فُلَانِکَس گرتو
نابروی تکاند.

شَنَعَ بِهِ شَنْعاً: پی‌ی نارازی بوو به
ناشیرینی له‌فله‌م دا.

شَنَعَ شَنْعاً: ناشیرینی‌یه‌که‌ی له‌سنور
تی‌پ‌ر‌بوو زور نه‌کله‌موت بوو (فهر
شَنَعَ شَنَعَ وَاشْنَعَ).

شَنَعَ: بۆ زنده رموی له‌مانای (شَنَعَ) دا
هاتوو.

شَنَعَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌ناشیرین
له‌فله‌م دا، ناشیرینی کرد.

شَنَعَ عَلَى فُلَانٍ: فُلَانِکَس‌ی ریسوا کردو
سومعه‌ی ناشیرین کردو که‌سایه‌تی
له‌کمدار کرد.

تَشَنَعَ: ناشیرینی و به‌د رموشتی
به‌سهردا زال بوو.

تَشَنَعَ اللُّومُ: خه‌که‌که‌ نیشه‌که‌یان
ناشیرین بوو به‌هوی دوبرمکی
رارایی و به‌رته‌وازهبیان.

تَشَنَعَ الثَّوبُ: قوماشه‌که (کراسه‌که)
شرو و‌ر بوو، ونج‌ر ونج‌ر بوو.

تَشَنَعَ الْغَارَةُ: هیرشه‌که‌ی به‌ر بلاو کرد.
اِسْتَشَنَعَ الْأَمْرَ: کارمکه‌ی به‌ناشیرین دانا،
به‌خراپی له‌فله‌م دا.

اِسْتَشَنَعَ فُلَاناً: فُلَانِکَس‌ی خسته
به‌دخویی و کاری ناشیرینه‌وه،
دم‌گوتری: (اِسْتَشَنَعَ جَهْلَهُ).

نهمزانییه‌که‌ی ناشیرینی کرد به‌ان
(اِسْتَشَنَعَ بِهِ جَهْلَهُ).

الشَّنْعَاءُ: دم‌گوتری: (فعله شَنْعَاءُ):
کاریکی زور ناشیرینه (ك: شَنَعَ).

الشَّنْعَةُ: ناشیرن و به‌دو خراب.

الشَّنِيعُ: ناشیرین و خراب و قیزمون (ك: شَنْعَ).

شَنَفَ إِلَيْهِ شَنْفًا وَشَنْفًا: به‌جاوی سوکو
قیز لی کردنه‌وه سه‌یری کرد.

شَنَفَ عَنْهُ: به‌لوت‌به‌رزیه‌وه روی لی
و‌مرگ‌پ‌را.

شَنَفَ لَهُ شَنْفًا: هه‌ستی پی کرد پی‌ی زانی.

شَنِفَتِ الشَّفَّةُ الْعُلْيَا: لیوی سهرموی
هه‌ل‌گه‌ر‌اومته‌وه (زارق‌ن‌ه).

دم‌گوتری: (شَنَفَ الرَّجُلُ): پیاومه‌که
لیچی سهرموی هه‌ل‌گه‌ر‌اومیه (فهر

اَشْنَفَ وَهِيَ شَنْفَاءُ).

شَنَفَ فُلَاناً وَلَهُ: فُلَانِکَس‌ی ناخوش
ویستو رقی لی بی‌بووه.

شَنَفَ الْمَرَأَ: گوارمی بۆ نافرمته‌که کرد،
دم‌گوتری: (شَنَفَ الْأَذَانُ بِكَلَامِهِ):

به‌مسه‌خوشه‌کانی گو‌ن‌چ‌که‌ی زاخاو
دا.

شَنَفَ كَلَامَهُ: قسه‌کانی رازاندنه‌وه.

تَشَنَّفَتِ الْمَرَأُ: نافرمته‌که به‌گواره خوی
رازاندنه‌وه و گوارمی له‌گو‌ن‌چ‌که کرد.

الشَّنَفُ: گواره و وادبی نه‌م وشه‌یه بۆ

خَشَلَيْك دِگوتري كه به پشت
گوچكهوه هه لاوسري و مكوو لاگیره
ه وشه ی (القرط) پش به خَشَلَيْك
دِگوتري به خوار گوچكهوه
هه لبواسري ه (ك: شتوف و اشاف).

شَنْقَه شَنْقاً: هه لبواسی.

شَنْقَ الرَّجُل: بیاوه که ی لهقه ناره دا،
به مشیوه ی هه لبواسین کوشتی، بهم جوړه
پهتی له ملی کردو هه لبواسی،
له سپداره ی دا.

شَنْقَ البَعيرَ واهوه: به لفاوو ههوسار سمری
حوشترمه کی شهتهك دا بۆ ئهوه ی ژیر
باری بكاو جلهوی خوش بی.

شَنْقَ الامرَ شَنْقاً: خوشی و یستو هۆگری
بوو.

أَشْنَقَ الشَّيْءَ: شته که ی هه لبواسی،
لهقه ناره ی دا.

أَشْنَقَ اليَدَ الى العنق: دمست قوچاوو
جروك بوو.

أَشْنَقَ البَعيرَ واهوه: سمری حوشترمه کی
به لفاوی ههوسارو رېشمه شهتهك دا
تا ژیر باری بكاو جلهوی خوش بی.

أَشْنَقَ القَرِيَةَ: كونده ناومه کی به حه بلی
دریژ شهتهك دا.

أَشْنَقَ ماشيته الى ماشية هههه:
نازه لهگانی خوی تیكهك به نازه ی
كهسانی تر کرد بۆ ئهوه ی

زماگاته که بیان کهم بکاتهوه، و مكوو
ئهوه دوکس هه ره که بیان جل سهر
مه ری هه بی ئه گهر به جیا بن دهبی
هه ره که بیان مه ریك بدا به زمکات
واته به هه ره دوکیان دوو مه ری بدهن،
ئه گهر تیكه لاویان بکهمن و نازه لهگان
دهبن به هه شتا سهر و به ههر دوکیان
یهك مه ری زمکات ددهن.

شَانَقَه مَشَانَقَه رَشَانَقاً: ماله که ی تیكهك
به مالی ئهوی تر کرد بۆ هیل کردن
له زمکات دان دا ه بۆیه پهقه مبهه
(د.خ) نه ی لهم کاره کردووه
فه رموو پهتی (لَا شِنَاق) مالی زمکات
تیكهك به په که تر مه کهن به مه بهستی
که مه کردنهوه ی زمکات دان.

شَنْقَ العَجينَ أَر اللّحم: هه ورمه کی
هه نکوت هه نکوت کرد گوشته که ی
کولکوت کرد.

تَشَانَقَ الرجلان: ئه و دوو بیاوه
ماله که بیان تیكهك به مالی په که تر کرد
بۆ هیل کردن له زمکات دان.

الشِّنَاق: دریژ ه پهتی دریژ.

الشِّنَاق: حه بیل پان پهت و سهرمه که
شتی به دهبه ستری و هه له لبواسری
پیی و مكوو قایشی تفهنگ و شمشیر و
شتی و ه ژبی که وان ه (ك: شَنْقَ
وَأَشْنَقَه).

الشَّنْقُ: لَابَار، لَاتَا ۵ بهای خوین برین
که متر له بهای خوین ۵ (ک):
اشناق).

الشَّنْقَاءُ: بُو مَیْنَه به کاردی، ناهرمتیک
ماله کمای تیکه له مائی یکی تر
بکا به مبهستی که مکرده موی
زمکات ۵ بالندمیه که به دمنسوک
خواردن بدا به بیچومکانی ۵ (ک):
شَنَق).

المِشْنَقُ: نَمَوکَسَهی حهزی له هه ممو
شَتیکه، هه و لسانی هه مه جوړی
هه به.

المِشْنَقَةُ: هه نارمو سیداره نَمو نامیره
تاوانبار کراوی پی له هه ناره دمدری،
ده خنکیندری ۵ (ک: مَشَاق).

شَنُ شَنَّا: وشک بوو، رزی ۵ دمگوتری:
(شَنَت القریه): کونده ناومکه رزی،
وشک بوو ۵ (شَنُ الجملُ من العطش):
حوشترمه له تینوان وشک بؤوه.

شَنُ الْمَاءُ شَنِناً وَشَنَاناً: ناومکه دلۆپ
دلۆپ جوړایه موه.

شَنُ السَّائِلِ شَنّاً: شله مهنیه کهی رزاند،
پرژاندی، دمگوتری: (شَنُ الْمَاءِ عَلَى
السَّرَابِ): ناوی رزاند ناو
شمرایه موه.

شَنَتِ الْعَيْنُ الدُّمْعَ: حاو فرمیسکی
رژاند.

شَنُ الْغَارَةِ عَلَى عَدُوهِ: له هه ممو لایه که موه
هیرشی کرده سمر دوزمن.

أَشَنُ: به مانا (شَنُ) دئی.

شَنُنُ السَّيَاءِ أَوْ الْمَاءِ: به مانا (شَنُ) دئی.

إِشْنُ الذَّنْبِ فِي الْغَنَمِ: گورگ کهوته ناو

مهر و بز نه موه که لاکى لی خستن.

تَشَنُّ الْمَاءِ: ناومکه خیرا خیراو دلۆپ

دلۆپ جوړایه خوار.

تَشَنُ الْجِلْدُ: پیسته که وشک و جرج بوو،

گرژ بوو هه لقرجا.

تَشَنَّتْ بَشْرَةُ الرَّجُلِ: پیستی پیامکه

به هوی پیرییه موه جرج و لۆجی زوری

تیکه موه.

اسْتَشَنَّتِ الْقَرْيَةُ: به مانا (شَنَت) دئی،

دمگوتری: (اسْتَشَنُ الرَّجُلُ أَوْ

الْحَمَلُ): پیامکه یان مهرکه کزو

لاواز بوو.

الشَّائَةُ: دماوی ناو که برپوا بهرمو

شیوو دۆل ۵ (ک: شَرَان).

الشَّنَانُ: هه ورنیک که بارانی لی بیباری

به متاوو خوږهم ۵ ناوی سارد،

دمگوتری: (ماء شنان): ناوی بلاوو

هه لپژاو به پړو هه لپه زمو که موه

کوله موه.

الشَّنَانَةُ: ناوی هه لپژاو جوړ جوړ

له کونده، ناوی تکه تکه که له کونده

یان لهدر ختموه ۵ همر شیرو

ماستیک ناوی تیپکری.

الشَّنُّ: کونده ناوی بچوک و کۆن که
 بهروالمت کونده تا کۆن بی باشتر
 ناوی تیندا سارد دمیج ۵ (ک: شِنان).
 شَنُّ وطبقه: ناوی پیاوو نافرمتیکه که بۆ
 زیرمکی بهناو بانگ بوون ۵ لهبهندي
 پيشينان دا هاتوو دهئ: (وافق شَنُّ
 طبقة): شهن و تهبهقه ریک کهوتن.
 الشُّنَّة: بهمانا (الشَّنُّ) دئ ۵ پیریزن ،
 دمگوترئ: (قوس شُنَّة): کهوانی کۆن
 ۵ (جِبَّة شُنَّة): ناوچهوانی گرزو مؤن
 ۵ ناوچهوانی چرچ و لوجاوی و گرژ ۵
 (ک: شِنان).
 الشُّنُون: گیانلهبهری مام ناومندی
 نمکز نهقهئمو.
 الشُّنَّيْن: ماستی ساغ ناوی ساردی
 تییکرئ ببیته ماستاوی ساغ و سارد.
 المِشْنَّة: نانندان، تهشتهنان، سهبهتهی
 نان، بهزۆری لهپرژو پئی دارخورما
 دروست دمکری، له شوړک و خهئفه
 نهمامی دارچواله و درمختی کفرو
 بی دروست دمکری، وایش دمیج
 لهلاسکی گهنم و شتی و دروست
 دمکری.
 شَهَبُهُ اَحْمَرُ اَو البَرْدُ شَهْبًا: گهرما یان
 سهرما رهنگی پیست و روخساری
 گۆری.
 شَهَبَتِ السَّنَةُ الْقَوْمَ: سالی قات و قری و

نههاتی توشی خهئکه هات مال و
 سامانی بههیلک بردن.
 شَهَبٌ شَهْبًا وَشَهْبَةٌ: سپیمتی تیکهئ بهموی
 رمش بوو بۆ زی کرد، رهنگی سروشتی
 گۆری، قزی ماش و برنج بوو ۵ (لهو
 اشهب وهي شهباء).
 أَشْهَبَتِ السَّنَةُ الْقَوْمَ: سالی نههات و
 قات و قری توشی ئهو نهمومیه
 بوو، مال و سامانی بههیلک بردن.
 إِشْتَهَبَ: بهمانا (شَهَبٌ) دئ.
 إِشْتَهَبَ الرَّأْسُ: قزی سهری سپی بوو
 پیری لئی دیاری دا.
 إِشْهَابٌ: بهمانا (إشْتَهَبَ) دئ، واته ورده
 ورده سهری سپی بوو.
 إِشْهَابُ الزَّوْعُ: کشت و کاله که زمرد بوو
 بهله پهلهی سهوزی تیندا ماوه.
 إِشْهَابُ الشَّافِ وَالشَّافِرُ: لچ و لیوی
 قهباری سپیان لهسهر دیاری دا.
 إِشْهَبٌ: بهمانا (إشْهَابٌ) دئ.
 الْأَشْهَبُ: دمگوترئ: (عام اشهب):
 سالیکی گرانی و قات و قرییه ۵ (يوم
 اشهب): رۆژکی سارد و سهرما و
 رهمهبايه.
 الشَّهَابُ: ماست یان شیر نهمونده یان
 ناو تیکهئ کرابی سپیاییمهتیکه یان
 کهم بووبیتهوه.
 الشَّهَابُ: دمسته حيله ناگری بلئسهدار

کمتاریکی شهو کون بکا ه له قورشان
 دا هاتووه: ﴿أَوِ آتَيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ
 لَّعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ه همروا ناوه بو
 نهستیږی پرشنگدار، قهباریهکی
 ناسمانییه لهفهزادا دی ودمچن،
 کههاته خوار بو ناوکهشو هموای
 زموى گر دمگرئو دمبیته
 خو له میس ه قورشان دهمرموئ:
 ﴿فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَالِقٌ﴾ ه همروا
 کهسیک لهسپردا شارهزا بی یان
 لهکارو بارو زانیاری دا لیهاوو بی
 پنی دمگوتری (هو شهاب حرب او
 شهاب علم) ه (ك: شُهْبٌ وشهبان
 وأشهب).
 الشُّهُبُ: نهستیږی پرشنگدارو
 درهوشاوه.
 الشَّهَابَةُ: بهمانا (الشَّهَابُ) دی.
 الشُّهُبُ: کیوی سمر داپوشراو بهبمفر ه
 (ك: شُهُوبٌ).
 الشَّهْبَاءُ: دمگوتری: (کتیه شهباء):
 کهتیه سمریازکی پرچهک و
 تمهمهمنییه ه (غُرَّةٌ شَهْبَاءٌ): پهله
 مویهکی سپی بهنمسابو شتی واوه
 که همدی لهموومکان رنگی ترین
 ه (سنة شهباء): سالی گرانی و قاتو
 قری ه (أرض شهباء): زهوییهک
 بهمفر داپوشییب ه همروا وشه
 (شهباء): نازناوی شاری

(جهلمب) شه چونکه بهردی سپی
 لییه.
 الشُّهْبَةُ: سپی تیکن بهرمش، (پهله
 موی سپی بچوک لهگهل موی رمش
 دا).
 شَهِدَ عَلَى كَذَا شَهَادَةً: هموالی راستهقینه
 دایه.
 شَهِدَ لِفُلَانٍ عَلَى فُلَانٍ بِكَذَا: فلانکس نهو
 شاههتیه لای بوو دمبارهی فلان شت
 لهسر کابرا دای، نهجای دا.
 شَهِدَ بِاللَّهِ: سویندی بهخودا خوارد ه دانی
 بهودا نا کهدمیزانی.
 شَهِدَ الْمَجْلِسَ: نامادهی مهجلیس و
 نهجومهنکه بوو جووه ناویهوه ه هر
 لهم مانایه دایه که قورشان دهمرموئ:
 ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾.
 شَهِدَ الْحَادِثَ: روداوکهی بیی.
 شَهِدَ الشَّيْءَ: شتهکه بیی، دهمگوتری:
 (شهد علی شهادة غیره وشهد بما سمع):
 شاههتی لهسر شاههتی دا، شاههتی دا
 بهودی بیستوویمتی.
 أَشْهَدُ عَلَى كَذَا: وای لی کرد شاههتی
 لهسر نهو بیا.
 أَشْهَدُ الشَّيْءَ: شتهکی ناماده کرد.
 شَاقَّةٌ: چاوی پی کهوت بیی.
 تَشْهَدُ: شاههتومانی هیئا، وتی (أشهد أن
 لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول

الله) ۵ داوای شایه تومانی لی کرد.

إِسْتَشْهَدَ: نَزِيكَ بُوو شَهِيد بَبِي
له پیناو ناپینی خودادا.

إِسْتَشْهَدَ الرَّجُلُ فَلَانًا: پیاومکه داوای
کرد فلان شایه تی بؤدا ۵ به لگهی
له سمر هینا یه موه.

إِسْتَشْهَدَ فَلَان: فَلَانْ كَمْس لَه رِگَه ی
خودادا شهید بوو.

الإِشْهَادُ: له بواری (جنایهت و تاوان دا)
نهومیه به خاومن خانوو بگوترئ
دیواری خانومکته خواری راستی
بکهرموه، ترسی روحانی هیه چاکی
بکه.

التَّشْهَدُ: له نوپژدا بریتییه له ته حیات
خویندن.

الشَّاهِدُ: شایهت ۵ به لگهو نیشانه ۵
مادمیه که له گهل هاتنه دمرومی
مندا لیسکی دایکی دیته دمروم
ومکوو چلم وایه ۵ (ك: شهرد و اشهاد
وشهت) ۵ بؤ غمیره عاقل (شراهد)
دمگوترئ ۵ (صلاة الشاهد): نوپژی
شیوان و نوپژی به یانی.

الشَّهَادَةُ: نهومیه کابرا شایهتی بدا
له سمر نهومی ناگای لییه و دیویه تی،
یان دان بنی بهومی که دمیزانی ۵
هه موو نهوشتانه ی به ههست
دمزاندرین.

الشَّهَادَةُ الْبَيِّنَةُ: له بواری (داد دا) قسمو

گوفتاری شایهته گانه له بهردم
دادومردا ۵ (عَالَمُ الشَّهَادَةِ): جیهانی
بونه و مره، شته ناشکراو ههست
پی کراومگان ۵ دمق بهرام بهری (عالم
الغیب): دئ جیهانی نه و دیو ماددمو
جیهانی نه بینراو ۵ هورثانی پیروز
نامازی بؤ همدوو جیهانه که
کردووو دمفرموی: ﴿وَسْتَرْدُونَ إِلَى
عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾.

الشَّهَدُ: ههنگوین به ممرجی له گهل
کمره شانه که ی دا بی و لیك جیا
نه کرابنه موه ۵ شانه ههنگوینیك پی
دمگوترئ: (شَهْدَة) ۵ (ك: شهاد).

الشَّهِيدُ: که سیك له رِگای ناپینی
خودادا خو ی بهخت بکا ۵ که سیکه
شایهتی بدا ۵ هورثان دمفرموی:
﴿وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ ۵ (ك:
شهداء و اشهاد).

المُشَاهَدَةُ: ههست کردن به یه کی له پینج
ههسته گان.

المُشَاهَدَاتُ: نهو شتانه ی به ههسته گان
دمزاندرین.

الشَّهَدُ: ناماده بوون ۵ نهومی به چاو
دمبینرئ ۵ کومه لگای نادمیزاد ۵
(ك: مُشَاهِد) ۵ (ومشاهد مکة) ۵ نهو
شوپنانه ی مه که مو دمورو بهری که

مامه‌له‌ی له‌گه‌ئ کرد.

شَهْرُهُ: بۆ زیندمرۆڤی له‌مانای (شَهْرُهُ) دئ.

شَهْرُهُ به: ناوی زپاند ه هه‌ئس و كهوتی

خرابی پال دا.

اشْتَهَرَ الْأَمْرُ: كارمكه بلاو بۆوه،

ناوبانگی دمرکرد.

إِشْتَهَرَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ی بلاو کردموه،

رایگه‌یاند.

تَشَاهَرَ بِكَذَا: ویستی به‌هه‌ولدان و لافو

گه‌زاف ناوبانگ بۆ خۆی دمرکا.

الشَّهْرُ: مانگ، به‌شیک له‌دوانزه به‌شی

سال ه ج سالی مانگی یا سالی خۆری

بی ه نه‌گهر مانگه‌که به‌هۆی ته‌واو

کردنی خولی مانگه‌وه بوو نه‌وه

مانگی قه‌مه‌ری پی دمگوتری، یان

به‌هۆی دیارپکردنی به‌شیک

له‌دوانزه به‌شی سال نه‌وه مانگی

خۆری پی دمگوتری ه (ك: شَهْرُ

وَأَشْهَر).

أَشْهَرُ الْحَرَمِ: نه‌و مانگانن له‌کاتی پيش

هاتنی ئیسلام دا عمرمه‌به‌کان شه‌ریان

تیدا حه‌رام کردبوو، نه‌و مانگانه

چوارن سییان به‌شوین یه‌گه‌وه دین

(ذو القعدة، ذو الحجة، الحرام)

یه‌کیکی‌شیان مانگی ره‌جه‌به ه

هه‌روا وشه‌ی (الشَّهْر): ناوه بۆ یاساو

نیزامی‌کی فهرمی به‌مه‌به‌ستی

خه‌ئک له‌کاته‌کانی چه‌ج و عه‌مه‌ردا

وه مونسه‌باتی تردا تیدا کۆبونه‌وه

ه هه‌روا ناوه بۆ نارامگا.

المشهود (يوم مشهود): رۆزی به‌ناو

بانگ که‌روداوی گه‌وره یان تیدا

رویدا.

الشَّهْدَانِجُ: تۆوی درمختی (قَب) که

درمختیکه توپکله‌که‌ی بادمه‌ری و

دمکری به‌گوش ه (قَب) ی هیندیش

هه‌یه چه‌شیشه‌ی لی دهرمه‌هیندیری.

الشَّهْدَانِجُ: به‌مانا (الشَّهْدَانِج) دئ.

شَهْرُهُ شَهْرًا وَشَهْرَةً: بلاوی کردموه،

رایگه‌یاند.

شَهْرَ السَّيْفِ: شمشیری له‌کالان دمرکی‌شاو

به‌ری کردموه.

شَهْرَ الْمَقْد: گرێبه‌سته‌که‌ی مۆرکردو

له‌مه‌رمانگه‌ی زموی و زار تۆماری کردو

کردی به‌تاپۆ.

أَشْهَرُ الشَّيْءِ: شته‌که مانگیکی به‌سه‌ردا

تیپه‌ری.

أَشْهَرُ فِي الْمَكَانِ أَوْ بِهِ: مانگیکی له‌و

شوینه مایه‌وه.

أَشْهَرُ الْحَامِلُ: ئافه‌رته سه‌که‌رکه چه‌وه

مانگی مندالبوونیه‌وه، چه‌وه نۆ

مانگو نۆ رۆزی خۆیه‌وه.

أَشْهَرُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی بلاو کردموه.

شَاهِرَةٌ مَشَاهِرَةٌ وَشَاهِرًا: به‌مانگانه

(ئۆكسجين).

الشَّاهِقُ: دىگوتىرى: (فلان ذو شاق):

فلانكەس رىق نەستورو دەمار گىرۋە ۋ

(فحل ذو شاق): نەسپەكە

چىلكانىنى بەھىزە.

الشَّهيق: دىنگى نەسازو گەورە، زىمى

گوتىرىز ۋ گرمەو ئالەمى ئاگر ۋ

قورئان دەفەرموى: ﴿سَمِعُوا لَهَا

شَهيقًا وَهِيَ تَفْرُكٌ﴾ ۋ ھەمروا ناوہ بۇ

ھەلەكەتشانى ھەناسە بۇ ناو

سىيەكان.

شَهْلُ اللّوئان شَهْلًا: دوو رەنگەكە تىكەن

بەھەكتىر بوون ۋ فلانكەس لەجاوى دا

سورابى ھەيە، دىگوتىرى: (شَهْلُ

عینە): گەلئەمى جاوى سورابى تىندايە ۋ

(لەر اُشهل وھى شەلاء) ۋ (ك: شَهْل).

شَاهْلُهُ مُشَاهَلَةٌ: جوتىنى ھە دا، پەخنى

لى گرت.

تَشَهَّلَ ماءً رجلاً: لەبەر زەمىنى ۋ بى

ھىزى ناوى روخسارى نەما، تەرو

تازىمى دەم و جاوى پۇقى،

دەشگوتىرى: (تَشَهَّلَ الرجل): پىاومە

روخسارى چىچ بوو، گەشەدارى

لەدەست دا.

الشَّهْلُ: نەمىيە گەلئەمى جاو سورابى

تىندايى.

الشَّهْلَةُ: بەمانا (الشَّهْلُ) دى.

بەدىكۆمىنت كىرنى گىرئەستەكان و

بلاو كىرنەھەمىان و پاگەيانىنىان ۋ

(مصلحة الشهر): ھەرمەنگەيەكى

دەمۆلەتەيە گىرئەستەكان تۆماردەكاو

دەمەكاناتە دىكۆمىنت.

الشَّهْرَةُ: دەرگەھوتىنى شت و بلاو

كىرنەھەمىان.

الشَّهْرِيَّةُ: مانگانە، ھەرشىك نەسبەت

بىرى بۇلاى مانگ ۋ مۇجەكە

بەمانگ سەنوردار بىرى.

الشَّهْرُ: بەناوبانگ و مەشھور ۋ گۆپكە

ھىنى نىر.

المشهرات: زارامو بىرو باومەنكىن

ھەموو ئادەمىزاد پان زوربەپان

كۆكن لەسەر باشى و بەباش زانىنىان

ۋ مەكوو دىگوتىرى: (المدل جيل

والكلب قبيح).

الشَّهْرَمَان: جۆرە مەراۋىيەكە قاچ

كورت و جەستە بەلەكەو لەلەقەق

بەجۆكەزە.

شَهَقُ الْبِنَاءِ وَالْجَبَلُ وَهَوْمَا مَشْرِقًا:

بالەخانە پان كىتەكە زۆر بەرز بوون ۋ

(لەر شاق) ۋ (ك: شَرايق).

شَهَقُ شَهيقًا: ھەناسەى لە قورگى دا ھاتو

چو بىسترا لەناخى دا گىراو كوركە

كوركى كىرد ۋ ھەواى ھەلەمىزى و

سىيەكانى پەركىردن لە ھەوا

الشَّهْرَةُ: پیریزن ۵ نافرمتی قه پهری
عاقل و رمزان.

شَهْمَةُ شَهْمًا وَشَهْرُمًا: چوست و چالاکى
کرد ۵ دمری کرد، لیتی توره بوو.
شَهْمٌ شَهَامَةٌ: خاومنی مهزداپه تی و
پیاومتی بوو.

الشَّهَامَةُ: نهفس بهرزی و سور بون
لهسمر نهنجامدانی گاری گه ووره که
بینه جیگای ریزلینانی خه لک و
باسکردنیان.

الشَّهْمُ: زیرهك ۵ پیاوی گهوره و
رادروست ۵ عاقل و لیزان لهکارو
باردا ۵ پشوو دریز بۆ نهنجامدانی
نمرکی سمر شانی ۵ (فرس شهْم):
نمسی بههیزو تیز رهو ۵ (ك: شهام
وشهوم).

الشَّيْمُ: گیانله بهرینکی ددان تیزه، شت
دهقرتینن، جهلیکی دریزى هه به
لهپیری (قَتَاذ) بهگورتی جوړنکه له
ژیشک پیشی دهگوتری: دولدول ۵
(ك: شياهم).

الشاهنشاه: پاشای پاشایان، یان پاشای
گه ووره.

الشَّاهِن: دالاش؛ جوړنکه لهبائنده
گۆشت خوړمگان ومکوو هه لۆ وایه ۵
عهمودو راسته ی تهرازوو ۵ (ك:
شواهین وشياهین).

شَهَاءُ شَهْرًا: خوشی ویست، ههزی لی
کرد.

شَهْرُ الطَّعَامِ وَغیره شَهْرًا: خوړاکه که تام
خوش و بهلهزمت بوو.
أَشْهَاءُ: وای له خواردمه نه بییه که کرد تام
خوش بی ۵ نهومی ههزی لی بوو
دمرخواردی دا.

شَهَاءُ: هه لینا بۆ نهومی نارمزوی بکاو
بهلهزمتی بزانن، تامی خوش کرد،
دهگوتری: (هذا شئٌ يُشْهَى الطَّعَامُ):
نهمه شتیکه خوړاک خوش دهکا.

اشتَهَى الشَّيْءَ: زۆری نارمزوی شته که
کرد ۵ قورشان دهفهرموی: ﴿وَأَلَّكُمُ
فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ﴾.

تَشْتَهَى الشَّيْءَ: ههزی له شته که کرد.
تَشْتَهَى عَلَيْهِ: جار دواچار داوای نهومی
کردموه.

الشَّاهِيَّة: شهومت و نارمزو.
الشَّهْرَان: کهسیک زۆری حمز لهو شته
بی ۵ بۆ میینه دهگوتری: (شهوی) ۵
(ك: شهاوی).

الشَّهْرَانِي: کهسیک زۆری حمز
لهرابواردن و خواردنی خوش بی
نهفسی خو ی پچ زموت نهگری.

الشَّهْرَةُ: حمزو نارمزوی زۆرو سهرکهش
۵ هیزینکی دمرونییه، نارمزوی نهو
شانه دهکا که حمز لیکاراون ۵ نهو

شته ماددیانه‌ی حه‌زیان لی دمکری

ه (ك: شهوات وأشهیة وشهی) ه

هورنان دمفهرموی: ﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ

الشَّهَوَاتِ مِنَ النَّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْأَنْطَاظِ

الْمُقَطَّرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ

الْمُسَوِّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ﴾.

الشَّهِي: حه‌زیلیکراو نه‌وی نه‌فس

نارمزوی بکا، شتی به‌تامو له‌زمت.

الشَّهِيَّة: میینه‌ی (الشَّهِي)یه ه ه‌مروا

به‌مانا حه‌زکردن له‌خواردن و شتی

وایه.

الشَّهِيَّات: نه‌و شتانه‌ی دمبئه ه‌وی

کردنه‌موی شه‌هیه و تامو له‌زمت دان

به‌خواردن و مکوو ترشیات و زه‌لاته‌و

سه‌وزموات.

شاب فلان فی بیع أو شراء شوباً: فلانکەس

له‌مامه‌له‌دا فیلێ کرد ه (شاب فی قوله):

درۆی کرد، دمشگوتری: (هو يشوب

ويروب): نه‌و له‌مسه‌و کردموی دا شت

تیکه‌ل و پیکه‌ل دمکا، وادمبی ده‌ی

پیکێ و وادمبی هه‌له‌دمکا.

شاب عن صديقة: به‌رگری له‌ دۆستو

برادرمکه‌ی کرد جارێک به‌جندی و

جارێک به‌ تمه‌به‌لی.

شاب الشيء بالشئ: شته‌که‌ی تیکه‌ل

به‌شته‌که‌ی تر کرد.

شاب الشيء غيره: شته‌که‌ی تیکه‌لاوی شتی

تر بوو ه (شائب): تیکه‌لکەر ه

(مَشوب): تیکه‌لاو کراو.

شوب عنه: بۆ زنده‌ پرموی له‌مانای

(شاب عنه)دی.

الشَّائِبَة: شتی غه‌ریب و جوداواز

له‌شته‌که‌ی تر که تیکه‌لی بیی،

دمگوتری: (ما فيه شائبة): نه‌وه ه‌یج

شک و گومانێ تیدا نییه ه جێک و

پیسایی و شتی قیزیلیکراو ه (ك:

شوائب)، دمگوتری: (فلان يرى من

الشَّوائب): فلانکەس ه‌یج عه‌یب و

له‌که‌ی تیدانییه.

الشَّوب: نه‌وه‌ی تیکه‌ل غه‌یری خۆی

بیی ه و مکوو هه‌نگوین تیکه‌ل

ئاوایی، دۆشاو تیکه‌لی ماستو شیر

بیی ه هورنان دمفهرموی: ﴿لَهُمْ إِنْ

لَهُمْ عَلَيْهَا أَشْرَابًا مِّنْ حَمِيمٍ﴾،

دمشگوتری: (سقاء الدُّوب بالشوب).

الشُّوبَة: ه‌رت و فیل، دمگوتری: (لي فلان

شوبه): فلانکەس فیل و هه‌جهریکی

تیدایه.

الشَّيَاب: ناوه بۆ شتی تیکه‌لکراو.

الشَّوْخَط: ب‌روانه (شَخَط).

شَوَات الشمس: خۆر به‌رمو ئاوابون رؤی.

شَرْدُ السَّحَابُ الشمس: هه‌موری ته‌نک

دموری خۆری داوه.

شَارَ الرجل شرراً: ب‌پاومه‌کە دیمه‌نی جوان بوو.

شَارَ الشَّيْءِ: ستمه‌کی رانواند بۆ ئه‌وه‌ی
 شته‌ جوانه‌کانی، لایه‌نی جوانی دهریخا.
 شَارَ الدَّابَّةَ: ولاخه‌که‌ی له‌بهرچاوی
 گه‌یارمه‌که‌ راه‌سکاندو هه‌ینای و بردی
 بۆئه‌وه‌ی چوستو چالاکیه‌که‌ی
 دهریکه‌وه‌ی ۵ له‌حه‌دیس دا هاتوو
 هاوه‌ئیک‌ی پێغه‌مبهر (د.خ) که‌ ناوی
 طه‌لحه‌ بوو له‌بهرده‌می پێغه‌مبهر دا
 خۆی رانواندو هاتو چو بۆ ئه‌وه‌ی
 دهری بخا که‌ به‌تواناو چوستو چالاکه‌.
 شَارَ الْعَسَلِ: هه‌نگوینه‌که‌ی له‌کۆله‌س و
 شانکه‌که‌ دهره‌ینا.

أشارَ اليه‌ ربيده‌ أو نحرها: به‌ده‌ستی یان
 به‌ئه‌ندامی تری ئاماژه‌ی کرد بۆ
 مانابه‌که‌ له‌ماناکان وه‌کوو هاتنه‌
 دهرموو چوونه‌ ژورموه‌ له‌گه‌ڵدا
 ڕۆیشتن و نه‌وشتانه‌.
 أشار اليه‌ بكذا: ئامۆژگاری کرد هه‌لانکار
 ئه‌نجام بدو سوده‌کانی بۆ پون
 کردنه‌وه‌.

أشار فلاناً على العسل: یارمه‌تی
 هه‌لانکه‌سی دا هه‌نگوین بپه‌ی.
 شاربه‌ مشاوبه‌ وشاراً: داوای رای ئه‌وه‌ی
 کرد بۆ ئیسه‌که‌ ۵ قورئان
 ده‌قه‌رموئ: ﴿وَشَارِبُهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾.
 شَرَّ اليه‌ بيده‌ ونحرها: به‌مانا (أشار) دئ.
 شَرَّ بالنار: به‌ئاگر به‌رزى کردموه‌.

شَرَّ فُلاناً ربه‌: هه‌لانکه‌سی شه‌رمه‌زار
 کرد، یان گاری هه‌یابه‌ره‌ی په‌ی کرد.
 شَرَّ الثَّوبَ ونحوه‌: قوماشه‌که‌ی
 به‌زمعه‌فران رنگ کرد.
 إشتار العسل: هه‌نگوینه‌که‌ی
 له‌کۆله‌سه‌که‌ دهره‌ینا.

إشتار الفعلُ النَّاقَةَ: خوشتره‌ نێرکه‌که‌
 بۆنی به‌خوشتره‌ مێیه‌که‌وه‌ کرد
 بۆئه‌وه‌ی بزانی ئاخۆ که‌لی گرتوو
 یان نا.

أشتَر القومُ: خه‌لکه‌که‌ هه‌ندیک‌یان راو
 بۆچونی په‌گه‌ریان وهرگرت.
 تشاوروا: به‌مانا (إشتروا) دئ.
 إشتار فلانُ: هه‌لانکه‌س تاج و نه‌جمه‌ی
 به‌ستن، پۆشاک‌ی تابه‌ته‌ی فهرمی
 پۆشی، پۆشاک‌ی جوانی له‌بهرکرد.
 إشتار أمره‌: کاره‌که‌ی دهرکه‌وت و رون
 بۆوه‌.

إشتار فلاناً في كذا أو في الأمر: په‌رس و
 پرای لی وهرگرت دهریاره‌ی هه‌لانکار.
 الإستشارة: ئاماژه‌ ۵ شت دهریک‌کردن
 به‌ده‌ست راداشت بۆی ۵ یان
 ئاماژه‌کردن به‌سه‌ر، به‌چاو، به‌لێو
 به‌شێوه‌یه‌که‌ مه‌به‌سته‌که‌ دهرپه‌ی.
 الشَّارُ: روخساری جوان، ده‌گوترئ:
 (رجل صارَّ شارً): په‌یاوێکه‌ روخسار
 جوان و خاوم ناوو شوژمته‌ی جوان.

الشارّة: جوانی، زۆر جوان و سمرنج
 راکیښ ۵ شیوه ۵ پوښاکی جوان ۵
 روڼ و چهوری.
 الشّوار: بهمانا (الشارّة) دئ ۵ خشل و
 شتی خورازانندهوه.
 الشّوکر: شتو مهکی ناو مال، پان شتی
 نایابی ناو مال ۵ جیازی بوک، شتو
 مهکی ناو مال که بوک لهگهڼ خوی
 دهیا بؤ مالی میړدی.
 الشّور: ههنگوینی برادر او جیاگراوه.
 الشّوری: راویز ۵ قورشان دهغه رموی:
 ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾.
 الشّورّة: ناوو ناوبانگ ۵ دیمه و
 روخسار ۵ شانه ههنگ پان شوینی
 ههنگوین.
 الشّیار: بهمانا (الشارّة) دئ.
 الشّیر: شتی زۆر جوان و رازاوه ۵ (ک:
 شوراء) ۵ بؤ ئافرمت دهگوتری:
 (شیار).
 الشّشار: شانهای ههنگ که ههنگوینی
 تیډابی و بتواندئ لئی
 دهر بهیڼئ ۵ (ک: مشاور).
 المشوار: چیلکه به که ههنگوینی پی
 کۆد مکرپتهوه ۵ ژپی نامیری ههلاج ۵
 شوینیک که کالای تیډا رابنوینئ ۵
 (نمایشگا)، نهو مهسافه و گۆر پهانهی
 نازهلی تیډا رادنوینئ بؤ فروشتن

۵ ههروا ناوه بؤ نهو هوناهه
 ئاده میزاد دهرپئ له پنگا.
 المشور: بهمانا (المشوار) دئ.
 المشورّة: نهو نامۆزگاری و رادهر پنهیه
 که راویز پیکراو ئاراسته
 راویز کهری دهکا.
 المشورّة: بهمانا (المشورّة) دئ.
 المشیّة: په نهجی شاهه تومان.
 شاس فلان شوساً: فلان له بهر
 خۆ به زلزان پان رق لئ بوون
 به قولینچکی چاوی بؤی روانی،
 چاویکی پان همر دوو چاوی بچوک
 کردنهوه و پیلوی چاوهکانی هیئانهوه
 بهک و بهو شیوه سهیری کرد.
 شاس خلّقه: رهوشتی ناشیرین بوو.
 شوس شوساً: نازاو چاو نه ترس بوو، دریز
 بوو ۵ خوی به زلزان و فیزی کرد ۵
 (فهر آشوس وهي شوساء) ۵ (ک: شوس
 و آشوس).
 شارس الماء: ناومکه له بهر که می پان
 له بهر دووری بینینی زحمهت
 بوو.
 شاس الیه: بهمانا (شاس) دئ ۵ خوی
 وانیشان دا رنگای هه له کردووه.
 شوشه: شتهکانی تیکهڼ کردن و
 شیواندن، خراپی ریز کردن،
 دهگوتری: (شوش بینهم): بشیوی

خسته ناویانهوه ۵ په‌کيه‌تی و ته‌بایی
لئ تیک دان ناژاومو ناشویی له‌ناودا
بهرپاکردن.

التشریش: تیکه‌ل و پیکه‌ل کردن ۵
ده‌لین: ثم وشه‌یه وشه‌یه‌کی
رسمه‌نی عمره‌بی نیهو تازه
داتاش‌راوه، وشه رسمه‌نمه‌که
(التهریش) هو له‌مادی (هوش)‌میه.
تَشْوَشَ علیه الامر: نیشه‌که‌ی لئ
تیکه‌ل و پیکه‌ل بوو.

الشاش: قوماشیکه له لۆکه دروست
دمکری ته‌نک و شاشه بۆ برین
پېچان و شتی وا به‌گاردده‌یندرئ ۵
همروا دمشکری به‌می‌زمو له‌سهر
ده‌بسترئ.

المشوش: شتی نارپیک و پیک ۵
له‌زاراوی به‌لاغیان دا (لف و نشر
مشوش) بریتییه له هینانی وشه‌ی
کورت ثم‌مجار شی گردنه‌ومو دریزه
پیدانان به‌شیومی نا ته‌رتیب و
پېچه‌وانه‌ی ته‌رتیبی وشه
کورت‌ه‌کان.

شاص شوصاً وشوصاناً: جولاپه‌ومو
په‌له‌کوته‌ی کرد، دم‌گوتري: (شاص
الجنين في بطن أمه): زارۆکه که له‌سکی
دایکی دا جولاپه‌وه.

شاص به‌ العرق والمرض: نه‌خۆشی و شتی وا

تلاو تلی پې گرد چه‌جمینی لئ بړی.
شاص فلان بفلان: فلانکس دوزمانی
بمفلان گرد.

شاص الشيء شوصاً: جولاندی و له‌شوینی
خۆی لایبرد.

شاص أسنانه بالسوالك: ددانی به‌فرشمو
سيواك پاك گردنموه.

شوصت العين شوصاً: چاوی گه‌وره بوو
پېلۆمکانی دایان پۆشین، یان پېلۆی
چاومکانی پته‌پتیاں بوو.

تشوص: جولاپه‌ومو په‌له‌ قازمی بوو.
الأشوص: که‌سیکه هه‌میشه پېلۆی
چاومکانی پته‌پتیاڼه، یان پېلۆی
چاوی په‌گناکه‌ونه‌ومو چاومکانی
داناپۆشن ۵ (ك: شوص).

الشوص: شیلان و دمست ری خستن ۵
نازاری ددان هیشان سک هیشان.
الشوصاء: میینه‌ی (الأشوص) ۵ چاویک
به‌شیومی ناسایی خۆی نه‌پروانی،
به‌لکوو شیوه خیل بی، یان
له‌قولینچکه‌وه بپروانی یان له‌لای
پېلۆی سهرموه بپروانی.

الشوصة: سک هیشان به‌هوی
باگردنموه، یان برك و کولینچ
کردن.

الشوصة: به‌مانا (الشوصة)‌دی.

الشياص: ره‌وستی ناشیرین و خراب.

شَاطُ الْفَرَسُ وَغِيهَ شَوُطًا: نەسپەكە بازى دا
بۆ شوپنى مەبەست.

شَوُطُ الْمَسَافِرُ: رەبوارەكە سەفەرمەكە
درېژەى كىشا.

شَوُطُ الْفَرَسِ: دەورەپەكە غار
بەنەسپەكە كرد.

تَشَوُّطُ الْفَرَسِ: نەسپەكەى ھەلینگ دا
تاماندوى كرد.

الشَّوْطُ: راكردن بەرمو مەبەست ە
غاردان بەنەسپ بۆ گەشتن

بەمەبەست ە ھەروەھا ناوہ بۆ
بەشیكى ھەموو كارو چتە ە (ك):

أَشْرَاطُ ە مەسافەو شوپنێك
لەنێوان دوو عەمود یان دوو نیشانە

كە درېژى مەسافەكە بەنەندازەى
گەشتنى دنگ بى ە (ك: شِیَاط).

شَاظٌ بِهِ لِلْمَرَضِ شَوْطًا: نەخۆشییەكە
حەجمینی لى پرى.

شَاظُ الْغَضَبِ: رقو كینەكە پەرمى سەند.
الشَّوْاطُ: بلیسە ناگرى بى دوکەل ە

گرمى گەرما ە لە قورئان دا ھاتووہ:
﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنَحَاسٌ

فَلَا تَنْصِرَانِ﴾.

شَاعَ شَرَعًا: قز ژاكاو جەستە ھەلومشاو
چلكن بوو.

شَوَّعَ الشَّمْرُ شَرَعًا: توك و قزى بلاوو ژاكاو
بوون وەكوو چقل راست بوونەوہ،

دەشگوترى: (شَوَّعَ رَأْمَهُ).

الشَّوَّعُ: درمختى بان یان بەرمەكەى ە
جارى وا دەبى بەرمى درمختەكە

ناوى درمختەكەى لى دەنێن ە (ك):
شیاع).

شَافَ شَوْنًا: بەسەرى دا راگەبى و سەپرى
كرد.

شَافَ الشَّيْءَ: شتەكەى مشتو مال كردو
رازاندپەوہ.

أَشَافَ عَلَيْهِ: بەسەرى دا راگەبى و بۆى
پروانى.

شَوَّعَهُ: بەمانا (شَافَهُ) دى.

شَوْنُ الْجَارِيَةِ: جارپەكەى رازاندموہ
(چەتیومەكەى قۆزكرد).

شَيَّفَ الدَّوَاءَ: دەرمانەكەى كرده
دەرمانى چاو ئیشتە.

اشتاف اليه: بۆى پروانى و سەپرى كرد.
اشتاف الفرس و غیڤه: نەسپەكە مى

بەرز كردموہو بۆ پيش خوى پروانى.
اشتاف الشیئ: چاوى خوى خستە

سەرى و سەرنجى داہە.

تَشَوَّنَ الشَّيْءُ: لەبەرزاپپەوہ دەرکەوت
ە خوى رازاندموہ.

تَشَوَّنَ لَهُ وَالِيه: بۆى روانى و لى
گەرپاو چاوپروانى كرد.

تَشَوَّنَ أَمْرًا: ھەولى ئەنجامدانى كارمەكەى
دا ھەزى لى بوو ئەنجامى بدا.

الشُّوقُ: مالمال؛ نامیریکه زمو
کینلراوی پی تهخت دمکری، تهخته
داریک پانه، پیاویک دهجیته
سهری و دورمشه و لاخ یان دو
هیسترو بارگیر رابدمکیشن.

الشُّوفان: رومکیکی نالقییه، دمکریته
نالف بو نازمل.

الشیاف: درهمانی جاوو شوینی تر.
المشوفة من النساء: نهو ناهرمتهی خوئی
بو بیگانه رابنوینی و مه بهستی بی
خهک بیبین.

شاقَ الیه شرقاً: حمزی لی بوو، نارمزوی
لی نهوی کرد.

شاقَ الشیئُ فلاناً: شتهکه فلانکهسی
وروزاند.

شاقَ الشیئُ الی آخر: شتهکهسی بولای
شتیکی تر کیش کرد، دهگوتری: (شاق
الشَّجَبَ ونحوه الی الحائط): عه لاگه
پوشاکهکی به دیوارمکهوه چه سپاند
(شاق الطنب الی الرمد): لکی
رهمالکهکی به سینکهکهوه شهتهک داو
بهستیبهوه.

أشاقَ الشیئُ فلاناً: شتهکه فلانکهسی
توشی زهحممت کرد.

أشاقَ فلانَ الشیئُ: فلانکهس شتهکهکی
به لاوه زهحممت بوو.

شرقَ الیه: لی خوشه و یستکرد و ایگرد
شتهکه حمزی لی بکری.

اشقاق الیه: یان (اشقاقه) حمزی لی کرد.
تَشَرَّقَ الی الشیئ: زوری نارمزو کرد
حمزی لی بوو و خوئی وانیشان دا
حمزی له شتهکهیه.

الشتاقُ: بهمانا (المشتاق) دی و
نارمزومه نند، نهو شتهی وا
له نادهمیزاد بکا به جوانی و
رمگینه کهی شهیدی بیی.

الشرقُ: حمزو نارمزو، مهیل کردنی
نهفسه یان ومگری بونیستی
به شتهکهوه (ک: أشواق).

الشیقُ: بهمانا (المشتاق) دی.
شاکتة الشوكة شوکا: چقل لی دا،
چقلی تیرا جوو.

شاکَ فلانَ فلاناً: فلانکهس چقلی
له فلانکهس روکرد، به چقل لی دا و
نهزیهتی دا، دهگوتری: (لا تشوک منی
شوکة): لهمنهوه هیچ زیانیکت پی
ناگا.

شاکَ الشجرُ وغیره شوکا: دره ختهکه
چقلی دمرکرد یان چقلی زور بون.

شاکَ الرجلُ: پیاومکه شکومهندی و
پیاومتی دمرکهوت.

شاکَ لیدی الفتاة: مهکی کچهکه سهریان
هه لدا، کچهکه بناغهی مهکی دانا.

شاکَ فلانَ الشوکَ: فلانکهس کهوته ناو
چقل و چالهوه.

شَيْكَ الْجَسَدُ: جهستهكه چقلى تيدا

پۇچوو، يان نوخاى شەوكى توشى
نەخۇشى بوو.

أَشَاكَ الشَّجَرُ: درەختەكه چقلى
دەركرد.

أَشَاكَ فَلَانًا: چقلى لەفلان دا.

شَوْكُ الزَّرْعُ: كشت و كالمەكه سەرى
دەرھینا.

شَوْكُ الْفَرْخُ: بېنجوہ بائندەكه پەرپو پۇلى

لى پوا ە پەرپەكانى سەريان دەرھینا.

شَوْكُ الرَّأْسُ: سەرى توكى لى ھات، يان

دواى تاشين موومەكانى سەرى
ھاتنەوہ.

شَوْكُ شَارِبِ الْفَلَامِ أَوْ عِذَارِهِ: سەمىلى

گەنجەكه زىر بوو، يان لاجانگى زىر
بوون.

شَوْكُ فَلَانًا بِالشَّوْكَ وَغَوِهِ: چقلى

لەفلانكەس رۆكرد، بەچقلى

لەفلانكەسى دا.

شَوْكُ الْحَائِطِ: چقلى بەدەمورى

دیوارمەدا راپەل کرد يان بەسەر

دیوارمەدا چقلى راپەل کرد.

الشَّائِكُ: چقلاوى ە كاریك كیشەو

ناخۇشى لەسەر بى، دەگوترى: (أمر

شائك أَوْ مَوْضُوع شَائِك): قورس و

گران و زیان بەخشە، دەشگوترى:

(رَجُل شَائِك السَّلَاح): پیاوێكه

پەرچەك و سیلاحە، يان تەلى دپكاوى

بەدەمورى مال و جینگەومەمتى.

الشَّوْكُ: چقلى كەلەدرەخت و روەك دیتە

دەر رەق و سەرتیژە ە (ك: أَشَوَاك) ە

دەگوترى: (جاء بالشَّوْك والشَّجَر):

ژمارەى زۆرى ھینا.

الشَّوْكَاءُ: (حَلَّة شَوَاة و بَرْدَة شَوَاة):

كەواو عەباو پالتۆيەكى زىرە ھەموو

بەتازەمى دیتە بەرجاو.

شُرْكَةُ الْعَتَرِب: جەزوى دۆپشك ە ھەروا

وشەى (الشُّوكَة) بەمانا چەك و ھیزو

تواناو زەبرو زەنگ دى ە قورئان

دەفەرموى: ﴿وَلَوْ كُنَّا أَوْ غَيْرَ ذَاتِ

الشُّوكَةِ لَكُنَّا لَكُمْ﴾ ە ھەروا ناوہ

بۆ ئەو ئامبەرى جۆلاو تەونكار

راپەل و پۆى چنراو تەنراو مەكى

بى سفت و لوس دىكا ە ھەروا ناوہ

بۆ چەتالى ميوو گوشت خواردن

شتيەكە و مكوو كەوچك سەرمەكى

و مكوو شانە پەل پەلە ە سورايبەكه

لەسەردەم و چااو جەستە پەيدا

دەمى.

الشُّوكَى: ھەرشتيەك نەسبەت بىرى

بۆلاى چقلى ە (الْجِل الشُّوكِي أَوْ

النَّخَاع الشُّوكِي): بەشيەك

لەمكۆئەندامى دەمارى كەلەناو بۆرى

فەقەرەت و بېرپەرى پەشت داپە ە

(الْتَيْن الشُّوكِي): رومكێكى چقلاويە

لەپېرپى (الشُّوكِي) يە.

شال الشیء شولاً وشولاناً: شتەکه بەرز
بۆۋە.

شال المیزان: تايەکی تەرازوومەکه سەری
کرد، بەرز بۆۋە، دەرگوتری: (شال
میزان فلان): لەخۆ ھەئانەموو شایی
بەخۆبون دا فلان بالادەست بوو ە
(شالت نعامە فلان): فلانکەس خیرا
تورە بوو پاشان رەھەکی نیشتەو ە
(شالت نعامە القوم): یەکیەتی و تەبایی
قەومەکه نەماو فەوتا.

شال الرجلُ یديه: ھیومەکه دەستی ھەلپری.
شالت الناقة بنحبها: حوشترەکه کلکی
ھەلپری.

شارل الشیء: شتەکی بەرز کردموە.
شارل فلان قرنه: فلانکەس ھاوشانەکی
خۆی تورەکرد، وای کرد دەمارى
بەرز ببنەو رەقی ھەلسە.

شول الشائل: شلەمەنییەکه کەم بوو،
دەرگوتری: (شول لبن الناقة): شیرى
حوشترەکه کەم بوو.

شولت الدواب: نازەلەکان لەبرسان
سکیان بەپشتیانەو نووسا.

شول في المزاذا: لەکوندەکا شتیکی
کەمی ناو ھیشتەو.

إنشال: بەرز بۆۋە، بۆ موطاومەعی
(شالەدئ).

تشارل القوم عند القتال: خەلکەکه

بەرامبەر بەیەك جەکیان ھەنگرت
ە ھەرتاقمەو بەرامبەر بەیەك
وستان.

الشائل: ھەرشتیك بەرز بکریتەو ە
حوشتری بەکەن کە کلکی بەرز
دەکاتەو بۆ حوشتری نیر ە (ك):
شول وشوال).

الشائلة: مینەهی (الشائل)، دەرگوتری:
(لرس شائلة) ە ھەروا بەحوشتریک
دەرگوتری: دواى بیجو بون گوانی
ھەلکشینەموو شیرى کەم بی ە (ك):
شوانل).

الشال: جۆرە پۆشاکیکە وەکوو
دەسمائی ئافەرت لەسەر شانەو
سنگو بەرۆکی ھێ دادەپۆشری، یان
دەرگى بەمیزموو گودرو لەچکە ە
(ك: شیلان) ە ھەروا ناوہ بۆ جۆرە
ماسییەکی روباری نیل.

الشول: باقی مانەدی شیر لەبنکی گوانی
نازەل دا ە باقی مانەدی ناو لەبنکی
جام و پەرداخ دا ە ناوی کەم ە (ك):
أشوال).

الشول: گورج و گۆل و چوست جالاک
لەنیش و کاری خۆی دا.

الشولة: ئەو ئەندازە کلک و چەزومی کە
دوێشک بەرزى دەکاتەو ە فاریزەو
کۆما کە لەنیوان رستەو وشەکان

دمنوسرئ بؤ رون گردنمهوى

مه بهست ۵ همروا مهنزلو

قوناغيكه له مهنزلهكانى مانگ ۵

دوو ئهستيرهى بهرامبهر بهيهكن له

بورجى عهقرب دا پينيان دمگوترئ:

(حُمَةُ الْعَرْب) چونكه بورجهكه

هممووى لهشيووى دوشك دايه.

الشؤال: كهسيك بهراموى زور بى ۵

همروا ناوه بؤ پهكيك له مانگهكانى

عهرمبى كه بهدوا مانگى ره مهزان دا

دئو پيى دمگوترئ شهشه لآن ۵ (ك:

شوايل وشاويل).

الشؤال: ئاهرمتى فيتنه و دوو زمان ۵

بالتنديهكه كه لهفرين دا راست دهى

كلكى دمجوئينى ۵ همروا وشهى

(شؤال) عهلهمى جينسه بؤ دوشك.

المشؤال: ئاميرى بهرزگردنمه و ۵ (ك:

مشاويل).

المشؤال: ئاميرى بهرزگردنمه و داسى

بجوك ۵ (ك: مشاويل).

المشؤال: بهمانا (المشؤال) دئ ۵ (ك:

مشاويل).

الشؤال: بپوانه مادهى (شلم).

الشؤال: دارىكى رهقه بهكاردهيئندري

بؤ دهسك لى دروست كردنى ئاميرو

شتى وا.

شون الغلة: دانه وپلهكهى تاهمت كرد،

خه زنى كرد.

الشؤال: كؤلينه و كهندو عه مبارى

دانه وپله ۵ (ك: شون) ۵ همروا ناوه

بؤ جوړه كهشتيهكى شمر لهكؤن دا

بمكارهيئراوه.

الشؤال: نهوكهسهى لى پرسراوى

كهندو عه مبارى دانه وپلهيه.

الشونيز: رهشكه؛ دانه وپلهيهكه بؤ زور

نهخوشى دمرمانه و پيى دمگوترئ

(حبة البركة).

شاه الشى: شتهكه ناشيرين بوو.

شاه نفسه الى كذا: نهفسى ئارمىزى ئهوى

كرد.

شاهت عينه: بهتيزى ووردى بوى

پوانى.

شاه الإنسان: ئاده ميزادمكهى به جاو

ههنگاوت.

شوه الشى شوما: شتهكه شيوا، ژاكا ۵

به نرخ بوو بهرز بووه ۵ جاوى پيس

كارى لى كرد، پان توشى جاو ئيشهى

توند بوو ۵ (فهو اشره وهي شواء).

شوه: ناشيرينى كرد.

تشوه له واليه: جاوى تى برى، زورى

سهر كرد ۵ خوى لى نه ناس كرد.

تشوه فلان شاه: فلانكهس مهرپكى

نيچير كرد.

الاشوه: ناشيرين و نهكلهوت ۵ خو

به زلزانو لارو له نجه گهر ه چاو
 بيس و ههنگيو به چاو، بؤ ميينه
 دمگوترئ: (شرهء) همروا ناوه بؤ
 تافانه له مهر و بزنو ناسكو رمشه
 ولاخو گهره كئوى ه (ك: شاء
 وشياه).

الشَّاءُ: پاشاو مهليك ه همروا نهو
 شامو مهليكهى له يارى شه ترنج دا
 به كارى دمهينن.
 شَابَلُوط: شابهرو جوژه دره ختيكه
 له پيڤى دار بهروو ميسرپيه كان پيى
 دهئين (أبو فَرْوَة).

شاهنشاه: پاشاى پاشايان، پان شاى
 گه وره.

الشُّرَهَاءُ: ناشيرين و نهكله موت ه
 رهبزاگران.

الشُّوْهَة: ناشيرين.

الشَّاهَة: زمويهك مهر و بزنى زؤر بئ.

شَوَى اللحم وغيره شَيًّا: گوشتهكهى برژاندى
 بهناگر.

شَوَى الماء: ناومكهى گهرم كرد.

شَوَى الشَّيْءَ: له شوينى كار به گهرى
 شتهكهى دا.

أَشْوَى القميص: گوله گهنمهكهى
 هه لهر و زاندى، واى لئ كرد بهكهئكى
 برژاندى بئ.

أَشْوَى السَّعْفَ: لقه دار خورماكه زهرى

بوو بهرمو وشك بوون دهچئ.

أَشْوَى فلان: فلانكهس شتى سوتاوو

خرابى بؤ خوى په زمهنده كرد.

أَشْوَى من الشَّيْءِ: له شتهكه هه نديكى
 هيشتهوه.

أَشْوَى فلاناً: برژاوى دهرخواردى فلان
 دا.

أَشْوَى الصَّيْدَ وغيره: نيچيرمكهى
 نهههنگاوت بؤى راونهكرا.

شَوَى فلاناً: شتى برژاوى دهرخواردى
 فلانكهس دا.

أَشْوَى: بؤ موطاومعهى (شَوَاهِد).

أَشْوَى اللحم: گوشتهكهى به برژاوى
 ههئكرت.

أَشْوَى: بؤ موطاومعهى (شواه).

الشَّوَى: ههراخ و تهنيشتى جهسته،
 دمگوترئ: (فارس عبل الشَّوَى):

نه سپيكي دهست و پهل قهويه ه

سهرگه ورميه ه پيىستى به دهره وويه ه

تاكهكهى (شَوَاهِد) ه هورئان

دهمفرموى: ﴿كُلَّا إِلَٰهًا لَطْفَى، نُرَاغَةً

لِلشَّوَى﴾ ه باقى ماندهى شت و

بهراموه ه كارى ئاسان و بئ نمودو

كه مبايه خ ه گوتوپانه (كل شئ)

شوى ماسلم دينك و عرضك): ههموو

شتيک ئاسان و گهم نموده به مهرجئ

نايين و ناموست پاريزراو بئ.

الشَّوَاءُ: برزاو.

الشَّرَاءُ: تاكى وشى (الشَّوَى) به.

الشَّوَايَةُ: به شىكى كه له زور،

پارچه به كه لهشت ه پارچه گوشتيك

له لاکه مهرىك ه كوته گوشتيك

له حميوانىكى سمر برپوا.

الشَّوَايَةُ: پيشهى برزانندن، ومستای

كه باب و شتى وا.

الشَّوَاءُ: گوشت برزین و شت برزین.

الشَّوِي: برزاو.

الشَّوَايَةُ: نامیری برزانندن، تاوه و شتى

له و جوړه كه گوشت و شتى وای تیدا

بریزینى.

الشَّوِيَةُ: پارچهى برزاو كوته گوشتى

برزاو ه باقى ماندهى شت، بهرماوهى

شت.

الشَّوِيَةُ: به شى كه له زور.

الشَّوَى: شوینی برزانندن ه (ك: مشار).

شَاءٌ شَيْئاً: ويستی، نیرادهى كرد.

شَاءَ إِلَى كَذَا: ناچارى كرد بؤ نه و شته.

شَيْئاً عَلَى الْأَمْرِ: به مانا (شَاءَ) دئ.

شَيْئاً فُلَانٌ: فلانكهس ره كهى

نيشته وه.

الشَّيْئُ: شت، هه بوو، ههرشتيك

كه مهنديكى خه پال بى و بتوانى

هه والى لى بدهى.

الشَّيْئَةُ: ويست و نیراده.

الشَّيْئُ: ناچار كراو بؤ كار، بيگار

پيگراو.

الشَّوَةُ: جهسته نارىك و پىك بهزكهامى

ه جهسته شىواو به خورسك.

شَابَ فُلَانٌ شَيْباً وَشَيْبَةً: فلانكهس سمر و

ريشى سبى بوو، دمگوتري: (شَابَ

الشَّعْرُ وَشَابَ الرَّأْسُ) ه (فهو شَابَ

وَأَشْيَبَ) ه به زورى بؤ پياو دمگوتري:

(أَشْيَبَ) بؤ زُن (شَمَطَاء) دمگوتري،

همروا دمگوتري: (شَابَ رُؤُوسُ الْأَكَامِ

وغيرها): سمرى كيومهكان بهفر

داپوشين.

(كويستانان خالخال بهفري ناجيتؤ

قبيله م تؤراوه ناشتى نابيتؤ).

أَشَابَ الرَّجُلُ: پياو كه كورمه كى پير

بوو.

أَشَابَ الْكَبِيرُ أَوْ الْحَزَنُ أَوْ الْحَوْبُ فُلَاناً:

پيرى، غم و خهفت، ترسو بيم

فلانكهسى پؤلكاندو موى سبى بوو.

شَيْبَةً: به مانا (أَشَابَهُ) دئ ه هر له

مانا به دايه كه (عبدالملك) كورى

مهر و ان وتويهتى (شَيْبَتِي) اعتلاء

المنابر: چوونه سمر مينبهر و تار

خويندنه وه پيرى كردم.

الأَشْيَبُ: پير و كنهفت، دمگوتري: (جبل

أَشْيَبَ): كيوى سمر به بهفر ه (يوم

أَشْيَبَ): رؤزىكى هه ورو هه لاواوى

ساردو سهرما ۵ بۆ مېينه دهگوترئ:

(شيباء) ۵ (ك: شَيْبٌ).

الليلة الشَّيْبَاءُ: شەمۇ كۆتايى مانگ.

الشَّيْبُ: موى سېى، سېياھەتى موو.

المَشْيَبُ: تەمەنى پېرى.

الشَّيْتُ: جۆرىكە لەقوماشى تەنك و

شاش و گولگولەۋى دروستكراو لە

لۆكە، بەگوردى خۇمان پېى دەلېن

(چىت).

شاح في الأمر شيحاً: دلسۆزى لەكارەكەى

دا نواند.

شاح على حاجته: بۆ نېشى خۆى لېپراو،

سووربوو لەسەر ئەجامدانى.

أشاح المكان: زەمبەكە رومكى (شېخ)ى

رواند.

أشاح وجهه أو وجهه: روى خۆى لى

ومرگېپراو نارازىبوونى خۆى دەرخت و

بەھىچ و پوچى لەقەلەم دا.

الشائح: پياۋى ئازاۋ چاۋنەترس، ورياو

ئاگادار.

الشَّيْخُ: رومككى ھەمەجۆرى

دەشتەمكىيەو بۆنىكى خۆشى

كەسكونى ھەيە، ئازەل حمزى

لەتەتى و دەپخوا ۵ (ك: شىحان).

شاح الإنسان شيخاً وشيوخه وشيوخه:

ئادەمىزادە كە پېرېو كەوتە سالىھە.

شاح النبات: رومكەكە ناوموۋى وشك و

گەندەل بوو.

شَيْخ: بەمانا (شاخ)دى.

شَيْخ فلاتاً: بەوشەى شېخ بانگى

فلانكەسى كرد.

شَيْخ عليه: رومخەى لى گرت، ناۋى

زېراندو ئابروى بىرد.

شَيْخ: خۆى بەپېرو پەككەوتە نېشان

دا.

الشَّيْخ: ئەۋكەسەى زوو پېرى لى

دېيارى دەدا، پېگەپشتن و كامل

بوونى ئاسايى نەبى.

الشَّيْخَة: پلەو پاھەى شېخ و رېش سېى

عەشیرەت، سنوورى قەلەمپروۋى

دەست رۆپشتنى سەرەك ھۆز.

الشَّيْخُ: پېرەمېرد، بەزۆرى لەتەمەنى

پەنجا سالىيەۋە پېرى دەست پېدەمكا

۵ پلەو پاھەيەكە دەدرئ بەكەسېك

لەناۋ ھۆزو دەفەردا رۆلېكى

كارىگەرى ھەبى و خاۋمنى رەۋشت و

ئاكارى پەسند بى و خزمەتى گەل و

ھۆزى بكا، خەلكەكەش پابەندى

فەرمان و ئامۇزگارىيەكانى بن.

شيخ البلد: كوپخاى گوند، رېش سېى

شارو دەفەر.

شاد البناء شيداً: بالەخانەكەى گەچكارى

كرد، بۆيەى كرد، لەبغى كرد، بمرزى

كردموە، ھەلى چنى ۵ قورئان

دەفەرموۋى: «وَقَصْرٌ مُّشِيدٌ».

أشَادُ البناءُ: باله خانه‌کەى به‌رز کردموه.
 أشَادُ بالشَّيْءِ: به‌دهنگى به‌رز و مسپى
 شته‌کەى داو پێى دا هه‌لگوت و لى
 رازىبوونى خۆى دهربرپى ۵ ئاماژەى
 بۆکرد.

أشَادَ عليه: ناوى زړاند، به‌خراپ باسى
 کرد.

شَيْئُهُ: به‌مانا (شَادُهُ) دى، بيناکەى قايىم و
 قوڵ دروست کرد.

الشَّيْءُ: همرشتىك ديوارى خانووى پى
 له‌بغو گه‌چكارى و بۆيه‌بكرى.
 الشَّيْءُ: زه‌تى گونجى.

شَيْءُ البردِ أو الثوبِ وهو: قوماشه‌کەى
 به‌هێلى سور خاڵخال کرد.

الشَّيْءُ: دارىكى ره‌شى پته‌وه، شانهو
 کاسه‌و قاپ و قاچاغى لى دروست
 دمکرى، وادىخى خودى شانهو کاسه‌و
 شته‌کانى ترى که‌له‌و داره دروست
 دمکرىن پێيان دمگوترئ (شيز).

أشاشت النخلة: دارخورماکه به‌رمکه‌ى
 هه‌ل نه‌پێچاو دهنكى ناوموه‌ى
 خورماگانيان رمق نه‌بوو بوونه
 خورما وشکه‌ل و به‌که‌لکى خواردن
 نه‌هاتن.

الشَّيْءُ: دار خورمايه‌که دهنکه‌کانى
 هه‌ل نه‌پێچى، يان به‌رمکه‌ى گزو
 لاوازیى که‌وشك بپێته‌وه ببينه

خورما وشکه‌ل ۵ جوړىکه له‌پارى
 رهازه شمشيرى کول و نه‌برپى
 تێدا به‌کار ده‌يێنرئ بۆ
 به‌راومپيکردن و هېربوونى شه‌ره
 شمشير ۵ ناوه بۆ خودى نه‌و
 شمشيره‌ى کول و نه‌برمو پارپه‌که‌ى
 پى دمکرى ۵ هه‌روها ناوه بۆ
 شوشه‌ى په‌نجه‌ره، خودى په‌نجه‌رمکه
 به‌شپۆمه‌کى فه‌ننى له‌جياتى په‌رده
 کونکونى چوار گۆشه‌يان باقلاومه‌ى
 تێدا پى که‌سيه‌مر له‌زورمه‌که بکاو
 نه‌هێلئ هه‌تاو له‌ناوموه بداو هه‌واش
 به‌ره‌يته ژوور.

الشَّيْءُ: خورمايه‌ك كال و گرچ و
 بيزۆك پى.

الشَّيْءُ: نيرگه‌له که به‌كارپى بۆ
 کيشانى توتن ۵ يان ناوه بۆ خودى
 شوشه‌ى نيرگه‌له‌که.

أشاشت النخلة: دارخورماکه خورماى
 بيزۆكى به‌ره‌م هېنا، به‌هوى
 ته‌لقیح نه‌کردنه‌وه يان به‌هوى
 خراپ به‌خيو کردن.

شَايَصَ مُشَايَصَةً وشياصاً: شه‌رمگيزو
 به‌م دهره‌وشت بوو.

شَايَصَ لَلاً: قيزى له‌فلان کرد تړوى
 کرد.

شَيَّصَت النخلة: دارخورما به‌رى
 بيزۆك و وشکه‌لى به‌ره‌م هېنا.

شَيْصُ فُلَانٍ النَّاسَ: فَلَانَكَمَسْ نَهْزِيهَتِي
خه لکی دا.

الشَّيْصُ: خورمای بیژۆك و وشكه
به هوی باش ته لقیح نه گردن و
خراب به خیوگر نه وه.

الشَّيْصَاءُ: دَمَقْ بَهْمَانَا (الشَّيْصَاءُ) دئ.
شَاطُ شَيْطًا وَشَيْطَا: خَمْرِيكْ بُوو بَسُوْتِي،
هه نديکی يان هه مووی نزيك بُوو
گرېگرئ، دمگوترئ: (شَاطُ الطَّعَامِ):
خۆراکه که هه نديکی سوتا.

شَاطَتِ الْقِدْرُ وَهَوَّهَا: مَهْنَجَه لَهْکَه هه ندي
لهو خواردنه ی تیدا لی نرا بُوو
به بنکيه وه نووسا، گه مړه ی کرد.
شَاطُ فُلَانٍ: فَلَانَكَمَسْ هَمُوْتَا، تیدا چوو،
خوینی به مېړۆ رۆی، دمگوترئ: (شَاطُ
دَمِ الْقَتِيلِ): خوینی کوژراومکه به مېړۆ
چوو.

أَشَاطَ الشَّيْءُ: شَتَهْکَه ی والی کرد
بسوتئ، خواردنه که ی والی کرد
بسوتئ.

أَشَاطَ فُلَانًا: فَلَانَكَمَسْ بَهْهِيلاک بَرْد.
أَشَاطَ دَمَ الذَّيْبَةِ: خوینی کوشتيه که ی
رژاند.

أَشَاطَ الْحَاكِمُ دَمَ الْقَتِيلِ: دادومر خوینی
کوژراومکه ی به مېړۆ دا.

أَشَاطَ اللَّحْمَ عَلَى الْقَوْمِ: گۆشته که ی
پارچه پارچه کردو به سمر

خه لکه که دا دابه شی کرد.

شَيْطُ الشَّيْءِ: شَتَهْکَه ی والی کرد

هه نديکی يان هه مووی بسوتئ.

شَيْطُ الْجِلْدِ: پيسته که ی هه لپروژاند چی
توک و گه ندموی پيوه بُوو هه مووی
هه لکروژاند.

شَيْطُ اللَّحْمِ: گۆشته که ی به ناگر راداشت و
چاک نه پیرژاند.

اشْتَاطَ عَلَيْهِ: زۆر ره ی هه لسا.

تَشَيْطَ: سوتا، هه لپروژا.

تَشَيْطَ دَمُ الرَّجُلِ: خوینی پیاومکه له رها
دمکولا، دمگوترئ: (تَشَيْطَ بَهْ دَمُهُ):
خوینی گهرم بُوو، ره ی هه لسا.

اسْتَشَاطَ: بَهْمَانَا (اشْتَاطَ) دئ.

اسْتَشَاطَ الْحَمَامُ: کۆترمه که به چوست و
چالاکي هه لمری.

اسْتَشَاطَ فِي الْحَرْبِ: له سمر دا گورج و گۆل
بُوو جانفیدایی نواند.

اسْتَشَاطَ فِي الطَّحَلِكِ: زۆر پيکه نی و
خمریک بُوو هه ناسه ی لی بیرئ.

الشَّيَاطُ: بۆسۆ، بۆنی سوتاوی په رۆو
لۆکه و شتی وا.

تَشَيْطَنَ: بېروانه ماده ی (شطن).

الشَّيْطَانُ: بېروانه ماده ی (شطن).

تَشَيْطَمَ عَلَيْهِ بِالْكَلَامِ: خیرا قسه ی
له گهن کردو توند بُوو.

الشَّيْطَلَمُ: شیر ۰ دريژ ۰ روگوشاد ۰ (ک):

شیاطم و شیاطمة).

شاع الشیئ شیرعاً و شیعاناً و مشاعاً:

شته که بلآو بووموه دمرکهوت.

شاع بالشیئ: شته که ی بلآو کردموه.

شاع الدار: خانومه هاوبهش بوو جیا

نه کرابووه ۵ دمگوترئ: (اشتری داره

علی الشیوع): خانوی تیکه ل و نیفزاز

نه کراوی کړی.

شاع الإناء: قاپه که ی پرکړد ۵ له دوعا

کردن دا دمگوترئ: (شاعک الخیر)

خیرو خوشی داتپووشی.

أشاع الشیئ ویه: شته که ی بلآو کردموه

دمری خست.

أشاع الدار و نحرها: خانومه کی والی کرد

تیکه ل بیو به شه کانی لیك

جیانه کړیته ووه نیفزاز نه کرابی.

أشاع بالقوم: بانگی خه لکه که ی کردو

هاواری لی کردن، لییان توپه بوو.

أشاع الله القوم بالسلام: په رومردگار

نه من و ناسایشی به سمر نه و

هه موه دا رزاند گشتگری کرد

بویان.

شایع مشایع و شیاعاً: شوینی کهوت،

پشتگری کردو هاوړاو هاوبیری بوو.

شیع: به مانا (شاع) دی.

شیع فلان: فلانکه س بوو به

شوینکه وته ی خه لکی تر ۵ بوو به

شیعه مه زهب.

شیع الزامیر: زوپنا ژمنه که فوی

به زوپنا که دا کردو لیی دا.

شیعت فلاناً نفسه: فلانکه س نه فسی

ته می خواردو بوو.

شیع النار فی الخطب: ناگری خسته ناو

داره کانه موو بلآوی کردموه خوشی

کرد.

شیع الغضب فلاناً: رق هه لسان و

توپمی فلانکه سی که مبابه غ و بی

نمود کرد.

شیع فلاناً: له که ل فلانکه س چووه دمرو

به پری کرد، خودا حافیزی لی کرد

۵ ویستی بیگه به نیتموه شوینی

خوی، دمشگوترئ: (شیع الجنازة):

تمری مردومه کی به پری کرد،

له گه لی رویشت بو سهر گوپرستان و

به خاکی سپارد.

أشاعا فی کذا: لهو شته دا هاوبهش

بوون.

تشیع الأمر: کارمه که بلآو بووه.

تشیع القوم: هه ندی له خه لکه که

پشتگری هه ندی کیانیان کرد، یان

بوونه چهند گروپ و تاقمیک.

تشیع فی الشیئ: له حمزو نارمزه کانی

خوی دا سمری تیداجوو.

تشیع الغضب فلاناً: رق هه لسان و

ومردمگری.

الشَّيْعَةُ: فیرقمو کۆمهان، پیرو تاهم ۵

قورئان دمفهرموی: ﴿ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ

كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ

عِتْيًا﴾ شویئکتهوتهو یارمه تیلدر ۵

قورئان دمفهرموی: ﴿فَاسْتَغَاثُ الَّذِي

مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ ۵

همروا دمگوترئ: (هم من شيعه فلان)

۵ شيعه جه ماومرئکی زوری

موسولمانانن و ریزو خو شه ویستیان

بۆ عمل کوری نمبو طالب و مچهو

نهمو مکانی هه بهو بییان وایه همر

کهسیک له نه ژادی عمل بی نهو

شیاهو بۆ خه لیفایه تی موسولمانان ۵

(ک: شیع وأشیع).

الشَّيْعِي: تاکي (الشَّيْعَة) به ۵ بهمه کیک

دمگوترئ له پیروی نیمای عمل بی.

الشَّيْعُ: هاوبهش لهشتی موشاع دا ۵

(ک: شیعاء).

الشيوعية: مهزه بهو بیرو بۆ چونیکه

داوا دمکه ن خاونداریتی ملک و

سامان هه موانی بی ملکدارییه تی

تایبه تی نه میتی و هه موو کهس

به نه ندازی توانای خو ی نیش بکاو

به گو پیری پیویستی شت و مر بگری.

الشيوعي: کهسیک نیسبه ت بلدی بۆ

شوسیالیسی.

تورپی فلانکه سی سوکو سه لیم

کرد، له پیش حاوی خه لک ریزی

دابه زی.

الإساعة: بلاو بوونه موی هه وانی بی

بنه ما.

الشائع: بلاوه بوو.

الثائنة: هه وانی بلاوه بوونی بی بنه ما

۵ (ک: شائع).

الشَّاعُ: به مانا (الشائع) دی.

الشَّيَاعُ: بانگدان، بانگ لی کردن ۵

نامیری دمنگ گه وره کردن.

الشَّيْعُ: هاوشیوهو هاوشان و نزیک

له شیوهی نهو، دمگوترئ: (آتيك غداً

أو شيعه) یان دمگوترئ: (غنه شيع

عشرين درهماً): نرخه که ی نزیکی

بیست دهره مه.

الشَّيْعُ: کهسیک ژنانی بی و زور

تی که لی پیروی نا فرمتان بی،

دمگوترئ: (هو شيع نساء).

الشَّيْعَةُ: جۆره دره ختی که له بالای

ناده میزاد کورت ترمو په له مکانی

گری و گۆلیان زۆرهو گۆله که ی

له گوئی یاسه مین بچوگتره، رنگی

گۆله که ی سورنکی تۆخه و بۆنی زور

خۆ شه پۆشاک یی پاک ده کرتته وه ۵

هه نگوینی نه م جۆره گۆله زور

به تامه و هه نگ هه لاله ی لی

الشَّاعُ: هه مه جوړو هه موانی و بهره لا
بو هه موو کهس.

الشَّاعُ: بلاوه بوو، ملکی هاوبه شو
جیانه کراوه.

المِشیاعُ: بو زیاده رموی له مانای بلاو
کردنه موو دمرخستنی شت دا
هاتوو.

المِشیعةُ: تورمه، سندوفیکې بچوک یان
جانتایه کی بچوکه نافرمت هه ندی
پیداوړستی خوۍ تیدا هه لدمگری ۵
(ک: مشایع).

المِشیعُ: کهسیک زور لایه نگر و
شوینکه و تووی هه بن ۵ نازاو
به جهرگو دلیرو دل قایم.

المِشیقُ: کهله بهری نیوان دوو بهرد ۵
ریځای ته ننگه بهر.

الشیك: چه کیکی فهرمی پارو مگرته
کابرای خاومن پاره کهله بانک
دایناوه فرمان دمکا به پانکه که
برېک له پارمگی بدن به فلان.

شَالَه ربه شیلأ و مشالأ: بهرزی کردموه.
الشیالُ: نه سپیکه باوکی رهسهن بیو
دایکی نارپهسهن.

الشیالة: پیشه شت بهرز کردنه موو
لابردن ۵ کرپی بهرز کردنه موو
لابردن.

الشیالُ: حه مال ۵ کول هه لگر.

الشیالة: نامیری شت بهرز کردنه موو ۵
کرپن.

المِشیالُ: کهسیک جهسته ی نارېک و
پیک بی ۵ نافولایب.

الشلمُ: پروانه (شلم).

شام فلان شیماً: فلانکس خال له سهر
پیستی دمرکه وت.

شام السحاب والبق: ته ماشای هه ورو
بروسکه که ی کرد ناخو له کوۍ باران
دمبارنۍ.

شام غایل الشیئ: بهوردی روانی بو
شوینی گومانای شته که.

شام الشیئ: شته که ی ناماد مگردو
مه زنده ی کرد.

شیم شیماً: خال له سهر جهسته ی
دمرکه وت ۵ خال به جهسته یه وه بوو ۵

زوری خال پیوه بوو، موحه ممه دی
ماملح دهلی:

دهبارن هه دبارن دبارن و کرپهس دمکا
له سهر سینکی که ژال خالو بانکی خال دمکا
(فهر اشیم وهي شیماء).

شیم یدیه فی رأس فلان أو ثوبه:
به همدردو دهمتی سهری فلانی گرت

یان په خه ی گرت شهرې له گهل کرد.

تشیم الشیئ غیه: شته که بهناو غه بری
خوۍ دا بلاو بووه، دمگوتری: (کشیم)

الحریق القصب): ناگر بهناو بهرینزو

پوشو په لاشه که دا بلاو بڼوه ۵ (کَشِيمُ)

الشَّيْبُ الرَّجُلُ: پيرى بهناو

جهسته ى فلان دا بلاو بڼوه.

تَشِيمُ فلان اُباه: فلانکس سمرى لمبابى

خوى دا لسته خلاق و رموش دا.

الشَّامَةُ: خال؛ نيشانه يه که له جهسته دا

رمنگى جودايه لهر منگى پيستی،

همتا خاله که رمش تربى جوانره،

دمگوتري: (كانهم شامة في الناس):

نهمانه ناشکراو ديارن لماناوکسانى

تردا ۵ (شامة القمر): نهوته لځى و

رمشييه به لهروى دا دمبيندرى ۵

(ك: شام).

الشَّيْمُ: زمويه که له بهر ږمقى و توندى

هه لکه نندى زه حممت بى.

الشَّيْمَةُ: نهو بهرده دهرمکيه به که

زاروك له مندا لدانى دايكى دا تييدايه

له گهل له دايکبوونى ديتنه دهرموه ۵

(ك: مشايم).

شَانُهُ شَيْنًا: ناشيرينى کرد، رخنه ى لى

گرت.

الشَّيْنُ: عهيب و ناشيرينى، پيچه وانه ى

جوانييه.

المشايين: عهيب و ناشيرينى جوړاو جوړ.

الشَّايِي: چا؛ رومکيکه به زورى له ولاتى

سيلان و ولاتانى ترى ناسيا

دهرپوښدرى گه لاکه ى وشک دمکرى و

دمکوښندرى و شهکرى تيکه ل

دمکرى و دمخوريت هوه.

به یارمهی خوا بهرگی دووهم ته‌واو بوو
بهرگی سیهم به پیتی (ص) ده‌ست پیده‌کات